MedicArt

EDITIA IA

Medicamente Explicate pentru Pacient & Familie

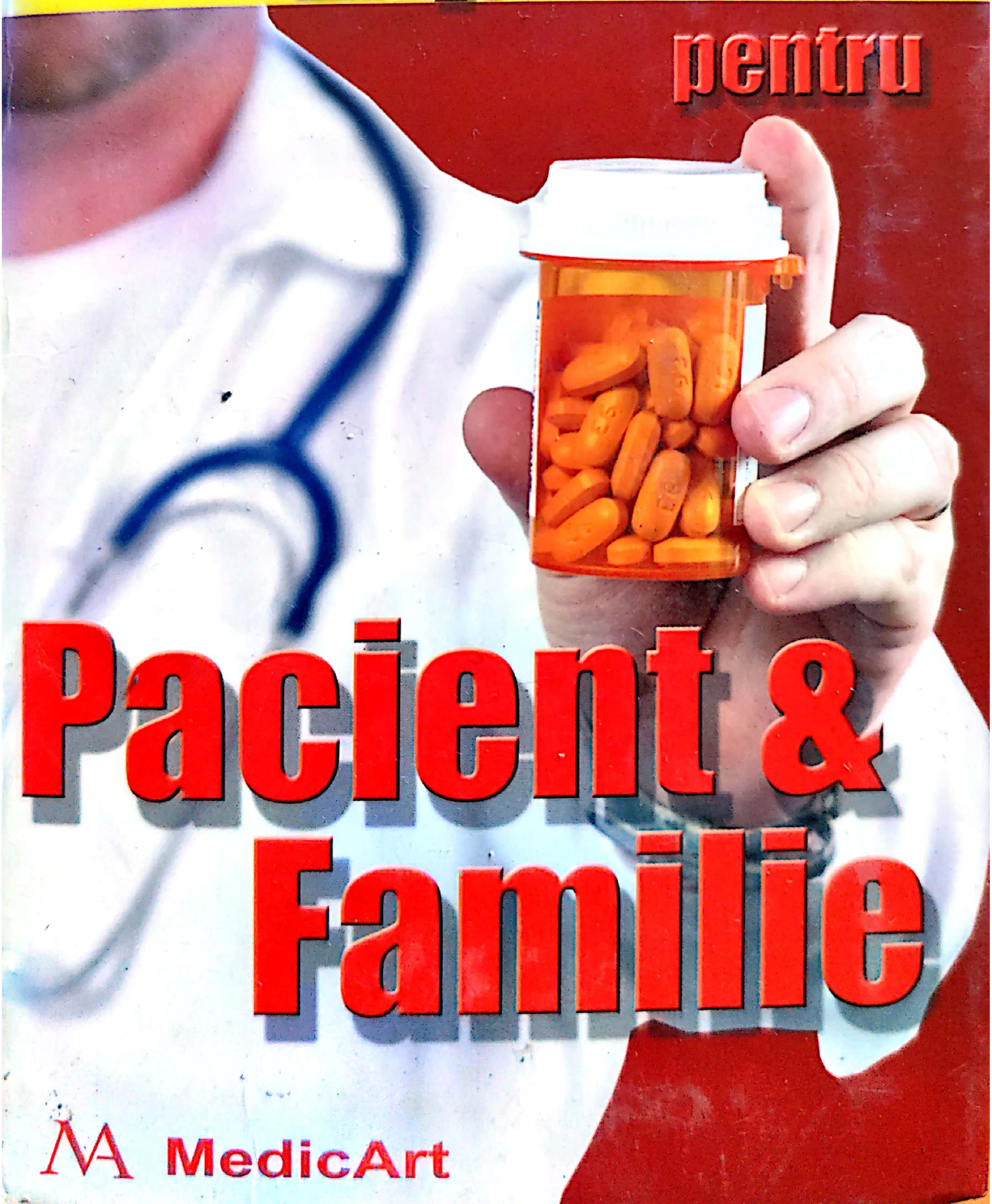

MedicArt

GIURGIU CRISTINA - ROXANA

MedEx

medicamente explicate

pentru pacient

MedicArt

Scanned with OKEN Scanner

WWW.MEDICART.RO

MedEx pentru pacient - medicamente explicate

COPYRIGHT © 2008, MEDICART

Toate drepturile asupra acestei ediţii aparţin în exclusivitate editurii MedicArt. Nici o parte a acestei publicaţii nu poate fi reprodusă sau transmisă sub orice formă fără acordul scris al editurii.

NOTĂ

Autorii acestei lucrări au depus toate eforturile pentru ca informaţiile prezentate în această publicaţie să fie reale şi complete. MedEx pentru pacient nu conţine toate efectele adverse, contraindicaţiile sau interacţiunile ce pot apare la administrarea unuia sau mai multor medicamente. Eficacitatea şi siguranţa fiecărui tratament în parte trebuie apreciate de fiecare pacient după consultarea cu medicul curant. Editura MedicArt nu oferă nici o garanţie asupra nici unuia dintre medicamentele prezentate. Nu au fost efectuate nici un fel de teste independente asupra nici unuia dintre produsele conţinute în lucrare. Toate informaţiile prezentate au fost culese cu cea mai mare grijă din surse de încredere şi din informaţii prezentate de către producători. Autorii şi editura MedicArt nu îşi asumă nici o responsabilitate în legătură cu utilizarea acestor informaţii. Această carte se vrea a fi doar un ghid al medicamentelor şi nu înlocuieşte în nici o situaţie sfatul medicului. Doar un medic poate prescrie corect o medicaţie luând în calcul o serie de variabile cum ar fi vârsta, greutatea sau antecedentele patologice ale fiecărui pacient.

DR. MARIUS NEGRU **DR. MARIUS SAMOILĂ**

DR. LAVINIU ANGHEL **DR. RAMONA SAMOILĂ**

TEHNOREDACTARE:

MARIUS SAMOILĂ

ISBN: 978-973-88483-2-0

Scanned with OKEN Scanner

Prefaţă

Reuşita unui tratament, în special al unuia medicamentos presupune o colaborare strânsă între medic şi pacient şi cunoaşterea de către ambele părţi a scopului tratamentului şi a mijloacelor prin care acesta se poate atinge. Complianţa pacientului este atât responsabilitatea medicului cât şi a pacientului. Un pacient care-şi cunoaşte boala şi care înţelege scopul şi consecinţele tratamentului urmat este implicit un pacient mai compliant la tratament. Sarcina informării acestuia îi revine medicului curant. Totuşi, acesta nu poate fi lângă pacient pe întreaga durată a tratamentului şi nu poate supraveghea continuu evoluţia acestuia. Administrarea corectă a tratamentului, recunoaşterea semnelor de ameliorare a bolii sau din contră a celor de agravare sau a reacţiilor adverse sunt sarcini ce revin pacientului. De aceea, pentru a veni în ajutorul atât a medicilor cât şi al pacienţilor, această carte explică pe larg şi într-un limbaj cât mai lipsit de termeni tehnici cele mai importante şi utile lucruri pe care un pacient trebuie să le cunoască despre tratamentul urmat.

Pentru ce se administrează sau în ce cazuri nu se administrează un anumit medicament? La ce efecte adverse vă puteţi aştepta şi care dintre acestea sunt severe şi necesită anunţarea medicului? Ce precauţii trebuie să luaţi pe durata tratamentului? Ce alte medicamente nu se pot administra în asociaţie cu cel pe care-l luaţi? În ce doze se poate administra medicamentul? Cum recunoaşteţi supradozarea cu un anumit medicament?

Toate acestea sunt întrebări la care "MedEx pentru pacient" răspunde pe larg şi pe înţelesul tuturor, oferind informaţii pentru mai mult de 1400 de denumiri comerciale ale medicamentelor. În plus, prin anexele de la sfârşitul cărţii am încercat să oferim pacienţilor informaţii utile şi practice privind atitudinea în caz de supradozare, tehnicile de administrare a medicamentelor şi un ghid al alimentelor pentru cei ce trebuie să evite sau să consume un anumit aliment.

Indexând medicamentele incluse în această carte nu doar alfabetic ci şi în funcţie de afecţiunile pentru care sunt prescrise am încercat să o facem mai uşor de utilizat şi să reducem timpul de accesare a informaţiei dorite.

Fără a avea pretenţia de a fi inclus toate informaţiile din literatura de specialitate despre un anumit medicament, colectivul de autori a încercat selecţionarea atentă şi cât mai precisă a acestora, cu intenţia de a oferi un ghid de administrare al medicamente-

lor practic şi util care să susţină sau să reamintească pacienţilor sfaturile medicului. Tocmai de aceea atragem atenţia asupra faptului că această carte nu poate înlocui în nici o situaţie sfatul medicului, acesta fiind singurul care poate aprecia corect atitudinea ce trebuie urmată în cazul fiecărui pacient în parte luând în calcul o serie de variabile individuale. Acest ghid are ca scop îmbunătăţirea relaţiei dintre medic şi pacient şi creşterea calităţii actului medical printr-o mai bună informare a pacientului.

AUTORII

Scanned with OKEN Scanner

Cuprins

PREFAȚĂ	III
MONOGRAFII ALE MEDICAMENTELOR	1
ANEXE	1378
INDICAȚII GENERALE PRIVIND CAZURILE DE SUPRADOZARE	1378
TEHNICI DE ADMINISTRARE A MEDICAMENTELOR	1386
GHID ALIMENTAR	1391
INDEX ALFABETIC	1395
INDEX AFECȚIUNI ȘI SIMPTOME	1412

Scanned with OKEN Scanner

Abilify

Denumire comună internațională: Aripiprazolum
Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate orodispersabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Abilify face parte dintr-o clasă de medicamente denumite antipsihotice atipice. Atipsihoticele se folosesc în tratamentul simptomelor schizofreniei ce pot include halucinații auditive (auzirea unor voci), halucinații vizuale (vedenii) sau halucinații tactile (simțirea unor lucruri care nu există), idei delirante (idei ce nu au legătură cu realitatea), suspiciozitate deosebită.

Abilify mai este utilizat în tratamentul episoadelor maniacale sau mixte din tulburarea afectivă bipolară. Aceasta este o boală psihică ce se manifestă prin oscilații extreme ale stării de dispoziție.

Important de știut

Abilify poate provoca diskinezie tardivă, o afecțiune ce se manifestă prin mișcări involuntare ale feței sau corpului. Aceasta poate fi permanentă și pare a fi mai frecventă printre adulții mai în vârstă, în special femei. Cereți medicului dumneavoastră mai multe informații.

Medicamentele de genul Abilify-ului pot crește riscul de deces la pacienții în vârstă ce suferă de demență în boala Alzheimer. Abilify nu este aprobat pentru utilizarea la acești pacienți.

Administrarea corectă

Abilify se administrează de obicei o dată pe zi. Se poate lua cu alimentele sau pe stomacul gol.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă e aproape momentul să luați următoarea doză, săriți peste doza pe care ați uitat să o luați și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați comprimatele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse pot include cefaleea (durerile de cap), slăbiciunea, greața și vărsăturile, constipația, anxietatea, insomniile, amețelile, somnolența, neliniștea, urticaria.

Unele efecte adverse sunt neobișnuite însă pot fi severe și necesită anunțarea imediată a medicului. Acestea includ urticaria,

Scanned with OKEN Scanner

A

ameţelile severe, leşinul, bătăile cardiace neregulate, durerea toracică, umflarea mâinilor, picioarelor şi gleznelor, apariţia depresiei, convulsiile, dificultăţile la înghiţire, mişcările neobişnuite ale feţei sau corpului care nu pot fi controlate, nevoia imperioasă de a urina, febra crescută, rigiditatea musculară, confuzia, transpiraţia abundentă.

Când nu se administrează?

În cazul în care provoacă o reacţie alergică.

Atenţionări speciale

Riscul apariţiei diskineziei tardive creşte proporţional cu cantitatea totală de Abilify administrată. Pentru a reduce riscul doctorul va prescrie cea mai mică doză necesară şi va administra medicamentul pe termen lung doar dacă este necesar.

În cazuri rare Abilify poate produce o afecţiune a sistemului nervos posibil fatală numită sindrom neuroleptic malign. Simptomele includ febră ridicată, rigiditate musculară, puls şi tensiune arterială neregulate, bătăi cardiace rapide, transpiraţie abundentă, status mental modificat. Această afecţiune este o urgenţă medicală. Anunţaţi imediat medicul.

Unele antipsihotice, inclusiv Abilify sunt asociate cu risc crescut de apariţie a hiperglicemiei (nivel crescut al glucozei în sânge). Pacienţii cu diabet sau cei cu risc pentru diabet trebuie să-şi verifice regulat nivelul glicemiei.

Datorită faptului că medicamentul poate produce somnolenţă sunt necesare măsuri de precauţie în cazul conducerii autovehiculelor sau efectuării oricărei activităţi cu risc.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Doctorul va reduce doza administrată la asocierea cu următoarele medicamente: fluoxetină (de ex. Prozac), ketoconazol (de ex. Ketonal), paroxetină (de ex. Seroxat), chinidină. De asemenea doza trebuie crescută la asocierea cu carbamazepină.

Deşi Abilify nu interacţionează cu alcoolul, asocierea nu este recomandată.

Sarcina şi alăptarea

Efectele Abilify-ului în sarcină nu au fost suficient studiate. Medicamentul este recomandat doar dacă medicul consideră că beneficiile depăşesc riscul potenţial asupra fătului. Dacă sunteţi însărcinată sau doriţi o sarcină anunţaţi imediat medicul.

Nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului cu Abilify.

Doze recomandate

Adulţi

Scanned with OKEN Scanner

Schizofrenie

Doza uzuală este de 10-15 mg o dată pe zi. Este necesară o durată de cel puţin 2 săptămâni până la o nouă creştere a dozei.

Tulburare afectivă bipolară

Doza uzuală de iniţiere este de 30 mg o dată pe zi. Dacă apar efecte adverse se poate reduce doza la 15 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Simptomele supradozării pot include: somnolenţă, vomă, dureri de stomac, diaree, slăbiciune, bătăi cardiace rapide, mişcări necontrolate, pierderea conştiinţei.

Abseamed vezi Epokine

Accupro

Denumire comună internaţională: Quinaprilum
Alte denumiri comerciale: Aquiril, Quinapril, Quinaran
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Accupro se utilizează singur sau în combinaţie cu alte medicamente pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. De asemenea este utilizat în combinaţie cu alte medicamente pentru tratamentul insuficienţei cardiace. Face parte dintr-o clasă de medicamente numită inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Acţionează prin reducerea nivelelor anumitor substanţe ce provoacă constricţia vaselor de sânge, favorizând astfel curgerea sângelui şi uşurând munca inimii.

Important de ştiut

Pentru a controla tensiunea arterială este important să nu întrerupeţi administrarea medicamentului. Deoarece tensiunea arterială scade treptat pot fi necesare câteva săptămâni până când medicamentul îşi va face complet efectul. Accupro nu vindecă hipertensiunea ci doar o menţine sub control; trebuie să luaţi medicamentul chiar dacă vă simţiţi bine.

Administrarea corectă

Accupro se poate administra cu sau fără alimente o dată sau de două ori pe zi. Pentru a nu uita să luaţi o doză, administraţi la aceleaşi ore în fiecare zi.

Alcoolul poate creşte efectul medicamentului şi poate produce ameţeli sau leşin. Evitaţi băuturile alcoolice şi consultaţi doctorul în această privinţă.

Scanned with OKEN Scanner

Luaţi medicamentul strict conform prescripţiei şi mergeţi regulat la control. Nu încetaţi administrarea fără a consulta un medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă e aproape momentul să luaţi următoarea doză, săriţi peste doza pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – poate fi păstrat la temperatura camerei. Protejaţi de acţiunea luminii şi umezelii. Nu lăsaţi la îndemâna copiilor. Aruncaţi medicamentele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Tratamentul cu Accupro poate produce efecte adverse. Cele mai des întâlnite sunt ameţelile, tusea uscată, gâtul uscat.

Unele efecte adverse pot fi severe. Următoarele efecte adverse sunt rar întâlnite dar dacă apar este necesară anunţarea imediată a medicului: umflarea feţei, gâtului, buzelor, ochilor, mâinilor sau picioarelor, dificultăţi la respiraţie sau înghiţire. îngălbenirea pielii sau ochilor, apariţia febrei, frisoanelor sau a altor semne de infecţie, dureri toracice, leşin.

Când nu se administrează?

În cazul apariţiei unei reacţii alergice la acest medicament sau la alte medicamente din aceeaşi clasă.

Atenţionări speciale

În primele zile de administrare a medicamentului pot apare ameţeli. Anunţaţi medicul. Dacă leşinaţi încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Vărsăturile, diareea şi transpiraţiile abundente pot deshidrata organismul şi această pierdere de lichide poate produce scăderea tensiunii. Dacă apar ameţeli sau leşin din această cauză, anunţaţi imediat medicul.

Dacă luaţi Accupro medicul va evalua funcţia renală la începutul terapiei şi o va monitoriza apoi pe toată durata tratamentului.

Anunţaţi medicul că luaţi Accupro înaintea unei intervenţii chirurgicale sau a unei anestezii.

Nu folosiţi suplimente de potasiu sau substituenţi ai sării de bucătărie ce conţin potasiu înainte de a consulta medicul.

Nu a fost stabilită siguranţa administrării acestui medicament la copii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultaţi medicul dacă luaţi Accupro în asociaţie cu următoa-

Scanned with OKEN Scanner

rele medicamente: diuretice (de ex. Furosemid), magneziu, suplimente de potasiu, substituenţi ai sării de bucătărie ce conţin potasiu, tetraciclină.

Sarcina şi alăptarea

Inhibitorii enzimei de conversie ai angiotensinei pot provoca leziuni şî chiar moartea fătului atunci când sunt utilizate pe durata sarcinii în trimestrele II şi III. Dacă sunteţi însărcinată încetaţi administrarea medicamentului. Anunţaţi medicul dacă vă doriţi o sarcină.

Accupro se excretă în laptele matern şi poate afecta sugarul. Consultaţi medicul dacă doriţi să alăptaţi pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza uzuală iniţială este de 10-20 mg administrată o dată pe zi. Dacă aveţi probleme renale sau dacă luaţi şi alte antihipertensive această doză poate fi mai scăzută. Pentru adulţii peste 65 de ani doza iniţială este de 10 mg. În funcţie de tensiunea dumneavoastră arterială medicul poate creşte doza până la 80 de miligrame pe zi administrată în două prize.

Insuficienţă cardiacă

Doza iniţială este de 5 mg pe zi. Această doză se poate creşte săptămânal până la 20-40 mg pe zi în două prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea consecinţe severe. În caz de supradozare cu Accupro primele simptome sunt ameţelile şi leşinul. Dacă apar anunţaţi imediat medicul.

Acenocumarol

Denumire comună internaţională: Acenocumarolum
Alte denumiri comerciale: Sintrom, Trombostop
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acenocumarol este un anticoagulant. Acesta împiedică formarea cheagurilor de sânge prin antagonizarea vitaminei K, o substaţă importantă în procesul de coagulare a sângelui. Este indicat pentru tratamentul afecţiunilor tromboembolice (caracterizate prin formarea de cheaguri de sânge – trombi – în circulaţia sistemică, cu blocarea circulaţiei sângelui).

Important de ştiut

Cel mai sever efect advers asociat acestui medicament este dat de apariţia hemoragiilor (sângerări severe ce pot determina pierderi masive de sânge) în orice organ sau ţesut sau, mai puţin frecvent, necroză (cu distrugerea ţesutului cutanat – pielii) sau gangrenă. Riscul de apariţie al hemoragiilor depinde de dozele administrate, de vârsta pacientului şi de natura bolii de bază.

Hemoragiile sau necroza au dus în unele cazuri la deces sau dizabilităţi permanente. Necroza severă poate necesita îndepărtarea ţesutului afectat sau amputarea membrului respectiv. Aceasta pare a fi asociată trombilor localizaţi în zona ţesutului afectat şi de obicei apare în decurs de câteva zile de la debutul tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Nu administraţi o doză mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Luaţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi şi anunţaţi medicul imediat ce aveţi ocazia. Se pot administra două doze în aceeaşi zi însă nu administraţi niciodată două doze în acelaşi timp.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- modificarea aspectului pielii sau a culorii acesteia oriunde pe corp
- coloraţie violacee a degetelor de la mâini sau picioare
- febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- diaree, febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- hematoame sau sângerări apărute spontan sau care nu se opresc
- prezenţa sângelui în urină
- scaune cu sânge, de culoare neagră sau cu aspect de păcură
- sângerări nazale, ale gingiilor, tuse cu sânge
- senzaţie de slăbiciune sau ameţeli severe

- cefalee (dureri de cap) cu debut brusc, confuzie, tulburări de vedere, vorbire sau echilibru
- durere apărută brusc la nivelul picioarelor
- senzaţie de amorţeală sau slăbiciune brusc apărută, în special pe o parte a corpului

Efectele adverse mai puţin severe pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac; gaze intestinale şi balonare; pierderea părului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie folosit pentru nici o afecţiune unde riscul apariţiei hemoragiilor depăşeşte beneficiile potenţiale ale tratamentului. Nu administraţi medicamentul în următoarele situaţii decât dacă medicul vă recomandă altfel:

- alergie la oricare dintre componentele medicamentului
- alcoolism
- diateze hemoragice (tendinţă la hemoragie)
- tendinţe hemoragice asociate ulceraţiilor sau hemoragiilor gastrice, intestinale, ale tractului respirator sau sistemului genito-urinar
- o afecţiune hematologică (a sângelui)
- anevrism (o dilatare a unui vas de sânge într-o anumită porţiune) la nivelul creierului sau inimii
- eclampsie (o afecţiune rară însă severă apărută în sarcină, ce provoacă convulsii grave cu risc vital) sau preeclampsie (o afecţiune ce include dureri de cap, hipertensiune arterială, umflarea mâinilor sau picioarelor)
- inflamaţia datorată infecţiei bacteriene a membranei ce căptuşeşte interiorul inimii (endocardită bacteriană)
- inflamaţia sacului membranos ce înconjură inima (pericardită) sau scurgerea lichidului din acest sac
- hipertensiune malignă (tensiune arterială excesiv de crescută ce provoacă lezarea vaselor de sânge, inimii, splinei, rinichilor sau creierului)
- sarcină
- intervenţii chirurgicale recente sau ce urmează în scurt timp, asupra sistemului nervos central (creier sau măduva spinării) sau ochilor
- puncţie spinală sau orice altă procedură medicală ce poate provoca hemoragii necontrolabile.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului domneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: afecţiuni hepatice sau renale; sprue celiac (o afecţiune intestinală); leziuni recente, intervenţii chirurgicale

recente; hipertensiune arterială; diabet zaharat sever, necontrolabil; policitemia vera; insuficienţă cardiacă congestivă; cancer; hipertiroidism; afecţiuni convulsive pentru care urmaţi tratament anticonvulsivant cum ar fi fenitoina sau fenobarbital; afecţiuni ale ţesutului conjunctiv cum ar fi sindrom Marfan, sindrom Sjogren, sclerodermie, poliartrită reumatoidă sau lupus eritematos sistemic. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Pentru a obţine efectele maxime în urma tratamentului este importantă administrarea regulată a acestuia. Medicul va dori efectuarea regulată de teste de laborator pentru monitorizarea evoluţiei. Este foarte important să respectaţi programul vizitelor la medic pentru efectuarea acestor teste.

Evitaţi urmarea unei diete pentru scădere ponderală pe durata tratamentului. Anunţaţi medicului modificările neaşteptate ale greutăţii.

Nu luaţi aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) pe durata tratamentului decât la recomandarea medicamentului. AINS includ celecoxibul (Celebrex, Onsenal), diclofenacul (Arthrotec, Clafen, Tratul), ibuprofenul (Advil, Ibalgin, Ibutop), indometacinul, naproxenul (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicamul (Flamexin, Piroxsal) şi altele. Acestea pot afecta coagularea sângelui şi pot provoca hemoragii severe la nivelul stomacului.

Dacă este necesară efectuarea unei puncţii spinale sau oricărei alte intervenţii chirurgicale, anunţaţi din timp medicul că urmaţi tratament cu acenocumarol. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Purtaţi asupra dumneavoastră un card de identificare care să specifice că urmaţi tratament anticoagulant. În cazul unei urgenţe, orice medic, dentist sau asistent care vă tratează trebuie să ştie că urmaţi tratament cu acenocumarol.

Evitaţi modificările importante ale dietei. Vitamina K scade efectele acenocumarolului. Aportul crescut de vitamină K în dietă poate reduce efectele medicamentului. Alimentele cu conţinut crescut de vitamină K includ: ficatul, brocoli, varza de Bruxelles, spanacul, coriandrul, varza şi alte legume. Nu modificaţi aportul acestor alimente în dietă fără a consulta mai întâi medicul.

Evitaţi consumul de merişor (coacăz de munte, smirdar, răchiţele) sub orice formă, inclusiv sucul, ceaiul sau produse naturiste ce conţin merişor.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate creşte riscul de apariţie a unor efecte adverse ale medicamentului.

Evitaţi practicarea sporturilor de contact unde pot apare hema-

toame sau hemoragii. Evitaţi orice fel de leziune, tăietură sau sângerare, inclusiv atunci când vă spălaţi pe dinţi sau vă radeţi.

Administraţi cu precauţie medicamentul persoanelor în vârstă sau celor debilitate deoarece pot fi mai sensibile la efectele medicamentului. Nu se recomandă administrarea medicamentului persoanelor sub 18 ani.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Acenocumarol poate interacţiona cu multe alte medicamente iar interacţiunile pot avea efecte severe, chiar fatale. Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, inclusiv cele eliberate fără reţetă, vitamine, minerale, produse din plante. Nu începeţi administrarea unui medicament fără a anunţa mai întâi medicul. Faceţi o listă cu toate medicamentele pe care le luaţi şi arătaţi-o medicului care vă tratează.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca pierderea sarcinii, moartea fătului sau defecte congenitale ale acestuia. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Utilizaţi o formă de contracepţie eficientă pe durata tratamentului pentru a preveni apariţia sarcinii.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Sensibilitatea la anticoagulante variază de la un pacient la altul şi poate varia în cursul tratamentului. De aceea este necesară efectuarea regulată a testelor de coagulare şi ajustarea dozelor în funcţie de rezultate. În lipsa acestei posibilităţi, se va evita utilizarea medicamentului.

Respectaţi cu stricteţe indicaţiile medicului în privinţa dozelor, modalităţii de administrare şi efectuării regulate a testelor de laborator.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu acenocumarol pot include: hematoame, spargerea vaselor de sânge sub piele, hemoragii excesive în urma tăieturilor sau leziunilor, prezenţa sângelui în urină sau scaun, hemoragii menstruale excesive la femei.

A

Acesil vezi Acid Acetilsalicilic

Acetazolamida

Denumire comună internațională: Acetazolamidum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acetazolamida este un inhibitor al anhidrazei carbonice, o proteină din organismul uman. Prin reducerea activităţii acestei substanţe, acetazolamida reglează secreţia de lichide. Este utilizat pentru tratamentul glaucomului (caracterizat prin presiune excesivă la nivelul ochiului), al epilepsiei sau al retenției de lichide în cadrul insuficienţei cardiace congestive. Se mai utilizează pentru diminuarea răului de altitudine.

Important de ştiut

Acest medicament este considerat o sulfamidă datorită proprietăţilor sale chimice. În rare cazuri au apărut reacţii severe la administrarea sulfamidelor. Dacă observaţi apariţia erupţiilor pe piele, hematoamelor, durerilor în gât sau febrei, contactaţi imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform prescripţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare doză cu un pahar mare de apă. Acetazolamida se poate administra cu mâncare dacă apar tulburări gastrice.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, buzelor, limbii, gâtului)
- dureri în gât sau febră
- hemoragii sau hematoame apărute spontan

Scanned with OKEN Scanner

- dureri în flanc sau în zona inferioară a abdomenului
- rash cutanat

În cazul apariţiei următaorelor efecte mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: scăderea apetitului, greaţă, vărsături, constipaţie, diaree, modificarea gustului; letargie, ameţeli, leşin; nervozitate, tremor uşor; cefalee (dureri de cap) sau confuzie; creşterea sensibilităţii cutanate la lumina solară; agravarea gutei; pierderea controlului glicemiei (pentru diabetici), ţiuituri în urechi sau alte tulburări auditive; tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele ce au nivele scăzute ale sodiului sau potasiului în sânge, la persoanele cu afecţiuni renale sau hepatice, inclusiv cele cu ciroză hepatică.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor renale, hepatice, cardiace, pulmonare sau endocrine. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Utilizaţi medicamentul cu mare precauţie dacă urmaţi în paralel un alt tratament cu doze mari de aspirină. Pot apare reacţii adverse cum ar fi pierderea apetitului, lentoare psihomotorie, respiraţii rapide sau lipsa răspunsului la stimuli; combinaţia poate fi fatală.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi expunerea prelungită la soare pe durata tratamentului deoarece medicamentul poate creşte sensibilitatea cutanată la lumina solară. Utilizaţi creme pentru protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare este inevitabilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin)
- aspirină sau alte produse ce conţin salicilaţi
- litiu

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost studiate îndeajuns efectele acetazolamidei asupra sarcinii. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a

A

consulta mai întâi medicul.

Acetazolamida trece în laptele matern însă nu se cunosc efectele acesteia asupra sugarului. Consultaţi mai întâi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Glaucom

Dozele recomandate pentru glaucomul cu unghi deschis variază între 250 mg şi 1 g pe zi, administrate în 2 sau mai multe prize zilnice. Pentru glaucomul secundar şi înaintea intervenţiei chirurgicale în glaucomul acut congestiv (cu unghi închis) se recomandă administrarea a 250 mg la fiecare 4 ore, sau în unele cazuri, 250 mg de 2 ori/zi.

Epilepsie

Doza recomandată este de 8-30 mg/kg corp/zi administrată în 2 sau mai multe prize. Doza zilnică poate varia între 375 mg şi 1000 mg pe zi.

Insuficienţa cardiacă congestivă

Se recomandă administrarea a 250-375 mg/zi sau 5 mg/kg corp/zi pentru reducerea retenţiei de lichide.

Rău de altitudine

Doza uzuală este de 500-1000 mg/zi în 2 sau mai multe prize. Se începe administrarea medicamentului cu 1-2 zile înainte de urcarea la cote ridicate.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu acetazolamidă pot include: letargie, scăderea apetitului, greaţă, vărsături, ameţeli, amorţeli sau furnicături, tremor, ţiuituri în urechi.

Aciclovir

Denumire comună internaţională: Aciclovirum

Alte denumiri comerciale: Aciklovir, ALS-Aciclovir, Cargosil, Cloviral, Euvirox, Herpesin, Lovir, Virolex, Xorox, Zovirax

Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Comprimate, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Aciclovir aparţine unei clase de medicamente numită antivirale ce se utilizează pentru tratamentul infecţiilor provocate de către virusuri. Se utilizează pentru tratamentul simptomatic al varicelei (vărsatului de vânt), zonei zoster, infecţiilor herpetice ale orga-

nelor genitale, pielii, creierului sau mucoaselor (buzelor, gurii) şi infecţiilor herpetice generalizate ale nou-născuţilor. Aciclovir se utilizează pentru prevenirea recurenţei infecţiilor herpetice genitale.

Poate fi utilizat şi în tratamentul altor infecţii în funcţie de hotărârea medicului. Totuşi nu are efect în cazul unor infecţii virale cum ar fi gripa.

Important de ştiut

Aciclovir nu vindecă herpesul. Totuşi ameliorează durerea şi grăbeşte vindecarea. Herpesul genital este o boală cu transmitere sexuală. Pentru a reduce şansele de a vă infecta partenerul nu întreţineţi relaţii sexuale atât timp cât persistă veziculele sau alte tipuri de leziuni sau simptome.

Administrarea corectă

Nu împărţiţi medicamentul prescris dumneavoastră cu alte persoane. Nu depăşiţi doza recomandată. Comprimatele de aciclovir se pot administra cu sau fără alimente.

Aciclovir unguent nu trebuie aplicat în apropierea ochilor.

Pentru a reduce riscul răspândirii infecţiei utilizaţi o mănuşă de cauciuc la aplicarea unguentului.

Aciclovir cremă nu trebuie aplicat în apropierea sau la nivelul ochilor, în interiorul nasului sau gurii. Se poate aplica totuşi pe exteriorul buzelor. Aplicaţi crema cu degetele pe pielea curată şi uscată. Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după aplicarea cremei şi nu faceţi duş sau baie după aceea pentru a evita spălarea medicamentului. Nu acoperiţi zona afectată cu bandaje, sau machiaj decât dacă doctorul aprobă acest lucru.

Dacă săriţi o doză - luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie momentul să luaţi următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Dacă utilizaţi unguentul sau crema aplicaţi imediat ce vă amintiţi şi continuaţi apoi administrarea conform orarului normal.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele sau tuburile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul administrării comprimatelor cele mai frecvente efecte adverse ce pot apare sunt: diareea, starea generală proastă, greaţa şi vărsăturile.

În cazul utilizării unguentului sau cremei pot apare: uscarea şi

crăparea buzelor, uscarea şi descuamarea pielii, înroşirea, umflarea zonei tratate, arsuri, durere, iritaţii, înţepături.

Unele efecte adverse ale aciclovirului pot fi severe şi necesită anunţarea imediată a medicului. Printre acestea se numără: urticaria, rash-ul, dificultatea la respiraţie sau la înghiţire, umflarea feţei, gâtului, buzelor, ochilor, picioarelor.

Când nu se administrează?

Dacă aveţi o reacţie alergică la aciclovir sau la medicamente asemănătoare administrarea acestuia este contraindicată.

Atenţionări speciale

Dacă aveţi o afecţiune renală şi sunteţi în tratament cu aciclovir informaţi medicul despre acest lucru. Au fost raportate cazuri de afectare renală.

Dacă apare un hematom sau o echimoză (o vânătaie) neobişnuită la nivelul pielii anunţaţi medicul deoarece poate semnala o afecţiune sangvină importantă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi alte medicamente în afară de aciclovir, în special următoarele: ciclosporină (de ex. Cicloral), interferon (de ex. Intron), zidovudină (de ex. Retrovir).

Sarcina şi alăptarea

Administrarea aciclovirului în sarcină este relativ sigură. Totuşi utilizarea acestuia se va face doar dacă beneficiile depăşesc riscul potenţial asupra fătului. Anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi însărcinată sau doriţi o sarcină.

Aciclovir se excretă în laptele matern. Dacă administrarea medicamentului este esenţială pentru mamă doctorul poate recomanda încetarea alăptării până la terminarea tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Herpes genital

Doza uzuală este de 200 mg de 5 ori pe zi timp de 10 zile. Dacă herpesul a recidivat atunci doza pentru adulţi este de 400 mg de două ori pe zi pentru o perioadă de 12 luni. Dacă herpesul genital apare intermitent atunci doza este de 200 mg de 5 ori pe zi timp de 5 zile, tratamentul începând odată cu apariţia primelor simptome.

Unguentul se aplică pe zona afectată de 6 ori pe zi timp de 7 zile.

Vezicule herpetice

Se aplică aciclovir cremă pe zona afectată de 5 ori pe zi, timp de

4 zile. Tratamentul se începe la apariția primelor simptome.

Zona zoster

Doza uzuală pentru adulți este de 800 mg de 5 ori pe zi timp de 7-10 zile.

Varicelă

Doza pentru adulți este de 800 mg de 4 ori pe zi timp de 5 zile.

Copii

În cazul varicelei doza uzuală pentru copiii peste 2 ani este de 20 mg pentru fiecare kilogram de masă corporală, administrată de 4 ori pe zi timp de 5 zile. Copiii peste 45 kg pot lua doza adulților.

Eficacitatea și siguranța administrării aciclovirului la copiii sub 2 ani nu a fost evaluată.

Siguranța și eficacitatea administrării aciclovirului unguent la copii nu a fost stabilită.

Siguranța și eficacitatea administrării aciclovirului cremă la copii sub 12 ani nu a fost evaluată.

Supradozare

Simptomele ce pot apare la supradozarea cu aciclovir sunt: agitație, comă, insuficiență renală, letargie, convulsii.

Acid acetilsalicilic

Denumire comună internațională: Acidum acteylsalicylicum

Alte denumiri comerciale: Acesil, Alka-Seltzer, Asaprin, Aspenter, Aspimax, Aspirin, Aspirin Protect, Cartia, Europirin, Ozopirin, Rompirin, Thrombo ASS

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate efervescente, Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acidul acetilsalicilic se utilizează pentru ameliorarea durerilor ușoare sau medii, scăderea febrei. De asemenea se folosește pentru ameliorarea simptomelor artritei, ameliorarea durerilor musculare, discomfortului menstrual, ameliorarea simptomelor gripale. La unii pacienți doze mici de aspirină pot fi folosite pentru ameliorarea circulației sanguine și prevenirea accidentelor vasculare cerebrale sau infarctului.

Important de știut

Nu trebuie utilizat pe durata ultimelor trei luni de sarcină decât dacă este în mod specific indicat de către medic. Poate afecta fătul sau poate produce complicații la naștere.

Nu administrați medicamentul copiilor cu gripă sau varicelă (vărsat de vânt) deoarece poate apare o afecțiune severă cunos-

Scanned with OKEN Scanner

A

cută sub numele de sindrom Reye.

Administrarea corectă

Nu depăşiţi doza prescrisă. Nu administraţi medicamentul dacă este expirat. Dacă administrarea medicamentului provoacă dureri de stomac administraţi o formă tamponată ce poate reduce aceste simptome.

Luaţi medicamentul cu un pahar mare de apă pentru a fi mai uşor de înghiţit.

Nu administraţi acid acetilsalicilic mai mult de 10 zile (5 zile la copii) fără a consulta un medic.

Nu luaţi medicamentul dacă aveţi febră ridicată, febră ce durează mai mult de 3 zile sau care reapare, decât după ce consultaţi un medic.

Nu administraţi mai mult de 5 doze în 24 de ore la un copil decât dacă indică medicul.

Nu zdrobiţi, sfărmaţi sau tăiaţi comprimatele gastrorezistente. Înghiţiţi-le întregi.

Dacă săriţi o doză - luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie momentul să luaţi următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frevente efecte adverse includ durerile de stomac, vărsăturile, tulburările gastrointestinale.

Unele efecte adverse pot fi severe şi necesită anunţarea imediată a medicului. Printre acestea se numără: tinitusul (zgomotele în urechi), pierderea auzului, scaunele cu sânge sau de culoare neagră, wheezingul (respiraţia şuierătoare), dificultatea la respiraţie, ameţelile, starea confuzională, urticaria.

Când nu se administrează?

Acidul acetilsalicilic nu se administrează la persoanele cu alergie la medicament, cu astm, ulcer sau simptome de ulcer. De asemenea nu este indicat la persoane în tratament cu medicamente ce afectează coagularea sângelui (anticoagulante) decât dacă este indicat de către doctor.

Atenţionări speciale

Consultaţi medicul înainte de a administra acid acetilsalicilic la

copiii sub 12 ani pentru simptome de artrită sau reumatism.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă luaţi unu dintre următoarele medicamente pe durata tratamentului cu acid acetilsalicilic: acetazolamidă (de ex. Ederen), antihipertensive inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei (de ex. Captopril, Enalapril), antigutoase (de ex. Allopurinol), alte antiinflamatorii (de ex. Indometacin, Diclofenac, Kentonal), unele diuretice (de ex. Furosemid), medicamente pentru diabet zaharat, diltiazem, dipiridamol, insulină, medicamente pentru controlul convulsiilor (de ex. Depakine, Orfiril), corticosteroizi (de ex. Prednison).

Sarcina şi alăptarea

Consultaţi-vă cu medicul înainte de a lua acid acetilsalicilic pe perioada sarcinii. Medicamentul este contraindicat în ultimele 3 luni de sarcină putând produce afecţiuni ale fătului sau complicaţii la naştere.

Acidul acetilsalicilic se poate excreta în laptele matern. Întrebaţi doctorul dacă puteţi lua medicamentul pe perioada alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Tratamentul durerilor uşoare şi al febrei

Doza uzuală este de 1-2 comprimate la fiecare 3-4 ore, până la de 6 ori pe zi.

Prevenirea accidentului vascular cerebral

Doza uzuală este de 1 comprimat de 4 ori pe zi sau 2 comprimate de 2 ori pe zi.

Prevenirea infarctului miocardic

Se recomandă 75 mg pe zi (1 comprimat). Totuşi medicul poate recomanda o doză mai mare.

Copii

În funcţie de recomandările medicului.

Acifol

Denumire comună internaţională: Acidum folicum
Alte denumiri comerciale: Tifol
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acifol se prescrie pentru prevenirea deficitului de acid folic (vitamină B9). Vitaminele sunt substanţe indispensabile pentru creşterea şi sănătatea organismului. Sunt necesare zilnic în mici cantităţi şi se găsesc de obicei în alimentele consumate. Acidul

Scanned with OKEN Scanner

A

folic este necesar pentru producerea eritrocitelor (celulelor roşii sanguine). Lipsa acestei vitamine din organism produce un anumit tip de anemie, cu număr scăzut al celulelor roşii în sânge.

Important de ştiut

Deficitul de acid folic poate apare în următoarele situaţii: alcoolism, anemie hemolitică, diaree prelungită, febră prelungită, hemodializă, afecţiuni intestinale, afecţiuni hepatice, stress continuu, rezecţie gastrică.

În plus, nou-născuţii cu greutatea mai mică decât normalul, sugarii alimentaţi la sân sau cei ce primesc formule de lapte ce nu sunt îmbogăţite cu vitamine (cum ar fi laptele praf sau laptele de vacă) pot avea nevoie suplimentară de acid folic.

De asemenea s-a demonstrat că administrarea de acid folic la femeile gravide poate reduce riscul de apariţie a unor defecte ale fătului (afecţiuni congenitale ale tubului neural).

Administrarea corectă

Cantitatea de acid folic necesară zilnic diferă pentru fiecare individ în parte.

Nu împărţiţi medicamentul prescris dumneavoastră cu alte persoane.

De obicei Acifol se administrează o dată pe zi.

Dacă luaţi Acifol pentru a trata deficitul de acid folic vă veţi simţi mai bine în circa 24 ore.

Nu întrerupeţi administrarea medicamentului până când nu vă recomandă medicul.

Dacă săriţi o doză – nu este cazul să vă îngrijoraţi. Deoarece organismul are o rezervă de vitamine este necesar un timp mai îndelungat până la apariţia unui deficit semnificativ. Totuşi dacă medicul v-a prescris acid folic încercaţi să vă amintiţi să-l administraţi conform prescripţiei în fiecare zi.

Cum păstrăm medicamentul – ferit de lumină directă, căldură excesivă şi umiditate. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Deşi acidul folic nu provoacă în mod obişnuit efecte adverse, consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor: febră, stare generală de discomfort, înroşirea pielii, dificultate la respiraţie, rash sau prurit (mâncărime) al pielii, dureri toracice, wheezing (respiraţie şuierătoare).

Când nu se administrează?

În cazul apariţiei unor reacţii alergice la administrarea medicamentului.

Scanned with OKEN Scanner

Atenţionări speciale

Utilizarea inadecvată a medicamentului poate întârzia stabilirea unui diagnostic corect şi instituirea unui tratament în cazul anemiilor megaloblastice. Nu luaţi medicamentul fără a consulta mai întâi un medic.

Sarcina şi alăptarea

Este foarte important să luaţi vitaminele de care aveţi nevoie pe durata sarcinii. Dezvoltarea normală a fătului depinde în mare parte de furnizarea de către mamă a nutrienţilor necesari. Totuşi, administrarea unor cantităţi mari de suplimente alimentare pe durata sarcinii poate fi nocivă pentru mamă şi/sau făt şi trebuie evitată.

Medicul vă poate recomanda să luaţi acid folic singur sau ca parte a unui supliment multivitaminic înainte de a rămâne însărcinată şi pe toată durata sarcinii ca şi pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele uzuale pentru adulţi variază între 5-15 mg acid folic pe zi. Totuşi aceste doze pot varia în funcţie de individ şi este necesar sfatul medicului.

Supradozare

Un aport excesiv de acid folic este urmat de creşterea eliminării urinare.

Aciklovir vezi Aciclovir

Acnederm vezi Retin-A

Actonel

Denumire comună internaţională: Acidum risedronicum
Alte denumiri comerciale: Actonel Săptămânal
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Actonel face parte dintr-un grup de medicamente numite bisfosfonaţi care intervin în formarea şi distrugerea substanţei osoase în organism. Actonel încetineşte procesul de distrugere osoasă şi creşte masa osoasă din organism având rol în prevenirea fracturilor. Este indicat în tratamentul osteoporozei (o afecţiune unde apare distrugere osoasă şi subţiere a oaselor) la femeile la menopauză sau la pacienţii aflaţi în tratament cronic cu corticosteroizi (cum ar fi prednisonul). Se mai utilizează în tratamentul bolii Paget, o afecţiune unde zone din oase cresc ca volum şi devin moi.

Scanned with OKEN Scanner

A

Important de ştiut

Actonel nu doar opreşte distrucţia osoasă ci şi ameliorează boala prin creşterea densităţii minerale osoase. Pe măsură ce oasele devin mai rigide scad şansele producerii unei fracturi.

Administrarea corectă

Sunt disponibile trei forme de prezentare pentru Actonel: de 5 mg, de 30 mg şi o formă de 35 mg care se administrează o dată pe săptămână. Comprimatele trebuie administrate dimineaţa cu cel puţin 30 de minute înainte de a mânca sau a bea altceva decât apă. Nu mâncaţi şi nu beţi altceva decât apă timp de 30 de minute după aceea. Nu luaţi alte medicamente inclusiv vitamine, calciu sau antiacide timp de 30 de minute după administrarea Actonel. Tableta se administrează în poziţie şezândă sau în picioare cu un pahar mare de apă şi nu trebuie să vă întindeţi timp de 30 min după aceea pentru a preveni problemele gastrice ce pot apare.

Dacă săriţi o doză – în cazul în care nu aţi mâncat până în momentul când v-aţi amintit puteţi lua doza respectivă. Dacă aţi mâncat deja, săriţi peste acea doză şi continuaţi orarul normal de administrare.

Dacă aţi uitat să luaţi o doză săptămanală, luaţi 1 comprimat în dimineaţa următoare, apoi continaţi orarul normal de administrare. Nu administraţi niciodată 2 comprimate în aceeaşi zi.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai comune efecte adverse ce pot apare la administrarea Actonelului şi nu necesită anunţarea medicului sunt: arsurile retrosternale (pe mijlocul pieptului) sau tulburările gastrice uşoare, diareea, gazele sau constipaţia, durerile uşoare la nivelul articulaţiilor sau spatelui, durerile de cap.

Încetaţi administrarea medicamentul şi anunţaţi medicul dacă apar următoarele efecte adverse: dureri toracice, dificultate sau durere la înghiţire, dureri sau arsuri sub coaste sau la nivelul spatelui, dureri severe osoase, articulare sau de spate, dureri la nivelul mandibulei (fălcii), amorţeala sau umflarea acesteia.

Când nu se administrează?

Nu se administrează dacă aveţi nivele scăzute ale calciului în sânge sau aţi avut anterior o reacţie alergică la medicament. De asemenea nu se poate administra dacă nu puteţi sta în şezut sau în picioare pentru cel puţin 30 de minute după administrarea me-

dicamentului. Medicamentul nu este recomandat pacienţilor cu afecţiuni renale severe.

Atenţionări speciale

Medicamentele din familia din care face parte Actonel pot provoca afecţiuni ale esofagului (canalul ce face legătura între gură şi stomac). Printre aceste afecţiuni s-au raportat iritaţie esofagiană, dificultăţi la înghiţire, ulcere esofagiene şi ulcere gastrice. De aceea este recomandat să înghiţiţi medicamentul cu multă apă şi să nu vă întindeţi minim 30 de minute după administrare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi următoarele medicamente pe durata terapiei cu Actonel: antiacide, suplimente de calciu, laxative.

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă administrarea pe durata sarcinii decât dacă beneficiile administrării sunt mai importante decât riscurile potenţiale. Anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi însărcinată sau doriţi o sarcină.

Doze recomandate

Adulţi

Osteoporoză

Pentru prevenirea şi tratamentul osteoporozei doza recomandată este de o tabletă de 5 mg o dată pe zi, dimineaţa sau o tabletă de 35 mg o dată pe săptămână.

Osteoporoză indusă de corticosteroizi

Doza recomandată este de 5 mg o dată pe zi.

Boala Paget

Se recomandă 30 mg o dată pe zi timp de 2 luni. Pentru unii pacienţi poate fi necesar repetarea celor 2 luni de tratament.

Supradozare

O supradoză de Actonel poate reduce drastic nivelele calciului în sânge. Simptomele supradozării includ: greaţă şi vărsături, arsuri retrosternale, dureri gastrice, diaree, crampe musculare, amorţeli, convulsii, iritabilitate şi comportament sau gânduri bizare.

Actonel Săptămânal vezi Actonel

Scanned with OKEN Scanner

Actos

Denumire comună internaţională: Pioglitazonum
Alte denumiri comerciale: Glustin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Actos se utilizează în tratamentul unui anumit tip de diabet numit diabet zaharat de tip II. Se poate folosi singur, cu insulină, cu metformin sau cu altă clasă de antidiabetice orale numite sulfonilureice. Actos se utilizează în cazul în care dieta şi exerciţiile plus un alt medicament antidiabetic nu reuşesc să controleze nivlele glucozei în sânge.

Important de ştiut

Nu utilizaţi Actos dacă aveţi diabet zaharat de tip I sau dacă aveţi cetoacidoză diabetică (consultaţi medicul pentru tratament cu insulină).

Informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă sau o altă afecţiune cardiacă, istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau afecţiuni hepatice.

Învăţaţi să recunoaşteţi semnele hipoglicemiei (scăderea glucozei în sânge). Acestea includ: foame, dureri de cap, confuzie, iritabilitate, ameţeli, slăbiciune, tremor, transpiraţii, bătăi cardiace rapide, convulsii, leşin sau comă (hiperglicemia severă poate fi fatală). Păstraţi întotdeauna în apropiere o sursă de glucoză în cazul în care apar simptomele hipoglicemiei.

Unele femei care au folosit Actos au reînceput să aibă cicluri menstruale după ce acestea au lipsit pentru o perioadă lungă de timp. Este posibil să puteţi avea o sarcină dacă ciclul menstrual reapare. Consultaţi medicul în privinţa metodelor contraceptive disponibile.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei o dată pe zi cu sau fără alimente. Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a avea efect maxim. Procuraţi-vă din timp reţeta pentru luna următoare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă reamintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru administrarea dozei următoare, nu mai luaţi doza pe care aţi uitat-o şi continuaţi cu orarul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele

expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Pentru următoarele efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: simptome pseudogripale (strănut, nas înfundat, tuse sau alte semne de răceală), dureri de cap, creştere treptată în greutate, dureri musculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea şi anunţaţi medicul: dificultăţi la respiraţie, creştere rapidă în greutate, durere în piept, greaţă, durere de stomac, urină închisă la culoare, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii şi a ochilor), tulburări de vedere.

Anunţaţi de urgenţă medicul dacă aveţi o reacţie alergică la medicament. Simptomele includ: urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, buzelor, limbii sau gâtului.

Când nu se administrează?

În cazul apariţiei unei reacţii alergice la administrarea medicamentului.

Atenţionări speciale

În cazuri rare un medicament similar cu Actos s-a dovedit a fi toxic pentru ficat. Se recomandă de aceea ca medicul să verifice funcţia hepatică înaintea începerii terapiei cu Actos şi periodic după aceea.

Actos de unul singur nu provoacă hipoglicemie (nivele scăzute ale glucozei în sânge). Totuşi, la asocierea cu insulina sau alte antidiabetice orale creşte riscul de hipoglicemie. În cazul în care apare un episod de hipoglicemie anunţaţi medicul deoarece poate fi necesară o ajustare a dozelor.

Pentru a vă asigura că nivelul glicemiei se menţine în limite normale testaţi-vă regulat glicemia şi nivelul hemoglobinei glicozilate (o formă de control a glicemiei pe termen lung). Consultaţi medicul dacă apar situaţii stresante suplimentare de genul febrei, infecţiilor, intervenţiilor chirurgicale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece scade glicemia şi creşte riscul de apariţie a hipoglicemiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Actos poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale ce conţin etinilestradiol şi noretindronă. Folosiţi forme de contracepţie suplimentare pentru a evita o sarcină nedorită.

Informaţi medicul dacă luaţi Actos în asociaţi cu ketoconazol (de ex. Ketonal) sau midazolam (de ex. Dormicum).

Scanned with OKEN Scanner

A

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost studiate suficient efectele acestui medicament în sarcină. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul apare sau nu în laptele matern. Totuşi, ca măsură de precauţie nu luaţi medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 15-30 mg o dată pe zi. Dacă glicemia nu este controlată adecvat se poate creşte doza până la maxim 45 mg pe zi. Dacă nici în acest caz nu se controlează glicemia medicul poate adăuga un alt antidiabetic.

Supradozare

Nu se cunosc efectele supradozării cu Actos însă orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Dacă suspectati o supradozare anunţaţi imediat medicul.

Actraphane vezi Humulin

Actrapid vezi Humulin

Adalat vezi Nifedipin

Additiva Vitamin C vezi Ascovit

Adexor vezi Preductal

Adiuretin vezi Minirin

Adol Sirop vezi Pracetamol

Advagraf vezi Prograf

Advantan

Denumire comună internaţională: Methylprednisolonum
Alte denumiri comerciale: Advantan Milk
Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Emulsie Cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Advantan reprezintă un corticosteroid de uz dermatologic extern, cu proprietăţi antiinflamatorii, antialergice şi antipruriginoase. Este indicat în tratamentul eczemelor, afecţiuni ale pielii caracterizate prin roşeaţă, tumefacţie, durere, arsuri, prurit (mân-

cărimi). Cele mai frecvente tipuri de eczemă sunt eczema atopică (apărută la polen, microorganismele din praful de casă, salivă sau păr de animale, alimente ca ouăle, laptele şi grâul etc.), dermatita alergică de contact (determinată spre exemplu de contactul cu obiectele din nichel) şi dermatita sau eczema iritativă de contact (la substanţe chimice iritante din detergenţi, săpunuri, dezinfectante).

Important de ştiut

Identificarea şi evitarea obiectelor, substanţelor sau împrejurărilor care vă creează eczema sunt cele mai importante măsuri pe care ar trebui să le luaţi pentru a consolida tratamentul.

Administrarea corectă

Aplicaţi unguentul, crema sau soluţia cutanată în strat subţire pe zona de piele afectată, după prealabilă curăţare a acesteia.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tuburile sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- mâncărimi, roşeaţă, arsuri sau vezicule pe zonele tratate
- dermatită periorală
- tulburări de vedere, dureri oculare

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: foliculită (inflamaţia foliculului pilos), hipertricoză (creştere anormală a părului), subţierea pielii, vene dilatate, acnee.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţii cutanate virale (ex. varicelă – vărsat de vânt, zona – herpes zoster), sifilis sau tuberculoză cutanată; rosaceea, der-

A

matită periorală sau reacţii postvaccinare în zona ce urmează a fi tratată.

Atenţionări speciale

Administraţi Advantan exact aşa cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să aplicaţi produsul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Evitaţi folosirea produsului pe suprafeţe întinse şi timp îndelungat.

Nu aplicaţi produsul pe faţă dacă aveţi rozaceea sau dermatită periorală.

În cazul aplicării pe faţă aveţi grijă ca Advantan să nu vină în contact cu ochii.

Dacă sub tratament cu Advantan cremă se observă uscarea excesivă a pielii se recomandă înlocuirea cu Advantan unguent care conţine grăsimi în proporţie mai mare.

Izolat pot apare simptome ca roşeaţă, arsuri, mâncărimi sau vezicule după administrarea produsului.

În caz de infecţii ale pielii cu bacterii şi/sau fungi se impune tratament specific.

La aplicarea corticosteroizilor pe zone întinse de piele (mai mult de 10% din suprafaţa corpului) sau pe perioade de timp prelungite (peste 4 săptămâni) pot apare semne locale ca subţierea pielii, striuri, telangiectazii (vene dilatate), modificări acneiforme şi efecte sistemice (în întreg organismul) datorită absorbţiei prin piele.

Studiile nu au evidenţiat disfuncţii ale glandelor corticosuprarenale nici măcar la persoanele tratate pe 40-60% din suprafaţa corpului sau la care s-a aplicat Advantan sub pansament ocluziv. Totuşi se recomandă ca durata tratamentului să scurtată cât mai mult posibil atunci când se tratează suprafeţe mari de piele.

S-a observat că dozele mari de corticosteroizi locali, aplicarea extensivă pe perioade de timp prelungite sau sub pansament ocluziv şi aplicarea în jurul ochilor pot determina glaucom.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost consemnate interacţiuni ale produsului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Advantan poate afecta negativ fătul de aceea nu administraţi preparatul în sarcină fără a discuta mai întâi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile tratamentului.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern,

de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul eczemelor

Aplicaţi unguentul, crema sau soluţia cutanată o dată pe zi în strat subţire pe suprafaţa bolnavă a pielii. Nu administraţi Advantan mai mult de 4 săptămâni (la copii) sau 12 săptămâni (la adulţi).

Supradozare

Nu sunt disponibile date privind supradozarea acută. Pe termen lung şi după administrarea unor doze mari pot apare striuri, vene dilatate, acnee.

Advantan Milk vezi Advantan

Advil vezi Ibuprofen

Advil Cold vezi Ibuprofen

Aerius

Denumire comună internaţională: Desloratadinum
Alte denumiri comerciale: Azomyr, Neoclarityn
Forme de prezentare: Sirop, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Aerius este un antihistaminic. Antihistaminicele sunt utilizate în tratamentul alergiilor pentru ameliorarea simptomatologiei – curgerea nasului, strănut, prurit (mâncărime), lăcrimare şi alte simptome.

Important de ştiut

Dacă aveţi o afecţiune hepatică sau renală poate fi necesar ca medicul să reducă la jumătate doza administrată.

Administrarea corectă

Administraţi conform prescripţiei medicului. Luaţi fiecare tabletă cu un pahar mare de apă. Poate fi luată indiferent de alimentaţie. Nu administraţi o doză mai mare decât cea prescrisă. Dacă efectele scontate nu apar după administrarea medicamentului consultaţi medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi-o imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza pe care aţi uitat să o luaţi şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi niciodată o doză dublă de medicament.

Scanned with OKEN Scanner

A

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse continuaţi tratamentul şi anunţaţi medicul: ameţeli, greaţă, uscarea gurii sau a gâtului, dureri musculare.

Dacă apar următorele efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul: o reacţie alergică (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, buzelor, feţei, urticarie), bătăi cardiace neregulate sau rapide.

Când nu se administrează?

În cazul apariţiei unor reacţii alergice la medicament sau la alte medicamente similare.

Atenţionări speciale

Utilizaţi cu precauţie dacă conduceţi maşina, lucraţi cu utilaje periculoase sau efectuaţi orice fel de activitate cu risc. Deşi nu este un efect advers des întâlnit Aerius poate provoca ameţeli.

Nu este recomandat copiilor sub 12 ani.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu s-a exclus în totalitate posibilitatea efectelor negative asupra fătului atunci când medicamentul se administrează pe durata sarcinii şi de aceea se recomandă utilizarea doar în cazul în care este neapărată nevoie.

Se excretă în laptele matern. Medicul poate interzice alăptarea pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 12 ani

Doza recomandată este de 5 mg (1 comprimat sau 2 linguriţe de sirop) o dată pe zi. Dacă este prezentă o afecţiune hepatică sau renală doza recomandată este de 5 mg o dată la 2 zile.

Copii sub 12 ani

Pentru copiii între 6 şi 12 ani doza recomandată este de 2,5 mg (o linguriţă de sirop) o dată pe zi.

Pentru copiii între 12 luni şi 6 ani doza uzuală este de 1,25 mg (o jumătate de linguriţă) o dată pe zi. Este recomandat ca doza să fie măsurată cu o pipetă gradată (o jumătate de linguriţă echivalea-

Scanned with OKEN Scanner

ză cu 2,5 mililitri)

Pentru copiii între 6 şi 12 luni doza este de 1 mg (2 ml de sirop) o dată pe zi.

Supradozare

Apelaţi imediat la medic dacă suspectaţi o supradozare. Simptomele supradozării pot include somnolenţa, ameţelile, ritmul cardiac accelerat.

Afloderm

Denumire comună internaţională: Alclometazonum

Forme de prezentare: Unguent, Cremă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Afloderm este un corticosteroid (un hormon) cu administrare locală. Acţionează prin inhibarea acţiunii unor substanţe responsabile de inflamaţie, înroşirea tegumentului şi umflarea acestuia. Se utilizează pentru tratamentul inflamaţiei din cadrul unor boli cum ar fi reacţiile alergice, eczemele, psoriazisul.

Important de ştiut

Nu utilizaţi bandaje, plasturi, îmbrăcăminte sau scutece pentru a acoperi zona tratată decât la indicaţia medicului. Bandajele ocluzive pot creşte semnificativ cantitatea de medicament absorbită în corp. Dacă totuşi este nevoie de un bandaj ocluziv nu este recomandat să-l păstraţi mai mult de 12 ore pe zi.

Nu se recomandă utilizarea la copiii sub 1 an.

Administrarea corectă

Afloderm se aplică pe suprafaţa afectată în funcţie de indicaţiile medicului. Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după aplicarea medicamentului, doar dacă nu se aplică pe mână. Aplicaţi o mică cantitate de unguent sau cremă pe zona afectată şi masaţi uşor. Utilizaţi cu precauţie la nivelul zonelor unde sunt pliuri ale tegumentului cum ar fi axila (subraţ), genunchi sau coate. Aceste zone pot absorbi o mai mare cantitate de medicament în organism. De asemenea evitaţi aplicarea la nivelul ochilor, gurii sau mucoaselor.

Evitaţi acoperirea zonei tratate cu orice tip de bandaj ocluziv. Poate creşte semnificativ cantitatea de medicament absorbită sistemic.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi aplicaţi medicamentul conform programului normal. Nu aplicaţi o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Scanned with OKEN Scanner

A

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tuburile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Pot apare unele efecte adverse mai puţin severe la administrarea Afloderm cum ar fi: înroşirea pielii, senzaţie de arsură, înţepături, descuamarea (cojirea) pielii.

În cazul utilizării prelungite poate apare subţierea pielii, înroşire prelungită.

De obicei nu apar efecte adverse sistemice decât dacă utilizaţi o cantitate mare de medicament pe o perioadă lungă de timp. Dacă medicamentul se absoarbe în corp pot apare tulburări de vedere, ritm cardiac neregulat, insomnie, tulburări ale stării de dispoziţie, creştere în greutate, oboseală. Dacă observaţi orice efect advers neobişnuit anunţaţi medicul.

Când nu se administrează?

În cazul în care a apărut o reacţie alergică la medicament.

Atenţionări speciale

Nu utilizaţi Afloderm pentru tratamentul rash-ului de scutec şi evitaţi a-l aplica în zona scutecului. Scutecele impermeabile pot creşte cantitatea de medicament absorbită.

Anunţaţi medicul dacă suferiţi de alte afecţiuni ale pielii înainte de a utiliza medicamentul. Poate creşte absorbţia sistemică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultaţi medicul dacă asociaţi Afloderm cu alţi corticosteroizi deoarece poate creşte cantitatea de hormoni din sângele dumneavoastră.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul aplicat topic se poate absorbi sistemic şi poate traversa placenta ajungând în sângele fătului. De asemenea se poate excreta în laptele matern. Folosiţi medicamentul doar pe durate scurte şi doar cu permisiunea medicului dacă sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Doze recomandate

Se aplică o mică cantitate de cremă sau unguent pe zona afectată de două sau trei ori pe zi şi se masează uşor zona până la absorbţia medicamentului.

Supradozare

Supradozarea medicamentului cel mai probabil nu va produce

Scanned with OKEN Scanner

efecte adverse care să pună viaţa în pericol. Dacă medicamentul este înghiţit sau dacă se utilizează cantităţi mari pe o lungă perioadă de timp şi observaţi apariţia unor efecte adverse anunţaţi medicul.

Aflogen vezi Nimesulid

Agapurin vezi Pentoxifilin

Agenerase

Denumire comună internaţională: Amprenavirum
Forme de prezentare: Capsule moi, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Agenerase este un antiviral ce face parte dintr-un grup de medicamente numit inhibitori de proteaze. Acesta împiedică maturarea virusului HIV, reducând cantitatea de virus activ sau infecţios în organism. Se utilizează în combinaţie cu alte medicamente antiretrovirale pentru tratamentul infecţiei cu virusul HIV ce provoacă boala numită sindromul imunodeficienţei dobândite (SIDA).

Important de ştiut

Agenerase nu vindecă infecţia cu virusul HIV sau boala SIDA. Există în continuare riscul de a contracta diverse infecţii oportuniste (infecţii ce apar atunci când imunitatea organismului este scăzută). Este important să consultaţi medicul pentru analize regulate.

Administrarea corectă

Agenerase se poate lua indiferent de mese, cu un pahar mare de apă. Nu este recomandat să-l administraţi cu o masă bogată în grăsimi deoarece aceasta poate reduce eficienţa medicamentului.

Luaţi medicamentul la cel puţin o oră distanţă faţă de didanozină (de ex. Videx) sau de antiacide, dacă v-au fost indicate.

Administraţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului, chiar dacă starea generală se ameliorează.

Dacă săriţi peste o doză – luaţi doza imediat ce vă amintiţi dacă nu au trecut mai mult de patru ore. Dacă au trecut mai mult de patru ore săriţi peste doza uitată şi continuaţi programul normal de administrare. Nu luaţi o doză dublă de medicament decât la indicaţia medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesive. Nu păstraţi medicamentul la frigider.

Scanned with OKEN Scanner

A

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă apar următoarele efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: reacţii alergice (dificultăţi la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, buzelor, feţei, urticarie), rash, în special asociat cu vezicule roşii (poate fi sever şi poate ameninţa viaţa).

În cazul efectelor adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul. Acestea pot include: greaţă şi vărsături, diaree sau dureri abdominale, modificări ale gustului, senzaţie de amorţeală a gurii, mâncărime, depresie sau alte modificări ale dispoziţiei, creşterea glicemiei sau colesterolului şi trigliceridelor, modificări ale greutăţii sau distribuţiei masei corporale.

Când nu se administrează?

Dacă aţi avut o reacţie alergică anterioară la acest medicament.

Atenţionări speciale

Agenerase nu elimină virusul HIV din organism fiind în continuare posibilă transmiterea acestuia la alte persoane prin contact sexual sau contaminare cu sânge sau produse din sânge. Continuaţi să vă protejaţi sexual pe durata tratamentului cu Agenerase.

Agenerase poate interacţiona cu contraceptivele orale scăzându-le efectul. Utilizaţi o metodă contraceptivă de barieră (cum ar fi prezervativul) pentru a evita o sarcină nedorită.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul în cazul prezenţei unor afecţiuni hepatice sau renale. Consultaţi medicul în această privinţă.

Agenerase poate produce sau poate agrava diabetul. În această situaţie poate fi necesară terapia cu insulină sau antidiabetice orale. Medicamentul poate creşte de asemenea nivelul colesterolului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente nu sunt recomandate în asociaţie cu Agenerase. Nivelele foarte crescute ale acestor medicamente ce pot apare la asocierea cu Agenerase pot ameninţa viaţa. Anunţaţi medicul dacă luaţi oricare dintre următoarele medicamente:

- Ritonavir (de ex. Norvir)
- Rifampicină (de ex. Sinerdol)
- Amiodaronă (de ex. Cordarone)
- Flecainidă (de ex. Tambocor)
- Propafenonă (de ex. Ritmonorm)
- Chinidină
- Diazepam

Scanned with OKEN Scanner

- Midazolam (de ex. Dormicum)
- Zolpidem (de ex. Stilnox)
- Bupropion (de ex. Wellbutrin)
- Clozapină (de ex. Leponex)
- Piroxicam (de ex. Flamexin)

Utilizaţi cu precauţie Agenerase în combinaţie cu Viagra deoarece este posibilă accentuarea efectelor adeverse ale acesteia, putând apare tensiune arterială scăzută, tulburări de vedere şi erecţie persistentă dureroasă.

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost studiate suficient efectele medicamentului în sarcină. Anunţaţi medicul dacă vă doriţi sau suspectaţi o sarcină.

Deoarece virusul HIV poate trece în laptele matern, alăptatul nu este indicat.

Doze recomandate

Adulţi

Capsule

Doza uzuală pentru adulţi şi adolescenţi este de 1200 mg de două ori pe zi în combinaţie cu alte medicamente antivirale.

Soluţie orală

Doza uzuală este de 1400 mg de două ori pe zi în combinaţie cu alte medicamente antivirale.

Copii

Capsule

Doza recomandată pentru copiii între 4 şi 12 ani este de 20 mg/kg de două ori pe zi sau 15 mg/kg de trei ori pe zi până la o doză maximă de 2400 mg/zi în combinaţie cu alţi agenţi antiretrovirali.

Soluţie orală

Se recomandă 22,5 mg/kg de două ori pe zi sau 17 mg/kg de trei ori pe zi până la o doză maximă de 2800 mg pe zi în asociaţie cu alte antiretrovirale.

Supradozare

Nu se cunosc efectele supradozării cu amprenavir. Dacă totuşi suspectaţi o supradozare anunţaţi imediat medicul.

Aironyl

Denumire comună internaţională: Terbutalinum
Forme de prezentare: Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Aironyl este un bronhodilatator care acţionează prin relaxarea

musculaturii căilor aeriene uşurând respiraţia. Se utilizează pentru tratamentul bronhospasmului (definit ca respiraţie şuierătoare şi dificultăţi respiratorii), asociat unor boli respiratorii cum ar fi astmul bronşic, bronşitele sau emfizemul pulmonar.

Important de ştiut

Consultaţi medicul dacă observaţi o creştere a cantităţii zilnice de medicament necesar pentru a controla simptomele astmului. Acest lucru poate fi un semn timpuriu al unei crize severe de astm.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Nu administraţi medicamentul mai des sau în doze mai mari decât v-a fost prescris.

Pentru a obţine efectul maxim este important să luaţi medicamentul la intervale regulate de timp

Dacă săriţi o doză – luaţi doza imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Pot apare unele efecte adverse cum ar fi cefalee (dureri de cap), ameţeli, insomnie, tremor sau nervozitate, transpiraţii, greaţă, vărsături, gură uscată. Acestea nu sunt severe şi nu necesită întreruperea tratamentului. Anunţaţi medicul.

Dacă apar următoarele efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul: reacţii alergice (dificultăţi la respiraţie, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feţei, apariţia urticariei), dureri toracice, ritm cardiac neregulat.

Când nu se administrează?

În cazul apariţiei unei reacţii adverse la medicament. De asemenea medicamentul este contraindicat în următoarele afecţiuni: hipertensiune arterială severă, insuficienţă miocardică, hipertiroidism, eclampsie, preeclampsie, hemoragie uterină.

Atenţionări speciale

Pe durata tratamentului cu Aironyl nu utilizaţi şi alte medicamente bronhodilatatoare fără a consulta în prealabil medicul. Dacă constataţi că medicamentul nu îşi mai face efectul anunţaţi

imediat medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultaţi medicul dacă administraţi Aironyl în combinaţie cu unul dintre următoarele medicamente: beta-blocante (de ex. Propranolol), diuretice (de ex. Furosemid), alte bronhodilatatoare (de ex. Ventolin), antidepresive triciclice (de ex. Anafranil)

Sarcina şi alăptarea

Nu s-a determinat siguranţa administrării medicamentului în sarcină. Dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină consultaţi imediat medicul.

Medicamentul se excretă în laptele matern, de aceea nu este indicat femeilor care alăptează.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 1-2 linguriţe sirop de 3 ori pe zi. Dacă apar efecte adverse importante medicul poate reduce doza.

Copii

Pentru copiii între 2-5 ani se recomandă o doză de ½-1 linguriţă de 3 ori pe zi. Pentru copiii între 6-12 ani doza recomandată este de 1-2 linguriţe de 3 ori pe zi.

Supradozare

În cazul supradozării poate apare o exacerbare a efectelor adverse. În cazul în care suspectaţi o supradozare contactaţi imediat medicul.

Akineton

Denumire comună internaţională: Biperidenum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Akineton combate efectele unor substanţe apărute în mod natural în organism ce se pot dezechilibra ca urmare a unor afecţiuni (cum ar fi boala Parkinson), a unor medicamente sau altor cauze.

Akineton se utilizează pentru tratamentul rigidităţii, spasmelor şi controlului muscular scăzut din boala Parkinson. De asemenea se utilizează pentru tratamentul şi prevenirea aceloraşi manifestări la administrarea unor medicamente cum ar fi clorpromazina (de ex. Plegomazin) sau alte neuroleptice.

Important de ştiut

Utilizaţi cu precauţie atunci când conduceţi sau efectuaţi orice

Scanned with OKEN Scanner

A

fel de activitate cu risc crescut deoarece poate produce ameţeli şi tulburări de vedere.

Evitaţi consumul de alcool deoarece poate amplifica ameţelile şi tulburările de vedere.

Evitaţi supraîncălzirea organismului. Akineton poate reduce transpiraţia, acest lucru putând provoca, în combinaţie cu exerciţii fizice sau mediu canicular, creşterea temperaturii corpului, piele uscată, delir, convulsii, comă. Acest sindrom poate avea risc vital şi este necesară anunţarea imediată a medicului.

Administrarea corectă

Akineton se administrează conform sfatului medicului o dată sau de mai multe ori pe zi, cu un pahar mare cu apă. Dacă apar simptome abdominale se poate lua după masă.

Dacă săriţi o doză - luaţi doza imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Pentru următoarele efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: gură uscată, dilatarea pupilelor sau tulburări de vedere, ameţeli, dificultate la urinare sau constipaţie, nervozitate, anxietate, tulburări gastrice, scăderea transpiraţiei.

Dacă apar următoarele efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, buzelor, feţei)
- febră anormală
- bătăi cardiace rapide, neregulate
- anxietate, halucinaţii, confuzie, agitaţie, hiperactivitate sau pierderea conştiinţei
- convulsii
- rash
- dureri oculare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează dacă aţi avut o reacţie alergică anterioară la Akineton, dacă aveţi glaucom cu unghi închis, obstrucţie intestinală sau complicaţii ale unei afecţiuni intestinale, dacă aveţi megacolon sau miastenia gravis.

Scanned with OKEN Scanner

Atenţionări speciale

Înaintea administrării medicamentului anunţaţi medicul dacă aveţi prostată mărită sau dificultăţi la urinare, epilepsie sau alte afecţiuni convulsive, afecţiuni cardiace sau ritm cardiac neregulat, depresie sau alte afecţiuni psihiatrice, afecţiuni renale sau hepatice. În acest caz poate fi necesară scăderea dozelor sau o monitorizare mai atentă a terapiei

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe din următoarele medicamente în asociaţie cu Akineton: antidepresive triciclice (de ex. Anafranil), fenotiazine (de ex. Plegomazin), antihistaminice (de ex. Clemastin, Clorfeniramin), chinidină, amantadină (de ex. Viregyt), digoxin, haloperidol.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc suficient de bine efectele medicamentului în sarcină. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Akineton se excretă în laptele matern. Se recomandă întreruperea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Boala Parkinson

De obicei se recomandă 2 mg (1 comprimat) de 3-4 ori pe zi. Doza se ajustează în funcţie de pacient. Se pot administra maxim 16 mg/zi.

Simptome extrapiramidale provocate de medicamente

Se recomandă 2 mg (1 comprimat) de 1-3 ori pe zi.

Supradozare

Simptomele supradozării includ: piele caldă şi uscată, înroşirea feţei, febră, gură uscată, bătăi cardiace rapide şi neregulate, anxietate, halucinaţii, confuzie, agitaţie, hiperactivitate, pierderea conştienţei, convulsii. Dacă suspectaţi supradozarea medicamentului consultaţi imediat medicul.

Albendazol vezi Zentel

Albendol vezi Zentel

Aldecin Inhaler vezi Becloforte Inhaler

Alerid vezi Zyrtec

Aleve vezi Reuxen

Scanned with OKEN Scanner

A

Alfuran vezi Xatral

Algocalmin

Denumire comună internaţională: Metamizolum natricum

Alte denumiri comerciale: Algoremin, Algozone, Alindor, Analgin, Metamisol, Nevralgin, Novalmin, Novocalmin, Sintocalmin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Algocalmin este un derivat de pirazolonă ce are propietăţi analgezice (ameliorează durerea) şi antipiretice (scade febra). Este indicat pentru combaterea durerilor de diferite cauze (după traumatisme, postoperatorii, de cauză tumorală şi altele) şi reducerea febrei.

Important de ştiut

Medicamentul poate determina apariţia reacţiilor alergice cum ar fi agranulocitoză sau şoc. Deoarece agranulocitoza apare în mod neaşteptat, independent de doza administrată şi de durata tratamentului este necesară întreruperea imediată a tratamentului şi anunţarea medicului la primele semne. Agranulocitoza se manifestă prin febră, angină (dureri în gât şi ulceraţii locale), ulceraţii bucale. Continuarea administrării medicamentului creşte riscul de deces.

În cazul tratamentului de lungă durată este necesară supraveghere medicală periodică.

Administrarea corectă

Se administrează conform sfatului medicului. Comprimatele se iau cu un pahar mare de apă, indiferent de orarul meselor.

Dacă săriţi o doză - luaţi doza imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei unor reacţii alergice (dificultăţi la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a feţei, buzelor, apariţia urticariei, leşin) se întrerupe administrarea şi se anunţă imediat medicul.

A fost observată apariţia crizelor de astm bronşic la pacienţii cu astm la antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Aspirina).

Alte efecte adverse pot fi: erupţii tegumentare, modificări ale

Scanned with OKEN Scanner

hemoleucogramei, rar insuficiență renală acută sau nefrită interstițială.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice al Algocalmin. De asemenea pacienții cu intoleranță la antiinflamatoare nesteroidiene (de ex Aspirina), afecțiuni ale măduvei hematopoetice, antecedente de agranulocitoză, afecțiuni hepatice au contraindicație pentru administrarea Algocalminului.

Nu se administrează la sugarii sub 3 luni sau sub 5 kg.

Atenționări speciale

La pacienții cu risc crescut de apariție a reacțiilor alergice se va administra doar dacă este absolut necesar și doar sub strictă supraveghere medicală. Pentru următoarele afecțiuni riscul de apariție al reacțiilor alergice este crescut: astm bronșic, rinită alergică, urticarie, intoleranță la alcool (după ingestia de cantități mici de alcool apare strănut, lăcrimare, înroșire marcată a feței), intoleranță la coloranți și conservanți.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre medicamentele următoare în asociație cu Algocalmin: captopril, methotrexat, antihipertensive, diuretice (exceptând furosemid), ciclosporină (de ex. Cicloral).

Sarcina și alăptarea

Algocalmin este contraindicat în primul și ultimul trimestru de sarcină. În trimestrul al doilea se poate administra doar dacă este absolut necesar. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul se excretă în laptele matern sub formă de metaboliți. Se recomandă întreruperea alăptării timp de 48 de ore după administrarea medicamentului.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 15 ani

Doza recomandată este de 500-1000 mg (1-2 comprimate) o dată. Se poate repeta doza la nevoie până la de patru ori pe zi. Doza maximă pentru 24 de ore este de 5 g.

Insuficiență renală sau hepatică

În cazul unei administrări de scurtă durată nu este necesară reducerea dozei însă nu se administrează doze mari de medicament. Nu se cunosc efectele în cazul unei administrări de lungă durată.

Scanned with OKEN Scanner

Vârstnici
Se recomandă administrarea dozelor minime eficace.

Supradozare
În cazul supradozării pot apare următoarele simptome: greață, dureri abdominale, disfuncții renale, amețeli, somnolență, comă, convulsii, scăderea tensiunii arteriale, ritm cardiac neregulat. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea cu Algocalmin.

Algoremin vezi Algocalmin

Algozone vezi Algocalmin

Alindor vezi Algocalmin

Alka-Seltzer vezi Acid Acetilsalicilic

Allergodil

Denumire comună internațională: Azelastinum
Forme de prezentare: Spray Nazal - Soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Allergodil este un antihistaminic. Acționează prin blocarea efectelor unei substanțe numită histamină responsabilă de apariția simptomelor clinice în alergii.

Medicamentul previne apariția simptomelor alergice, cum ar fi strănutul, pruritul (mâncărimile), curgerea nasului și alte simptome nazale. Este indicat în tratamentul rinitei alergice sezoniere sau permanente.

Important de știut

Poate avea ca efecte adverse tulburări ale gândirii sau vitezei de reacție. Utilizați cu precauție medicamentul dacă conduceți autovehicule sau efectuați orice fel de activitate cu risc crescut.

Evitați consumul de alcool. Administrat în combinație cu Allergodil acesta poate accentua amețelile.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul strict conform prescripției. Nu administrați doze mai mari decât la indicația medicului.

Pentru administrarea spray-ului nazal urmați următorii pași:

- suflați nasul înainte de administrare
- dacă utilizați pentru prima dată flaconul este necesar să încărcați pompa prin apăsare de 3-4 ori a acesteia până la obținerea unei pulverizări uniforme. Repetați acest lucru dacă au trecut

Scanned with OKEN Scanner

mai mult de 3 zile de la ultima întrebuinţare.
- introduceţi dispozitivul în nară, în poziţie verticală. Apăsaţi cealaltă nară cu un deget menţinând capul drept. Apăsaţi încet pe pompă şi inhalaţi în acelaşi timp.
- administraţi doar numărul de pufuri prescrise de către medic. Dacă este necesară administrarea medicamentului şi în cealaltă nară, repetaţi procedura.
- ştergeţi dispozitivul de administrare cu un şerveţel umed, curat şi aplicaţi capacul protector.

Încercaţi să nu strănutaţi şi să nu suflaţi nasul imediat după administrarea medicamentului.

Consultaţi medicul dacă nu apare o ameliorare a simptomelor sau dacă acestea se agravează. Medicamentul se administrează de obicei timp de până la 4 săptămâni.

Dacă săriţi o doză – administraţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei în poziţie verticală, ferit de umezeală şi căldură excesivă. Nu păstraţi medicamentul la temperaturi sub 8 grade Celsius. Menţineţi capacul de protecţie atunci când nu utilizaţi medicamentul.

Ce efecte adverse pot apare?

La apariţia efectelor adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul. Acestea pot include: gust amar în gură, cefalee, oboseală sau ameţeli, gură uscată, senzaţie de arsură la nivelul nasului, creştere în greutate, tuse, strănut, simptome gripale, înroşirea ochilor.

În cazul următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: bronhospasm (dificultate la respiraţie senzaţie de constricţie toracică, respiraţie şuierătoare), ritm cardiac neregulat.

Dacă observaţi apariţia unor reacţii alergice la administrarea medicamentului anunţaţi de urgenţă medicul. Acestea pot include: urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament şi la copii sub 6 ani.

Atenţionări speciale

Anunţaţi medicul dacă aveţi alte afecţiuni sau dacă luaţi alte medicamente prescrise sau eliberate fără reţetă.

Scanned with OKEN Scanner

Nu pulverizaţi spray-ul în ochi deoarece poate produce iritaţii sau tulburări de vedere. Pentru a evita acest lucru închideţi ochii la utilizarea medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre medicamentele următoare: cimetidina (poate creşte nivelele medicamentului în sânge), medicamente ce provoacă somnolenţă (antigripale, analgezice, relaxante musculare, anticonvulsivante, antidepresive, anxiolitice).

Sarcina şi alăptarea

Nu este indicată administrarea medicamentului în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină. De asemenea este contraindicată administrarea pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de un puf în fiecare nară de două ori pe zi. Tratamentul poate fi administrat până la dispariţia simptomelor dar nu mai mult de 6 luni.

Supradozare

Poate apare somnolenţă excesivă în cazul unei supradozări. Dacă suspectaţi supradozarea medicamentului anunţaţi imediat medicul.

Allopurinol

Denumire comună internaţională: Allopurinolum
Alte denumiri comerciale: Milurit
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Allopurinolul reduce producţia de acid uric din organism. Este utilizat pentru tratamentul manifestărilor gutei (o afecţiune caracterizată de creşterea acidului uric în organism), inclusiv atacuri acute gutoase, tofi gutoşi (colecţii de cristale de acid uric la nivelul ţesuturilor, în special la nivelul articulaţiilor), distrucţiile articulare, calculi renali (pietre la rinichi).

Important de ştiut

Pentru reducerea riscului de apariţie a calculilor renali consumaţi cel puţin 2 litri de lichide pe zi. Evitaţi consumul de alcool deoarece poate agrava simpotmele bolii.

Allopurinolul nu va opri un atac de gută ce a debutat deja însă atunci când este administrat pe o perioadă de câteva luni va re-

Scanned with OKEN Scanner

duce simptomatologia. De aceea administrarea regulată a medicamentului este importantă chiar dacă nu se observă un efect imediat.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează conform prescripţiei medicului, luând pastilele cu un pahar mare de apă. Se poate administra cu lapte sau alimente pentru a reduce manifestările gastrice.

Dacă săriţi o doză - luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit ce umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă apar următoarele efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: tulburări gastrice sau diaree, cefalee, ameţeli, atac acut de gută.

La apariţia următoarelor efecte adverse intrerupeţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie), apariţia sângelui în urină sau durere la urinare, iritaţie oculară, febră, frisoane, greaţă şi vărsături severe.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament.

Atenţionări speciale

Utilizaţi cu precauţie medicamentul atunci când conduceţi autovehicule sau efectuaţi orice activitate cu risc. Allopurinol poate provoca ameţeli. Dacă observaţi apariţia ameţelior evitaţi aceste activităţi.

În prima fază a terapiei pot apare atacuri de gută mai frecvent decât de obicei chiar dacă nivelele de acid uric sunt normale. Totuşi, după câteva luni de tratament aceste atacuri vor fi mai rare şi mai puţin severe.

Dacă suferiţi de o afecţiune renală o doză normală de Allopurinol poate produce supradozare. Anunţaţi medicul dacă cunoaşteţi existenţa unei afecţiuni renale, a diabetului sau a hipertensiunii. Pot fi necesare teste pentru evaluarea funcţiei hepatice.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Allopurinol poate interacţiona cu alte medicamente administrate concomitent. Anunţaţi medicului medicamentele luate.

Scanned with OKEN Scanner

A

Ampicilina sau amoxicilina pot creşte riscul de apariţie a rashului. Diureticele tiazidice (de ex. Indapamid) pot creşte nivelele medicamentului în corp. De asemenea Allopurinolul poate creşte efectele următoarelor medicamente: azathioprină (de ex. Imuran), mercaptopurină (de ex. Puri-Nethol), medicamente pentru tratamentul cancerului, ciclosporina (de ex. Cicloral), warfarina, teofilina.

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost studiate suficient efectele medicamentului în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină. Administrarea pe durata sarcinii se face doar dacă este absolut necesar.

Medicamentul se excretă în laptele matern. Nu se cunoaşte efectul asupra copilului. Urmaţi sfatul medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Gută

Doza iniţială recomandată este de 100 mg o dată pe zi. În funcţie de evoluţia bolii medicul poate creşte doza cu câte 100 mg pe zi la intervale de 1 săptămână. Doza maximă ce se poate administra este de 800 mg pe zi.

Calculi renali recurenţi

Doza uzuală este de 200-300 mg pe zi administrată în una sau mai multe prize.

Supradozare

Nu se cunosc simptomele supradozării. În cazul în care suspectaţi supradozarea cu Allopurinol consultaţi imediat medicul.

Alpha D3

Denumire comună internaţională: Alfacalcidonum

Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Alfacalcidolul este o formă a vitaminei D. Se utilizează pentru tratamentul hipocalcemiei (scăderea calciului în sânge). Se mai utilizează pentru unele afecţiuni ale sistemului osos ce pot apare asociate disfuncţiilor renale la pacienţii ce fac dializă renală.

Important de ştiut

Pentru a menţine starea de sănătate a organismului este important să aveţi o dietă echilibrată. Vitamina D este întâlnită în mod natural în alimente cum ar fi peştele sau laptele suplimentat cu vitamina D. Gătitul nu distruge vitamina D. De asemenea organis-

Scanned with OKEN Scanner

mul produce vitamina D prin expunere la soare. Dacă aveţi o diată echilibrată şi vă expuneţi la soare cel puţin 1,5-2 h pe săptămână organismului dumneavoastră nu ar trebui să-l lipsească această vitamină.

Administrarea corectă

Nu administraţi mai mult decât doza recomandată de medic. Vitamina D se depozitează în organism şi aportul unei cantităţi mai mari pe o perioadă de timp poate produce supradozare şi chiar moarte.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

De obicei alfacalcidolul nu produce efecte adverse atunci când se administrează conform prescripţiei. Totuşi, administrarea unor cantităţi mari de medicament poate produce efecte adverse severe.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul existenţei următoarelor afecţiuni: hipercalcemie, hipercalciurie, sarcoidoză, litiază renală, hipersensibilitate la vitamina D.

Atenţionări speciale

Se utilizează cu precauţie în cazul prezenţei insuficienţei renale.

Nu se administrează în doze mari la pacienţii vârstnici, la cei imobilizaţi, în caz de hipercolesterolemie, în hipotiroidism.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre următoarele medicamente în asociaţie cu Alpha D3: antiacide ce conţin magneziu (cresc nivelele magnezemiei), medicamente ce conţin calciu, diuretice tiazidice (de ex. Indapamid) (pot creşte nivelele calciului seric), alte suplimente alimentare ce conţin vitamina D.

Sarcina şi alăptarea

Este important aportul de vitamina D pe perioada sarcinii. Creşterea şi dezvoltarea normală a fătului depinde de aportul constant de nutrienţi de la mamă.

Deşi doar mici cantităţi de Alpha D3 se excretă în laptele ma-

Scanned with OKEN Scanner

tern, sugarul are nevoie de acest supliment mai ales dacă nu este expus adecvat la lumina solară. Totuşi un aport foarte mare de suplimenţi alimentari bogaţi în vitamina D pe durata alăptării poate fi nociv atât pentru mamă cât şi pentru făt. Consultaţi medicul şi respectaţi instrucţiunile acestuia.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 1 microgram pe zi. Pentru terapia de întreţinere se recomandă doze de 0,25-1 microgram pe zi.

Supradozare

Primele simptome care apar în cazul unei supradozări pot fi: dureri osoase, constipaţie, diaree, ameţeli, uscarea gurii, cefalee continuă, sete accentuată, urinare frecventă, bătăi cardiace neregulate, pierderea apetitului, gust metalic, dureri musculare, greaţă şi vărsături, stare de oboseală.

Simpotmele tardive ale supradozării sunt: dureri osoase, depozite de calciu în țesuturi, în afara țesutului osos, urină tulbure, ameţeli, creşterea sensibilităţii la lumină, prurit (mâncărime) al pielii, pierderea apetitului, modificări ale dispoziției sau statusului mental, dureri musculare, greaţă şi vărsături, înroşirea sau curgerea ochilor, scădere în greutate.

În cazul supradozării severe pot apare: creşterea tensiunii arteriale, febră înaltă, bătăi cardiace neregulate, dureri abdominale severe.

În cazul în care suspectaţi o supradozare contactaţi imediat medicul.

Alprazolam vezi Xanax

Alprostadil

Denumire comună internaţională: Alprostadilum

Alte denumiri comerciale: Muse, Vasaprostan

Forme de prezentare: Concentrat pentru soluţie perfuzabilă, Sistem transuretral, Liofilizat pentru soluție perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Alprostadil este un medicament injectabil ce poate fi folosit de către bărbaţii cu disfuncţii erectile pentru a atinge şi menţine erecţia. Acţionează prin facilitarea pătrunderii sângelui la nivelul penisului. Medicamentul poate fi administrat şi sub formă de supozitoare.

Scanned with OKEN Scanner

Important de ştiut

Primele injecţii se administrează în cabinetul medicului pentru a de stabili doza de medicament necesară. După aceea vă veţi putea administra singur produsul conform instrucţiunilor primite şi în dozele recomandate.

Administrarea corectă

Forma injectabilă a medicamentului se administrează direct în penis, folosind un ac subţire. Pentru această manevră este necesar să vă spălaţi mai întâi pe mâini şi apoi să alegeţi zona unde urmează să injectaţi produsul, ţinând cont de recomandările medicului şi evitând venele vizibile. Dezinfectaţi zona cu alcool şi administraţi soluţia în 5-10 secunde. Pentru fiecare administrare alegeţi un loc diferit. După injectare, presaţi locul câteva minute până la oprirea sângerării.

Nu folosiţi soluţiile tulburi, cu particule sau culoare schimbată. Nu agitaţi flaconul înainte de utilizare. Seringa şi acul folosite trebuie să fie de unică utilizare.

Forma transuretrală (Muse) constând într-un supozitor foarte mic se introduce direct în uretră.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă, cel mult 14 zile (pentru supozitoare) sau 3 luni (pentru soluţie). Supozitoarele pot fi păstrate şi la frigider. Odată soluţia preparată, trebuie folosită imediat sau altfel aruncată. Nu expuneţi produsul la temperaturi extreme.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri severe sau iritaţii la nivelul uretrei sau penisului
- modificarea anormală a formei sau curburii penisului aflat în erecţie
- sângerare sau tumefacţie la locul injectării medicamentului în penis
- sângerări din uretră
- erecţii dureroase, prelungite (cu durata peste 4 ore)
- dureri de cap intense, pierderi ale conştienţei

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul

A

imediat ce va fi posibil: dureri la nivelul uretrei, penisului sau testiculelor, erupţie cutanată la nivelul penisului, dureri de cap, ameţeli, dureri de spate, bătăi cardiace rapide, edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor), tuse sau simptome similare unei răceli.

Este posibil ca efecte adverse să apară şi la partenera dumneavoastră; acestea pot include arsuri, mâncărimi sau iritaţie la nivelul regiunii care a venit în contact cu penisul.

Când nu se administrează?

Nu folosiţi acest produs dacă medicul consideră că sunteţi la risc pentru erecţii de lungă durată, aţi făcut alergie la administrarea medicamentelor pe bază de prostaglandine, aveţi implant penian sau forma penisului este neobişnuită.

Atenţionări speciale

Înaintea folosirii acestui produs, informaţi medicul dacă aveţi stricturi sau obstrucţii ale uretrei, uretrită (inflamaţia uretrei), inflamaţie sau infecţie la nivelul glandului (vârful penisului), fibroză cavernoasă, penis curbat, cateter pe uretră, boli de inimă, hipotensiune arterială, tulburări de coagulare a sângelui, siclemie, leucemie, mielom multiplu.

Efectul medicamentului apare după 5-20 minute de la administrare şi durează circa 30-60 minute. Anunţaţi imediat medicul în cazul în care erecţia obţinută este dureroasă şi durează de peste 4 ore.

Producătorii recomandă a se folosi cel mult 2 supozitoare sau o injecţie pe o perioadă de 24 ore şi maxim 3 administrări pe săptămână.

Anunţaţi medicul dacă după administrarea medicamentului nu se obţine erecţia sau aceasta apare cu dificultate.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Folosirea acestui produs nu vă protejează împotriva bolilor cu transmitere sexuală (ex. HIV, sifilis, gonoree, hepatită B). Utilizaţi întotdeauna măsuri de barieră eficiente din latex sau poliuretan.

Pentru a evita discomfortul partenerei dumneavoastră folosiţi un lubrifiant pe bază de apă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- nitroglicerină
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom), heparină, dalteparină

(Fragmin), enoxaparină (Clexane)
- antihipertensive

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu este pentru uzul femeilor. Dacă sunteţi însărcinată iar partenerul dumneavoastră foloseşte acest produs, apelaţi obligatoriu la prezervativ.

Doze recomandate

Doza adecvată dumneavoastră trebuie să fie atent determinată de medic. Deşi dozele pot varia de la o persoană la alta, de obicei se începe cu 1,25-2,5 micrograme (pentru soluţie) sau 125-250 micrograme (pentru supozitoare), iar apoi se creşte gradat.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include erecţii dureroase şi prelungite sau pierderi ale conştienţei.

Als-Aciclovir vezi Aciclovir

Als-Doxazosin vezi Doxazosin

Als-Paroxetin vezi Arketis

Als-Pentoxifilina Retard vezi Pentoxiflin

Alspiron vezi Spironolactona

Als-Ranitidina vezi Ranitidina

Als-Selegilina

Denumire comună internaţională: Selegilinum

Alte denumiri comerciale: Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegilin, Selegos

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Selegilina previne descompunerea la nivelul creierului a unei substanţe numită dopamină. Este folosită împreună cu alte medicamente în tratamentul simptomelor bolii Parkinson, afecţiune caracterizată prin nivele scăzute ale dopaminei.

Important de ştiut

În timpul tratamentului evitaţi băuturile sau alimentele bogate în tiramină (ex. carne proaspătă, carne de pasăre, peşte, afumături, legume, fructe coapte, brânză fermentată, mozzarella, lapte

de soia, iaurt, sosuri fermentate, varză murată, drojdie de bere, băuturi alcoolice, vin, bere cu sau fără alcool, cantităţi mari de cafea, ceai, cola sau ciocolată), deoarece pot creşte excesiv tensiunea arterială, determinând complicaţii. Continuaţi să le evitaţi cel puţin 2 săptămâni după întreruperea tratamentului, mai ales dacă aţi luat Selegilină în doze mai mari decât cele folosite uzual pentru boala Parkinson.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil odată cu micul dejun şi cina.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Păstraţi suspensia în flaconul închis etanş şi ferit de îngheţ. Aruncaţi comprimatele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de cap severe şi brusc instalate, vedere înceţoşată, tulburări de echilibru şi de vorbire, confuzie, agitaţie, nelinişte, iritabilitate
- greaţă, vărsături, dureri toracice
- convulsii
- amorţeli sau slăbiciune pe o parte a corpului, brusc apărute
- fasciculaţii musculare
- pierderi ale conştienţei
- dureri sau dificultăţi la urinat

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, oboseală, insomnie, nas înfundat sau curgător, dureri de spate, gură uscată, ulceraţii ale cavităţii orale, dureri la înghiţit, constipaţie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la medica-

ment.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, inimă sau rinichi, istoric de convulsii, hipotensiune sau hipertensiune arterială, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat. Dozele mai mari nu au efecte mai puternice ci doar risc mai mare pentru efectele adverse.

Nu întrerupeţi brusc tratamentul din proprie iniţiativă întrucât pot apărea efecte adverse periculoase.

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi în timpul tratamentului apariţia durerilor severe de cap, durerilor toracice cu bătăi cardiace rapide, rigidităţii gâtului, senzaţiei de greaţă şi vărsăturilor. Acestea pot reprezenta simptome ale efectelor adverse severe, ce necesită atenţie medicală promptă.

Medicamentul poate avea ca efect secundar uscarea gurii. Pentru ameliorarea temporară consumaţi bomboane şi gumă de mestecat fără zahăr, bucăţi de gheaţă. Consultaţi medicul dacă gura continuă să vi se usuce mai mult de 2 săptămâni. Uscăciunea gurii persistentă favorizează distrugerea dinţilor, afectarea gingiilor şi infecţiile cu ciuperci.

Selegilina poate da ameţeli, dureri de cap şi chiar pierderi ale conştienţei în special la ridicarea din poziţia culcată sau aşezată. Ridicarea lentă poate ajuta la ameliorarea acestor simptome. Dacă problema persistă sau chiar se agravează contactaţi medicul.

Studiile pentru medicament au fost efectuate numai la adulţi de aceea nu sunt disponibile informaţii despre siguranţa administrării la copii. Nu administraţi Selegilina copiilor înainte de a avea o discuţie cu medicul.

Nu administraţi alte medicamente fără aprobarea medicului. Pentru administrarea în siguranţă a unora dintre ele (ex. medicamente pentru tuse sau răceală cu dextrometorfan, tramadol, metadonă, alte inhibitoare ale monoaminoxidazei) trebuie să se aştepte cel puţin 14 zile după oprirea tratamentului cu Selegilină.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- combinaţii cu carbidopa şi levodopa (Credanil, Duodopa, Isicom, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- medicamente pentru tuse sau răceală pe bază de dextrome-

torfan (ex. Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin)
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- metadonă (Sintalgon), opioide
- alte inhibitoare ale monoaminoxidazei
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenobarbital
- medicamente pentru răceală care conţin efedrină, pseudoefedrină sau fenilefrină
- rifampicină (Sinerdol)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin, venlafaxină (Efectin, Velaxin)

Sarcina şi alăptarea

Selegilina poate dăuna fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă aţi rămas însărcinată sau intenţionaţi o sarcină în viitorul apropiat.

Nu se cunoaşte dacă Selegilina poate trece în lapte sau dacă poate afecta sugarul, de aceea nu administraţi medicamentul fără a informa medicul că alăptaţi.

Doze recomandate

Tratamentul bolii Parkinson

Dozajul uzual este de 5 mg de 2 ori pe zi, în timpul micului dejun şi cinei.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri toracice, bătăi cardiace rapide, fasciculaţii musculare, convulsii, pierderi ale conştienţei.

Als-Sertralina vezi Stimuloton

Altiva vezi Telfast

Altron vezi Metformin

Amaryl

Denumire comună internațională: Glimepiridum

Alte denumiri comerciale: Amyx, Dibiglim, Glempid, Glime TAD, Glimegamma, Glimepirid, Glimepiride, Glimeran, Gliprex, Meglimid, Oltar

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Amaryl este un antidiabetic oral. Medicamentele din această clasă se utilizează pentru a controla nivelul glicemiei. Amaryl acţionează prin îmbunătăţirea răspunsului organismului la insulină (un hormon produs de pancreas).

Se utilizează în combinaţie cu dieta şi exerciţiile fizice pentru controlul diabetului zaharat de tip II (non-insulino dependent). La nevoie se poate asocia cu alte medicamente.

Important de ştiut

În tratamentul diabetului există pericolul apariţiei hipoglicemiei (scăderii nivelului glucozei în sânge). Aceasta poate apare prin sărirea peste mese, exerciţii extenuante, consum de alcool sau în situaţii stresante.

Învăţaţi să recunoaşteţi semnele hipoglicemiei. Păstraţi întotdeauna la îndemână o sursă de zahăr pentru combaterea hipoglicemiei. Aceasta poate fi suc de portocale, glucoză, bomboane, lapte. În caz de hipoglicemie severă când pacientul nu poate mânca sau bea se administrează injecţii cu glucagon. Hipoglicemia severă se poate manifesta prin pierderea conştiinţei, convulsii sau chiar moarte.

În cadrul strategiei de control a diabetului dieta şi exerciţiile fizice ocupă un loc foarte important. Nu neglijaţi aceste două componente ale tratamentului chiar dacă luaţi medicamente.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Nu luaţi o cantitate mai mică sau mai mare fără a consulta medicul. În cazul în care se asociază alte boli, dacă aveţi febră sau infecţii, intervenţii chirurgicale sau alte urgenţe medicale, dozele de medicament trebuiesc ajustate.

Dacă săriţi o doză - luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Scanned with OKEN Scanner

A

Ce efecte adverse pot apare?

Continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul dacă observaţi unul dintre următoarele efecte adverse: ameţeli sau slăbiciune, cefalee, tulburări de vedere, greaţă uşoară, vărsături, dureri de stomac, sensibilitate crescută a pielii la soare, închiderea la culoare a urinii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul:

- semne de insuficienţă cardiacă congestivă (creştere rapidă în greutate, dificultate la respiraţie, dureri toracice)
- nelinişte, iritabilitate, crampe musculare, greaţă, cefalee, confuzie, convulsii
- rash al pielii, prurit (mâncărime), înroşire, iritaţie
- leziuni sau sângerări spontan apărute, oboseală neobişnuită
- greaţă, dureri de stomac, febră scăzută, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii şi a ochilor).

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia semnelor unei reacţii alergice la medicament: dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Când nu se administrează?

În cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament.

Nu se administrează pentru tratamentul cetoacidozei diabetice (un sindrom determinat de insuficienţa insulinei care se manifestă prin sete excesivă, greaţă, fatigabilitate, respiraţie cu iz de mere verzi). Această afecţiune necesită administrarea de insulină.

Atenţionări speciale

Pe perioada tratamentului cu Amaryl sunt necesare efectuarea regulată a testelor de sânge şi urină pentru verificarea nivelului glicemiei. Eficacitatea oricărui medicament antidiabetic, inclusiv Amaryl, poate scade în timp. Acest lucru poate apare fie prin diminuarea eficacităţii medicamentului fie prin agravarea diabetului.

Este posibil ca tratamentul cu Amaryl să agraveze afecţiunile cardiace. Anunţaţi medicul de prezenţa oricărei afecţiuni cardiace.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi orice alt medicament în asociaţie cu Amaryl.

Următoarele medicamente pot creşte nivelul glicemiei: isoniazida, diureticele (de ex. Furosemid), corticosteroizii (de ex. Prednison), hormoni tiroidieni (de ex. Euthyrox), anticoncepţionale orale, anticonvulsivante (de ex. Fenitoin), medicamentele pentru

Scanned with OKEN Scanner

tratamentul astmului, alergiilor sau răcelii.

Meidcamentele ce pot reduce glicemia includ: antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Ibuprofen), salicilaţii (de ex. Aspirin), betablocanţii (de ex. Propranolol), warfarina.

Sarcina şi alăptarea

Amaryl nu este recomandat pe durata sarcinii sau a alăptării. Deoarece studiile au arătat importanţa menţinerii unor nivele normale ale glicemiei pe durata sarcinii, medicul vă poate prescrie terapie cu insulină.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 1-2 miligrame administrată o dată pe zi cu micul dejun sau prima masă principală a zilei.

Dacă este necesar doctorul poate creşte doza cu câte 1-2 miligrame la fiecare 1-2 săptămâni. Doza maximă ce se poate administra este de 8 miligrame pe zi.

Copii

Nu s-a stabilit siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Simptomele supradozării pot include foame, greaţă, anxietate, transpiraţii reci, oboseală, ameţeli, pierderea conştiinţei şi comă. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Amiada vezi Lamisil

Amio Tad vezi Amiodarona

Amiodarona

Denumire comună internaţională: Amiodaronum

Alte denumiri comerciale: Amio TAD, Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Amiodarona este un medicament antiaritmic. Medicamentele din această clasă modifică ritmul cardiac şi se utilizează în tratamentul aritmiilor.

Amiodarona are indicaţie pentru aritmiile ventriculare şi supraventriculare rezistente la tratament, profilaxia crizelor de angină cronică stabilă şi angină vasospastică.

Scanned with OKEN Scanner

A

Important de ştiut

În unele cazuri amiodarona a fost asociată cu unele efecte adverse severe, potenţial fatale cum ar fi afecţiuni pulmonare, hepatice ori debutul sau agravarea aritmiilor.

Nu săriţi peste doze şi nu modificaţi orarul de administrarea fără să discutaţi mai întâi cu medicul dumneavoastră.

Nu consumaţi grefe sau suc de grapefruit pe durata tratamentului cu amiodaronă. Aceasta poate interacţiona cu grefele sau sucul de grefe producând efecte severe. Discutaţi acest lucru cu medicul.

Aveţi grijă în cazul în care conduceţi autovehicule sau efectuaţi activităţi cu risc crescut pe durata tratamentului cu amiodaronă. Poate provoca ameţeli, letargie, tulburări de vedere. Dacă apar aceste simptome evitaţi orice activitate potenţial periculoasă.

Evitaţi expunerea prelungită la lumina solară. Purtaţi îmbrăcăminte protectivă şi ochelari de soare atunci când expunerea este inevitabilă.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra înainte sau după mese cu un pahar mare de apă. Totuşi este necesar a fi administrat de fiecare dată în acelaşi mod, fie înainte fie după masă. Evitaţi consumul de grefe sau suc de grapefruit.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă deoarece poate fi periculoasă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei efectelor adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul. Acestea pot include: ameţeli sau stare de oboseală, tulburări gastrice, vărsături, scăderea apetitului sau diaree, modificarea gustului, scăderea coordonării motorii, amorţeli, modificarea culorii pielii într-o nuanţă gri-albăstruie.

Anunţaţi medicul şi încetaţi administrarea medicamentului în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a buzelor, limbii, feţei, urticarie)
- apariţia sau agravarea aritmiilor
- respiraţie şuierătoare, tuse, durere toracică sau discomfort toracic

Scanned with OKEN Scanner

- îngălbenirea pielii şi a ochilor
- tulburări de vedere, scăderea acuităţii vizuale
- leşin
- tremor sau mişcări involuntare
- rash cutanat.

A

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament. De asemenea nu se administrează în cazul prezenţei alergiei la iod, unei afecţiuni a glandei tiroide sau prezenţei unui ritm cardiac foarte scăzut.

Atenţionări speciale

Utilizaţi cu precauţie şi sub supraveghere medicală în cazul în care suferiţi de o afecţiune tiroidiană sau aveţi pe cineva în familie cu o astfel de boală.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă administraţi amiodarona în asociaţie cu unul sau mai multe dintre următoarele medicamente: cimetidina, ciclosporina (de ex. Cicloral), dextrometorfan (de ex. Humex), digoxin, fentanil (de ex. Durogesic), lidocaina, metotrexat, rifampicina, simvastatin (de ex. Simvacard), teofilina, warfarina, inhibitori de proteze (de ex. indinavir, ritonavir), flecainida (de ex. Tambocor), chinidina sau alte artimice, beta-blocantele (de ex. propranolol, atenolol), blocante de canale de calciu (de ex. diltiazem, verapamil).

Sarcina şi alăptarea

Cu excepţia unor cazuri rare medicamentul este contraindicat în sarcină. Consultaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Datorită faptului că amiodarona trece în laptele matern putând produce efecte adverse sugarului, alăptarea este contraindicată pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 800-1600 mg pe zi administrată în trei prize timp de 1-3 săptămâni sau până la apariţia primelor efecte. Apoi doza se reduce la 600-800 mg pe zi, doza de întreţinere fiind de 400 mg/zi

Supradozare

În cazul unei supradozări cu amiodaronă pot apare următoarele simptome: oboseală, ameţeli, confuzie, încetinirea bătăilor cardi-

Scanned with OKEN Scanner

ace, îngălbenirea pielii sau a ochilor, diaree, durere abdominală, bătăi cardiace neregulate. Consultaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Amiokordin vezi Amiodarona

Amitriptilin Desitin vezi Amitriptilina

Amitriptilina

Denumire comună internaţională: Amitriptylinum
Alte denumiri comerciale: Amitriptilin Desitin
Forme de prezentare: Capsule retard, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Amitriptilina face parte dintr-o clasă de medicamente numite antidepresive triciclice. Acţionează prin reglarea unor substanţe din creier a căror echilibru se poate modifica şi determina depresia.

Este indicată pentru ameliorarea simptomelor depresie, cum ar fi sentimentele de tristeţe, scăderea stimei de sine, vinovăţie, pierderea interesului pentru activităţile cotidiene, modificările de apetit, insomnia sau hipersomnia, gânduri recurente de moarte sau suicid. De asemenea se utilizează pentru combatere anumitor tipuri de durere.

Important de ştiut

Pe durata tratamentului cu amitriptilină poate fi necesară supraveghere medicală datorită riscului agravării simptomelor de depresie sau creşterii riscului de suicid la începutul terapiei sau la modificarea dozelor. Riscul crescut de suicid se manifestă mai ales la persoanele sub 18 ani în tratament cu amitriptilină. Anunţaţi medicul dacă constataţi apariţia unor simptome noi sau agravarea celor existente pe durata terapiei cu amitriptilină.

Pot trece până la 4 săptămâni până la observarea ameliorării simptomelor. Nu încetaţi administrarea medicamentului în această perioadă.

Aveţi grijă dacă conduceţi autovehicole sau efectuaţi activităţi cu risc crescut deoarece medicamentul poate produce ameţeli. De asemenea pot apare ameţeli la ridicarea în picioare, de aceea este recomandat să vă ridicaţi lent dintr-o poziţie şezândă.

Evitaţi consumul de alcool. Poate creşte riscul de apariţie al ameţelilor.

Administrarea corectă

Se poate administra în mai multe doze zilnice sau o dată pe zi

(de obicei la culcare) în funcţie de indicaţiile medicului. Luaţi medicamentul cu un pahar mare de apă.

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului. Aceasta poate provoca simptome ca ameţeli, cefalee, stare de rău.

Dacă săriţi o doză - luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse: ameţeli, uscarea gurii sau ochilor, constipaţie, tremor uşor, transpiraţii, uşoară agitaţie, cefalee, tinitus (ţiuituri în urechi), greaţă sau pierderea apetitului.

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul dacă observaţi următoarele efecte adverse:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea buzelor, limbii, feţei, a gâtului, urticarie)
- convulsii
- bătăi cardiace rapide, neregulate
- atac de cord
- hipertensiune arterială (vedere tulbure, cefalee)
- dificultăţi la urinare
- febră, transpiraţie abundentă, rigiditate musculară sau slăbiciune musculară severă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament, în perioada de refacere după un infarct miocardic sau în cazul prezenţei uneі din următoarele afecţiuni: aritmii, bloc cardiac de diferite grade, insuficienţă hepatică gravă, glaucom cu unghi îngust, adenom de prostată, psihoză maniacală.

Atenţionări speciale

Medicamentul poate provoca sensibilitate crescută a pielii la lumina solară. Încercaţi să evitaţi expunerea la soare, purtaţi îmbrăcăminte protectivă şi ochelari de soare.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă aţi avut convulsii în antecedente, în caz de retenţie urinară, glaucom sau alte afecţiuni oculare cronice, o afecţiune cardiovasculară sau afecţiuni hepatice. Anunţaţi medicului orice afecţiune cunoscută.

Înaintea unei intervenţii chirurgicale, tratament stomatologic

A

sau orice procedură diagnostică anunţaţi medicul că luaţi amitriptilină. Unele medicamente utilizate în chirurgie cum ar fi anestezicele sau relaxantele musculare pot interacţiona cu amitriptilina.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente pot fie creşte fie scădea efectele amitriptilinei. Anunţaţi medicul dacă luaţi alte medicamente în asociaţie cu amitriptilina, cum ar fi alte antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anxiolitice.

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost suficient studiate efectele administrării medicamentului în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Medicamentul se excretă în laptele matern. Dacă administrarea medicamentului este esenţială în această perioadă medicul vă poate sfătui să renunţaţi la alăptare.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 75 mg pe zi divizată în două doze. Medicul poate creşte doza gradat în funcţie de răspunsul dumneavoastră la medicament. Doza maximă recomandată este de 200 mg pe zi.

Doza de întreţinere variază între 40-100 mg administrată de obicei o dată pe zi la culcare.

Copii

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 12 ani. Pentru adolescenţii peste 12 ani doza recomandată este de 10 de 3 ori pe zi.

Supradozare

Simptomele supradozării pot include convulsii, confuzie, letargie, agitaţie, halucinaţii şi scăderea tensiunii arteriale (ameţeli, fatigabilitate, leşin). Dacă suspectaţi supradozarea cu amitriptilină anunţaţi imediat medicul.

Amlo Tad vezi Norvasc

Amlodipin vezi Norvasc

Amlodipine vezi Norvasc

Amlohexal vezi Norvasc

Amoksiklav vezi Augmentin

Amoksiklav Forte vezi Augmentin

Amoxicilina

Denumire comună internaţională: Amoxicillinum

Alte denumiri comerciale: Amoxicilina Forte, Dispamox, Duomox, E-Mox, Ephamox, Julphamox, Moxilen, Moxilen Forte, Ospamox, Ranoxil

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Comprimate dispersabile, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Amoxicilina este un antibiotic din clasa penicilinelor. Are indicaţii în multe tipuri de infecţii cum ar fi pneumonii, infecţii ale urechilor, gâtului, bronşite, infecţii ale tractului urinar, gonoree, infecţii ale pielii.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia diareei, a sângelui în scaun şi dureri abdominale pe durata tratamentului cu amoxicilină.

Luaţi toată cantitatea de medicament prescrisă de către medic chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Simptomele se pot ameliora înainte de vindecarea completă a infecţiei.

Administrarea corectă

Amoxicilina se administrează la intervale regulate pe parcursul zilei pentru a menţine nivele constante ale medicamentului în sânge. Urmaţi instrucţiunile medicului.

Medicamentul se poate administra înainte sau după mese. Înghiţiţi fiecare capsulă întreagă cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza imediat ce vă amintiţi şi apoi continuaţi administrarea la intervale regulate. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru administrarea dozei următoare săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform orarului normal de administrare. Nu luaţi o doză dublă decât dacă este recomandarea medicului.

Cum păstrăm medicamentul – capsulele se păstrează la temperatura camerei ferite de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, diaree sau durere abdominală, pete albe pe limbă (candidoză bucală), prurit (mâncărimi) sau scurgeri vaginale, limbă neagră, "păroasă" sau dureri ale gurii sau limbii.

A

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:
- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei sau urticarie, rash, leşin)
- convulsii
- hemoragii sau leziuni neobişnuite.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la peniciline sau cefalosporine.

Atenţionări speciale

Consultaţi medicul înainte să administraţi amoxicilină în cazul în care aveţi astm, rinită alergică sau alte alergii, urticarie.

Dacă suferiţi de diabet este important să cunoaşteţi că amoxicilina poate creşte concentraţia urinară a glucozei. Anunţaţi medicul pentru a schimba testul de control al glicemiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre medicamentele următoare: alt antibiotic (pentru aceeaşi afecţiune sau pentru alta), methotrexat, alopurinol. Poate fi necesară întreruperea sau reducerea dozelor.

Sarcina şi alăptarea

Utilizarea pe durata sarcinii se va face doar dacă este neapărată nevoie. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Deoarece amoxicilina se excretă în laptele matern consultaţi medicul înaintea administrării acestui medicament pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Infecţii ORL, tegumentare, genitale şi urinare

Pentru infecţiile uşoare sau medii doza recomandată este de 250 mg la fiecare 8 ore sau 500 mg la fiecare 12 ore. Pentru infecţiile severe se recomandă 500 mg la fiecare 8 ore sau 875 mg la fiecare 12 ore.

Infecţii ale tractului respirator inferior

Dozele uzuale sunt de 500 mg la fiecare 8 ore sau 875 mg la fiecare 12 ore.

Gonoree, infecţii acute necomplicate anogenitale sau uretrale

Doza uzuală este de 3 grame într-o singură doză.

Ulcer

Sunt mai multe regimuri terapeutice pentru tratamentul ulcerului (asociat de obicei cu claritromicină şi omeprazol) şi diferite

doze recomandate. Respectaţi indicaţia medicului.

Copii cu vârsta peste 3 luni

Copiii cu masa corporală peste 20 kg pot lua dozele recomandate adulţilor.

Infecţii ORL, genitale şi urinare

Pentru infecţii uşoare sau medii se recomandă 25 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice (la fiecare 12 ore respectiv 8 ore). Pentru infecțiile severe doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice.

Infecţii ale căilor aeriene inferioare

Doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două doze la fiecare 12 ore.

Supradozare

Simptomele supradozării cu amoxicilină sunt spasme musculare sau oboseală excesivă, durere musculară, dureri la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pierderea sensibilităţii mâinilor sau picioarelor, convulsii, confuzie, comă sau agitaţie.

Amoxicilina Forte vezi Amoxicilina

Amoxiplus vezi Augmentin

Ampicilina

Denumire comună internaţională: Ampicillinum

Alte denumiri comerciale: Ampicilina Forte, Ampidar, Ephicilin, Epicocillin, Standacillin

Forme de prezetare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ampicilina este un antibiotic din clasa penicilinelor. Se utilizează în tratamentul multor tipuri de infecţii cum ar fi amigdalite, pneumonii, bronşite, infecţii ale tractului urinar, gonoree, infecţii intestinale (cum ar fi salmoneloza).

Important de ştiut

Luaţi întreaga cantitate de medicament ce v-a fost prescrisă de către medic chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Simptomele infecţiilor se pot ameliora înaintea vindecării complete a infecţiei.

Ampicilina poate scade eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o metodă contraceptivă de barieră (de ex. prezervativul) pe durata tratamentului cu ampicilină.

Scanned with OKEN Scanner

doze recomandate. Respectaţi indicaţia medicului.

Copii cu vârsta peste 3 luni

Copiii cu masa corporală peste 20 kg pot lua dozele recomandate adulţilor.

Infecţii ORL, genitale şi urinare

Pentru infecţii uşoare sau medii se recomandă 25 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice (la fiecare 12 ore respectiv 8 ore). Pentru infecţiile severe doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice.

Infecţii ale căilor aeriene inferioare

Doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două doze la fiecare 12 ore.

Supradozare

Simptomele supradozării cu amoxicilină sunt spasme musculare sau oboseală excesivă, durere musculară, dureri la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pierderea sensibilității mâinilor sau picioarelor, convulsii, confuzie, comă sau agitație.

Amoxicilina Forte vezi Amoxicilina

Amoxiplus vezi Augmentin

Ampicilina

Denumire comună internaţională: Ampicillinum

Alte denumiri comerciale: Ampicilina Forte, Ampidar, Ephicilin, Epicocillin, Standacillin

Forme de prezetare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ampicilina este un antibiotic din clasa penicilinelor. Se utilizează în tratamentul multor tipuri de infecţii cum ar fi amigdalite, pneumonii, bronşite, infecţii ale tractului urinar, gonoree, infecţii intestinale (cum ar fi salmoneloza).

Important de ştiut

Luaţi întreaga cantitate de medicament ce v-a fost prescrisă de către medic chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Simptomele infecţiilor se pot ameliora înaintea vindecării complete a infecţiei.

Ampicilina poate scade eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o metodă contraceptivă de barieră (de ex. prezervativul) pe durata tratamentului cu ampicilină.

A

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe stomacul gol cu o oră înainte de masă sau două ore după. Luaţi capsulele cu un pahar mare de apă.

Ampicilina trebuie administrată la intervale regulate pe parcursul zilei pentru a menţine constante nivelele medicamentului în sânge.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi reveniţi la orarul normal de administrare. Nu luaţi o doză dublă de medicament decât la recomandarea medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, diaree sau durere abdominală, pete albe pe limbă (candidoză bucală), prurit (mâncărime) sau scurgeri vaginale, limbă neagră, "păroasă" sau dureri bucale sau linguale.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie, leşin)
- convulsii
- diaree apoasă severă şi crampe abdominale
- hemoragii sau leziuni apărute spontan.

Când nu se administrează?

Ampicilina nu se administrează în cazul apariţiei unor reacţii alergice la peniciline sau cefalosporine.

Atenţionări speciale

Ampicilina poate provoca diaree. Unele medicamente antidiareice pot de fapt agrava diareea. Consultaţi medicul înainte să luaţi orice medicament antidiareic.

Dacă suferiţi de diabet este necesar să cunoaşteţi că ampicilina poate modifica concentraţia glucozei în urină. Anunţaţi medicul dacă luaţi ampicilină pentru a folosi alt test pentru controlul glicemiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi alte medicamente în asociaţie cu ampicilina. Unele dintre medicamentele ce pot interacţiona cu ampicilina sunt: alopurinolul, atenololul, contraceptivele orale.

Scanned with OKEN Scanner

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost suficient studiate efectele administrării ampicilinei pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină. Utilizarea în sarcină trebuie limitată doar pentru cazurile unde este neapărată nevoie.

Medicamentul se excretă în laptele matern şi poate avea efecte asupra sugarului. Consultaţi medicul înainte de a lua acest medicament pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Infecţii ale tractului genital, urinar sau gastrointestinal

Doza uzuală este de 500 mg la fiecare 6 ore.

Gonoree

Se recomandă 3,5 grame în doză unică în asociaţie cu 1 g probenecid.

Infecţii ale tractului respirator

Uzual, 250 mg la fiecare 6 ore.

Copii

Copiii cu masa corporală peste 20 kilograme pot lua dozele recomandate adulţilor.

Infecţii ale tractului genital, urinar sau gastrointestinal

Doza uzuală este de 100 mg pentru fiecare kilogram greutate corporală pe zi, împărţită în 4 doze.

Infecţii ale tractului respirator

Doza uzuală este de 50 mg per kilogram greutate corporală pe zi, împărţită în 3-4 doze.

Supradozare

Simptomele supradozării cu ampicilină pot include spasme musculare sau fatigabilitate, dureri musculare, dureri la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pierderea sensibilităţii mâinilor sau picioarelor, convulsii, confuzie, comă sau agitaţie. Dacă suspectaţi supradozarea cu ampicilină anunţaţi imediat medicul.

Ampicilina Forte vezi Ampicilina

Ampidar vezi Ampicilina

Ampril vezi Ramipril

Amyx vezi Amaril

Anafranil

A

Denumire comună internaţională: Clomipraminum
Alte denumiri comerciale: Clomipramin
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Anafranilul face parte dintr-o clasă de medicamente numite antidepresive triciclice. Acţionează prin reglarea echilibrului unor substanţe la nivelul creierului a căror dezechilibru poate produce diferite afecţiuni.

Anafranilul este indicat în tratamentul depresiilor sau al tulburărilor obsesiv-compulsive. Obsesiile sunt idei persistente, deranjante ce asaltează gândirea în ciuda eforturilor persoanei de a o îndepărta (de ex. ideea obsesivă de a nu se contamina). Compulsiile sunt acte iraţionale pe care persoana le recunoaşte ca atare şi care apar ca urmare a obsesiilor, pentru a evita anxietatea produsă de acestea (de ex. spălatul compulsiv pe mâini de teama de a nu se contamina).

Important de ştiut

Poate fi necesară supraveghere medicală continuă pe durata iniţială a tratamentului cu anafranil datorită riscului crescut de suicid şi agravării simptomelor depresiei după iniţierea terapiei cu anafranil.

Pot trece până la 4 săptămâni până la ameliorarea simptomelor. Nu încetaţi administrarea medicamentului înainte de a consulta medicul.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă conduceţi autovehicule sau efectuaţi activităţi cu risc. Pot apare ameţeli pe durata tratamentului.

De asemenea pot apare ameţeli la ridicarea în picioare. Ridicaţi-vă lent pentru a preveni acest lucru şi pentru a nu cădea.

Evitaţi consumul de alcool deoarece poate creşte riscul de apariţie al ameţelilor.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Se administrează la început după masă pentru a evita tulburările gastrice. După stabilirea dozelor se poate administra într-o singură doză seara la culcare pentru a preveni somnolenţa în timpul zilei. Se ia de fiecare dată cu un pahar mare de apă.

Grefele sau sucul de grefe pot interacţiona cu clomipramina producând efecte adverse severe. Discutaţi cu medicul acest lucru.

Dacă săriți o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform orarului normal. Nu administraţi o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – le temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: ameţeli, uscarea gurii, constipaţie, tremor al extremităților, transpiraţii, agitație uşoară, slăbiciune sau cefalee, tinitus (țiuituri), greață, pierderea apetitului.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie)
- convulsii
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- creşterea tensiunii arteriale (vedere tulbure, cefalee severă)
- febră cu creşterea transpiraţiei, rigiditate musculară sau oboseală musculară severă.

Când nu se administrează?

Anafranil nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament sau la alt antidepresiv triciclic.

Evitaţi administrarea anafranilului dacă luaţi sau aţi luat în ultimele 2 săptămâni un IMAO.

De asemenea, nu se administrează dacă aţi avut recent un atac de cord.

Atenționări speciale

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la copiii cu depresie. În urma studiilor clinice s-a constatat că medicamentul creşte riscul de suicid la copiii cu depresie sau alte afecţiuni psihiatrice.

De asemenea, progresia depresiei severe se asociază cu agravarea simptomatologiei şi apariţia comportamentului sau ideilor de suicid atât la copii cât şi la adulţi. Este necesar ca pacienţii în tratament cu anafranil să observe orice modificare a simptomatologiei – în special apariţia agitaţiei, anxietăţii, agresivităţii, panicii, nelinişţii, hiperactivităţii şi comportamentului sau ideilor de suicid – şi să anunţe acest lucru medicului.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă aveţi glaucom cu unghi îngust sau dificultăţi la urinare. Anafranil poate agrava aceste afecţiuni.

Scanned with OKEN Scanner

În cazul prezenţei unei tumori a glandei suprarenale anafranil poate provoca o creştere bruscă a tensiunii arteriale.

Medicamentul poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară. Evitaţi expunerile prelungite şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare.

Înaintea unei intervenţii chirurgicale anunţaţi medicul că urmaţi tratament cu anafranil. Poate fi necesară întreruperea medicaţiei pe durata intervenţiei.

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului. Medicul va reduce treptat administrarea pentru a preveni simptomele ce pot apare: ameţeli, febră, stare generală de rău, cefalee, iritabilitate, greaţă, tulburări ale somnului, vărsături.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre medicamentele următoare în asociaţie cu anafranil: alte antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anxiolitice, relaxante musculare.

Sarcina şi alăptarea

Nu este recomandată utilizarea medicamentului în sarcină decât în caz de neapărată nevoie. Consultaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Datorită faptului că medicamentul se excretă în laptele matern medicul poate recomanda încetarea alăptării pe durata tratamentului cu anafranil..

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 25 mg pe zi. Se poate creşte apoi doza până la 100 mg pe zi în primele două săptămâni. Doza maximă recomandată este de 250 mg pe zi.

Copii

De obicei se recomandă o doză iniţială de 25 mg pe zi administrată în două prize după masă. Se poate creşte apoi doza până la maxim 100 mg pe zi sau 3 mg per kilogram greutate corporală, oricare este mai mică. Doza maximă ce se poate administra este de 250 mg sau 3 mg per kilogram greutate corporală, oricare este mai mică. Odată doza determinată medicamentul se poate administra într-o singură doză la culcare.

Supradozare

Supradozarea cu anafranil poate fi deosebit de severă, inclusiv fatală. Simptomele supradozării pot include: convulsii, confuzie, ameţeli, agitaţie, halucinaţii, scăderea tensiunii arteriale (ameţeli,

Scanned with OKEN Scanner

oboseală accentuată, leşin).

Analergin vezi Zyrtec

Analgin vezi Algocalmin

Androgel vezi Undestor

Angiopent vezi Pentoxifilin

Ansilan vezi Medazepam

Antifolan vezi Methotrexat

Anxetin vezi Fluoxetina

Anxiar

Denumire comună internaţională: Lorazepamum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Anxiar face parte dintr-o clasă de medicamente numită benzodiazepine. Acţionează prin reechilibrarea unor substanţe la nivelul creierului a căror dezechilibru poate produce anxietate, insomnie sau convulsii.

Este indicat în tratamentul anxietăţii, iritabilităţii şi stării de tensiune asociate cu tulburările anxioase. De asemenea este indicat în tratamentul anumitor tipuri de afecţiuni convulsive şi pentru combaterea insomniilor (inducerea somnului).

Important de ştiut

Utilizaţi cu precauţie dacă conduceţi autovehicule sau efectuaţi activităţi cu risc. Poate produce ameţeli. Dacă observaţi apariţia ameţelilor evitaţi activităţile cu risc crescut.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu anxiar. Poate creşte riscul de apariţie al ameţelilor sau al convulsiilor dacă se administrează pentru afecţiuni convulsive.

Poate apare dependenţă fizică sau psihică la administrarea anxiarului şi sunt posibile apariţia efectelor de sevraj la încetarea administrării medicamentului după o perioadă lungă de administrare la doze crescute. Nu administraţi medicamentul în doze mai mari decât cele prescrise sau pentru durate de timp mai îndelungate. Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul dacă aţi luat lorazepam mai mult de 5-7 zile. Poate fi necesară reducerea treptată a dozelor.

Scanned with OKEN Scanner

A

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Comprimatele se iau cu un pahar mare de apă indiferent de mese.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament deoarece pot apare efecte adverse severe.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi comprimatele într-un recipient închis la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: ameţeli, letargie, depresie, greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, dificultăţi la urinare, vise agitate, cefalee, uscarea gurii, scăderea interesului sexual, modificări de comportament.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie)
- dureri faringiene sau bucale
- îngălbenirea pielii şi a ochilor
- rash cutanat
- halucinaţii sau confuzie severă, tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament sau la alte benzodiazepine. De asemenea este contraindicată administrarea în glaucom cu unghi îngust.

Atenţionări speciale

Utilizaţi cu precauţie în cazul prezenţei afecţiunilor hepatice sau renale.

În cazul administrării la persoanele în vârstă sau pentru perioade lungi de timp este necesară monitorizarea apariţiei tulburărilor gastrointestinale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anxiar poate creşte efectele altor medicamente ce provoacă ameţeli, inclusiv antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anticonvulsivante şi relaxante musculare. Consultaţi medicul în legătură cu orice medicament administrat în asociaţie

Scanned with OKEN Scanner

cu Anxiar.

Antiacidele pot reduce efectele medicamentului. Administraţi cele două medicamente la un interval de câteva ore atunci când este posibil.

Sarcina şi alăptarea

Administrarea medicamentului este contraindicată în sarcină datorită riscului de apariţie a malformaţiilor fetale.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul se excretă sau nu în laptele matern. Medicul poate decide întreruperea alăptării dacă administrarea medicamentului este absolut necesară în această perioadă.

Doze recomandate

Adulţi

Dozele uzuale recomandate variază între 2 şi 6 mg pe zi. Doza cea mai mare trebuie luată la culcare. Dozele zilnice pot varia între 1 şi 10 mg.

Anxietate

Doza iniţială recomandată este de 2-3 mg pe zi administrată în 2-3 prize.

Insomnie de cauză anxioasă

Se recomandă o doză unică de 2-4 mg administrată de obicei la culcare.

Copii

Nu s-a stabilit siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 12 ani.

Vârstnici

Doza uzuală iniţială nu trebuie să depăşească 1-2 mg la pacienţii vârstnici şi cei slăbiţi pentru a evita suprasedarea. Dozele pot fi modificate de către medic în funcţie de evoluţie.

Supradozare

Simptomele supradozării cu anxiar pot include: somnolenţă, ameţeli, confuzie, încetinirea ritmului cardiac, dificultăţi de respiraţie, dificultăţi la mers sau la vorbire, atitudine de “om beat”, pierderea conştienţei.

Apidra

Denumire comună internaţională: Insulinum glulizina

Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Insulina este un hormon natural produs de către pancreas. Aceasta permite organismului să utilizeze glucoza din alimente

ca sursă de energie. Atunci când organismul nu produce destulă insulină sau când aceasta nu este eficientă apare diabetul zaharat, afecţiune caracterizată prin nivele crescute ale glicemiei (concentraţia glucozei în sânge). Pacienţii bolnavi de diabet pot apela la insulină obţinută în laborator (de obicei provenită de la porcine) foarte asemănătoare cu insulina umană şi care reduce nivelele glicemiei.

Apidra are indicaţie în tratamentul diabetului zaharat.

Important de ştiut

Insulina glulizină diferă de insulina normală prin momentul de debut şi durata acţiunii acesteia. Deoarece insulina glulizină începe să acţioneze imediat după injectare, trebuie administrată cu 15 minute înaintea unei mese sau până la 20 de minute după începutul mesei. Dacă se întârzie administrarea mesei poate apare hipoglicemie.

Învăţaţi să recunoaşteţi semnele hipoglicemiei (scăderea glucozei în sânge) care pot include: greaţă, cefalee, ameţeli, slăbiciune, ritm cardiac rapid, transpiraţii, piele rece şi palidă, anxietate, dificultăţi de concentrare. Păstraţi întotdeauna la dumneavoastră o sursă de zahăr (o bomboană, o tabletă de glucoză) pentru a combate episoadele de hipoglicemie.

Respectaţi planul de exerciţii fizice şi dietă stabilit cu medicul domneavoastră. Modificarea cantităţii sau conţinutului meselor sau a exerciţiilor fizice pot modifica necesarul de insulină zilnic de care aveţi nevoie pentru controlul diabetului.

Consultaţi medicul dacă apar alte afecţiuni suprapuse diabetului deoarece acestea pot modifica necesarul zilnic de insulină.

Nu modificaţi tipul de insulină utilizată fără a consulta mai întâi medicul. Orice modificare a tipului de insulină, producătorului, speciei (animală sau umană) poate necesita o modificare a dozelor.

Administrarea corectă

Administraţi injecţiile cu insulină conform sfatului medicului. Dacă păstraţi la frigider fiolele cu insulină încălziţi-le la temperatura camerei înainte de utilizare. Nu utilizaţi insulina la care observaţi modificări de culoare, de consistenţă, care are particule în suspensie sau are un aspect diferit decât celelalte fiole.

Dacă amestecaţi insulină glulizină cu insulină umană NPH extrageţi mai întâi în seringă insulina glulizină. Injectaţi imediat amestecul.

Alternaţi locurile de injectare conform sfatului medicului. De obicei nu se injectează la o distanţă mai mică de 5 cm faţă de o injecţie anterioară în aceeaşi lună.

Scanned with OKEN Scanner

Dacă săriţi o doză – urmaţi sfatul medicului. Pentru a preveni acest lucru asiguraţi-vă că aveţi tot timpul suficientă insulină la dumneavoastră, în special dacă mergeţi în concedii.

Cum păstrăm medicamentul – se poate păstra în frigider (nu în congelator) la o temperatură de 2-8 grade Celsius. Nu expuneţi insulina la căldură sau lumină directă.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse ale administrării insulinei apar de obicei în urma variaţiilor nivelelor glicemiei. Este necesar să vă familiarizaţi atât cu simptomele hipoglicemiei cât şi cu cele ale hiperglicemiei şi să ştiţi cum le puteţi trata. De asemenea asiguraţi-vă că puteţi apela la ajutorul familiei în situaţiile de urgenţă.

Nivelele scăzute ale gucozei în sânge pot apare atunci când se administrează prea multă insulină, când se sare sau se întârzie luarea mesei, când se fac exerciţii fizice extenuante, în timpul unei boli în special când apar vărsături sau diaree, când administraţi alte medicamente ce reduc nivelul glicemiei, după consumul de alcool. Hipoglicemia se manifestă prin: tremor al mâinilor, greaţă, dureri de cap, ameţeli, senzaţie de slăbiciune, ritm cardiac accelerat, transpiraţii, piele palidă şi rece, anxietate, dificultăţi de concentrare.

Nivelele crescute ale glucozei în sânge pot apare atunci când doza de insulină este insuficientă, când se consumă mai multe alimente decât de obicei, când se reduc exerciţiile fizice, când se administrează medicamente ce cresc glicemia, în cazul prezenţei febrei sau altor afecţiuni şi în alte situaţii. Hiperglicemia se manifestă prin: sete accentuată, foame crescută, creşterea cantităţii de urină eliminată.

Pot apare de asemenea efecte adverse la locul de administrare al injecţiilor cu insulină. Dacă zona respectivă devine dură, inflamată sau dureroasă consultaţi medicul înainte de a administra o altă injecţie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament.

Atenţionări speciale

Dacă suferiţi de diabet purtaţi asupra dumneavoastră o formă de identificare care să avertizeze că suferiţi de această afecţiune. De asemenea purtaţi tot timpul la dumneavoastră o sursă de glucoză (bomboane, tablete de glucoză).

Este recomandat să verificaţi periodic, acasă nivelul glicemiei cu ajutorul a diverse glucometre. Dacă obţineţi în mod regulat nive-

Scanned with OKEN Scanner

le crescute ale glicemiei la aceste măsurători înseamnă că afecțiunea dumneavoastră nu este suficient de bine controlată şi este necesar un consult medical.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicului orice medicament pe care îl luaţi în asociaţie cu insulina deoarece poate influenţa nivelele glicemiei. O parte dintre medicamentele ce pot influenţa acţiunea insulinei sunt: inhibitorii ECA (de ex. Captopril, Enap), steroizii anabolici, aspirina, beta-blocante (de ex. Propranolol), diuretice (de ex. Furosemid), epinefrina (de ex. Adrenalina), estrogenii (de ex. Premarin), isoniazida, tranchilizantele majore (de ex. Plegomazin), octreotid (de ex. Sandostatin), contraceptivele orale, antidiabeticele orale, fenitoina (de ex. Fenitoin), corticosteroizii (de ex. Prednison), medicaţie tiroidiană (de ex. Euthyrox).

Sarcina şi alăptarea

Insulina se consideră a nu avea riscuri pentru administrarea la femeile gravide, însă sarcina poate face dificil controlul diabetului. Controlul optim al diabetului în sarcină este esenţial pentru sănătatea mamei şi dezvoltarea copilului; de aceea este foarte important ca femeile gravide să respecte cu stricteţe instrucţiunile medicului în ceea ce priveşte dieta, exerciţiile fizice şi medicaţia pentru controlul diabetului.

Deoarece insulina glulizină nu trece în laptele matern, alăptarea este posibilă pe perioada tratamentului.

Doze recomandate

În tratamentul diabetului dozele de insulină sunt individualizate pentru fiecare pacient în parte. Dozele necesare pot varia în funcţie de alimentaţie, efort fizic, afecţiuni asociate şi o serie de alţi factori, de aceea pentru un control optim al diabetului este necesară o colaborare strânsă cu medicul. O nerespectare a prescripţiei medicului poate avea consecinţe severe şi potenţial fatale.

Supradozare

Supradozarea insulinei are ca rezultat scăderea nivelului glicemiei ce se manifestă prin: dureri de cap, ritm cardiac neregulat, accelerarea bătăilor cardiace, transpiraţii, tremor, greaţă, anxietate. În cazuri de hipoglicemie severă pot apare dezorientare, convulsii sau comă. Dacă suspectaţi supradozarea cu insulină anunţaţi imediat medicul.

Aponil vezi Nimesulid

Apo-Pravastatin vezi Lipostat

Scanned with OKEN Scanner

Aprovel

Denumire comună internațională: Irbesartanum
Alte denumiri comerciale: Irbesartan, Karvea
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Aprovel face parte dintr-o clasă de medicamente numite antagonişti ai receptorilor angiotensinei II. Aceştia împiedică hormonul angiotensină II să contracte vasele de sânge şi prin aceasta reduc tensiunea arterială şi îmbunătăţesc fluxul sanguin.

Aprovel este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale. De asemenea se foloseşte pentru încetinirea progresiei afecţiunilor renale la pacienţii cu diabet zaharat tip II şi hipertensiune.

Important de ştiut

Nu utilizaţi acest medicament dacă sunteţi însărcinată fără a anunţa medicul. Medicamentul poate avea efecte severe chiar fatale asupra fătului dacă se administrează în trimestrele II sau III de sarcină. Utilizaţi o metodă contraceptivă eficientă pe durata tratamentului. Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată pe durata tratamentului.

Aprovel poate avea efecte adverse ce pot afecta viteza de reacţie sau gândirea. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă conduceţi autovehicule sau efectuaţi activităţi ce necesită atenţie sporită.

Evitaţi consumul de alcool. Poate reduce tensiunea arterială şi poate accentua unele efecte adverse ale irbesartanului.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra înainte sau după masă cu un pahar mare de apă.

Pentru tratamentul hipertensiunii este important să luaţi regulat medicamentul conform prescripţiei medicului. Nu săriţi peste doze şi nu încetaţi administrarea medicamentului dacă simptomele hipertensiunii se ameliorează.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi o doză dublă de medicament decât la indicaţia medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse mai frecvente şi mai puţin severe pot include:

A

diaree, arsuri retrosternale (pe coşul pieptului), tulburări gastrice, oboseală, nervozitate, anxietate, febră, frisoane, simptome pseudogripale (nas înfundat, dureri în gât), ameţeli, dureri de cap, dureri musculare sau articulare, tuse uscată.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse anunţaţi imediat medicul:

- umflarea picioarelor sau creştere rapidă în greutate
- dureri în piept, ritm cardiac accelerat
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinii, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii şi a ochilor)
- durere sau dificultate la urinare
- creşterea cantităţii de urină sau scăderea acesteia foarte mult.

Când nu se administrează?

Aprovel nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la administrarea medicamentului. Alte contraindicaţii sunt: sarcina şi alăptarea, intoleranţa ereditară la galactoză.

Atenţionări speciale

În cazuri rare medicamentul poate provoca o creştere severă a tensiunii arteriale. Aceasta poate apare mai frecvent atunci când organismul este foarte deshidratat (rezerva acestuia de apă este foarte scăzută) prin dializă sau tratament cu diuretice. Simptomele includ ameţeli, leşin şi apar cel mai probabil la începutul tratamentului. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia acestor simptome deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor.

Medicamentul se utilizează cu precauţie în cazul prezenţei afecţiunilor renale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

De obicei Aprovel nu are interacţiuni notabile cu alte medicamente. Totuşi cereţi sfatul medicului dacă utilizaţi suplimente de potasiu, substituenţi ai sării de bucătărie (sare fără sodiu) sau alte antihipertensive, în special diuretice.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină putând avea efecte adverse severe pentru făt, inclusiv deces. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul se excretă sau nu în laptele matern, însă datorită riscului mare pentru făt se recomandă evitarea alăptării pe durata tratamentului. Cereţi sfatul medicului.

Scanned with OKEN Scanner

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune

Doza iniţială recomandată este de 150 mg o dată pe zi. În funcţie de răspunsul individual se poate creşte doza la 300 mg administrată o dată pe zi.

Pentru pacienţii ce fac dializă sau sunt în tratament cu diuretice doza iniţială va fi de 75 mg o dată pe zi.

Leziuni renale în diabetul zaharat de tip II

Doza recomandată este de 300 mg o dată pe zi.

Copii

Nu s-a stabilit siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii sub 6 ani. Pentru copiii între 6 şi 12 ani doza iniţială uzuală este de 75 mg o dată pe zi. Dacă cu această doză nu se controlează tensiunea arterială, se poate creşte la 150 mg o dată pe zi.

Pentru copiii cu vârsta peste 13 ani se recomandă dozele adulţilor.

Supradozare

Simptomele supradozării cu irbesartan pot include: accelerarea sau încetinirea ritmului cardiac, ameţeli sau leşin. Consultaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea cu irbesartan.

Aquiril vezi Accupro

Arava

Denumire comună internaţională: Leflunomidum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Arava acţionează asupra sistemului imun reducând inflamaţia. Se utilizează pentru ameliorarea semnelor şi simptomelor poliartritei reumatoide, reducerea distrucţiei articulare din poliartrita reumatoidă şi îmbunătăţirea gradului de funcţionare a pacienţilor cu această afecţiune.

Important de ştiut

Nu administraţi acest medicament dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină pe durata acestui tratament. Arava are un risc crescut de apariţie a malformaţiilor fetale şi decesului la făt atunci când se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Discutaţi cu medicul dumneavoastră care este modalitatea da

Scanned with OKEN Scanner

a elimina din corp medicamentul după tratament. În lipsa eliminării corecte medicamentul poate rămâne în organismul dumneavoastră o perioadă de până la 2 ani persistând riscurile asupra sarcinii.

Administrarea corectă

Arava se poate administra înainte sau după mese cu un pahar mare de apă. Este importantă administrarea strictă conform prescripţiei la intervale regulate de timp pentru a beneficia de efectele maxime ale terapiei.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: dureri de cap, creşterea tensiunii arteriale, dureri musculare, greaţă, diaree, căderea părului.

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi următoarele efecte adverse:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie)
- afectarea funcţiei hepatice (poate fi detectată prin teste sanguine sau prin apariţia îngălbenirii pielii şi a ochilor, decolorarea scaunelor sau închiderea la culoare a urinii, oboseală neobişnuită, durere abdominală)
- reducerea funcţiei măduvei osoase sau afecţiuni sanguine (pot fi detectate prin teste de sânge sau prin apariţia oboselii extreme, hemoragii sau leziuni apărute spontan, scaune negre, cu sânge sau aspect de păcură, febră sau frisoane, semne de infecţie)
- rash cutanat
- dureri la nivelul gurii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează pe durata sarcinii sau în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament.

Atenţionări speciale

Arava poate produce afecţiuni hepatice şi de aceea medicul va

evalua funcţia hepatică înaintea începerii terapiei. Dacă există o disfuncţie hepatică severă nu veţi putea urma tratament cu arava. Dacă apar modificări ale funcţiei hepatice pe durata tratamentului medicul va reduce doza de medicament sau va opri administrarea acestuia.

Arava poate reduce capacitatea organismului de a combate infecţiile. De aceea medicamentul nu se recomandă pacienţilor cu cancer, afecţiuni ale măduvei osoase, infecţii severe, SIDA sau alte afecţiuni imune. De asemenea se recomandă evitarea administrării vaccinurilor cu virusuri vii.

Datorită posibilităţii apariţiei afecţiunilor hepatice sau sanguine pe durata tratamentului, medicul va verifica analizele sanguine lunar în primele 6 luni de tratament şi apoi la fiecare 6-8 săptămâni. Dacă luaţi medicamentul în asociaţie cu methotrexat pot fi necesare efectuarea de teste sanguine în fiecare lună pe durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi următoarele medicamente în asociaţie cu leflunomid: methotrexat, rifampicina, antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Advil, Reuxen, Ibalgin), tolbutamida (de ex. Tolbutamid).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul este contraindicat pe durata sarcinii datorită riscului mare de apariţie a malformaţiilor fetale. Deşi nu se cunoaşte dacă se excretă sau nu în laptele matern, nu este indicat a se administra pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 100 mg pe zi. După primele trei zile doza se va reduce la 20 mg pe zi. Dacă apar efecte adverse doza se poate reduce până la 10 mg pe zi.

Copii

Nu se recomandă administrarea la copiii cu vârsta mai mică de 18 ani.

Supradozare

Simptomele supradozării cu leflunomid pot include: diaree, durere abdominală, afecţiuni sanguine, afecţiuni hepatice. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare cu leflunomid.

Scanned with OKEN Scanner

Arcoxia

Denumire comună internaţională: Etoricoxibum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Arcoxia face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori specifici COX-2 (cunoscute şi sub denumirea de coxibi). Acţionează prin blocarea enzimei COX-2 reducând astfel inflamaţia şi ameliorând durerea având un risc mult mai redus de apariţie al ulcerului gastric faţă de celelalte antiinflamatoare nesteroidiene.

Arcoxia se utilizează pentru tratamentul semnelor şi simptomelor acute şi cronice ale osteoartritei şi poliartritei reumatoide, controlul spondilitei ankilopoietice, ameliorarea durerii cronice musculoscheletice, ameliorarea durerii acute, tratamentul artritei gutoase acute.

Important de ştiut

Deşi are un risc scăzut faţă de alte antiinflamatoare de apariţie a tulburărilor gastrointestinale, au fost raportate în unele cazuri complicaţii de genul ulcerelor, hemoragiilor, perforaţiilor. Se recomandă utilizarea cu precauţie mai ales la persoanele cu risc crescut de apariţie a acestor efecte adverse: vârstnici, pacienţi ce utilizează în asociaţie alte antiinflamatoare nesteroidiene sau aspirină, pacienţi cu istoric de afecţiuni gastro-intestinale cum ar fi ulcere, hemoragii gastro-intestinale.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral putând fi luat înainte sau după masă. Apariţia efectelor medicamentului poate fi mai rapidă dacă se ia înainte de masă.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: greaţă, vărsături, indigestie, discomfort gastric, diaree, ameţeli, dureri de cap, creşterea tensiunii arteriale, umflarea picioarelor, rash cutanat, modificarea gustului.

Scanned with OKEN Scanner

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse: reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie), afecţiuni renale severe, afecţiuni hepatice severe, dureri gastrice.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la administrarea medicamentului, în cazul prezenţei afecţiunilor cardio-vasculare severe, hipertensiunii necontrolate prin medicamente, în cazul unei intervenţii chirurgicale recente.

Atenţionări speciale

Medicamentul se utilizează cu precauţie în cazul prezenţei bolii cardiace ischemice, antecedentelor de insuficienţă cardiacă, edeme, hipertensiune arterială, funcţie renală alterată, ulcer, hemoragii digestive, pacienţii cu vârsta peste 65 ani, disfuncţie hepatică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre medicamentele următoare în asociaţie cu arcoxia: rifampicina, diuretice (de ex. Furosemid, Spironolactonă), inhibitori ai ECA (de ex. Enap, Captopril), contraceptive orale, terapie de substituţie hormonală, methotrexat.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc suficient de bine efectele medicamentului în sarcină de aceea administrarea medicamentului în sarcină nu este recomandată. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă arcoxia este excretat în laptele matern. Consultaţi medicul dacă alăptaţi pe durata tratamentului deoarece poate fi necesară întreruperea tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Osteoartrită, ameliorarea durerii musculoscheletice cronice

Doza uzuală este de 60 mg o dată pe zi.

Poliartrită reumatoidă, spondilită ankilopoietică

Se recomandă 90 mg o dată pe zi.

Ameliorarea atacurilor de gută

Doza recomandată este de 120 mg pe zi.

Nu s-a demonstrat apariţia unui efect benefic adiţional la administrarea de doze superioare celor recomandate. Nu depăşiţi doza zilnică de medicament recomandată de către medic.

În cazul prezenţei unei disfuncţii hepatice uşoare doza zilnică

A

nu trebuie să depăşească 60 mg pe zi. În cazul prezenţei unei disfuncţii hepatice medii doze maximă recomandată este de 60 mg o dată la 2 zile.

Supradozare

Nu se cunosc simptomele supradozării cu arcoxia. Dacă suspectaţi o supradozare anunţaţi imediat medicul.

Aricept

Denumire comună internaţională: Donepezilum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate orodispersabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Aricept este un medicament utilizat în boala Alzehimer. Se cunoaşte faptul că această boală se asociază cu nivele crescute a unei substanţe la nivel cerebral numită acetilcolină. Se crede că aricept acţionează prin blocarea descompunerii acestei substanţe în creier.

Medicamentul este indicat pentru îmbunătăţirea gândirii şi memoriei la pacienţii cu boală Alzheimer.

Important de ştiut

Utilizaţi cu precauţie dacă conduceţi autovehicule sau efectuaţi activităţi ce necesită atenţie sporită deoarece medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente cu un pahar mare de apă. De obicei se ia o dată pe zi la culcare. Urmaţi instrucţiunile medicului.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi o doză dublă decât la indicaţia medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: ameţeli, letargie, greaţă, vărsături, scăderea apetitului, durere abdominală sau diaree, crampe musculare, insomnie sau vise agitate, uscarea gurii.

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la

respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie).

Când nu se administrează?

Aricept nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament sau la unele antihistaminice ce includ loratadina (de ex. Claritine) sau fexofenadina (de ex. Telfast).

Atenționări speciale

Aricept poate agrava astmul sau alte afecțiuni respiratorii și poate crește riscul de apariție al convulsiilor. De asemenea poate încetini ritmul cardiac, poate provoca bătăi cardiace neregulate ce pot duce la episoade de leșin. Anunțați medicul dacă observați apariția acestor probleme.

La pacienții care au avut ulcer gastric sau care iau antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Ibuprofen, Nurofen, Reuxen) aricept poate agrava tulburările gastrice. Anunțați orice efect advers medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe medicamente în asociație cu aricept: ketoconazol (de ex. Ketonal), fluconazol (de ex. Diflucan), itraconazol (de ex. Orungal), chinidină, fenitoină, carbamazepină, dexametazonă (de ex. Dexamed), metilprednisolon (de ex. Solu-Medrol), prednison, rifampicină, fenobarbital.

Sarcina și alăptarea

Deoarece medicamentul nu are indicație pentru femeile aflate la vârsta fertilă nu se cunosc efectele medicamentului în sarcină sau pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 5 mg o dată pe zi, de obicei la culcare timp de 4-6 săptămâni. Nu creșteți doza în această perioadă decât la sfatul medicului. Medicul poate crește doza apoi la 10 mg în funcție de evoluția clinică.

Supradozare

Simptomele supradozării cu donepezil pot include: greață și vărsături severe, transpirații, salivație abundentă, transpirații, bătăi cardiace încetinite, ritm scăzut al respirației, amețeli persistente sau prelungite, leșin, tulburări de vedere, convulsii, colaps.

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea cu aricept.

Scanned with OKEN Scanner

Arimidex

A

Denumire comună internaţională: Anastrozolum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Anastrozolul împiedică utilizarea estrogenilor de către unele tipuri de cancere de sân ce necesită estrogeni pentru creştere.

Arimidex este indicat în tratamentul cancerului de sân.

Important de ştiut

Înainte de a lua arimidex anunţaţi medicul dacă aveţi orice altă problemă medicală sau dacă luaţi alte medicamente. Arimidex poate fi contraindicat sau pot fi necesare modificări ale dozelor şi monitorizarea prin teste de laborator pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei o dată pe zi conform sfatului medicului. Administraţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Se poate lua cu sau fără alimente.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi o doză dublă decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: diaree, greaţă şi vărsături, constipaţie, slăbiciune, dureri osoase sau musculare, cefalee, bufeuri, tuse, respiraţie dificilă, ameţeli, pierderea apetitului, creştere ponderală, rash.

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicamente sau pe durata sarcinii.

Atenţionări speciale

Deoarece medicamentul poate provoca creşterea nivelului colesterolului în organism pot fi necesare teste sanguine periodice.

Scanned with OKEN Scanner

A

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente pot creşte nivelul medicamentului în organism. Anunţaţi medicul dacă administraţi anastrozol în asociaţie cu tamoxifen sau medicamente ce conţin estrogeni.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca malformaţii fetale severe, pierderea sarcinii sau alte efecte grave asupra fătului, din aceste motive fiind contraindicat pe perioada sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau vă doriţi o sarcină.

Datorită posibilităţii ca medicamentul să treacă în laptele matern se recomandă evitarea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 1 mg administrată o dată pe zi. Durata optimă a terapiei pentru cancerul de sân incipient nu a fost determinată.

Supradozare

Deşi nu s-au raportat cazuri de supradozare cu arimidex orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare cu medicament.

Aristin-C vezi Ciprofloxacina

Arketis

Denumire comună internaţională: Paroxetinum

Alte denumiri comerciale: ALS-Paroxetin, Paluxetil, Paroxat, Paroxetin, Paxeten, Rexetin, Seroxat.

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Paroxetina este un antidepresiv ce face parte dintr-un grup numit inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei (SSRI). Se utilizează în tratamentul depresiei, atacurilor de panică (perioade de frică intensă ce apar brusc, neaşteptat şi anxietatea că acestea s-ar putea repeta), tulburărilor obsesiv-compulsive (gânduri deranjante ce nu dispar şi nevoia de a efectua anumite acţiuni), tulburărilor anxioase generalizate (grijă excesivă dificil de controlat), şi tulburării de stress post-traumatice (un grup de simptome psihice ce apar după o experienţă traumatizantă).

Important de ştiut

Ameliorarea simptomelor poate apare într-un interval de 1

A

până la 4 săptămâni. Medicamentul controlează afecţiunea însă nu o vindecă. Nu încetaţi administrarea medicamentelor la dispariţia simptomelor; acesta trebuie administrat pe toată perioada prescrisă de către medic.

Administrarea corectă

Paroxetina se administrează de obicei o dată pe zi dimineaţa sau seara, înainte sau după masă. Se poate lua după masă dacă apar dureri de stomac la administrare. Pentru a nu uita să luaţi medicamentul încercaţi să-l administraţi la aceeaşi oră în fiecare zi.

Dacă săriţi o doză – renunţaţi la doza pe care aţi uitat să o luaţi şi continuaţi conform orarului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în recipient, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi de urgenţă medicul dacă apar semnele unei reacţii alergice la medicament: rash cutanat, urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, buzelor, limbii sau gâtului.

Contactaţi în cel mai scurt timp medicul dacă observaţi următoarele efecte adverse, în special dacă apar pentru prima dată sau se agravează: modificări ale dispoziţiei, atacuri de panică, tulburări ale somnului, iritabilitate, agitaţie, agresivitate, nelinişte severă, manie (hiperactivitate mentală şi/sau fizică), gânduri de suicid sau de a vă face rău.

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi oricare dintre următoarele efecte adverse severe: convulsii, tremor, rigiditate musculară, mişcări involuntare ale muşchilor, tulburări de echilibru sau coordonare a mişcărilor, agitaţie, confuzie, transpiraţie excesivă, bătăi cardiace rapide.

Pot apare unele efecte adverse mai puţin severe, cum ar fi: nelinişte, nervozitate, ameţeală, slăbiciune, insomnii, greaţă, constipaţie, scăderea apetitului, modificarea greutăţii corporale, scăderea libidoului, impotenţă, anorgasmie (dificultatea de a ajunge la orgasm).

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice. De asemenea nu se administrează în asociere cu IMAO (inhibitori de monoaminoxidază) sau mai devreme de două săptămâni de la încetarea administrării acestor medicamente.

Atenţionări speciale

Unele studii clinice au arătat că antidepresivele pot creşte riscul de suicid la copiii şi adolescenţii ce suferă de depresie sau alte afecţiuni psihiatrice. În situaţia în care se prescrie pentru copii sau adolescenţi trebuie evaluat cu grijă efectul nociv al medicamentului în comparaţie cu beneficiile acestuia.

Medicamentul poate provoca malformaţii cardiace sau afecţiuni pulmonare severe, cu risc vital la nou/născuţii a căror mame iau medicamentul pe durata sarcinii. Totuşi, încetarea administrării medicamentului pe durata sarcinii poate duce la reapariţia depresiei. Dacă vă doriţi o sarcină sau dacă observaţi că sunteţi însărcinată consultaţi imediat medicul.

Paroxetina trebuie utilizată cu precauţie la persoanele cu istoric de tulburare afectivă bipolară şi la cele cu istoric de glaucom (presiune crescută la nivel ocular). De asemenea trebuie utilizat cu precauţie la persoanele cu istoric convulsiv.

Medicamentul poate afecta modul de gândire sau aptitudinile motorii. De aceea nu conduceţi autovehicule şi nu efectuaţi activităţi cu risc crescut până când nu sunteţi siguri că medicamentul nu are aceste efecte asupra dumneavoastră.

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultaţi medicul înainte de a lua orice medicament împotriva durerilor, artritei sau febrei. Acestea includ aspirina, ibuprofenul (Nurofen, Paduden, Advil), naproxen (Naproxen, Reuxen), diclofenac (Diclofenac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, piroxicam (Bruxicam, Piroxicam) şi altele.

Înainte de a începe tratamentul cu paroxetină anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- atomoxetin (Strattera), cimetidină, fosamprenavir (Telzir), risperidonă (Rispen, Rispolept), ritonavir (Norvir), tramadol (Tramal)
- antiaritmice cum ar fi flecainida (Tambocor) sau propafenona (Rytmonorm)
- anticoagulante de genul warfarinei
- alte antidepresive ca amitriptilina, escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Prozac), fluvoxamină (Fevarin) sau sertralină (Zoloft, Stimuloton, Serlift)
- fenotiazine de genul clorpromazinei (Plegomazin)
- frovatriptan (Fromena), sumatriptan (Imigran), naratriptan (Naramig), rizatriptan (Maxalt).

Sarcina şi alăptarea

Efectele medicamentului asupra sarcinii nu au fost suficient stu-

Scanned with OKEN Scanner

A

diate. Unele studii au arătat că medicamentul provoacă complicaţii severe la nou-născutul expus în ultimele trei luni de sarcină. Dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină anunţaţi imediat medicul.

Medicamentul se excretă în laptele matern putând avea efecte asupra copilului. Dacă medicamentul vă este absolut necesar medicul vă poate sfătui să întrerupeţi alăptatul pe perioada tratamentului.

Doze recomandate

Nu a fost studiată eficacitatea şi siguranţa administrării medicamentului la copii şi adolescenţi

Depresie

Doza uzuală iniţială este de 20 mg administrată o singură dată pe zi, de obicei dimineaţa. Doza se poate mări la intervale de o săptămână cu câte 10 mg până la o doză maximă de 50 mg pe zi.

Tulburarea obsesiv-compulsivă

Doza uzuală iniţială este de 20 mg o dată pe zi, de obicei dimineaţa. Se poate creşte apoi la intervale de o săptămână cu câte 10 mg până la o doză maximă de 60 mg. Doza de întreţinere pe termen lung recomandată este de 40 mg.

Atacuri de panică

Iniţial se administrează de obicei 10 mg pe zi dimineaţa. Se poate creşte apoi doza la intervale de 1 săptămână cu câte 10 mg până la 40 mg. Doza maximă zilnică nu trebuie să depăşească 60 mg.

Tulburări anxioase generalizate, tulburare de stress post-traumatică

Doza recomandată este de 20 mg administrată o dată pe zi de obicei dimineaţa.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare. Simptomele supradozării includ: ameţeli, comă, letargie, înroşirea feţei, greaţă şi vărsături, transpiraţie accentuată, confuzie, înceţoşarea vederii, tremor.

Arthrotec

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Diclofenacum + Misoprostolum)

Forme de prezentare: Comprimate gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Arthrotec este o combinaţie de medicamente ce conţine diclo-

fenac sodic, un antiinflamator nesteroidian cu proprietăţi analgezice şi misoprostol, un protector al mucoasei gastrointestinale. Este indicat pentru ameliorarea semnelor şi simptomelor osteoartritei şi poliartritei reumatoide la pacienţii cu risc crescut de apariţie al ulcerului gastric sau duodenal indus de medicamente.

Important de ştiut

Nu administraţi medicamentul dacă sunteţi însărcinată deoarece poate provoca un avort. Doctorul vă va solicita să începeţi tratamentul doar după efectuarea unui test de sarcină şi după apariţia ciclului menstrual. De asemenea este necesar să utilizaţi metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul de administrează de obicei după masă de două până la patru ori pe zi cu un pahar mare de apă. Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi. Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, buzelor, limbii, a feţei sau urticarie)
- diaree severă, crampe abdominale, indigestie
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii şi a mucoaselor), greaţă, oboseală neobişnuită, prurit (mâncărimi ale pielii)
- creştere rapidă în greutate (retenţie de fluide)
- ulcere bucale (leziuni deschise la nivelul gurii)
- convulsii
- scaune negre, cu sânge
- apariţia sângelui în urină sau vărsătură
- scăderea auzului sau tinitus (ţiuituri în urechi).
- În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul:

Scanned with OKEN Scanner

A

- greață, durere abdominale, gaze intestinale
- diaree
- amețeli sau cefalee
- oboseală sau senzație de slăbiciune
- uscarea gurii
- tulburări ale ciclului menstrual.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la femeile însărcinate, la pacienții cu hipersensibilitate la diclofenac, misoprostol sau alte prostaglandine. Nu se administrează la pacienții care au avut o reacție de tip astmatic sau urticarie după administrarea de aspirină sau ale AINS. Este contraindicat în tratamentul durerii peri-operatorii în operația de bypass coronarian.

Atenționări speciale

Medicamentul se utilizează cu precauție în cazul prezenței ulcerului gastric sau duodenal, insuficienței cardiace congestive, retenției de lichide, hipertensiunii arteriale, afecțiunilor hepatice, renale sau cardiace, consumatorilor de alcool.

Medicamentul poate provoca amețeli, de aceea trebuie utilizat cu precauți în cazul în care efectuați activități cu risc crescut.

Diclofenacul poate provoca hemoragii gastrice. Consumul zilnic de alcool sau tutun poate crește riscul de hemoragii digestive în special în combinație cu acest medicament.

Poate crește sensibilitatea la lumina solară. Evitați expunerea prelungită și purtați îmbrăcăminte protectivă.

Persoanele în vârstă pot fi mai sensibile la efectele adverse ale medicamentului, în special la hemoragiile digestive și afecțiunile renale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Arthrotec nu trebuie administrat în combinație cu următoarele medicamente:

- doze mari de aspirină sau alte AINS cu ar fi ibuprofen (Paduden, Nurofen), ketoprofen (Ketonal), naproxen (Reuxen).

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- diuretice de genul hidroclorotiazidei (Nefrix), furosemidului, spironolactonei, amiloridului sau triamterenului
- inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei cum ar fi captopril, enalapril (Enap, Renitec), fosinopril (Monopril)
- beta-blocante cum ar fi atenolol, propranolol, metoprolol (Egilok, Betaloc)
- insulină sau antidiabetice orale cum ar fi glipizid sau gliburid

Scanned with OKEN Scanner

- steroizi de genul prednisonului, metilprednisolonului (Advantan, Medrol) sau dexametazonei.

Sarcina şi alăptarea

Este contraindicată utilizarea medicamentului pe durata sarcinii deoarece poate afecta fătul sau mama. Utilizaţi forme eficiente de contracepţie şi anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern şi de aceea nu este recomandat alăptatul pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Osteoartrită, poliartrită reumatoidă.

Doza recomandată este de două comprimate pe zi. După observarea răspunsului iniţial dozele şi frecvenţa administrării pot fi ajustate în funcţie de fiecare pacient.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării cu Arthrotec pot include greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree, ameţeli, letargie, tremor, cefalee, tulburări de vedere, convulsii, scăderea cantităţii de urină eliminată, bătăi cardiace neregulate sau dificultăţi la respiraţie.

Artrosilene vezi Ketoprofen

Arutimol vezi Timolol

Asacol vezi Salofalk

Asaprin vezi Acid acetilsalicilic

Asaprin T vezi Acid acetilsalicilic

Ascofer

Denumire comună internaţională: Ferrosi gluconas
Alte denumiri comerciale: Sirofer

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Gluconatul feros este o formă a fierului important pentru multe dintre funcţiile organismului, în special pentru transportul oxigenului în sânge. Ascofer este indicat ca supliment alimentar şi pentru prevenirea şi tratamentul deficitului de fier şi al anemiei feriprive.

Important de ştiut

Păstraţi medicamentul departe de acţiunea copiilor. Supradozarea accidentală cu fier la copii poate fi fatală.

Gluconatul feros poate scade absorbţia altor medicamente. Consultaţi medicul înainte de a lua Ascofer dacă urmaţi un alt tratament în paralel.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei pe stomacul gol cu un pahar mare de apă. Dacă apare discomfort abdominal după administrare, atunci medicamentul se poate lua după masă.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feţei sau apariţia urticariei).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: discomfort gastric, greaţă şi vărsături, constipaţie, diaree, scaune mai închise la culoare, pătarea temporară a dinţilor.

Când nu se administrează?

Ascofer nu se administrează la pacienţii care suferă de hemocromatoză, hemosideroză sau anemie hemolitică. De asemenea nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la medicament.

Atenţionări speciale

Dacă nu aveţi un deficit de fier consultaţi medicul înainte de a lua Ascofer. Acest medicament nu trebuie luat pe termen lung de către persoane cu o balanţă normală a fierului în organism.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu administraţi Ascofer la mai puţin de două ore de la administrarea unuia dintre următoarele medicamente:

- antibiotice din clasa tetraciclinelor cum ar fi tetraciclina, minociclina, doxiciclina

Scanned with OKEN Scanner

- antibiotice din clasa fluoroquinolonelor cum ar fi ciprofloxacina (Ciprinol, Ciprolen), ofloxacina (Floxal, Zanocin), norfloxacina (Nolicin, Norflox), levofloxacina (Tavanic)
- levodopa (Madopar)
- levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin)
- metildopa (Dopegyt)
- penicilamină

Nu administraţi ale antiacide la un interval mai mic de 2 ore de la administrarea medicamentului. Acestea pot reduce absorbţia gluconatului feros.

Sarcina şi alăptarea

Consultaţi medicul înainte de a lua gluconat feros dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

De asemenea consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele uzuale terapeutice pentru adulţi sunt de 600-1200 mg (două-patru comprimate) pe zi în funcţie de valoarea deficitului, până la normalizarea valorilor hemoglobinei.

Pentru profilaxie este recomandat până la un comprimat pe zi administrat în afara meselor.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare cu Ascofer. Simptomele supradozării pot include: oboseală neobişnuită, greaţă, vărsături, durere abdominală, scaune închise la culoare, puls rapid, febră, comă, convulsii.

Ascovit

Denumire comună internaţională: Acidum ascorbicum

Alte denumiri comerciale: Additiva vitamin C, Cebion, Celaskon, Cetebe, Hermes Cevitt, Redoxon, Sicovit, Upsavit vitamin C, Vitamina C

Forme de prezentare: Comprimate Efervescente, Comprimate, Capsule eliberare prelungită, Pulbere efervescentă, Comprimate masticabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ascovit conţine vitamina C, implicată în organism în numeroase procese celulare. Este indicat în prevenirea şi tratamentul scorbutului; în boli grave, stări febrile prelungite, infecţii, profilaxia răcelii şi gripei, surmenaj, efort fizic prelungit, astenie de primăvară pentru creşterea rezistenţei organismului; după intervenţii

chirurgicale pentru vindecarea mai rapidă a plăgii; în osteoporoză şi fracturi pentru că favorizează depunerea calciului în oase şi vindecarea fracturilor; în hemoragiile determinate de fragilitatea vaselor capilare; în anumite forme de anemie în asociere cu fier sau acid folic.

Important de ştiut

Nu luaţi vitamina C cu 48-72 ore înaintea testării glucozei, acidului uric şi creatininei urinare întrucât pot apare rezultate false.

Administrarea corectă

Comprimatele se sfarmă sau se lasă să se topească în gură.

Comprimatele efervescente se dizolvă într-un pahar mare cu apă şi se consumă imediat.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feţei sau apariţia urticariei).

Ocazional pot apare următoarele efecte adverse: dureri de cap, ameţeli, insomnii, oboseală, greaţă, vărsături, diaree, lipsa poftei de mâncare, poliurie (urinări frecvente), dureri la locul injectării.

La persoanele cu deficit de glucozo-6-fosfat-dehidrogenază poate apare anemie hemolitică.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în doze mari şi pe termen lung în caz de litiază renală. Este contraindicat de asemenea în stări de supraîncărcare a organismului cu fier (hemocromatoză) sau la cei care primesc transfuzii de sânge frecvent, talasemie, deficit de acid folic, deficit înnăscut a enzimei glucozo-6-fosfat dehidrogenaza.

Atenţionări speciale

Nu depăşiţi dozele de Ascovit prescrise de medic întrucât excedentul de vitamină C se va excreta în urină şi va favoriza formarea calculilor renali de cistină, oxalat sau urat.

Oprirea bruscă a tratamentului cu doze mari de vitamina C poa-

Scanned with OKEN Scanner

te determina sângerarea gingiilor şi pierderea dinţilor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă sunteţi în tratament cu:

- anticoagulante orale
- barbiturice
- sulfamide
- salicilaţi
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Administrarea vitaminei C o dată cu alimentele bogate în fier stimulează absorbţia fierului.

Fumatul scade nivelele de vitamină C în sânge.

Sarcina şi alăptarea

Ascovit poate fi administrat în sarcină la indicaţia medicului.

Vitamina C se excretă în laptele matern.

Doze recomandate

Comprimate, comprimate efervescente, capsule eliberare prelungită, injectabil IV sau IM

Adulţi

Se pot administra doze de 0,1-1 g pe zi în funcţie de necesar.

Copii

Doza obişnuită este de 0,05-0,3 g pe zi.

Supradozare

Nu există date privind simptomele supradozării de aceea anunţaţi medicul în cazul în care suspectaţi această situaţie.

Asentra vezi Zoloft

Asmanex vezi Nasonex

Asmofug

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Asmofug este o combinaţie de substanţe cu efect bronhodilatator, stimulent al respiraţiei şi stimulent cardiac, expectorant. Se utilizează pentru ameliorarea simptomelor astmului bronşic, bronşitei astmatiforme, bronşitei cronice sau astmului cardiac.

Important de ştiut

Nu luaţi medicamentul dacă aveţi intoleranţă la iod sau la aspirină.

A

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează conform sfatului medicului.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a buzelor, a limbii, a feţei, apariţia urticariei).

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia uneia dintre următoarele efecte adverse mai puţin severe: nelinişte, insomnie, palpitaţii, discomfort gastric.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariţiei unei reacţii alergice la administrarea anterioară a medicamentului sau în cazul unei alergii cunoscute la iod sau salicilaţi. De asemenea medicamentul este contraindicat la persoanele cu hipertiroidism (funcţie crescută a tiroidei), tuberculoză, stări de excitaţie, insomnie, ulcer gastroduodenal, tahicardie sau aritmii cardiace cunoscute.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost evaluate efectele medicamentului în sarcină sau pe perioada alăptării. Consultaţi medicul înainte de a administra Asmofug dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Doze recomandate

Dozele uzuale pentru adulţi sunt de 3-4 linguriţe pe zi. Pentru copii peste 4 ani se recomandă 1-3 linguriţe pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare. Nu se cunosc efectele supradozării cu Asmofug.

Scanned with OKEN Scanner

Aspacardin

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Aspacardin este o combinaţie de aspartat de magneziu şi aspartat de potasiu cu rol în normalizarea echilibrului ionic şi enzimatic la nivelul fibrei miocardice. Este utilizat ca adjuvant în tratamentul unor afecţiuni cardiace cum ar fi angina pectorală, infarctul miocardic sau insuficienţa cardiacă.

Important de ştiut

Medicamentul se administrează cu prudenţă la persoanele în vârstă cu afecţiuni cardiace şi renale asociate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează conform prescripţiei medicului.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: greaţă, disconfort abdominal, diareę (la doze mari).

Când nu se administrează?

Medicamentul este contraindicat la persoanele cu afecţiuni renale severe, comă hepatică sau cu tulburări ale metabolismului aminoacizilor.

Atenţionări speciale

În cazul administrării prelungite şi în special la bătrâni se recomandă monitorizarea tratamentului prin control periodic al potasemiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu este contraindicat pe durata sarcinii însă se va

Scanned with OKEN Scanner

administra cu prudenţă fără a depăşi dozele prescrise. Este recomandat să consultaţi un medic înainte de a administra Aspacardin dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Doze recomandate

Pentru adulţi dozele recomandate sunt de 2 comprimate de 3 ori pe zi dacă medicamentul se utilizează în scop curativ. Pentru utilizarea profilactică se recomandă 1 comprimat de 3 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare. Nu se cunosc efectele supradozării cu Aspacardin.

Aspenter vezi Acid acetilsalicilic

Aspimax vezi Acid acetilsalicilic

Aspirin vezi Acid acetilsalicilic

Aspirpin Protect vezi Acid acetilsalicilic

Asthalin Inhaler vezi Salbutamol

Astonin H

Denumire comună internaţională: Fludrocortisonum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fludrocortizonul face parte dintr-o clasă de medicamente numită corticosteroizi aceştia fiind produşi în mod natural de către organism. Astonin H se utilizează pentru a trata afecţiuni în care organismul nu produce suficienţi steroizi, cum ar fi boala Addison sau sindromul adrenogenital cu pierdere de sare.

Important de ştiut

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului dacă l-aţi luat pe o perioadă mai lungă de câteva săptămâni. Poate fi necesară o reducere treptată a dozelor înaintea încetării administrării medicamentului.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Solicitaţi informaţii suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi nelămuriri în legătură cu modul de administrare.

Administraţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Medicamentul se poate administra cu alimente sau cu lapte pentru a re-

Scanned with OKEN Scanner

duce discomfortul gastric.

Încercaţi să administraţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a evita pierderea unei doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feţei sau apariţia urticariei)
- umflarea picioarelor sau a gleznelor
- dificultate la respiraţie
- cefalee severă, continuă
- leşin sau ameţeli
- creşterea tensiunii arteriale (cefalee severă, tulburări de vedere)
- creştere bruscă în greutate (mai mult de 2,5 kilograme într-o zi sau două)

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse: greaţă sau discomfort gastric, oboseală, dureri musculare sau articulare, subţierea pielii, cataractă, glaucom, osteoporoză, modificări ale comportamentului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la pacienţii cu infecţii fungice sistemice şi la cei cu hipersensibilitate cunoscută sau posibilă la medicament.

Atenţionări speciale

Se administrează cu precauţie şi posibil în doze reduse la pacienţii cu afecţiuni cardiace sau hipertensiune arterială, afecţiuni hepatice sau renale, hipotiroidism, tuberculoză, diabet zaharat, afecţiuni psihiatrice, colită ulcerativă, ulcer gastric, miastenia gravis, osteoporoză.

Evitaţi sursele de infecţie pe durata tratamentului cu Astonin H deoarece sistemul dumneavoastră imun poate fi slăbit. Anunţaţi medicul dacă constataţi expunerea la o infecţie de genul varicelei

A

(vărsatului de vânt) sau rujeolei (pojarului).
Evitaţi vaccinările pe durata tratamentului cu Astonin H.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre următoarele medicamente înainte de începerea terapiei:

- barbiturice de genul fenobarbitalului, amobarbitalului (Amital)
- anticoncepţionale cum ar fi Dianne, Logest, Yasmin
- estrogeni de genul Premarin
- medicamente diuretice cum ar fi furosemidul
- insulină sau antidiabetice orale cum ar fi glipizid
- fenitoină, rifampicină, digoxin, amfotericină B, warfarină sau aspirină.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc îndeajuns efectele medicamentului asupra fătului atunci când se administrează pe perioada sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Fludrocortizonul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Boala Addison

Pentru adulţi doza uzuală este de 0,1 mg pe zi (un comprimat) deşi au fost folosite doze variind între 0,1 mg de trei ori pe săptămână şi 0,2 mg pe zi. În cazul apariţiei hipertensiunii arteriale pasagere dozele trebuiesc reduse la 0,05 mg pe zi. De obicei medicamentul se administrează în asociaţie cu cortizon.

Sindrom adrenogenital cu pierdere de sare

Dozele recomandate sunt de 1-2 comprimate (0,1-0,2 mg) pe zi pentru adulţi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare cu medicament. Este puţin probabilă supradozarea prin administrarea unei doze unice mari şi mai probabilă administrarea de doze crescute pe perioade lungi de timp. Simptomele supradozării includ: umflarea prin retenţie de apă, creşterea tensiunii arteriale (cefalee, tulburări de vedere), creştere în greutate.

Scanned with OKEN Scanner

Atacand

Denumire comună internaţională: Candesartanum cilexetil
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Atacand face parte dintr-un grup de medicamente numite antagonişti ai receptorilor angiotensinei II. Acestea acţionează asupra vaselor de sânge prevenind îngustarea calibrului acestora şi prin aceasta scăzând tensiunea arterială şi îmbunătăţind circulaţia sanguină. Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale şi insuficienţei cardiace.

Important de ştiut

Înainte de a lua acest medicament anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină. Candesartanul poate afecta fătul sau chiar provoca moartea acestuia dacă se administrează în trimestrele 2 sau 3 de sarcină. Este necesar să utilizaţi metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului. Încetaţi imediat tratamentul şi anunţaţi medicul dacă aveţi o sarcină.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Nu-l administraţi în doze mai mari şi nu depăşiţi durata de timp pentru care v-a fost prescris. Medicul poate ajusta dozele la anumite intervale pentru a controla adecvat tensiunea arterială.

Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă, de obicei o dată sau de două ori pe zi, în funcţie de prescripţie. Luaţi medicamentul regulat, de preferat la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a nu uita o doză.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- senzaţie de ameţeală şi leşin
- micţiuni (urinare) mai frecvente sau aproape deloc

Scanned with OKEN Scanner

A

- durere în piept
- gură uscată, sete crescută, ameţeli, nelinişte, confuzie, greaţă şi vărsături, creşterea cantităţii de urină, durere sau slăbiciune musculară, bătăi rapide ale inimii, ameţeli, leşin sau convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: dureri de spate, ameţeli, cefalee, nas înfundat sau dureri în gât, tuse uscată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Atacand poate afecta capacitatea de gândire şi reacţie. Utilizaţi medicamentul cu precauţie dacă efectuaţi activităţi ce necesită atenţie sporită.

Evitaţi consumul de alcool. Acesta poate reduce tensiunea arterială şi poate creşte efectele adverse ale medicamentului.

Anunţaţi medicul dacă suferiţi de afecţiuni renale sau hepatice, dacă aveţi nivele scăzute sau crescute ale potasiului în organism sau dacă aveţi dificultăţi la urinare înainte de începerea tratamentului cu Atacand.

Nu luaţi suplimente de potasiu şi nu folosiţi substituenţi ai sării de bucătărie pe durata tratamentului cu candesartan decât dacă vă prescrie medicul.

Pot trece până la 4 săptămâni până când medicamentul să controleze adecvat tensiunea arterială. Continuaţi administrarea acestuia chiar dacă vă simţiţi bine. Tensiunea arterială crescută adesea nu se manifestă prin nici un simptom.

Pentru a fi sigur că medicamentul controlează adecvat tensiunea arterială medicul va dori să verifice valorile acesteia regulat. De asemenea poate fi necesară monitorizarea funcţiei renale. Respectaţi programul consulturilor medicale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi unul sau mai multe dintre următoarele medicamente:

- un inhibitor ECA cum ar fi captopril, enalapril (Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), quinapril (Accupro)
- un diuretic de genul amiloridului, spironolactonei sau triamterenului.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate fi nociv pentru făt. Atacand poate afecta fătul şi chiar provoca moartea acestuia dacă este administrat în trimestrele doi sau trei de sarcină. Nu luaţi medicamentul fără a consulta în prealabil medicul. Utilizaţi o formă eficientă de contracepţie şi anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată.

A

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu luaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă alăptaţi.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza iniţială recomandată este de 16 mg o dată pe zi atunci când medicamentul este utilizat în monoterapie. Totuşi medicamentul poate fi administrat în doze cuprinse între 8 şi 32 mg în una sau două prize zilnice.

Insuficienţă cardiacă

Se recomandă iniţial o doză de 4 mg o dată pe zi. Se creşte apoi doza la intervale de 2 săptămâni, dublând-o până la o doză totală de 32 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare cu medicament. Simptomele supradozării include: accelerarea sau încetinirea ritmului cardiac, ameţeli sau leşin.

Atecor vezi Atenolol

Atenocor vezi Atenolol

Atenolol

Denumire comună internaţională: Atenololum

Alte denumiri comerciale: Atecor, Atenocor, Blocotenol, Hypoten, N-Atenolol, Vascoten

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Atenolol este un beta-blocant cu efecte asupra inimii şi circulaţiei periferice. Este indicat pentru tratamentul anginei pectorale şi hipertensiunii arteriale. De asemenea se utilizează pentru prevenirea infarctului miocardic (atacului de cord).

Important de ştiut

Dacă aveţi hipertensiune arterială trebuie să luaţi medicamentul în mod regulat pentru a menţine tensiunea sub control. Deoarece aceasta scade treptat pot fi necesare câteva săptămâni până la atingerea efectului maxim al medicamentului şi trebuie să îl luaţi chiar dacă vă simţiţi bine. Atenololul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

A

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul de preferat la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a nu sări peste o doză. Luaţi comprimatele conform prescripţiei medicului, cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă următoarea doză trebuie să o luaţi la mai puţin de 8 ore săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă apar oricare dintre următoarele efecte adverse severe:

- bătăi cardiace lente sau neregulate
- ameţeli şi leşin
- dificultate la respiraţie chiar şi la eforturi mici
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii şi a mucoaselor)

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi următoarele efecte adverse: scăderea libidoului, impotenţă sau dificultate de a ajunge la orgasm, tulburări ale somnului, oboseală excesivă, anxietate, nervozitate.

Când nu se administrează?

Atenolol nu se administrează la persoanele ce suferă de bradicardie sinusală, bloc cardiac mai mare de gradul I, în cazul prezenţei şocului cardiogenic sau a insuficienţei cardiace decompensate. De asemenea este contraindicat la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Atenolol poate afecta capacitatea de judecată sau reacţie. Utilizaţi medicamentul cu precauţie dacă efectuaţi activităţi cu risc sau care necesită atenţie sporită.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate provoca ameţeli sau letargie.

Continuaţi administrarea medicamentului conform prescripţiei medicului chiar dacă vă simţiţi bine. Hipertensiunea arterială adesea nu se manifestă simptomatic şi de aceea nu puteţi şti când aveţi tensiunea crescută.

A

Înainte de a începe tratamentul cu atenolol anunţaţi medicul dacă aveţi astm, bronşită sau emfizem, dacă suferiţi de diabet, dacă aveţi tensiune arterială scăzută, afecţiuni cardiace cum ar fi bloc cardiac, sindrom de sinus bolnav, ritm cardiac lent sau insuficienţă cardiacă congestivă, dacă aveţi afecţiuni hepatice sau renale cunoscute, afecţiuni tiroidiene, miastenia gravis, feocromocitom, dacă suferiţi de depresie.

Dacă este necesară o intervenţie chirurgicală anunţaţi dinainte medicul că luaţi Atenolol. Poate fi necesară întreruperea acestuia pe durata intervenţiei.

Pentru a controla adecvat tensiunea arterială efectele medicamentului trebuiesc monitorizate periodic. De aceea este necesar să respectaţi programul consultaţiilor la medic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Atenolol anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul sau mai multe dintre următoarele medicamente:

- medicamente pentru diverse alergii
- clonidină
- medicamente antidiabetice cum ar fi insulina, glipizid, gliburid, metformin (Diaformin, Glucophage, Medifor)
- medicamente pentru probleme cardiace de genul nifedipinei (Adalat CR, Corinfar), verapamilului (Cordamin, Isoptin), diltiazemului (Diacord, Dilzem)
- antiastmatice cum ar fi salbutamol (Ventolin), terbutalina (Aironyl), teofilina (Teotard, Theo SR)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului. Nu luaţi Atenolol dacă sunteţi însărcinată. Anunţaţi medicul dacă rămâneţi însărcinată pe durata tratamentului. Utilizaţi o formă contraceptivă eficientă pe durata tratamentului.

Atenolol poate trece în laptele matern şi poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu utilizaţi medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi un medic.

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune arterială

Doza iniţială de medicament este de 50 mg administrată o dată pe zi. Dacă nu se obţine răspunsul dorit doza se poate creşte la 100 mg pe zi administrat într-o singură priză.

Angină pectorală

Se administrează iniţial o doză de 50 mg o dată pe zi, apoi se poate creşte la 100 mg pe zi dacă nu se obţine răspunsul dorit.

A

Unii pacienţi pot necesita o doză de 200 mg pe zi pentru un efect optim.

Infarct miocardic acut

Medicamentul se va administra conform recomandărilor medicului.

Copii

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost determinate.

Vârstnici

Se va administra doza recomandată de medic pentru fiecare pacient în parte. De obicei dozele recomandate sunt între 25 şi 50 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Atenolol pot include: insuficienţă cardiacă congestivă, dificultate la respiraţie, scăderea glicemiei, încetinirea ritmului cardiac, wheezing (respiraţie şuierătoare), ameţeli, colorarea în albastru a unghiilor, leşin sau convulsii.

Atifan vezi Lamisil

Atimos vezi Formoterol

Atram vezi Carvedilol

Atrovent

Denumire comună internaţională: Ipratropii Bromidum
Alte denumiri comerciale: Ipravent
Forme de prezentare: Suspensie inhalatorie presurizată, Aerosol

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Bromura de ipratropiu suspensie inhalatorie sau aerosol este utilizată pentru tratamentul pe termen lung al unor afecţiuni ce implică spasm al musculaturii bronşice cum ar fi boala pulmonară obstructivă cronică, bronşita cronică, emfizem. La inhalarea medicamentului acesta acţionează asupra căilor respiratorii, deschizându-le şi permiţând circulaţia aerului.

Important de ştiut

Bromura de ipratropiu inhalatorie se utilizează pentru prevenirea atacurilor de bronhospasm. Medicamentul nu va trata bronhospasmul după debutul acestuia.

A

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează pe cale inhalatorie conform indicaţiilor medicului. Nu utilizaţi medicamentul în doze mai mari sau pentru perioade de timp mai lungi decât cele recomandate de către medic.

Folosirea corectă a flaconului inhalator dozator este foarte importantă pentru reuşita tratamentului. Înaintea primei utilizări se scoate capacul de protecţie se agită bine flaconul şi se pulverizează o dată sau de 2 ori în aer pentru a verifica funcţionalitatea flaconului. Pentru a administra medicamentul respectaţi următoarele instrucţiuni:

- expiraţi complet apoi poziţionaţi piesa bucală a dispozitivului în gură astfel încât flaconul să fie în poziţie verticală cu baza în sus, prins între două degete, degetul mare pe piesa bucală şi arătătorul la bază. Strângeţi ferm buzele în jurul piesei bucale şi închideţi ochii pentru a preveni pulverizarea în ochi. În timp ce inspiraţi lent, apăsaţi cu arătătorul baza flaconului. Ţineţi-vă respiraţia timp de 10 secunde apoi expiraţi lent
- dacă este nevoie de administrarea a mai mult de o inhalaţie odată, aşteptaţi cel puţin 15 secunde între cele două inhalaţii
- păstraţi flaconul inhalator curat şi uscat, întotdeauna cu capacul de protecţie pus. Curăţaţi piesa bucală o dată pe săptămână prin îndepărtarea flaconului şi spălarea acesteia în apă călduţă. Lăsaţi piesa să se usuce complet înainte de a reataşa flaconul.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesive. La temperaturi ridicate flaconul presurizat poate exploda. Nu îl depozitaţi în maşină în zilele caniculare. Nu aruncaţi flacoanele goale în foc.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi utilizarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: cefalee, ameţeli; uscarea gurii, tuse, răguşeală; greaţă, dureri de stomac; tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Atrovent nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie

A

la medicament sau la oricare dintre componentele acestuia. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicamente pe bază de atropină.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei glaucomului cu unghi închis, hipertrofiei de prostată sau a obstrucţiei vezicale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Anunţaţi medicul dacă medicamentul nu are efectele dorite sau dacă observaţi agravarea afecţiunii. Dacă simţiţi nevoia de a administra o cantitate mai mare de medicament în decurs de 24 de ore decât cea recomandată, cereţi sfatul medicului.

Evitaţi pulverizarea medicamentului în ochi. Dacă acest lucru se întâmplă, clătiţi ochii cu apă din abundenţă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- atropină (Sulfat de Atropină)
- butilsopolamină (Buscopan, Scobutil, Scopantil).

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului II administrarea în sarcină. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală este de 2 inhalaţii de 4 ori/zi. Pot fi administrate doze suplimentare însă doza totală zilnică nu trebuie să depăşească 12 inhalaţii.

Nu este recomandată administrarea copiilor sub 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Atrovent.

A

Augmentin

Denumire comună internaţională: Amoxicillinum + Acidum clavulanicum

Alte denumiri comerciale: Amoksiklav, Amokxiklav Forte, Amoxiplus, Betaklav, Bioclavid, Clavumox Duo, Enhancin, Forcid Solutab, Medoclav, Medoclav Forte.

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Comprimate Dispersabile, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Augmentin este un antibiotic din clasa penicilinelor. Se utilizează pentru combaterea infecţiilor din organism. Este indicat pentru tratamentul multor infecţii bacteriene cum ar fi sinuzite, pneumonii, infecţii ale urechii, bronşite, infecţii ale tractului urinar sau infecţii tegumentare.

Important de ştiut

Dacă sunteţi alergic la peniciline sau cefalosporine este posibil să fiţi alergic şi la augmentin. Anunţaţi medicul la ce medicamente sunteţi alergic.

Luaţi medicamentul pe toată durata prescrisă de către medic. Simptomele infecţiei se pot ameliora înainte ca infecţia să fie complet tratată. Augmentin nu este eficient în infecţiile virale cum sunt gripa sau răceala.

Augmentin poate scade eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o metodă contraceptivă de barieră (cum ar fi prezervativul) pe durata tratamentului pentru a asigura contracepţia.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Nu luaţi augmentin în doze mai mari sau pentru perioada mai lungi de timp decât cele prescrise.

Se recomandă ca medicamentul să se administreze la începutul mesei pentru a asigura o absorbţie cât mai bună. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Nu zdrobiţi şi nu mestecaţi comprimatele cu eliberare prelungită.

Pulberea pentru suspensie orală se prepară în felul următor: se agită întâi flaconul cu pulbere apoi se adaugă volumul de apă înscrisă pe ambalaj şi se agită până la dizolvare. Se lasă apoi 5 minute pentru a asigura o dizolvare completă a pulberei.

Este important ca medicamentul să se administreze la intervale regulate de timp pentru a asigura o concentraţie constantă a substanţei în organism. Luaţi medicamentul pe toată durata de

A

timp prescrisă chiar dacă observaţi o ameliorare a simptomelor mai devreme.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă următoarea doză trebuie să o luaţi la mai puţin de 8 ore săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – comprimatele se păstrează la temperatura camerei ferite de căldură şi umezeală excesivă. Soluţia orală, după preparare se păstrează la frigider şi se utilizează în termen de maxim 7 zile.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a buzelor, a limbii, a feţei, urticarie) sau dacă apare diaree severă sau durează mai mult de 3 zile.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi următoarele efecte adverse: diaree uşoară sau dureri de stomac, greaţă şi vărsături, cefalee, rash cutanat sau mâncărimi pe piele, apariţia de pete albe în gură sau în gât, prurit sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cu istoric de ulcer colestatic sau disfuncţie hepatică asociată administrării de augmentin. De asemenea nu se administrează la pacienţii cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la pacienţii cu afecţiuni hepatice sau renale sau cei care suferă de mononucleoză.

Augmentin poate modifica rezultatele unor teste de laborator. Anunţaţi medicul că sunteţi sub tratament cu augmentin.

Unele antibiotice pot provoca diaree ce poate fi un semn de infecţie. Dacă observaţi apariţia diareei apoase sau care are urme de sânge, consultaţi imediat un medic. Nu luaţi nici un medicament pentru diaree decât la indicaţia medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua augmentin informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- allopurinol (Milurit)
- alt antibiotic (pentru aceeaşi infecţie sau pentru alta)
- contraceptive orale (anticoncepţionale)

A

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu ar trebui să aibă efecte semnificative asupra fătului. Consultaţi totuşi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Augmentin poate trece în laptele matern şi poate provoca o infecţie micotică, diaree sau reacţii alergice la sugar. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de un comprimat de 625 mg de două ori pe zi pentru tratamentul infecţiilor uşoare şi medii. Pentru infecţiile severe se recomandă un comprimat de 1 g de două ori pe zi.

Copii

Pentru copiii între 3 luni şi un an doza recomandată este de 25 mg/kg corp/zi. De exemplu, un copil cu o greutate de 7,5 kg va necesita 2 ml de augmentin suspensie 156 mg/5 ml de trei ori pe zi.

Pentru copiii cu vârsta între 1 şi 6 ani se recomandă 5 ml augmentin suspensie 156 mg/5 ml de 3 ori pe zi.

Pentru copiii peste 6 ani doza recomandată este de 5 ml augmentin suspensie 312 mg/5 ml de trei ori pe zi. În infecţii mai severe doza poate fi crescută până la 50 mg/kg corp/zi şi administrată divizat la 8 ore.

Comprimatele de augmentin de 625 mg sau 1 g nu sunt recomandate copiilor cu vârsta mai mică de 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu augmentin pot include: greaţă şi vărsături, dureri de stomac, rash cutanat, letargie sau hiperactivitate.

Aulin vezi Nimesulid

Auronal vezi Felodipin

A

Avandia

Denumire comună internațională: Rosiglitazonum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Rosiglitazona este un antidiabetic oral și ajută la controlarea nivelelor glucozei în sânge. Este recomandată în tratamentul diabetului zaharat tip II la persoanele care nu fac injecții zilnice cu insulină.

Important de știut

Nu utilizați avandia dacă aveți diabet zaharat tip I sau dacă aveți cetoacidoză diabetică (consultați medicul pentru instituirea tratamentului cu insulină).

Învățați să recunoașteți semnele și simptomele hipoglicemiei (scăderii glucozei în sânge). Acestea includ foame, cefalee, confuzie, iritabilitate, letargie, slăbiciune, amețeli, tremor, transpirație, accelerarea ritmului inimii, convulsii, leșin și chiar comă (hipoglicemia severă poate fi fatală). Păstrați întotdeauna la dumneavoastră o sursă de zahăr pentru a o folosi atunci când observați semnele unei hipoglicemii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei dimineața și seara, înainte sau după masă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- dificultate la respirație chiar și la eforturi mici
- umflarea extremităților sau creștere rapidă în greutate
- durere în piept
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii și a mucoaselor)
- tulburări de vedere
- senzație de sete sau foame accentuată, creșterea cantității de urină eliminată
- piele palidă, leziuni sau sângerări ușor apărute, senzație de slăbiciune.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: strănut, nas înfundat, tuse sau alte semne ale unei răceli, cefalee, creștere treptată în greutate, diaree ușoară, dureri de spate.

A

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înaintea administrării medicamentului anunțați medicul dacă suferiți de insuficiență cardiacă congestivă sau alte afecțiuni cardiace, dacă ați avut un atac de cord sau accident vascular, dacă aveți probleme hepatice sau oculare cauzate de diabet.

La unele femei care au urmat tratament cu rosiglitazonă a reapărut ciclul menstrual chiar și după ce mult timp nu au avut ciclu menstrual datorită unei afecțiuni medicale. Dacă acest lucru se întâmplă puteți rămâne însărcinată. Discutați cu medicul posibilitatea reînceperii utilizării metodelor contraceptive.

Pentru a asigura un control optim al diabetului sunt necesare teste periodice ale glicemiei. Poate fi de asemenea necesară investigarea periodică a funcției hepatice și examene oculare frecvente. Este important să respectați programul consultațiilor la medic.

Dozele de medicament pot necesita ajustări dacă vă îmbolnăviți, aveți o infecție sau este necesară o intervenție chirurgicală. Consultați medicul în oricare dintre aceste situații.

Rosiglitazona este doar o parte din strategia de control a diabetului care include și dietă adecvată, exerciții fizice și controlul greutății. Este foarte important să respectați toate recomandările medicului pentru un control optim al diabetului.

Aveți grijă ca nivelul glucozei din sânge să nu fie prea scăzut ajungându-se la hipoglicemie. Aceasta poate apare dacă săriți peste o masă, faceți un efort fizic prea mare, consumați alcool sau nivelul de stress este foarte crescut.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Avandia anunțați medicul dacă urmați tratament cu rifampicină (Rifinah, Sinerdol) deoarece poate interacționa cu medicamentul.

Sarcina şi alăptarea

Avandia poate avea efecte nocive asupra fătului. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină înainte de a lua medicamentul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu luaţi rosiglitazonă pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată fie în monoterapie, fie în asociaţie cu insulină sau alte antidiabetice este de 4 mg o dată pe zi sau 2 mg de două ori pe zi. Dacă nivelele glicemiei rămân ridicate după 12 săptămâni de tratament se poate creşte doza la 8 mg pe zi. Totuşi doza maximă recomandată de Avandia în combinaţi cu insulină sau o sulfoniluree este de 4 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Simptomele supradozării cu rosiglitazonă pot include: cefalee, senzaţie de foame crescută, iritabilitate, letargie, slăbiciune, ameţeli, tremor, transpiraţii, accelerarea ritmului cardiac, convulsii, leşin sau comă.

Avelox

Denumire comună internaţională: Moxifloxacinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Avelox este un antibiotic din clasa fluoroquinolonelor şi ajută la combaterea infecţiilor bacteriene din organism. Este indicat pentru tratamentul sinuzitelor, pneumoniei, bronşitelor cronice suprainfectate şi al infecţiilor tegumentare.

Important de ştiut

Nu utilizaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă dumneavoastră sau cineva din familia dumneavoastră suferă de o afecţiune cardiacă numită sindrom de QT prelungit. De asemenea nu utilizaţi Avelox dacă urmaţi tratament cu antiaritmice cum ar fi chinidină, amiodaronă (Cordarone, Mioritmin), sotalol (Darob, Sotagamma) sau altele.

Administrarea corectă

masă. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Luaţi medicamentul pe toată durata de timp prescrisă chiar dacă vă simţiţi bine. Semnele şi simptomele infecţiei pot dispare înainte ca infecţia să fi fost complet eradicată.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă următoarea doză trebuie să o luaţi la mai puţin de 8 ore săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă apar oricare dintre următoarele efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- accelerarea ritmului cardiac sau bătăi cardiace neregulate
- diaree apoasă sau cu sânge
- leşin
- convulsii
- efecte adverse hepatice (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor, greaţă, durere sau discomfort toracic, leziuni sau sângerări uşor apărute, oboseală severă)
- durere bruscă sau apariţia de umflături în apropierea articulaţiilor (în special la mână sau la gleznă)
- rash cutanat

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi următoarele efecte adverse mai puţin severe: greaţă, vărsături sau dureri de stomac, ameţeli, nervozitate, anxietate, tulburări ale somnului, creşterea sensibilităţii pielii la lumina solară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la moxifloxacin.

Atenţionări speciale

Avelox nu tratează infecţiile virale cum ar fi gripa sau o simplă răceală.

Avelox poate provoca ameţeli. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă efectuaţi activităţi cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită.

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi ni-

vele scăzute ale potasiului în sânge, suferiţi de afecţiuni cardiace, ritm cardiac încetinit, afecţiuni hepatice, epilepsie sau alte afecţiuni convulsive.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente pot reduce eficacitatea moxifloxacinului şi trebuiesc administrate cu cel puţin 4 ore după sau 8 ore înainte de a lua Avelox. Acestea includ: antiacide ce conţin magneziu, calciu sau aluminiu (Maalox, Dicarbocalm, Calmogastrin, Ulcerotrat), sucralfat (Gastrofait, Sucralan), suplimente de vitamine şi minerale ce conţin fier sau zinc, didanozină (Videx).

Înainte de a lua Avelox anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- medicamente antiaritmice de genul chinidinei, amiodaronei (Cordarone, Mioritmin) sau sotalolului (Darob, Sotagamma)
- antidepresive triciclice de genul amitriptilinei sau doxepinului
- warfarină
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen, Paduden), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), ketoprofen (Ketonal, Profenid, Rubifen) sau altele
- fenotiazine de genul clorpromazinei (Plegomazin)
- eritromicină

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă medicamentul are efecte nocive asupra fătului. Nu utilizaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Sinuzită bacteriană acută, pneumonie

Doza uzuală este de un comprimat de 400 mg pe zi timp de 7-14 zile.

Bronşită cronică suprainfectată

Se recomandă o doză zilnică de 400 mg (un comprimat) timp de 5 zile.

Infecţii cutanate

Doza uzuală este de 400 mg pe zi timp de 7 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Simptomele supradozării cu Avelox pot include: convulsii, scăderea activităţii, diaree, somnolenţă, tremor, convulsii, vărsături.

Avodart

Denumire comună internaţională: Dutasteridum
Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Avodart este un medicament utilizat pentru tratamentul hiperplaziei benigne de prostată (mărirea de volum necanceroasă a prostatei). Prostata este o glandă aproximativ de mărimea unei castane care face parte din aparatul reproducător al bărbatului. Aceasta produce un lichid care intră în componenţa lichidului spermatic. Glanda este dispusă în partea superioară a uretrei (conductul prin care urina părăseşte vezica urinară) înconjurându-o pe aceasta. La bărbaţii cu vârsta peste 50 ani prostata se poate mări ca volum şi prin aceasta împiedică curgerea urinei din vezica urinară.

Prin micşorarea de volum a unei prostate mărite medicamentul ameliorează simptomele urinare asociate hipertrofiei de prostată putând chiar elimina nevoia de intervenţie chirurgicală.

Important de ştiut

Avodart nu trebuie administrat în nici un caz femeilor sau copiilor. Deoarece medicamentul se absoarbe prin piele femeile şi copii nu trebuie să manevreze medicamentul.

Deşi medicamentul nu se foloseşte de către femei, acesta poate provoca malformaţii congenitale ale fătului la femeile însărcinate care intră în contact cu medicamentul. Avodart nu trebuie manevrat de femei care sunt însărcinate sau care sunt la vârsta fertilă.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente cu un pahar mare de apă. Înghiţiţi capsulele întregi fără a le mesteca sau zdrobi. Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Pot trece până la 3-6 luni de tratament până când poate apare o ameliorare a simptomelor hipertrofiei de prostată.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi fe-

rit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: scăderea libidoului (interesului sexual), scăderea cantităţii de spermă eliminată în timpul actului sexual, impotenţă (dificultatea de a obţine sau de a menţine erecţia) sau mărirea şi creşterea sensibilităţii sânilor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează sub nici o formă femeilor sau copiilor. De asemenea nu se administrează persoanelor cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua Avodart anunţaţi medicul dacă aţi avut vreodată o reacţie alergică la medicament sau la alte medicamente similare cum ar fi finasteridul (Propecia, Proscar).

Nu donaţi sânge pe durata tratamentului cu dutaserid şi timp de cel puţin 6 luni după terminarea tratamentului. Medicamentul poate fi prezent în sânge şi poate provoca malformaţii fetale la femeile însărcinate ce primesc sângele prin transfuzie.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Avodart anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu medicamente pentru HIV cum ar fi indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept).

Sarcina şi alăptarea

Deoarece Avodart se poate absorbi prin piele, femeile însărcinate, cele la vârsta fertilă şi femeile care alăptează trebuie să evite cu orice preţ să intre în contact cu medicamentul. Dacă acesta este absorbit accidental la o femeie însărcinată poate provoca malformaţii ale organelor genitale fetale. Dacă intraţi accidental în contact cu medicamentul spălaţi imediat zona cu apă şi săpun.

Doze recomandate

Bărbaţi adulţi

Doza recomandată este de o capsulă de 0,5 mg o dată pe zi. Înghiţiţi capsula întreagă fără a o mesteca sau zdrobi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Axetine vezi Zinnat

Axid vezi Nizotin

Axura vezi Ebixa

Axycef vezi Zinnat

Azatril vezi Azitromicina

Azitromicin vezi Azitromicina

Azitromicina

Denumire comună internaţională: Azithromycinum

Alte denumiri comerciale: Azatril, Azitromicin, Azitrox, Azro, Origen, Sumamed, Sumamed Forte, Zitrocin, Zmax

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Granule eliberare prelungită pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Azitromicina este un antibiotic din clasa macrolidelor şi se utilizează pentru combaterea infecţiilor din organism. Este indicat pentru tratamentul multor infecţii bacteriene cum ar fi infecţiile respiratorii, infecţii ale pielii, ale urechii şi boli cu transmitere sexuală.

Important de ştiut

Nu luaţi azitromicină dacă aţi avut vreodată o reacţie alergică la administrarea medicamentului sau la alte antibiotice macrolide cum ar fi eritromicina (Eritro, Eritromagis, Erythrodar) sau claritromicina (Klacid, Lekoklar, Fromilid).

Există multe interacţiuni ale azitromicinei cu alte medicamente. Anunţaţi medicului orice alt tratament pe care îl urmaţi, inclusiv cele cu vitamine, minerale, produse din plante sau alte medicamente prescrise de către medic.

Administrarea corectă

Azitromicina capsule trebuie administrată pe stomacul gol, cu cel puţin o oră înainte sau două ore după masă. Tabletele sau suspensia orală pot fi luate indiferent de masă. Dacă apare disconfort gastric tabletele sau suspensia orală pot fi late cu alimente.

Înghiţiţi capsulele şi tabletele cu un pahar mare de apă.

Luaţi medicamentul pe întreaga durată pentru care v-a fost pre-

A

scrisă de către medic. Simptomele infecţiei se pot ameliora înainte de eradicarea completă a microbului din organism. Nu întrerupeţi administrarea medicamentului dacă vă simţiţi mai bine.

Este important să luaţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a păstra o concentraţie constantă în organism.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii adverse severe cum ar fi:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- diaree apoasă sau cu sânge
- durere în piept sau bătăi cardiace neregulate
- greaţă, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii şi a mucoaselor)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, discomfort gastric, ameţeli, senzaţie de oboseală, cefalee, prurit (mâncărimi) cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte antibiotice macrolide.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua azitromicină anunţaţi medicul dacă aveţi o afecţiune hepatică sau renală, suferiţi de aritmii cardiace sau aveţi un istoric de sindrom de QT prelungit.

Medicamentele antibiotice pot provoca diaree ce poate fi un semn al unei noi infecţii. Dacă observaţi apariţia diareei apoase sau cu sânge consultaţi imediat medicul. Nu utilizaţi medicamente împotriva diareei fără a consulta mai întâi medicul.

Azitromicina poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară sau radiaţiile ultraviolete (solarii pentru bronzat). Evitaţi expunerea la aceste radiaţii pe durata tratamentului deoarece pot apare arsuri solare. Utilizaţi creme de protecţie şi purtaţi îmbrăcăminte protectivă dacă expunerea este necesară.

A

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua azitromicină anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul sau mai multe dintre următoarele medicamente:

- nelfinavir (Viracept)
- digoxin (Lanoxin)
- carbamazepină (Finlepsin, Taver, Tegretol, Timonil)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin)
- fenitoină (Phenhydan)
- medicamente ce scad nivelul colesterolului cum ar fi atorvastatin, lovastatin (Medostatin), simvastatin (Mivastin)
- blocante de canale de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Diacordin), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- medicamente pentru boala HIV de genul indinavir (Crixivan), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- alprazolam (Xanax, Frontin), diazepam, midazolam (Dormicum, Fulsed)
- teofilină (Theo SR)
- warfarina
- alt antibiotic, în special claritromicină (Klacid, Lekoklar, Fromilid) sau eritromicină (Eritro, Eritromagis, Erythrodar)

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să fie nociv pentru făt însă nu trebuie administrat în sarcină decât dacă este absolută nevoie. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultaţi medicul înainte de a lua azitromicină pe perioada alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Pneumonie, boală pulmonară obstructivă cronică, amigdalită, infecţii tegumentare

Doza uzuală este de 500 mg azitromicină administrată în doză unică în prima zi. Apoi se continuă cu 250 mg o dată pe zi următorele patru zile. Totuşi la pacienţii cu boală pulmonară obstructivă cronică pot fi recomandate 500 mg pe zi timp de trei zile.

Sinuzite

Doza uzuală recomandată este de 500 mg pe zi timp de trei zile.

Boli cu transmitere sexuală

Se recomandă de obicei o doză unică de 2 grame.

Copii

Infecții ale urechii medii

Pentru copiii peste 6 luni sunt recomandate trei alternative de tratament. Prima este o doză unică de 30 mg/kg corp. O a doua alternativă este o doză de 10 mg/kg corp/zi administrată timp de 3 zile. De asemenea se mai poate administra pe o perioadă de 5 zile începând în prima zi cu 10 mg/kg corp și apoi continuând cu doze de 5 mg/kg corp următorele 4 zile.

Sinuzite

Doza uzuală pentru copiii peste 6 luni este de 10 mg/kg corp/zi administrată o dată pe zi timp de 3 zile.

Pneumonie

Se recomandă pentru copiii peste 6 luni o doză de 10 mg/kg corp în prima zi, apoi 5 mg/kg corp/zi în următorele 4 zile.

Amigdalite

Pentru copiii peste 2 ani doza uzuală este de 12 mg/kg corp/zi timp de 5 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Simptomele supradozării cu azitromicină pot include: greață și vărsături, diaree și discomfort gastric.

Azitrox vezi Azitromicina

Azomyr vezi Aerius

Azopt

Denumire comună internațională: Brinzolamidum
Forme de prezentare: Picături oftalmice – suspensie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Brinzolamida acționează prin reducerea cantității de lichid din interiorul ochiului reducând astfel presiunea intraoculară. Este indicat în tratamentul glaucomului cu unghi deschis, o afecțiune caracterizată prin presiune crescută în interiorul ochiului.

Important de știut

Nu atingeți cu vârful picurătorului nici o suprafață, inclusiv suprafața ochilor sau mâinile. Picurătorul este steril. Dacă devine contaminat poate provoca o infecție oculară.

Administrarea corectă

Spălați-vă pe mâini înainte de a administra medicamentul. Agitați bine flaconul. Dacă purtați lentile de contact îndepărtați-le înainte de a aplica medicamentul. Întrebați medicul dacă lentilele de contact pot fi reaplicate după administrarea medicamentului.

Pentru a aplica medicamentul înclinați capul pe spate și trageți ușor în jos de pleoapa inferioară. Poziționați picurătorul deasupra ochiului. Priviți în sus și în direcția opusă picurătorului. Aplicați o picătură în partea inferioară a ochiului și apoi închideți ochiul. Aplicați o ușoară presiune în partea interioară a ochiului (în apropierea nasului) pentru a preveni scurgerea medicamentului în canalul lacrimal. Dacă este necesară aplicarea a mai mult de o picătură repetați procedura după aproximativ 5 minute.

De obicei medicamentul se administrează de 3 ori pe zi. Respectați indicațiile medicului și administrați medicamentul pe toată durata prescrisă chiar dacă simptomatologia se ameliorează.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, urticarie).

Dacă observați apariția următoarelor reacții adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de arsură, înțepătură sau lăcrimare excesivă a ochiului, tulburări de vedere, sensibilitate crescută a ochilor la lumina solară, modificări ale gustului, cefalee, rash, greață.

Când nu se administrează?

Nu se administrează persoanelor cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte sulfamide cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți o afecțiune hepatică sau renală deoarece pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Nu folosiți soluțiile care au culoarea modificată sau care au par-

B

ticule în interior.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu luaţi alte medicamente cu administrare oftalmică decât la indicaţia medicului.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele asupra sarcinii. Consultaţi medicul înainte de a administra brinzolamidă dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată în tratamentul glaucomului este de 1 picătură în ochiul afectat de trei ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Azro vezi Azitromicina

Baneocin

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Unguent, Pulbere cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Baneocinul este o combinaţie de antibiotice exclusiv pentru uz extern care conţine bacitracină şi neomicină, antibacteriene sinergice cu o puternică activitate locală. Este indicat pentru infecţiile bacteriene ale pielii cum ar fi furuncule, foliculite, ulcere sau eczeme infectate, răni, tăieturi infectate şi altele.

Important de ştiut

Baneocinul nu trebuie aplicat în leziuni severe extinse ale pielii deoarece absorbţia medicamentului poate provoca ototoxicitate (afectarea urechii interne) până la pierderea auzului.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei medicului la intervale regulate. Se aplică un strat subţire de pudră sau unguent după toaleta prealabilă a leziunii. Se poate acoperi cu un pansament, acesta intensificând acţiunea medicamentului.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia semnelor unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor, rash, urticarie).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: descuamarea pielii, uscarea tegumentelor, prurit (mâncărimi) cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cu hipersensibilitate cunoscută la bacitracină, neomicină sau alte antibiotice aminoglicozidice. De asemenea nu se administrează pacienţilor cu tulburări excretorii grave de origine cardiacă sau renală cât şi celor cu leziuni vestibulare sau cohleare.

Nu se aplică Baneocin pe mucoasa oculară şi în conductul auditiv extern în cazul unei perforaţii a timpanului.

Atenţionări speciale

Înainte de a urma un tratament cu Baneocin anunţaţi medicul dacă suferiţi de afecţiuni renale sau hepatice, ale urechilor, miastenia gravis sau alte boli neuro-musculare.

În cazul aplicării de doze mai mari decât cele prescrise, în special la pacienţii cu ulcere ale pielii, se recomandă observarea cu atenţie a semnelor de afectare renală sau ale auzului ce pot apare datorită absorbţiei în organism a Baneocinului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

S-a descris apariţia de leziuni ale aparatului cohlear (ale urechii interne) la făt în cazul administrării de doze mari parenteral de neomicină. Consultaţi medicul înainte de a urma un tratament cu Baneocin dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern şi dacă poate afecta sau nu sugarul. Consultaţi medicul înainte de a urma un tratament cu Baneocin pe durata alăptării.

B

B

Doze recomandate

Se recomandă în general 2 până la 4 aplicaţii pe zi cu pudră sau 2-3 aplicaţii cu unguent în majoritatea afecţiunilor atât la adulţi cât şi la copii. La persoanele cu arsuri care acoperă mai mult de 20% din suprafaţa corpului medicamentul se va aplica o dată pe zi deoarece creşte posibilitatea de absorbţie în organism.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare cu Baneocin.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Baneocin.

Baymycard

Denumire comună internaţională: Nisoldipinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nisoldipina face parte dintr-o clasă de medicamente numită blocanţi ai canalelor de calciu. Aceştia inhibă influxul de calciu în muşchiul neted de la nivelul inimii şi vaselor încetinind transmiterea impulsurilor nervoase, reducând astfel ritmul cordului şi dilatând vasele de sânge. Aceasta uşurează munca inimii şi reduce tensiunea arterială.

Baymycard este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale şi al anginei pectorale (durerilor în piept).

Important de ştiut

Baymycard trebuie luat regulat pentru a fi eficient. Deoarece tensiunea arterială se reduce treptat, pot trece câteva săptămâni până când medicamentul să-şi facă pe deplin efectul. Nu încetaţi administrarea medicamentului chiar dacă vă simţiţi mai bine. Baymycard nu vindecă hipertensiunea ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei o dată pe zi cu un pahar mare de apă. Urmaţi întocmai instrucţiunile medicului şi cereţi sfatul acestuia dacă aveţi neclarităţi.

Nu administraţi nisoldipina cu alimente grase. Acestea pot creşte cantitatea de medicament în sânge până la nivele periculoase.

Înghiţiţi comprimatele întregi, fără a le mesteca, sparge sau zdrobi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

B

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor, urticarie)
- bătăi cardiace neobişnuit de rapide sau lente
- leşin sau ameţeală severă
- comportament anormal sau psihotic
- dureri toracice sau agravarea anginei pectorale
- icter (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- umflarea picioarelor sau a gleznelor

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse: cefalee, oboseală neobişnuită, insomnii, somn agitat, dificultate la urinare, uşoară ameţeală, greaţă, rash cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau alte blocante ale canalelor de calciu.

Atenţionări speciale

Evitaţi consumul de grefe sau suc de grapefruit pe durata tratamentului cu nisoldipină. Medicamentul poate interacţiona cu sucul de grapefruit putând avea efecte adverse severe. Consultaţi medicul în această privinţă.

Înainte de a lua Baymycard anunţaţi medicul dacă suferiţi de afecţiuni renale sau hepatice, dacă aveţi altă afecţiune cardiacă sau vasculară cum ar fi sindromul sinusului bolnav, stenoză aortică, insuficienţă cardiacă, hipotensiune (tensiune arterială joasă) sau boală coronariană.

Ridicaţi-vă cu grijă din poziţia şezândă în special dacă vă treziţi în timpul nopţii. Pot apare ameţeli la schimbarea poziţiei.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei. Alcoolul poate reduce şi mai mult tensiunea arterială şi accentua ameţeala.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua nisoldipină anunţaţi medicul dacă urmaţi trata-

B

ment cu unul dintre următoarele medicamente:

- alt medicament pentru inimă, pentru aceeaşi afecţiune sau alta
- cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- itraconazol (Orungal)
- carbamazepină (Finlepsil, Neurotop, Tegretol, Timonil)
- fenitoină
- rifampicină (Sinerdol)

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele pe care medicamentul le are asupra sarcinii. Nu luaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă afectează sugarul. Consultaţi mai întâi medicul înainte de a urma tratament cu nisoldipină pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Medicul va ajusta tratamentul în funcţie de necesităţile individuale. Doza uzuală iniţială recomandată este de 20 mg o dată pe zi. La intervale de o săptămână medicul poate creşte doza cu câte 10 mg în funcţie de valorile tensiunii arteriale. Pentru tratamentul pe termen lung dozele variază între 20 şi 40 mg pe zi. Nu sunt recomandate administrarea dozelor de peste 60 mg.

Vârstnici

Doza uzuală de început este de 10 mg. Dozele se ajustează în funcţie de valorile tensionale.

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu nisoldipină pot include: ameţeli, slăbiciune, durere toracică, dificultate la respiraţie, leşin, bătăi cardiace neobişnuit de lente sau rapide, comă, confuzie.

Beclazone vezi Becloforte Inhaler

B

Becloforte Inhaler

Denumire comună internaţională: Beclometasonum

Alte denumiri comerciale: Aldecin Inhaler, Beclazone, Becotide, Clenil, Ecobec, Ecobec Easi-Breathe

Forme de prezentare: Aerosol, Aerosol suspensie inhalatorie, Aerosol soluţie inhalatorie, Soluţie de inhalat presurizată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Beclometazona face parte dintr-o clasă de medicamente numită corticosteroizi. Acţionează prin prevenirea eliberării în organism a unor substanţe ce provoacă inflamaţia. Becloforte Inhaler este indicat pentru prevenirea atacurilor de astm şi a altor afecţiuni care implică inflamaţia ţesutului pulmonar.

Important de ştiut

Inhalarea beclometazonei nu va opri un atac de astm care a început deja. Medicamentul se utilizează pentru prevenirea atacurilor. Nu îl utilizaţi pentru a trata atacul de astm. Păstraţi la îndemână alte medicamente cu acţiune rapidă pentru stoparea imediată a unui atac de astm. Dacă aveţi un atac de astm care nu răspunde la nici un medicament apelaţi de urgenţă la medic.

Administrarea corectă

Dacă utilizaţi un bronhodilatator cum al fi salbutamol (Ventolin), administraţi-l întâi pe acesta şi apoi luaţi beclometazona, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel. Utilizând medicamentele în această ordine va favoriza pătrunderea unei cantităţi mai mare de beclometazonă în plămâni.

Pentru a administra Becloforte îndepărtaţi mai întâi capacul protector al piesei bucale prin apăsarea uşoară a marginilor acesteia şi verificaţi dacă piesa bucală este curată în interior şi pe exterior. Agitaţi bine produsul. Ţineţi produsul vertical între degete, cu degetul mare la baza acestuia, sub piesa bucală. Expiraţi adânc şi apoi plasaţi piesa bucală în cavitatea bucală, intre dinţi şi strângeţi buzele în jurul acesteia fără să o muşcaţi. Imediat după ce începeţi să inspiraţi pe gură, apăsaţi partea superioară a produsului pentru a elibera medicamentul, timp în care continuaţi să respiraţi adânc. În timp ce vă ţineţi respiraţia scoateţi produsul din cavitatea bucală. Continuaţi să vă ţineţi respiraţia cât timp vă simţiţi confortabil. Dacă mai sunt necesare administrări suplimentare aşteptaţi aproximativ jumătate de minut şi apoi reluaţi operaţiunile descrise.

Cereţi sfatul medicului sau farmacistului dacă aveţi dificultăţi la administrarea produsului sau dacă aveţi neclarităţi.

B

Pentru a reduce posibilitatea de apariţie a infecţiilor micotice în cavitatea bucală clătiţi gura cu apă după fiecare inhalare a medicamentului.

Nu administraţi o cantitate mai mare de medicament decât cea care v-a fost prescrisă. Utilizaţi-l regulat respectând instrucţiunile medicului chiar dacă simptomatologia se ameliorează. Pot trece câteva săptămâni până la apariţia efectelor medicamentului. Consultaţi medicul dacă simptomatologia nu se ameliorează sau se agravează.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de temperaturi extreme.

Ce efecte adverse pot apare?

Sunt puţin probabile apariţia unor efecte adverse severe. Totuşi, dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a fetei, a limbii, a buzelor, urticarie)
- rash cutanat sau leziuni apărute spontan
- agravarea simptomelor respiratorii

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: uscarea gurii, gâtului sau nasului după utilizare, infecţii micotice ale cavităţii bucale sau gâtului (pete albe), îngroşarea vocii sau apariţia răguşelii, tuse, dureri în gât, respiraţie şuierăturii, creşterea presiunii intraoculare, lăcrimare excesivă, miros sau gust neplăcut, încetinirea creşterii la copiii care iau doze mari de medicament, apariţia cataractei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alţi corticosteroizi. Nu se administrează pentru tratamentul bronşitelor non-astmatice sau pentru tratamentul intermitent al astmului.

Atenţionări speciale

Consultaţi medicul dacă observaţi că este necesară o creştere a dozei pentru a controla atacurile de astm. Creşterea nevoii de medicamente poate fi un semn precoce al unui atac sever de astm.

Evitaţi expunerea la surse de infecţie cunoscute. Nu vă apropiaţi de persoane cu varicelă (vărsat de vânt), rujeolă (pojar) sau alte boli contagioase. Sistemul dumneavoastră imun poate fi deprimat în urma tratamentului şi capacitatea de a lupta cu infecţiile poate fi redusă. Consultaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei infecţii.

B

Înainte de administrarea medicamentului anunţaţi medicul dacă aveţi o infecţie virală, bacteriană sau fungică.

Trecerea de la terapia cu corticosteroizi comprimate la cea inhalatorie poate reactiva o serie de afecţiuni alergice ce au fost iniţial suprimate cum ar fi rinita alergică (curgerea nasului), inflamaţii ale pleoapelor sau eczeme. La unele persoane pot apare chiar simptomele unui sindrom de sevraj care se poate manifesta prin dureri musculare, slăbiciune, depresie. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia acestora.

La administrarea corticosteroizilor pot apare simptome cum ar fi leziuni uşor apărute, creştere ponderală, umflarea feţei (faţă în lună plină)

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de utilizarea medicamentului anunţaţi medicul dacă luaţi alte medicamente. Utilizarea altor corticosteroizi pe cale orală, nazală sau inhalatorie poate creşte şansele apariţiei reacţiilor adverse sau supradozării.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Dozele uzuale recomandate pentru adulţi şi copii peste 12 ani sunt de 2 inhalări administrate de 3-4 ori pe zi. La unele persoane s-a observat că sunt eficiente 4 inhalări administrate de 2 ori pe zi..

Copii

Pentru copiii peste 4 ani se recomandă 1-2 inhalări pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Principalul risc la supradozarea beclometazonei este insuficienţa suprarenală. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

B

Beclotide vezi Becloforte Inhaler

Beloderm vezi Betaderm

Ben Gay

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Cremă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ben-Gay Extra Strength Sports Balm este indicat pentru îmbunătățirea performanței şi confortului fizic înaintea eforturilor fizice susținute sau imediat după acestea, precum şi pentru reducerea durerii produse prin suprasolicitare musculară.

Ben-Gay Greaseless este indicat în ameliorarea artralgiilor şi mialgiilor de origine inflamatorie, a artralgiilor asociate cu redoare articulară şi a durerilor lombosacrate produse prin elongație.

Important de ştiut

Produsul este destinat doar uzului extern şi nu se pansează zona respectivă după aplicarea cremei.

Administrarea corectă

Utilizați medicamentul conform indicațiilor medicului. Crema se aplică pe piele la nivelul zonei afectate, prin masaj.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Consultați imediat medicul şi încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția unei reacții alergice severe (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, rash cutanat).

Datorită absorbției sistemice a medicamentului pot apare unele efecte adverse mai puțin severe cum ar fi greață, dureri abdominale, vărsături, eritem facial (înroşirea feței), amețeală, mers ebrios, somnolență, reducerea frecvenței respirațiilor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoane cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. Nu se administrează la nivelul unei plăgi deschise sau zonelor cu iritație cutanată. Este contraindicat copiilor sub 12 ani.

Atenționări speciale

Administrați medicamentul conform indicațiilor medicului

Dacă durerea persistă mai mult de 10 zile fără ameliorare consultați medicul.

Produsul este destinat exclusiv uzului extern. Nu acoperiți zona tratată cu pansament ocluziv. Întrerupeți administrarea medicamentului dacă apare iritație cutanată.

Evitați contactul medicamentului cu ochii sau cu alte mucoase. Dacă s-a produs contactul accidental, clătiți zona respectivă cu multă apă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Unele dintre componentele produsului se pot absorbi prin piele putând provoca fenomene de excitație nervos centrală. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Doze recomandate

Pentru adulți şi copii peste 12 ani se recomandă 3-4 aplicări pe zi la nivelul zonei afectate.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Consultați medicul dacă suspectați o supradozare. Nu se cunosc efectele supradozării cu Ben-Gay.

Benazepril vezi Cibacen

Benzilpenicilina – Sare de sodiu vezi Penicilina G Potasică

Berlipril vezi Enalapril

Berlocid vezi Biseptol

Betabioptal

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Unguent oftalmic, Picături oftalmice suspensie

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Betabioptal este o combinație de medicamente care conține cloramfenicol, un antibiotic şi betametazonă, un corticosteroid care ajută la reducerea inflamației. Este indicat în tratamentul infecțiilor bacteriene ale ochilor cum ar fi conjunctivitele.

B

Important de ştiut

Contactaţi medicul dacă simptomele afecţiunii se agravează sau dacă nu observaţi o ameliorare a simptomatologiei după câteva zile.

Nu atingeţi cu picurătorul nici o suprafaţă, inclusiv suprafaţa ochilor sau mâinile. Picurătorul este steril. Dacă se contaminează poate provoca infecţii ale ochilor.

Administrarea corectă

Utilizaţi medicamentul conform prescripţie medicului. Nu utilizaţi o cantitate mai mare şi nu administraţi medicamentul pentru o perioadă mai lungă decât cea prescrisă de către medic.

Înainte de a administra medicamentul spălaţi-vă pe mâini. Pentru a aplica picăturile, agitaţi mai întâi flaconul. Înclinaţi capul pe spate şi trageţi uşor în jos de pleoapa inferioară. Poziţionaţi picurătorul deasupra ochiului. Priviţi în sus şi în direcţia opusă faţă de picurător. Puneţi o picătură în partea inferioară a ochiului şi închideţi ochiul. Presaţi uşor colţul intern a ochiului (spre nas) timp de aproximativ un minut pentru a împiedica scurgerea colirului în canalul lacrimal. Dacă sunt necesare mai multe picături repetaţi procedura după aproximativ 5 minute.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la 2-8 grade Celsius ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este probabilă apariţia unor efecte adverse severe. Rar, în urma utilizării prelungite topice a cloramfenicolului s-au raportat cazuri de afectare a măduvei osoase. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia oboselii neobişnuite sau a leziunilor sau sângerărilor apărute spontan.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul: senzaţie de arsură, înţepătură, iritaţie, mâncărime la nivelul ochilor, înroşirea ochiului, tulburarea vederii, creşterea sensibilităţii ochilor la lumină.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipertensiune intraoculară, infecţie oculară cu virus herpetic, infecţie tulberculotică oculară, infecţii micotice, inflamaţie purulentă acută, orjelet (urcior). De asemenea nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la oricare dintre componentele produsului.

B

Atenţionări speciale

Nu utilizaţi medicamentul pentru tratarea infecţiilor virale sau fungice ale ochilor. Se utilizează doar pentru infecţiile bacteriene.

Nu utilizaţi soluţiile care au culoarea modificată sau au particule în suspensie.

Betabioptal poate provoca tulburări de vedere. Utilizaţi cu precauţie produsul dacă conduceţi autovehicule sau efectuaţi activităţi cu risc.

Utilizaţi medicamentul cu grijă dacă purtaţi lentile de contact. Cereţi acordul medicului de a purta lentilele de contact pe durata tratamentului. Înaintea aplicării colirului îndepărtaţi lentilele de contact şi nu le reaplicaţi mai devreme de 15 minute.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Evitaţi utilizarea altor medicamente cu administrarea oculară doar dacă nu sunt recomandate de către medic.

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecţiunilor se recomandă de obicei administrarea a 1-2 picături în sacul conjunctival de 3 până la 6 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Betabioptal.

Betac vezi Lokren

Betaderm

B

Denumire comună internațională: Betamethasonum
Alte denumiri comerciale: Beloderm
Forme de prezentare: Unguent, Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Betametazona face parte dintr-un grup de substanțe denumite corticosteroizi. Betaderm este un corticosteroid sintetic disponibil sub formă de cremă sau unguent. Este utilizat pentru tratamentul diferitelor afecțiuni ale pielii ce implică inflamație locală, cum ar fi afecțiuni alergice, rash pruriginos, eczeme sau psoriazis.

Important de știut

Atunci când se utilizează forma topică a betametazonei, inevitabil o cantitate de medicament este absorbită în organism. O absorbție crescută poate provoca efecte adverse nedorite în altă parte a organismului. Pentru a preveni acest lucru, evitați utilizarea unei cantități mari de cremă sau unguent pe zone întinse ale pielii și nu acoperiți zona tratată cu bandaje sau îmbrăcăminte ocluzivă (care nu permite circulația aerului).

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare pe suprafața pielii, conform instrucțiunilor medicului. Spălați-vă pe mâini înainte și după fiecare aplicare, doar dacă medicamentul nu este utilizat pentru tratamentului unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați o mică cantitate de cremă sau unguent pe suprafața afectată și masați ușor până la încorporarea acesteia în piele.

Utilizați cu precauție medicamentul în zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi zona axilară, genunchii sau coatele. Aceste zone pot absorbi o cantitate crescută de medicament. De asemenea evitați aplicarea medicamentului în zona gurii, a ochilor sau a altor mucoase.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obține efectele dorite.

Dacă săriți o doză – aplicați următoarea doză de medicament imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, la temperatura camerei. Feriți medicamentul de umezeală excesivă și nu îl lăsați la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unor efecte adverse sistemice severe

B

la utilizarea betametazonei topice, decât dacă se utilizează mari cantități de medicament timp îndelungat. Dacă medicamentul este absorbit sistemic, pot apare tulburări de vedere, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificări ale dispoziției, creștere ponderală sau fatigabilitate. Anunțați medicul dacă observați apariția acestor efecte adverse.

Apariția unor efecte adverse mai puțin severe este mai probabilă. Pot apare înroșirea pielii, vezicule, senzație de arsură locală, înțepături, mâncărimi, descuamare. Continuați utilizarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția acestora.

La utilizarea prelungită a medicamentului pot apare subțierea pielii, înroșirea persistentă a acesteia sau vergeturi.

Când nu se administrează?

Betaderm nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă afecțiunea nu se ameliorează sau dacă observați agravarea acesteia. Betametazona nu va vindeca afecțiunea dacă aceasta este o infecție.

Nu utilizați medicamentul pentru altă afecțiune decât pentru cea care v-a fost prescris.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu folosiți alte medicamente cu administrare topică decât la recomandarea medicului. Nu asociați betametazona cu alte produse topice pe bază de corticosteroizi deoarece acest lucru poate favoriza apariția efectelor adverse sistemice.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele administrării topice ale betametazonei pe durata sarcinii sau alăptării. Se recomandă evitarea medicamentului de către femeile însărcinate, doar dacă beneficiile administrării nu depășesc riscurile. Dacă utilizarea este necesară, nu se vor aplica mari cantități de medicament pe suprafețe întinse de piele.

Doze recomandate

Adulți

Aplicați un strat subțire de cremă sau unguent pe zona afectată o dată sau de două ori pe zi. Nu utilizați mai mult de 45 g pe săptămână.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradoz-

B

zarea.
Nu este probabilă apariţia unei supradozări cu Betaderm.

Betaklav vezi Augmentin

Betaloc vezi Metoprolol

Betaprol vezi Metorpolol

Betaserc

Denumire comună internaţională: Betahistinum
Alte denumiri comerciale: Microser, Urutal, Vestibo
Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie orală în picături

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nu se cunoaşte exact mecanismul de acţiune al medicamentului. Betahistina este indicată în sindroamele vertiginoase, în special în sindromul Meniere caracterizat prin vertij (ameţeli severe) asociat cu greaţă şi vărsături, pierderea auzului (parţială sau totală) şi tinitus (ţiuituri în urechi).

Important de ştiut

Medicamentul nu afectează capacitatea de a conduce autovehicule. Totuşi, simptomele întâlnite în sindromul Meniere pot afecta această abilitate. Aveţi grijă la conducerea autovehiculelor sau efectuarea oricărei activităţi cu risc crescut dacă suferiţi de această boală.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei cu alimente pentru a preveni discomfortul gastric. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Încercaţi să administraţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a nu sări o doză.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Sunt forte puţin probabile apariţia unor reacţii adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul.

B

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse: rash cutanat, urticarie, prurit (mâncărime), discomfort gastric, greaţă, cefalee.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cunoscuţi cu ulcer peptic activ sau în antecedente. De asemenea este contraindicat la pacienţii cunoscuţi cu feocromocitom sau cu hipersensibilitate la medicament.

Atenţionări speciale

Deşi nu a fost demonstrată intoleranţa clinică la administrarea comprimatelor de betahistină la pacienţii cu astm bronşic, medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la pacienţii astmatici.
Betahistina nu este recomandată copiilor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu a fost stabilită siguranţa administrării medicamentului în sarcină. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.
Nu administraţi medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi
Doza uzuală recomandată este de 24-48 mg pe zi administrată în mai multe prize.
În cazul soluţiei se administrează 16-32 picături diluate în puţină apă de 2-3 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.
Simptomele supradozării cu betahistină pot include: greaţă, vărsături, uscarea gurii, dispepsie (greaţă, hiperaciditate, balonare, gaze intestinale), somnolenţă.

Betax vezi Lokren

Betaxa vezi Lokren

Betaxolol vezi Lokren

B

Betoptic vezi Lokren

Biazol

Denumire comună internațională: Bifonazolum
Alte denumiri comerciale: Myco-Fulsemidon, Mycospor
Forme de prezentare: Cremă, Soluție cutanată

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bifonazolul este un medicament antifungic din clasa imidazolilor. Acționează prin distrugerea membranei celulelor fungice. Se utilizează pentru combaterea infecțiilor micotice ale pielii, cum ar fi piciorul de atlet (ciuperca piciorului), onicomicoze (infecții micotice ale unghiilor), eczeme.

Important de ştiut

Nu încetați administrarea tratamentului la dispariția simptomelor. Continuați administrarea medicamentul pe toată durata de timp prescrisă de către medic.

Medicamentul este destinat exclusiv uzului extern.

Administrarea corectă

Medicamentul se aplică de obicei o dată pe zi, preferabil înainte de culcare pe zona afectată şi se masează uşor până la absorbția în piele. Înainte de aplicare se recomandă să spălați bine şi să uscați zona respectivă. De obicei o cantitate mică de cremă (1/2 centimetri) sau 3 picături de soluție ar trebui să fie suficient pentru o zonă de mărimea palmei.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este foarte puțin probabilă apariția unei reacții averse severe. Totuşi, dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament încetați administrarea şi consultați imediat medicul.

Continuați administrarea medicamentului şi consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: înroşire trecătoare a zonei tratate, prurit (mâncărime), uscarea pielii, iritație, eczeme sau senzație de arsură, durere locală, dermatită de contact (inflamația alergică a pielii), descuamarea pielii.

B

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la imidazoli.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc exact efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă o aplicare pe zi în zona afectată pentru o perioadă de 2 până la 4 săptămâni în funcție de afecțiune.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu bifonazol.

Bidiab vezi Glibomet

Bilobil

Denumire comună internațională: Ginkgo Biloba
Alte denumiri comerciale: Flavotan, Gingium, Ginkogink, Tanakan, Tebokan
Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Soluție orală

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ginkgo biloba se utilizează pentru ameliorarea fluxului sanguin cerebral. Aceasta poate ajuta la îmbunătățirea memoriei, concentrării, stării de dispoziție, reduce anxietatea şi stresul, amețeala, țiuiturile în urechi sau durerile de cap. De asemenea s-a demonstrat că ginkgo biloba ameliorează circulația membrelor,

Important de ştiut

Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă suferiți de o afecțiune circulatorie sau tulburări de coagulare, dacă luați medicamente pentru a preveni formarea cheagurilor de sânge sau dacă luați alte medicamente, suplimente nutritive,

B

produse din plante sau antioxidanţi. Ginkgo biloba poate afecta timpul necesar sângelui să coaguleze.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Nu administraţi medicamentul în doze mai mari decât cele prescrise.

Comprimatele sau capsulele se înghit cu un pahar mare de apă cu sau fără alimente. Pentru administrarea soluţiei orale, se dizolvă volumul de soluţie prescris în jumătate de pahar cu apă.

Dacă săriţi o doză – nu sunt informaţii referitoare la neadministrarea unei doze de medicament. Consultaţi medicul sau farmacistul pentru informaţii suplimentare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Deşi foarte rar întâlnite, au fost raportate unele efecte adverse la administrarea ginkgo biloba. Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (dificultatea la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate
- spasme sau crampe musculare
- convulsii
- pierderea conştienţei

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: dureri de cap, ameţeli, discomfort gastric.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele care suferă de hemofilie sau un deficit de coagulare fără acordul medicului deoarece s-a constatat că ginkgo biloba are efect anticoagulant. De asemenea nu trebuie administrat la persoanele care urmează tratament cu anticoagulante cum ar fi heparina, warfarina sau derivaţi cumarinici.

Atenţionări speciale

Unii oameni dezvoltă intoleranţă la medicament, indiferent de cantitatea administrată. Încetaţi imediat administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia unei reacţii adverse severe.

Nu este recomandat a se administra copiilor sub 2 ani. Copiilor peste 2 ani trebuie administrat medicamentul doar la indicaţii

B

medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Bilobil consultaţi medicul dacă urmaţi tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- warfarină
- aspirină
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen, Paduden), ketoprofen (Ketonal, Tador), indometacin, piroxicam (Flamexim)
- dalteparină (Fragmin)
- enoxaparină (Clexane)
- heparină
- alte produse din plante, antioxidanţi sau suplimente alimentare (care ar putea avea efect anticoagulant)

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu luaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu luaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecţiunilor se recomanda un comprimat de 80 mg de 3 ori pe zi. În funcţie de afecţiunea tratată, durata tratamentului este în jur de 6-8 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Binocrit vezi Epokine

Bioclavid vezi Augmentin

Biohept vezi Ciproheptadina

Bioparox

Denumire comună internaţională: Fusafunginum
Forme de prezentare: Spray bucofaringian şi nazal – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Bioparox conţine fusafungină, cu proprietăţi atât antibiotice cât şi antiinflamatoare. Prin acţiunea antibiotică medicamentul combate infecţia la nivel local fără a provoca rezistenţă bacteriană, iar

B

prin acţiunea antiinflamatoare ameliorează congestia şi durerea. Este indicat în infecţiile localizate ale nasului şi gurii, cum ar fi sinuzite, rinite, amigdalite, laringite, traheite.

Important de ştiut

Administraţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Nu administraţi pentru o durată mai mare de timp decât cea prescrisă deoarece ar putea provoca un dezechilibru al florei bacteriene normale.

Administrarea corectă

Pentru administrarea nazală fixaţi aplicatorul nazal în vârful flaconului presurizat. Suflaţi uşor nasul pentru a fi siguri că nările sunt libere. Apucaţi flaconul astfel încât degetul mare să fie la fundul flaconului iar indexul şi mediusul să fie de o parte şi de alta a aplicatorului nazal. Sprijiniţi indexul pe buza superioară. Aveţi grijă ca în timpul pulverizării indexul să nu alunece de pe aplicatorul nazal. Introduceţi vârful aplicatorului într-o nară şi înclinaţi capul în faţă astfel încât spray-ul să ajungă în spatele nasului. Apăsaţi cealaltă nară cu un deget. Apăsaţi apoi ferm cu degetul mare pe fundul flaconului şi în acelaşi timp inspiraţi pe nara respectivă. Repetaţi dacă sunt nevoie de mai multe pulverizări pentru o nară. Repetaţi procedura şi pentru nara opusă.

Pentru administrarea bucală, fixaţi aplicatorul bucal în vârful flaconului. Ţineţi flaconul în poziţie verticală. Deschideţi gura şi introduceţi aplicatorul astfel încât flaconul să se apropie cât mai mult de cavitatea bucală. Apăsaţi ferm aplicatorul apoi îndepărtaţi-l şi închideţi gura. Dacă este necesar, repetaţi procedura. Nu înghiţiţi imediat după ce aţi pulverizat medicamentul. Nu clătiţi gura după administrarea medicamentului timp de 5- 10 minute.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este foarte puţin probabilă apariţia unei reacţii adverse severe. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie) încetaţi administrarea medicamentului şi contactaţi imediat medicul.

Au fost raportate şi alte efecte adverse uşoare, cum ar fi: iritaţie bucofaringiană, crize de strănut.

B

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la produs. De asemenea este contraindicat la copiii mai mici de 30 luni datorită riscului de laringospasm.

Atenţionări speciale

Nu întrerupeţi administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor. Administraţi Bioparox pe toată perioada care v-a fost recomandată de către medic. Simptomele infecţiilor pot dispare înainte de eradicarea completă a infecţiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecţiunilor se recomandă de obicei până la 4 pulverizări în cavitatea bucală sau în nas la fiecare 4 ore. Respectaţi indicaţiile medicului pentru fiecare afecţiune în parte.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Biorinil

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Spray nazal, Suspensie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Biorinilul este o combinaţie de două medicamente, betametazonă, un corticosteroid cu acţiune antiinflamatorie şi tetrahidrozolină, un vasoconstrictor. Este indicat în rinitele acute şi subacute, sinuzite, rinofaringite pentru ameliorarea simptomelor nazale.

Important de ştiut

Utilizarea, în special pe termen lung, a unui produs pentru uz topic poate provoca fenomene de hipersensibilitate locală.

Administrarea corectă

Se administrează conform prescripţiei medicului.

Cu capul în poziţie verticală, plasaţi vârful aplicatorului în nară

B

fără să obturaţi însă în totalitate. Presaţi flaconul ferm şi rapid administrând numărul de pufuri recomandat, în fiecare nară. Curăţaţi orificiul dispozitivului după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse severe sunt puţin probabile. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor, urticarie) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

În cazul administrării timp îndelungat a medicamentului pot apare efecte sistemice date de absorbţia sistemică a medicamentului. Acestea pot include: dureri de cap, hipertensiune arterială, tulburări de ritm cardiac, probleme la urinare, iritabilitate şi insomnie, sindrom Cushing, inhibiţia axului hipofizo-suprarenalian (datorită absorbţiei sistemice a corticosteroidului).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul unei hipersensibilităţi cunoscute la oricare dintre componentele medicamentului. De asemenea este contraindicat la persoanele cu glaucom, hipertrofie prostatică, afecţiuni cardiace severe, hipertensiune, hipertiroidism, insuficienţă renală severă. Nu se va administra în timpul sau la mai puţin de două săptămâni distantă de un tratament cu antidepresive.

Este contraindicat în prezenţa unei infecţii tuberculoase, micotice sau virale locale.

Atenţionări speciale

Trebuie supravegheat cu atenţie tratamentul cu decongestive nazale la pacienţii cu afecţiuni cardiovasculare, în special la cei cu hipertensiune.

Utilizarea prelungită a preparatelor vasoconstrictoare nazale poate altera funcţia normală a mucoasei nazale şi a sinusurilor paranazale, putând provoca chiar hiposensibilitatea acesteia la medicament (lipsa efectului la administrarea medicamentului).

Nu utilizaţi medicamentul mai mult de 4 zile consecutive fără a consulta mai întâi medicul.

Nu este recomandat a se administra copiilor cu vârsta mai mică de 2 ani.

B

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se va administra la pacienţii în tratament cu inhibitori de monoaminoxidază.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Medicamentul se va administra femeilor însărcinate doar în caz de strictă necesitate şi doar sub supravegherea medicului.

Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecţiunilor se recomandă 1-2 pufuri într-o nară de 3-4 ori pe zi. Nu administraţi medicamentul pe o durata mai lungă de 4 zile decât la indicaţia medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Nu au fost raportate cazuri de supradozări cu Biorinil.

Biseptol

Denumire comună internaţională: Sulfamethoxazolum + Trimethoprimum

Alte denumiri comerciale: Berlocid, Biseptrim, Co-Trim EEL, Epitrim, Sumetrolim, Tagremin, Trimidar M.

Forme de prezentare: Comprimate, Suspensie orală, Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Biseptol este o combinaţie de medicamente cu efect antibiotic. Este recomandat pentru unele infecţii ale tractului urinar, infecţii severe ale urechii medii la copii, bronşite frecvente sau trenante (ce durează de mult timp) la adulţi, infecţii intestinale severe, unele forme de diaree. Mai este de asemenea indicat pentru tratamentul pneumoniei cu Pneumocystis carinii sau pentru prevenirea acesteia la pacienţii cu sistemul imun deprimat.

Important de ştiut

Sulfametoxazolul, o componentă a Biseptolului face parte dintr-un grup de medicamente numite sulfonamide. Au fost raportate cazuri de apariţie a unor efecte adverse severe la administrarea sulfonamidelor. Acestea includ: sindrom Stevens-Johnson (erupţii severe în jurul gurii, anusului sau ochilor), descuamarea progresivă a stratului extern al pielii, disfuncţii hepatice severe şi brusc

instalate, afecţiuni severe ale sângelui (agranulocitoză), afectarea măduvei osoase hematogene cu scăderea numărului celulelor albe şi roşii din sânge.

Consultaţi medicul la apariţia primelor semne ale unor reacţii adverse cum ar fi rash cutanat, dureri în gât, febră, dureri articulare, tuse, dificultate la respiraţie, paloare accentuată a pielii, apariţia de pete roşietice sau violacee pe piele, îngălbenirea pielii sau a albului ochilor.

Pentru pacienţii în tratament cu sulfonamide se recomandă monitorizarea frecventă a elementelor figurate sanguine (cum ar fi celulele albe şi roşii din sânge).

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Nu luaţi medicamentul pentru o perioadă mai mare sau mai mică de timp decât cea recomandată de către medic. Continuaţi administrarea medicamentului chiar dacă observaţi o ameliorare sau dispariţia completă a simptomelor.

Comprimatele se înghit cu un pahar mare de apă. Pentru administrarea soluţiei orale sau a siropului măsuraţi volumul necesar cu o linguriţă standard sau gradată. Agitaţi mai întâi suspensia.

Medicamentul se poate administra cu lapte sau alimente pentru a reduce discomfortul gastric. Comprimatele se pot zdrobi şi amesteca în apă sau alimente semisolide dacă nu le puteţi înghiţi întregi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Dacă aţi sărit doar o doză puteţi administra restul cantităţii de medicament prescris pentru acea zi la intervale regulate.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi consultaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii sau urticarie)
- leziuni spontan apărute sau sângerare spontană
- îngălbenirea pielii sau a ochilor

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: cefalee,

oboseală, ameţeli, greaţă şi vărsături, scăderea apetitului, diaree, creşterea sensibilităţii cutanate la lumina solară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la trimetoprim sau sulfonamide şi la pacienţii cu anemie megaloblastică datorată deficitului de folaţi.

Nu se recomandă pentru tratamentul preventiv sau de lungă durată al infecţiilor urechii medii şi nu trebuie utilizat pentru tratamentul faringitei streptococice sau a altor tipuri de infecţii streptococice.

Este contraindicată administrarea medicamentului la femeile însărcinate.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi insuficienţă renală sau hepatică, aveţi un deficit de acid folic, sunteţi consumator cronic de alcool, luaţi anticonvulsivante, aţi fost diagnosticat cu sindrom de malabsorbţie intestinală, aveţi alergii cunoscute sau astm bronşic.

Sunt posibile apariţia mai multor efecte adverse la pacienţii cu SIDA care iau medicamentul pentru prevenirea pneumoniei cu Pneumocystis carinii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Biseptolul poate creşte efectul anticoagulantelor orale cum ar fi warfarina şi poate provoca hemoragii.

Poate creşte de asemenea efectul medicamentelor antidiabetice cum ar fi glipizid (Glucotrol, Minidiab), tolbutamid, gliclazid (Diaprel, Glipicrone), glibenclamid (Manilil, Gliboral, Gluben).

Medicamentul poate creşte efectul fenitoinei putând avea efecte adverse severe. Anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu fenitoină.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Biseptolul se excretă în laptele matern putând provoca efecte adverse sugarului de aceea nu este recomandat femeilor care alăptează.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 1-3 comprimate Biseptol de două ori pe zi. Doza de întreţinere este de 1 comprimat de două ori pe zi.

B

Copii

Între 2-3 ani se administrează 5 ml suspensie de două ori pe zi. Pentru copiii între 4-7 ani se recomandă 5-10 ml suspensie de două ori pe zi.

Nu se recomandă copiilor între 2 ani şi 6 luni decât în cazuri bine documentate şi doar sub supravegherea medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Biseptol pot include: greaţă şi vărsături, scăderea apetitului, diaree, cefalee, îngălbenirea pielii sau a ochilor, scăderea cantităţii de urină, sânge în urină, comă.

Biseptrim vezi Biseptol

Bisoblock vezi Concor

Bisogamma vezi Concor

Bisomeck vezi Concor

Bisostad vezi Concor

Bisotens vezi Concor

Bixtonim

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Picături nazale – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Bixtonim este o soluţie cu administrare intranazală, care prin substanţele pe care le conţine (efedrină, nafazolină, hidrocortizon, clorură de sodiu) are acţiune decongestionantă, antiinflamatorie şi antialergică la nivelul mucoasei nazale, precum şi de inhibare a secreţiilor. Este indicat în rinitele acute şi subacute, în rinite alergice. Rinitele reprezintă inflamaţia mucoasei nazale şi se manifestă prin rinoree (nas care curge), prurit nazal (mâncărime), strănut, nas înfundat.

Important de ştiut

Aplicarea repetată a medicamentului la intervale prea scurte de timp duce la diminuarea progresivă, până la dispariţia efectului la administrarea medicamentului, fenomen numit tahifilaxie.

B

Administrarea corectă

Utilizaţi medicamentul conform prescripţiei medicului. Nu administraţi Bixtonim pentru o perioadă mai lungă decât cea prescrisă.

Pentru a administra picăturile nazale, întindeţi-vă pe pat cu capul mai jos decât corpul, la marginea patului, Aplicaţi numărul de picături necesare în fiecare nară şi rămâneţi în această poziţie câteva minute. Înclinaţi uşor capul într-o parte şi în cealaltă.

Nu atingeţi cu vârful picurătorului interiorul nasului sau alte suprafeţe. Aceasta poate favoriza transmiterea infecţiilor. De asemenea, pentru a preveni infecţiile nu împărţiţi acelaşi flacon cu alte persoane.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi restul de soluţie rămasă după terminarea tratamentului.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puţin probabilă apariţia unei reacţii adverse severe. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a limbii, a buzelor, a gâtului, urticarie), încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: înţepături la nivelul nasului, senzaţie de uscăciune a nasului, dureri de cap, palpitaţii, insomnie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cunoscuţi cu infecţii luetice (sifilis) sau tuberculoase, varicelă (vărsat de vânt), rinite purulente, glaucom cu unghi îngust. De asemenea este contraindicată utilizarea la copiii sub 7 ani.

Atenţionări speciale

Medicamentul conţine efedrină care figurează pe lista substanţelor dopante (este interzisă la sportivi). De asemenea, hidrocortizonul, un corticosteroid conţinut în Bixtonim poate favoriza infecţiile locale.

Medicamentul se utilizează cu precauţie la persoanele cu hipertensiune, afecţiuni coronariene sau hipertiroidie.

B

Administrarea îndelungată a medicamentului poate provoca congestie de rebound a mucoasei nazale şi rinită cronică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului în sarcină. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu administraţi medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Pentru majoritatea afecţiunilor se recomandă 1-2 picături în fiecare nară de 3-5 ori/zi maxim 14 zile.

Copii

Doza recomandată este de 1-2 picături în fiecare nară de 2-3 ori/zi timp de 3-4 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc efectele supradozării cu Bixtonim.

Bixtonim Xylo

Denumire comună internaţională: Xylometazolinum

Alte denumiri comerciale: Olynth, Otrinase, Rhinxyl, Xylo AL, Xylo-Nasal

Forme de prezentare: Spray nazal - soluţie, Picături nazale - soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Xylometazolina este un decongestionant. Acţionează prin constricţia vaselor de sânge la nivelul mucoasei, ceea ce duce la scăderea congestiei nazale. Bixtonim Xylo este indicat pentru tratamentul congestiilor nazale asociate alergiilor, rinitelor alergice, inflamaţiilor sinusale sau răcelii.

Important de ştiut

Nu utilizaţi Bixtonim Xylo pentru perioade mai lungi de 3-5 zile. Utilizarea prelungită poate afecta mucoasa nazală şi poate provoca congestie cronică. Dacă nu observaţi o ameliorare a simptomelor apelaţi la sfatul medicului.

B

Administrarea corectă

Utilizaţi medicamentul conform prescripţiei medicului sau urmaţi indicaţiile de utilizare a produsului. Dacă aveţi nelămuriri cereţi explicaţii suplimentare medicului sau farmacistului.

Pentru a administra spray-ul nazal, ţineţi capul drept şi pulverizaţi un puf într-o nară în timp ce cu mâna opusă apăsaţi cealaltă nară. Trageţi aer pe nara pe durata pulverizării.

Pentru a administra picăturile nazale, întindeţi-vă pe pat cu capul mai jos decât corpul, la marginea patului, Aplicaţi numărul de picături necesare în fiecare nară şi rămâneţi în această poziţie câteva minute. Înclinaţi uşor capul într-o parte şi în cealaltă.

Nu atingeţi cu vârful picurătorului interiorul nasului sau alte suprafeţe. Aceasta poate favoriza transmiterea infecţiilor. De asemenea, pentru a preveni infecţiile nu împărţiţi acelaşi flacon cu alte persoane.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi restul de soluţie rămasă după terminarea tratamentului.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a buzelor, a feţei, a limbii, urticarie)
- convulsii
- comportament neobişnuit sau halucinaţii
- bătăi cardiace neregulate sau rapide.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: strănut, senzaţie de arsură locală, înţepătură, uscarea nasului, iritaţie a mucoasei nazale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoane cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare componentă a acestuia. Este contraindicat utilizarea în inflamaţiile mucoasei nazale neînsoţite de secreţie (rinita sicca).

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă suferiţi

de hipertensiune arterială, afecţiuni cardiace sau vasculare, aveţi diabet, glaucom, hipertrofie de prostată, afecţiuni hepatice sau renale.

Nu utilizaţi medicamentul concomitent cu inhibitori ai monoaminoxidazei sau la mai puţin de 14 zile după terminarea tratamentului cu aceştia.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- furazolidon (Furazolidona Forte)
- indometacin
- metildopa (Dopegyt)
- bromocriptină (Brocriptin, Bromocriptina Dorom)
- teofilină (Theotard, Theo SR)
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina, doxepin, clomipramina (Anafranil)
- fenotiazine de genul chlorpromazinei

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc pe deplin efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul poate afecta sugarul. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 puf sau 1 picătură în fiecare nară de cel mult 3 ori pe zi. Doza se stabileşte în funcţie de sensibilitatea pacientului şi de efectul clinic.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Dacă suspectaţi supradozarea anunţaţi imediat medicul.

Simptomele supradozării cu xylometazolină pot include: oboseală excesivă, transpiraţii, ameţeli, încetinirea ritmului cardiac, comă.

Blocotenol vezi Atenolol

Bloxan vezi Metoprolol

Brocriptin

Denumire comună internaţională: Bromocriptinum
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Bromocriptina inhibă secreţia prolactinei din glanda hipofizară. Prolactina este un hormon important pentru producerea laptelui şi pentru menţinerea fertilităţii la femei. Brocriptin se utilizează pentru tratamentul amenoreei (lipsa ciclului menstrual), producerii excesive a laptelui, infertilităţii şi a altor afecţiuni asociate cu nivele crescute ale prolactinei. De asemenea se mai prescrie pentru tratamentul bolii Parkinson, producţia excesivă a hormonului de creştere, tumori hipofizare.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei dureri de cap severe care nu se remite sau se agravează. Poate fi un semn de avertisment pentru o reacţie adversă severă cum ar fi convulsiile, atacul cerebral sau atacul de inimă (infarct).

Administrarea corectă

Medicamentul trebuie administrat cu alimente. Luaţi prima doză de medicament în timp ce staţi jos. Pot apare ameţeli sau senzaţie de leşin datorită scăderii tensiunii arteriale, în special la administrarea primei doze.

Medicamentul îşi poate face pe deplin efectul chiar şi după câteva săptămâni. Nu încetaţi administrarea medicamentului decât după ce aţi consultat un medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie).

Dacă luaţi bromocriptină pentru combaterea nivelelor crescute de prolactină provocate de o tumoră, anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia unei rinoree (nas curgător) apoase, persistente.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi

B

medicul: uşoară greaţă sau vărsături, discomfort abdominal, diaree sau constipaţie, cefalee, ameţeli (în special la ridicarea în picioare), uscarea gurii, nas înfundat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipertensiune arterială necontrolată sau la persoanele însărcinate (doar dacă medicul consideră că este absolut necesar). De asemenea este contraindicat la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Deoarece medicamentul poate restabili fertilitatea putând apare o sarcină, femeile care nu îşi doresc o sarcină trebuie să folosească o metodă contraceptivă de barieră pe durata tratamentului. Nu utilizaţi contraceptive orale deoarece pot interacţiona cu medicamentul.

Anunţaţi imediat medicul dacă constataţi apariţia unei sarcini pe durata tratamentului cu Brocriptin.

Anunţaţi medicul dacă aveţi o afecţiune cardiacă, aţi suferit un atac de cord în antecedente sau aţi avut o afecţiune severă. Dacă suferiţi de o afecţiune hepatică sau renală consultaţi medicul înainte de a lua Brocriptin.

Dacă sunteţi în tratament cu bromocriptină pentru afecţiuni endocrine datorate unei tumori şi încetaţi administrarea medicamentului, tumora poate creşte rapid în dimensiuni.

Dacă sunteţi în tratament pentru boala Parkinson şi utilizaţi Brocriptin singur sau în asociaţie cu levodopa pot apare halucinaţii, stare confuzională şi scăderea tensiunii arteriale. Dacă observaţi apariţia acestor simptome anunţaţi imediat medicul.

Medicamentul poate afecta capacitatea de a conduce vehicule sau de a efectua activităţi ce necesită atenţie sporită. Evitaţi efectuarea unor activităţi cu risc crescut pe durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Brocriptin anunţaţi medicul dacă luaţi unul dintre următoarele medicamente:

- eritromicină (Eritro, Eritromicina Sandoz)
- salbutamol (Ventolin, Ecosal)
- terbutalina (Aironyl)
- contraceptive orale
- metoclopramid

Sarcina şi alăptarea

Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină. Medicamentul se poate prescrie în sarcină doar dacă medicul consideră că este absolut necesar.

Nu administraţi Brocriptin pe durata alăptării.

B

Doze recomandate

Adulţi

Hipersecreţie de prolactină

Doza recomandată iniţială este de ½ comprimat de 2,5 mg o dată pe zi. În funcţie de răspuns se poate creşte doza la 3-7 zile. Doza uzuală de întreţinere este de 5-7,5 mg pe zi putând varia între 2,5-15 mg/zi.

Hipersecreţia hormonului de creştere

Doza uzuală iniţială este de ½ comprimat de 2,5 mg o dată pe zi timp de 3 zile. Apoi medicul poate creşte doza cu ½ - 1 cp la fiecare 3-7 zile. Dozele uzuale de întreţinere variază între 20-30 mg pe zi. Nu trebuie să se depăşească 100 mg/zi.

Boala Parkinson

Doza uzuală de început este de ½ comprimate de 2,5 mg administrat de 2 ori pe zi. Tratamentul se va monitoriza la intervale de 2 săptămâni. Dacă este necesar medicul va creşte doza la fiecare 14 zile cu câte 2,5 mg pe zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. În caz de supradozare anunţaţi imediat medicul.

Simptomele supradozării cu Brocriptin pot include: confuzie, constipaţie, delir, ameţeli, letargie, greaţă, paloare, scădere severă a tensiunii arteriale, transpiraţii, vărsături.

Bromazepam

Denumire comună internaţională: Bromazepamum
Alte denumiri comerciale: Calmepam, Lexotanil
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Bromazepamul face parte din familia benzodiazepinelor şi are acţiune sedativă, anxiolitică şi de relaxant al musculaturii. Este indicat în tratamentul anxietăţii, stărilor de tensiune, agitaţie, pentru controlul spasmelor musculare sau pentru tratamentul sindromului de sevraj.

Important de ştiut

Medicamentul poate afecta capacitatea de a conduce autovehi-

B

cole. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă efectuaţi activităţi ce necesită atenţie sporită deoarece poate provoca somnolenţă.

Tratamentul cu benzodiazepine, îndeosebi cel de lungă durată poate determina dezvoltarea dependenţei fizice şi psihice. Factorii favorizanţi sunt: durata tratamentului, doza şi dependenţa în antecedente. Asocierea mai multor benzodiazepine poate creşte riscul de dependenţă.

Nu întrerupeţi brusc tratamentul cu Bromazepam. După câteva zile de tratament poate apare un sindrom de abstinenţă ce se poate manifesta prin: insomnie, cefalee, anxietate severă, mialgii, tensiune musculară, nervozitate.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul oral, conform prescripţiei medicului. Nu creşteţi doza, nu luaţi medicamentul mai frecvent sau pentru perioade mai lungi de timp decât cele recomandate de către medic deoarece poate provoca dependenţă.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament. Simptomele pot include: rash, prurit (mâncărime) cutanat, ameţeli, dificultate la respiraţie, umflarea buzelor, a limbii sau a feţei.

Consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse: ameţeli, letargie, dificultăţi în coordonarea mişcărilor, uscarea gurii, cefalee, dureri de stomac, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tulburări de vedere, dificultate la pronunţarea cuvintelor, confuzie, depresie, tulburări de comportament.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea este contraindicat la persoanele cu insuficienţă respiratorie severă, sindrom de apnee în somn, insuficienţă hepatică severă (are risc de encefalopatie hepatică).

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau hepatice, afecţiuni musculare (cum ar fi miastenia gravis), un istoric de dependenţă de substanţe sau alcool, suferiţi de depresie sau aveţi alergii.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua ameţeala şi letargia provocate de medicament.

Utilizaţi Bromazepam cu precauţie la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai sensibile la efecte medicamentului.

Bromazepam trebuie utilizat cu prudenţă la bolnavii psihici, la cei cu sindroame depresive sau cu tendinţă la sinucidere dacă anxietatea nu este o componentă importantă a tabloului clinic.

După întreruperea tratamentului cu Bromazepam pot apare fenomene de rebound (reapariţia simptomelor) tranzitorii ce se pot manifesta prin exacerbarea simptomelor pentru care a fost instituit tratamentul (anxietate, insomnie).

Pentru a preveni apariţia sindromului de abstinenţă întreruperea medicaţiei trebuie să se facă treptat.

După administrarea produsului poate apare amnezie anterogradă (lipsa memoriei asupra evenimentelor petrecute după un anumit moment).

La anumiţi pacienţi, îndeosebi copii sau vârstnici, administrarea benzodiazepinelor poate provoca reacţii paradoxale: agitaţie, agresivitate. Dacă apare acest lucru trebuie întreruptă imediat administrarea medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Bromazepam consultaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- deprimante ale sistemului nervos central (medicamente ce provoacă letargie)
- fluvoxamină (Fevarin, Fluvoxamine) sau alte antidepresive
- itraconazol (Itraconazole, Orungal)
- ketoconazol (Ketostin, Nizoral)
- alte benzodiazepine cum ar fi alprazolam (Xanax, Neurol, Rivotril), diazepam, lorazepam (Anxiar)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Bromazepam poate trece în laptele matern şi poate avea efect sedativ asupra sugarului. Dacă tratamentul este absolut necesar, este necesară întreruperea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Dozele uzuale recomandate pentru majoritatea indicaţiilor sunt

de 1,5-3 mg de trei ori pe zi. Se pot administra doze de până la 18 mg pe zi în funcţie de sfatul medicului.

Se reduc dozele la persoanele în vârstă.

Copii

Pentru copii medicamentul se administrează doar la indicaţia medicului, în dozele hotărâte de către acesta.

C

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Bromazepam pot include: confuzie, letargie, diminuarea reflexelor, somnolenţă sau somn profund, pierderea conştienţei.

Bruxicam vezi Piroxicam

Budiair vezi Pulmicort Turbuhaler

Buscopan vezi Scobutil

Buscorem vezi Scobutil

Buscotil vezi Scobutil

Byol vezi Concor

Calmepam vezi Bromazepam

Calpol vezi Paracetamol

Canesten vezi Clotrimazol

Capocard vezi Captopril

Captopril

Denumire comună internaţională: Captoprilum
Alte denumiri comerciale: Capocard, Miniten
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Captoprilul este un inhibitor al enzimei de conversie a angiotensinei. Această grupă de medicamente acţionează prin prevenirea transformării angiotensinei I (o substanţă din sânge) la o formă cu acţiune mai puternică vasoconstrictoare şi care reţine apa şi sarea în corp. Este indicat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, insuficienţei cardiace congestive, afecţiunilor renale la diabetici sau pentru tratamentul fazei de recuperare după un atac de cord (infarct miocardic).

Important de ştiut

Dacă luaţi medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale este importantă administrarea regulată a acestuia. Deoarece tensiunea arterială scade treptat pot trece câteva săptămâni până ca medicamentul să-şi facă pe deplin efectul; nu întrerupeţi tratamentul chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

C

Administrarea corectă

Captopril se administrează de obicei cu 1 oră înainte de masă. Înghiţiţi comprimatul cu un pahar mare de apă.

Vărsăturile, diareea sau transpiraţia excesivă pot favoriza deshidratarea. Aceasta poate duce la scăderea tensiunii, dezechilibre electrolitice sau insuficienţă renală dacă survine în timpul tratamentului cu Captopril. Beţi zilnic cel puţin 2 litri de apă pe durata tratamentului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicamentul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor, urticarie)
- senzaţii de ameţeală severă sau leşin
- scăderea sau creşterea semnificativă a cantităţii de urină eliminată
- febră, frisoane, stare de rău, simptome gripale
- paloare a tegumentelor, sângerări sau leziuni apărute spontan
- dureri toracice persistente
- umflarea extremităţilor sau creştere rapidă în greutate

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tuse, pierderea gustului, pierderea apetitului, ameţeli, letargie, cefalee, tulburări ale somnului, uscarea gurii, dureri la

nivelul cavității bucale sau a buzelor, ușor prurit (mâncărimi) cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu sensibilitate cunoscută la medicament sau la alți inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi enalapril (Enap, Renitec), lisinopril (Medapril, Ranolip), ramipril (Ampril, Piramil, Ramil), quinapril (Accupro, Quinaran)

Atenționări speciale

Înainte de a lua Captopril anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale (sau dacă faceți dializă), suferiți de afecțiuni hepatice, afecțiuni cardiace sau insuficiență cardiacă congestivă, diabet, boli ale țesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindrom Sjogren, lupus, sclerodermie sau poliartrită reumatoidă.

Dacă urmați tratament cu Captopril pentru afecțiuni cardiace aveți grijă să nu faceți eforturi fizice exagerate. Consultați medicul în această privință.

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul insuficienței cardiace congestive, tensiunea arterială poate scădea temporar după primele doze de medicament și pot apare amețeli. Doctorul vă va monitoriza la primele doze de tratament sau la creșterea dozelor.

Dacă observați îngălbenirea pielii sau a ochilor încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul deoarece este posibilă apariția unei afecțiuni hepatice.

Captopril poate provoca amețeală și scăderea atenției. Utilizați medicamentul cu precauție dacă efectuați activități cu risc crescut sau care necesită atenție sporită.

Dacă observați apariția unei tuse seci persistente anunțați medicul. Aceasta se poate datora medicamentului și va dispare la întreruperea acestuia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Captopril anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- suplimente de potasiu
- substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- medicamente vasodilatatoare cum ar fi alprostadil (Muse, Vasaprostan), nitroglicerină, isosorbid dinitrat (Diniter, Elantan Long, Isodinit Retard, Isoket)
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibuten), diclofenac (Clafen, Rheumavek, Voltaren), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Rubifen), indometacin, naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin)
- diuretice de genul furosemidului, spironolactonei (Alspiron, Verospiron), indapamidului (Indapamag, Indater).

Sarcina și alăptarea

Nu utilizați medicamentul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină fără a consulta mai întâi medicul. Captopril poate provoca malformații congenitale la făt dacă este administrat în sarcină. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Captopril poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra tratamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 25 mg de 2-3 ori pe zi. Doza poate fi mai scăzută în afecțiunile renale sau alte afecțiuni majore. În funcție de răspunsul terapeutic medicul poate crește doza până la 150 mg pe zi. Doza maximă recomandată este de 450 mg pe zi.

Insuficiență cardiacă

Pentru majoritatea pacienților se recomandă o doză de 25 mg de 3 ori pe zi. Nu trebuie depășită o doză maximă zilnică de 450 mg.

După infarct miocardic

Doza inițială recomandată este de 6,25 mg administrată o dată, urmată apoi de 12,5 mg de trei ori pe zi. Medicul va crește apoi doza în următorele zile la 25 mg de trei ori pe zi, apoi în următoarele săptămâni la 50 mg de trei ori pe zi.

Afecțiuni renale la diabetici

Doza uzuală administrată este de 25 mg de 3 ori pe zi.

Copii

Nu s-a demonstrat siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Captopril pot include: amețeli severe sau leșin.

Carbamazepin vezi Carabamazepina

Carbamazepina

Denumire comună internaţională: Carbamazepinum

Alte denumiri comerciale: Carbamazepin, Carbamazepine, Carbavim, Carbepsil, Finlepsin, Neurotop, Stazepine, Taver, Tegretol, Timonil.

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită, Comprimate retard

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cabamazepina este un medicament anticonvulsivant. Acţionează prin scăderea impulsurilor nervoase ce provocă convulsiile şi durerea de origine nervoasă. Carbamazepina este indicată pentru tratamentul convulsiilor şi durerii de origine nervoasă cum ar fi cea din nevralgia de trigemen sau neuropatia diabetică. De asemenea se utilizează pentru tratamentul tulburării afective bipolare, sindromului de sevraj la alcool sau cefaleea migrenoasă.

Important de ştiut

Pot apare efecte adverse potenţial severe la administrarea carbamazepinei. Dacă observaţi apariţia febrei, durerilor în gât, rash-ului, ulcerelor bucale (leziuni deschise ale mucoasei bucale), leziuni apărute spontan sau pete roşietice sau violacee pe piele, anunţaţi imediat medicul. Acestea pot fi simptomele unei afecţiuni sanguine provocate de medicament.

Administrarea corectă

Medicamentul trebuie administrat de fiecare dată cu alimente. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare cu apă. Nu mestecaţi şi nu zdrobiţi comprimatele cu eliberare prelungită. Agitaţi suspensia orală înainte de a măsura doza necesară.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului, urticarie)
- rash cutanat cu vezicule roşietice şi cu descuamarea pielii
- febră, dureri în gât, stare generală de rău, simptome gripale

- leziuni sau sângerări spontan apărute, slăbiciune neobişnuită
- pete albe sau dureroase în interiorul cavităţii bucale sau pe buze
- dificultate la respiraţie chiar şi la eforturi mici
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greaţă, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (colorarea în galben a pielii şi a ochilor)
- scăderea cantităţii de urină eliminată

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, dureri de stomac, confuzie, cefalee, tulburări de vedere, agitaţie sau depresie, tinitus (ţiuituri în urechi), uscarea gurii, umflarea limbii, dureri musculare sau articulare.

Când nu se administrează?

Carbamazepina nu se administrează în cazul unui istoric de depresia a măduvei osoase, hipersensibilitate la medicament sau hipersensibilitate la antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina. De asemenea nu se administrează în asociaţie cu inhibitoare de monoaminoxidază sau la mai puţin de 14 zile de la terminarea tratamentului cu acestea.

Atenţionări speciale

Carbamazepina nu este un simplu analgezic şi nu trebuie administrată pentru ameliorarea durerilor uşoare sau medii de alte cauze.

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni hepatice, renale sau cardiace, dacă aţi avut reacţii adverse severe la orice medicament, dacă aveţi glaucom, lupus sau o afecţiune psihiatrică diagnosticată.

Tratamentul cu anticonvulsivante cum e carbamazepina nu trebuie întrerupt brusc. Există posibilitatea apariţiei unor convulsii severe, repetate, fără reapariţia stării de conştienţă care pot provoca leziuni cerebrale severe şi chiar moarte. Doar medicul poate determină când şi dacă trebuie să întrerupeţi tratamentul.

Deoarece medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie, trebuie utilizat cu precauţie atunci când efectuaţi activităţi cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită.

La persoanele în vârstă în special, tratamentul cu carbamazepină poate provoca stare confuzională sau agitaţie.

Carbamazepina a fost asociată cu unele reacţii adverse severe le nivel hepatic, sanguin şi cutanat, atât la începutul tratamentului cât şi după utilizarea pe termen lung. Anunţaţi imediat medicul

dacă observaţi apariţia următoarelor simptome: febră, dureri în gât, rash, ulceraţii bucale, leziuni sau sângerări apărute spontan, umflarea ganglionilor limfatici, pierderea apetitului, greaţă şi vărsături sau îngălbenirea pielii şi ochilor.

C

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Utilizarea medicamentelor anticonvulsivante fenobarbital, fenitoină sau primidonă poate reduce eficacitatea carbamazepinei.

Următorele medicamente pot creşte cantitatea de carbamazepină din sânge: azitromicina (Azatril, Azitrox), cimetidina, claritromicina (Klacid, Lekoklar), diltiazem (Corzem, Dilzem), eritromicina (Eritro, Eritromagis), fluoxetina (Anxetin, Prozac), isoniazida, itraconazol (Orungal), ketoconazol (Ketostin, Nizoral), loratadina (Claritine, Erolin), acid valproic (Convulex, Depakine Chrono).

Următoarele medicamente pot reduce eficacitatea carbamazepinei: cisplatin (Platidiam, Sinplatin), doxorubicina (Adriablastina, Caelyx, Sindroxocin), rifampicina (Sinerdol), teofilina (Teotard, Theo SR).

Multe alte medicamente pot interacţiona cu carbamazepina. Anunţaţi medicului orice medicament prescris sau eliberat fără reţetă, inclusiv vitamine şi minerale, produse din plante sau medicamente prescrise de un alt medic. Ţineţi o listă cu toate medicamentele pe care le luaţi şi arătaţi-o medicului.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta sarcina. Nu luaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Anunţaţi medicul dacă aţi constatat apariţia unei sarcini pe durata tratamentului.

Carbamazepina trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu luaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Afecţiuni convulsive

Doza uzuală recomandată pentru adulţi şi copiii peste 12 ani este de 200 mg de două ori pe zi. Medicul poate creşte doza în funcţie de răspunsul la tratament. De obicei doza nu trebuie să depăşească 1000 mg pe zi pentru copiii între 12 şi 15 ani şi 1200 mg pentru adulţi şi copiii peste 15 ani.

Nevralgie de trigemen

Doza uzuală este de 100 mg de două ori pe zi. Medicul poate creşte doza cu câte 100 la fiecare 12 ore în funcţie de răspuns. Dozele nu trebuie să depăşească 1200 mg pe zi iar dozele de întreţinere sunt între 400-800 mg pe zi.

Copii

Convulsii

Doza uzuală este de 100 mg de două ori pe zi. Medicul poate creşte doza cu câte 100 mg de două ori pe zi. Doza totală zilnică nu trebuie să depăşească 1000 mg.

Pentru copiii sub 6 ani doza iniţială este de 10-20 mg/kg corp/zi. Doza totală zilnică se administrează în 2-3 prize fracţionate. Doza maximă nu trebuie să depăşească 35 mg/kg corp/zi.

C

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu carbamazepină pot include: absenţa sau scăderea cantităţii de urină eliminată, comă, convulsii, ameţeli, imposibilitate de a urina, mişcări rapide involuntare ale ochilor, respiraţie neregulată, lipsa coordonării mişcărilor, creşterea sau scăderea tensiunii arteriale, greaţă, dilatare pupilară, bătăi cardiace rapide.

Carbamazepine vezi Carbamazepina

Carbavim vezi Carbamazepina

Carbepsil vezi Carbamazepina

Carbidopa / Levodopa vezi Zimox

Carbocisteina vezi Humex Expectorant

Cardura XL vezi Doxazosin

Cargosil vezi Aciclovir

Carnil

Denumire comună internaţională: Carnitinum
Alte denumiri comerciale: Miocor
Forme de prezentare: Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul se utilizează ca supliment pentru tratamentul nivelelor scăzute de carnitină din organism. Carnitina este o substanţă sintetizată în corp din carne şi produse lactate şi ajută organismul să folosească unele substanţe (cum ar fi acizii graşi cu lanţ lung) pentru producerea de energie. Nivelele scăzute de carnitină pot apare la persoanele care nu pot sintetiza adecvat

această substanţă din alimente sau la persoanele în tratament cu unele medicamente cum ar fi acidul valproic (Depakine, Convulex, Orfiril) sau zidovudina (Retrovir). De asemenea carnitina este indicată în boli miocardice, intoxicaţie cu antidepresive triciclice, insuficienţă cardiacă cronică, angină pectorală, efort susţinut.

C

Important de ştiut

Soluţiile orale pot conţine zahăr sau alcool. Utilizaţi aceste produse cu precauţie dacă suferiţi de diabet, dependenţă de alcool sau afecţiuni hepatice. Consultaţi medicul sau farmacistul înainte de a utiliza medicamentul

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează cu alimente sau imediat după masă pentru a reduce discomfortul gastric.

Folosiţi dispozitivul pentru dozarea soluţiei şi administraţi doar cantitatea de medicament prescrisă de către medic. Nu folosiţi o lingură obişnuită de bucătărie. Soluţia orală poate fi administrată ca atare sau dizolvată într-un lichid.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Consultaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea tratamentului dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie) sau a convulsiilor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: gust amar, diaree, uşoară slăbiciune musculară, greaţă, dureri de stomac, miros urât al corpului, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de administrarea medicamentului anunţaţi medicului orice afecţiune de care suferiţi, în special afecţiunile renale sau afecţiunile convulsive.

Pot fi necesare efectuarea de teste de laborator pe durata tratamentului pentru a monitoriza răspunsul sau apariţia efectelor adverse. Respectaţi programul consultaţiilor stabilit cu medicul dumneavoastră.

C

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu trebuie utilizat pe durata sarcinii decât dacă este absolut necesar. Anunţaţi medicul dacă aţi constatat apariţia unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecţiunilor doza uzuală este de 2-4 g pe zi (2-4 fiole pe zi) în prize egale.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc efectele supradozării cu carnitină.

Carteol

Denumire comună internaţională: Carteololum

Alte denumiri comerciale: Fortinol

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluţie, Picături oftalmice cu eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Carteol face parte dintr-o clasă de medicamente numită betablocante. Este utilizat pentru reducerea presiunii în interiorul ochiului. Carteol are indicaţie pentru tratamentul glaucomului sau hipertensiunii intraoculare.

Important de ştiut

Nu atingeţi cu picurătorul nici o suprafaţă, inclusiv suprafaţa ochilor sau mâinile. Acesta este steril. Dacă se contaminează poate provoca infecţii oftalmice.

Administrarea corectă

Spălaţi-vă pe mâini înainte de administrarea medicamentului.

Dacă purtaţi lentile de contact îndepărtaţi-le înaintea aplicării picăturilor oftalmice. Întrebaţi medicul dacă le puteţi aplica după

administrarea tratamentului şi la cât timp după aceea.

Pentru a aplica picăturile oftalmice, înclinaţi uşor capul pe spate şi trageţi în jos de pleoapa inferioară. Poziţionaţi picurătorul deasupra ochiului şi priviţi în sus şi în direcţia opusă acestuia. Aplicaţi o picătură, apoi închideţi ochiul şi apăsaţi uşor în colţul intern al ochiului (lângă nas) timp de aproximativ 1 minut pentru a împiedica scurgerea medicamentului în canalul lacrimal. Dacă este necesară aplicarea a mai mult de o picătură în acelaşi ochi, repetaţi procedura după aproximativ 5 minute. Repetaţi procedura şi pentru celălalt ochi dacă este nevoie.

Dacă utilizaţi şi alte medicamente cu administrare oculară (unguente, soluţii oftalmice), aşteptaţi cel puţin 10 minute până la administrarea acestora. Administraţi mai întâi picăturile şi apoi unguentele oftalmice, pentru a favoriza absorbţia picăturilor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor reacţii adverse:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului, urticarie)
- atac de astm (dificultate la respiraţie, respiraţie şuierătoare)
- insuficienţă cardiacă congestivă (dificultate la respiraţie, durere toracică, anxietate)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: senzaţie de arsură sau înţepătură la nivelul ochiului, cefalee, leşin, greaţă, depresie, bătăi cardiace rapide sau neregulate, scăderea tensiunii arteriale.

Când nu se administrează?

Medicamentul este contraindicat persoanelor cunoscute cu astm bronşic sau istoric de astm, bronhopneumopatie cronică obstructivă. De asemenea nu se administrează persoanelor cu afecţiuni cardiace cum ar fi bradicardie sinusală, bloc AV de grad III, insuficienţă cardiacă decompensată, şoc cardiogenic.

Nu se administrează persoanelor cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi astm sau alte afecţiuni pulmonare cronice, ritm cardiac încetinit, afecţiuni cardiace cum ar fi hipertensiune arterială, insuficienţă cardiacă sau bloc cardiac, dacă aveţi diabet sau hiperfuncţie tiroidiană. Medicamentul poate fi contraindicat sau pot fi necesare reduceri ale dozelor în cazul prezenţei acestor afecţiuni.

Nu utilizaţi soluţia oftalmică dacă observaţi modificarea culorii sau prezenţa de particule.

Medicamentul poate afecta capacitatea de a conduce autovehicule. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă efectuaţi activităţi ce risc crescut deoarece pot apare tulburări ale vederii.

Utilizaţi medicamentul cu precauţie la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai sensibile la efectele acestuia, în special la senzaţia de ameţeală.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Carteol anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratamentul cu unul dintre următorele medicamente:

- alfa-blocanţi, cum ar fi prazosin (Minipress)
- beta-blocanţi administraţi oral, cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- bronhodilatatoare cum ar fi salbutamol (Ventolin)
- antidiabetice cum ar fi insulina, glipizid (Glucotrol)
- clonidină, digoxin (Lanoxin), epinefrină (Adrenalina, Anapen), metildopa (Dopegyt), teofilină (Teotard, Theo SR).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu utilizaţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Carteolol trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 1-2 picături de soluţie în ochiul afectat, dimineaţa şi seara.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Carteol pot include: ameţeli, cefa-

lee, dificultate la respiraţie, încetinirea bătăilor cardiace, respiraţie şuierătoare, atac de cord.

Cartia vezi Acid Acetilsalicilic

Carvedigamma vezi Carvedilol

Carvedilol

Denumire comună internaţională: Carvedilolum

Alte denumiri comerciale: Atram, Carvedigamma, Coryol, Dilatrend, Kallidol, Talliton

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Carvedilol este un blocant alfa şi beta-adrenergic. Medicamentul acţionează prin blocarea anumitor substanţe din organism (cum ar fi epinefrina) afectând astfel vasele de sânge şi inima. Are ca efect încetinirea ritmului cardiac, scăderea tensiunii arteriale şi reducerea efortului inimii.

Este indicat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, al insuficienţei cardiace sau în faza de recuperare după un infarct miocardic (atac de cord). Scăzând tensiunea arterială medicamentul previne accidentele vasculare cerebrale (atacurile cerebrale), infarctul miocardic (atacul de cord) sau afecţiunile renale datorate hipertensiunii.

Important de ştiut

La unele persoane medicamentul poate provoca scăderea tensiunii arteriale şi ameţeli sau chiar leşin la ridicarea în picioare. Dacă apare această problemă, rămâneţi aşezat şi anunţaţi medicul. Administrarea medicamentului cu alimente poate reduce frecvenţa apariţiei acestor efecte. Totuşi, în prima lună de tratament sau la creşterea dozelor evitaţi efectuarea activităţilor cu risc crescut cum ar fi conducerea autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi, cu alimente. Urmaţi întocmai prescripţia medicului. Luaţi medicamentul la intervale regulate de timp pentru a fi benefic. Pentru a nu uita administrarea unei doze este de preferat să luaţi medicamentul al aceeaşi oră în fiecare zi.

Dacă luaţi medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale pot trece 1-2 săptămâni până când medicamentul să-şi facă complet efectul. Este important să continuaţi administrarea medicamentului chiar dacă nu aveţi nici un simptom. Majoritatea

persoanelor cu hipertensiune arterială nu au simptome.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul:

- bătăi cardiace neregulate sau încetinirea ritmului cardiac
- ameţeli severe sau leşin
- dificultate la respiraţie chiar şi la eforturi mici
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greaţă, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (colorarea în galben a pielii sau a ochilor)
- depresie

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi următoarele efecte adverse mai puţin severe: scăderea libidoului, impotenţă sau dificultatea de a ajunge la orgasm, tulburări de somn, senzaţie de oboseală, anxietate, nervozitate.

Când nu se administrează?

Carvedilol nu se administrează la persoanele cu afecţiuni cardiace severe, afecţiuni hepatice sau cunoscute cu astm. De asemenea este contraindicat la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi astm, tulburări de conducere cardiacă (bradicardie sinusal, bloc AV de grad II sau III), şoc cardiogenic, insuficienţă cardiacă severă (decompensată), afecţiuni hepatice.

Anunţaţi medicului orice afecţiune diagnosticată anterior, în special probleme respiratorii (boală pulmonară cronică obstructivă), alte afecţiuni cardiace (angină în variantă Prinzmetal), diabet, hipertiroidism, afecţiuni renale, afecţiuni circulatorii (boală Raynaud), afecţiuni cutanate (psoriazis), afecţiuni psihiatrice (depresie), feocromocitom, afecţiuni musculare (miastenia gravis).

Dacă suferiţi de diabet, medicamentul poate masca accelerarea ritmului cardiac care apare în mod normal în condiţii de hipoglicemie. Totuşi, alte simptome ale hipoglicemiei, cum ar fi ameţeli-

le sau transpirația nu sunt afectate de către medicament.

Medicamentul poate provoca amețeli, letargie sau chiar leșin în special la primele administrări sau la creșterea dozelor. Utilizați medicamentul cu precauție dacă efectuați activități cu risc crescut sau care necesită atenție sporită. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste simptome.

Pentru a diminua senzația de amețeală ridicați-vă cu grijă și lent în picioare. Administrarea medicamentului cu alimente va fi de asemenea benefică.

Utilizați cu precauție medicamentul la vârstnici deoarece pot avea o sensibilitate crescută la medicament în special pentru senzația de amețeală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Carvedilol anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- clonidină
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- antidiabetice cum ar fi insulina, glipizid (Glucotrol), metformin (Altron, Glucophage, Siofor)
- alte medicamente pentru afecțiuni cardiace cum ar fi nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamilul (Cordamil, Isoptin), diltiazemul (Corzem, Dilzem)
- medicamente pentru tratamentul astmului cum ar fi salbutamol (Ventolin), terbutalina (Aironyl), teofilina (Teotard, Theo SR).
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi indometacin, ibuprofen (advil, Ibalgin, Nurofen Paduden).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nefavorabile asupra sarcinii. Consultați medicul înainte să administrați medicamentul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Administrați medicamentul pe durata alăptării doar la indicația medicului.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza recomandată inițial este de 6,25 mg de două ori pe zi cu alimente. Medicul poate crește apoi doza la fiecare 1-2 săptămâni în funcție de răspuns până la maxim 50 mg pe zi.

Insuficiență cardiacă congestivă

Doza inițială este de 3,125 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește doza la fiecare 2 săptămâni în funcție de răspunsul terapeutic. Doza maximă este de 100 mg pe zi.

Terapie de recuperare după infarct miocardic

Doza inițială variază între 3,125-6,25 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește apoi doza după 3-10 zile la 12,5 mg de două ori pe zi. În funcție de răspunsul la terapie se poate crește apoi doza până la 25 mg de două ori pe zi.

Copii

Nu a fost evaluată siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Consultați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Carvedilol pot include: bătăi cardiace neregulate, dificultate la respirație, colorarea în albastru a patului unghial, amețeli, fatigabilitate, leșin, convulsii.

Cebion vezi Ascovit

Cec Hexal Forte vezi Cefaclor

Ceclodyne vezi Cefaclor

Ceclor vezi Cefaclor

Ceclozone vezi Cefaclor

Cedax

Denumire comună internațională: Ceftibutenum

Forme de prezentare: Pulbere pentru suspensie orală, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ceftibutenul este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul diferitelor infecții din organism. Este indicat pentru tratamentul infecțiilor streptococice faringiene, amigdalitelor și al otitei medii acute la adulți și copii. De asemenea mai este indicat pentru acutizarea bronșitelor cronice la adulți.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cedax. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor,

a limbii, urticarie). Dacă luaţi medicamentul şi observaţi apariţia acestor simptome anunţaţi imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără alimente, de obicei o dată pe zi sau conform prescripţiei medicului.

Antibioticele sunt eficiente atunci când se păstrează un nivel constant al medicamentului în corp. De aceea este important să administraţi medicamentul la intervale de timp egale.

Continuaţi administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeţi tratamentul când observaţi ameliorarea simptomelor. Simptomele clinice ale unei infecţii pot dispare înainte de eradicarea completă a infecţiei.

Anunţaţi medicul dacă afecţiunea persistă sau se agravează sub tratament.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi şi apoi încercaţi distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luaţi pe acea zi până când puteţi reveni la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash, înroşire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greaţă, vărsături sau diaree severe
- scaune cu sânge sau mucus
- leziuni sau sângerări spontan apărute

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uşoară greaţă sau vărsături, infecţii micotice ale cavităţii bucale sau vaginului (apariţia de pete albe, dureroase).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte cefalosporine sau peniciline.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă suferiţi de

o afecţiune renală sau a tractului gastrointestinal (de ex. colită).

Utilizaţi medicamentul cu precauţie la persoanele în vârstă. Medicamentul se excretă renal iar persoanele în vârstă pot avea funcţia renală redusă fiind mai susceptibile la efectele adverse ale medicamentului.

Dacă observaţi apariţia de noi infecţii (suprainfecţii), anunţaţi medicul. Poate fi necesară terapia cu un alt antibiotic.

Nu împărţiţi medicamentul cu alte persoane şi nu administraţi medicamentul pentru alte infecţii fără a consulta medicul. Nu este eficient împotriva tuturor tipurilor de germeni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de lua Cedax anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- probenecid
- un diuretic de ansă, cum ar fi furosemidul
- alt antibiotic

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuşi, consultaţi medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteţi însărcinată.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu luaţi medicamentul de durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 400 mg (o capsulă) o dată pe zi. La persoanele cu afectarea funcţiei renale poate fi necesară o reducere a dozei.

Copii

Pentru majoritatea afecţiunilor se recomandă administrarea de 9 mg/kg/zi (maxim 400 mg/zi) sub formă de suspensie orală. Copiii cu greutate mai mare de 45 kg sau cu vârsta mai mare de 10 ani pot primi doza recomandată adulţilor.

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta mai mică de 6 luni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cedax pot include: greaţă, vărsături, diaree sau crampe abdominale.

Cefaclor

Denumire comună internațională: Cefaclorum

Alte denumiri comerciale: Cec Hexal Forte, Ceclodyne, Ceclor, Ceclozone, Cefaklor, Cloracef, Medoclor, Vercef

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate eliberare modificată, Comprimate eliberare prelungită, Granule pentru suspensie orală, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cefaclor este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul unei game largi de infecții bacteriene. Acționează prin stoparea creșterii bacteriilor. Este indicat în infecții ale urechii medii, infecții ale pielii, tractului urinar sau tractului respirator.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cefaclor. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luați medicamentul și observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Administrați capsulele sau suspensia orală pe stomacul gol sau, dacă apar fenomene de discomfort gastric, cu lapte sau alimente.

Comprimatele cu eliberare prelungită se administrează cu alimente pentru a reduce discomfortul gastric.

Nu mestecați și nu zdrobiți comprimatele cu eliberare prelungită.

Antibioticele sunt eficiente atunci când se păstrează un nivel constant al medicamentului în corp. De aceea este important să administrați medicamentul la intervale de timp egale.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți tratamentul când observați ameliorarea simptomelor. Simptomele clinice ale unei infecții pot dispare înainte de eradicarea completă a infecției.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și apoi încercați distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luați pe acea zi până când puteți reveni la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash, înroșire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greață, vărsături sau diaree severe
- scaune cu sânge sau mucus
- leziuni sau sângerări spontan apărute

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață sau vărsături, infecții micotice ale cavității bucale sau vaginului (apariția de pete albe, dureroase).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte cefalosporine sau peniciline.

Atenționări speciale

Medicamentul poate provoca un test fals pozitiv la determinarea glucozei în urină pentru persoanele cu diabet. Respectați indicațiile medicului cu privire la ajustarea dozelor de medicament sau respectarea dietei.

Cefaclor poate provoca ocazional apariția diareei. Nu administrați medicamente antidiareice fără a consulta mai întâi medicul deoarece acestea pot agrava simptomatologia.

Medicamentul poate afecta activitatea contraceptivelor orale. Folosiți o altă metodă de contracepție pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cefaclor anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antiacide ce conțin aluminiu sau magneziu (Maalox, Ulcerotrat, Malucol)
- alte antibiotice
- diuretice de ansă cum ar fi furosemidul
- probenecid

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuși, consultați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală recomandată este de 250 mg la fiecare 8 ore sau 500 mg la fiecare 12 h pentru comprimatele cu eliberare prelungită. Pentru infecţiile severe medicul poate recomanda doze mai mari.

Copii

Se recomandă de obicei administrarea a 20 mg/kg corp/zi divizate în prize egale la 8 sau 12 ore. În infecţiile mai severe se poate prescrie 40 mg/kg corp/zi. Doza totală zilnică nu trebui să depăşească 1 gram.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefaclor pot include: diaree, greaţă şi vărsături, discomfort gastric.

Cefadroxil

Denumire comună internaţională: Cefadroxilum

Alte denumiri comerciale: Ceforan, Cexyl

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cefadroxil este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul infecţiilor ORL (ale nasului, gâtului sau urechilor), ale tractului urinar sau infecţii cutanate provocate de bacterii specifice, incluzând stafilococi, streptococi, E. coli.

Important de ştiut

Dacă sunteţi alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunţaţi medicul înainte de a lua Cefadroxil. Există posibilitatea să fiţi alergic şi la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luaţi medicamentul şi observaţi apariţia acestor simptome anunţaţi imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, o dată sau de două ori pe zi în funcţie de recomandările medicului. Puteţi lua medicamentul cu alimente dacă apare discomfort gastric.

Antibioticele sunt eficiente dacă concentraţia medicamentului în organism se menţine constantă. De aceea este important să administraţi medicamentul la intervale egale de timp.

Continuaţi administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Simptomele unei infecţii pot dispare înainte de eradicarea completă a infecţiei din organism. Nu întrerupeţi administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi şi apoi încercaţi distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luaţi pe acea zi până când puteţi reveni la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash, înroşire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greaţă şi vărsături severe sau diaree severă
- prezenţa sângelui sau mucusului în scaun
- leziuni sau sângerări apărute spontan

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse: uşoară greaţă sau vărsături, infecţii micotice ale cavităţii bucale sau a zonei genitale (apariţia de pete albe, dureroase)

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte cefalosporine.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau ale tractului gastrointestinal cum ar fi colita. Pot fi necesare ajustări ale dozei în prezenta acestor afecţiuni sau monitorizarea atentă a terapiei.

Medicamentul este eliminat din organism pe cale renală. Datorită reducerii funcţiei renale odată cu vârsta, medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la persoanele în vârstă. Acestea pot fi

mai predispuse la efecte adverse.

Utilizarea prelungită a medicamentului poate avea ca rezultat dezvoltarea bacteriilor rezistente la tratament şi care pot provoca suprainfecţii.

C

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cefaclor anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antiacide ce conţin aluminiu sau magneziu (Maalox, Ulcerotrat, Malucol)
- alte antibiotice
- diuretice de ansă cum ar fi furosemidul
- probenecid

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuşi, consultaţi medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteţi însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

· **Adulţi**

Infecţii alte tractului urinar

Doza recomandată pentru infecţii necomplicate este de 1-2 grame pe zi divizată în 1-2 administrări.

Infecţii cutanate, ORL

Doza uzuală este de 1 gram pe zi administrată de obicei în 1-2 prize.

Copii

Pentru infecţii ale tractului urinar sau ale pielii doza uzuală este de 30 mg/kg corp/zi administrată de obicei în două prize. Pentru infecţii ale gâtului se recomandă 30 mg/kg corp/zi în una sau două prize timp de 10 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefadroxil pot include: greaţă, vărsături, diaree, dureri abdominale.

Cefaklor vezi Cefaclor

Cefalexin vezi Cefalexina

Cefalexina

Denumire comună internaţională: Cefalexinum

Alte denumiri comerciale: Cefalexin, Keflex, Ospexin, Sporidex

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Granule pentru soluţie orală, Pulbere pentru soluţie orală

C

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cefalexina este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul infecţiilor bacteriene ale tractului respirator, ale urechii medii, infecţiilor osoase, ale pielii, ale aparatului reproducător sau ale tractului urinar.

Important de ştiut

Dacă sunteţi alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunţaţi medicul înainte de a lua Cefalexină. Există posibilitatea să fiţi alergic şi la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luaţi medicamentul şi observaţi apariţia acestor simptome anunţaţi imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei la fiecare 6 sau 12 ore sau conform indicaţiilor medicului. Se poate administra cu alimente dacă apare discomfort gastric.

Antibioticele sunt eficiente dacă concentraţia medicamentului în organism se menţine constantă. De aceea este important să administraţi medicamentul la intervale egale de timp.

Continuaţi administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Simptomele unei infecţii pot dispare înainte de eradicarea completă a infecţiei din organism. Nu întrerupeţi administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi şi apoi încercaţi distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luaţi pe acea zi până când puteţi reveni la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei,

a limbii, a buzelor, urticarie)
- diaree apoasă sau cu sânge
- convulsii
- febră, dureri în gât şi cefalee însoţite de rash cutanat cu vezicule, descuamarea pielii şi înroşirea acesteia
- paloare sau îngălbenirea pielii, închiderea la culoare a urinei, febră, stare confuzională, oboseală accentuată
- leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală neobişnuită
- confuzie, agitaţie, halucinaţii (vedenii)
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau absenţa urinărilor

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: uşoară greaţă , vărsături sau diaree, senzaţie de ameţeală sau uşoară oboseală, dureri articulare, prurit (mâncărime) vaginal sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate la medicament sau la alte antibiotice cefalosporine.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau ale tractului gastrointestinal cum ar fi colita. Pot fi necesare ajustări ale dozei în prezenta acestor afecţiuni sau monitorizarea atentă a terapiei.

Medicamentul este eliminat din organism pe cale renală. Datorită reducerii funcţiei renale odată cu vârsta, medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la persoanele în vârstă. Acestea pot fi mai predispuse la efecte adverse.

Utilizarea prelungită a medicamentului poate avea ca rezultat dezvoltarea bacteriilor rezistente la tratament şi care pot provoca suprainfecţii.

Dacă observaţi apariţia diareei pe durata tratamentului consultaţi medicul înainte de a lua un medicament pentru combaterea acesteia. Unele medicamente antidiareice pot agrava diareea în acest caz.

Dacă aveţi diabet, Cefalexina poate modifica rezultatul determinării glucozei în urină. Anunţaţi medicul înaintea efectuării acestui test. Nu modificaţi dozele de antidiabetice orale sau dieta înainte de a consulta medicul.

Anunţaţi medicul dacă nu observaţi ameliorarea simptomelor sau din contră, observaţi agravarea acestora în decurs de câteva zile.

Nu împărţiţi medicamentul cu alte persoane şi nu îl administraţi pentru alte infecţii decât v-a fost prescris.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul înainte de a lua Cefalexin dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:
- anticoagulante cum ar fi warfarina
- metformin (Altroin, Glucophage, Meguan, Metfogamma, Siofor)
- probenecid

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuşi, consultaţi medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteţi însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Infecţii ale gâtului, pielii sau ale tractului urinar

Doza recomandată este de 500 mg de două ori pe zi (la fiecare 12 ore). Tratamentul pentru infecţia vezicii urinare trebuie continuat timp de 7-14 zile.

Alte infecţii

Se recomandă o doză de 250 mg la fiecare 6 ore. Pentru infecţiile severe medicul poate recomanda o doză crescută.

Copii

Doza uzuală recomandată pentru majoritatea infecţiilor este de 25-50 mg/kg corp/zi administrată în mai multe doze.

Pentru infecţiile urechii medii se recomandă o doză de 75-100 mg/kg corp/zi divizată în patru prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefalexină pot include: greaţă, vărsături, discomfort gastric, diaree, sânge în urină.

Ceforan vezi Cefadroxil

Cefozon vezi Medocef

Cefuroxima vezi Zinnat

Cefuroxime vezi Zinnat

Cefzil

Denumire comună internaţională: Cefprozilum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cefprozilul este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul infecţiilor bacteriene uşoare şi medii ale gâtului, urechilor, sinusurilor, tractului respirator şi pielii. Acţionează prin stoparea creşterii bacteriilor.

Important de ştiut

Dacă sunteţi alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunţaţi medicul înainte de a lua Cefzil. Există posibilitatea să fiţi alergic şi la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luaţi medicamentul şi observaţi apariţia acestor simptome anunţaţi imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi sau în funcţie de indicaţiile medicului. Dacă apare discomfort gastric se poate administra cu alimente.

Antibioticele sunt eficiente dacă concentraţia medicamentului în organism se menţine constantă. De aceea este important să administraţi medicamentul la intervale egale de timp.

Continuaţi administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Simptomele unei infecţii pot dispare înainte de eradicarea completă a infecţiei din organism. Nu întrerupeţi administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi şi apoi încercaţi distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luaţi pe acea zi până când puteţi reveni la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)

- rash, înroşire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greaţă şi vărsături severe sau diaree severă
- prezenţa sângelui sau mucusului în scaun
- leziuni sau sângerări apărute spontan.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse: uşoară greaţă sau vărsături, infecţii micotice ale cavităţii bucale sau a zonei genitale (apariţia de pete albe, dureroase).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alte cefalosporine.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau ale tractului gastrointestinal cum ar fi colita. Pot fi necesare ajustări ale dozei în prezenta acestor afecţiuni sau monitorizarea atentă a terapiei.

Cefzil poate ocazional provoc apariţia colitei (inflamaţia a intestinelor) ceea ce duce la apariţia diareei. Unele medicamente antidiareice pot agrava simptomatologia. Nu administraţi medicamente pentru combaterea diareei înainte de a consulta medicul.

Cefzil poate afecta acţiunea contraceptivelor orale. Utilizaţi o metodă contraceptivă de barieră pe durata tratamentului pentru a asigura o contracepţie eficientă.

Dacă aveţi diabet, Cefzil poate modifica rezultatul determinării glucozei în urină. Anunţaţi medicul înaintea efectuării acestui test. Nu modificaţi dozele de antidiabetice orale sau dieta înainte de a consulta medicul.

Anunţaţi medicul dacă nu observaţi ameliorarea simptomelor sau din contră, observaţi agravarea acestora în decurs de câteva zile.

Nu împărţiţi medicamentul cu alte persoane şi nu îl administraţi pentru alte infecţii decât v-a fost prescris.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cefzil anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- probenecid
- un diuretic de ansă cum ar fi furosemidul
- anticoagulante, cum ar fi warfarina
- alt antibiotic.

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este

administrat pe durata sarcinii. Totuşi, consultaţi medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteţi însărcinată.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

C

Doze recomandate

Adulţi

Infecţii ale gâtului şi tractului respirator

Doza uzuală este de 500 mg o dată sau de două ori pe zi timp de 10 zile.

Infecţii ale sinusurilor

Se recomandă 250 mg la fiecare 12 ore timp de 10 zile. Pentru infecţiile severe se creşte doza la 500 mg de două ori pe zi.

Infecţii ale pielii

Doza uzuală este de 250 mg de două ori pe zi sau 500 mg o dată sau de două ori pe zi timp de 10 zile.

Copii între 2 şi 10 ani

Infecţii ale gâtului şi amigdalite

Doza uzuală este de 7,5 mg/kg corp de două ori pe zi timp de 10 zile.

Infecţii ale pielii

Se recomandă 20 mg/kg corp/zi o dată pe zi timp de 10 zile

Copii între 6 luni şi 2 ani

Infecţii ale urechii

Doza uzuală este de 15 mg/kg corp de două ori pe zi timp de 10 zile

Infecţii ale pielii

Doza uzuală este de 7,5 mg/kg corp de două ori pe zi timp de 10 zile. Pentru infecţiile severe doza se poate dubla.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefzil pot include: greaţă, vărsături, diaree, crampe abdominale, convulsii, senzaţie de amorţeală sau înţepături în mâini sau picioare, spasme musculare.

Celaskon vezi Ascovit

Celebrex

Denumire comună internaţională: Celecoxibum
Alte denumiri comerciale: Onsenal
Forme de prezentare: Capsule

C

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Celecoxib face parte dintr-o clasă de medicamente numite antiinflamatoare nesteroidiene, fiind un inhibitor specific al enzimei COX-2. Se utilizează pentru ameliorarea durerii şi a inflamaţiei. Este indicat pentru tratamentul artritelor, durerii acute sau durerii de cauză menstruală. De asemenea mai este indicat pentru încetinirea creşterii polipilor colonici la persoanele cu un istoric familial al acestei afecţiuni.

Important de ştiut

Ca şi alte antiinflamatoare nesteroidiene, Celebrex poate creşte şansele apariţiei unui atac cerebral (accident vascular cerebral) sau cardiac (infarct miocardic) cu consecinţe potenţial fatale. Riscul este crescut la persoanele cu afecţiuni cardiace sau care urmează tratament pe termen lung. Este important să discutaţii beneficiile şi posibilele riscuri cu medicul dumneavoastră şi să utilizaţi cele mai mici doze eficiente de medicament pentru perioada cât mai scurte de timp.

Deşi Celebrex are o acţiune mai redusă asupra stomacului faţă de alte antiinflamatoare nesteroidiene, trebuie totuşi utilizat cu precauţie mai ales la persoanele cu istoric de ulcer gastro-duodenal sau hemoragii digestive.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată sau de două ori pe zi la indicaţia medicului. Pentru a reduce discomfortul abdominal medicamentul se administrează de obicei cu alimente.

Înghiţiţi capsulele cu un pahar mare de apă şi nu vă întindeţi pentru cel puţin 20 de minute după administrarea medicamentului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- durere toracică, oboseală accentuată, dificultate la respiraţie, tulburări de vedere, de vorbire sau de echilibru
- scaune cu sânge sau negre
- tuse cu sânge sau vărsături "în zaţ de cafea"
- umflarea extremităţilor sau creştere ponderală rapidă
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau absenţa urinărilor
- greaţă, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, cefalee, rash cutanat cu vezicule, înroşirea şi descuamarea pielii
- leziuni sau sângerări apărute spontan, amorţeli, durere, slăbiciune musculară

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: discomfort gastric, arsuri retrosternale (pe coşul pieptului), diaree, constipaţie, balonare, ameţeli, nervozitate, cefalee, tulburări de vedere sau tinitus (ţiuituri în urechi).

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa anumitor afecţiuni cum ar fi astm bronşic sensibil la aspirină (istoric de dificultate la respiraţie însoţită de nas înfundat sau curgător după administrarea de aspirină sau alte AINS) sau intervenţie chirurgicală recentă pentru bypass coronarian.

De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alte antiinflamatoare nesteroidiene.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau hepatice, afecţiuni cardiace (hipertensiune arterială, insuficienţă cardiacă congestivă), afecţiuni hematologice (anemie), infecţii severe, afecţiuni gastrice (hemoragii gastrice sau ulcere), astm, polipi nazali, diabet, istoric de consum abuziv de alcool. Pot fi necesare reduceri ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate provoca hemoragii gastrice. Consumul zilnic de alcool sau tutun, în special pe durata tratamentului poate creşte riscul de apariţie al hemoragiilor gastrice. Evitaţi consumul de alcool sau tutun pe durata tratamentului.

Utilizaţi cu precauţi medicamentul la persoanele în vârstă deoarece pot avea risc mai mare de apariţie a efectelor adverse.

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii sub 18 ani.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Celebrex anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alte AINS cum ar fi diclofenac (Clafen, Rheumavek, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen, Paduden), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Tador), piroxicam (Flamexin)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- diuretice cum ar fi furosemid
- methotrexat
- un inhibitor al enzimei de conversie al angiotensinei, cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Enap, Renitec), quinapril (Accupro, Quinaran)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta sarcina. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină. Administrarea medicamentului în ultimele trei luni de sarcină poate provoca malformaţii congenitale.

Celebrex poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Osteoartrită

Doza recomandată este de 200 mg pe zi în una sau două prize.

Poliartrită reumatoidă

Se recomandă doze de 100-200 mg de două ori pe zi.

Dureri acute sau crampe menstruale

Se recomandă o doză de 400 mg urmată de o altă doză de 200 mg la nevoie în prima zi. În zilele următoare doza recomandată este de 200 mg de două ori pe zi.

Polipoză adenomatoasă familială

Se recomandă 400 mg de două ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Celebrex pot include: dificultate la respiraţi, comă, letargie, hemoragii gastro-intestinale, hipertensiune arterială, insuficienţă renală, greaţă, dureri gastrice, vărsă-

turi.

Celerg vezi Zyrtec

C

Cellcept

Denumire comună internațională: Mycophenolatum
Alte denumiri comerciale: Myfortic
Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Comprimate filmate gastrorezistente, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Micofenolatul scade sistemul imunitar al organismului. Sistemul imun ajută la combaterea infecţiilor în organism. De asemenea tot sistemul imun respinge organele transplantate cum ar fi rinichii sau ficatul deoarece le consideră străine organismului.

Cellcept este indicat pentru prevenirea rejecţiei transplantului de organe (rinichi, ficat, inimă).

Important de ştiut

Micofenolatul reduce capacitatea organismului de a combate infecţiile şi poate creşte riscul de apariţie a nodulilor limfatici (limfoame) sau a altor tipuri de tumori. De aceea medicamentul se administrează doar sub supravegherea strictă a medicului. Discutaţi cu medicul posibilele efecte ale medicamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează pe stomacul gol, cu o oră înainte sau cu patru ore după masă, de obicei de două ori pe zi conform prescripţiei medicului.

Înghiţiţi comprimatele întregi, fără a le mesteca sau zdrobi. Dacă utilizaţi capsule, nu le desfaceţi înainte de a le înghiţi.

Utilizaţi medicamentul regulat pentru a obţine eficacitatea maximă. Este de preferat să-l administraţi la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a nu sări peste doze.

Luaţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Este importantă administrarea medicamentului pe toată durata prescrisă de către medic chiar dacă simptomele afecţiunii dispar. Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- febră, frisoane, dureri musculare, simptome gripale
- leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală accentuată
- tuse cu sânge sau vărsături "în zaţ de cafea"
- scaune cu sânge sau negre la culoare
- dificultate sau durere la urinare

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: discomfort gastric, greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, uşoară oboseală, tremor, ameţeli, anxietate, probleme cu somnul, umflarea picioarelor, rash cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale, hepatice, cancer, afecţiuni gastrice (cum ar fi ulcerele), afecţiuni genetice. Pot fi necesare reduceri ale dozelor sau supravegherea atentă a terapiei în prezenţa acestor afecţiuni.

Dacă aţi suferit un transplant renal iar noul rinichi nu funcţionează normal deşi luaţi Cellcept, nivelele medicamentul în organism pot creşte ceea ce poate duce la o creştere a efectelor adverse.

Medicamentul poate provoca ameţeală; aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua senzaţia de ameţeală.

Micofenolatul poate provoca umflarea şi mărirea gingiilor (hiperplazie gingivală). Efectuaţi igiena orală zilnic şi consultaţi medicul dentist.

Deoarece medicamentul poate provoca apariţia cancerelor de piele este recomandat să evitaţi expunerea la soare sau bronzarea în solarii pe durata tratamentului. Utilizaţi îmbrăcăminte protectivă şi folosiţi creme solare dacă expunerea este inevitabilă.

Nu administraţi vaccinuri sau alte forme de imunizare fără aprobarea medicului. Evitaţi contactul cu persoanele cunoscute cu infecţii.

Anunţaţi medicul dacă sunteţi programat pentru o intervenţie chirurgicală asupra colonului care necesită evacuarea acestuia. Îndepărtarea bacteriilor din tractul digestiv poate reduce canti-

tatea de medicament din organism.

Utilizaţi cu precauţie Cellcept la vârstnici deoarece pot avea o eliminare scăzută a medicamentului din organism şi de aceea pot avea un risc mai mare de apariţie a efectelor adverse.

C

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cellcept anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- alte medicamente ce scad sistemul imun cum ar fi azatioprina (Imuran), ciclosporina (Cicloral, Equoral, Imusporin), tacrolimus (Prograf)
- antiacide eliberate fără reţetă (Antacid, Maalox, Ulcerotrat)
- aciclovir (Cloviral, Lovir, Ruvirox, Zovirax), ganciclovir (Cymevene, Valcyte), valaciclovir (Valtrex).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu se utilizează pe durata sarcinii. Utilizaţi metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului şi pentru cel puţin 6 luni după terminarea acestuia.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Transplant renal

Se recomandă administrarea unei doze se 1 g de două ori pe zi (2 g/zi).

Transplant cardiac sau hepatic

Doza recomandată este de 1,5 mg de două ori pe zi (3 g pe zi).

Copii

Se recomandă administrarea unei doze de 600 mg/m2 (suspensie orală), de două ori pe zi pentru copiii cu vârsta între 3 luni şi 18 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cellcept pot include: greaţă, vărsături, diaree, leziuni sau sângerări apărute spontan, semne de infecţie.

Celomix vezi Meloxicam

Centrum

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Comprimate filmate

C

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Centrum este un supliment alimentar cu multivitamine şi minerale utilizat pentru prevenirea deficienţei acestora în organism datorată dietei neadecvate, unor stări de boală sau sarcinii. Vitaminele sunt substanţe importante din organism care ajută la menţinerea stării de sănătate.

Important de ştiut

Supradozarea accidentală cu produse ce conţin fier este o cauză majoră de deces prin intoxicare cu substanţe la copiii sub 6 ani. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor. În cazul în care suspectaţi supradozarea accidentală anunţaţi imediat medicul sau ambulanţa.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o singură dată pe zi sau în funcţie de indicaţiile medicului. Nu administraţi o doză mai mare de medicament decât cea prescrisă.

Se recomandă a se administra cu alimente.

Luaţi medicamentul regulat pentru a obţine beneficii maxime. Pentru a nu uita o doză este recomandat să-l administraţi la aceeaşi oră în fiecare zi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unor reacţii adverse dacă medicamentul se administrează conform prescripţiei medicului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la orice componentă a produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul consultaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special dacă aţi consumat abuziv alcool, dacă aveţi afecţiuni hepatice sau afecţiuni gastro-

intestinale (ulcer, colită).

Aportul pe termen lung de vitamină (excluzând cea provenită din beta-caroten) poate creşte riscul de osteoporoză la adulţi. Nu administraţi medicamentul dacă luaţi şi alte suplimente de vitamină A.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Centrum informaţi medicul dacă luaţi alte medicamente, în special alte suplimente alimentare/vitaminice.

Sarcina şi alăptarea

Consultaţi medicul înainte de administrarea medicamentului dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 comprimat pe zi

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea

Simptomele supradozării pot include: dureri de stomac, greaţă, vărsături, diaree.

Cerebrolysin

Denumire comună internaţională: Hidrolizat de proteină din creier de porcină

Forme de prezentare: Soluţie injectabilă / perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cerebrolysin este un medicament pe bază de peptide cu rol neurotrofic şi activitate neuroprotectoare care protejează celulele nervoase în cazul unei ischemii. Creşte viabilitatea neuronală şi supravieţuirea după accidente vasculare cerebrale.

Este indicat în afecţiuni cerebrale organice, metabolice şi neurodegenerative, în special în demenţa senilă de tip Alzheimer, pentru complicaţiile atacurilor cerebrale, în traumatismele cranio-cerebrale.

Important de ştiut

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la pacienţii cunoscuţi cu afecţiuni convulsivante deoarece poate creşte frecvenţa apariţiei convulsiilor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează doar injectabil, intramuscular sau în perfuzie IV conform indicaţiilor medicului.

Este important ca medicamentul să fie administrat regulat pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Respectaţi programul consultaţiilor pentru administrarea medicamentului.

Dacă săriţi o doză – consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – medicamentul va fi păstrat de către medic. Dacă este nevoie să păstraţi dumneavoastră medicamentul, medicul vă va indica condiţiile de păstrare.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puţin probabilă apariţia unei reacţii adverse severe. Totuşi, dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a limbii, a buzelor, a gâtului, urticarie) anunţaţi imediat medicul.

Este posibilă apariţia altor efecte adverse uşoare cum ar fi: agitaţie paradoxală (agresiune, confuzie, insomnie), tremor, ameţeli, depresie, simptome gripale, discomfort gastric, diaree, constipaţie, reacţii la locul injectării (înroşire, mâncărime, senzaţie de arsură).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu epilepsie sau insuficienţă renală severă.

Atenţionări speciale

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la persoanele predispuse la reacţii alergice.

Deşi nu există dovezi că Cerebrolysin ar afecta funcţia renală, medicamentul nu trebuie administrat la persoanele cu afectarea severă a funcţiei renale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu antidepresive sau inhibitori ai monoaminoxidazei. În aceste cazuri poate fi necesară reducerea dozei de medicament.

Nu se combină cu soluţii de aminoacizi în perfuzie.

Sarcina şi alăptarea

Nu există date suficiente cu privire la efectele administrării medicamentului în sarcină. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicamentul se administrează injectabil, conform prescripţiei medicului, de obicei în cure de 4 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi o supradozare.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Cerebrolysin.

Cerezyme

Denumire comună internaţională: Imiglucerasum

Forme de prezentare: Pulbere pentru concetrat pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Imigluceraza este o formă sintetizată de către om a proteinei beta-glucocerebrozidază care se găseşte în mod natural în organism. Se utilizează pentru tratamentul bolii Gaucher în care această enzimă este deficitară. Boala Gaucher se manifestă prin: anemie (nivele scăzute ale celulelor roşii în sânge), trombocitopenie (nivele scăzute ale plachetelor), afectarea sistemului osos, hepatomegalie (mărirea de volum a ficatului) sau splenomegalie (mărirea de volum a splinei).

Important de ştiut

Aproximativ 15% dintre pacienţii trataţi cu imigluceraza dezvoltă anticorpi pentru medicament. Aproximativ 46% dintre pacienţii cu anticorpi detectabili în sânge au o reacţie alergică la medicament. Aceasta se poate manifesta prin dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feţei, urticarie, înroşire, ameţeli, leşin. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia simptomelor unei reacţii alergice.

Administrarea corectă

Cerezyme se administrează prin injectare intravenoasă conform prescripţiei medicului.

Pot fi necesare efectuarea unor analize de sânge înainte sau pe parcursul tratamentului pentru a monitoriza apariţia efectelor adverse. Respectaţi programul consultărilor la medic.

Dacă săriţi o doză – consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – medicamentul va fi păstrat de către medic. Dacă este nevoie să păstraţi dumneavoastră medicamentul, medicul vă va indica condiţiile de păstrare.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la tratament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor, urticarie, ameţeli, leşin).

Consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: reacţii la locul injectării (discomfort, arsuri, înţepături, umflare sau abces), greaţă sau vărsături, durere abdominală, diaree, oboseală accentuată, cefalee, ameţeli, rash.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Anunţaţi medicul dacă suferiţi de alte afecţiuni sau dacă aveţi un istoric de alergii, în special la alte medicamente.

Medicamentul poate provoca ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită, cum ar fi condusul autovehicolelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Medicamentul se administrează în perfuzie intravenoasă cu durata de 1-2 h. Dozele se individualizează pentru fiecare pacient.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Cerezyme.

Ceroxim vezi Zinnat

Cerucal vezi Metoclopramidum

Cetebe vezi Ascovit

Cetirizin vezi Zyrtec

Cexyl vezi Cefadroxil

C

Chinidina

Denumire comună internațională: Chinidinii Sulfas
Alte denumiri comerciale: Chinidina Sulfat
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Chinidina este utilizată pentru tratamentul sau prevenirea multor tipuri de aritmii cardiace (bătăi cardiace neregulate, cum ar fi fibrilația atrială). Chinidina poate ameliora semnificativ capacitatea de a efectua activități cotidiene prin scăderea numărului de bătăi cardiace aritmice. Totuși este posibil ca medicamentul să nu elimine complet aritmia. Acționează prin blocarea impulsurilor cardiace anormale.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția de țiuituri în urechi, tulburări de vedere, amețeli, leșin, bătăi cardiace rapide, cefalee, greață, rash sau dificultate la respirație.

Nu săriți peste doze și nu modificați programul normal de administrare fără a consulta mai întâi medicul. Acest lucru poate agrava afecțiunea tratată.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără mâncare, cu un pahar mare cu apă. Este de preferat administrarea pe stomacul gol însă se poate administra cu alimente dacă apare discomfort gastric.

Nu vă întindeți timp de 30 de minute după administrarea medicamentului.

Evitați modificările majore ale dietei și aportul de sare pe durata tratamentului, doar dacă medicul nu vă indică altfel. Cantitatea de sare din alimente poate afecta cantitatea de chinidină absorbită în organism. Consultați medicul pentru a afla mai multe detalii.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți dacă au trecut mai puțin de 2 ore de când trebuia să o administrați. Dacă au trecut mai mult de 2 ore, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesivă.

C

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate noi apărute sau agravate
- durere sau discomfort toracic
- amețeli, leșin sau cefalee intensă
- rash
- dificultate la respirație
- dureri abdominale, greață, vărsături
- îngălbenirea pielii sau a ochilor

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușor discomfort gastric, cefalee, scăderea apetitului, diaree, slăbiciune musculară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau care au dezvoltat prupură trombocitopenică la tratamente anterioare cu chinidină.

În absența unui pacemaker artificial funcțional, chinidina este contraindicată la persoanele a căror ritm cardiac este dependent de un pacemaker joncțional sau idioventricular, inclusiv persoanele cu bloc atrio-ventricular complet.

De asemenea chinidina este contraindicată la pacienții cu miastenie gravis sau la cei ce pot fi afectați de agenți anticolinergici.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor renale sau hepatice, afecțiunilor hematologice (deficit de G6PD), prezenței astmului, infecțiilor curente, ritmului cardiac foarte încetinit, nivelelor scăzute de magneziu sau potasiu.

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau a celor ce necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Înainte de o intervenție chirurgicală informați medicul că urmați tratament cu chinidină.

Medicamentul este eliminat pe cale renală. Datorită scăderii funcției renale odată cu vârsta, medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot avea un risc cres-

cut de apariție a reacțiilor adverse (cum ar fi amețelile).

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Chinidină informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- itraconazol (Orungal, Sopranox)
- ziprasidonă (Zeldox)
- ritonavir (Norvir)
- dolasteron (Anzemet)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- levofloxacină (Tavanic), gatifloxacină (Bonoq)
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Blocotenol), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil)
- fenotiazine, cum ar fi chlorpromazina.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul în sarcină fără a consulta medicul.

Chinidina trece în laptele matern însă nu se cunoaște efectul acesteia asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza uzuală pentru adulți este de 200 mg la fiecare 8 sau 12 ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Chinidină pot include: bătăi cardiace neregulate, tulburări de vedere, confuzie, delir, diaree, cefalee, intoleranță la lumină, pierderea auzului, scăderea tensiunii arteriale, țiuituri în urechi, vertij, vărsături.

Chinidina Sulfat vezi Chinidina

Cialis

Denumire comună internațională: Tadalafilum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Tadalafil este utilizat pentru tratamentul disfuncțiilor sexuale (impotență sau disfuncție erectilă). Acționează prin blocarea unei anumite enzime (fosfodiesteraza) din organism. În combinație cu stimularea sexuală medicamentul crește fluxul de sânge către penis pentru a iniția și menține erecția.

Important de știut

Cialis provoacă erecția doar în prezența stimulării sexuale. Nu acționează în absența excitației sexuale și nu are efect asupra libidoului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform prescripției medicului, cu cel puțin 30 de minute înainte de actul sexual. Poate fi administrat cu sau fără alimente. Efectul medicamentului asupra erecției poate dura și până la 36 ore. De aceea nu este recomandată administrarea a mai mult de o pastilă pe zi.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul doar înainte de actul sexual, nu mai mult de un comprimat pe zi. Nu administrați o doză dublă de medicament

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- durere toracică care iradiază către umeri sau brațe, senzație de greutate pe piept, greață, transpirații, stare generală de rău
- bătăi cardiace neregulate
- umflarea mâinilor, gleznelor, picioarelor
- dificultate la respirație
- tulburări de vedere
- senzație de amețeală sau leșin
- erecție dureroasă sau care durează mai mult de 4 ore.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: înroșire a feței, gâtului sau pieptului, nas înfundat, cefa-

lee, dureri de stomac, dureri de spate.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele în tratament cu nitraţi cum ar fi nitroglicerina, isosorbid dinitrat (Isodinit, Maycor). Administrarea în combinaţie a acestor medicamente cu Cialis poate provoca scăderea severă a tensiunii arteriale.

Cialis nu se administrează în combinaţie cu medicamente pentru tratamentul hipertensiunii sau pentru afecţiunile prostatei (alfa-blocanţi) cum ar fi doxazosin (Cardura, Kamiren, Magurol, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam), alfuzosin (Alfuran, Xatral).

De asemenea nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă suferiţi de afecţiuni cardiace sau aritmii, aţi suferit recent un atac cerebral (accident vascular cerebral) sau un atac de cord (infarct miocardic), dacă aveţi insuficienţă cardiacă congestivă, angină pectorală (dureri în piept), valori ridicate sau scăzute ale tensiunii arteriale, afecţiuni hepatice sau renale (sau dacă faceţi dializă), afecţiuni hematologice (anemie, mielom multiplu, leucemie, hemofilie), ulcer gastric, retinită pigmentară (o afecţiune congenitală a ochiului), o deformare fizică a penisului (boala Peyronie) sau dacă medicul v-a interzis activitatea sexuală pe motive de sănătate.

Un număr mic de pacienţi au raportat pierderea bruscă a vederii după administrarea de tadalafil. Acest tip de pierdere a vederii este provocată de scăderea bruscă a fluxului de sânge către nervul optic. Nu se cunoaşte exact dacă medicamentul este cauza acestui lucru. Pierderea bruscă a vederii după administrarea de tadalafil a survenit cel mai adesea la persoane care sufereau de afecţiuni cardiace, diabet, hipertensiune arterială, hipercolesterolemie, fumători sau persoane peste 50 ani.

Medicamentul nu oferă nici o protecţie împotriva bolilor cu transmitere sexuală cum ar fi HIV, virusul ce provoacă boala SIDA. Utilizaţi metode de protecţie eficiente.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau tulburări de vedere. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool.

Medicamentul nu este indicat pentru utilizarea de către femei sau copii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cialis informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis) sau claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid, Lekoklar)
- doxazosin (Cardura, Kamiren, Magurol, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam), alfuzosin (Alfuran, Xatral)
- medicamente pentru boala HIV cum ar fi amprenavir (Agenerase), efavirenz (Stocrin, Sustiva), nevirapina (Viramune), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), nelfinavir (Viracept)
- itraconazol (Orungal) sau ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- carbamazepină (Neurotop, Timonil, Finlepsil, Taver, Tegretol) sau fenitoină
- rifampicină (Sinerdol)

Sarcina şi alăptarea

Nu este indicat pentru administrarea femeilor.

Doze recomandate

Bărbaţi adulţi

Dozele recomandate se încadrează între 5 şi 20 mg în funcţie de efectul medicamentului. Doza recomandată iniţială este de 10 mg o dată pe zi cu cel puţin 30 de minute înaintea contactului sexual. Nu se administrează mai mult de o doză pe zi.

În prezenţa insuficienţei renale doza iniţială recomandată este de 5 mg o dată pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cialis pot include: durere toracică, greaţă, bătăi cardiace neregulate, senzaţie de ameţeală sau leşin.

Cibacen

Denumire comună internaţională: Benazeprilum

Alte denumiri comerciale: Benazepril

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cibacen face parte dintr-o clasă de medicamente numită inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Acţionează prin relaxarea musculaturii vaselor sanguine ceea ce permite lărgirea acestora.

Mai este indicat şi pentru prevenirea distrucţiei renale la persoanele cu diabet sau pentru tratamentul insuficienţei cardiace congestive.

C

Important de ştiut

Pentru a fi eficient medicamentul trebuie administrat regulat. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariţia efectelor complete ale medicamentului. Este important să administraţi medicamentul pe toată această perioadă, conform prescripţiei medicului, chiar în lipsa simptomelor. Cibacen nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată sau de două ori pe zi în funcţie de indicaţiile medicului. Se poate administra cu sau fără alimente.

Pentru a nu sări o doză este recomandată administrarea medicamentului la aceeaşi oră în fiecare zi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, urticarie, dureri severe de stomac, umflarea feţei, a gâtului, a buzelor, a limbii)
- senzaţie de ameţeală sau leşin
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa urinării
- paloarea tegumentelor, leziuni sau sângerări apărute spontan
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome gripale
- rash cutanat sever cu înroşirea pielii, descuamare şi apariţia de vezicule
- oboseală excesivă, slăbiciune musculară, bătăi cardiace neregulate
- durere toracică
- umflarea extremităţilor sau creştere rapidă în greutate
- icter (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tuse, ameţeli, letargie, cefalee, greaţă, vărsături, constipaţie, rash cutanat uşor sau prurit (mâncărime).

C

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alţi inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau hepatice, nivele crescute ale potasiului în organism, afecţiuni cardiace, diabet (slab controlat), aţi suferit un atac cerebral (accident vascular cerebral), aveţi afecţiuni circulatorii (boli de colagen cum ar fi lupus, sclerodermie).

Medicamentul poate provoca ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau celor care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool.

Pentru a minimiza riscul de apariţie al ameţelior datorate scăderii tensiunii arteriale, ridicaţi-vă lent de pe scaun sau din pat. Deshidratarea (pierderea de lichide) severă poate scădea de asemenea tensiunea arterială şi poate agrava senzaţia de ameţeală. Beţi multe lichide pentru a preveni deshidratarea.

Înainte de o intervenţie chirurgicală informaţi medicul că urmaţi tratament cu Cibacen.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul la vârstnici deoarece aceştia pot fi mai sensibili la efectele adverse ale medicamentului, în special la senzaţia de ameţeală.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cibacen anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- suplimente de potasiu sau înlocuitori ai sării de bucătărie ce conţin potasiu
- diuretice cum ar fi furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă, indapamid.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca malformaţii congenitale ale fătului dacă este administrat pe durata sarcinii. Consultaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Cibacen poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 10 mg o dată pe zi. Dozele de întreţinere variază între 20-40 mg pe zi administrate de obicei în una sau două doze. Doza maximă este de 80 mg pe zi.

Copii între 7 şi 16 ani

Se recomandă administrarea unei doze iniţiale de 0,2 mg/kg corp/zi.

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 7 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cibacen pot include: ameţeli severe, leşin, bătăi cardiace neobişnuit de rapide sau lente.

Cicloral

Denumire comună internaţională: Ciclosporinum

Alte denumiri comerciale: Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral

Forme de prezentare: Capsule moi, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ciclosporina face parte dintr-o clasă de medicamente numite imunosupresoare. Acţionează prin deprimarea sistemului imunitar. Medicamentul este utilizat pentru a preveni rejecţia de organ la persoanele cu transplant hepatic, renal sau cardiac. De obicei se administrează în combinaţie cu alte medicamente pentru a permite funcţionarea normală a organului respectiv. De asemenea se utilizează pentru tratamentul poliartritei reumatoide severe şi unele afecţiuni cutanate (cum ar fi psoriazisul).

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia febrei, durerilor în gât, leziunilor sau sângerărilor apărute spontan, dureri în cavitatea bucală, dureri abdominale, scaune deschise la culoare, închiderea la culoare a urinei. Aceste simptome pot anunţa apariţia unor efecte adverse severe.

Nu consumaţi suc de grefe sau grefe pe durata tratamentului cu ciclosporină. Acestea pot interacţiona cu medicamentul având efecte adverse severe. Discutaţi cu medicul în legătură cu consumul de suc de grefe.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi, la aceleaşi ore sau în funcţie de recomandările medicului. Se poate lua cu sau fără alimente însă este important să vă decideţi asupra unui mod de administrare şi să-l respectaţi pe toată durata tratamentului.

Pentru a ameliora gustul soluţiei orale, aceasta se poate amesteca cu suc de mere sau portocale la temperatura camerei. Amestecarea cu laptele poate creea un gust neplăcut. Măsuraţi doza necesară, adăugaţi-o într-un pahar cu suc, amestecaţi bine şi administraţi medicamentul cât mai curând posibil. Pentru a fi siguri că aţi luat toată doza de medicament, turnaţi suc în cană, amestecaţi şi beţi.

Pentru a obţine efectele maxime ale medicamentului administraţi-l regulat, la intervale de timp egale pentru a menţine o concentraţie constantă în organism. Pentru a nu sări o doză este de preferat să-l luaţi la aceeaşi oră în fiecare zi.

Poate trece o perioadă variabilă de timp, de până la câteva săptămâni până la ameliorarea simptomelor. Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a anunţa mai întâi medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia febrei, durerilor în gât, leziunilor sau sângerărilor apărute spontan, dureri în cavitatea bucală, dureri abdominale, scaune deschise la culoare, închiderea la culoare a urinei. Aceste simptome pot anunţa apariţia unor efecte adverse severe.

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a limbii, a feţei, a buzelor, urticarie)
- oboseală sau slăbiciune neobişnuită
- dificultate sau durere la urinare
- greaţă, vărsături severe sau diaree
- leziuni sau sângerări apărute spontan
- convulsii

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe,

continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tremor, accentuarea creşterii părului, afecţiuni gingivale, hipertensiune arterială, amorţeli sau înţepături, scăderea apetitului.

C

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament. De asemenea, medicamentul este contraindicat la persoanele cu artrită sau psoriazis care au o afecţiune renală severă, valori mari, necontrolate ale tensiunii arteriale sau neoplazii. Medicamentul nu trebuie administrat în asociaţie cu alte terapii împotriva psoriazisului, cum ar fi lumina ultravioletă, radiaţii, metotrexat.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale sau hepatice, un istoric recent de infecţii, convulsii, un deficit mineral necorectat (cum ar fi nivele scăzute de magneziu sau potasiu), afecţiuni hematologice, diabet, anumite probleme intestinale (sindrom de malabsorbţie), nivele crescute ale colesterolului sau trigliceridelor.

Medicamentul poate provoca ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau a celor ce necesită atenţie sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei.

Medicamentul poate scădea nivelele magneziului din organism. Discutaţi cu medicul posibilitatea introducerii suplimentelor de magneziu în schema de tratament.

Evitaţi administrarea vaccinurilor sau a altor forme de imunizare pe durata tratamentului fără consimţământul medicului. Evitaţi contactul cu persoane care au fost vaccinate recent împotriva poliomielitei sau gripei.

Evitaţi contactul cu persoane gripate sau cu alte afecţiuni contagioase cunoscute.

Dacă utilizaţi medicamentul pentru tratamentul psoriazisului, evitaţi expunerea prelungită la soare sau bronzarea în solarii. Utilizaţi creme de protecţie solară şi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Medicamentul poate provoca umflarea şi mărirea gingiilor (hiperplazie gingivală). Periaţi zilnic dinţii şi efectuaţi cu rigurozitate igiena orală pentru a preveni apariţia acestei probleme. Consultaţi regulat medicul stomatolog.

Persoanele în vârstă pot avea un risc crescut de apariţie a efectelor adverse renale şi asupra tensiunii arteriale pe durata tratamentului.

Diversele preparate comerciale de ciclosporină nu sunt inter-

schimbabile. Nu administraţi o altă formă a medicamentului sau un alt produs comercial fără a consulta mai întâi medicul deoarece pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Utilizaţi o metodă contraceptivă de barieră pe durata tratamentului (cum ar fi prezervativul sau diafragma). Nu utilizaţi anticoncepţionale orale fără aprobarea medicului.

C

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cicloral informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- trimetoprim şi sulfametoxazol (Berlocid, Biseptol, Co-Trim ELL, Septrin, Tagremin), gentamicină (Diakarmon, Gentamicin, Lyramicin), sau vancomicină (Edicin)
- antiinflamatoare nesteroidiene, cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibuten, Nurofen, Paduden), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), diclofenac (Clafen, Dicloral, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketonal, Ketoproxin, Rubifen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal)
- antifungice cum ar fi ketoconazol (Ketostin, Nizoral), itraconazol (Orungal), fluconazol (Diflucan, Diflazon, Mycomax)
- tacrolimus (Prograf, Protopic)
- melphalan (Alkeran)
- cimetidina sau ranitidina (Histan, Ranitin, Ulcoran, Zantac)
- antiaritmice, cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), amiodaronă (Cordarone, Mioritmin, Sedacoron), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis) sau claritromicină (Clar, Klacid, Fromilid, Lekoklar)
- bromocriptină (Brocriptin)
- colchicină, allopurinol (Milurit)
- indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- metoclopramid (Cerucal)
- digoxin (Lanoxin)
- lovastatin (Holetar, Medostatin), fluvastatin (Lescol), pravastatin (Lipostat, Pralip, Pravator), simvastatin (Mivastin, Simcor, Simgal, Simvacard)
- diuretice ce economisesc potasiu, cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron)
- vaccinurile

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul trebuie utilizat pe durata sarcinii doar dacă este

neapărată nevoie. Utilizarea ciclosporinei pe durata sarcinii a provocat afecţiuni ale fătului cum ar fi naşterea prematură, greutatea scăzută la naştere. Au fost raportate şi alte afecţiuni mai severe, chiar şi moartea fătului.

Medicamentul trece în laptele matern. Nu se recomandă alăptarea pe durata terapiei. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Rejecţia transplantului

Medicul va ajusta doza în funcţie de necesităţile individuale şi răspunsul la tratament. Doza depinde de tipul transplantului şi de alte medicamente administrate. Se administrează întotdeauna de două ori pe zi.

Psoriazis sau poliartrită reumatoidă

Doza iniţială recomandată este de 2,5 mg/kg corp/zi administrată în două prize. Medicul poate creşte treptat doza până la maxim 4 mg/kg corp/zi.

Copii

Doza este în general similară cu cea pentru adulţi, deşi pot fi necesare şi doze mai crescute.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu ciclosporină.

Cifran vezi Ciprofloxacina

Cilest

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cilest este o combinaţie contraceptivă orală care previne concepţia prin mecanisme centrale şi periferice. Medicamentul previne maturarea ovocitelor în ovare şi provoacă suprimarea acestora inhibând astfel ovulaţia. În plus, Cilest modifică mucusul cervical ceea ce atenuează penetrarea spermei iar endometrul este modificat astfel încât este redusă posibilitatea implantării.

Medicamentul este indicat pentru contracepţie, endometrioze, tulburări menstruale, cum ar fi cicluri dureroase, abundente, neregulate, prelungite.

Important de ştiut

După naştere sau avort Cilest trebuie început în prima zi a instalării menstruaţiei spontane. Dacă este indicat, tabletele pot fi luate mai devreme (7 zile după naştere sau imediat după avort). În acest caz este necesară utilizarea unei metode contraceptive de barieră în primele două săptămâni de tratament.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, o dată pe zi. Prima tabletă de Cilest se ia în prima zi a sângerării menstruale. Apoi se administrează câte o tabletă zilnic timp de 20 zile consecutiv, după care urmează 7 zile de pauză. Sângerarea similară ciclului menstrual apare de obicei la câteva zile după luarea ultimei tablete. Noul ciclu se începe în a opta zi (după 7 zile de pauză), cu o folie nouă de Cilest, indiferent dacă sângerarea s-a oprit sau nu.

Folia este marcată cu zilele săptămânii. Pentru a fi mai uşor de reţinut, administraţi tableta corespunzătoare fiecare zi a săptămânii.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi, dacă nu au trecut 12 ore de la ora obişnuită de administrare, contracepţia fiind eficientă în acest caz. Dacă însă au trecut mai mult de 12 ore, continuaţi conform orarului normal, fără a mai administra tableta uitată. Pentru perioada rămasă până la sfârşitul celor 21 de zile trebuie folosită o metodă contraceptivă adiţională. Nu administraţi o doză dublă de Cilest.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi comprimatele la temperatura camerei ferite de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- apariţia bruscă a amorţelii sau slăbiciunii, în special a unei părţi a corpului
- cefalee brusc instalată, confuzie, dureri în spatele ochilor, tulburări de vedere, de vorbire sau de echilibru
- durere toracică care iradiază în braţe sau umeri, greaţă, transpiraţii, stare generală de rău
- modificarea naturii sau severităţii cefaleelor migrenoase
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinii, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii şi a ochilor)
- umflarea mâinilor, gleznelor sau picioarelor

- apariția simptomelor depresiei (tulburări de somn, oboseală accentuată, modificări ale dispoziției)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață, vărsături, balonare, crampe abdominale, sensibilitate crescută a sânilor sau umflarea acestora, apariția pistruilor sau închiderea la culoare a tenului, creșterea pilozității, pierderea părului, modificări ale greutății sau apetitului, prurit sau scurgeri vaginale, tulburări ale ciclului menstrual, cefalee, nervozitate, amețeli, senzație de oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la femeile cunoscute cu:
- tromboflebită sau afecțiuni tromboembolice;
- istoric de tromboză venoasă profundă sau afecțiuni tromboembolice;
- afecțiuni vasculare cerebrale sau coronariene;
- migrenă cu aură focală;
- cunoscute sau suspectate de carcinom mamar;
- carcinom endometrial sau alte neoplazii estrogen-dependente;
- sângerări vaginale de cauză necunoscută;
- icter colestatic în sarcină sau apariția anterioară a icterului la administrarea medicamentului;
- afecțiuni cronice hepatocelulare cu disfuncții hepatice;
- carcinoame sau adenoame hepatice;
- sarcină cunoscută sau suspectată
- hipersensibilitate la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă aveți nivele crescute ale colesterolului sau trigliceridelor, depresie, diabet, hipertensiune arterială, edeme, afecțiuni ale vezicii biliare, migrenă, obezitate, tulburări ale ciclului menstrual, o sarcină recentă, afecțiuni ale tiroidei.

Nu fumați. Contracepția hormonală asociată cu fumatul țigaretelor crește semnificativ riscul de atac cerebral, apariția cheagurilor de sânge, hipertensiunii, atacurilor de cord, în special la femeile peste vârsta de 35 de ani.

Informați medicul despre tratamentul anticoncepțional dacă sunteți supusă unei intervenții chirurgicale sau este necesar un repaus prelungit la pat sau într-un scaun (un zbor cu avionul de exemplu). Poate fi necesară întreruperea administrării medicamentului pentru o perioadă de timp sau pot fi necesare luarea

unor măsuri de precauție speciale.

Medicamentul poate provoca închiderea la culoare a unor zone ale pielii (melasmă). Expunerea la lumina solară poate accentua efectul. Dacă apare acest lucru evitați expunerea prelungită la lumina solară, utilizați creme de protecție solară și utilizați îmbrăcăminte protectivă.

Dacă suferiți de miopie sau purtați lentile de contact, pot apare tulburări de vedere sau puteți avea probleme la purtarea lentilelor de contact. Consultați medicul dacă observați apariția acestora.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:
- fenilbutazonă
- antibiotice, cum ar fi amoxicilina (Amoksiklav, Amoxiplus, Augmentin), ampicilina (Epicocillin, Pamecil), doxiciclina, penicilina, rifampicina (Sinerdol), tetraciclina sau altele
- medicamente anticonvulsivante, cum ar fi fenitoina (Fenitoin, Phenhydan), carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Timonil), oxcarbazepină (Trileptal), topiramat (Topamax)
- barbiturice, cum ar fi amobarbital (Amital), fenobarbital
- medicamente în boala HIV cum ar fi indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul trece în laptele matern putând avea efecte adverse asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Se administrează 1 comprimat pe zi respectând schema de administrare. Cereți sfatul medicului sau farmacistului dacă aveți nelămuriri cu privire la modul de administrare al medicamentului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Consultați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cilest pot include: greață, vărsături, hemoragii vaginale.

Cimetidina

Denumire comună internaţională: Cimetidinum
Forme de prezentare: Capsule

C

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cimetidina face parte dintr-o clasă de medicamente numită antagonişti ai receptorilor histaminici. Acţionează prin scăderea cantităţii de acid produsă în stomac. Este indicată pentru tratamentul anumitor ulcere (ulcer duodenal activ, ulcere gastrice benigne, esofagită de reflux) şi pentru afecţiunile caracterizate de o hiperproducţie de acid la nivelul stomacului (sindrom Zollinger-Ellison).

Important de ştiut

Evitaţi administrarea de antiacide doar dacă nu sunt recomandate de către medic. Urmaţi sfatul medicului în privinţa administrării antiacidelor. Poate fi necesară administrarea acestora la o altă oră faţă de cimetidină.

Administrarea cimetidinei poate provoca o susceptibilitate crescută la infecţii virale ce determină pneumonie. Aceasta s-a observat mai ales la persoanele în vârstă, la cei cu diabet, deprimarea sistemului imunitar sau afecţiuni pulmonare cronice. Înainte de a lua cimetidină informaţi medicul dacă suferiţi de aceste afecţiuni.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu alimente sau fără. Nu administraţi antiacide mai devreme de 1-2 ore de la administrarea cimetidinei. Evitaţi consumul excesiv de cafea pe durata tratamentului.

Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Pot trece până la 8 săptămâni până la vindecarea ulcerului. Administraţi medicamentul chiar şi dacă nu observaţi ameliorarea imediată a simptomelor.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- tuse, febră, dureri toracale, dificultate la respiraţie
- rash cutanat eritematos (de culoare roşie) sau cu vezicule
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală neobişnuită
- senzaţie de ameţeală, leşin, dezorientare, stare confuzională
- scăderea cantităţii de urină eliminată
- bătăi cardiace neregulate

C

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, depresie, agitaţie, sensibilitate crescută a sânilor sau umflarea acestora la bărbaţi, dureri musculare sau articulare, dureri de cap, diaree, greaţă, constipaţie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă suferiţi de diabet, astm sau o afecţiune pulmonară cronică, deprimarea sistemului imunitar, deprimarea măduvei osoase, afecţiuni renale sau hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau precauţii speciale pentru persoanele cu aceste afecţiuni.

Vindecarea ulcerelor se poate face mai dificil la persoanele fumătoare

La persoanele peste 50 de ani, cu afecţiuni hepatice sau cu alte afecţiuni severe poate apare o stare confuzională temporară pe durata tratamentului cu cimetidină. Anunţaţi medicul dacă aţi observat apariţia acestui lucru.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cimetidina informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- ketoconazol (Nizoral)
- antiagregante plachetare cum ar fi acenocoumarol (Acenocoumarol, Sintrom, Trombostop)
- fenitoină
- nifedipină (Adalat, Cordipin, Epilat, Nifecard)
- metronidazol (Efloran, Flagyl, Grinazole, Metrogene)
- propranolol
- lidocaină (Xilina)
- diazepam
- teofilină (Teotard, Theo SR)

- antidepresive, cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil).

Evitaţi consumul de băuturi alcoolice pe durata tratamentului. Medicamentul poate creşte efectele alcoolului.

Antiacidele pot reduce efectele medicamentului dacă se administrează odată cu Cimetidina. Dacă este necesar a lua un antiacid, administraţi-l la cel puţin 2 ore distanţă de Cimetidină.

C

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuşi nu trebui administrat fără aprobarea medicului. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Medicamentul trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Ulcer duodenal activ

Doza uzuală recomandată este de 800 mg pe zi administrată în două sau patru prize. Pentru tratamentul de întreţinere se recomandă doze de 400 mg pe zi. Durata tratamentului este de minim 4 săptămâni.

Esofagită de reflux

Doza recomandată este de 400 mg de 4 ori/zi timp de 6-8 săptămâni.

Afecţiuni asociate cu hipersecreţie gastrică

Doza uzuală este de 300 mg de 4 ori/zi administrată cu mesele şi la culcare. Doza trebuie individualiztă în funcţie de răspuns şi nu trebuie să depăşească 2400 mg/zi.

Copii

Siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii sub 16 ani nu a fost studiată îndeajuns. Totuşi, medicul poate decide administrarea în condiţiile în care efectele benefice sunt mai importante decât riscurile. Doza recomandată este de 20-40 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cimetidină pot include: greaţă, vărsături, diaree, stare confuzională, oboseală extremă, leşin.

Ciphin vezi Ciprofloxacina

Ciplox vezi Ciprofloxacina

Cipralex

Denumire comună internaţională: Escitalopramum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

C

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Escitalopramul este un antidepresiv din clasa inhibitoarelor selective ale recaptării serotoninei. Acţionează prin restabilirea echilibrului la nivel cerebral a unor substanţe afectate în depresie. Este indicat în tratamentul depresiei sau al tulburării anxioase generalizate.

Important de ştiut

Medicaţia antidepresivă este utilizată pentru tratamentul unei game largi de afecţiuni, inclusiv depresie. Pe lângă alte efecte benefice, tratamentul ajută la prevenirea apariţiei ideilor suicidare sau a încercărilor de suicid. Totuşi, unele studii au arătat că la un număr restrâns de persoane (în special copii sau adolescenţi) în tratament cu antidepresive se observă agravarea simptomatologiei, apariţia altor simptome comportamentale sau a ideilor de suicid. De aceea este important să discutaţi cu medicul în legătură cu riscurile şi beneficiile tratamentului antidepresiv (în special la copii sau adolescenţi).

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără mâncare, de obicei o dată pe zi sau conform indicaţiilor medicului.

Este important să continuaţi administrarea medicamentului chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Nu încetaţi administrarea fără a consulta mai întâi medicul. Unele afecţiuni se pot agrava la întreruperea bruscă a medicaţiei.

Pot trece până la 4-6 săptămâni până să observaţi ameliorarea simptomelor. Administraţi medicamentul la intervale egale de timp pentru a obţine efectele maxime. Pentru a nu uita administrarea unei doze, luaţi medicamentul la aceleaşi ore în fiecare zi.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- agravarea simptomelor de anxietate, panică, tulburărilor de somn, iritabilităţii, agitaţiei, agresivităţii sau apariţia stării maniacale (hiperactivitate mentală şi/sau fizică), apariţia ideilor de suicid
- convulsii
- tremor, rigiditate musculară sau fasciculaţii musculare
- tulburări de echilibru sau de coordonare a mişcărilor
- agitaţie, confuzie, transpiraţii, bătăi cardiace rapide

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: nervozitate, nelinişte, cefalee, dificultăţi de concentrare, ameţeli, letargie, tulburări ale somnului, greaţă, diaree, modificarea greutăţii, scăderea libidoului, impotenţă, dificultatea de a ajunge la orgasm, uscarea gurii, ţiuituri în urechi (tinitus).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament. De asemenea nu se administrează mai devreme de 2 săptămâni înaintea sau după administrarea unui IMAO (inhibitor de monoaminoxidază).

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, inclusiv asupra istoricului familial de afecţiuni psihiatrice, istoric familial de tentative de suicid, prezenţa tulburărilor de coagulare, afecţiunilor cardiace, renale sau hepatice, prezenţa unei afecţiuni convulsive, dezechilibre electrolitice (hiponatremie, sindrom de secreţie inadecvată a hormonului antidiuretic), afecţiuni ale tiroidei.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau a celor ce necesită atenţie sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua aceste simptome.

Înaintea unei intervenţii chirurgicale informaţi medicul că urmaţi tratament cu Cipralex.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul la persoanele în vârstă deoarece pot avea o sensibilitate crescută la efectele adverse ale medicamentului, în special senzaţia de ameţeală.

În unele cazuri medicamentul poate provoca apariţia maniei (creşterea activităţii mentale şi/sau fizice). Anunţaţi medicul dacă

observaţi apariţia acestui lucru.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- carbamazepină (Finlepsin, Taver, Tegretol, Timonil)
- cimetidină
- un antiagregant plachetar, cum ar fi acenocoumarol (Sintrom, Trombostop)
- alte antidepresive cum ar fi amitriptilina, fluoxetina (Prozac), fluvoxamina (Fevarin), clomipramina (Anafranil), paroxetina (Arketis), sertralina (Zoloft, Serlift)
- frovatriptan (Fromena), sumatriptan, (Imigran), rizatriptan (Maxalt), Eletriptan (Replax)

Sarcina şi alăptarea

Antidepresivele inhibitoare ale recaptării de serotonină pot provoca afecţiuni severe pulmonare ale fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Escitalopram poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 10 mg o dată pe zi. Dacă este necesar medicul poate creşte doza la 20 mg după o săptămână de tratament.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cipralex pot include: greaţă, vărsături, tremor, transpiraţii, bătăi cardiace rapide, confuzie, ameţeli, convulsii sau comă.

Ciprinol vezi Ciprofloxacina

Cipro Quin vezi Ciprofloxacina

Ciprobay vezi Ciprofloxacina

Ciprocin vezi Ciprofloxacina

Ciprodar vezi Ciprofloxacina

Ciprofloxacin vezi Ciprofloxacina

Ciprofloxacina

Denumire comună internațională: Ciprofloxacinum

Alte denumiri comerciale: Aristin-C, Cifran, Ciphin, Ciplox, Ciprinol, Cipro Quin, Ciprobay, Ciprocin, Ciprodar, Ciprofloxacin, Ciprolen, Ciprolet, Ciprinox, Ciprozone, Ciprozone forte, Ciprum, Cuminol, Euciprin, Grenis-Cipro, Loxacil, Quintor, Serviflox, Sifloks

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Comprimate filmate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ciprofloxacina este un antibiotic din clasa fluoroquinolonelor utilizat pentru tratamentul unei varietăţi de infecţii. Este indicat pentru tratamentul infecţiilor căilor respiratorii inferioare, abdominale, ale pielii, oaselor şi articulaţiilor, tractului urinar, inclusiv cistite (inflamaţia vezicii urinare) la femei. Este indicat de asemenea pentru infecţii sinusale sau bronşice severe, diaree infecţioasă, febră tifoidă, antrax, infecţii ale prostatei, unele infecţii cu transmitere sexuală cum ar fi gonoreea.

Important de ştiut

Ciprofloxacina este eficientă împotriva unei game largi de bacterii şi este utilizată pentru tratamentul infecţiilor multor organe. Totuşi, încetaţi administrarea ciprofloxacinei şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia rashului sau a altor reacţii alergice. Deşi sunt destul de rare, au fost raportate unele reacţii alergice severe, potenţial fatale (unele la administrarea primei doze) la pacienţii în tratament cu acest tip de antibiotice. Unele au fost însoţite de colaps al sistemului circulator, pierderea cunoştinţei, umflarea feţei, a gâtului, dificultate la respiraţie, prurit, urticarie. Febra şi icterul (îngălbenirea pielii şi a ochilor) sunt alte simptome pentru care ar trebui să consultaţi imediat un medic.

Administrarea corectă

Medicamentului se administrează cu sau fără mâncare, de obicei de două ori pe zi, dimineaţa şi seara sau conform sfatului medicului.

Administraţi medicamentul cu 2 ore înainte sau 6 ore după administrarea altor medicamente sau antiacide ce conţin magneziu, aluminiu sau calciu. Unele exemple includ quinapril (Accupro, Aquiril), vitamine / minerale, antiacide, produse lactate (lapte, iaurt), sucuri îmbogăţite cu calciu, sucralfat. Alte produse includ subcitrat de bismut (De-Nol), fie sau zinc. Acestea leagă ciprofloxacina împiedicând absorbţia acesteia. Totuşi, ciprofloxacina poate fi administrată cu produse lactate sau sucuri cu calciu în timpul mesei deoarece alimentele vor împiedica medicamentul să se lege la calciu.

Luaţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Consumaţi multe lichide pe durata terapiei.

Antibioticele îşi fac efectul cel mai bine atunci când concentraţia acestora în organism este menţinută constantă. De aceea medicamentul trebuie administrat la intervale egale de timp.

Continuaţi administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observaţi ameliorarea simptomatologiei. Simptomele unei infecţii pot dispare înainte de eradicarea completă a infecţiei din organism.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a limbii, a buzelor)
- convulsii
- stare confuzională, halucinaţii, depresie, idei de auto sau heteroagresivitate (de a vă face rău dumneavoastră sau celorlalţi)
- dureri articulare brusc apărute sau umflături în vecinătatea articulaţiilor (în special la mână sau gleznă)
- diaree apoasă sau cu sânge
- scăderea sau creşterea cantităţii de urină eliminată
- dureri toracice, bătăi cardiace rapide

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: greaţă, vărsături, ameţeli, letargie, tulburări de vedere, tulburări de somn, dureri articulare sau musculare, creşterea sensibilităţii pielii la lumina solară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alte antibiotice fluoroquinolone.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunţaţi medicul dacă suferiţi de afecţiuni convulsivante, afecţiuni ale sistemului nervos central sau ale creierului, afecţiuni renale, afecţiuni ale tendoanelor sau articulaţiilor (de ex. tendinită, bursită), afecţiuni hepatice, afecţiuni circulatorii.

Medicamentul poate provoca ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Medicamentul poate provoca o sensibilitate crescută a pielii la lumina solară. Evitaţi expunerea prelungită la soare, bronzatul sau solariile. Utilizaţi creme pentru protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dară expunerea este necesară.

Medicamentul este eliminat din organism pe cale renală. Persoanele în vârstă a căror funcţie renală este mai redusă pot avea un risc crescut de afectare a tendoanelor pe durata terapiei, în special dacă fac tratament concomitent cu corticosteroizi (prednison, hidrocortizon).

Copii pot avea un risc crescut de afectare a tendoanelor sau articulaţiilor. Discutaţi acest lucru cu medicul dumneavoastră.

Administrarea pe termen lung a medicamentului poate avea ca rezultat creşterea bacteriilor rezistente la antibiotic şi care pot provoca suprainfectarea. De aceea este importantă monitorizarea regulată a afecţiunii şi tratamentului.

Medicamentul poate stimula sistemul nervos central ceea ce poate duce la apariţia tremorului, neliniştii, ameţelilor, stărilor confuzionale, depresiei sau halucinaţiei. Dacă observaţi apariţia acestora consultaţi cât mai curând medicul.

Dacă este necesară administrarea ciprofloxacinei pentru o perioadă lungă de timp, medicul vă va indica probabil efectuarea unor analize pentru urină, funcţie renală sau hepatică. Dacă administraţi medicamentul pentru tratamentul gonoreei, medicul ar trebui să vă indice un test pentru sifilis după 3 luni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Ciprofloxacină informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- didanozină (Videx)
- teofilină (Teotard, Theo-SR)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- insulină sau antidiabetice orale cum ar fi glipizid (Glucotrol), gliburid sau altele
- antiinflamatoare nesteroidiene, cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibutin, Nurofen, Paduden), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal) sau altele
- fenitoină (Fenitoin, Phenhydan)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imunosporin, Sandimun Neoral)

Următoarele medicamente pot interfera cu absorbţia ciprofloxacinei şi trebuie administrată cu cel puţin 6 ore înainte sau 2 ore după aceasta: antiacide ce conţin magneziu sau aluminiu, suplimente alimentare sau alte produse ce conţin calciu, fier sau zinc.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse asupra fătului. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Ciprofloxacina trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală este de 250 mg la fiecare 12 ore. Infecţiile severe pot necesita doze de 500 mg la fiecare 12 ore. Durata tratamentului este de obicei între 7 şi 14 zile.

Cistită (inflamaţia vezicii urinare la femei)

Doza uzuală este de 100 mg sau 250 mg la fiecare 12 ore. Tratamentul durează de obicei 3 zile.

Infecţii ale tractului respirator inferior, pielii oaselor sau articulaţiilor

Doza recomandată este de 500 mg la fiecare 12 ore. Infecţiile severe pot necesita 750 mg la fiecare 12 ore. Durata tratamentului este între 7 şi 14 zile, în afară de infecţiile articulare unde tratamentul durează 4-6 săptămâni.

Diaree infecţioasă, febră tifoidă, sinuzite, infecţii ale prostatei sau abdominale

Doza recomandată este de 500 mg la fiecare 12 ore. Durata tratamentului este de 5-7 zile pentru diaree, 10 zile pentru febră tifoidă şi sinuzite, 7-14 zile pentru infecţii abdominale şi 28 de zile pentru prostatite.

Anthrax

Pentru adulţi se recomandă 500 mg la fiecare 12 ore. Pentru copii se calculează o doză de 15 mg/kg corp, până la maxim 500 mg per doză. Tratamentul durează 60 de zile.

Gonoree

Se recomandă o doză unică de 250 mg.

Copii între 1 şi 17 ani

Dozele pentru copii se calculează de către medic în funcţie de

greutatea corporală.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu ciprofloxacină pot include: convulsii, probleme la urinare, slăbiciune accentuată, colorarea în albastru a buzelor şi paloarea pielii.

Ciproheptadina

Denumire comună internaţională: Cyproheptadinum
Alte denumiri comerciale: Biohept, Peritol
Forme de prezentare: Comprimate, Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ciproheptadina este un antihistaminic administrat pentru ameliorarea simptomelor diferitelor alergii, cum ar ochi roşii sau inflamaţi, nas curgător, strănut. Se utilizează şi pentru ameliorarea pruritului şi urticariei provocate de unele afecţiuni ale pielii. Medicamentul acţionează prin blocarea acţiunii unor substanţe naturale din organism cu rol în producerea inflamaţiei (histamina, serotonina).

Mai poate fi administrată pentru tratamentul unor afecţiuni hormonale (sindrom Cushing provocat de afectarea hipofizei), tulburări sexuale provocate de unele medicamente, tulburări de alimentare (anorexie nervoasă).

Important de ştiut

Medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool deoarece poate accentua aceste simptome.

Totuşi, la unele persoane, în special la copii medicamentul poate avea un efect opus putând provoca agitaţie.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de 2-3 ori pe zi sau conform sfatului medicului. Cirpoheptadina se poate administra cu alimente pentru a reduce discomfortul gastric. Dacă utilizaţi siropul, este necesară măsurarea atentă a dozei cu dozatorul inclus.

Nu creşteţi doza de medicament şi nu administraţi Ciproheptadina pe o durată de timp mai lungă decât cea prescrisă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi.

Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului, urticarie).

Dacă observaţi apariţia următoarelor reacţii alergice mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: somnolenţă, oboseală accentuată, ameţeli, cefalee, uscarea gurii, dificultate la urinare, mărirea de volum a prostatei, discomfort gastric, constipaţie, creşterea apetitului, creştere ponderală, creşterea vâscozităţii mucusului nazal sau faringian.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu glaucom cu unghi închis, ulcer peptic, hipertrofie de prostată, obstrucţia colului vezical. Este contraindicată administrarea la nou-născuţi, în special la cei prematuri şi la femeile care alăptează.

Nu se administrează la persoanele în tratament cu antidepresive de tip IMAO (inhibitori ai monoaminoxidazei).

De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul dacă suferiţi de astm, glaucom, hiperfuncţie tiroidiană, afecţiuni cardiace, hipertensiune arterială, afecţiuni convulsive, afecţiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de băuturi alcoolice pe durata tratamentului deoarece pot accentua aceste simptome.

Persoanele în vârstă pot avea o sensibilitate crescută la efectele medicamentului, în special pentru senzaţia de ameţeală şi letargie. Utilizaţi medicamentului cu precauţie.

C

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Ciproheptadina informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anxiolitice sau sedative cum ar fi alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax), diazepam, nitrazepam
- antidepresive cum ar fi amitriptilină, doxepin, fluoxetină (Floxet, Anxetin, Fluoxin, Prozac), sertralină (Serlift, Zoloft, Stimuloton), paroxetină (Arketis)
- alte medicamente ce provoacă ameţeli sau somnolenţă

Nu se administrează mai devreme de 14 zile de la încetarea tratamentului cu antidepresive de tip IMAO (inhibitori ai monoaminoxidazei).

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca Ciproheptadina să aibă efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuşi, nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la indicaţia medicului.

Ciproheptadina trece în laptele matern putând avea efecte severe asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 4 mg (1 comprimat) de 3 ori/zi. Dozele pot varia între 4 şi 20 mg pe zi însă majoritatea oamenilor iau 12-16 mg/zi. În unele cazuri pot fi necesare doze de până la 32 mg/zi.

Copii între 2 şi 6 ani

Doza uzuală este de 2 mg de 2-3 ori/zi; medicul poate modifica doza dacă este necesar. Nu se recomandă administrarea unei doze mai mari de 12 mg/zi.

Copii între 7 şi 14 ani

Doza uzuală este de 4 mg de 2-3 ori/zi. Nu se recomandă administrarea unei doze mai mari de 16 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ciproheptadină pot include: somnolenţă, stare confuzională, oboseală accentuată, ţiuituri în urechi (tinitus), tulburări de vedere, dilatarea pupilelor, uscarea gurii, înroşirea feţei, febră, tremor, insomnie, halucinaţii şi posibil convulsii.

C

Ciprolen vezi Ciprofloxacina

Ciprolet vezi Ciprofloxacina

Ciproxin vezi Ciprofloxacina

Ciprozone vezi Ciprofloxacina

Ciprozone Forte vezi Ciprofloxacina

Ciprum vezi Ciprofloxacina

Clafen vezi Diclofenac

Clar vezi Claritromicina

Claritine

Denumire comună internaţională: Loratadinum

Alte denumiri comerciale: Clarozone, Erolin, Flonidan, Lorano, Lorastamin, Loratadin, Loratadina, Loratan, Loratimed, Loratin, Pressing, Rinolan, Roletra, Symphoral

Forme de prezentare: Comprimate, Sirop, Suspensie orală, Comprimate efervescente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Loratadina face parte dintr-o clasă de medicamente numite antihistaminice. Acestea se folosesc pentru ameliorarea simptomelor reacţiilor alergice cum ar fi nas curgător, lăcrimare excesivă, prurit ocular, strănut, nas înfundat, urticarie sau rash cutanat.

Important de ştiut

Dacă suferiţi de afecţiuni hepatice sau renale poate fi necesară reducerea dozei de medicament administrată.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată pe zi sau conform indicaţiilor medicului. Nu creşteţi doza de medicament şi nu administraţi pe o durată de timp mai lungă decât cea recomandată de către medic.

Nu luaţi medicamentul cu câteva zile înainte de efectuarea unui test pentru depistarea alergiilor deoarece poate afecta testul.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit

de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

C

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate
- convulsii

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, letargie, nervozitate, greaţă, diaree, discomfort abdominal, uscarea gurii, piele uscată sau mâncărimi (prurit) ale pielii, modificarea culorii urinei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecţiunilor hepatice şi renale.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate creşte riscul de apariţie a efectelor adverse.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai sensibile la efectele medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni între loratadină şi alte medicamente. Informaţi medicul sau farmacistului asupra produselor farmaceutice pe care le luaţi, inclusiv suplimente alimentare, vitamine şi minerale sau produse din plante.

Sarcina şi alăptarea

Este puţin probabil ca Ciproheptadina să aibă efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuşi, nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la indicaţia medicului.

Ciproheptadina trece în laptele matern putând avea efecte severe asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 6 ani

Doza uzuală este de 10 mg o dată pe zi. La pacienţii cu afecţiuni renale se administrează de obicei 10 mg o dată la 2 zile.

Copii între 2 şi 5 ani

Doza uzuală este de obicei o linguriţă de sirop o dată pe zi. În prezenţa afecţiunilor renale doza va fi de 1 linguriţă o dată la două zile.

C

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte averse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Claritine pot include: cefalee, letargie, bătăi cardiace neregulate, greaţă, vărsături.

Claritromicin vezi Claritromicina

Claritromicina

Denumire comună internaţională: Clarithromycinum

Alte denumiri comerciale: Clar, Claritromicin, Fromilid, Klabax, Klacid, Klerimed, Lekoklar

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Claritromicina face parte dintr-o clasă de medicamente numită antibiotice macrolide ce combat infecţiile bacteriene din organism. Este indicată pentru tratamentul multor tipuri de infecţii bacteriene, inclusv ale tractului respirator şi ale pielii cum ar fi infecţii streptococice faringiene, pneumonie, sinuzite, amigdalite, infecţii acute ale urechii medii, acutizarea bronşitei cronice, ulcere gastrice (în combinaţie cu alte medicamente) şi altele.

Medicamentul tratează doar infecţiile bacteriene. Nu este eficient împotriva infecţiilor virale (de ex. răceala sau gripa). Utilizarea în exces sau fără rost a medicamentului poate duce la scăderea eficacităţii acestuia.

Important de ştiut

Claritromicina, ca orice alt antibiotic acţionează cel mai eficient când există nivele constante ale medicamentului în organism pe toată durata terapiei. De aceea este importantă administrarea Claritromicinei la intervale egale şi pe toată durata de timp recomandată de către medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără alimente, de obicei de două ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului. Dacă apare discomfort gastric se poate administra odată cu masa.

Continuaţi administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Încetarea administrării medicamentului prea devreme poate favoriza dezvoltarea ulterioară a bacteriilor şi reapariţia infecţiei. Informaţi medicul dacă afecţiunea persistă sau se agravează.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate, durere toracică, dificultate la respiraţie
- diaree apoasă sau cu sânge
- greaţă, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii şi a ochilor)
- febră, durere în gât, cefalee, rash cu vezicule şi înroşirea şi descuamarea pielii
- modificări ale auzului

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: discomfort gastric, greaţă, vărsături, diaree, gust neplăcut în gură, modificarea culorii dinţilor, ameţeli, cefalee, anxietate, confuzie, rash cutanat, prurit sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament, la alte antibiotice macrolide sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea se recomandă evitarea administrării la persoanele cu afecţiuni cardiace severe sau dezechilibre hidro-electrolitice.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiţi de afecţiuni hepatice sau renale, afecţiuni cardiace (de ex. sindrom de QT prelungit, bradicardie), dezechilibre electrolitice (de ex. nivele scăzute ale magneziului sau potasiului). De asemenea informaţi medicul dacă aveţi un istoric familial de aritmii cardiace. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezenţa acestor afecţiuni.

Ca şi alte antibiotice, claritromicina poate provoca o formă de diaree severă, potenţial fatală ce anunţă apariţia unei afecţiuni numite colită pseudomembranoasă (inflamaţie a intestinului gros). Diareea uşoară, un efect advers destul de des întâlnit, dispare după acomodarea organismului la medicament. Totuşi, dacă observaţi apariţia unei diaree severe, prelungite, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Claritromicină informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- bromocriptină (Brocriptin)
- omeprazol (Nexium, Omez, Omeran)
- fluconazol (Diflucan, Mycomax)
- ranitidină (Ranitidin, Ranitin, Zantac)
- sildenafil (Revatio, Viagra)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- medicamente ce scad colesterolul, cum ar fi simvastatin (Mivastin, Simcor, Simva, Simvacard), pravastatin (Lipostat, Pralip), atorvastatin (Sortis) şi altele
- medicamente ce deprimă sistemul imunitar, cum ar fi ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimun Neoral), sirolimus (Rapamune), tacrolimus (Prograf, Protopic, Protopy)
- antiaritmice cum ar fi digoxin (Lanoxin)
- antivirale administrate în infecţia HIV cum sunt ritonavir (Norvir), zidovudina (Combivir, Retrovir)
- sedative de genul alprazolamului (Neurol, Frontin, Xanax), midazolamului (Dormicum, Fulsed)
- medicamente anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoina (Fenitoin, Phenhydan), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)

Sarcina şi alăptarea

Claritromicina poate afecta fătul dacă este administrată pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultaţi medicul înainte de a administra Claritromicina pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Infecţii ale tractului respirator, ale pielii sau ale urechii medii

Doza va fi ajustată de către medic pentru fiecare persoană în parte în funcţie de tipul infecţiei şi bacteria implicată.

Dozele uzuale variază între 250-500 mg la fiecare 12 ore timp de 7-14 zile.

Copii

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 6 luni.

Doza pentru copiii peste 6 luni se calculează în funcţie de greutatea corporală. Ciprofloxacina se administrează de obicei de două ori pe zi timp de 10 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ciprofloxacină pot include: greaţă, vărsături, diaree, discomfort abdominal.

Clarozone vezi Claritine

Clavumox Duo vezi Augmentin

Clenil vezi Becloforte

Clerivas vezi Simvastatin

Climara

Denumire comună internaţională: Estradiolum

Alte denumiri comerciale: Estradot, Femseven

Forme de prezentare: Sistem terapeutic transdermal, Plasture transdermal

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul este un hormon estrogenic şi se administrează de obicei femeilor care nu mai produc aceeaşi cantitate de estrogeni pe care o aveau înainte de menopauză. Este un tratament foarte eficient pentru ameliorarea simptomelor comune menopauzei (de ex. bufeurile – senzaţie intensă de căldură şi transpiraţie). Dacă este necesar un tratament pentru simpotmele vaginale

ale menopauzei (de ex. scăderea lubrifierii) trebuiesc luate în considerație produsele cu aplicare locală.

Unele produse estrogenice pot fi utilizate pentru prevenirea pierderii de masă osoasă (osteoporoza) la persoanele cu risc şi care nu pot lua medicamente non-estrogenice.

Important de ştiut

Estradiolul creşte riscul de apariţie a hiperplaziei endometriale, o afecţiune ce poate duce la cancer uterin. Administrarea progesteronului odată cu estradiolul scade acest risc. Dacă uterul nu a fost îndepărtat chirurgical, medicul vă poate prescrie un preparat progesteronic pentru a fi administrat odată cu sistemul transdermal de estradiol.

Utilizarea pe termen lung a estradiolului poate creşte riscul de cancer mamar, atac de cord (infarct miocardic) sau atac cerebral (accident vascular cerebral). Discutaţi cu medicul riscul individual înaintea începerii tratamentului cu estradiol. Medicul trebuie să monitorizeze regulat tratamentul (la fiecare 3-6 luni) pentru a decide dacă urmaţi sau nu tratamentul în continuare.

Administrarea corectă

Un sistem transdermal se poartă de obicei timp de 1 săptămână şi apoi se înlocuieşte, sau se respectă indicaţiile medicului. Respectaţi cu atenţie programul de administrare.

Nu desfaceţi plasturele până când nu sunteţi pregătită să îl aplicaţi. După îndepărtarea foliei protectoare, plasturele se aplică pe o zonă curată şi uscată a pielii. Sunt de preferat abdomenul inferior sau partea superioară a feselor. Ţineţi plasturele ferm aplicat timp de 10 secunde pentru a se lipi corespunzător. Nu aplicaţi plasturele la nivelul sânilor. Evitaţi aplicarea plasturelui pe talie deoarece îmbrăcămintea strâmtă pe corp poate desprinde plasturele prin frecare. Nu aplicaţi plasturele pe zonele unde se poate desprinde atunci când vă aşezaţi.

După o săptămână îndepărtaţi plasturele, pliaţi-l de la jumătate astfel încât părţile cu adeziv să se lipească una de cealaltă şi aruncaţi-l într-un loc ferit de acţiunea copiilor sau a animalelor de casă. Nu îl aruncaţi în toaletă. Aplicaţi apoi un nou plasture într-o zonă diferită pentru a preveni iritarea pielii. Dacă zona din jurul plasturelui devine roşie, iritată, pruriginoasă, aplicaţi plasturele într-o altă zonă. Dacă iritaţia continuă sau se agravează anunţaţi medicul.

Dacă plasturele se desprinde, reaplicaţi-l sau aplicaţi un nou plasturele şi purtaţi-l restul timpului rămas până la cele 7 zile.

Dacă săriţi o aplicare – aplicaţi un plasture imediat ce vă amintiţi. Dacă totuşi se apropie timpul pentru a aplica un nou plasture,

săriţi peste aplicarea omisă şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu aplicaţi mai mulţi plasturi pentru a compensa doza omisă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

C

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- durere toracică sau senzaţie de apăsare, durere care iradiază în braţe sau umeri, greaţă, transpiraţii, senzaţie generală de rău
- oboseală sau amorţeală apărută spontan, în special pe o parte a corpului
- cefalee apărută spontan, stare confuzională, tulburări de vedere, vorbire sau echilibru
- durere sau umflare părţii inferioare a picioarelor
- hemoragii vaginale anormale
- icter (îngălbenirea pielii şi a ochilor)
- apariţia unui nodul la sân

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: greaţă, vărsături, pierderea apetitului, creşterea în volum a sânilor, acnee sau modificarea culorii pielii, scăderea libidoului, impotenţă sau dificultatea de a ajunge la orgasm, cefalee migrenoasă sau ameţeli, durere vaginală, uscarea vaginului sau discomfort vaginal, umflarea gleznelor sau a picioarelor, depresie, tulburări ale menstruaţiei.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie utilizat la persoanele cu următoarele afecţiuni:

- hemoragii vaginale de cauză necunoscută
- cancer mamar cunoscut, suspectat sau prezent în istoric
- neoplazii estrogen-dependente cunoscute sau suspectate
- tromboză venoasă profundă activă, embolism pulmonar sau un istoric al acestor afecţiuni
- afecţiuni tromboembolice active sau recente (în ultimul an), cum ar fi infarct miocardic sau accident vascular cerebral
- afecţiuni hepatice sau insuficienţă hepatică
- hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele acestuia
- sarcină cunoscută sau suspectată

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la: istoric familial de cancer sau noduli la sân, prezenţa astmului, diabetului, afecţiunilor convulsive, cefaleei migrenoase, afecţiunilor cardiace (de ex. hipertensiune arterială, infarct miocardic, insuficienţă cardiacă congestivă), afecţiuni renale, hipotiroidism, nivele modificate ale calciului, prezenţa depresiei, hipertensiune de sarcină, îngălbenirea pielii şi a ochilor pe durata sarcinii sau la utilizarea anterioară a estrogenilor, afecţiuni uterine (de ex. endometrioză, fibroză), modificări ale nivelelor colesterolului sau lipidelor, afecţiuni ale vezicii biliare, creştere ponderală excesivă, unele afecţiuni hematologice (de ex. porfirie), prezenţa lupusului.

C

Dacă sunteţi programată pentru o intervenţie chirurgicală sau va trebui să petreceţi mult timp la pat sau într-un scaun (de ex. un zbor lung cu avionul) informaţi mai întâi medicul. Pot fi necesare unele precauţii în aceste cazuri, pe durata tratamentului cu estradiol.

Medicamentul poate provoca ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul băuturilor alcoolice.

Estradiolul poate provoca închiderea la culoare a unor zone ale pielii (melasmă). Expunerea la soare poate accentua acest efect advers putând fi necesară evitarea expunerii la soare sau bronzarea în solarii. Consultaţi medicul în legătură cu utilizarea cremelor de protecţie solară şi a îmbrăcămintei protectoare.

Fumatul poate creşte riscul de apariţia a cheagurilor de sânge pe durata tratamentului (în special la femeile peste 35 de ani).

Medicamentul nu este eficient pentru a preveni apariţia sarcinii şi nu trebuie utilizat în acest scop.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a utiliza Climara informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- fenobarbital
- anticoagulante, cum ar fi acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- ritonavir (Kaletra, Norvir)
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil)
- rifampicina (Sinerdol)
- antibiotice cum ar fi claritromicina (Clar, Fromilid, Klabax, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis), ketoconazol (Ketostin, Nizoral, Kefungin), itraconazol (Orungal).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca malformaţii congenitale ale fătului dacă este utilizat pe durata sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină. Folosiţi metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Estradiolul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. De asemenea medicamentul poate reduce secreţia lactată. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Plasturele se aplică o dată pe săptămână iar terapia se continuă pe toată durata recomandată de către medic. La femeile ce nu au suferit histerectomie medicamentul se administrează de obicei în asociaţie cu progesteron conform indicaţiei medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Climara pot include: greaţă, vărsături, hemoragii vaginale.

Climen

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Climen conţine o formă de estrogeni care se administrează pentru înlocuirea estrogenilor pe care organismul nu îi mai produce. Aceasta se poate datora menopauzei sau îndepărtării chirurgicale a ovarelor.

Estrogenii sunt hormoni sexuali feminini, substanţe produse în organism care stimulează şi controlează dezvoltarea normală a femeii şi reglează ciclul menstrual la femeile de vârstă fertilă. Menopauza este definită prin încetarea menstruaţiei însă termenul de menopauză se utilizează pentru descrierea anilor următori încetării ciclului menstrual, atunci când organismul produce mai puţini estrogeni.

Important de ştiut

Climen nu este un contraceptiv. Dacă apariţia sarcinii este încă posibilă, este necesară utilizarea unei metode contraceptive non-hormonale (de ex, prezervativul) pe durata tratamentului. Frecvenţa cu care perioadele de sângerare nu mai apar în intervalul fără tratament creşte odată cu durata tratamentului. Dacă există

suspiciunea apariţiei unei sarcini încetaţi administrarea medicamentului până la excluderea acesteia.

Administrarea corectă

Administrarea drajeurilor se face începând cu tableta marcată pentru ziua respectivă (de ex. dacă începeţi administrarea miercuri, luaţi drajeul din dreptul zilei de miercuri) şi se continuă până la terminarea celor 21 de tablete. Acestea se înghit întregi, o dată pe zi, cu un pahar cu apă.

Dacă mai aveţi ciclu, administrarea medicamentului se va face începând cu a 5-a zi a ciclului menstrual (ziua 1 a ciclului menstrual = ziua 1 a sângerării menstruale). Dacă nu mai aveţi ciclu menstrual sau dacă acesta este foarte neregulat, tratamentul se poate începe imediat conform prescripţiei medicului, doar după excluderea sarcinii.

După terminarea celor 21 de drajeuri urmează 7 zile fără tratament în timpul căreia – la aproximativ 2-4 zile de la ultimul drajeu – va apare o sângerare de privaţie cu caracter de menstruaţie. Dacă medicul nu vă recomandă altfel, după aceste 7 zile trebuie începută o nouă folie de drajeuri, în aceeaşi zi a săptămânii ca la începutul tratamentului. Dacă nu apare sângerarea de privaţie în aceste 7 zile trebuie amânată începerea unei noi folii până la excluderea sarcinii.

Nu contează în ce moment al zilei luaţi drajeul, însă odată ce aţi ales un moment al zilei– de ex. după micul dejun – păstraţi-l pe toată durata tratamentului.

Dacă săriţi o doză – administraţi drajeul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au trecut mai mult de 12 ore de la ora la care trebuia administrat medicamentul, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi două drajeuri odată pentru a compensa doza sărită.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi drajeurile la temperaturi sub 30 grade C.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- apariţia pentru prima dată a cefaleei migrenoase sau o creştere a severităţii cefaleelor
- tulburări de percepţie (tulburări ale vederii sau auzului)
- primele semne ale unei tromboflebitei sau a unei afecţiuni tromboembolice (de ex. durere neobişnuită şi umflarea picioarelor, durere cu caracter de înţepătură apărută la respiraţie la nivelul toracelui şi tuse aparent fără motiv)

- durere sau senzaţie de constricţie la nivel toracic
- îngălbenirea pielii şi a ochilor, mâncărimi în tot corpul
- apariţia convulsiilor sau creşterea frecvenţei acestora la pacienţii cunoscuţi cu epilepsie

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: senzaţie de tensiune a sânilor, tulburări ale ciclului menstrual (sângerări între menstruaţii, menstre abundente), modificări ale libidoului, modificarea greutăţii corporale, greaţă, vărsături, durere abdominală, cefalee, umflarea gleznelor, apariţia depresiei, creşterea tensiunii arteriale, crampe musculare, reacţii cutanate.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu următoarele afecţiuni:

- hipersensibilitate cunoscută la medicament sau oricare dintre componentele produsului
- hipertensiune severă, necontrolată
- sarcina
- alăptarea
- insuficienţă hepatică severă
- icter sau prurit persistent apărut pe durata sarcinii
- tumori hepatice în istoric sau în prezent
- tumori uterine, mamare, ovariene sau suspiciunea existenţei acestora în antecedente
- endometrioză
- afecţiuni tromboembolice actuale sau în antecedente
- diabet zaharat sever cu afectarea sistemului circulator
- siclemie
- tulburări ale metabolismului lipidic
- istoric de herpes în sarcină
- otoscleroză cu agravarea în timpul sarcinii

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra următoarelor afecţiuni: diabet, hipertensiune arterială, varice venoase, otoscleroză (pierderea auzului), scleroză multiplă, epilepsie, porfirie, tetanie, coree minoră. Poate fi necesară supravegherea atentă a tratamentului în cazul prezenţei acestor afecţiuni.

Înainte de a prescrie medicamentul medicul va efectua o examinare ginecologică amănunţită (inclusiv a sânilor). De asemenea medicul va investiga istoricul medical al familiei dumneavoastră şi va exclude prezenţa sarcinii.

Dacă apar sângerări repetate pe durata celor trei săptămâni de administrare a medicamentului consultaţi medicul fără a înceta administrarea medicamentului.

Folosiţi metode contraceptive eficiente dacă apariţia sarcinii este încă posibilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunţaţi medicul dacă luaţi alte medicamente (de ex, pentru somn, pentru combaterea artritei, antibiotice, antituberculoase, împotriva epilepsiei, unele tranchilizante, medicamente antialergice) deoarece pot interfera cu acţiunea Climen.

Informaţi medicul dacă luaţi insulină sau antidiabetice orale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă aţi constatat apariţia unei sarcini.

Climen nu trebuie administrat pe durata alăptării deoarece medicamentul se excretă în laptele matern putând afecta sugarul.

Doze recomandate

Se administrează un drajeu la aceeaşi oră în fiecare zi timp de 21 de zile. După o pauză de 7 zile se începe un nou ciclul de tratament.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Climen pot include: discomfort la sânilor, hemoragii abundente, retenţie de lichide.

Clindamycin vezi Dalacin C

Clobetasol vezi Dermovate

Clomipranil vezi Anafranil

Clonidina

Denumire comună internaţională: Clonidinum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Acţionează prin stimularea unor receptori la nivelul creierului (tipul alfa-adrenergic) ce are ca rezultat relaxarea mus-

culaturii vaselor de sânge şi scăderea tensiunii arteriale. Aceasta ajută la prevenirea accidentelor vasculare cerebrale, a infarctelor miocardice şi a insuficienţei renale.

Clonidina mai poate fi indicată pentru ameliorarea simptomelor sevrajului asociat utilizării pe termen lung a narcoticelor, alcoolului sau a nicotinei (fumatul). În plus medicamentul mai poate fi folosit pentru cefalee migrenoasă, bufeuri asociate menopauzei, tulburare hiperactivă cu deficit de atenţie sau alte afecţiuni.

Important de ştiut

Dacă administraţi medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a acestuia pentru a fi eficient. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariţia efectelor maxime ale medicamentului; trebuie să continuaţi administrarea medicamentului chiar dacă vă simţiţi bine. Clonidina nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control. Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului deoarece poate apare hipertensiune arterială severă, anxietate, nervozitate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi (dimineaţa şi la culcare) sau conform indicaţiilor medicului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament. Dacă săriţi peste două doze sau mai mult consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- ritm cardiac foarte lent (mai puţin de 60 bătăi pe minut)
- tensiune arterială foarte ridicată sau foarte scăzută (cefalee severă, înroşirea feţei, a gâtului, pieptului, ameţeli, leşin)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: oboseală neobişnuită, ameţeli, cefalee, constipaţie, greaţă, vărsături, diaree, insomnie, uscarea gurii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează persoanelor cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra următoarelor afecţiuni: insuficienţă renală, afecţiuni cardiace (de ex. insuficienţă coronariană, tulburări de conducere, infarct miocardic recent), depresie, tulburări circulatorii (de ex. boală Raynaud). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau o monitorizare atentă a terapiei în prezenţa acestor afecţiuni.

Înaintea unei intervenţii chirurgicale informaţi medicul asupra tratamentului urmat.

Clonidina poate provoca ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei.

Pentru a reduce apariţia ameţelilor ridicaţi-vă lent de pe scaun sau din pat.

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la persoanele în vârstă deoarece pot avea un risc crescut de apariţie a reacţiilor adverse, în special pentru senzaţia de ameţeală.

Clonidina trebuie administrată cu prudenţă la copii. În cazul în care aceştia nu pot lua medicamentul din cauza vărsăturilor datorate tulburărilor gastrice, pot avea un risc crescut pentru apariţia hipertensiunii de rebound (creşterea valorilor tensionale după încetarea administrării medicamentului). Consultaţi imediat medicul pentru a vă sfătui în această privinţă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Clonidina poate creşte efectele altor medicamente ce provoacă letargie, inclusiv antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anxiolitice, relaxante musculare. Informaţi medicul asupra tuturor medicamentelor pe care le luaţi şi nu luaţi nici un medicament fără acordul medicului.

Înainte de a lua Clonidina informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), propranolol, metoprolol (Betaloc, Betaprol, Bloxan, Egilok), carvedilol (Coryol, Dilatrend, Kallidol, Carvedigamma) sau altele
- levodopa (Duodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo)
- prazosin (Minipress)

- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil), doxepin

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu luaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Clonidina trece în laptele matern însă nu se ştie dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 0,1 mg (un comprimat) de două ori pe zi (de obicei dimineaţa şi la culcare). Doza necesară de Clonidină se determină prin creşterea dozelor cu 0,1 mg la intervale de o săptămână până la obţinerea răspunsului dorit. Se poate administra doza mai mare seara pentru a scădea riscul de apariţie a ameţelilor şi a altor efecte adverse pe parcursul zilei.

Doza uzuală de întreţinere variază între 0,2-0,6 mg pe zi administrată în două prize. Doza maximă eficientă de medicament este de 2,4 mg pe zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clonidină pot include: ameţeli, letargie, senzaţie de slăbiciune, ritm cardiac lent, greaţă, vărsături, posibilă apariţie a convulsiilor, comă.

Clopixol

Denumire comună internaţională: Zuclopenthixolum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Picături orale - soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zuclopentixolul este un neuroleptic din familia tioxantinelor, utilizat pentru tratamentul anumitor afecţiuni psihiatrice. Are un efect dezinhibitor, antihalucinatoriu şi sedativ. Este indicat pentru tratamentul psihozelor (acute sau cronice) şi pentru combaterea agresivităţii.

Important de ştiut

La administrarea antipsihoticelor a fost raportat un efect advers rar însă potenţial fatal, sindromul neuroleptic malign. Acesta este caracterizat prin hipertermie, rigiditate musculară, tulburări ale conştienţei, tensiune arterială variabilă, tahicardie, aritmii cardiace, diaforeză. De asemenea a mai fost raportat un sindrom neurologic potenţial ireversibil, diskinezie tardivă, caracterizat prin mişcări involuntare stereotipe, repetitive ale mandibulei, limbii şi în unele cazuri ale extremităţilor.

Pentru a preveni apariţia acestor efecte adverse medicamentul trebuie administrat în dozele minime eficiente şi pentru durata cea mai scurtă de timp. Dacă apar semnele unei diskinezii tardive trebuie luată în considerare întreruperea tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de 2-3 ori pe zi, cu un pahar mare de apă. Doza se individualizează pentru fiecare pacient în parte.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament. Dacă săriţi peste două doze sau mai mult consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- sindrom neuroleptic malign manifestat prin rigiditate musculară, febră, transpiraţie excesivă, ritm cardiac neregulat, variaţii ale tensiunii arteriale
- mişcări involuntare, stereotipe, repetitive ale mandibulei, limbii sau extremităţilor

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: discomfort abdominal, tulburări de coordonare a mişcărilor, excitabilitate, iritabilitate, creşterea libidoului, tulburări de erecţie, galactoree (curgerea sânilor), ginecomastie (mărirea sânilor la bărbaţi), modificarea cantităţii de urină eliminată, congestie nazală, tinitus (zgomote în urechi),

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu intoxicaţie alcoolică, barbiturică sau opiacee. Nu se administrează la persoanele cu deprimarea SNC de orice cauză, în stare comatoasă, leziuni subcorticale cunoscute sau suspectate, colaps circulator, discrazii sanguine sau feocromocitom. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la tioxantine, zuclopentixol sau orice componentă a produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua Clopixol informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei glaucomului, adenomului de prostată, antecedentelor de hepatită sau afecţiuni hematologice, prezenţei depresiei. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în cazul prezenţei acestor afecţiuni.

Înaintea unei intervenţii chirurgicale informaţi medicul asupra tratamentului urmat.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau sedare. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă este necesară efectuarea unei activităţi cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

În studiile efectuate pe animale s-a observat un efect antiemetic al Clopixolului. Deoarece acest efect poate apare şi la oameni, medicamentul poate masca semnele unei toxicităţi datorate supradozării altor medicamente sau poate masca simptomele altor boli, cum ar fi tumori cerebrale sau obstrucţia intestinală.

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la pacienţii cu istoric de convulsii deoarece acesta poate scade pragul convulsiv.

Clopixol se administrează cu precauţie în cazul prezenţei afecţiunilor cardiovasculare datorită riscului de apariţie a anomaliilor de conducere.

Medicamentul trebuie administrat cu precauţie la persoanele în vârstă deoarece acestea pot fi mai sensibile la efectele Clopixolului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Clopixol informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice sau alte deprimante ale sistemului nervos central, inclusiv alcoolul
- antihipertensive deoarece poate creşte riscul de apariţie a hipotensiunii
- levodopa
- metoclopramid (Cerucal) deoarece creşte riscul de apariţie a

efectelor extrapiramidale

- antidepresive sau alte antipsihotice deoarece se pot antagoniza efectele acestora

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost studiate îndeajuns efectele administrării medicamentului pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Medicamentul se excretă în laptele matern dar nu se cunosc efectele acestuia asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Dozele trebuie individualizate pentru fiecare pacient. În general trebuie utilizate doze mici iniţial şi apoi crescute până la nivelul optim eficient cât mai repede posibil în funcţie de răspunsul terapeutic. Dozele de întreţinere pot fi administrate de obicei o dată pe zi, la culcare.

Episod psihotic acut, faza acută a schizofreniei, stări de agitaţie severă, manie

De obicei se recomandă 10-50 mg/zi. În cazurile medii spre severe se administrează iniţial 20 mg/zi şi apoi se creşte la 2-3 zile cu câte 10-20 mg până la o doză de 75 mg/zi.

Schizofrenie cronică şi alte psihoze cronice

Se administrează doze de întreţinere de 20-40 mg/zi.

Agitaţie psihomotorie la pacienţi oligofreni

Se recomandă 6-20 mg/zi. Dacă este necesar se pot creşte dozele la 20-40 mg/zi.

Stări de agitaţie şi confuzie la pacienţii senili

Se recomandă 2-6 mg/zi administrat seara. Dacă este necesar se poate creşte doza la 10-20 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clopixol pot include: convulsii, mişcări spastice, hipotensiune, somnolenţă, letargie, comă.

Cloracef vezi Cefaclor

Clorfeniramin

Denumire comună internațională: Chlorphenaminum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Clorfeniramina este un antihistaminic ce acționează prin blocarea efectelor histaminei (o substanță naturală din organism). Este utilizată pentru ameliorarea efectelor alergiilor cum ar fi strănutul, nas curgător, mâncărimi (prurit), urticaria, rash-ul sau altele.

Important de știut

Clorfeniramina poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua aceste efecte.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără alimente, cu un pahar mare cu apă. Luați Clorfeniramina conform recomandărilor medicului, fără a administra o cantitate mai mare de medicament.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, feței, a buzelor, a limbii, urticarie).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: somnolență, fatigabilitate, amețeli, cefalee, uscarea gurii, dificultate la urinare sau hipertrofie de prostată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu următoarele afecțiuni: glaucom cu unghi îngust, obstrucția colului vezical, hipertrofie de prostată simptomatică, atac acut de astm, ulcer peptic stenozant, obstrucție piloro-duodenală. De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți glaucom, ulcer gastric, dificultate la urinare, hiperfuncție a tiroidei (hipertiroidism), hipertensiune, afecțiuni cardiace, astm. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în cazul prezenței acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca excitabilitate, în special la copii.

În cazul prezenței unor afecțiuni respiratorii cum ar fi emfizem sau bronșită cronică, medicamentul nu se administrează decât la recomandarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Clorfeniramină informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anxiolitice sau sedative cum ar fi alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax), diazepam, medazepam (Ansilan, Rudotel)
- antidepresive cum ar fi amitriptilina, doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat)
- orice alte medicamente ce pot provoca letargie, somnolență, relaxare.

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat în sarcină. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

Medicamentul trece în laptele matern și poate avea efecte adverse severe asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 12 ani

Se recomandă un comprimat la fiecare 4-6 ore, fără a depăși 6 comprimate în 24 de ore.

Copii între 6 și 11 ani

Jumătate din doza adulților la fiecare 4-6 ore, fără a depăși 3 comprimate în 24 de ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clorfeniramină pot include: somnolență severă, confuzie, oboseală severă, zgomote în urechi, tulburări de vedere, dilatarea pupilelor, uscarea gurii, bufeuri, in-

somnie, tremor, halucinaţii, posibile convulsii.

Clorzoxazon vezi Clorzoxazona

C

Clorzoxazona

Denumire comună internaţională: Chlorzoxazonum
Alte denumiri comerciale: Clorzoxazon
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Clorzoxazona este un relaxant muscular. Se utilizează pentru ameliorarea durerii şi discomfortului asociate leziunilor musculare cum ar fi întinderi, entorse, spasme. Medicamentul relaxează musculatura şi ameliorează durerea, crampele şi rigiditatea permiţând mişcarea liberă şi revenirea la activităţile cotidiene.

Important de ştiut

Medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua aceste efecte.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de 3-4 ori/zi sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament. Dacă săriţi peste două doze sau mai mult consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie)
- afecţiuni hepatice (îngălbenirea pielii şi a ochilor, greaţă, durere sau discomfort abdominal, leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală severă)
- afecţiuni gastrice (scaune negre sau cu sânge, vărsături cu sânge)

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul

dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: letargie, ameţeli, modificarea culorii urinei, rash sau leziuni neobişnuite.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea nu se administrează la persoanele cu insuficienţă hepatică.

C

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul dacă suferiţi de o afecţiune hepatică. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antihistaminice cum ar fi clorfeniramina, clemastin (Tavegyl)
- narcotice cum ar fi morfină (MSI Mundipharma, MST Continus, Vendal, Sevredol), fentanyl (Durogesic), oxicodonă (Oxycontin), codeină
- sedative cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- fenotiazine cum ar fi chlorpromazina
- antidepresive cum ar fi amitriptilina, doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului supra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 1-2 comprimate de 3-4 ori/zi, sau conform recomandărilor medicului. De obicei se administrează în combinaţie cu analgezice şi antiinflamatorii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clorzoxazonă pot include: greaţă,

vărsături, diaree, letargie, ameţeli, oboseală extremă, respiraţii neregulate.

C

Clostilbegyt

Denumire comună internaţională: Clomifenum
Alte denumiri comerciale: Ova-Mit
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul se utilizează pentru tratamentul infertilităţii la femei. Acţionează prin provocarea unei creşteri a hormonilor ce ajută la creşterea şi eliberarea ovulului matur (ovulaţie). Este indicat pentru tratamentul insuficienţei ovulatorii la femeile ce doresc să devină însărcinate şi ale căror parteneri sunt fertili şi potenţi.

Important de ştiut

Este foarte importantă coordonarea actului sexual cu tratamentul pentru a creşte şansele de a rămâne însărcinată. Posibilitatea realizării concepţiei scade cu fiecare cură terapeutică ulterioară. Medicul va determina dacă este necesar să continuaţi tratamentul după prima cură. Dacă nu apare ovulaţia după 3 cure de terapie sau dacă concepţia nu se realizează după 3 ovulaţii atunci medicul va recomanda încetarea terapiei.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează strict conform prescripţiei medicului pentru a avea eficacitate maximă. Este foarte importantă respectarea orarului de administrare a medicamentului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, luaţi ambele doze odată şi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă săriţi peste două doze sau mai mult consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- sindrom de hiperstimulare ovariană ce se manifestă prin umflarea mâinilor şi a picioarelor, durere abdominală, dificultate la respiraţie, creştere ponderală, greaţă şi vărsături

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: hipertrofie ovariană (durere abdominală sau pelvină, sensibilitate, senzaţie de apăsare sau umflare), bufeuri, greaţă, vărsături, diaree, sensibilitate a sânilor sau discomfort, tulburări de vedere, cefalee, hemoragii uterine anormale.

Clomifenul poate creşte posibilitatea de apariţie a sarcinilor multiple. Sarcinile multiple pot avea riscuri crescute atât pentru mamă cât şi pentru feţi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul prezenţei sau suspiciunii de sarcină. De asemenea nu se administrează în cazul prezenţei disfuncţiilor tiroidiene sau suprarenaliene, tumori hipofizare, afecţiuni hepatice, hemoragii uterine de cauză nedeterminată, chiste ovariene, hipertrofie ovariană nedeterminată de sindromul ovarelor polichistice (disfuncţie hormonală ce duce la lipsa ovulaţiei).

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra sindromului ovarelor polichistice, afecţiunilor uterine (de ex. uter fibromatos, endometrioză). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei.

Utilizarea medicamentului poate creşte posibilitatea apariţiei sarcinilor multiple. Consultaţi medicul pentru a afla mai multe detalii în legătură cu acest lucru.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau tulburări ale vederii. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Medicul va dori să evalueze funcţia hepatică şi nivelele estrogenilor înainte de iniţierea terapiei. De asemenea va dori să efectueze teste de sarcină, să excludă hipertrofia ovariană sau prezenţa chisturilor ovariene înainte începerii tratamentului şi înaintea fiecărei cure terapeutice.

Dacă observaţi apariţia tulburărilor de vedere anunţaţi imediat medicul. Acestea se pot manifesta prin înceţoşarea vederii, puncte sau lumini în câmpul vizual, vedere dublă, intoleranţă la lumină, scăderea acuităţii vizuale, pierderea vederii periferice, distorsionarea spaţiului. Medicul poate recomanda un examen oftalmologic complet.

Sindromul hiperstimulării ovariene a fost raportat la femei în tratament cu clomifen. Acesta poate evolua rapid şi poate deveni sever. Primele semne ale acestui sindrom include dureri pelvine

C

include durere abdominală, mărire de volum a abdomenului, diaree, respirație dificilă sau laborioasă, scăderea cantității de urină eliminată. Dacă observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Pentru a reduce riscul de apariție a hipertrofiei ovariene pe durata tratamentului cu clomifen trebuie administrată doza minimă eficientă. Femeile cu tulburări hormonale, sindrom de ovare polichistice pot fi neobişnuit de sensibile la unii hormoni şi pot răspunde anormal la doze obişnuite de medicament. Dacă observați apariția durerilor pelvine anunțați medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni între clomifen şi alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Dacă constatați apariția unei sarcini anunțați imediat medicul. Medicamentul nu trebuie administrat în prezența sarcinii.

Doze recomandate

Doza recomandată pentru prima cură terapeutică este de 50 mg zilnic timp de 5 zile. Dacă nu a apărut ovulația, medicul poate recomanda maxim încă două cure terapeutice.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu clomifen pot include: greață, vărsături, bufeuri, tulburări de vedere, pete în câmpul vizual, durere abdominală.

Clotrimazol

Denumire comună internațională: Clotrimazolum
Alte denumiri comerciale: Canesten, Dermatin
Forme de prezentare: Cremă, Soluție cutanată, Pulbere cutanată, Comprimate vaginale

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Clotrimazol este un antifungic azolic ce acționează prin prevenirea creşterii fungice. Se utilizează pentru tratamentul unor infecții cutanate cum ar fi ciuperca piciorului (piciorul de atlet), micoze interdigitale, infecții micotice ale unghiilor, eritrasmă. Comprimatele vaginale se administrează pentru tratamentul infecțiilor micotice vaginale.

Important de ştiut

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Simptomele pot dispare înainte de eradicarea completă a infecției din organism, care poate recidiva la întreruperea prematură a tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se aplică pe piele. Înainte de aplicarea cremei sau soluției cutanate, spălați zona respectivă şi uscați bine. Medicamentul se aplică pe zona afectată de obicei de două ori pe zi sau conform recomandărilor medicului. Nu aplicați medicamentul mai frecvent decât v-a fost prescris. Afecțiunea nu se va vindeca mai repede, în schimb se vor accentua efectele adverse.

Aplicați destulă cremă încât să acoperiți aria afectată şi ceva din pielea din jur. După aplicarea medicamentului spălați-vă pe mâini. Nu bandajați şi nu acoperiți zona respectivă decât dacă vă recomandă medicul.

Nu aplicați medicamentul în ochi, nas, gură.

Utilizați medicamentul în mod regulat pentru a obține efectele maxime. Amintiți-vă să aplicați medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului şi anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)

Continuați administrarea medicamentului şi consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: greață, discomfort gastric, vărsături, prurit, gust neplăcut în gură, senzație de arsură, înțepături, mâncărime vaginală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Consultați medicul dacă observați apariția iritației cutanate

(cum ar fi înroşirea pielii, senzaţie de arsură, înţepătură, apariţia de vezicule, umflare).

Consultaţi medicul înainte de a utiliza medicamentul la copii.

Dacă nu observaţi o ameliorare a simptomelor în timp de 2-4 săptămâni de la începerea tratamentului, consultaţi medicul.

Comprimatele vaginale de clotrimazol nu trebuiesc utilizate dacă aveţi dureri abdominale, febră sau scurgeri vaginale urât mirositoare. Consultaţi imediat medicul.

Atunci când utilizaţi comprimatele vaginale, evitaţi contactele sexuale sau utilizaţi prezervativul. Acest lucru va preveni reinfectarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul trebuie administrat pe durata sarcinii doar dacă este neapărată nevoie. Discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile utilizării medicamentului în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

Doze recomandate

Se aplică medicamentul în zonele afectate de 2-3 ori/zi sau conform recomandărilor medicului. Se masează uşor zona respectivă până ce crema sau soluţia s-a absorbit în piele.

Comprimatele vaginale se introduc intravaginal, obişnuit unul, seara înainte de culcare timp de 6 zile (la nevoie 2 comprimate/zi dimineaţa şi seara timp de 6-12 zile).

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu clotrimazol.

Cloviral vezi Aciclovir

Clozapin vezi Leponex

Co-Trim EEL vezi Biseptol

Coaxil

Denumire comună internaţională: Tianeptinum

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Coaxil este un antidepresiv cu efecte adiţionale anxiolitice fără a avea efecte sedative. Efectele anticolinergice şi cardiovasculare ale medicamentului sunt reduse ceea ce îl face în mod particular eficient pentru persoanele în vârstă şi pentru sindromul de dependenţă la alcool. Este indicat în tratamentul episoadelor depresive majore (uşoare, medii sau severe) şi în afecţiunile cu componentă anxioasă.

Important de ştiut

Datorită riscului de suicid existent în tulburările depresive, tratamentul cu Coaxil trebuie monitorizat îndeaproape de către medic, în special în perioada iniţială.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de trei ori pe zi înainte de fiecare masă principală sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, feţei, a buzelor, a limbii) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: dureri epigastrice, uscarea gurii, greaţă, vărsături, constipaţie, flatulenţă (gaze), insomnie, letargie, coşmaruri, astenie, ameţeli, tremor, bufeuri, cefalee, mialgii (dureri musculare).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la copiii sub 15 ani sau în combinaţie cu antidepresive de tip IMAO. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament.

Atenţionări speciale

Înaintea unei intervenţii chirurgicale ce necesită anestezie informaţi medicul că urmaţi tratament cu Coaxil.

Coaxil poate provoca ameţeli, letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau a celor ce necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Ca şi în cazul majorităţii agenţilor psihotropici la întreruperea tratamentului doza trebuie redusă treptat.

Continuaţi tratamentul cu Coaxil pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Nu întrerupeţi brusc tratamentul deoarece simptomele pot reapare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Coaxil nu se administrează în asociaţie cu antidepresive de tip IMAO.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 comprimat de 3 ori pe zi. Nu sunt necesare modificări ale dozelor la pacienţii cu dependenţă de alcool, indiferent de prezenţa cirozei. La pacienţii peste 70 de ani şi la pacienţii cu insuficienţă renală doza trebuie redusă la 2 comprimate pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Coaxil.

Codamin P

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Codamin P este o combinaţie de medicamente cu efecte analgezice şi antipiretice. De asemenea, cafeina are efect stimulant psihomotor slab şi proprietăţi antimigrenoase. Este indicat pentru ameliorarea cefaleei, durerilor dentare, nevralgiilor, mialgiilor,

stărilor febrile sau gripale.

Important de ştiut

Codeina conţinută în Codamin P figurează pe lista substanţelor dopante şi de aceea trebuie evitată utilizarea produsului la sportivi.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare cu apă conform recomandărilor medicului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)

efecte adverse hematologice (oboseală accentuată, leziuni sau sângerări uşor apărute)

apariţia icterului (îngălbenirea pielii şi a ochilor)

scăderea cantităţii de urină eliminată

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: constipaţie, palpitaţii, anxietate, tremor, uscarea gurii, greaţă, vărsături, ameţeli, oboseală, scăderea apetitului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu următoarele afecţiuni: porfirie hepatică acută, deficit de G-6-PD (glucozo-6-fosfat dehidrogenază), insuficienţă renală şi hepatică. Este contraindicată utilizarea la copiii sub 6 ani. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la paracetamol sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor respiratorii cronice, ulcerului gastroduodenal, anemiei, afecţiunilor renale şi hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezenţa acestor afecţiuni.

Datorită conţinutului în codeină medicamentul poate produce

rareori dependenţă. Nu utilizaţi medicamentul pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Codamin P informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- cărbune medicinal sau colestiramină (se administrează la cel puţin o oră distanţă de Codamin P)
- sorbitol
- anticoagulante cumarinice (Sintrom, Trombostop)
- isoniazida
- meprobamat
- antidepresive tip IMAO
- alcool

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 1-2 comprimate de 3-4 ori pe zi.

Copii peste 6 ani

Doza recomandată este de 1-2 comprimate de 3-4 ori pe zi. Doza medie de codeină la o administrare nu trebuie să depăşească 0,15-0,2 mg/kg corp.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Codamin P.

Cognitiv vezi ALS-Selegilina

Colchicina

Denumire comună internaţională: Colchicinum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Colchicina este utilizată pentru combaterea atacurilor de gută. Modul în care medicamentul acţionează nu este cunoscut în

totalitate. Se presupune că modifică răspunsul organismului la depozitele de acid uric ameliorând astfel tumefacţia şi durerea asociată.

Colchicina nu previne progresia bolii. Se utilizează doar pentru scăderea incidenţei atacurilor şi ameliorarea durerii şi discomfortului.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia rash-ului cutanat, durerilor în gât, febrei, leziunilor sau sângerărilor apărute spontan, oboselii neobişnuite deoarece pot fi simpotmele precoce ale unei reacţii adverse severe.

Dacă administraţi Colchicină pentru combaterea unui atac acut de gută, tratamentul trebuie întrerupt imediat ce se ameliorează durerea, când a fost atinsă doza maximă de medicament ce se poate administra sau la primele semne de greaţă, vărsături sau durere abdominală.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Comprimatele se înghit cu un pahar mare cu apă.

Administraţi Colchicina strict conform prescripţiei medicului. Nu administraţi o cantitate mai mare de medicament decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash cutanat
- dureri în gât
- febră
- leziuni sau sângerări apărute spontan
- oboseală neobişnuită

De obicei primele simptome ale apariţiei toxicităţii Colchicinei sunt greaţă, vărsăturile şi diareea. Dacă observaţi apariţia acestora încetaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament, la cei cu afecţiuni severe gastrointestinale, renale, hepatice sau cardiace sau la persoanele cu discrazii sanguine.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecţiunilor cardiace, renale, hematologice sau asupra dependenţei de alcool. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezenţa acestor afecţiuni.

Funcţia renală scade odată cu înaintarea în vârstă. Deoarece medicamentul se excretă pe cale renală este necesară administrarea cu precauţie a Colchicinei la persoanele în vârstă. Acestea pot fi mai susceptibile la efectele adverse ale medicamentului.

Colchicina poate afecta producerea spermei ceea ce poate duce la scăderea fertilităţii la bărbaţi. Consultaţi medicul pentru mai multe informaţii în această privinţă.

Alcoolul poate reduce eficacitatea tratamentului. Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc exact efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă Colchicina poate afecta sugarul. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Atac de gută

Se recomandă administrarea în prima zi a unui comprimat (1 mg) de trei ori pe zi, în zilele 2 şi 3 câte un comprimate dimineaţa şi seara iar în zilele următoare câte un comprimat (1 mg) seara.

Profilaxia acceselor de gută

Doza recomandată este de 0,5-1 mg o dată pe zi, de obicei seara.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea reacţii adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simpotmele supradozării cu colchicină pot include: greaţă, vărsături, discomfort gastric, durere, slăbiciune musculară, senzaţie de arsură în gât, stomac sau pe piele, dificultate la respiraţie, delir, sau convulsii. Supradozarea colchicinei poate avea efecte letale.

Coldrex

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Alte denumiri comerciale: Coldrex Comprimate, Coldrex Hotrem, Coldrex Nite

Forme de prezentare: Comprimate, Pulbere pentru suspensie orală, Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Gama Coldrex conţine o serie de produse comerciale utilizate pentru ameliorarea simptomelor răcelii şi gripei, cum ar fi: dureri de cap, nevralgii şi dureri difuze, nas congestionat şi înfundat, durerile şi usturimile în gât, frisoane, secreţii nazale abundente, tuse uscată şi sâcâitoare. Coldrex conţine o serie de principii active cu rol analgezic, antipiretic, decongestiv.

Important de ştiut

Coldrex conţine paracetamol. Nu luaţi medicamentul dacă sunteţi alergic la paracetamol sau dacă aveţi afecţiuni renale sau hepatice. De asemenea, nu administraţi Coldrex în acelaşi timp cu alte medicamente ce conţin paracetamol.

Administrarea corectă

Coldrex se administrează oral, conform recomandărilor medicului. Comprimatele se înghit cu un pahar mare cu apă. Pulberea pentru suspensie orală se dizolvă într-o ceaşcă cu apă fierbinte. Pentru administrarea siropului se măsoară exact cantitatea administrată cu ajutorul paharului dozator inclus.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a lim-

bii, urticarie).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uscăciune a gurii, înceţoşarea vederii, dezorientare, nelinişte, ameţeli, tulburări gastrointestinale, dificultăţi la eliminarea urinii, greaţă, cefalee, palpitaţii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la oricare dintre componentele medicamentului. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu insuficienţă hepatică sau renală, diabet sau hipertiroidie.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei astmului sau a altor afecţiuni respiratorii, epilepsiei, glaucomului, afecţiunilor renale sau hepatice, afecţiunilor prostatei, afecţiunilor cardiace. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în cazul prezenţei acestor afecţiuni.

Coldrex poate produce ameţeli sau somnolenţă. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Preparatele Coldrex se administrează pentru ameliorarea simptomelor răcelii şi gripei. Dacă simptomele persistă, consultaţi medicul.

Administraţi medicamentul conform informaţiilor înscrise pe prospect sau conform recomandărilor medicului. Nu depăşiţi dozele recomandate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Coldrex informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- alte preparate ce conţin paracetamol
- metoclopramid (Cerucal)
- anticoagulante cum ar fi warfarina, acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- anxiolitice sau medicamente pentru somn
- inhibitori ai monoaminoxidazei (IMAO)
- antidepresive

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării înainte de a consulta medicul.

Doze recomandate

- Comprimate (Coldrex Comprimate)

Adulţi

Se recomandă administrarea a 2 comprimate de 1-4 ori/zi.

Copii între 6-12 ani

Se administrează 1 comprimat de 1-4 ori pe zi

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 6 ani.

- Pulbere pentru suspensie orală (Coldrex Hotrem)

Adulţi şi copii peste 12 ani

Doza recomandată este de 1 plic la fiecare 4 ore. A nu se administra mai mult de 3-4 plicuri în 24 de ore.

Nu se recomandă administrarea copiilor mai mici de 12 ani.

- Sirop (Coldrex Nite)

Adulţi şi copii peste 12 ani

Se recomandă administrarea a 20 ml sirop înainte de culcare (măsurate cu paharul dozator).

Copii între 6 şi 12 ani

Se recomandă administrarea a 10 ml sirop înainte de culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Coldrex.

Coldrex Broncho

Denumire comună internaţională: Guaifenesinum
Alte denumiri comerciale: Robitussin Expectorans
Forme de prezentare: Sirop, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Guaifenesina este un expectorant. Are efect fluidifiant asupra secreţiei bronşice ameliorând congestia pulmonară şi uşurând respiraţia. Este indicată pentru ameliorarea tusei provocată de unele afecţiuni ale tractului respirator (de ex. răceală, sinuzită, bronşite). De obicei nu se utilizează pentru tusea cronică provocată de fumat sau alte afecţiuni pulmonare cronice (de ex. bronşite cronice, emfizem) decât dacă este recomandată de către medic.

Important de ştiut

Beţi multe lichide pe durata tratamentului. Aportul crescut de lichide ajută la ameliorarea congestiei pulmonare şi fluidificarea secreţiilor.

Administrarea corectă

Siropul se administrează oral, cu sau fără alimente, conform recomandările medicului. Pentru a fi siguri că administraţi doza corectă de medicament, măsuraţi siropul cu dispozitivul special inclus în cutie.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unei reacţii adverse severe. Totuşi, dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, cefalee, rash, greaţă, vărsături, discomfort gastric.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienţii cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecţiunilor respiratorii (de ex. emfizem, bronşită cronică, astm) sau a tusei cu expectoraţie abundentă.

Guaifenesina poate provoca ameţeală. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Siropul poate conţine zahăr şi/sau alcool. Utilizaţi produsul cu precauţie dacă aveţi diabet, dependenţă la alcool sau afecţiuni hepatice. Consultaţi medicul în privinţa utilizării medicamentului în aceste condiţii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc în totalitate efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru toate recomandările nu se vor administra mai mult de 6 măsuri într-o perioadă de 24 de ore.

Adulţi şi copii peste 12 ani

Se recomandă administrarea a 2 măsuri dozatoare la interval de 4 ore.

Copii între 6 şi 12 ani

Se recomandă o măsură dozatoare la interval de 4 ore.

Copii între 2 şi 6 ani

½ măsură dozatoare la interval de 4 ore.

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 2 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării guaifenesinei.

Coldrex Comprimate vezi Coldrex

Coldred Hotrem vezi Coldrex

Coldrex Nite vezi Coldrex

Colebil

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Colebil este o combinaţie de substanţe cu acţiune coleretică, laxativă şi slabă antiseptică. Este un substituent al sărurilor biliare îmbunătăţind absorbţia lipidelor, ameliorând digestia şi tranzitul intestinal. Este indicat ca tratament simptomatic al tulburărilor dispeptice pentru ameliorarea balonărilor, eructaţiilor, flatulenţei, greţei, constipaţiei.

Important de ştiut

Colebil este indicat ca tratament simptomatic. Dacă simptomele persistă sau se agravează se recomandă consultarea unui medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor înscri-

se pe prospect sau recomandărilor medicului. Drajeurile se înghit cu un pahar mare de apă, înainte, în timpul sau după masă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unei reacţii adverse severe. Totuşi, dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul în cazul apariţiei unei reacţii adverse mai puţin severe cum ar fi: greaţă, vărsături, gust amar, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu următoarele afecţiuni: obstrucţie biliară, boală ulceroasă, esofagită de reflux, insuficienţă hepatică gravă, insuficienţă renală gravă. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Administraţi medicamentul conform indicaţiilor înscrise pe prospect sau conform recomandărilor medicului. Nu depăşiţi dozele recomandate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 1-3 drajeuri pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Colebil.

Colobutine

Denumire comună internaţională: Trimebutinum

Alte denumiri comerciale: Debridat, Ibutin, Promebutin, Trimebutin

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Trimebutina este un reglator al motilităţii digestive . Aceasta are o acţiuni stimulatoare în caz de hipomotilitate intestinală şi o acţiuni spasmolitică în caz de hipermotilitate a tractului digestiv. Este indicată în sindromul de colon iritabil sau în tulburările digestive funcţionale, în special dureri, crampe abdominale, spasme, balonări, diaree şi /sau constipaţie. La copii se administrează pentru colicile intestinale, în abdomenul cronic dureros şi în tulburările de tranzit intestinal.

Important de ştiut

La unele persoane medicamentul poate provoca ameţeală. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, înainte de masă, de obicei de trei ori pe zi sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puţin probabilă apariţia unei reacţii adverse severe. Totuşi, dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uscarea gurii, gust neplăcut, greaţă, diaree, constipaţie, letargie, ameţeli, oboseală crescută, cefalee, anxietate, reacţii cutanate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele medicamentului.

Atenţionări speciale

Informaţi medicul asupra prezenţei altor afecţiuni înainte de a lua medicamentul.

Pentru a evita ameţelile la ridicarea de pe scaun sau din pat, ridicaţi-vă lent.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate agrava efectele adverse ale medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării.

Doze recomandate

- Comprimate

Adulţi

Se recomandă 1-2 comprimate de 3 ori pe zi.

- Suspensie buvabilă (prin adăugare de apă fiartă şi răcită până la reperul de pe flacon)

Adulţi

1-2 linguri de 3 ori pe zi.

Copii

1 ml/kg corp/zi divizat în 2-3 prize; sub 6 luni - 1/2 linguriţă de 2-3 ori pe zi; de la 6 luni la 1 an - 1 linguriţă de 2 ori pe zi; de la 1 an la 5 ani - 1 linguriţă de 3 ori pe zi; peste 5 ani - 2 linguriţe de 3 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării trimebutinei.

Colospasmin

Denumire comună internaţională: Mebeverinum
Alte denumiri comerciale: Duspatalin
Forme de prezentare: Drajeuri, Capsule cu eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Mebeverin aparţine unui grup de medicamente cunoscute ca antispastice. Este utilizat pentru ameliorarea crampelor şi a spasmelor tractului intestinal. Medicamentul este indicat în special pentru tratamentul sindromului de colon iritabil şi alte afecţiuni similare.

Important de ştiut

Colospasmin poate fi administrat şi pacienţilor care suferă de sindrom de colon iritabil şi glaucom sau adenom de prostată.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare de apă. Este mai eficient dacă se administrează cu 20 de minute înainte de masă.

Înghiţiţi capsulele cu eliberare prelungită întregi, fără a le desface şi fără a le mesteca.

Este recomandat să administraţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a evita sărirea unei doze.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puţin probabilă apariţia unei reacţii adverse severe. Totuşi, dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei porfiriei sau a constipaţiei pentru mai mult de o săptămână.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Medicamentul nu se excretă în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

- Drajeuri

Se recomandă administrarea a 1 drajeu de 4 ori pe zi, preferabil înainte de mese şi de culcare.

- Capsule cu eliberare prelungită (Duspatalin)

Se recomandă administrarea a unei capsule (200 mg) de două ori pe zi, dimineaţa şi seara.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte averse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Colpotrophine

Denumire comună internaţională: Promestrienum

Forme de prezentare: Capsule moi vaginale, Cremă vaginală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Promestrien este un derivat sintetic de estradiol care stimulează local epiteliul vaginal atrofiat. Este indicat în afecţiuni vulvo-vaginale apărute în urma carenţei de estrogeni, mai ales în acele cazuri unde efectele estrogenice sistemice sunt contraindicate sau nu sunt dorite. Se utilizează pentru tratamentul vaginitelor cu carenţă estrogenică, vulo-vaginitelor senile, pruritului vulvar, întârzierea cicatrizării cervico-vaginale şi vulvare după naştere sau în urma intervenţiilor chirurgicale.

Important de ştiut

Medicamentul este prescris pentru dumneavoastră. Nu recomandaţi medicamentul altor persoane care au simptome similare deoarece există posibilitatea prezenţei unei alte afecţiuni pentru care medicamentul nu este recomandat.

Administrarea corectă

Capsulele moi se introduc în vagin, de obicei o dată pe zi sau conform recomandărilor medicului. Crema se aplică la nivel vaginal cu ajutorul aplicatorului.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unei reacţii adverse severe.

În cazul apariţiei unor efecte adverse locale uşoare cum ar fi senzaţie de arsură, prurit (mâncărimi), continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare component al produsului. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu modificări maligne sau premaligne la nivelul aparatului genital, carcinom al colului uterin cunoscut sau suspectate sau hemoragii uterine de cauză necunoscută.

Atenţionări speciale

Deşi nu au fost descoperite efecte sistemice de tip estrogenic după utilizarea locală a promestrienului în doza uzuale, nu se poate exclude complet posibilitatea unei penetrări minime a medicamentului, de exemplu prin intermediul unei leziuni a mucoasei sau printr-o mucoasă într-un grad avansat de atrofie. În nici un studiu efectuat această cantitate posibil absorbită nu a produs efecte sistemice observabile.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul este contraindicat femeilor însărcinate. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu există date în privinţa utilizării medicamentului pe durata alăptării. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

- Capsule moi vaginale

Doza recomandată este de 1 capsulă pe zi în cure de 20 de zile.

- Cremă

Se administrează o dată sau de 2 ori pe zi un aplicator cu cremă (aprox. 1 g). Poate fi necesar un tratament de întreţinere dacă afecţiunea persistă.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc efectele supradozării promestrienului.

Comtan

Denumire comună internațională: Entacaponum
Alte denumiri comerciale: Comtess
Forme de prezentare: Comprimate filmate

C

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Comtan este un medicament antiparkinsonian care acționează prin blocarea anumitor substanțe din organism (enzima COMT) care distrug levodopa. Aceasta permite levodopei să persiste mai mult timp în organism, până la următoarea administrare. Se administrează în combinație cu alte medicamente (levodopa / carbidopa) pentru tratamentul bolii Parkinson.

Important de ştiut

Utilitatea Comtan constă în abilitatea acestuia de a prelungi acțiunea levodopa / carbidopa. De aceea este eficient doar administrat în asociație cu produse ce conțin levodopa / carbidopa.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără mâncare, de obicei cu fiecare doză de levodopa / carbidopa prescrisă (de până la 8 ori/zi) sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți, împreună cu doza de levodopa / carbidopa. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe încetați administrarea medicamentului şi anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- febră, stare confuzională
- dureri musculare
- halucinații

Continuați administrarea medicamentului şi consultați medicul în cazul apariției următoarelor efectelor adverse mai puțin severe: fasciculații musculare (zbaterea muşchilor), greață, vărsături, modificarea culorii urinei, diaree, dureri abdominale, uscarea gurii, amețeli, anxietate, letargie, transpirații.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

C

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice severe (de ex. a cirozei), hipotensiunii arteriale sau alcoolismului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Comtan poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Se recomandă utilizarea cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai susceptibile la apariția efectelor adverse ale medicamentului, în special la apariția stării confuzionale sau a letargiei.

Medicamentul poate provoca scăderea tensiunii arteriale şi în consecință apariția amețelilor, greței, vărsăturilor, leşinului sau a transpirațiilor. Aveți grijă la ridicarea de pe scaun sau din pat.

Greața şi diareea sunt efecte adverse frecvente care apar la mai mult de 10% dintre pacienți. În cazuri rare aceste simptome pot deveni severe. Comtan mai poate provoca halucinații şi poate provoca ocazional noi tulburări de mişcare. La aproximativ 10% dintre pacienți poate provoca modificarea culorii urinii în brun, efect lipsit de importanță.

Întreruperea bruscă a tratamentului poate provoca reapariția simptomelor bolii Parkinson. Dacă se hotărăşte întreruperea tratamentului aceasta trebuie făcută treptat şi doar sub supravegherea medicului.

Medicamentul nu se utilizează la copii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Comtan informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- epinephrina (Adrenalina, Anapen)
- dopamina
- dobutamina
- methyldopa (Dopegyt)
- eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- rifampicina (Sinerdol)
- ampicilina (Ephicilin, Epicocilin, Pamecil, Standacillin)

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra fătului dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este un comprimat de 200 mg administrat cu fiecare doză de levodopa / carbidopa, până la maxim 8 doze pe zi. Dacă s-a administrat mai mult de 800 mg de levodopa pe zi înainte de începerea tratamentului cu Comtan, probabil va fi necesară reducerea dozei de levodopa.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Comtan.

Comtess vezi Comtan

Concerta XL

Denumire comună internaţională: Methylfenidatum

Forme de prezentare: Comprimate filmate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Metilfenidat este un stimulant uşor al sistemului nervos central utilizat în tratamentul tulburării hiperactive cu deficit de atenţie la copii, ca parte a unui plan de tratament complex ce include măsuri psihologice, educaţionale şi sociale. Medicamentul creşte atenţia, scade impulsivitatea şi hiperactivitatea.

Important de ştiut

Utilizarea prelungită a medicamentului poate produce dependenţă. Este de asemenea posibilă apariţia toleranţei la medicament, fiind necesare doze crescute pentru apariţia aceluiaşi efect clinic. Datorită acestor riscuri consultaţi medicul înainte de a modifica dozele şi întrerupeţi administrarea medicamentului doar sub supravegherea medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată pe zi, dimineaţa, cu sau fără alimente sau conform recomandărilor medicului.

Înghiţiţi comprimatele întregi, cu un pahar mare cu apă. Nu sfărmaţi, tăiaţi şi nu mestecaţi comprimatele deoarece se pierde proprietatea de eliberare prelungită a substanţei active putând creşte astfel efectele adverse.

Luaţi medicamentul regulat pentru a obţine efectele maxime. Pentru a nu uita administrarea unei doze, luaţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (dificultate la respiraţie, umflarea gâtului, a feţei, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- senzaţie de ameţeală sau leşin
- creşterea tensiunii arteriale (cefalee severă, înceţoşarea vederii, dificultate de concentrarea atenţiei, dureri toracice, convulsii)
- febră, dureri în gât, dureri de cap însoţite de rash cutanat cu vezicule, descuamare şi înroşirea pielii
- agresiune, nelinişte, halucinaţii, comportament neobişnuit, ticuri motorii
- apariţia spontană de leziuni, pete violacee pe piele.

Continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tulburări de vedere, rash cutanat minor, ameţeli, nervozitate, tulburări ale somnului, greaţă, vărsături, pierderea apetitului, scădere ponderală.

Când nu se administrează?

Concerta nu se administrează la pacienţii ce prezintă anxietate, tensiune şi agitaţie marcate deoarece poate agrava aceste simptome. Este contraindicat la pacienţii cu glaucom. De asemenea este contraindicată administrarea la cei cu ticuri motorii, la cei diagnosticaţi sau cu istoric familial de sindrom Tourette.

Medicamentul nu se administrează copiilor a căror simptome pot fi provocate de stress sau de o afecţiune psihiatrică.

Nu se utilizează medicamentul pentru tratamentul oboselii

obişnuite şi nici pentru tratamentul depresiei severe.

Nu se administrează pacienţilor cunoscuţi cu hipersensibilitate la medicament sau a celor în tratament cu inhibitori ai MAO.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul discutaţi cu medicul istoricul dumneavoastră medical, în special dacă suferiţi de defecte cardiace congenitale, hipertensiune arterială, insuficienţă cardiacă, aritmii cardiace sau istoric recent de infarct, afecţiuni psihiatrice sau istoric familial al acestora, epilepsie sau alte afecţiuni convulsive, istoric de dependenţă de alcool sau substanţe.

Siguranţa şi eficacitatea medicamentului pentru administrarea la copiii mai mici de 6 ani nu au fost stabilite. De asemenea nu sunt disponibile informaţii cu privire la administrarea pe termen lung la copii. La tratamentul pe termen lung cu stimulente s-a observat încetinirea creşterii, de aceea medicul va observa îndeaproape tratamentul administrat copiilor.

La unele persoane la care a fost administrat medicamentul s-au observat tulburări de vedere.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua metilfenidat anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antihipertensive
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- clonidina
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina (Fenitoin), fenobarbital
- antidepresive cum ar fi amitriptilina (Amitriptilin), escitalopram (Cipralex), clomipramina (Anafranil, Clomipramin), doxepin, fluoxetina (Anxetin, Fluran, Prozac), fluvoxamina (Fevarin, Fluvoxamin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Paxeten, Seroxat), sertralina (Asentra, Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina şi alăptarea

Efectele medicamentului pe durata sarcinii nu au fost studiate îndeajuns. Dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină consultaţi imediat medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul se excretă în laptele matern. Dacă administrarea medicamentului este esenţială pentru sănătatea dumneavoastră medicul poate hotărî întreruperea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Doza iniţială recomandată pentru copii între 6 şi 12 ani este de 18 mg/zi putând fi crescută până la maxim 54 mg/zi. Pentru adolescenţi între 13-17 ani se recomandă o doză iniţială de 18 mg/zi putând fi apoi crescută până la 72 mg/zi, fără a depăşi 2 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării pot include: vărsături, agitaţie, tremor, fasciculaţii musculare, convulsii, confuzie, halucinaţii, transpiraţie, bătăi cardiace rapide, tulburări de vedere, uscarea gurii şi a nasului, leşin.

Concor

Denumire comună internaţională: Bisoprololum

Alte denumiri comerciale: Bisoblock, Bisogamma®, Bisomerck, Bisostad, Bisotens, Byol, Concor Cor, Coronal

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Bisoprolol face parte dintr-un grup de medicamente intitulate beta-blocante ce au efect asupra inimii şi circulaţiei sângelui prin vase. Se utilizează în special pentru tratamentul hipertensiunii. Beta-blocantele scad tensiunea arterială prin scăderea ritmului şi intensităţii contracţiilor inimii, ceea ce reduce necesarul de oxigen al acesteia.

Important de ştiut

Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control. De aceea este necesară continuarea tratamentului conform indicaţiilor medicului chiar dacă vă simţiţi bine şi sunteţi asimptomatic.

Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta medicul. Încetarea bruscă a tratamentului poate provoca reapariţia simptomelor sau agravarea acestora. În cazul unei intervenţii chirurgicale poate fi necesară întreruperea tratamentului. Informaţi medicul chirurg în legătură cu tratamentul urmat.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, la aceeaşi oră în fiecare zi, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar de apă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi luaţi următoarea doză conform

de administrare. Nu administraţi niciodată o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor. Depozitaţi medicamentul la temperatura camerei, ferit de acţiunea umezelii.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, buzelor, limbii, gâtului)
- scăderea frecvenţei cardiace sau bătăi cardiace neregulate
- apariţia senzaţiei de ameţeală marcată, leşin
- apariţia dificultăţii la respiraţie (dispneei) chiar şi la eforturi uşoare
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- depresie

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: scăderea libidoului, impotenţă sau dificultatea de a ajunge la orgasm; tulburări ale somnului (insomnie); senzaţie de oboseală marcată; anxietate, nervozitate.

Când nu se administrează?

Bisoprolol nu se administrează în cazul prezenţei şocului cardiogenic (aport inadecvat de sânge în sistemul circulator), în prezenţa anumitor aritmii cardiace, a bradicardiei (scăderea frecvenţei cardiace), sau a insuficienţei cardiace congestive severe.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: astm, bronşită, emfizem, diabet, hipotensiune, afecţiuni cardiace (bloc cardiac, sindromul de sinus bolnav, bradicardie, insuficienţă cardiacă congestivă), depresie, afecţiuni hepatice sau renale, afecţiuni tiroidiene, miastenia gravis, feocromocitom, afecţiuni circulatorii (de ex. sindrom Raynaud). Poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă şi specifică a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Bisoprolol poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de reacţie şi judecată. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehi-

culelor. Evitaţi consumul de alcool deoarece poate agrava senzaţia de ameţeală şi lipsa de concentrare.

Medicamentul poate masca simptomele hipoglicemiei sau poate modifica nivelele glucozei sanguine. În plus, pacienţii diabetici la care apare o scădere severă a glicemiei după administrarea insulinei, pot avea o creştere bruscă a tensiunii arteriale.

Bisoprolol poate masca simptomele unei tiroide hiperactive. Încetarea bruscă a tratamentului poate agrava afecţiunea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de administrarea medicamentului informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special cu următoarele medicamente:

- antialergice (sau dacă faceţi teste cutanate pentru diferiţi alergeni)
- clonidină
- inhibitori MAO
- antidiabetice cum ar fi insulina, gliburid, glipizid (Glucotrol), metformin (Diaformin, Glibomet, Glucophage, Siofor)
- medicamente cardiace ca nifedipina (Adalat, Nifecard, Nifedipin), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem)
- antiastmatice sau alte medicamente pentru afecţiuni respiratorii cum ar fi salbutamol (Ecosal, Ventolin), terbutalina (Aironyl), teofilina (Teotard, Theo SR)
- medicamente pentru răceală, stimulante sau medicamente pentru slăbit.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate fi nociv pentru copil dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă constataţi apariţia unei sarcini sau dacă vă doriţi o sarcină.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă are efecte nocive asupra sugarului. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării decât la indicaţia medicului.

Doze recomandate

Doza se ajustează în funcţie de nevoile fiecărui pacient. Doza uzuală iniţială este de 5 mg o dată pe zi. Se poate creşte la 10-20 mg pe zi în funcţie de răspunsul individual la tratament. În prezenţa astmului, a afecţiunilor pulmonare, renale sau hepatice doza iniţială recomandată este de 2,5 mg/zi iar creşterile ulterioare ale dozelor se fac cu extremă precauţie.

Administrarea medicamentului la copii nu a fost studiată până acum.

Supradozare
Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu bisoprolol pot include: bătăi cardiace neregulate, dificultate la respiraţie, coloraţie albăstruie a unghiilor, ameţeli, slăbiciune, leşin, convulsii.

Concor Cor vezi Concor

Contiflo vezi Tamsol

Controloc

Denumire comună internaţională: Pantoprazolum
Forme de prezentare: Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Pantoprazol face parte dintr-un grup de medicamente numit inhibitori de pompă de protoni. Scade cantitatea de acid produsă la nivelul stomacului. Este utilizat pentru tratamentul esofagitei erozive (leziuni ale esofagului provocate de aciditatea gastrică) şi a altor afecţiuni ce implică un exces de acid gastric, cum ar fi sindromul Zollinger-Ellison.

Important de ştiut
Nu încetaţi administrarea medicamentul chiar dacă simptomele se ameliorează. Simptomatologia poate dispărea înainte de vindecarea completă a afecţiunii.

Medicamentul este foarte eficient. La majoritatea pacienţilor secreţia acidă gastrică se reduce cu 85-95% după prima săptămână de tratament.

Administrarea corectă
Comprimatele se administrează oral, cu sau fără alimente, fără a le zdrobi, mesteca sau tăia în bucăţi. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la orarul normal de administrare. Nu administraţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?
În cazul apariţiei unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: greaţă, vărsături, gaze intestinale, dureri de stomac, diaree, cefalee.

Când nu se administrează?
Controloc nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale
Unele afecţiuni pot necesita un tratament pe termen lung cu pantoprazol. Utilizarea cronică a pantoprazolului a provocat apariţia cancerului gastric în studiile efectuate pe animale însă nu se cunoaşte riscul apariţiei acestei afecţiuni la oameni. Discutaţi cu medicul care este riscul de apariţie a acestei afecţiuni în cazul dumneavoastră.

Utilizarea pe termen lung a acestui medicament poate împiedica absorbţia normală a vitaminei B12 ce poate duce la un deficit în organism. Simptomele deficienţei vitaminei B12 pot include paloare tegumentară, slăbiciune, fatigabilitate, dificultate la respiraţie, bătăi cardiace rapide. Discutaţi cu medicul dacă urmaţi un tratament pe termen lung cu pantoprazol şi suspectaţi un deficit de vitamină B12.

Anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni hepatice deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor în cazul insuficienţei hepatice severe.

Siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii nu a fost suficient studiată.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Înainte de a administra Controloc anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:
- anticoagulant de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- ampicilină (Epicocillin, Pamecil, Standacillin)
- ketoconazol (Ketostin, N-Ketoconazol, Nizoral)
- preparate cu fier (Ascofer, Ferrogradumet, Ferrum Hausmann).

Sarcina şi alăptarea
Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra sarcinii. Totuşi este recomandat să nu se administreze medicamentul pe durata sarcinii decât dacă este neapărată nevoie şi doar la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administraţi

medicamentul pe durata alăptării fără a avea acordul medicului.

Doze recomandate

Esofagită erozivă

Doza uzuală este de 40 mg o dată pe zi timp de până la 8 săptămâni. Dacă afecţiunea nu s-a remis în acest timp, medicul poate recomanda o a doua cură terapeutică de 8 săptămâni. Aceeaşi doză se utilizează şi pentru menţinerea remisiei.

Secreţie acidă în exces

Doza iniţială este de obicei 40 mg de două ori pe zi. Medicul poate creşte doza la nevoie chiar până la 240 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Controloc la oameni nu se cunosc îndeajuns de bine, însă studiile pe animale au arătat dificultăţi de coordonare a mişcărilor şi o reducere a activităţii.

Convulex vezi Depakine

Copegus vezi Rebetol

Cordamil vezi Verapamil

Cordarone vezi Amiodarona

Cordipin vezi Nifedipin

Corinfar® Retard vezi Nifedipin

Coronal vezi Concor

Corsodyl Mint Mouthwash

Denumire comună internaţională: Chlorhexidinum
Alte denumiri comerciale: Plak Out
Forme de prezentare: Apă de gură, Soluţie bucală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Corsodyl Mint este o soluţie orală utilizată pentru tratamentul gingivitei, o afecţiune în care gingiile se umflă şi capătă culoarea roşie. Medicamentul este folosit deasemenea pentru controlul sângerărilor gingiilor provocate de gingivită.

Important de ştiut

Nu înghiţiţi soluţia de clorhexidină. Clătiţi gura şi apoi scuipaţi soluţia.

Nu diluaţi soluţia cu apă sau orice alt lichid.

Administrarea corectă

După ce vă spălaţi pe dinţi, clătiţi gura, curăţaţi dinţii cu aţă dentară, apoi clătiţi gura cu cantitatea recomandată de soluţie de clorhexidină, menţinând-o în gură timp de aproximativ 30 de secunde, apoi scuipaţi. Nu clătiţi gura cu apă după utilizarea medicamentului chiar dacă acesta lasă un gust neplăcut în gură. Evitaţi consumul alimentelor sau băuturilor pentru cel puţin 1 oră după aceea pentru a permite medicamentului să acţioneze.

Dacă săriţi o doză – reluaţi administrarea regulată data următoare când vă spălaţi pe dinţi.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost raportate efecte adverse severe la utilizarea medicamentului. Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: pătarea dinţilor sau a altor suprafeţe din gură, modificarea gustului, iritarea uşoară a gurii. Aceste efecte adverse sunt temporare şi de obicei dispar la încetarea tratamentului.

Când nu se administrează?

Corsodyl Mint nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical şi cu tratamentele urmate.

Dacă suferiţi de gingivită şi periodontită (o afecţiune a ţesutului cu rol de suport pentru dinţi), poate fi necesar un tratament adiţional pentru această afecţiune.

Pe lângă pătarea dinţilor, clorhexidina poate provoca acumularea în exces a tartrului pe suprafaţa dinţilor. Se recomandă curăţarea dinţilor la intervale de 6 luni de zile.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asu-

pra sarcinii. Nu utilizaţi clorhexidina pe durata sarcinii fără a discuta mai întâi acest lucru cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a urma un tratament cu clorhexidină pe durata alăptării.

C

Doze recomandate

Doza recomandată pentru adulţi este de 5 ml soluţie nediluată, utilizată pentru clătirea gurii timp de aproximativ 30 de minute, după efectuarea igienei orale, de două ori pe zi. Nu înghiţiţi niciodată soluţia.

Eficacitatea şi siguranţa utilizării la copiii şi adolescenţii sub 18 ani nu a fost stabilită.

Supradozare

Orice medicament utilizat în exces poate provoca efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Corsodyl se aseamănă intoxicaţiei alcoolice (îmbătării): greaţă, vărsături, vorbire greoaie, mers împleticit, letargie.

Corvitol vezi Metoprolol

Coryol vezi Cavedilol

Corzem vezi Diltiazem

Cosopt

Denumire comună internaţională: Combinaţii (dorzolamidum + timololum)

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Dorzolamida reduce cantitatea de lichid de la nivelul ochilor, ceea ce duce la scăderea presiunii intraoculare. Timololul este un beta-blocant care de asemenea reduce presiunea intraoculară. Combinaţia dorzolamidă şi timolol oftalmic este utilizată pentru tratamentul anumitor tipuri de glaucom şi a altor afecţiuni caracterizate prin presiune intraoculară crescută.

Important de ştiut

Deşi la început nu va fi simptomatică, hipertensiunea intraoculară va duce în final la afectarea nervului optic şi la pierderea vederii. De aceea este foarte importantă administrarea continuă a tratamentului chiar şi în absenţa simptomelor.

Administrarea corectă

Cosopt se administrează prin picurare pe suprafaţa ochiului cu ajutorul unui picurător. Dacă utilizaţi alte medicamente cu administrare oftalmică aşteptaţi cel puţin 10 minute între administrarea a două medicamente.

C

Îndepărtaţi lentilele de contact înaintea administrării medicamentului; aşteptaţi cel puţin 15 minute după administrarea medicamentului pentru a reaplica lentilele de contact.

Pentru administrarea picăturilor, spălaţi-vă mai întâi bine pe mâini, înclinaţi capul pe spate şi trageţi uşor în jos de pleoapa inferioară. Aplicaţi o picătură de soluţie în spaţiul creat între pleoapă şi ochi. Aveţi grijă să nu atingeţi ochiul sau pleoapa cu vârful picurătorului deoarece poate apare contaminarea soluţiei.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru doza următoare, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la orarul normal de administrare. Nu administraţi două doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de lumină.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi utilizarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- umflarea sau înroşirea pleoapelor
- înroşirea ochilor, discomfort sau sensibilitate la lumină
- scurgeri, cruste ale ochilor sau pleoapelor
- febră, dureri în gât, cefalee însoţită de rash cutanat cu înroşirea pielii, apariţia de vezicule şi descuamare
- wheezing, sete de aer sau alte probleme respiratorii
- umflare, creştere rapidă în greutate
- dificultate la respiraţie (dispnee) chiar şi la eforturi mici.

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tulburări de vedere, vedere dublă, senzaţie de arsură sau înţepătură la nivelul ochilor, gust neobişnuit în gură, dureri de stomac sau lombare, ameţeli, uscarea ochilor, greaţă, cefalee, ameţeli.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu antecedente de astm bronşic, boală pulmonară obstructivă cronică, insuficienţă cardiacă, aritmii. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiţi de: afecţiuni respiratorii, cum ar fi bronşite sau emfizem, afecţiuni cardiace sau insuficienţă cardiacă congestivă, diabet, afecţiuni musculare cum ar fi miastenia gravis, afecţiuni renale, afecţiuni hepatice, afecţiuni tiroidiene.

Dacă sunteţi supuşi unei intervenţii chirurgicale, informaţi medicul asupra tratamentului urmat. Poate fi necesară reducerea treptată a dozei de medicament administrat înaintea operaţiei. De asemenea anunţaţi imediat medicul dacă aţi suferit o leziune la nivelul ochiului sau constataţi apariţia unei infecţii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special cu unul dintre următoarele medicamente:

- clonidină
- chinidină (Chinidină Sulfat)
- digitalice (digoxin, Lanoxin)
- acetazolamidă
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), bisoprolol (Bisoblock, Bisogamma, Bisomerck, Concor), carteolol (Carteol, Fortinol), carvedilol (Carvedigamma, Coryol, Dilatrend), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol, sotalol (Darob, Sotagamma), timolol (Arutimol, Nyolol, Timbak, Timoptic)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi amlodipina (Amlohexal, Norvasc, Tenox), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), felodipina (Auronal, Felocord, Mivara, Plendil, Pratol, Presid), nifedipina (Adalat, Cordipin, Nifecard), nisoldipina (Baymycard), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Asentra, Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta sarcina dacă este administrat în această perioadă. Anunţaţi medicul dacă constataţi sau suspectaţi apariţia unei sarcini.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă are efecte nocive asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la indicaţia medicului.

Doze recomandate

Doza uzuală recomandată este de 1 picătură în ochiul afectat (sau ambii ochi) de două ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării pot include: senzaţie de ameţeală, sete de aer, cefalee, încetinirea frecvenţei cardiace, dificultate la respiraţie, durere toracică, leşin.

Coverex vezi Prestarium

Coxtral vezi Nimesulid

Cozaar

Denumire comună internaţională: Losartanum
Alte denumiri comerciale: Lorista
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Losartan face parte dintr-un grup de medicamente numite antagonişti ai receptorilor angiotensinei II. Medicamentul scade tensiunea arterială prin acţiune asupra vaselor de sânge, prevenind constricţia acestora şi ameliorând fluxul sanguin. Cozaar se utilizează în tratamentul hipertensiunii arteriale şi pentru reducerea riscului de AVC la pacienţii cu hipertensiune. Se mai utilizează deasemenea pentru tratamentul afecţiunilor renale la pacienţii cu diabet zaharat tip II.

Important de ştiut

Medicamentul trebuie administrat constant pentru a fi eficient. Deoarece presiunea sanguină se reduce treptat pot trece câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Este necesară administrarea medicamentului pe toată această perioadă, chiar şi în lipsa simptomelor.

Cozaar nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare cu apă, conform indicaţiilor medicului. Se poate administra cu sau fără alimente. Pentru a nu uita administrarea unei doze se recomandă administrarea medicamentului la aceleaşi ore în fiecare zi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul în ambalajul original, bine închis, ferit de acţiunea umezelii şi a luminii.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- senzaţie puternică de ameţeală sau leşin
- umflare, creştere ponderală rapidă
- bătăi cardiace rapide sau foarte rare
- creşterea sau scăderea semnificativă a cantităţii de urină eliminată
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- uscarea gurii, sete accentuată, letargie, nelinişte, confuzie, greaţă, vărsături, creşterea cantităţii de urină, dureri musculare sau slăbiciune, bătăi cardiace rapide, ameţeli, convulsii

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: dureri de stomac, greaţă, diaree; dureri lombare, dureri ale membrelor; dureri musculare sau slăbiciune; cefalee, ameţeli; tulburări ale somnului; nas înfundat sau curgător, dureri în gât; tuse uscată.

Când nu se administrează?

Cozaar nu se administrează pe durata sarcinii sau la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special dacă suferiţi de: afecţiuni renale sau hepatice, insuficienţă cardiacă congestivă, dezechilibre ale potasiului în organism sau dacă trebuie să respectaţi o dietă cu conţinut redus de sodiu.

Cozaar poate provoca scăderea presiunii sanguine, în special dacă urmaţi un tratament concomitent cu diuretice. Pot apare ameţeli sau leşin, în special în primele zile de tratament. Anunţaţi medicul dacă apar aceste simptome deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor sau întreruperea tratamentului.

Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut cum ar fi condusul autovehiculelor. Medicamentul poate provoca ameţeli.

Cozaar poate creşte nivelul potasiului din organism. Consultaţi medicul înainte de a administra suplimente de potasiu sau a consuma substituenţi ai sării de bucătărie ce au un conţinut ridicat de potasiu.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- orice alt medicament pentru hipertensiune arterială
- fluconazol (Diflucan, Flucoric, Flucovim, Mycomax)
- rifampicină (Sinerdol)
- diuretice cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron)
- celecoxib (Celebrex, Onsenal)
- aspirină sau alte AINS cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibufen, Nurofen, Paduden), diclofenac (Clafen, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Tador), naproxen (Aleve, Reuxen, Momendol), piroxicam (Flamexim, Piroxsal)

Sarcina şi alăptarea

Losartan poate avea efecte nocive şi poate provoca chiar moartea fătului dacă se administrează în trimestrele doi sau trei de sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Utilizaţi metode contraceptive eficiente pe durata sarcinii.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza uzuală iniţială este de 50 mg pe zi. Se poate administra şi în două doze zilnice până la o doză totală de 100 mg/zi.

Afecţiuni renale provocate de diabet

Doza uzuală este de 50 mg/zi. Dacă tensiunea arterială este prea crescută medicul poate creşte doza până la 100 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu losartan pot include: scăderea frecvenţei cardiace, ameţeli, leşin.

Credanil vezi Zimox

Crestor

Denumire comună internaţională: Rosuvastatinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rosuvastatin este un medicament utilizat pentru reducerea nivelelor de colesterol, acţionând prin blocarea producţiei de colesterol (un anumit tip de grăsime) în organism. Acesta reduce nivelele colesterolului "nociv" (lipoproteinele cu densitate joasă, sau LDL) şi ale trigliceridelor în sânge, în timp ce creşte nivelele colesterolului "benefic" (lipoproteinele cu densitate înaltă, sau HDL).

Crestor se utilizează pentru tratamentul hipercolesterolemiei. Scăderea colesterolului poate ajuta la prevenirea afecţiunilor cardiace şi ale sistemului circulator, afecţiuni ce pot favoriza apariţia infarctului miocardic, accidentelor vasculare cerebrale sau altor afecţiuni vasculare.

Important de ştiut

Crestor este prescris doar dacă dieta, exerciţiile fizice şi scăderea ponderală nu au reuşit să reducă nivelele colesterolului. Este important să vă amintiţi că acest medicament este prescris ca adjuvant şi nu ca un înlocuitor pentru modificarea stilului de viaţă. Este necesară continuarea dietei şi a exerciţiilor fizice pe durata tratamentului cu Crestor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată pe zi, cu un pahar mare cu apă. Se poate administra cu sau fără alimente. Se recomandă să luaţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a nu uita administrarea unei doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de acţiunea copilului. Depozitaţi medicamentul într-un loc ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri musculare, sensibilitate sau slăbiciune însoţite de febră sau simptome gripale şi închiderea la culoare a urinei
- scăderea sau creşterea semnificativă a cantităţii de urină eliminată
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- dureri toracice
- umflarea mâinilor sau a picioarelor

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: fatigabilitate; greaţă, dureri de stomac, constipaţie, diaree; dureri în gât, nas curgător sau înfundat; cefalee; dureri sau arsuri la urinare.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu afecţiuni hepatice sau cunoscute cu alergie la medicament. De asemenea nu se administrează pe durata sarcinii sau alăptării.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiţi de: afecţiuni renale, hipotiroidie, afecţiuni musculare, epilepsie sau alte afecţiuni convulsive, dezechilibre electrolitice (cum ar fi hipopotasemie), infecţii sau boli severe, istoric recent de intervenţii chirurgicale. Poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

În rare cazuri, rosuvastatin poate provoca o afecţiune ce se manifestă prin distrugerea masei musculare scheletice. Această afecţiune poate provoca insuficienţă renală şi apare mai frecvent la persoanele în vârstă sau la persoanele de origine asiatică. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi dureri musculare inexplicabile, slăbiciune musculară, febră, simptome gripale, închiderea la culoare a urinei.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul în cazul unui istoric de afecţiuni hepatice, în cazul prezenţei unor simptome ce pot sugera o afecţiune hepatică sau în cazul consumului unor cantităţi mari de alcool.

Crestor poate modifica unele teste de laborator, inclusiv testele pentru evaluarea funcţiei hepatice, a funcţiei tiroidiene sau pentru determinarea glicemiei. Dacă efectuaţi analize de laborator, informaţi medicul asupra tratamentului urmat.

Siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii nu a fost stabilită.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul în legătură cu alte tratamente urmate, în spe-

cial cele cu următoarele medicamente:

- cimetidină
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- ketoconazol (Kefungin, Ketostin, Nizoral)
- spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- alte medicamente pentru scăderea colesterolului cum ar fi fenofibrat (Fenox, Lipanthyl, Lipofib).

Sarcina şi alăptarea

Administrat pe durata sarcinii medicamentul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Nu utilizaţi rosuvastatin dacă sunteţi însărcinată. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Utilizaţi o formă eficientă de contracepţie pe durata tratamentului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 10 mg o dată pe zi. În cazul în care nivelul LDL colesterolului nu este prea crescut sau aveţi factori predispozanţi pentru afecţiuni musculare, medicul poate începe tratamentul cu doze de 5 mg o dată pe zi. Dacă nivelul LDL colesterolului este peste 190 mg/dl, medicul poate începe tratamentul cu doze de 20 mg/zi. Dacă aceste doze nu reduc colesterolul se poate creşte la 40 mg/zi.

În cazul prezenţei unei afecţiuni renale severe sau în cazul unui tratament concomitent cu ciclosporină doza iniţială recomandată este de 5 mg/zi, putând creşte doza la nevoie până la 10 mg/zi.

Dacă se administrează un alt medicament pentru scăderea colesterolului, doza zilnică va fi de maxim 10 mg.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu rosuvastatin nu sunt îndeajuns de bine cunoscute.

Crixivan

Denumire comună internaţională: Indinavirum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Indinavir este un medicament antiviral ce face parte dintre inhibitorii de proteaze utilizaţi în infecţia HIV. Acesta previne multiplicarea virusului imunodeficienţei umane în organism. Este utilizat pentru tratamentul infecţiei nu virusul HIV ce provoacă sindromul imunodeficienţei dobândite (SIDA).

Important de ştiut

Este important să beţi cel puţin 1,5 litri de lichide pe zi în timpul tratamentul cu indinavir. În caz contrar pot apare calculi renali ce pot necesita întreruperea tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi medicamentul cu un pahar mare cu apă, suc sau ceai. Se recomandă administrarea pe stomacul gol, cu cel puţin 1 oră înainte sau 2 ore după masă. Evitaţi mesele bogate în grăsimi.

Este importantă administrarea regulată a medicamentul pentru a obţine beneficiile maxime. Luaţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a nu uita administrarea unei doze.

Dacă săriţi peste o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă au trecut mai mult de 2 ore de când doza trebuia administrată, săriţi doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă. Păstraţi capsulele în ambalajul original, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a limbii, a buzelor, a gâtului)
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de rash çutanat eritematos, cu vezicule şi descuamarea pielii
- tegumente palide sau galbene, închiderea la culoare a urinei, febră, confuzie sau slăbiciune
- creşterea cantităţii de urină eliminată sau sete accentuată
- prezenţa sângelui în urină, dureri în zona lombară
- leziuni sau hemoragii apărute spontan

- semne ale unei infecţii nou apărute, cum au fi febră, frisoane, tuse, simptome gripale
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efectelor adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, diaree, balonare; amorţeli sau înţepături, în special în jurul gurii; fatigabilitate; cefalee, modificări ale dispoziţiei; modificarea dispoziţiei ţesutului adipos în corpul dumneavoastră (în special pe mâini, picioare, faţă, gât, sâni sau talie).

Când nu se administrează?

Indinavir nu se administrează concomitent cu următoarele medicamente: amiodaronă, cisaprid, derivaţi de ergotamină, midazolam, pimozid, triazolam. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la indinavir.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua indinavir informaţii medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special dacă suferiţi de: afecţiuni hepatice, afecţiuni renale sau istoric de calculi renali, diabet zaharat, afecţiuni hemoragice cum ar fi hemofilie, hipercolesterolemie sau hipertrigliceridemie. Poate fi necesară ajustarea dozelor sau supravegherea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Boala HIV/SIDA se tratează de obicei cu o combinaţie de medicamente. Pentru a combate eficient boala administraţi toate medicamentele prescrise de către doctor conform indicaţiilor acestuia. Nu modificaţi dozele sau programul de administrare fără acordul medicului.

Tratamentul cu indinavir nu previne transmiterea infecţiei către alte persoane prin contacte sexuale neprotejate sau prin folosirea în comun a acelor de seringă. Discutaţi cu medicul dumneavoastră metodele de prevenire eficientă a transmiterii infecţiei.

Deşi Crixivan reduce cantitatea de virus din organism şi creşte numărul celulelor albe, efectul acestuia asupra supravieţuirii pe termen lung nu este cunoscut. Virusul rămâne în organism, odată cu acesta persistând şi riscul apariţiei posibilelor complicaţii ale bolii, inclusiv apariţia infecţiilor oportuniste. De aceea este important să rămâneţi sub supravegherea unui doctor şi să respectaţi programul consultaţiilor.

Inhibitorii de proteaze cum este indinavir pot declanşa diabetul zaharat (nivele crescute de glucoză în sânge) sau pot agrava dia-

betul preexistent. Dacă suferiţi de diabet poate fi necesară ajustarea dozelor medicaţiei antidiabetice.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul în legătură cu tratamentele urmate, în special cele cu următoarele medicamente:

- fluticazona (Flixonase, Flixotide)
- antibiotice cum ar fi itraconazol (Orungal), ketoconazol (Kefungin, Ketostin, Nizoral), rifabutin (Mycobutin), rifampicină (Sinerdol)
- antidepresive cum ar fi trazodona (Trittico)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi amlodipina (Amlo Tad, Amlohexal), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), felodipina (Auronal, Plendil, Pratol, Presid), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- medicamente ce scad colesterolul de genul atorvastatinului (Sortis), lovastatinului (Holetar, Medostatin) sau simvastatinului (Mivastin, Simcor, Simgal, Simvacard)
- medicamente ce slăbesc sistemul imun cum ar fi ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimun Neoral), sirolimus (Rapamune), tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- antiaritmice de genul chinidinei
- insulină sau antidiabetice orale
- medicamente pentru tratamentul disfuncţiei erectile cum ar fi sildenafil (Revatio, Viagra), tadalafil (Cialis) sau vardenafil (Levitra, Vivanza)
- alte medicamente pentru tratamentul infecţiei HIV/SIDA, cum ar fi atazanavir (Reyataz), efavirenz (Stocrin, Sustiva), lopinavir/ritonavir (Kaletra)
- medicamente anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Taver, Tegretol, Timonil), fenobarbital, fenitoina (Fenitoin, Phenhydan)

Sarcina şi alăptarea

Efectele medicamentului asupra sarcinii nu au fost îndeajuns de bine studiate. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu alăptaţi copilul. Virusul HIV poate trece în laptele matern şi poate infecta sugarul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă utilizarea a 800 mg la fiecare 4 h. În cazul prezenţei afecţiunilor hepatice medicul poate reduce dozele la 600 mg la fiecare 4 h.

Copii

Doza se calculează în funcţie de greutatea corporală. Totuşi, medicamentul poate provoca calculi renali cu o incidenţă mai mare la copii decât la adulţi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu indinavir pot include: dureri lombare, prezenta sângelui în urină, diaree, calculi renali, greaţă, vărsături.

Cuminol vezi Ciprofloxacina

Cutivate

Denumire comună internaţională: Fluticasonum
Forme de prezentare: Cremă, Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cutivate este un steroid topic. Acesta reduce sau inhibă acţiunea anumitor substanţe în organism ce provoacă inflamaţia, înroşirea sau tumefierea. Este utilizat pentru tratamentul inflamaţiei provocată de un număr de afecţiuni cum ar fi reacţii alergice, eczeme şi psoriazis.

Important de ştiut

Nu acoperiţi zona tratată cu bandaje sau îmbrăcăminte ce nu permite circulaţia liberă a aerului în zona respectivă (bandaje ocluzive), decât la recomandarea medicului. Aceste bandaje ocluzive vor creşte semnificativ cantitatea de medicament absorbită de către organism. Dacă este totuşi necesară utilizarea unui bandaj ocluziv, nu îl menţineţi în zona respectivă mai mult de 12 ore pe zi.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează local, conform indicaţiilor medicului. Spălaţi-vă pe mâini înainte de fiecare aplicare, doar dacă nu utilizaţi crema pentru tratarea unei afecţiuni a mâinilor. Aplicaţi o cantitate mică de cremă în zona respectivă şi masaţi uşor până la absorbirea acesteia în piele. Utilizaţi crema cu precauţie în zonele mai sensibile ale pielii, cum ar fi axila, genunchii sau coatele deoarece acestea pot absorbi o cantitate mai mare de medicament.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi.

Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normale de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost raportate efecte adverse severe la utilizarea fluticasonului topic, decât la utilizarea la doze mari pentru perioade îndelungate de timp. Dacă medicamentul se absoarbe în organism pot apare tulburări de vedere, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificări ale dispoziţiei, creştere ponderală, fatigabilitate.

Alte efecte adverse mai puţin severe pot apare cu probabilitate mai mare. Acestea includ înroşirea pielii, apariţia de vezicule, senzaţie de arsură, mâncărime, descuamare. Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul.

La utilizarea prelungită pot apare: subţierea pielii, înroşire prelungită a pielii, vergeturi.

Când nu se administrează?

Cutivate nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la fluticason.

Atenţionări speciale

Nu utilizaţi medicamentul pentru tratarea diverselor afecţiuni la copii decât la indicaţia medicului. Copiii sunt mai sensibili la efectele fluticasonului topic.

Anunţaţi medicul dacă afecţiunea nu se ameliorează sau dacă se agravează. Medicamentul nu va fi suficient pentru tratarea afecţiunii dumneavoastră dacă aceasta se asociază unei infecţii.

Nu utilizaţi medicamentul în alte zone ale corpului decât cele pentru care v-a fost prescris.

Medicamentul nu se va utiliza în prezenţa atrofiei cutanate şi nu se va administra în prezenta unei infecţii la locul de administrare. Cutivate nu se va folosi pentru tratamentul rosaceea sau al dermatitei periorale.

Ca şi în cazul altor terapii cu corticosteroizi, tratamentul trebuie încetat atunci când se obţine controlul asupra bolii. Dacă nu se observă nici o ameliorare în decurs de 2 săptămâni poate fi necesară reevaluarea diagnosticului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizaţi alte medicamente cu aplicare topică în zona respectivă decât la indicaţia medicului.

C

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc îndeajuns de bine efectele medicamentului asupra sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Dacă tratamentul pe durata sarcinii este absolut necesar atunci trebuie administrată cea mai mică doză eficientă pentru cea mai scurtă perioadă de timp, sub atenta supraveghere a medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi fluticason pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Cutivate se poate administra la adulţi şi copii peste 3 luni. Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii timp de peste 4 săptămâni nu a fost evaluată.

Dermatită atopică

Se aplică un strat subţire de cremă în zona respectivă o dată sau de două ori pe zi. Se masează uşor.

Alte dermatoze ce răspund la corticosteroizi

Se aplică un strat subţire de cremă pe zona respectivă de două ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Supradozarea cu Cutivate este puţin probabilă. Nu se cunosc efectele supradozării.

Cyclo Progynova

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Cyclo Progynova este un produs hormonal utilizat pentru tratamentul efectelor insuficienţei ovariene. Produsul conţine estradiol valerat, care este o formă naturală a estrogenului, şi norgestrel, o formă sintetică a progesteronului. Estrogenul şi progesteronul sunt principalii hormoni sexuali feminini.

În perioada de perimenopauză, ovarele produc din ce în ce mai puţin estrogen, astfel că nivelele sanguine ale acestui hormon scad. Acest lucru poate provoca simptome cum ar fi cicluri neregulate, bufeuri, transpiraţii nocturne, variaţii ale dispoziţiei, scăderea lubrifierii vaginale sau mâncărime vaginală.

Cyclo Progynova este indicat ca terapie hormonală de substituţie pentru ameliorarea simptomelor menopauzei, sau pentru alte afecţiuni ce implică o insuficienţă ovariană.

Important de ştiut

Femeile în tratament de substituţie hormonală trebuie să efectueze regulat examene ginecologice. Necesitatea de a continua tratamentul de substituţie hormonală trebuie reevaluată de către medic cel puţin o dată pe an.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi drajeurile cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, la temperatura camerei ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri de cap apărute pentru prima dată sub formă migrenoasă sau mai des, dar de o intensitate deosebită
- tulburări acute de vedere şi alte deficite senzoriale
- semne ale unei tromboze venoase profunde (umflarea bruscă a piciorului, căldură locală, durere intensă în membrul respectiv şi impotenţă funcţională)
- apariţia unui icter (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor), a unei hepatite anicterice sau mâncărimi generalizate
- creşterea frecvenţei acceselor epileptice
- creşterea accentuată a tensiunii arteriale

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: senzaţie de tensiune mamară, tulburări gastrice, greaţă, cefalee, modificarea greutăţii corporale, modificarea libidoului, sângerări intermenstruale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în următoarele situaţii: istoric cunoscut sau suspectat de cancer mamar, afecţiuni neoplazice estrogen dependente cunoscute sau suspectate, hiperplazie en-

C

dometrială, hemoragii vaginale de cauză necunoscută, tromboză venoasă profundă sau istoric de tromboză, AVC ischemic recent, infarct miocardic recent, angină pectorală, afecțiuni hepatice active, porfirie, sarcina și alăptarea.

C

Atenționări speciale

Este important să cunoașteți faptul că femeile ce urmează tratament de substituție hormonală au risc crescut de apariție a cancerului mamar comparativ cu restul. Acest risc trebuie evaluat în raport cu beneficiile personale ale tratamentului.

De asemenea femeile în tratament de substituție hormonală au un risc ușor mai crescut de apariție a accidentelor vasculare cerebrale, a trombozelor venoase profunde sau a embolismului pulmonar (formarea de cheaguri de sânge în diferite vene). Riscul este mai crescut pentru persoanele ce au și alți factori de risc suprapuși (istoric personal sau familial al acestor afecțiuni, fumat, obezitate, anumite afecțiuni hematologice) și trebuie evaluat în raport cu beneficiile personale ale terapiei de substituție hormonală.

Medicamentul va provoca de obicei o sângerare de privație în săptămâna în care nu este administrat medicamentul. De asemenea pot apare hemoragii minore sau mai importante în primele câteva luni de tratament. Neadministrarea unei doze poate crește riscul apariției acestor manifestări.

O femeie este considerată fertilă timp de doi ani după ultimul ciclu menstrual dacă este sub 50 de ani și timp de un an dacă este peste 50 ani. Terapia de substituție hormonală nu asigură contracepția pentru femeile din acest grup. Pentru a asigura contracepția necesară, pot fi utilizate forme contraceptive non-hormonale (de ex. prezervativul)

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul în legătură cu alte tratamente urmate, în special cu unul dintre următoarele medicamente:

- antiepileptice cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoina (Phenhydan), fenobarbital
- barbiturice, cum ar fi amobarbital (Amital)
- inhibitori de proteaze pentru infecția cu virusul HIV, cum ar fi ritonavir (Norvir, Kaletra), nelfinavir (Viracept)
- antibiotice de genul rifabutin (Mycobutin), rifampicin (Sinerdol)
- insulină și antidiabetice orale

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați prezența unei sarcini.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării.

D

Doze recomandate

Adulți

În primul ciclu 1 drajeu pe zi din a 5-a până în a 25-a zi a ciclului, apoi 7 zile pauză. În continuare se va începe cu administrarea următoarei folii. În tratamentul amenoreei se poate începe administrarea în orice zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Dafalgan vezi Paracetamol

Daivobet

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează??

Daivobet este un medicament antipsoriazic ce conține două ingrediente active: calcipotriol și betametazonă. Medicamentul se utilizează pentru tratamentul psoriazisului în plăci.

Psoriazisul este o afecțiune a pielii caracterizată prin celule cutanate hiperactive. Calcipotriolul combate hiperactivitatea celulară în timp ce betametazona, un corticosteroid, ameliorează înroșirea, tumefacția, mâncărimile și iritația pielii.

Important de știut

Cel mai adesea ameliorarea simptomatologiei apare după 2 săptămâni de tratament. După 8 săptămâni de tratament aproximativ 70% dintre pacienți au prezentat o ameliorare semnificativă și la peste 10% afecțiunea s-a remis complet.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform indicațiilor medicului. Spălați-vă bine pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului. Aplicați unguentul doar pe zona afectată de boală și masați ușor. Dacă aplicați unguent și în alte zone indemne, spălați zona respectivă cât mai curând posibil. Nu aplicați unguentul pe mai mult de 30% din suprafața corpului. Nu aplicați medicamentul pe zone mari ale corpului sau pe zone ce prezintă leziuni; în

zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi axila, zona inghinală; în zona genitală; pe suprafaţa scalpului; în interiorul gurii, nasului sau ochilor; pe faţă; sub zonele cu îmbrăcăminte ocluzivă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi apoi continuaţi conform programului normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – într-un loc răcoros, sub 25°C, ferit de umezeală excesivă. Feriţi medicamentul de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul în care observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: iritaţie cutanată (mâncărime, înroşire, senzaţie de arsură, rash, descuamare); rash pe faţă sau pe suprafaţa corpului; modificarea culorii pielii; creşterea sensibilităţii pielii la lumină; cefalee; dureri lombare; lipsa de control a diabetului zaharat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în următoarele situaţii: nivelele crescute ale calciului în sânge, afecţiuni renale sau hepatice, infecţii cutanate virale, fungice sau bacteriene.

De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

În cazul utilizării unor cantităţi mai mari de medicament decât cele prescrise, pot creşte nivelele sanguine ale calciului (hipercalcemie). Afecţiunea este reversibilă la încetarea tratamentului.

Pe durata tratamentului feriţi zonele tratate de acţiunea razelor ultraviolete, prin purtarea îmbrăcămintei protectoare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării decât la indicaţia medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Medicamentul se aplică topic, o dată pe zi, timp de până la 4 săptămâni. Nu depăşiţi o doză săptămânală de 100 g.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Daivobet pot include: supresia axului HHCS şi manifestări ale sindromului Cushing, glucozurie, hipercalcemie, hiperglicemie.

Daivonex

Denumire comună internaţională: Calcipotriolum
Alte denumiri comerciale: Sorel
Forme de prezentare: Cremă, Unguent, Soluţie cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Calcipotriol este o formă sintetică a vitaminei D. Are rol în creşterea şi dezvoltarea celulelor cutanate. Este utilizat pentru tratamentul psoriazisului în plăci.

Important de ştiut

Cel mai probabil veţi observa ameliorarea simptomatologiei după aproximativ 2 săptămâni de tratament. S-a observa că după 8 săptămâni de tratament, administrând medicamentul de două ori pe zi, la 70% dintre pacienţi simptomatologia s-a ameliorat semnificativ şi iar la 10% a dispărut complet.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică, conform indicaţiilor medicului.

Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după ce aplicaţi medicamentul, doar dacă nu îl aplicaţi pe suprafaţa mâinilor. Spălaţi şi uscaţi zona unde urmează să aplicaţi crema. Aplicaţi medicamentul doar în zona afectată.

Nu aplicaţi crema în alte zone sau pe faţă, ochi, gură, mucoase, leziuni sau zone iritate ale pielii. Dacă aplicaţi crema din greşeală pe aceste zone, spălaţi imediat zona respectivă cu apă.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă. Păstraţi medicamentul ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse severe ale calcipotriolului sunt foarte rare. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate

la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetați utilizarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: iritația pielii, senzație de arsură, înroșire, umflare, uscare excesivă, descuamare, modificarea culorii pielii.

D

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu reacții alergice la medicament, în cazul prezenței intoxicației cu vitamină D sau a hipercalcemiei (nivele crescute ale calciului în sânge).

Atenționări speciale

Nu aplicați medicamentul pe zone ale pielii care sunt iritate, arse de soare, uscate sau descuamate.

Evitați utilizarea altor produse cu aplicare topică în același timp cu tratamentul cu calcipotriol, doar dacă medicul vă recomandă altfel. Unele medicamente cu administrare topică pot împiedica absorbția calcipotriolului.

Evitați spălarea zonei pe care o tratați mai mult de trei ori pe zi. Spălarea frecventă poate provoca uscarea sau iritarea pielii.

Evitați utilizarea accesoriilor de baie abrazive sau iritante, a parfumurilor sau cosmeticelor în zona pe care o tratați.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentul asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât cu acordul medicului.

De asemenea nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Crema se aplică pe zonele afectate o dată sau de două ori pe zi.

Nu se recomandă utilizarea medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu calcipotriol pot include: slăbiciune, fatigabilitate, amețeli, letargie, cefalee, scăderea apetitului, greață, vărsături, nivele ridicate ale calciului în sânge.

D

Dalacin vezi Clindamycin

Daleron vezi Paracetamol

Daritmin vezi Amiodarona

Debridat vezi Colobutine

Depakine

Denumire comună internațională: Acidum valproicum + Săruri

Alte denumiri comerciale: Convulex, Depakine Chrono, Depakine Chronosphere, Orfiril, Orfiril Long, Petilin, Valepil

Forme de prezentare: Sirop, Capsule moi gastrorezistente, Comprimate filmate, Comprimate filmate gastrorezistente, Comprimate filmate eliberare prelungită divizabile, Granule eliberare prelungită, Minicomprimate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită,

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acidul valproic acționează asupra unor substanțe din organism ce au rol în producerea convulsiilor. Se utilizează pentru tratamentul anumitor tipuri de convulsii putând fi prescris singur sau împreună cu alte medicamente anticonvulsivante.

Formele cu eliberare prelungită se administrează și pentru controlul episoadelor maniacale ce apar în tulburarea afectivă bipolară sau pentru prevenirea migrenelor.

Important de știut

În rare cazuri acidul valproic a provocat insuficiență hepatică gravă, în special la copii cu vârsta mai mică de 2 ani. Copii de această vârstă pot avea un risc crescut de apariție a afecțiunilor hepatice, în special dacă iau mai mult de un medicament anticonvulsivant, dacă suferă de o afecțiune metabolică sau dacă au o afecțiune cerebrală ce provoacă retard mental (cum ar fi boala Creutzfeldt-Jacob, boala Huntington, scleroza multiplă, leziuni sau infecții cerebrale).

Acidul valproic a provocat de asemenea în rare cazuri pancreatită severă (inflamația pancreasului). Pancreatita poate apare brusc și simptomele pot persista chiar și câțiva ani după ce ați încetat administrarea medicamentului.

Cereți sfatul medicului dacă pe durata administrării medicamentului apare greață, vărsături, dureri de stomac, pierderea

apetitului, febră scăzută, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor sau icter (îngălbenirea tegumentelor sau a mucoaselor). Acestea pot fi semne şi simptome ale insuficienţei hepatice sau unele dintre ele, ale pancreatitei.

D

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare cu apă. Asiguraţi-vă că aveţi un aport adecvat de lichide în fiecare zi. Poate fi necesară ajustarea dozei dacă aportul de lichide zilnic este insuficient.

Înghiţiţi comprimatele şi capsulele cu eliberare prelungită sau cele gastrorezistente întregi fără a le strivi, tăia, mesteca sau desface.

Măsuraţi forma lichidă a acidului valproic cu o linguriţă specială, gradată şi nu cu o lingură de masă obişnuită.

Granulele sferice cu eliberare prelungită se pot administra după ce au fost dizolvate în alimente moi sau în băuturi reci sau la temperatura camerei.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă luaţi medicamentul o dată pe zi şi vă amintiţi a doua zi că aţi uitat administrarea, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă luaţi medicamentul de mai multe ori pe zi şi nu au trecut 6 ore de când trebuia să luaţi medicamentul, atunci luaţi imediat doza uitată şi administraţi restul dozelor din acea zi la intervale egale.

Nu administraţi niciodată două doze de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- semne şi simptome ale insuficienţei hepatice sau pancreatitei (greaţă, vărsături, dureri de stomac, pierderea apetitului, febră scăzută, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate sau icter – îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- slăbiciune inexplicabilă însoţită de vărsături şi confuzie sau leşin
- leziuni sau hematoame apărute spontan, slăbiciune neobişnuită
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale

- scăderea cantităţii de urină eliminată
- prezenţa sângelui în urină
- halucinaţii (vedenii)
- slăbiciune, lipsa de coordonare a mişcărilor
- rash cutanat cu înroşirea pielii, apariţia de vezicule şi descuamare
- letargie extremă
- vedere dublă sau alte tulburări de vedere

D

Continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: letargie sau fatigabilitate; diaree, constipaţie, tulburări gastrice; depresie, anxietate sau alte modificări ale stării de dispoziţie; tulburări ale menstruaţiei; mărirea de volum a sânilor; tremor; pierderea părului; modificarea greutăţii; gust neobişnuit sau neplăcut în gură.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa afecţiunilor hepatice sau la persoanele cunoscute cu o afecţiune genetică cunoscută ca tulburare a ciclului ureei.

De asemenea acidul valproic nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: hemoragii sau tulburări de coagulare, istoric de leziuni cerebrale, afecţiuni neurologice sau comă, istoric familial de tulburare a ciclului ureei, istoric familial de decese ale nou-născuţilor de cauze necunoscute, prezenţa infecţiilor HIV sau CMV (citomegalovirus). Pot fi necesar ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Nu încetaţi administrarea medicamentului chiar dacă observaţi ameliorarea sau dispariţia simptomelor. Este importantă administrarea regulată a acidului valproic pentru a preveni reapariţia convulsiilor. Anunţaţi medicul dacă observaţi lipsa de eficienţă a medicamentului şi reapariţia crizelor convulsive.

Medicamentul poate provoca letargie, ameţeli şi scăderea atenţiei la unele persoane. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă efectuaţi activităţi ce necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Acidul valproic poate creşte efectul anestezicelor şi calmantelor. Înaintea unei intervenţii chirurgicale informaţi medicul asupra tratamentului urmat.

Dacă administraţi acid valproic pentru controlul migrenelor,

amintiți-vă că medicamentul previne apariția acestora însă nu ameliorează criza migrenoasă odată ce aceasta s-a declanşat.

Nu se recomandă administrarea medicamentului copiilor cu vârsta mai mică de 2 ani. Persoanele în vârstă pot fi mai sensibile la somnolența provocată de medicament.

D

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- topiramat (Topamax)
- tolbutamidă (Tolbutamid)
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- aspirină sau paracetamol (Eferalgan, Panadol, Paracetol, Sanador)
- zidovudină (Retrovir)
- clozapină (Leponex)
- diazepam
- meropenem (Meronem)
- rifampicină (Sinerdol)
- etosuximid (Petinimid)
- alt medicament pentru controlul convulsiilor cum ar fi fenitoină (Phenhydan), carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil), fenobarbital, lamotrigină (Epizol, Lameptil, Lamictal, Lamotrin, Plexxo), clonazepam (Rivotril).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca defecte congenitale dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului cu acid valproic.

Acidul valproic poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Epilepsie

Doza inițială uzuală este de 10-15 mg/kg corp/zi în funcție de tipul convulsiilor. Medicul poate creşte doza cu 5-10 mg/kg corp/zi la intervale de o săptămână până la controlul crizelor convulsive. Doza maximă recomandată este de 60 mg/kg corp/zi. Dacă doza zilnică depăşeşte 250 mg/zi medicul va recomanda administrarea acesteia în mai multe prize zilnice.

Episoade maniacale

Doza uzuală inițială pentru persoanele peste 18 ani este de 750 mg/zi divizată în mai multe prize zilnice.

Prevenirea migrenelor

Doza uzuală pentru persoanele peste 16 ani este de 250 mg de 2 ori/zi. Medicul poate creşte doza în funcție de răspunsul la tratament până la maxim 1000 mg/zi.

D

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul în cazul în care suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu acid valproic pot include: somnolență, letargie, dificultate la respirație, puls slab, pierderea conştienței.

Depakine Chrono vezi Depakine

Depakine Chronosphere vezi Depakine

Depo-Provera

Denumire comună internațională: Medroxyprogesteronum
Alte denumiri comerciale: Megestron
Forme de prezentare: Suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Depo-Provera este eficient în mai mult de 99% din cazuri în prevenirea sarcinii. Acțiunea sa contraceptivă se datorează inhibării eliberării de către glanda pituitară (hipofiză) a unor hormoni numiți gonadotropine care favorizează dezvoltarea şi eliberarea lunară a ovulelor din ovare. În plus, Depo-Provera modifică mucoasa uterină, făcând-o mai puțin permisibilă unei sarcini chiar şi în eventualitatea în care s-a eliberat ovulul.

Important de ştiut

Deşi de cele mai multe ori efectele contraceptive ale produsului se epuizează în câteva luni de la întreruperea administrării, există totuşi posibilitatea apariției unei sarcini dacă s-a întârziat doar cu câteva zile sau săptămâni injectarea unei noi doze.

Administrarea corectă

Depo-Provera se injectează intramuscular în fese sau brațe în cabinetul medicului, la fiecare 3 luni (13 săptămâni).

Prima injecție se administrează în primele 5 zile de la apariția sângerării menstruale pentru a exclude sarcina.

La femeile care alăptează se poate administra Depo-Provera la 6 săptămâni de la naştere pentru a reduce expunerea sugarului la medicament.

La cele care nu alăptează se poate injecta în primele 5 zile după naştere.

Dacă perioada între cicluri este mai mare de 14 săptămâni trebuie să se confirme absenţa sarcinii înainte de administrarea unei noi doze de Depo-Provera.

Pentru a fi siguri că doza ce trebuie administrată reprezintă o suspensie uniformă se agită bine flaconul, imediat înainte de folosire.

Dacă săriţi o doză – ceea ce înseamnă că au trecut mai mult de 13 săptămâni de la ultima doză, trebuie exclusă prezenţa sarcinii înainte de administrarea unei noi doze.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice intense, dificultăţi în respiraţie instalate brusc, tuse şi expectoraţie cu sânge
- dureri de cap severe debutate brusc, tulburări de vedere sau de vorbire, slăbiciune sau amorţeli la nivelul mâinii sau piciorului
- ameţeli puternice, pierderea conştienţei
- dureri atroce şi tumefacţie instalate brusc la nivelul gambei
- dureri majore în abdomenul inferior
- sângerări vaginale masive şi anormale
- galactoree (secreţie lactată)
- semne de sarcină
- noduli la nivelul sânului sau axilei, sângerări ale areolei mamare
- îngălbenirea ochilor şi pielii
- convulsii
- dureri persistente, sângerări, puroi la locul de injectare

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: sângerări menstruale imprevizibile, bufeuri, discomfort sau dureri abdominale, balonare, greaţă, ameţeli, dureri de cap, dureri de spate, dureri de articulaţii, nervozitate, slăbiciune, oboseală, modificări ale greutăţii corporale în plus sau în minus, scăderea libidoului, lipsa orgasmului, leucoree, acnee, dureri la nivelul sânilor, lipsa creşterii părului, depresie, insomnie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la alte progestative, sarcină cunoscută sau suspectată, sângerări vaginale neobişnuite şi neinvestigate, cancer de sân, boli de ficat, icter la folosirea de estrogeni şi/sau progestative, sindrom Rotor, Sindrom Dubin-Johnson, istoric de tromboflebită profundă (inflamaţie a venelor cu dezvoltarea unor cheaguri de sânge în interior), atac de cord sau atac cerebral, tulburări de coagulare a sângelui.

Atenţionări speciale

Deoarece Depo-Provera este o formă de control a sarcinii cu acţiune lungă este nevoie de câteva luni pentru epuizarea efectelor şi obţinerea unei sarcinii. Dacă intenţionaţi să rămâneţi însărcinată la scurt timp de la oprirea administrării, trebuie să luaţi în considerare alte metode contraceptive. Studiile au arătat că 68% dintre femeile care au folosit Depo-Provera au putut să rămână însărcinată în primele 12 luni de la oprirea administrării şi 93% - în 18 luni. S-a observat şi că durata administrării contraceptivului nu influenţează capacitatea de a rămâne însărcinată.

Înaintea începerii administrării este necesară efectuarea unor investigaţii, inclusiv test Papanicolau, pentru a se exclude potenţialele riscuri.

Nu uitaţi să spuneţi medicului dacă aveţi cicluri menstruale neregulate, migrene, epilepsie, boli de inimă sau de rinichi, afecţiuni ce evoluează cu retenţie de lichide în organism, hipertensiune arterială, astm bronşic, antecedente personale sau familiale de cancer mamar, diabet zaharat sau depresie întrucât poate fi necesară luarea în considerare a altor metode contraceptive.

După administrarea primei doze de Depo-Provera este posibil să apară sângerări între ciclurile menstruale sau modificări cantitative ale menstrei. Dacă se continuă utilizarea mai mult timp se poate ajunge chiar la oprirea menstrelor, fără a fi ceva în neregulă. Studiile au arătat că după 4 injecţii (sau 12 luni de tratament) 55% din femeile care au luat Depo-Provera nu au mai avut menstre, iar după 8 injecţii (sau 24 luni) – circa 68% dintre acestea.

Se recomandă examinări medicale regulate pe perioada tratamentului îndelungat cu progestative.

Utilizarea produsului predispune la pierderea masei osoase şi osteoporoză, mai ales în primii ani de administrare; în timp acest risc se reduce la normal.

Medicamentul poate influenţa nivelele glicemiei de aceea se recomandă evaluarea periodică a femeilor diabetice care iau Depo-

Provera.

Dacă în timpul tratamentului cu Depo-Provera apare icter sau se modifică testele funcţionale hepatice trebuie întreruptă administrarea.

Persoanele cu antecedente de depresie trebuie observate atent; Depo-Provera nu trebuie administrată în cazul reapariţiei depresiei.

Au fost raportate rare cazuri de convulsii la persoanele tratate cu Depro-Provera dar nu există dovezi clare asupra cauzei acestora; se pot datora unor cauze preexistente.

Ocazional poate apare hiperpigmentarea feţei, mai ales la femeile cu antecedente de cloasmă (mască de graviditate). Femeile predispuse la cloasmă ar trebui să evite expunerea la soare pe durata folosirii preparatului.

Depo-Provera reprezintă o metodă contraceptivă excelentă dar nu protejează împotriva infecţiei HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Administrarea pe termen lung nu pare a creşte riscul de cancer mamar, ovarian, cervical (de col uterin) sau hepatic. Unele studii susţin o creştere uşoară a riscului pentru cancer de sân la femeile cu vârsta sub 35 ani care au luat Depo-Provera pentru scurt timp, dar creşterea este nesemnificativă – de 3 cazuri la 10000 de femei. În acelaşi timp, Depo-Provera reduce incidenţa cancerului de endometru (uterin).

Rogluten, un medicament utilizat în tratamentul sindromului Cushing (afecţiune a glandelor suprarenale), poate reduce eficacitatea Depo-Provera, crescând şansele de a rămâne însărcinată. Folosiţi metode contraceptive de barieră eficiente (ex. prezervativ) dacă începeţi să luaţi Rogluten.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Deoarece Depo-Provera poate modifica rezultatele unor teste de laborator, este important ca acestea să se interpreteze în contextul administrării produsului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi aminoglutetimid (Rogluten).

Sarcina şi alăptarea

Depo-Provera nu trebuie administrat femeilor însărcinate. Dacă apare o sarcină neaşteptată în primele 1-2 luni de la administrarea injecţiei sunt şanse mari ca nou-născutul să aibă greutate mică la naştere, malformaţii sau alte probleme de sănătate.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea se recomandă administrarea abia după 6 săptămâni de la naştere.

Doze recomandate

Contracepţie

1 injecţie de 150 mg administrată intramuscular la fiecare 3 luni (13 săptămâni).

Supradozare

Supradozarea este puţin probabilă având în vedere că preparatul este administrat de către medic, o dată la 3 luni. Totuşi, dacă suspectaţi supradozarea, contactaţi medicul.

Depo-Medrol vezi Medrol

Deponit vezi Nitroglicerina

Dermatin vezi Clotrimazol

Dermazin

Denumire comună internaţională: Sulfadiazinum

Forme de prezentare: Cremă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sulfadiazina este un agent antibacterian şi antifungic. Este un preparat topic utilizat pentru prevenirea şi tratamentul infecţiilor cutanate pe zonele cu arsuri de la suprafaţa pielii.

Important de ştiut

Este necesară utilizarea unor mănuşi sterile pentru aplicarea medicamentului. Crema se aplică în condiţii sterile pentru a preveni transmiterea agenţilor infecţioşi.

Evitaţi contactul cremei cu ochii. Dacă acest lucru se produce din greşeală, clătiţi imediat ochii cu apă din abundenţă.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează local, prin aplicare conform indicaţiilor medicului.

Spălaţi-vă pe mâini înainte de a aplica crema. Este necesară utilizarea unor mănuşi sterile pentru a preveni transmiterea agenţilor infecţioşi. Curăţaţi zona respectivă şi îndepărtaţi pielea arsă. Aplicaţi crema astfel încât să acoperiţi toată zona respectivă cu un strat de aproximativ 1,5 mm grosime. Zonele tratate pot fi lăsate descoperite, însă se poate utiliza un pansament neocluziv la indicaţia medicului.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi.

Zonele arse trebuie să fie tot timpul acoperite cu cremă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- creșterea sensibilității la lumina solară sau ultraviolete
- febră, dureri în gât, frisoane
- durere în zona lombară sau dureri și dificultate la urinare
- rash cutanat
- agravarea simptomelor locale de înroșire, umflare, arsură, mâncărime, înțepare sau durere
- leziuni sau hemoragii apărute spontan

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: modificarea culorii pielii în maroniu-gri, mâncărime.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu reacții alergice la sulfadiazină sau derivați sulfamidici în antecedente.

Nu administrați medicamentul în ultimul trimestru de sarcină, la nou-născuții prematuri sau la nou-născuți în primele 2 luni de viață.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de: deficit de G6PD (glucozo-6-fosfat-dehidrogenază), afecțiuni hepatice, afecțiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați expunerea la lumina solară sau ultraviolete artificiale. Dacă expunerea la soare este inevitabilă utilizați creme pentru protecție solară (întrebați medicul dacă pot fi aplicate pe zona tratată) și purtați îmbrăcăminte protectoare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu aplicare topică pe zonele afectate decât la indicația medicului.

Sarcina și alăptarea

Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Efectele medicamentului asupra sarcinii nu au fost îndeajuns de bine studiate, totuși medicamentul nu trebuie administrat în ultima perioadă a sarcinii deoarece poate afecta nou-născutul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate

Medicamentul se aplică pe zonele afectate o dată sau de două ori pe zi. Se continuă tratamentul până când apare vindecarea sau până când zona afectată este pregătită pentru transplant.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu sulfadiazină.

Dermione vezi Dermovate

Dermovate

Denumire comună internațională: Clobetasolum

Alte denumiri comerciale: Clobetasol, Dermione

Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Clobetasol este un steroid topic. Acesta reduce sau inhibă activitatea anumitor substanțe în organism ce provoacă inflamația, înroșirea sau tumefacția. Dermovate se utilizează pentru tratamentul inflamației provocate de un număr de afecțiuni cum ar fi reacțiile alergice, eczemele, psoriazis.

Important de știut

La utilizarea cremei, inevitabil o parte din medicament este absorbită prin piele în organism. O absorbție prea mare poate provoca efecte nedorite la nivelul corpului. Pentru a evita această problemă evitați utilizarea a mari cantități de medicament pe suprafețe întinse și nu acoperiți zona tratată cu bandaje ocluzive sau îmbrăcăminte ce nu permite circulația aerului decât dacă medicul vă recomandă lucrul acesta.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică, conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după fiecare aplicare, doar dacă medicamentul nu este utilizat pentru a trata o afecțiune a mâini-

lor. Aplicaţi o mică cantitate de medicament pe zona afectată şi masaţi uşor până la încorporarea acesteia în piele.

Evitaţi acoperirea zonei tratate cu bandaje sau îmbrăcăminte ocluzivă.

Dermovate este utilizat doar pentru aplicare cutanată. Evitaţi contactul cu ochii. Dacă acesta ajunge accidental în contact cu ochii, clătiţi imediat cu apă din abundenţă.

Dacă săriţi peste o doză – aplicaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru administrarea următoarei doze, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puţin probabilă apariţia unui efect advers sever doar dacă nu se utilizează o cantitate mare de medicament timp îndelungat. Dacă medicamentul se absoarbe în organism, pot apare tulburări de vedere, halouri în jurul surselor de lumină, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificări ale dispoziţiei, creştere ponderală sau fatigabilitate. Dacă observaţi apariţia oricărui dintre aceste efecte adverse anunţaţi medicul.

Pot apare şi unele efecte adverse mai puţin severe cum ar fi înroşire, apariţia de vezicule, senzaţie de arsură, mâncărime sau descuamare la nivelul zonei tratate. Continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul în cazul în care observaţi apariţia acestora.

Când nu se administrează?

Dermovate nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alţi corticosteroizi.

Atenţionări speciale

Anunţaţi medicul dacă afecţiunea nu se ameliorează sau se agravează. Clobetasol topic nu va vindeca afecţiunea dacă aceasta este o infecţie.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul în zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi axila, genunchii sau coatele. Aceste zone pot absorbi o cantitate mai mare de medicament. Evitaţi de asemenea contactul cu ochii, gura sau mucoasele.

Nu utilizaţi medicamentul pentru tratamentul altor afecţiuni decât cele pentru care v-a fost prescris.

Nu se recomandă utilizarea medicamentului la copiii sub 12 ani.

Durata tratamentului cu clobetasol nu ar trebui să depăşească 2 săptămâni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizaţi alte medicamente cu aplicare topică la nivelul zonei tratate decât la recomandarea medicului.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului. Dacă este necesară utilizarea acestuia se recomandă aplicarea unei cantităţi minime de medicament pentru o durata cât mai scurtă de timp sub atenta supraveghere a medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 12 ani

Medicamentul se aplică pe zona afectată de două ori pe zi. Nu trebuie utilizată o cantitate mai mare de 50 g pe săptămână. Durata tratamentului nu ar trebui să depăşească 2 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Dacă medicamentul este absorbit în circulaţia sistemică pentru perioade mari de timp, poate provoca sindrom Cushing. Apelaţi la medic dacă suspectaţi supradozarea.

Dermozol vezi Miconazol Nitrat

Detralex

Denumire comună internaţională: Diosminum (Combinaţii)
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Detralex este o combinaţie de diosmină şi hesperidină. Acesta are rol de protector vascular şi venotonic. Acţionează asupra sistemului vascular de retur reducând tendinţa de distensie vasculară şi staza venoasă; în microcirculaţie normalizează permeabilitatea capilarelor şi măreşte rezistenţa acestora.

Este indicat pentru tratamentul insuficienţei venoase cronice

a membrelor inferioare şi de asemenea pentru tratamentul bolii hemoroidale.

Important de ştiut

În cazul tratamentului insuficienţei venoase cronice este foarte important să urmaţi tratamentul aşa cum v-a fost prescris de medicul dumneavoastră pentru întreaga perioadă de timp. Respectaţi vizitele la medic, evitaţi în continuare factorii de risc şi respectaţi un regim de viaţă şi stil alimentar sănătos chiar şi după remiterea semnelor şi simptomelor afecţiunii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul în care observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: tulburări gastrointestinale şi neurovegetative minore.

Când nu se administrează?

Detralex nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Anunţaţi medicul dacă observaţi lipsa răspunsului la tratament a afecţiunii pentru care v-a fost prescris medicamentul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat apariţia efectelor adverse dacă medicamentul se administrează pe durata sarcinii. Totuşi nu se recomandă administrarea în sarcină fără a consulta medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Insuficienţa venoasă cronică

Doza uzuală recomandată este de 2 comprimate zilnic.

Boală hemoroidală

Se recomandă administrarea a 6 comprimate zilnic în primele 4 zile, apoi 4 comprimate pe zi în următoarele 3 zile. Pentru prevenirea recurenţelor se recomandă administrarea a 2 comprimate pe zi timp de până la 3 luni de zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Detralex.

Detrusitol

Denumire comună internaţională: Tolterodinum
Forme de prezentare: Capsule eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tolterodin reduce spasmele muşchilor vezicii urinare. Este utilizat pentru tratamentul vezicii urinare hiperactive ce se manifestă prin urinări frecvente, necesitate imperioasă de a urina, incontinenţă urinară.

Important de ştiut

La unele persoane medicamentul a provocat tulburări de vedere. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă efectuaţi activităţi cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi medicamentul cu un pahar mare de apă. Nu mestecaţi, zdrobiţi, tăiaţi sau deschideţi capsulele cu eliberare prelungită. Acest lucru poate duce la eliberarea unei cantităţi mai mari a medicamentului în organism.

Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- dificultate la respiraţie (dispnee) chiar şi la eforturi uşoare
- umflare, creştere rapidă în greutate
- confuzie, halucinaţii
- scăderea cantităţii de urină eliminată
- durere sau dificultate la urinare

Continuaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: uscarea gurii sau a ochilor; tulburări de vedere; ameţeli, letargie; constipaţie sau diaree; dureri de stomac; dureri articulare; cefalee.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele ce au retenţie urinară (imposibilitatea de a urina), stază gastrică (blocaj a sistemului digestiv), glaucom cu unghi îngust (presiune crescută la nivelul ochiului). De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice, afecţiunilor renale, glaucomului, istoricului familial de sindrom de QT prelungit. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Tolterodin poate provoca tulburări de vedere. Utilizaţi cu precauţie medicamentul dacă efectuaţi activităţi cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste manifestări.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cloroquină (Plaquenil)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- narcotice de genul metadonei
- vinblastină
- antibiotice de genul azitromicinei (Azitrox, Sumamed), claritromicinei (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicinei (Eritro, Eritromagis), sparfloxacinei
- tratament psihiatric cum ar fi clorpromazina (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- antiaritmice cum ar fi amiodarona (Cordarone, Daritmin), chinidina, sotalol (Darob, Sotagamma).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta nou-născutul dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul se excretă în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 2 mg de 2 ori/zi. Medicul poate reduce doza la 1 mg de 2 ori/zi dacă apar efecte adverse. De asemenea, în cazul prezenţei afecţiunilor hepatice se recomandă administrarea unei doze de 1 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu tolterodin pot include: uscarea gurii, tulburări de vedere, bătăi cardiace rapide.

DHC Continus

Denumire comună internaţională: Dihydrocodeinum
Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

DHC continus conţine dihidrocodeină, un medicament ce face parte din clasa analgezicelor opioide. Aceasta mimează acţiunea endorfinelor naturale prin combinarea cu receptorii opioizi. Dihidrocodeina este utilizată pentru ameliorarea durerii moderate sau severe.

Important de ştiut

Dacă medicamentul se administrează regulat timp îndelungat, organismul se poate acomoda cu substanţa activă iar medicamentul poate deveni mai puţin eficient în combaterea durerii. Odată cu utilizarea prelungită organismul poate de asemenea

deveni dependent de medicament. Ca rezultat, la încetarea administrării pot apare simptome de sevraj cum ar fi nelinişte sau iritabilitate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Nu sfărmaţi, tăiaţi sau mestecaţi comprimatele cu eliberare prelungită. Înghiţiţi-le întregi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- scăderea cantităţii de urină eliminată
- respiraţie lentă, superficială (deprimare respiratorie)
- confuzie, halucinaţii (vedenii)

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, constipaţie, greaţă şi vărsături, cefalee, rash cutanat, uscarea gurii, modificări ale dispoziţiei, tulburări de vedere, scăderea libidoului, bufeuri.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în cazul prezenţei depresiei respiratorii, bolii pulmonare obstructive cronice, atacului de astm, intoxicaţiei alcoolice, ileusului paralitic, presiunii intracraniene crescute, intoleranţei la lactoză.

De asemenea medicamentul nu se administrează la persoanele sub 12 ani sau cele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra: afecţiunilor hepatice sau renale, astmului, hipotiroidismului, hipertrofiei prostatice, constipaţiei cronice, obstrucţiei intestinale, afecţiunilor vezicii biliare, pancreatitei, afecţiunilor pulmonare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului

în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate provoca letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate agrava aceste simptome.

Utilizaţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Utilizarea prelungită a analgezicelor pentru ameliorarea cefaleei poate agrava această afecţiune.

Utilizaţi medicamentul cu precauţie la persoanele în vârstă. Acestea pot fi mai sensibile la efectele adverse ale medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- antipsihotice cum ar fi haloperidol (Haldol)
- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- benzodiazepine de genul diazepamului, clonazepamului (Rivotril)
- alte analgezice opioide cum ar fi morfina, codeina
- antihistaminice de genul clorfeniraminei, hidroxizinei
- medicamente pentru somn cum ar fi zopiclon (Imovane, Zopimerck)
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina.

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă utilizarea medicamentului pe durata sarcinii, în special pe durata celui de al treilea trimestru. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi poate avea efecte nocive asupra fătului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală recomandată este de 60-120 mg de 2 ori/zi în funcţie de severitatea durerii. Doza maximă recomandată este de 240 mg/zi deoarece dozele mai mari nu au efecte analgezice suplimentare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu dihidrocodeină pot include: depri-

marea respirației, somnolență marcată, stupor sau comă, flaciditatea musculaturii scheletice, piele rece, hipotensiune, bradicardie.

D

Diacordin vezi Diltiazem

Diaformin vezi Metformin

Diane

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Diane este un produs cu acțiune contraceptivă. Este indicat pentru obținerea contracepției pe cale orală sau pentru combaterea manifestărilor de androgenizare la femei (acneea, formele uşoare de hirsutism, alopecia androgenă).

Important de ştiut

Fumatul creşte semnificativ riscul apariției efectelor adverse cardiovasculare (AVC, infarct miocardic, trombembolism, etc) la femeile ce utilizează contraceptive orale. Riscul creşte la fumătorii înrăiți (mai mult de 15 țigări pe zi) şi odată cu înaintarea în vârstă.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, o dată pe zi, conform indicațiilor medicului. Administrați medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a reduce riscul de a uita administrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți, luați următoarea doză la ora normală de administrare şi continuați conform orarului normal. Riscul apariției sarcinii este mic dacă uitați administrarea unei singure doze în decursul unui ciclu de tratament. Dacă uitați administrarea a mai mult de o doză, consultați prospectul medicamentului privind riscul apariției sarcinii sau consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul şi încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee ce se manifestă pentru prima dată sub formă de migrenă sau cu o frecvență neobişnuită

- tulburări senzoriale şi în special tulburări acute de vedere
- apariția tromboflebitei sau a altor afecțiuni tromboembolice
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- creşterea severă a tensiunii arteriale.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului şi informați medicul: senzație de tensiune a sânilor, jenă gastrică, grețuri, cefalee, modificarea libidoului, stări de depresie, cloasmă, sângerări intermenstruale.

D

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează dacă sunt prezente tulburări hepatice grave în antecedente sau existența unor tumori hepatice, antecedente de icter idiopatic de sarcină, de herpes sau prurit grav în timpul sarcinii, sindrom Dubin-Johnson şi Rotor, antecedente de trombembolism, carcinom mamar sau endometrial, diabet severe cu modificări vasculare, tulburări ale metabolismului lipidic, hipertensiune severă necontrolată, otoscleroză. De asemenea nu se administrează la persoanele ce au suferit o intervenție chirurgicală majoră cu imobilizare prelungită la pat.

Atenţionări speciale

Contraceptivele orale trebuie utilizate cu precauție de către persoanele cu vârsta peste 40 de ani, fumătoare, în prezența afecțiunilor hepatice, cardiace, ale vezicii biliare, afecțiunilor renale, tiroidiene, hipertensiunii, hipercolesterolemiei, diabetului, epilepsiei, astmului, porfiriei, obezității.

Utilizați cu precauție medicamentul în prezența afecțiunilor circulatorii, a istoricului de infarct sau accident vascular cerebral în antecedente. De asemenea utilizați cu precauție în prezența afecțiunilor depresive, migrenelor sau altor forme de cefalee, cicluri menstruale neregulate, tulburări de vedere.

Deoarece poate fi afectată capacitatea de coagulare a sângelui, medicul poate dori întreruperea administrării medicamentului înaintea unei intervenții chirurgicale.

Contraceptivele orale nu vă protejează contra bolilor cu transmitere sexuală, inclusiv infecția HIV/SIDA. Dacă aveți o boală cu transmitere sexuală, utilizați prezervativul şi spermicide pentru prevenirea transmiterii acesteia.

Dacă observați lipsa ciclului menstrual şi ați administrat corect contraceptivul pe toată durata ciclului de tratament, anunțați medicul însă nu opriți administrarea medicamentului. Dacă observați lipsa apariției ciclului menstrual însă nu ați luat regulat medicamentul sau menstra nu a apărut de două ori la rând, încetați administrarea medicamentului şi consultați medicul pentru

a vedea dacă sunteţi însărcinată. Utilizaţi o altă formă de contracepţie dacă întrerupeţi administrarea medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă urmaţi alte tratamente, în special cu unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- rifampicina (Sinerdol)
- antiepileptice cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoina, primidona
- antibiotice de genul ampicilinei (Ampiplus, Pamecil, Standacillin)
- insulină sau antidiabetice orale.

Sarcina şi alăptarea

Contraceptivele orale nu se administrează pe durata sarcinii. Pentru siguranţa dumneavoastră utilizaţi o formă de contracepţie nonhormonală dacă observaţi lipsa ciclului menstrual după ce aţi uitat administrarea unei doze. De asemenea aşteptaţi cel puţin 4 săptămâni după naştere până la începerea administrării contraceptivelor orale.

Contraceptivele orale pot trece în laptele matern şi pot determina efecte adverse la sugar. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptări fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea unui drajeu pe zi începând din prima zi a ciclului timp de 21 de zile, apoi pauză timp de 7 zile după care se reia administrarea timp de alte 21 de zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Riscul apariţiei supradozării cu contraceptive orale este minim. Totuşi, simptomele supradozării pot include: letargie, fatigabilitate, greaţă, vărsături, hemoragii de privaţie la femei.

Diazepam

Denumire comună internaţională: Diazepamum
Alte denumiri comerciale: Diazepam Desitin
Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie rectală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Diazepamul face parte dintr-un grup de medicamente numit benzodiazepine. Acesta afectează unele substanţe în creier a căror dezechilibru stă la cauza anxietăţii. Este utilizat pentru tratamentul tulburărilor anxioase, simptomelor sevrajului alcoolic sau al spasmelor musculare.

Important de ştiut

Diazepamul poate provoca dependenţă. La întreruperea bruscă a tratamentului pot apare simptome ale sindromului de sevraj. De aceea este important să întrerupeţi administrarea medicamentului sau să modificaţi dozele administrate doar sub îndrumarea medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă.

Luaţi medicamentul strict conform indicaţiilor medicului. Nu administraţi doze mai mari de medicament sau pentru perioade de timp mai îndelungate decât v-a fost recomandat de către medic.

Pentru administrarea soluţiei rectale, destinate în special utilizării la copii, întoarceţi mai întâi pacientul într-o parte sau pe burtă dacă este copil. Rupeţi ambalajul şi scoateţi capacul tubului. Introduceţi capătul tubului complet în anus (la copiii sub 15 kg introduceţi doar jumătate), orientându-l în jos. Goliţi tubul apăsându-l cu degetul mare şi arătătorul. Ţineţi tubul apăsat până când îl scoateţi din rect pentru a evita refluxul soluţiei în tub. Menţineţi poziţia pacientului şi ţineţi fesele alăturate pentru câteva minute pentru a evita scurgerea soluţiei.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi lumina directă a soarelui. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentul şi anunţaţi imediat medi-

cul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:
- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- confuzie, modificarea gândurilor sau a comportamentului
- comportament dezinhibat, asumarea de riscuri neobişnuite, scăderea inhibiţiilor, lipsa fricii în faţa pericolului
- apariţia depresiei, a gândurilor de suicid sau de autoagresiune
- hiperactivitate, agitaţie, leşin
- fasciculaţii musculare, leşin
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa urinării

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: letargie, oboseală; tulburări de vedere; tulburări ale somnului; slăbiciune musculară, lipsa echilibrului sau a coordonării mişcărilor; vorbire greoaie; greaţă, vărsături, constipaţie; cefalee; salivaţie excesivă; rash cutanat; scăderea libidoului.

Când nu se administrează?

Diazepam nu se administrează la persoanele cu glaucom cu unghi îngust, sau cele cunoscute cu alergie la medicament.

De asemenea nu este recomandată administrarea pentru tratamentul anxietăţii asociate stresului cotidian.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special cu privire la prezenţa glaucomului, astmului sau altor afecţiuni pulmonare, afecţiunilor hepatice sau renale, epilepsiei sau a altor afecţiuni convulsive, istoricului de depresie sau a gândurilor de suicid, istoricului de consum de alcool.

Medicamentul poate provoca ameţeli, letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau cele care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:
- cimetidina
- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- inhibitori MAO
- tratamente psihiatrice cum ar fi clorpromazina (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- medicaţie narcotică de genul metadonei, morfinei, oxicodonei (Oxycontin), propoxifenului
- antidepresive cum ar fi amitriptilina, escitalopram (Cipralex), clomipramina, doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Utilizaţi metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului cu diazepam.

Diazepam poate trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Tulburări anxioase şi ameliorarea simptomelor anxietăţii

Se recomandă administrarea a 2-10 mg de 2-4 ori/zi.

Sindrom de sevraj la alcool

Doza uzuală este de 10 mg de 3-4 ori/zi în timpul primelor 24 de ore, apoi 5 mg de 3-4 ori pe zi în funcţie de necesităţi.

Combaterea spasmelor musculare

Doza uzuală este de 2-10 mg de 3-4 ori/zi.

Afecţiuni convulsive

Se recomandă administrarea de 2-10 mg de 2-4 ori/zi.

Nu se recomandă administrarea la copiii cu vârsta sub 6 luni. Doza uzuală iniţială la copiii cu vârsta peste 6 luni este de 1-2,5 mg de 3-4 ori/zi.

La persoanele în vârstă se recomandă o doză iniţială de 2-2,5 mg o dată sau de 2 ori/zi. Medicul poate creşte apoi doza în funcţie de necesităţi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu diazepam pot include: letargie severă, confuzie, slăbiciune musculară, leşin, comă.

Diazepam Desitin vezi Diazepam

Dibiglim vezi Amaryl

Dicarbocalm

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Comprimate masticabile

D

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Dicarbocalm este un antiacid cu acțiune relativ rapidă. Este indicat pentru tratamentul simptomatic al afecțiunilor gastrice ce implică hiperaciditate manifestată prin arsuri retrosternale (pe coşul pieptului), balonare, senzație de jenă sau greutate în epigastru (partea superioară a abdomenului).

Important de ştiut

Nu administrați antiacide pentru o perioadă mai lungă de 2 săptămâni sau în doze mai mari decât cele recomandate de către medic. Dacă simptomatologia persistă, consultați medicul. Antiacidele se administrează doar pentru ameliorarea temporară a simptomelor hiperacidității.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Comprimatele se pot sfărma, mesteca sau se pot lăsa să se dizolve în gură.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul doar la nevoie sau conform instrucțiunilor medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Atunci când se administrează conform instrucțiunilor medicului, antiacidele sunt relativ lipsite de efecte adverse. Ocazional pot apare: gust de cretă în gură, sete accentuată, crampe gastrice.

Când nu se administrează?

Dicarbocalm nu se administrează la persoane cu debilitate fizică marcată sau cu funcție renală alterată.

Atenționări speciale

Informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical înainte de a administra antiacide.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

La fel ca în cazul tuturor medicamentelor, consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau alăptării.

Doze recomandate

Se recomandă administrarea a 1-4 comprimate pe zi în două prize (la o oră după masa de prânz şi la culcare).

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu dicarbocalm.

Diclac vezi Diclofenac

Diclofenac

Denumire comună internațională: Diclofenacum
Alte denumiri comerciale: Clafen, Diclac, Diclogesic, Dicloreum, Diclotard, Epifenac, N-Diclofenac, Refen, Rheumavek, Tratul, Voltaren
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Drajeuri, Comprimate filmate gastrorezistente, Comprimate eliberare modificată, Supozitoare, Drajeuri gastrorezistente, Capsule eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Diclofenac face parte dintr-un grup de medicamente denumite antiinflamatoare nesteroidiene (AINS). Acesta acționează prin scăderea nivelelor unor substanțe din organism ce provoacă inflamația şi durerea. Este utilizat pentru combaterea durerii şi inflamației provocate de afecțiunile inflamatorii cum ar fi poliartrita reumatoidă sau spondilita ankilopoietică.

Important de ştiut

Este important să respectați programul consultațiilor la medic dacă luați regulat diclofenac. Există riscul apariției ulcerelor sau hemoragiilor gastrice.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral sau rectal (pentru supozitoare) conform indicațiilor medicului. Pentru a reduce riscul apariției efectelor adverse gastrice, medicul vă poate recomanda administrarea diclofenacului cu alimente, lapte sau un antiacid. Totuşi, acest lucru poate duce la întârzierea apariției efectelor medicamentului.

Medicamentul se administrează cu un pahar mare de apă. Este recomandat să nu vă întindeți timp de 20 de minute după administrarea medicamentului. Acest lucru va preveni apariția iritației tractului digestiv superior.

Nu sfărmați, zdrobiți sau mestecați formele medicamentului cu

eliberare prelungită sau cele gastrorezistente. Înghiţiţi-le întregi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi 2 doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstraţi medicamentul în recipientul original, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, slăbiciune, dificultate la respiraţie, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături cu aspect de zaţ de cafea
- umflare sau creştere ponderală rapidă
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- greaţă, dureri gastrice, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de apariţia unui rash eritematos cu vezicule cutanate şi descuamare
- hematoame, senzaţie severă de înţepături, amorţeli, durere sau slăbiciune musculară
- febră, cefalee, redoare de ceafă (imposibilitatea aducerii bărbiei în piept), frisoane, creşterea sensibilităţii la lumină, pete vineţii pe piele şi / sau convulsii

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tulburări gastrice, arsuri retrosternale (pe coşul pieptului) uşoare sau dureri de stomac, diaree, constipaţie; balonări, gaze; ameţeli, cefalee, nervozitate; prurit cutanat sau rash; tulburări de vedere; ţiuituri în urechi.

Când nu se administrează?

Diclofenac nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament sau apariţia atacului de astm, urticariei sau a altor reacţii alergice la administrarea aspirinei sau a altor AINS.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la: istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau trombembolism, istoric de ulcer gastric sau hemoragii gastrice, prezenţa afecţiunilor cardiace, insuficienţei cardiace congestive, hipertensiunii arteriale, afecţiunilor hepatice sau renale, astmului, polipilor nazali, prezenţa unei afecţiuni hemoragice sau a unei tulburări de coagulare a sângelui, prezenţa fumatului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Administrarea AINS poate creşte riscul apariţiei afecţiunilor cardiovasculare severe, inclusiv a infarctului miocardic sau accidentului vascular cerebral. Riscul creşte odată cu timpul pentru care se administrează antiinflamatoarele nesteroidiene. Medicamentul nu se va utiliza înaintea sau imediat după intervenţia de bypass coronarian.

AINS pot de asemenea creşte riscul apariţia efectelor adverse severe la nivelul tractului digestiv, inclusiv a hemoragiilor sau perforaţiilor (formarea unei găuri la nivelul tractului digestiv). Aceste afecţiuni pot fi fatale şi pot apărea fără semne prevestitoare, în orice moment pe durata administrării AINS. Persoanele în vârstă au risc crescut de apariţie a acestor efecte adverse gastrointestinale.

Nu administraţi alte medicamente OTC (ce se eliberează fără reţetă) în acelaşi timp cu diclofenac fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe din aceste medicamente conţin aspirină sau alte substanţe similare diclofenacului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen sau naproxen). Dacă luaţi anumite medicamente împreună poate apare riscul administrării unei doze prea mari dintr-o anumită substanţă. Citiţi cu atenţie prospectul medicamentului pentru a vedea dacă conţine aspirină, ibuprofen, ketoprofen sau naproxen.

Nu consumaţi alcool pe durata tratamentului cu diclofenac. Alcoolul poate creşte riscul apariţiei hemoragiilor intestinale.

Evitaţi expunerea prelungită la soare. Diclofenacul poate creşte sensibilitatea cutanată la lumina solară. Utilizaţi creme pentru protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare este inevitabilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- litiu
- metotrexat (Antifolan, Methotrexate)

- diuretice cum ar fi furosemid
- corticosteroizi cum ar fi prednisonul (Solu-Decortin)
- aspirină sau alte AINS cum ar fi indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Profenid), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal)
- inhibitori ai ECA cum ar fi benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), fosinopril (Fosypril, Monopril), enalapril (Berlipril, Enap, Renitec), lisinopril (Lisigamma, Medapril, Ranolip), ramipril (Ampril, Tritace, Vivace).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă este administrat în sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Diclofenac poate trece în laptele matern şi poate avea efecte adverse asupra sugarului. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Osteoartrită

Doza uzuală este de 100-150 mg/zi administrată în mai multe prize zilnice.

Poliartrită reumatoidă

Doza uzuală este de 100-200 mg/zi divizată în mai multe prize zilnice.

Spondilită ankilopoietică

Se recomandă administrarea a 100-125 mg Diclofenac zilnic, administrat în 4 doze de 25 mg zilnic, cu alte 25 mg la culcare dacă este necesar.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu diclofenac pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respiraţie superficială, leşin, comă.

Diclogesic vezi Diclofenac

Dicloreum vezi Diclofenac

Diclotard vezi Diclofenac

Diflazon vezi Fluconazol

Diflucan vezi Fluconazol

Digen EFF vezi Ranitidina

Digoxin

Denumire comună internaţională: Digoxinum
Alte denumiri comerciale: Lanoxin
Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Digoxinul este un medicament utilizat în tratamentul insuficienţei cardiace congestive, a unor tipuri de aritmii cardiace sau a altor afecţiuni cardiovasculare. Îmbunătăţeşte puterea de contracţie a inimii şi eficienţa acesteia ceea ce duce la ameliorarea circulaţiei în organism şi reducerea simptomelor asociate acestor afecţiuni cum ar fi umflarea picioarelor, dificultatea la respiraţie, oboseala la eforturi mici.

Important de ştiut

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului Încetare bruscă a tratamentului poate agrava afecţiunea pentru care este administrat. Chiar dacă observaţi ameliorarea sau dispariţia simptomelor, continuaţi administrarea medicamentului atât timp cât vă recomandă medicul. Asiguraţi-vă că aveţi întotdeauna o rezervă de medicament atunci când plecaţi în concediu sau vacanţe.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea medicamentului la aceleaşi ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Medicamentul se absoarbe cel mai bine dacă este administrat pe stomacul gol. Totuşi, dacă apare discomfort gastric, se poate administra cu mâncare.

Evitaţi administrarea medicamentului cu medicamente cu conţinut mare în fibre cum ar fi mic-dejunurile cu cereale.

Nu schimbaţi firma producătoare a medicamentului fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul.

Dacă săriţi o doză – dacă vă amintiţi în decurs de 12 ore, luaţi imediat doza uitată. Dacă vă amintiţi mai târziu, săriţi peste doza uitată şi administraţi următoarea doză conform programului norma. Nu administraţi niciodată 2 doze odată. Dacă săriţi peste 2 doze sau mai multe zile la rând, consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură

şi umezeală excesivă. Păstraţi medicamentul în recipientul original, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee severă, leşin sau ameţeli, letargie severă
- bătăi cardiace neregulate
- încetinirea bătăilor cardiace (mai puţine de 60/min)
- bătăi cardiace anormal de rapide
- tulburări de vedere
- halucinaţii
- comportament anormal, psihotic

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: scăderea apetitului şi diaree; oboseală sau slăbiciune neobişnuită; greaţă sau vărsături; letargie sau ameţeli; scăderea libidoului; mărirea sânilor la bărbaţi (ginecomastie).

Când nu se administrează?

Digoxin nu se administrează persoanelor cu un anumit tip de aritmie cardiacă cunoscută ca fibrilaţie ventriculară. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte preparate digitalice. Informaţi medicul în legătură cu orice reacţii alergice medicamentoase pe care le-aţi avut.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecţiunilor renale, afecţiunilor tiroidiene, altor afecţiuni cardiace, dezechilibrelor electrolitice sau asupra tratamentului anterior cu medicaţie cardiacă. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în aceste condiţii.

Rugaţi medicul sau asistentele să vă arate cum să vă monitorizaţi ritmul cardiac şi când trebuie să vă îngrijoraţi şi să anunţaţi medicul.

Respectaţi programul vizitelor la medic. Pot fi necesare teste regulate pentru monitorizarea nivelelor medicamentului în sânge.

Înaintea unei intervenţii chirurgicale sau a unei intervenţii stomatologice informaţi medicul asupra tratamentului cu digoxin.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alte medicamente antiaritmice cum ar fi chinidina, amiodarona (Cordarone, Mioritmin) sau propafenona (Propafe, Rytmonorm)
- antiacide sau laxative ce conţin aluminiu, magneziu sau kaolinpectin cum ar fi Maalox, Laptele de magneziu
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok, Metosuccinat), carteolol (Carteol, Fortinol)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilzem), amlodipina (AmloTad, Norvasc, Tenox), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapmil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- medicamente pentru combaterea afecţiunilor neoplazice (cancerului)
- diuretice cum ar fi hidroclorotiazida (Co-Aprovel, Co-Diovan), furosemid, spironolactonă (Alspiron, Verospiron), eplerenonă (Inspra)
- medicamente corticosteroide cum ar fi prednison, metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin), dexametazona
- medicaţie tiroidiană
- alprazolam (Frontin, Neurol, Prazolex, Xanax)
- eritromicină sau claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- indometacin
- itraconazol (Orungal)
- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- rifampicină (Sinerdol)
- sulfasalazină (Salazidin, Salazopyrin EN)
- tetraciclină

Sarcina şi alăptarea

Efectele digoxinului asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii nu au fost suficient studiate. Dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini informaţi imediat medicul. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului.

Digoxin trece în laptele matern şi poate provoca efecte adverse sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicul va hotărî doza necesară luând în calcul mai muţi factori printre care: afecţiunea pentru care este necesar tratamentul, greutatea corporală, funcţia renală, vârsta, alte afecţiuni asociate

sau alte tratamente concomitente.

Dacă este necesară o digitalizare rapidă, primele doze vor fi administrate IV şi apoi medicul va hotărî trecere către medicaţia orală. Dozele uzuale de întreţinere variază în 0,125-0,25 mg o dată/zi însă pot varia în funcţie de individ.

D

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe asupra organismului. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu digoxin pot include: greaţă, vărsături, scăderea apetitului, diaree, confuzie, convulsii, halucinaţii, halouri luminoase în jurul obiectelor, vedere "verzuie" sau "galbenă", fatigabilitate, bătăi cardiace neregulate, tahicardie sau bradicardie (bătăi cardiace neobişnuit de rapide sau lente)

Diguan vezi Metformin

Dilatan vezi Preductal

Dilatrend vezi Carvedilol

Dilmacor vezi Diltiazem

Diltiazem

Denumire comună internaţională: Diltiazemum

Alte denumiri comerciale: Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Diltiazem face parte dintr-un grup de medicamente denumite blocante ale canalelor de calciu. Acţionează asupra musculaturii cardiace şi vaselor de sânge, relaxând-o şi ameliorând circulaţia sanguină. Este utilizat pentru tratamentul mai multor afecţiuni cardiovasculare printre care hipertensiunea (presiune crescută în sistemul circulator), angina pectorală (durere toracică) şi unele aritmii cardiace.

Important de ştiut

Dacă administraţi medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii amintiţi-vă că acesta nu vindecă afecţiunea ci doar o menţine sub control. Administraţi medicamentul chiar şi în lipsa simptomelor deoarece hipertensiunea arterială este adesea o afecţiune asimptomatică dar cu efecte severe pe termen lung. Poate fi necesară administrarea unui tratament antihipertensiv pentru tot restul vieţii. Nu încetaţi administrarea medicamentului şi nu modificaţi dozele decât la recomandarea medicului.

Dacă administraţi medicamentul pentru controlul anginei pectorale, nu opriţi brusc administrarea medicamentul. Acest lucru poate duce la creşterea frecvenţei episoadelor anginoase.

D

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Administraţi medicamentul strict conform recomandărilor medicului, pentru toată perioada recomandată, fără a modifica dozele.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Nu mestecaţi, sfărmaţi, tăiaţi sau desfaceţi formele cu eliberare prelungită. Înghiţiţi-le întregi deoarece acestea sunt special făcute pentru a elibera medicamentul lent în organism.

Dacă aveţi probleme la înghiţirea capsulelor sau comprimatelor, întrebaţi medicul sau farmacistul dacă le puteţi deschide sau sfărma şi amesteca cu mere rase pentru a le înghiţi mai uşor. Înghiţiţi amestecul imediat ce îl preparaţi şi aruncaţi restul capsulei.

Dacă săriţi peste o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi administraţi următoarea doză la ora obişnuită. Nu administraţi 2 doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstraţi medicamentul în recipientul original ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace neobişnuit de rapide sau de lente (tahicardie sau bradicardie)
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de rash cutanat eritematos, cu vezicule şi descuamare a pielii
- apariţia dispneei (dificultăţii la respiraţie, sete de aer) chiar şi la eforturi uşoare
- umflare, creştere rapidă în greutate
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi

medicul: nas înfundat; rash cutanat sau prurit (mâncărimi); ameţeli, cefalee, senzaţie de oboseală, greaţă, senzaţie de căldură, mâncărimi, înroşire sau înţepături sub piele.

D

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se prescrie în prezenţa sindromului de sinus bolnav, blocului cardiac de grad II sau III, istoric recent de infarct miocardic sau congestie pulmonară.

De asemenea diltiazem nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special cu privire la existenţa afecţiunilor renale, hepatice sau a insuficienţei cardiace congestive. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată şi de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Tratamentul cu diltiazem poate fi integrat într-o strategie de tratament ce poate include respectarea unei diete, a unui program de exerciţii fizice şi administrarea altor medicamente. Discutaţi acest aspect cu medicul şi respectaţi această strategie pe termen lung pentru controlul afecţiunii dumneavoastră.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului.

Grefele şi sucul de grefe pot interacţiona cu diltiazem şi pot provoca efecte adverse severe. Discutaţi acest lucru cu medicul dumneavoastră. Nu creşteţi sau reduceţi aportul de alimente ce conţin grefe fără a discuta acest lucru cu mediul dumneavoastră.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin)
- cimetidina
- ciclosprina (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- dexametazona (Dexamed)
- digoxin (Lanoxin)
- lovastatin (Holetar, Medostatin)
- midazolam (Dormicum, Fulsed)
- rifampicina (Sinerdol)
- antibiotice cum ar fi ciprofloxacina (Ciprinol, Ciprobay, Cuminol), metronidazol (Efloran, Flagyl), azitromicina (Azatril, Azitrox, Sumamed), claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis), itraconazol (Orungal), ketoconazol (Fungicide, Nizoral)
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Floxet, Anxetin, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- medicaţie pentru boala HIV/SIDA cum ar fi amprenavir (Agenerase, Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- medicamente anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenobarbital
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Atenocor, Blocotenol), carvedilol (Carvedigamma, Coryol, Dilatrend), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol, sotalol (Darob, Sotagamma).

D

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu administraţi medicamentul în sarcină fără acordul medicului.

Diltiazem poate trece în laptele matern putând avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Dozele administrate se hotărăsc individual de către medic.

Hipertensiune arterială

Se recomandă administrarea a 30 mg de 3-4 ori/zi pentru formele uşoare sau 60 mg de 3 ori/zi pentru formele severe. Doza poate fi mărită până la 120 mg de 3 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu diltiazem pot include: încetinirea bătăilor cardiace, slăbiciune, dureri toracice, dispnee (dificultate la respiraţie), senzaţie de ameţeală, leşin.

Dilzem vezi Diltiazem

Diniter vezi Isodinit

Diovan

Denumire comună internațională: Valsartanum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

D

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Valsartan face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori ai receptorilor angiotensinei II. Medicamentul previne constricția vaselor sanguine, ameliorând circulația sanguină și reducând presiunea arterială. Este utilizat în tratamentul hipertensiunii arteriale (presiune ridicată a sângelui în sistemul circulator) sau al insuficienței cardiace. De asemenea se administrează pentru reducerea riscului de deces după un infarct miocardic.

Important de ştiut

Pentru ca medicamentul să fie eficient acesta trebuie administrat în mod regulat. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Continuați administrarea acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic chiar dacă observați dispariția simptomelor. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control, putând fi necesară administrarea medicamentului pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra cu sau fără alimente.

Se recomandă administrarea medicamentului la aceleaşi ore în fiecare zi pentru a reduce riscul uitării unei doze.

Dacă săriți peste o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului şi anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a limbii, a buzelor, a gâtului)
- senzație puternică de amețeală sau leşin
- bătăi cardiace neobişnuit de rapide
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa urinării
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor_
- uscarea gurii, sete accentuată, letargie, nelinişte, confuzie, greață, vărsături, creşterea cantității de urină eliminată, dureri sau slăbiciune musculară, ritm cardiac rapid, amețeli, leşin sau convulsii

Continuați administrarea medicamentului şi informați medicul în cazul în care observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: cefalee, amețeli; dureri articulare sau musculare; tulburări gastrice, diaree, constipație, gaze; tulburări ale somnului; nas curgător sau înfundat, dureri în gât, tuse, uscarea gurii.

D

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii sau la persoanele cu retenție urinară. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la prezența afecțiunilor hepatice sau renale, a alergiilor, astmului bronşic sau a lupusului eritematos sistemic. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Poate scădea tensiunea arterială şi poate creşte riscul a apariție a unor efecte adverse ale valsartanului.

Nu utilizați suplimente de potasiu sau substituenți ai sării de bucătărie e conțin potasiu pe durata tratamentului cu valsartan.

Siguranța şi eficacitatea administrării medicamentului la copii nu a fost stabilită.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- orice alt antihipertensiv
- diuretice cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii deoarece poate provoca efecte adverse severe şi chiar moartea fătului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii înainte de a consulta medicul. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 80-160 mg/zi. Dacă tensiunea arterială nu se menține sub control, medicul poate crește dozele până la maximum 320 mg/zi.

Insuficiență cardiacă

Doza uzuală inițială este de 40 mg de 2 ori/zi. Medicul poate crește apoi doza la 80-160 mg de 2 ori/zi în funcție de răspunsul individual. Doza maximă recomandată este de 320 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu valsartan pot include: încetinirea sau accelerarea ritmului cardiac, amețeli, leșin.

Dipimet vezi Metformin

Dispamox vezi Amoxicilina

Distonocalm

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul este o combinație de propranolol, sulfat de atropină, ergoton și amobarbital. Este utilizat pentru tratamentul distoniilor neuro-vegetative cu manifestări digestive (dureri abdominale, balonare, arsuri epigastrice, greață, vărsături, tulburări de tranzit intestinal) sau cardiovasculare (tahicardie, extrasistole, palpitații, valuri de căldură, transpirație, amețeli, parestezii).

Important de știut

Luați medicamentul strict conform prescripției medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea pe stomacul gol cu 30-60 minute înainte de masă sau cu 2-3 ore după masă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesive. Păstrați medicamentul în ambalajul original și nu îl lăsați la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost semnalate efecte adverse severe la administrarea medicamentului. Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul prezenței glaucomului, insuficienței cardiace, ileusului, astmului bronșic, bradicardiei sinusale sau a sarcinii.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special cu privire la afecțiunile cardiace sau pulmonare, afecțiunile psihiatrice și dependența de medicamente. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 1 comprimat de 2-4 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu distonocalm pot include: bătăi cardiace neregulate, dispnee, amețeli, letargie, confuzie, leșin, colorarea violacee a unghiilor, greață, vărsături.

Diurex

Denumire comună internațională: Combinații (Spironolactonă + Furosemid)

Forme de prezentare: Capsule

D

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Diurex este o combinație de două medicamente cu efecte diuretice, spironolactona şi furosemidul. Spironolactona este un diuretic cunoscut pentru proprietatea acestuia de a reține potasiul în organism, spre deosebire de alte diuretice ce nu economisesc potasiul.

Medicamentul se utilizează pentru combaterea edemelor (retenției de apă în organism) provocate de afecțiuni hepatice, renale sau insuficiență cardiacă. Previne acumularea de lichide în organism prin creşterea cantității de urină produsă la nivel renal. Diurex se poate utiliza şi pentru tratamentul hipertensiunii.

Important de ştiut

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este necesară administrarea regulată a acestuia pentru a fi eficient. Deoarece tensiunea arterială scade lent, pot fi necesare câteva săptămâni până la apariția efectelor maxime ale medicamentului. Administrați medicamentul pe toată perioada de timp recomandată de către medic chiar şi în lipsa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă tensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Diurex se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului şi consultați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)

- senzație de slăbiciune, letargie, nelinişte sau ameţeli
- bătăi cardiace neobişnuit de rapide sau neregulate
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- respirație superficială
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

D

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului şi consultați medicul: diaree, constipație, dureri de stomac; cefalee; amețeli; tulburări de vedere; rash cutanat.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența următoarelor afecțiuni: insuficiență renală acută, hiperpotasemie (nivele crescute ale potasiului în sânge), boală Addison (insuficiență corticosuprarenaliană), anurie (lipsa urinării), hiponatremie (nivele scăzute ale sodiului în sânge).

De asemenea este contraindicată administrarea persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau derivați sulfamidici (Biseptol, Tagremin). Este contraindicată administrarea medicamentului la copii.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privința următoarelor afecțiuni: diabet, hipertrofie prostatică, afecțiuni renale, afecțiuni hepatice, gută, lupus, tratament cu corticosteroizi sau alte diuretice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate accentua unele efecte adverse ale medicamentului.

Evitați o alimentație bogată în sare. Aportul excesiv de sare va provoca retenția apei în organism şi va reduce eficiența medicamentului.

Nu utilizați substituenți ai sării de bucătărie sau produse lactate cu conținut redus de sodiu ce conțin potasiu. Acestea pot provoca creşterea nivelelor potasiului pe durata tratamentului cu Diurex.

Evitați supraîncălzirea sau deshidratarea organismului în timpul exercițiilor fizice intense sau în condiții de caniculă. Urmați sfatul medicului în privința cantității de lichide ce trebuie consumată zilnic. În unele cazuri, un aport prea mare de lichide este la fel de periculos ca un aport insuficient.

Medicamentul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activi-

tăţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- digoxin (Lanoxin)
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin), metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod-Solu, Medrol)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Ranolip), ramipril (Ampril, Hartril, Piramil)
- indometacin sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi aspirina, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), diclofenac (Clafen, Dicloreum, Rheumavek, Tratul), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal), etodolac (Febret) sau altele.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la indicaţia medicului.

Atât spironolactona cât şi furosemidul pot trece în laptele matern şi pot afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Urmaţi sfatul medicului în privinţa dozelor recomandate. Doza uzuală este de 1-4 capsule pe zi. Dacă luaţi sucralfat, nu îl administraţi mai devreme de 2 ore înainte sau după ce luaţi Diurex.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Diurex pot include: letargie, confuzie, rash cutanat sever, greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, leşin.

Dopegyt

Denumire comună internaţională: Methyldopum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Metildopa reduce tensiunea arterială prin scăderea nivelelor unor substanţe din organism. Acest lucru permite vaselor de sânge să se dilate şi inimii să bată mai lent şi uşor. Medicamentul este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului. Acest lucru poate provoca creşterea severă a tensiunii arteriale, nervozitate şi anxietate.

Administraţi medicamentul regulat pentru a menţine eficienţa acestuia. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Continuaţi administrarea medicamentul pe toată perioada recomandată de către medic chiar şi în absenţa simptomelor. Amintiţi-vă că hipertensiunea arterială poate fi asimptomatică însă poate avea efecte severe pe termen lung dacă nu este menţinută sub control. Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Dopegyt se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă şi de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul în recipientul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultatea la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- încetinirea marcată a ritmului cardiac (mai puţin de 60 de bătăi pe minut)
- scăderea sau creşterea semnificativă a tensiunii arteriale (leşin, cefalee severă, înroşirea feţei)

- dureri toracice
- mişcări necontrolabile ale mâinilor, picioarelor sau feţei
- îngălbenirea pielii sau a ochilor
- hematoame sau hemoragii apărute spontan.

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: oboseală neobişnuită, ameţeli; cefalee; constipaţie, greaţă, vărsături, diaree; insomnie; uscarea gurii.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenta afecţiunilor hepatice sau cirozei hepatice sau la persoanele la care a apărut o afectare a funcţiei hepatice la administrarea anterioară a metildopa.

De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special asupra afecţiunilor cardiace, istoricului de infarct miocardic sau accident vascular cerebral, afecţiunilor renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate provoca ameţeli sau letargie putând afecta capacitatea de judecată sau reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Ridicaţi-vă lent în picioare, în special în prima lună de tratament. Dacă vă ridicaţi brusc dintr-o poziţie şezândă pot apare ameţeli şi puteţi cădea, accidentându-vă.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu Dopegyt. Poate accentua ameţelile sau letargia.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- haloperidol (Haldol)
- levodopa (Isicom, Nakom, Stalevo)
- tolbutamida
- medicamente pentru afecţiuni respiratorii cum ar fi salbutamol (Ecosal, Ventolin), salmeterol (Serevent, Seretide Diskus)
- beta-blocante cum ar fi carteolol, carvedilol (Fortinol), propranolol, timolol (Arutimol, Timoptic)

- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- barbiturice cum ar fi fenobarbital
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina, imipramina, doxepin.

Sarcina şi alăptarea

Nu sunt de aşteptat efecte severe dacă medicamentul se administrează pe durata sarcini. Totuşi, nu se recomandă administrarea medicamentului în sarcină fără acordul medicului.

Metildopa poate trece în laptele matern însă nu se cunosc efectele pe care le are asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 250 mg de 2-3 ori pe zi în primele 48 de ore. Apoi, medicul poate creşte sau reduce doza pe durata următoarelor zile pentru a obţine controlul optim asupra tensiunii arteriale.

Pentru a reduce riscul apariţiei sedării, dozele crescute se vor administra în special seara.

Dozele de întreţinere sunt de obicei între 500 mg şi 2 g pe zi, administrate în 3-4 prize. Doza maximă recomandată este de 3 g pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozări cu Dopegyt pot include: letargie, ameţeli, slăbiciune, fatigabilitate, bradicardie, greaţă, vărsături, posibile convulsii.

Dormicum

Denumire comună internaţională: Midazolamum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Midazolam este o benzodiazepină şi acţionează asupra sistemului nervos central provocând somnolenţă, relaxarea musculaturii scheletice şi reducerea anxietăţii. Este utilizat pentru tulburări ale ritmului somnului, insomnii, sedare înaintea unor intervenţii chirurgicale sau a unei proceduri diagnostice.

Important de ştiut

Midazolam poate provoca probleme respiratorii severe (depresie respiratorie, stop respirator) în special atunci când este utilizat pentru sedare. Medicamentul trebuie utilizat doar la indicaţia medicului specialist.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiei medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Datorită acţiunii rapide a medicamentului acesta se administrează doar cu câteva momente înainte de culcare.

Dacă săriţi o doză – consultaţi medicul.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstraţi medicamentul în recipientul original, bine închis, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- agitaţie, hiperactivitate
- durere toracică
- respiraţie neregulată
- sedare prelungită
- bătăi cardiace neregulate
- bătăi cardiace neobişnuit de lente sau rapide
- respiraţie dificilă sau foarte lentă
- convulsii
- mişcări involuntare ale muşchilor sau tremor

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, letargie, greaţă, pierderea pe termen scurt a memoriei, vărsături.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa glaucomului acut cu unghi îngust, afecţiunilor psihiatrice severe, afecţiunilor hepatice severe, intoxicaţiei cu alcool cu alterarea semnelor vitale, istoricului de reacţii alergice la midazolam.

Atenţionări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informaţi medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la afecţiuni respiratorii (astm, boală pulmonară obstructivă cronică), glaucom, afecţiuni cardiace, hepatice sau renale, porfirie, miastenia gravis, istoric de abuz de substanţe, consum recent de alcool. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Midazolam poate provoca letargie, ameţeli sau tulburări de vedere. Nu conduceţi autovehicule şi nu efectuaţi activităţi cu risc sau care necesită atenţie sporită până la dispariţia efectelor medicamentului. Consumul de alcool sau asocierea cu alte medicamente pot accentua letargia şi ameţelile.

Midazolam poate provoca o pierdere completă sau parţială a memoriei timp de câteva ore.

Nu au fost stabilite siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la pacienţii în vârstă sau la copiii cu vârsta mai mică de 6 luni.

Administraţi cu precauţie medicamentul la copii deoarece pot fi mai sensibili la efectele adverse ale medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- medicaţie anticonvulsivantă cum ar fi acid valproic (Convulex, Depakine), carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil), fenobarbital, fenitoina
- rifampicina (Sinerdol)
- antifungice azolice cum ar fi itraconazol (Orungal)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- clozapină (Leponex)
- inhibitori de proteaze administraţi în boala HIV/SIDA cum ar fi ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- antibiotice cum ar fi eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- medicaţie narcotică cum ar fi codeina
- omeprazol (Losec, Nexium, Omedar)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Midazolam se excretă în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală utilizată este de 7,5-15 mg midazolam. Datorită acţiunii scurte a medicamentului Dormicum poate fi administrat în orice moment al zilei, cu condiţia ca somnul să nu fie deranjat minim 4 ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca reacţii adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu midazolam pot include: comă, confuzie, somn profund, pierderea stării de conştienţă, lipsa coordonării mişcărilor, letargie severă, reflexe încetinite.

Doxazosin

Denumire comună internaţională: Doxazosinum

Alte denumiri comerciale: Als-Doxazosin, Cardura XL, Kamiren, Magurol, Zoxon

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Comprimate eliberare modificată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Doxazosin face parte dintr-un grup de medicamente denumite blocante alfa-adrenergice. Este utilizat pentru tratamentul hiperplaziei benigne de prostată, o afecţiune în care prostata se măreşte în dimensiuni şi apasă asupra uretrei. Acest lucru determină reducerea fluxului urinar, golirea incompletă a vezicii urinare, urinări frecvente.

De asemenea doxazosin este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Este eficient atunci când se utilizează singur sau în combinaţie cu alte antihipertensive cum ar fi beta-blocante, diuretice, blocante de canale de calciu sau inhibitori ECA.

Important de ştiut

Dacă luaţi medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată pentru a menţine eficacitatea acestuia. Deoarece tensiunea arterială se reduce treptat, pot fi necesare câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Continuaţi administrarea medicamentului chiar şi în lipsa simptomelor. Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medi-

cului. Administraţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Medicamentul reduce tensiunea arterială şi poate provoca ameţeli sau leşin, în special la începutul tratamentului sau la modificarea dozelor. Pentru a evita acest lucru, luaţi prima doză de medicament seara, la culcare.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi două doze de medicament odată. Dacă săriţi mai multe doze la rând, consultaţi medicul înainte de a readministra medicamentul deoarece poate fi necesară reducerea dozelor.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace neobişnuit de rapide
- senzaţie severă de ameţeală, leşin
- umflarea mâinilor, gleznelor, picioarelor
- erecţie dureroasă sau care durează mai mult de 4 ore.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: slăbiciune; cefalee; ameţeli; diaree sau dureri de stomac.

Când nu se administrează?

Doxazosin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice sau istoricului de cancer de prostată. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Medicamentul poate afecta pupilele în timpul operaţiei de cataractă. Dacă suferiţi o asemenea intervenţie chirurgicală pe durata tratamentului, informaţi chirurgul asupra tratamentului cu doxazosin.

Medicamentul poate provoca somnolenţă sau ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

În rare cazuri, doxazosin o provocat la bărbaţii care urmau trata-

ment, priapism – erecţie prelungită şi dureroasă ce persistă mai multe ore. Această afecţiune poate duce la impotenţă şi necesită atenţie medicală imediată.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu sunt cunoscute interacţiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă are efecte asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 1 mg o dată pe zi. Pentru a reduce riscul apariţiei ameţelilor sau leşinului asociat tratamentului, care apar la 2-6 ore după administrare, medicul va monitoriza tensiunea arterială pe durata acestui interval.

În funcţie de răspuns medicul poate mări doza. Doza maximă recomandată este e 16 mg pe zi.

Nu au fost stabilite siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu doxazosin pot include: letargie, ameţeli severe, leşin, convulsii.

Doxepin

Denumire comună internaţională: Doxepinum
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Doxepin face parte dintr-un grup de medicamente denumite antidepresive triciclice. Acesta acţionează asupra unor substanţe din creier ce pot fi în dezechilibru, provocând diverse afecţiuni. Medicamentul este utilizat pentru tratamentul simptomelor afecţiunilor depresive şi/sau anxioase asociate alcoolismului, altor afecţiuni psihiatrice sau din cadrul tulburării afective bipolare.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia de noi simptome sau agravarea celor preexistente pe durata tratamentului, cum ar fi: modificarea stării de dispoziţie, anxietate, atacuri de panică, tulburări ale somnului, impulsivitate, iritabilitate, agitaţie, agresivitate, nelinişte, hiperactivitate (mentală sau fizică), accentuarea depresiei, gânduri de suicid sau de autoagresivitate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Nu administraţi medicamentul în cantităţi mai mari sau pentru perioade mai lungi decât cele recomandate de către medic.

Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi două doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstraţi medicamentul în recipientul original, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a gâtului, a buzelor, a limbii)
- bătăi cardiace rapide, puternice sau neregulate
- confuzie, halucinaţii sau convulsii
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, slăbiciune neobişnuită
- ameţeli severe sau leşin
- mişcări continue ale muşchilor oculari, limbii, mandibulei sau gâtului
- tremor necontrolabil
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- sete accentuată, însoţită de cefalee, greaţă, vărsături, slăbiciune

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: greaţă, vărsături, constipaţie, pierderea apetitului; uscarea gurii; modificarea greutăţii; slăbiciune, lipsa coordonării; amorţeli sau senzaţie de furnicături în membre; tulburări ale somnului, coşmaruri; tulburări de vedere, cefalee, ţiuituri în urechi; transpiraţie accentuată; mărirea de volum a sânilor (la bărbaţi sau femei); scă-

derea libidoului, impotenţă, dificultatea de a ajunge la orgasm.

Când nu se administrează?

Doxepin nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament sau la alte antidepresive triciclice. De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu glaucom sau cu dificultate la urinare.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul, informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei tulburării afective bipolare sau a diabetului (doxepin poate creşte sau scădea nivelele glicemiei). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Informaţi medicul dacă observaţi agravarea simptomatologiei depresive sau dacă aveţi gânduri de suicid în timpul primelor săptămâni de tratament sau la modificarea dozelor, în special dacă aveţi vârsta sub 24 de ani.

Pot trece câteva săptămâni până la apariţia efectelor medicamentului. Pentru ca medicamentul să fie eficient, este necesară administrarea regulată a acestuia pe toată perioada prescrisă de către medic.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Poate provoca efecte severe în asociaţie cu doxepin.

Medicamentul poate provoca ameţeli, letargie afectând capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor

Evitaţi administrarea medicamentelor ce provoacă somnolenţă ce nu v-au fost prescrise de către medic.

Grefele şi sucul de grefe pot interacţiona cu medicamentul. Discutaţi cu medicul dumneavoastră efectul acestui aliment înainte de a modifica aportul acestuia din dietă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- antidepresive IMAO – administrarea în asociaţie cu doxepin este contraindicată
- cimetidina
- antiaritmice cum ar fi flecainida (Tambocor), propafenona (Propafe, Rytmonorm), chinidina.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă este administrat în sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 75 mg/zi. Doza poate fi crescută în funcţie de necesităţi până la maxim 300 mg/zi. De obicei, doze uzuale se încadrează între 75-150 mg/zi.

Copii

Siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului copiilor sub 12 ani nu a fost stabilită.

Vârstnici

Datorită riscului crescut de apariţia a letargiei, ameţelilor sau confuziei, medicamentul va fi administrat în doze mai mici persoanelor în vârstă.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu doxepin pot include: ritm cardiac neregulat, letargie extremă, agitaţie, vărsături, tulburări de vedere, confuzie, halucinaţii, senzaţii de rece sau cald, rigiditate musculară, ameţeli, leşin, convulsii, comă.

Doxiciclina

Denumire comună internaţională: Doxycyclinum
Alte denumiri comerciale: Unidox Solutab, Vibramycin D
Forme de prezentare: Capsule, Comprimate dispersabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Doxiciclina este un antibiotic tetraciclinic. Este utilizat pentru tratamentul unei varietăţi de infecţii cu germeni sensibili, cum ar fi infecţiile tractului urinar, acneei, gonoreei, periodontitei sau a altora.

Important de ştiut

Medicamentul nu se recomandă pentru administrarea la femeile în trimestrul trei de sarcină sau la copiii cu vârsta sub 8 ani. Poate apare modificarea permanentă a culorii dintilor.

Doxiciclina poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o formă de contracepţie de barieră pe durata tratamentului pentru a preveni sarcina.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului.

Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Doxiciclina se poate administra cu sau fără alimente. Nu administraţi medicamentul cu lapte sau alte produse lactate, decât la recomandarea medicului. Produsele lactate pot împiedica absorbţia medicamentului.

Administraţi medicamentul regulat pe întreaga perioadă de timp recomandată de către medic. Simptomele afecţiunii se pot ameliora înaintea eradicării complete a infecţiei din organism. Continuaţi administrarea medicamentului chiar şi în lipsa simptomelor.

Dacă săriţi peste o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee severă, ameţeli, tulburări de vedere
- febră, frisoane, durere în tot corpul, simptome gripale
- rash cutanat cu înroşirea pielii, apariţia de vezicule şi descuamare
- piele palidă sau galbenă, închiderea la culoare a urinei, febră, confuzie, sau slăbiciune
- durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază în spate, greaţă şi vărsături, ritm cardiac rapid
- pierderea apetitului, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, slăbiciune neobişnuită.

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul în cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe: durere sau umflarea zonei rectale sau genitale; greaţă, vărsături, diaree, tulburări gastrice; pete albe, dureroase apărute în gură sau pe buze; umflarea limbii, dificultate la înghiţire; prurit sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Doxiciclina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor renale sau hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestora.

Nu administraţi doxiciclina fără a discuta mai întâi cu medicul dacă suferiţi de astm sau sunteţi alergic la sulfiţi.

Dacă administraţi medicamentul pentru tratamentului gonoreei, medicul va dori efectuarea unor teste pentru sifilis sau alte boli cu transmitere sexuală.

Nu administraţi doxiciclină pentru tratamentul unei afecţiuni virale cum ar fi răceala sau gripa. Nu împărţiţi şi nu recomandaţi medicamentul altei persoane, chiar dacă suferă de aceeaşi afecţiune ca şi dumneavoastră.

Dacă suferiţi o intervenţie chirurgicală pe durata tratamentului, informaţi medicul chirurg despre tratamentul urmat. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Aruncaţi orice cantitate de medicament rămasă după terminarea tratamentului. Nu administraţi medicamentul după expirarea termenului de valabilitate. Administrarea doxiciclinei expirate poate provoca afecţiuni renale severe.

Poate apare o sensibilitate crescută a pielii la soare pe durata tratamentului. Evitaţi expunerea la lumina solară, utilizaţi creme de protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare.

Doxiciclina poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o formă adiţională de contracepţie pentru a proveni sarcina pe durata tratamentului cu doxiciclină.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- hipocolesterolemiante cum ar fi colestiramina, colestipol
- isotretinoin (Roaccutane)
- tretinoin (Diamalin)
- antiacide (Dicarbocalm, Maalox, Lapte de magneziu)
- minerale cum ar fi fier, zinc, calciu, magneziu sau suplimente

nutritive şi vitamine
- anticoagulante de genul warfarinei (Trombostop, Sintrom)
- antibiotice din clasa penicilinei, cum ar fi amoxicilina (Amoksiklav, Amoxiplus, Augmentin), penicilina (Moldamin, Ospen), oxacilina, carbenicilina.

D

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Doxiciclina trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală de doxiciclină este de 200 mg în prima zi de tratament (100 mg la fiecare 12 ore), urmată de o doză de întreţinere de 100 mg/zi. Pentru infecţiile severe se pot prescrie 100 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu doxiciclină pot include: greaţă, vărsături, diaree.

Driptane

Denumire comună internaţională: Oxybutyninum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Oxybutinin reduce spasmele musculare ale vezicii urinare şi a tractului urinar. Este utilizat pentru tratamentul simptomelor vezicii hiperactive cum ar fi urinările frecvente, senzaţia imperioasă de urinare, incontinenţa urinară sau urinarea frecventă pe durata nopţii.

Important de ştiut

Medicamentul poate provoca supraîncălzirea organismului (apariţia febrei şi a insolaţiei datorită reducerii transpiraţiei) la temperaturi ridicate, afecţiune ce poate deveni foarte severă. Evitaţi supraîncălzirea organismului şi deshidratarea în timpul exer-

ciţiilor fizice sau în băi fierbinţi. Consumaţi o cantitate suficientă de lichide pe durata tratamentului.

D

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Nu administraţi o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai mare de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare de apă. Luaţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anuntaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:
- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- febră însoţită de creşterea temperaturii corpului, uscarea pielii
- bătăi cardiace neregulate
- durere, arsură sau alte dificultăţi la urinare.

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, letargie, slăbiciune; tulburări de vedere; uscarea gurii; senzaţie de căldură, furnicături sau înroşire a pielii; greaţă, vărsături, dureri de stomac; constipaţie sau diaree; uscarea ochilor; nas înfundat; nelinişte; tulburări ale somnului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu glaucom, blocaj intestinal parţial sau complet, ileus paralitic. De asemenea trebuie evitat la persoanele cu colită severă, miastenia gravis, sau obstrucţie a tractului urinar. Medicamentul nu se prescrie de obicei persoanelor vârstnice sau debilitate.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informaţi medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la prezenţa glaucomului, afecţiunilor hepatice, miasteniei gravis, afecţiunilor renale, hipertrofiei de prostată, afecţiunilor intestinale cum ar fi colita ulcerativă, afecţiunilor gastrice cum ar fi boala

de reflux gastroesofagian. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Oxibutinin poate provoca tulburări de vedere, letargie, ameţeli. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi administrarea altor medicamente ce pot provoca somnolenţă (cum ar fi medicamente pentru răceală, pentru combaterea durerii, relaxante musculare, anticonvulsivante, antidepresive sau medicamente pentru combaterea anxietăţii). Acestea pot accentua somnolenţa provocată de oxibutinin.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- atropină
- scopolamina (Buscopan, Scobutil)
- antibiotice cum ar fi claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis), itraconazol (Orungal), ketoconazol (Kefungin, Nizoral).

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să afecteze fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Totuşi, nu administraţi medicamentul în sarcină fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă oxibutinin trece sau nu în laptele matern sau dacă afectează sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală este de 5 mg de 2-3 ori/zi.

Copii

Se recomandă administrarea a 5 mg de 2 ori/zi. În cazul enurezisului nocturn se pot administra 5 mg de 2-3 ori/zi, cu ultima doză administrată înainte de culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu oxibutinin pot include: nelinişte, senzaţie de furnicături, febră, bătăi cardiace neregulate, vărsături, scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia.

Dropil vezi Pilocarin

Duador vezi Zentel

Duomox vezi Amoxicilina

Duphalac vezi Lactulose

Duphaston

Denumire comună internaţională: Dydrogesteronum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul este un progesteron activ pe cale orală, similar ca structură chimică şi efecte farmacologice cu progesteronul natural (un hormon sexual feminin). Duphaston se recomandă la persoanele cu insuficienţă endogenă de progesteron, ca în cazul tulburărilor menstruale, endometriozei, sindromului premenstrual, infertilităţii sau postmenopauză.

Important de ştiut

Medicamentul nu se utilizează pentru prevenirea apariţiei sarcinii. Utilizaţi o formă contraceptivă adecvată pe durata tratamentului dacă doriţi să preveniţi apariţia unei sarcini.

Administrarea corectă

Duphaston se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. În funcţie de afecţiunea tratată, poate fi necesară administrarea acestuia într-o anumită perioadă a ciclului menstrual. Asiguraţi-vă că aţi înţeles indicaţiile medicului în ceea ce priveşte administrarea. Dacă aveţi neclarităţi cereţi sfatul medicului sau farmacistului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în recipientul original, la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unei reacţii adverse severe. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) anunţaţi imediat medicul.

Este posibilă apariţia unei sângerări de privaţie (apariţia unei hemoragii vaginale la întreruperea administrării medicamentului) care poate fi prevenită prin creşterea dozei. Anunţaţi medicul

dacă observaţi acest lucru.

Când nu se administrează?

Duphaston nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

D

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul strict conform prescripţiei. Nu administraţi medicamentul într-o cantitate mai mare sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Dismenoree

Se recomandă administrarea a 10 mg de 3 ori/zi din ziua a 5-a până în ziua 25 a ciclului menstrual.

Endometrioză

Doza uzuală este de 10 mg de 2-3 ori/zi din ziua 5 până în ziua 25 a ciclului menstrual, sau continuu.

Sindrom premenstrual, infertilitate

Se recomandă administrarea a 10 mg de 2 ori/zi din ziua 11 până în ziua 25 a ciclului.

Postmenopauză

Se recomandă administrarea în combinaţie cu terapie estrogenică continuă, 10-20 mg didrogesteron pe zi în ultimele 12-14 zile ale fiecărui ciclu de 28 de zile, sau în combinaţie cu terapie estrogenică ciclică 10-20 mg didrogesteron în ultimele 12-14 zile ale ciclului de terapie estrogenică.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea cu didrogesteron.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Duphaston.

Durogesic vezi Fentanyl

Duspatalin vezi Colospasmin

E-Mox vezi Amoxicilina

Ebixa

Denumire comună internaţională: Memantinum
Alte denumiri comerciale: Axura
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluţie orală în picături

E

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ebixa este un medicament ce acţionează prin inhibarea anumitor substanţe la nivelul creierului ce contribuie la apariţia simptomelor bolii Alzheimer. Ebixa se utilizează pentru tratamentul demenţei moderate sau severe din cadrul bolii Alzheimer.

Important de ştiut

Memantina nu vindecă şi nu încetineşte progresia bolii Alzheimer ci doar ameliorează simptomatologia.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Nu amestecaţi soluţia orală cu alte lichide.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic pentru a obţine efectele dorite. Nu modificaţi doza de medicament administrată şi nu întrerupeţi administrarea fără acordul medicului.

Luaţi medicamentul la aceeaşi oră în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea buzelor, a limbii, a feţei, a gâtului)
- tuse, senzaţie de constricţie toracică, febră, dificultate la respiraţie
- durere toracică, ritm cardiac rapid
- amorţeală sau slăbiciune apărută spontan, în special pe o parte a corpului
- lipsa coordonării mişcărilor

- leşin sau convulsii
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- paloare cutanată, hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală neobişnuită
- creşterea tensiunii arteriale (cefalee severă, tulburări de vedere, dificultăţi de concentrare a atenţiei, durere toracică, amorţeli, convulsii).

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, pierderea apetitului; ameţeli, oboseală; scădere ponderală; umflarea mâinilor sau a picioarelor; bătăi cardiace rapide; dureri articulare; anxietate, agresiune; rash cutanat; umflare şi înroşire în jurul ochilor; creşterea cantităţii de urină eliminată.

Când nu se administrează?

Ebixa nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informaţi medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei epilepsiei sau a altor afecţiuni convulsive, a cataractei, a afecţiunilor hepatice sau renale, a infecţiilor renale sau ale vezicii urinare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Memantina poate avea efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- nicotina (Nicorette, Nicotinell, Niquitin)
- ranitidina (Histac, Ranitin, Zantac)
- chinidina
- bicarbonat de sodiu
- antivirale cum ar fi amantadina (Viregy-Kt)
- medicamente antitusive sau împotriva răcelii ce include dextrometorfan
- antiglaucomatoase cum ar fi acetazoalmida, metazolamida
- antidiabetice orale ce conţin metformin (Avandamet, Bidiab, Competact, Glibomet).

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuşi, nu se recomandă administrarea acestuia pe durata sarcinii fără acordul medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 10 mg de două ori/zi. Medicul va începe tratamentul cu 5 mg/zi timp de o săptămână şi va creşte apoi treptat doza cu 5 mg la fiecare 7 zile până la o doză totală de 20 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu memantină pot include: nelinişte, letargie, comportament bizar, halucinaţii, ameţeli severe sau leşin.

Ecobec vezi Becloforte Inhaler

Ecobec Easi-Breathe vezi Becloforte Inhaler

Ecosal Easi-Breath vezi Salbutamol

Ecosal Inhaler vezi Salbutamol

Ednyt vezi Enalapril

Efectin vezi Venlafaxina

Eferalgan vezi Pracetamol

Efferalgan vezi Paracetamol

Efloran vezi Metronidazol

Efudix

Denumire comună internaţională: Fluorouracilum
Forme de prezentare: Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fluorouracil interferă cu creşterea celulelor pielii. Acţionează prin distrugerea celulelor cu creştere accelerată, cum sunt celulele cutanate anormale. Efudix este utilizat pentru tratamentul keratozelor solare sau actinice. Se mai poate utiliza pentru tratamentul carcinoamelor bazocelulare superficiale.

Important de ştiut

Dacă utilizaţi un bandaj ocluziv la nivelul zonei tratate, poate apare o reacţie inflamatorie a zonei cutanate înconjurătoare. Dacă este necesară acoperirea zonei tratate, utilizaţi un bandaj neocluziv (care permite circulaţia aerului) pentru a evita reacţiile cutanate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform instrucţiunilor medicului. Spălaţi zona unde urmează a aplica medicamentul şi uscaţi bine. Aşteptaţi 10 minute înainte de a aplica unguentul. Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după aplicarea medicamentului, doar dacă nu este utilizat pentru tratamentul unei afecţiuni a mâinilor.

Aplicaţi unguentul la nivelul zonei afectate şi masaţi uşor până la încorporarea acestuia în piele. Acoperiţi întreaga zonă cu o peliculă subţire de unguent.

Nu aplicaţi medicamentul pe pleoape, în ochi nas sau gură. Aveţi grijă la aplicarea medicamentului în jurul ochilor, gurii sau nasului.

Nu aplicaţi medicamentul pe pielea iritată, descuamată, infectată sau cu răni deschise.

La două ore după aplicarea medicamentului puteţi folosi emoliente sau creme pentru protecţie solară. Nu utilizaţi alte produse pentru îngrijirea pielii, inclusiv creme, loţiuni, medicamente sau cosmetice, decât la recomandarea medicului.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu aplicaţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive. Nu lăsaţi medicamentul al îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu sunt de aşteptat apariţia unor reacţii adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) anunţaţi imediat medicul.

Fluorouracil topic poate provoca iritaţie cutanată, uscarea pielii, descuamare, rash sau alte reacţii locale. De asemenea au fost raportate iritaţii oculare. Dacă aceste efecte adverse devin persistente sau supărătoare, consultaţi medicul.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează pacienţilor cunoscuţi cu alergie la Efudix. De asemenea, persoanele cunoscute cu deficit enzimatic de DPD (dihidropirimidin dehidrogenază), o enzimă cu rol în catabolizarea fluorouracilului, nu pot urma tratament cu Efudix.

Atenţionări speciale

Nu utilizaţi alte produse topice cu eliberare OTC (fără reţetă) pe durata tratamentului cu fluorouracil decât la indicaţia medicului. Acestea pot interfera cu tratamentul sau pot creşte iritaţia cutanată.

Evitaţi expunerea la lumina solară sau raze UV artificiale (de ex. solarii pentru bronzat) în timpul şi imediat după tratamentul cu fluorouracil. Utilizaţi creme pentru protecţie solară cu un factor de protecţie (SPF) de minim 15 şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare atunci când expunerea la soare este inevitabilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul are efecte nocive asupra fătului dacă este administrat pe durata sarcinii, fiind contraindicat. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă fluorouracilul poate trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Keratoză actinică sau solară

Se aplică unguentul de 2 ori pe zi la nivelul zonei afectate. Se continuă tratamentul până când reacţia inflamatorie ajunge la stadiul în care pielea se descuamează, se formează o leziune şi

celulele cutanate mor. Durata uzuală a tratamentului variază între 2-4 săptămâni. Vindecarea completă a pielii poate apare după 1-2 luni de la sfârşitul tratamentului.

Carcinoame bazocelulare superficiale

Se aplică o cantitate suficientă de unguent de 2 ori/zi la nivelul zonei afectate. Tratamentul se continuă timp de cel puţin 3-6 săptămâni; pot trece până la 10-12 săptămâni de tratament până la vindecarea leziunilor.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Este puţin probabilă apariţia supradozării cu Efudix. Nu sunt disponibile informaţii cu privire la supradozare.

Egilok vezi Metoprolol

Elantan Long vezi Isodinit

Elbat vezi Flutamide

Elidel

Denumire comună internaţională: Pimecrolimus

Forme de prezentare: Cremă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pimecrolimus este un imunosupresiv. Acţionează prin scăderea sistemului imunitar al organismului pentru a încetini dezvoltarea dermatitei atopice la nivelul pielii. Se utilizează pentru tratamentul dermatitei atopice severe ce nu a răspuns la alte tratamente.

Important de ştiut

Deoarece medicamentul poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară sau la razele UV artificiale (de ex. solarii pentru bronzat), se recomandă evitarea expunerii excesive pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform instrucţiunilor medicului.

Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după aplicarea medicamentului, doar dacă nu este utilizat pentru tratamentului unei afecţiuni a mâinilor. Aplicaţi crema pe pielea curată şi uscată. Utilizaţi cantitatea minimă necesară pentru a acoperi întreaga suprafaţă cu un strat subţire de medicament. Masaţi uşor până la încorporarea

cremei în piele. Nu acoperiţi zona tratată cu un bandaj.

Nu faceţi baie sau duş imediat după aplicarea medicamentului.

Poate fi necesară utilizarea unui emolient pentru a preveni uscarea excesivă a pielii. Consultaţi medicul asupra produsului ce urmează a fi folosit.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei. Nu congelaţi medicamentul. Nu păstraţi medicamentul fără a avea capacul tubului.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- agravarea simptomelor cutanate
- semne ale unei infecţii cutanate (înroşire, umflare, mâncărimi, supurare)
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: arsuri, înţepături, furnicături sau dureri la nivelul zonei tratate (în special în primele zile de tratament); umflarea foliculilor de păr; acnee sau veruci; dureri de stomac; dureri musculare; nas înfundat sau curgător; cefalee; sensibilitate crescută la temperaturi extreme.

Când nu se administrează?

Elidel nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei cancerului de piele, infecţiilor cutanate (inclusiv herpes sau varicelă), sindromului Netherton (o afecţiune cutanată genetică), deprimării sistemului imun, afecţiunilor renale. Pot fi necesare reducerea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Nu utilizaţi pimecrolimus topic la copiii cu vârsta mai mică de 2 ani.

Evitaţi expunerea la lumina solară, lămpi pentru bronzat, solarii

sau fototerapie cu radiaţii UVB sau UVA. Dacă expunerea la soare este inevitabilă, purtaţi îmbrăcăminte protectoare. Nu utilizaţi creme pentru protecţie solară pe zonele tratate decât la indicaţia medicului.

Anunţaţi medicul dacă afecţiunea tratată nu se ameliorează după 2 săptămâni de tratament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- medicamente antifungice cum ar fi ketoconazol (Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal), fluconazol (Diflucan, Flucoric, Fungolon, Mycomax)
- medicamente pentru afecţiuni cardiace cum ar fi verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Nu administraţi medicamentul fără acordul medicului pe durata sarcinii.

Pimecrolimus trece în laptele matern putând afecta sugarul. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 2 ani

Aplicaţi un strat subţire de cremă la nivelul zonei afectate, de 2 ori/zi. Masaţi uşor până la încorporarea în piele.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu pimecrolimus.

Elocom

Denumire comună internaţională: Mometasonum
Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Soluţie cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Mometasona este un corticosteroid topic. Reduce sau inhibă acţiunea anumitor substanţe din organism ce produc inflamaţie, înroşire sau umflare. Mometasona este utilizată pentru tratamentul inflamaţiilor provocate de un număr de afecţiuni cum ar fi reacţiile alergice, eczemele şi psoriazisul.

Important de ştiut

Nu acoperiţi zona tratată cu bandaje ocluzive, îmbrăcăminte sau scutece ce nu permit circulaţia aerului, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel. Utilizarea bandajelor ocluzive poate creşte semnificativ cantitatea de medicament absorbită în organism ceea ce poate provoca efecte adverse sistemice.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform indicaţiilor medicului.

Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după aplicarea medicamentului, doar dacă nu se utilizează pentru tratamentului unei afecţiuni a mâinilor. Aplicaţi o mică cantitate de cremă şi masaţi uşor până la încorporarea acesteia în piele.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi a programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unor efecte adverse severe decât dacă se absorb în organism cantităţi mari de medicament. În acest caz pot apare tulburări de vedere, ritm cardiac neregulat, insomnie, modificări ale dispoziţiei, creştere ponderală, fatigabilitate. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia acestora.

Alte efecte adverse mai puţin severe pot include: înroşire, apariţia de vezicule, senzaţie de arsură, mâncărimi sau descuamare locală. Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul.

În special la utilizarea pe termen lung a mometasonei pot apare unele efecte adverse cum ar fi subţierea pielii, înroşire persistentă a acesteia, vergeturi.

Când nu se administrează?

Elocom nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Anunţaţi medicul dacă afecţiunea nu se ameliorează sau dacă aceasta se agravează. Doar mometasona topică nu va fi de ajuns pentru tratarea unei infecţii locale, bacteriene fungice sau virale.

Medicamentul este destinat exclusiv uzului extern. Evitaţi aplicarea medicamentului în ochi. Evitaţi aplicarea pe faţă, axile sau zona inghinală, doar dacă medicul nu vă recomandă acest lucru.
Nu utilizaţi medicamentul pentru tratamentul altei afecţiuni decât cea pentru care v-a fost prescris.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Evitaţi utilizarea altor medicamente cu administrare topică, săpunuri dure sau abrazive sau produse cosmetice la nivelul zonei tratate, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel.

Sarcina şi alăptarea
Nu se cunosc în totalitate efectele mometasonei asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Dacă administrarea este absolut necesară, se va administra cea mai mică cantitate pe durata de timp cea mai scurtă necesară pentru remiterea afecţiunii.
Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi mometasona pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate
Adulţi
Se recomandă aplicarea cremei o dată pe zi.
Copii
Se recomandă aplicarea celei mai mici cantităţi de medicament necesară. Utilizarea steroizilor pe durata lungi de timp poate afecta creşterea şi dezvoltarea.
Elocom se poate utiliza la copiii cu vârsta peste 2 ani însă nu mai mult de 3 săptămâni.

Supradozare
Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.
Este puţin probabilă apariţia supradozării cu mometasonă.

Emeset vezi Zofran

Emetiral
Denumire comună internaţională: Prochlorperazinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Proclorperazina face parte dintr-un grup de medicamente denumite fenotiazine. Este utilizată cel mai frecvent pentru tratamentul greţei şi vărsăturilor. Mai poate fi administrat în unele afecţiuni psihice cum ar fi stări anxioase, tulburări de comportament, schizofrenie, manie acută.

Important de ştiut
Proclorperazina poate provoca diskinezie tardivă, o afecţiune caracterizată prin mişcări involuntare, spasme şi fasciculaţii ale muşchilor feţei şi corpului. Această afecţiune poate fi permanentă şi pare a fi mai frecventă la vârstnici, în special femei. Consultaţi medicul în privinţa posibilului risc de apariţie al afecţiunii.

Administrarea corectă
Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare doză cu un pahar mare de apă. Emetiral se poate administra cu sau fără alimente sau lapte.
Dacă săriţi o doză – dacă luaţi proclorperazină la nevoie pentru combaterea greţii şi a vărsăturilor, luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi, dacă administrarea acesteia este necesară, şi aşteptaţi cel puţin 4 ore până la administrarea altei doze.
- dacă administraţi Emetiral o dată pe zi pentru orice altă afecţiune, luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi, apoi a doua zi continuaţi conform programului normal de administrare. Dacă nu vă amintiţi decât a doua zi, săriţi peste doza uitată şi luaţi doar doza programată pentru ziua respectivă. Nu administraţi o doză dublă de medicament
- dacă luaţi Emetiral de mai multe ori pe zi pentru o afecţiune alta decât greaţă şi vărsături, luaţi doza uitată în decurs de 1 oră de când trebuia administrată. Dacă a trecut mai mult de 1 oră, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?
Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:
- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- mişcări necontrolabile ale limbii, feţei, buzelor, membrelor sau picioarelor
- spasme musculare ale feţei sau gâtului

- nelinişte severă sau tremor
- letargie severă sau leşin
- rash cutanat

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: reducerea transpiraţiei, uscarea gurii şi nas înfundat; constipaţie; tulburări de vedere; uşoară nelinişte, slăbiciune, tremor; dificultate la urinare sau închiderea la culoare a urinei; scăderea libidoului; ameţeli; creşterea apetitului.

E

Când nu se administrează?

Emetiral nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la orice altă fenotiazină (de ex. Plegomazin). De asemenea nu trebuie administrată copiilor ce suferă intervenţii chirurgicale.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei unei afecţiuni a măduvei spinării, a glaucomului, afecţiunilor convulsive, bolii Parkinson, afecţiunilor hepatice, afecţiunilor renale, hipertrofiei de prostată. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Proclorperazina poate provoca ameţeli sau letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Pot apare ameţeli, mai ales la ridicarea din poziţie şezândă. Ridicaţi-vă lent în picioare pentru a preveni ameţeala sau căderea.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Alcoolul poate accentua ameţeala şi letargia provocate de proclorperazină.

Evitaţi expunerea prelungită la soare. Emetiral poate creşte sensibilitatea cutanată la lumina solară. Utilizaţi creme de protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului deoarece poate apare modificarea apetitului, ameţeli, greaţă, vărsături, tremor. Tratamentul trebuie întrerupt doar sub supravegherea unui medic.

Datorită proprietăţii medicamentului de a preveni vărsăturile, acesta poate masca simptomele supradozării cu alte medicamente. De asemenea poate masca simptomele unei tumori cerebrale, blocajului intestinal sau afecţiunii neurologice cunoscute sub denumirea de sindrom Reye.

Proclorperazina poate determina teste fals pozitive pentru fenilcetonurie.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- antiacide (Maalox, Dicarbocalm)
- alcool; medicamente OTC (eliberate fără reţetă) împotriva tusei, răcelii sau alergiilor; antidepresive; relaxante musculare; barbiturice; anticonvulsivante. Aceste medicamente pot accentua efecte adverse ale proclorperazinei, în special ameţeala şi letargia)
- antihipertensive cum ar fi propranolol, metildopa (Dopegyt), clonidina
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- fenitoina.

E

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sugarului. Consultaţi mai întâi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Controlul greţei şi vărsăturilor

Doza uzuală este de 5-10 mg de 2-3 ori/zi

Anxietate

Se recomandă administrarea a 5 mg de 3-4 ori/zi. Nu se administrează pe o perioadă mai lungă de 12 săptămâni iar doza zilnică nu trebuie să depăşească 20 mg.

Schizofrenie

Dozele variază în funcţie de intensitatea simptomelor între 5-10 mg de 3-4 ori pe zi, putând ajunge până la 100-150 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Emetiral pot include: mişcări musculare necontrolabile, agitaţie, convulsii, ameţeli severe sau leşin, comă, somn profund, bătăi cardiace neregulate, creşterea sau scăderea temperaturii corpului.

Emetostop

Denumire comună internațională: Meclozinum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Emetostop face parte din clasa antihistaminicelor. Acesta blochează acțiunea histaminei, o substanță naturală din organism. Este utilizat pentru tratamentul greței și vărsăturilor asociate răului de mișcare. Pot fi de asemenea util pentru combaterea vertijului.

Important de știut

Medicamentul poate provoca amețeli, letargie sau tulburări de vedere. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste efecte adverse.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Administrați fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – deoarece medicamentul se administrează de obicei la nevoie, nu este atât de important dacă săriți peste o doză. Dacă luați medicamentul regulat și săriți peste o doză, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea acestuia și anunțați imediat medicul.

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, letargie; uscarea gurii; tulburări de vedere; nervozitate; insomnie; constipație.

Când nu se administrează?

Emetostop nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței astmului, bronșitei, emfizemului sau altor afecțiuni respiratorii, glaucomului, hipertrofiei de prostată sau dificultății la urinare, prezenta constipației severe sau cronice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Emetostop poate crește efectele altor medicamente ce provoacă amețeli sau letargie, cum ar fi antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, antalgice, anxiolitice sau relaxante musculare. Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special asupra produselor OTC (eliberate fără rețetă).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu se recomandă administrare a medicamentului pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 12 ani

Rău de mișcare

Se recomandă administrarea a 25-50 mg cu o oră înaintea călătoriei. Se poate repeta administrarea la fiecare 24 de ore pe durata călătoriei.

Vertij

Doza recomandată este de 25-100 mg pe zi, administrată în mai multe prize.

Copii

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Emetostop pot include: letargie extremă, convulsii, halucinații, scăderea frecvenței respiratorii.

Emren vezi Ramipril

Emzok vezi Metoprolol

Enahexal vezi Enalapril

Enala Tad vezi Enalapril

Enalap vezi Enalapril

E

Enalapril

Denumire comună internaţională: Enalaprilum

Alte denumiri comerciale: Berlipril, Ednyt, Enahexal, Enala Tad, Enalap, Enam, Enap, Enazil, Ephicord, Invoril, Olinapril, Renitec

Forme de prezentare: Comprimate, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Enalapril face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, insuficienţei cardiace congestive, afecţiuni renale provocate de diabet şi pentru creşterea supravieţuirii după un infarct miocardic.

Important de ştiut

Dacă luaţi Enalapril pentru tratamentul hipertensiunii, amintiţi-vă să-l administraţi regulat pe toată perioada de timp prescrisă de către medic pentru ca acesta să fie eficient. Pot trece câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Nu întrerupeţi administrarea chiar dacă sunteţi asimptomatic; hipertensiunea arterială este o afecţiune adesea lipsită de simptome însă cu efecte severe pe termen lung.

Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control, administrarea acestuia putând fi necesară toată viaţa.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform prescripţiei medicului. Înghiţiţi fiecare doză cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- ameţeli severe sau leşin
- creşterea sau scăderea semnificativă a cantităţii de urină eliminată
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- piele palidă, hemoragii sau hematoame apărute spontan
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- durere toracică
- umflare, creştere ponderală rapidă

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tuse; modificarea gustului, pierderea apetitului; ameţeli, letargie, cefalee; tulburări de somn; uscarea gurii; greaţă, vărsături, diaree; rash sau prurit cutanat uşor.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la enalapril sau la alţi inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. De asemenea nu se administrează persoanelor cu istoric de angioedem la administrarea anterioară a inhibitorilor ECA.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor renale sau hepatice, afecţiunilor cardiace, diabetului sau a unei afecţiuni a ţesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindromul Sjogren, lupus eritematos, sclerodermie sau poliartrită reumatoidă. Pot fi necesare reducerea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Vărsăturile, diareea sau transpiraţia excesivă pot provoca deshidratare. Acest lucru poate duce la scăderea tensiunii arteriale, dezechilibre electrolitice sau insuficienţă renală în asociaţie cu tratamentul cu inhibitori ECA. Asiguraţi-vă că beţi suficiente lichide pe durata tratamentului pentru a preveni apariţia acestor afecţiuni.

Pentru ca tratamentul să fie eficient este necesară măsurarea regulată a tensiunii arteriale. De asemenea poate fi necesară efectuarea regulată a testelor renale. Respectaţi programul vizitelor la medic.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poa-

E

te scădea tensiunea arterială şi poate accentua unele efecte adverse ale enalaprilului.

Nu luaţi suplimente de potasiu sau substituenţi ai sării de bucătărie pe durata tratamentului decât la indicaţia medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- suplimente de potasiu
- substituenţi ai sării de bucătărie ce conţin potasiu
- aspirină sau alte AINS cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen), diclofenac (Arthrotec, Refen, Tratul), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen)
- diuretice.

Sarcina şi alăptarea

Enalapril poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi prezenta unei sarcini. Utilizaţi o formă contraceptivă eficientă pe durata tratamentului cu enalapril pentru a preveni apariţia sarcinii.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune

Doza uzuală iniţială pentru persoanele ce nu iau diuretice este de 5 mg o dată pe zi. Doza uzuală este de 10-40 mg pe zi administrată în una sau mai multe prize.

Insuficienţă cardiacă

Doza uzuală iniţială este de 2,5 mg de 2 ori/zi. Doza uzuală zilnică poate varia între 2,5-20 mg administrată în 2 doze separate. Doza maximă recomandată este de 40 mg/zi.

Prevenirea infarctului cardiac

Se recomandă administrarea iniţială a 2,5 mg de 2 ori/zi, putând creşte apoi doza până la 20 mg/zi administrată în mai multe prize.

Copii

Enalapril se poate administra pentru tratamentul hipertensiunii copiilor cu vârsta cuprinsă între 1 lună şi 16 ani. Doza uzuală iniţială este de 0,08 mg/k corp/zi. Nu au fost testate doze peste 40

mg/zi la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu enalapril pot include: ameţeli severe, leşin.

Enam vezi Enalapril

Enap vezi Enalapril

Enazil vezi Enalapril

Enbrel

Denumire comună internaţională: Etanerceptum

Forme de prezentare: Soluţie injectabilă, Pulbere + solvent pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Etanercept acţionează prin reducerea activităţii anumitor substanţe din organism (TNF – factorul de necroză tumorală) implicate în răspunsul inflamator şi imun. Enbrel se utilizează pentru tratamentul unui număr de afecţiuni inflamatorii cum ar fi poliartrita reumatoidă moderată sau severă, poliartrita reumatoidă juvenilă, artrita psoriazică, spondilita akilopoietică sau psoriazisul.

Important de ştiut

Prin blocarea TNF (factorul de necroză tumorală), medicamentul reduce eficacitatea sistemului imunitar scăzând astfel capacitatea organismului de a combate infecţiile. Au fost raportate cazuri de apariţie a unor infecţii severe, potenţial fatale în special la persoanele a căror sistem imunitar era redus anterior datorită unor condiţii clinice cum ar fi vârsta înaintată, insuficienţa cardiacă, diabet sau tratament cu medicamente. Datorită acestei posibilităţi, copiilor cu poliartrită reumatoidă juvenilă li se vor efectua toate vaccinurile înaintea începerii tratamentului cu etanercept.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează subcutanat conform indicaţiilor medicului. Acesta sau asistenta vă vor explica procedura de injectare a medicamentului şi vor supraveghea prima injectare pe care o faceţi. Cereţi lămuriri suplimentare dacă nu aţi înţeles un anumit lucru.

Etanercept se poate injecta la nivelul coapsei, al abdomenului

(exceptând zona din jurul ombilicului) sau în zona superioară a braţului. Este importantă alternarea locului de injectare a medicamentului la fiecare administrare pentru a reduce riscul apariţiei reacţiilor locale. Nu injectaţi medicamentul dacă zona respectivă este înroşită, dureroasă sau indurată (tare).

Nu injectaţi medicamentul dacă culoarea acestuia este modificată, are flocoane sau particule.

Nu utilizaţi niciodată a doua oară un ac sau o seringă. Aruncaţi acele şi seringile folosite în recipiente speciale.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu injectaţi niciodată o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – pulberea liofilizată se păstrează la frigider, fără a o congela. După mixarea pulberei cu ser fiziologic, amestecul poate fi păstrat la frigider timp de maxim 14 zile.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazuri rare, etanercept a provocat unele efecte adverse hematologice severe. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia febrei persistente, oboselii neobişnuite sau extreme, hemoragiilor sau hematoamelor apărute spontan, scaunelor negre sau cu aspect de păcură, semnelor unei infecţii.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- apariţia sau agravarea unor simptome neurologice cum ar fi agravarea durerilor musculare, slăbiciune sau amorţeli, tulburări de vedere, convulsii
- depresie sau alte simptome psihice

Continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: cefalee, infecţii sinusale.

Sunt posibile apariţia reacţiilor la locul injectării. Acestea sunt de obicei uşoare şi pot include înroşire, rash, umflare, mâncărime, hematoame. Reacţiile locale dispar de obicei în 3-5 zile. În caz contrar apelaţi la sfatul medicului.

Când nu se administrează?

Etanercept nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: istoric de alergie la alcool benzilic; scăderea sistemului imunitar; afecţiuni ale măduvei spinării; afecţiuni demielinizante cum ar fi scleroza multiplă, mielita sau nevrita optică; afecţiuni convulsive; insuficienţă cardiacă congestivă; prezenţa unei infecţii; istoric de infecţii repetate sau alte afecţiuni ce pot creşte riscul de apariţie a infecţiilor cum ar fi diabetul; istoric de tuberculoză; vaccinări recente; diabet prost controlat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu efectuaţi vaccinuri cu virusuri vii pe durata tratamentului cu etanercept fără a consulta mai întâi medicul. Etanercet poate afecta sistemul imunitar iar injectarea unui vaccin cu virusuri vii poate provoca apariţia unei infecţii.

Informaţi medicul dacă urmaţi tratament cu anakinra (Kineret) înaintea începerii tratamentului cu etanercept. Pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuşi, nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra etanercept pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi peste 18 ani

Poliartrită reumatoidă, artrită psoriazică

Se recomandă administrarea unei doze totale de 50 mg pe săptămână, administrată în două injecţii separate de 25 mg. Injecţiile se vor administra subcutanat, fie în aceeaşi zi, fie la 3-4 zile distanţă.

Psoriazis în plăci

Doza recomandată este de 50 mg subcutanat, de 2 ori/săptămână (la distanţă de 3-4 zile) timp de 3 luni. Se va reduce apoi doza la 50 mg/săptămână.

Copii între 4 şi 17 ani

Poliartrită reumatoidă

Doza recomandată este de 0,4 mg/kg corp până la maxim 25

mg, administrată subcutanat de 2 ori/săptămână. Nu au fost studiate eficacitatea şi siguranţa administrării medicamentului la copii cu vârsta sub 4 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu etanercept. Nu au fost raportate efecte nocive în urma administrării a doze mari de medicament.

Encephabol vezi Piritinol

Endoxan

Denumire comună internaţională: Cyclophosphamidum
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ciclofosfamida este un medicament chimioterapic utilizat în tratamentul cancerului. Acesta interferă cu creşterea celulelor canceroase, împiedicând dezvoltarea şi răspândirea lor în organism. Endoxan este utilizat pentru tratamentul următoarelor tipuri de cancer: cancer de sân, leucemii, limfoame maligne, mielom multiplu, neuroblastom, cancer ovarian, retinoblastom şi altele.

Important de ştiut

Endoxan poate afecta vezica urinară, probabil prin produşi de metabolism ce se excretă în urină. Potenţiale probleme includ infecţii vezicale cu hemoragii şi fibroza vezicii urinare.

Consumaţi 3-4 litri de lichide pe zi pe durata tratamentului cu Endoxan pentru a preveni apariţia afecţiunilor vezicale. Excesul de lichide va dilua urina şi va determina micţiuni mai frecvente, micşorând astfel concentraţia de metaboliţi ai medicamentului în urină.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare drajeu cu un pahar mare cu apă. Se recomandă administrarea medicamentului pe stomacul gol, însă dacă apar tulburări gastrice se poate administra cu alimente.

Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Continuaţi administrarea acestuia chiar dacă observaţi apariţia greţurilor sau a vărsăturilor. Anunţaţi medicul în cazul apariţiei vărsăturilor la scurt timp după administrarea medicamentului deoarece poate fi necesară modificarea dozei.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei (sub 30°C), ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a gâtului, a limbii)
- prezenţa sângelui în urină
- scaune negre sau cu aspect de păcură
- durere sau dificultate la urinare
- semne ale unei infecţii cum ar fi febră, frisoane sau dureri în gât
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- dureri lombare sau în flanc
- dureri toracice, dificultate la respiraţie sau umflare a extremităţilor
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- modificarea funcţiei măduvei spinării (detectabilă prin teste de laborator)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: greaţă, vărsături, scăderea apetitului; dureri în gură; dureri abdominale; diaree; căderea temporară a părului; sterilitate permanentă sau temporară; rash; modificarea culorii pielii; modificarea unghiilor.

Când nu se administrează?

Endoxan nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte chimioterapice. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu afectare a funcţiei măduvei spinării.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: infecţii sau vaccinări recente; nivele scăzute ale leucocitelor sau trombocitelor; afecţiuni ale măduvei spinării; istoric de radioterapie; istoric de chimioterapie; afecţiuni ale

suprarenalelor; istoric de afecţiuni cardiace; afecţiuni renale sau hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Ciclofosfamida poate scădea eficacitatea sistemului imunitar al organismului, crescând astfel susceptibilitatea la infecţii. Evitaţi contactul cu persoanele răcite, gripate sau cu alte infecţii contagioase. În plus, nu efectuaţi vaccinări cu virusuri vii şi evitaţi contactul cu persoanele vaccinate recent.

E

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- fenobarbital
- alopurinol (Allopurinol, Milurit)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- diuretice tiazidice cum ar fi hidroclorotiazida (Ampril, Coaprovel, Co-Diovan), indapamid (Indapmag, Indater)
- alt medicament împotriva cancerului.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Ciclofosfamida poate de asemenea afecta producerea ovulelor la femeie sau spermatozoizilor la bărbat. Nu administraţi Endoxan fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteţi însărcinată sau vă doriţi o sarcină. Utilizarea ciclofosfamidei de către tată înaintea concepţiei a fost de asemenea asociată cu apariţia defectelor congenitale la făt. Se recomandă utilizarea măsurilor contraceptive eficiente pe durata tratamentului, atât pentru femei cât şi pentru bărbaţi.

Endoxan poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicul va recomanda dozele potrivite pentru fiecare persoană în funcţie de afecţiunea tratată şi de alte medicamente asociate.

Doza uzuală este de 1-5 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Endoxan pot include: scăderea funcţiei măduvei spinării, infecţii, afecţiuni cardiace.

Enhancin vezi Augmentin
Epalfen vezi Lactulose
Ephamox vezi Amoxicilina
Ephicilin vezi Ampicilina
Ephicord vezi Enalapril
Epicocilin vezi Ampicilina
Epifenac vezi Diclofenac
Epilat Retard vezi Nifedipin
Epimil vezi Lamictal
Epinor vezi Norfloxacina
Epiral vezi Lamictal

E

Epirax

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Epirax este o combinaţie de clordiazepoxid (o benzodiazepină) şi bromură de clidinium (un antispastic). Prin efectul sedativ ale clordiazepoxidului şi cel anticolinergic al bromurei de clidinium, medicamentul normalizează funcţiile visceromotorii.

Epirax este utilizat pentru tratamentul ulcerului peptic, sindromului de colon iritabil (colon spastic), enterocolitei acute (inflamaţie a colonului şi intestinului subţire) şi a altor afecţiuni.

Important de ştiut

Datorită efectelor sedative, medicamentul poate afecta capacitatea de judecată sau reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Poate fi administrat în asociaţie cu alte medicamente pentru afecţiunea tratată. Se administrează de obicei înainte de masă sau la culcare.

Epirax poate provoca uscarea gurii. Acest lucru poate fi combă-

tut prin mestecarea gumei sau a bomboanelor.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- confuzie
- stări depresive, ideaţie suicidară sau autolitică (a vă face rău)
- mişcări necontrolate ale ochilor, limbii, mandibulei sau gâtului
- hiperactivitate, agitaţie, ostilitate
- halucinaţii
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: letargie, oboseală; rash cutanat; tulburări de vedere; uscarea gurii; greaţă, vărsături, constipaţie; tulburări menstruale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cu glaucom (presiune crescută în interiorul ochilor), hipertrofie prostatică (mărirea prostatei) sau obstrucţie a vezicii urinare. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privinţa următoarelor afecţiuni: astm, emfizem, bronşită, boală pulmonară obstructivă cronică sau alte afecţiuni respiratorii; miastenia gravis; colită ulcerativă sau blocaj intestinal; afecţiuni hepatice sau renale; istoric de depresie sau ideaţie suicidară; istoric de dependenţă de alcool. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Clordiazepoxidul poate provoca dependenţă şi de aceea trebuie utilizat doar de către persoana căruia i-a fost prescris. Nu administraţi medicamentul unei alte persoane, în special dacă este

cunoscut cu dependenţă de substanţe. Păstraţi medicamentul într-un loc ferit de acţiunea copiilor.

Anunţaţi medicul dacă observaţi lipsa efectului medicamentului. Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Poate fi necesară întreruperea treptată a administrării acestuia.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului.

Epirax poate avea efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice cum ar fi amobarbital (Amital), fenobarbital
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- inhibitori ai monoaminoxidazei (IMAO)
- medicamente pentru afecţiuni psihiatrice cum ar fi clorpromazina (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- medicamente narcotice de genul codeinei, metadonei, morfinei
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), doxepin, fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), imipramină, paroxetină (Arketis, Paroxat), sertralină (Stimuloton, Zoloft).

Sarcina şi alăptarea

Clordiazepoxidul poate provoca defecte congenitale ale nounăscutului. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Utilizaţi o formă eficientă de contracepţie pe durata tratamentului.

Epirax poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1-2 comprimate de 3-4 ori/zi înainte de masă şi la culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Epirax pot include: letargie, uscarea gurii, tulburări de vedere, confuzie, slăbiciune musculară, dificultate la respiraţie, ameţeli sau leşin.

Epitrim vezi Biseptol

Epivir

Denumire comună internaţională: Lamivudinum
Alte denumiri comerciale: Zeffix
Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie orală

E

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lamivudina este un medicament antiviral ce previne multiplicarea virusului imunodeficienţei umane (HIV) în organism. Epivir se utilizează pentru tratamentul infecţiei HIV ce poate provoca sindromul imunodeficienţei dobândite (SIDA). De obicei se administrează în combinaţie alt medicament antiviral.

Important de ştiut

Combinaţia de medicamente antivirale administrate pentru tratamentul infecţiei HIV nu elimină complet virusul din organism şi nu reface în totalitate sistemul imun. Este în continuare posibilă apariţia infecţiilor severe, de aceea este important să respectaţi programările la medic pentru teste şi monitorizarea afecţiunii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Nu administraţi medicamentul în cantitate mai mare sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghiţiţi fiecare comprimate cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra înainte sau după masă.

Măsuraţi soluţia orală de lamivudină cu dispozitivul special, gradat, inclus în cutie. Dacă nu aveţi o măsură dozatoare gradată, cereţi una farmacistului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive. Puteţi păstra soluţia orală la frigider, însă fără a o congela.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

- afectare hepatică – greaţă, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- acidoză lactică - dureri sau slăbiciune musculară, amorţeală sau senzaţie de rece în membre, dificultate la respiraţie, greaţă şi vărsături, ritm cardiac rapid sau neregulat
- pancreatită – durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază către spate, greaţă şi vărsături, ritm cardiac accelerat
- neuropatie periferică – amorţeli, furnicături sau durere la nivelul membrelor
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală neobişnuită, paloare tegumentară
- pete albe dureroase la nivelul gurii sau a buzelor
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome gripale
- alte semne ale unei infecţii.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tuse; tulburări ale somnului (insomnie), vise bizare; greaţă, vărsături, diaree; dureri musculare sau articulare; ameţeli, cefalee, fatigabilitate; modificarea distribuţiei ţesutului adipos în organism.

E

Când nu se administrează?

Epivir nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul despre istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la prezenţa următoarelor afecţiuni: istoric de pancreatită, afecţiuni renale sau hepatice (inclusiv hepatită B), alte tratamente anterioare cu medicamente similare lamivudinei. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Lamivudina poate provoca acidoză lactică (acumularea de acid lactic în organism). Această afecţiune începe treptat şi se agravează odată cu trecerea timpului. Simptomele includ dureri musculare neobişnuite, slăbiciune musculară, dificultate la respiraţie, ritm cardiac accelerat sau neregulat, greaţă, vărsături, dureri de stomac, amorţeli şi senzaţie de rece în mâini şi picioare. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia acestor efecte adverse deoarece acidoza lactică poate fi fatală.

Medicamentul nu vindecă infecţia HIV din organism, riscul transmiterii la celelalte persoane fiind în continuare prezent. Lu-

aţi măsurile de precauţie necesare pentru a preveni transmiterea virusului prin contact sexual sau prin produse contaminate cu sânge.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Alcoolul poate creşte riscul apariţiei leziunilor pancreatice şi/sau hepatice.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- interferon alfa (Alfaferone, Multiferon)
- trimethoprim (Biseptol, Bisptrim, Tagremin)
- ribavirina (Copegus, Rebetol).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra sugarului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi prezenţa unei sarcini. Infecţia HIV poate trece la copil dacă mama nu urmează tratamentul adecvat pe durata sarcinii. De asemenea tratamentul cu lamivudină la gravide poate avea un risc crescut de apariţie a pancreatitei.

Alăptatul pe durata tratamentului cu lamivudină este contraindicat. Femeile cu infecţie HIV sau SIDA nu trebuie să alăpteze. Chiar dacă copilul se naşte fără a avea infecţia HIV, aceasta se poate transmite în continuare prin laptele matern.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală este de 150 mg de 2 ori pe zi, sau 300 mg/zi. Medicul va ajusta doza dacă suferiţi de afecţiuni renale sau dacă aveţi greutatea sub 50 kg.

Copii între 3 luni şi 16 ani

Doza uzuală iniţială este de 4 mg/kg corp de 2 ori/zi, până la maxim 150 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu lamivudină.

Epizol vezi Lamictal

Epoetin Alfa vezi Epokine

Epokine

Denumire comună internaţională: Epoetinum alfa

Alte denumiri comerciale: Abseamed, Binocrit, Epoetin Alfa, Epophar, Eprex

Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Epoetina alfa este o formă sintetică a unei proteine umane (eritropoietina) cu rol în producerea celulelor roşii în organism. Nivelele acestei proteine poate fi scăzut în urma insuficienţei renale sau a anumitor tratamente urmate. Atunci când producţia de celule roşii (eritrocite) a organismului este deficitară, apare anemia.

Epokine se utilizează pentru tratamentul anemiei de cauză renală.

Important de ştiut

Acest medicament poate creşte riscul apariţiei afecţiunilor cardiace sau circulatorii severe sau cu risc vital, inclusiv a infarctului miocardic sau a accidentului vascular cerebral. Riscul creşte proporţional cu durata tratamentului cu epoetină. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia efectelor adverse cardiovasculare cum ar fi durere toracică ce iradiază spre umăr sau spre mână, dificultate la respiraţie, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează parenteral, conform indicaţiilor medicului.

Epoetin alfa se administrează prin injectare subcutanată (sub piele) sau intravenoasă. Medicul sau asistenta vă vor explica în detaliu cum şi unde să administraţi medicamentul. Nu administraţi medicamentul acasă dacă nu aţi înţeles pe deplin instrucţiunile de administrare.

Nu agitaţi fiola cu medicament. Agitarea severă a acesteia poate distruge medicamentul. Nu extrageţi medicamentul în seringă până când nu sunteţi pregătit să administraţi injecţia. Nu utilizaţi medicamentul dacă observaţi modificarea culorii sau prezenţa de particule în suspensie.

Utilizaţi fiecare ac şi seringă o singură dată. Aruncaţi acul şi seringa în recipiente speciale.

Dacă săriţi o doză – consultaţi medicul dacă uitaţi administrarea unei doze de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi fiolele la frigider, fără a le congela.

Ce efecte adverse pot apare?

Contactaţi medicul dacă observaţi apariţia ameţelilor, oboselii, respiraţiei dificile sau palorii tegumentare. Aceste pot fi semne ale ineficienţei tratamentului.

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- respiraţie dificilă, oboseală chiar şi la eforturi uşoare
- creşterea tensiunii arteriale (cefalee severă, tulburări de vedere, dificultăţi de concentrare, durere toracică, amorţeală)
- ameţeli severe sau leşin
- convulsii.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, cefalee uşoară; febră, dureri în gât, dureri în tot corpul, simptome gripale; greaţă, vărsături, diaree, constipaţie; durere sau sensibilitate la locul de administrare al medicamentului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la epoetină. De asemenea este contraindicat în prezenţa hipertensiunii arteriale severe, necontrolate.

Atenţionări speciale

Înaintea administrării medicamentului informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: insuficienţă cardiacă congestivă, alte afecţiuni cardiace sau hipertensiune arterială; afecţiuni renale; istoric de AVC (accident vascular cerebral), infarct miocardic sau afecţiuni tromboembolice; afecţiuni hematologice cum ar fi anemie sau hemofilie; afecţiuni neoplazice (cancer); epilepsie sau alte afecţiuni convulsive. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Epoetina alfa poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Unele femei au observat reapariţia ciclului menstrual în urma administrării tratamentului, chiar dacă anterior acesta a lipsit datorită unei afecţiuni medicale. Dacă reapare ciclul menstrual, există posibilitatea apariţiei unei sarcini. Discutaţi cu medicul despre necesitatea utilizării unei metode contraceptive pe durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele necesare pentru tratamentul afecţiunii respective vor fi hotărâte de către medic.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu epoetină alfa pot include: cefalee severă, ameţeli, prurit (mâncărimi) în special după baie, senzaţie de plenitudine în partea superioară a abdomenului, înroşirea feţei, dificultate la respiraţie, tulburări de vedere.

Epophar vezi Epokine

Eprex vezi Epokine

Equoral vezi Cicloral

Eitro vezi Eritromicina

Eitromagis vezi Eritromicina

Eritromicina

Denumire comună internaţională: Erythromycinum
Alte denumiri comerciale: Eritro, Eritromagis
Forme de prezentare: Comprimate, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Eritromicina face parte dintr-un grup de medicamente denumite antibiotice macrolide. Este utilizată pentru tratamentul multor tipuri de infecţii bacteriene din organism, printre care boala inflamatorie pelvină, gonoreea, infecţii parazitare intestinale, infecţii rectale, infecţii ale tractului reproducător, infecţii cutanate, sifilis,

infecţii ale tractului respirator, infecţii ale tractului urinar.

Important de ştiut

Eritromicina, ca orice alt antibiotic acţionează cel mai eficient atunci când concentraţia de medicament din organism este constantă. De aceea este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeţi tratamentul fără acordul medicului, chiar dacă observaţi dispariţia simptomelor infecţiei.

E

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiei medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra cu sau fără alimente.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere toracică, ritm cardiac neregulat, ameţeli severe sau leşin
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- diaree apoasă sau cu sânge.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, diaree sau dureri de stomac; ameţeli, cefalee, oboseală; prurit sau scurgeri vaginale; prurit cutanat uşor sau rash cutanat.

Când nu se administrează?

Eritromicina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice sau a miasteniei gravis. Pot fi necesare

ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Eritromicina poate creşte sensibilitatea cutanată la lumina solară, putând apare arsuri solare. Utilizaţi creme pentru protecţie solară (cu un factor de protecţie – SPF – de minim 15) şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare nu poate fi evitată.

Antibioticele pot provoca diaree, ceea ce este un semn al apariţiei unei noi infecţii. Dacă aveţi diaree apoasă sau cu sânge, anunţaţi medicul. Nu administraţi alte medicamente pentru combaterea acesteia decât la recomandarea medicului.

E

Atunci când medicamentul se utilizează pentru tratamentul sifilisului la femeile gravide, acesta nu previne transmiterea infecţiei la făt. Nou-născuţii vor fi trataţi cu penicilină după naştere

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- digoxin
- sildenafil (Revatio, Viagra)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- teofilina (Teotard, Theo SR)
- alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax)
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver) sau acidul valproic (Convulex, Depakine)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- lovastatin (Holetar, Medostatin)
- bromocriptina (Brocriptin)
- chinidina
- alte antibiotice.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuşi, nu se recomandă administrarea pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Eritromicina poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

În funcţie de severitatea infecţiei se recomandă administrarea a 400-600 mg la fiecare 6 ore. Doza poate fi crescută până la maxim

4 g/zi.

Copii

Se recomandă administrarea a 30-50 mg/kg/zi divizat în 4-6 prize. În funcție de severitatea infecției doza poate fi crescută până la 60-100 mg/kg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu eritromicină pot include: greață, vărsături, diaree, dureri de stomac, scăderea auzului.

Erolin vezi Claritine

Eryfluid

Denumire comună internațională: Erythromycinum
Forme de prezentare: Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Eritromicina cu administrare topică este un antibiotic ce combate infecțiile bacteriene ale pielii. Se utilizează pentru tratamentul acneei.

Important de știut

Pentru a obține rezultate maxime, este necesară continuarea tratamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți administrarea medicamentului fără acordul medicului chiar dacă observați dispariția simptomatologiei. Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a menține constante nivelele acestuia în organism.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică, conform instrucțiunilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului. Spălați și uscați zona tratată înainte de aplicarea soluției cutanate de eritromicină.

Dacă săriți o doză – aplicați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- supurație, înroșire sau alte semne ale unei infecții cutanate
- agravarea afecțiunii pentru care urmați tratament
- diaree apoasă sau cu sânge

Continuați administrarea tratamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: arsuri, înțepături locale; uscarea pielii sau îngrășarea acesteia; prurit (mâncărime); descuamare; ușoară iritație oculară.

Când nu se administrează?

Eritromicina topică nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Medicamentul este destinat utilizării topice externe. Evitați aplicarea acestuia la nivelul ochilor, al nasului sau a gurii. Dacă medicamentul ajunge în contact cu aceste zone, clătiți cu apă din abundență.

Pot trece câteva săptămâni de tratament până la observarea ameliorării simptomatologiei. Dacă acneea nu se ameliorează după 6-8 săptămâni de tratament sau dacă se agravează, încetați utilizarea medicamentului și consultați medicul.

Evitați utilizarea unor produse ce provoacă iritarea pielii cum ar fi săpunuri abrazive sau creme exfoliante, produse pentru epilat sau cosmetice ce conțin alcool. Nu utilizați alte medicamente cu aplicare topică decât la recomandarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Dacă eritromicina topică se administrează în paralel cu alte medicamente cu administrare topică, este posibilă creșterea sau scăderea efectelor ambelor medicamente. Informați medicul asupra altor tratamente topice urmate.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Totuși, nu se recomandă administrarea pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Eritromicina poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii decât la reco-

mandarea medicului.

Doze recomandate

Aplicaţi soluţia cutanată la nivelul zonei respective de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu eritromicină topică nu sunt cunoscute.

Escapelle vezi Postinor

Eskazole vezi Zentel

Esprital vezi Remeron

Estima vezi Urogestan

Estival vezi Humex Expectorant

Estradot vezi Climara

Eucar vezi Carnil

Euciprin vezi Ciprofloxacina

Eurespal

Denumire comună internaţională: Fenspiridum
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Eurespal este un antiinflamator cu acţiune asupra aparatului respirator. Se utilizează pentru tratamentul tusei şi a altor simptome asociate unor afecţiuni pulmonare sau bronşice cum ar fi astmul sau bronşitele cronice.

Important de ştiut

Tratamentul cu Eurespal nu trebuie să întârzie instalarea unui tratament antibiotic atunci când este nevoie. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Măsuraţi

cantitatea de sirop necesară pentru administrare cu un dispozitiv special, gradat.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unor efecte adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tulburări digestive, greaţă, vărsături, somnolenţă.

Când nu se administrează?

Eurespal nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Datorită prezenţei zaharozei în compoziţia siropului, medicamentul nu trebuie utilizat la persoanele cu intoleranţă la fructoză, sindrom de malabsorbţie al glucozei sau al galactozei.

Comprimatele sunt rezervate administrării adulţilor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Ca urmare, nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii însă apariţia unei sarcini în timpul tratamentului nu este un motiv pentru întreruperea acestuia. Totuşi, apelaţi la sfatul medicului dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se ştie dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

- Comprimate

Doza recomandată pentru adulţi este de 1 comprimat de 2-3

ori/zi.

- Sirop

Pentru copii se recomandă administrarea a 4 mg/kg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Eurespal.

E

Europirin vezi Acid Acetilsalicilic

Euthyrox

Denumire comună internaţională: Levothyroxinum
Alte denumiri comerciale: L-Thyroxin, Thyro
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Levotiroxina este un hormon tiroidian sintetic cu rol în reglarea metabolismului. Se poate administra în cazul prezenţei hipotiroidismului (tiroida nu produce o cantitate suficientă de hormon), pentru tratamentul sau prevenţia guşei (mărirea de volum a glandei tiroidiene) datorată dezechilibrelor hormonale, radioterapiei, intervenţiilor chirurgicale sau cancerului.

Important de ştiut

Dacă administraţi Euthyrox ca tratament de substituţie (pentru a compensa deficitul de hormon în organism) este importantă administrarea regulată a acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Nu încetaţi administrarea fără acordul medicului. Poate fi necesară continuarea tratamentului pentru tot restul vieţii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea medicamentului pe stomacul gol, de obicei cu ½-1 oră înaintea micului dejun.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul şi încetaţi administrarea medicamentului dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee severă
- tulburări severe ale somnului
- nervozitate sau iritabilitate accentuate
- febră, bufeuri, transpiraţie abundentă
- tulburări ale menstruaţiei
- modificarea apetitului, variaţii ponderale semnificative.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi informaţi medicul: căderea părului, în special la începutul tratamentului.

E

Când nu se administrează?

Euthyrox nu se administrează în următoarele situaţii: alergie cunoscută la medicament sau la hormoni tiroidieni; nivele crescute ale hormonilor tiroidieni în organism; infarct miocardic recent; insuficienţă corticosuprarenală (producţie insuficientă de corticosteroizi).

Deşi Euthyrox accelerează metabolismul, nu este eficient ca medicament pentru scăderea greutăţii şi nu trebuie niciodată administrat în acest scop. Supradozarea poate provoca efecte adverse cu risc vital, în special dacă se asociază cu medicamente ce suprimă apetitul.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor cardiace, bolii coronariene, anemiei, diabetului, afecţiunilor hipofizare sau suprarenale, istoricului de trombembolism. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Dacă faceţi tratament cu insulină sau antidiabetice orale întrebaţi medicul dacă sunt necesare ajustări ale dozelor înainte de a începe tratamentul cu levotiroxină.

Medicamentul se administrează cu precauţi şi sub monitorizarea atentă persoanelor în vârstă, celor cu hipertensiune arterială, angină pectorală (durere toracică provocată de o afecţiune cardiacă) sau alte afecţiuni cardiace. Dacă observaţi apariţia durerilor toracice sau a tulburărilor circulatorii, pot fi necesare ajustări ale dozelor.

La femeile la menopauză aflate în tratament cronic cu Euthyrox poate apare scăderea densităţii minerale osoase cu creşterea

riscului de osteoporoză (oase friabile). Pentru a reduce acest risc, medicul va administra cea mai mică doză necesară pentru controlul simptomelor.

Informați chirurgul sau stomatologul despre tratamentul cu Euthyrox înaintea unei intervenții chirurgicale.

Nu schimbați firma producătoare de medicament fără a informa mai întâi medicul.

E

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Următoarele medicamente pot provoca diferite afecțiuni medicale la asocierea cu levotiroxină: litiu, amiodaronă, antidepresive. Anunțați medicul dacă ați făcut recent radioterapie.

Anumite medicamente pot fi administrate însă pot reduce eficienta levotiroxinei. Dacă utilizați unul dintre următoarele medicamente, administrați-le cu cel puțin 4 ore înainte sau 4 ore după administrarea levotiroxinei:

- carbonat de calciu (Antacid, Calciu)
- sulfat feros (Ferro-Gradumet, Tardyferon) sau suplimente de fier
- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- antiacide ce conțin aluminiu (Maalox)
- colestiramină sau colestipol.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul se poate administra pe durata sarcinii. Anunțați însă medicul dacă constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului deoarece poate fi necesară creșterea dozei.

Medicamentul trece în laptele matern însă nu are efecte nocive asupra sugarului, putând fi administrat în siguranță pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele administrate vor fi hotărâte de către medic individual pentru fiecare pacient. Acesta va lua în considerație statusul tiroidian și alte afecțiuni asociate. Vârstnicii pot necesita doze mai mici. Pentru a fi sigur că dozele sunt cele potrivite, medicul va efectua periodic nivelele hormonului în organism prin teste sanguine.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu levotiroxină pot include: dureri toracice, dificultate la respirație, tremor, crampe musculare, confuzie, vărsături, diaree, convulsii, comă.

Euvirox vezi Aciclovir

Evista

Denumire comună internațională: Raloxifenum
Alte denumiri comerciale: Optruma
Forme de prezentare: Comprimate

E

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Raloxifen acționează asupra metabolismului osos reducând pierderea de țesut osos. Evista se utilizează pentru tratamentul și prevenția osteoporozei, o afecțiune caracterizată prin scăderea densității minerale osoase și friabilitate osoasă. Această afecțiune apare mai frecvent la femeile post-menopauză.

Important de știut

Ca și estrogenii, Evista reduce pierderea osoasă și crește densitatea minerală osoasă. Totuși, Evista nu are efectele estrogenice asupra uterului și sânilor și de aceea este puțin probabil a crește riscul de apariție a cancerului (efect cunoscut pentru estrogeni).

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere acută în picioare
- umflarea picioarelor
- durere brusc apărută în piept
- tuse cu sânge
- tulburări de vedere
- hemoragii vaginale inexplicabile.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: crampe musculare; dureri musculare; creştere ponderală; transpiraţie; bufeuri; rash cutanat.

Când nu se administrează?

Evista nu se administrează femeilor care sunt însărcinate sau pot deveni însărcinate. De asemenea se recomandă administrarea persoanelor cunoscute cu istoric de afecţiuni tromboembolice, inclusiv tromboză venoasă profundă sau embolism al retinei.

Evista este contraindicat persoanelor cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a administra medicamentul informaţi medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: embolii sanguine, istoric de accident vascular cerebral, cancer, hipertrigliceridemie (creştere trigliceridelor în sânge), afecţiuni hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul nu combate apariţia bufeurilor (de fapt poate provoca la rândul său bufeuri). Nu trebuiesc combinate niciodată însă Evista şi terapia estrogenică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- colestiramina sau colestipolul
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- produse estrogenice sau progesteronice administrate pentru contracepţie sau ca terapie de substituţie hormonală.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul va provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Doza recomandată pentru femeile la menopauză este de 1 comprimat pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu raloxifen nu sunt cunoscute.

Ewofex vezi Telfast

Exelon

Denumire comună internaţională: Rivastigminum
Alte denumiri comerciale: Prometax
Forme de prezentare: Capsule, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rivastigmina ameliorează funcţia celulelor nervoase în creier. Acţionează prin prevenirea descompunerii unei substanţe denumite acetilcolină. Persoanele ce suferă de demenţă au de obicei nivele scăzute ale acestei substanţe în creier, lucru care afectează procesele memoriei, gândirii sau judecăţii.

Rivastigmina este utilizată pentru tratamentul demenţei uşoare sau moderate provocate de boala Alzheimer sau Parkinson.

Important de ştiut

Pentru a obţine beneficiile maxime ale medicamentului, este importantă administrarea regulată a acestuia. Pot trece până la 12 săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Nu întrerupeţi administrarea fără a consulta mai întâi medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea cu alimente.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri de stomac, greaţă, vărsături, pierderea apetitului

- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături cu aspect de zaț de cafea
- amețeli severe, leșin
- dureri toracice
- confuzie, agitație, frică extremă
- durere sau arsuri la urinare.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tulburări gastrice, diaree; scădere ponderală; slăbiciune, amețeli; umflarea mâinilor și picioarelor; dureri articulare; tuse, nas înfundat sau curgători; transpirație accentuată; tulburări de somn sau cefalee.

Când nu se administrează?

Exelon nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în legătură cu următoarele afecțiuni: aritmii cum ar fi "sindromul sinusului bolnav", mărirea de volum a prostatei sau probleme urinare, epilepsie sau afecțiuni convulsive, astm sau alte afecțiuni pulmonare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Dacă încetați administrarea medicamentului din orice motiv, nu reîncepeți administrarea fără a consulta mai întâi medicului. Poate fi necesară administrare unei doze mai mici la început.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- atropină (Sulfat de Atropină)
- butilscopolamina (Buscotil, Buscopan, Scobutil).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive în sarcină. Totuși, nu este recomandată administrarea medicamentului pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza uzuală inițială recomandată este de 1,5 mg de 2 ori/zi. Medicul poate crește apoi doza la intervale de 2 săptămâni până la maxim 6 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu rivastigmină pot include: greață și vărsături severe, transpirații abundente, tulburări de vedere, amețeli, scăderea ritmului cardiac, respirație superficială, fatigabilitate musculară, leșin sau convulsii.

Extraveral

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Extraveral conține o combinație de extract de valeriană și fenobarbital. Fenobarbitalul este un barbituric ce deprimă sistemul nervos central asigurând relaxare. Extractul de valeriană se folosește pentru combaterea anxietății, neliniștii, insomniei, lipsei de concentrare.

Extraveral se recomandă pacienților cu hiperexcitabilitate nervoasă, tulburări neuro-vegetative, hipertiroidie, hipertensiune arterială.

Important de știut

Fenobarbitalul poate provoca efecte adverse severe la făt. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Fenobarbitalul poate provoca reacții alergice severe. Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă

observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- mişcări musculare necontrolabile ale ochilor, limbii, mandibulei sau gâtului
- reducerea ritmului cardiac, respiraţii superficiale
- ameţeli severe, leşin
- dureri în cavitatea bucală
- hematoame sau hemoragii apărute spontan

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli. Letargie; tulburări de memorie sau de concentrare; iritabilitate, agresivitate, confuzie; pierderea echilibrului sau lipsa coordonării mişcărilor; greaţă, constipaţie; cefalee.

Când nu se administrează?

Extraveral nu se administrează persoanelor cu insuficienţă renală sau hepatică grave, copiilor. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua Extraveral informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: astm sever, boală pulmonară obstructivă cronică sau alte afecţiuni respiratorii; afecţiuni hepatice; afecţiuni renale; afecţiuni suprarenaliene cum ar fi feocromocitom; istoric de depresie, afecţiuni psihiatrice sau tentative de suicid; istoric de dependenţă de alcool sau alte substanţe. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Fenobarbitalul poate creea dependenţă şi trebuie utilizat strict conform indicaţiilor medicului. Nu administraţi medicamentului în cantitate mai mare sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic. Dacă nu observaţi ameliorarea simptomatologiei sau reapariţia acesteia, consultaţi medicul.

Extraveral poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi asocierea de medicamente ce provoacă somnolenţă (cum ar fi cele pentru răceală, împotriva durerii, relaxantele musculare, medicamente pentru tratamentul depresiei sau anxietăţii). Acestea pot accentua sedarea şi somnolenţa provocate de fenobarbital.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate accentua unele efecte adverse ale fenobarbitalului.

Fenobarbitalul poate reduce eficacitatea contraceptivelor hormonale. Dacă luaţi contraceptive orale pentru prevenirea sarcinii, utilizaţi o formă adiţională de contracepţie pe durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- doxiciclină (Unidox, Vibramycin)
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina (Phenhydran), acidul valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- contraceptive orale sau terapie de substituţie hormonală cu estrogen, estradiol, progesteron sau altele
- tratament corticosteroid cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin H), metilprednisolon (Advantan, Depo-Medrol, Lemod Solu, Solu-Medrol).

Sarcina şi alăptarea

Fenobarbitalul poate avea efecte severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Fenobarbitalul poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 2-3 comprimate pe zi. Dacă se utilizează pentru combaterea insomniei, se recomandă administrarea a 2-3 comprimate cu ½ oră înainte de culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Extraveral pot include: respiraţie superficială sau ritm respirator redus, tulburări de vedere, sedare extremă, scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia, ameţeli severe, leşin.

Ezetrol

Denumire comună internațională: Ezetimibum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ezetimib este un nou tip de medicament cu acţiune hipocolesterolemiantă. Spre deosebire de alte medicamente ce scad nivelele colesterolului intervenind în sinteza acestuia, ezetimib împiedică absorbţia colesterolului în organism la nivel intestinal.

Colesterolul, în special cel "rău" (sau LDL colesterol) provoacă tromboza arterelor crescând riscul de infarct cardiac şi accident vascular cerebral. Colesterolul "bun" ajută la prevenirea ateromatozei. Ezetimibul scade colesterolul nociv şi îl creşte pe cel bun. De asemenea scade colesterolul total şi nivelele trigliceridelor din organism.

Ezetrol este recomandat pentru tratamentul hipercolesterolemiei.

Important de ştiut

Ezetrol face parte de obicei dintr-un program de tratament complet ce implică respectarea unei diete, efectuarea unui program de exerciţii fizice şi controlul greutăţii corporale. Respectaţi indicaţiile medicului în ceea ce priveşte dieta, urmarea tratamentului şi efectuarea exerciţiilor fizice.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- slăbiciune musculară neobişnuită, sensibilitate, durere
- durere toracică
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: fatigabilitate; dureri de stomac, diaree; nas înfundat sau curgător, simptome gripale; dureri musculare sau articulare; cefalee, ameţeli; tuse.

Când nu se administrează?

Ezetrol nu se administrează pacienţilor cunoscuţi cu alergie la medicament. Asocierea ezetimibului cu statine trebuie evitată la persoanele cu afecţiuni hepatice sau la gravide.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: afecţiuni renale, diabet, hipertiroidism, tratament cu corticosteroizi sau tratament hormonal (inclusiv contraceptive orale). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Pot trece câteva săptămâni de tratament până la apariţia completă a efectelor acestuia.

Unele medicamente pentru scăderea colesterolului nu trebuiesc administrate în asociaţie cu ezetimib. Acestea includ colestiramina, colestipol, colsevelam. Aşteptaţi cel puţin 4 ore după administrarea acestora înainte să luaţi ezetimib, sau administraţi ezetimib cu două ore înaintea administrării acestor medicamente.

Ezetimib poate fi luat în acelaşi timp cu fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor) sau cu statine cum ar fi lovastatin (Holetar, Medostatin), simvastatin (Clerivas, Mivastin, Simcor), pravastatin (Lipostat, Pralip, Pravator), fluvastatin (Lescol), atorvastatin (Sortis).

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- ciclosporina (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi prezenţa sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 10 mg o dată pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ezetrol nu sunt cunoscute. Este puțin probabilă apariția unui efect advers cu risc vital la supradozarea cu ezetimib.

Famodar vezi Famotidina

Famodin vezi Famotidina

Famotak vezi Famotidina

Famotidina

Denumire comună internațională: Famotidinum

Alte denumiri comerciale: Famodar, Famodin, Famotak, Gastrosidin, Quamatel, Ulceran

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Famotidina face parte dintr-un grup de medicamente numite antagoniști ai receptorilor histaminici. Aceștia acționează prin scăderea cantității de acid de la nivelul stomacului.

Famotidina se utilizează pentru tratamentul ulcerelor gastrice. De asemenea se utilizează pentru tratamentul afecțiunilor ce implică hiperaciditate gastrică sau în boala de reflux gastro-esofagian.

Important de știut

Pentru a trata eficient ulcerul, este necesară administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Continuați administrarea medicamentului chiar dacă observați dispariția simptomelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare.

Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- hemoragii gingivale
- bătăi cardiace neregulate
- îngălbenirea pielii sau a ochilor
- apariția rashului cutanat

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli; cefalee; diaree, greață sau constipație.

Când nu se administrează?

Famotidina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alți antagoniști histaminici.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privința următoarelor afecțiuni: afecțiuni renale sau hepatice, dificultate sau durere la deglutiție (înghițire); vărsături cu sânge sau scaune negre sau cu sânge. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Dacă aveți cancer gastric, famotidina poate ameliora simptomatologia fără a trata afecțiunea. Medicul va dori să excludă această afecțiune prin efectuarea unor investigații înainte de administrare medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu administrați antiacide în decurs de o oră de la administrarea famotidinei. Acestea pot reduce eficacitatea famotidinei.

Famotidina poate afecta acțiunea altor medicamente prin modificarea acidității gastrice. Informați medicul asupra altor tratamente urmate, inclusiv asupra produselor OTC (eliberate fără rețetă) sau a produselor din plante.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte severe asupra fătului. Totuși, nu administrați medicamentul pe durata sarci-

nii decât la recomandarea medicului.
Famotidina trece în laptele matern însă nu se cunosc efectele acesteia asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Ulcer duodenal

Doza uzuală iniţială este de 40 mg o dată pe zi la culcare. Rezultatele apar de obicei în 4 săptămâni iar medicamentul nu trebuie administrat la doză maximă mai mult de 6-8 săptămâni. Doza uzuală de întreţinere după vindecarea ulcerului este de 20 mg o dată pe zi la culcare.

Ulcer gastric benign

Doza recomandată este de 40 mg o dată pe zi la culcare.

Boală de reflux gastro-esofagian

Doza uzuală este de 20 mg de 2 ori pe zi timp de 6 săptămâni. Pentru inflamaţia esofagului datorată bolii de reflux se recomandă 20-40 mg de 2 ori/zi timp de până la 12 săptămâni.

Hipersecreţie acidă

Doza uzuală iniţială este de 20 mg la fiecare 6 ore, deşi unele persoane necesită doze mai mari. Nu se administrează mai mult de 40 mg pe zi.

Copii între 1 şi 16 ani

Ulcer peptic

Doza uzuală este de 0,5 mg/kg corp/zi. Se poate administra toată doza odată, la culcare, sau se poate diviza în 2 prize.

Boală de reflux gastroesofagian

Doza uzuală este de 1 mg/kg corp/zi, administrată în 2 prize. Nu se vor depăşi 40 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.
Simptomele supradozării cu famotidină pot include: greaţă, vărsături, diaree, salivaţie excesivă, dificultate la respiraţie, bătăi cardiace rapide.

Farcorelaxin vezi Scobutil

Farlutal

Denumire comună internaţională: Medroxyprogesteronum
Alte denumiri comerciale: Medroxiprogesteron Acetat
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Farlutal reprezintă un derivat de progesteron cu structură similară celei a hormonului natural. Este indicat ca tratament hormonal în terapia cancerului de sân la femeile aflate la menopauză, în terapia cancerului de endometru, prostată sau rinichi. Modul prin care acţionează Farlutal nu este pe deplin înţeles, dar se ştie că interferă acţiunea estrogenilor, hormoni care favorizează dezvoltarea celulelor tumorale cu receptori pentru hormonii sexuali. Medicamentul împiedică menţinerea receptorilor pe suprafaţa celulelor tumorale, inhibându-le creşterea şi într-o anumită măsură chiar distrugându-le.
Farlual este indicat în principal femeilor cu cancer de sân la care s-au obţinut succese după terapia cu tamoxifen dar la care au apărut după un timp recăderi. Poate fi de folos şi celor cu tumori ale sânului care nu au răspuns la alte tratamente hormonale dar care au receptori pentru estrogeni.
În cancerul de endometru sau rinichi se poate administra în cazurile în care tumora nu poate fi îndepărtată complet prin intervenţie chirurgicală sau a reapărut după operaţie.
Farlutal poate fi administrat de asemenea femeilor ajunse la menopauză care experimentează bufeuri şi alte simptome greu de suportat, precum şi bărbaţilor cu bufeuri secundare tratamentului pentru cancer de prostată.
În doze mici poate fi de folos femeilor cu tulburări menstruale.

Important de ştiut

Chiar dacă este posibil ca tratamentul cu Farlutal să elimine sângerările menstruale, există totuşi riscul de a rămâne însărcinată. Pentru a preveni sarcina este recomandat să folosiţi metode contraceptive de barieră eficiente.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată sau de mai multe ori pe zi, conform prescripţiei medicului, împreună cu un pahar mare de apă. Dacă este necesar puteţi rupe tabletele pe jumătate pentru a le putea înghiţi mai uşor.
Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic.
Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului

dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

F

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice intense
- tuse şi expectoraţie cu sânge
- dificultăţi în respiraţie instalate brusc
- dureri de cap severe debutate brusc
- tulburări de vedere sau de vorbire, slăbiciune sau amorţeli la nivelul unei mâini sau unui picior, ameţeli puternice, pierderea conştienţei
- dureri atroce şi tumefacţie instalate brusc la nivelul gambei
- sângerări vaginale anormale
- noduli la nivelul sânului, sângerări ale areolei mamare, tumoră la nivelul axilei
- îngălbenirea ochilor şi pielii
- depresie psihică

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, dureri la nivelul sânilor, galactoree (secreţie lactată), sângerări vaginale, modificări ale fluxului menstrual, amenoree (lipsa menstrelor), modificări ale greutăţii, retenţie de lichide, modificări ale secreţiei cervicale, crampe musculare, oboseală, dureri de cap, schimbări de dispoziţie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tromboflebită profundă (inflamaţie a venelor cu dezvoltarea unor cheaguri de sânge în interior) sau trombembolii (migrarea unor cheaguri în vasele de sânge cu blocarea circulaţiei), iminenţă de avort, nivele crescute ale calciului determinate de metastazele osoase, sângerări vaginale masive şi neinvestigate.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului cu Farlutal informaţi medicul dacă aveţi cicluri menstruale neregulate, migrene, epilepsie, boli de inimă sau de rinichi, afecţiuni ce evoluează cu retenţie de lichide în organism, hipertensiune arterială, nivele crescute ale colesterolului în sânge, antecedente personale sau familiale de cancer mamar, lupus eritematos sistemic, diabet zaharat sau depresie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

F

Vârsta nu constituie un factor limitant al terapiei deşi tratamentul cu progestative poate masca semnele menopauzei.

Persoanele cunoscute cu probleme de coagulare a sângelui trebuie să cântărească bine riscurile la care se expune prin tratamentul cu Farlutal întrucât acesta poate favoriza formarea de cheaguri de sânge.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi bine.

În cazul apariţiei de sângerări vaginale anormale se va consulta medicul în vederea întreruperii tratamentului şi stabilirii unui diagnostic. Dacă se impune biopsie şi examinare histologică, trebuie să se informeze laboratorul că urmaţi tratament cu progestative.

Persoanele cu diabet zaharat sau depresie psihică în antecedente trebuie atent supravegheate. Poate fi necesară modificarea dozelor de antidiabetice în concordanţă cu valorile glicemiilor. În cazul reapariţiei depresiei se va analiza necesitatea continuării tratamentului.

Dacă apare icter sau se modifică testele funcţionale hepatice în timpul tratamentului este necesară întreruperea administrării.

Studiile pe animale au arătat în rare cazuri dezvoltarea de noduli mamari, unii dintre ei chiar cu evoluţie malignă.

Unele studii au demonstrat că Farlutal poate stimula apetitul la persoanele care au scăzut în greutate datorită cancerului.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Deoarece progestativele pot modifica rezultatele unor teste de laborator, este important ca acestea să se interpreteze în contextul administrării Farlutal.

Nu uitaţi să reînnoiţi prescripţia cu 1-2 săptămâni înainte de

epuizarea tabletelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- anticoagulante
- fenobarbital, fenitoin, carbamazepină
- rifampicină, rifabutin
- efavirenz (Stocrin), ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept)
- aminoglutetimid (Rogluten)
- ciclosporină (Cicloral)

Sarcina şi alăptarea

Folosirea produsului în timpul sarcinii nu este recomandată deoarece există riscul dezvoltării cardiopatiilor congenitale (malformaţii severe ale inimii).

Farlutal poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă administrarea în timpul lactaţiei.

Doze recomandate

Tratamentul cancerului mamar, uterin, renal sau de prostată, tratamentul adenomului de prostată

Farlutal poate fi combinat cu alte tratamente antineoplazice cum ar fi chimioterapia şi radioterapia. Dozele pot varia între 100 şi 1000 mg pe zi, putând fi administrate o dată pe zi sau divizate în 2-3 prize zilnice, timp de câteva luni sau câţiva ani.

Supradozare

Nu au fost raportate date privind supradozarea, totuşi contactaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Fasconal P

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fasconal P este o combinaţie de aspirină, paracetamol, cafeină, fosfat de codeină şi fenobarbital. Are acţiune analgezică, antipiretică, sedativă, slab stimulent psihomotor şi antimigrenos.

Este indicat pentru cefalee, mialgii, stări febrile de diferite cauze.

Important de ştiut

Medicamentul poate modifica capacitatea de judecată sau de

reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – de obicei medicamentul se administrează la nevoie, de aceea neadministrarea unei doze nu constituie o problemă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesivă. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- hemoragii sau hematoame spontan apărute
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: dureri sau arsuri gastrice.

Când nu se administrează?

Fasconal nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la oricare dintre componentele medicamentului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecţiuni: afecţiuni renale, afecţiuni hepatice, anemie, stări hemoragipare (predispoziţie la sângerare). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Se va evita administrarea la copiii mici.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate deoarece pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata alăptării şi a sarcinii, în special a ultimului trimestru de sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sar-

cini.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 1 comprimate la nevoie, fără a depăşi 3-5 comprimate pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Fasconal P.

Fasigyn vezi Tinizol

Faspic vezi Ibuprofen

Fastum Gel vezi Ketoprofen

Febret

Denumire comună internaţională: Etodolacum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Etodolac face parte din clasa antiinflamatoarelor nesteroidiene. Acţionează prin reducerea nivelelor unor substanţe din organism ce provoacă inflamaţia şi durerea.

Febret se utilizează pentru ameliorarea inflamaţiei, umflării, redorii şi durerii din poliartrita reumatoidă sau alte artrite.

Important de ştiut

Medicamentul poate creşte riscul de apariţia a afecţiunilor severe cardiovasculare, inclusiv infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Riscul creşte direct proporţional cu durata tratamentului. Nu utilizaţi medicamentul imediat înainte sau după ce aţi suferit o intervenţie chirurgicală de bypass cardiac.

De asemenea medicamentul poate creşte riscul de apariţie a efectelor severe gastrice sau intestinale, inclusiv hemoragii sau perforaţie. Aceste afecţiuni pot fi fatale şi pot apare fără avertisment pe durata tratamentului cu etodolac.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului.

Înghiţiţi fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra cu alimente sau cu antiacide la indicaţia

medicului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, fatigabilitate, dificultate la respiraţie, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- umflare sau creştere rapidă în greutate
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de rash sever cu vezicule, înroşire şi descuamarea pielii
- hematoame, amorţeli, furnicături, dureri sau slăbiciune la nivelul muşchilor
- febră, cefalee, rigiditatea cefei, frisoane, creşterea sensibilităţii la lumină, apariţia de pete vineţii pe piele şi/sau convulsii

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tulburări gastrice, uşoare arsuri sau dureri de stomac, diaree, constipaţie; balonare, gaze; ameţeli, cefalee, nervozitate; prurit (mâncărimi) cutanat sau rash; dureri în gât, nas înfundat; tulburări de vedere; ţiuituri în urechi.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor la care au apărut anterior atacuri de astm, urticarie sau alte reacţii alergice la administrarea aspirinei sau a altor AINS. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau trombembolism; afecţiuni cardiace, insuficienţă car-

diacă congestivă sau hipertensiune arterială; afecţiuni hepatice sau renale; astm bronşic; polipi nazali; afecţiuni trombotice sau hemoragice; fumat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Nu administraţi alte medicamente cu eliberare OTC (fără reţetă) pentru alergii, durere, gripă, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre aceste medicamente conţin aspirină sau alte medicamente similare etodolacului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen sau naproxen). Dacă le administraţi în asociaţie cu etodolac poate creşte riscul apariţiei efectelor adverse severe.

Nu consumaţi alcool pe durata tratamentului cu etodolac. Aceasta poate creşte riscul apariţiei hemoragiilor gastrice.

Evitaţi expunerea prelungită la lumina solară. Etodolac poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară. Utilizaţi creme pentru protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- litiu
- metotrexat (Antifolan, Methotrexat)
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- corticosteroizi (prednison sau altele)
- aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi diclofenac (Arthrotec, Clafen, Diclogesic), indometacin, ketoprofen (ketalgon, Ketomag, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal) sau altele
- inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Medopril), ramipril (Ampril, Emren, Piramil).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu administraţi medicamentul în sarcină decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Poliartrită reumatoidă

Doza uzuală iniţială este de 300 mg de 2-3 ori/zi sau 400-500 mg de 2 ori/zi. Dozele uzuale variază între 600-1000 mg/zi deşi medicul vă poate recomanda până la 1200 mg/zi.

Ameliorarea durerii

Se recomandă administrarea a 400 mg la fiecare 6-8 ore la nevoie. Nu se recomandă a depăşi o doză de 1200 mg/zi.

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozări cu Febret pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respiraţie superficială, leşin sau comă.

Feldene vezi Piroxicam

Felocord vezi Felodipin AL Retard

Felodipin AL Retard

Denumire comună internaţională: Felodipinum

Alte denumiri comerciale: Auronal, Felocord, Felohexal, Mivara, Plendil, Pratol, Presid, Sistar

Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită, Comprimate filmate eliberare modificată, Drajeuri eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Felodipina face parte dintr-o clasă de medicamente denumite blocante ale canalelor de calciu. Acţionează prin relaxarea musculaturii vaselor sanguine (arterelor şi venelor), dilatându-le şi facilitând circulaţia sângelui la acest nivel.

Felodipina se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, singură sau în combinaţie cu alte medicamente.

Important de ştiut

Dacă administraţi medicamentul pentru combaterea hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic, chiar şi în lipsa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adeseori lipsită de simptome însă care poate avea consecinţe severe pe termen

diacă congestivă sau hipertensiune arterială; afecţiuni hepatice sau renale; astm bronşic; polipi nazali; afecţiuni trombotice sau hemoragice; fumat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Nu administraţi alte medicamente cu eliberare OTC (fără reţetă) pentru alergii, durere, gripă, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre aceste medicamente conţin aspirină sau alte medicamente similare etodolacului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen sau naproxen). Dacă le administraţi în asociaţie cu etodolac poate creşte riscul apariţiei efectelor adverse severe.

Nu consumaţi alcool pe durata tratamentului cu etodolac. Acesta poate creşte riscul apariţiei hemoragiilor gastrice.

Evitaţi expunerea prelungită la lumina solară. Etodolac poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară. Utilizaţi creme pentru protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- litiu
- metotrexat (Antifolan, Methotrexat)
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- corticosteroizi (prednison sau altele)
- aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi diclofenac (Arthrotec, Clafen, Diclogesic), indometacin, ketoprofen (ketalgon, Ketomag, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal) sau altele
- inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Medopril), ramipril (Ampril, Emren, Piramil).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Nu administraţi medicamentul în sarcină decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Poliartrită reumatoidă

Doza uzuală iniţială este de 300 mg de 2-3 ori/zi sau 400-500 mg de 2 ori/zi. Dozele uzuale variază între 600-1000 mg/zi deşi medicul vă poate recomanda până la 1200 mg/zi.

Ameliorarea durerii

Se recomandă administrarea a 400 mg la fiecare 6-8 ore la nevoie. Nu se recomandă a depăşi o doză de 1200 mg/zi.

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozări cu Febret pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respiraţie superficială, leşin sau comă.

Feldene vezi Piroxicam

Felocord vezi Felodipin AL Retard

Felodipin AL Retard

Denumire comună internaţională: Felodipinum

Alte denumiri comerciale: Auronal, Felocord, Felohexal, Mivara, Plendil, Pratol, Presid, Sistar

Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită, Comprimate filmate eliberare modificată, Drajeuri eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Felodipina face parte dintr-o clasă de medicamente denumite blocante ale canalelor de calciu. Acţionează prin relaxarea musculaturii vaselor sanguine (arterelor şi venelor), dilatându-le şi facilitând circulaţia sângelui la acest nivel.

Felodipina se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, singură sau în combinaţie cu alte medicamente.

Important de ştiut

Dacă administraţi medicamentul pentru combaterea hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic, chiar şi în lipsa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adeseori lipsită de simptome însă care poate avea consecinţe severe pe termen

lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral.

Felodipina nu tratează hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control, administrarea unui antihipertensiv putând fi necesară pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se administrează pe stomacul gol sau după o masă ușoară. Nu zdrobiți, tăiați sau mestecați comprimatele cu eliberare prelungită. Acestea trebuie înghițite întregi.

Administrați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a reduce posibilitatea uitării unei doze. Dacă săriți peste o doză, poate apare creșterea tensiunii arteriale.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau lente
- dureri toracice
- amețeli severe sau leșin
- comportament anormal sau psihotic
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- umflarea picioarelor, a gleznelor sau feței.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: fatigabilitate; cefalee; insomnie sau tulburări ale somnului; umflarea gingiilor; greață sau diaree; creșterea dificultății la urinare; dureri musculare sau discomfort articular.

Când nu se administrează?

Felodipin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la orice alt blocant de canale de calciu.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istori-

cului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: afecțiuni hepatice, alte afecțiuni cardiovasculare cum ar fi sindrom de sinus bolnav, stenoză aortică, insuficiență cardiacă, hipotensiune arterială sau boală coronariană. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Efectuați igiena orală în mod regulat. Rar, în urma tratamentului cu felodipină poate apare umflarea gingiilor. Igiena orală efectuată corespunzător poate ameliora acest simptom.

Grefele sau sucul de grefe pot interacționa cu medicamentul provocând efecte severe. Discutați acest lucru cu medicul dumneavoastră. Nu modificați aportul de grefe în alimentația dumneavoastră fără a consulta mai întâi medicul.

Aveți grijă la ridicare dintr-o poziție șezândă, în special dacă vă treziți în timpul nopții. Pot apare amețeli la schimbarea poziției. Evitați consumul de alcool. Alcoolul poate scădea suplimentar tensiunea arterială și accentua amețeala sau letargia ce pot apare pe durata tratamentului cu felodipină.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alt medicament cardiac
- eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- itraconazol (Orungal)
- cimetidina
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- fenitoina
- rifampicina (Sinerdol) sau rifabutin (Mycobutin).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală inițială este de 5 mg o dată pe zi; în funcție de răspunsul la tratament medicul va ajusta doza la intervale nu mai mici de 2 săptămâni.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare
Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu felodipină pot include: ameţeli, slăbiciune, dureri toracice, dificultate la respiraţie, leşin, bătăi cardiace neobişnuit de rapide sau lente, comă, vorbire greoaie, confuzie.

F

Felohexal vezi Felodipin AL Retard

Femseven vezi Climara

Fenitoin

Denumire comună internaţională: Phenytoinum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Fenitoina este un medicament anticonvulsivant. Acţionează prin încetinirea impulsurilor nervoase la nivelul creierului, care sunt responsabile de apariţia convulsiilor.

Este utilizat pentru tratamentul epilepsiei sau a altor afecţiuni convulsive.

Important de ştiut
Dacă luaţi fenitoină pentru prevenirea convulsiilor, este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Nu încetaţi brusc administrarea medicamentului deoarece este posibilă reapariţia convulsiilor. Continuaţi administrarea conform recomandărilor medicului chiar şi în lipsa simptomelor.

Administrarea corectă
Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Nu administraţi o cantitate mai mare de medicament sau pentru o durata mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:
- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- umflarea ganglionilor
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de rash cutanat severe cu vezicule, înroşirea şi descuamarea pielii
- confuzie, halucinaţii, comportament neobişnuit sau gânduri bizare
- mişcări incontrolabile ale muşchilor oculari, limbii, mandibulei sau gâtului
- sete sau senzaţie de foame extreme, creşterea cantităţii de urină eliminată
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- hemoragii sau hematoame apărute spontan

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: rash cutanat uşor sau mâncărime; ameţeli, nervozitate, tulburări ale somnului; fasciculaţii musculare; greaţă, vărsături, constipaţie; cefalee; dureri articulare.

F

Când nu se administrează?
Fenitoina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte anticonvulsivante similare.

Atenţionări speciale
Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: porfirie, afecţiuni hepatice, diabet, deficit de vitamina D sau alte afecţiuni ce provoacă osteoporoză (pierderea masei osoase). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Fenitoina poate scădea glicemia. Dacă suferiţi de diabet, verificaţi regulat nivelul glicemiei pe durata tratamentului.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Poate creşte riscul de apariţie a unor efecte adverse a medicamentului şi poate creşte chiar riscul de apariţie a convulsiilor.

Evitaţi administrarea antiacidelor în acelaşi timp cu fenitoina. Acestea pot interfera cu absorbţia medicamentului în organism.

Fenitoina poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul

autovehiculelor.

Efectuaţi regulat igiena orală pentru a evita apariţia problemelor gingivale pe durata tratamentului cu fenitoină.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente.

Medicamente ce cresc nivelele fenitoinei în sânge:

- medicamente ce reduc cantitatea de acid gastric cum ar fi cimetidina, ranitidina (Histac, Ranital, Zantac), famotidina (Famodar, Famotak, Ulceran) sau nizatidina (Axid, Nizatidin, Nizotin)
- unele sedative cum ar fi diazepam sau antidepresive cum ar fi Prozac
- terapie de substituţie hormonală
- clorpromazina (Plegomazin) sau alte fenotiazine
- disulfiram (Antalcol)
- metilfenidat (Concerta XL)
- antibiotice sulfamidice cum ar fi trimetoprim sulfametoxazol (Biseptol, Co-Trim, Epitrim)

Medicamente ce scad eficacitatea fenitoinei în ceea ce priveşte controlul convulsiilor:

- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)

Alte medicamente ce interacţionează nu fenitoina:

- acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- fenobarbital
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod Solu, Medrol) sau alţii
- antidepresive cum ar fi amitriptilina (Amitriptilin Desitin), paroxetina (Arketis, Seroxat)
- antibiotice cum ar fi rifampicina (Sinerdol) sau doxiciclina (Unidox Solutab, Vibramycin D)
- furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- teofilina (Teotard, Theo SR).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. De asemenea, eficacitatea fenitoinei în controlul convulsiilor poate scădea pe durata sarcinii. Nu utilizaţi fenitoina pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Utilizaţi o formă de contracepţie eficientă pe durata tratamentului.

Fenitoina poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o formă de contracepţie non-hormonală (cum ar fi prezervativul, diafragma sau spermicidele) pentru a preveni apariţia sarcinii.

Fenitoina poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Dacă nu aţi urmat anterior un alt tratament anticonvulsivant, medicul va recomanda de obicei administrarea unui comprimate de 100 mg de 3 ori/zi. De obicei, doza uzuală pentru majoritatea adulţilor este de 1 comprimate de 100 mg de 3-4 ori/zi. La nevoie medicul poate creşte doza la 2 comprimate de 3 ori/zi.

Dacă se obţine controlul convulsiilor cu doze de 100 mg de 3 ori/zi, medicul poate hotărî administrarea medicamentului într-o singură doză zilnică de 300 mg.

Copii

Doza iniţială uzuală este de 5 mg/kg corp/zi administrată în mai multe prize. Doza maximă recomandată pentru copii este de 300 mg/zi. Doza uzuală zilnică variază între 4-8 mg/kg corp.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu fenitoină pot include: mişcări oculare necontrolabile, vorbire greoaie, pierderea echilibrului, tremor, rigiditate musculară, slăbiciune, greaţă, vărsături, senzaţie de ameţeli, leşin, respiraţie lentă sau superficială.

Fenobarbital

Denumire comună internaţională: Phenobarbitalum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fenobarbital face parte dintr-un grup de medicamente denumite barbiturice. Acesta scade activitatea cerebrală şi a sistemului nervos. Este utilizat pentru tratamentul şi prevenirea convulsiilor. De asemenea se poate utiliza pentru tratamentul pe termen scurt al insomniei sau ca sedativ înaintea unei intervenţii chirurgicale.

Important de ştiut

Fenobarbital poate da dependenţă. Poate apare toleranţa la medicament (nevoia de doze crescute pentru obţinerea aceluiaşi efect) sau dependenţa fizică şi psihică la administrarea prelungi-

tă a medicamentului. Nu creşteţi niciodată doza de medicament fără a consulta mai întâi medicul. Nu administraţi medicamentul pe o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Luaţi medicamentul doar când sunteţi pregătit să dormiţi timp de câteva ore. Poate apare somnolenţă imediat după administrarea medicamentului.

Dacă luaţi fenobarbital pentru insomnie, administraţi medicamentul doar la culcare. Nu administraţi fenobarbital pe o durată mai lungă de 2 săptămâni pentru tratamentul insomniei decât la recomandarea medicului.

Dacă luaţi fenobarbital pentru tratamentul convulsiilor, administraţi medicamentul chiar şi în lipsa simptomelor. Nu încetaţi administrarea fără acordul medicului deoarece pot reapare convulsiile.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- mişcări musculare necontrolabile ale muşchilor ochilor, limbii, mandibulei sau gâtului
- încetinirea ritmului cardiac, respiraţie superficială
- ameţeli severe, leşin
- dureri în cavitatea bucală
- hemoragii sau hematoame apărute spontan

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, letargie; tulburări ale memoriei sau concentrării atenţiei; iritabilitate, agresiune, confuzie (în special la vârstnici sau copii); pierderea echilibrului sau lipsa coordonării mişcărilor; greaţă, constipaţie; cefalee; efect de "mahmureală" (letargie a doua zi după administrarea unei doze).

Când nu se administrează?

Fenobarbital nu se administrează persoanelor cunoscute cu profirie (o afecţiune metabolică congenitală), insuficienţă hepatică, afecţiuni pulmonare ce provoacă obstrucţie a căilor aeriene. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte barbiturice.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: astm sever, boală pulmonară obstructivă cronică sau alte afecţiuni respiratorii; afecţiuni hepatice; afecţiuni renale; afecţiuni suprarenaliene cum ar fi feocromocitom; istoric de depresie, afecţiuni psihiatrice sau tentative de suicid; istoric de dependenţă de alcool sau de alte substanţe. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Fenobarbital poate creea dependenţă şi nu trebuie administrat decât persoanei căreia i-a fost prescris. Nu recomandaţi medicamentul altor persoane, chiar dacă au aceleaşi simptome ca şi dumneavoastră. Păstraţi medicamentul într-un loc ferit de acţiunea copiilor.

Unele persoane în tratament cu fenobarbital au efectuat activităţi cum ar fi condusul autovehiculelor, apeluri telefonice, luarea mesei, fără a-şi aminti ulterior de aceste lucruri. Dacă observaţi apariţia acestor lucruri, încetaţi administrarea medicamentului şi cereţi medicului un alt medicament pentru combaterea insomniei.

Medicamentul poate avea efecte adverse ce modifică capacitatea de a judeca sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi administrarea altor medicamente ce pot provoca somnolenţă (cum ar fi medicamente pentru răceală, pentru durere, relaxante musculare sau pentru tratamentul depresiei şi anxietăţii). Acestea pot accentua somnolenţa provocată de fenobarbital.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate creşte riscul apariţiei unor efecte adverse ale fenobarbitalului.

Fenobarbital poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizaţi o formă contraceptivă non-hormonală (cum ar fi prezervativul, diafragma sau spermicide) pentru a preveni apariţia unei sarcini pe durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- doxiciclină (Unidox Solutab, Vibramycin)
- alte medicamente anticonvulsivante cum ar fi fenitoină, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- contraceptive orale sau terapie de substituţie hormonală ce include estrogen, estradiol, progesteron sau alţi hormoni
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), prednisolon (Decortin H, Ultracortenol), metilprednisolon (Advantan, Depo-Medrol, Lemod-Solu).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Utilizaţi o formă de contracepţie eficientă pe durata tratamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Fenobarbital poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Sedare

Doza uzuală iniţială este de 30-120 mg administrată o singură dată. În funcţie de răspuns, medicul va repeta doza la diferite intervale.

Nu se recomandă administrarea a mai mult de 400 mg în 24 de ore.

Sedare pe durata zilei

Doza uzuală este de 30-120 mg divizată în 2-3 prize pe zi.

Inducerea somnului

Se recomandă administrarea a 100-200 mg înainte de culcare.

Controlul convulsiilor

Doza trebuie individualizată în funcţie de rezultatul testelor de laborator specifice. Doza uzuală este de 60-200 mg/zi.

Copii

Anticonvulsivant

Doza va fi hotărâtă de către medic pentru fiecare pacient în parte în funcţie de rezultatul testelor de laborator specifice. Doza uzuală recomandată este de 3-6 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu fenobarbital pot include: respiraţie lentă sau superficială, tulburări de vedere, letargie extremă, scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia, ameţeli severe, leşin.

Fenox vezi Lipanthyl

Fentanyl

Denumire comună internaţională: Fentanylum
Alte denumiri comerciale: Durogesic
Forme de prezentare: Plasture transdermic

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fentanil este un analgezic narcotic (opioid). Patch-urile transdermale de fentanil se utilizează pentru tratamentul durerii cronice moderate sau severe. Acestea asigură o doză continuă de medicament pentru o perioadă de până la 3 zile.

Important de ştiut

Păstraţi patch-urile de medicament, atât cele folosite cât şi cele noi într-un loc ferit de acţiunea copiilor sau a animalelor de casă. Cantitatea de fentanil din acestea poate fi fatală unui copil sau animal de casă care ingeră sau sug aceste patch-uri.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare pe suprafaţa pielii, conform instrucţiunilor medicului. Evitaţi atingerea părţii adezive a patch-ului sau gelul de pe suprafaţa acestuia. Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, gura, nasul sau buzele. Dacă se întâmplă acest lucru spălaţi imediat zona respectivă cu apă din abundenţă. Nu utilizaţi săpunuri sau alte chimicale.

Utilizaţi medicamentul strict conform prescripţiei medicului. Administrarea unei cantităţi prea mari de medicament poate fi nocivă.

Dacă este necesară spălarea zonei unde urmează a aplica patch-ul, folosiţi doar apă simplă, fără săpun sau alte chimicale. Uscaţi bine zona respectivă înainte de a aplica patch-ul.

Aplicaţi patch-ul pe o zonă dreaptă, uscată, lipsită de păr de la nivelul pieptului, spatelui, pe flancuri sau zona externă a braţului. Pentru a îndepărta părul din aceste zone, tăiaţi-l cât mai scurt

fără însă a rade zona respectivă. Apăsaţi ferm patch-ul pe zona respectivă timp de 30 secunde. Asiguraţi-vă că patch-ul s-a aderă ferm la suprafaţa pielii, în special pe marginile acestuia. Patch-ul se poate purta timp de până la 72 de ore. Nu aplicaţi mai mult de un patch o singură dată.

După ce îndepărtaţi patch-ul, pliaţi-l în două cu partea adezivă înăuntru şi aruncaţi-l în toaletă. Aplicaţi un nou patch dacă este nevoie într-o altă zonă a pielii. Nu aplicaţi două patch-uri la rând pe aceeaşi suprafaţă a pielii.

Dacă săriţi o doză – deoarece fentanil topic se utilizează la nevoie, administrarea regulată a acestuia poate să nu fie necesară. Dacă utilizaţi regulat medicamentul, atunci aplicaţi patch-ul imediat ce vă amintiţi. Purtaţi patch-ul timp de 72 de ore şi apoi aplicaţi un altul. Nu aplicaţi niciodată două patch-uri în acelaşi timp.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă. Păstraţi fiecare patch în ambalajul original până la utilizarea acestuia. Nu utilizaţi patch-urile care au fost desfăcute sau a căror ambalaj nu este intact.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- fatigabilitate, respiraţie superficială
- slăbiciune severă, ameţeli severe sau leşin
- piele rece, umedă
- piele palidă, hemoragii sau hematoame apărute spontan.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: greaţă, vărsături, dureri de stomac, constipaţie, gaze; ameţeli, letargie, anxietate, tulburări ale somnului; rigiditate musculară, dureri lombare; prurit, vezicule, înroşire sau umflare la locul unde a fost aplicat patch-ul; transpiraţie abundent, scăderea cantităţii de urină eliminată.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie utilizat în situaţii unde doza necesară nu a fost stabilită în prealabil – cum ar fi după o intervenţie chirurgicală sau după un accident. Medicamentul nu trebuie utilizat pentru tratamentul durerilor uşoare sau intermitente ce răspund la alte analgezice.

Fentanil nu trebuie administrat copiilor sub 2 ani sau celor ce nu tolerează analgezicele narcotice.

De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu

alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecţiuni: afecţiuni pulmonare cum ar fi boala pulmonară obstructivă cronică; istoric de leziuni cerebrale sau tumori cerebrale; prezenţa aritmiilor; afecţiuni hepatice; afecţiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Nu se recomandă utilizarea medicamentului decât dacă organismul este obişnuit cu analgezice opioide. Alte opioide, includ morfina, oxicodona, hidromorfona. Discutaţi cu medicul dacă nu sunteţi sigur în privinţa toleranţei opioidelor.

Fentanil poate creea dependenţă şi nu trebuie utilizat de către alte persoane decât cei cărora le-a fost prescris. Nu recomandaţi medicamentul altor persoane, în special celor cunoscuţi cu istoric de dependenţă de medicamente.

Fentanil poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată şi de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi expunerea patch-ului cu medicament la căldură în timp ce îl purtaţi. Acest lucru include băile fierbinţi, sauna sau alte situaţii. Căldura excesivă poate creşte cantitatea de medicament absorbită în organism ceea ce poate avea efecte severe.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- fenitoina
- rifampicina (Sinerdol)
- antibiotice de genul claritromicinei (Fromilid, Klacid), eritromicinei (Eritro, Eritromagis), itraconazolului (Orungal) sau ketoconazolului (Kefungin, Nizoral)
- medicamente pentru tratamentul infecţiei HIV cum ar fi amprenavir (Agenerase), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), lopinavir/ritonavir (Kaletra), fosamprenavir (Telzir), nelfinavir (Viracept).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului şi poate provoca sindrom de abstinenţă la nou-născut. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Fentanil poate de asemenea provoca sindrom de abstinenţă la sugar. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicul va recomanda iniţial cea mai mică doză dacă nu aţi mai urmat tratamente narcotice. Dacă este necesar, se poate creşte doza după 6 zile de tratament.

Pentru persoanele de sunt în tratament cu analgezice narcotice, doza va fi determinată de tipul de analgezic utilizat, de potenţa acestuia şi de doza administrată.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu fentanil pot include: respiraţie lentă, slăbiciune extremă, ameţeli severe, mioză (reducerea diametrului pupilelor), piele rece şi umedă, leşin.

Ferrum Hausmann vezi Maltofer

Fervex

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Granule pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fervex este o combinaţie de maleat de feniramină, paracetamol şi vitamina C. Prin maleatul de feniramină, Fervex permite diminuarea secreţiei nazale şi lacrimale, a strănutului, a pruritului (mâncărimilor). Paracetamolul are o acţiune analgezică şi antipiretică (combate febra). Aportul de vitamina C îmbunătăţeşte procesele de oxido-reducere de la nivel celular, procesele metabolice şi creşte rezistenţa organismului la infecţii.

Fervex, atât pentru adulţi cât şi pentru copii, se utilizează pentru combaterea durerilor, cefaleei, febrei şi congestiei nazale asociate răcelii, gripei sau alergiilor.

Important de ştiut

Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Fervex poate provoca ameţeli sau letargie. Dacă observaţi apariţia letargiei, evitaţi aceste activităţi. Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste manifestări. De asemenea alcoolul poate creşte riscul apariţiei leziunilor hepatice asociat administrării paracetamolului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului.

Granulele pentru suspensie orală se vor dizolva într-o cană sau un pahar cu apă sau ceai. Dacă se administrează pentru combaterea simptomelor gripale este recomandată administrarea la apariţia primelor simptome, dizolvat în ceai cald şi luat înainte de culcare pentru a favoriza diureza şi transpiraţia.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu desfaceţi plicurile cu granule decât imediat înainte de administrare.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- afectare hepatică (îngălbenirea pielii sau a ochilor, greaţă, durere sau discomfort abdominal, hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală severă)
- tulburări de coagulare (hemoragii sau hematoame apărute spontan)
- scăderea glicemiei (fatigabilitate, senzaţie de foame sau sete accentuate, ameţeli, leşin).

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: uscarea ochilor, a nasului, a gurii; ameţeli, letargie; tulburări de vedere; dificultate la urinare; agitaţie, nelinişte la copii.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa insuficienţei hepatice, glaucomului sau a adenomului de prostată. De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu alergie la unul dintre componentele medicamentului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei urmă-

toarelor afecţiuni: afecţiuni renale sau hepatice; diabet; glaucom; dificultate la urinare datorită măririi de prostată, constricţiei colului vezical; ulcer gastric; hipertensiune arterială sau altă afecţiune cardiacă; hipertiroidism. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Fervex poate provoca ameţeli, letargie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste efecte adverse.

Fervex poate accentua efectele medicamentelor ce provoacă sedare, letargie, cum ar fi antidepresivele, alte antihistaminice, analgezice, anxiolitice, anticonvulsivante sau relaxante musculare. Poate apare sedare severă la asocierea acestor medicamente. Consultaţi medicul sau farmacistul înainte de a lua alte medicamente.

Paracetamolul poate modifica testele urinare pentru glucoză la pacienţii diabetici, provocând rezultate fals pozitive. Anunţaţi medicul dacă suferiţi de diabet şi observaţi creşterea glicemiei pe durata tratamentului cu Fervex.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică următoarele medicamente:

- inhibitori ai monoaminoxidazei
- medicamente OTC (eliberate fără reţetă) pentru combaterea tusei, răcelii, alergiilor, durerii sau pentru insomnie. Multe dintre acestea pot conţine paracetamol ceea ce poate creşte riscul efectelor adverse
- alte medicamente ce provoacă sedare, letargie cum ar fi antidepresive, antihistaminice, analgezice, anxiolitice, anticonvulsivante sau relaxante musculare.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Medicamentul trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a uni plic cu granule Fervex "pentru adulţi" de 2-3 ori/zi.

Copii

Se recomandă administrarea Fervex "pentru copii" astfel: pentru copii între 6-10 ani – 1 plic de 2 ori/zi; între 10-12 ani – 1 plic de 3 ori/zi; între 12-15 ani – 1 plic de 4 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Fervex pot include: greaţă, vărsături, diaree, dureri abdominale, transpiraţii, convulsii, confuzie, sedare, insomnie, tremor, halucinaţii, bătăi cardiace neregulate.

Fevarin

Denumire comună internaţională: Fluvoxaminum
Alte denumiri comerciale: Fluvoxamin, Fluvoxamine
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fluvoxamina face parte din grupul antidepresivelor denumite inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei. Aceasta are efecte asupra unor substanţe de la nivel cerebral a căror dezechilibru provoacă afecţiuni psihice.

Fevarin se recomandă pentru tratamentul afecţiunilor depresive şi al tulburărilor obsesiv-compulsive.

Important de ştiut

Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia sau agravarea simptomelor afecţiunii tratate, cum ar fi modificări ale dispoziţiei sau comportamentului, anxietate, atacuri de panică, tulburări ale somnului, impulsivitate, iritabilitate, agitaţie, ostilitate, agresivitate, nelinişte, hiperactivitate (mentală sau fizică), accentuarea depresiei, idei de suicid sau de autoagresiune.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Încercaţi să administraţi medicamentul la aceleaşi ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură

şi umezeală excesive. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- tremor, rigiditate musculară, fasciculaţii musculare
- convulsii
- tulburări de echilibru sau de coordonare a mişcărilor
- gânduri sau comportamente bizare
- agitaţie, confuzie, transpiraţii abundente, bătăi cardiace rapide.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: nervozitate, nelinişte; tulburări ale somnului; letargie, fatigabilitate; creşterea cantităţii de urină eliminată; pierderea apetitului, creşterea sau scăderea ponderală; greaţă, vărsături, diaree, gaze, constipaţie sau tulburări gastrice; scăderea libidoului, impotentă sau dificultatea ajungerii la orgasm; uscarea gurii, gust neplăcut în gură.

Când nu se administrează?

Fevarin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice, a convulsiilor sau epilepsiei, a tulburării afective bipolare, a istoricului de abuz de medicamente sau prezenţa ideilor de suicid. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

În special la persoanele sub 24 de ani pot apare idei suicidare la prima administrare a unui antidepresiv. Anunţaţi medicul dacă observaţi agravarea simptomelor depresiei sau apariţia gândurilor de suicid în timpul primelor săptămâni de tratament sau la modificarea dozelor.

Nu administraţi medicamentul în asociaţie cu un inhibitor al monoaminoxidazei. Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate creşte riscul apariţiei unor reacţii adverse.

Fluvoxamina poate provoca efecte adverse ce modifică capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi administrarea altor medicamente ce provoacă somnolenţă (remedii pentru răceală, durere, relaxante musculare, anticonvulsivante sau antidepresive, anxiolitice). Acestea pot accentua somnolenţa provocată de fluvoxamină.

Fluvoxamina poate reduce rezervele de sare ale organismului, în special la persoanele în vârstă, cele ce urmează tratament cu diuretice sau care suferă de deshidratare. În prezenţa acestor afecţiuni, medicul va dori să verifice regulat nivelele de sare ale organismului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- clozapina (Leponex)
- litiu
- propranolol (N-Propranolol) sau metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- mexiletina (Mexiletin, Mexitil)
- teofilina (Teotard, Theo SR)
- metadonă
- eletriptan (Replax), frovatriptan (Fromena), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra), rizatriptan (Maxalt)
- benzodiazepine cum ar fi diazepam, alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax), midazolam (Dormicum)
- alte antidepresive cum ar fi clomipramina (Anafranil), escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Floxet, Fluoxin, Fluran, Prozac), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Stimuloton, Zoloft).

Sarcina şi alăptarea

Antidepresivele ISRS pot provoca afecţiuni pulmonare severe, cu risc vital la nou-născuţii a căror mame urmează acest tratament pe durata sarcinii. Totuşi, poate apare o recurenţa a depresiei dacă încetaţi administrarea medicamentului. Dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini pe durata tratamentului, consultaţi mai întâi medicul înainte de a întrerupe tratamentul antidepresiv.

Fluvoxamina poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Afecțiuni depresive

Inițial se recomandă administrarea unei doze de 50-100 mg în priză unică seara. În funcție de răspuns medicul va ajusta doza. Doza maximă recomandată este de 300 mg/zi.

Tulburare obsesiv-compulsivă

Doza inițială recomandată este de 50 mg/zi timp de 3-4 zile. Doza eficientă se situează de obicei între 100-300 mg/zi. Doza ar trebui crescută treptat până la atingerea dozei eficiente, cu un maximum de 300 mg/zi pentru adulți, respectiv 200 mg/zi pentru copii cu vârsta mai mare de 8 ani/adolescenți. Dozele pana la 150 mg pot fi administrate în priză unică, de preferat seara. Este recomandabil ca dozele zilnice totale de peste 150 mg să fie administrate în 2 sau 3 prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fluvoxamină pot include: greață, vărsături, tulburări de vedere, bătăi cardiace rapide, lipsa coordonării mișcărilor, dificultate la respirație, letargie, leșin, comă.

Finalgel vezi Piroxicam

Finalgon

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Finalgon conține două substanțe cu acțiune vasodilatatoare, nonivamid și nicoboxil. Unguentul, are la nivelul tegumentului o acțiune revulsivă și de încălzire prin creșterea fluxului sanguin la suprafața pielii și în profunzime, ameliorând durerea locală. Finalgon este recomandat pentru combaterea durerilor la nivelul articulațiilor și mușchilor apărute în urma lezării prin practicarea sporturilor, contuzii, luxații sau alte afecțiuni.

Important de știut

Nu aplicați unguentul pe zone de piele iritate sau care prezintă leziuni.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea unguentului. Folosiți aplicatorul inclus pentru a întinde unguentul pe suprafața tratată.

Respectați instrucțiunile medicului în ceea ce privește cantitatea aplicată și durata tratamentului. Dacă ați aplicat prea mult medicament odată, îl puteți șterge cu ajutorul unui tampon înmuiat în ulei.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu aplicați o cantitate dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de arsură locală, înțepături, înroșirea pielii, iritația pielii.

Când nu se administrează?

Finalgon nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul, gura sau alte mucoase. Poate apare o senzație de arsură dezagreabilă. Clătiți imediat zona respectivă cu apă din abundență.

Evitați băile sau dușurile fierbinți înainte sau după administrarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu sunt cunoscute efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării.

Doze recomandate

Se recomandă aplicarea unei mici cantități de medicament (aproximativ cât un bob de mazăre pe o suprafață de dimensi-

unea mâinii) la nivelul zonei afectate. Se poate acoperi zona respectivă cu un material din lână sau ceva asemănător pentru a intensifica efectul revulsiv.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Finalgon.

F

Finasterid vezi Proscar

Finlepsin vezi Carbamazepina

Flagyl vezi Metronidazol

Flamexin vezi Piroxicam

Flavotan vezi Bilobil

Flexen vezi Ketoprofen

Flixonase vezi Flixotide

Flixotide

Denumire comună internaţională: Fluticasonum

Alte denumiri comerciale: Flixonase

Forme de prezentare: Spray nazal suspensie, Pulbere inhalatorie, Suspensie inhalatorie presurizată, Suspensie inhalatorie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fluticasona este un corticosteroid. Previne eliberarea anumitor substanţe în organism care provoacă inflamaţia.

Fluticasona inhalatorie se utilizează pentru prevenirea atacurilor de astm. Nu va ameliora însă un atac astmatic după debutul acestuia.

Spray-ul nazal se utilizează pentru ameliorarea nasului înfundat, curgător sau pruriginos (mâncărimi) care apare în cadrul diferitelor alergii.

Important de ştiut

Fluticasona nu este un remediu instant. Pot trece câteva zile până la apariţia completă a efectelor medicamentului şi necesită o administrare regulată pentru a menţine beneficiile acestuia. Nu modificaţi dozele recomandate de către medic şi întrerupeţi brusc tratamentul, fără acordul medicului.

Administrarea corectă

Spray-ul nazal se administrează prin pulverizarea medicamentului în fiecare nară. Pentru a obţine efectele maxime, administraţi dozele recomandate la intervale regulate. Înainte de administrare, suflaţi nasul. Apoi, agitaţi spray-ul şi acţionaţi de câteva ori pompa, în aer, până la apariţia unui spray fin, dacă nu aţi mai folosit până acum recipientul respectiv. Înclinaţi capul pe spate şi apăsaţi cu degetul una dintre nări. Introduceţi vârful dispozitivului în cealaltă nară şi apăsaţi o dată. Scoateţi dispozitivul şi inhalaţi adânc pe nara respectivă. Repetaţi şi pentru nara opusă.

Suspensia inhalatorie se administrează pe cale orală. Agitaţi flaconul înaintea fiecărei utilizări. Inspiraţi adânc apoi expiraţi complet. Apoi, pe măsură ce inspiraţi iar, introduceţi dispozitivul în gură şi apăsaţi flaconul. Clătiţi gura cu apă după fiecare administrare.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de lumina solară directă sau în frigider.

F

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- slăbiciune, oboseală severă, greaţă, pierderea apetitului, scădere ponderală
- wheezing sau dificultate la respiraţie după utilizarea medicamentului
- rash cutanat, hematoame, furnicături severe, amorţelii, durere sau slăbiciune musculară
- agravarea simptomelor astmului

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: cefalee; uscarea gurii, a nasului, a gâtului; apariţia de pete albe, dureroase în interiorul gurii sau pe buze; nas înfundat, dureri sinusale, tuse; răguşeală sau îngroşarea vocii.

Când nu se administrează?

Fluticasona nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alţi corticosteroizi. Fluticasona inhalatorie nu trebuie utilizată pentru tratamentul atacurilor de astm.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul dacă aţi fost recent bolnav sau dacă aţi avut o infecţie de orice fel. Este posibil să nu puteţi lua medicamentul până când afecţiunea respectivă nu a fost tratată.

Fluticasona poate afecta creşterea la copii. Consultaţi medicul dacă observaţi o încetinire a creşterii copilului dumneavoastră pe durata utilizării medicamentului.

Nu administraţi medicamentul copiilor sub 4 ani.

Utilizarea pe termen lung a corticosteroizilor poate duce la pierderea masei osoase (osteoporoză) în special la persoanele care fumează, la cei sedentari, cu deficite alimentare de calciu şi vitamina D sau la cei cu istoric familial de osteoporoză. Discutaţi cu medicul în privinţa riscului apariţiei osteoporozei.

Dacă simptomele nu se ameliorează după primele zile de tratament cu fluticasonă, consultaţi medicul. Nu administraţi niciodată doze mai mari decât cele recomandate. Dozele mari de corticosteroizi pot provoca sindrom Cushing. Semnele acestei afecţiuni includ creştere ponderală şi modificarea fizionomiei (faţă în lună plină).

Dacă treceţi de la o formă orală a corticosteroizilor la fluticasona inhalatorie, pot apare dureri articulare, musculare, slăbiciune, depresie sau fatigabilitate până când organismul se adaptează la lipsa comprimatelor de corticosteroizi şi creşte producţia proprie a acestora. Pot apare inflamaţia ochilor, eczeme, artrite sau inflamaţie nazală.

Persoanele în tratament cu corticosteroizi au un risc crescut de apariţie al infecţiilor de genul varicelei, pojarului iar atunci când apare o infecţie este mai probabil să fie severă. Dacă nu aţi avut aceste boli şi nu aţi fost vaccinat împotriva acestora, evitaţi orice persoană cunoscută cu infecţie. Dacă aţi fost expus prin orice împrejurare, contactaţi imediat medicul.

În rare cazuri, fluticasona a favorizat apariţia unei infecţii fungice la nivelul nasului sau au gâtului. Tratamentul corticosteroid poate de asemenea agrava orice infecţie prezentă. Anunţaţi medicului prezenţa oricărei infecţii, inclusiv a tuberculozei sau a infecţiilor virale oculare.

În rare cazuri, corticosteroizii inhalatori au provocat cataractă sau creşterea presiunii intraoculare (glaucom). Anunţaţi medicul dacă suferiţi de oricare dintre aceste afecţiuni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Dacă este necesară administrarea unui bronhodilatator (un medicament ce dilată bronşiile şi ameliorează respiraţia), administraţi-l înaintea inhalării fluticasonei. Acest lucru va permite unei cantităţi mai mari de medicament să ajungă în plămâni.

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- amiodarona (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin)
- medicamente pentru infecţia HIV cum ar fi ritonavir (Norvir)
- unele antibiotice cum ar fi ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal), claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- tratament antidepresiv, cum ar fi fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac) sau fluvoxamina (Fevarin).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

- Spray nazal

Pentru adulţi se recomandă administrarea a două pufuri în fiecare nară o dată pe zi. Odată ce se obţine controlul simptomelor, medicul va reduce doza administrată la 1 puf în fiecare nară o dată pe zi.

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 4 ani. Pentru copii doza recomandată este de 1 puf în fiecare nară o dată pe zi.

- Suspensie inhalatorie, pubere inhalatorie

Pentru adulţi şi copiii peste 16 ani se recomandă administrarea a 100-1000 µg de 2 ori/zi în funcţie de severitatea simptomelor şi de tratamentul corticosteroid urmat anterior.

Pentru copii peste 4 ani se recomandă administrarea a 50-100 µg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării fluticasonei.

Flonidan vezi Claritine

Floxet vezi Fluoxetina

Flucinom vezi Flutamide

Fluconazol

Denumire comună internațională: Fluconazolum

Alte denumiri comerciale: Diflazon, Diflucan, Fluconazole, Fluconimed, Flucoric, Flucovim, Fungolon, Medoflucon, Mycomax, Mycosyst

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluconazol este un antibiotic antifungic. Se utilizează pentru tratamentul infecțiilor provocate de fungi ce pot afecta orice parte a organismului, inclusiv gura, faringele, esofagul, plămânii, vezica urinară, zona genitală, sistemul circulator. Este utilizat de asemenea pentru prevenirea apariției infecțiilor fungice la persoanele cu sistemul imunitar deprimat datorită tratamentului antineoplazic, deprimării măduvei osoase sau afecțiuni cum ar fi SIDA.

Important de știut

Deși rare, au fost raportate unele reacții alergice severe la administrarea fluconazolului. Simptomele pot include urticarie, prurit, umflare, scădere bruscă a tensiunii arteriale, dificultate la respirație sau la înghițire, diaree, dureri abdominale. Dacă observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă.

Luați medicamentul în mod regulat pe toată durata de timp recomandată de către medic. Simptomele afecțiunii se pot ameliora înaintea eradicării complete a infecției din organism.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- greață, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale

- rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descuamare și înroșirea pielii
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- convulsii.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: ușoară greață, vărsături, diaree, dureri de stomac; cefalee; amețeli; gust neobișnuit sau neplăcut în gură; rash cutanat sau prurit (mâncărimi).

Când nu se administrează?

Fluconazol nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte medicamente similare.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: aritmii cardiace, afecțiuni hepatice, afecțiuni renale, istoric familial de sindrom de QT prelungit. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența următoarelor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- antidiabetice orale cum ar fi glipizid (Glucotrol), tolbutamida (Tolbutamid)
- rifampicina (Sinerdol)
- sedative cum ar fi diazepam, lorazepam (Anxiar), alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax)
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina, acid valproic (Convulex, Orfiril, Depakine)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- teofilina (Teotard, Theo SR).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Fluconazol poate trece în laptele matern și poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Infecţii vaginale

Se recomandă de obicei o singură doză de 150 mg.

Infecţii fungice faringiene

Se recomandă administrarea a 200 mg în prima zi urmate de 100 mg o dată/zi. Rezultatele pot apare în câteva zile însă tratamentul trebuie continuat timp de cel puţin 2 săptămâni.

Pentru candidoza esofagiană se recomandă administrarea a 200 mg în prima zi, apoi 100 mg/zi. Dacă infecţia este mai severă se poate începe cu o doză de 400 mg. Tratamentul trebuie continuat timp de cel puţin 3 săptămâni şi timp de cel puţin 2 săptămâni după dispariţia simptomelor.

Infecţii sistemice

Se pot prescrie doze de până la 400 mg/zi.

Infecţii urinare şi peritonită

Se recomandă administrarea a 50-200 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu fluconazol pot include confuzie, gânduri sau comportamente bizare.

Fluconazole vezi Fluconazol

Fluconimed vezi Fluconazol

Flucoric vezi Fluconazol

Flucovim vezi Fluconazol

Fluidol vezi Humex Expectorant

Fluifort vezi Humex Expectorant

Fluocim vezi Fluoxetina

Fluocinolon

Denumire comună internaţională: Fluocinoloni Acetonidum, Combinaţii

Alte denumiri comerciale: Fluocinolon Acetonid, Fluocinolon N

Forme de prezentare: Cremă, Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fluocinolon acetonid este un glucocorticoid sintetic pentru uz topic ce are acţiune antiinflamatorie, antipruriginoasă şi antialergică. De asemenea, normalizează procesul de keratinizare. Fluocinolon N conţine şi un antibiotic eficient împotriva celor mai frecvenţi germeni întâlniţi în infecţiile cutanate.

Medicamentul este indicat în tratamentul a diverse afecţiuni cutanate cum ar fi dermatitele (atopică, de contact, seboreică, de stază, exfoliativă), unele eczeme, lichen, intertrigo, psoriazis.

Fluocinolon N se utilizează pentru aceleaşi afecţiuni peste care se suprapune o infecţie cu germeni sensibili.

Important de ştiut

Nu acoperiţi zona tratată cu bandaje ocluzive, îmbrăcăminte strânsă pe corp sau scutece ce nu permit circulaţia aerului decât la recomandarea medicului. Utilizarea bandajelor ocluzive poate creşte semnificativ cantitatea de medicament absorbită în organism. Dacă utilizaţi un bandaj ocluziv, nu îl păstraţi mai mult de 12 ore pe zi.

Administrarea corectă

Fluocinolon acetonid se administrează prin aplicare topică conform indicaţiilor medicului.

Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după fiecare aplicare a medicamentului, doar dacă nu este utilizat pentru tratamentul unei afecţiuni a mâinilor. Aplicaţi o mică cantitate de unguent şi masaţi uşor până la încorporarea acesteia în piele.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu aplicaţi o cantitate dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unui efect advers sever la utilizarea topică a fluocinolonului acetonid decât dacă se administrează doze mari pe o durată lungă de timp. Dacă medicamentul se absoarbe în organism, pot apare tulburări de vedere, halouri în

jurul luminilor, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificarea dispoziţiei, creştere ponderală, fatigabilitate. Dacă observaţi apariţia acestora anunţaţi medicul.

Este mai probabilă apariţia efectelor adverse mai puţin severe, cum ar fi înroşirea pielii, apariţia veziculelor, senzaţie de arsură, mâncărime, descuamare. Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul.

La utilizarea prelungită a fluocinolonului pot apare subţierea pielii, înroşirea de durată a pielii, vergeturi.

F

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa leziunilor cutanate tuberculoase, în micozele pielii şi majoritatea virozelor cutanate (inclusiv Herpes simplex, vaccina, varicela). De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Anunţaţi medicul dacă nu observaţi ameliorarea simptomatologiei, sau din contră, observaţi agravarea acesteia. Fluocinolon acetonid nu va trata o afecţiune dacă aceasta implică o infecţie.

Utilizaţi cu precauţie medicamentul în zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi axila, genunchii sau coatele. Aceste zone pot absorbi o cantitate mai mare de medicament. Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, gura sau orice altă mucoasă.

Nu utilizaţi medicamentul în alte zone ale corpului decât cele pentru care v-a fost prescris.

Nu utilizaţi medicamentul pentru tratamentul copiilor decât la indicaţia medicului. Copii sunt mai sensibili la efectele fluocinolonului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizaţi alte medicamente cu administrare topică la nivelul zonei tratate cu fluocinolon acetonid decât la recomandarea medicului.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Dacă este necesară utilizarea acestuia, administraţi cea mai mică cantitate eficientă şi pentru o perioadă de timp cât mai scurtă.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la indicaţia medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă aplicarea unui strat subţire de unguent la nivelul zonei afectate de 2-3 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Supradozarea cu fluocinolon nu este de aşteptat să provoace efecte adverse cu risc vital.

F

Fluohexal vezi Fluoxetina

Fluoxetina

Denumire comună internaţională: Fluoxetinum

Alte denumiri comerciale: Anxetin, Floxet, Fluocim, Fluohexal, Fluoxetine, Fluoxin, Fluran, Fluval, Framex, Magrilan, Portal, Prozac

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate, Comprimate dispersabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fluoxetina este un antidepresiv din grupul inhibitorilor selectivi ai recaptării serotoninei (ISRS). Aceasta influenţează acţiunea unor substanţe la nivel cerebral a căror dezechilibru este responsabil de apariţia afecţiunilor psihice.

Medicamentul se recomandă pentru tratamentul tulburării depresive majore, bulimiei nervoase (tulburare a apetitului), tulburării obsesiv convulsive, tulburării de panică.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unor noi simptome sau agravarea celor preexistente, cum ar fi modificări ale dispoziţiei, anxietate, atacuri de panică, tulburări ale somnului, impulsivitate, iritabilitate, agitaţie, ostilitate, agresivitate, nelinişte, hiperactivitate, accentuarea depresiei, idei de suicid sau de autoagresiune.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat sau capsulă cu un pahar mare cu apă. Încercaţi să administraţi medicamentul la aceleaşi ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Nu încetaţi administrarea medicamentului decât la recomandarea medicului. Pot trece 4 săptămâni sau mai mult până la ameli-

orarea simptomelor. Continuaţi administrarea regulată a medicamentului toată această perioadă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- convulsii
- tremor, rigiditate musculară sau fasciculaţii musculare
- rash cutanat sever cu înroşirea pielii, apariţia de vezicule şi descuamare
- agitaţie, confuzie, transpiraţii abundente, bătăi cardiace rapide.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, letargie, fatigabilitate; nas curgător sau înfundat, cefalee, simptome gripale; greaţă, diaree, modificarea apetitului; modificarea greutăţii; scăderea libidoului, impotenţă, dificultatea ajungerii la orgasm; uscarea gurii, transpiraţie abundentă.

Când nu se administrează?

Fluoxetina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecţiuni: ciroză hepatică, afecţiuni renale, diabet, convulsii sau epilepsie, tulburare afectivă bipolară, istoric de abuz de medicamente sau idei suicidare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Nu utilizaţi fluoxetina în asociaţie cu următoarele medicamente: tioridazină, pimozid sau un inhibitor al monoaminoxidazei (IMAO). Pot apare efecte adverse severe, potenţial fatale la asocierea cu aceste medicamente.

În special la persoanele sub 24 de ani pot apare idei de suicid

mai ales la începutul tratamentului cu un antidepresiv. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi acest lucru.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate creşte riscul de apariţie a unor efecte adverse a medicamentului.

Fluoxetina poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi administrarea altor medicamente ce provoacă somnolenţă (cum ar fi medicamente pentru răceală, analgezice, relaxante musculare, anticonvulsivante sau medicamente pentru depresie şi anxietate). Acestea pot accentua somnolenţa provocată de fluoxetină.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax)
- clozapina (Leponex)
- flecainida (Tambocor)
- haloperidol (Haldol)
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina sau carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- eletriptan (Replax), frovatriptan (Fromena), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra), rizatriptan (Maxalt)
- orice alt antidepresiv cum ar fi clomipramina (Anafranil), escitalopram (Cipralex), fluvoxamina (Fevarin), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat).

Sarcina şi alăptarea

Antidepresivele ISRS pot provoca afecţiuni pulmonare severe, cu risc vital la nou-născuţii a căror mame urmează acest tratament pe durata sarcinii. Totuşi, poate apare o recurenţa a depresiei dacă încetaţi administrarea medicamentului. Dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini pe durata tratamentului, consultaţi mai întâi medicul înainte de a întrerupe tratamentul antidepresiv.

Fluoxetina poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Depresie

Pentru adulţi se recomandă administrarea iniţială a 20 mg/zi, de obicei dimineaţa. La nevoie se poate creşte apoi doza până la maxim 80 mg/zi. Doza uzuală zilnică este de 20-60 mg.

Pentru copiii peste 8 ani, doza uzuală iniţială este de 10-20 mg/zi. Cei care încep cu o doză de 10 mg, pot creşte doza la 20 mg/zi după o săptămână dacă răspunsul este nesatisfăcător.

Tulburarea obsesiv-compulsivă

Doza iniţială recomandată pentru adulţi este de 20 mg/zi, de obicei administrată dimineaţa. La nevoie, medicul poate creşte treptat doza până la 80 mg/zi. Doza uzuală zilnică variază între 20-60 mg.

Pentru copiii peste 7 ani se recomandă o doză iniţială de 10 mg/zi. După 2 săptămâni de tratament medicul va creşte doza la 20 mg/zi. La nevoie se pot administra maxim 60 mg/zi.

Bulimie

Doza recomandată pentru adulţi este de 60 mg/zi administrată dimineaţa.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu fluoxetină pot include: greaţă, bătăi cardiace rapide, convulsii, somnolenţă, vărsături, comă, delir, febră înaltă, scăderea tensiunii arteriale, leşin, manie, rigiditate musculară, stupor.

Fluoxetine vezi Fluoxetina

Fluoxin vezi Fluoxetina

Fluran vezi Fluoxetina

Fluseminal vezi Norfloxacina

Flutamide

Denumire comună internaţională: Flutamidum
Alte denumiri comerciale: Elbat, Flucinom, Flutan, Flutasin
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Flutamida este un antiandrogenic. Acţiunea sa în organism este aceea de a combate activitatea androgenilor (hormoni masculini). Medicamentul este utilizat pentru tratamentul cancerului de prostată.

Important de ştiut

În rare cazuri flutamida a provocat insuficienţă hepatică severă ce au dus la spitalizarea pacientului sau chiar la moartea acestuia. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia greţei, a vărsăturilor, durerilor abdominale, oboselii neobişnuite, îngălbenirea pielii sau a ochilor, mâncărimi, decolorarea scaunelor sau închiderea la culoare a urinei. Acestea pot fi simptome ale insuficienţei hepatice.

Medicul va dori monitorizarea funcţiei hepatice prin intermediul testelor sanguine pe durata tratamentului cu flutamidă, în fiecare lună în primele 4 luni de tratament şi periodic după aceea.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Administraţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Flutamida se administrează de obicei de 3 ori pe zi (la fiecare 8 ore). Nu încetaţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: bufeuri, diaree, rash cutanat, creşterea sensibilităţii la lumină, scăderea libidoului, impotenţă, mărirea de volum a sânilor, modificarea culorii urinii spre verzui, hemoragii sau inflamaţie rectală, prezenţa sângelui în urină.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează femeilor sau persoanelor cunoscute cu insuficienţă hepatică gravă. De asemenea cu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul, informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: insuficienţă hepatică, deficit de G6PD (gluco-zo-6-fosfat dehidrogenază), deficit de hemoglobină M, prezenţa fumatului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Dacă observaţi apariţia diareei, un efect advers des întâlnit al medicamentului, puteţi face următoarele lucruri pentru ameliorarea acesteia: consumaţi multe lichide; evitaţi consumul produselor lactate; creşteţi aportul cerealelor integrale, a fructelor şi vegetalelor în dietă; evitaţi laxativele; evitaţi administrarea medicamentelor antidiareice OTC (eliberate fără reţetă). Dacă diareea se agravează, consultaţi medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă urmaţi tratament anticoagulant cu warfarină. Pot apare hemoragii la asocierea warfarinei cu flutamida.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul este destinat exclusiv utilizării de către bărbaţi. Totuşi, acesta are efecte severe asupra sarcinii şi nu se va administra în prezenţa acesteia.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 comprimat de 3 ori/zi, pentru o doză totală zilnică de 750 mg.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu flutamidă pot include: scăderea activităţii, respiraţie lentă, ameţeli, lăcrimarea ochilor, scăderea apetitului, vărsături, sedare.

Flutan vezi Flutamide

Flutasin vezi Flutamide

Fluval vezi Fluoxetina

Fluvoxamin vezi Fevarin

Fluvoxamine vezi Fevarin

Fokusin vezi Omnic

Forcaltonin vezi Micalcic

Forcid Solutab vezi Augmentin

Formiran vezi Metformin

Formoterol

Denumire comună internaţională: Formoterolum

Alte denumiri comerciale: Atimos, Oxis Turbuhaler

Forme de prezentare: Capsule cu pulbere inhalatorie, Soluţie de inhalat presurizată, Pulbere inhalatorie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Formoterol este un bronhodilatator beta-adrenergic ce relaxează musculatura căilor respiratorii, îmbunătăţind respiraţia. Este folosit ca tratament pe termen lung pentru prevenirea spasmului bronşic, inclusiv a celui indus de efort, la persoanele cu astm bronşic sau BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică).

Important de ştiut

Formoterol este indicat doar pentru prevenirea pe termen lung a simptomelor de astm. Nu-l utilizaţi pentru a trata crizele de astm deja declanşate deoarece acţiunea sa nu este atât de rapidă încât să amelioreze imediat simptomele. Purtaţi întotdeauna la dumneavoastră celălalt bronhodilatator cu acţiune scurtă prescris special de medic pentru astfel de situaţii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează doar prin inhalare. Nu înghiţiţi capsulele cu pulbere inhalatorie.

Utilizaţi doar inhalatorul furnizat de producător; nu încercaţi să-l înlocuiţi cu un inhalator diferit. Nu reutilizaţi inhalatoarele vechi. Nu folosiţi spacer pentru administrare.

Nu spălaţi niciodată dispozitivul inhalator. Asiguraţi-vă ca aveţi mâinile uscate înainte de manevrarea capsulelor.

Dacă aveţi prescrise mai multe medicamente inhalatorii, administraţi mai întâi bronhodilatatorul cu acţiune scurtă şi apoi Formoterol. Administraţi corticosteroizii inhalatori la sfârşit.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Nu scoateţi ambalajul decât doar înainte de folosire. Asiguraţi-vă că aveţi mâinile uscate înainte de a manevra

capsulele. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Ţineţi evidenţa numărului de inhalări rămase pentru fiecare flacon, luând în calcul şi primele spray-uri pentru armare. Aruncaţi flaconul după ce aţi epuizat numărul de inhalări marcate de producător pe ambalaj.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tremor, nervozitate
- wheezing, dificultăţi respiratorii, tuse, dureri în gât, febră, frisoane, stare generală proastă
- crampe musculare
- tumefacţii, creştere rapidă în greutate
- pete albe sau dureri în cavitatea bucală sau pe buze

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, uscăciunea gurii, dureri în gât, ameţeli, nervozitate, tremor, dureri de cap, probleme de somn, candidoză orală (depozite albe în gură), modificări ale vocii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte medicamente simpatomimetice, tratament cu alte medicamente beta-agoniste cu acţiune lungă (ex. salbutamol – Ventolin) sau inhibitori ai monoaminoxidazei, criză de astm în desfăşurare, tahiaritmii (aritmii cardiace cu puls rapid), boli cardiace severe.

Atenţionări speciale

Formoterol nu substituie corticosteroizii inhalatori sau orali de aceea nu opriţi brusc şi nu reduceţi doza de corticosteroid la începerea acestui tratament fără aprobarea medicului.

Întrucât agoniştii beta-adrenergici cu durată lungă de acţiune pot creşte rata de deces prin astm, medicamentul ar trebui prescris doar persoanelor al căror astm bronşic nu poate fi controlat adecvat cu doze mici sau medii de corticosteroizi inhalatori şi ocazional (în crize) cu agonişti beta-adrenergici cu acţiune scurtă.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecţiuni ale tiroidei, tuberculoză, glaucom cu unghi îngust, infecţie oculară cu herpes sau orice tip de infecţie activă, epilepsie sau istoric de convulsii.

Dacă aţi folosit regulat un inhalator cu acţiune rapidă (de 4 ori pe zi), la trecerea pe Formoterol va trebui să opriţi acest medicament şi să-l folosiţi doar în episoadele acute de astm.

Administraţi Formoterol exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Exersaţi inspiraţia pe nas şi expiraţia pe gură spre a prelungi expiraţia şi a menţine căile aeriene deschise un timp mai lung, în vederea reducerii efortului respirator.

Opriţi fumatul şi evitaţi factorii care ar putea să precipite criza astmatică.

Prezentaţi-vă imediat la medic dacă observaţi că medicaţia nu-şi mai face efectul, luaţi doze mai mari decât cele prescrise sau mai des de 2 ori pe zi iar simptomele se agravează în câteva ore sau zile. În aceste condiţii este necesară reevaluarea bolii şi reconsiderarea tratamentului urmat, luându-se în considerare posibilitatea creşterii dozei de Formoterol, adăugarea altor corticosteroizi inhalatori sau începerea administrării corticosteroizi sistemici (administraţi pe cale orală).

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 5 ani nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte bronhodilatatoare: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl)
- medicamente simpatomimetice: epinefrină (Adrenalină), pseudoefedrină (Sudafed)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol, atenolol, bisoprolol (Concor), timolol
- corticosteroizi: prednison
- decongestionante nazale
- teofilină (Theo SR)
- diuretice
- inhibitori ai monoaminoxidazei: selegilină (Cognitiv)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil)

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate afecta fătul de aceea anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însăr-

cinată.

Nu se cunoaşte dacă Formoterol poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 5 ani

Prevenirea crizei astmatice şi tratamentul de întreţinere în astmul bronşic sau bronhospasmul asociat BPOC

Doza uzuală este de 1 capsulă cu soluţie inhalatorie la fiecare 12 ore. Pentru prevenirea crizei astmatice induse de efort la persoanele care nu iau zilnic Formeterol, se recomandă administrarea unei capsule cu circa 15 minute înaintea efortului preconizat şi apoi dacă mai este nevoie – a celei de-a doua capsule după 12 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: puls accelerat sau neregulat, dureri în piept, crampe musculare, nervozitate, tremor, greaţă, vărsături, uscăciunea gurii, dureri de cap.

Fortinol vezi Carteol

Fosamax

Denumire comună internaţională: Acidum alendronicum
Alte denumiri comerciale: Teva Nat
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acidul alendronic face parte dintr-un grup de medicamente denumite bisfosfonaţi. Acesta acţionează asupra metabolismului osos, modificând ciclul formării şi distrugerii ţesutului osos. Acidul alendronic încetineşte pierderea ţesutului osos şi creşte masa osoasă ceea ce poate preveni apariţia fracturilor.

Fosamax se utilizează pentru tratamentul şi prevenirea osteoporozei la femeile la menopauză sau a osteoporozei induse de steroizi. Acidul alendronic se mai utilizează pentru tratamentul boli Paget osoase.

Important de ştiut

Pentru ca medicamentul să fie eficient, acesta trebuie administrat fără alimente sau alte medicamente, conform indicaţiilor medicului.

Administrarea corectă

Fosamax se administrează oral, conform instrucţiunilor medicu-

lui. Nu luaţi medicamentul dacă nu puteţi rămâne în poziţie verticală cel puţin 30 de minute după administrarea acestuia. În caz contrar, acidul alendronic poate provoca efecte severe la nivelul stomacului sau esofagului.

Luaţi medicamentul dimineaţa la trezire, cu cel puţin 30 de minute înainte să beţi sau să mâncaţi ceva. Nu luaţi alt medicament în acest interval.

Înghiţiţi medicamentul cu un pahar mare cu apă. Utilizaţi doar apă plată. Nu zdrobiţi, mestecaţi sau tăiaţi comprimatele; înghiţiţi-le întregi.

Dacă săriţi o doză – dacă luaţi acid alendronic o dată pe zi şi uitaţi administrarea unei doze în cursul dimineţii, nu luaţi medicamentul mai târziu în decursul zilei ci săriţi peste doza uitată. Luaţi următoarea doză a doua zi dimineaţă. Nu luaţi două comprimate în aceeaşi zi.

- dacă luaţi acid alendronic o dată pe săptămână şi uitaţi administrarea unei doze în ziua programată, luaţi doza uitată în dimineaţa imediat următoare apoi continuaţi administrarea conform programului normal. Nu luaţi două comprimate în aceeaşi zi.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere toracică
- dificultate sau durere la înghiţire
- durere sau senzaţie de arsură sub rebordul costal
- agravarea sau apariţia arsurilor retrosternale (pe coşul pieptului)
- dureri severe articulare, osoase sau musculare
- durere la nivelul mandibulei, amorţire, umflare locală.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tulburări gastrice sau arsuri retrosternale (pe coşul pieptului) uşoare; diaree, gaze, constipaţie; dureri articulare sau umflare; umflarea mâinilor sau a picioarelor; dureri lombare; ameţeli, slăbiciune, cefalee.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa hipocalcemiei

(nivele scăzute ale calciului în sânge). De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la acid alendronic.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privinţa următoarelor afecţiuni: hipocalcemie (nivele scăzute ale calciului în sânge), deficit de vitamina D, afecţiuni renale, prezenţa ulcerului gastric sau esofagian. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

La unele persoane în tratament cu acid alendronic a apărut o pierdere a masei osoase la nivelul mandibulei denumită osteonecroza mandibulei. Simptomele acestei afecţiuni pot include durere mandibulară, umflare sau amorţire locală, căderea dinţilor, infecţia gingiilor, vindecare lentă după lezare sau intervenţii chirurgicale locale.

Osteonecroza mandibulară poate apare mai frecvent la persoanele cu cancer sau în tratament chimioterapic, radioterapic sau corticosteroid. Alte afecţiuni asociate cu osteonecroza mandibulară includ afecţiuni tromboembolice, anemie, intervenţii chirurgicale stomatologice sau afecţiuni stomatologice preexistente.

Nu administraţi alte medicamente, inclusiv vitamine, calciu sau antiacide timp de cel puţin 30 de minute după administrarea comprimatelor de Fosamax. Nu vă aşezaţi în poziţie orizontală timp de 30 de minute după ce aţi luat medicamentul.

Fosamax nu se recomandă femeilor în tratament de substituţie hormonală sau pentru femeile cu afecţiuni renale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Antiacidele, suplimentele alimentare sau medicamentele ce conţin aluminiu, calciu, magneziu sau alte minerale pot interfera cu absorbţia acidului alendronic. Dacă este necesară administrarea acestora, aşteptaţi cel puţin 30 de minute după ce aţi luat Fosamax înainte de a le administra.

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul dacă luaţi aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi celecoxib (Celebrex, Onsenal), diclofenac (Clafen Diclac, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Tador), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam Bruxicam, Flamexin, Piroxsal) sau altele.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu se recomandă administrarea pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Tratamentul osteoporozei postmenopauză

Doza uzuală este de 1 comprimat de 10 mg o dată pe zi sau 1 comprimat de 70 mg o dată pe săptămână.

Prevenţia osteoporozei postmenopauză

Doza uzuală este de 5 mg o dată pe zi sau 35 mg o dată pe săptămână.

Osteoporoză la bărbaţi

Se recomandă administrarea unui comprimat de 10 mg o dată pe zi sau un comprimat de 70 mg o dată pe săptămână.

Osteoporoza indusă de corticosteroizi

Doza uzuală este de un comprimat de 5 mg o dată pe zi, cu excepţia femeilor la menopauză ce nu sunt în tratament cu estrogeni, cărora li se administrează un comprimat de 10 mg o dată pe zi.

Boala Paget

Doza recomandată este de 40 mg o dată pe zi timp de 6 luni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu acid alendronic pot include: greaţă, arsuri retrosternale, dureri de stomac, diaree, crampe musculare, amorţeală sau furnicături, convulsii, iritabilitate, tulburări de comportament sau de gândire.

Fosinopril

Denumire comună internaţională: Fosinoprilum
Alte denumiri comerciale: Fosipril, Fosypril, Monopril
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fosinopril face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Acţionează prin prevenirea conversiei angiotensinei I, o substanţă întâlnită în organism, la angiotensina II, o formă mai potentă a acestei substanţe ce creşte retenţia de apă şi sodiu.

Fosinopril se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Este necesară administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Pot trece câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Nu încetaţi administrarea fără acordul medicului.

Continuaţi administrarea medicamentului chiar şi în absenţa simptomelor. Hipertensiunea arterială este adesea o boală asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiţi-vă că medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control şi de aceea administrarea unui antihipertensiv poate fi necesară pentru tot restul vieţii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform recomandărilor medicului. Nu modificaţi dozele prescrise de către medic şi nu întrerupeţi tratamentul fără acordul acestuia.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Fosinopril se poate administra cu sau fără alimente.

Evitaţi administrarea antiacidelor timp de 2 ore după ce aţi luat medicamentul.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dureri gastrice severe, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- ameţeli severe sau leşin
- scăderea sau creşterea semnificativă a cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- paloare a pielii, hemoragii sau hematoame apărute spontan
- rash cutanat sever cu apariţia de vezicule, descuamare şi înroşirea pielii
- oboseală severă, slăbiciune musculară, bătăi cardiace rapide
- dureri toracice
- umflare, creştere rapidă în greutate
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tuse; dureri musculare sau articulare; ameţeli, letargie, cefalee; greaţă, constipaţie; rash cutanat uşor, prurit (mâncărime).

Când nu se administrează?

Fosinopril nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la orice alt IECA cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap, Renitec), lisinopril (Lisidene, Lisigamma), perindopril (Coverex, Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Ampril, Piramil, Tritace).

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: insuficienţă renală sau hepatică; afecţiuni cardiace sau insuficientă cardiacă congestivă; diabet; afecţiuni ale ţesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindromul Sjogren, lupus eritematos, sclerodermie, poliartrită reumatoidă. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Evitaţi consumul de alcool. Acesta poate scădea suplimentar tensiunea arterială şi poate creşte riscul apariţiei unor efecte adverse ale fosinoprilului. Nu administraţi suplimente de potasiu sau substituenţi ai sării de bucătărie ce conţin potasiu pe durata tratamentului decât la recomandarea medicului.

Vărsăturile, diareea sau transpiraţia excesivă pot provoca deshidratarea. Aceasta poate duce sa scăderea severă a tensiunii arteriale, dezechilibre electrolitice sau insuficienţă renală pe durata tratamentului cu fosinopril. Asiguraţi un aport suficient de lichide pe durata tratamentului.

Dacă este necesară efectuarea unei intervenţii chirurgicale, informaţi medicul cu mai mult timp înainte de operaţie că sunteţi în tratament cu fosinopril. Poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului.

Medicamentul poate modifica unele teste medicale. Informaţi medicul care vă tratează despre tratamentul cu fosinopril.

Pot apare ameţeli la administrarea fosinoprilului, în special în primele zile de tratament. Dacă apare acest lucru, informaţi medicul.

Medicamentul trebuie utilizat cu precauţie la persoanele sub dializă. Au fost raportate reacţii alergice severe în timpul dializei la persoanele în tratament cu inhibitori ai ECA cum este fosinopril.

F

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- suplimente de potasiu
- substituenţi ai sării de bucătărie ce conţin potasiu
- diuretice.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a anunţa mai întâi medicul. Utilizaţi o formă eficientă de contracepţie pe durata tratamentului. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Fosinopril poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la indicaţia medicului.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza uzuală iniţială este de 10 mg o dată/zi. În funcţie de răspunsul la tratament doza uzuală de întreţinere este de 20-40 mg/zi administrat într-o singură doză.

Insuficienţa cardiacă

Doza uzuală iniţială este de 10 mg/zi în asociaţie cu diuretice şi posibil digitalice. Medicul va creşte treptat doza în funcţie de răspuns. Doza uzuală de întreţinere este de 20-40 mg/zi. În prezenţa insuficienţei renale doza iniţială recomandată este de 5 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu fosinopril pot include: ameţeli severe, leşin.

Fosipril vezi Fosinopril

Fosypril vezi Fosinopril

Framex vezi Fluoxetina

Frenasma vezi Ketotifen

Frenolyn vezi Pulmicort Turbuhaler

F

Fromena

Denumire comună internaţională: Frovatriptanum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fromena se utilizează pentru tratamentul cefaleei migrenoase. Este eficient indiferent dacă cefaleea este precedată sau nu de aură (tulburări de vedere, cum ar fi halouri în jurul luminilor sau alte fenomene însoţitoare).

Migrenele sunt provocate de dilatarea vaselor de la nivelul creierului provocată de scăderea nivelului serotoninei, o substanţă importantă din organism. Fromena acţionează prin readucerea la normal a nivelelor serotoninei. Aparţine unei clase de medicamente denumite agonişti serotoninici.

Important de ştiut

Fromena poate ameliora atacurile migrenoase după debutul acestora însă nu poate preveni apariţia acestora. Nu trebuie utilizată pentru tratamentul anumitor tipuri rare de migrene cum ar fi migrenele hemiplegice, migrenele bazilare şi nu se recomandă pentru migrenele tip cluster ce apar mai ales la persoanele în vârstă.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Se recomandă administrarea medicamentului imediat ce observaţi apariţia simptomelor cefaleei, sau imediat după declanşarea atacului migrenos.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriţi o doză – medicamentul se utilizează la nevoie şi nu conform unui orar prestabilit.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice sau senzaţie de apăsare, ce iradiază în braţe sau umeri, însoţite de greaţă, transpiraţii sau stare generală de rău
- senzaţie de amorţeală sau slăbiciune brusc apărută în special pe o jumătate a corpului
- cefalee bruscă, confuzie, tulburări de vedere, de vorbire sau de

echilibru
- bătăi cardiace rapide, agitaţie, rigiditate musculară, halucinaţii, tulburări de coordonare a mişcărilor însoţite de greaţă, vărsături sau diaree
- dureri de stomac severe, apărute brusc, diaree cu sânge
- senzaţie de amorţeală sau furnicături, paloare şi coloraţie albăstruie a degetelor de la mâini sau picioare.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, oboseală; cefalee uşoară (nu migrenă); uscarea gurii, dureri de stomac; senzaţie de rece sau cald; dureri articulare sau osoase; durere sau senzaţie de apăsare la nivelul cefei sau gâtului; anxietate, tulburări ale somnului; nas curgător sau înfundat; transpiraţii abundente.

Când nu se administrează?

Frovatriptan nu se administrează persoanelor cunoscute cu afecţiuni cardiace sau cu istoric de accident vascular cerebral, infarct cardiac sau alte probleme circulatorii. De asemenea nu se recomandă persoanelor cu hipertensiune arterială necontrolată.

Medicamentul nu se administrează la persoanele alergice la frovatriptan. Nu se recomandă administrarea timp de 24 de ore de la administrarea unui alt agonist serotoninergic sau derivat de ergotamină.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: hipertensiune arterială; afecţiuni hepatice; boală coronariană (sau factori de risc ce includ diabet, menopauză, fumat, obezitate, hipertensiune arterială, hipercolesterolemie, istoric familial de afecţiuni coronariene, vârsta peste 40 de ani, femei cu histerectomie). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Dacă există riscul apariţiei unei afecţiuni cardiace, medicul va administra prima doză în spital şi va monitoriza răspunsul la tratament. Dacă observaţi apariţia durerii, senzaţiei de apăsare, constricţie, greutate la nivelul toracelui la administrarea ulterioară a medicamentului, anunţaţi imediat medicul.

Medicamentul nu se recomandă a se administra copiilor sau adolescenţilor sub 18 ani.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- propranolol
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), venlafaxina (Efectin, Velaxin), duloxetina (Ariclaim, Cymbalta)
- alte antimigrenoase cum ar fi eletriptan (Replax), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra), rizatriptan (Maxalt).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la indicaţia medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea unui comprimat de 2,5 mg la debutul migrenei. Dacă nu observaţi ameliorarea cefaleei după o doză, nu administraţi o a doua doză deoarece nu va creşte eficacitatea medicamentului.

Dacă cefaleea revine, o a doza doză poate fi administrată după cel puţin 2 ore de la administrarea primei doze. Nu administraţi mai mult de 3 comprimate de 2,5 mg în decurs de 24 de ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu frovatriptan pot include: cefalee severă, tulburări de vedere, dificultăţi de concentrare, dureri toracice, amorţelii, convulsii, rigiditate a cefei, oboseală, lipsa coordonării mişcărilor, ameţeli severe, leşin.

Fromilid vezi Claritromicina

Frontin vezi Xanax

Fucidin

Denumire comună internaţională: Acidum Fusidicum
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Cremă, Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acidul fusidic este un antibiotic utilizat pentru tratamentul anu-

mitor infecţii cu germeni sensibili. Acţionează asupra celulei bacteriene şi previne producţia de proteine necesare supravieţuirii acesteia.

La administrarea topică (cremă, unguent), acidul fusidic se utilizează pentru tratamentul infecţiilor cutanate cum ar fi impetigo (apariţia de vezicule şi cruste galben-maronii), paronichie (infecţii ale unghiilor), inflamarea foliculilor piloşi. Se utilizează de asemenea pentru tratamentul eczemelor sau dermatitelor asociate infecţiilor bacteriene.

Administrarea orală se utilizează pentru tratamentul osteomielitelor sau infecţiilor cutanate şi ale ţesuturilor moi.

Important de ştiut

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeţi administrarea medicamentului chiar dacă observaţi dispariţia simptomelor. Simptomele unei infecţii pot dispare înaintea eradicării complete a acesteia din organism.

Administrarea corectă

Crema şi unguentul se administrează prin aplicare topică conform instrucţiunilor medicului. Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după aplicarea medicamentului, doar dacă acesta nu se utilizează pentru tratamentul unei infecţii a mâinilor. Aplicaţi un strat subţire de unguent sau cremă şi masaţi uşor până la încorporarea acestuia în piele. Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, gura, nasul sau alte mucoase.

Comprimatele se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- oboseală sau slăbiciune severe, neobişnuite
- apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: pierderea apetitului, dureri abdominale, tulburări gastrice, creşterea mişcărilor intestinale, scaune moi.

La administrarea topică a medicamentului pot apare: iritaţia pielii, rash cutanat, senzaţie de arsură, înţepături la locul de aplicare.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează pentru tratamentul unei infecţii cu pseudomonas aeruginosa. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Nu întrerupeţi administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Dacă nu observaţi ameliorarea simptomelor în decurs de câteva zile, sau dacă observaţi agravarea acestora, anunţaţi medicul.

Medicamentul este un antibiotic, fiind activ în infecţiile bacteriene cu germeni sensibili. Nu administraţi medicamentul pentru tratamentul unor infecţii virale cum ar fi răceala sau gripa.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- lincomicină (Lincocin, Lincodar)
- rifampicină (Sinerdol).

Nu administraţi alte medicamente topice în asociaţie cu acidul fusidic unguent sau cremă, decât la recomandarea medicului.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc exact efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern şi dacă are efecte nocive asupra sugarului. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Se recomandă administrarea unei doze de 500 mg (2 comprimate) de 3 ori/zi.

- Topic
  Aplicaţi o cantitate suficientă de medicament pentru a acoperi zona afectată o dată sau de două ori pe zi conform indicaţiilor medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu acid fusidic.

Fungicide vezi Ketoconazol

Fungisil vezi Lamisil

Fungolon vezi Fluconazol

Furosemid

Denumire comună internaţională: Furosemidum
Alte denumiri comerciale: N-Furosemid
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Furosemid este un diuretic de ansă ce previne reabsorbţia excesivă a sodiului din urină, favorizând eliminarea acestuia şi implicit a apei din organism. Se utilizează pentru tratamentul retenţiei de lichide în organism (edeme) la persoanele cu insuficienţă cardiacă congestivă, afecţiuni hepatice sau afecţiuni renale cum ar fi sindromul nefrotic. De asemenea se poate utiliza pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Furosemidul acţionează rapid, de obicei în mai puţin de 1 oră. Totuşi, deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Administraţi regulat medicamentul pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeţi tratamentul chiar dacă observaţi dispariţia simptomelor. Furosemid cu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Nu modificaţi doza administrată şi nu luaţi medicamentul pe o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriţi o doză – dacă administraţi medicamentul în mod regulat, luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină sau umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- uscarea gurii, sete accentuată, greaţă, vărsături
- slăbiciune excesivă, letargie, nelinişte, ameţeli
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- rash cutanat sever cu apariţia de vezicule, descuamare sau înroşirea pielii
- pierderea auzului
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: diaree, constipaţie, dureri de stomac; cefalee; senzaţie de amorţeală, arsură, durere sau furnicături; ameţeli; tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Furosemid nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau persoanelor cu retenţie urinară (imposibilitatea de a urina).

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: gută, lupus eritematos, diabet, afecţiuni renale sau hepatice, alergie la antibiotice sulfamidice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Pentru a se asigura că medicamentul nu provoacă efecte nedorite, medicul va dori monitorizarea tratamentului prin efectuarea

regulată a unor teste sanguine. Este important să respectați programul consultațiilor la medic.

Furosemid va crește cantitate de urină eliminată, astfel că este posibilă apariția deshidratării. Urmați sfatul medicului în privința cantității și tipului de lichide ce trebuie consumate pe durata tratamentului.

Consultați medicul în privința necesității administrării suplimentelor de potasiu și sare din dietă.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară sau radiații UV (solarii pentru bronzat). Furosemid poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară, putând apare arsuri. Utilizați creme pentru protecție solară (cu factor de protecție de minim 15) și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- digoxin (Lanoxin)
- corticosteroizi cum ar fi prednison, metilprednisolon (Advantan, Medrol, Solu-Medrol)
- alte antihipertensive
- amikacin (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicină (Diakarmon, Lyramycin), netilminică (Netromycine, Nettacin), streptomicină (Strevital), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex)
- salicilați cum ar fi aspirina
- indometacin.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Furosemid poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Retenție de lichide

Doza uzuală inițială este de 20-80 mg. La nevoie se poate repeta după 6-8 ore. Medicul poate crește doza cu 20-40 mg la fiecare administrare succesivă până când se obține efectul dorit. Apoi, medicamentul se administrează o dată sau de două ori pe zi. Doza maximă zilnică este de 600 mg.

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 80 mg/zi administrată în două prize. Medicul poate ajusta doza sau poate adăuga alte antihipertensive dacă nu se obține controlul hipertensiunii arteriale.

Copii

Doza uzuală inițială este de 2 mg/kg corp administrată într-o singură priză. Se poate crește apoi doza cu 1-2 mg/kg corp. Dozele se administrează la interval de 6-8 ore. Dozele pentru copii se vor ajusta astfel încât să se administreze cea mai mică doză eficientă, fără a depăși 6 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu furosemid pot include: tinitus (țiuituri în urechi), pierderea apetitului, slăbiciune, amețeli, confuzie, leșin.

Gabagamma

Denumire comună internațională: Gabapentinum

Alte denumiri comerciale: Gabalept, Gabapentin, Gabaran, Gaboton, Gordius, Neurontin

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gabapentin se poate utiliza în asociație cu alte medicamente pentru tratamentul convulsiilor parțiale (un tip de convulsii cu simptome limitate). Poate fi utilizat chiar dacă acestea devin generalizate în timp și se manifestă prin pierderea cunoștinței.

De asemenea se mai poate utiliza pentru ameliorarea nevralgiei postherpetice – durere de origine nervoasă cu caracter de arsură ce persistă uneori luni sau chiar ani de zile după un episod de zona zoster.

Important de știut

Dacă luați gabapentin pentru controlul convulsiilor, este importantă administrarea regulată a acestuia, conform prescripției medicului, chiar și în absența simptomelor. Este importantă administrarea medicamentului pentru prevenirea apariției convulsiilor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Luați fiecare capsulă sau comprimat cu un pahar mare cu apă. Se poate administra cu sau fără alimente. Nu încetați ad-

ministrarea fără a anunţa mai întâi medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la administrarea medicamentul (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe la copiii cu vârsta între 3 şi 12 ani, anunţaţi imediat medicul:

- labilitate emoţională (anxietate, tulburări de comportament, plâns facil, depresie, impulsivitate, modificări rapide ale dispoziţiei, reacţii exagerate sau nemotivat de emotive)
- ostilitate (comportament agresiv, suspiciozitate, neîncredere)
- nelinişte, hiperactivitate
- amnezie (pierderea memoriei)
- tulburări ale gândirii (tulburări de concentrare, modificarea performanţei şcolare)

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, tulburări de coordonare, letargie; tulburări de vedere sau diplopie (vedere dublă); mişcări neregulate ale ochilor; greaţă, vărsături; tremor.

Când nu se administrează?

Gabapentin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice sau renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Alcoolul poate creşte riscul apariţiei unor efecte adverse ale medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Antiacidele pot reduce absorbţia gabapentinului. Nu administraţi medicamentul la un interval mai mic de 2 ore după o doză de antiacid.

Gabapentinul poate creşte efectele altor medicamente ce provoacă letargie, inclusiv antidepresivele, alcoolul, antihistaminicele, sedativele (pentru tratamentul insomniei), calmante ale durerii, anxiolitice sau relaxante musculare.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Gabapentin trece în laptele matern. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Epilepsie

Adulţi şi copii peste 12 ani

Doza iniţială recomandată este de 300 mg de 3 ori/zi. Apoi se poate creşte doza până la 900-1800 mg/zi administrată în trei prize.

Copii între 3 şi 12 ani

Doza se va calcula în funcţie de greutatea corporală. Doza uzuală iniţială este de 10-15 mg/kg corp/zi. Se poate creşte apoi doza la 40 mg/kg corp. Doza totală zilnică se administrează de obicei în trei prize.

Nevralgie postherpetică

De obicei se recomandă administrarea a 300 mg în prima zi, apoi două doză de 300 mg în ziua a doua şi trei doze de 300 mg în cea de-a treia zi. La nevoie, medicul poate creşte doza până la 1800 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu gabapentin pot include: diplopie (vedere dublă), letargie, vorbire greoaie, diaree, tulburări de coordonare a mişcărilor, dificultate la respiraţie.

Gabalept vezi Gabagamma

Gabapentin vezi Gabagamma

Gabaran vezi Gabagabba

Gaboton vezi Gabagamma

Gastrofait vezi Sucralan

Gastrosidin vezi Famotidinum

Gentamicin Sulphate vezi Genticol

G

Genticol

Denumire comună internațională: Gentamicinum
Alte denumiri comerciale: Gentamicin Sulphate, Ophtagram
Forme de prezentare: Picături oftalmice soluție, Soluție oftalmică, Unguent oftalmic

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gentamicina pentru administrare oftalmică este un antibiotic. Se utilizează pentru tratamentul infecțiilor bacteriene oculare, cum ar fi conjunctivitele.

Important de ştiut

Pentru a combate eficient infecția, continuați administrarea medicamentului regulat pe toată perioada de timp recomandată de către medic, chiar şi în absența simptomelor. Simptomele unei infecții pot dispare înainte ca infecția să fi fost complet eradicată din organism.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează ocular, conform indicațiilor medicului. Spălați-vă pe mâini înainte de a aplica unguentul sau soluția oftalmică.

Pentru a administra soluția oftalmică:

- agitați uşor flaconul pentru a asigura dizolvarea omogenă a medicamentului. Înclinați uşor capul pe spate şi trageți în jos de pleoapa inferioară. Poziționați picurătorul deasupra ochiului. Priviți în sus şi în exterior. Aplicați o picătură de soluție şi închideți ochiul. Apăsați uşor pe colțul intern al ochiului (spre nas) timp de aproximativ 1 minut pentru a preveni scurgerea lichidului în canalul lacrimal. Dacă este nevoie să aplicați mai mult de o picătură în acelaşi ochi sau în ambii ochi, repetați procedeul la interval de aproximativ 5 minute între picături.

Pentru a administra unguentul:

- țineți tubul în mâini timp de câteva minute pentru a-l încălzi. Înclinați capul pe spate şi trageți uşor în jos de pleoapa inferioară.

Aplicați o mică cantitate de unguent pe pleoapa inferioară. Închideți pleoapele şi rotiți ochiul în orbită timp de aproximativ 1-2 minute. Dacă utilizați şi alt medicament cu aplicare oftalmică, aşteptați cel puțin 10 minute înainte de a-l administra.

Nu atingeți vârful aplicatorului sau picurătorului de nici o altă suprafață, inclusiv de suprafața ochiului. Picurătorul sau aplicatorul sunt sterile. Dacă se contaminează poate provoca apariția unei infecții oculare.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea administrare, săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive. Puneți întotdeauna capacul tubului după fiecare utilizare.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariția unei reacții adverse severe la administrarea gentamicinei oftalmice.

Efectele adverse mai puțin severe pot include: senzație de arsură, înțepături, iritație, prurit, înroşire, tulburări de vedere, umflarea pleoapelor, creşterea sensibilității la lumină. Continuați administrarea medicamentului şi consultați medicul dacă observați apariția acestora.

Când nu se administrează?

Gentamicina oftalmică nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte medicamente similare, cum ar fi tobramicina (Tobrex).

Atenționări speciale

Medicamentul este un antibiotic şi nu va avea efect asupra unei infecții fungice sau virale. Nu administrați medicamentul pentru tratamentul unei alte infecții decât la recomandarea medicului.

Gentamicina oftalmică poate provoca tulburări de vedere. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Dacă folosiți lentile de contact, întrebați medicul dacă le puteți purta pe durata tratamentului. După administrarea medicamentului aşteptați cel puțin 15 minute până la reaplicarea lentilelor, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu administrare oftalmică pe durata tratamentului decât la recomandarea medicului.

G

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

De asemenea nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta medicul.

Doze recomandate

Soluţie oftalmică

Se recomandă administrarea a 1-2 picături în ochiul afectat la fiecare 4 ore. Pentru infecţiile mai severe medicul poate recomanda administrarea a maxim 2 picături o dată la fiecare oră.

Unguent oftalmic

Aplicaţi o mică cantitate de unguent în ochiul afectat de 2-3 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu gentamicină oftalmică.

Gerovital H3

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Drajeuri, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Gerovital H3 este o combinaţie de clorhidrat de procaină, acid benzoic, metabisulfit de potasiu şi fosfaţ de sodiu bibazic. Acţionează la nivelul sistemului nervos central şi neurovegetativ cât şi la nivel celular prin stimularea regenerării ţesuturilor şi ameliorarea proceselor metabolice.

Gerovital se utilizează pentru profilaxia şi tratamentul fenomenelor asociate îmbătrânirii cum ar fi sindroame parkinsoniene, depresie usoară-moderată, reumatism cronic degenerativ, ateroscleroză sistemică însoţită de hipercolesterolemie, cardiopatie ischemică, ateroscleroză cerebrală.

Important de ştiut

Înainte de începerea tratamentului cu Gerovital, este obligatoriu să fie testată sensibilitatea la clorhidratul de procaină, după cum urmează: se va administra subcutanat 1 ml soluţie injectabilă Gerovital H3, iar după 24 de ore testul se va repeta cu 1,5 ml

soluţie injectabilă administrată intramuscular. Dacă apare orice reacţie alergică tratamentul este contraindicat.

Administrarea corectă

Medicamentul se va administra oral (drajeuri) sau injectabil (soluţie injectabilă) în funcţie de forma de prezentare, conform indicaţiilor medicului.

Înghiţiţi fiecare drajeu cu un pahar mare cu apă. Acestea se vor administra de preferat după mese.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive. Nu lăsaţi medicamentul al îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, stare de slăbiciune, leşin, palpitaţii.

Când nu se administrează?

Gerovital nu se administrează în prezenţa următoarelor afecţiuni: hipotensiune arterială severă, epilepsie necontrolată medicamentos, bloc atrio-ventricular de grad II sau III fără stimulator cardiac, tratament concomitent cu sulfamide (exceptând antidiabeticele) sau cu agenţi anticolinesterazici: neostigmina (Miostin), fizostigmina, piridostigmina (Mestinon). De asemenea Gerovital este contraindicat a se injecta intravascular (soluţia injectabilă) şi nu se va administra persoanelor cunoscute cu alergie la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Produsul trebuie să fie administrat cu prudenţă la pacienţii cu hipotensiune ortostatică.

Deşi nu s-a demonstrat un efect carcinogen pentru clorhidratul de procaină, medicamentul nu se recomandă pacienţilor cu cancer, deoarece nu este exclus efectul de stimulare asupra potenţialului mitotic al celulelor neoplazice (creşterea ratei de multiplicare a celulelor canceroase).

Clorhidratul de procaină trebuie utilizat cu precauţie la pacienţii

cu interval QT prelungit. Dozele şi modul de administrare trebuie adaptate pentru a evita orice risc de concentraţii plasmatice mari, care pot fi la originea unor tulburări de ritm ventriculare severe.

Produsul poate pozitiva testele antidoping.

După administrarea soluţiei injectabile pot apare ameţeli. Se recomandă să rămâneţi în pat timp de 10-15 minute după administrare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- sulfamide (exceptând antidiabeticele)
- anticolinesterazice cum ar fi neostigmina (Miostin), fizostigmina, piridostigmina (Mestinon).

Gerovital nu se va administra în asociaţie cu oricare dintre aceste medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii sau a alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

- Drajeuri

Se recomandă administrarea a 2 drajeuri pe zi, după mese, dimineaţa şi după amiază timp de 12 zile.

- Soluţie injectabilă

Doza recomandată este de 5 ml (1 fiolă) soluţie injectabilă Gerovital, intramuscular de 3 ori/săptămână (o dată la 2 zile), timp de 4 săptămâni.

Seriile de tratament se vor succeda anual, continuu sau cu o lună de pauză între ele. Schema şi frecvenţa pauzelor va fi decisă de medicul geriatru, în funcţie de starea pacientului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Gerovital pot include: nervozitate, tremurături, nistagmus, cefalee, logoree, vertij, zgomote în urechi, convulsii, respiraţie rapidă, bătăi cardiace rapide, ritm cardiac neregulat.

Gertocalm vezi Ranitidina

Gincosan

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Gincosan conţine extracte de ginkgo biloba şi ginseng. Are acţiune stimulatoare asupra randamentului cerebral. Este indicat pentru îmbunătăţirea funcţiilor cognitive, cum ar fi capacitatea de memorare, prevenirea oboselii mentale, ameliorarea tulburărilor de concentrare a atenţiei.

Important de ştiut

Înainte de începerea tratamentului cu Gincosan, medicul va dori să excludă posibilitatea ca simptomele existente să fie provocate de o afecţiune ce necesită un tratament specific.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la medicament (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tulburări gastrointestinale cum ar fi greaţă, durere abdominală, diaree; cefalee; rash cutanat; palpitaţii, hipotensiune.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la oricare dintre componentele produsului, copiilor sub 12 ani sau persoanelor aflate în tratament anticoagulant.

Atenţionări speciale

Au fost raportate unele cazuri în care ginseng a provocat o scădere a glicemiei, de aceea administrarea la pacienţii diabetici trebuie făcută cu precauţie.

Datorită efectelor stimulante ale ginseng medicamentul se va

utiliza cu precauţie la pacienţii cu hipertensiune.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Asocierea ginkgo biloba cu aspirina poate provoca tulburări ale agregării plachetare (tulburări de coagulare a sângelui).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii sau a alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 2 capsule pe zi, dimineaţa şi la prânz. Tratamentul trebuie continuat timp de minim 4 săptămâni. Nu este necesară o ajustare a dozelor la pacienţii în vârstă.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Până în prezent nu au fost raportate cazuri de supradozare cu Gincosan.

Gingium vezi Bilobil

Ginkogink vezi Bilobil

Ginsavit

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ginsavit este o combinaţie de multivitamine şi minerale cu extract de ginseng. Ginseng este recunoscut ca întăritor al rezistenţei naturale a organismului uman. Acesta îmbunătăţeşte funcţiile generale ale organismului şi creşte capacitatea pentru munca fizică şi intelectuală.

Ginsavit este indicat pentru tratamentul deficitelor vitaminice şi minerale, la pacienţii ce urmează o dietă severă, la bătrâni, pentru înlăturarea oboselii şi stimularea activităţii fizice şi mentale şi în afecţiuni ce scad rezistenţa organismului.

Important de ştiut

Nu administraţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul

dacă suferiţi de tulburări de coagulare a sângelui, diabet, hipertensiune arterială sau afecţiuni cardiace.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare capsulă cu un pahar mare de apă. Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia unor reacţii alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Când nu se administrează?

Ginsavit nu se administrează în prezenţa următoarelor afecţiuni: hipervitaminoză A şi D, insuficienţă renală, tratament cu retinoizi, hipercalcemie, hipercalciurie, hiperfosfatemie, boala Addison, Boala Wilson, hemocromatoză, hemosideroză, anemie hemolitică. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Au fost raportate unele cazuri în care ginseng a provocat o scădere a glicemiei, de aceea administrarea la pacienţii diabetici trebuie făcută cu precauţie.

Datorită efectelor stimulante ale ginseng medicamentul se va utiliza cu precauţie la pacienţii cu hipertensiune.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele produse:

- produse care conţin cafeină - creşte probabilitatea reacţiilor adverse
- medicamente cu acţiune nervos centrală - accentuează reacţiile adverse ale inhibitorilor de monoaminoxidază cum sunt cefaleea, tremorul şi mania
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop) – poate potenţa acţiunea acestora
- levodopa (Duodopa, Isicom, Sinemet) şi fenitoina (Phenhydan)

- piridoxina poate să scadă concentraţia plasmatică a acestora
- colchicina, acidul para-aminosalicilic şi ingestia de alcool etilic pentru mai mult de 2 săptămâni determină malabsorbţia vitaminei B12
- uleiurile minerale pot să scadă absorbţia gastro-intestinală a vitaminelor A şi D
- vitamina D poate sa crească riscul de hipermagnezemie la pacienţii dializaţi care utilizează antiacide conţinând magneziu
- colestiramina poate sa scadă absorbţia intestinala a vitaminei D
- hipercalcemia indusă de tiazide poate fi amplificata prin suplimentarea cu calciu
- sărurile de calciu scad biodisponibilitatea atenololului (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), norfloxacinei (Epinor, Grenis) şi tetraciclinei şi pot să scadă efectele verapamilului (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- absorbţia fierului poate fi scăzută prin administrarea concomitentă cu tetracicline, antiacide sau cimetidina; absorbţia poate fi crescută prin administrarea concomitentă de vitamina C în doze mai mari (200 mg)
- sărurile de fier scad absorbţia levodopei, metildopei, penicilaminei, chinolonelor şi tetraciclinei, precum şi eficacitatea L-tiroxinei.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii sau a alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a 1-2 capsule pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Ginsavit.

Glempid vezi Amaryl

Glibenclamid vezi Maninil

Glibomet

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Alte denumiri comerciale: Bidiab, Gliformin, Glucovance
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Glibomet este o combinaţie de metformin şi glibenclamidă, două medicamente antidiabetice orale. Se utilizează pentru tratamentul diabetului zaharat tip II ce nu poate fi controlat adecvat doar prin dietă şi sulfonilureice.

Important de ştiut

Metformin a provocat în unele cazuri, deşi foarte rare, un efect advers sever, cu risc vital, cunoscut sub denumirea de acidoză lactică. Aceasta apare ca urmare a acumulării de acid lactic în sânge. Este mai probabilă apariţia la persoanele cu insuficienţă renală sau hepatică, la cei cu multiple afecţiuni, care iau mai multe medicamente sau care au insuficienţă cardiacă congestivă. Riscul e de asemenea mai mare la persoanele în vârstă sau care consumă alcool. Acidoza lactică este o urgentă medicală şi trebuie tratată în spital. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor simptome: ameţeli, oboseală extremă, scăderea temperaturii corpului, respiraţie rapidă sau dificultate la respiraţie, somnolenţă, bătăi cardiace rapide sau neregulate, dureri gastrice neobişnuite sau neaşteptate, dureri musculare neobişnuite.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Luaţi medicamentul după masă, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel.

Pentru menţinerea sub control a glicemiei este necesară administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- dificultate la respiraţie sau oboseală chiar şi la eforturi uşoare

- umflare sau creştere rapidă în greutate
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse: cefalee, dureri musculare, fatigabilitate, uşoară greaţă, vărsături, diaree, gaze, dureri de stomac.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa următoarelor afecţiuni: diabet gestaţional, diabet zaharat tip I (insulino-dependent), comă sau precomă diabetică, concentraţie serică a creatininei peste 12 mg/l, istoric de acidoză lactică la diabetici, insuficienţă renală sau hepatică gravă, afecţiuni cardiovasculare grave, afecţiuni respiratorii grave, insuficienţă suprarenală, alcoolism cronic, regim hipocaloric sever, hemoragii acute grave, şoc, gangrenă. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele produsului.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei afecţiunilor hepatice sau istoricului de afecţiuni cardiace. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Tratamentul cu Glibomet este doar o parte a unei strategii complexe de combatere a diabetului, care mai include respectarea unei diete, exerciţii fizice şi controlul greutăţii. Este importantă respectarea indicaţiilor medicului în privinţa strategiei de tratament a diabetului zaharat.

Pot fi necesare ajustări ale dozelor în prezenţa anumitor afecţiuni sau a traumatismelor. Consultaţi medicul pentru orice modificare importantă a stării dumneavoastră de sănătate.

La administrarea antidiabeticelor orale există riscul apariţiei hipoglicemiei. Aceasta poate apare dacă săriţi peste mese, faceţi eforturi fizice extenuante, consumaţi alcool sau nivelele stresului sunt ridicate. Învăţaţi să recunoaşteţi semnele hipoglicemiei. Acestea pot include: foame, cefalee, confuzie, iritabilitate, letargie, oboseală, ameţeli, tremor, transpiraţie, bătăi cardiace rapide, convulsii sau chiar leşin, comă (hipoglicemia severă poate fi fatală).

Păstraţi întotdeauna la îndemână o sursă de zahăr. Acestea pot include sucuri de fructe (în special de portocale), bomboane, glucoză. Dacă aveţi hipoglicemie severă şi nu puteţi mânca sau bea, este necesară injectarea de glucagon. Medicul vă poate prescrie un kit de urgentă ce conţine o injecţie cu glucagon şi vă poate

explica cum să vă administraţi medicamentul.

Pe durata tratamentului medicul vă poate prescrie un supliment de vitamină B12. Luaţi doar cantitatea prescrisă de către medic fără a modifica dozele.

Dacă este necesară efectuarea unei radiografii sau a unei tomografii computerizate ce necesită utilizarea unei substanţe de contrast, poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului. Informaţi medicul în privinţa tratamentului urmat.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Următoarele medicamente pot creşte nivelul glucozei în sânge, provocând hiperglicemie:

- izoniazida (Rifinah, Sinerdol)
- diuretice
- corticosteroizi (prednison, prednisolon)
- fenotiazine (Plegomazin)
- medicamente pentru afecţiuni tiroidiene (Euthyrox sau altele)
- contraceptive orale sau alţi hormoni
- anticonvulsivante
- medicamente pentru tratamentul astmului, pentru răceală sau pentru alergii.
- Următoarele medicamente pot scădea nivelul glucozei în sânge, provocând hipoglicemie:
- unele antiinflamatoare nesteroidiene
- aspirină sau alţi salicilaţi
- antibiotice sulfamidice
- beta-blocanţi
- probenecid.

Unele medicamente pot interacţiona cu Glibomet dacă sunt administrate în asociaţie. Informaţi medicul dacă urmaţi tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- nifedipina (Adalat, Corinfar, Epilat Retard)
- cimetidina sau ranitidina (Ranitin, Ulcoran, Zantac)
- digoxin
- morfina (Sevredol, Vendal)
- chinidina
- trimetoprim (Berlocid, Biseptrim, Biseptol)
- vancomicina (Edicin).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii sau a alăptări. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Doze recomandate

Doza zilnică, modul şi durata tratamentului trebuie stabilite de medic, în conformitate cu statusul metabolic al pacientului. De regulă, doza iniţială este de 2 tablete pe zi, în timpul meselor principale. Totuşi, nu se recomandă depăşirea dozei de 2 g/zi de metformin (5 comprimate). Ulterior, doza zilnică va fi treptat scăzută, până la doza minimă suficientă pentru a obţine controlul glicometabolic.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Glibomet pot include: hipoglicemie (foame accentuată, cefalee, confuzie, iritabilitate, letargie, slăbiciune, ameţeli, tremor, transpiraţie abundentă, ritm cardiac accelerat, convulsii, leşin sau comă).

Gliformin vezi Glibomet

Glime Tad vezi Amaryl

Glimegamma vezi Amaryl

Glimepirid vezi Amaryl

Glimepiride vezi Amaryl

Glimeran vezi Amaryl

Glipizid

Denumire comună internaţională: Glipizidum

Alte denumiri comerciale: Glucotrol XL

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare modificată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Glipizid face parte dintr-o clasă de medicamente denumite sulfonilureice. Aceste se utilizează pentru controlul nivelelor glucozei în sânge. Glipizid se utilizează pentru tratamentul diabetului zaharat tip II pe lângă dietă, exerciţii fizice şi tratament cu insulină la nevoie.

Important de ştiut

Trebuie să vă amintiţi întotdeauna că medicamentul este un adjuvant al dietei şi exerciţiilor fizice şi un substituent al acestora. Este important să continuaţi respectarea unei diete şi a unui program de exerciţii fizice hotărât împreună cu medicul dumneavoastră, ca şi o strategie pentru controlul greutăţii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. De obicei, pentru a obţine un control optim al glicemiei se recomandă administrarea medicamentului cu 30 de minute înainte de masă.

Glucotrol XL se recomandă a se administra la micul dejun. Înghiţiţi comprimatul întreg fără a-l mesteca, zdrobi sau sfărma.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Alte efecte adverse mai puţin severe pot apare datorită creşterii sau scăderii nivelelor glucozei în sânge. Învăţaţi să recunoaşteţi simptomele hipoglicemiei sau ale hiperglicemiei pentru a le putea combate. De asemenea, instruiţi familia şi pe cei apropiaţi pentru a şti cum să vă ajute în cazul unei hipo sau hiperglicemii.

Scăderea nivelului glicemiei poate apare atunci când administraţi o cantitate prea mare de medicament, când faceţi un efort fizic intens, în timpul unor boli în special care implică diaree sau vărsături, dacă săriţi peste mese, după consumul de alcool, după administrarea unor medicamente sau în alte situaţii. Simptomele hipoglicemiei pot include: tremor, cefalee, transpiraţii reci, piele palidă şi umedă, anxietate, dificultăţi de concentrare.

Hiperglicemia poate apare dacă nu se administrează o cantitate suficientă de medicament, dacă mâncaţi mai mult decât de obicei, dacă efectuaţi mai puţin efort fizic, dacă luaţi unele medicamente, în prezenţa febrei sau a altor boli. Simptomele hiperglicemiei pot include: sete accentuată, senzaţie crescută de foame, creşterea cantităţii de urină eliminată.

Când nu se administrează?

Glipizid nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Medicamentul va fi oprit în prezenţa cetoacidozei (o afecţiune

cu risc vital provocată de insuficiența insulinei în organism și care se manifestă prin sete excesivă, greață, fatigabilitate, durere în epigastru, respirație cu miros de fructe).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: diabet zaharat tip I, afecțiuni renale, afecțiuni hepatice, afecțiuni tiroidiene, infecții severe, alte boli sau traumatisme, necesitatea unei intervenții chirurgicale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Pacienții cu vârsta peste 65 de ani pot avea un răspuns mai accentuat la tratament și pot necesita doze mai reduse.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate reduce nivelele glicemiei și poate interfera cu tratamentul antidiabetic.

Înaintea unei intervenții chirurgicale, informați din timp medicul asupra tratamentului urmat. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alți salicilați cum ar fi salicilat de bismut, salicilat de magneziu
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal), diclofenac (Clafen, Epifenac, Refen), indometacin, naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen)
- antibiotice sulfamidice cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol, Sumetrolim, Tagremin), sulfasalazina (Salazidin, Salazopyrin)
- beta-blocante cum ar fi propranolol, atenolol (Atenocor, Blocotenol, Vascoten), metoprolol (Betaloc, Betaprol, Bloxan)
- diuretice cum ar fi hidroclorotiazida
- corticosteroizi cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin H), metilprednisolon (Advantan, Lemod Solu)
- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- fenitoina
- izoniazida (Rifinah, Sinerdol)
- alte medicamente eliberate fără rețetă pentru tratamentul răcelii, gripei, alergiilor sau pentru slăbit.

Sarcina și alăptarea

Nu se știe dacă medicamentul are efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

- Glipizid

Doza uzuală inițială este de 5 mg administrată înainte de micul dejun. În funcție de răspunsul la tratament medicul poate crește doza cu câte 2,5-5 mg odată. Doza maximă recomandată este de 40 mg/zi. Dozele zilnice peste 15 mg se administrează de obicei în două prize înainte de masă.

- Glucotrol XL

Doza inițială este de 5 mg la micul dejun. După 3 luni de tratament, medicul poate crește doza la 10 mg/zi. Doza maximă zilnică este de 20 mg.

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii. Poate fi necesară reducerea dozelor la vârstnici și la persoanele cu afecțiuni hepatice.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu glipizid pot include: foame accentuată, greață, anxietate, transpirații reci, slăbiciune, letargie, pierderea cunoștinței, comă.

Gliprex vezi Amaryl

Glucobay

Denumire comună internațională: Acarbosum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Glucobay este un antidiabetic oral utilizat pentru tratamentul diabetului zaharat de tip II (non-insulino dependent) atunci când glicemia nu poate fi controlată adecvat doar prin dietă și exerciții fizice. Glucobay împiedică absorbția carbohidraților în organism. Acest lucru reduce cantitatea de zahăr ce trece în sânge după o

masă şi previne apariţia hiperglicemiei.

Important de ştiut

Amintiţi-vă întotdeauna că medicamentul este un adjuvant al dietei şi al exerciţiilor fizice şi nu un substituent al acestora. Nerespectarea dietei şi al programului de exerciţii fizice poate duce la lipsa de control a diabetului. Dacă sunteţi supraponderal, scăderea în greutate şi exerciţiile fizice sunt foarte importante pentru evoluţia diabetului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Luaţi medicamentul imediat ce începeţi să mâncaţi.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obţine efectele maxime.

Dacă săriţi o doză – pentru a fi eficace medicamentul trebuie luat imediat ce vă aşezaţi la masă. Dacă uitaţi să administraţi doza însă nu au trecut mai mult de 15 minute de la începerea mesei, atunci o puteţi lua imediat ce vă amintiţi, medicamentul păstrându-şi eficacitatea. Dacă au trecut mai mult de 15 minute de la începerea mesei, puteţi încă administra medicamentul deşi eficacitatea acestuia va fi reducă. Dacă nu vă amintiţi să administraţi doza de medicament decât la următoarea masă, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul. Nu au fost raportate alte reacţii alergice severe. Consultaţi medicul dacă observaţi apariţia oricărui efect advers neobişnuit sau supărător.

Învăţaţi să recunoaşteţi semnele şi simptomele hipoglicemiei ce pot include: tremor, cefalee, transpiraţii reci, piele palidă şi rece, accelerarea ritmului cardiac, letargie, ameţeli, slăbiciune, foame, confuzie, greaţă, nervozitate, anxietate, dificultăţi de concentrare. Purtaţi întotdeauna la dumneavoastră o sursă de zahăr (non-dietetic) cum ar fi bomboane sau tablete de glucoză pentru a combate hipoglicemia.

Pot apare gaze intestinale, balonare, discomfort abdominal sau durere. De asemenea poate apare diaree pe durata tratamentului. Aceste simptome dispar în timp. Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul.

Când nu se administrează?

Glucobay nu se administrează pacienţilor cu cetoacidoză (o afecţiune medicală cu risc vital provocată de insuficienţa insulinei şi caracterizată prin confuzie mentală, sete excesivă, greaţă, vărsături, cefalee, fatigabilitate şi respiraţie cu miros de fructe)

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu ciroză (afecţiune hepatică cronică degenerativă). De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: boli inflamatorii intestinale cum ar fi colită ulcerativă, boală Chron sau orice altă afecţiune intestinală; ulcere ale colonului; obstrucţie intestinală, afecţiuni hepatice sau renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor şi monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia unei infecţii, dacă este necesară efectuarea unei intervenţii chirurgicale sau pentru orice afecţiune severă. Apariţie unei boli sau a unui traumatism sever pot provoca pierderea controlului glicemie şi pot necesita ajustarea dozelor de medicament.

Poate fi necesară monitorizarea frecventă a glicemiei sau glicozuriei prin efectuarea unor teste de laborator. Respectaţi programul consultaţiilor la medic.

Respectaţi dieta şi programul de exerciţii fizice recomandate de către medic. Nerespectarea acestora poate duce la pierderea controlului glicemiei.

Evitaţi utilizarea medicamentelor cu eliberare fără reţetă pentru tuse, răceală, alergii, durere sau pentru slăbit fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Acestea pot interfera cu acţiunea medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Medicamentele ce conţin enzime digestive cum ar fi pancreatina (amilază, protează, lipază) în produse cum ar fi Digestal, Kreon, Mezym, Pangrol, Pankreoflat, Triferment, Zymogen, scad efectele medicamentului. Aceste medicamente nu trebuiesc asociate cu Glucobay.

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- un diuretic tiazidic cum ar fi hidroclorotiazida (Ampril, Coaprovel), indapamid (Indapmag, Noliprel, Rawel, Tertensif)
- corticosteroizi cum ar fi prednison, metilprednisolon (Advantan, Medrol, Solu-Medrol)
- estrogeni (Premarin) sau anticoncepţionale orale
- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- medicamente pentru afecţiuni tiroidiene (Euthyrox)
- fenitoina
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard).

G

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. De obicei insulina este medicamentul de elecţie pentru femeile însărcinate ce suferă de diabet. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Glucobay trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 25 mg de 3 ori/zi, la fiecare masă. Medicul va ajusta doza la intervale de 4-8 săptămâni în funcţie de nivelele glicemiei şi răspunsul individual la tratament. Nu se recomandă administrare unei doza mai mari de 100 mg de 3 ori/zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Glucobay pot include: dureri de stomac, gaze intestinale, balonare, diaree.

Glucophage vezi Metformin

Glucotrol XL vezi Glipizid

Glucovance vezi Glibomet

Gluformin vezi Metformin

Glustin vezi Actos

Gopten

Denumire comună internaţională: Trandolaprilum
Forme de prezentare: Capsule

G

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Trandolapril face parte dintr-un grup de medicamente numite inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei (IECA). Se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Poate fi administrat singur sau în asociaţie cu alte antihipertensive cum ar fi diureticele. Poate fi administrat de asemenea pentru tratamentul insuficienţei cardiace sau al disfuncţiei în urma unui infarct miocardic.

Important de ştiut

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Efectele medicamentul apar în aproximativ o săptămână; nu încetaţi administrarea acestuia. Nu încetaţi administrarea medicamentului, chiar şi în absenţa simptomelor, decât la recomandarea medicului. Hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte adverse severe pe termen lung cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiţi-vă că tratamentul antihipertensiv nu vindecă boala ci doar menţine tensiunea arterială sub control şi de aceea poate fi necesară administrarea acestuia pentru tot restul vieţii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă. Se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- senzaţie severă de ameţeală sau leşin
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- oboseală excesivă, slăbiciune musculară şi ritm cardiac accelerat sau neregulat
- dureri toracice
- umflare, creştere rapidă în greutate.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tuse; dureri musculare; ameţeli, letargie, cefalee; tulburări ale somnului; greaţă, tulburări gastrice; prurit cutanat uşor sau rash.

Când nu se administrează?

Gopten nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alţi inhibitori ECA cum ar fi enalapril, captopril, lisinopril etc.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: necesitatea dializei sau alte afecţiuni renale; afecţiuni hepatice; afecţiuni cardiace sau insuficienţă cardiacă congestivă; diabet; afecţiuni ale ţesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindromul Sjogren, lupus, sclerodermia, poliartrita reumatoidă. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate reduce suplimentar tensiunea arterială şi poate creşte riscul apariţiei unor efecte adverse ale medicamentului.

Nu utilizaţi substituenţi ai sării de bucătărie şi nu administraţi suplimente de potasiu decât la recomandarea medicului.

Vărsăturile, diareea sau transpiraţia excesivă pot provoca deshidratarea organismului. Acest lucru poate provoca scăderea suplimentară a tensiunii arteriale, dezechilibre electrolitice sau pot precipita insuficienţa renală pe durata tratamentului cu trandolapril. Asiguraţi un aport suficient de lichide pe durata tratamentului.

Pentru a monitoriza eficacitatea tratamentului medicul va verifica frecvent tensiunea arterială. De asemenea poate fi necesară monitorizarea funcţiei renale prin teste de laborator. Respectaţi programul consultaţiilor la medic.

Dacă este necesară efectuarea unei intervenţii chirurgicale, informaţi din timp medicul chirurg în legătură cu tratamentul urmat. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- suplimente de potasiu (Clorură de Potasiu, Tranxene)
- substituenţi ai sării de bucătărie de conţin potasiu
- diuretice.

Sarcina şi alăptarea

Trandolapril poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Utilizaţi o formă eficientă de contracepţie pe durata tratamentului.

Trandolapril poate trece în laptele matern şi poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune arterială

Doza uzuală iniţială este de 1 mg o dată pe zi. În funcţie de răspunsul la tratament medicul poate creşte doza la intervale de o săptămână până la 2-4 mg o dată pe zi. Dacă tot nu se obţine controlul tensiunii arteriale medicul poate administra 4 mg de 2 ori/zi sau poate adăuga un diuretic.

Tratamentul infarctului miocardic

Doza uzuală iniţială este de 1 mg o dată pe zi. Medicul va creşte treptat doza până la maxim 4 mg o dată pe zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu trandolapril pot include: ameţeli severe, leşin.

Gordius vezi Gabagamma

Grenis vezi Norfloxacina
Grenis-Cipro vezi Ciprofloxacina
Grenis Oflo vezi Zanocin
Grinazole vezi Metronidazol
Gynozol vezi Miconazol Nitrat
H-Ketotifen vezi Ketotifen
H-Norfloxacin vezi Norfloxacina
Haldol vezi Haloperidol

H

Haloperidol

Denumire comună internaţională: Haloperidolum
Alte denumiri comerciale: Haldol
Forme de prezentare: Comprimate, Picături orale – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Haloperidol este un medicament antipsihotic. Acţionează prin modificarea activităţii unor substanţe de la nivel cerebral. Haloperidol se utilizează pentru tratamentul simptomelor afecţiunilor psihotice, inclusiv a halucinaţiilor, delirului, confuziei. Haloperidol se utilizează de asemenea pentru tratamentul sindromului Tourette ca şi al afecţiunilor cu hiperactivitate la copii.

Important de ştiut

Haloperidol poate provoca diskinezie tardivă, o afecţiune caracterizată prin spasme musculare involuntare şi fasciculaţii la nivelul feţei sau al corpului. Această afecţiune poate fi permanentă şi pare a fi mai frecventă în rândul vârstnicilor, în special femei. Discutaţi cu medicul despre posibilitate apariţiei acestei afecţiuni în cazul dumneavoastră.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Medicamentul se poate administra indiferent de orarul meselor.

Respectaţi indicaţiile medicului în ceea ce priveşte doza de medicament administrată şi durata administrării. Nu modificaţi doza şi nu întrerupeţi tratamentul fără acordul medicului.

Pentru administrarea soluţiei orale este necesar să număraţi picăturile administrate.

Dacă săriţi o doză – administraţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesive. Nu lăsaţi medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- mişcări involuntare, necontrolabile ale gurii, limbii, obrajilor, mandibulei, mâinilor sau picioarelor
- îngălbenirea pielii sau a ochilor.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, letargie; cefalee; slăbiciune musculară sau tremor; agitaţie; creşterea ritmului cardiac; constipaţie; uscarea gurii; creştere ponderală.

Când nu se administrează?

Haloperidol nu se administrează persoanelor cunoscute cu boală Parkinson sau cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecţiuni: boli hepatice; afecţiuni renale; istoric de afecţiuni cardiace cum ar fi hipertensiunea arterială, infarct miocardic, aritmii cardiace; convulsii sau epilepsie; hipertrofie de prostată (mărirea de volum a prostatei) sau dificultăţi la urinare; glaucom. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Medicamentul poate avea efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Haloperidol poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară. Utilizaţi creme pentru protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Evitaţi expunerile la temperaturi foarte ridicate sau foarte scăzute. Haloperidol poate afecta mecanismul de termoreglare al

H

organismului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- carbamazepina (Finlepsil, Neurotop, Taver, Tegretol)
- fluoxetina (Anxetin, Floxet, Framex, Prozac)
- litiu
- metildopa (Dopegyt)
- fenitoina
- antidepresive triciclice cum ar fi clomipramina (Anafranil), doxepin.

Sarcina şi alăptarea

Nu se ştie dacă medicamentul are efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Haloperidol trece în laptele matern însă nu se cunosc efecte acestuia supra sugarului. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulţi

Simptome moderate

Doza uzuală este de 1-6 mg/zi. Cantitatea totală zilnică trebuie administrată în mai multe prize.

Simptome severe

Doza uzuală variază între 6-15 mg/zi, împărţită în 2-3 prize zilnice.

Copii

Nu se recomandă administrarea medicamentului copiilor cu vârsta sub 3 ani.

Pentru copiii cu vârsta între 3 şi 12 ani, se recomandă o doză iniţială de 0,5 mg/zi. Medicul va creşte doza în funcţie de necesităţi.

Tulburări psihotice

Doza zilnică poate varia între 0,05-0,15 mg/kg cor/zi.

Tulburări non-psihotice, sindrom Tourette

Se recomandă o doză zilnică între 0,05-0,075 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu haloperidol pot include: letargie, vorbire greoaie, agitaţie, nelinişte, convulsii, febră, bătăi cardiace neregulate, comă, deces.

Hartril vezi Ramipril

Helex vezi Xanax

Helicid vezi Omeprazol

Helicocin

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Helicocin este o combinaţie de antibiotice, amoxicilină şi metronidazol. Se utilizează pentru eradicarea infecţiei cu Helicobacter pylori din mucoasa gastrică, fiind indicat în tratamentul gastritelor cronice acutizate sau al ulcerului duodenal

Important de ştiut

Este importantă administrarea regulată a tratamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Poate fi necesară administrarea în paralel a antiacidelor. Respectaţi strict indicaţiile medicului şi nu întrerupeţi tratamentul decât la recomandarea acestuia.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Se poate administra pe stomacul gol sau în timpul mesei.

Medicamentul conţine un comprimat oval de amoxicilină şi un comprimat rotund de metronidazol. Cele două comprimate trebuie administrate unul după altul, imediat, conform recomandărilor medicului.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză la ora normală şi continuaţi conform programului normal de administrare până la terminarea tratamentului. Nu încercaţi să recuperaţi doza uitată prin administrarea unei doze duble. Dacă săriţi mai mult de 4 doze, cereţi sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- febră, dureri în gât şi cefalee însoţite de rash cutanat sever cu apariţia de vezicule, descuamare şi înroşirea pielii
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- diaree apoasă sau cu sânge
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- agitaţie, confuzie, gânduri sau comportamente bizare
- convulsii

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: greaţă, inapetenţă, constipaţie; uscarea gurii; cefalee; pete albe sau dureroase în interiorul gurii sau gâtului; tuse, strănut, nas înfundat sau curgător.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenţa afecţiunilor acute ale sistemului nervos central sau a discraziilor sanguine. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la amoxicilină sau metronidazol.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: astm; afecţiuni hepatice; afecţiuni renale; afecţiuni hemoragice; mononucleoză; istoric de diaree provocată de antibiotice; afecţiuni ale sistemului nervos, epilepsie sau afecţiuni convulsivante. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecţiuni.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului şi timp de cel puţin 3 zile după terminarea acestuia. Pot apare accelerarea ritmului cardiac, senzaţie de căldură şi înroşire la nivelul pielii, furnicături, greaţă vărsături la asocierea alcoolului cu metronidazolul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina (Phenhydan), fenobarbital
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)

- litiu
- disulfiram (Antalcool)
- metotrexat (Antifolan, Methotrexat)
- probenecid
- antibiotice sulfamidice cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Berlocid, Biseptol, Sumetrolim, Tagremin), sulfasalazina (Salazidin, Salazopyrin)
- antibiotice cum ar fi azitromicina (Azatril, Azibiot, Azitrox, Sumamed), claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- antibiotice tetraciclinice cum ar fi doxiciclina (Unidox Solutab, Vibramycin D), tetraciclina.

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii sau alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Se recomandă administrarea a unui comprimat oval (750 mg amoxicilină) şi un comprimat rotund (500 mg metronidazol) de trei ori pe zi timp de 12 zile. În cazul prezenţei insuficienţei renale medicul va administra doze mai mici.

Nu se recomandă administrarea medicamentului persoanelor cu vârsta sub 18 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu Helicocin pot include: confuzie, tulburări de comportament, rash cutanat sever, convulsii, scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia, tulburări de echilibru sau de coordonare a mişcărilor, amorţeli sau furnicături.

Hermes Cevitt vezi Ascovit

Herpesin vezi Aciclovir

Hidrasec

Denumire comună internaţională: Racecadotrilum
Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Racecadotril face parte din clasa medicamentelor antidiareice

antisecretorii. Se utilizează pentru tratamentul diareei acute la copii şi adulţi

Important de ştiut

Dacă diareea nu încetează după câteva zile de tratament sau dacă observaţi agravarea acesteia, anunţaţi medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Nu administraţi o doză mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghiţiţi fiecare capsulă cu o cantitate suficientă de apă. Pulberea pentru soluţie orală se dizolvă în apă sau alt lichid, sau se amestecă cu alimente fiind administrată o dată toată cantitatea preparată.

Dacă săriţi o doză – medicamentul se administrează de obicei la nevoie, după fiecare scaun diareic.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de aşteptat apariţia unor efecte adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) anunţaţi imediat medicul.

Când nu se administrează?

Medicamentul este contraindicat în prezenţa insuficienţei renale sau hepatice, în cazul intoleranţei la fructoză, sindrom de malabsorbţie a glucozei şi galactozei sau deficit de sucrază-izomaltază. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Este importantă rehidratarea pe durata tratamentului diareei acute la sugari şi la copii în general. Aceasta se poate face cu soluţii pentru rehidratare orală. Cereţi informaţii suplimentare medicului şi respectaţi indicaţiile acestuia.

Este necesar ca sugarul să bea lichide frecvent, de exemplu la fiecare sfert de oră pentru a preveni deshidratarea.

În cazul prezenţei unei diareei infecţioase cu manifestări clinice ce sugerează un mecanism invaziv, este necesară instituirea unui tratament antibiotic. Urmaţi sfatul medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 100 mg (o capsulă). Doza se poate repeta la interval de 8 ore până la încetarea diareei. Doza zilnică nu trebuie să depăşească 400 mg iar durata tratamentului nu trebuie să fie mai mare de 7 zile.

Copii între 1-9 luni

Se recomandă administrarea a 1 plic de 4 ori pe zi în prima zi, apoi 1 plic de 3 ori pe zi în zilele următoare.

Copii între 9-30 de luni

Doza recomandată este de 2 plicuri de 4 ori pe zi în prima zi, apoi 2 plicuri de 3 ori pe zi în zilele următoare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Hidrasec.

Hidrocortizon

Denumire comună internaţională: Hydrocortisonum
Forme de prezentare: Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Hidrocortizon este un corticosteroid topic. Reduce activitatea unor substanţe din organism responsabile de apariţia inflamaţiei, înroşirii şi umflării. Hidrocortizon topic se utilizează pentru tratamentul inflamaţiilor cutanate provocate de un număr de afecţiuni cum ar fi reacţiile alergice, eczemele, psoriazis.

Important de ştiut

La aplicarea topică a hidrocortizonului, inevitabil o anumită cantitate se absoarbe prin piele în circulaţia sistemică. O absorbţie crescută poate provoca efecte adverse nedorite la distanţă de locul aplicării. Pentru a evita acest lucru, evitaţi utilizarea cantităţilor mari de medicament, pe zone extinse ale pielii şi nu acoperiţi zona tratată cu bandaje ocluzive (ce nu permit circulaţia aerului) decât la indicaţia medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică conform indicaţiilor medicului. Nu utilizaţi o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Spălaţi-vă pe mâini înainte şi după fiecare aplicare, doar dacă nu utilizaţi medicamentul pentru tratamentul unei afecţiuni a mâinilor. Aplicaţi o mică cantitate de unguent pe zona respectivă şi masaţi uşor până la încorporarea acesteia în piele. Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, gura, cu zonele cu pliuri ale pielii sau zone unde piele este subţiată. Nu acoperiţi zona tratată cu bandaje sau orice altceva decât la indicaţia medicului.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală sau căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergíce (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- tulburări de vedere, halouri în jurul luminilor
- bătăi cardiace neregulate
- tulburări ale somnului (insomnie)
- creştere ponderală, umflarea feţei
- oboseală excesivă.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: înroşirea pielii, senzaţie de arsură, înţepături, mâncărimi, descuamarea pielii; subţierea pielii; apariţia de vezicule; vergeturi.

Când nu se administrează?

Hidrocortizon nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Dacă medicamentul se utilizează pe o suprafaţă întinsă de piele timp îndelungat – sau dacă acoperiţi zona tratată cu bandaje ocluzive – cantitatea de medicament absorbită în organism poate provoca eventual apariţia sindromului Cushing. Semnele şi simptomele acestei afecţiuni pot include: faţă "în lună plină"

(rotundă şi pufoasă), depunerea de grăsime pe trunchi şi ceafă, vergeturi violacee pe piele. Pot de asemenea apare alte probleme endocrine sau creştere cantităţii de glucoză în sânge sau urină. Copiii, datorită raportului crescut al suprafeţei corporale faţă de greutatea corpului sunt în special susceptibili la aceste efecte adverse.

Utilizarea pe termen lung a medicamentului la copii poate afecta creşterea şi dezvoltarea.

Dacă observaţi apariţia iritaţiei pielii, încetaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Administraţi medicamentul pe durata sarcinii numai la indicaţia medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul

Doze recomandate

Adulţi

Se aplică o cantitate suficientă de unguent la nivelul zonei afectate de 2-4 ori pe zi în funcţie de severitatea afecţiunii.

Copii

Se va aplica cantitatea minimă de medicament necesară pentru tratamentul afecţiunii, conform sfatului medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu hidrocortizon pot include: sindrom Cushing, afecţiuni endocrine, creşterea glicemiei sau a glucozuriei (cantităţii de glucoză din urină).

Hidroxizin

Denumire comună internaţională: Hydorxyzinum
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Hidroxizin are activitate deprimantă asupra sistemului nervos central (creier şi măduva spinării) ceea ce are ca efect relaxarea

şi ameliorarea anxietăţii. Medicamentul este indicat pentru tratamentul tulburărilor anxioase sau a tensiunii şi stresului înaintea unei intervenţii chirurgicale de exemplu. Aceasta poate creşte efectele sedativelor şi analgezicelor, fiind deci benefică şi după operaţie.

Hidroxizin este de asemenea un antihistaminic. Blochează efectele histaminei, o substanţă întâlnită în mod normal în organism. Această acţiune face hidroxizina utilă pentru tratamentul unor afecţiuni alergice, în special cele cutanate cum ar fi urticaria, pruritul, rash-ul cutanat.

H

Important de ştiut

Medicamentul nu este destinat utilizării prelungite (mai mult de 4 luni). Medicul va reevalua periodic necesitatea continuării tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Administraţi fiecare drajeu cu o cantitate suficientă de apă. Nu administraţi medicamentul în cantitate mai mare sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţia, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: ameţeli, letargie, somnolenţă, confuzie; tulburări de vedere, uscarea gurii; greaţă, vărsături.

Când nu se administrează?

Hidroxizin nu se administrează persoanelor însărcinate sau celor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor cardiace, hepatice sau renale. Pot fi necesare ajustări ale

dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Hidroxizin poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc crescut sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate accentua ameţelile şi letargia provocate de hidroxizin.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alte antihistaminice cum ar fi cetirizina (Alerid, Analergin, Celerg), ciproheptadina (Peritol), loratadina (Claritine, Erolin, Flonidan), prometazina (Romergan) sau altele
- analgezice narcotice cum ar fi morfina (Sevredol, Vendal), oxicodona (Oxycontin), fentanil (Durgesic, Fentanyl, Ionsys), codeina (Codeina Fosfat, Fosfat de Codeină)
- sedative cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital) sau altele
- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- antidepresive cum ar fi clomipramina (Anafranil), doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft) sau altele.

H

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

De asemenea nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Tulburări anxioase, stare de tensiune şi stress

Pentru adulţi se recomandă administrarea unei doze de 50-100 mg de 4 ori/zi. Pentru copii cu vârsta sub 6 ani se recomandă administrarea a 50 mg/zi în mai multe prize. Pentru copiii cu vârsta peste 6 ani se recomandă 50-100 mg/zi divizate în mai multe prize.

Prurit datorat afecţiunilor alergice

Doza uzuală pentru adulţi este de 25 mg de 3-4 ori/zi. Pentru copii sub 6 ani se recomandă o doză zilnică totală de 50 mg împărţită în mai multe prize. Copiilor peste 6 ani li se recomandă o doză de 50-100 mg/zi împărţită în mai multe prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptome supradozării cu Hidroxizin pot include: letargie extremă, greaţă, vărsături, convulsii, halucinaţii, reducerea ritmului respirator.

Hirudoid vezi Lasonil

Histac vezi Ranitidina

Hivid

Denumire comună internaţională: Zalcitabinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zalcitabina este un medicament antiviral ce previne multiplicarea celulelor virusului imunodeficienţei umane (HIV) în organism. Hivid se utilizează pentru tratamentul infecţiei HIV ce poate provoca boala SIDA (sindromul imunodeficienţei dobândite).

Important de ştiut

Deşi zalcitabina poate încetini progresia infecţiei HIV, medicamentul nu vindecă infecţia. Există în continuare riscul apariţiei infecţiilor oportuniste. Sunt în continuare necesare efectuarea regulată a examenelor medicale şi de laborator pentru evaluarea stării de sănătate. De asemenea anunţaţi imediat medicul dacă observaţi orice modificare a stării de sănătate pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. De obicei se administrează la fiecare 8 ore însă în prezenţa afecţiunilor renale se poate administra la 12 sau 24 de ore.

Luaţi medicamentul pe stomacul gol cu cel puţin o oră înainte sau 2 ore după masă. Acest lucru va favoriza absorbţia medicamentului în organism. Înghiţiţi fiecare comprimat cu o cantitate suficientă de lichid.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- afectare hepatică – greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunului, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- acidoză lactică – durere sau slăbiciune musculară, senzaţie de rece sau amorţeală în mâini sau picioare, respiraţie greoaie, greaţă şi vărsături, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- pancreatită – durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază în spate, greaţă, vărsături, accelerarea ritmului cardiac
- neuropatie periferică – amorţeli, furnicături sau durere la nivelul mâinilor sau picioarelor
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală neobişnuită, piele palidă
- pete albe, dureroase în interiorul gurii sau pe buze
- convulsii
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome gripale
- orice alt semn sau simptom al unei infecţii.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: uşoară greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree, constipaţie; cefalee, oboseală; rash cutanat; modificarea distribuţiei ţesutului adipos (grăsimii) în organism (depunerea acesteia pe mâini, picioare, faţă, ceafă, sâni, trunchi).

Când nu se administrează?

Hivid nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: istoric de pancreatită; tratamente similare cu zalcitabina cum ar fi abacavir, didanozină, lamivudină, stavudină, tenofovir, zidovudină; afecţiuni renale; afecţiuni hepatice (inclusiv hepatită virală B). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Zalcitabina poate provoca acidoză lactică (acumularea de acid lactic în organism). Simptomele acestei afecţiuni pot începe treptat, agravându-se pe măsura trecerii timpului. Acestea pot include slăbiciune sau dureri musculare neobişnuite, respiraţie dificilă, ritm cardiac accelerat sau neregulat, greaţă, vărsături, dureri de stomac, senzaţie de rece sau amorţeli în mâini sau picioare. Anun-

ţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia acestor simptome.

Zalcitabina poate provoca de asemenea efecte adverse severe sau cu risc vital la nivelul pancreasului sau ficatului. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor simptome: durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază către spate, bătăi cardiace rapide, greaţă, vărsături, diaree, pierderea apetitului, febră joasă, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Boala HIV/SIDA se tratează de obicei cu o combinaţie de medicamente. Pentru ca tratamentul să fie eficient este necesară administrarea regulată a acestora pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu modificaţi dozele de medicament fără acordul medicului.

Evitaţi administrarea antiacidelor fără acordul medicului. Acestea pot împiedica absorbţia medicamentului. Utilizaţi doar tipul de antiacid recomandat de către medic şi conform instrucţiunilor acestuia.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate creşte riscul apariţiei leziunilor pancreatice sau hepatice.

Administrarea medicamentului nu va preveni transmiterea infecţiei HIV la alte persoane prin contacte sexuale neprotejate sau prin contaminare cu sânge infectat. Discutaţi cu medicul asupra măsurilor de prevenire a transmiterii infecţiei la alte persoane şi respectaţi-le cu stricteţe pe toată durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- nitrofurantoin
- probenecid
- amfotericina B
- antibiotice cum ar fi amikacina, gentamicina, kanamicina, neomicina, netilmicina, streptomicina, tobramicina
- alte medicamente ce pot afecta pancreasul cum ar fi asparaginaza (Asparaginase), azatioprina (Imuran), estrogeni (anticonceptionale orale sau terapie de substituţie hormonală), furosemid (Diurex, N-Furosemid), metildopa (Dopegyt), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril), diuretice, antibiotice sulfamidice, antibiotice tetraciclinice.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Infecţia cu HIV poate trece

fătului dacă nu se urmează un tratament adecvat pe durata sarcinii.

Este contraindicată alăptarea pe durata tratamentului. De fapt, femeile cu HIV/SIDA nu trebuie să alăpteze deoarece infecţia se poate transmite prin laptele matern chiar dacă nu a fost transmisă pe durata sarcinii.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală este de 0,75 mg la fiecare 8 ore. În prezenţa insuficienţei renale medicul poate ajusta dozele.

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 13 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu zalcitabină pot include: letargie, vărsături, senzaţie de arsură, furnicături sau durere la nivelul mâinilor sau picioarelor.

Holetar vezi Lovastatin

Hotemin vezi Piroxicam

Humalog

Denumire comună internaţională: Insulinum Lispro
Alte denumiri comerciale: Lyprolog
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă, Suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Insulina este un hormon produs în mod natural în organism de către pancreas. Insulina permite corpului să utilizeze glucoza din alimente sub formă de energie. Atunci când cantitatea de insulină produsă în organism este insuficientă sau când aceasta este ineficientă, apare diabetul zaharat. Această afecţiune este caracterizată de nivele crescute ale glicemiei (glucoza din sânge). Persoanele ce suferă de diabet au nevoie de insulină obţinută în laborator sau obţinută de la porci (care este similară cu cea umană) pentru a reduce nivelele glucozei în sânge.

Humalog se utilizează în tratamentul diabetului zaharat.

Important de ştiut

Insulina lispro diferă de insulina normală prin rapiditatea debutului acţiunii sale şi prin perioada de timp în care aceasta este eficientă. Deoarece insulina lispro îşi începe activitatea imediat după ce este injectată, administrarea acesteia trebuie făcută cu 15 minute înainte sau imediat după masă. Dacă se întârzie servirea mesei, poate apare hipoglicemie.

Administrarea corectă

Administraţi insulina lispro strict conform prescripţiei medicului. Dacă nu înţelegeţi explicaţiile medicului, cereţi medicului sau farmacistului informaţii suplimentare.

Nu utilizaţi insulina ce are culoarea modificată, pare densă, are particule în suspensie sau are aspect diferit faţă de celelalte flacoane, cartuşe sau pen-uri.

Dacă amestecaţi diferite tipuri de insulină în aceeaşi seringă, urmaţi instrucţiunile medicului şi extrageţi întotdeauna formele diferite de insulină în aceeaşi ordine (de obicei prima dată cea clară). Aceasta va preveni erorile de dozare. Nu amestecaţi diferite tipuri de insulină în aceeaşi seringă decât la indicaţia medicului. Unele tipuri de insulină nu trebuiesc amestecate.

Alternaţi locurile de injectare conform indicaţiilor medicului. De obicei nu trebuie reinjectată insulina la o distanţă mai mică de 2,5 cm de o injectare anterioară în decurs de o lună.

Dacă săriţi o doză – urmaţi sfatul medicului Dacă săriţi o doză de insulină. Pentru a preveni neadministrarea unei doze asiguraţi-vă că aveţi întotdeauna o rezervă de insulină disponibilă, în special atunci când plecaţi în concediu.

Cum păstrăm medicamentul - insulina lispro trebuie păstrată la rece, la frigider (între 2° şi 8°C), dar nu la congelator. Daca nu este posibil păstrarea acesteia la frigider, flaconul de insulină lispro pe care îl utilizaţi poate fi păstrat şi la temperatura camerei (sub 30°C) până la 28 de zile, atâta timp cât nu este expus la o sursă directă de căldură şi lumină. Nu utilizaţi insulina lispro dacă în prealabil a fost congelată.

Ce efecte adverse pot apare?

Rar, unele persoane pot avea o reacţie alergică la administrarea insulinei. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor simptome: dificultate la respiraţie, urticarie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Efectele adverse ale insulinei rezultă în majoritatea cauzei în urma fluctuaţiilor nivelelor glicemiei în organism. Învăţaţi să recunoaşteţi şi să combateţi hiperglicemia (nivelele crescute ale glicemiei) sau hipoglicemia (nivlele scăzute ale glicemiei). De ase-

menea explicaţi familiei şi celor apropiaţi manifestările acestora şi modul de combatere.

Scăderea glicemiei poate apare atunci când se utilizează o cantitate prea mare de insulină, când se sare sau se întârzie administrarea mesei, la efort fizic intens, în timpul unor boli în special care implică vărsături sau diaree, la administrarea altor medicamente, după consumul de alcool sau în alte situaţii. Simptomele hipoglicemiei pot include: tremor, greaţă, cefalee, letargie, slăbiciune, ameţeli, ritm cardiac accelerat, piele palidă, rece, transpiraţii reci, anxietate, dificultăţi de concentrare. Păstraţi întotdeauna la îndemână o formă de zahăr cum ar fi bomboane, ciocolată, tablete de glucoză pentru a le administra atunci când observaţi apariţia hipoglicemiei.

Creşterea glicemiei poate apare atunci Când nu se administrează? suficientă insulină, dacă mâncaţi semnificativ mai mult decât de obicei, dacă faceţi efort fizic mai puţin, dacă luaţi alte medicamente, în prezenţa unor boli sau în alte situaţii. Simptomele hiperglicemiei pot include: sete accentuată, foame accentuată, creşterea cantităţii de urină eliminată. Monitorizaţi nivlele insulinei şi apelaţi la medic dacă aceste sunt constant crescute.

Pot apare unele efecte adverse la locul de injectare. Dacă zona respectivă devine dură, împăstată sau cu multiple mici depresiuni, consultaţi medicul înainte de a reinjecta insulină în zona respectivă.

Când nu se administrează?

Insulina se administrează doar pentru controlul diabetului zaharat.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra altor afecţiuni prezente sau a altor tratamente urmate, chiar şi cu medicamente OTC (eliberate fără prescripţie), inclusiv vitamine, minerale sau produse din plante. Anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Nu schimbaţi forma comercială a insulinei utilizate fără a anunţa mai întâi medicul. Unele mărci sunt interschimbabile, altele nu.

Respectaţi în continuare dieta şi programul de exerciţii fizice hotărât împreună cu medicul dumneavoastră. Modificarea dietei şi a efortului fizic pot necesita modificarea cantităţii de insulină administrată.

Purtaţi întotdeauna o formă de identificare asupra dumneavoastră care să specifice că sunteţi diabetic şi în tratament cu insulină.

Îngrijirea şi igiena corectă a picioarelor, ochilor, dinţilor şi a tot corpului în general sunt foarte importante pentru pacienţii diabetici. Respectaţi programul vizitelor la medicul generalist, stomatolog sau oftalmolog după recomandările medicului dumneavoastră.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta scade nivelele glucozei în sânge putând apare hipoglicemie severă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Multe alte medicament pot interacţiona cu insulina şi afecta nivlele glicemiei. Nu administraţi nici un alt medicament, inclusiv produse OTC, vitamine, minerale sau produse din plante fără a consulta mai întâi medicul.

H

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Medicul va prescrie tipul de insulină utilizat, doza, numărul de injecţii necesare pe parcursul unei zile şi intervalul de administrare al acestora. Fiecare caz de diabet are particularităţile sale şi de aceea este necesară realizarea unui program individual pentru fiecare pacient în parte.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu insulină lispro reflectă nivelele scăzute ale glicemiei şi includ: cefalee, bătăi cardiace neregulate, creşterea frecvenţei cardiace sau a pulsului, transpiraţii, tremor, greaţă, foame accentuată, anxietate.

Humex Expectorant

Denumire comună internaţională: Carbocisteinum

Alte denumiri comerciale: Carbocisteina, Estival, Fluidol, Fluifort, Mucotreis, Pectodrill, Rhinathiol

Forme de prezentare: Sirop, Soluţie orală, Pulbere pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Carbocisteina este un mucolitic. Acesta acţionează prin desfacerea unor legături chimice din interiorul mucusului ce are ca rezultat fluidifierea acestuia. Acest lucru favorizează expectorarea mucusului prin tuse.

Carbocisteina se utilizează pentru afecţiuni respiratorii cum ar fi bronşite, astm sau fibroză cistică sau în orice altă afecţiune caracterizată prin hipersecreţie de mucus inclusiv otita medie supurativă şi bolile pulmonare obstructive cronice.

H

Important de ştiut

Nu administraţi un medicament cu acţiune antitusivă (cum ar fi pseudoefedrină sau codeină) sau antisecretorie (cu acţiune atropinică) în asociaţie cu un mucolitic cum este carbocisteina. Pot apare efecte adverse severe.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Măsuraţi cantitatea de sirop sau soluţie orală ce urmează a fi administrată. Nu administraţi o cantitate mai mare sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de acţiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: tulburări gastrice, greaţă, diaree, rash.

Când nu se administrează?

Humex Expectorant nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau cu ulcer peptic.

Atenționări speciale

La pacienții cu diabet zaharat se va ține cont de conținutul de 5 g de zahăr dintr-o lingură de sirop.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 750 mg carbocisteină (15 ml Humex Expectorant sirop pentru adulți – o lingură) de 3 ori/zi.

Copii

Se recomandă administrarea zilnică a 1-4 lingurițe Humex Expectorant sirop pentru copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu carbocisteină pot include: dureri în partea superioară a abdomenului, greață, diaree.

Humulin

Denumire comună internațională: Insuline Umane

Alte denumiri comerciale: Actraphane, Actrapid, Insulatard, Insulin Human, Insuman Basal, Insuman Comb, Insuman Rapid, Mixtard, Protaphane, Velosulin

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Insulina se utilizează pentru tratamentul diabetului zaharat atunci când modificările dietei şi medicația orală nu controlează adecvat afecțiunea. Insulina este un hormon produs de către pancreas, fiind necesar organismului la metabolizarea glucidelor.

Insulina ajută la trecerea glucidelor prin membrana celulară unde apoi sunt prelucrate. La persoanele cu diabet, organismul fie nu produce destulă insulină, fie insulina produsă nu poate fi utilizată în mod corespunzător.

Important de ştiut

Indiferent de tipul de insulină prescris de către medic, este necesară respectarea cu atenție a dietei recomandate de către acesta. Nerespectarea dietei poate avea consecințe severe putând duce la apariția hipoglicemiei care dacă este severă poate amenința viața.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Înainte de a administra injecția citiți cu atenție instrucțiunile producătorului în privința preparării şi injectării pen-ului sau seringii.

Dacă săriți o doză – urmați sfatul medicului Dacă săriți o doză de insulină. Pentru a evita neadministrarea unei doze asigurați-vă ca aveți întotdeauna la dumneavoastră suficientă insulină, în special dacă mergeți în vacanță.

Cum păstrăm medicamentul – păstrați insulina la frigider (însă nu în congelator) sau în alt loc răcoros şi întunecos. Nu expuneți insulina la căldură sau lumină solară directă. Unele tipuri de seringi preumplute pot fi păstrate la temperatura camerei pentru o săptămână sau o lună. Nu utilizați insulina ce a fost congelată sau al cărei termen de garanție a expirat.

Ce efecte adverse pot apare?

Rar, unele persoane pot avea o reacție alergică la administrarea insulinei. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor simptome: dificultate la respirație, urticarie, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Efectele adverse ale insulinei rezultă în majoritatea cauzei în urma fluctuațiilor nivelelor glicemiei în organism. Învățați să recunoaşteți şi să combateți hiperglicemia (nivelele crescute ale glicemiei) sau hipoglicemia (nivlele scăzute ale glicemiei). De asemenea explicați familiei şi celor apropiați manifestările acestora şi modul de combatere.

Scăderea glicemiei poate apare atunci când se utilizează o cantitate prea mare de insulină, când se sare sau se întârzie administrarea mesei, la efort fizic intens, în timpul unor boli în special care implică vărsături sau diaree, la administrarea altor medicamente, după consumul de alcool sau în alte situații. Simptomele hipoglicemiei pot include: tremor, greață, cefalee, letargie, slăbiciune, amețeli, ritm cardiac accelerat, piele palidă, rece, transpirații reci,

anxietate, dificultăţi de concentrare. Păstraţi întotdeauna la îndemână o formă de zahăr cum ar fi bomboane, ciocolată, tablete de glucoză pentru a le administra atunci când observaţi apariţia hipoglicemiei.

Creşterea glicemiei poate apare atunci Când nu se administrează? suficientă insulină, dacă mâncaţi semnificativ mai mult decât de obicei, dacă faceţi efort fizic mai puţin, dacă luaţi alte medicamente, în prezenţa unor boli sau în alte situaţii. Simptomele hiperglicemiei pot include: sete accentuată, foame accentuată, creşterea cantităţii de urină eliminată. Monitorizaţi nivlele insulinei şi apelaţi la medic dacă aceste sunt constant crescute.

Pot apare unele efecte adverse la locul de injectare. Dacă zona respectivă devine dură, împăstată sau cu multiple mici depresiuni, consultaţi medicul înainte de a reinjecta insulină în zona respectivă.

H

Când nu se administrează?

Insulina trebuie utilizată doar pentru tratamentul diabetului zaharat.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra altor afecţiuni prezente sau a altor tratamente urmate, chiar şi cu medicamente OTC (eliberate fără prescripţie), inclusiv vitamine, minerale sau produse din plante. Anunţaţi medicul dacă aveţi afecţiuni renale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Nu schimbaţi forma comercială a insulinei utilizate fără a anunţa mai întâi medicul. Unele mărci sunt interschimbabile, altele nu.

Respectaţi în continuare dieta şi programul de exerciţii fizice hotărât împreună cu medicul dumneavoastră. Modificarea dietei şi a efortului fizic pot necesita modificarea cantităţii de insulină administrată.

Purtaţi întotdeauna o formă de identificare asupra dumneavoastră care să specifice că sunteţi diabetic şi în tratament cu insulină.

Îngrijirea şi igiena corectă a picioarelor, ochilor, dinţilor şi a tot corpului în general sunt foarte importante pentru pacienţii diabetici. Respectaţi programul vizitelor la medicul generalist, stomatolog sau oftalmolog după recomandările medicului dumneavoastră.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta scade nivelele glucozei în sânge putând apare hipoglicemie severă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Multe alte medicament pot interacţiona cu insulina şi afecta nivlele glicemiei. Nu administraţi nici un alt medicament, inclusiv produse OTC, vitamine, minerale sau produse din plante fără a consulta mai întâi medicul.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizaţi medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

H

Doze recomandate

Medicul va prescrie tipul de insulină utilizat, doza, numărul de injecţii necesare pe parcursul unei zile şi intervalul de administrare al acestora. Fiecare caz de diabet are particularităţile sale şi de aceea este necesară realizarea unui program individual pentru fiecare pacient în parte.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu insulină reflectă nivelele scăzute ale glicemiei şi includ: cefalee, bătăi cardiace neregulate, creşterea frecvenţei cardiace sau a pulsului, transpiraţii, tremor, greaţă, foame accentuată, anxietate.

Hypnogen vezi Stilnox

Hypoten vezi Atenolol

Hytrin

Denumire comună internaţională: Terazosinum
Alte denumiri comerciale: Kornam, Terazosin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Terazosin face parte dintr-un grup de medicamente numite blocante alfa-adrenergice. Terazosin provoacă dilatarea vaselor de sânge (arterelor şi venelor) ameliorând circulaţia sanguină. Terazosin provoacă de asemenea relaxarea musculaturii prostatei şi a colului vezical ameliorând micţiunile (urinarea).

Terazosin se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii sanguine şi al hipertrofiei benigne de prostată.

Important de ştiut

Dacă luaţi terazosin pentru tratamentul hipertensiunii arteriale este necesară administrarea regulată a acestuia pentru a menţine eficienţa medicamentului. Deoarece presiunea arterială scade treptat, pot fi necesare câteva săptămâni până la apariţia completă a efectelor medicamentului. Continuaţi administrarea medicamentului chiar şi în lipsa simptomelor; hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiţi-vă că medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menţine sub control, administrarea medicamentului putând fi necesară toată viaţa.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul oral conform indicaţiilor medicului. Se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, Săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament. Dacă săriţi peste mai mult doze la rând consultaţi medicul înainte de a readministra medicamentul. Poate fi necesară ajustarea dozelor.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- ameţeli severe sau leşin
- umflarea mâinilor, a gleznelor sau a picioarelor
- erecţie dureroasă sau care durează mai mult de 4 ore.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: fatigabilitate, dureri de cap, senzaţie de furnicături sau amorţeală, nas înfundat, tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Terazosin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie

la medicament.

Atenţionări speciale

Terazosin poate avea efecte adverse asupra pupilelor în timpul intervenţiei chirurgicale pentru cataractă. Dacă suferiţi o intervenţie oftalmologică pe durata tratamentului cu terazosin, informaţi din timp medicul în privinţa tratamentului urmat. Nu încetaţi administrarea medicamentului decât la sfatul medicului.

Terazosin reduce tensiunea arterială şi poate provoca ameţeli sau leşin, în special la începutul tratamentului. Pentru a evita acest lucru, administraţi medicamentul la culcare. Puteţi continua administrarea medicamentului la culcare dacă ameţelile continuă să apară.

Pot apare ameţeli la trezirea din somn. Aveţi grijă la ridicarea în picioare.

Terazosin poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi administrarea altor medicamente ce provoacă somnolenţă (cum ar fi cele pentru răceală, durere, relaxante musculare, anticonvulsivante, împotriva depresiei sau anxietăţii). Acestea pot accentua somnolenţa provocată de terazosin.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special asupra altor medicamente pentru hipertensiune. Poate fi necesară ajustarea dozelor de medicament.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini.

Nu se ştie dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă afectează sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune arterială

Doza uzuală iniţială este de 1 mg/zi administrată la culcare. Medicul poate creşte lent doza până la obţinerea controlului tensiunii arteriale. Doza uzuală recomandată este de 1-5 mg administrată o dată pe zi. Totuşi, la unii pacienţi poate fi necesară o doză de până la 20 mg/zi.

Hiperplazia benignă de prostată

Doza uzuală iniţială este de 1 mg la culcare. Medicul va crete doza treptat până la 10 mg/zi administrate într-o singură priză, de obicei timp de 4-6 săptămâni.

Dacă încetaţi administrarea medicamentului timp de câteva zile, medicul va reîncepe tratamentul cu 1 mg/zi.

Copii

Siguranţa şi eficacitatea administrarea medicamentului la copii nu a fost stabilită.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu terazosin pot include: ameţeli severe, leşin, respiraţie superficială, puls slab şi rapid, piele rece, umedă.

Ibalgin vezi Ibuprofen

Ibufen vezi Ibuprofen

Ibugesic vezi Ibuprofen

Ibuprofen

Denumire comună internaţională: Ibuprofenum

Alte denumiri comerciale: Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen, Ibugesic, Ibuprom, Ibutop, Imet, Macrofen, Nurofen, Paduden, Profinal, Reuprofen, Rupan, Sarixell, Solpaflex, Upfen, Volini

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate efervescente, Comprimate orodispersabile, Capsule, Capsule eliberare prelungită, Capsule moi, Drajeuri, Suspensie orală, Granule pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ibuprofen face parte dintr-un grup de medicamente numite antiinflamatoare nesteroidiene (AINS). Acesta acţionează prin reducerea nivelelor unor substanţe ce provoacă inflamaţia şi durerea.

Ibuprofen se utilizează pentru combaterea durerii sau inflamaţiei cum ar fi cefalee, dureri de dinţi, dureri lombare. Artrite, crampe menstruale, leziuni minore sau altele.

Important de ştiut

Dacă administraţi regulat medicamentul pentru o perioadă prelungită de timp, sunt necesare controale medicale periodice.

Pot apare ulcere sau hemoragii intestinale, uneori fără nici un alt simptom prevestitor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului.

Dacă apare discomfort gastric, medicamentul se poate administra cu alimente sau cu lapte.

Dacă utilizaţi medicamentul pentru combaterea artritei, este necesară administrarea regulată a acestuia. De asemenea respectaţi programul consultaţiilor la medic pentru evaluarea reacţiilor adverse ale medicamentului.

Dacă săriţi o doză – deoarece ibuprofen se administrează de obicei la nevoie, neadministrarea unei doze nu este o problemă. Dacă administraţi regulat ibuprofen, luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentul şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, dificultate la respiraţie, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături în zaţ de cafea
- umflare sau creştere rapidă în greutate
- scăderea sau creşterea cantităţii de urină eliminată
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât şi cefalee însoţite de rash cutanat sever cu apariţia de vezicule, descuamare şi înroşirea pielii
- hematoame, senzaţie de amorţeală, furnicături, durere sau slăbiciune musculară severă
- cefalee, febră, rigiditatea cefei, frisoane, creşterea sensibilităţii la lumină, apariţia de pete violacee pe piele şi/sau convulsii.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: dureri de stomac, uşoare arsuri retrosternale (pe coşul pieptului), diaree, constipaţie; balonare, gaze intestinale; ameţeli,

cefalee, nervozitate; rash cutanat sau rash; tulburări de vedere; ţiuituri în urechi.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu angioedem sau istoric de astm provocat de administrarea aspirinei sau a altor medicamente similare. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Antiinflamatoarele nesteroidiene pot creşte riscul apariţiei afecţiunilor cardiovasculare cu risc vital, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Riscul va creşte proporţional cu durata administrării medicamentului. Nu administraţi medicamentul imediat înainte sau după o intervenţie coronariană (grefă coronariană sau operaţie de bypass coronarian).

Antiinflamatoarele nesteroidiene pot de asemenea creşte riscul de apariţie a efectelor adverse severe gastrointestinale cum ar fi hemoragii sau perforaţii. Acestea pot fi fatale şi pot apare fără a fi precedate de alte simptome prevestitoare. Persoanele în vârstă au un risc mai mare de apariţie a acestor efecte adverse.

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau afecţiuni tromboembolice; afecţiuni cardiace, insuficienţă cardiacă congestivă sau hipertensiune arterială; istoric de ulcer gastric sau hemoragii gastrointestinale; astm; polipi nazali; afecţiuni renale sau hepatice; lupus eritematos sistemic; afecţiuni hemoragice; prezenţa fumatului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în privinţa acestor afecţiuni.

Dacă luaţi aspirină pentru prevenirea unui infarct miocardic sau al unui accident vascular cerebral, evitaţi administrarea ibuprofenului. Acesta poate reduce eficacitatea aspirinei de a proteja inima şi vasele de sânge. Dacă este necesară administrarea ambelor medicamente, luaţi ibuprofen cu cel puţin 8 ore înainte sau 30 de minute după administrarea aspirinei.

Nu administraţi alte medicamente cu eliberare OTC (fără reţetă) pentru tratamentul răcelii, gripei, alergiilor sau durerii, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre acestea conţin aspirină sau alte medicamente similare ibuprofenului şi pot creşte riscul apariţiei reacţiilor adverse severe.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta creşte riscul de apariţie a hemoragiilor intestinale.

Evitaţi expunerea prelungită la lumina solară. Ibuprofen poate creşte sensibilitatea pielii la soare. Utilizaţi creme pentru protecţie solară (cu factor de protecţie de minim 15) şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alte AINS cum ar fi diclofenac (Almiral, Clafen, Voltaren), etodolac (Febret), flurbiprofen (Strepsils Intensiv), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), ketoprofen (Fastum, Ketalgon, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal) sau altele
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), fosinopril (Fosipril, Monopril), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma), ramipril (Ampril, Emren, Piramil)
- litiu
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- metotrexat (Antifolan)
- corticosteroizi (prednison sau altele)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop).

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte adverse dacă se administrează la începutul sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Totuşi, dacă medicamentul se administrează în ultimele 3 luni de sarcină pot apare defecte congenitale ale nou-născutului. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la indicaţia medicului.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Poliartrită reumatoidă sau alte artrite inflamatorii

Doza uzuală este de 1200-3200 mg/zi divizate în 3-4 prize zilnice. Medicul va ajusta dozele în funcţie de nevoile individuale. Ameliorarea simptomelor se observă de obicei în aproximativ 2 săptămâni.

Durere uşoară sau moderată

Doza uzuală este de 400 mg la fiecare 4-6 ore la nevoie.

Dureri menstruale

Doza uzuală este de 400 mg la fiecare 4 ore. Începeţi tratamen-

tul la apariţia primelor simptome.

Copii

Scăderea febrei

Doza recomandată este de 5 mg/kg corp dacă temperatura corpului este mai mică de 39° Celsius sau 10 mg/kg corp dacă temperatura corpului este peste 39° Celsius. Febra trebuie să scadă timp de 6-8 ore. Nu administraţi o doză mai mare de 40 mg/kg corp în decurs de 24 de ore.

Dureri uşoare sau moderate

Doza uzuală este de 10 mg/kg corp la fiecare 6-8 ore. Nu administraţi mai mult de 4 astfel de doze în decurs de 24 de ore.

Poliartrită juvenilă

Doza uzuală iniţială este de 30-40 mg/kg corp/zi împărţită în 3-4 prize. Unii copii pot necesita doar 20 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu ibuprofen pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respiraţie superficială, leşin sau comă.

Ibuprom vezi Ibuprofen

Ibutin vezi Colobutine

Ibutop vezi Ibuprofen

Imet vezi Ibuprofen

Ikobel vezi Tobrex

Imigran

Denumire comună internaţională: Sumatriptanum
Alte denumiri comerciale: Sumacta, Sumatriptan, Sumigra
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sumatriptan se utilizează pentru combaterea cefaleei. Acţionează prin îngustarea vaselor de sânge de la nivelul creierului. De asemenea sumatriptan reduce acţiunea unor substanţe din organism ce pot declanşa cefaleea, greaţa, sensibilitatea la lumină şi sunete sau alte simptome ale migrenei.

Important de ştiut

Sumatriptan combate un episod de cefalee ce a apărut deja. Nu va preveni cefaleea şi nu va reduce numărul atacurilor migrenoase.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Nu utilizaţi medicamentul în doze mai mari sau pentru perioade de timp mai lungi decât cele recomandate de către medic. Administraţi medicamentul imediat ce observaţi apariţia simptomelor migrenei sau după debutul atacului migrenos.

Înghiţiţi comprimatele cu un pahar mare cu apă. Nu divizaţi comprimatele.

Dacă săriţi o doză – deoarece sumatriptan se utilizează la nevoie, nu este necesară administrarea regulată a medicamentului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- dureri toracice, senzaţie de apăsare în piept, durere ce iradiază în mâini şi umeri, greaţă, transpiraţii, senzaţie generală de rău
- slăbiciune sau senzaţie de amorţeală apărută brusc în special pe o parte a corpului
- cefalee apărută brusc, confuzie, tulburări de vedere, tulburări de limbaj sau de echilibru
- bătăi cardiace rapide, agitaţie, rigiditate musculară, halucinaţii, tulburări de coordonare a mişcărilor însoţite de greaţă, vărsături, diaree
- durere gastrică brusc apărută şi severă, diaree cu scaun
- convulsii
- amorţeli sau furnicături şi coloraţie palidă-violacee a degetelor de la mâini sau picioare.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: greaţă, vărsături, diaree; dureri musculare; senzaţie de căldură sau înroşirea pielii; presiune sau senzaţie de apăsare în orice zonă a corpului; nas curgător, înfundat, congestionat, tuse; ameţeli, somnolenţă, salivaţie excesivă sau transpiraţie.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie administrat pentru formele hemiplegice sau bazilare ale migrenei. De asemenea nu trebuie adminis-

trat persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

În plus, medicamentul nu trebuie utilizat în prezența anumitor afecțiuni cardiovasculare, inclusiv angină pectorală (dureri toracice), istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau alte afecțiuni circulatorii. Nu trebuie administrat în prezența insuficienței hepatice severe sau hipertensiune arterială necontrolată.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: epilepsie sau alte afecțiuni convulsive; hipertensiune arterială; afecțiuni hepatice; afecțiuni renale; afecțiuni coronariene (inclusiv prezența factorilor de risc ce includ diabet, menopauza, fumat, obezitate, hipertensiune, hipercolesterolemie, istoric familial de afecțiuni coronariene, vârsta peste 40 de ani, histerectomii la femei). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Sumatriptan poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), duloxetina (Ariclaim, Cymbalta, Xeristar, Yentreve), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), venlafaxina (Efectin, Velaxin)
- alt antimigrenos cum ar fi eletriptan (Replax), frovatriptan (Fromena), rizatriptan (Maxalt).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Sumatriptan poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este un comprimat de 50 sau 100 mg administrat cu apă sau alt lichid. Doza maximă administrată o dată este de 100 mg iar doza maximă în decurs de 24 de ore este de 200 mg. Administrați două doze succesive la cel puțin 2 ore distanță. Dacă simptomele nu dispar, contactați medicul.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu sumatriptan pot include: convulsii, tremor, înroșirea pielii, probleme respiratorii, colorarea albăstruie a buzelor sau degetelor, tulburări de vedere, lăcrimare sau salivație excesivă, slăbiciune sau lipsa coordonării mișcărilor.

Imodium

Denumire comună internațională: Loperamidum

Alte denumiri comerciale: Lopedium, Loperamid, Loperamidum Clorhidrat, Neo-Enteroseptol

Forme de prezentare: Capsule, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Loperamid încetinește ritmul digestiei astfel încât intestinul subțire are mai mult timp la dispoziție pentru a absorbi lichidele și substanțele nutritive din alimentele consumate.

Loperamid se utilizează pentru tratamentul diareе. Medicamentul este folosit de asemenea pentru a reduce cantitatea scaunului la persoanele cu ileostomă (anus contra naturii).

Important de știut

Dacă diareea nu dispare în timp de câteva zile sau dacă se agravează, anunțați medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Nu administrați medicamentul în doze mai mari sau pentru perioade mai lungi de timp decât cele recomandate de către medic.

Dacă săriți o doză – deoarece medicamentul se ia de obicei la nevoie, administrarea regulată nu este necesară. Totuși, dacă administrați medicamentul în mod regulat, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere de stomac severă, balonare
- diaree ce nu răspunde la tratament sau se agravează
- diaree apoasă, în cantitate mare sau cu sânge
- febră, dureri în gât şi cefalee însoţite de rash cutanat sever cu apariţia de vezicule, descuamare şi înroşirea pielii

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli, letargie, oboseală, constipaţie, dureri uşoare de stomac, rash cutanat minor sau prurit (mâncărimi).

I

Când nu se administrează?

Medicamentul se va evita în prezenţa diareei cu sânge sau de culoare neagră. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenţionări speciale

Informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: febră, mucus în scaun, istoric de afecţiuni hepatice, tratament antibiotic. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Asiguraţi un aport suficient de lichide pe durata tratamentului pentru a preveni deshidratarea.

Pot trece până la 48 de ore până la apariţia efectelor medicamentului. Continuaţi administrarea acestuia conform prescripţiei.

Anunţaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează după 10 zile de tratament.

Loperamid poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Tratamentul cu antibiotice poate provoca diaree care poate fi un semn al unei noi infecţii. Dacă aveţi diaree apoasă sau cu sânge anunţaţi medicul. Nu utilizaţi loperamid pentru combaterea diareei decât la indicaţia medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul dacă sunteţi

sub tratament cu saquinavir (Invirase). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau poate fi necesară evitarea tratamentului cu loperamid.

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 5 ani

Diaree acută

Doza iniţială recomandată este de 2 capsule pentru adulţi şi o capsulă pentru copii, urmată de o capsulă după fiecare scaun diareic.

Diaree cronică

Doza iniţială este de 2 capsule pentru adulţi şi o capsulă pentru copii. Această doză va fi ajustată până la obţinerea a 1-2 scaune solide pe zi, doza uzuală fiind de 1-6 capsule pe zi.

Doza maximă zilnică recomandată pentru diareea acută sau cronică este de 8 capsule pe zi pentru adulţi sau 3 capsule/20 kg la copii.

Copii sub 5 ani

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 5 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu loperamid pot include: ameţeli, letargie, scăderea cantităţii de urină eliminată, crampe severe, balonare, vărsături.

I

Impamid vezi Indapamid

Imusporin vezi Cicloral

Indapamid

Denumire comună internaţională: Indapamidum

Alte denumiri comerciale: Impamid, Indapamida, Indapamide, Indapmag, Indater, Rawel, Tertensif, Valutens

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Drajeuri, Drajeuri eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Indapamid face parte din clasa diureticelor tiazidice. Acesta previne absorbţia excesivă a sării din urină, ceea ce poate cauza retenţia de lichide. Indapamid se utilizează pentru combaterea retenţiei de lichide (a edemelor) la pacienţii cu insuficienţă cardiacă congestivă. De asemenea se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Dacă luaţi indapamid pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a menţine eficacitatea acestuia. Deoarece tensiunea arterială se reduce treptat, continuaţi administrarea medicamentului pe toată această perioadă, chiar şi în absenţa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct miocardic, accident vascular cerebral. Amintiţi-vă că medicamentul nu vindecă tensiunea arterială ci doar o menţine sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucţiunilor medicului. Nu administraţi o cantitate mai mare de medicament decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- uscarea gurii, sete accentuată, greaţă, vărsături
- senzaţie de slăbiciune, letargie, nelinişte, sau ameţeli excesive
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- dureri musculare sau slăbiciune.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: ameţeli; cefalee; rash cutanat minor.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cu retenţie urinară sau insuficienţă renală severă, celor cu insuficienţă hepatică severă sau cu hipokaliemie (nivele scăzute ale potasiului în sânge). De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte sulfamide.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecţiuni: gută, lupus eritematos, afecţiuni renale sau hepatice, diabet zaharat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Evitaţi supraîncălzirea organismului sau apariţia deshidratării în timpul efortului fizic sau pe vreme caniculară. Urmaţi indicaţiile medicului în privinţa tipului şi a cantităţii de lichide ce trebuie consumată în fiecare zi. În unele cazuri un consum exagerat de lichide poate fi la fel de nociv ca şi neconsumarea deloc a acestora.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- baclofen
- alte medicamente antihipertensive
- corticosteroizi (cum ar fi prednison sau altele)
- insulină sau antidiabetice orale
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi benazepril, captopril, enalapril, lisinopril, ramipril sau altele
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi aspirina, ibuprofen, diclofenac, indometacin, naproxen, piroxicam
- amiodarona (Cordarone, Mioritmin, Sedacoron), hidroxiclorochina (Plaquenil), claritromicina (Clar, Fromilid, Klabax), eritromicina (Eritro, Eritromagis), haloperidol (Haldol), chinidina, sotalol (Darob, Sotagamma).

Sarcina şi alăptarea

Nu este de aşteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medi-

cul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administraţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune arterială

Doza uzuală iniţială este de 1,25 mg în doză unică zilnică administrată dimineaţa. Dacă nu se obţine controlul adecvat al tensiunii arteriale, medicul poate creşte doza până la 5 mg/zi într-o singură priză.

Insuficienţă cardiacă congestivă

Doza uzuală iniţială este de 2,5 mg, într-o singură priză zilnică dimineaţa. Medicul poate creşte doza până la 5 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu indapamid pot include: greaţă, fatigabilitate excesivă, ameţeli, uscarea gurii, sete accentuată, dureri sau slăbiciune musculară.

Indapamida vezi Indapamid

Indapamide vezi Indapamid

Indapmag vezi Indapamid

Indater vezi Indapamid

Indometacin

Denumire comună internaţională: Indometacinum

Forme de prezentare: Capsule, supozitoare

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Indometacin face parte din clasa antiinflamatoarelor nesteroidiene (AINS). Acesta acţionează prin reducerea nivelelor unor substanţe responsabile de apariţia inflamaţiei şi durerii în organism. Indometacin este utilizat pentru combaterea durerii şi a inflamaţiei provocate de mai multe afecţiuni cum ar fi artritele, guta, spondilita ankilopoietică, bursite sau tendinite.

Important de ştiut

Este importantă respectarea programului consultaţiilor la medic pentru efectuarea testelor de laborator necesare urmăririi regulate a evoluţiei tratamentului. Pot apare ulcere sau hemoragii gastrointestinale pe durata tratamentului, chiar şi în lipsa unor simptome prevestitoare.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează sistemic, conform indicaţiilor medicului. Nu administraţi o doză mai mare de medicament sau pentru o perioadă de timp mai lungă decât cea recomandată de către medic.

Înghiţiţi fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra cu alimente sau lapte dacă apar tulburări gastrice.

Dacă utilizaţi supozitoare rectale, asiguraţi-vă că acesta nu este prea moale pentru a fi introdus; îl puteţi ţine sub apă rece sau răci înainte de a desface folia. Îndepărtaţi apoi folia şi umectaţi zona rectală cu apă de la robinet. Aşezaţi-vă pe o parte şi împingeţi supozitorul în rect cu ajutorul degetului. Supozitorul cu indometacin trebuie menţinut în rect timp de cel puţin 1 oră pentru a permite absorbţia completă a medicamentului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, slăbiciune, respiraţie superficială, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături cu aspect de zaţ de cafea
- umflare sau creştere ponderală rapidă
- scăderea cantităţii de urină eliminată sau lipsa acesteia
- greaţă, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariţia icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de rash cutanat cu apariţia

de vezicule, descuamare şi înroşirea pielii
- hematoame, senzaţie de furnicături, amorţeală, durere, slăbiciune musculară severe.

Continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: tulburări gastrice, diaree, constipaţie; balonare, gaze intestinale; ameţeli, nervozitate, cefalee; rash cutanat, prurit (mâncărimi); tulburări de vedere; ţiuituri în urechi.

Când nu se administrează?

Indometacin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament, aspirină sau alte medicamente similare, sau dacă au avut în antecedente atacuri de astm la administrarea de aspirină sau alte medicamente din aceeaşi clasă.

Nu utilizaţi indometacin supozitoare dacă aveţi un istoric recent de inflamaţii rectale sau sângerări rectale.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: istoric de infarct cardiac, accident vascular cerebral sau alte afecţiuni tromboembolice; afecţiuni cardiovasculare cum ar fi insuficienţa cardiacă congestivă sau hipertensiunea arterială; istoric de ulcer gastric sau hemoragii gastrice; afecţiuni renale sau hepatice; afecţiuni convulsive cum ar fi epilepsia; astm; polipi nazali; tulburări de coagulare a sângelui; prezenţa fumatului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Administrarea AINS poate creşte riscul apariţiei afecţiunilor cardiovasculare severe cum ar fi infarctul cardiac sau accidentul vascular cerebral. Riscul creşte proporţional cu durata tratamentului. Nu utilizaţi medicamentul imediat înainte sau după ce aţi suferit o intervenţie de bypass coronarian.

AINS pot creşte de asemenea riscul de apariţie a efectelor adverse gastrointestinale, inclusiv hemoragii sau perforaţii. Acestea pot fi fatale iar efectele gastrointestinale pot apare fără avertisment pe toată durata tratamentului. Persoanele în vârstă pot avea un risc crescut de apariţie a acestora.

Nu consumaţi alcool pe durata tratamentului cu indometacin. Acesta poate creşte riscul apariţiei hemoragiilor digestive la administrarea medicamentului.

Nu administraţi nici un alt medicament cu eliberare OTC (fără reţetă) cum ar fi cele împotriva răcelii, pentru alergii, analgezice, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre acestea conţin aspirină sau alte medicamente similare indome-

tacinului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen, naproxen). Administrarea în asociaţie cu indometacinul poate provoca o supradozare accidentală sau poate creşte riscul apariţiei reacţiilor adverse.

Medicamentul poate modifica unele teste de laborator. Informaţi medicul de efectuează aceste teste asupra tratamentului urmat.

Evitaţi expunerea prelungită la lumina solară sau raze UV artificiale (solarii pentru bronzat). Indometacin poate creşte sensibilitatea pielii la lumina solară şi pot apare arsuri. Utilizaţi creme de protecţie solară şi purtaţi îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este necesară.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:
- aspirină sau alte AINS cum ar fi diclofenac (Almiral, Clafen, Diclac), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Finalgen, Flamexin, Hotemin) sau altele
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- digoxin (Lanoxin)
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- litiu
- metotrexat (Antifolan)
- corticosteroizi cum ar fi prednison
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Atenocor, Blocotenol), bisoprolol (Bisoblock, Bisogamma, Concor), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol (N-Propranolol), sotalol (Darob, Sotagamma) sau altele.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra sugarului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini. Administrarea medicamentului în ultimele 3 luni de sarcină poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului.

Indometacin trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu luaţi medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Poliartrită reumatoidă moderată sau severă, boală artrozică, spondilită ankilozantă

Doza uzuală recomandată este de 25 mg de 2-3 ori pe zi, putându-se creşte doza până la 150-200 mg/zi. Este necesară monitorizarea regulată a efectelor adverse ale tratamentului.

Bursite sau tendinite

Se recomandă 75-150 mg pe zi administrate în 3-4 prize timp de 1-2 săptămâni până la dispariţia simptomelor.

Artrită gutoasă acută

Doza uzuală este de 50 mg de 3 ori/zi până la reducerea durerii (de obicei 3-5 zile).

Copii

Nu a fost stabilită siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 14 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu indometacin pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu aspect de păcură, tuse cu sânge, respiraţie superficială, leşin sau comă.

Inspra

Denumire comună internaţională: Eplerenonum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Eplerenona blochează acţiunea aldosteronului în organism. Aldosteronul este un hormon important pentru reglarea tensiunii arteriale. Eplerenona se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale sau al insuficienţei cardiace congestive în urma unui infarct miocardic.

Important de ştiut

Eplerenona poate creşte nivelele potasiului în organism, putând apare hiperkaliemie severă. Medicul va dori efectuarea periodică a testelor de laborator pe durata tratamentului pentru a măsura nivelele potasiului în sânge. Evitaţi administrarea de suplimente de potasiu şi evitaţi utilizarea substituenţilor sării de bucătărie ce conţin potasiu. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia greţurilor, diareei, oboselii excesive deoarece acestea pot fi sem-

ne ale hiperkaliemiei.

Administrarea corectă

Inspra se administrează oral conform indicaţiilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul poate fi administrat indiferent de orarul meselor. Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obţine efectele maxime.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură şi umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- creşterea nivelelor de potasiu în sânge (greaţă, diaree sau senzaţie de slăbiciune pot fi primele semne ale hiperpotasemiei sau se poate detecta prin teste de laborator).

Continuaţi administrarea medicamentul şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe: cefalee, ameţeli, fatigabilitate, tuse.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cu insuficienţă renală severă sau celor cu hiperpotasemie. De asemenea nu trebuie administrat în asociaţie cu alte medicamente ce afectează funcţia hepatică.

Pacienţi cu hipertensiune arterială ce sunt în tratament cu diuretice ce economisesc potasiul, cum ar fi amilorid, spironolactonă (Alspiron, Verospiron) sau triamteren, nu pot lua Inspra. De asemenea medicamentul nu se poate utiliza în tratamentul hipertensiunii arteriale la pacienţii cu diabet zaharat tip II ce au nivele crescute ale proteinelor în urină (microalbuminurie), o situaţie ce poate anunţa insuficienţa renală.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei afecţiunilor hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitoriza-

rea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu încetați administrarea medicamentului fără acordul medicului, chiar dacă observați dispariția simptomatologiei. Încetarea bruscă a tratamentului poate agrava afecțiunea.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- suplimente de potasiu (Clorură de Potasiu, Jodid, Jodthyrox, Tranxene)
- substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- diuretice ce economisesc potasiu cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron), triamteren sau amilorid
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enalap, Enap), fosinopril (Fosypril, Monopril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Medapril), perindopril (Coverex, Prenessa, Prestarium), ramipril (Ampril, Piramil, Tritace)
- inhibitori ai receptorilor angiotensinei II cum ar fi candesartan (Atacand), irbesartan (Aprovel, Karvea), losartan (Cozaar, Lorista), olmesartan (Santini), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), valsartan (Diovan)
- antifungice cum ar fi fluconazol (Diflucan, Flucoric, Flucovim, Fungolon), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Ketostin, Nizoral) sau itraconazol (Orungal, Sporilin)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- litiu
- inhibitori de protează cum ar fi amprenavir (Agenerase), ritonavir (Kaletra, Norvir), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase), indinavir (Crixivan).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați eplerenona pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu luați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Insuficiență cardiacă congestivă după un infarct cardiac

Doza zilnică recomandată este de 50 mg. Medicul va începe tratamentul cu 25 m/.zi și va crește treptat doza la 50 mg/zi administrat pe o perioadă de până la 4 săptămâni.

Hipertensiune arterială

Doza inițială recomandată este de 50 mg o dată pe zi. În funcție de răspunsul la tratament medicul poate crește doza până la maxim 50 mg de 2 ori/zi. Dacă luați în asociație medicamente ce afectează funcția hepatică, doza inițială recomandată este de 25 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu eplerenonă pot include: vărsături, tremor, letargie sau convulsii.

Insulatard vezi Humulin

Insuman Basal vezi Humulin

Insuman Comb vezi Humulin

Insuman Rapid vezi Humulin

Intrinsa vezi Undestor

Intron A

Denumire comună internațională: Interferonum alfa 2b

Alte denumiri comerciale: Viraferon

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Pulbere + solvent pentru soluție injectabilă IM/IV

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Interferonul alfa 2b este o proteină. Interferonul este eliberat în organism ca răspuns la o infecție virală. Acesta este important pentru combaterea infecțiilor virale, are rol în multiplicarea celulelor și în reglarea sistemului imun.

Interferonul alfa 2b este un interferon specific utilizat pentru tratamentul leucemiei cu celule păroase, a unor cazuri de veruci genitale, sarcomului Kaposi din boala SIDA, hepatitei cronice C, hepatitei cronice B sau al melanomului malign.

Important de știut

În unele cazuri, interferonul alfa 2b a provocat tulburări severe de dispoziție sau comportament. Anunțați medicul dacă observați simptome depresive, gânduri de suicid, iritabilitate, anxietate (nervozitate), agresivitate sau alte tulburări de dispoziție sau

comportament.

La persoanele în tratament cu interferon alfa 2b au apărut unele afecţiuni în diferite organe cum ar fi inima, plămânii sau ochii. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia dificultăţii la respiraţie, durerii în piept, tulburărilor de vedere sau pierderea vederii.

La unii pacienţi în tratament cu interferon alfa 2b s-a observat o scădere a numărului celulelor albe (leucocitelor) din sânge şi a trombocitelor. Dacă numărul acestora este prea scăzut, poate creşte riscul de apariţie al infecţiilor sau hemoragiilor spontane. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia febrei, simptomelor unei infecţii sau hemoragii şi hematoame spontan apărute.

Administrarea corectă

Interferonul alfa 2b se administrează prin injectare intramusculară, intravenoasă, subcutanată sau intralezoinală. Utilizaţi medicamentul strict conform indicaţiilor medicului. Medicul sau asistenta vă vor explica în detaliu tehnica de injectare a medicamentului. Dacă nu înţelegeţi aceste indicaţii, cereţi explicaţii suplimentare. Nu injectaţi medicamentul dacă nu sunteţi siguri în privinţa modului de administrare.

Consumaţi 6-8 pahare cu apă sau alte lichide zilnic pentru a asigura o hidratare adecvată, în special la începutul tratamentului.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la frigider între 2-8° Celsius. Nu congelaţi medicamentul. Intron A poate fi păstrat la temperatura camerei timp de maxim 1 oră în ziua administrării sau timp de maxim 1 lună la frigider.

Ce efecte adverse pot apare?

În unele cazuri, interferonul alfa 2b a provocat tulburări severe de dispoziţie sau comportament. Anunţaţi medicul dacă observaţi simptome depresive, gânduri de suicid, iritabilitate, anxietate (nervozitate), agresivitate sau alte tulburări de dispoziţie sau comportament.

La persoanele în tratament cu interferon alfa 2b au apărut unele afecţiuni în diferite organe cum ar fi inima, plămânii sau ochii. Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia dificultăţii la respiraţie, durerii în piept, tulburărilor de vedere sau pierderea vederii.

La unii pacienţi în tratament cu interferon alfa 2b s-a observat o scădere a numărului celulelor albe (leucocitelor) din sânge şi a trombocitelor. Dacă numărul acestora este prea scăzut, poate creşte riscul de apariţie al infecţiilor sau hemoragiilor spontane.

Anunţaţi medicul dacă observaţi apariţia febrei, simptomelor unei infecţii sau hemoragii şi hematoame spontan apărute.

Dacă observaţi apariţia unei reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Este foarte probabil apariţia simptomelor gripale, mai ales la începutul tratamentului însă acestea scad de obicei în intensitate odată cu continuarea tratamentului. Administrarea unor medicamente OTC (eliberate fără reţetă) pentru combaterea febrei, consumul a multe lichide şi administrarea medicamentului la culcare pot ameliora aceste simptome.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: febră sau frisoane; cefalee; dureri musculare; greaţă, vărsături, pierderea apetitului; diaree sau constipaţie; ameţeli sau letargie pierderea sau subţierea părului.

Când nu se administrează?

Intron A nu se administrează persoanelor cunoscute cu istoric de reacţii alergice la interferon sau la derivate de E. coli. De asemene nu se administrează interferon persoanelor cunoscute cu alergie la alcool benzilic.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: istoric de depresie, ideaţie suicidară, anxietate, abuz de alcool sau medicamente, alte afecţiuni psihiatrice; infecţii active; afecţiuni cardiace sau istoric de infarct miocardic; afecţiuni autoimune cum ar fi poliartrita reumatoidă, lupus eritematos sistemic sau psoriazis; afecţiuni pulmonare; diabet zaharat; istoric de afecţiuni tromboembolice; supresia măduvei osoase; trombocitopenie; afecţiuni tiroidiene; afecţiuni hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Interferon alfa 2b poate provoca letargie sau tulburări de atenţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitaţi aceste activităţi până la dispariţia efectelor medicamentului.

Nu injectaţi soluţia de interferon dacă observaţi particule în suspensie sau dacă culoarea acesteia este modificată. Nu agitaţi fiola de medicament înaintea injectări. Dacă este necesară amestecarea acesteia, înclinaţi-o uşor dintr-o parte în alta.

Nu utilizaţi niciodată un ac sau o seringă mai mult de o singură dată. Aruncaţi seringile şi acele utilizate în recipiente speciale, re-

zistente la găurire. Aruncaţi orice rest de medicament utilizat. O fiolă de medicament se va utiliza o singură dată. Nu păstraţi fiola utilizată pentru o administrare ulterioară.

Medicul poate solicita efectuarea regulată a testelor de laborator pentru a monitoriza răspunsul la tratament. Respectaţi programul consultaţiilor la medic.

Nu se cunoaşte dacă tratamentul cu interferon va preveni transmiterea hepatitei la alte persoane. De asemenea nu se cunoaşte dacă medicamentul va vindeca boala sau preveni apariţia cirozei, insuficienţei hepatice sau cancerului hepatic ce pot apare în urma infecţiei cu un virus hepatic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu teofilină (Teotard, Theo SR) înainte de a lua medicamentul. Intron A poate creşte nivelele teofilinei în organism.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu administraţi medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Nu se ştie dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Doza utilizată şi durata tratamentului vor fi hotărâte de către medic pentru fiecare pacient în parte, în funcţie de afecţiunea pentru care este prescris, de alte afecţiuni asociate sau alte tratamente urmate. Respectaţi indicaţiile medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu interferon alfa 2b.

Invirase

Denumire comună internaţională: Saquinavirum
Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Saquinavir este un medicament antiviral din clasa inhibitorilor de protează. Acesta previne multiplicarea virusului imunodeficienţei umane (HIV) care provoacă sindromul imunodeficienţei dobândite (SIDA).

Important de ştiut

Saquinavir nu vindecă boala HIV/SIDA. Chiar dacă urmaţi tratament antiviral există în continuare riscul apariţiei complicaţiilor bolii, inclusiv infecţii oportuniste (infecţii rare ce apar la persoanele cu sistemul imun deprimat, cum ar fi unele tipuri de pneumonie, tuberculoza sau infecţii fungice). De aceea este important să rămâneţi în continuare sub supravegherea unui medic şi să respectaţi toate programările stabilite la medic.

Deşi conţin acelaşi substanţă activă, Invirase şi Fortovase nu sunt interschimbabile. Atunci când se utilizează saquinavir ca singurul inhibitor de proteaze într-o combinaţie de medicamente antivirale, atunci se recomandă administrare Fortovase. Invirase se poate utiliza doar în combinaţie cu ritonavir (Norvir). Orice trecere de la Invirase la Fortovase sau invers trebuie făcută doar sub supravegherea medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucţiunilor medicului. Înghiţiţi fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Medicamentul se administrează cu alimente sau în decurs de 2 ore după masă.

Este importantă administrarea regulată a tratamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Luaţi medicamentul al aceleaşi ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe, încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- febră, dureri în gât, cefalee însoţite de rash cutanat sever cu apariţia de vezicule, descuamare şi înroşirea pielii
- creşterea cantităţii de urină eliminată, sete extremă
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- semne şi simptome ale unei noi infecţii cum ar fi febră, frisoane,

tuse, simptome gripale
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: ușoară greață, vărsături, diaree, dureri de stomac; amorțeli sau furnicături, în special în jurul gurii; dureri musculare; cefalee, modificări ale dispoziției; modificarea distribuției grăsimii la nivelul corpului (în special pe mâini, picioare, față, ceafă, sâni și talie).

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența insuficienței hepatice. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu reacții alergice la medicament.

I

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: diabet, afecțiuni hepatice, afecțiuni hematologice (cum ar fi hemofilia), hipercolesterolemie sau hipertrigliceridemie. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Saquinavir poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale, Consultați medicul în privința utilizării unei forme de contracepție non-hormonale eficiente pentru prevenirea sarcinii pe durata tratamentului.

Tratamentul cu saquinavir nu va preveni transmiterea infecției la alte persoane prin contact sexual neprotejat sau prin produse contaminate cu sânge. Discutați cu medicul în privința măsurilor ce trebuiesc luate pentru a preveni transmiterea infecției la alte persoane. Folosirea în comun a acelor de seringă nu este o practică sigură, nici măcar pentru persoanele sănătoase.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu administrați saquinavir în asociație cu unul dintre următoarele medicamente:
- amiodarona (Amio Tad, Cordarone, Mioritmin, Sedacoron)
- flecainida (Tambocor)
- midazolam (Dormicum, Fulsed)
- propafenona (Propanorm, Rytmonorm)
- chinidina
- derivați ergotaminici cum ar fi ergometrina
- Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- fluticasona (Flixonase, Flixotide)
- antibiotice cum ar fi claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), itraconazol (Orungal), ketoconazol (Kefungin, Nizoral), rifampicina (Sinerdol)
- antidepresive cum ar fi clomipramina (Anafranil)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi amlodipina (Amlo Tad, Norvasc, Tenox), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), felodipina (Auronal, Felocord, Felohexal), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- hipocolesterolemiante cum ar fi atorvastatin (Sortis), lovastatin (Holetar, Medostatin), simvastatin (Mivastin, Simcor, Simgal)
- medicamente ce scad sistemul imunitar cum ar fi ciclosporina (Cicloral, Equoral, Imusporin), sirolimus (Rapamune), tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- alte medicamente pentru HIV/SIDA cum ar fi lopinavir/ritonavir (Kaletra)
- insulină sau antidiabetice orale
- medicamente pentru disfuncția erectilă cum ar fi sildenafil (Revatio, Viagra), tadalafil (Cialis) sau vardenafil (Levitra, Vivanza)
- anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil) fenobarbital sau fenitoina.

I

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte adverse severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, infecția HIV poate trece la făt dacă mama nu urmează tratamentul corespunzător pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Femeile cu boala HIV/SIDA nu trebuie să alăpteze deoarece infecția se poate transmite fătului prin laptele matern, chiar dacă acesta nu este infectat la naștere.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 16 ani

Fortovase în combinație cu alte medicamente antivirale

Doza recomandată este de 1200 mg (6 capsule de 200 mg) administrate de 3 ori pe zi. Nu sunt recomandate doze mai mici de 1200 mg de 3 ori/zi deoarece nu au aceeași activitate antiretrovirală.

Invirase în combinație cu ritonavir

Doza recomandată este de 1000 mg (5 capsule de 200 mg) de două ori pe zi. Ritonavir se administrează odată cu Invirase.

Nu au fost stabilite eficacitatea și siguranța administrării saquinavirului la copii cu vârsta mai mică de 16 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu saquinavir.

Invoril vezi Enalapril

Ipaton vezi Ticlid

Ipravent vezi Atrovent

Irbesarton vezi Aprovel

Iscover vezi Plavix

Isicom vezi Zimox

Isodinit

Denumire comună internaţională: Isosorbidi Dinitras

Alte denumiri comerciale: Diniter, Elantan Long, Isosorbid, Isosorbid Dinitrat, Isosorbide Dinitrate, Maycor Retard

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Isosorbid dinitrat face parte dintr-o clasă de medicamente denumite nitraţi. Acesta dilată vasele de sânge favorizând circulaţia sângelui şi uşurând munca inimii. Isodinit se utilizează pentru tratamentul şi prevenirea atacurilor de angină pectorală (dureri toracice de cauză cardiacă).

Important de ştiut

Isosorbid dinitrat poate provoca cefalee severă, în special la începutul tratamentului. Aceasta se poate ameliora pe măsura continuării tratamentului. Nu încetaţi administrarea medicamentului. Consultaţi medicul înainte de a administra orice medicament pentru controlul cefaleei.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicaţiilor medicului. Nu administraţi o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă de timp mai lungă decât cea recomandată de către medic.

Dacă este posibil încercaţi să vă odihniţi sau să rămâneţi aşezat atunci când administraţi medicamentul. Acesta poate provoca ameţeli sau leşin.

Nu spargeţi, zdrobiţi sau desfaceţi comprimatele sau capsulele cu eliberare prelungită. Înghiţiţi-le întregi. Acestea sunt special fabricate pentru a elibera medicamentul lent în organism. Zdrobirea acestora va provoca eliberarea unei cantităţi prea mari de medicament în organism.

Dacă săriţi o doză – deoarece medicamentul se ia adesea la nevoie, administrarea regulată a acestuia poate să nu fie necesară. Totuşi, dacă administraţi regulat medicamentul, luaţi doza uitată imediat ce vă amintiţi. Dacă însă sunt mai puţin de 2 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă utilizaţi o formă cu eliberare prelungită şi sunt mai puţin de 6 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi continuaţi conform programului normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală şi căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse severe:

- reacţii alergice (urticarie, dificultate la respiraţie, umflarea feţei, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- ritm cardiac neobişnuit de rapid, lent sau neregulat
- tulburări de vedere, uscarea gurii
- greaţă, vărsături, transpiraţii, paloare tegumentară, senzaţie de leşin.

Dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse mai puţin severe, continuaţi administrarea medicamentului şi consultaţi medicul: senzaţie de căldură, înroşire sau furnicături la nivelul pielii; senzaţie de slăbiciune sau ameţeli.

Când nu se administrează?

Isodinit nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alţi nitriţi. De asemenea este contraindicată asocierea medicamentului cu sildenafil (Viagra) datorită reacţiilor severe ce pot apare.

Atenţionări speciale

Înainte de a lua medicamentul informaţi medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenţei următoarelor afecţiuni: semne şi simptome ale unui infarct cardiac (dureri toracice sau senzaţie de apăsare ce iradiază către membre sau umăr, greaţă, transpiraţii, senzaţie de rău general); insuficienţă cardiacă congestivă; anemie severă; tensiune arterială joasă;

afecţiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenţa acestor afecţiuni.

Dacă administraţi regulat medicamentul pentru a preveni apariţia anginei pectorale, nu încetaţi brusc administrarea medicamentului deoarece acest lucru poate provoca un atac brusc de angină. Păstraţi întotdeauna medicament la îndemână în cazul apariţiei unui atac anginos. Reînnoiţi-vă din timp prescripţia pentru a nu rămâne fără medicament.

Isosorbid dinitrat poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacţie. Aveţi grijă la efectuarea activităţilor cu risc sau care necesită atenţie sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate creşte riscul de apariţia a unor efecte adverse ale medicamentului cum ar fi ameţeli, letargie, leşin.

I

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informaţi medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- medicamente pentru tratamentul hipertensiunii arteriale
- medicamente pentru combaterea disfuncţiei erectile cum ar fi tadalafil (Cialis), vardenafil (Levitra, Vivanza)
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Atenocor, Blocotenol, Hypoten), carvedilol (Atram, Carvedigamma, Coryol, Dilatrend), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol (N-Propranolol), sotalol (Darob, Sotagamma) sau altele
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), nimlodipina (Dilceren, Nimodipin, Nimotop), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verapamil, Verogalid) sau altele.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sau constataţi apariţia unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizaţi medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulţi

Tratamentul sau profilaxia imediată a crizelor de angină pectorală

Se recomandă administrarea a unui comprimat perlingual de 2,5 mg, putându-se creşte doza până la 10 mg

Profilaxia pe termen lung a crizelor de angină pectorală

Doza recomandată este de 1-2 comprimate retard (20-40 mg) la intervale de 12 ore.

Isuficienţă cardiacă congestivă

Doza uzuală este de 3 comprimate retard la interval de 12 ore, în asociaţie cu diuretice şi tonice cardiace.

Copii

Nu au fost stabilite siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Simptomele supradozării cu isosorbid dinitrat pot include: cefalee pulsatilă, confuzie, febră, ritm cardiac accelerat, ameţeli, tulburări de vedere, greaţă, vărsături, diaree cu sânge, dificultate la respiraţie, piele rece şi umedă, leşin, convulsii.

J

Isoptin vezi Verapamil

Isopto Carpine vezi Pilocarin

Isosorbid vezi Isodinit

Isosorbid Dinitrat vezi Isodinit

Isosorbide Dinitrate vezi Isodinit

Itraconazol vezi Orungal

Itraconazole vezi Orungal

Jeanine

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Jeanine este un contraceptiv oral combinat ce conţine o cantitate redusă de hormoni feminini, dienogest (un progestativ) şi etinilestradiol (un estrogen). Poate fi folosit atât ca metodă de prevenire a sarcinii cât şi ca tratament al acneei şi seboreei uşoare sau moderate, datorită efectelor sale antiandrogene.

Important de ştiut

Administrarea de hormoni poate creşte riscul de coagulare a

sângelui, accident vascular cerebral sau infarct miocardic la femeile fumătoare şi cu vârsta peste 35 ani.

Administrarea corectă

Începeţi să luaţi Jeanine din prima zi de sângerare a ciclului menstrual, alegând din folie drajeul corespunzător zilei respective (ex. luaţi drajeul marcat 'S' dacă este sâmbătă). Continuaţi administrarea celor 21 drajeuri, câte 1 drajeu pe zi, în ordinea zilelor. Luaţi drajeul la aceeaşi oră din zi, preferabil seara (pentru a reduce din intensitatea efectelor secundare cum ar fi greaţa sau durerile de cap). După terminarea foliei urmează o pauză de 7 zile, timp în care ar trebui să apară sângerarea menstruală. Reîncepeţi administrarea altei folii în aceeaşi zi a săptămânii în care aţi început prima folie.

Dacă aţi născut sau aţi făcut un avort de curând, puteţi începe administrarea pilulelor după prima menstruaţie normală sau chiar mai devreme dacă medicul v-o recomandă.

Dacă în mod excepţional nu apare menstruaţia în intervalul de 7 zile de pauză, nu se va relua administrarea şi se va consulta medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi pilula imediat ce vă amintiţi, dar în interval de cel mult 12 ore. După depăşirea acestui interval, săriţi peste pilula pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi Jeanine în continuare, conform programului normal, dar în asociere cu o metodă contraceptivă de barieră (ex. prezervativ). Nu luaţi două pilule deodată!

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi drajeurile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept cu sau fără iradiere pe braţul stâng, baza gâtului, umăr sau maxilar, greaţă, transpiraţii, dificultăţi în respiraţie, stare generală alterată
- dureri brusc instalate la nivelul gambelor, coapselor sau picioarelor cu tumefacţie şi reducerea mişcărilor
- slăbiciune musculară sau amorţeli în special pe o parte a corpului, dureri de cap severe, dureri de ochi, tulburări de vedere, de vorbire, auz sau de echilibru, confuzie
- migrene nou-apărute sau mai frecvente decât înaintea administrării Jeanine

- îngălbenirea ochilor şi pielii, mâncărimi pe întreg corpul, urină închisă la culoare, scaune decolorate, oboseală
- formaţiuni nodulare palpabile la nivelul sânilor
- depresie, tulburări de somn, schimbări ale dispoziţiei, slăbiciune generalizată
- convulsii
- semne de graviditate

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, balonare, dureri de stomac, sensibilitate şi mărire a sânilor, modificări ale pilozităţii, schimbări ale apetitului şi greutăţii, tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor, prurit vaginal (mâncărimi), leucoree, modificări ale ciclului menstrual, cloasmă (pete gălbui maronii pe piele), dureri de cap, nervozitate, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţele active, sarcină, diabet zaharat complicat cu modificări ale vaselor de sânge, boli de ficat severe, istoric de îngălbenire a pielii sau mâncărimi severe pe întreg corpul în timpul unei sarcini anterioare, alte tipuri de icter ca sindrom Dubin-Johnson sau sindrom Rotor, tumori ale ficatului, pancreatită asociată cu nivele ridicate ale colesterolului în sânge, afecţiuni ale glandelor suprarenale, convulsii, epilepsie, depresie, cancer care se poate dezvolta sub influenţa hormonilor sexuali (ex. cancer de sân, uter sau ovare), sângerări vaginale neinvestigate medical, antecedente de tromboză venoasă profundă, embolie pulmonară, infarct miocardic sau accident vascular cerebral (afecţiuni determinate de formarea cheagurilor de sânge la nivelul membrelor inferioare, plămânilor, inimii respectiv creierului), angină pectorală cu dureri în piept, atac cerebral ischemic tranzitor, istoric cu migrene însoţite de tulburări de vorbire sau de vedere, slăbiciune sau amorţeală a oricărei părţi.

Atenţionări speciale

Înainte să începeţi administrarea acestor pilule, mergeţi la medic pentru examen clinic complet, inclusiv ginecologic.

Nu luaţi Jeanine fără aprobarea medicului dacă sunteţi fumătoare, aveţi peste 35 ani, sunteţi supraponderală, aveţi hipertensiune arterială, colesterol crescut, boli de inimă inclusiv stenoză sau insuficienţă ale valvelor, aritmii cardiace, varice venoase, flebite superficiale (inflamaţii ale venelor superficiale), boli de ficat sau afecţiuni biliare, diabet zaharat, migrenă, epilepsie, scleroză

multiplă, otoscleroză (o formă de pierdere a auzului), o afecțiune a glandelor suprarenale, boală Crohn sau alte boli inflamatorii cronice ale intestinului, lupus eritematos sistemic, siclemie (anemie cu celule roșii în seceră), sindrom hemolitic uremic (tulburare de coagulare a sângelui care determină insuficiență renală), porfirie, antecedente familiare de tromboză, infarct miocardic, accident vascular, sângerări vaginale neinvestigate medical, cancer de uter sau de sân.

De asemenea evitați contraceptivele hormonale dacă nu aveți aprobarea medicului în cazul în care ați observat episoade cu porfirie, herpes gestațional, coreea Sydenham sau pierderea auzului apărute sau agravate în timpul sarcinii sau după folosirea de hormoni sexuali.

În primele luni de administrare pot apărea sângerări mici (spoting) între menstruații dar acestea dispar după ce organismul se obișnuiește cu Jeanine. Dacă continuă, devin mai severe sau reapar după un timp, contactați medicul pentru mai multe investigații.

Nu luați mai multe pilule deodată sau mai mult timp decât v-a fost recomandat de către medic.

Deoarece la femeile care utilizează contraceptive orale o perioadă mai lungă de timp au fost raportate mai frecvent cancere de col uterin, posibil secundare și altor factori, vizitați periodic medicul ginecolog pentru a efectua investigațiile necesare.

Întrerupeți fumatul pe durata administrării acestor pilule, mai ales dacă aveți peste 35 ani.

Examinați-vă lunar sânii pentru a detecta cât mai devreme apariția eventualilor noduli.

Unele medicamente pot reduce eficacitatea pilulelor. Se recomandă consultarea prospectului înaintea administrării oricărui alt medicament pentru a vedea dacă acesta interacționează cu efectele contraceptivelor orale. În cazul în care respectivul medicament alterează metabolizarea contraceptivelor se recomandă utilizarea suplimentară și a altor metode contraceptive pe durata tratamentului. Sunt indicate prezervativele sau alte metode contraceptive de barieră. Nu vă bazați pe metoda calendarului sau pe temperatura bazală deoarece Jeanine modifică mucusul cervical și temperatura bazală.

În cazul unei intervenții chirurgicale programate poate fi necesară întreruperea pilulelor cu câteva săptămâni înaintea operației. Imobilizarea temporară la pat poate crește riscul de tromboză venoasă profundă. Consultați medicul pentru a vedea când puteți relua administrarea pilulelor.

Dacă aveți sau ați avut cloasma gravidei la o sarcină anterioară

(pete maronii dispuse mai ales pe față) evitați expunerea la soare sau ultraviolete.

Ca toate contraceptivele orale, Jeanine nu protejează împotriva transmiterii virusului HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- anticonvulsivante: fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), oxcarbazepina (Trileptal), topiramat (Topamax, Topran)
- antibiotice: ampicilina (Ampiplus, Ephicilin, Epicocillin), amoxicilina (Dispamox, Duomox), eritromicina (Eritro), tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D), rifampicina (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- ciclosporina (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), naproxen (Reuxen), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid niflumic (Nifluril), oxaprozin (Dayrun)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- antagoniști ai receptorului pentru angiotensina II: eprosartan (Teveten), irbesartan (Aprovel, Karvea), losartan (Cozaar, Lorista), olmesartan (Santini), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), valsartan (Diovan)
- blocante ale aldosteronului: eplerenon (Inspra)
- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă (Diurex)
- antibiotice: ampicilină, eritromicină, tetracicline, rifampicină
- griseofulvină, ciclosporină
- antifungice: ketoconazol, itraconazol
- medicamente pentru infecția HIV: ritonavir (Norvir)

Sarcina şi alăptarea

În prima lună de administrare a acestor pilule pot fi necesare măsuri contraceptive suplimentare (ex. prezervative, spermicide).

Nu se recomandă utilizarea contraceptivelor în sarcină sau în timpul alăptării datorită riscului de afectare a copilului.

Doze recomandate

- Drajeuri

Contracepţie hormonală

1 drajeu în fiecare zi timp de 21 zile urmate apoi de o pauză de 7 zile, necesară apariţiei menstrei. Se reia administrarea cu o nouă folie de 21 drajeuri, luând în fiecare zi pilula corespunzătoare zilei din săptămână.

Supradozare

Consultaţi medicul în cazul în care aţi luat mai multe pastile deodată decât în mod normal. Efectele supradozării pot include greaţa, vărsăturile şi sângerările vaginale.

K

Julphamox vezi Amoxicilina

Jumex vezi Als-Selegilina

Kallidol vezi Carvedilol

K-Alma vezi Tramadol

Kamiren vezi Doxazosin

Kanamicina sulfat

Denumire comună internaţională: Kanamycinum

Forme de prezentare: Unguent oftalmic

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Kanamicina este un antibiotic din clasa aminoglicozidelor care distruge bacteriile sensibile prin blocarea producţiei de proteine esenţiale pentru supravieţuirea lor. Unguentul oftalmic este recomandat în tratamentul inflamaţiilor acute ale ochiului, în blefarite ulcero-scuamoase şi ulcero-crustoase, conjunctivite alergice, keratite superficiale nespecifice, keratite traumatice, kerato-conjunctivite flictenulare, sclerokeratite, episclerite; în inflamaţiile cronice unguentul este mai puţin eficient.

Important de ştiut

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea

curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor deoarece pot apărea recăderi ale infecţiei.

Administrarea corectă

Înainte de aplicarea unguentului oftalmic spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea administrării şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la aplicare.

Se recomandă totuşi evitarea purtării lentilelor de contact în timpul tratamentului.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival.

Introduceţi cu ajutorul spatulei furnizate de producător 1-1,5 cm unguent în sacul astfel format.

Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 minute presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

K

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tuburile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Deşi toleranţa faţă de unguent este în general bună, pot apărea fenomene iritative sau de sensibilizare care să impună întreruperea tratamentului. În cazul utilizării prelungite se poate înregistra rar formarea unei cataracte subcapsulare posterioare sau creşterea presiunii intraoculare.

Când nu se administrează?

Kanamicina sulfat este contraindicată în prezenţa afecţiunilor tuberculoase sau fungice (cu ciuperci) ale ochiului, supuraţiilor acute ale ochiului, anumitor infecţii virale (ex. herpes corneean, leziuni provocate de varicelă), ulcerelor corneene, glaucomului, antecedentelor de hipersensibilitate la vreuna din componentele unguentului.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă renală, boală Parkinson, miastenia gravis sau afecţiuni care evoluează cu distrucţia nervilor cranieni, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Pentru a elimina complet infecţia continuaţi administrarea kanamicinei până la terminarea prescripţiei chiar dacă începeţi să vă simţiţi bine după câteva zile de tratament.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Utilizarea prelungită a Kanamicinei sulfat poate determina creşterea bacteriilor ce nu mai răspund la kanamicină, provocând infecţii oculare secundare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte aminoglicozide: gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex), amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami)
- peniciline: penicilină (Ospen, Penicilina V), ampicilină (Ampiplus, Ephicilin, Epicocillin), amoxicilină (Dispamox, Duomox)
- cefalosporine: cefaclor (Ceclodyne, Ceclor, Ceclozone, Doracef, Medoclor), cefalexin (Cefaklor, Keflex, Ospexin), cefadroxil (Ceforan, Cexyl), cefazolin (Lyzolin), cefamandol (Mandol)

În caz de tratament concomitent cu alte unguente sau soluţii oftalmice, aşteptaţi minim 15 minute între administrări.

Sarcina şi alăptarea

Unguentul oftalmic cu kanamicină pare a nu dăuna fătului datorită probabilităţii reduse de a fi absorbit în organism. Totuşi discutaţi mai întâi cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor şi beneficiilor administrării acestui medicament în timpul sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă kanamicina din unguent poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără consultarea prealabilă a medicului.

Doze recomandate

- Unguent oftalmic

Procese inflamatorii ale polului ocular anterior

Se introduce cu ajutorul spatulei o cantitate mică de unguent în sacul conjunctival din oră în oră în timpul zilei şi din 2 în 2 ore în timpul nopţii. După reducerea fenomenelor inflamatorii se poate trece la 3-4 aplicaţii pe zi, eventual sub pansament care se menţine circa 30 minute.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: înroşirea ochiului, prurit şi tumefacţie a pleoapelor, lăcrimare excesivă.

Karvea vezi Aprovel

Keflex vezi Cefalexina

Kefungin vezi Ketoconazol

Keppra

Denumire comună internaţională: Levetiracetamum
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Keppra este un medicament antiepileptic utilizat în tratamentul convulsiilor parţiale cu sau fără generalizare secundară. Acestea reprezintă un tip de epilepsie în care activitatea cerebrală crescută la nivelul unei emisfere provoacă mişcări bruşte spasmodice pe o parte a corpului, perturbă auzul, mirosul sau văzul, determină amorţeli sau atacuri neaşteptate de panică. Keppra poate fi de asemenea administrat ca adjuvant la pacienţii cu crize epileptice tip mioclonic (cu spasme musculare de scurtă durată asemănătoare şocurilor într-un muşchi sau grup de muşchi) sau crize tonico-clonice primar generalizate (cu accese grave inclusiv pierdere a conştienţei).

Important de ştiut

Convulsiile sunt tratate frecvent cu combinaţii de medicamente. Pentru tratamentul optim al afecţiunii dumneavoastră administraţi toate medicamentele prescrise de medic conform indicaţiilor acestuia. Citiţi cu atenţie toate informaţiile pentru pacient oferite de prospectele medicamentelor. Nu modificaţi dozajul sau programul de administrare fără a discuta mai întâi cu medicul.

Administrarea corectă

Luaţi comprimatele filmate sau soluţia orală pe cale orală împreună cu un pahar mare de apă. Amestecaţi soluţia orală într-un pahar cu apă înainte de administrare.

Keppra poate fi administrat ca infuzie cu aceeaşi frecvenţă şi utilizând aceleaşi doze atunci când folosirea comprimatelor sau soluţiei orale este temporar imposibilă.

Medicamentul poate fi administrat cu sau fără alimente.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- gândire sau comportament neobişnuit, halucinaţii, anxietate, agitaţie, ostilitate
- febră, frisoane, simptome de răceală, dureri în tot corpul
- slăbiciune, lipsă de coordonare
- creşterea frecvenţei sau severităţii convulsiilor
- dureri abdominale severe, greaţă, vărsături
- îngălbenirea ochilor şi pielii, oboseală neobişnuită, scaune decolorate, urini închise la culoare
- tulburări de vedere, diplopie (vedere dublă).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, slăbiciune, oboseală, somnolenţă, stare depresivă, dureri abdominale, diaree, greaţă, vărsături, apetit diminuat, modificări ale greutăţii corporale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Acest medicament a fost prescris pentru dumneavoastră. Nu trebuie să-l daţi şi altor persoane. Le poate face rău chiar dacă au aceleaşi simptome cu ale dumneavoastră.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu rinichii întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

K

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Este important să luaţi medicamentul regulat pentru a obţine cele mai multe beneficii. Dacă observaţi agravarea crizelor cu creşterea frecvenţei sau a severităţii lor contactaţi imediat medicul.

Reînnoiţi prescripţia înainte de a rămâne fără medicament.

Nu opriţi administrarea medicamentului fără a anunţa medicul, chiar dacă vă simţiţi mai bine. Întreruperea bruscă a tratamentului poate creşte riscul de convulsii. Pentru mai multă siguranţă se recomandă reducerea treptată a dozelor de medicament.

Purtaţi întotdeauna la dumneavoastră un card sau o brăţară medicală care să atenţioneze medicii în caz de urgenţă că sunteţi în tratament cu Keppra.

Keppra poate determina uneori, mai ales în primele săptămâni de tratament, probleme psihice inclusiv psihoză, halucinaţii, agresivitate, ostilitate, iritabilitate, agitaţie, anxietate, apatie, instabilitate emoţională, depresie, tentative de sinucidere. De cele mai multe ori aceste probleme sunt trecătoare; anunţaţi medicul dacă acestea persistă întrucât poate fi necesară modificarea dozelor sau chiar renunţarea la medicament, prin reducerea treptată a dozelor.

Tot la începutul tratamentului este posibil să apară somnolenţă severă, slăbiciune neobişnuită sau dificultăţi de coordonare a mişcărilor. Anunţaţi medicului aceste simptome.

Pentru a fi sigur că medicamentul nu provoacă reacţii nedorite este necesar să vă prezentaţi la toate programările stabilite de medic. Pot fi efectuate analize de sânge, inclusiv analize ale funcţiilor ficatului.

Keppra poate determina reacţii adverse care să afecteze gândirea şi timpii de reacţie, de aceea evitaţi şofatul şi activităţile ce necesită atenţie deosebită până la epuizarea acestor efecte.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului întrucât poate creşte riscul de reacţii adverse al medicamentului sau riscul de convulsii.

Evitaţi folosirea medicamentelor ce ar putea da somnolenţă cum ar fi medicamentele pentru răceală şi gripă, analgezicele, relaxantele musculare, medicamentele pentru

K

convulsii, depresie sau anxietate. Rezultatul cumulat ar putea fi somnolenţa severă.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 16 ani nu au fost încă studiate adecvat.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate până în momentul de faţă interacţiuni semnificative ale Kepprei cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Keppra poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii. Informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Medicamentul poate trece în laptele matern cauzând probleme sugarului, de aceea nu folosiţi Keppra fără a anunţa mai întâi medicul.

K

Doze recomandate

Tratamentul epilepsiei

Adulţi şi adolescenţi

Iniţial se pot administra 500 mg Keppra de 2 ori pe zi, apoi se poate creşte treptat doza în funcţie de necesităţi, fără a depăşi însă 3000 mg pe zi. La persoanele cu insuficienţă renală sau la vârstnici pot fi folosite doze mai mici de medicament.

Copii cu vârsta de 4-16 ani

Doza iniţială recomandată este de 20 mg/kg/zi divizată în 2 prize zilnice egale. Doza poate fi apoi crescută cu câte 20 mg/kg la fiecare 2 săptămâni până la atingerea dozei de 60 mg/kg.

Copii cu vârsta sub 4 ani

Indicaţia de utilizare şi dozajul trebuie stabilite de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitaţie, agresivitate, confuzie, slăbiciune, respiraţii rare, pierderea conştienţei.

Ketalgon vezi Ketoprofen

Ketanov vezi Ketorol

Ketek

Denumire comună internaţională: Telitromicinum
Alte denumiri comerciale: Levviax
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ketek este un antibiotic din clasa ketolidelor utilizat în tratamentul infecţiilor bacteriene acute ale sinusurilor, bronhiilor sau plămânilor. Medicamentul ajută organismul să lupte împotriva infecţiilor determinate de bacteriile susceptibile (ex. streptococ beta-hemolitic de grup A).

Important de ştiut

Ketek poate produce leziuni ale ficatului severe, în rare cazuri cu insuficienţă hepatică severă şi chiar deces. Întrerupeţi tratamentul şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia durerilor de stomac, senzaţiei de greaţă, lipsei poftei de mâncare, subfebrilităţii, icterului, urinilor închise, scaunelor decolorate.

K

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră.

Înghiţiţi comprimatele împreună cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă urmaţi simultan tratament cu teofilină (Theo SR) evitaţi administrarea în interval de 1 oră faţă de Ketek.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- scaune diareice apoase sau cu sânge
- bătăi cardiace neregulate
- probleme de vedere, dificultăţi de concentrare

- pierderea echilibrului şi coordonării mişcărilor, incapacitatea de a urca scările sau de a te ridica de pe scaun
- dureri musculare, slăbiciune
- dificultăţi la înghiţire

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de cap, ameţeli, prurit (mâncărimi) vaginal, secreţie vaginală anormală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la eritromicină, claritromicină, azitromicină sau roxitromicină, miastenia gravis.

Atenţionări speciale

Ketek nu poate fi eficient în tratamentul infecţiilor virale, cum ar fi răceala comună sau gripa.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, miastenia gravis (o afecţiune a nervilor şi musculaturii), aritmii cardiace, bradicardie (bătăi cardiace rare, sub 50 pe minut), istoric familial de sindrom QT lung, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Administraţi cu prudenţă dacă aveţi miastenia gravis deoarece Ketek poate agrava simptomele şi poate determina reacţii severe, unele chiar ameninţătoare pentru viaţă. Fiţi sigur că medicul care v-a prescris acest medicament ştie că suferiţi de miastenia gravis.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Administraţi întreaga doză prescrisă de medicul dumneavoastră chiar dacă începeţi să vă simţiţi mai bine după câteva zile de tratament. Simptomele pot începe să se amelioreze înainte ca infecţia să fie complet tratată. Abandonarea tratamentului în orice moment poate reduce eficacitatea medicamentului şi poate creşte riscul de selectare a bacteriilor rezistente la Ketek şi la alte antibiotice.

Ketek poate afecta ritmul cardiac, modificând aspectul electrocardiogramei. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia bătăilor cardiace neregulate sau a pierderilor de conştienţă. Administraţi Ketek cu prudenţă în cazul în care aveţi orice tulburare

congenitală (înnăscută) a ritmului cardiac, bradicardie (o tulburare de ritm caracterizată prin bătăi cardiace sub 50 pe minut) sau alte condiţii ce predispun la apariţia aritmiilor cardiace (cum ar fi nivelele scăzute ale potasiului sau magneziului în sânge).

Ca şi celelalte antibiotice, Ketek poate produce o inflamaţie severă a colonului (afecţiune cunoscută sub numele de colită pseudomembranoasă) datorită creşterii excesive a bacteriilor de la nivelul intestinului gros. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri abdominale, scaune apoase sau cu sânge, zgomote intestinale accentuate datorită peristalticii intensificate, subfebrilitate (temperatură a corpului de 37-38° C). Nu administraţi medicamente antidiareice decât dacă aveţi aprobarea medicului.

Tratamentul poate determina tulburări de vedere cu vedere înceţoşată, vedere dublă sau probleme de concentrare. Episoadele apar mai frecvent după prima sau a doua doză de medicament, dar pot apare oricând pe durata terapiei şi pot dura câteva ore. Dacă observaţi aceste efecte ale medicamentului asupra dumneavoastră evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea lor. De asemenea evitaţi schimbarea bruscă a privirii de la un obiect la altul. Dacă apar probleme de vedere ce interferă cu activităţile zilnice, contactaţi medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), sotalol (Sotagamma), chinidină, procainamidă
- digoxin
- anticoagulante
- medicamente pentru reducerea colesterolemiei: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet)
- diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- rifampicină (Sinerdol)
- anticonvulsivante: carbamazepină, fenitoin, fenobarbital
- derivaţi ergot: ergotamină, dihidroergotamină
- tacrolimus (Prograf), sirolimus (Rapamune)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral).

Sarcina şi alăptarea

Înainte de a administra Ketek informaţi medicul dacă sunteţi în-

sărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat deoarece medicamentul poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi fără aprobarea medicului în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiilor bacteriene acute la persoanele cu sinuzită sau bronşită cronică

Adulţi

Doza recomandată este de 800 mg o dată pe zi timp de 5 zile.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul pneumoniei dobândite în comunitate (în afara spitalelor)

Adulţi

Se recomandă administrarea a câte 800 mg în fiecare zi, timp de 7-10 zile.

Copii

Indicaţia de utilizare şi dozajul sunt decizii ce aparţin medicului.

Supradozare

Deşi nu se aşteaptă ca supradozarea acestui medicament să determine simptome totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Keto Gal vezi Ketotifen

Keto Tis vezi Ketoconazol

Ketoconazol

Denumire comună internaţională: Ketoconazolum

Alte denumiri comerciale: Fungicide, Kefungin, Keto-Tis, Ketostin, N-Ketoconazol, Nizoral

Forme de prezentare: Comprimate, Ovule, Cremă, Gel capilar, Şampon

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ketoconazol este un medicament antifungic destinat tratamentului infecţiilor provocate de ciuperci sau levuri. Poate fi utilizat în tratamentul infecţiilor cavităţii bucale, faringelui şi esofagului, vulvovaginitei candidozice, infecţiilor fungice din întreg corpul, infecţiilor fungice severe ale pielii şi unghiilor. Preparatele topice

pot fi folosite pentru diverse infecţii ale pielii cu descuamări la nivelul capului (mătreaţă), pete roşii-cafenii cu scuame albe sau galbene localizate de obicei la nivelul feţei sau pieptului (dermatită seboreică), pete mici albe sau cafenii, cu contur neregulat, dispuse pe trunchi (pitiriazis versicolor).

Ovulele sunt indicate în tratamentul local al candidozelor vulvovaginale acute şi cronice; în cazul vulvovaginitelor recurente se recomandă asocierea tratamentului local cu cel pe cale orală.

Important de ştiut

Continuaţi tratamentul conform prescripţiei până la terminarea lui chiar dacă infecţia pare să fi dispărut. Dacă opriţi administrarea prea devreme este posibil ca infecţia să reapară.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele de ketoconazol o dată pe zi sau conform prescripţie, împreună cu un pahar mare de apă.

Dacă aveţi probleme cu stomacul luaţi Ketoconazol în timpul mesei, preferabil cu sucuri de fructe, ceai sau cafea pentru a creşte aciditatea stomacului şi a creea un mediu propice dizolvării şi absorbţiei medicamentului.

Nu administraţi medicamente care reduc aciditatea gastrică în interval de 2-3 ore faţă de Ketoconazol deoarece acestea scad absorbţia Ketoconazolului.

Dacă aveţi afecţiuni care diminuă cantitatea de acid produsă de stomac puteţi folosi o mixtură specială cu 4 mL de soluţie apoasă de acid clorhidric 0,2N la 1 comprimat de 200 mg Ketoconazol. Beţi această soluţie cu ajutorul unui pai, ţinut în gură departe de dinţi. Clătiţi bine gura cu apă după fiecare administrare pentru a evita distrugerea smalţului dinţilor.

Înainte de aplicarea preparatelor topice, spălaţi bine mâinile şi suprafaţa de piele infectată, apoi lăsaţi să se usuce; aplicaţi crema în strat subţire pe zona afectată şi pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripţiei), apoi masaţi uşor până la absorbţie completă. Nu folosiţi deasupra zonei afectate bandaje şi pansamente ocluzive care să împiedice circulaţia aerului, decât la recomandarea medicului. Puteţi folosi totuşi tifoane subţiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea. Tratamentul durează de regulă 2-4 săptămâni.

Aşteptaţi cel puţin 20 minute după aplicarea medicamentului pentru a folosi pe zonele tratate cosmetice sau creme cu protecţie UV.

Nu spălaţi zona de piele tratată minim 3 ore după aplicare.

Dacă folosiţi şamponul cu ketoconazol spălaţi mai întâi părţile infectate ale pielii, apoi aplicaţi suficient şampon pentru a face

spumă şi masaţi scalpul timp de 1 minut. Clătiţi cu apă din abundenţă după care repetaţi procedura, lăsând şamponul pe scalp încă 3 minute. Clătiţi din nou, asigurându-vă că aţi spălat şi pielea, nu numai părul.

Aşteptaţi cel puţin 3 zile pentru a folosi din nou şamponul cu ketoconazol. Folosiţi şamponul de 2 ori pe săptămână, dacă medicul nu v-a recomandat altceva.

La fel ca şi pentru alte şampoane, evitaţi contactul cu ochii. Dacă accidental are loc contactul, spălaţi ochii cu apă din abundenţă, preferabil sub jet de apă.

Pentru administrarea ovulelor vaginale umeziţi-le înainte cu puţină apă călduţă. Aşezaţi-vă pe spate cu genunchii strânşi. Introduceţi ovulul uşor şi cât mai profund în vagin.

Gelul de ketoconazol este inflamabil de aceea nu-l folosiţi atunci când fumaţi sau sunteţi în apropierea unei flăcări.

Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Gelul de ketoconazol este inflamabil; păstraţi-l departe de surse de foc. Aruncaţi tuburile, ovulele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

K

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- iritaţie severă, mâncărimi, arsuri, dureri, înroşire a pielii
- înroşire a ochilor, tumefacţie, iritaţie
- îngălbenirea ochilor şi pielii, dureri abdominale, oboseală neobişnuită, scaune decolorate, urini închise
- sângerări anormale
- febră, frisoane, dureri persistente în gât.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, apetit redus, dureri de cap, ameţeli, ginecomastie (mărire a sânilor), impotenţă. Produsele topice pot determina uşoară iritare a pielii, piele uscată, păr gras sau uscat, modificarea culorii părului (mai ales dacă este cărunt sau a fost degradat chimic), modificări ale firului de

păr, căderea părului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tratament cu midazolam (Dormicum) sau medicamente care prelungesc intervalul QT pe electrocardiogramă.

Atenţionări speciale

Înainte de a începe administrarea ketoconazolului comprimate informaţi medicul dacă aveţi probleme cu ficatul, vă cunoaşteţi cu aclorhidrie (aciditate gastrică redusă) sau luaţi antiacide şi alte medicamente pentru ulcer gastroduodenal, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor, monitorizarea mai atentă a administrării sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Nu folosiţi medicamentul pentru orice afecţiune a pielii dacă nu aţi fost mai întâi văzut de medic.

Nu permiteţi altor persoane să utilizeze medicamentele ce v-au fost recomandate şi nu utilizaţi niciodată medicamentele prescrise altor persoane.

Luaţi medicamentul exact aşa cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Contactaţi medicul dacă problema dumneavoastră nu pare a se ameliora sau simptomele par chiar a se agrava în 2 săptămâni de tratament.

Administraţi medicamentul pe toată durata de timp care v-a fost recomandată, chiar dacă simptomele infecţiei au dispărut; este foarte probabil ca infecţia să nu fie complet tratată.

Dacă utilizaţi glucocorticoizi în creme, unguente sau soluţii topice puteţi începe tratamentul cu şampon imediat, dar nu întrerupeţi tratamentul cu glucocorticoizi. Pielea poate reacţiona prin roşeaţă sau mâncărime. Continuaţi tratamentul cu glucocorticoizi după cum urmează: aplicaţi aceleaşi cantităţi timp de 1 săptămână, reduceţi treptat frecvenţa administrării în următoarele 1-2 săptămâni, apoi opriţi medicaţia. Dacă aveţi nelămuriri, consultaţi medicul sau farmacistul.

Purtaţi haine lejere, preferabil din bumbac până la vindecarea infecţiei; evitaţi îmbrăcămintea strânsă sau sintetică din nailon sau poliester care nu permite aerului să circule liber. Dacă trataţi ciuperca piciorului, purtaţi mereu şosete curate din bumbac şi sandale sau pantofi care să permită aerului să circule nestânjenit. Păstraţi picioarele cât mai uscate posibil.

Evitaţi utilizarea altor produse pentru păr sau ten care pot fi iri-

K

tante: produse de curăţare a pielii, şampoane sau săpunuri dure, produse pentru ten cu alcool, astringenţi sau lămâie, soluţii de colorare a părului, soluţii pentru permanent, creme epilatorii, ceară.

În caz de iritaţie locală sau reacţii alergice, se recomandă întreruperea tratamentului. Se vor evalua măsurile de igienă generală pentru a controla sursele de infectare sau reinfectare. Partenerul sexual infectat poate necesita de asemenea un tratament adecvat.

Ovulele cu ketoconazol nu pătează pielea sau hainele. Nu utilizaţi tampoane intime deoarece acestea absorb medicamentul. Purtaţi lenjerie din bumbac; evitaţi hainele din vâscoză sau poliester. Lăsaţi să se usuce zona genitală după duş sau baie Schimbaţi-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creşterea ciupercilor. Nu vă ştergeţi cu prosopul deoarece acesta poate irita zona şi poate răspândi infecţia.

Dacă infecţia vaginală nu se ameliorează sau chiar se agravează în 3 zile, nu obţineţi vindecarea în 7 zile sau simptomele reapar în 2 luni, este posibil să aveţi şi altceva decât o infecţie fungică. Consultaţi medicul.

Dacă folosiţi ovulele vaginale ar trebui fie să evitaţi contactele sexuale fie partenerul dumneavoastră să folosească prezervativ.

Totuşi se recomandă evitarea folosirii produselor din latex (ex. diafragme contraceptive, prezervative) în timpul tratamentului cu ketoconazol ovule deoarece uleiurile din compoziţia lor pot interacţiona cu latexul, reducând eficacitatea

în prevenirea sarcinii şi a bolilor cu transmitere sexuală.

În rare cazuri ketoconazol comprimate poate determina leziuni grave ale ficatului şi uneori chiar deces. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia senzaţiei de greaţă, vărsăturilor, durerilor abdominale, oboselii neobişnuite, pierderea apetitului, îngălbenirea pielii şi ochilor, închiderea la culoare a urinii, decolorarea scaunelor. Semnele enumerate mai sus reprezintă semne precoce ale afectării ficatului.

Consumaţi alcool cu moderaţie pe durata tratamentului cu comprimate de ketoconazol, deoarece ambele substanţe pot afecta ficatul. Este posibil să apară greaţă, vărsături, dureri de cap, bufeuri, tumefacţii şi erupţii pe piele dacă se consumă alcool concomitent cu administrarea ketoconazolului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic deoarece pot fi necesare analize de sânge sau alte metode de evaluare în timpul tratamentului pentru a monitoriza progresele şi efectele adverse.

Nu folosiţi medicamentul la copiii cu vârsta sub 12 ani fără aprobarea medicului deoarece siguranţa şi eficacitatea administrării la această grupă de vârstă nu au fost stabilite.

Ketoconazolul poate da ameţeli de aceea se recomandă precauţie în şofat şi efectuarea altor activităţi care necesită atenţie sporită.

Întrucât medicamentul poate creşte sensibilitatea la soare, evitaţi expunerea la soare sau lămpi de bronzat. Folosiţi creme protectoare, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori urmează să vă expuneţi la soare pentru o perioadă prelungită de timp.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului cu Ketoconazol comprimate anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide: Dicarbocalm, Maalox, Ulcerotrat
- cimetidină, ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac), famotidină (Gastrosidin, Quamatal, Ulceran)
- omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez), lansoprazol (Lanzap, Lanzol, Levant), rabeprazol (Pariet)
- digoxin
- anticoagulante orale: Sintrom, Trombostop, Acenocumarol
- fenitoin
- rifampicină (Sinerdol)
- antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol), tolbutamid
- isoniazidă
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol).

Sarcina şi alăptarea

Ketoconazol comprimate poate fi dăunător fătului dacă se administrează în timpul sarcinii de aceea nu administraţi înainte ca medicul dumneavoastră să fie informat că sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

În general substanţa activă nu se absoarbe prin piele sau pereţii vaginali. Se poate folosi medicamentul aplicat topic în sarcină şi lactaţie, doar dacă medicul consideră că beneficiile potenţiale depăşesc eventualele riscuri. Nivelele medicamentului activ în laptele matern sunt prea scăzute pentru a avea semnificaţie clinică.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul infecțiilor cu ciuperci

Adulți și adolescenți

Doza recomandată este de 200-400 mg o dată pe zi, timp de câteva zile sau săptămâni, în funcție de infecția tratată.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Doza zilnică de Ketoconazol trebuie calculată în funcție de greutatea copilului, ca 3,3-6,6 mg/kg într-o singură priză zilnică. Durata tratamentului variază de la câteva zile la câteva săptămâni, în funcție de tipul infecției.

Copii cu vârsta sub 2 ani

Dozajul trebuie stabilit de către medicul care îngrijește copilul.

- Cremă

Tinea (pecingine) corporis, tinea cruris, tinea versicolor, tinea pedis, candidoză cutanată

Aplicați crema în strat subțire pe pielea afectată și zona din jurul ei o dată pe zi (sau de 2 ori pe zi în cazurile severe, numai cu recomandarea medicului). Durata tratamentului este obișnuit de 2 săptămâni.

Dermatită seboreică

Apicați pe zona afectată de 2 ori pe zi timp de 4 săptămâni, până la dispariția simptomelor.

- Șampon, gel capilar

Tratamentul mătreții și al dermatitei seboreice

Se aplică de 2 ori pe săptămână timp de 2-4 săptămâni. Pentru prevenirea recăderilor se poate administra o dată pe săptămână la fiecare 2 săptămâni.

Tratamentul pitiriazisului versicolor

Se recomandă administrarea o dată pe zi timp de 5 zile. Pentru prevenirea recăderilor se poate utiliza o dată pe zi, 3 zile consecutiv, în fiecare an înaintea venirii verii.

- Ovule

Episoade minore de candidoză vulvovaginală

Se recomandă administrarea unui ovul vaginal pe zi, timp de 3 zile consecutiv.

Candidoză vulvovaginală severă

Doza recomandată este de un ovul pe zi, timp de 5 zile consecutiv. Dacă infecțiile sunt cronice și recurente, se poate administra ketoconazol ovule intermitent timp de câteva luni: un ovul pe zi timp de 3 sau 5 zile consecutiv, din prima zi după terminarea ciclului menstrual.

K

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă credeți că ați folosit o cantitate mult prea mare de medicament față de cea normală sau dacă ați înghițit preparatele topice.

Ketof vezi Ketotifen

Ketomag vezi Ketoprofen

Ketonal vezi Ketoprofen

Ketoprofen

Denumire comună internațională: Ketoprofenum

Alte denumiri comerciale: Artrosilene, Fastum gel, Flexen, Ketalgon, Ketomag, Ketonal, Ketonal, Ketoproxin, Ketospray, Oki, Profenid, Rubifen

Forme de prezentare: Capsule, Capsule cu eliberare prelungită, Comprimate filmate, Comprimate cu eliberare prelungită, Gel, Granule pentru soluție orală, Spray cutanat soluție, Spumă cutanată, Supozitoare

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ketoprofen, un antiinflamator nesteroidian, este indicat în tratamentul inflamației, tumefacției, rigidității și durerii articulare asociate poliartritei reumatoide și bolii artrozice. Poate fi folosit de asemenea în reducerea febrei și ameliorarea durerilor ușoare sau moderate, cum ar fi durerile de cap, dinți, spate, musculare, menstruale, durerile asociate răcelii banale.

Important de știut

Dacă administrați regulat Ketoprofen contactați medicul pentru evaluare medicală completă deoarece acest medicament poate crește riscul pentru ulcerații și sângerări gastrointestinale.

Administrarea corectă

Administrați capsulele, comprimatele și granulele pe cale orală de 1-4 ori pe zi, conform prescripției, preferabil după mese.

Pentru a minimaliza reacțiile adverse puteți lua Ketoprofen cu lapte, alimente sau antiacide.

Înghițiți comprimatele sau capsulele cu eliberare prelungită întregi, împreună cu un pahar mare de apă, fără a le diviza, mesteca sau zdrobi înainte de a le înghiți.

Aplicați gelul, spray-ul sau spuma cutanată pe zona dureroasă, masând ușor pentru absorbția completă.

K

Dacă folosiţi supozitoare, scoateţi-le din folie şi umeziţi-le cu puţină apă rece, apoi introduceţi-le cât mai profund în rect.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi luaţi regulat Ketoprofen, conform indicaţiilor medicului , administraţi doza sărită imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză renunţaţi la doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele, tuburile sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- dureri în piept, dificultăţi respiratorii, slăbiciune, tulburări de vedere sau probleme cu echilibrul, dificultăţi de vorbire, confuzie, tremor
- scaune, vărsături sau tuse cu sânge, vărsături cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre, sângerări anormale
- greaţă, dureri de stomac, apetit redus, subfebrilitate, îngălbenirea ochilor şi pielii, urini închise, scaune decolorate
- febră, frisoane, dureri în gât, dureri de cap
- urinări mult mai rare decât de obicei sau chiar absente
- amorţeli sau furnicături severe, dureri şi crampe musculare
- înroşire a pielii, vezicule (băşici) pe piele frecvente şi întinse, descuamare

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uscăciunea gurii, dureri uşoare de stomac, arsuri, diaree, constipaţie, balonare, gaze, ameţeli, dureri de cap, nervozitate, transpiraţii, nas curgător, ţiuituri în urechi, vedere înceţoşată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, afecţiuni severe ale ficatului sau rinichilor, ulcer gastric sau duodenal, hemoragii, afecţiuni cardiace severe şi necontrolate, antecedente de crize de astm bronşic induse de antiinflamatoarele nesteroidiene, trimestrul III de sarcină, nou-născuţi, copii.

K

Atenţionări speciale

Administrarea antiinflamatoarelor nesteroidiene poate creşte riscul pentru probleme cardio-circulatorii severe, ameninţătoare pentru viaţă, inclusiv pentru atac de cord sau atac cerebral. Riscul creşte proporţional cu durata folosirii lor. Nu administraţi aceste medicamente imediat înainte sau după intervenţiile chirurgicale pe cord tip bypass (ex. bypass graft al arterelor coronare).

Antiinflamatoarele pot avea de asemenea risc pentru reacţii severe asupra stomacului sau intestinelor, inclusiv pentru perforaţii şi sângerări. Aceste probleme pot apărea oricând în timpul tratamentului cu antiinflamatoare, fără semnale de avertizare. Riscul este relativ mai mare la persoanele vârstnice, la cele care au pierdut în greutate, la pacienţii trataţi cu anticoagulante sau antiagregante plachetare.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale ficatului sau rinichilor, astm bronşic, polipi nazali, sinuzită cronică, boli ale inimii, insuficienţă cardiacă congestivă, hipertensiune arterială, istoric de atac de cord (infarct miocardic), atac cerebral (accident vascular cerebral) sau formare de cheaguri de sânge (tromboză), antecedente cu ulcer gastric sau duodenal, diverticuloză sau afecţiuni intestinale, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Nu combinaţi medicamentele pentru dureri fără a consulta medicul.

Medicamentul poate favoriza reţinerea de lichide în organism de aceea se recomandă multă prudenţă în administrare dacă aveţi hipertensiune arterială cu valori mari sau insuficienţă cardiacă. Se impune o monitorizare strictă a funcţiei cardiace şi renale.

Se recomandă monitorizarea diurezei (cantităţii de urină eliminată în 24 ore) şi funcţiei rinichilor la persoanele aflate în tratament cu diuretice, la cele cu insuficienţă cardiacă, hepatică sau renală cronică, după intervenţii chirurgicale majore ce implică hipotermie (scăderea temperaturii corpului), vârstnici.

Ketoprofen poate prelungi timpii de sângerare. Administraţi cu precauţie în cazul în care sunteţi în tratament cu anticoagulante.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu Ketoprofen.

K

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- corticosteroizi: prednison
- methotrexat
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- anticoagulante orale: Trombostop, Sintrom
- antiplachetare: clopidogrel (Iscover, Plavix), ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter), dipiridamol
- diuretice
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- antidiabetice orale
- insulină
- fenitoin, acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- probenecid
- pentoxifilin (Agapurin, Angiopent, Trental)
- zidovudină (Retrovir)
- dispozitiv intra-uterin contraceptiv

Sarcina şi alăptarea

Antiinflamatoarele sunt contraindicate în ultimul trimestru de sarcină deoarece pot determina efecte toxice renale şi cardio-pulmonare la făt (hipertensiune pulmonară şi închiderea prematură a canalului arterial), inhibarea contracţiilor uterine şi prelungirea travaliului la mamă, prelungirea sângerării la mamă şi la făt.

În primele 2 trimestre de sarcină se recomandă administrarea cu prudenţă, numai dacă este absolut necesar şi numai la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă Ketoprofen poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a discuta mai întâi cu medicul.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate

Tratamentul artrozelor sau poliartritei reumatoide

Doza iniţială recomandată este de 75 mg de 3 ori pe zi sau 50 mg de 4 ori pe zi; doza de întreţinere poate fi de 150-200 mg pe zi. La persoanele vârstnice sau cu insuficienţă renală se administrează 1/2-1/3 din doza de întreţinere.

- Capsule sau comprimate cu eliberare prelungită

Doza zilnică recomandată este de 200 mg o dată pe zi sau 150 mg de 2 ori pe zi, la interval de 12 ore. La vârstnici, persoane cu afecţiuni cardiace cronice, renale sau hepatice se recomandă administrarea a 100 mg Ketoprofen pe zi sub forme farmaceutice adecvate.

- Gel

Afecţiuni inflamatorii, traumatice, dureroase ale articulaţiilor, tendoanelor, ligamentelor şi muşchilor

Se aplică circa 3-5 cm de gel pe zona dureroasă, o dată sau de două ori pe zi, masând uşor pentru o mai bună absorbţie.

- Supozitoare

Afecţiuni reumatice inflamatorii, degenerative şi metabolice, durere post-traumatică, poliartrită reumatoidă, spondiloartrită, gută, artroze

Doza recomandată este de 1-2 supozitoare pe zi, maxim 300 mg ketoprofen pe zi.

- Spray cutanat

Tratament simptomatic în tendinite superficiale, entorse, contuzii, artroze ale articulaţiilor mici, lombalgie acută

Doza recomandată este de 3 aplicări zilnice pe zona dureroasă.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, ameţeli, somnolenţă, scaune negre sau cu sânge, tuse şi expectoraţie cu sânge, urinări rare sau absente, respiraţii rare, convulsii, pierderea conştienţei, comă.

Ketoproxin vezi Ketoprofen

Ketorol

Denumire comună internaţională: Ketorolacum tromethamin
Alte denumiri comerciale: Ketanov
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ketorol este un antiinflamator nesteroidian indicat în ameliorarea durerii acute, moderate sau severe. Poate fi utilizat în durerea severă în asociere cu morfina sau meperidina pentru un efect

analgezic mai puternic. Tratamentul cu Ketorol trebuie să fie de scurtă durată: nu mai mult de 5 zile pentru adulţi şi o singură doză pentru copii.

Important de ştiut

Ketorol poate determina reacţii adverse severe, inclusiv ulcer şi hemoragie internă. Nu luaţi niciodată medicamentul mai mult de 5 zile consecutive.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală de 4-6 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la intervale egale de timp.

Ketorol acţionează mai rapid dacă se administrează pe stomacul gol, dar se acceptă şi asocierea lui cu antiacide în cazul apariţiei durerilor de stomac.

Luaţi medicamentul împreună cu un pahar mare de apă.

Evitaţi culcarea pe spate minim 20 minute după ce aţi luat medicamentul, pentru a nu irita mucoasa esofagului.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

K

Dacă săriţi o doză – şi luaţi Ketorol conform unei scheme regulate, luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi comprimatele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- dureri abdominale severe, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea, scaune cu sânge sau negre lucioase
- sincopă (pierderea conştienţei)
- tinitus (ţiuituri în urechi), hipoacuzie (auz diminuat)
- dificultăţi la urinat, urini cu sânge, urinări rare şi în cantitate redusă
- sângerări anormale, hemoragii
- umflarea mâinilor şi picioarelor datorită retenţiei de lichide, dificultăţi respiratorii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, dureri de stomac, gură uscată, modificări ale gustului, ameţeli, somnolenţă, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, istoric cu reacţii alergice (ex. polipi nazali, umflarea feţei, gâtului şi membrelor, dificultăţi respiratorii, dureri de cap) la administrarea aspirinei sau a altor antiinflamatoare nesteroidiene, ulcer gastric sau duodenal, hemoragie digestivă, tulburări de coagulare a sângelui, boli severe ale rinichilor.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni cardiace, hepatice sau renale, boli gastrointestinale, afecţiuni hemoragice sau istoric de reacţii alergice la antiinflamatoare nesteroidiene, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

K

Se recomandă administrarea cu prudenţă la persoanele cu boli de ficat sau rinichi deoarece poate provoca la unele persoane inflamaţia ficatului şi probleme renale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Ketorol poate favoriza retenţia de lichide în organism de aceea se recomandă precauţie în administrare la persoanele cu boli de inimă sau hipertensiune arterială.

Medicamentul poate prelungi timpii de sângerare. Dacă sunteţi în tratament cu anticoagulante, monitorizaţi mai atent testele de coagulare a sângelui şi eventual ajustaţi dozele de Trombostop sau Sintrom.

Tratamentul poate da ameţeli, dureri de cap şi chiar pierderi ale conştienţei, de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea de medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea, diareea sau vărsăturile severe. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament

înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- corticosteroizi: prednison
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- diuretice
- medicamente ce conţin potasiu
- antidepresive
- tranchilizante
- antiepileptice: acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- anticoagulante, clopidogrel (Iscover, Plavix), ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter), trombolitice
- eptifibatide (Integrilin)
- cefamandol (Mandol), cefoperazonă (Cefozon, Lyzone, Medocef), cefaclor (Ceclodyne, Ceclor, Ceclozone, Cloracef, Medoclor), cefalexin (Cefaklor, Keflex, Ospexin), cefadroxil (Ceforan, Cexyl)
- methotrexat
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- probenecid
- alcool.

Sarcina şi alăptarea

Ketorol nu este recomandat în ultimul trimestru de sarcină deoarece poate dăuna fătului.

Dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat, anunţaţi imediat medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu este indicată alăptarea în timpul tratamentului.

K

Doze recomandate

Dureri moderate sau severe

Medicul poate recomanda administrarea Ketorolului iniţial sub formă de injecţie şi apoi sub formă de comprimate. Pentru început se poate opta pentru injectarea intramusculară a unei singure doze de 60 mg sau pentru injectarea intramusculară respectiv intravenoasă a mai multor doze de 30 mg (la intervale de 6 ore, fără a depăşi 120 mg/zi). Dacă se doreşte injectarea intravenoasă în doză unică se pot folosi 30 mg. La persoanele vârstnice, la cele cu greutatea sub 50 kg sau cu insuficienţă renală, se recomandă utilizarea a jumătate din dozele de mai sus. Trecerea de la soluţia injectabilă la comprimate se face cu 20 mg ca primă doză orală la cei care au primit 60 mg intramuscular în doză unică, 30 mg intravenos în doză unică sau 30 mg doze multiple intramusculare sau intravenoase; apoi se continuă cu 10 mg la fiecare 4-6 ore, fără a depăşi 40 mg pe zi. La adulţii cu vârsta peste 65 ani, cu insuficienţă renală sau greutatea sub 50 kg, se recomandă administrarea a 10 mg ca primă doză orală la cei care au primit 30 mg intramuscular ca doză unică, 15 mg intravenos în doză unică sau 15 mg în doze multiple intramusculare sau intravenoase; apoi 10 mg la intervale de 4-6 ore fără a depăşi 40 mg pe zi.

Dacă se administrează la nevoie se ajustează doza în funcţie de durata ameliorării durerii la doza precedentă. Spre exemplu, dacă durerea reapare în 3-5 ore după administrarea medicamentului, se poate creşte următoarea doză cu până la 50% atât timp cât doza zilnică maximă recomandată nu este depăşită. Dacă durerea nu reapare în 8-12 ore, se poate reduce următoarea doză la jumătate sau se poate creşte intervalul între administrări la 8-12 ore. Reducerea intervalelor între doze conduce implicit la creşterea frecvenţei şi a duratei efectelor adverse.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, somnolenţă.

Ketospray vezi Ketoprofen

Ketostin vezi Ketoconazol

K

Ketotifen

Denumire comună internaţională: Ketotifenum

Alte denumiri comerciale: Frenasma, H-Ketotifen, Keto-Gal, Ketof, Zaditen

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate, Sirop, Soluţie oftalmică

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ketotifen este un antihistaminic ce inhibă eliberarea în organism a unei substanţe numită histamină, responsabilă în mare parte de simptomele alergice cum ar fi strănutul, curgerea nasului şi a ochilor. Soluţia oftalmică este indicată în ameliorarea pruritului (mâncărimilor) ocular determinat de praf, polen, animale sau alte substanţe alergice. Capsulele, comprimatele şi siropul sunt recomandate pentru prevenirea pe termen lung a astmului bronşic, bronşitei alergice, simptomelor astmatice ale febrei de fân, prevenirea şi tratarea alergiilor sistemice (ex. urticarie acută şi cronică, dermatită atopică, rinită şi conjunctivită alergică).

K

Important de ştiut

La începerea tratamentului de lungă durată cu Ketotifen se va avea grijă ca medicamentele antiastmatice simptomatice şi profilactice deja în uz să nu fie brusc întrerupte. În cazul corticosteroizilor sistemici, se recomandă reducerea treptată a dozelor pentru a evita instalarea insuficienţei corticosuprarenalei, în special la persoanele dependente de corticosteroizi.

Administrarea corectă

Luaţi capsulele, comprimatele sau siropul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Administraţi picăturile oftalmice în ochiul afectat de 2-3 ori pe zi, conform indicaţiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea administrării. Produsul conţine un conservant (clorură de benzalconiu) care poate decolora lentilele. Aşteptaţi minim 10 minute după administrare pentru a aplica lentilele de contact.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 minute presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Nu folosiţi soluţiile decolorate sau cu particule în interior. Contactaţi medicul pentru o nouă prescripţie.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Păstraţi flacoanele închise etanş atunci când nu le folosiţi. Aruncaţi tabletele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- înroşire, secreţie, umflare a pleoapelor sau orice alt semn de infecţie a ochiului, dureri oculare, tulburări de vedere, prurit mai sever decât înaintea tratamentului (în cazul folosirii preparatelor oftalmologice)
- febră, frisoane, tremor, tuse, dureri în gât, stare generală proastă, dureri de cap, dureri articulare şi musculare, lipsa poftei de mâncare, greaţă, vărsături, tulburări de somn
- dureri abdominale, urini închise la culoare, scaune decolorate, îngălbenirea ochilor şi pielii
- vărsături cu sânge
- urini tulburi sau cu sânge, urinări dificile, dureroase, urinări frecvente
- spasme musculare ale extremităţilor
- pierderea subită a conştienţei
- roşeaţă, descuamare, mâncărimi sau apariţia de vezicule (băşici) pe piele

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: arsuri uşoare, înţepături sau iritaţie a ochilor, ochi uscaţi, sensibilitate la lumină (în cazul folosirii preparatelor oftalmologice), sedare, uscăciunea gurii, greaţă, vărsături, constipaţie, uşoare ameţeli, agitaţie, iritabilitate, nervozitate,

K

somnolenţă, apetit crescut, creştere în greutate, sângerări din nas (dacă se folosesc celelalte forme de prezentare).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau infecţii oftalmologice netratate. Ketotifen oftalmic nu este recomandat în tratarea iritaţiei determinată de purtarea lentilelor de contact. Deşi nu există dovezi ale efectului malformativ, se va administra femeilor însărcinate (în special în primele 3 luni de sarcină), celor care alăptează şi copiilor cu vârsta sub 3 ani numai dacă este absolut necesar.

Atenţionări speciale

Medicamentul reduce frecvenţa, durata şi gravitatea crizelor astmatice dar nu este eficace în suprimarea crizelor deja instalate.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi diabet zaharat sau epilepsie,

întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei. Ketotifen poate creşte riscul de convulsii la pacienţii cu epilepsie.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

În prevenirea astmului bronşic pot fi necesare până la câteva săptămâni de tratament pentru a atinge efectul terapeutic complet, de aceea se recomandă continuarea tratamentului minim 2-3 luni la persoanele care nu reacţionează adecvat după câteva săptămâni.

Dacă se doreşte întreruperea tratamentului cu Ketotifen, aceasta se va realiza progresiv, pe o durată de 2-4 săptămâni, pentru a nu precipita apariţia simptomelor astmatice.

În cazuri rare s-a observat că asocierea Ketotifenului cu antidiabetice orale poate reduce reversibil numărul de trombocite (elemente ale sângelui implicate în coagulare). Se recomandă efectuarea periodică a hemoleucogramei (care include şi numărul de trombocite) la aceşti pacienţi, pentru a detecta din timp eventualele efecte nedorite.

La pacienţii diabetici trebuie luat în considerare conţinutul în glucide al siropului (5 mL conţine 4 g glucide), dar unele forme de sirop nu conţin zahăr.

În primele zile de tratament cu Ketotifen este posibil ca reacţiile

K

motorii ale pacientului să fie diminuate, de aceea se recomandă prudenţă la conducerea autovehiculelor şi manevrarea utilajelor grele.

La începutul tratamentului pot apare sedare, greaţă, uscăciunea gurii şi uşoare ameţeli, care dispar spontan pe măsura continuării tratamentului.

Dacă apar infecţii repetate în timpul tratamentului cu Ketotifen, se va completa cu medicaţie antiinfecţioasă adecvată, conform recomandărilor medicului.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Nu administraţi medicamentul copiilor cu vârsta sub 3 ani dacă nu aveţi aprobarea medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antihistaminice
- sedative
- hipnotice
- alcool
- antidiabetice orale

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă este administrat pe durata sarcinii, de aceea este recomandat ca medicul să fie informat înainte de a vă prescrie Ketotifen că sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Nu se cunoaşte dacă Ketotifen poate trece în laptele matern sau dacă poate dăuna sugarului. Nu folosiţi medicamentul înainte de a-i spune medicului că alăptaţi.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate

Doza recomandată este de 1 tabletă de 1 mg de 2 ori pe zi; dacă se consideră necesar se poate creşte doza până la 4 mg pe zi administrată în 2 prize zilnice. La persoanele predispuse la sedare se poate începe cu ½ tabletă de 2 ori pe zi sau 1 tabletă seara, ajungând treptat la doza terapeutică completă, în decurs de 5 zile. La copiii cu vârsta peste 3 ani se folosesc uzual doze de 0,025 mg/kg/zi.

- Sirop

Adulţi şi copii cu vârsta peste 3 ani

Se administrează câte o linguriţă de sirop de 2 ori pe zi, diminea-

K

ţa şi seara, în timpul meselor.

- Soluţie oftalmică

Prevenirea pruritului ocular în conjunctivita alergică

Adulţi şi copii cu vârsta peste 3 ani

Se recomandă administrarea unei picături în fiecare ochi afectat la fiecare 8-12 ore.

Copii cu vârsta sub 3 ani

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Picăturile oftalmice nu determină simptome ale supradozării care să reprezinte o ameninţare pentru viaţă.

Simptomele supradozării în cazul folosirii capsulelor, comprimatelor sau siropului pot include: vedere înceţoşată, confuzie, dezorientare, ameţeli, somnolenţă, dureri de cap la ridicarea în picioare, pierderea conştienţei, convulsii, bătăi cardiace rapide sau neregulate, palpitaţii, transpiraţii, oboseală neobişnuită, slăbiciune.

K

Kinzalmono vezi Pritor

Klabax vezi Claritromicina

Klacid vezi Claritromicina

Klerimed vezi Claritromicina

Kornam vezi Hytrin

Kytril

Denumire comună internaţională: Granisetronum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluţie orală.

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Kytril blochează acţiunea în organism a substanţelor ce provoacă greaţă şi vărsături. Este indicat în prevenirea şi tratarea senzaţiei de greaţă şi vărsăturilor asociate chimioterapiei, radioterapiei sau anesteziei din timpul intervenţiilor chirurgicale.

Important de ştiut

Utilizarea Kytrilului la persoanele operate recent în sfera abdominală sau aflate în tratament cu chimioterapice poate masca distensia stomacului şi/sau ileusul progresiv (blocajul parţial sau complet al intestinelor prin lipsa mişcărilor care propagă bolusul alimentar), efecte deosebit de grave. Anunţaţi medicul dacă observaţi oprirea tranzitului pentru gaze şi materii fecale cu dureri abdominale, balonare, senzaţie de discomfort.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi, conform prescripţiei.

Pentru a fi sigur că administraţi doza corectă de Kytril, măsuraţi soluţia orală cu ajutorul măsurii dozatoare furnizate de producător. Nu dozaţi cu linguriţa obişnuită de casă. Dacă nu aţi găsit în cutie măsura dozatoare, întrebaţi farmacistul de unde puteţi face rost de una.

Înghiţiţi medicamentul împreună cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei (15-30° C), ferit de căldură şi umezeală excesivă. Ţineţi flacoane închise ermetic, în poziţie verticală şi protejate de lumină. Aruncaţi comprimatele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- bătăi cardiace neregulate, rare sau rapide, dureri toracice, senzaţie de constricţie toracică, dificultăţi în respiraţie, transpiraţii, greaţă
- crampe musculare, mişcări necontrolate
- vedere înceţoşată, nervozitate, febră
- confuzie, ameţeli severe, pierderea conştienţei.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: diaree, constipaţie, gust neobişnuit în gură, oboseală, somnolenţă, insomnii, ameţeli, dureri de cap, anxietate, agitaţie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa

K

activă

Atenţionări speciale

Kytril nu stimulează peristaltica gastrică sau intestinală (mişcările stomacului şi intestinelor), de aceea nu ar trebui fi folosit în locul aspiraţiei naso-gastrice.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi intervenţii chirurgicale abdominale recente sau vă aflaţi sub chimioterapie, deoarece Kytrilul poate uneori masca problemele de stomac severe.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost descrise interacţiuni semnificative ale Kytrilului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Deşi nu se aşteaptă ca medicamentul să dăuneze fătului, nu administraţi fără a discuta mai întâi cu medicul în cazul în care sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Deoarece nu se cunoaşte dacă Kytril poate trece în laptele matern, nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a consulta mai întâi medicul.

K

Doze recomandate

Prevenirea senzaţiei de greaţă şi vărsăturilor determinate de tratamentul pentru cancer

Adulţi şi adolescenţi

Doza uzuală este de 1 mg (1 comprimat sau o linguriţă) administrată cu circa o oră înaintea tratamentului pentru cancer. După 12 ore de la prima doză se mai administrează încă 1 mg. Alternativ se poate administra o singură doză de 2 mg, cu o oră înaintea tratamentului pentru cancer.

Copii

Doza trebuie determinată de către medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Singurul simptom cunoscut al supradozării constă în dureri de cap.

Lacipil

Denumire comună internaţională: Lacidipinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lacipil este un antagonist al canalelor de calciu cu selectivitate predominantă pentru canelele din musculatura netedă a vaselor de sânge. Principala sa acţiune constă în dilatarea vaselor de sânge cu reducerea consecutivă a rezistenţei vasculare periferice şi scăderea tensiunii arteriale. Lacipil poate fi folosit singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Medicamentul este în general bine tolerat dar uneori pot apare efecte neplăcute minore datorită dilataţiei vaselor de sânge periferice: dureri de cap, eritem al feţei, edeme. Asemenea efecte sunt tranzitorii şi dispar de regulă pe măsură ce tratamentul continuă la aceeaşi doză.

L

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră, dimineaţa. Înghiţiţi tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Nu există nici o indicaţie expresă referitoare la momentul de administrare a Lacipilului în raport cu masa; puteţi administra înainte sau după masă.

Nu consumaţi grapefruit pe durata tratamentului deoarece poate modifica absorbţia medicamentului.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Tabletele de Lacipil trebuie protejate de lumină şi nu trebuie scoase din folie decât în momentul administrării. Dacă se foloseşte doar o jumătate de tabletă, cealaltă jumătate trebuie să rămână în folia originală şi să fie administrată în cel mult 48 ore. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, eritem al feţei, edeme (tumefacţii ale gambelor), palpitaţii, ameţeli, oboseală, greaţă, vărsături, urinări frecvente, hiperplazia gingiilor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Ca şi în cazul celorlalţi antagonişti ai canalelor de calciu se recomandă prudenţă în administrarea Lacipilului la persoanele cu bloc cardiac, insuficienţă cardiacă sau angină pectorală instabilă. De asemenea se recomandă precauţie şi la administrarea medicamentului celor cu afecţiuni severe ale ficatului deoarece poate avea efecte antihipertensive importante. Administrarea după un infarct miocardic recent trebuie de asemenea cântărită înainte.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Măsuraţi periodic tensiunea arterială şi pulsul. Raportaţi medicului la următoarea vizită valorile obţinute.

Cântăriţi-vă zilnic pentru a sesiza imediat creşterea în greutate anormală, prin reţinerea de lichide în organism.

La fel ca şi celelalte blocante ale canalelor de calciu, Lacipil poate agrava angina pectorală existentă în special la începutul tratamentului.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru hipertensiune arterială: diuretice, beta-blocante, inhibitori ai enzimei de conversie
- cimetidină

Sarcina şi alăptarea

Deşi studiile pe animale nu au demonstrat că Lacipil poate determina malformaţii fetale sau întârzieri în creşterea copilului, nu există încă suficiente date privitoare la siguranţa administrării în sarcină. Trebuie avută în vedere posibilitatea ca medicamentul să determine relaxarea musculaturii uterului în sarcina la termen.

S-ar părea că medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Doza iniţială recomandată este de 2 mg o dată pe zi. Ulterior se ajustează treptat doza în funcţie de severitatea hipertensiunii şi de răspunsul la tratament, preferabil la intervale de 3-4 săptămâni. Dozajul nu necesită modificări la persoanele cu afecţiuni ale ficatului sau rinichilor sau la persoanele vârstnice. Tratamentul poate fi continuat pe termen nedefinit.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, dureri de cap, bătăi cardiace anormale.

Lactulose

Denumire comună internaţională: Lactulosum

Alte denumiri comerciale: Duphalac, Epalfen, Laevolac

Forme de prezentare: Sirop, Soluţie orală, Granule pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lactulose conţine un tip de zahăr care are proprietatea de a trece nedigerat prin stomac şi intestinul subţire. Ajunge în intestinul gros (colon) unde este scindat de către flora bacteriană normală în fragmente mai mici. Aceste fragmente au calităţi osmotice şi atrag apa în interiorul colonului, reducând consistenţa scaunului şi mărind volumul acestuia. Lactulose poate fi utilizată pe termen relativ lung în tratamentul constipaţiei cronice deoarece acţiunea sa este mai blândă comparativ cu cea a celorlalte laxative. Pe termen scurt Lactulose poate fi administrată în cazurile în care din considerente medicale este necesară obţinerea unor scaune moi (ex. hemoroizi, după intervenţii chirurgicale asupra colonului sau anusului). De asemenea poate fi utilizată la persoanele cu boli de

ficat severe deoarece reduce nivelele amoniacului în sânge, ameliorând astfel funcțiile mentale.

Important de știut

În cazul în care constipația nu se ameliorează după câteva zile de tratament sau reapare după întreruperea administrării, consultați medicul.

Administrarea corectă

1 măsură de sirop corespunde la 6 g de granule.

Pentru a fi siguri că administrați doza corectă, măsurați Lactulose cu lingura sau cupa dozatoare, nu cu lingura de bucătărie. Dacă nu ați primit cu pachetul măsura dozatoare, cereți-o farmacistului.

Lactulose poate fi amestecată cu apă, suc de fructe sau lapte pentru îmbunătățirea gustului; de asemenea poate fi mixată cu lichide calde sau reci, după preferință.

Doza trebuie administrată în priză unică, în timpul micului dejun.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Uneori Lactulose se poate închide ușor la culoare, dar poate fi folosită în continuare fără probleme. Nu utilizați doar dacă culoarea se închide foarte mult sau consistența devine grunjoasă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacții alergice severe cu probleme respiratorii severe, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, pierderea conștienței.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: crampe abdominale, diaree, greață, vărsături, flatulență (gaze).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substan

activă, rectocolită ulceroasă, boală Crohn, ocluzie sau subocluzie intestinală cu oprirea tranzitului pentru scaune și gaze și dureri abdominale severe, dureri abdominale neinvestigate medical, galactozemie congenitală, sindrom de malabsorbție a glucozei, galactozei sau deficit de lactază (enzimă implicată în metabolizarea lactulozei).

Atenționări speciale

Utilizarea dozelor recomandate în constipație nu necesită prudență la persoanele cu diabet zaharat dar cele utilizate în tratamentul precomei și comei hepatice trebuie avute în vedere la aceștia, fiind în general mult mai mari.

Lactulose este doar un adjuvant al regimului igieno-dietetic în tratamentul constipației. Pentru consolidarea efectelor pe termen lung îmbogățiți alimentația cu fibre vegetale și apă și efectuați regulat exerciții fizice.

La persoanele vârstnice trebuie să se asigure un consum de lichide de minim 2 litri pe zi.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Pot fi necesare 24-48 ore până la observarea efectelor Lactulosei datorită modului său de acțiune. Dacă nu observați nici un efect după 2 zile de utilizare, consultați medicul în vederea creșterii dozelor sau frecvenței de administrare.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat. Dacă sunt utilizate doze mari și pe termen lung (indicate de obicei în tratamentul precomei și comei hepatice) pot apărea tulburări ale echilibrului electrolitic datorate diareei. În această situație este necesară măsurarea nivelelor în sânge ale sodiului, clorului și potasiului pentru o eventuală corecție.

În primele zile de tratament poate să apară flatulență (gaze), dar de obicei aceasta dispare după câteva zile. Dacă se administrează doze mai mari decât cele recomandate pot să apară dureri abdominale și diaree severă, caz în care se recomandă scăderea dozelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide gastrice (Dicarbocalm, Maalox)
- antibiotice cu spectru larg: tetracicline
- digoxin (Lanoxin).

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca Lactulose să dăuneze fătului atunci când

este administrată în sarcină, totuşi nu luaţi medicamentul fără a informa medicul că sunteţi însărcinată.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu luaţi Lactulose fără aprobarea medicului dacă alăptaţi.

Doze recomandate

- Soluţie orală, lichid oral

Constipaţie cronică sau cazurile în care se consideră că reducerea consistenţei scaunului are beneficii medicale

Adulţi

Doza zilnică trebuie ajustată individual. Doza iniţială uzuală este de 15-45 mL soluţie, iar cea de întreţinere poate fi de 15-30 mL. Doza poate fi scăzută după câteva zile în funcţie de necesităţile pacientului.

Copii cu vârsta de 7-14 ani

Uzual doza de început este de 15 mL iar cea de întreţinere de 10-15 mL.

Copii cu vârsta de 1-6 ani

Se recomandă utilizarea a 5-10 mL pe zi Lactulose.

Sugari

Doza recomandată este de 5 mL pe zi.

Precomă şi comă hepatică

Doza iniţială este de 30-45 mL soluţie orală de 3-4 ori pe zi. Pentru a calcula doza de întreţinere trebuie să se ia în vedere obţinerea a maximum 2-3 scaune moi pe zi.

- Sirop, granule soluţie orală

Constipaţie

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 12 g lactuloză pe zi (echivalent a 2 măsuri de sirop sau 2 plicuri de 6 g cu granule), iar cea de continuare – de 6 g lactuloză pe zi. Unele persoane pot avea nevoie de 12-24 g lactuloză ca doză iniţială, dar apoi trebuie redusă treptat până la doza de întreţinere.

Copii cu vârsta de 6-14 ani

Iniţial se administrează 12 g lactuloză, apoi se continuă cu 6 g pe zi ca tratament de menţinere.

Copii cu vârsta de 1-5 ani

Doza recomandată este de 3-6 g (1/2 -1 măsură) pe zi, cel mult 7 zile.

Sugari

Se recomandă administrarea a 3 g pe zi, fără a depăşi 7 zile decât cu aprobarea medicului.

Infecţii intestinale bacteriene

Uzual 6-12 g timp de 5-7 zile sau conform prescripţiei.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării nu sunt pe deplin cunoscute dar sunt posibile diareea, crampele abdominale şi eventualele complicaţii ale deshidratării secundare diareei severe.

Ladinox vezi Stilnox

Laevolac vezi Lactulose

Lagosa vezi Silimarina

Lameptil vezi Lamictal

Lamictal

Denumire comună internaţională: Lamotriginum

Alte denumiri comerciale: Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamolep, Lamotiran, Lamotrigin, Lamotrigine, Lamotrin, Lamotrix, Plexxo

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate Dispersabile, Comprimate orodispersabile/masticabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul este un antiepileptic utilizat singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul convulsiilor la adulţi şi copii cu vârsta peste 2 ani. Mecanismul anticonvulsivant nu este pe deplin cunoscut dar se presupune că acţionează asupra centrilor cerebrali responsabili de iniţierea convulsiilor. Lamictal poate fi utilizat de asemenea pentru prevenirea episoadelor de manie şi/sau depresie din tulburarea bipolară.

Important de ştiut

Lamictalul poate determina apariţia unei erupţii severe pe piele (rash) în special la copii şi la persoanele care sunt alergice şi la alte medicamente anticonvulsivante sau la cele aflate în tratament concomitent cu acid valproic (Depakine). Rash-ul apare în majoritatea cazurilor la 2-8 săptămâni de la începerea tratamentului dar uneori poate apare şi în tratamentul cronic, după circa 6 luni. Anunţaţi de urgenţă medicul în cazul în care prezentaţi febră, dureri în gât, dureri de cap, piele roşie cu vezicule (băşici) şi descuamare (decojire).

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală împreună cu un pahar

apă de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, cu sau fără alimente.

Pentru administrarea comprimatelor dispersabile masticabile, puteţi fie să le înghiţiţi întregi împreună cu un pahar de apă, fie mai întâi să le mestecaţi şi apoi să le înghiţiţi. Puteţi de asemenea să lăsaţi tableta să se dizolve timp de circa 1 minut într-o linguriţă de apă sau suc de fructe diluat; amestecaţi uşor şi înghiţiţi imediat mixtura. Nu păstraţi amestecul pentru mai târziu.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- erupţie pe piele, vezicule şi descuamări, febră, dureri în gât, dureri de cap
- dureri toracice
- febră, frisoane, dureri musculare şi articulare, simptome de răceală
- greaţă, dureri de stomac, subfebrilitate, pierderea poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune decolorate, icter (îngălbenirea ochilor şi pielii)
- paloare, sângerări anormale

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, dureri de stomac, ameţeli, confuzie, vedere înceţoşată, dureri de cap, scădere în greutate, anxietate, insomnii, vise neobişnuite, nas înfundat sau curgător.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, erupţii pe piele la o administrare anterioară.

Atenţionări speciale

Lamictalul nu poate vindeca epilepsia ci poate controla convulsiile atât timp cât este administrat.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, afecţiuni ale sângelui sau depresie severă cu gânduri de sinucidere, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Dacă treceţi de pe un alt medicament anticonvulsivant pe Lamictal trebuie să respectaţi cu stricteţe toate indicaţiile medicului privind orarul de administrare şi dozajul.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate deoarece creşte riscul pentru erupţiile cutanate severe.

Pentru a vă asigura că luaţi dozele potrivite de medicament prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic. Pot fi efectuate analize de sânge şi pot fi ajustate dozele de Lamictal în funcţie de răspunsul terapeutic, pentru a obţine cele mai bune rezultate ale medicaţiei.

Nu întrerupeţi brusc tratamentul cu Lamictal chiar dacă vă simţiţi bine deoarece poate creşte riscul pentru convulsii. Consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor, uzual pe durata a minim 2 săptămâni.

Contactaţi medicul dacă convulsiile se agravează sau cresc ca frecvenţă sub tratament cu Lamictal.

Purtaţi întotdeauna asupra dumneavoastră un card sau o brăţară medicală pe care să fie scris că aveţi epilepsie şi sunteţi în tratament cu Lamictal. De asemenea orice medic care vă oferă servicii medicale ar trebui să fie informat că sunteţi în tratament anticonvulsivant.

Reînnoiţi prescripţia cu cel puţin 1 săptămână înaintea epuizării stocului de medicamente.

Lamictal poate afecta vederea sau reacţiile motorii, poate da ameţeli, dureri de cap şi somnolenţă, de aceea şofaţi şi efectuaţi cu multă prudenţă activităţile ce necesită atenţie deosebită.

Poate apare sensibilitate la razele UV se aceea evitaţi expunerea la soare sau folosiţi creme cu factor protector adecvat, purtaţi ochelari de soare şi haine adecvate ori de câte ori sunteţi nevoit să vă expuneţi.

Contraceptivele orale pot reduce eficacitatea Lamictalului, crescând frecvenţa convulsiilor. Consultaţi medicul deoarece este

necesară modificarea dozei de Lamictal atât la începerea cât şi la oprirea pilulelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- oxcarbazepin (Trileptal)
- acid valproic (Convulex, Depakine chrono, Orfiril)
- fenitoină
- fenobarbital
- rifampicină (Sinerdol)
- methotrexat
- metode contraceptive hormonale: pilule, injecţii, implanturi, plasturi.

Sarcina şi alăptarea

Anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată în viitorul apropiat deoarece Lamictalul poate dăuna fătului când se administrează în timpul sarcinii.

Utilizarea medicamentului în primele luni de sarcină poate creşte riscul pentru malformaţii fetale, îndeosebi buză superioară şi palat despicate.

Lamictalul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

L

Doze recomandate

- Comprimate, comprimate dispersabile şi masticabile

Tratamentul epilepsiei

Adulţi şi copii cu vârsta peste 12 ani

Tratamentul iniţial la persoanele care nu iau acid valproic dar sunt în tratament cu carbamazepină, fenobarbital, fenitoin şi/sau primidonă se face cu 50 mg o dată pe zi timp de 2 săptămâni, apoi 100 mg pe zi divizate în 2 prize pentru încă 2 săptămâni. Ulterior se poate creşte progresiv dozajul în funcţie de necesităţi, fără a depăşi însă doza zilnică de 500 mg pe zi.

În cazul în care se administrează acid valproic concomitent cu carbamazepină, fenitoin, fenobarbital şi/sau primidonă, se începe tratamentul cu 25 mg Lamictal o dată la fiecare 2 zile timp de 2 săptămâni, apoi 25 mg o dată pe zi încă 2 săptămâni. După aceea se poate creşte treptat doza în funcţie de necesităţi, fără a depăşi totuşi doza zilnică de 400 mg Lamictal.

Copii cu vârsta de 2-12 ani

Copiii care nu iau acid valproic dar sunt în tratament cu carba-

mazepină, fenobarbital, fenitoin şi/sau primidonă pot începe tratamentul cu 0,6 mg/kg Lamictal o dată pe zi timp de 2 săptămâni, apoi 1,2 mg/kg/zi în 2 prize timp de 2 săptămâni. Ulterior se pot face ajustări ale dozelor în funcţie de necesităţi dar nu se vor administra doze mai mari de 400 mg pe zi.

Copiii în tratament concomitent cu acid valproic şi carbamazepină, fenobarbital, fenitoin şi/sau primidonă pot începe tratamentul cu Lamictal la doze de 0,15 mg/kg/zi administrate în 1-2 prize zilnice timp de 2 săptămâni, apoi pot continua încă 2 săptămâni cu 0,3 mg/kg/zi în 1-2 prize zilnice. Ulterior se poate creşte treptat doza până la cel mult 200 mg pe zi.

Tratamentul tulburării bipolare

Adulţi

În lipsa unui tratament cu acid valproic, carbamazepină, fenobarbital sau primidonă, se începe cu 25 mg o dată pe zi timp de 2 săptămâni, apoi se continuă cu 50 mg pe zi încă 2 săptămâni. După aceea se poate creşte progresiv dozajul în funcţie de necesităţi, fără a depăşi 200 mg pe zi.

Persoanele care sunt în tratament cu acid valproic pot începe administrarea Lamictalului cu doze de 25 mg o dată la fiecare 2 zile pentru 2 săptămâni apoi pot continua cu 25 mg o dată pe zi încă alte 2 săptămâni. Ulterior se poate creşte doza zilnică în trepte, fără a depăşi însă doza recomandată de 100 mg pe zi.

Pacienţii care nu sunt în tratament cu acid valproic dar iau carbamazepină, fenobarbital, fenitoin sau primidonă pot începe cu 50 mg Lamictal o dată pe zi timp de 2 săptămâni iar apoi pot administra 100 mg pe zi în 2 prize încă 2 săptămâni. Ulterior se poate creşte progresiv dozajul în funcţie de necesităţi, fără a depăşi 400 mg pe zi.

Dozajul trebuie stabilit de către medic în cazul întreruperii tratamentului cu acid valproic, carbamazepină, fenobarbital, fenitoin sau primidonă.

L

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: vedere înceţoşată, probleme de coordonare, dureri de cap, pierderea conştienţei, convulsii.

Lamisil

Denumire comună internaţională: Terbinafinum

Alte denumiri comerciale: Amiada, Atifan, Fungisil MK, Onychon, Terbinafin, Terbinafina, Terbinafine, Terbinaran, Terbisil

Forme de prezentare: Comprimate, Cremă, Gel, Spray cutanat, Soluţie cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lamisil este un medicament antifungic indicat în tratamentul infecţiilor cu ciuperci, îndeosebi a unghiilor de la mâini şi picioare, scalpului, picioarelor, zonei inghinale.

Important de ştiut

Efectele benefice maxime nu apar imediat după administrare ci pot întârzia 2-6 săptămâni după încetarea tratamentului dacă se foloseşte crema, gelul, spray-ul sau soluţia cutanată. Dacă nu observaţi nici o modificare după 1 săptămână de folosire a medicamentului, contactaţi medicul întrucât problema poate fi alta decât fungică.

În cazul utilizării comprimatelor de terbinafină pot fi necesare chiar şi câteva luni pentru observarea efectelor maxime.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei, pentru a asigura absorbţia maximă.

Înainte de aplicarea pe piele, spălaţi bine mâinile şi suprafaţa infectată, apoi lăsaţi să se usuce. Acoperiţi zona afectată şi pielea înconjurătoare cu cremă, soluţie, gel sau spray de 1-2 ori pe zi (conform prescripţiei), apoi masaţi uşor până la absorbţie completă. Nu folosiţi deasupra zonei afectate bandaje şi pansamente ocluzive care să împiedice circulaţia aerului, decât la recomandarea medicului. Puteţi folosi totuşi tifoane subţiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea. Spălaţi-vă bine pe mâini după administrarea cremei, soluţiei sau gelului; utilizaţi un prosop curat personal.

Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, nasul, gura sau vaginul. Dacă totuşi contactul se produce accidental, spălaţi zona cu apă din abundenţă sub jet de apă; anunţaţi medicul în cazul în care apar simptome supărătoare.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- erupţie pe piele, iritaţie, tumefacţie, arsuri, mâncărimi, vezicule, secreţie de lichid, descuamare
- tulburări de vedere
- greaţă, vărsături, dureri abdominale, oboseală neobişnuită, apetit redus, icter, prurit, urini închise la culoare, scaune decolorate

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, dureri sau arsuri de stomac, diaree, flatulenţă (gaze), alterarea gustului, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Nu luaţi Lamisil din proprie iniţiativă, fără a discuta mai întâi cu medicul, în cazul în care aţi avut în antecedente reacţii alergice la terbinafină sau vă cunoaşteţi cu boli de ficat ori rinichi, probleme ale sistemului imunitar, afecţiuni ale sângelui. Poate fi necesară modificarea dozelor de Lamisil, monitorizarea atentă a tratamentului sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuaţi tratamentul până la sfârşitul prescripţiei chiar dacă aţi observat că semnele infecţiei cu ciuperci au dispărut. Semnele dispar de cele mai multe ori înainte ca infecţia propriu zisă să fie complet tratată. Pot fi necesare până la câteva luni de tratament pentru a vindeca onicomicoza (ciuperca unghiilor).

Purtaţi haine lejere, preferabil din bumbac până la vindecarea

infecţiei; evitaţi îmbrăcămintea strânsă sau sintetică, din vâscoză sau poliester, care nu permite aerului să circule liber.

Schimbaţi-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creşterea ciupercilor. Lăsaţi să se usuce zona inghinală după duş sau baie. Nu vă ştergeţi cu prosopul deoarece acesta poate irita zona şi poate răspândi infecţia.

Evitaţi consumul de alcool sau consumaţi cu moderaţie pe durata tratamentului cu terbinafină. Ambele substanţe pot afecta sever ficatul.

Rareori este posibil ca terbinafina să deterioreze ficatul, putându-se ajunge în unele cazuri până la transplant hepatic sau deces. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi sub tratament semnele precoce ale lezării hepatice: greaţă, vărsături, dureri abdominale, lipsa poftei de mâncare, oboseală neobişnuită, îngălbenirea pielii şi ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate, mâncărimi pe întreg corpul.

Dacă în timpul tratamentului cu Lamisil comprimate apar semnele unui alt tip de infecţie, contactaţi medicul; medicamentul poate reduce capacitatea organismului de a lupta împotriva infecţiilor.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost încă stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- fluconazol (Diflucan, Flucovim, Fungolon), itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril), fenobarbital, fenitoină
- cimetidină, ranitidină (Gertocalm, Histac, Ulcoran, Zantac)
- rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- cloramfenicol
- methotrexat (Antifolan)
- corticosteroizi cum ar fi prednison, metilprednisolon (Advantan, Lemod Solu, Medrol), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin)
- săruri de aur (Tauredon)
- hidroxiclorochină (Plaquenil)
- mercaptopurină (Puri-Nethol)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron)
- medicamente pentru afecţiuni tiroidiene

- estrogeni, contraceptive orale (anticoncepţionale)
- naltrexona (Revia)
- clorpromazin (Plegomazin)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Vascoten)
- isoniazidă (Sinerdol)
- disulfiram (Antalcol)
- antidepresive.

Sarcina şi alăptarea

Deşi nu există dovezi că Lamisilul ar putea dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii, totuşi evitaţi administrarea lui fără aprobarea medicului în cazul în care sunteţi însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Onicomicoză (infecţie cu ciuperci a unghiilor)

Adulţi şi adolescenţi

Doza zilnică recomandată este de 250 mg în priză unică, timp de 6-12 săptămâni.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Tinea corporis (pecingine pe corp), tinea cruris (pecingine în zona inghinală)

Adulţi şi adolescenţi

Doza recomandată este de 250 mg o dată pe zi, timp de 2-4 săptămâni.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Tinea pedis (pecingine a piciorului, picior de atlet)

Adulţi şi adolescenţi

Doza recomandată este de 250 mg o dată pe zi, timp de 2-6 săptămâni.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

- Cremă, soluţie, gel, spray cutanat

Tinea corporis, tinea cruris, tinea pedis interdigital, tinea versicolor (infecţie fungică caracterizată prin pete brune, cafenii sau albe pe trunchi)

Se acoperă zonele afectate şi cele din apropierea lor de 1-2 ori pe zi timp de 1 săptămână.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Deşi simptomele supradozării nu sunt foarte bine cunoscute, este posibil ca acestea să includă somnolenţă, tulburări de coordonare, dificultăţi respiratorii, erupţie pe piele, dureri de cap, dureri abdominale, urinări frecvente.

Lamogine vezi Lamictal

Lamolep vezi Lamictal

Lamotiran vezi Lamictal

Lamotrigin vezi Lamictal

Lamotrigine vezi Lamictal

Lamotrin vezi Lamictal

Lamotrix vezi Lamictal

Lanol vezi Levant

Lanoxin vezi Digoxin

Lansogastro vezi Levant

Lansoprazol vezi Levant

Lantus

Denumire comună internaţională: Insulinum Glargine
Alte denumiri comerciale: Optisulin
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lantus reprezintă un analog al insulinei umane obţinut prin recombinare, cu durată lungă de acţiune ce acoperă aproximativ 24 ore. Este indicat în tratamentul diabetului zaharat insulino-necesitant deoarece scade nivelele glicemiei prin transportul glucozei din sânge în ţesuturi şi conversia ei în forma de depozit – glicogen. La unii pacienţi poate fi necesară asocierea Lantusului cu alte tipuri de insulină cu acţiune rapidă sau cu antidiabetice orale.

Important de ştiut

Administrarea Lantusului constituie doar o parte a programului de tratament pentru diabet zaharat, alături de dietă, exerciţii fizice, control al greutăţii corporale, monitorizare a glicemiilor, controale regulate oftalmologice şi stomatologice, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Lantusul se administrează doar injectabil subcutanat, o dată pe zi, preferabil seara la culcare.

În mod normal insulina este un lichid incolor, clar, subţire. Nu folosiţi flacoanele colorate sau cu particule în interior; vizitaţi medicul pentru o nouă prescripţie.

Nu încercaţi să mixaţi sau să diluaţi insulina glargine cu vreun alt tip de insulină.

Respectaţi tehnica de administrare arătată de asistentă sau medic. Pentru injectare alegeţi o zonă de piele aflată la cel puţin 2,5 cm faţă de locul injectării anterioare.

Nu schimbaţi tipul de insulină (ex. glargine, lispro, regular) sau concentraţia acesteia fără a consulta mai întâi medicul întrucât există diferenţe în absorbţie, disponibilitate şi eficienţă. Unele firme de insulină pot fi substituite cu altele, dar altele nu; consultaţi medicul dacă aveţi neclarităţi.

Nu refolosiţi acele sau seringile; aruncaţi-le în containere adecvate conform indicaţiilor medicului.

Dacă săriţi o doză – urmaţi indicaţiile medicului privitoare la omiterea dozelor. Pentru a preveni această situaţie fiţi sigur că aveţi întotdeauna la dumneavoastră insulina, în special atunci când plecaţi în vacanţă. Nu încercaţi să compensaţi doza uitată administrând o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Dacă sunt neutilizate păstraţi flacoanele în frigider la 2-8° C în ambalajul original, protejate de îngheţ; înainte de folosire acestea trebuie aduse la temperatura camerei. Nu utilizaţi flacoanele de insulină Lantus care au fost îngheţate. După deschiderea flacoanelor puteţi opta între păstrarea la frigider sau menţinerea la temperatura camerei, protejate de lumină. Insulina nefolosită poate fi păstrată la temperatura camerei până la 28 zile, ferită de căldură excesivă sau lumina soarelui. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie,

simptomelor severe de hipoglicemie, convulsiilor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tumefacţie, roşeaţă sau mâncărimi la locul de injectare a insulinei, lipodistrofie şi lipohipertrofie cu modificarea dispunerii stratului adipos la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la insulina glargine sau protamină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Utilizaţi Lantus exact aşa cu v-a fost prescris, la orele şi în dozele indicate.

Nu administraţi doze mai mari sau mai mult timp decât v-a recomandat medicul.

Dozele pot fi schimbate numai cu acordul medicului.

Limitaţi consumul de alcool deoarece acesta scade glicemia, crescând riscul de hipoglicemie în timpul insulinoterapiei.

Reacţiile adverse ale insulinoterapiei rezultă de cele mai multe din nivelele anormale ale glicemiilor. Ar trebui să fiţi familiarizat cu simptomele hipoglicemiei sau hiperglicemiei pentru a şti cum să acţionaţi eficient.

Semnele hipoglicemiei (tremor, greaţă, senzaţie de foame intensă, dureri de cap, ameţeli, somnolenţă, vedere înceţoşată, confuzie, slăbiciune, bătăi cardiace rapide, transpiraţii inexplicabile şi generalizate, piele palidă şi rece, anxietate, dificultăţi de concentrare) apar cel mai probabil datorită folosirii unor doze prea mari de insulină, omiterii sau întârzierii meselor, dacă se efectuează exerciţii fizice mai solicitante decât de obicei, în caz de boală mai ales dacă aceasta evoluează cu vărsături sau diaree, dacă se folosesc concomitent anumite medicamente care au efect hipoglicemiant, dacă se consumă alcool.

Deşi durata lungă de acţiune a Lantusului poate întârzia recuperarea după un episod de hipoglicemie, totuşi purtaţi în permanenţă la dumneavoastră o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, un fruct sau orice altă sursă de zahăr pentru a interveni rapid în caz de hipoglicemie.

Dacă observaţi că sunteţi deshidratat, aveţi gura uscată şi vă este sete, urinaţi frecvent, aveţi o senzaţie puternică de foame, vă este greaţă şi vărsaţi, măsuraţi glicemia deoarece s-ar putea ca aceasta să fie foarte ridicată. Contactaţi medicul pentru ajustarea

dozelor de insulină.

Pot apare reacţii locale la administrarea insulinei; dacă zona devine dură sau se ulcerează, contactaţi medicul înainte de a injecta în aceeaşi zonă.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei şi Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcţiilor renale şi hepatice, examinări oftalmologice ş.a.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau chiar pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu insulină înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Eficacitatea şi siguranţa administrării la copiii de 6-15 ani cu diabet zaharat tip I nu au fost încă determinate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antidiabetice orale
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol, betaxolol (Betac, Lokren)
- steroizi anabolizanţi
- hormoni tiroidieni cum ar fi levothyroxina (Euthyrox)
- clonidină.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă administrarea Lantusului în timpul sarcinii poate dăuna fătului. Totuşi nu administraţi insulina glargine dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat fără a discuta mai întâi cu medicul.

Nu se cunoaşte dacă Lantusul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul, de aceea nu alăptaţi fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Soluţie injectabilă

Tratamentul diabetului zaharat insulino-necesitant

Lantus se administrează injectabil doar subcutanat, în doze individualizate şi doar o singură dată pe zi (seara înainte de culcare). Iniţial se administrează în medie 10 UI o dată pe zi iar ulterior se ajustează doza în funcţie de nivelele glicemiei până la o doză zilnică totală de 2-100 UI.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării sunt cele ale hipoglicemiei: foame intensă, greaţă, dureri de cap, transpiraţii reci, tremor, dificultăţi de concentraţie, somnolenţă, confuzie iar în cazurile severe – convulsii şi comă.

Lanzap vezi Levant

Lanzol vezi Levant

Lanzul vezi Levant

Lasonil N

Denumire comună internaţională: Heparinoidum
Alte denumiri comerciale: Hirudoid
Forme de prezentare: Cremă, Gel, Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lasonil N conţine o substanţă similară heparinei ce acţionează asupra circulaţiei sangvine de la nivelul zonei de piele unde este aplicată. Lasonil N favorizează absorbţia edemului (tumefacţiei), exsudatelor (secreţiilor) şi hematoamelor (vânătăilor) prin reducerea vâscozităţii şi coagulării sângelui în circulaţia locală şi creşterea permeabilităţii ţesutului conjunctiv, de sub piele. Medicamentul este indicat în tratamentul rănilor nedeschise cauzate de accidente sau activităţi sportive, contuzii, hematoame, entorse, cicatrici, hemoroizi, flebite sau tromboflebite (inflamaţii ale venelor cu sau fără formare de tromb – cheag de sânge – în interior), tromboze superficiale (trombi în venele superficiale), varice sau ulcer varicos.

Important de ştiut

Utilizaţi cu precauţie în caz de răni deschise, tăieturi, zgârieturi, răni infectate, ulcere, zone întinse ale pielii, contact al leziunilor cu mucoasele, vârsta sub 12 ani.

Administrarea corectă

Înainte de administrare spălaţi bine mâinile şi suprafaţa afectată, apoi lăsaţi să se usuce. Acoperiţi zona respectivă cu cremă, gel sau unguent de 2-3 ori pe zi (conform prescripţiei), apoi masaţi uşor până la absorbţie completă.

În caz de tromboză sau tromboflebită se pot folosi comprese după administrare.

Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, nasul, gura sau vaginul. Dacă totuşi contactul se produce accidental, spălaţi zona cu apă din abundenţă sub jet de apă; anunţaţi medicul în cazul în care apar simptome supărătoare.

După administrare spălaţi bine mâinile.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tuburile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Lasonil N este în general bine suportat. Rar poate apărea eritem (roşeaţă) dar acesta dispare la întreruperea tratamentului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau heparină, sângerări, plăgi deschise, secreţii purulente la nivelul leziunii tratate.

Atenţionări speciale

Preparatul este conceput doar pentru administrare externă. Nu înghiţiţi unguentul, gelul sau crema şi nu aplicaţi în apropierea zonelor sensibile: gură, ochi, regiune ano-genitală.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Lasonil N trebuie folosit cu precauţie în sarcină şi doar dacă beneficiile aşteptate la mamă depăşesc net riscurile la care este expus fătul, îndeosebi în primele luni de viaţă intrauterină.

Nu există suficiente date privitoare la siguranţa administrării medicamentului în timpul lactaţiei, de aceea consultaţi mai întâi medicul înainte de a lua Lasonil N.

Doze recomandate

- Unguent, cremă, gel

Tratamentul plăgilor închise, cicatricelor, hemoroizilor, flebitelor sau tromboflebitelor, trombozelor superficiale, varicelor, ulcerului varicos

În general se aplică unguentul, crema sau gelul în strat subțire de 2-3 ori pe zi pe zona afectată și se asigură absorbția medicamentului prin masare blândă. În tromboze și tromboflebite se aplică sub compresă. În ulcere varicoase se aplică în jurul ulcerului prin masare ușoară de la exterior spre centru. În tratarea cicatricelor și hematoamelor (vânătăilor) se aplică de asemenea prin masare ușoară.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Lasoprol vezi Lanzap

Legalon vezi Silimarina

Lekoklar vezi Claritromicina

Lemesil vezi Nimesulid

Lemod Solu vezi Medrol

Leponex

Denumire comună internațională: Clozapinum
Alte denumiri comerciale: Clozapin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Leponex este un medicament antipsihotic ce acționează prin modificarea efectelor unor substanțe chimice asupra creierului. Este indicat în tratamentul simptomelor schizofreniei severe la persoanele care nu au răspuns la alte tratamente.

Important de știut

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării răspunsului la tratament. Poate fi necesară testarea săptămânală a sângelui în primele 6 luni de tratament și apoi din două în două săptămâni. Tratamentul trebuie astfel bine controlat datorită riscului de agranulocitoză, o problemă potențial letală a unui anumit tip de celule albe, manifestată prin febră, dureri în gât, slăbiciune, letargie, simptome de răceală, ulcerații ale gurii,

buzelor sau altor mucoase. Dacă apar modificări ale hemoleucogramei se oprește tratamentul cu Leponex; aceasta poate fi temporară sau permanentă în funcție de rezultatele obținute după încă 4 săptămâni de testare.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, cu sau fără alimente, împreună cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dificultăți respiratorii, oboseală neobișnuită, dureri în piept, bătăi cardiace anormale, transpirații sau retenție de lichide
- slăbiciune, simptome de răceală, febră, dureri în gât, leziuni sau pete albe în cavitatea bucală
- sindrom neuroleptic malign: febră ridicată, rigiditate musculară, transpirații, bătăi cardiace rapide sau neregulate, confuzie
- diskinezie: mișcări necontrolate, lente și ritmice ale mușchilor
- greață, dureri de stomac, subfebrilitate, icter, urini închise la culoare, scaune decolorate
- dureri de cap severe, pierderea conștienței
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de stomac, constipație, hipersalivație (salivație excesivă), transpirații abundente, probleme de somn, coșmaruri.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, afecțiuni ale măduvei osoase, număr scăzut al leucocitelor

(celulelor albe) în sânge cu risc crescut pentru infecţii, depresie severă a sistemului nervos central, epilepsie necontrolată, comă.

Atenţionări speciale

Nu luaţi Leponex fără a informa mai întâi medicul dacă aveţi diabet zaharat, convulsii, epilepsie, afecţiuni ale ficatului, rinichilor sau plămânilor, boli de inimă, atac de cord în antecedente, hipertensiune arterială, hipertrofie de prostată, dificultăţi la urinat, glaucom, probleme ale măduvei osoase sau ale celulelor sângelui determinate de administrarea de clozapină în antecedente. Dacă aveţi vreuna din afecţiunile enumerate mai sus poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Leponex poate favoriza căderea bruscă a tensiunii arteriale la ridicarea în picioare, mai ales la începutul tratamentului. Hipotensiunea ortostatică (reducerea abruptă a valorilor tensionale odată cu ridicarea în picioare) se poate manifesta prin ameţeli, dureri de cap, colaps şi chiar stop cardiac. În plus medicamentul poate tahicardiza cordul (poate creşte frecvenţa bătăilor cardiace), reacţie periculoasă pentru o inimă deja suferindă; de aceea este absolut necesar ca medicul dumneavoastră să fie informat în privinţa problemelor dumneavoastră cardiace.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandat.

Nu întrerupeţi tratamentul cu Leponex fără a discuta mai întâi cu medicul.

Dacă nu aţi luat Leponex mai mult de 2 zile consecutive, contactaţi medicul înainte de a relua administrarea. Poate fi necesară reînceperea tratamentului la doze mai mici decât cele pe care le luaţi de obicei.

Consumaţi zilnic cel puţin 2 litri de apă pentru a preveni constipaţia. Dacă aveţi probleme cu tranzitul intestinal puteţi contacta medicul pentru a vă prescrie un laxativ.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei.

Leponex poate creşte riscul pentru convulsii şi pierderea conştienţei de aceea fiţi foarte atent dacă şofaţi sau efectuaţi alte activităţi ce necesită atenţie; recomandarea ar fi să evitaţi aceste activităţi atunci când sunteţi în tratament cu Leponex.

Medicamentul poate creşte nivelele glicemiei, putându-se manifesta ca sete extremă, urinări frecvente, foame intensă, slăbiciune. Dacă aveţi diabet zaharat şi luaţi medicamente sau insulină pentru controlarea glicemiilor contactaţi medicul pentru a vă

ajustate dozele.

În prezenţa glaucomului cu unghi îngust sau hipertrofiei de prostată se recomandă monitorizarea mai atentă a tratamentului deoarece Leponex poate agrava ambele afecţiuni.

Leponex poate afecta extrem de rar inima, determinând miocardită (inflamaţie a muşchiului cardiac). Semnele de alarmă ale acestei afecţiuni pot fi oboseala inexplicabilă, respiraţia greoaie, durerile în piept, bătăile cardiace rapide sau neregulate, febra. Dacă observaţi aceste simptome anunţaţi imediat medicul. Tratamentul cu Leponex trebuie oprit chiar dacă există numai suspiciunea de cardită.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic. Poate fi necesară oprirea temporară a tratamentului înaintea intervenţiilor chirurgicale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antipsihotice
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol), fenitoină
- digoxin (Lanoxin)
- antiaritmice: amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- lansoprazolum (Levant)
- rifampicină (Sinerdol), cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- atropină (Sulfat de atropină)
- butilscopolamină (Buscopan, Buscotil, Scobutil)
- diuretice
- medicamente pentru afecţiuni tiroidiene
- chimioterapice, corticosteroizi (prednison, prednisolon, metilprednisolon) sau alte medicamente care afectează sistemul imunitar
- medicamente care pot da somnolenţă: analgezice, medicamente pentru răceală şi gripă, relaxante musculare, medicamente pentru depresie sau anxietate, preparate cu alcool
- cafeină
- medicamente pentru glaucom cum ar fi timolol (Timoptic).

Sarcina şi alăptarea

Deşi se pare că Leponex poate fi administrat fără probleme în timpul sarcinii, totuşi utilizaţi cu precauţie dacă sunteţi însărcinată şi numai după ce discutaţi mai întâi cu medicul dumneavoas-

tră.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul schizofreniei

Adulţi

La început se administrează de obicei 12,5 mg o dată sau de două ori pe zi, apoi se creşte treptat dozajul cu 25-30 mg pe zi în funcţie de răspuns, până la 300-450 mg pe zi la sfârşitul a 2 săptămâni. Creşterea ulterioară a dozelor se va face în trepte, de cel mult 2 ori pe săptămână şi cu doze mai mici de 100 mg. Doza zilnică nu trebuie să depăşească 900 mg.

Copii cu vârsta sub 16 ani

Indicaţia de utilizare şi dozajul trebuie determinate de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rapide, dificultăţi respiratorii, confuzie, somnolenţă, pierderea conştienţei, salivaţie excesivă, convulsii, comă.

Leridip

Denumire comună internaţională: Lercanidipinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Leridip aparţine clasei blocanţilor canalelor de calciu. Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale esenţiale uşoare sau moderate, singur sau în combinaţie cu alte medicamente antihipertensive. Acţionează prin relaxarea şi dilatarea vaselor de sânge, permiţând sângelui să circule mai liber iar tensiunii din pereţii arteriali să scadă.

Important de ştiut

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului pentru a nu creşte nivelele medicamentului în sânge şi implicit riscul de efecte adverse.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, cu minim 1 oră înaintea mesei (pe stomacul gol).

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice severe, bătăi cardiace neregulate, palpitaţii
- tumefierea mâinilor şi picioarelor
- dureri de cap persistente
- ameţeli puternice, leşin.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, bufeuri, înroşirea feţei, greaţă, dureri abdominale, constipaţie, diaree, slăbiciune, oboseală, dureri musculare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la Leridip, angină pectorală instabilă, insuficienţă cardiacă severă, stenoză aortică, atac de cord în ultima lună, insuficienţă hepatică sau renală severă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu valvele cardiace, insuficienţă cardiacă sau alte boli de inimă, bradicardie (bătăi cardiace sub 55 pe minut), bloc cardiac gradul II sau III, tensiune arterială scăzută, atac de cord în antecedentele recente (mai puţin de 1 lună), boli de ficat sau rinichi, dificultăţi respiratorii, intervenţii chirurgicale recente sau programate în viitorul apropiat.

Se recomandă atenţie deosebită la iniţierea tratamentului la vârstnici şi la persoanele cu boli de ficat sau rinichi uşoare sau moderate.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine cele mai bune rezultate. Efectele maxime apar după

câteva săptămâni de administrare continuă. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate.

La începutul tratamentului este posibil să apară dureri de cap, bufeuri şi tumefacţii ale gambelor, dar acestea dispar de cele mai multe ori după câteva zile.

Leridipul poate favoriza constipaţia. Aceasta poate fi combătută dacă consumaţi cât mai multe lichide, adoptaţi o dietă bogată în fibre, cu fructe şi legume din abundenţă, respectiv efectuaţi periodic exerciţii fizice.

Măsuraţi periodic tensiunea arterială şi raportaţi medicului valorile obţinute.

Cântăriţi-vă săptămânal pentru a sesiza imediat creşterea în greutate anormală, prin reţinerea de lichide în organism.

Leridip poate da ameţeli, somnolenţă sau dureri de cap de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Deoarece nu există experienţă clinică la pacienţii cu vârsta sub 18 ani, în prezent nu se recomandă utilizarea produsului la copii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente antihipertensive: diuretice, inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei, beta-blocante
- digoxin (Lanoxin), chinidină

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină

Nu se cunoaşte dacă Leridip poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a discuta în prealabil cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor la care supuneţi sugarul.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Uzual se începe cu 10 mg Leridip o dată pe zi, administrat cu cel puţin 15 minute înainte de mese. Doza poate fi crescută treptat în funcţie de răspuns.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli severe, pierderea conştienţei, bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate.

Lescol

Denumire comună internaţională: Fluvastatinum

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lescol reprezintă un medicament hipocolesterolemiant ce blochează în organism producţia de colesterol total şi LDL-colesterol (lipoproteină cu densitate joasă). Reducerea nivelelor de colesterol previne ateroscleroza (depunerea colesterolului pe pereţii vaselor de sânge), bolile cardiovasculare, atacul de cord sau atacul cerebral, intervenţiile pentru bypass sau angioplastie.

Important de ştiut

Tratamentul cu statine reprezintă doar un adjuvant al dietei, exerciţiilor fizice şi scăderii în greutate. Pentru a obţine maximul de beneficii respectaţi întru totul recomandările medicului privind schimbarea modului de viaţă.

Evitaţi alimentele bogate în grăsimi sau colesterol; Lescol nu poate fi la fel de eficient în reducerea colesterolemiei dacă nu respectaţi o dietă săracă în colesterol.

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului cu Lescol deoarece alcoolul poate creşte nivelele trigliceridelor şi poate deteriora suplimentar ficatul.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi (seara înainte de culcare sau odată cu masa de seară) sau conform prescripţiei. Dacă trebuie să administraţi Lescol de mai multe ori pe zi, administraţi-l în timpul meselor.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca sau zdrobi înainte de înghiţire. Comprimatele sunt astfel concepute încât să elibereze lent substanţa activă în organism. Zdrobirea comprimatelor poate elibera deodată o cantitate mult

prea mare de medicament.

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului deoarece acesta poate creşte nivelele medicamentului în sânge şi riscul de reacţii adverse asociat.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- afectarea ficatului: icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), scaune decolorate, urini închise la culoare, oboseală
- sensibilitate sau dureri musculare, slăbiciune musculară, simptome de răceală şi gripă, dureri articulare, urini închise la culoare
- dureri abdominale intense iradiate în spate, balonare, greaţă, vărsături
- sângerări neobişnuite
- febră, frisoane, dureri în gât persistente.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, constipaţie, diaree, dureri abdominale uşoare, arsuri de stomac, balonare, gaze, dureri de cap, ameţeli, insomnii, oboseală, sensibilitate la razele UV.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, lactaţie, boli de ficat.

Atenţionări speciale

Se recomandă ca tratamentul cu Lescol să fie iniţiat doar după eliminarea celorlalte cauze de creştere a colesterolului: diabet zaharat, afecţiuni ale rinichilor, hipotiroidie, boli ale ficatului, consum cronic de alcool.

Înaintea administrării informaţi medicul dacă aveţi boli endo

crine sau metabolice, diabet zaharat, hipo- sau hipertiroidie, hipotensiune arterială, boli de ficat sau rinichi, afecţiuni musculare, convulsii necontrolate, traumatisme, intervenţii chirurgicale majore, transplant de organ, infecţii acute sau boli de sânge, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau chiar reconsiderarea terapiei.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Continuaţi să luaţi Lescol chiar dacă vă simţiţi bine întrucât nivele mari ale colesterolului nu determină simptome decât după apariţia complicaţiilor.

Medicamentul poate afecta ficatul. Înainte de începerea tratamentului şi periodic după aceea se recomandă evaluarea enzimelor hepatice (TGO, TGP). Dacă acestea cresc semnificativ trebuie luată în considerare oprirea tratamentului.

Rareori Lescol poate deteriora musculatura scheletică, în special dacă este administrat în doze mari. Anunţaţi imediat medicul dacă apar sensibilitate sau dureri musculare inexplicabile, slăbiciune generalizată, simptome de răceală sau gripă, urini închise la culoare.

Contactaţi medicul în caz de traumatisme sau intervenţii chirurgicale majore care cresc riscul de lezare a musculaturii sau rinichilor, hipotensiune arterială severă, infecţii puternice sau convulsii deoarece poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Lescol.

Consultaţi periodic un medic oftalmolog întrucât Lescol poate favoriza apariţia cataractei.

Evitaţi expunerea prelungită la soare, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare deoarece medicamentul poate creşte sensibilitatea la razele UV.

Eficacitatea şi siguranţa administrării la copiii cu vârsta sub 10 ani nu au fost determinate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente care reduc aciditatea gastrică: cimetidină, ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac), lansoprazol (Lanol, Lanzap, Levant)
- fibraţi: bezafibrat (Regadrin), fenofibrat (Fenox, Lipanthyl, Lipofib), ciprofibrat (Lipanor)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)

- rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin, Snadimmun Neoral)
- diclofenac (Almiral, Clafen, Diclac, Rheumavek, Tratul, Voltaren)
- fenitoină (Phenhydan)
- glibenclamid (Maninil)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- digoxin (Lanoxin)
- antifungice: ketoconazol (Kefungin, Ketositn, Nizoral), itraconazol (Orungal), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Fungolon))
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- medicamente pentru tratamentul infecţiei HIV: amprenavi (Agenerase), fosmaprenavir (Telzir), ritonavir (Norvir), indinavi (Crixivan), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase).

Sarcina şi alăptarea

Lescol poate determina malformaţii fetale dacă este administra în timpul sarcinii de aceea. Evitaţi administrarea medicamentul în cazul în care sunteţi însărcinată. Folosiţi metode contraceptiv de barieră eficiente pe durata tratamentului şi anunţaţi imedia medicul dacă suspectaţi sarcina.

Nu se cunoaşte dacă Lescolul poate fi eliminat prin lapte, d aceea nu alăptaţi pe durata tratamentului fără consultarea pr alabilă a medicului.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate cu eliberare prelungită

Tratamentul hipercolesterolemiei sau dislipidemiei mixte

Adulţi

La cei ce necesită reducerea nivelelor de colesterol cu cel puţi 25% se recomandă începerea tratamentului cu capsule de 40 m sau comprimate cu eliberare prelungită de 80 mg, administra seara. Alternativ se pot administra 80 mg pe zi în 2 prize.

Pentru cei la care se doreşte scăderea LDL-colesterolului cu m mult de 25% se începe uzual cu 20 mg. Dozele de întreţinere p varia între 20 şi 80 mg.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi imedi medicul dacă suspectaţi această situaţie. Nu se aşteaptă ca a ministrarea unor doze foarte mari de medicament să determin simptome ameninţătoare pentru viaţă.

Letizen vezi Zyrtec

Levant

Denumire comună internaţională: Lansoprazolum

Alte denumiri comerciale: Lanol, Lansogastro, Lansoprazol, Lanzap, Lanzol, Lanzul, Lasoprol

Forme de prezentare: Capsule gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Levant reduce aciditatea gastrică prin acţiunea sa inhibitorie asupra pompei de protoni care produce acid la nivelul stomacului. Medicamentul este indicat în tratamentul ulcerului gastric şi duodenal activ, bolii de reflux gastro-esofagian, esofagitei erozive şi afecţiunilor hipersecretante de acid clorhidric (ex. sindrom Zollinger-Ellison). Levant poate fi folosit de asemenea pentru prevenirea ulcerului gastroduodenal la cei care iau antiinflamatoare nesteroidiene. În combinaţie cu alte medicamente Levant poate contribui la eradicarea infecţiei cu Helicobacter pylori.

Important de ştiut

Modificarea stilului de viaţă cu reducerea programului de stress, oprirea fumatului, limitarea consumului de alcool, evitarea cafeinei şi a condimentelor pot creşte eficacitatea acestui medicament.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, cu 30 minute înainte de mese.

Înghiţiţi comprimatele întregi împreună cu un pahar mare de apă, fără a le diviza, mesteca sau zdrobi înainte de a le înghiţi. Comprimatele sunt gastrorezistente ceea ce înseamnă că prezintă un înveliş care le conferă rezistenţă în mediul acid al stomacului şi devin active odată ajunse în mediul slab alcalin al intestinului subţire. Din acest motiv este necesară păstrarea integrităţii învelişului comprimatelor.

Dacă nu puteţi înghiţi întregi capsulele, deschideţi-le şi amestecaţi conţinutul cu o lingură de mere rase, iaurt, brânză proaspătă, budincă etc. Înghiţiţi amestecul imediat după preparare, fără a-l mesteca. Nu păstraţi amestecul pentru mai târziu.

O altă metodă de a administra capsulele constă în dizolvarea conţinutului lor în circa un sfert de ceaşcă de suc de mere, roşii sau portocale. Lichidul astfel pregătit trebuie consumat imediat după amestecare. Pentru a fi sigur că aţi administrat întregul conţinut al capsulei, mai turnaţi o cantitate mică de suc în ceaşca folosită pentru mixare şi după rotirea lichidului de câteva ori beţi imediat.

Dacă sunteţi în tratament concomitent şi cu sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter) aşteptaţi minim 30 minute după Levant pentru a administra sucralfatul. Sucralfatul poate reduce absorbţia Levantului.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi capsulele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- palpitaţii, dureri în piept, bătăi cardiace rare, transpiraţii, şoc
- slăbiciune pe o parte a corpului, tulburări de vedere sau de vorbire
- ţiuituri în urechi, surditate
- dureri abdominale severe
- sângerări anormale, urini cu sânge
- febră, frisoane.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, balonare, greaţă, vărsături, gust alterat, diaree, constipaţie, ameţeli, dureri de cap, pierdere sau creştere în greutate, impotenţă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau lactaţie.

Atenţionări speciale

Medicamentul nu ar trebui utilizat pe durată nelimitată deoarece efectele sale pe termen lung nu au fost îndeajuns studiate.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi dureri în piept frecvente, dificultăţi la înghiţire, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre sau cu sânge, tumori de stomac, transpiraţi foarte mult sau aţi scăzut în greutate.

Urmaţi cu stricteţe indicaţiile medicului pentru a obţine maxi-

mul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

În unele situaţii poate fi necesară asocierea cu antibiotice (ex. claritromicină, amoxicilină, tetraciclină, metronidazol). Administraţi întreaga medicaţie conform schemei recomandate de medic, în dozele prescrise de acesta.

Continuaţi tratamentul cu Levant până la terminarea curei, chiar dacă vă simţiţi bine.

După vindecarea ulcerului sau esofagitei puteţi continua administrarea pe termen lung conform recomandărilor medicului, pentru a preveni recăderile.

Evitaţi consumul de alcool, aspirină, antiinflamatoare nesteroidiene şi alte medicamente fără prescripţie care pot creşte iritaţia mucoasei gastrointestinale.

Unele simptome pot fi interpretate de dumneavoastră ca fiind provocate de stomac. Totuşi arsurile însoţite de dureri de cap, ameţeli, transpiraţii, dureri în piept, gât, umăr, braţ şi dificultăţi respiratorii sunt semnale de alarmă şi trebuiesc anunţate imediat medicului.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea acestora. De asemenea evitaţi exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Unele preparate cu lansoprazol pot conţine fenilalanină. Verificaţi prospectul şi evitaţi administrarea lui dacă aveţi fenilcetonurie.

Eficienţa şi siguranţa administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 1 an nu au fost determinate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- ampicilină (Ampidar, Epicocillin, Pamecil, Standacillin)
- digoxin (Lanoxin)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Kefungin, Ketostin, Nizoral)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- preparate cu fier.

Sarcina şi alăptarea

Deşi administrarea Levantului în timpul sarcinii nu pare a determina probleme fătului, încercaţi să evitaţi administrarea acestui

medicament dacă sunteţi însărcinată.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dăunând sugarului, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate gastrorezistente

Tratamentul bolii de reflux gastroesofagian şi a esofagitei erozive

Adulţi şi copii cu vârsta peste 1 an

Doza uzuală este de 15-30 mg o dată pe zi, preferabil cu 30 minute înainte de micul dejun, timp de 8 săptămâni. Dacă nu se vindecă în 8 săptămâni se poate relua cura de 8 săptămâni. Dacă apare recidiva se poate lua în considerare încă o cură de 8 săptămâni. Ca tratament de întreţinere se poate continua cu 15 mg o dată pe zi încă 12 luni.

Tratamentul ulcerului duodenal

Adulţi

La început se administrează 15 mg o dată pe zi, preferabil înainte de micul dejun. La nevoie se poate creşte doza de medicament, conform indicaţiilor medicului.

Copii până la 18 ani

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul ulcerului duodenal datorat infecţiei cu Helicobacter pylori

În tratamentul acestei infecţiei pot fi folosite mai multe scheme terapeutice care să includă Levantul. Acesta se administrează odată cu celelalte medicamente înainte de mese în doză de 30 mg de 2 ori pe zi, timp de 10-14 zile. Alternativ se pot administra 30 mg Levant împreună cu 1 g de amoxicilină înainte de mese de 3 ori pe zi, timp de 14 zile. Urmaţi întocmai prescripţia.

Copii până la 18 ani

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul ulcerului gastric

Se recomandă administrarea a 15-30 mg o dată pe zi, preferabil înaintea micului dejun.

Copii până la 18 ani

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul afecţiunilor stomacului care produc cantităţi excesive de acid clorhidric

Adulţi

La început se administrează 60 mg o dată pe zi (preferabil dimineaţa înaintea micului dejun), ulterior se poate creşte doza în funcţie de necesităţi.

Copii până la 18 ani

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic.

Prevenirea ulcerului gastroduodenal în caz de tratament cu antiinflamatoare nesteroidiene

Obişnuit se administrează 5 mg o dată pe zi timp de 12 săptămâni.

Tratamentul ulcerului gastric asociat antiinflamatoarelor nesteroidiene

Doza recomandată este de 30 mg o dată pe zi, preferabil înaintea micului dejun, timp de 8 săptămâni.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie. Nu se aşteaptă ca administrarea unor doze foarte mari de medicament să determine simptome ameninţătoare pentru viaţă.

Levemir

Denumire comună internaţională: Insulinum Detemir
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Levemir este un analog al insulinei umane cu durată de acţiune ce acoperă aproape întreaga zi. Poate fi folosit în asociere cu alte tipuri de insulină cu acţiune rapidă sau cu antidiabetice orale pentru a reduce nivelele glicemiei la persoanele cu diabet zaharat insulino-necesitant.

Important de ştiut

Administrarea insulinei constituie doar o parte a programului de tratament pentru diabet zaharat alături de dietă săracă în hidrocarbonaţi, exerciţii fizice regulate, control al greutăţii corporale, monitorizare a glicemiilor, controale regulate oftalmologice şi stomatologice, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Levemir se injectează subcutanat o dată pe zi, preferabil seara la culcare.

Respectaţi tehnica de administrare arătată de asistentă sau medic. Pentru injectare alegeţi o zonă de piele aflată la cel puţin 2,5 cm faţă de locul injectării anterioare.

Administraţi doar cartuşele cu soluţie incoloră, clară, subţire; aruncaţi cartuşele colorate sau cu particule în interior.

Nu diluaţi şi nu mixaţi insulina detemir cu alte tipuri de insulină sau alte soluţii pentru a nu-i afecta eficacitatea.

Nu schimbaţi tipul de insulină (ex. detemir, lispro, regular) sau concentraţia acesteia fără a consulta mai întâi medicul întrucât există diferenţe în absorbţie, disponibilitate şi eficienţă. Unele firme de insulină pot fi substituite cu altele, dar altele nu; consultaţi medicul dacă aveţi neclarităţi.

Nu refolosiţi acele sau seringile; aruncaţi-le în containere adecvate conform indicaţiilor medicului.

Dacă săriţi o doză – urmaţi indicaţiile medicului privitoare la omiterea dozelor. Pentru a preveni această situaţie fiţi sigur că aveţi întotdeauna la dumneavoastră insulina, în special atunci când plecaţi în vacanţă. Nu încercaţi să compensaţi doza uitată administrând o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Dacă sunt neutilizate păstraţi cartuşele la frigider (2-8° C) în ambalajul original, protejate de îngheţ; înainte de folosire acestea trebuie aduse la temperatura camerei. Nu utilizaţi cartuşele care au fost îngheţate. După introducerea cartuşului în pen, păstraţi la temperatura camerei, nu la frigider. Aruncaţi cartuşele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie, în saci care nu sunt lăsaţi la îndemâna copiilor.

L

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, simptomelor severe de hipoglicemie, convulsiilor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tumefacţie, roşeaţă sau mâncărimi la locul de injectare a insulinei, lipodistrofie şi lipohipertrofie cu modificarea stratului de ţesut adipos la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la insulina detemir sau hipoglicemie.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi infecţii acute, boli de ficat sau rinichi, trăiţi într-un mediu stresant sau aveţi tulburări emoţionale, deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină, monitorizarea mai atentă a glicemiilor sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Utilizaţi Levemir exact aşa cu v-a fost prescris, la orele şi în dozele indicate.

Nu administraţi doze mai mari decât cele prescrise. Dozele pot fi

schimbate numai cu acordul medicului.

Reacţiile adverse ale insulinoterapiei rezultă de cele mai multe din nivelele anormale ale glicemiilor. Ar trebui să fiţi familiarizat cu simptomele hipoglicemiei sau hiperglicemiei pentru a şti cum să acţionaţi eficient.

Semnele hipoglicemiei (tremor, greaţă, senzaţie de foame intensă, dureri de cap, ameţeli, somnolenţă, vedere înceţoşată, confuzie, slăbiciune, bătăi cardiace rapide, transpiraţii inexplicabile şi generalizate, piele palidă şi rece, anxietate, dificultăţi de concentrare) apar cel mai probabil datorită folosirii unor doze prea mari de insulină, omiterii sau întârzierii meselor, dacă se efectuează exerciţii fizice mai solicitante decât de obicei, în caz de boală, dacă se folosesc concomitent o serie de medicamente cu efect hipoglicemiant, dacă se consumă alcool. Purtaţi în permanenţă la dumneavoastră o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, un fruct sau orice altă sursă de zahăr pentru a interveni rapid în caz de hipoglicemie.

Dacă observaţi că sunteţi deshidratat, aveţi gura uscată şi vă este sete, urinaţi frecvent, aveţi o senzaţie puternică de foame, vă este greaţă şi vărsaţi, măsuraţi glicemia deoarece s-ar putea ca aceasta să fie foarte ridicată. Contactaţi medicul pentru ajustarea dozelor de insulină.

L

Pot apare reacţii locale la administrarea insulinei; dacă zona devine dură sau se ulcerează, contactaţi medicul înainte de a injecta în aceeaşi zonă.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei şi Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcţiilor renale şi hepatice, examinării oftalmologice ş.a.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau chiar pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

Limitaţi consumul de alcool deoarece acesta scade glicemia, crescând riscul de hipoglicemie în timpul insulinoterapiei.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu insulină înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antidiabetice orale
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol

- diuretice cum ar fi furosemid
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Nerlipril, Ednyt, Enahexal), lisinopril (Lisidene, Lisiren, Medapril, Ranolip)
- steroizi anabolizanţi
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin H), metilprednisolon (Advantan, Lemod Solu, Medrol)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- estrogeni, progesteron
- clonidină
- isoniazidă
- fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- analogi de somatostatină cum ar fi octreotid (Sandostatin), lanreotid (Somatuline)
- antibiotice sulfonamidice cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol, Biseptrim, Tagremin).

L

Sarcina şi alăptarea

Necesarul de insulină Levemir se modifică în timpul sarcinii de aceea este important ca nivelele glicemiei să fie atent monitorizate pe întreaga durată a sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă insulina Levemir poate trece în laptele matern, deşi majoritatea tipurilor de insulină inclusiv insulina umană se secretă în cantităţi mici în lapte. Mamele care urmează tratament cu insulină şi doresc să alăpteze ar trebui să consulte mai întâi medicul curant.

Doze recomandate

- Soluţie injectabilă

Tratamentul diabetului zaharat insulino-necesitant

Insulina Levemir se administrează injectabil subcutanat o dată pe zi (seara înainte de culcare), în doze individualizate. Iniţial se administrează doze de 0,1-0,2 UI/kg/zi iar ulterior se ajustează în funcţie de nivelele glicemiei.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării sunt cele ale hipoglicemiei: foame intensă, greaţă, dureri de cap, transpiraţii reci, tremor, dificultăţi de concentraţie, somnolenţă, confuzie iar în cazuri severe – convulsii şi comă.

Levitra

Denumire comună internaţională: Vardenafilum
Alte denumiri comerciale: Vivanza
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Levitra relaxează musculatura netedă, favorizând umplerea vaselor cu sânge în anumite zone ale corpului. Medicamentul poate fi utilizat pentru tratamentul disfuncţiei erectile. Important de ştiut

Nu luaţi Levitra în cazul în care sunteţi în tratament cu nitraţi (nitroglicerină, Isodinit, Maycor, Monoter, Olicard) deoarece pot apare reacţii severe cu scăderea importantă a tensiunii arteriale, pierderea conştienţei, atac de cord sau atac cerebral.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatul pe cale orală împreună cu un pahar mare de apă, cu până la 60 minute înaintea actului sexual, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Nu administraţi mai mult de un comprimat pe zi.

Evitaţi consumul de grapefruit atunci când luaţi Levitra deoarece poate interacţiona cu medicamentul.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – acesta nu este un medicament pentru utilizare regulată. Luaţi-l numai înainte de activitatea sexuală.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu păstraţi la frigider. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri puternice în piept iradiate în umărul sau braţul stâng asociate cu ameţeli, slăbiciune generalizată, greaţă, transpiraţii profuze
- bătăi cardiace neregulate
- dispnee (dificultăţi în respiraţie)
- edeme (tumefacţii ale mâinilor, gleznelor, picioarelor)
- tulburări de vedere şi chiar pierderea bruscă a vederii
- dureri de cap severe, pierderea conştienţei

L

- erecţii dureroase şi prelungite ce durează mai mult de 4 ore.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: căldură şi roşeaţă a feţei, gâtului sau pieptului, nas înfundat, dureri de cap, de stomac sau de spate.

Când nu se administrează?

Levitra ar trebui administrat doar cu aprobarea medicului. Nu se administrează în caz de sensibilitate cunoscută la nitraţi.

Atenţionări speciale

Dacă aveţi probleme cardiace atât de severe încât activitatea sexuală să fie periculoasă, evitaţi utilizarea Levitrei.

Dacă după administrarea Levitrei şi în timpul activităţii sexuale apar ameţeli puternice, greaţă, dureri, amorţeli sau furnicături în piept, braţe, gât sau mandibulă, contactaţi medicul imediat ce va fi posibil deoarece poate fi o reacţie adversă a medicamentului.

Deoarece administrarea Levitrei nu a fost studiată la persoanele cu boli cardiovasculare, cel mai sigur ar fi să evitaţi folosirea medicamentului dacă aţi suferit un atac de cord sau atac cerebral în ultimele 6 luni.

Administraţi de asemenea cu prudenţă în caz de aritmii cardiace, sindrom de QT lung (diagnosticat pe electrocardiogramă), antecedente de tromboze (cu formare spontană de cheaguri în interiorul vaselor), insuficienţă cardiacă, hipo- sau hipertensiune arterială importantă, boli de ficat sau rinichi, boli de sânge (ex. hemofilie, leucemie, mielom multiplu, siclemie), ulcer gastric, retinită pigmentară, boală Peyronie (cu penis deformat), şi numai cu indicaţia medicului.

Administraţi Levitra exact cum v-a fost prescris; nu luaţi în doze mai mari sau pe perioade mai lungi de timp. Lăsaţi să treacă minim 24 ore între doze.

Erecţia apare după administrare doar dacă există stimulare sexuală; Levitra nu are efect în absenţa stimulilor sexuali.

Nu folosiţi concomitent alte medicamente pentru impotenţă fără a consulta mai întâi cu medicul.

Evitaţi consumul de alcool întrucât poate creşte riscul unora dintre efectele adverse ale Levitrei.

Anunţaţi imediat medicul dacă erecţia este dureroasă sau persistă mai mult de 4 ore deoarece erecţia prelungită (priapismul) poate determina leziuni ale penisului.

Au fost semnalate pierderi subite ale vederii după Levitra, probabil prin scăderea fluxului de sânge la nivelul nervului optic. Nu este clar dacă Levitra reprezintă cauza reală a acestor pierderi de vedere. Riscul pare a fi mai mare la persoanele cu probleme cardiace, hipertensiune arterială, diabet zaharat, nivele mari ale colesterolului seric, fumători sau cu vârsta peste 50 ani. În cazul în care vi se întâmplă să vă pierdeţi vederea, anunţaţi imediat medicul.

Levitra nu protejează împotriva bolilor cu transmitere sexuală (ex. HIV, sifilis, gonoree, hepatită B). Folosiţi prezervativele ca măsură de protecţie.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- nitraţi cum ar fi nitroglicerina, isosorbid dinitrat (Diniter, Elantan, Isodinit, Isoket, Maycor), isosorbid mononitrat (Monoter, Olicard)
- cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol), fenitoină (Phenhydan), fenobarbital
- antiaritmice: amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, procainamidă, sotalol (Darob, Sotagamma)
- doxazosin (Cardura, Kamiren, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam)
- amlodipină (Norvasc, Tenox)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- medicamente anti-HIV: amprenavir (Agenerase), fosamprenavir (Telzir), tipranavir (Aptivus), efavirenz (Stocrin), nevirapin (Viramune), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), lopinavir şi ritonavir (Kaletra), ritonavir (Norvir), atazanavir (Reyataz), nelfinavir (Viracept).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu este există destinat femeilor. Nu există suficiente date privind administrarea în sarcină sau lactaţie.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul disfuncţiei erectile

Adulţi cu vârsta sub 65 ani

Doza uzuală este de 10 mg o dată pe zi cu circa 1 oră înaintea activităţii sexuale. Medicul poate modifica dozajul în funcţie de necesităţi.

Adulţi cu vârsta peste 65 ani

Doza recomandată este de 5 mg Levitra nu mai mult de o dată pe zi (cu circa 1 oră înainte de activitatea sexuală), dar la nevoie pot fi folosite alte doze conform indicaţiilor medicale.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri de spate, dureri musculare, tulburări de vedere, dureri în piept, greaţă, bătăi cardiace neregulate, pierderea conştienţei.

Levviax vezi Ketek

Lexotanil vezi Bromazepam

Lidocain vezi Xilina

Lidocaina Infosint vezi Xilina

Lincocin vezi Lincodar

Lincodar

Denumire comună internaţională: Lincomycinum
Alte denumiri comerciale: Lincocin
Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lincodar inhibă sinteza de proteine în bacteriile susceptibile, provocând moartea acestora. Poate fi folosit în tratamentul infecţiilor grave cu streptococi, stafilococi, pneumococi, anaerobi (ex. infecţii ale căilor respiratorii, ale pielii şi ţesuturilor moi, infecţii osoase şi articulare, infecţii urinare, acnee vulgare) şi în cazul în care nu pot fi utilizate alte antibiotice (ex. peniciline) datorită rezistenţei microorganismelor la acestea.

Important de ştiut

Lincodar poate determina diaree la unele persoane. Diareea severă este un efect advers serios şi nu ar trebui tratată medicamentos din proprie iniţiativă. Unele medicamente antidiareice pot agrava sau prelungi diareea indusă de Lincodar. Contactaţi medicul pentru a vă prescrie medicamentele antidiareice potrivite.

Administrarea corectă

Luaţi capsulele pe cale orală împreună cu un pahar de apă, de 3 sau 4 ori pe zi sau conform prescripţiei, la intervale de timp egale.

Administraţi Lincodar pe stomacul gol, cu 1 oră înainte sau 2 ore după mese.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- crampe abdominale, dureri de stomac severe, diaree apoasă, severă şi/sau cu sânge, febră
- erupţie pe piele, roşeaţă, mâncărimi
- dureri în gât, febră
- sângerări neobişnuite
- îngălbenirea pielii şi ochilor

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: diaree uşoară, greaţă şi vărsături, dureri de stomac, mâncărimi în zona ano-genitală, ţiuituri în urechi, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă (lincomicină) sau clindamicină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli gastrointestinale, afecţiuni ale ficatului sau rinichilor, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Lincodar acţionează mai eficient dacă se păstrează nivele constante de medicament în sânge. Pentru a menţine aceste nivele, administraţi Lincodar la intervale de timp egale pe durata zilei şi nopţii; încercaţi să nu omiteţi doze.

Pentru a elimina complet infecţia, administraţi întreaga cantitate de medicament prescrisă, chiar dacă aţi început să vă simţiţi mai bine.

În infecţiile cu streptococi este foarte important să administraţi Lincodar minim 10 zile întrucât pot apare mai târziu probleme cardiace severe dacă infecţia nu a fost eradicată pe deplin.

Anunţaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează după câteva zile de tratament sau se înrăutăţesc.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- antidiareice care conţin kaolin sau loperamid (Imodium, Neo-Interoseptol)
- săruri de aluminiu.

Sarcina şi alăptarea

Deşi nu au fost raportate malformaţii fetale sau alte probleme la administrarea Lincodarului în timpul sarcinii, se recomandă totuşi utilizarea cu precauţie la gravide.

Medicamentul poate fi secretat în lapte, fără a dăuna aparent sugarului. Consultaţi mai întâi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Capsule

Tratamentul infecţiilor bacteriene cu microorganisme sensibile

Adulţi şi adolescenţi

Doza recomandată este de 500 mg la intervale de 6 sau 8 ore.

Copii cu vârsta peste 1 lună

Dozajul se calculează în funcţie de greutatea copilului ca 7,5-15 mg/kg la fiecare 6 ore sau 10-20 mg/kg la fiecare 8 ore.

Nou-născuţi (copii cu vârsta sub 1 lună)

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de medic.

Supradozare

Nu există suficiente informaţii privind supradozarea dar anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Lindaxa vezi Reductil

Lioresal

Denumire comună internaţională: Baclofenum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lioresal este un agent antispastic şi relaxant muscular ce acţionează la nivelul sistemului nervos central. Este utilizat în tratarea simptomelor musculare determinate de scleroza multiplă sau anumite leziuni ale măduvei spinale, inclusiv dureri, spasme sau rigiditate musculară. Medicamentul nu vindecă aceste afecţiuni dar permite altor terapii (ex. fizioterapiei) să fie mai eficiente în ameliorarea bolii tratate.

Important de ştiut

Nu administraţi Lioresal în momentele în care aveţi nevoie de tonus muscular pentru a asigura mişcarea şi echilibrul stabil pentru anumite activităţi. Uneori medicamentul poate pune în pericol siguranţă fizică tocmai datorită tonusului muscular redus.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, cu sau fără alimente.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- confuzie, halucinaţii, depresie severă sau alte schimbări de dispoziţie
- tulburări de vedere, vedere dublă
- convulsii
- respiraţii rare, dificultăţi respiratorii
- dureri toracice, bătăi cardiace neregulate.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, somnolență, slăbiciune, oboseală, insomnii, dureri de cap, greață, constipație, urinări mai frecvente decât de obicei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale rinichilor, epilepsie sau alte afecțiuni ce evoluează cu convulsii, diabet zaharat tip 2, istoric de atac de cord sau formare spontană de cheaguri de sânge în interiorul vaselor, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Anunțați medicul dacă simptomele musculare nu se ameliorează în 2 săptămâni de tratament.

Medicul vă poate modifica ocazional dozele pentru a fi sigur că beneficiați de cele mai bune rezultate ale medicației.

La întreruperea tratamentului de lungă durată cu Lioresal pot apare simptome de sevraj, cu halucinații și convulsii în cazurile severe. Nu opriți brusc administrarea fără a discuta mai întâi cu medicul; acesta vă poate asista în reducerea progresivă a dozelor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate crește riscul de reacții adverse.

Evitați de asemenea folosirea medicamentelor ce provoacă somnolență (ex. medicamente pentru răceală și gripă, medicamente pentru durere, relaxante musculare, anticonvulsivante, medicamente pentru anxietate sau depresie) deoarece poate accentua efectul sedativ al Lioresalului.

Medicamentul poate determina amețeli, somnolență și tulburări de vedere, poate afecta gândirea sau reacțiile motorii, de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte.

Dacă aveți diabet zaharat monitorizați mai atent nivelele glicemiei întrucât Lioresal poate crește glicemia. Contactați medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice orale sau insulină, dacă

este cazul.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 12 ani nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru răceală și gripă
- analgezice, narcotice, anestezice (inclusiv anestezice de uz dentar)
- relaxante musculare
- anticonvulsivante, barbiturice
- anxiolitice, tranchilizante
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- antihistaminice, antialergice
- alcool

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii de aceea anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată sau plănuiți o sarcină în viitorul apropiat. Studiile pe animale au arătat că Lioresal poate crește riscul pentru hernii, creșterea incompletă sau lentă a oaselor fetale, greutate redusă la naștere.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Relaxare musculare

Adulți și adolescenți

Doza inițială este de 5 mg de 3 ori pe zi. Ulterior fiecare priză poate fi crescută cu câte 5 mg la fiecare 3 zile până la obținerea răspunsului optim. Nu sunt acceptate totuși doze totale zilnice mai mari de 80 mg.

Copii

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simp-

tomele supradozării pot include: slăbiciune musculară, vărsături, respirații rare, pupile dilatate sau punctiforme, pierderea conștienței, comă.

Lipanthyl

Denumire comună internațională: Fenofibratum

Alte denumiri comerciale: Fenofibrat, Fenox, Lipantil Nano, Lipivim, Lipofib, Tricor

Forme de prezentare: Capsule, Capsule eliberare prelungită, Capsule pulbere micronizată, Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare modificată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lipanthyl este utilizat în combinație cu o dietă adecvată pentru reducerea nivelelor foarte mari ale trigliceridelor (un tip de grăsimi) în sânge. În plus Lipanthyl poate reduce fracțiunea periculoasă a colesterolului (LDL-colesterol) și poate crește fracțiunea folositoare a colesterolului (HDL-colesterol). Acționează prin dizolvarea și eliminarea particulelor grase din organism.

L

Important de știut

Lipanthyl trebuie adăugat în programul de tratament al hipercolesterolemiei și hipertrigliceridemiei doar când celelalte măsuri nu au dat rezultate satisfăcătoare. De cele mai multe ori dieta și exercițiile fizice sunt suficiente pentru a readuce nivelele grăsimilor din sânge în parametrii normali. Uneori poate fi suficientă tratarea afecțiunii de bază, cum ar fi de pildă controlarea diabetului zaharat sau a afecțiunilor tiroidei, tratarea bolii de rinichi, disfuncției hepatice sau alcoolismului. În alte cazuri doar întreruperea administrării medicamentului care crește nivelele trigliceridelor (ex. diuretice, beta-blocante ca metoprolol sau propranolol, estrogeni) poate determina normalizarea grăsimilor.

Oricare ar fi celelalte măsuri de tratament recomandate, este important să conștientizați că Lipanthyl le poate mai degrabă suplimenta decât înlocui.

Pentru a beneficia de efectele maxime ale medicamentului respectați dieta săracă în grăsimi, colesterol și/sau zahăr, efectuați regulat exerciții fizice, păstrați greutatea sub control, opriți fumatul și evitați consumul de alcool.

Administrarea corectă

Administrați Lipanthyl pe cale orală o dată pe zi (seara) sau conform prescripției, odată cu alimentele pentru a facilita absorbția. Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Nu folosiți suc de grapefruit pentru administrare deoarece acesta poate crește nivelul medicamentului în sânge și riscul de reacții adverse asociat.

Nu administrați tabletele care au fost zdrobite sau divizate accidental. Medicamentul zdrobit poate deveni periculos dacă vine în contact cu pielea, ochii, gura sau nasul. Dacă trebuie să manipulați o tabletă divizată, întrebați medicul sau farmacistul cum puteți manevra și arunca tabletele în siguranță.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original împreună cu pliculețul cu conservant care absoarbe umezeala, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

L

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- îngălbenirea pielii și ochilor, scaune decolorate, urini închise la culoare, oboseală
- dureri abdominale severe, greață, vărsături
- crampe sau dureri musculare, rigiditate musculară, slăbiciune, febră
- febră, frisoane, dureri în gât
- sângerări neobișnuite.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, oboseală, insomnii, dureri de cap, greață, vărsături, constipație, diaree, dureri abdominale, balonare, gaze, apetit diminuat, dureri articulare, nas înfundat, fotosensibilitate (sensibilitate la lumină), libido scăzut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, hepatită, ciroză hepatică, afecțiuni severe ale rinichilor, probleme ale vezicii biliare.

Atenţionări speciale

Se recomandă ca tratamentul cu Lipanthyl să fie luat în considerare atunci când nivelele LDL-colesterolului depăşesc 130 mg/dL la persoanele cu risc ridicat pentru boli de inimă, 160 mg/dL la cei cu risc mai mic pentru boli cardiace şi respectiv 190 mg/dL la cei cu risc minim sau absent.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale vezicii biliare inclusiv litiază biliară, hipotiroidie, diabet zaharat, boli de ficat sau rinichi, pancreatită, ulcer gastric sau duodenal, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului prin teste de laborator sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Continuaţi să luaţi Lipanthyl chiar dacă vă simţiţi bine întrucât majoritatea oamenilor cu nivele ridicate ale grăsimilor nu au simptome.

Pentru a fi sigur că medicamentul acţionează eficient, prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea efectuării unor analize de sânge care să includă printre altele hemoleucograma, colesterolul, trigliceridele şi teste ale ficatului şi vezicii biliare.

Dacă după 2 luni de utilizare a dozei maxime nu se obţine un răspuns satisfăcător se recomandă întreruperea tratamentului.

Dacă valorile ALT (GPT) sau AST (GOT) cresc foarte mult, de 3 ori faţă de cele considerate normale, se va opri administrarea.

Lipanthyl poate determina pierderi ale musculaturi (rabdomioliză), în special atunci când este administrat în doze mari sau în asociere cu alte medicamente hipocolesterolemiante ca statinele. Anunţaţi imediat medicul dacă apar sensibilitate şi dureri musculare neobişnuite, slăbiciune generalizată, febră.

Medicamentul poate favoriza apariţia calculilor biliari (pietrelor la fiere); se va lua în considerare întreruperea tratamentului în cazul apariţiei calculilor.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta poate creşte nivelele trigliceridelor şi poate leza suplimentar ficatul.

Evitaţi expunerea la soare deoarece acest medicament poate creşte sensibilitatea la razele UV. Folosiţi creme cu factor de protecţie adecvat, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte potrivită atunci când sunt nevoiţi să vă expuneţi la soare

L

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru reducerea colesterolului: simvastatin (Zocor), fluvastatin (Lescol), atorvastatin (Sortis)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin)
- chelatori ai acizilor biliari
- analgezice cu paracetamol şi aspirină sau alţi salicilaţi
- antiinflamatoare cum ar fi ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Finalgel, Flamexin)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- cisplatin (Platidiam, Sinplatin)
- deferoxamină (Desferal) în administrare de lungă durată
- săruri de aur (Tauredon)
- methotrexat (Antifolat).

Sarcina şi alăptarea

Lipanthyl poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii. Informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Medicamentul nu ar trebui folosit de către mamele care alăptează. Nu administraţi Lipanthyl fără a informa mai întâi medicul că alăptaţi.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate, capsule sau comprimate cu eliberare prelungită, capsule cu pulbere micronizată

Tratamentul hipercolesterolemiei şi dislipidemiei mixte

Adulţi

Iniţial se administrează 54-160 mg pe zi (comprimate) sau 67-200 mg (capsule) în timpul mesei pentru a creşte absorbţia, apoi doza se individualizează în funcţie de răspunsul pacientului. Dacă este necesar se poate creşte doza la fiecare 4-8 săptămâni până la obţinerea efectului dorit.

În caz de insuficienţă renală uşoară se începe tratamentul cu 54-67 mg/zi iar apoi se creşte doza numai după evaluarea efectelor medicamentului asupra funcţiei rinichilor şi a nivelelor trigliceridelor în sânge.

Supradozare

Nu există informaţii privind simptomele supradozării totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Lipantil Nano vezi Lipanthyl

L

Lipivim vezi Lipanthyl

Lipofib vezi Lipanthyl

Lipostat

Denumire comună internaţională: Pravastatinum

Alte denumiri comerciale: Apo-Pravastatin, Pralip, Pravastatin, Pravator

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lipostat reduce nivelele colesterolului în sânge prin blocarea unei enzime (HMG CoA reductaza) implicată în producţia de colesterol în organism. Medicamentul este indicat persoanelor cu nivele mari ale colesterolului seric, la care dieta şi celelalte măsuri pentru reducerea colesterolului s-au dovedit a fi insuficiente. Tratamentul cu Lipostat scade nu numai colesterolemia ci şi riscul pentru formarea de plăci de aterom pe pereţii vaselor de sânge (proces numit ateroscleroză), apariţia sau agravarea bolilor de inimă, apariţia atacului de cord, atacului cerebral sau a altor boli vasculare.

Important de ştiut

Pentru a obţine maximul de beneficii oferite de medicament, respectaţi dieta săracă în grăsimi, colesterol şi carbohidraţi, efectuaţi regulat exerciţii fizice, scădeţi în greutate, opriţi fumatul şi reduceţi consumul de alcool. Este important să conştientizaţi că Lipostat este un adjuvant al măsurilor menţionate anterior şi în nici un caz nu le poate înlocui.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele pe cale orală o dată pe zi, preferabil seara la culcare sau conform prescripţiei, cu sau fără alimente. Înghiţiţi tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept
- sensibilitate şi dureri musculare, slăbiciune, febră sau simptome de răceală, urini închise
- greaţă, apetit scăzut, dureri abdominale, subfebrilitate, urini închise la culoare, scaune decolorate, icter cu îngălbenirea ochilor şi pielii

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoare dureri de stomac, diaree, constipaţie, balonare, gaze, oboseală, ameţeli, dureri de cap, nas înfundat, simptome de răceală sau gripă, erupţie cutanată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, afecţiuni hepatice, sarcină, lactaţie.

Atenţionări speciale

Se recomandă ca tratamentul cu Lipostat să fie luat în considerare atunci când nivelele LDL-colesterolului depăşesc 130 mg/dL la persoanele cu risc ridicat pentru boli de inimă, 160 mg/dL la cei cu risc mai mic pentru boli cardiace şi respectiv 190 mg/dL la cei cu risc minim sau absent.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi diabet zaharat, afecţiuni ale tiroidei, boli de rinichi sau afecţiuni musculare, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Evitaţi mâncărurile grase şi bogate în colesterol deoarece Lipostat nu poate acţiona la fel de eficient ca în cazul respectării unei diete sărace în grăsimi.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului întrucât acesta poate creşte nivelele trigliceridelor şi poate leza suplimentar ficatul.

Tratamentul hipocolesterolemiant trebuie evaluat periodic prin analize de sânge (recomandabil la fiecare 4 săptămâni la începutul terapiei) pentru a determina eficacitatea dozei. În unele cazuri medicul poate considera oportună asocierea unui alt medicament

hipocolesterolemiant care să reducă suplimentar colesterolemia. Dacă după 2 luni de utilizare a dozei maxime nu se obţine un răspuns satisfăcător se recomandă întreruperea tratamentului.

Continuaţi să luaţi Lipostat chiar dacă vă simţiţi bine întrucât nivele mari ale colesterolului nu determină simptome decât după apariţia complicaţiilor.

Uneori medicamentul poate afecta ficatul. Dacă valorile ALT (GPT) sau AST (GOT) cresc de cel puţin 3 ori faţă de cele considerate normale, trebuie întreruptă administrarea.

În rare cazuri Lipostat poate determina leziuni ale musculaturii (rabdomioliză) şi consecutiv insuficienţă renală acută. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi sensibilitate sau dureri musculare inexplicabile, febră şi simptome de răceală, urini închise la culoare.

Contactaţi medicul în caz de traumatisme sau intervenţii chirurgicale majore care cresc riscul de lezare a musculaturii sau rinichilor, hipotensiune arterială severă, infecţii puternice sau convulsii deoarece poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Liostat.

Consultaţi periodic un medic oftalmolog întrucât Liostat poate favoriza apariţia cataractei.

Evitaţi expunerea prelungită la soare pe durata tratamentului întrucât Liostat poate creşte sensibilitatea la razele UV. Folosiţi creme cu factor protector adecvat, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte potrivită atunci când sunteţi nevoit să vă expuneţi la soare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru reducerea colesterolului: atorvastatin (Sortis), fluvastatin (Lescol), lovastatin (Holetar, Medostatin), simvastatin (Clerivas, Mivastin, Simcor, Simvacard), fenofibrat (Fenox, Lipanthyl, Lipivim)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucoric, Fungolon), ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem)
- cimetidină
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)

Sarcina şi alăptarea

Lipostat poate determina malformaţii fetale dacă este administrat în timpul sarcinii de aceea nu este recomandat a fi utilizat la

gravide.

Anunţaţi imediat dacă rămâneţi însărcinată sau intenţionaţi o sarcină în viitorul apropiat.

Folosiţi metode contraceptive eficiente pentru a evita o posibilă sarcină în timpul tratamentului cu Lipostat.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipercolesterolemiei

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 40 mg o dată pe zi, cu sau fără alimente. Dacă răspunsul obţinut nu este satisfăcător se poate creşte la 80 mg o dată pe zi.

La persoanele cu disfuncţie renală sau hepatică, la vârstnici şi la cei aflaţi în tratament cu imunosupresoare se recomandă începerea tratamentului cu 10 mg pe zi seara la culcare; pentru aceştia doza de întreţinere nu ar trebui să depăşească 20 mg/zi.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic. Copiii cu vârsta de 8-13 ani pot începe cu 20 mg pe zi, iar cei cu vârsta de 14-18 ani pot iniţia tratamentul cu doze de 40 mg o dată pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Nu se aşteaptă totuşi ca simptomele supradozării să fie ameninţătoare pentru viaţă.

Lisdene vezi Ranolip

Lisigamma vezi Ranolip

Lisinopril Sandoz vezi Ranolip

Lisiren vezi Ranolip

Livensa vezi Undestor

Locoid

Denumire comună internaţională: Hydrocortisonum butyratum
Forme de prezentare: Cremă, Soluţie cutanată, Emulsie cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Locoid reprezintă un corticosteroid aplicat topic (local) pentru

ameliorarea semnelor şi simptomelor de inflamaţie: roşeaţă, tu-mefacţie, discomfort, prurit (mâncărimi). Medicamentul este dis-ponibil sub formă de cremă (indicată în leziuni ale pielii uscat şi umede), soluţie şi emulsie topică (indicate în leziuni cutanat întinse şi în leziuni ale scalpului şi pielii păroase).

Important de ştiut

Anumite reacţii adverse pot fi mai frecvente la persoanele vârst-nice întrucât acestea au pielea mai subţire şi pot absorbi o canti-tate mai mare de medicament. Aceste efecte pot include fisuri al pielii şi vezicule (băşici) pe piele pline cu sânge.

Administrarea corectă

Spălaţi bine mâinile şi zona ce urmează a fi tratată. Lăsaţi să se usuce. Aplicaţi crema, soluţia sau emulsia cutanată direct pe pie-lea afectată.

Evitaţi administrarea de doze mari pe suprafeţe întinse.

Nu administraţi pe faţă, axilă (subsuoară), zona genitală decât la recomandarea medicului.

Nu bandajaţi şi nu acoperiţi cu nimic zona tratată decât dacă medicul v-a recomandat să o faceţi (spre exemplu pentru psori-azis sau alte afecţiuni care se vindecă mai greu). Folosirea pansa-mentelor ocluzive poate creşte cantitatea de medicament absor-bită prin piele şi implicit riscul de efecte adverse.

Evitaţi contactul medicamentului cu ochii. Spălaţi atent mâini-le după aplicare. Dacă medicamentul ajunge accidental în ochi, spălaţi cu apă din abundenţă, sub jet de apă rece.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentar medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – aplicaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea administrar săriţi peste aplicaţia omisă şi reveniţi la programul normal de ad-ministrare. Nu aplicaţi o cantitate dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi fe-rit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatu camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tuburil expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat me-dicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzel limbii sau feţei, urticarie)
- arsuri, iritaţie, mâncărimi, roşeaţă a pielii
- vezicule cu lichid sanguinolent (culoare roşiatică)

- semne locale de infecţie supra-adăugată.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uscăciune şi descuamare a pielii, fisuri, vergeturi, acnee, creşterea excesivă a părului, inflamaţie a folicu-lilor piloşi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţii cutanate bacteriene, virale sau fungice, acnee vul-garis, dermatită periorală, prurit perianal şi genital.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul sau farma-cistul dacă zona ce urmează a fi tratată este infectată, dacă aveţi afecţiuni ale pielii care predispun la subţierea pielii şi la rănirea mai uşoară, dacă aveţi diabet zaharat, glaucom, cataractă sau tu-berculoză, întrucât corticosteroizii pot agrava aceste probleme.

Nu folosiţi Locoid pentru alte probleme ale pielii fără a discuta mai întâi cu medicul specialist. Corticosteroizii topici nu ar trebui folosiţi în caz de infecţii bacteriene, virale sau fungice ale pielii deoarece pot agrava infecţia.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pen-tru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi medicamentul mai frecvent sau pe o durată mai lungă decât v-a fost recomandat deoarece poate creşte riscul de absorbţie prin piele şi probabilitatea de reacţii adverse.

Utilizarea abuzivă a medicamentului în special pe pielea subţire de pe faţă, zona genitală sau din axilă poate subţia excesiv pielea şi poate da naştere vergeturilor sau altor semne de întindere a pielii.

Evitaţi acoperirea zonei tratate cu plasturi din plastic sau rezis-tente la apă deoarece poate creşte absorbţia nedorită a medica-mentului.

Dacă utilizaţi pansamente pentru a acoperi zona tratată iar la un moment dat observaţi că locul s-a infectat, îndepărtaţi pansa-mentul şi contactaţi medicul.

Anunţaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează într-o săptămână de administrare regulată sau chiar se înrăutăţesc.

Corticosteroizii pot agrava cataracta sau glaucomul în special atunci când sunt aplicaţi în zona din jurul ochilor, în doze mari sau timp îndelungat.

Dacă folosiţi Locoid pe zone întinse de piele şi timp îndelungat

există riscul apariţiei sindromului Cushing, afecţiune determinată de nivelele ridicate ale corticosteroizilor şi manifestată prin faţă în lună plină, acumulare de grăsime pe trunchi şi gât, vergeturi vineţii. În plus există risc crescut pentru dezvoltarea hipertensiunii arteriale şi a diabetului zaharat.

Nu administraţi Locoid copiilor sau adolescenţilor fără a consulta mai întâi medicul întrucât riscul ca medicamentul să fie absorbit prin piele este mai mare la aceştia datorită raportului mai mare dintre suprafaţa corporală şi greutate. Corticosteroizii pot afecta creşterea şi dezvoltarea şi pot determina o serie de alte efecte nedorite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni ale Locoidului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Studiile pe animale au arătat că aplicarea pe piele a unor cantităţi mari de medicament sau utilizarea lui timp îndelungat în timpul sarcinii poate determina malformaţii fetale.

La oameni nu au fost efectuate studii adecvate care să demonstreze siguranţa administrării Locoidului în timpul sarcinii dar se consideră că administrarea corectă a medicamentului nu poate afecta fătul.

Corticosteroizii topici nu cauzează probleme sugarului dacă sunt administraţi corespunzător de către mama care alăptează. Încercaţi totuşi să evitaţi aplicarea Locoidului pe sâni înaintea alăptării.

Doze recomandate

- Cremă, soluţie cutanată, emulsie cutanată

Tratamentul eczemelor, dermatitelor, psoriazisului

Adulţi

Aplicaţi Locoid pe zona afectată de 2-4 ori pe zi, conform prescripţiei.

Copii

Limitaţi utilizarea la minimul necesar, conform recomandărilor medicului.

Supradozare

Administrarea extensivă sau de lungă durată a Locoidului poate determina sindrom Cushing.

Logest

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Etinilestradiolum + Gestodenum)

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Logest este un contraceptiv oral ce conţine o cantitate redusă de hormoni. Poate fi folosit de către femeile care vor să evite o sarcină dar şi de cele care vor să aibă sângerări menstruale mai reduse cantitativ, lipsite de dureri, senzaţie de balonare, retenţie de lichide sau alte simptome supărătoare. Acţionează prin inhibarea ovulaţiei, modificarea mucusului cervical şi a mucoasei uterine, reducerea mobilităţii spermatozoidului, crearea unor condiţii improprii implantării ovulului fecundat în mucoasa uterină.

Important de ştiut

Administrarea de hormoni poate creşte riscul de coagulare a sângelui, accident vascular cerebral sau infarct miocardic la femeile fumătoare şi cu vârsta peste 35 ani.

Administrarea corectă

Începeţi să luaţi Logest din prima zi de sângerare a ciclului menstrual, alegând din folie drajeul corespunzător zilei respective (ex. luaţi drajeul marcat 'J' dacă este joi). Continuaţi administrarea celor 21 drajeuri, câte 1 drajeu pe zi, în ordinea zilelor. Luaţi drajeul la aceeaşi oră din zi, preferabil seara (pentru a reduce din intensitatea efectelor secundare cum ar fi greaţa sau durerile de cap). După terminarea foliei urmează o pauză de 7 zile, timp în care ar trebui să apară sângerarea menstruală. Reîncepeţi administrarea altei folii în aceeaşi zi a săptămânii în care aţi început prima folie.

Dacă aţi născut sau aţi făcut un avort de curând, puteţi începe administrarea Logestului după prima menstruaţie normală sau chiar mai devreme dacă medicul v-o recomandă.

Dacă în mod excepţional nu apare menstruaţia în intervalul de 7 zile de pauză, nu se va relua administrarea Logestului şi se va consulta medicul.

Dacă săriţi o doză – luaţi pilula imediat ce vă amintiţi, dar în interval de cel mult 12 ore. După depăşirea acestui interval, săriţi peste pilula pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi Logest în continuare, conform programului normal, dar în asociere cu o metodă contraceptivă de barieră (ex. prezervativ). Nu luaţi două pilule deodată!

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura

camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- slăbiciune musculară sau amorţeli în special pe o parte a corpului, dureri de cap severe, dureri oculare, tulburări de vedere, de vorbire, auz sau de echilibru, confuzie
- migrene nou-apărute sau mai frecvente decât înaintea administrării
- dureri în piept cu sau fără iradiere pe braţul stâng asociate cu greaţă, transpiraţii şi dificultăţi în respiraţie, stare generală alterată
- dureri neobişnuite şi brusc instalate la nivelul gambelor, coapselor sau picioarelor cu tumefacţie şi reducerea mobilităţii
- îngălbenirea ochilor şi pielii, mâncărimi pe întreg corpul, urini închise, scaune decolorate, oboseală
- noduli palpabili la nivelul sânilor
- depresie, tulburări de somn, schimbări ale dispoziţiei, slăbiciune generalizată
- convulsii
- semne de graviditate

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, balonare abdominală, dureri de stomac, sensibilitate şi tumefacţie a sânilor, modificări ale podoabei capilare, schimbări ale apetitului şi greutăţii, tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor, prurit vaginal (mâncărimi), leucoree, modificări ale ciclului menstrual, cloasmă (pete gălbui-maronii pe piele), dureri de cap, nervozitate, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, diabet zaharat complicat cu modificări ale vaselor de sânge, boli de ficat severe, istoric de îngălbenire a pielii sau mâncărimi severe pe întreg corpul în timpul unei sarcini anterioare, alte tipuri de icter ca sindrom Dubin-Johnson sau sindrom Rotor, tumori ale ficatului, afecţiuni ale glandelor suprarenale, convulsii, epilepsie, depresie, cancer de sân, uter sau ovare, sarcină, sângerări vaginale neinvestigate medical, antecedente de tromboză venoasă profundă, embolie pulmonară, infarct miocardic sau accident vascular cerebral (afecţiuni determinate de formarea che-

gurilor de sânge la diverse nivele).

Atenţionări speciale

Înainte să începeţi administrarea acestor pilule, mergeţi la medic pentru examen clinic complet, inclusiv ginecologic.

Nu luaţi Logest fără aprobarea medicului dacă sunteţi fumătoare, aveţi peste 35 ani, sunteţi supraponderală, aveţi hipertensiune arterială, colesterol crescut, boli de inimă, varice venoase, boli de ficat sau afecţiuni biliare, migrenă, epilepsie, scleroză multiplă, otoscleroză (o formă de pierdere a auzului), o afecţiune a glandelor suprarenale, boală Crohn sau alte boli inflamatorii cronice ale intestinului, siclemie, sindrom hemolitic uremic, porfirie, antecedente familiare de tromboză, infarct miocardic, accident vascular, sângerări vaginale neinvestigate medical, cancer de uter sau de sân.

În primele luni de administrare pot apărea sângerări mici (spotting) între menstruaţii dar acestea dispar după ce organismul se obişnuieşte cu Logest. Dacă continuă, devin mai severe sau reapar după un timp, contactaţi medicul pentru mai multe investigaţii.

Nu luaţi mai multe pilule deodată sau mai mult timp decât v-a fost recomandat de către medic.

Deoarece la femeile care utilizează contraceptive orale o perioadă mai lungă de timp au fost raportate mai frecvent cancere de col uterin, posibil secundare şi altor factori, vizitaţi periodic medicul ginecolog pentru a efectua investigaţiile necesare.

Întrerupeţi fumatul pe durata administrării acestor pilule, mai ales dacă aveţi peste 35 ani.

Examinaţi-vă lunar sânii pentru a detecta cât mai devreme apariţia eventualilor noduli.

Unele medicamente pot reduce eficacitatea pilulelor. Se recomandă consultarea prospectului înaintea administrării oricărui alt medicament pentru a vedea dacă acesta interacţionează cu efectele contraceptivelor orale. În cazul în care respectivul medicament alterează metabolizarea contraceptivelor se recomandă utilizarea suplimentară şi a altor metode contraceptive pe durata tratamentului. Sunt indicate prezervativele sau alte metode contraceptive de barieră. Nu vă bazaţi pe metoda calendarului sau pe temperatura bazală deoarece Logest modifică mucusul cervical şi temperatura bazală.

În cazul unei intervenţii chirurgicale programate poate fi necesară întreruperea pilulelor cu câteva săptămâni înaintea operaţiei. Imobilizarea temporară la pat poate creşte riscul de tromboză venoasă profundă. Consultaţi medicul pentru a vedea când puteţi relua administrarea pilulelor.

Ca toate contraceptivele orale, Logest nu protejează împotriva transmiterii virusului HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiepileptice cum ar fi fenitoină (Phenhydan), fenobarbital
- antibiotice cum ar fi ampicilină (Ampidar, Pamecil, Standacillin), eritromicină (Eritro, Eritromagis), tetracicline, rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- antifungice cum ar fi ketoconazol (Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal, Sporilin).

Sarcina şi alăptarea

În prima lună de administrare a acestor pilule pot fi necesare măsuri contraceptive suplimentare (ex. prezervative, spermicide).

Nu se recomandă utilizarea contraceptivelor în sarcină sau în timpul alăptării datorită riscului de afectare a copilului.

L

Doze recomandate

- Drajeuri

Contracepţie hormonală

1 drajeu zilnic timp de 21 zile, apoi pauză 7 zile pentru apariţia menstrei.

Supradozare

Consultaţi medicul în cazul în care aţi luat mai multe pastile deodată decât în mod normal. Efectele supradozării pot include greaţa, vărsăturile şi sângerările vaginale.

Lokren

Denumire comună internaţională: Betaxololum

Alte denumiri comerciale: Betac, Betax, Betaxa, Betaxolol, Betoptic, Optipres

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Picături oftalmice - soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lokren reprezintă un inhibitor al receptorilor beta-1 adrenergici din clasa beta-blocantelor, cu acţiune de lungă durată. Blocarea selectivă doar a unui tip de receptori (proprietate numită şi cardio-selectivitate) permite Lokrenului să nu interfere cu metabolismul glucidic şi acţiunea bronhodilatatoare a medicamentelor

pentru astm bronşic, putând fi administrat astfel cu minime riscuri în caz de diabet zaharat sau astm bronşic. Lokren este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale şi prevenirea crizelor dureroase din angina pectorală de efort.

Soluţia sau suspensia oftalmică de betaxolol poate fi eficace în scăderea presiunii intraoculare la persoanele cu glaucom cronic în unghi deschis. Poate fi folosită ca terapie unică sau în combinaţie cu alţi agenţi hipotensori.

Important de ştiut

Nu întrerupeţi brusc tratamentul fără a consulta mai întâi medicul întrucât există riscul ca afecţiunea tratată să se înrăutăţească, să apară aritmii cardiace (neregularităţi ale ritmului cardiac) grave, infarct miocardic sau moarte subită. Dacă se doreşte oprirea tratamentului este recomandată reducerea treptată a dozelor. Anunţaţi imediat medicul dacă la reducerea dozelor apar semne ale decompensării cardiace cu creştere inexplicabilă în greutate şi dificultăţi în respiraţie.

Administrarea corectă

L

Administraţi comprimatele filmate pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Administraţi picăturile oftalmice în ochiul afectat de 2 ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului. Înainte de aplicarea soluţiei spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la administrarea Betoptic-ului.

Agitaţi bine flaconul înainte de utilizare. Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 minute presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă, întrucât aceasta ar putea contamina conţinutul.

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 8 ore până la următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi flacoanele nedeschise cu soluţie oftalmică la frigider (2-8°). După deschidere puteţi păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei. Păstraţi comprimatele la temperatura camerei ferite de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- tumefacţii ale gleznelor şi picioarelor
- bătăi cardiace rare sau neregulate
- senzaţie de lipsă de aer
- dureri de cap severe, pierderea conştienţei
- greaţă, dureri de stomac, subfebrilitate, lipsa poftei de mâncare, icter (îngălbenirea ochilor şi pielii), urini închise la culoare, scaune decolorate
- depresie
- roşeaţă, inflamaţie, secreţie oculară, scăderea acuităţii vizuale, anizocorie (pupile inegale)

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: vărsături, diaree, oboseală, anxietate, nervozitate, libido scăzut, impotenţă, insomnii, căderea părului, vedere înceţoşată, senzaţie de corp străin în ochi, fotofobie (aversiune faţă de lumină), lăcrimare, prurit (mâncărimi), uscăciune oculară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, insuficienţă cardiacă necontrolată prin tratament, şoc de origine cardiacă, bloc cardiac atrio-ventricular grad II sau III fără pacemaker, bradicardie (bătăi cardiace sub 50/minut), sindrom de sinus bolnav, angină pectorală Prinzmetal, probleme circulatorii (ex. sindrom Raynaud), hipotensiune arterială, forme severe de astm bronşic sau bronhopneumopatie obstructivă cronică, feocromocitom.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă congestivă sau alte afecţiuni ale inimii, astm bronşic, alergii sezoniere, bronşită, emfizem pulmonar, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), diabet zaharat, boli

ale ficatului sau rinichilor, hipotensiune arterială, afecţiuni ale tiroidei, miastenia gravis sau depresie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Lokren trebuie administrat cu precauţie în caz de boli vasculare periferice (ex. sindrom Raynaud), întrucât poate accentua spasmul vaselor de sânge.

Tratamentul cu Lokren reprezintă doar o parte a programului pentru hipertensiune arterială alături de dietă, scădere în greutate şi exerciţii fizice. Respectaţi toate recomandările medicale legate de dietă, medicaţie şi exerciţii fizice chiar şi după normalizarea valorilor tensionale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Continuaţi tratamentul chiar dacă vă simţiţi bine întrucât hipertensiunea arterială este de cele mai multe ori asimptomatică (lipsită de simptome) iar Lokren nu vindecă hipertensiunea ci doar o ţine sub control.

Beneficiile maxime apar de regulă după câteva săptămâni de administrare continuă.

Monitorizaţi tensiunea arterială, pulsul şi greutatea corporală. Raportaţi medicului valorile prea scăzute sau prea mari ale tensiunii şi pulsului, creşterile în greutate, umflarea gleznelor şi picioarelor.

Beta-blocantele administrate local (cum ar fi soluţiile oftalmice) se pot absorbi sistemic şi pot produce aceleaşi reacţii adverse ca beta-blocantele administrate pe cale orală.

Beta-blocantele pot masca simptomele hipoglicemiei acute la persoanele cu diabet zaharat sau pot modifica nivelele glicemiei. Dacă sunteţi diabetic discutaţi cu medicul dumneavoastră ce alternative aveţi la tratamentul beta-blocant.

De asemenea blocanţii beta-adrenergici pot masca unele semne ale hipertiroidiei, cum ar fi tahicardia – bătăile cardiace rapide. Evitaţi întreruperea bruscă a medicamentului deoarece poate precipita criza tiroidiană.

În timpul tratamentului cu beta-blocante, perşoanele cu istoric de reacţii alergice severe faţă de o serie de alergeni, pot avea o reactivitate crescută la contactul repetat, accidental, diagnostic sau terapeutic, cu aceşti alergeni. Asemenea pacienţi pot fi insensibili la dozele uzuale de adrenalină folosite în terapia reacţiilor anafilactice.

Dacă urmează să fiţi supus unei intervenţii chirurgicale poate

fi necesară întreruperea temporară a tratamentului. Fiţi sigur că medicul care urmează să vă opereze ştie că sunteţi în tratament cu Lokren.

Deoarece medicamentul poate afecta gândirea şi reacţiile motorii, evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la cunoaşterea efectelor Lokrenului asupra dumneavoastră. De asemenea evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta poate accentua ameţelile şi somnolenţa.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi aspirina, diclofenac (Clafen, Diclac, Dicloral, Diclosin), ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- medicamente pentru răceală
- blocante ale canalelor de calciu: verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem), nifedipină (Adalat, Nifecard)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, propafenonă (Rytmonorm)
- digoxin (Lanoxin)
- clonidină
- prazosin (Minipress)
- antidiabetice orale, insulină
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- medicamente pentru astm bronşic: salbutamol (Ecosal, Ventolin), terbutalină (Aironyl), teofilină (Teotard, Theo SR)
- antidepresive: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Stimuloton, Serlift, Zoloft)
- inhibitori ai monoamincarboxilazei cum ar fi selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- medicamente pentru slăbit
- contraceptive hormonale (anticoncepţionale)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii.

Informaţi medicul dacă rămâneţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Metoprololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate filmate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Adulţi

Doza iniţială uzuală este 10-20 mg o dată pe zi. În funcţie de răspuns se poate dubla doza după 7-14 zile de tratament.

Copii

Dozajul trebuie determinat de către medic.

- Soluţie şi suspensie oftalmică

Tratamentul presiunii intraoculare crescute

Doza recomandată este de 1-2 picături în ochiul afectat de 2 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, slăbiciune, bătăi cardiace rare sau neregulate, dificultăţi respiratorii, unghii albăstrui, convulsii, pierderea conştienţei.

Lomexin

Denumire comună internaţională: Fenticonazolum

Forme de prezentare: Capsule moi vaginale, Cremă, Cremă vaginală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lomexin prezintă un spectru larg de acţiune împotriva ciupercilor, dermatofiţilor şi a bacteriilor Gram pozitive. Este indicat în tratamentul micozelor superficiale. Crema vaginală Lomexin poate fi utilizată ca tratament complementar al capsulelor moi vaginale în candidoze vulvovaginale, balanite candidozice şi alte infecţii genitale cu Candida, asociate sau nu cu infecţii cu bacterii Gram pozitive (ex. Gardnerella vaginalis, Trichomonas vaginalis).

Important de ştiut

Purtaţi haine lejere, preferabil din bumbac, până la vindecarea infecţiei. Evitaţi îmbrăcămintea strânsă sau sintetică, din vâscoză sau poliester, care nu permite aerului să circule liber.

Lăsaţi să se usuce bine zona afectată după duş sau baie. Schimbaţi-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creşterea ciupercilor.

Nu vă ştergeţi cu prosopul deoarece acesta poate irita zona şi poate răspândi infecţia.

fi necesară întreruperea temporară a tratamentului. Fiţi sigur că medicul care urmează să vă opereze ştie că sunteţi în tratament cu Lokren.

Deoarece medicamentul poate afecta gândirea şi reacţiile motorii, evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la cunoaşterea efectelor Lokrenului asupra dumneavoastră. De asemenea evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta poate accentua ameţelile şi somnolenţa.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi aspirina, diclofenac (Clafen, Diclac, Dicloral, Diclosin), ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- medicamente pentru răceală
- blocante ale canalelor de calciu: verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem), nifedipină (Adalat, Nifecard)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, propafenonă (Rytmonorm)
- digoxin (Lanoxin)
- clonidină
- prazosin (Minipress)
- antidiabetice orale, insulină
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- medicamente pentru astm bronşic: salbutamol (Ecosal, Ventolin), terbutalină (Aironyl), teofilină (Teotard, Theo SR)
- antidepresive: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Stimuloton, Serlift, Zoloft)
- inhibitori ai monoamincarboxilazei cum ar fi selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- medicamente pentru slăbit
- contraceptive hormonale (anticoncepţionale)

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii.

Informaţi medicul dacă rămâneţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Metoprololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate filmate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Adulţi

Doza iniţială uzuală este 10-20 mg o dată pe zi. În funcţie de răspuns se poate dubla doza după 7-14 zile de tratament.

Copii

Dozajul trebuie determinat de către medic.

- Soluţie şi suspensie oftalmică

Tratamentul presiunii intraoculare crescute

Doza recomandată este de 1-2 picături în ochiul afectat de 2 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, slăbiciune, bătăi cardiace rare sau neregulate, dificultăţi respiratorii, unghii albăstrui, convulsii, pierderea conştienţei.

Lomexin

Denumire comună internaţională: Fenticonazolum
Forme de prezentare: Capsule moi vaginale, Cremă, Cremă vaginală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lomexin prezintă un spectru larg de acţiune împotriva ciupercilor, dermatofiţilor şi a bacteriilor Gram pozitive. Este indicat în tratamentul micozelor superficiale. Crema vaginală Lomexin poate fi utilizată ca tratament complementar al capsulelor moi vaginale în candidoze vulvovaginale, balanite candidozice şi alte infecţii genitale cu Candida, asociate sau nu cu infecţii cu bacterii Gram pozitive (ex. Gardnerella vaginalis, Trichomonas vaginalis).

Important de ştiut

Purtaţi haine lejere, preferabil din bumbac, până la vindecarea infecţiei. Evitaţi îmbrăcămintea strânsă sau sintetică, din vâscoză sau poliester, care nu permite aerului să circule liber.

Lăsaţi să se usuce bine zona afectată după duş sau baie. Schimbaţi-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creşterea ciupercilor.

Nu vă ştergeţi cu prosopul deoarece acesta poate irita zona şi poate răspândi infecţia.

Administrarea corectă

Înainte de administrare spălaţi bine mâinile şi suprafaţa infectată, apoi lăsaţi să se usuce. Aplicaţi crema în strat subţire pe zona afectată şi pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripţiei), apoi masaţi uşor până la absorbţie completă.

Nu folosiţi deasupra zonei afectate bandaje şi pansamente ocluzive care să împiedice circulaţia aerului, decât la recomandarea medicului. Puteţi folosi totuşi tifoane subţiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea.

Pentru administrarea cremei vaginale, încărcaţi aplicatorul cu cremă până la semn, conform instrucţiunilor menţionate în prospectul medicamentului. Aşezaţi-vă comod pe spate, introduceţi aplicatorul cât mai profund în vagin apoi apăsaţi pistonul. După administrarea întregii cantităţi de cremă, extrageţi aplicatorul. Spălaţi-l cu apă călduţă şi Dacă folosiţi capsulele moi vaginale, scoateţi capsula din folie şi umeziţi-o cu puţină apă. Introduceţi-o cât mai adânc în vagin.

Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi capsulele sau tuburile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Lomexin este în general bine tolerat. Ocazional pot apare reacţii tranzitorii cu roşeaţă, arsură sau prurit (mâncărimi) local. Utilizarea prelungită a produselor topice poate genera fenomene de sensibilizare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alţi imidazoli.

Atenţionări speciale

Continuaţi tratamentul conform prescripţiei până la terminarea lui chiar dacă infecţia pare să fi dispărut. Dacă opriţi administrarea prea devreme este posibil ca infecţia să reapară.

Consultaţi medicul dacă infecţia de piele nu se rezolvă în 2-4 săptămâni de tratament, dacă se agravează sau reapare.

Pentru a evita pătarea lenjeriei şi a hainelor de către preparatele vaginale folosiţi absorbante igienice. Nu utilizaţi tampoane intime deoarece acestea absorb medicamentul.

Nu folosiţi prezervative, diafragme din latex, spermicide sau săpunuri cu pH acid pe durata folosirii produselor vaginale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni ale Lomexinului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Întrucât nu există experienţă în utilizarea Lomexinului pe durata sarcinii şi lactaţiei, nu utilizaţi în aceste perioade decât beneficiile justifică posibilele riscuri pentru făt.

Doze recomandate

- Cremă

  Candidoze cutanate, intertrigo genito-crural, anal sau perianal

  1-2 aplicaţii pe zi, timp de 2-3 săptămâni.

  Onyxis, perionyxis

  1-2 aplicaţii zilnice timp de 2 luni.

  Dermatofiţii, pitiriazis versicolor

  Doza uzuală este de 1-2 aplicaţii timp de 2-6 săptămâni, în funcţie de severitatea afecţiunii.
- Capsule moi vaginale, cremă vaginală

  Intravaginal 600 mg la culcare în doză unică.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuşi anunţaţi imediat medicul dacă credeţi că aţi folosit o cantitate mult prea mare de medicament faţă de cea normală sau dacă aţi înghiţit preparatele topice.

Lopedium vezi Imodium

Loperamid vezi Imodium

Loperamidum Clorhidrat vezi Imodium

Lorano vezi Claritine

Lorastamin vezi Claritine

Loratadin vezi Claritine

Loratadina vezi Claritine

Loratan vezi Claritine

Loratimed vezi Claritine

Administrarea corectă

Înainte de administrare spălaţi bine mâinile şi suprafaţa infectată, apoi lăsaţi să se usuce. Aplicaţi crema în strat subţire pe zona afectată şi pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripţiei), apoi masaţi uşor până la absorbţie completă.

Nu folosiţi deasupra zonei afectate bandaje şi pansamente ocluzive care să împiedice circulaţia aerului, decât la recomandarea medicului. Puteţi folosi totuşi tifoane subţiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea.

Pentru administrarea cremei vaginale, încărcaţi aplicatorul cu cremă până la semn, conform instrucţiunilor menţionate în prospectul medicamentului. Aşezaţi-vă comod pe spate, introduceţi aplicatorul cât mai profund în vagin apoi apăsaţi pistonul. După administrarea întregii cantităţi de cremă, extrageţi aplicatorul. Spălaţi-l cu apă călduţă şi Dacă folosiţi capsulele moi vaginale, scoateţi capsula din folie şi umeziţi-o cu puţină apă. Introduceţi-o cât mai adânc în vagin.

Evitaţi contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi capsulele sau tuburile expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Lomexin este în general bine tolerat. Ocazional pot apare reacţii tranzitorii cu roşeaţă, arsură sau prurit (mâncărimi) local. Utilizarea prelungită a produselor topice poate genera fenomene de sensibilizare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alţi imidazoli.

Atenţionări speciale

Continuaţi tratamentul conform prescripţiei până la terminarea lui chiar dacă infecţia pare să fi dispărut. Dacă opriţi administrarea prea devreme este posibil ca infecţia să reapară.

Consultaţi medicul dacă infecţia de piele nu se rezolvă în 2-4 săptămâni de tratament, dacă se agravează sau reapare.

Pentru a evita pătarea lenjeriei şi a hainelor de către preparatele vaginale folosiţi absorbante igienice. Nu utilizaţi tampoane intime deoarece acestea absorb medicamentul.

Nu folosiţi prezervative, diafragme din latex, spermicide sau săpunuri cu pH acid pe durata folosirii produselor vaginale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni ale Lomexinului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Întrucât nu există experienţă în utilizarea Lomexinului pe durata sarcinii şi lactaţiei, nu utilizaţi în aceste perioade decât beneficiile justifică posibilele riscuri pentru făt.

Doze recomandate

- Cremă

  Candidoze cutanate, intertrigo genito-crural, anal sau perianal

  1-2 aplicaţii pe zi, timp de 2-3 săptămâni.

  Onyxis, perionyxis

  1-2 aplicaţii zilnice timp de 2 luni.

  Dermatofiţii, pitiriazis versicolor

  Doza uzuală este de 1-2 aplicaţii timp de 2-6 săptămâni, în funcţie de severitatea afecţiunii.
- Capsule moi vaginale, cremă vaginală

  Intravaginal 600 mg la culcare în doză unică.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuşi anunţaţi imediat medicul dacă credeţi că aţi folosit o cantitate mult prea mare de medicament faţă de cea normală sau dacă aţi înghiţit preparatele topice.

Lopedium vezi Imodium

Loperamid vezi Imodium

Loperamidum Clorhidrat vezi Imodium

Lorano vezi Claritine

Lorastamin vezi Claritine

Loratadin vezi Claritine

Loratadina vezi Claritine

Loratan vezi Claritine

Loratimed vezi Claritine

Loratin vezi Claritine

Lorista vezi Cozaar

Losec vezi Levant

Lovastatin

Denumire comună internațională: Lovastatinum
Alte denumiri comerciale: Holetar, Medostatin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lovastatin este folosit alături de dietă în reducerea nivelelor de colesterol la persoanele cu hipercolesterolemie primară. Concentrația ridicată a colesterolului în sânge favorizează formarea de plăci ateromatoase pe pereții vaselor de sânge care pot deveni periculoase atunci când se cumulează la nivelul vaselor care irigă mușchiul inimii. Lovastatin este recomandat tocmai pentru a preveni această problemă (afecțiune numită boală coronariană ischemică) sau pentru a încetini depunerea colesterolului pe vasele deja afectate. Acțiunea sa hipocolesterolemiantă se datorează blocării producției de colesterol în organism.

Important de ştiut

Lovastatin este prescris abia atunci când dieta, exercițiile fizice și scăderea în greutate nu au reușit să controleze colesterolul. Este important să conștientizați că acest medicament poate fi un adjuvant și nu un substituent al acestor măsuri. Pentru a obține maximul de beneficii este necesar să respectați toate recomandările medicului dumneavoastră privind dieta, exercițiile fizice, scăderea în greutate, oprirea fumatului și limitarea consumului de alcool.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală o dată pe zi (seara) sau conform prescripției, în timpul mesei. Înghițiți tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Restricționați consumul de grapefruit pe durata tratamentului deoarece acesta poate interacționa cu medicamentul și poate genera efecte potențial periculoase. Nu creșteți și nu reduceți cantitatea de grapefruit în dieta dumneavoastră fără a discuta mai întâi cu medicul.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri abdominale
- crampe musculare, slăbiciune musculară, simptome de răceală, febră, urini închise
- îngălbenirea ochilor și pielii, urini închise, scaune decolorate, oboseală.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: gust alterat, greață, diaree, constipație, balonare, gaze, arsuri de stomac, amețeli, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alte medicamente pentru reducerea colesterolului din clasa statinelor, boli ale ficatului, sarcină, lactație.

Atenţionări speciale

Dacă vă aflați în tratament pentru orice afecțiune care contribuie la creșterea colesterolului (ex. diabet zaharat, hipotiroidie, sindrom nefrotic, boli ale ficatului) se recomandă monitorizarea mai atentă a tratamentului cu Lovastatin.

Lovastatin trebuie administrat cu precauție în caz de consum cronic de alcool sau antecedente de afecțiuni hepatice.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Continuați să luați Lovastatin chiar dacă vă simțiți bine întrucât nivele mari ale colesterolului nu determină simptome decât după apariția complicațiilor. Verificați periodic colesterolemia prin analiza de sânge.

Evitați consumul de grăsimi în timpul tratamentului deoarece medicamentul nu poate fi le fel de eficient ca în cazul respectării unei diete cu restricție pentru colesterol.

Evitaţi de asemenea consumul de alcool întrucât acesta poate creşte nivelele trigliceridelor în sânge şi poate leza suplimentar ficatul.

Medicamentul poate afecta ficatul. Înainte de începerea tratamentului şi periodic după aceea (la 6 şi 12 săptămâni de la iniţierea administrării sau de la creşterea dozei şi apoi la intervale de 6 luni) se recomandă evaluarea testelor de funcţionare a ficatului. Dacă acestea cresc semnificativ trebuie luată în considerare oprirea tratamentului.

Rar statinele pot deteriora muşchii (proces numit rabdomioliză) putând determina insuficienţă renală acută. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri sau slăbiciune musculară inexplicabilă, simptome de răceală şi gripă, febră.

Contactaţi medicul în caz de traumatisme sau intervenţii chirurgicale majore care cresc riscul de lezare a musculaturii sau rinichilor, hipotensiune arterială severă, infecţii puternice sau convulsii deoarece poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Lescol.

Dacă urmează să fiţi supuşi unei intervenţii chirurgicale întrerupeţi tratamentul cu Lovastatin cu câteva zile înaintea operaţiei.

Eficacitatea şi siguranţa administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 10 ani nu au fost determinate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- fenofibrat (Fenox, Lipanthyl), bezafibrat (Regadrin)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Mioritmin)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- fluconazol (Diflucan, Flucovim, Fungolon), itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- acid nicotinic (Niaspan)
- medicamente pentru tratamentul infecţiei HIV: amprenavir (Agenerase), fosmaprenavir (Telzir), ritonavir (Norvir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase).

Sarcina şi alăptarea

Lovastatin poate determina malformaţii fetale dacă este administrat în timpul sarcinii. Nu folosiţi medicamentul dacă sunteţi gravidă. Utilizaţi măsuri contraceptive eficiente pentru a evita

sarcina pe durata tratamentului.

Nu administraţi Lovastatin înainte de a informa medicul că alăptaţi.

Doze recomandate

Tratamentul hipercolesterolemiei

Adulţi

Doza iniţială recomandată este de 20 mg o dată pe zi, preferabil odată cu cina. Medicul vă poate recomanda începerea tratamentului cu o doză mai mică, de 10 mg, dacă nivelele colesterolului nu sunt foarte mult crescute faţă de normal. Doza maximă recomandată este de 80 mg pe zi administrată în una sau mai multe prize zilnice, conform prescripţiei. Dacă sunt necesare ajustări ale dozei, acestea trebuie să se facă la intervale de minim 4 săptămâni.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie determinate de către medic

Supradozare

Nu sunt disponibile informaţii privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Lovir vezi Aciclovir

Loxacil vezi Ciprofloxacina

L-thyroxin vezi Euthyrox

Lucetam vezi Piracetam

Lyprolog vezi Humalog

Lyrica

Denumire comună internaţională: Pregabalinum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Lyrica reprezintă un antiepileptic utilizat ca adjuvant în tratamentul convulsiilor parţiale, cu sau fără generalizare secundară. Poate fi administrat de asemenea pentru tratarea durerii determinate de deteriorarea nervilor la persoanele cu diabet zaharat (neuropatie diabetică) sau herpes zoster (nevralgie postherpetică), pentru cei cu traumatisme, amputaţii ale membrelor sau durere instalată după intervenţiile chirurgicale. Lyrica este indicată şi în tratamentul tulburării anxioase generalizate. Modul său de acţiune implică încetinirea impulsurilor nervoase la nivelul creierului.

Important de ştiut

Dacă administraţi Lyrica pentru a preveni convulsiile, trebuie să continuaţi tratamentul chiar şi atunci când vă simţiţi bine. Dacă întrerupeţi brusc tratamentul există riscul ca frecvenţa şi severitatea convulsiilor să crească sau să apară simptome de sevraj (ex. dureri de cap, greaţă, diaree, tulburări ale somnului, simptome de răceală, nervozitate, depresie, transpiraţii, ameţeli). Nu renunţaţi subit la tratament; contactaţi medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor de medicament.

Administrarea corectă

Administraţi capsulele pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, cu sau fără alimente. Înghiţiţi capsulele întregi împreună cu un pahar mare de apă,

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- sensibilitate, slăbiciune sau dureri musculare, oboseală inexplicabilă, febră
- sângerări anormale
- tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor, creştere rapidă în greutate.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, tulburări de vedere, somnolenţă, anxietate, tulburări de echilibru şi coordonare, probleme cu memoria sau concentrarea, gură uscată, dureri musculare sau articulare, erupţie pe piele, mâncărimi, constipaţie, dureri abdominale, apetit crescut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa

activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi diabet zaharat, boli renale sau insuficienţă cardiacă congestivă, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu modificaţi dozajul fără a consulta mai întâi medicul. Anunţaţi medicul dacă medicamentul nu pare a mai acţiona la fel de bine ca înainte.

Purtaţi tot timpul asupra dumneavoastră un card sau o brăţară medicală care să menţioneze că sunteţi în tratament cu acest medicament în caz de urgenţă.

Evitaţi consumul de alcool deoarece poate creşte riscul de reacţii adverse ale medicamentului.

Tratamentul cu Lyrica s-a asociat cu ameţeli şi somnolenţă care pot creşte riscul de cădere şi accidentare la persoanele vârstnice. Deoarece este posibil să apară pierderi ale conştienţei, confuzie şi afectare a gândirii, fiţi prudent până vă obişnuiţi cu posibilele reacţii adverse ale medicamentului. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

De asemenea evitaţi folosirea medicamentelor ce ar putea accentua somnolenţa: medicamente pentru răceală şi gripă, analgezice, relaxante musculare, alte medicamente pentru convulsii, anxietate sau depresie.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Dacă aveţi diabet zaharat se recomandă monitorizarea mai atentă a glicemiilor întrucât este posibil să aveţi nevoie de doze mai mari de antidiabetice pentru a controla diabetul..

Siguranţa şi eficacitatea administrării la tinerii cu vârsta sub 12 ani nu au fost determinate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- lorazepam (Anxiar)
- oxicodona (Oxycontin)
- alcool.

Sarcina şi alăptarea

Lyrica poate dăuna fătului atunci când se administrează în sarcină. Informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Utilizaţi metode contraceptive de barieră (ex. prezervative) pe durata tratamentului.

Bărbaţii care iau acest medicament şi au contacte sexuale cu femei de vârstă fertilă trebuie de asemenea să-şi protejeze partenera pentru a evita o eventuală sarcină.

Nu se cunoaşte dacă Lyrica poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi

Tratamentul epilepsiei

Doza obişnuită este de 150-600 mg pe zi divizată în 2 sau 3 prize.

Tratamentul neuropatiei diabetice

Uzual se administrează câte 50 mg de 3 ori pe zi.

Tratamentul nevralgiei postherpetice

Doza zilnică uzuală este de 150-300 mg divizată în 2 sau 3 prize.

Copii

Doza trebuie stabilită de către medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării nu sunt pe deplin cunoscute.

Lyzone vezi Medocef

Maalox

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Comprimate masticabile, Suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Maalox conţine o combinaţie de săruri cu aluminiu şi magneziu ce funcţionează ca neutralizante ale acidităţii gastrice. Este indicat în tratamentul simptomelor determinate de aciditatea gastrică (ex. dureri de stomac, arsuri, gaze), în gastrită, ulcer gastroduodenal, hernie hiatală.

Important de ştiut

Antiacidele ar trebui folosite doar pentru calmarea durerilor de stomac ocazionale.

Nu luaţi Maalox mai mult de 2 săptămâni sau în doze mai mari de cât cele recomandate de medic.

Anunţaţi medicul dacă durerile de stomac persistă, se înrăutăţesc sau se asociază cu febră, greaţă, vărsături, balonare, dureri abdominale inferioare.

Administrarea corectă

Luaţi câte 2-4 comprimate masticabile pe zi sau conform prescripţiei, la 1-3 ore după mese şi seara la culcare.

Mestecaţi bine comprimatul înainte de a-l înghiţi pentru ca medicamentul să acţioneze mai rapid şi să fie mai eficient.

Agitaţi energic flaconul cu suspensie înainte de utilizare. Administraţi 1-2 linguri după mese sau în momentul crizei dureroase.

Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi pentru a preveni formarea calculilor (pietrelor) renali.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi, în interval de 3 ore faţă de masă. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Păstraţi suspensia în flaconul închis etanş şi ferit de îngheţ. Aruncaţi comprimatele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia efectelor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: constipaţie, diaree, crampe, gust de cretă, sete.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau afecţiuni renale severe.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi severe ce necesită dializă, afecţiuni osoase sau boală Alzheimer, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Maalox poate modifica absorbţia altor medicamente de aceea se recomandă ca intervalul între Maalox şi celelalte medicamente să fie de cel puţin 2 ore.

Nu administraţi antiacide copiilor cu vârsta sub 6 ani fără aprobarea medicului. De cele mai multe ori copilul nu-şi poate descrie corect simptomele astfel încât pot exista probleme de sănătate pe care părintele să nu le identifice. În aceste situaţii antiacidele nu sunt de folos, ci dimpotrivă ii pot chiar agrava boala şi pot determina reacţii nedorite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- isoniazidă
- ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- tetraciclină, doxiciclină (Unidox Solutab, Vibramycin D)
- fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciplox, Ciprinol), ofloxacin (Floxal, Grenis-Oflo, Ofloxin).

Sarcina şi alăptarea

Până în momentul de faţă nu există studii adecvate asupra efectelor antiacidelor în sarcină. Totuşi au fost semnalate reacţii adverse la feţii a căror mamă au luat antiacide timp îndelungat şi mai ales în doze mari în timpul sarcinii.

Este posibil ca Maalox să treacă în laptele matern, fără efecte aparente asupra sugarului.

Doze recomandate

Tratamentul bolilor cu hiperaciditate gastrică

1-2 comprimate masticabile sau 1-2 linguri suspensie orală în momentul apariţiei durerilor sau la 90 minute după masă, fără a depăşi doza de 6 comprimate sau 6 linguri pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri osoase, constipaţie severă, discomfort, lipsa poftei de mâncare, dureri de cap, tulburări mentale şi de comportament, slăbiciune musculară neobişnuită, bătăi cardiace neregulate, tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor, dificultăţi sau dureri la urinat.

Mabron vezi Tramadol

M

Madopar

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Levodopum + Benserazidum)

Forme de prezentare: Comprimate, Capsule eliberare modificată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Madopar este o combinaţie de medicamente folosită singură sau în asociere cu alte preparate în tratamentul bolii Parkinson sau a altor boli cu simptome similare determinate de cantitatea insuficientă de dopamină la nivelul creierului.

Componenta levodopa este transformată în dopamină în cea mai mare parte la nivelul creierului, înlocuind o parte din dopamina pierdută şi reducând simptomatologia bolii. Benserazida blochează conversia levodopei în dopamină în restul organismului, crescând cantitatea de levodopa disponibilă pentru creier. Totodată scade şi frecvenţa reacţiilor nedorite ca greaţa şi palpitaţiile determinate de transformarea levodopei în periferie.

Important de ştiut

Rar, reducerea dozelor sau întreruperea bruscă a tratamentului poate declanşa sindromul neuroleptic malign caracterizat prin stare confuzională, ameţeli puternice, pierderea conştienţei, febră ridicată, rigiditate musculară, transpiraţii profuze, respiraţii frecvente. Acesta trebuie tratat urgent la spital.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripţiei.

La început este recomandat să luaţi Madopar cu alimentele pentru a reduce iritaţia stomacului; mai târziu, după ce organismul se obişnuieşte cu medicamentul, este indicat să-l administraţi pe stomacul gol pentru a fi mai eficient.

Evitaţi administrarea odată cu alimentele foarte bogate în proteine datorită posibilei lor interacţiuni cu absorbţia medicamentului.

Capsulele se înghit întregi, fără a fi deschise sau dizolvate în lichide.

Întrebaţi medicul când este cel mai bine pentru dumneavoastră să luaţi Madopar.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit

M

de lumină, soare, umezeală. Levodopa se închide la culoare dacă nu este păstrată în condiţii corespunzătoare; în această situaţie se aruncă comprimatele modificate şi se înlocuiesc cu altele.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- accentuarea mişcărilor involuntare ale limbii şi feţei, mâinilor şi picioarelor
- tremor al pleoapelor, clipiri dese
- dificultăţi în gândire şi concentrare, inactivitate, tristeţe, sentiment de respingere şi neajutorare, suspiciozitate, stare confuzională, agitaţie, iluzii, halucinaţii, idei suicidare
- vedere înceţoşată
- ameţeli puternice, pierderea conştienţei
- bătăi cardiace neregulate, dureri în piept
- amorţeli ale mâinilor şi picioarelor
- febră ridicată, transpiraţii abundente, respiraţii frecvente, rigiditate musculară
- vărsături cu aspect de zaţ de cafea sau scaune negre ca păcura
- sângerări neobişnuite sau la traumatisme minore
- convulsii.

M

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: gust amar, greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, dureri de cap, ameţeli, somnolenţă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează Madopar în caz de alergie cunoscută la vreuna din componente, glaucom cu unghi îngust, boli de inimă, ficat sau rinichi severe, afecţiuni endocrine severe, istoric de cancer de piele sau leziuni cutanate încă nediagnosticate, sarcină, lactaţie, tratament cu inhibitori ai monoaminoxidazei în ultimele 14 zile.

Atenţionări speciale

Întrucât proteinele pot interfera cu răspunsul organismului la levodopa, se vor evita pe durata terapiei dietele bogate în proteine.

Înaintea iniţierii terapiei informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, rinichi, plămâni sau de sânge, astm bronşic, istoric de atac de cord sau de aritmii cardiace, ulcer gastric, diabet zaharat, melanom (un tip de cancer de piele), boli psihice, istoric de convulsii

sau epilepsie, glaucom cu unghi deschis, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, încercând să nu omiteţi doze pentru ca medicamentul să fie eficient.

Este recomandat să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mici sau mai mari ori pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Pot fi necesare până la câteva săptămâni sau luni pentru observarea efectelor maxime.

Dacă nu observaţi nici o ameliorare a bolii în nici un caz nu întrerupeţi brusc administrarea medicamentului deoarece există riscul de agravare a stării dumneavoastră; reduceţi dozele treptat, conform indicaţiilor medicului.

Uneori efectul terapeutic al medicamentului se poate epuiza chiar înaintea administrării unei noi doze; dacă situaţia este greu de suportat, nu încercaţi să modificaţi singur schema de tratament ci consultaţi medicul.

Menţineţi o legătură strânsă cu medicul curant; semnalaţi-i orice modificare a stării dumneavoastră ce apare pe parcursul terapiei.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar mişcări involuntare anormale sau fasciculaţii musculare deoarece acestea pot fi semne ale unor doze prea mari de medicament.

Dacă aveţi glaucom cu unghi deschis este necesară supravegherea presiunii intraoculare pe durata tratamentului cu Madopar.

M

Întrucât Madopar poate creşte nivelele glicemiei se recomandă monitorizarea acesteia şi semnalarea simptomelor de diabet zaharat dezechilibrat (ex. sete, apetit crescut, urinări frecvente) medicului curant.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Medicamentul poate da ameţeli, dureri de cap, somnolenţă, tulburări de vedere sau confuzie, de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Madopar poate colora transpiraţia, urina sau saliva în roşu, brun sau negru, fără a reprezenta un semnal de alarmă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antihipertensive: clonidină, metildopa (Dopegyt)
- papaverină (Clorhidrat de Papaverină)
- antidepresive triciclice: clomipramina (Anafranil)
- antipsihotice: clorpromazin (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- benzodiazepine: diazepam (Clampose)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- anticolinergice: atropină (Sulfat de Atropină)
- fenitoina (Phenhydan)
- isoniazidă.

Sarcina şi alăptarea

Nu sunt disponibile studii la om privind administrarea medicamentului în sarcină. Totuşi la animale s-a observat că levodopa afectează creşterea copilului atât în timpul sarcinii cât şi după naştere.

Recomandarea este a nu se administra în sarcină.

Femeile de vârstă fertilă ar trebui să folosească metode contraceptive de încredere pentru a evita sarcina atunci când iau Madopar.

Madopar poate trece în lapte, existând riscul să afecteze negativ sugarul.

Doze recomandate

Începutul tratamentului cu Madopar pentru boala Parkinson

Adulţi

Doza de Madopar trebuie individualizată în funcţie de severitatea bolii şi de răspuns. Astfel numărul de doze prescris pentru fiecare zi, intervalul între doze şi durata tratamentului depind de necesităţile pacientului. Tratamentul începe de obicei cu 1 capsulă de 2 ori pe zi, iar apoi se creşte doza progresiv dar fără a depăşi de cele mai multe ori 4-8 capsule pe zi divizate în 4-6 prize. Dacă se trece de pe tratamentul cu levodopa pe tratamentul cu Madopar se poate începe cu doze şi mai mici până la înlocuirea totală.

Copii

Utilizarea şi dozajul trebuie stabilite de medic.

Tratamentul de întreţinere al bolii Parkinson

Adulţi

Doza optimă se determină în câteva săptămâni de tratament; este indicat a nu se depăşi doza zilnică de 1000-1200 mg levodopa.

Copii

Utilizarea şi dozajul se stabilesc de către medic.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare fasciculaţii musculare, incapacitatea de a deschide ochii sau alte semne caracteristice unei concentraţii crescute a levodopei în sânge; consultaţi imediat medicul.

Magne B6

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Magneziu lactat + Piridoxina clorhidrat)

Forme de prezentare: Drajeuri, Soluţie orală, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Magne B6 este indicat în carenţele de magneziu izolate sau asociate, secundare unor diete dezechilibrate sau restrictive, eforturi fizice intense, perioade de creştere, factori stresanţi, tratamente cu diuretice, boli cronice. Magneziul este un mineral prezent în mod obişnuit în toate celulele organismului, având rol îndeosebi în reglarea influxului nervos şi a contracţiei musculare. Deficitul de magneziu are drept consecinţă creşterea excitabilităţii nervoase şi musculare cu manifestări de tipul crampelor musculare, nervozităţii, iritabilităţii, stării de oboseală, insomniilor.

Important de ştiut

În cazul carenţei asociate de magneziu şi calciu se recomandă tratarea mai întâi a deficitului de magneziu şi apoi a celui de calciu.

Administrarea corectă

Administraţi drajeurile de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei cu un pahar mare de apă.

Dacă folosiţi fiolele cu soluţie orală Magne B6, prindeţi vârful fiolei cu un şervet şi apoi rupeţi-l. Diluaţi conţinutul fiolei într-o jumătate de pahar cu apă şi administraţi imediat, odată cu alimentele.

Administraţi antibioticele tetracicline la interval de minim 1-3 ore faţă de Magne B6 pentru a nu le reduce absorbţia.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției diareei și durerilor abdominale, continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, boli renale severe, tratament cu levodopa fără inhibitori de convertire periferică.

Atenționări speciale

Pentru sănătatea dumneavoastră este recomandat să aveți o dietă cât mai variată și echilibrată.

Sursele cele mai bogate în magneziu includ legumele cu frunze verzi, nucile, mazărea, fasolea și cerealele integrale.

Mesele cu conținut ridicat în grăsimi reduc cantitatea de magneziu absorbită în organism.

De asemenea prepararea termică a alimentelor poate reduce cantitatea de magneziu.

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă sau rinichi întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Tratamentul se va întrerupe după normalizarea nivelelor de magneziu în sânge.

Dacă simptomele persistă în ciuda tratamentului cu magneziu adresați-vă medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- levodopa (Isicom, Madopar, Sinemet)
- chinidină
- alte preparate cu magneziu
- tetracicline.

Sarcina și alăptarea

Studiile pe om nu au detectat efecte nocive, toxice sau malformative, asupra fătului.

Totuși administrarea magneziului în timpul sarcinii se va face numai dacă carența de magneziu este confirmată prin analize de sânge.

Datorită trecerii magneziului în laptele matern se va evita utilizarea magneziului în timpul lactației.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 6-8 drajeuri sau 2-3 fiole de soluție orală pe zi în 2-3 prize.

Copii cu vârsta peste 6 ani

Se recomandă administrarea a 10-30 mg/kg/zi sau 4-6 drajeuri pe zi în 2-3 prize.

Copii și sugari cu greutatea peste 10 kg

Doza zilnică recomandată este de 10-30 mg/kg/zi sau 1-3 fiole pe zi, divizate în 2-3 prize.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include amețeli, vedere dublă sau încețoșată, somnolență, bătăi cardiace rare, dificultăți respiratorii, incapacitatea de a urina sau urinări foarte dese.

Magrilan vezi Fluoxetina

Magurol vezi Doxazosin

Maltofer

Denumire comună internațională: Complex de hidroxid de fer III polimaltozat

Alte denumiri comerciale: Ferrum Hausmann, Pharma-Ferrum

Forme de prezentare: Comprimate masticabile, Sirop, Picături orale - soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fierul este un mineral de care organismul are nevoie pentru a produce hematii (celule roșii). Dacă organismul nu primește suficient fier încât să acopere cel puțin pierderile de fier zilnice normale (ex. descuamarea pielii), acesta nu poate produce suficiente

hematii. Astfel apare anemia feriprivă manifestată prin oboseală neobişnuită, respiraţie greoaie, performanţe fizice scăzute, dificultăţi de concentrare şi chiar risc crescut pentru infecţii.

Maltofer cu hidroxid de fier polimaltozat este indicat în tratamentul carenţei de fier şi al anemiei feriprive precum şi în profilaxia carenţei de fier din timpul sarcinii şi alăptării, la copii, adolescenţi, femei de vârstă fertilă, vegetarieni, vârstnici.

Important de ştiut

Doza şi durata tratamentului depind de gradul carenţei de fier. Nu administraţi doze mari de fier mai mult de 6 luni fără aprobarea medicului. Administrarea îndelungată şi necontrolată de fier poate intoxica organismul, determinând efecte adverse severe.

Administrarea corectă

Administraţi siropul, picăturile orale sau comprimatele masticabile de 1-3 ori pe zi, conform prescripţiei.

Capacul flaconului serveşte pentru măsurarea exactă a dozei.

Luaţi preparatul cu fier cu 1 oră înainte sau 2 ore după masă, împreună cu un pahar de apă sau de suc de fructe.

În cazul în care aveţi probleme cu stomacul puteţi administra în timpul mesei sau imediat după masă.

Administraţi Maltofer la interval de minim 1-2 ore faţă de antiacide, tetracicline sau suplimente cu calciu, pentru a nu le afecta eficacitatea.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice
- dureri în gât accentuare de înghiţire
- scaune cu sânge.

M

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, discomfort abdominal, constipaţie, diaree, colorarea în negru a scaunului, dureri articulare (pentru soluţia injectabilă).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tulburări ale metabolismului fierului (ex. talasemie, anemie saturniană, anemie sideroblastică, porfirie cutanată), cazuri de supraîncărcare cu fier (ex. hemocromatoză, hemosideroză), anemii care nu sunt determinate de carenţa de fier (ex. anemie hemolitică, anemie megaloblastică prin deficit de vitamina B12), sindrom Osler-Rendu-Weber, poliartrită cronică, astm bronşic, hiperparatiroidism necontrolat, ciroză hepatică decompensată.

Atenţionări speciale

Pentru sănătatea dumneavoastră este recomandat să aveţi o dietă cât mai variată şi echilibrată.

Fierul poate fi găsit în alimente sub 2 forme: forma hem care este absorbită foarte bine în organism şi forma non-hem, care este mai puţin absorbită. Sursa cea mai bună de fier absorbabil o reprezintă carnea roşie slabă. Carnea de pui sau de curcan şi peştele conţin de asemenea fier hem, dar în cantitate ceva mai mică.

Consumul de alimente bogate în vitamina C (ex. citrice, legume proaspete) în paralel cu cantităţi mici de carne pot creşte cantitatea de fier non-hem absorbită din cereale, fasole şi alte legume. Laptele, ouăle, alimentele bogate în fibre, cafeaua sau ceaiul pot diminua cantitatea de fier non-hem absorbită din mâncare.

Trebuie să ţineţi cont de faptul că unele afecţiuni pot creşte necesarul de fier zilnic (ex. boli gastrointestinale, stomac rezecat, sângerări cronice, arsuri, hemodializă), fiind necesară suplimentarea dietei cu fier.

Sugarii, în special cei care primesc lapte de mamă sau formule de lapte cu cantităţi reduse de fier pot avea de asemenea nevoie de fier suplimentar.

Înaintea începerii tratamentului cu Maltofer informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, poliartrită reumatoidă, astm bronşic sau alergii cunoscute, colită sau alte probleme intestinale, ulcer gastric, istoric de transfuzii de sânge, hemocromatoză, hemosideroză, hemoglobinopatii (un tip de afecţiuni ale sângelui), porfirie cutanată tardivă sau alt tip de anemie decât cea feriprivă, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pen-

M

tru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi bine.

Dacă credeţi că este necesară prelungirea tratamentului cu fier, consultaţi medicul.

De regulă tratamentul anemiei feriprive manifeste durează între 3-5 luni, până la normalizarea analizelor de sânge (hemoglobinei). După aceea se poate continua tratamentul încă câteva săptămâni (de regulă 1-2 luni), cu doze corespunzătoare celor pentru carenţa latentă de fier, până la refacerea depozitelor de fier.

Prezentaţi-vă la programările stabilite de medic în vederea evaluării eficacităţii medicamentului.

În caz de ulcer gastric prezent, se recomandă administrarea cu prudenţă a Maltoferului întrucât există risc de agravare a ulcerului.

Opriţi administrarea preparatelor cu fier înainte de testarea Hemocult pentru detectarea sângerării din scaun deoarece pot fi diagnosticate cu întârziere o serie de afecţiuni severe.

Dacă sub tratament culoarea scaunelor rămâne nemodificată consultaţi medicul întrucât este posibil ca tabletele să nu se divizeze adecvat în stomac iar cantitatea de fier disponibilă să fie redusă.

Nu păstraţi comprimatele la îndemâna copiilor pentru a nu risca o intoxicaţie cu fier.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide (Dicarbocalm, Maalox)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciplox, Ciprinol, Ciprobay), ofloxacin (Floxal, Grenis-Oflo, Ofloxin), norfloxacin (Fulseminal, Nolicin, Norflox), lomefloxacin (Lomaday, Okacin)
- tetracicline luate pe cale orală
- suplimente cu calciu.

Sarcina şi alăptarea

În timpul sarcinii şi alăptării se poate administra Maltofer la recomandarea medicului.

Nu există dovezi referitoare la existenţa vreunui risc în timpul primului trimestru de sarcină.

Studiile pe animale nu au demonstrat vreun risc pentru făt iar

studiile controlate la femeile însărcinate în trimestrul II sau III nu au evidenţiat efecte grave la mamă sau la făt.

Nu se cunoaşte cât din fierul complexat poate trece în lapte. Cum laptele matern conţine în mod normal fier, este puţin probabil ca administrarea Maltofer să determine efecte nedorite la copilul alăptat.

Doze recomandate

- Sirop

Carenţă de fier cu manifestări clinice

Copii sub 1 an: 2,5-5 mL de sirop pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 5-10 mL pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulţi, femei care alăptează: 10-30 mL pe zi. Gravide 20-30 mL pe zi.

Carenţă de fier latentă, fără semne aparente

Copii cu vârsta de 1-12 ani: 2,5-5 mL pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulţi, femei care alăptează: 5-10 mL pe zi. Gravide: 10 mL pe zi.

Profilaxie

La gravide se poate administra în scop profilactic câte 5-10 mL pe zi.

- Soluţie orală

Carenţă de fier cu manifestări clinice

Prematuri: 1-2 picături/kg/zi. Copii sub 1 an: 10-20 picături pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 20-40 picături pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulţi, femei care alăptează: 40-120 picături pe zi. Gravide: 80-120 picături pe zi.

Carenţă de fier latentă, fără semne aparente

Prematuri: 2,5 mg fier timp de 3-5 luni. Copii cu vârsta sub 1 an: 6-10 picături pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 10-20 picături pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulţi, femei care alăptează: 20-40 picături pe zi. Gravide: 40 picături pe zi.

Profilaxie

Copii cu vârsta sub 1 an: 2-4 picături pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 4-6 picături pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulţi, femei care alăptează: 4-6 picături pe zi. Gravide: 20-40 picături pe zi.

- Comprimate masticabile

Se administrează 1 comprimat masticabil de 2-3 ori pe zi până la normalizarea analizelor de sânge, după care se continuă tratamentul cu 1 comprimat pe zi pentru refacerea depozitelor de fier.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături (posibil cu sânge), dureri puternice de stomac, diaree (posibil cu sânge), febră,

somnolență, slăbiciune musculară sau oboseală neobişnuită, bătăi cardiace rare sau rapide, convulsii, piele palidă, rece şi umedă, colorarea albăstruie a buzelor, unghiilor, mâinilor şi palmelor

Maltofer Fol

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Comprimate masticabile

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Datorită conținutului său în fier şi acid folic, Maltofer Fol este indicat atât în prevenirea cât şi în tratarea anemiei feriprive, mai ales la femeile însărcinate sau care alăptează. Important de ştiut

Evitați consumul de brânză, iaurt, lapte, ouă, spanac, cereale integrale, ceai sau cafea cu cel puțin 1 oră înainte sau 2 ore după administrarea preparatelor cu fier, pentru a nu pierde din valoarea acestora.

Administrarea corectă

Administrați de 1-3 ori pe zi sau conform prescripției.

Comprimatele pot fi mestecate sau înghițite întregi.

Fierul este absorbit mai bine dacă este luat pe stomacul gol împreună cu un pahar de apă sau de suc de fructe, cu 1 oră înainte sau 2 ore după masă.

În cazul în care aveți probleme cu stomacul puteți administra Maltofer Fol în timpul mesei sau imediat după masă.

Luați Maltofer Fol la interval de minim 1-2 ore față de antiacide, tetracicline sau suplimente cu calciu, pentru a nu-i afecta eficacitatea.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului şi anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice
- dureri în gât accentuate de înghițit
- scaune cu sânge.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului: greață, vărsături, disconfort în epigastru (porțiunea superioară a abdomenului), constipație, diaree, colorarea în negru a scaunului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tulburări ale metabolismului fierului (ex. talasemie, anemie saturniană, anemie sideroblastică), cazuri de supraîncărcare cu fier (ex. hemocromatoză, hemosideroză), anemii care nu sunt determinate de carența de fier (ex. anemie megaloblastică prin deficit de vitamina B12).

Atenționări speciale

În cazul unor valori ale hemoglobinei mai mici de 9 g/dL se pot folosi preparatele injectabile cu fier (ex. Venofer) cu un efect mai rapid.

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă, ficat sau rinichi, poliartrită reumatoidă, astm bronşic sau alergii cunoscute, colită sau alte probleme intestinale, ulcer gastric, istoric de transfuzii de sânge, hemocromatoză, hemosideroză, hemoglobinopatii (un tip de afecțiuni ale sângelui), porfirie cutanată tardivă sau alt tip de anemie decât cea feriprivă, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

În caz de ulcer gastric prezent, se recomandă administrarea cu prudență a preparatelor cu fier întrucât există riscul de agravare a ulcerului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuați tratamentul până la terminarea prescripției, chiar dacă vă simțiți bine.

Dacă credeți că este necesară prelungirea tratamentului feros, consultați medicul.

Nu administrați regulat doze mari de fier mai mult de 6 luni fără aprobarea medicului.

Necesitățile de fier variază de la persoană la persoană iar admi-

nistrarea îndelungată şi necontrolată de fier poate intoxica organismul.

Prezentaţi-vă la programările stabilite de medic în vederea evaluării eficacităţii medicamentului, eventual şi pentru efectuarea unor analize de sânge.

Opriţi administrarea preparatelor cu fier înainte de testarea Hemocult pentru detectarea sângerării din scaun deoarece pot fi diagnosticate cu întârziere o serie de afecţiuni severe.

Dacă sub tratament culoarea scaunelor rămâne nemodificată consultaţi medicul întrucât este posibil ca tabletele să nu se divizeze adecvat în stomac iar cantitatea de fier disponibilă să fie redusă.

Nu păstraţi comprimatele la îndemâna copiilor pentru a nu risca o intoxicaţie cu fier.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide (Dicarbocalm, Maalox)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciplox, Ciprinol, Ciprobay), ofloxacin (Floxal, Grenis-Oflo, Ofloxin), norfloxacin (Fulseminal, Nolicin, Norflox), lomefloxacin (Lomaday, Okacin)
- tetracicline luate pe cale orală
- suplimente cu calciu.

Sarcina şi alăptarea

Studiile pe animale nu au demonstrat vreun risc pentru făt iar studiile controlate la femeile însărcinate în trimestrul II sau III nu au evidenţiat de asemenea efecte nedorite la mamă sau la făt.

Nu există dovezi referitoare la existenţa vreunui risc în timpul primului trimestru de sarcină.

Nu se cunoaşte cât din fierul complexat poate trece în lapte. Cum laptele matern conţine în mod normal fier, este puţin probabil ca administrarea Maltofer Fol să determine efecte nedorite la copilul alăptat.

În timpul sarcinii şi alăptării se poate administra Maltofer Fol la recomandarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate masticabile

Tratamentul anemiei feriprive (determinată de carenţa în fier)

Uzual se administrează 1 comprimat de 2-3 ori pe zi până la normalizarea hemoglobinei; după aceea se poate continua tratamentul cu 1 comprimat pe zi pentru a reface depozitele de fier.

M

Prevenirea carenţei de fier şi acid folic

1 comprimat masticabil pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include greaţă, vărsături (posibil cu sânge), dureri puternice de stomac, diaree (posibil cu sânge), febră şi pot apare după circa 1 oră de la ingestie. Tardiv pot apare somnolenţă, slăbiciune musculară sau oboseală neobişnuită, bătăi cardiace rare sau rapide, convulsii, piele palidă, rece şi umedă, albăstrirea buzelor, unghiilor, mâinilor şi palmelor.

Maninil

Denumire comună internaţională: Glibenclamidum
Alte denumiri comerciale: Glibenclamid
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Maninil este un antidiabetic oral din clasa sulfonilureicelor ce stimulează eliberarea de insulină din pancreas. Este recomandat persoanelor cu diabet zaharat tip 2 non-insulino dependent la care dieta şi exerciţiile fizice regulate nu sunt suficiente pentru a controla nivelele glicemiilor.

Important de ştiut

Tratamentul cu Maninil constituie doar o parte a programului pentru diabet zaharat alături de dietă, exerciţii fizice, control al greutăţii corporale, monitorizare a glicemiilor, controale oftalmologice şi stomatologice regulate, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi în timpul mesei sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore.

Dacă aveţi o singură doză de Maninil pe zi, luaţi-o dimineaţa odată cu micul dejun sau cu prima masă principală a zilei.

Nu consumaţi cantităţi mari de fibre alimentare atunci când administraţi medicamentul deoarece acestea îi reduc din eficacitate.

Înghiţiţi comprimatele împreună cu un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu

M

luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- simptome ale hipoglicemiei: anxietate, ameţeli, somnolenţă, bătăi cardiace rapide, dureri de cap, tremor, transpiraţii neobişnuite, slăbiciune
- tulburări de vedere severe sau persistente
- confuzie, pierderea conştienţei
- sângerări neobişnuite din nas sau din gingii
- îngălbenirea pielii şi a ochilor, urini închise la culoare

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, arsuri de stomac, balonare.

M

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la sulfonamide (ex. glipizid – Glucotrol, hidroclorotiazidă – Nefrix, sulfamethoxazol – Biseptol, probenecid, acetazolamidă, celecoxib – Celebrex, zonisamid – Zonegran), diabet zaharat tip I, afecţiuni severe ale ficatului sau rinichilor.

Atenţionări speciale

Maninil nu este indicat pacienţilor cu diabet zaharat tip 1. Dacă aveţi întrebări legate de posibilităţile de tratament pentru această afecţiune consultaţi medicul.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi în antecedente complicaţii severe ale diabetului zaharat cu cetoacidoză sau chiar comă diabetică, afecţiuni ale ficatului, rinichilor, inimii sau tiroidei, probleme cu glanda hipofizară sau suprarenalele, sindrom de secreţie inadecvată a hormonului antidiuretic, boli gastrointestinale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Monitorizaţi nivelele glicemiei; dacă acestea se prezintă mai tot timpul crescute chiar şi în condiţiile respectării indicaţiilor, consultaţi medicul curant.

În perioadele când sunteţi stresat sau bolnav, călătoriţi, săriţi peste mese sau exageraţi cu exerciţiile fizice este posibil să apară semnele hipoglicemiei cu dureri de cap, greaţă, senzaţie de foame intensă, ameţeli, dificultăţi de concentrare, somnolenţă, slăbiciune, vedere înceţoşată, confuzie, bătăi cardiace rapide, transpiraţii reci generalizate, tremor. Soluţia imediată este să consumaţi o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, o linguriţă de miere sau un pahar cu suc. Dacă hipoglicemia este severă cu pierderea conştienţei, se impune asistenţă medicală de urgenţă.

În caz de febră, infecţii, traumatisme sau intervenţii chirurgicale consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de Maninil sau eventual înlocuirea temporară cu insulină.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei şi Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcţiilor renale şi hepatice, examinării oftalmologice ş.a.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau vedere înceţoşată de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

M

Limitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului deoarece acesta scade suplimentar glicemia.

Maninil poate vă creşte sensibilitatea la razele UV, de aceea este recomandat să evitaţi expunerea la soare sau la cabine bronzante, iar dacă nu este posibil – să vă îmbrăcaţi adecvat, să purtaţi ochelari de soare şi să folosiţi creme cu factor de protecţie mare.

Nu schimbaţi firma producătoare de glibenclamid fără consultarea medicului întrucât s-ar putea ca eficacitatea să nu fie aceeaşi.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Atenocor, Blocotenol, Hypo-

ten), propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- blocanți ai canalelor de calciu: diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enalap, Enap), ramipril (Ampril, Emren, Hartril, Piramil)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciprinol, Ciprodar), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin)
- sulfonamide: trimetoprim-sulfamethoxazol (Biseptol, Biseptrim, Tagremin)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- antifungice: miconazol (Dermozol, Gynozol, Miconal, Mycoheal), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- corticosteroizi: prednison
- simpatomimetice: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl), epinefrină (Adrenalina, Anapen)
- decongestionante: pseudoefedrină (Aerinaze)
- isoniazidă
- fenitoina (Phenhydan)
- rifampicin (Sinerdol)
- estrogeni
- contraceptive orale (anticoncepționale)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- bosentan (Tracleer)
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile pentru făt și beneficiile pentru dumneavoastră în cazul în care doriți continuarea tratamentului cu Maninil.

De principiu nu ar trebui folosit medicamentul cel puțin 2 săptămâni înainte de termenul sarcinii calculat deoarece poate determina scăderea glicemiei la copil.

Nu se cunoaşte dacă Maninil poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Tratamentul diabetului zaharat tip 2

Adulți

Inițial se administrează ½-1 comprimat pe zi într-o singură priză, apoi se ajustează treptat doza în funcție de valorile glicemiei. Doza zilnică nu depăşeşte de obicei 20 mg. Dacă se administrează

mai mult de 10 mg pe zi se preferă împărțirea în 2 prize, odată cu masa de dimineață și seară.

Copii

Tipul de diabet zaharat tratat cu acest medicament este rar la copii. Totuşi dacă medicul consideră că poate fi folosit Maninil, se urmează indicațiile acestuia.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: transpirații reci neobişnuite, bătăi cardiace rapide, dureri de cap, amețeli puternice, somnolență, confuzie, pierderea conştienței, tremor, convulsii, comă.

Marcofen vezi Ibuprofen

Mastoprofen vezi Progestogel

Maxalt

Denumire comună internațională: Rizatriptanum
Forme de prezentare: Comprimate, Liofilizat oral

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Maxalt aparține clasei de agonişti ai receptorilor selectivi pentru serotonină. Acționează prin îngustarea vaselor de sânge dilatate din creier şi eliberarea consecutivă a durerii migrenoase. Este indicat în tratamentul atacurilor de migrenă cu sau fără aură (ex. tulburări de vedere: luminițe, halou luminos, puncte negre) la adulți.

Important de ştiut

Nu folosiți Maxalt pentru a preveni migrenele sau pentru a trata alte forme de dureri de cap.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Luați doza imediat ce simptomele au apărut. Dacă nu se obține un răspuns satisfăcător sau migrena a revenit după prima doză de Maxalt, puteți administra o a două doză dar nu mai devreme de 2 ore față de prima.

Nu administrați mai mult de 30 mg pe o perioadă de 24 ore.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – şi aveți în continuare dureri de cap, urmați instrucțiunile de dozare oferite de medic. Contactați imediat me-

dicul dacă nu sunteţi sigur cum ar trebui să procedaţi. În nici un caz nu luaţi Maxalt mai frecvent decât v-a fost recomandat sau 2 doze deodată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- durere, greutate sau presiune în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- înţepături sau furnicături ale mâinilor sau picioarelor, extremităţi reci
- extenuare neobişnuită, pierderea conştienţei
- modificări ale vederii
- dureri de stomac, diaree cu sânge.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, diaree, oboseală, ameţeli, somnolenţă.

M

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tratament cu derivaţi de ergot (ex. ergotamină) sau inhibitori de monoaminoxidază în ultimele 14 zile, tratament cu alţi agonişti ai receptorilor de serotonină (ex. sumatriptan – Imigran, Sumacta) în ultimele 24 ore, angină pectorală, boală cardiacă ischemică, aritmii cardiace, hipertensiune arterială necontrolată, istoric de atac de cord sau atac cerebral, migrenă bazilară hemiplegică.

Atenţionări speciale

Medicamentul nu este destinat prevenirii sau reducerii numărului de atacuri migrenoase, ci doar tratării migrenelor deja declanşate.

Dacă aveţi dureri de cap diferite de atacurile migrenoase obişnuite, anunţaţi medicul înainte de a lua Maxalt.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, diabet zaharat, hipertensiune arterială, nivele ale colesterolului crescute, istoric familial de atac de cord sau alte boli cardiace, convulsii întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Nu luaţi Maxalt la interval mai mic de 24 ore faţă de alte medicamente prescrise pentru dureri de cap sau depresie.

Maxalt poate determina ameţeli şi somnolenţă, mai ales atunci când se combină cu alte medicamente sau cu alcoolul. Administraţi medicamentul cu grijă şi nu şofaţi sau efectuaţi alte activităţi ce implică atenţie sporită dacă nu cunoaşteţi reacţia organismului la Maxalt.

Poate apare cefalee de rebound (cu dureri de cap la întreruperea medicamentului) dacă se ia Maxalt mai mult de 2-3 ori pe săptămână.

Medicamentul poate influenţa nivelele glucozei în sânge de aceea măsuraţi mai întâi glicemia înaintea administrării de antidiabetice.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost încă confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol
- alcaloizi ergot: ergotamină
- sibutramină (Lindaxa, Reductil)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetin (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

M

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă Maxalt poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul acut al migrenei

Doza uzuală este de 1 comprimat de 5 sau 10 mg administrat cât mai devreme după debutul durerilor. După minim 2 ore se poate repeta doza dacă migrena a reapărut. Nu se recomandă administrarea a mai mult de 30 mg Maxalt pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simp-

tomele supradozării pot include: vărsături, bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate, ameţeli severe, somnolenţă.

Maxil vezi Zinnat

Maxitrol

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Neomicinum + Polimixina B + Dexamethasonum)

Forme de prezentare: Picături oftalmice – suspensie, Unguent oftalmic

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Maxitrol reprezintă o combinaţie de corticosteroid şi antibiotice cu spectru larg, indicată în tratamentul inflamaţiilor oculare atunci când se consideră necesară asocierea unui agent antimicrobian. Acţionează atât asupra bacteriilor cât şi asupra inflamaţiei asociate infecţiei bacteriene manifestată prin roşeaţă, iritaţie şi discomfort ocular.

Important de ştiut

Nu folosiţi Maxitrol pentru a trata infecţiile oculare cu virusuri sau fungi (ciuperci). Acesta este indicat doar pentru tratarea infecţiilor determinate de bacterii.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul în ochiul afectat de 4-6 ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor sau unguentului oftalmic spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea administrării şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la aplicare.

Agitaţi uşor flaconul înainte de utilizare pentru a asigura o bună mixare.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 minute presaţi uşor colţul intern al ochiului (lângă rădăcina nasului), pentru a preveni curgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul. Dacă trebuie să administraţi mai mult de 1 picătură în acelaşi ochi, repetaţi procedura după circa 5 minute.

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Pentru aplicarea unguentului oftalmic, ţineţi tubul în mâini câteva minute pentru a-l încălzi şi a facilita ieşirea unguentului.

Înclinaţi uşor capul pe spate şi cu privirea în sus, trageţi de pleoapa inferioară. Administraţi 1-2 cm unguent în sacul conjunctival astfel scos la iveală. Închideţi ochiul şi rotiţi globul ocular în toate direcţiile timp de 1-2 minute. Dacă doriţi să aplicaţi vreun alt medicament oftalmologic aşteptaţi cel puţin 10 minute după unguent.

Nu lăsaţi picurătorul sau vârful flaconului să atingă ochiul, mâinile sau orice altă suprafaţă! Acesta este steril dar dacă se contaminează poate determina infecţii oculare.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie, soluţiile decolorate sau cu particule.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- agravarea simptomelor de infecţie oculară
- arsuri sau mâncărimi ale ochiului persistente
- vedere înceţoşată sau alte tulburări de vedere
- dureri oculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: arsuri, înţepături, mâncărimi, roşeaţă, tumefacţie a pleoapelor sau ochilor, sensibilitate la lumină.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţii oculare virale sau fungice, corp străin cornean (în ochi).

Atenţionări speciale

Prescripţia iniţială sau reînnoirea prescripţiei pentru doze peste 20 mL sau 8 g trebuie făcută de medic, numai după examinarea cu ajutorul biomicroscopului sau eventual colorare cu fluoresce-

ină.

Nu administraţi mai frecvent sau pe o perioadă mai îndelungată decât cea indicată de medic pentru a evita reacţiile adverse aferente.

Dacă folosiţi şi alte picături sau unguente pentru ochi, aşteptaţi cel puţin 5 minute între cele două administrări.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră nu se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă se administrează Maxitrol mai mult de 10 zile se impune monitorizarea presiunii intraoculare.

Folosirea îndelungată a medicamentului poate determina glaucom, defecte ale acuităţii vizuale şi câmpului vizual, cataractă posterioară subcapsulară.

În bolile care evoluează cu subţierea corneei şi a sclerei (învelişuri ale globului ocular) pot apărea perforaţii după folosirea locală a corticosteroizilor.

În afecţiunile acute purulente ale ochiului este posibil ca dexametazona să poată masca infecţia sau chiar s-o exacerbeze.

Utilizarea de lungă durată poate reduce răspunsul imunitar local crescând riscul de infecţii oculare secundare.

Purtarea lentilelor de contact pe durata tratamentului cu corticosteroizi poate creşte în plus riscul de infectare a ochiului. Discutaţi cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor şi beneficiilor ce le implică folosirea lentilelor.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudenţă în efectuarea activităţilor care implică atenţie deosebită.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Maxitrol trebuie utilizat cu extremă precauţie la copii întrucât siguranţa şi eficacitatea administrării la această categorie nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente cu administrare oftalmică
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Maxitrol poate dăuna fătului atunci când este administrat în sarcină. Studiile pe animale au demonstrat efecte negative ale corticosteroizilor asupra fătului, îndeosebi malformaţii ale capului, urechilor, palatului (cerului gurii), picioarelor. Dacă sunteţi însărcinată nu administraţi medicamentul fără consultarea prealabilă a medicului.

Nu se cunoaşte dacă Maxitrol poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiei oculare

- Suspensie oftalmologică

Uzual se administrează 1-2 picături în sacul conjunctival de 4-6 ori pe zi. În afecţiunile severe se pot aplica picăturile la fiecare oră, rărind apoi instilaţiile pe măsură ce inflamaţia se reduce.

- Unguent oftalmologic

Se aplică o cantitate mică de unguent în sacul conjunctival de 3-4 ori pe zi.

Supradozare

Supradozarea acestui medicament este puţin probabilă. Dacă suspectaţi supradozarea, spălaţi ochii cu apă din abundenţă apoi anunţaţi imediat medicul. Dacă aţi înghiţit picăturile sau unguentul, consumaţi cât mai multe lichide apoi sunaţi salvarea pentru asistenţă.

Maycor vezi Isodinit

Medacter vezi Miconazol

Medapril vezi Ranolip

Medazepam

Denumire comună internaţională: Medazepamum
Alte denumiri comerciale: Ansilan, Rudotel, Rusedal
Forme de prezentare: Capsule, Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medazepam este un deprimant al sistemului nervos central ce aparţine clasei de medicamente - benzodiazepine. Acţionează ca tranchilizant şi echilibrant neurovegetativ, având acţiune sedativă şi relaxantă musculară minimă comparativ cu celelalte benzodiazepine. Este util pentru tratamentul ambulator al tulburărilor neurovegetative de tip cardiac (ex. tahicardie – bătăi cardiace rapide), respirator (ex. senzaţie de compresie toracică, crize dispneiforme cu dificultăţi în respiraţie) sau digestiv (ex. lipsa poftei de mâncare, senzaţie de nod în gât, tulburări ale tranzitului intestinal). Poate fi folosit de asemenea în stările nevrotice anxioase cu

irascibilitate, nelinişte, oboseală, dificultăţi de concentrare.

Important de ştiut

Acest medicament poate da dependenţă, mai ales dacă a fost folosit regulat pe o perioadă de timp mai lungă sau dacă a fost administrat în doze mari (peste 4 mg pe zi). În astfel de cazuri pot apare reacţii adverse la întreruperea bruscă a medicamentului, cu tulburări de vedere, dureri de cap, anxietate, nervozitate, depresie, insomnii, crampe musculare, diaree, lipsa poftei de mâncare, pierdere în greutate, furnicături, tremor, respiraţii rapide şi chiar convulsii.

Administrarea corectă

Administraţi de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei oboselii sau sedării continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte benzodiazepine, miastenia gravis, intoxicaţii cu alcool, droguri sau medicamente ce deprimă sistemul nervos central.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului înştiinţaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), emfizem pulmonar, astm bronşic, afecţiuni cerebrale, depresie, epilepsie sau istoric de convulsii, glaucom, miastenia gravis, porfirie, apnee de somn (cu oprirea temporară a respiraţiei în timpul somnului), consumaţi alcool sau sunteţi dependent de droguri.

M

Dacă sunteţi o persoană în vârstă folosiţi cu precauţie acest medicament şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi efecte adverse, în special confuzia şi lipsa de coordonare a mişcărilor.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu creşteţi doza, nu administraţi mai frecvent şi nu luaţi pe o perioadă mai lungă decât v-a fost prescris de medic.

Dacă sunteţi fumător şi intenţionaţi să opriţi fumatul, anunţaţi din timp medicul pentru a vă ajusta doza de medicament. Nicotina poate scade nivelele de Medazepam în sânge prin stimularea metabolizării sale hepatice.

Anunţaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă doriţi să opriţi tratamentul consultaţi medicul pentru a vă putea reduce treptat dozele şi a preveni astfel efectele de sevraj.

Medazepam vă poate da ameţeli de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi asocierea Medazepamului cu medicamente care deprimă sistemul nervos central sau alcool.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente ce deprimă sistemul nervos central
- fluvoxamină (Fevarin)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Studiile au arătat că utilizarea benzodiazepinelor în timpul însarcinii poate determina dependenţă la făt cu apariţia simptomelor de sevraj după naştere. De asemenea administrarea benzodiazepinelor în ultimele săptămâni de sarcină poate declanşa probleme ale reglării temperaturii corpului, probleme respiratorii, dificultăţi în alimentare, somnolenţă sau slăbiciune musculară la nou-născut.

Medazepam poate trece în laptele matern, determinând somnolenţă, dificultăţi în alimentare şi scădere în greutate la sugarii ale căror mame folosesc acest medicament. Din aceste motive este recomandat să nu alăptaţi în timpul tratamentului fără apro-

M

barea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul tulburărilor neurovegetative şi al stărilor nevrotice anxioase

Doza uzuală este de 1 comprimat sau 1 capsulă de 2-3 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: somnolenţă, pierderi ale conştienţei, stări confuzionale, probleme respiratorii sau comă.

Medifor vezi Metformin

Medizin vezi Preductal

Medocef

Denumire comună internaţională: Cefoperazonum
Alte denumiri comerciale: Cefozon, Lyzone
Forme de prezentare: Pulbere pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medocef este un antibiotic din clasa cefalosporinelor indicat în tratamentul infecţiilor bacteriene respiratorii, genito-urinare, intra-abdominale sau cutanate cu germeni sensibili (ex. pneumococ, stafilococ auriu, streptococ de grup A beta-hemolitic, haemophilus, influenzae, piocianic, enterococ, klebsiella, escherichia coli, gonococ).

Important de ştiut

Evitaţi consumul de alcool sau preparate pe bază de alcool (ex. sirop de tuse, tonic, elixir) în timpul tratamentului şi 72 ore după administrarea ultimei doze de Medocef. Pot apare crampe abdominale, greaţă, vărsături, dureri de cap, ameţeli, dificultăţi respiratorii, transpiraţii la circa 15-30 minute de la consumarea băuturii alcoolice.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale injectabilă la intervale de 8 sau 12 ore.

Respectaţi procedura de administrare intramusculară, respectiv intravenoasă.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice
- febră, frisoane, tuse
- urinări dificile sau dureroase, scăderea fluxului urinar
- vezicule şi descuamări ale pielii
- dureri articulare
- îngălbenirea ochilor şi pielii
- sângerări neobişnuite
- crampe abdominale severe
- scaune diareice apoase, severe, uneori cu sânge
- scaune negre ca păcura
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, diaree uşoară, lipsa poftei de mâncare, greaţă, vărsături, ulceraţii, dureri sau pete albe în gură, dureri de cap, secreţii vaginale anormale, roşeaţă, tumefacţie, durere la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau afecţiuni hepatice severe.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni hepatice sau renale, afecţiuni ce predispun la sângerare sau istoric de afecţiuni gastrointestinale (în special enterocolită la administrarea de antibiotice) întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Administraţi cu precauţie în caz de boli hepatice sau obstrucţie biliară.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Medicamentul acţionează mai bine dacă prezintă nivele constante în sânge şi urină de aceea luaţi dozele la intervale egale de timp, zi şi noapte, fără a omite doze.

Pentru a elimina complet infecţia continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă începeţi să vă simţiţi bine după câteva zile.

Oprirea prea devreme a tratamentului permite selectarea bacteriilor rezistente şi multiplicarea lor mai departe.

Trataţi cu seriozitate infecţiile cu streptococ deoarece acestea pot da probleme severe de inimă sau rinichi dacă nu sunt tratate corect.

Anunţaţi medicul dacă simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează sub tratament.

Utilizarea prelungită sau repetată a antibioticelor favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la doctor dacă observaţi depozite albicioase la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

La unele persoane pot apare scaune diareice după administrarea medicamentului. Nu trataţi cu medicamente diareea severă deoarece puteţi înrăutăţi sau prelungi situaţia. Pentru diareea uşoară puteţi lua preparate cu caolin dar ar fi recomandat să discutaţi cu medicul dumneavoastră înainte de a lua vreun medicament.

Medocef poate influenţa rezultatele unor teste urinare pentru măsurarea glucozei de aceea informaţi medicul înainte de a modifica dozele de antidiabetice.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- carbenicilină
- ticarcilină (Timentin)
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
- trombolitice
- dipiridamol
- pentoxifilină (Agapurin, Angiopent, Trental)
- acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril).

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost efectuate studii adecvate legate de administrarea medicamentului la femeile însărcinate dar testele pe animale nu au raportat malformaţii sau alte probleme la făt.

M

Dacă sunteţi însărcinată consultaţi mai întâi medicul înainte de a lua Medocef.

Medocef poate trece în cantităţi mici în laptele matern, fără a induce aparent efecte negative la sugar.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiilor bacteriene sensibile

Adulţi

Doza de Medocef poate varia în funcţie de severitatea infecţiei, putând ajunge la 1-6 g administrate intramuscular sau intravenos la fiecare 12 ore sau 2-4 g la fiecare 8 ore. Se recomandă a nu depăşi doza de 4 g pe zi la cei cu boli de ficat sau obstrucţie biliară.

Supradozare

Întrucât nu există date privind supradozarea, anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Medoclav vezi Augmentin

Medoclav Forte vezi Augmentin

Medoclor vezi Cefaclor

Medoflucon Vezi Fluconazol

Medostatin vezi Lovastatin

Medrol

Denumire comună internaţională: Methylprednisolonum

Alte denumiri comerciale: Depo-Medrol, Lemod Solu, Solu-Medrol

Forme de prezentare: Comprimate, Liofilizat pentru soluţie injectabilă, Suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medrol este un corticosteroid ce acţionează în principal prin diminuarea răspunsului imunitar şi reducerea inflamaţiei. Indicaţiile de administrare sunt numeroase şi includ tulburările endocrine în care corpul nu produce suficienţi corticosteroizi (ex. insuficienţă corticosuprarenală primară sau secundară), inflamaţiile severe, afecţiunile imune şi alergice severe (ex. poliartrită reumatoidă, psoriazis, colită ulceroasă, boală Crohn, astm bronşic), şocul.

Important de ştiut

Tratamentul cu Medrol trebuie întrerupt numai progresiv, pe durata a câtorva săptămâni sau luni, pentru a reduce riscul complicaţiilor (ex. insuficienţă corticosuprarenală, agravarea bolii tra-

M

tate). În nici un caz nu opriţi brusc administrarea fără consultarea medicului!

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul conform prescripţiei, în fiecare zi sau o dată la 2 zile, preferabil cu lapte sau alimente pentru a reduce durerile de stomac.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic. Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă medicul v-a prescris o singură doză pe zi, încercaţi să o luaţi înainte de ora 9 dimineaţa pentru a mima ciclul normal de secreţie al organismului.

Dacă sunt mai multe prize zilnice, distribuiţi dozele uniform pe durata zilei conform indicaţiilor medicului.

Soluţia injectabilă se administrează de obicei în spital. Dacă folosiţi soluţia acasă respectaţi instrucţiunile oferite de medic. Administraţi dozele conform procedurii de administrare intramusculară respectiv intravenoasă.

Nu utilizaţi soluţia dacă este tulbure sau decolorată şi conţine particule sau flaconul este crăpat sau deteriorat.

Păstraţi produsul, seringile şi acele departe de copii sau animale. Nu reutilizaţi seringile, acele sau celelalte materiale. Respectaţi regulile de eliminare a materialelor biologice utilizate.

M

Dacă săriţi o doză – şi vă este prescrisă o singură doză pe zi, luaţi doza imediat ce vă amintiţi; totuşi, dacă nu vă amintiţi până a doua zi, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă trebuie să luaţi mai multe doze pe zi, puteţi alege să administraţi doza omisă imediat ce vă amintiţi sau să luaţi 2 doze odată (cea uitată şi cea care urmează normal) la ora pentru doza următoare. Dacă administraţi Medrol o dată la 2 zile, luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi, apoi reveniţi la schema normală de tratament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de cap severe, vedere înceţoşată
- convulsii

- creştere rapidă şi inexplicabilă în greutate (mai mult de 2,5 kg în 1-2 zile)
- tumefacţie a extremităţilor
- dureri sau slăbiciune musculară
- extenuare fizică
- scaune negre
- vărsături cu aspect de zaţ de cafea
- infecţii
- agravarea afecţiunii tratate.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, senzaţie intensă de foame şi sete, ameţeli, bufeuri, dureri de cap, oboseală, dureri de articulaţii, insomnii, acnee, modificări ale ciclurilor menstruale, creşterea excesivă a părului, subţierea pielii, rotunjirea feţei, osteoporoză, modificări de comportament, roşeaţă, durere şi tumefacţie la locul injectării (pentru preparatele injectabile).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, trombocitopenie idiopatică (predispoziţie la sângerări datorată unui număr redus al elementelor sangvine implicate în coagularea sângelui), glomerulonefrită acută, infecţii sistemice cu fungi (ciuperci), infecţii severe bacteriene sau virale, SIDA, tuberculoză (cu excepţia cazurilor grave, fulminante sau diseminate), vârsta sub 2 ani.

M

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, afecţiuni cardiace, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecţiuni tiroidiene sau ale glandelor suprarenale, ulcer gastric sau duodenal, colită ulceroasă, diverticulită, anastomoze intestinale, osteoporoză, boli psihice, tuberculoză, infecţie HIV, istoric de convulsii sau miastenia gravis întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Deoarece complicaţiile tratamentului cu corticosteroizi sunt dependente de mărimea dozei şi durata administrării, se individualizează tratamentul în baza raportului risc / beneficiu cu specificarea dozei, duratei şi dacă este cazul folosirea terapiei zilnice sau alternante.

Terapia alternantă cu administrarea medicamentului la fiecare două zile furnizează dozele necesare unui tratament pe termen lung cu efecte adverse minime (ex. supresia glandelor hipofiză şi suprarenale, sindrom Cushing, sindrom de abstinenţă, inhibiţia

creşterii la copii).

Medicul prescrie cea mai mică doză care controlează simptomatologia iar atunci când este posibil reduce treptat dozele până la întreruperea tratamentului. Dar pentru aceasta este necesară monitorizarea constantă a bolii şi ajustarea adecvată a dozelor.

Situaţiile care necesită modificarea dozei includ exacerbarea sau remisiunea bolii, reacţiile de sensibilitate la medicament, expunerea la situaţii stresante nelegate de boala tratată, bolile acute, intervenţiile chirurgicale sau traumele.

Medicamentul slăbeşte apărarea imună a organismului, reducând capacitatea lui de a lupta împotriva infecţiilor. De asemenea poate masca semnele unei infecţii, făcând dificilă diagnosticarea problemei curente. Semnalaţi medicului orice semn de infecţie existent: febră, frisoane, dureri în gât.

Evitaţi vaccinările cu tulpini vii, aglomeraţiile, persoanele bolnave şi alte surse de infecţie deoarece medicamentul scade apărarea împotriva infecţiilor. Spălaţi frecvent mâinile şi ţineţi-le departe de ochi sau gură.

Dacă nu aţi avut în copilărie varicelă (vărsat de vânt), rujeolă (pojar) sau alte boli eruptive, evitaţi contactul cu persoanele aflate în plin puseu eruptiv.

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului pentru a evita lezarea stomacului.

Luaţi suplimente de calciu şi vitamina D întrucât pot apare pierderi de calciu şi osteoporoză.

Utilizarea prelungită a corticosteroizilor poate determina intoleranţă la glucoză şi ulterior diabet zaharat, care necesită tratament cu antidiabetice orale sau insulină. Raportaţi imediat semnele de diabet zaharat: senzaţie persistentă de foame şi sete, urinări frecvente.

Dozele mari de medicament pot determina retenţia de sare şi lichide în organism cu hipertensiune arterială secundară. Din acest motiv se recomandă respectarea unei diete fără sare şi eventual suplimentarea cu alimente sau preparate bogate în potasiu (ex. banane, prune, struguri, fructe uscate, cartofi, nuci, seminţe de floarea soarelui).

Corticosteroizii maschează în general simptomele de ulcer gastric sau duodenal putând apare perforaţie sau hemoragie fără dureri semnificative.

Nu este indicată asocierea Medrolului cu aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene datorită riscului de sângerare.

În timpul corticoterapiei pot apare tulburări psihice cu euforie, modificări de dispoziţie, tulburări de personalitate, insomnii şi chiar depresii severe cu manifestări psihotice. În plus, instabilitatea emoţională sau tendinţele psihotice preexistente pot fi agravate de corticosteroizi.

Se recomandă administrarea cu prudenţă a Medrolului în caz de herpes simplex ocular datorită riscului de perforare a corneei.

Folosirea prelungită a corticosteroizilor poate produce cataractă posterioară subcapsulară, glaucom, afectare a nervului optic, infecţii oculare secundare cu virusuri sau ciuperci.

Dacă se recomandă tratament cu corticosteroizi la persoanele cu tuberculoză latentă sau reactivitate la testul cutanat cu tuberculină (test PPD) este necesară monitorizarea atentă deoarece există riscul de reactivare a tuberculozei. Dacă se prelungeşte tratamentul corticosteroid la aceste persoane este necesară începerea terapiei cu tuberculostatice.

Medrol poate fi folosit în tuberculoză doar dacă este o formă gravă (diseminată sau fulminantă) şi numai în combinaţie cu medicamente antituberculoase adecvate.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Solu-Medrol trebuie utilizat cu extremă precauţie la copii întrucât siguranţa şi eficacitatea administrării la această categorie de vârstă nu au fost confirmate.

Corticosteroizii pot afecta rata de creştere dacă sunt administraţi copiilor şi adolescenţilor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- rifampicină (Sinerdol)
- fenitoina (Phenhydan)
- fenobarbital
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- antidiabetice orale (anticoncepţionale)
- aspirină
- antiinflamatoare nesteroidiene: ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), diclofenac (Clafen, Diclac, Dicloral, Votaren), indometacin
- claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- diuretice
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)

- contraceptive orale (anticoncepţionale)
- vaccinuri vii.

Sarcina şi alăptarea

Deşi unele studii pe animale au arătat că corticosteroizii administraţi în doze mari la mamă pot determina malformaţii fetale, nu se cunosc efectele Medrolului asupra fătului uman. Medicamentul poate fi folosit în sarcină numai în cazuri de absolută necesitate. Întrucât corticosteroizii pot traversa placenta, se recomandă monitorizarea nou-născuţiilor după naştere datorită riscului de insuficienţă corticosuprarenală.

Nu se cunosc efectele corticosteroizilor asupra travaliului şi expulziei fetale.

Medrol poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Poliartrită reumatoidă

Iniţial se administrează 4-16 mg pe zi, apoi se scade treptat doza după obţinerea controlului asupra bolii.

Lupus eritematos sistemic

Doza de atac este de 20-96 mg pe zi iar cea de întreţinere – 8-20 mg pe zi.

Reumatism articular acut

Uzual se administrează 1 mg/kg/zi în 4 prize egale, după mese şi seara la culcare.

Scleroză multiplă

Doza zilnică recomandată este de 200 mg pe zi.

Edem cerebral

Se pot administra doze de 200-1000 mg pe zi.

Transplant de organe

Doza de Medrol se calculează în raport cu greutatea, uzual fiind de 7 mg/kg/zi.

- Suspensie sau soluţie injectabilă

Boli inflamatorii corticoresponsive

Iniţial se administrează 10-40 mg intramuscular sau intravenos, apoi se ajustează doza în funcţie de răspuns. În bolile grave se recomandă administrarea a 30 mg/kg în perfuzie intravenoasă timp de 10-20 minute; se repetă la fiecare 3-6 ore, dar nu mai mult de 3 zile.

Poliartrită reumatoidă

Se administrează intramuscular 40-120 mg pe săptămână. De asemenea se pot administra intra-articular 4-80 mg pentru ameliorare simptomatică.

Sindrom adrenogenital

Doza recomandată este de 40 mg o dată la 2 săptămâni, administrată intramuscular.

Leziuni dermatologice, dermatite

Se indică 40-120 mg pe săptămână timp de 1-4 săptămâni, administrat intramuscular. În cazurile severe o singură doză de 80-120 mg ar trebui să amelioreze simptomatologia.

Dermatită seboreică

Se pot administra intramuscular doze de 80 mg pe săptămână.

Astm bronşic, rinită alergică

Doza recomandată este de 80-120 mg.

Supradozare

Este puţin probabil ca administrarea unei singure doze mari de medicament să aibă efecte grave, totuşi anunţaţi medicul dacă se întâmplă aceasta. Au fost descrise ameţeli, greaţă, pierderea poftei de mâncare, hipotensiune arterială, dureri musculare, febră.

Cea mai probabilă este supradozarea pe termen lung, pentru cazurile în care se administrează doze mari de Medrol. Semnele supradozării cronice includ obezitatea tronculară, faţa rotundă, ceafa de bizon, subţierea pielii, vergeturile, acneea, pilozitatea excesivă îndeosebi facială, slăbiciunea musculară, sângerările uşoare, hipertensiunea arterială.

Medroxiprogesteron acetat vezi Farlutal

Megestron vezi Depo Provera

Meglimid vezi Amaryl

Meguan vezi Metformin

Melartrin vezi Meloxicam

Melox vezi Meloxicam

Meloxicam

Denumire comună internaţională: Meloxicamum

Alte denumiri comerciale: Celomix, Melartrin, Melox, Movalis, Moxcipam, Recoxa

Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie injectabilă, Supozitoare

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Meloxicam este un antiinflamator nesteroidian ce acţionează prin blocarea unor substanţe responsabile de apariţia inflamaţiei

şi durerii. Este indicat pentru tratamentul simptomatic al poliartritei reumatoide, artrozelor, bolilor degenerative ale articulaţiilor şi altor stări inflamatorii.

Important de ştiut

Tratamentul prelungit sau cu doze mari de antiinflamatoare nesteroidiene în asociere cu fumatul sau consumul de alcool creşte probabilitatea apariţiei ulcerului de stomac şi a sângerărilor gastrointestinale. Administrarea împreună cu alimentele nu reduce totuşi acest risc. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia durerilor de stomac sau de spate severe, vărsăturilor cu sânge sau aspect de zaţ de cafea, scaunelor cu sânge sau a celor colorate în negru.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveţi arsuri de stomac puteţi lua Meloxicam odată cu alimentele. Înghiţiţi tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

În cazul folosirii supozitoarelor, umeziţi-le cu apă rece înainte de folosire şi introduceţi-le în rect cât mai profund. Dacă acestea sunt prea moi pentru a putea fi utilizate, lăsaţi-le în folia lor 30 minute la frigider sau sub jet de apă rece.

Administraţi soluţia injectabilă profund intramuscular.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele, supozitoarele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii severe cu erupţii pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- dureri severe în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, transpiraţii, greaţă, vărsături
- edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor), creştere rapidă în greutate
- depresie, confuzie, schimbări de dispoziţie

M

- dureri de cap severe, ameţeli puternice, pierderi ale conştienţei
- amorţeli sau slăbiciune pe o parte a corpului, tulburări de vedere sau vorbire, dezechilibru, ţiuituri în urechi
- convulsii
- dureri abdominale severe, vărsături sau scaune cu sânge, vărsături în zaţ de cafea, scaune cu sânge sau de culoare negre
- pierderea poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune decolorate, îngălbenirea pielii şi ochilor
- febră, dureri persistente în gât, vezicule pe piele, roşeaţă şi descuamare severă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: arsuri de stomac, greaţă, vărsături, constipaţie, balonare, gaze, diaree, ameţeli, dureri de cap, tulburări de somn, durere, roşeaţă şi tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, intervenţie de bypass recentă, ulcer gastroduodenal activ, sarcină în ultimul trimestru.

Atenţionări speciale

Meloxicam este un antiinflamator nesteroidian. Înainte de a administra şi alte medicamente verificaţi dacă acestea nu sunt tot antiinflamatoare nesteroidiene. Dacă nu sunteţi siguri în privinţa lor, întrebaţi farmacistul. Nu asociaţi antiinflamatoarele nesteroidiene fără aprobarea medicului deoarece poate creşte riscul de efecte adverse severe.

Informaţi medicul dacă fumaţi sau aveţi boli de ficat, inimă sau rinichi, insuficienţă cardiacă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, ulcer gastroduodenal în antecedente sau în prezent, infecţie cu Helicobacter pylori, astm bronşic, polipi nazali, probleme ce predispun la sângerare sau coagulare, istoric de tromboză (coagulare a sângelui anormală), atac de cord sau cerebral întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor de Meloxicam sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Contactaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează sub tratament.

În caz de administrare prelungită, prezentaţi-vă la toate progra-

M

mările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize de sânge, inclusiv hemoleucogramă şi teste ale funcţionării rinichilor.

Folosiţi cu precauţie la vârstnici întrucât aceştia pot fi mai sensibili la efectele sale, în special la sângerările de stomac şi problemele cu rinichii.

Administraţi de asemenea cu prudenţă la copii deoarece poate apare mai frecvent greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree, dureri de cap, febră.

Siguranţa şi eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 2 ani nu au fost încă determinate.

Meloxicam poate determina uneori probleme severe ale inimii şi vaselor de sânge, mai ales dacă este folosit pe termen lung şi imediat înainte sau după operaţia de bypass. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri severe în piept, gât, maxilar, umăr şi braţ, dificultăţi respiratorii, slăbiciune sau amorţeli pe o parte a corpului, probleme de vedere, vorbire sau echilibru.

Medicamentul poate da ameţeli, situaţie în care se recomandă evitarea şofatului, a manipulării utilajelor cu risc sau a activităţilor ce implică atenţie sporită până la epuizarea lor.

Evitaţi folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea.

M

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antiinflamatoare nesteroidiene
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enalap, Enap, Renitec), fosinopril (Fosypril, Monopril), perindopril (Noliprel, Prenessa, Prestarium), lisinopril (Lisidene, Lisigamma, Ranolip)
- blocanţi ai receptorilor de angiotensină: losartan (Cozaar, Lorista), irbesartanum (Aprovel, Karvea), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), eprosartan (Teveten)
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Cifrin, Ciprinol, Ciprocin, Ciprobay)
- antibiotice aminoglicozide: gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lybramycin)
- antidiabetice orale

- methotrexat (Antifolat)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- fenitoina (Phenhydan).

Sarcina şi alăptarea

Meloxicam poate dăuna fătului dacă se utilizează în timpul sarcinii. În cazul în care rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul. Nu folosiţi medicamentul în ultimele 3 luni de sarcină.

Nu se cunoaşte dacă Meloxicam poate trece în laptele matern, de aceea evitaţi alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate, soluţie injectabilă, supozitoare

Poliartrită reumatoidă, artroze, boli degenerative ale articulaţiilor

Adulţi

Doza recomandată este de 7,5-15 mg Meloxicam pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, somnolenţă, dificultăţi respiratorii, dureri toracice, pierderea conştienţei, convulsii, comă.

M

Memotal vezi Piracetam

Meprobamat

Denumire comună internaţională: Meprobamatum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Meprobamat este un medicament anxiolitic (antianxios) indicat în tratamentul de scurtă durată al stărilor de anxietate şi tensiune psihică. În plus favorizează apariţia somnului şi relaxarea musculară prin acţiunea sa asupra unor zone ale creierului.

Important de ştiut

Persoanele care iau Meprobamat de mai mult timp sau în doze mari pot deveni dependenţi de medicament. Oprirea bruscă a tratamentului la acestea poate determina simptome de sevraj: vărsături, lipsa poftei de mâncare, anxietate, halucinaţii, confuzie, insomnii, lipsă de coordonare, fasciculaţii musculare, tremor, convulsii.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Nu zdrobiţi sau mestecaţi comprimatele înainte de a le înghiţi deoarece au un gust amar.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate, dureri toracice
- tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor
- dificultăţi la mers, lipsă de coordonare, tulburări de vedere sau de vorbire, agitaţie
- pierderea conştienţei
- oboseală sau slăbiciune severă
- idei sau tentative de sinucidere
- roşeaţă, tumefacţie, vezicule pe piele sau descuamare
- febră, frisoane, dureri în gât persistente
- sângerări neobişnuite
- modificări ale cantităţii sau frecvenţei urinărilor

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, dureri de cap, ameţeli, somnolenţă, slăbiciune, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tratament cu oxybat (Xyrem), stări precomatoase şi comatoase, intoxicaţii acute cu substanţe care deprimă activitatea sistemului nervos central, epilepsie, miastenie, porfirie, vârsta sub 3 ani.

M

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu ficatul sau rinichii, afecţiuni ale nervilor sau istoric de convulsii, antecedente de abuz sau dependenţă de alcool, tentative de sinucidere.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Evitaţi asocierea Meprobamatului cu barbiturice sau hipnotice.

Nu consumaţi alcool pe durata administrării datorită riscului de reacţii adverse.

Nu opriţi brusc tratamentul cu Meprobamat datorită posibilelor efecte adverse. Anunţaţi medicul când doriţi să renunţaţi la medicament pentru a vă asista la reducerea treptată a dozelor, în decurs de 1-2 săptămâni.

Folosiţi Meprobamat cu prudenţă la vârstnici deoarece aceştia pot fi mai sensibili la reacţiile adverse, în special somnolenţă.

Meprobamat nu ar trebui administrat la copiii cu vârsta sub 6 ani deoarece eficacitatea şi siguranţa la această grupă de vârstă nu au fost confirmate.

Meprobamat poate favoriza apariţia convulsiilor la persoanele cu epilepsie.

Medicamentul poate da ameţeli sau somnolenţă de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile şi somnolenţa (ex. relaxantele musculare, somniferele), exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- oxybat sodic (Xyrem)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin H)
- rifampicină (Sinerdol)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Meprobamat poate dăuna fătului dacă este administrat în tim-

M

pul sarcinii de aceea anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sarcina.

Medicamentul poate trece în laptele matern de aceea este indicat să nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate

Reducerea anxietăţii

Adulţi şi copii peste 12 ani

Uzual se administrează 400 mg (1 comprimat) de 1-3 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 6-12 ani

Se recomandă administrarea a 100-200 mg (1/4-1/2 comprimat) de 1-3 ori pe zi.

Copii sub 6 ani

Dozajul este stabilit de către medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dificultăţi respiratorii, bătăi cardiace rapide sau neregulate, ameţeli severe, stupoare, tulburări de vorbire, gânduri de sinucidere, şoc.

Metamisol vezi Algocalmin

Metfogamma vezi Metformin

M

Metformin

Denumire comună internaţională: Metforminum

Alte denumiri comerciale: Altroin, Diaformin, Diguan, Dipimet, Formiran, Glucophage, Medifor, Meguan, Metfogamma, Siofor

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Metformin este un antidiabetic oral recomandat persoanelor cu diabet zaharat tip 2 non-insulino dependent la care dieta şi exerciţiile fizice regulate nu sunt suficiente pentru a controla nivelele glicemiilor.

Medicamentul scade glicemia prin inhibarea absorbţiei şi producţiei de glucoză precum şi prin eficientizarea răspunsului organismului la propria insulină. Metformin nu poate creşte însă producţia de insulină

Important de ştiut

Rareori administrarea Metforminului a dus la apariţia acidozei

lactice, o afecţiune extrem de severă, ameninţătoare de viaţă. Puteţi fi mai expus acestui risc dacă aveţi insuficienţă cardiacă severă, boli de ficat sau rinichi, urmaţi tratamente cu o serie de medicamente, consumaţi alcool sau sunteţi o persoană în vârstă. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi simptomele acidozei lactice: slăbiciune, somnolenţă, bătăi cardiace rare, senzaţie de frig inexplicabilă, dureri musculare, dificultăţi respiratorii, respiraţie cu miros de mere verzi, dureri de stomac, greaţă, sete, dureri de cap, pierderea conştienţei. Cetoacidoza trebuie tratată în spital cu insulină.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi în timpul mesei sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore.

Comprimatele cu eliberare prelungită se administrează o dată pe zi, împreună cu cina.

Înghiţiţi tabletele cu eliberare prelungită întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi, întrucât sunt astfel concepute pentru a elibera lent substanţa activă în organism. Divizarea tabletei poate elibera deodată o cantitate mult prea mare de substanţă activă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi comprimatele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

M

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- simptome ale hipoglicemiei: senzaţie intensă de foame, greaţă, anxietate, ameţeli, dificultăţi de concentrare, somnolenţă, dureri de cap, vedere înceţoşată, confuzie, bătăi cardiace rapide, tremor, transpiraţii reci generalizate, slăbiciune
- convulsii, confuzie, pierderi ale conştienţei, comă
- simptome ale acidozei lactice: slăbiciune generalizată, dureri musculare, somnolenţă, senzaţie de frig, greaţă, sete excesivă, bătăi cardiace rare, dificultăţi respiratorii, dureri de stomac, du-

reri de cap, respiraţie cu miros de fructe verzi
- sângerări neobişnuite din nas sau din gingii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, arsuri de stomac, balonare, diaree, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, diabet zaharat tip I, cetoacidoză diabetică, afecţiuni severe ale inimii, ficatului sau rinichilor.

Atenţionări speciale

Tratamentul cu Metformin constituie doar o parte a programului pentru diabet zaharat alături de dietă, exerciţii fizice, control al greutăţii corporale, monitorizare a glicemiilor, controale oftalmologice şi stomatologice regulate, îngrijire a picioarelor.

Medicamentul poate fi administrat uneori în combinaţie cu alte antidiabetice sau insulină dar nu poate fi utilizat la cei cu diabet zaharat tip 1.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi în antecedente complicaţii severe ale diabetului zaharat cu cetoacidoză sau comă diabetică, afecţiuni ale ficatului, rinichilor, inimii sau tiroidei, probleme cu glanda hipofizară sau suprarenalele, sindrom de secreţie inadecvată a hormonului antidiuretic, boli gastrointestinale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate sau pe perioade mai lungi decât v-a fost prescris.

Metformin este metabolizat în primul rând de rinichi de aceea poate ajunge la concentraţii excedentare în sânge dacă rinichii nu funcţionează adecvat.

Înainte de a începe tratamentul cu Metformin şi periodic după aceea este necesară evaluarea completă a funcţiilor rinichilor. În momentul în care apar probleme renale se impune întreruperea tratamentului cu Metformin. La vârstnici este recomandată iniţierea tratamentului cu doze mai mici de Metformin datorită funcţiei renale mai slabe.

Metformin este contraindicat în prezenţa oricărei afecţiuni care perturbă funcţionarea rinichilor, inclusiv în caz de atac de cord, intoxicaţii, şoc.

Monitorizaţi nivelele glicemiei: dacă acestea se prezintă mai tot

timpul crescute chiar şi în condiţiile respectării indicaţiilor, consultaţi medicul curant.

Rareori este posibilă apariţia hipoglicemiei, mai ales la persoanele vârstnice, slăbite şi subnutrite, cu probleme renale, hepatice, ale corticosuprarenalelor sau glandei pituitare. Riscul creşte în perioadele de stress sau dacă se sare peste mese, se consumă alcool şi se efectuează exerciţii fizice în exces. Soluţia imediată este consumarea unei tablete de glucoză, bomboane cu zahăr, linguriţe de miere sau a unui pahar cu suc. Dacă hipoglicemia este severă cu pierderea conştienţei, se impune asistenţă medicală de urgenţă. Pentru mai multă siguranţă este recomandat să aveţi un kit cu glucagon injectabil care să vă salveze în momentele critice.

În caz de febră, infecţii, traumatisme sau intervenţii chirurgicale consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de Metformin sau eventual înlocuirea temporară cu insulină.

Consumaţi zilnic minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Opriţi administrarea Metforminului în cazul în care sunteţi puternic deshidratat întrucât există riscul de acidoză lactică.

Pe durata tratamentului cu Metformin este indicat să vă suplimentaţi alimentaţia cu vitamina B12. Consultaţi medicul pentru a vă oferi mai multe informaţii legate de detectarea acestei deficienţe şi prescrierea unui preparat cu vitamina B12.

Dacă urmează să efectuaţi o tomografie computerizată sau vreun alt tip de examen radiologic cu substanţă de contrast administrată intravenos, informaţi medicul că urmaţi tratament cu acest medicament întrucât poate fi necesară întreruperea temporară a administrării.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei şi Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcţiilor renale şi hepatice, examinării oftalmologice ş.a.

Eficacitatea oricărui antidiabetic oral, inclusiv a Metforminului, diminuă în timp fie datorită scăderii responsivităţii la medicament fie datorită agravării diabetului. Medicul dumneavoastră vă poate modifica ocazional dozele pentru a avea cele mai bune rezultate.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau vedere înceţoşată de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Limitați consumul de alcool în timpul tratamentului deoarece acesta scade suplimentar glicemia și poate crește riscul de acidoză lactică.

Nu schimbați firma producătoare de metformin fără consultarea medicului întrucât s-ar putea ca eficacitatea să nu fie aceeași.

Metformin nu ar trebui administrat copiilor cu vârsta sub 10 ani. Comprimatele cu eliberare prelungită (Glucophage XR) ar trebui administrate numai celor cu vârsta peste 17 ani.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Atenocor, Hypoten, Vascoten), propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- blocanți ai canalelor de calciu: diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard)
- simpatomimetice: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl), epinefrină (Adrenalina, Anapen)
- decongestionante: pseudoefedrină (Aerinaze)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enalap, Enap, Renitec), ramipril (Ampril, Emren, Hartril, Piramil)
- digoxin (Lanoxin), chinidină
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciprinol, Ciprobay), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin)
- sulfonamide cum ar fi trimetoprim-sulfamethoxazol (Biseptol, Biseptrim)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- rifampicin (Sinerdol)
- vancomicină (Edicin)
- antifungice: miconazol (Dermozol, Gynozol, Medacter), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- corticosteroizi: prednison, prednisolon (Decortin H), metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac)
- morfină (Sevredol, Vendal)
- isoniazidă
- fenitoina (Phenhydan)

M

- estrogeni
- contraceptive orale (anticoncepționale)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- bosentan (Tracleer)
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina și alăptarea

Deși studiile de până acum nu au demonstrat că Metformin ar fi nociv fătului dacă se administrează în timpul sarcinii, totuși anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă Metformin poate trece în laptele matern sau dacă poate dăuna sugarului, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Tratamentul diabetului zaharat tip 2

- Comprimate

Adulți

Tratament doar cu Metformin

Inițial se pot administra 2 comprimate de 500 mg pe zi, luate în timpul mesei de dimineață și seară sau 1 comprimat de 850 mg odată cu micul dejun. Ulterior se ajustează treptat doza în funcție de nivelele glicemiilor putându-se ajunge la 2-3 comprimate de 500 mg sau 850 mg luate odată cu alimentele.

Tratament cu Metformin și un sulfonilureic (ex. Maninil)

Doza pentru fiecare din cele două antidiabetice orale trebuie stabilită de către medic.

Tratament cu Metformin și insulină

La început se poate administra 500 mg Metformin pe zi, apoi se poate crește săptămânal doza cu încă 500 mg dacă este necesar.

Copii cu vârsta peste 10 ani

Inițial – 500 mg odată cu micul dejun și 500 mg odată cu cina, apoi se modifică dozajul în funcție de răspuns.

Copii cu vârsta sub 10 ani

Utilizarea și dozajul trebuie stabilite de medic.

- Comprimate cu eliberare prelungită

Adulți și adolescenți

Tratament doar cu Metformin (Glucophage XR)

Se începe cu 1 comprimat cu eliberare prelungită de 500 mg pe zi, administrat cu masa de seară, apoi se crește progresiv doza în funcție de valorile glicemiei.

Tratament cu Metformin și un sulfonilureic

Dozajul pentru cele două antidiabetice orale se stabilește de către medic.

M

Tratament cu Metformin şi insulină

La început se administrează 500 mg Metformin pe zi iar apoi se creşte săptămânal doza cu încă 500 mg în funcţie de răspunsul obţinut.

Copii cu vârsta sub 17 ani

Indicaţia de utilizare şi dozele sunt determinate de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: transpiraţii reci neobişnuite, bătăi cardiace rapide, dureri de cap, ameţeli puternice, somnolenţă, confuzie, pierderea conştienţei, tremor, convulsii, comă.

Methotrexat

Denumire comună internaţională: Methotrexatum

Alte denumiri comerciale: Antifolan

Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie injectabilă, Concentrat pentru soluţie injectabilă/perfuzabilă, Pulbere pentru soluţie injectabilă/perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

M

Methotrexat este un antimetabolit ce blochează o parte din enzimele care favorizează creşterea celulelor. Întrucât încetineşte creşterea celulelor canceroase şi a celulelor pielii anormale, medicamentul este indicat în primul rând în tratamentul unor forme de cancer (ex. limfoame, leucemii, cancere de uter, sân, plămâni) şi a psoriazisului sever. În plus poate reduce simptomele inflamatorii din poliartrita reumatoidă (ex. durere, tumefacţie, rigiditate), ceea ce îl recomandă cu predilecţie persoanelor care nu au răspuns la alte tratamente.

Important de ştiut

Methotrexat poate determina uneori reacţii adverse severe şi fatale, mai ales ale măduvei osoase, ficatului, plămânilor, rinichilor, sângelui sau pielii. Din acest motiv Methotrexat trebuie utilizat numai la persoanele cu forme severe de cancer, poliartrită reumatoidă sau psoriazis, ce nu au evoluat satisfăcător sub alte tratamente.

Este obligatorie efectuarea periodică a unor teste de laborator care să detecteze imediat eventualele reacţii nedorite. Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic. Discutaţi cu medicul dumneavoastră despre riscurile şi beneficiile pe care acest tratament vi le poate aduce.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele de Methotrexat pe cale orală de 1 sau 3 ori pe săptămână, conform prescripţiei.

Puteţi lua medicamentul cu sau fără alimente dar de fiecare dată la fel raportat la ora mesei.

Pentru soluţia injectabilă de Methotrexat respectaţi tehnicile de administrare intramusculară, respectiv intravenoasă.

Consumaţi cât mai multe lichide în timpul tratamentului, dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – renunţaţi la aceasta şi reveniţi la schema normală de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă pentru a nu se descompune. Nu ţineţi medicamentul în baie, lângă chiuvetă sau în alte locuri umede. Aruncaţi comprimatele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

M

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice, dificultăţi respiratorii
- tuse uscată, neproductivă
- expectoraţie cu sânge
- ulceraţii ale cavităţii bucale
- vărsături sau diaree severe sau persistente
- scaune cu sânge sau de culoare neagră
- tumefacţie şi dureri intense la nivelul gambei sau piciorului, brusc instalate
- slăbiciune pe o parte a corpului
- tulburări de vedere, pierderea vederii
- urini cu sânge, modificări ale cantităţii de urină, dificultăţi sau dureri la urinat
- febră, frisoane, dureri în gât persistente
- sângerări anormale
- îngălbenirea pielii şi ochilor
- oboseală neobişnuită, slăbiciune
- confuzie, convulsii, comă
- modificări ale ciclului menstrual
- modificări de dispoziţie.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, amețeli, dureri de cap, căderea părului, oboseală, sensibilitate la soare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, boli de ficat sau rinichi, probleme ale măduvei osoase, anemie, număr de leucocite (celule albe) redus pe hemoleucogramă, număr de trombocite (elemente implicate în coagulare) scăzut, SIDA, sarcină, lactație, abuz de alcool.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale ficatului, rinichilor, plămânilor, stomacului, intestinelor, sângelui, măduvei osoase sau sistemului imunitar, istoric de convulsii sau alte probleme ale sistemului nervos central, infecții severe sau active, pleurezie (lichid în jurul plămânului), sunteți sub radio- sau chimioterapie, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în aceeași zi a săptămânii sau în fiecare zi la aceleași ore, în funcție de schema de tratament recomandată.

Nu administrați doze mai mari decât cele ce v-au fost prescrise.

Simptomele se ameliorează de regulă după câteva săptămâni. Nu opriți tratamentul fără a anunța mai întâi medicul.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului deoarece crește riscul de afectare a ficatului.

Nu administrați medicamente pentru dureri sau inflamație fără aprobarea medicului deoarece acestea pot intensifica efectele Methotrexatului, determinând complicații.

În tratamentul cu doze mari de Methotrexat este necesară administrarea unui preparat de acid folic (ex. Leucovorin) care să limiteze efectele toxice ale medicamentului. Discutați cu medicul dumneavoastră dacă aveți nelămuriri.

Acordați atenție stării de hidratare; în caz de vărsături sau diaree severe contactați medicul pentru a combate deshidratarea și posibilele efecte adverse ale medicației.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic pentru evaluare clinică și eventual efectuarea de analize de sânge, inclusiv hemoleucogramă, teste funcționale hepatice, renale și pulmonare, proteine și albumină serică, radiografii de plămâni.

Medicamentul poate scădea numărul de trombocite, elemente ale sângelui implicate în coagulare, crescând riscul de sângerare. Evitați activitățile fizice ce predispun la răniri (ex. sporturile de contact). Folosiți cu grijă periuța de dinți, ața dentară sau scobitorile. Aveți grijă să nu vă tăiați atunci când utilizați obiecte ascuțite, tăioase ca lamele de ras sau forfecuțele pentru unghii. Anunțați imediat medicul dacă observați sângerări anormale, scaune negre sau cu sânge, urini cu sânge, puncte roșii pe piele. Consultați medicul înainte efectuării intervențiilor stomatologice de orice fel.

Methotrexat poate reduce capacitatea organismului de a lupta împotriva infecțiilor de aceea evitați aglomerațiile și contactul cu persoanele bolnave. Anunțați medicului semnele de infecție cu febră, frisoane, dureri în gât, dureri de spate, dificultăți la urinat, erupție pe piele. Nu atingeți ochii sau nasul decât după atenta spălare a mâinilor.

Nu vă vaccinați cu tulpini vii în timpul tratamentului; obțineți aprobarea medicului înainte de orice vaccinare.

Întrucât este posibil ca tratamentul să afecteze plămânii, consultați imediat medicul dacă observați dificultăți respiratorii, tuse uscată și febră pentru a vă reevalua tratamentul.

Dozele mari de Methotrexat pot afecta creierul determinând confuzie, paralizie parțială, convulsii sau comă.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli sau tulburări de vedere de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Methotrexat sensibilizează pielea la razele UV de aceea evitați expunerea la soare și lămpi UV sau folosiți creme cu factor de protecție ridicat, purtați ochelari de soare și haine adecvate ori de câte ori sunteți nevoit să vă expuneți la razele soarelui.

Bărbații aflați în tratament cu Methotrexat care au relații sexuale cu femei ce ar putea rămâne însărcinate sunt sfătuiți să folosească întotdeauna prezervative atât pe durata terapiei cât și 3 luni după oprirea administrării. Pot apare anomalii ale numărului de spermatozoizi.

La femei pot apare de asemenea modificări ale ciclului menstrual în timpul tratamentului și 3 luni după aceea.

Pe durata tratamentului poate apare căderea părului dar acesta va crește din nou după terminarea terapiei.

Utilizați cu precauție la vârstnici deoarece aceștia pot fi mai sen-

sibili la reacţiile adverse.

Methotrexat ar trebui administrat cu extremă prudenţă la copiii sub 2 ani întrucât siguranţa şi eficacitatea la această grupă de vârstă nu au fost determinate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), fenilbutazonă
- azatioprină (Imuran)
- leflunomid (Arava)
- sulfasalazină (Salazidin, Salazopyrin)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- retinoizi
- peniciline
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciprinol, Ciprobay)
- sulfonamide cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol, Biseptrim)
- tetracicline
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- fenitoina (Phenhydan)
- acid folic (Acifol, Tifol), folinat de calciu (Leucovorin)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- teofilină (Teotard, Theo SR).

Sarcina şi alăptarea

Methotrexat poate determina malformaţii fetale şi chiar moartea fătului in utero dacă se administrează în timpul sarcinii. Nu folosiţi Methotrexat pentru a trata psoriazisul sau poliartrita reumatoidă dacă sunteţi însărcinată. Informaţi medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată în viitorul apropiat. Folosiţi metode contraceptive sigure în timpul tratamentului cu Methotrexat şi 3 luni după aceea.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul psoriazisului

Adulţi

Doza de început este de 2,5-5 mg la fiecare 12 ore, 3 doze pe săptămână sau 10-25 mg o dată pe săptămână. Pot fi folosite şi alte scheme de administrare cu 4 doze pe săptămână (la interval de 8 ore) sau 5 zile de tratament şi 2 zile pauză. Ulterior doza poate fi modificată în funcţie de răspuns, dar fără să se depăşească 50 mg pe săptămână. După observarea efectelor benefice se va reduce doza la cel mai mic nivel posibil iar pauzele între doze vor fi mai lungi.

Poliartrită reumatoidă

Adulţi

Uzual se administrează 2,5-5 mg la fiecare 12 ore însumând 3 doze pe săptămână; se pot administra şi 7,5 mg pe săptămână într-o singură priză. Nu se depăşeşte doza săptămânală de 20 mg. Doza poate fi modificată apoi în funcţie de necesităţi, putând fi redusă la minim după obţinerea răspunsului.

- Soluţie injectabilă

Psoriazis

Se începe cu 10 mg Methotrexat administrat injectabil intravenos sau intramuscular o dată pe săptămână.

Tratamentul coriocarcinomului şi a altor boli trofoblastice, leucemiei limfocitare acute, leucemiei meningeale, limfoamelor, limfosarcomului, osteosarcomului

Dozajul şi calea administrare se stabilesc de către medic în funcţie de severitatea afecţiunii tratate şi răspunsul la tratament.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării acute pot include greaţa severă, vărsăturile, scaunele cu sânge, diareea.

Metoclopramid

Denumire comună internaţională: Metoclopramidum

Alte denumiri comerciale: Cerucal, N-Metoclopramid, Pramidin

Forme de prezentare: Comprimate, Sirop, Picături orale – soluţie, Aerosol nazal, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Metoclopramid stimulează motilitatea (mişcările) stomacului şi intestinelor, ajutând alimentele şi acidul gastric să părăsească mai repede stomacul. În plus acţionează asupra unor centrii nervoşi din creier responsabili de senzaţia de greaţă. Poate fi administrat pe termen scurt în tratamentul bolii de reflux gastroesofagian, gastroparezei diabetice şi a altor afecţiuni ce se asociază cu greaţă, vărsături, arsuri de stomac, senzaţie de plenitudine gastrică

după mese, lipsa poftei de mâncare.

Important de ştiut

Administrarea dozelor mari de Metoclopramid sau pe perioadă îndelungată pot determina îndeosebi la persoanele vârstnice şi femei - mişcări necontrolate ale corpului. Opriţi tratamentul şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi tremor al extremităţilor, grimase, spasme ale maxilarului.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele sau picăturile de Metoclopramid pe cale orală cu 30 minute înaintea meselor şi seara la culcare, timp de 4-12 săptămâni sau conform prescripţiei.

Dacă aveţi probleme cu stomacul doar intermitent sau în anumite momente ale zilei, puteţi lua Metoclopramid numai cu acéste ocazii

Măsuraţi cu atenţie picăturile orale; 3 picături reprezintă echivalentul a 1 mg substanţă activă.

Administraţi câte un puf din aerosolul nazal în fiecare narină de 2-3 ori pe zi, înaintea meselor.

Pentru administrarea soluţiei injectabile respectaţi tehnica de administrare intravenoasă, respectiv intramusculară.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi, cu 30 minute înainte de masă. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu păstraţi soluţiile la congelator. Aruncaţi flacoanele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- reacţii extrapiramidale: mişcări lente, involuntare, anormale ale capului, feţei, limbii, maxilarului, gâtului, mâinilor sau picioarelor
- sindrom neuroleptic malign: febră, rigiditate musculară, confuzie, alterarea capacităţilor mentale, bătăi cardiace rapide sau neregulate, transpiraţii
- gândire anormală, modificări mentale şi de comportament, depresie, anxietate, confuzie, halucinaţii, tulburări de coordonare

- bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate
- creştere în rapidă şi inexplicabilă, tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor
- urini închise la culoare, pierderea controlului vezicii urinare
- îngălbenirea pielii şi ochilor
- ameţeli severe sau persistente
- dificultăţi respiratorii
- convulsii

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: oboseală, ameţeli, somnolenţă, dureri de cap, diaree, constipaţie, insomnii, nelinişte.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sângerare, blocaj sau perforare a stomacului sau intestinelor, epilepsie, convulsii, feocromocitom, tratament cu clorpromazin sau alte fenotiazine (risc pentru reacţii extrapiramidale).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, boli de ficat sau rinichi, astm bronşic, depresie, boală Parkinson sau porfirie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Întrucât Metoclopramidul poate determina depresie uşoară sau moderată nu este indicat a se administra persoanelor cu episoade depresive în antecedente.

Nu administraţi dacă aveţi epilepsie deoarece poate creşte frecvenţa şi severitatea convulsiilor.

Evitaţi de asemenea folosirea Metoclopramidului dacă aţi fost diagnosticat cu feocromocitom întrucât poate declanşa creşterea necontrolată a tensiunii arteriale.

Dacă aveţi boală Parkinson administraţi cu precauţie deoarece poate agrava simptomele bolii Parkinson.

Luaţi Metoclopramid exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Pot fi necesare până la câteva zile pentru ca medicamentul să acţioneze.

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat; siguranţa administrării continue mai mult de 12 săptămâni nu a fost încă confirmată.

Anunţaţi medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutăţesc. Nu opriţi tratamentul fără consultarea medicului.

Utilizaţi cu prudenţă în caz de hipertensiune arterială, insufici-

ență cardiacă congestivă sau ciroză hepatică deoarece Metoclopramidul poate favoriza retenția lichidelor în organism.

Metoclopramid poate afecta nivelele glucozei în sânge de aceea monitorizați atent glicemia și eventual ajustați dozele de antidiabetice pentru a nu dezechilibra diabetul.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli, tulburări de vedere sau dureri de cap de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua somnolența sau amețelile (ex. somnifere, relaxante musculare), exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Siguranța și eficacitatea administrării la copiii cu vârsta sub 15 ani nu au fost încă confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- anticolinergice: atropină (Sulfat de Atropină)
- antihistaminice: difenhidramin (Calmaben, Dermodrin)
- medicamente pentru durere: codeină (Farmacod, Fosfat de Codeină)
- paracetamol (Efferalgan, Panadol, Paralen, Sanador)
- tetracicline
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- digoxin (Lanoxin)
- cimetidină
- insulină
- levodopa (Isicom, Madopar, Sinemet)
- clorpromazin (Plegomazin)
- sedative, tranchilizante, antidepresive
- haloperidol (Haldol)
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină. Medicamentul poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Metoclopramid poate trece în laptele matern, de aceea nu alăp-

M

tați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate, soluție orală, aerosol nazal

Tratamentul pirozisului (arsurilor de stomac)

Adulți și adolescenți cu vârsta peste 15 ani

Uzual se administrează câte 10-15 mg (echivalent pentru 1-1 ½ comprimat, 15-30 picături soluție orală sau 1 puf aerosol în fiecare narină) cu circa 30 minute înaintea mesei și seara la culcare. Doza se poate repeta de cel mult 4 ori pe zi, fără a depăși 0,5 mg/kg/zi.

Copii

Dozajul este stabilit de către medic.

Stimularea peristalticii (mișcărilor sau contracțiilor) stomacului și intestinelor

Copii cu vârsta de 5-14 ani

Se recomandă administrarea a 2,5-5 mg de 3 ori pe zi cu 30 minute înaintea meselor.

- Soluție injectabilă

Stimularea peristalticii gastrointestinale

Adulți și adolescenți

Doza recomandată este de 10 mg administrată intravenos.

Copii

Se administrează injectabil intravenos. Doza trebuie calculată în funcție de greutatea copilului, uzual 1 mg/kg. Se poate repeta după circa 1 oră dacă este necesar.

Prevenirea vărsăturilor după intervențiile chirurgicale

Adulți și adolescenți

10-20 mg Metoclopramid administrate intramuscular spre sfârșitul operației.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Prevenirea vărsăturilor determinate de tratamentul antineoplazic (anticanceros)

Adulți și adolescenți

Doza se calculează în funcție de greutate: 1-2 mg/kg injectat intravenos lent cu 30 minute înaintea administrării medicamentelor pentru cancer. Se poate repeta la fiecare 2-3 ore dacă este necesar.

Copii

Se poate administra intravenos doze de 1 mg/kg și eventual se poate repeta la nevoie după 60 minute.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, confuzie, somnolență,

M

mişcări neobişnuite ale ochilor, feţei, mâinilor sau picioarelor.

Metopro TAD vezi Metoprolol

Metoprolol

Denumire comună internaţională: Metoprololum

Alte denumiri comerciale: Betaloc, Betaloc Zoc, Betaprol, Bloxan, Corvitol, Egilok, Emzok, Metopro TAD, Metosuccinat, Vasocardin

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită, Comprimate eliberare modificată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Metoprolol aparţine clasei de medicamente numită beta-blocante. Este indicat în tratamentul anginei pectorale (afecţiune manifestată prin dureri în piept, datorate cantităţii insuficiente de oxigen la nivelul muşchiului inimii), insuficienţei cardiace şi hipertensiunii arteriale, dar şi în profilaxia infarctului miocardic (prevenirea atacului de cord). Acţionează prin reducerea forţei şi frecvenţei contracţiilor inimii, scăzând astfel consumul de oxigen. În plus are efect şi asupra vaselor de sânge diminuând valorile tensiunii arteriale. Unii medici prescriu Metoprolol şi pentru tratamentul comportamentului agresiv, prevenirea durerilor de cap migrenoase sau eliberarea temporară a anxietăţii.

M

Important de ştiut

Tratamentul cu Metoprolol reprezintă doar o parte a programului pentru hipertensiune arterială alături de dietă, scădere în greutate şi exerciţii fizice. Respectaţi toate recomandările medicale legate de dietă, medicaţie şi exerciţii fizice chiar şi după normalizarea valorilor tensionale.

Nu întrerupeţi brusc tratamentul fără a consulta mai întâi medicul întrucât există riscul ca afecţiunea tratată să se înrăutăţească.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, împreună cu un pahar mare de apă.

Comprimatele cu eliberare prelungită trebuiesc înghiţite întregi sau pe jumătate (fără a fi zdrobite sau mestecate înainte de înghiţire), odată cu alimentele sau imediat după masă.

Pentru administrarea soluţiei injectabile respectaţi tehnica de administrare intravenoasă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi.

Totuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 4 ore până la următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- tumefacţii ale gleznelor şi picioarelor
- bătăi cardiace rare sau neregulate
- senzaţie de lipsă de aer
- dureri de cap severe, pierderea conştienţei
- greaţă, dureri de stomac, subfebrilitate, lipsa poftei de mâncare, icter (îngălbenirea ochilor şi pielii), urini închise la culoare, scaune decolorate
- depresie

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: vărsături, diaree, oboseală, anxietate, nervozitate, libido scăzut, impotenţă, insomnii.

M

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, bloc cardiac atrio-ventricular, bradicardie (bătăi cardiace sub 55/minut), sindrom de sinus bolnav, probleme circulatorii (ex. sindrom Raynaud), feocromocitom.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă congestivă sau alte afecţiuni ale inimii, astm bronşic, alergii sezoniere, bronşită, emfizem pulmonar, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), diabet zaharat, boli ale ficatului sau rinichilor, hipotensiune arterială, afecţiuni ale tiroidei, miastenia gravis sau depresie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Metoprolol trebuie administrat cu precauţie în caz de boli vasculare periferice (ex. sindrom Raynaud), întrucât poate accentua spasmul vaselor de sânge.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu administraţi doze mai mari

decât cele recomandate.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Continuaţi tratamentul chiar dacă vă simţiţi bine întrucât hipertensiunea arterială este de cele mai multe ori asimptomatică (lipsită de simptome) iar metoprololul nu vindecă hipertensiunea ci doar o ţine sub control.

Beneficiile apar de regulă după câteva săptămâni de administrare continuă.

Dacă luaţi comprimatele cu eliberare prelungită pentru tratamentul insuficienţei cardiace ar trebui să ştiţi că există posibilitatea ca afecţiunea dumneavoastră să se agraveze la creşterea dozelor. Anunţaţi imediat medicul dacă apar semnele decompensării cardiace cu creştere inexplicabilă în greutate şi dificultăţi în respiraţie.

Monitorizaţi tensiunea arterială, pulsul şi greutatea corporală. Raportaţi medicului valorile prea scăzute sau prea mari ale tensiunii şi pulsului, creşterile în greutate, umflarea gleznelor şi picioarelor.

Dacă urmează să fiţi supuşi vreunei intervenţii chirurgicale consultaţi mai întâi medicul cardiolog întrucât poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Metoprolol. Fiţi sigur că medicul chirurg ştie că sunteţi sub tratament cu beta-blocante.

Deoarece medicamentul poate afecta gândirea şi reacţiile motorii, evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la cunoaşterea efectelor Metoprololului asupra dumneavoastră. De asemenea evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu Metoprolol deoarece acesta poate accentua ameţeli şi somnolenţa.

Beta-blocantele pot masca simptomele hipoglicemiei la persoanele cu diabet zaharat sau pot modifica nivelele glicemiei. Dacă sunteţi diabetic discutaţi cu medicul dumneavoastră ce alternative aveţi la tratamentul beta-blocant.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene
- medicamente pentru răceală
- blocante ale canalelor de calciu: verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Mioritmin), chinidină, propafenonă (Propafe, Rytmonorm)

M

- digoxin (Lanoxin)
- clonidină
- prazosin (Minipress)
- ciprofloxacin (Cifran, Ciprinol, Ciprobay)
- antidiabetice orale, insulină
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă
- cimetidină
- ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac)
- rifampicină (Sinerdol)
- fenobarbital
- medicamente pentru astm bronşic: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl), teofilină (Teotard, Theo SR)
- ritonavir (Norvir)
- antimalarice: cloroquină (Aralen), hidroxiclorochină (Plendil)
- terbinafină (Amiada, Lamisil, Onychon)
- antidepresive: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetin (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), fluvoxamină (Fevarin)
- inhibitori ai monoamincarboxilazei: selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- medicamente pentru slăbit.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii.

Informaţi medicul dacă rămâneţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Metoprololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul anginei pectorale şi al hipertensiunii arteriale

Adulţi

Doza recomandată este de 100-450 mg pe zi în una sau mai multe prize.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Tratamentul post infarct miocardic (după atac de cord)

Adulţi

Se administrează câte 50 mg la fiecare 6 ore după 15 minute de la ultima doză intravenoasă, apoi – 100 mg de 2 ori pe zi timp de 3 luni până la 1-3 ani.

M

- Comprimate cu eliberare prelungită

Tratamentul anginei pectorale şi al hipertensiunii arteriale

Adulţi

Se pot administra până la 400 mg pe zi în priză unică.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Tratamentul insuficienţei cardiace

Se pot administra până la 200 mg pe zi într-o singură priză.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

- Soluţie injectabilă

Tratamentul atacului de cord

Adulţi

Se recomandă administrarea a 3 doze de 5 mg, cu interval de 2 minute între administrări.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, slăbiciune, bătăi cardiace rare sau neregulate, dificultăţi respiratorii, unghii albăstrui, convulsii, pierderea conştienţei, stop cardiac.

M

Metrogene vezi Metronidazol

Metronidazol

Denumire comună internaţională: Metronidazolum

Alte denumiri comerciale: Efloran, Flagyl, Grinazole, Metrogene

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Suspensie orală, Ovule, Pastă, Burete dentar, Soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Metronidazolul este un agent antibacterian şi antiprotozoar eficient în tratamentul infecţiilor bacteriene şi amoebiene. Mecanismul de acţiune implică pătrunderea medicamentului în celulă, afectarea unor componente celulare şi în final distrugerea bacteriei. Este indicat în tratamentul infecţiilor severe cu bacterii anaerobe, peritonitei, abceselor intra-abdominale şi abceselor hepatice, infecţiilor de piele cu Bacteroides, Clostridium sau Peptostreptococcus, pneumoniei sau abcesului pulmonar, endometritelor, abceselor tubo-ovariene, bolii inflamatorii pelvine, infecţiilor osoase, giardiozei, infecţiei cu Trichomonas ş.a.

Important de ştiut

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului cu Metronidazol şi cel puţin 3 zile după ultima doză de medicament întrucât pot

apărea reacţii tip disulfiram cu crampe abdominale, greaţă, vărsături, bufeuri, dureri de cap. Citiţi atent prospectele celorlalte medicamente înainte de administrare întrucât este posibil ca acestea să conţină alcool (ex. produse pentru răceală şi tuse).

Administrarea corectă

Administraţi capsulele de Metronidazol pe cale orală de 1-4 ori pe zi conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, odată cu alimentele.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi deoarece au un gust metalic.

Măsuraţi suspensia orală cu ajutorul linguriţei dozatoare; nu folosiţi linguriţe de bucătărie pentru dozare.

Administraţi ovulele intravaginal, seara înainte de culcare. Întindeţi-vă pe pat pentru a introduce ovulul cât mai adânc în vagin.

Pentru administrarea soluţiei perfuzabile respectaţi procedurile de administrare intravenoasă.

Pasta şi buretele dentar vor fi aplicate de către medicul stomatolog.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

M

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri abdominale, scaune cu sânge
- diaree severă
- pete albe în gură
- modificări ale cantităţii de urină
- arsuri, amorţeli sau furnicături ale palmelor, mâinilor sau picioarelor
- mişcări necoordonate, tremor
- sângerări anormale, echimoze (vânătăi) spontane

- febră, frisoane, dureri în gât
- prurit (mâncărimi) vaginal, secreţie anormală, urât mirositoare
- convulsii
- depresie
- tulburări de vedere.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, gust metalic, lipsa poftei de mâncare, diaree, constipaţie, dureri de stomac, ameţeli, dureri de cap, închiderea la culoare a urinii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la alţi imidazoli (ex. tinidazol – Tinizol), afecţiuni hepatice sau renale, boli ale sistemului nervos central, tratament cu busulfan (Myleran), derivaţi ergot sau disulfiram (Antalcol) în ultimele 2 săptămâni, tratament cu inhibitori ai proteazei HIV ce conţin alcool (ex. amprenavir – Agenerase), câmp vizual îngustat, consum de alcool, primul trimestru de sarcină, lactaţie.

Atenţionări speciale

Metronidazol acţionează numai asupra bacteriilor de aceea nu poate fi folosit pentru tratarea infecţiilor virale.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale nervilor, creierului (inclusiv epilepsie) sau sângelui, boli de inimă, infecţii vaginale cu Candida, probleme cu ficatul sau boală Crohn întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Utilizaţi cu prudenţă în caz de infecţii vaginale cu Candida deoarece Metronidazolul poate agrava infecţia fungică.

Administraţi cu precauţie în caz de epilepsie întrucât poate creşte riscul de convulsii.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Pentru a elimina complet infecţia continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi bine. Nu întrerupeţi tratamentul înainte de vreme întrucât veţi selecta doar bacteriile mai puţin sensibile la medicament, ceea ce înseamnă că infecţia va fi apoi mai greu de tratat.

Anunţaţi medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutăţesc.

Deoarece este posibil ca medicamentul să vă usuce gura, folosiţi bomboane solide, gumă de mestecat sau cuburi de gheaţă

pentru a diminua acest efect.

Administrarea de lungă durată sau repetată a antibioticului poate determina infecţii secundare. Anunţaţi medicul dacă observaţi semnele unei noi infecţii deoarece poate fi necesară schimbarea tratamentului antibiotic.

Contactaţi imediat medicul dacă apar dureri de stomac, crampe, diaree severă sau scaune cu sânge. Nu trataţi diareea fără a informa mai întâi medicul.

Medicamentul poate da ameţeli sau somnolenţă, caz în care se recomandă să evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea lor.

Metronidazolul poate afecta eficacitatea anticoncepţionalelor orale de aceea folosiţi metode contraceptive de barieră suplimentare (ex. prezervative) pentru a evita o sarcină nedorită.

Medicamentul poate modifica rezultatele unor teste de laborator. Fiţi sigur că medicul dumneavoastră ştie că sunteţi în tratament cu Metronidazol.

Administraţi Metronidazol la vârstnici cu precauţie deoarece aceştia pot fi mai sensibili la efectele adverse.

Utilizaţi cu extremă prudenţă la copii întrucât siguranţa şi eficacitatea administrării la aceştia nu au fost încă confirmate.

Pentru tratarea infecţiei cu Trichomonas este necesară administrarea medicamentului şi la partener deoarece microorganismul poate persista în tractul urogenital masculin asigurând reinfectarea. Utilizaţi prezervative pentru a preveni reinfectarea.

Metronidazolul poate colora urina în brun închis fără a avea o semnificaţie patologică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- barbiturice: fenobarbital
- fenitoină (Phenhydan)
- cimetidină
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- azatioprină (Imuran)
- fluorouracil (Efudix, Fluorosindan)
- busulfan (Busilvex, Myleran)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- derivaţi ergotaminici
- inhibitori ai proteazei HIV ce conţin alcool (ex. soluţie de amprenavir – Agenerase)
- disulfiram (Antalcol)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu folosiţi Metronidazol în primele 3 luni de sarcină.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul infecţiilor bacteriene

Adulţi şi adolescenţi

Doza uzuală de Metronidazol este de 7,5 mg/kg, dar se poate ajunge până la maxim 1 g 1 g/kg, la fiecare 6 ore timp de cel puţin 7 zile.

Copii

Se recomandă administrarea a 7,5 mg/kg la fiecare 6 ore sau 10 mg/kg le fiecare 8 ore.

Infecţii amoebiene

Adulţi şi adolescenţi

Doza obişnuită este de 500-750 mg de 3 ori pe zi timp de 5-10 zile.

Copii

Doza se stabileşte în funcţie de greutatea copilului ca 3-50 mg/kg/zi în 3 prize, timp de 10 zile.

Tratamentul infecţiei cu Helicobacter pylori

Pentru eradicarea Helicobacter pylori se pot folosi mai multe scheme de tratament. De cele mai multe ori se administrează 500 mg Metronidazol de 2 ori pe zi în combinaţie cu 1 g amoxicilină de 2 ori pe zi şi omeprazol 20 mg de 2 ori pe zi, înainte de masă, timp de 2 săptămâni. Pot fi utilizate de asemenea scheme cu claritromicină, tetraciclină, bismut subsalicilat, ranitidină, lansoprazol.

Infecţii cu Trichomonas

Adulţi şi adolescenţi

Pot fi folosite următoarele scheme de administrare: o doză unică de 2 g, o doză de 1 g de 2 ori pe zi timp de 1 zi sau 250 mg de 3 ori pe zi timp de 7 zile.

Copii

Doza uzuală este de 5 mg/kg de 3 ori pe zi timp de 7 zile.

Giardioză

Se recomandă administrarea a 250 mg de 3 ori pe zi, timp de 7 zile.

- Soluţie perfuzabilă

Infecţii bacteriene

M

Adulţi şi copii cu vârsta peste 1 săptămână

Doza uzuală este de 15 mg/kg la început şi 7,5 mg/kg ulterior administrată injectabil intravenos la fiecare 6 ore, timp de cel puţin 7 zile.

Nou-născuţi prematuri

Doza de început este de 15 mg/kg apoi se continuă la 48 ore după prima doză cu 7,5 mg Metronidazol injectat intravenos la intervale de 12 ore.

Nou-născuţi la termen

Se începe cu o doză de 15 mg/kg apoi se continuă la 24 ore după prima administrare cu 7,5 mg/kg intravenos la fiecare 12 ore.

Tratament antibacterian înainte şi după intervenţiile chirurgicale asupra intestinelor

Adulţi şi adolescenţi

Se injectează Metronidazol intravenos 15 mg/kg cu o oră înaintea operaţiei şi 7,5 mg/kg la 6 şi 12 ore de la operaţie.

Copii

Indicaţia şi dozajul rămân la latitudinea medicului.

- Ovule

Infecţie cu Trichomonas

Uzual se administrează intravaginal 2 ovule pe zi asociate cu tratament sistemic timp de 7 zile.

- Pastă

Gangrene ale pulpei dentare

Se aplică pe canal şi se lasă între două şedinţe să difuzeze spre apex pentru a asigura dezinfecţia regiunii periapicale.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, convulsii.

Mexiletin

Denumire comună internaţională: Mexiletinum

Alte denumiri comerciale: Mexitil

Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Mexiletin este indicat în tratamentul aritmiilor cardiace severe. Este similar lidocainei (xilinei) dar spre deosebire de aceasta, Mexiletin este eficient după administrarea pe cale orală. Prezintă de asemenea efect anestezic local şi anticonvulsivant.

Important de ştiut

Nu omiteţi doze, nu modificaţi schema de administrare şi nu

M

opriți tratamentul fără a discuta mai întâi cu medicul dumneavoastră întrucât crește riscul ca afecțiunea tratată să se agraveze.

Administrarea corectă

Administrați Mexiletin pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore.

Înghițiți capsulele împreună cu un pahar mare de apă. Dacă aveți probleme cu stomacul puteți administra medicamentul împreună cu alimente sau antiacide.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și vă amintiți în interval de 4 ore, luați doza imediat ce v-ați amintit apoi reveniți la schema normală de administrare. Totuși dacă vă amintiți mai târziu, săriți peste această doză și reveniți la programul obișnuit de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați capsulele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

M

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- apariția sau agravarea aritmiilor cardiace
- dificultăți respiratorii, wheezing (respirație șuierătoare), tuse, dureri toracice
- sângerări neobișnuite
- febră, frisoane, dureri în gât, ulcerații ale cavității bucale, semne de infecție
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: oboseală, dureri de cap, amețeli, vedere încețoșată, tulburări de coordonare, gură uscată, arsuri sau dureri de stomac, greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, diaree, constipație, furnicături, amorțeli, tremor al mâinilor, nervozitate, tinitus (țiuituri în urechi), depresie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, bloc cardiac sever în lipsa unui pacemaker, insuficiență

cardiacă severă, infarct miocardic (atac de cord) recent, șoc de origine cardiacă

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul asupra oricărei probleme cardiace, boli de ficat sau afecțiuni a sistemului nervos central (ex. convulsii, epilepsie) întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă sau reconsiderarea tratamentului.

Dacă aveți bloc cardiac și pacemaker se impune monitorizarea continuă pe durata tratamentului cu Mexiletin.

Medicamentul poate agrava hipotensiunea arterială și insuficiența cardiacă congestivă severă de aceea va fi prescris cu extremă precauție persoanelor cu aceste afecțiuni.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Anunțați medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutățesc.

Alimentele care modifică pH-ul urinii în sensul acidifierii sau alcalinizării ei pot altera eliminarea Mexiletinului din organism. Consultați medicul pentru a afla care sunt alimentele care n-ar trebui consumate în exces în timpul tratamentului (ex. carnea, lactatele, cerealele).

M

Mexiletin poate da amețeli, somnolență, tulburări de vedere sau dureri de cap de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte antiaritmice
- antiacide (Dicarbocalm, Maalox)
- fenobarbital
- fenitoină (Phenhydan)
- rifampicină (Sinerdol)

- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- cimetidină
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- preparate cu cafeină.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Mexiletin poate dăuna fătului atunci când este administrat în timpul sarcinii. Nu administraţi medicamentul fără a informa mai întâi medicul că sunteţi însărcinată.

Mexiletin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Capsule

Tratamentul neregularităţilor de ritm cardiac

Adulţi

Iniţial se administrează 200 mg la fiecare 8 ore, ulterior se ajustează doza în funcţie de necesităţi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, amorţeli sau furnicături ale extremităţilor, oboseală, ameţeli, pierderea conştienţei, agravarea aritmiilor cardiace, convulsii.

M

Mexitil vezi Mexiletin

Miacalcic

Denumire comună internaţională: Calcitoninum
Alte denumiri comerciale: Forcaltonin, Nylex, Tonocalcin
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă, Spray nazal - soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Miacalcic este un medicament cu structură şi acţiune similară hormonului calcitonină secretat în mod normal de glanda tiroidă. Are efecte benefice asupra ratei de pierdere osoasă datorită inhibării directe a resorbţiei osoase. Este indicat în tratamentul hipercalcemiei sau al bolii Paget a osului moderate până la severă. Poate fi folosit de asemenea în tratarea osteoporozei postmenopauză la femeile la care menopauza s-a instalat de mai mult de 5 ani şi care au masă osoasă redusă comparativ cu femeile aflate în premenopauză precum şi la cele care nu pot sau nu doresc să urmeze un tratament cu estrogeni.

Important de ştiut

Calcitonina extrasă din somon poate determina rar reacţii severe cu dificultăţi respiratorii, wheezing (respiraţie şuierătoare), umflarea feţei şi limbii, şoc. Pentru a testa sensibilitatea la medicament este necesară efectuarea unui test de alergie cutanată înainte de administrarea primei doze.

Administrarea corectă

Miacalcic injectabil se administrează intramuscular sau subcutanat (sub piele), de obicei în cabinetul medicului sau în spital. Dacă administraţi Miacalcic acasă respectaţi indicaţiile oferite de personalul medical.

Dacă folosiţi spray-ul nazal respectaţi instrucţiunile producătorului pentru activarea pompei înainte de prima utilizare. Ţineţi capul ridicat şi cu vârful aplicatorului în narină pompaţi o singură dată. Pulverizaţi Miacalcic într-o narină, iar data viitoare în cealaltă narină.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Flacoanele de sticlă nedeschise trebuie păstrate la frigider, ferite de îngheţ. Înainte de deschiderea unui nou flacon şi folosirea lui, aduceţi la temperatura camerei. Puteţi păstra flaconul la temperatura camerei cel mult 30 zile; asiguraţi-vă că stă în poziţie verticală. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

M

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi tratamentul şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de cap severe
- pierderea conştienţei
- rigiditate a muşchilor
- fasciculaţii musculare, crampe, spasme tetanice şi convulsii la 10-30 minute de la injectarea medicamentului
- dureri oculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe

continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, apetit scăzut, dureri de stomac, urinări frecvente în special în cursul nopţii, tumefacţie, roşeaţă, căldură sau mâncărimi la locul injectării soluţiei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la calcitonina de somon.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi, anemie sau sarcom osteogenic, sunteţi însărcinată sau alăptaţi, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

La începutul tratamentului pot apare greaţă, vărsături, dar acestea dispar de regulă după un timp. Anunţaţi medicul dacă persistă.

În caz de fasciculaţii musculare, crampe, spasme tetanice sau convulsii în primele 10-30 minute de la injectarea medicamentului se va interveni imediat cu calciu administrat intravenos.

Injecţia cu calcitonină nu vindecă totuşi boala Paget de aceea este posibil să apară recăderi, în special dacă organismul dumneavoastră sintetizează anticorpi împotriva medicamentului. Consultaţi medicul dacă la un moment constataţi că Miacalcic nu mai acţionează la fel de eficient ca înainte.

Verificaţi dacă există simptomele hipercalcemiei: sete crescută, greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, urinări frecvente.

Consultaţi un dietetician pentru stabilirea unui regim alimentar corespunzător. Sursele cele mai bogate în calciu include lactatele, brânzeturile şi peştele. Alimentele cu conţinut ridicat în vitamina D sunt peştii, îndeosebi somonul, sardinele şi tonul, ficatul, produsele lactate. Soarele reprezintă indirect o sursă de vitamina D.

Se recomandă continuarea exerciţiilor fizice regulate pentru a minimaliza pierderea de masă osoasă.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării afecţiunii tratate şi efectuării de analize de sânge şi urină.

Calcitonina poate afecta gândirea şi reacţiile motorii după administrare de aceea ar fi bine să evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la

M

epuizarea acestor efecte.

Miacalcic nu ar trebui folosit la copii întrucât siguranţa şi administrarea la aceştia nu au fost încă confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni ale Miacalcicului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Miacalcic poate avea efecte negative asupra fătului dacă se administrează în timpul sarcinii. Informaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Medicamentul poate reduce secreţia lactată. Nu se cunoaşte dacă Miacalcic poate trece în laptele matern sau dacă poate dăuna sugarului, de aceea este de preferat să nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Soluţie injectabilă administrată subcutanat sau intravenos

Tratamentul bolii Paget a osului

Adulţi

Iniţial se administrează 100 UI pe zi, apoi se continuă cu doza de întreţinere de 50 UI pe zi la fiecare 2 zile sau de 3 ori pe săptămână.

Hipercalcemie

Adulţi

Iniţial se folosesc doze de 4 UI/kg la fiecare 12 ore, urmând ca apoi să se crească dozele dacă este necesar până la 8 UI/kg la fiecare 12 ore sau până la maxim 8 UI/kg la fiecare 6 ore. Dacă volumul soluţiei care urmează să fie administrată depăşeşte 2 mL se recomandă administrarea intravenoasă a dozei.

Tratamentul osteoporozei postmenopauză

Doza obişnuită este de 100 UI administrată în asociere cu 1,5 g carbonat de calciu şi 400 UI vitamina D.

- Spray nazal

Tratamentul osteoporozei postmenopauză

Doza uzuală este de 1 puf (echivalent a 200 UI) pe zi administrat într-o nară. Se folosesc alternativ cele 2 narine.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include greaţa şi vărsăturile.

M

Mianserin

Denumire comună internaţională: Mianserinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Mianserinul este un antidepresiv tetraciclic ce acţionează prin prelungirea efectelor serotoninei şi noradrenalinei, hormoni responsabili de buna dispoziţie. Medicamentul previne reabsorbţia noradrenalinei în celulele nervoase şi blochează receptorii care leagă serotonina eliberată, crescând astfel nivelele acestora la nivelul creierului.

Important de ştiut

Pot fi necesare până la 2-4 săptămâni de tratament până la apariţia beneficiilor, de aceea continuaţi administrarea conform prescripţiei chiar dacă nu observaţi diferenţe semnificative. Dacă în aceste prime săptămâni simţiţi că depresia se accentuează, apar gânduri de sinucidere şi pentru rănire proprie, contactaţi medicul.

Administrarea corectă

Administraţi Mianserin pe cale orală conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- convulsii
- greaţă şi vărsături persistente, dureri abdominale, îngălbenirea ochilor şi pielii
- sângerări neobişnuite

M

- febră, frisoane, ulceraţii ale gurii, semne de infecţie
- tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, somnolenţă, dureri articulare, constipaţie, gură uscată, ginecomastie (creşterea sânilor), probleme sexuale, transpiraţii, tremor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, manie, afecţiuni severe ale ficatului, lactaţie, tratament cu inhibitori ai monoaminoxidazei, vârsta sub 18 ani.

Atenţionări speciale

Mianserin poate determina somnolenţă, ceea ce înseamnă că poate fi extrem de util celor cu depresie şi agitaţie, anxietate sau tulburări de somn asociate.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aţi fost diagnosticat cu schizofrenie sau tulburare afectivă bipolară, aveţi boli de ficat sau rinichi, insuficienţă cardiacă, atac de cord în antecedentele recente, bloc cardiac, aritmii cardiace, diabet zaharat, epilepsie, porfirie, glaucom sau hipertrofie de prostată, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Anunţaţi medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutăţesc.

Nu opriţi brusc tratamentul cu Mianserin întrucât pot apărea simptome de sevraj: greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, dureri de cap, ameţeli, nelinişte, anxietate, insomnii. Simptomele sunt temporare şi nu sunt datorate dependenţei de medicament. Dacă doriţi să întrerupeţi tratamentul contactaţi medicul pentru vă asista în reducerea progresivă a dozelor de Mianserin, în câteva săptămâni sau luni.

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului întrucât poate accentua somnolenţa.

Ocazional şi mai ales la începutul tratamentului puteţi încerca ameţeli severe la schimbarea poziţiei. Pentru a evita ameţelile, ridicaţi-vă încet de pe pat sau scaun. Dacă vă simţiţi ameţit, luaţi loc până la dispariţia ameţelilor.

Medicamentul poate da de asemenea somnolenţă, reducând capacitatea de a şofa sau de a manipula utilajele cu risc.

Antidepresivele pot reduce abrupt nivelele sodiului în sânge

M

(hiponatremie), determinând somnolenţă, confuzie, fasciculaţii musculare sau convulsii. Persoanele vârstnice pot fi mai sensibile la acest efect. Consultaţi medicul dacă observaţi reacţiile mai sus menţionate pentru a vi se testa concentraţia sodiului.

Deoarece Mianserinul poate perturba efectele medicamentelor anticoagulante se recomandă monitorizarea atentă a timpilor de coagulare (INR, PTT) sub tratament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antihistaminice sedative: clorfenamin (Clorfeniramin), prometazină
- benzodiazepine: diazepam (Clampose)
- somnifere
- analgezice opioide: codeină (Farmacod, Fosfat de Codeină), morfină (Sevredol, Vendal)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- fenitoină (Phenhydan), fenobarbital, carbamazepină (Finlepsin, Taver, Tegretol)
- sibutramină (Lindaxa, Reductil).

Sarcina şi alăptarea

Deşi siguranţa administrării Mianserinului în timpul sarcinii nu a fost încă stabilită, nu este recomandat totuşi femeilor însărcinate, mai ales dacă sunt în primul sau ultimul trimestru de sarcină.

Informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate, drajeuri

Tratamentul depresiei

Adulţi

Iniţial se administrează 30-40 mg pe zi, ulterior se ajustează dozajul în funcţie de răspunsul clinic. Obişnuit doza efectivă se situează între 30 şi 90 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include ameţeli, somnolenţă, greaţă, vărsături, convulsii.

Micardis vezi Pritor

Micardisplus

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Telmisartanum + Hydrochlorothiazidum)

Alte denumiri comerciale: Kinzalkomb, Pritor plus

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Micardisplus este o combinaţie de diuretic şi blocant al receptorilor pentru angiotensina II, eficientă în tratamentul hipertensiunii arteriale. Prin prevenirea legării hormonului angiotensina II de receptorii proprii se previne contracţia vaselor de sânge, lăsând sângele să circule mai bine iar tensiunea arterială să scadă. Efectul diuretic este responsabil de creşterea fluxului de urină şi eliminarea astfel a excesului de lichide din organism. Micardisplus poate fi administrat singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Micardisplus scade eficient valorile tensiunii arteriale după circa 2 săptămâni de administrare continuă, de aceea trebuie să luaţi regulat medicamentul până la obţinerea beneficiilor. Trebuie să ştiţi de asemenea că acest medicament nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o ţine sub control; întreruperea tratamentului va readuce valorile mari tensionale.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, bu-

zelor şi limbii

- dureri în piept
- edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor), creştere rapidă în greutate inexplicabilă
- ameţeli severe, dureri de cap, pierderea conştienţei
- crampe musculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, oboseală, diaree, infecţii ale tractului respirator superior, insomnii, anxietate, dureri de cap, oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţele componente, boli renale severe, sarcină.

Atenţionări speciale

Modificarea stilului de viaţă cu renunţarea la fumat şi consumul de alcool, abordarea unei diete sărace în sare şi grăsimi, reducerea stresului şi efectuarea de exerciţii fizice regulate reprezintă de asemenea o piesă importantă în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi sau ficat, obstrucţie biliară, gută, hipercolesterolemie, diabet zaharat, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică) sau lupus eritematos sistemic.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

În primele săptămâni de tratament este posibil să vă simţiţi ceva mai obosit. Continuaţi să luaţi medicamentul şi contactaţi medicul doar dacă apar şi alte simptome.

Monitorizaţi valorile tensiunii arteriale pe durata tratamentului. Este posibil ca acestea să scadă abrupt, mai ales dacă staţi într-un mediu cu temperatură ridicată, faceţi efort fizic intens, vărsaţi sau aveţi numeroase scaune diareice. Contactaţi medicul sau farmacistul pentru a vă ajusta dozele în astfel de situaţii. Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Diureticul conţinut de Micardisplus poate determina dezechilibre ale mineralelor în organism, mai ales dacă apar şi alte cauze de depleţie lichidiană (ex. diaree, vărsături). Medicul dumneavoastră vă va recomanda efectuarea periodică a unor analize care să indice eventualele dezechilibre. Contactaţi medicul dacă observaţi apariţia setei, senzaţiei de gură uscată, slăbiciunii, somnolenţei,

M

confuziei, neliniştii, crampelor musculare, bătăilor cardiace rapide, convulsiilor întrucât pot fi semnele dezechilibrelor minerale.

Diureticele pot favoriza de asemenea eliminarea unei cantităţi prea mari de potasiu din organism. Semnele hipopotasemiei (nivelelor reduse ale potasiului în sânge) includ slăbiciunea musculară şi bătăile cardiace rapide sau neregulate. Consultaţi medicul pentru a vă recomanda alimentele şi preparatele bogate în potasiu care să vă ajute la normalizarea potasemiei. Dacă credeţi că aveţi nevoie de un supliment alimentar cu potasiu contactaţi medicul; nu începeţi administrarea lui fără aprobarea medicului. Nu folosiţi substituenţi ai sării de bucătărie pe bază de potasiu fără avizul medicului.

Medicamentul poate da somnolenţă, ameţeli, tulburări de vedere şi dureri de cap. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Evitaţi expunerea prelungită la soare întrucât hidroclorotiazida poate determina reacţii de fotosensibilitate întârziate.

Folosiţi metode contraceptive de încredere în timpul tratamentului pentru a evita sarcina. Anunţaţi apariţia sarcinii întrucât utilizarea medicamentului în trimestrul II şi III de sarcină poate determina malformaţii fetale sau deces.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru hipertensiune arterială
- furosemid (N-Furosemid)
- analgezice
- antiinflamatoare nesteroidiene cu ar fi aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă
- barbiturice: fenobarbital
- relaxante musculare
- digoxin (Lanoxin)
- antidiabetice orale
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin H).

Sarcina şi alăptarea

Micardisplus poate determina leziuni fătului şi chiar deces dacă este administrat în ultimele 6 luni de sarcină.

M

Opriți tratamentul și anunțați imediat medicul dacă ați rămas însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Doza uzuală este de 1 comprimat cu 40 mg telmisartan și 12,5 mg hidroclorotiazidă. Dacă valorile tensiunii arteriale nu scad după 2-4 săptămâni, se poate crește treptat doza până la maxim 2 comprimate cu 80 mg telmisartan și 12,5 mg hidroclorotiazidă.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, gură uscată, sete, greață, vărsături, bătăi cardiace neregulate, crampe musculare, pierderea conștienței.

Miconal Ecobi vezi Miconazol

Miconazol

M

Denumire comună internațională: Miconazol

Alte denumiri comerciale: Dermozol, Gynozol, Medacter, Miconal Ecobi, Mycoheal

Forme de prezentare: Cremă, Gel, Ovule, Capsule vaginale, Capsule moi vaginale, Cremă vaginală, Supozitoare vaginale

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Miconazol acționează împotriva ciupercilor (fungilor), fiind indicat în infecțiile fungice ale vaginului sau pielii (ex. candidoză cutanată, tinea corporis, tinea versicolor cu pete albe, cafenii sau brune pe gât și trunchi ce se descuamează fin).

Important de știut

Continuați tratamentul conform prescripției până la terminarea lui chiar dacă infecția pare să fi dispărut. Dacă opriți administrarea prea devreme este posibil ca infecția să reapară. Trebuie să folosiți formele de medicament cu administrare intravaginală chiar și în timpul menstruației.

Administrarea corectă

Miconazol este disponibil sub formă de gel (Dermozol), cremă (Medacter, Miconal Ecobi, Miconazol nitrat), capsule moi vaginale (Gynozol, Miconal Ecobi), cremă vaginală (Medacter, Miconal Ecobi, Mycoheal), soluție vaginală (Miconal Ecobi), supozitoare vaginale (Mycoheal 200) și ovule (Miconal Ecobi).

Utilizați toate formele conform prescripției.

Înainte de aplicarea pe piele, spălați bine mâinile și suprafața infectată, apoi lăsați să se usuce; aplicați crema sau gelul în strat subțire pe zona afectată și pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă. Nu folosiți deasupra zonei afectate bandaje și pansamente ocluzive care să împiedice circulația aerului, decât la recomandarea medicului. Puteți folosi totuși tifoane subțiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea.

Pentru administrarea cremei vaginale sau supozitoarelor, încărcați aplicatorul cu cremă până la semn sau desfaceți supozitorul și umeziți-l cu apă călduță apoi plasați-l în aplicator, conform instrucțiunilor menționate în prospectul medicamentului. Așezați-vă pe spate cu genunchii strânși. Introduceți ușor și cât mai profund aplicatorul în vagin apoi apăsați pistonul. Extrageți aplicatorul și spălați-l cu apă și săpun sau aruncați-l dacă este de unică folosință.

Pentru folosirea soluției vaginale, rupeți partea terminală a capsulei de închidere. Introduceți canula cu delicatețe în vagin, presând flaconul treptat concomitent cu o ușoară mișcare circulară a acestuia astfel încât irigarea să fie lentă și omogenă.

M

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile, supozitoarele, ovulele, capsulele, flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- iritație, mâncărimi, arsuri, roșeață, vezicule (bășici), descuamare a pielii
- roșeață, iritație, prurit (mâncărimi) vulvar sau vaginal.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Purtaţi haine lejere, preferabil din bumbac până la vindecarea infecţiei; evitaţi îmbrăcămintea strânsă sau sintetică care nu permite aerului să circule liber.

După dispariţie leziunilor cutanate (2-5 săptămâni) se continuă tratamentul minim 2 zile pentru a preveni eventualele recăderi.

Consultaţi medicul dacă infecţia de piele nu se rezolvă în 2-4 săptămâni de tratament, dacă se agravează sau reapare.

Pentru a evita pătarea lenjeriei şi hainelor de către preparatele vaginale folosiţi absorbante igienice.

Nu utilizaţi tampoane intime deoarece acestea absorb medicamentul.

Purtaţi lenjerie din bumbac; evitaţi hainele din vâscoză sau poliester.

Nu faceţi spălături intravaginale decât dacă medicul vă recomandă.

Lăsaţi să se usuce zona genitală după duş sau baie.

Schimbaţi-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creşterea ciupercilor.

Nu vă ştergeţi cu prosopul deoarece acesta poate irita zona şi poate răspândi infecţia.

Dacă infecţia vaginală nu se ameliorează sau chiar se agravează în 3 zile, nu obţineţi vindecarea în 7 zile sau simptomele reapar în 2 luni, este posibil să aveţi şi altceva decât o infecţie fungică. Consultaţi medicul.

Dacă folosiţi supozitoare intravaginale ar trebui fie să evitaţi contactele sexuale fie partenerul dumneavoastră să folosească prezervativ.

Uleiurile vegetale hidrogenate din compoziţia supozitoarelor vaginale pot interacţiona cu latexul din diafragmele vaginale de aceea nu se recomandă folosirea concomitentă a acestor două produse. Medicul vă poate recomanda în schimb utilizarea cremei vaginale dacă folosiţi diafragma vaginal, dar trebuie să ştiţi că există riscul ca uleiul vegetal conţinut de cremă să slăbească latexul din prezervative sau diafragme, reducând eficacitatea lor în prevenirea sarcinii şi a bolilor cu transmitere sexuală.

Nu folosiţi crema sau supozitoarele vaginale la fetiţele sub 12 ani decât cu recomandarea medicului.

Evitaţi de asemenea utilizarea în cazul în care faceţi febră, este prezentă o secreţie vaginală urât mirositoare, aveţi dureri în abdomenul inferior, spate sau umeri. Dacă aceste simptome apar în timpul tratamentului, opriţi administrarea şi anunţaţi medicul cât mai curând posibil întrucât poate fi vorba despre o infecţie mai severă.

Anunţaţi greaţa şi vărsăturile persistente, diareea, ameţelile şi pruritul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni ale Miconazolului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu folosiţi Miconazol în primele 3 luni de sarcină decât cu recomandarea medicului deoarece pot fi absorbite din vagin mici cantităţi de medicament.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern. Dacă se impune folosirea Miconazolului ar fi indicat să opriţi alăptarea pe durata tratamentului.

Doze recomandate

- Cremă vaginală

Doza zilnică uzuală este de 1 aplicator plin introdus în vagin cât mai profund seara la culcare, timp de 7 zile. Tratamentul poate fi repetat dacă se consideră necesar.

- Soluţie vaginală

1 aplicaţie pe zi timp de 5 zile.

- Supozitoare vaginale

Uzual se administrează câte 1 supozitor (200 mg) pe zi, seara la culcare, timp de 3 zile. Tratamentul poate fi repetat dacă se consideră necesar.

- Ovule vaginale

Doza uzuală este de 2 ovule pe zi.

- Capsule moi vaginale

1 capsulă vaginală zilnic, 2 zile consecutiv sau conform indicaţiilor medicului.

- Cremă, gel

Se aplică în strat subţire pe zona afectată o dată sau de două ori pe zi, conform prescripţiei. Pentru reducerea recurenţelor simptomelor, tinea cruris, tinea corpori şi candidoza cutanată ar trebui tratate 2 săptămâni iar tinea pedis – 1 lună.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuşi anunţaţi ime-

diat medicul dacă credeţi că aţi folosit o cantitate mult prea mare de medicament faţă de cea normală sau dacă aţi înghiţit preparatele topice.

Microser vezi Betaserc

Milgamma vezi Neuromultivit

Milurit vezi Allopurinol

Minipress

Denumire comună internaţională: Prazosinum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Prazosin aparţine clasei de medicamente alfa-blocante (blocante alfa-adrenergice). Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale întrucât determină relaxarea şi dilatarea vaselor de sânge, scăzând rezistenţa vasculară periferică şi permiţând sângelui să circule mai uşor. Spre deosebire de celelalte antihipertensive, Minipress nu modifică debitul cardiac (cantitatea de sânge pompată de inimă într-un minut), pulsul sau fluxul de sânge care irigă rinichii.

Important de ştiut

Pentru a evita ameţelile şi căderile, luaţi prima doză de Minipress seara înainte de culcare. Dacă este posibil rămâneţi pe schema cu administrare seara.

Ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun, mai ales dacă vă treziţi în cursul nopţii, întrucât pot apare ameţeli la schimbarea poziţiei.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Alimentele pot reduce absorbţia şi incidenţa efectelor adverse.

Înghiţiţi tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată întrucât riscaţi să scădeţi excesiv tensiunea arterială. Dacă omiteţi dozele câteva zile la rând, anunţaţi medicul înainte de a relua tratamentul; poate fi necesară reînceperea tratamentului cu doze mai mici.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace rapide, dureri în piept severe, dificultăţi respiratorii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, somnolenţă, slăbiciune, oboseală, coşmaruri, greaţă, vărsături, constipaţie, diaree, dureri abdominale, apetit redus, retenţie de lichide, uşoară creştere în greutate, dureri de muşchi sau articulaţii, dureri de cap, iritabilitate, depresie, amorţeli ale extremităţilor, urinări frecvente, libido scăzut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Nu opriţi brusc tratamentul chiar dacă vă simţiţi bine deoarece există riscul ca tensiunea arterială să crească necontrolat.

Evitaţi consumul de alcool pe durata terapiei întrucât poate accentua somnolenţa şi poate reduce sever tensiunea arterială. Şofaţi cu prudenţă şi manevraţi cu atenţie utilajele grele până la epuizarea efectelor secundare.

Evitaţi temperaturile ridicate şi supraîncălzirea deoarece pot reduce sever tensiunea, pot apărea ameţeli şi chiar pierderea conştienţei.

Dacă frecvenţa bătăilor creşte staţi cu capul mai jos decât pi-

cioarele pentru a evita pierderea cunoştinţei.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- nitroglicerină
- clonidină
- diuretice
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Minipress poate dăuna fătului atunci când este administrat în timpul sarcinii. Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a discuta mai întâi cu medicul.

M

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Adulţi

Iniţial se administrează 0,5-1 mg de 2-3 ori pe zi, ulterior se poate creşte treptat doza până la 6-15 mg pe zi divizate în 2-3 prize. Dacă se folosesc şi alte medicamente antihipertensive se reduce doza la 1-2 mg de 2-3 ori pe zi.

Copii

Dozajul trebuie calculat în funcţie de greutatea copilului; obişnuit se administrează 0,05-0,4 mg/kg/zi divizate în 2-3 prize zilnice.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, slăbiciune, puls rapid, piele palidă şi rece, pierderea conştienţei, comă.

Minirin

Denumire comună internaţională: Desmopressinum

Alte denumiri comerciale: Adiuretin

Forme de prezentare: Comprimate, Liofilizat oral, Spray nazal - soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Minirin reprezintă un hormon sintetic analog hormonului uman arginin-vasopresină (numit şi hormon antidiuretic), secretat de hipofiza posterioară. Medicamentul mimează acţiunea hormonului antidiuretic la nivelul rinichilor, crescând cantitatea de apă reabsorbită şi reducând astfel volumul de urină emisă. Acţionează rapid, volumul de urină reducându-se în circa 30 minute de la administrarea orală şi are efect de durată, putând acoperi întreaga noapte. Dacă este administrat seara înainte de culcare, Minirin reduce numărul de urinări în timpul nopţii, crescând astfel durata medie a somnului liniştit cu cel puţin 2 ore; mai mult de 30% din pacienţi pot avea un somn continuu de peste 5 ore. Hormonul intervine în plus în reglarea tensiunii arteriale, peristalticii (mişcărilor) gastrointestinale şi funcţionării uterului. Indicaţiile de utilizare includ diabetul insipid central, enurezisul nocturn (urinările necontrolate în timpul somnului) sau setea intensă şi urinările frecvente rezultate după intervenţiile chirurgicale şi traumatismele asupra craniului.

M

Important de ştiut

În cazul prezenţei simptomelor de retenţie lichidiană sau a celor secundare nivelelor scăzute ale sodiului în sânge (ex. greaţă, vărsături, dureri de cap, creştere rapidă în greutate, iar în cazuri severe – convulsii) consultaţi imediat medicul pentru ajustarea adecvată a dozelor de medicament sau eventual întreruperea tratamentului. La reînceperea administrării este necesară restricţionarea consumului de lichide la minimul care satisface setea.

Administrarea corectă

Pentru administrarea soluţiei sau spray-ului nazal suflaţi mai întâi nasul pentru a elibera căile respiratorii. Înainte de prima utilizare a flaconului, pompaţi de 4 ori în exterior până când soluţia ajunge în vârful pompiţei. Cu capul ridicat introduceţi pompiţa în narină, ţinând vârful îndreptat spre canalul nazal. Acoperiţi cealaltă narină, pompaţi şi inspiraţi uşor în acelaşi timp. Dacă medicul v-a prescris 2 pufuri deodată, repetaţi procedura şi pentru cealaltă narină. Încercaţi să nu strănutaţi sau să vă suflaţi nasul imediat după administrare.

Flaconul de 5 mL conţine 50 doze de 10 micrograme; după epuizarea lor aruncaţi flaconul şi începeţi unul nou. Nu transferaţi în alt flacon lichidul rămas.

Respectaţi instrucţiunile oferite de producător în prospectul medicamentului.

Luaţi comprimatele de Minirin pe cale orală, conform indicaţiilor medicului.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Unele firme recomandă păstrarea spray-ului la frigider; aveţi grijă însă ca flaconul să nu îngheţe. Aruncaţi flacoanele sau comprimatele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dificultăţi respiratorii, wheezing (respiraţie şuierătoare), senzaţie de constricţie toracică
- creştere rapidă în greutate şi inexplicabilă
- edem al pleoapelor
- bătăi cardiace rapide
- arsuri de stomac
- dureri în zona genitală
- frisoane, febră
- confuzie, somnolenţă
- dureri de cap persistente
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap tranzitorii, greaţă, congestie nazală (nas înfundat), rinită (nas curgător), sângerări din nas, tuse, oboseală, conjunctivită, ameţeli, retenţie de lichide uşoară, bufeuri, frisoane, slăbiciune.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa

activă, diabet insipid nefrogenic (de cauză renală), afecţiuni renale, insuficienţă renală moderată sau severă, polidipsie (sete exagerată) de natură psihogenă sau comportamentală, sindrom de secreţie inadecvată a hormonului antidiuretic, insuficienţă cardiacă sau alte afecţiuni ce necesită administrarea de diuretice, hiponatremie cunoscută (nivele scăzute ale sodiului în sânge), nivelele ridicate ale calciului sau potasiului în sânge, vârsta sub 11 luni (pentru administrarea intranazală).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme ale nasului, rinită, fibroză chistică, dureri de cap severe sau migrenoase, boli de inimă sau hipertensiune arterială, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Respectaţi recomandările medicului privind aportul zilnic de lichide. Măsuraţi zilnic diureza (cantitatea de urină eliminată) şi greutatea corporală. Urmăriţi apariţia edemelor (tumefacţiilor mâinilor şi picioarelor) sau a deshidratării.

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi reducerea fluxului urinar, apariţia durerilor de cap şi congestia nazală severă.

Cu timpul se poate instala toleranţa, diminuând răspunsul organismului la medicament.

Evitaţi consumul de alcool sub orice formă în timpul tratamentului.

Înainte de a se stabili diagnosticul de nicturie (urinări frecvente în cursul nopţii), trebuiesc măsurate mai întâi frecvenţa şi volumul urinar pe o durată de minim 48 ore. Dacă producţia nocturnă de urină depăşeşte capacitatea vezicii urinare sau depăşeşte 1/3 din producţia urinară pe 24 ore se confirmă diagnosticul de nicturie.

Iniţierea tratamentului pentru nicturie la persoanele vârstnice nu este recomandată fără măsurarea nivelelor sodiului înainte de începerea administrării, apoi la 3 zile după iniţiere şi la 3 zile după fiecare creştere a dozajului.

Dacă nu se obţin efectele dorite după 4 săptămâni de titrare a dozelor se recomandă întreruperea tratamentului şi reevaluare.

Dacă trataţi enurezisul nocturn sau nicturia restrângeţi consumul de lichide cu o oră înainte şi 8 ore după administrare. Tratamentul fără restricţie lichidiană asociată poate determina retenţie lichidiană şi/sau hiponatremie (intoxicaţie cu apă). Copiii şi

vârstnicii sunt mai predispuşi la acest efect advers.

În caz de boli care afectează balanţa lichidiană şi electrolitică a organismului (ex. infecţii sistemice, febră, gastroenterită) trebuie anunţat medicul întrucât trebuie întrerupt tratamentul cu Minirin.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), fenilbutazonă
- diuretice
- loperamid (Imodium, Lopedium, Neo-Enteroseptol)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
- antidepresive triciclice cum ar fi clomipramina (Anafranil), amitriptilina, doxepin
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft).

M

Sarcina şi alăptarea

Deşi medicamentul nu pare a afecta fătul atunci când se administrează în sarcină totuşi nu folosiţi Minirin fără a discuta mai întâi cu medicul.

Nu se cunoaşte dacă Minirin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Soluţie nazală, spray nazal

Tratamentul diabetului insipid

Adulţi

Doza recomandată este de 10-40 µg/zi în priză unică sau divizată în 2-3 prize; uzual se administrează 20 µg/zi divizat în 2 prize.

Copii cu vârsta de 3 luni – 12 ani

Se recomandă administrarea a 5-30 µg/zi în fiecare narină, în doză unică sau în 2 doze.

Copii sub 3 luni

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Tratamentul enurezisului nocturn

Copii peste 6 ani

Iniţial se administrează inhalator 20 µg la culcare, împărţind doza în cele 2 narine; dacă nu apare răspuns se poate creşte doza la 40 µg pe zi.

Copii cu vârsta sub 6 ani

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

- Comprimate

Prevenirea sau controlarea diabetului insipid

Adulţi, adolescenţi, copii

La început se pot administra doze de 0,05 mg de 2 ori pe zi, apoi în funcţie de severitatea afecţiunii se poate creşte doza la 0,1-0,8 mg, divizată în mai multe prize zilnice.

Controlarea enurezisului nocturn

Adulţi, adolescenţi, copii cu vârsta peste 6 ani

Iniţial se iau 0,2 mg o dată pe zi (seara la culcare), apoi se poate creşte doza până la 0,6 mg pe zi. Pe termen lung se recomandă întreruperea tratamentului o săptămână la fiecare 3 luni pentru a vedea dacă nu cumva problema s-a rezolvat spontan.

Copii cu vârsta sub 6 ani

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Nicturie (urinări frecvente în timpul nopţii)

Doza iniţială recomandată este de 0,1 mg seara la culcare. Dacă răspunsul obţinut nu este satisfăcător se poate creşte săptămânal doza până la 0,2 mg iar apoi până la 0,4 mg, sub monitorizarea consumului de lichide.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap, greaţă, vărsături, dureri de stomac, bufeuri, convulsii.

M

Miniten vezi Captopril

Miocor vezi Carnil

Mioritmin vezi Amiodarona

Mirapexin

Denumire comună internaţională: Pramipexolum

Alte denumiri comerciale: Sifrol

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Mirapexinul prezintă efecte similare dopaminei, substanţa chimică deficitară în creierul persoanelor cu boală Parkinson. Medicamentul este utilizat în tratamentul semnelor şi simptomelor bolii Parkinson (ex. tremor, rigiditate şi spasme musculare, control

neadecvat al musculaturii, dificultăţi la mers şi vorbit), singur în faza iniţială a bolii şi în combinaţie cu levodopa în faza avansată. Administrat în asociere cu alte medicamente antiparkinsoniene, Mirapexinul permite reducerea dozelor acestora. În plus prelungeşte perioadele fără simptome în detrimentul celor cu atacuri severe.

Medicamentul poate fi administrat de asemenea în tratamentul sindromului de picioare neliniştite.

Important de ştiut

Medicamentul poate determina sedare, confuzie şi halucinaţii, mai ales dacă aveţi peste 65 ani sau boala Parkinson este într-o fază avansată. Există riscul de a adormi instantaneu în timpul activităţilor zilnice, fără a vă simţi obosit înainte. Contactaţi imediat medicul dacă deveniţi confuz sau aţipiţi în timp ce mâncaţi, vorbiţi sau vă uitaţi la televizor. Nu şofaţi şi nu efectuaţi activităţi ce necesită atenţie sporită până nu discutaţi mai întâi cu medicul. Administraţi cu prudenţă medicamentele care pot da somnolenţă: preparate pe bază de alcool, medicamente pentru răceală şi gripă, medicamente pentru durere, relaxante musculare, medicamente pentru convulsii, anxietate sau depresie.

M

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi conform prescripţiei, în timpul meselor sau în afara lor.

În cazul în care medicamentul vă provoacă greaţă, luaţi Mirapexin odată cu alimentele.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină, soare, umezeală. Levodopa se închide la culoare dacă nu este păstrată în condiţii corespunzătoare; în această situaţie se aruncă comprimatele modificate şi se înlocuiesc cu altele.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- somnolenţă extremă, adormirea neaşteptată chiar şi în timpul unor activităţi alerte
- febră, rigiditate musculară, transpiraţii, bătăi cardiace rapide sau neregulate, confuzie
- greaţă, dureri de cap, transpiraţii, pierderea conştienţei
- accentuarea mişcărilor involuntare ale limbii şi feţei, mâinilor şi picioarelor
- tremor al pleoapelor, clipiri dese
- dureri musculare, îngustarea câmpului vizual
- dificultăţi în gândire şi concentrare, inactivitate, tristeţe, sentiment de respingere şi neajutorare, suspiciozitate, stare confuzională, agitaţie, iluzii, halucinaţii, idei suicidare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, constipaţie, urinări mai frecvente decât de obicei, dureri de cap, ameţeli, insomnie, somnolenţă, confuzie, oboseală, tulburări de gândire, probleme cu memoria, vedere înceţoşată, dureri de articulaţii, slăbiciune musculară, tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor, nas înfundat sau curgător, scădere în greutate, impotenţă, libido scăzut.

M

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea iniţierii terapiei informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale rinichilor, diskinezie (tremor) sau mişcări musculare necontrolate, narcolepsie (o tulburare a somnului) întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, încercând să nu omiteţi doze pentru ca medicamentul să fie eficient.

Este recomandat să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mici sau mai mari ori pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Datorită eliminării pe cale renală a medicamentului, poate fi necesară ajustarea dozei şi monitorizarea funcţiei renale la pacienţii cu afecţiuni ale rinichilor.

Mirapexin poate scădea foarte mult tensiune arterială la ridicarea în picioare, rezultând ameţeli, greaţă, transpiraţii şi chiar pierderea conştienţei. Pentru a evita sau pentru a reduce aceste simptome, încercaţi să vă ridicaţi lent de pe pat sau scaun, mai ales la începutul tratamentului.

Uneori efectul terapeutic al medicamentului se poate epuiza

chiar înaintea administrării unei noi doze; dacă situaţia este greu de suportat, nu încercaţi să modificaţi singur schema de tratament ci consultaţi medicul.

Menţineţi o legătură strânsă cu medicul curant; semnalaţi-i orice modificare a stării dumneavoastră ce apare pe parcursul terapiei.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar mişcări involuntare anormale sau fasciculaţii musculare deoarece acestea pot fi semne ale unor doze prea mari de medicament.

Extrem de rar au fost descrise cazuri de pierdere musculară sub tratament cu Mirapexin. Dacă observaţi apariţia de dureri musculare sau de modificări ale câmpului vizual după începerea tratamentului, anunţaţi imediat medicul.

Se vor efectua regulat examene oftalmologice şi ori de câte ori apar tulburări de vedere pe parcursul tratamentului.

Se recomandă ca întreruperea tratamentului cu Mirapexin să se facă treptat în decurs de 1 săptămână, chiar dacă nu au fost raportate efecte adverse la oprirea bruscă a administrării.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului deoarece poate creşte riscul de efecte adverse al Mirapexinului.

Dacă luaţi medicamentul pentru tratarea sindromului de picioare neliniştite, consultaţi medicul dacă simptomatologia se agravează, apare dimineaţa sau mai devreme în cursul zilei decât anterior administrării sau dacă apar aceleaşi senzaţii în palme şi braţe.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- carbidopa / levodopa (Isicom, Sinemet)
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- sedative, tranchilizante
- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- cimetidină
- ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac)
- chinidină
- amantadină (Viregyt).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Mirapexin poate dăuna fătului atunci când este administrat în timpul sarcinii. Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a discuta mai întâi cu medicul.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul bolii Parkinson

Adulţi

Doza iniţială obişnuită este de 0,125 mg de 3 ori pe zi. La persoanele cu insuficienţă renală moderată (clearence al creatininei cuprins între 20 şi 50 mL/min), tratamentul iniţial se face cu 0,125 mg de 2 ori pe zi iar la cei cu afectare renală severă (clearence al creatininei sub 20 mL/min) – cu 0,125 mg o dată pe zi. Dacă se consideră necesar se poate creşte dozajul la fiecare 5-7 zile până la atingerea dozei zilnice maxime de 4,5 mg. Orarul de creştere a dozelor zilnice de medicament raportat la numărul săptămânii de tratament, folosit în studiile clinice, este următorul: săptămâna 1 – 0,375 mg/zi, săptămâna 2 – 0,75 mg/zi, săptămâna 3 – 1,5 mg/zi, săptămâna 4 – 2,25 mg/zi, săptămâna 5 – 3 mg/zi, săptămâna 6 – 3,75 mg/zi, săptămâna 7 – 4,5 mg/zi. Dacă funcţia renală se deteriorează în timpul tratamentului de întreţinere se reduce doza zilnică de Mirapexin cu acelaşi procent cu care se reduce clearence-ul creatininei.

Copii

Siguranţa şi eficacitatea administrării Mirapexinului la aceştia nu au fost stabilite.

Tratamentul sindromului de picioare neliniştite

Doza recomandată de început este de 0,125 mg o dată pe zi, seara cu 2-3 ore înainte de culcare. Dacă nu se obţine ameliorarea după 4-7 zile de tratament, se poate creşte doza la 0,25 mg/zi în priză unică şi ulterior la 0,5 mg/zi. Deşi se poate creşte doza până la 0,75 mg/zi, studiile pe termen lung nu au demonstrat că această doză ar putea aduce mai multe beneficii decât 0,5 mg/zi. La persoanele cu insuficienţă renală moderată sau severă se recomandă ca intervalul între creşterea dozelor să fie de 14 zile.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privitoare la supradozare. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Mirena

Denumire comună internațională: Levonorgestrelum
Forme de prezentare: Dispozitiv intrauterin

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Mirena constituie un dispozitiv polietilenic în formă de T prevăzut cu un rezervor hormonal (cu 52 mg levonorgestrel) în jurul tijei centrale.

Dispozitivul poate furniza după implantarea în cavitatea uterină doze zilnice mici de levonorgestrel (aproximativ 20 µg/zi), asigurând contracepţia circa 5 ani.

Mirena poate preveni sarcina deoarece opreşte eliberarea de ovule din ovare, blochează spermatozoizii astfel încât aceştia să nu mai ajungă la ovul şi să nu-l mai fertilizeze, subţiază mucoasa care căptuşeşte uterul scăzând şansele de implantare a embrionului.

Important de ştiut

Mirena este contraindicată în prezenţa bolii inflamatorii pelvine suspectate sau cunoscute sau în caz de istoric de boală inflamatorie pelvină nedeterminată de vreun dispozitiv intrauterin. Utilizarea dispozitivelor intrauterine creşte riscul de apariţie a bolii inflamatorii pelvine, îndeosebi în primele 20 zile după montare. Riscul este mai mare pentru femeile cu mai mulţi parteneri sexuali şi pentru cele ale căror parteneri au mai multe partenere sexuale.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar simptomele bolii inflamatorii pelvine: menstre abundente sau prelungite, secreţii vaginale neobişnuite, dureri abdominale joase, dispareunie (dureri în timpul contactului sexual), febră, frisoane.

Deşi în unele cazuri boala inflamatorie pelvină poate fi lipsită de simptome, pe termen lung poate deteriora trompele uterine, crescând riscul pentru sarcină extrauterină sau infertilitate, iar în cazuri excepţionale poate deteriora uterul, necesitând histerectomie.

Administrarea corectă

Mirena este introdus în cavitatea uterină de către medicul ginecolog, în primele 7 zile de la debutul ciclului menstrual sau imediat după un avort în primul trimestru de sarcină. Poate fi înlocuită cu un nou sistem oricând de-a lungul ciclului menstrual. Procedura propriu-zisă durează doar câteva minute

Dacă săriţi o doză – Mirena este un dispozitiv intrauterin care odată ce a fost implantat corect poate rămâne pe loc 5 ani.

M

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi dispozitivul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi dispozitivele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri pelvine, secreţii vaginale urât mirositoare, sângerări anormale, leziuni genitale, febră
- dureri la contactul sexual
- creşterea fluxului menstrual după 3-6 luni de utilizare
- menstre abundente, paloare, oboseală, epuizare
- absenţa menstrelor de mai mult de 6 săptămâni, eventual semne de sarcină
- migrenă, migrenă focală cu tulburări de vedere asimetrice, dureri de cap severe, slăbiciune pe o parte a corpului
- dureri toracice severe, dureri în braţul stâng, baza gâtului, umăr sau mandibulă, bătăi cardiace anormale, transpiraţii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe consultaţi medicul doar dacă devin insuportabile: greaţă, nervozitate, creştere în greutate, scăderea libidoului, acnee, alte modificări ale pielii, dureri ale sânilor, dureri de cap, depresie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină sau suspiciune de sarcină, anomalii ale cavităţii uterine congenitale sau dobândite (inclusiv fibroză care poate distorsiona cavitatea uterină), boală inflamatorie pelvină acută, endometrită postpartum (după naştere) sau avort infectat în ultimele 3 luni, sarcină extrauterină în antecedente, tumoră de sân, test Papanicolau anormal, cancer de uter sau col cunoscut sau suspectat, sângerări vaginale anormale şi neinvestigate, cervicită sau vaginită acută netratată, afecţiuni acute ale ficatului, tumori benigne sau maligne ale ficatului, leucemie, SIDA sau alte boli care predispun la infecţii cu microorganisme, dispozitive intrauterine prezente.

Atenţionări speciale

Înainte de implantare trebuiesc oferite medicului date complete asupra istoricului medical. Examenul ginecologic trebuie să includă pe lângă examinarea genitală, un test Papanicolau şi eventual teste care să identifice prezenţa gonococului sau Chlamydiei.

M

Pentru a reduce posibilitatea existenţei unei sarcini încă nedeterminate, Mirena trebuie implantat doar în primele 7 zile de la apariţia sângerării menstruale sau imediat după un avort în primul trimestru de sarcină.

Mirena poate fi înlocuită cu un nou sistem oricând în timpul ciclului menstrual.

Dispozitivul nu poate fi folosit înainte de 6 săptămâni după naştere sau înainte de involuţia completă a uterului deoarece poate creşte riscul de perforaţie şi expulzie.

Dacă doriţi să verificaţi poziţionarea dispozitivului, o puteţi face cu degetele curate atingând polul superior al vaginului unde ar trebui să simţiţi firele. Dacă aveţi impresia că puteţi atinge şi altceva în afara firelor sau dimpotrivă nu puteţi simţi firele, contactaţi medicul ginecolog întrucât este posibil ca dispozitivul să se fi dislocat.

Utilizarea tampoanelor interne nu schimbă poziţia dispozitivului.

Prezentaţi-vă la control după 3 luni de la implantare pentru a vă asigura că Mirena a rămas în continuare în locul potrivit.

Dacă se doreşte continuarea contracepţiei după 5 ani de utilizare a Mirenei, se recomandă înlocuirea sistemului cu un altul nou.

Utilizarea Mirenei la femeile cu vaginită sau cervicită ar trebui amânată până la eradicarea infecţiei.

Mirena nu este recomandată femeilor cu istoric de sarcină extrauterină sau boli ce cresc probabilitatea de a avea o sarcină ectopică. Studiile clinice de largă anvergură au arătat că există un risc anual de circa 1 sarcină ectopică (extrauterină) la 1000 utilizatoare dar riscul este similar cu cel al persoanelor active sexual care nu folosesc altă formă de contracepţie. Anunţaţi imediat medicul dacă credeţi că aţi rămas însărcinată deoarece sunt şanse mari ca sarcina să fie extrauterină.

Femeile care rămân însărcinate deşi utilizează un dispozitiv intrauterin au risc de avort septic cu septicemie, şoc septic şi deces. Îndepărtarea sau manipularea dispozitivului în timpul sarcinii poate determina pierderea sarcinii. Dacă se doreşte continuarea sarcinii, se recomandă monitorizarea atentă şi raportarea imediată a simptomelor de răceală, febră, frisoane, crampe, dureri, sângerări sau secreţii vaginale, pierdere de lichid amniotic.

Este posibil ca Mirena să poată modifica totuşi aspectul ciclurilor menstruale. În primele 3-6 luni de utilizare numărul de sângerări poate fi mai mare iar menstrele pot fi neregulate; după aceea numărul de sângerări se poate reduce dar menstrele pot rămâne neregulate. Dacă sângerările neregulate apar după un timp de utilizare trebuie consultat medicul pentru a elimina eventualitatea unor boli ale endometrului.

La aproximativ 20% dintre utilizatoare poate apare amenoree într-un an. Pentru a infirma posibilitatea existenţei unei sarcini la femeile la care menstra nu a apărut după 6 săptămâni de la ultima menstruaţie, se recomandă efectuarea testelor de sarcină. După excluderea sarcinii nu mai este necesară repetarea testelor de sarcină în lipsa menstruaţiei decât dacă apar alte semne de sarcină sau apar dureri pelvine.

Mirena trebuie folosită cu precauţie la persoanele cu tulburări de coagulare a sângelui sau care iau anticoagulante şi de asemenea la cele cu boli congenitale ale inimii sau valvelor datorită riscului de endocardită. Persoanele cunoscute cu boli cardiace congenitale şi cu risc crescut pentru formarea de emboli ar trebui să fie tratate cu antibiotice adecvate atât la inserarea cât şi la extragerea dispozitivului.

Persoanele aflate în tratament cronic cu corticosteroizi (ex. prednison) sau insulină ar trebui monitorizate atent datorită predispoziţiei lor pentru infecţii.

Alte riscuri minime dar posibile sunt: încorporarea dispozitivului în peretele uterin cu diminuarea eficacităţii contraceptive şi extragerea dificilă a lui, expulzarea dispozitivului, perforarea uterului sau colului cel mai adesea apărută în timpul inserţiei, crearea de adeziuni fibroase, apariţia peritonitei, perforarea intestinelor, obstrucţionarea intestinală, formarea de abcese şi eroziuni ale organelor vecine.

Mirena este utilizată pentru prevenirea sarcinii dar nu protejează şi împotriva infecţiei HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost încă studiate efectele celorlalte medicamente asupra eficacităţii Mirenei.

Sarcina şi alăptarea

Efectele dispozitivului asupra fătului pe termen lung nu sunt încă disponibile dar nu se poate elimina posibilitatea ca levonorgestrelul să determine malformaţii fetale în timpul sarcinii.

Nu se cunosc efectele Mirenei asupra sugarului de aceea nu se recomandă alăptarea după montarea dispozitivului.

Doze recomandate

Mirena este introdus în cavitatea uterină de către medicul ginecolog, în primele 7 zile de la debutul ciclului menstrual sau imediat după un avort în primul trimestru de sarcină.

Supradozare
Nu sunt disponibile date privitoare la supradozare.

Mirtazapin vezi Remeron

Mirtazapine vezi Remeron

Mirzalux vezi Remeron

Mirzaten vezi Remeron

Mivara vezi Felodipin

Mivastin vezi Simvastatin

Mixtard vezi Humulin

Modafen

Denumire comună internațională: Combinații (Ibuprofenum + Pseudoephedrinum)
Alte denumiri comerciale: Nurofen răceală și gripă
Forme de prezentare: Comprimate filmate

M

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?
Modafen este o combinație de ibuprofen, un antiinflamator nesteroidian cu proprietăți antiinflamatorii, analgezice (de eliminare a durerii) și antipiretice (de scădere a febrei) și clorhidrat de pseudoefedrină, un simpatomimetic care determină vasoconstricția mucoasei nazale, reducând astfel congestia nazală (senzația de nas înfundat) și rinoreea (curgerea nasului). Modafen este recomandat ca tratament de scurtă durată în caz de infecții acute ale tractului respirator superior, congestie nazală sau sinusală, sinuzită, rinită acută, viroză respiratorie, gripă, dureri de cap, febră, senzație de urechi înfundate.

Important de știut
Dacă durerile sau febra nu cedează la tratamentul cu Modafen și persistă mai mult de 3 zile adresați-vă medicului dumneavoastră. Nu administrați medicamentul mai mult de 7 zile decât dacă aveți recomandarea medicului.

Administrarea corectă
Comprimatele se înghit întregi împreună cu un pahar de apă, preferabil în timpul meselor.
În cazul apariției grețurilor, vărsăturilor sau arsurilor de stomac luați medicamentul concomitent cu alimentele sau cu un pahar

de lapte.
Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.
Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.
Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:
- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice, bătăi cardiace anormale, dificultăți respiratorii, slăbiciune, tulburări de vorbire sau de vedere, pierderea echilibrului
- amețeli severe, anxietate, neliniște, nervozitate
- sângerări anormale, slăbiciune neobișnuită, febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome de răceală
- scaune cu sânge sau de culoare neagră, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaț de cafea, tuse cu sânge
- dureri severe de cap, vedere încețoșată, dificultăți de concentrare, amorțeli
- febră, frisoane, dureri de cap, gât înțepenit, sensibilitate crescută la lumină, pete mici roșii pe piele, convulsii
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, arsuri de stomac, diaree, constipație, balonare, gaze, lipsa poftei de mâncare, amețeli, dureri de cap, insomnii, tulburări ale dispoziției, tulburări ale vederii sau ale percepției cromatice, țiuituri în urechi.

M

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la pseudoefedrină, ibuprofen, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, antecedente de astm bronșic asociat cu administrarea de aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, polipi nazali, hipertensiune arterială, insuficiență coronariană acută, insuficiență hepatică sau renală severă, ulcer gastric sau duodenal activ, diabet zaharat, hipertiroidie, glaucom cu unghi închis, risc de reten-

ţie urinară, lupus eritematos sistemic, feocromocitom (tumoră a glandelor suprarenale), tratament în ultimele 14 zile cu inhibitori ai monoaminoxidazei.

Atenţionări speciale

Administrarea antiinflamatoarelor nesteroidiene poate creşte riscul pentru probleme cardiace sau circulatorii ameninţătoare pentru viaţă, inclusiv atac de cord sau atac cerebral. Riscul creşte proporţional cu durata folosirii antiinflamatoarelor. Nu folosiţi aceste medicamente imediat înainte sau după operaţia de bypass.

Antiinflamatoarele pot creşte de asemenea riscul de sângerare sau perforare a tractului gastrointestinal. Aceste probleme pot fi fatale şi pot apărea oricând în timpul administrării antiinflamatoarelor, neanunţate de vreun simptom. Persoanele vârstnice pot fi chiar mai expuse la aceste efecte gastrointestinale severe.

Înaintea începerii administrării informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, insuficienţă cardiacă congestivă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, istoric de ulcer gastric, boli de ficat sau rinichi, lupus eritematos sistemic, afecţiuni ale tiroidei, prostată mărită cu probleme la urinat, tulburări ale coagulării sângelui ce predispun la sângerări, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Evitaţi consumul de alcool pe durata administrării Modafenului deoarece poate creşte riscul de sângerare a stomacului.

Medicamentul poate da ameţeli sau dureri de cap de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

Sportivii ar trebui să folosească cu precauţie acest preparat întrucât pseudoefedrina poate pozitiva testele antidoping.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte preparate cu aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- diuretice
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Atenocor, Hypoten), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol, sotalol (Darob, Sotagamma)
- fenobarbital
- corticosteroizi cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H), metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilină, clomipramină (Anafranil), doxepin
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina şi alăptarea

Deşi studiile pe animale nu au demonstrat că Modafen ar putea avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în primele luni de sarcină, evitaţi pe cât posibil administrarea lui în timpul sarcinii sau lactaţiei.

Administrarea ibuprofenului şi pseudoefedrinei în ultimele 3 luni de sarcină poate determina defecte congenitale şi travaliu prelungit.

Dacă sunteţi însărcinată sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată consultaţi medicul înainte de a administra Modafen.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul simptomelor de răceală şi gripă, durerilor de cap, sinuzitei, rinitei

Adulţi şi copii peste 12 ani

Se administrează iniţial 1-2 comprimate, apoi dacă se consideră necesar se repetă doza la intervale de 4-6 ore fără a depăşi însă 6 comprimate pe zi. Se recomandă ca durata tratamentului să nu depăşească 7 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, nervozitate, nelinişte, transpiraţii, vedere înceţoşată, probleme respiratorii, convulsii.

Moduxin vezi Preductal

Moldamin

Denumire comună internaţională: Benzathini benzylpenicillinum
Alte denumiri comerciale: Retarpen
Forme de prezentare: Pulbere pentru suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Moldaminul este o penicilină cu acţiune prelungită, pentru administrare intramusculară. Spectrul său de acţiune este similar cu cel al penicilinei G potasice. Datorită solubilităţii sale reduse, Moldamin se resoarbe lent asigurând nivele joase şi persistente de medicament în sânge. Din acest motiv, Moldamin este recomandat în tratamentul infecţiilor cu microorganisme sensibile la penicilină, inclusiv streptococ beta-hemolitic, stafilococi non-penicilinazo producători şi treponema pallidum (germenele responsabil de sifilis).

Important de ştiut

Durerea la locul injectării este de obicei moderată şi dispare în câteva ore. Reacţiile dureroase prelungite se pot însoţi uneori de febră, dar aceasta dispare în cel mult 24 ore. În caz de reapariţie a febrei la injecţiile următoare se va reduce doza la 600000 UI, scurtându-se în acelaşi timp intervalul între administrări. Dacă reacţia febrilă persistă se impune înlocuirea tratamentului cu Penicilina V.

Nu se recomandă administrarea flacoanelor de 1,2 milioane UI la copiii cu vârsta de 3-7 ani deoarece masa musculară a acestora este redusă. Pentru aceştia se preferă flacoanele de 600000 UI. Aceeaşi concentraţie este indicată şi adolescenţilor cu cardiopatii reumatismale grave.

Administrarea corectă

Moldamin trebuie administrat profund intramuscular.

Pentru prepararea injecţiei se agită bine flaconul ca pulberea să se disperseze. Se şterge cu alcool dopul flaconului şi se perforează foarte încet cu un ac de seringă sterilizat, lăsând aerul să pătrundă în flacon. Cu un alt ac, de asemenea sterilizat, adaptat la o seringă sterilizată, se extrag 5 mL dintr-o fiolă de apă distilată şi se introduc în flacon. Se desface apoi seringa de ac, ambele ace rămânând în dop. Se agită puternic flaconul pentru omogenizare. Se adaptează seringa la acul cu care se face injecţia, se introduce aer în flacon, apoi se răstoarnă şi se aspiră suspensia.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Nu folosiţi soluţiile care conţin particule, sunt tulburi sau şi-au schimbat culoarea.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate, fisurate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace anormale, dureri în piept

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, dureri abdominale, roşeaţă, durere sau tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau cefalosporine, insuficienţă renală severă, infecţii cu germeni penicilino-sensibili dar care necesită nivele ridicate ale medicamentului în sânge (caz în care se foloseşte o penicilină cu acţiune rapidă), vârsta sub 3 ani.

Atenţionări speciale

Omiterea dozelor sau sistarea tratamentului fără aprobarea medicului creşte riscul de selectare a bacteriilor rezistente la medicament. Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei chiar dacă vă simţiţi bine.

Consumaţi cât mai multe lichide în timpul tratamentului pentru a evita deshidratarea.

Folosiţi metode contraceptive de barieră (ex. prezervative) dacă doriţi să evitaţi sarcina.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis),

naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- tetracicline
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- antibiotice aminoglicozide: gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lyramycin)
- probenecid
- heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Dacă sunteţi însărcinată puteţi administra Moldamin doar cu recomandarea medicului. Discutaţi cu acesta despre riscurile şi beneficiile acestui tratament.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Pulbere pentru suspensie injectabilă

Tratamentul formelor uşoare de infecţie streptococică (scarlatină, angină, amigdalită, faringită, erizipel)

Adulţi

Se recomandă administrarea a 1-2 flacoane de 1,2 milioane UI la 7-14 zile.

Copii cu vârsta de 7-15 ani

Se administrează 1 flacon de 1,2 milioane UI; medicul va aprecia dacă mai este indicat un al doilea flacon după 3-7 zile.

Profilaxia reumatismului articular acut

Adulţi

Se recomandă administrarea unui flacon de 1,2 milioane UI la 10-12 zile în funcţie de nivelele penicilinei în sânge.

Copii cu vârsta de 7-15 ani

Se administrează 1 flacon de 1,2 milioane UI la 14-21 zile în funcţie de greutatea copilului şi de riscul pentru reumatism.

Tratamentul sifilisului

În primele 2 zile de tratament se injectează zilnic câte un flacon de 1,2 milioane UI, apoi câte 1 flacon la 4-5 zile, până la realizarea dozei totale potrivite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitaţie, confuzie, halucinaţii, tremor, convulsii, comă.

M

Momendol vezi Reuxen

Mononitron vezi Olicard

Monopril vezi Fosypril

Monoter vezi Olicard

Monural vezi Fosfomycinum

Morfina

Denumire comună internaţională: Morphynum

Alte denumiri comerciale: MSI Mundipharma, MST Continus, Sevredol, Vendal Retard

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Morfina este un analgezic extrem de puternic indicat în tratamentul durerilor moderate sau severe. Modul său de acţiune implică modificarea percepţiei durerii la nivelul creierului, dar la doze mari poate afecta şi alte organe, inclusiv sistemul respirator şi cel circulator.

Important de ştiut

Riscul de a deveni dependent de Morfină creşte odată cu doza sau perioada de timp administrată. La întreruperea bruscă a administrării pot apărea în primele 24 ore simptome de sevraj ca: nelinişte, somn agitat, rinoree (nas curgător), transpiraţii, lăcrimat excesiv, căscat, pupile dilatate. În 72 de ore de la oprirea administrării se pot adăuga celor mai sus menţionate următoarele simptome: dureri abdominale, apetit redus, greaţă, vărsături, diaree, dureri ale mâinilor şi picioarelor, dureri de spate severe, anxietate, agitaţie, bufeuri, frisoane, spasme şi fasciculaţii musculare, creşterea temperaturii corpului, bătăi cardiace şi respiraţii frecvente, strănut, insomnii, slăbiciune. Simptomele de sevraj dispar spontan, fără tratament, în 1-2 săptămâni. Totuşi este posibil ca durerile musculare, iritabilitatea şi insomniile să persiste încă 2-6 luni.

Administrarea corectă

Soluţia de Morfină se administrează de obicei în cabinetul medicului, policlinică sau spital. Dacă folosiţi soluţia la domiciliu urmaţi pas cu pas indicaţiile personalului medical. Acesta vă va învăţa cum să administraţi soluţia şi vă va lămuri eventualele neclarităţi.

M

Nu utilizaţi soluţiile de Morfină care conţin particule, sunt tulburi sau decolorate; nu utilizaţi de asemenea flacoanele care prezintă urme de lovire sau sunt crăpate.

Păstraţi produsul, acele şi seringile departe de copii sau animale de casă. Nu refolosiţi acele, seringile sau alte materiale. Întrebaţi personalul medical cum şi unde ar trebui să aruncaţi aceste materiale după folosire.

Administraţi comprimatele pe cale orală la fiecare 4 ore sau conform prescripţiei, preferabil o dată cu alimentele pentru a reduce discomfortul gastric.

Luaţi comprimatele cu eliberare prelungită de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei. Înghiţiţi-le întregi împreună cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi. Dacă mestecaţi sau zdrobiţi tabletele există riscul ca o cantitate periculoasă de Morfină să se elibereze deodată în organism.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- delir, dezorientare, halucinaţii, pierderea conştienţei
- dificultăţi la urinat
- bătăi cardiace anormale, palpitaţii
- tremor, convulsii
- respiraţii rare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: agitaţie, nelinişte, insomnii, schimbări de dispoziţie, tulburări de vedere, ameţeli, confuzie, dureri de cap, somnolenţă, lipsă de energie, slăbiciune, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, greaţă, constipaţie, libido scăzut, urinări frecvente, transpiraţii, pupile punctiforme.

M

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tratament cu cimetidină, clorpromazină (Plegomazin) sau alte fenotiazine, oxybat sodic, amitriptilină sau alte antidepresive triciclice, pareză intestinală suspectată sau cunoscută, obstrucţie intestinală, colită asociată tratamentului cu antibiotice, obstrucţie a căilor respiratorii superioare, atac de astm, pierderi de sânge masive, intervenţii ce necesită anestezie generală în viitorul apropiat, consum de alcool.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boală pulmonară obstructivă cronică, astm bronşic sau alte afecţiunii respiratorii, dificultăţi la înghiţire, traumatisme sau leziuni craniene recente, presiune intracraniană crescută, deformări ale coloanei vertebrale, boli de inimă, ficat, rinichi sau tiroidă, atac de cord recent, blocaj al stomacului, boală inflamatorie intestinală, intervenţii chirurgicale recente asupra stomacului, hipertrofie de prostată cu probleme urinare importante, istoric de convulsii, antecedente de abuz sau dependenţă de droguri, delirium tremens (formă de sevraj sever după întreruperea consumului de alcool), întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau mai frecvent decât v-a fost recomandat. Aşteptaţi încă puţin timp pentru ca Morfina să înceapă să acţioneze şi consultaţi medicul dacă credeţi că dozele sunt insuficiente pentru a controla durerea.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu Morfină.

Dacă aveţi ameţeli, greaţă, dureri de cap sau vă simţiţi confuz după administrarea Morfinei, aşezaţi-vă comod pentru ca o parte din aceste efecte să se reducă.

Ca şi tratamentul cu alte narcotice, cel cu Morfină poate determina depresie respiratorie, riscul fiind mai mare pentru persoanele în vârstă, persoanele cu probleme respiratorii sau cele cu condiţie fizică redusă. Dacă respiraţia dumneavoastră este anormal de lentă nu administraţi Morfina fără a consulta mai întâi medicul şi fără a avea prin preajmă echipamentul de resuscitare.

Efectuaţi exerciţii de respiraţie şi tuse pentru a scădea riscul de atelectazie (turtire parţială sau totală a plămânilor).

Morfina poate creşte riscul de convulsii dacă este administrată

M

persoanelor cu epilepsie.

Medicamentul poate afecta gândirea şi coordonarea şi poate da dureri de cap, ameţeli sau confuzie, de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţă, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranţa şi eficacitatea administrării morfinei la copii nu au fost confirmate de aceea utilizarea la aceştia ar trebui să se facă cu prudenţă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- naltrexona (Revia)
- fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac)
- risperidonă (Rispolept)
- clorpromazină (Plegomazin)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramină (Anafranil), doxepin
- barbiturice anestezice: thiopental
- relaxante musculare
- sedative
- diuretice
- mexiletin (Mexitil)
- rifampicină (Sinerdol)
- cimetidină
- ketorolac (Ketanov, Ketorol)
- oxybat sodic (Xyrem)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- alcool.

Sarcina şi alăptarea

Anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat. Deşi nu există dovezi că tratamentul de scurtă durată cu Morfină în sarcină poate afecta fătul, acest medicament este recomandat a se administra la gravide doar dacă potenţialele beneficii depăşesc net posibilele riscuri.

Medicamentul nu este indicat în timpul naşterii întrucât poate determina probleme respiratorii la nou-născut.

M

Nou-născuţii ale căror mame au folosit cronic Morfina pot prezenta simptome de sevraj după naştere.

Deoarece Morfina poate trece în laptele matern nu alăptaţi în timpul tratamentului. Dacă nu respectaţi această recomandare există riscul ca sugarul să aibă simptome de sevraj după oprirea alăptării.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul durerii severe şi cronice (de lungă durată)

Adulţi

Iniţial se recomandă administrarea a 5-30 mg la fiecare 4 ore, dar doza de început poate varia în funcţie de necesităţile individuale şi de tratamentele anterioare cu narcotice.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medicul curant.

- Comprimate cu eliberare prelungită

Tratamentul durerii severe şi cronice

Adulţi

Comprimatele cu eliberare prelungită sunt de obicei indicate persoanelor care primesc narcotice pentru a elibera durerea. Doza de început depinde astfel de doza zilnică de narcotice pe care o primea persoana. Ulterior medicul ajustează dozajul în funcţie de necesităţi. Comprimatele de 200 mg folosesc doar persoanelor ce tolerează narcoticele şi au nevoie de doze echivalente de Morfină de minim 400 mg pe zi. Avantajul comprimatelor cu eliberare îndelungată este că permite administrarea la intervale de 12 sau 24 ore. Unele persoane pot avea nevoie în continuare de comprimate cu acţiune rapidă care să fie administrate în crize, între 2 comprimate cu eliberare prelungită.

Copii

Dozajul este stabilit de către medicul curant în funcţie de severitatea durerii, greutatea şi talia copilului.

- Soluţie injectabilă

Tratamentul durerii moderate sau severe

Adulţi

Se recomandă administrarea intramusculară sau subcutanată a 5-20 mg Morfină (uzual 10 mg) la fiecare 4 ore, după necesităţi.

Eventual se pot injecta intramuscular 8-15 mg Morfină iar pentru dureri foarte intense doze adiţionale mai mici la fiecare 3-4 ore.

Pentru perfuzie intravenoasă se administrează circa 2-10 mg la o persoană de 70 kg. Se poate folosi un bolus de 2,5-15 mg în 4-5 mL ser fiziologic şi se injectează lent în 4-5 minute.

Dacă se doreşte perfuzarea intravenoasă continuă se adminis-

M

trează cu ajutorul injectomatului câte 0,1-1 mg/mL Morfină în dextroză 5%.

Copii

Doza recomandată este de 50-200 μg/kg la fiecare 4 ore până la maxim 10-15 mg per doză.

Durere cronică, severă asociată cancerului terminal

Iniţial doza de încărcare este de minim 15 mg administrată intravenos urmată apoi de perfuzie de 0,2-1 mg/mL Morfină. Cantitatea perfuzabilă poate varia între 0,8-80 mg/oră până la 160 mg/oră.

Intervenţii chirurgicale pe cord deschis

Uzual 0,5-3 mg/kg ca anestezic unic sau în combinaţie cu un anestezic potrivit.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: piele rece şi palidă, ameţeli, dureri de cap, confuzie, somn profund, respiraţii rare, bătăi cardiace rare, pupile mici sau dilatate, convulsii.

Mostrafin vezi Proscar

Movalis vezi Meloxicam

Moxcipam vezi Meloxicam

Moxilen vezi Amoxicilina

Moxilen Forte vezi Amoxicilina

MSI Mundipharma vezi Morfina

MST Continus vezi Morfina

Mucotreis vezi Humex expectorant

Muse vezi Vasaprostan

Myco-Flusemidon vezi Biazol

Mycoheal vezi Miconazol nitrat

Mycomax vezi Fluconazol

Mycospor vezi Biazol

Mycosyst vezi Fluconazol

Myfortic vezi Cellcept

Myolastan

Denumire comună internaţională: Tetrazepamum
Alte denumiri comerciale: Relaxam
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Myolastan este un relaxant muscular din clasa benzodiazepinelor util în principal pentru relaxare musculară şi diminuarea anxietăţii.

Contractura musculară este o tensiune musculară mai mult sau mai puţin dureroasă, exagerată şi prelungită, care poate limita mişcările.

Important de ştiut

În cazul tratamentului prelungit sau cu doze mari întreruperea administrării trebuie să se facă progresiv prin diminuarea dozelor la intervale de mai multe zile.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor adverse severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: somnolenţă, tulburări de memorie, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa

activă sau la alte benzodiazepine (ex. diazepam, bromazepam, lorazepam, medazepam, nitrazepam), miastenia gravis, insuficiență respiratorie.

Atenționări speciale

Tratamentul cu benzodiazepine poate da dependență fizică sau psihică mai ales dacă constă în doze mari, este de lungă durată sau se asociază cu alcool, medicamente pentru scăderea anxietății sau pentru inducerea somnului. La întreruperea bruscă a administrării este posibil să apară semne ale sindromului de abstinență sau ale sevrajului cu insomnii, dureri de cap, dureri musculare, neliniște, agitație, irascibilitate, dar acestea dispar spontan în câteva zile. Sistarea progresivă a tratamentului permite evitarea acestor efecte nedorite.

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli ale ficatului, rinichilor sau musculaturii întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Myolastan prezintă efecte sedative relativ minore la dozele uzuale totuși se recomandă evitarea șofatului, manipulării utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente ce deprimă activitatea sistemului nervos central
- fluvoxamin (Fevarin)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină. Administrarea îndelungată a Myolastanului în sarcină poate creea dependența fătului pentru medicament și poate duce la simptome de sevraj după naștere. De asemenea utilizarea medicamentului în ultima săptămână de sarcină poate determina probleme de reglare a temperaturii corpului, dificultăți respiratorii, dificultăți în alimentație, somnolență și slăbiciune musculară a nou-născutului.

Myolastan poate trece în laptele matern și poate da somnolență, dificultăți în alimentație și scădere în greutate la sugar, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate

Relaxare musculară, anxioliză

Adulți

Se începe de obicei cu administrarea unui comprimat seara la culcare și se crește progresiv cu câte ½ comprimat pe zi până se ajunge la 2 comprimate pe zi repartizate conform schemei: câte ½ cp dimineața și la prânz și 1 comprimat seara sau 1 priză unică seara. Persoanele spitalizate sau la pat pot începe cu 1 comprimat pe zi și pot crește apoi progresiv doza cu câte ½ comprimat pe zi până ajung la 3 comprimate pe zi repartizate în 2 prize (1 comprimat dimineața și 2 comprimate seara) sau 3 prize zilnice.

Vârstnicii pot avea nevoie de doze reduse la jumătate dar dozajul variază de la o persoană la alta și nu depinde de severitatea afecțiunii tratate ci de reacția fiecăruia la medicament. De cele mai multe ori durata tratamentului este doar de câteva zile.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include amețelile și somnolența.

N-Atenolol vezi Atenolol

N-Diclofenac vezi DiclofenacN-Furosemid vezi Furosemid

N-Ketoconazol vezi Ketoconazol

N-Metoclopramid vezi Metoclopramid

N-Paracetamol vezi Paracetamol

N-Piracetam vezi Piracetam

N-Piroxicam vezi Piroxicam

N-Prednison vezi Prednison

N-Propranolol vezi Propranolol

N-Ranitidin vezi Ranitidina

Nasacort vezi Triamcinolon Acetonid

Nasonex

Denumire comună internaţională: Mometasonum
Alte denumiri comerciale: Asmanex Twisthaler
Forme de prezentare: Pulbere inhalatorie, Spray nazal suspensie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nasonex conţine un corticosteroid cunoscut a reduce inflamaţia căilor nazale determinată de alergeni sau substanţele iritante din aer. Este indicat în prevenirea şi tratarea simptomelor alergice sezoniere inclusiv a congestiei nazale (nasului înfundat), rinoreei (nasului curgător), pruritului (mâncărimilor), strănutului.

Important de ştiut

Spray-urile nazale cu corticosteroizi pot determina rar perforaţii ale septului nazal. Dacă aveţi răni în această zonă sau aţi suferit de curând operaţii sau traumatisme nazale, nu folosiţi produsul până la vindecarea completă.

Administrarea corectă

Nasonex se administrează intranazal.

Înainte de prima folosire pompaţi de câteva ori până la apariţia unui nor fin de substanţă. Repetaţi procedura dacă a trecut mai mult de 1 săptămână de la ultima administrare.

Agitaţi flaconul înainte de fiecare utilizare.

Suflaţi nasul pentru a elibera căile respiratorii apoi cu capul înclinat uşor în faţă, acoperiţi una din nări, introduceţi aplicatorul nazal în cealaltă nară şi pulverizaţi. Pentru pulverizare, ţineţi degetul arătător şi mijlociu pe lateralele aplicatorului cât timp susţineţi baza flaconului cu policele (degetul mare). Trageţi aerul pe nară apoi scoateţi-l pe gură.

Repetaţi manevra şi pentru cealaltă nară.

Evitaţi pulverizarea în ochi sau direct pe septul nazal.

Urmaţi întocmai prescripţia, la intervalele de timp recomandate de medic şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

N

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- infecţii în gât sau nas
- dureri în piept
- oprirea creşterii la copii sau adolescenţi
- menstre neregulate, acnee, creştere în greutate, slăbiciune musculară
- pete albe în nas sau gură

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: iritaţie sau arsuri la nivelul nasului, sângerări nazale sau colorare în roz a mucusului, sinuzită, dureri în gât, tuse, wheezing (respiraţie şuierătoare), dureri de cap, dureri articulare şi musculare, dureri menstruale, infecţii virale, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi infecţii respiratorii, ulcere ale septului nazal, intervenţii chirurgicale sau traumatisme recente ale nasului, pojar, vărsat de vânt, varicelă, herpes ocular sau alte infecţii virale şi parazitare, infecţii cu bacterii sau ciuperci netratate, tuberculoză sau teste pozitive pentru tuberculoză, diaree.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi bine.

Beneficiile apar de regulă după un interval de 1-2 săptămâni. Anunţaţi medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutăţesc.

Nasonex poate întârzia vindecarea rănilor de aceea contactaţi medicul dacă apar leziuni nazale infectate.

Corticosteroizii pot deprima sistemul imunitar, predispunând la infecţii. Evitaţi contactul cu persoanele bolnave şi aglomeraţiile. Dacă nu aţi avut vărsat de vânt, varicelă sau pojar şi aţi avut contact cu persoanele bolnave în timpul acestui tratament, consultaţi imediat medicul.

Rareori spray-urile cu corticosteroizi pot creşte presiunea intraoculară sau pot favoriza apariţia cataractei. Dacă apar probleme de vedere în timpul tratamentului, anunţaţi medicul.

N

Corticosteroizii pot afecta creşterea dacă sunt folosiţi la copii şi adolescenţi, de aceea anunţaţi medicul în cazul în care apar întârzieri de creştere sub tratament cu Nasonex.

Nu folosiţi medicamentul la copiii cu vârsta sub 2 ani întrucât siguranţa şi eficacitatea administrării la această grupă de vârstă nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Medicamentul poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Nu se cunoaşte dacă Nasonex poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu vârsta peste 12 ani

Doza recomandată este de 2 pufuri în fiecare nară o dată pe zi.

Copii cu vârsta de 3-11 ani

Se recomandă administrarea a unui spray în fiecare nară o dată pe zi.

Pentru prevenirea alergiei sezoniere se începe tratamentul cu 2-4 săptămâni înaintea debutului sezonului cu polenuri.

Supradozare

Este puţin probabil ca o singură supradozare de Nasonex să fie periculoasă. Totuşi administrarea pe termen lung a unor doze mai mari decât cele indicate de medic pot determina apariţia simptomelor asociate excesului de corticosteroizi: menstre neregulate, acnee, obezitate, slăbiciune musculară. Anunţaţi medicul dacă observaţi aceste efecte.

Nebido vezi Undestor

Nebilet

Denumire comună internaţională: Nebivololum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nebiletul constituie un beta-blocant cu acţiune de lungă durată şi efecte preponderente asupra inimii. În plus faţă de celelalte beta-blocante poate destinde pereţii vaselor de sânge, de aceea este recomandat mai ales la pacienţii cu hipertensiune arterială şi diabet zaharat, nivele ridicate ale colesterolului în sânge sau cardiopatie ischemică.

Important de ştiut

Răspunsul tratamentului devine evident abia după 1-2 săptămâni de administrare continuă.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- bătăi cardiace rare (sub 50 pe minut)
- dureri de cap severe, ameţeli cu pierderea conştienţei
- retenţie de lichide cu mărirea de volum a gleznelor şi gambelor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: oboseală, extremităţi reci (degete, nas), parestezii (înţepături, furnicături, amorţeli ale mâinilor şi picioarelor), probleme cu somnul, coşmaruri, dureri de cap, depresie uşoară, senzaţie de uscăciune a ochilor, diaree, constipaţie, greaţă, vărsături, impotenţă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, bradicardie (bătăi cardiace rare), bloc cardiac gradul II sau III, tensiune arterială foarte scăzută, insuficienţă cardiacă necontrolată, şoc de origine cardiacă, astm bronşic, fenomene Raynaud

(cu albirea şi amorţirea extremităţilor la rece), claudicaţie intermitentă sau altă afecţiuni vasculare periferice, boli severe de ficat, sarcină, alăptare, feocromocitom (tumoră a glandei suprarenale).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu ficatul sau rinichii, hipotensiune arterială, aţi fost diagnosticat cu bloc atrio-ventricular de gradul I, angină pectorală Prinzmetal, astm bronşic sau alte afecţiuni respiratorii de tipul BPOC (bronhopneumopatiei obstructive cronice), aveţi diabet zaharat, hipertiroidie sau istoric de psoriazis, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Oprirea bruscă a tratamentului poate determina dureri în piept mai severe şi chiar atac de cord. Dacă doriţi să renunţaţi la acest tratament, consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă şi sigură a dozelor în 1-2 săptămâni.

În primele săptămâni de tratament cu antihipertensive este posibil să vă simţiţi obosit. Continuaţi tratamentul şi nu vă faceţi griji decât dacă apar şi alte simptome, caz în care trebuie să anunţaţi imediat medicul.

N

Monitorizaţi tensiunea arterială şi pulsul în timpul tratamentului.

Beta-blocantele pot estompa simptomele hipoglicemiei (ex. bătăi cardiace rapide, anxietate, slăbiciune, transpiraţii, ameţeli, somnolenţă, tulburări de vedere, dureri de cap, foame, tremor). Dacă sunteţi diabetic monitorizaţi nivelele glicemiei şi consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice, dacă este cazul.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de prescrierea unui tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Nebilet poate determina oboseală şi ameţeli, caz în care trebuie să evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau alte activităţi ce implică atenţie sporită până la dispariţia lor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiaritmice: amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină, digoxin, flecainidă (Tambocor), sotalol (Sotagamma)
- blocante ale canalelor de calciu: nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- clonidină
- alfa blocante: prazosin (Minipress)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- nitraţi: isosorbid mononitrat (Mononitron, Monoter, Olicard), isosorbid dinitrat (Diniter, Isodinit, Maycor)
- diuretice
- fenobarbital, fenitoin
- cimetidină
- rifampicină (Sinerdol)
- insulină.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Medicamentul nu ar trebui folosit pe durata sarcinii întrucât poate dăuna fătului.

Nebilet poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza zilnică este de 5 mg Nebilet dar aceasta poate varia în funcţie de valorile tensiunii arteriale, medicamentele asociate, existenţa insuficienţei renale sau hepatice, vârsta înaintată.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace foarte rare sau neregulate, dificultăţi respiratorii în special în poziţia culcat pe spate, wheezing (respiraţie şuierătoare), dureri de cap severe.

N

Nefrix

Denumire comună internațională: Hydrochlorothiazidum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Fiind un diuretic din clasa tiazidelor, Nefrixul este indicat în eliminarea excesului de lichide din organism ce poate apare în contextul anumitor boli sau al administrării unor medicamente.

Important de ştiut

Administrarea excesivă şi necontrolată a diureticelor tiazidice poate reduce nivelele de potasiu în organism şi consecutiv poate determina slăbiciune musculară, bătăi cardiace rapide sau neregulate iar în cazuri foarte severe chiar deces.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate, gură uscată
- oboseală inexplicabilă, slăbiciune generalizată persistentă
- mişcări necontrolate ale muşchilor, crampe musculare
- confuzie, tulburări de vedere
- vărsături
- scăderea dramatică a cantităţii de urină
- gută.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, uşoare dureri de cap, diaree, lipsa

N

poftei de mâncare, greaţă, incapacitatea de a menţine erecţia.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la hidroclorotiazidă sau alte medicamente sulfonamidice (ex. sulfametoxazol – Biseptol, glibenclamid – Maninil, acetazolamidă), incapacitatea de a urina.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, lupus eritematos sistemic, diabet zaharat, astm bronşic, gută, nivele crescute ale colesterolului sau lipidelor în sânge, concentraţii scăzute de sodiu, clor, potasiu sau magneziu în sânge, hipercalcemie, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

În primele săptămâni de tratament este posibil să vă simţiţi obosit; continuaţi administrarea întrucât această senzaţie dispare în timp.

De asemenea este posibil ca la începutul tratamentului să crească cantitatea sau frecvenţa urinărilor. Pentru a nu afecta somnul, încercaţi să luaţi ultima doză înainte de ora 6 seara.

Monitorizaţi atent tensiunea arterială şi prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră în vederea evaluării clinice şi eventual a recoltării de sânge pentru determinarea nivelelor electroliţilor (sodiului, potasiului, clorului) şi funcţiei rinichilor.

Uneori medicul poate recomanda consumarea de alimente bogate în potasiu sau suplimentarea dietei cu pastile de potasiu pentru contracararea efectelor hipopotasemiei. Respectaţi întru totul indicaţiile acestuia şi nu depăşiţi cantităţile sau dozele recomandate.

Nefrixul poate creşte glicemia de aceea trebuiesc semnalate imediat medicului semnele hiperglicemiei: sete, urinări frecvente, înroşirii bruşte, confuzie, respiraţii rapide sau cu miros de fructe.

Medicamentul poate creşte sensibilitatea la soare de aceea evitaţi expunerea la soare sau lămpi de bronzat. Folosiţi creme protectoare, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori urmează să vă expuneţi la soare pentru o perioadă prelungită de timp.

Tratamentul poate da ameţeli, dureri de cap şi chiar pierderi ale conştienţei, de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea de medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolen-

N

ţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea, diareea sau vărsăturile severe. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Nefrixul nu este recomandat copiilor deoarece siguranţa şi eficacitatea administrării la această grupă de vârstă nu au fost confirmate.

Vârstnicii trebuie să-l administreze cu precauţie pentru că pot fi mai sensibili la reacţiile adverse ale medicamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- digoxin
- antidiabetice: glibenclamid (Maninil), metformin (Diaformin, Diguan, Glucophage, Metfogamma, Siofor)
- insulină
- barbiturice: fenobarbital
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu Medrol)
- analgezice narcotice: codeină, morfină, fentanyl (Durogesic, Ionsys)
- colestiramină
- relaxante musculare nedepolarizante.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Medicamentul poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Nefrixul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Retenţie de lichide: insuficienţă cardiacă congestivă, ciroză hepatică, tratament cu corticosteroizi sau estrogeni, afecţiuni renale

Doza uzuală este de 25-100 mg pe zi, în una sau mai multe prize, zilnic sau o dată la 2-3 zile.

Hipertensiune arterială

Uzual se administrează 25 mg o dată pe zi, dar în funcţie de valorile tensionale şi de celelalte medicamente prescrise se poate creşte doza la 50 mg în 2 prize zilnice.

Copii

Dozajul pentru copii se ajustează în funcţie de greutate, în general situându-se în jurul valorii de 1-2 mg/kg/zi în 1-2 prize. Copiii cu vârsta sub 2 ani ar trebui să primească circa 12,5 mg/zi dar nu mai mult de 37,5 mg/zi, iar cei de 2-12 ani – 37,5 până la 100 mg/zi. Sugarii sub 6 luni pot avea nevoie de doze de până la 3 mg/kg/zi în 2 prize.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: gură uscată, urinări excesive urmate apoi de reducerea importantă a cantităţii de urină, ameţeli în special la ridicarea în picioare, crampe musculare, bătăi cardiace slabe sau neregulate.

Neo-Endusix vezi Tenoxicam

Neo-Enteroseptol vezi Imodium

Neoclarityn vezi Aerius

Neocopirin

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Neocopirin este o combinaţie de aspirină (antiinflamator nesteroidian care reduce în organism substanţele responsabile de inflamaţie şi durere) şi cafeină (substanţă care potenţează efectele aspirinei asupra durerii). În consecinţă, medicamentul poate fi folosit cu succes în tratarea durerilor de intensitate uşoară sau medie inclusiv a durerilor de cap şi migrenei, durerilor musculare sau articulare, crampelor menstruale, durerilor de spate, durerilor de dinţi, durerilor postoperatorii.

Important de ştiut

Nu administraţi medicamentul copiilor cu gripă sau varicelă (vărsat de vânt) deoarece poate apare o afecţiune severă cunoscută ca sindrom Reye.

Consultaţi medicul înainte de a administra acidul acetilsalicilic copiilor cu vârsta sub 12 ani pentru simptome de artrită sau reumatism.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de la intervale de 3-4 ore sau conform prescripţiei, fără a depăşi 6 comprimate pe zi, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Luaţi medicamentul cu un pahar mare de apă pentru a fi mai uşor de înghiţit.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi, respectând însă intervalul minim de 4 ore faţă de următoarea doză. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- scaune cu sânge sau negre ca păcura
- urini sau vărsături cu sânge
- greaţă, vărsături, dureri abdominale, icter (îngălbenirea ochilor şi pielii), sângerări inexplicabile, oboseală inexplicabilă
- febră necontrolabilă
- afectarea auzului sau chiar surditate, tinitus (ţiuituri în urechi)
- convulsii
- ameţeli, confuzie, halucinaţii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, pirozis (arsuri în capul pieptului), vărsături, nervozitate, anxietate, insomnii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, astm bronşic, ulcer gastroduodenal, tratament cu anticoagulante (fără aprobarea medicului).

N

Atenţionări speciale

Înaintea începerii administrării informaţi farmacistul dacă sunteţi alergic sau aţi avut alte probleme legate de tratamentul cu aspirină şi preparate cu ibuprofen, indometacin, diclofenac, ketoprofen sau alte antiinflamatorii nesteroidiene; dacă consumaţi alcool în fiecare zi; dacă este pentru prima dată când aveţi migrenă sau criza migrenoasă este diferită şi mai severă comparativ cu crizele obişnuite (caz în care este necesară consultarea medicului); este prima dată când aveţi dureri de cap şi aveţi mai mult de 50 ani; aveţi zilnic dureri de cap; aveţi dureri de cap după un traumatism cranian recent, tuse sau efort; aveţi ulcer gastroduodenal sau orice boală de ficat sau rinichi; aveţi probleme de coagulare a sângelui (ex. hemofilie) sau tendinţă la sângerare prelungită atunci când vă răniţi; aveţi astm bronşic, polipi nazali, sunteţi anxios sau aveţi insomnii.

Nu depăşiţi doza prescrisă. Nu administraţi medicamentul dacă este expirat.

Nu luaţi Neocopirin mai mult de 10 zile (respectiv 5 zile la copii) fără a consulta medicul. Opriţi administrarea şi anunţaţi imediat medicul dacă durerea nu se modifică sau se intensifică, febra este ridicată sau durează de mai mult de 3 zile.

Nu administraţi unui copil mai mult de 5 doze în 24 de ore fără aprobarea medicului

Pe durata administrării Neocopirinului limitaţi consumul de băuturi, alimente sau medicamente cu cafeină deoarece excesul de cafeină poate determina nervozitate, iritabilitate, bătăi cardiace rapide, insomnii.

Evitaţi asocierea Neocopirinului cu alcoolul deoarece pot apare probleme cu ficatul sau stomacul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- corticosteroizi: prednison
- anticoagulante: Acenocumarol, Trombostop, Sintrom
- Heparin, Clexane, Fragmin
- antidiabetice, insulină
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril

N

(Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)

- diuretice
- antigutoase: allopurinol (Milurit)
- medicamente pentru controlul convulsiilor: acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- acetazolamidă

Sarcina şi alăptarea

Neocopirin nu este recomandat în timpul sarcinii deoarece s-a observat că aspirina poate avea efecte nocive asupra fătului, îndeosebi asupra cordului. Dacă sunteţi gravidă nu administraţi medicamentul fără a consulta mai întâi medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea se recomandă să nu se alăpteze în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu vârsta peste 12 ani

Tratamentul durerilor uşoare şi febrei

1 comprimat la fiecare 3-4 ore, de cel mult 6 ori pe zi sau conform recomandărilor medicului.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, diaree, dureri abdominale, transpiraţii, convulsii, confuzie, bătăi cardiace neregulate.

Neorecormon vezi Epokine

Netromycine

Denumire comună internaţională: Netilmicinum
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Substanţa activă – netilmicina – aparţine clasei de antibiotice numită aminoglicozide. Este eficientă în tratarea unei game largi de infecţii bacteriene cu germeni sensibili (ex. Escherichia coli, klebsiella, enterobacter, stafilococ, piocianic, gonococ), inclusiv a celor respiratorii, urinare sau genitale, ale pielii, oaselor sau articulaţiilor, arsurilor, plăgilor şi infecţiilor postoperatorii, infecţiilor

tubului digestiv.

Important de ştiut

Rar pot să apară în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni după aceea, tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul în cazul apariţiei acestor probleme şi evitaţi administrarea din proprie iniţiativă a antidiareicelor sau analgezicelor, întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Administrarea corectă

Netromycine este o soluţie gata preparată ce se poate administra intravenos sau intramuscular, de 1-3 ori pe zi, conform prescripţiei.

Respectaţi procedura de administrare a soluţiilor injectabile. Nu folosiţi soluţiile cu particule în interior sau culoare modificată. Aruncaţi flacoanele cu urme de lovituri sau fisuri.

Păstraţi medicamentul, seringile şi acele departe de copii sau animale de case.

Aruncaţi acele, seringile şi celelalte materiale în saci colectori speciali, conform indicaţiilor personalului medical.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- ţiuituri sau alte zgomote în urechi, pierderea auzului
- ameţeli severe
- tulburări de vedere, dureri oculare
- sete intensă
- modificări ale cantităţii de urină în sensul creşterii excesive sau reducerii frecvenţei urinărilor
- bătăi cardiace rapide sau neregulate, hipotensiune arterială
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medi-

cul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, greaţă, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de sensibilitate la netilmicină sau alţi aminoglicozizi.

Atenţionări speciale

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect nu poate decât să selecteze bacteriile rezistente la produs.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale rinichilor, probleme cu auzul sau echilibrul determinate de afectarea nervului cranian, miastenia gravis sau alte afecţiuni neuromusculare, boală Parkinson.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să se multiplice mai departe.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomele persistă sau chiar se înrăutăţesc.

N

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- preparate cu paracetamol, aspirină sau alţi salicilaţi
- antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- analgezice (medicamente pentru dureri)
- alte antibiotice aminoglicozidice: amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), kanamicină (Pan-Kanamycine), neomicină (Dexagrane), streptomicină (Strevital), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex)
- vancomicină (Edicin, Vancomycin Teva)
- bacitracină (Oropivalone)
- aciclovir
- cisplatin (Platidiam, Sinplatin)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- methotrexat
- săruri de aur (Tauredon)
- hidroxiclorochină (Plaquenil)

- deferoxamină (Desferal).

Sarcina şi alăptarea

Experimental nu au fost observate efecte toxice ale medicamentului asupra fătului, totuşi este indicat ca tratamentul în perioada sarcinii şi lactaţiei să se facă numai la recomandarea medicului şi sub atenta lui supraveghere.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiilor cu germeni sensibili la netilmicină

Adulţi

Doza variază în funcţie de severitatea afecţiunii tratate, uzual fiind administrate intramuscular sau intravenos 4-6 mg/kg/zi în 1, 2 sau 3 prize egale pe zi, la intervale de timp regulate, 7-14 zile. În infecţii severe se pot administra doze de până la 7,5 mg/kg/zi în 3 prize egale, la interval de 8 ore. În gonoree se administrează intramuscular o singură doză de 300 mg.

Prematuri sau nou-născuţi la termen în prima săptămână de viaţă

Doza recomandată este de 6 mg/kg/zi în 2 prize zilnice, la interval de 12 ore.

Nou-născuţi cu vârsta peste 1 săptămână şi sugari

Uzual se folosesc doze de 7,5-9 mg/kg/zi

Copii

Se recomandă administrarea a 6-7 mg/kg/zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării preparatelor oftalmice pot include: ameţeli severe, tulburări de vedere, ţiuituri sau alte zgomote în urechi, bătăi cardiace rapide sau neregulate, pierderea auzului, convulsii.

N

Nettacin

Denumire comună internaţională: Netilmicinum
Alte denumiri comerciale: Nettavisc
Forme de prezentare: Picături oftalmice, Unguent oftalmic

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nettacin reprezintă un aminoglicozid de generaţia a treia, cu spectru larg de acţiune şi activitate bactericidă rapidă. Este indicat în tratamentul local al infecţiilor oculare externe şi ale anexelor ochiului cu germeni sensibili (ex. stafilococ auriu şi epidermidis, haemophilus influenzae, proteus, piocianic, klebsiella, gonococ).

Important de ştiut

Preparatele topice cu netilmicină conţin doze reduse de antibiotic şi nu determină reacţii adverse sistemice, în organism (ex. toxicitate asupra rinichilor sau auzului), tipice celorlalte antibiotice aminoglicozidice. Totuşi folosirea îndelungată a acestora poate favoriza dezvoltarea germenilor rezistenţi şi a fungilor (ciupercilor).

Administrarea corectă

Administraţi unguentul (Nettavisc) sau soluţia oftalmică (Nettacin) în ochiul afectat de 3-4 ori pe zi, conform indicaţiilor medicului.

Pentru administrarea medicamentului, înclinaţi capul pe spate şi cu privirea în sus trageţi de pleoapa inferioară în jos. În sacul conjunctival astfel descoperit aplicaţi numărul de picături prescris sau 1-1,5 cm din unguent. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 minute presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului.

Evitaţi contactul picurătorului sau a vârfului aplicatorului cu ochiul sau oricare suprafaţă.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea administrării şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră.

N

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- arsuri, înţepături, iritaţie, roşeaţă, prurit (mâncărimi), usturime la nivelul ochilor, tumefacţie şi urticarie a pleoapelor, sensibilitate la lumina puternică.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de sensibilitate la netilmicină sau alţi aminoglicozizi.

Atenţionări speciale

Acest medicament poate fi util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administraţi Nettacin numai la recomandarea medicului deoarece administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care acesta nu poate avea efect reuşeşte doar să selecteze bacteriile rezistente la produs.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Întreruperea mai devreme a tratamentului permite bacteriilor să se înmulţească în continuare, agravând infecţia.

Contactaţi medicul dacă sub tratament simptomele persistă sau chiar se înrăutăţesc.

Întrerupeţi administrarea şi consultaţi de asemenea medicul dacă apare iritaţie sau hipersensibilitate la medicament.

Nu purtaţi lentile de contact când folosiţi preparatele oftalmice cu netilmicină. Sterilizaţi lentilele conform instrucţiunilor producătorului şi cereţi aprobarea medicului înainte de reutilizare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antibiotice aminoglicozidice: amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), kanamicină (Pan-Kanamycine), neomicină (Dexagrane), streptomicină (Strevital), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex)
- vancomicină (Edicin, Vancomycin Teva)
- bacitracină (Oropivalone)
- aciclovir
- cisplatin (Platidiam, Sinplatin)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- deferoxamină (Desferal)
- săruri de aur (Tauredon)
- hidroxiclorochină (Plaquenil)
- methotrexat.

N

Sarcina şi alăptarea

Experimental nu au fost observate efecte toxice ale medicamentului asupra fătului, totuşi este indicat ca tratamentul în perioada sarcinii şi lactaţiei să se facă numai la recomandarea medicului şi sub atenta lui supraveghere.

Doze recomandate

- Picături oftalmice

1-2 picături de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei medicale.

- Unguent oftalmic

1 aplicaţie în sacul conjunctival de aproximativ 1 cm, de 3-4 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării preparatelor oftalmice pot include: înroşirea ochiului, prurit şi tumefacţie a pleoapelor, lăcrimare excesivă.

Nettavisc vezi Nettacin

Neurol SR vezi Xanax

Neuromultivit

Denumire comună internaţională: Combinaţie

Alte denumiri comerciale: Milgamma 100, Milgamma N, Milgamma NA

Forme de prezentare: Capsule moi, Comprimate filmate, Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Neuromultivit este un adjuvant al dietei bogat în vitamina B1, B6 şi B12. Este indicat ca tratament de întreţinere în nevrite, polinevrite şi nevralgii de diverse cauze (ex. polineuropatie diabetică şi alcoolică, migrenă, sindrom de compresie radiculară, pareză facială, herpes zoster). Vitamina B1 (tiamina) reglează metabolizarea hidraţilor de carbon (zaharurilor) care au importanţă deosebită în funcţionarea sistemului nervos. Vitamina B6 (piridoxina) reglează metabolizarea proteinelor, lipidelor (grăsimilor) şi a hidraţilor de carbon. Vitamina B12 (ciancobalamina) este indispensabilă pentru metabolismul celular, o vascularizaţie normală şi pentru funcţionarea sistemului nervos; reglează producţia de acizi nucleici, substanţe ce intră în componenţa nucleilor celulelor.

Important de ştiut

Nu administraţi simultan alte produse ce conţin vitamine B fără a avea aprobarea medicului.

Administrarea corectă

Administraţi de 1-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveţi probleme cu stomacul, puteţi lua Neuromultivit în timpul mesei pentru a reduce iritaţia mucoasei gastrice.

Capsulele se înghit nemestecate, după masă, cu puţin lichid.

Administraţi medicamentul la interval de cel puţin 2 ore faţă de tetracicline.

N

Dacă sunteţi inclus într-un program de dializă, luaţi Neuromultivit după terminarea şedinţei de dializă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Fiolele cu soluţie injectabilă trebuie ferite atât de căldură cât şi de lumină. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- înţepături sau amorţeli ale corpului

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: somnolenţă, dureri de cap, greaţă, diaree uşoară, transpiraţii, bătăi cardiace rapide.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de hipersensibilitate cunoscută la produs sau vreuna din componentele sale.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat, alăptaţi, luaţi zilnic medicamente, preparate din plante sau suplimente alimentare, sunteţi alergic la medicamente, alimente sau alte substanţe, aveţi anemie (în special anemie pernicioasă).

Nu luaţi doze mai mari de vitamine decât cele indicate de medic.

Nu se recomandă administrarea dozelor maxime de medicament mai mult de 4 săptămâni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- fenitoin

N

- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- isoniazidă
- epinefrina (Adrenalina, Anapen)

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă vitaminele B pot trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul în privinţa riscurilor asupra sugarului.

Doze recomandate

Tratament de întreţinere al nevritelor, polinevritelor şi nevralgiilor de diverse cauze

Doza uzuală este de 1 comprimat, capsulă sau drajeu de 1-4 ori pe zi, după mese. În cazurile grave cu dureri acute pot fi folosite soluţiile injectabile pentru a obţine efectele mai rapid. După trecerea fazei acute şi în afecţiunile mai uşoare se pot utiliza câte 2-3 injecţii pe săptămână, iar în intervalul dintre injecţii se pot administra câte 3-4 comprimate, drajeuri sau capsule pe zi.

Supradozare

Nu au fost raportate simptome ale supradozării totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Neurontin vezi Gabagamma

Neurostim vezi Piracetam

Neurotop vezi Carbamazepina

Nevralgin vezi Algocalmin

Nexium

Denumire comună internaţională: Esomeprazolum

Forme de prezentare: Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nexium reduce cantitatea şi aciditatea sucului gastric prin acţiunea sa asupra unei pompe aflate în mucoasa ce căptuşeşte

stomacul. Este administrat în tratamentul pirozisului (arsurilor de stomac) sau al esofagitei de reflux gastroesofagian (inflamaţia esofagului determinată de trecerea sucului gastric din stomac în esofag), împreună cu alte medicamente în tratamentul infecţiei cu Helicobacter pylori, în prevenirea ulcerului gastric şi duodenal mai ales la persoanele care folosesc alte medicamente ce pot afecta stomacul.

Important de ştiut

Eliberarea substanţei active trebuie să se facă treptat de aceea este recomandat să înghiţiţi comprimatele numai întregi, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală cu cel puţin 1 oră înainte de masă.

Înghiţiţi comprimatele întregi, împreună cu un pahar mare de apă. Dacă aveţi probleme la înghiţirea lor, le puteţi amesteca conţinutul cu o lingură de mere rase. Nu folosiţi sos de mere fierbinte. Administraţi imediat după mixare şi înghiţi sosul astfel obţinut fără a-l mesteca. Nu păstraţi amestecul pentru o administrare ulterioară.

Antiacidele pot fi administrate concomitent cu Nexium, conform recomandărilor medicului.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri severe în piept sau de stomac.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, balonare, diaree, constipaţie, uscăciunea gurii, dureri de cap, dureri toracice, tuse.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la esomeprazol sau alte medicamente similare din clasa inhibitorilor de protoni (ex. omeprazol, lansoprazol, pantoprazol).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia de scaune cu sânge sau negre ca păcura, vărsături cu sânge sau cu aspect similar zaţului de cafea, arsuri sau dureri de stomac puternice, dureri în piept intense sau modificate.

Nexium nu este indicat a fi administrat copiilor deoarece siguranţa şi eficacitatea la aceştia nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alţi inhibitori de protoni: omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez), lansoprazol (Lanzap, Lanzol, Levant), rabeprazol (Pariet)
- digoxin
- diazepam
- săruri de fier
- antifungice: ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- inhibitori de protează în tratamentul infecţiei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase).

Sarcina şi alăptarea

Efectele Nexiumului în timpul sarcinii nu au fost adecvat studiate. Dacă rămâneţi însărcinată sau intenţionaţi să aveţi o sarcină în timpul tratamentului anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Boală de reflux gastroesofagian

Doza uzuală este de 20 mg (1 comprimat) pe zi timp de 4 săptămâni. Dacă simptomatologia persistă se poate prelungi tratamentul încă 4 săptămâni.

Esofagită erozivă

Se pot administra 1-2 comprimate pe zi timp de 4-8 săptămâni iar în cazul vindecării incomplete se poate continua încă 4-8 săptămâni. Pentru menţinerea vindecării se poate lua apoi câte un comprimat pe zi.

Ulcer duodenal

În cazul în care se doreşte eradicarea bacteriei Helicobacter pylori răspunzătoare de ulcerul gastroduodenal, se administrează 40 mg Nexium pe zi timp de 10 zile, în asociere cu medicamentele antibiotice prescrise de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: vedere înceţoşată, confuzie, somnolenţă, transpiraţii excesive, uscăciunea gurii, greaţă, bătăi cardiace rapide, dureri de cap.

Niaspan

Denumire comună internaţională: Acidum nicotinicum
Forme de prezentare: Comprimate cu eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acidul nicotinic, cunoscut şi sub denumirea de vitamină B3, poate fi găsit în legume şi carne. Este indicat ca supliment al dietei la persoanele cu nivele ridicate în sânge ale colesterolului şi trigliceridelor, boală coronariană ischemică, ateroscleroză, tratament cu izoniazidă, alcoolism cronic.

Important de ştiut

Niaspan constituie doar o parte a tratamentului ce include dietă, exerciţii fizice, scădere în greutate şi alte medicamente. Respectaţi atent fiecare indicaţie oferită de medic.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul unei mese sărace în grăsimi sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi comprimatele întregi cu un pahar mare de apă rece, fără a le diviza, zdrobi sau mesteca înainte de înghiţire.

Administrarea cu lichide fierbinţi poate creşte riscul de efect-

adverse (ex. bufeuri, înroşirea corpului).

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace rapide, puternice, neregulate
- dificultăţi respiratorii
- ameţeli puternice, leşin
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- dureri musculare, slăbiciune, febră, simptome de răceală, urini închise la culoare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli uşoare, bufeuri de căldură, înroşirea pielii, furnicături, mâncărimi, uscarea pielii, transpiraţii, frisoane, crampe musculare, greaţă, diaree, balonare, insomnie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie la niacină, boli de ficat severe, ulcer gastric, sângerări active.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, ulcer gastric, diabet zaharat, gută, afecţiuni musculare ca miastenia gravis.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Uneori la începutul tratamentului cu Niaspan pot apare efecte adverse supărătoare ca înroşirea bruscă a pielii, bufeuri de căldură, furnicături, mâncărimi ale pielii, dar acestea dispar în timp

N

de cele mai multe ori. Medicul dumneavoastră vă poate prescrie câte o aspirină sau un alt antiinflamator nesteroidian (ex. ibuprofen, ketoprofen, diclofenac) cu 30 minute înaintea administrării Niaspanului, pentru a diminua aceste reacţii adverse. Consultaţi medicul în această privinţă.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua efectele adverse.

Evitaţi ridicarea bruscă de pe pat sau scaun pentru a nu ameţi.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării funcţiilor ficatului şi rinichilor sub tratament cu Niaspan.

Înaintea efectuării analizelor de urină informaţi medicul că sunteţi în tratament cu Niaspan deoarece acest medicament le poate modifica rezultatele.

Dacă opriţi tratamentul un timp, consultaţi medicul înaintea reluării administrării; poate fi necesară reînceperea la doze mici de medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte suplimente minerale sau multivitaminice cu acid nicotinic
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Caduet, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- isosorbid mononitrat (Mononitron, Monoter, Olicard), isosorbid dinitrat (Diniter, Isodinit, Maycor) sau pentaeritritil tetranitrat (Nitropector)
- nitroglicerină
- anticoagulante: Trombostop, Sintrom, Acenocoumarol
- prazosin (Minipress).

Sarcina şi alăptarea

Niaspan poate dăuna fătului de aceea anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată sau intenţionaţi să aveţi o sarcină pe parcursul tratamentului.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Uzual se administrează 1,5-3 g pe zi în mai multe prize, putându-se creşte doza până la 6 g pe zi.

N

Copii
Se recomandă administrarea a 100-250 mg pe zi în 3 prize dar se poate crește cu câte 250 mg pe zi la fiecare 2-3 săptămâni, în funcție de toleranță.

Supradozare
Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, amețeli, prurit (mâncărimi), înroșirea pielii.

Nicergolina vezi Sermion

Nicerium vezi Sermion

Nidoflor

Denumire comună internațională: Combinații (Nistatin + Neomicină sulfat + Triamcinolon acetonid)
Forme de prezentare: Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?
Nidoflor reprezintă o combinație de antifungic (nistatin), antibiotic (neomicină) și corticosteroid (triamcinolon) utilă în tratarea alergiilor de contact și infecțiilor pielii cu bacterii și ciuperci.

Important de știut
Dacă observați că după 2-3 săptămâni de tratament infecția nu s-a modificat sau chiar s-a agravat, consultați medicul pentru instituirea altei scheme de tratament.

Administrarea corectă
Administrați crema în strat subțire pe zona afectată de 2-3 ori pe zi, după prealabila curățare a acesteia. Masați ușor până la absorbția completă. Evitați acoperirea zonei tratate cu pansamente sau bandaje.
Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.
Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.
Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:
- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- infecții agravate
- inflamații severe ale pielii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: arsură sau senzație de uscăciune locală erupție pe piele asemănătoare acneei, decolorarea pielii, pierderea părului (îndeosebi de pe scalp), inflamația foliculilor de păr, iritație, mâncărimi, descuamări, vezicule, subțierea pielii, semne ale întinderii pielii, linii roșii purpurii pe piele.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la oricare dintre componentele cremei, infecții ale pielii cu virusuri (ex. herpes simplu, vaccina, varicela).

Atenționări speciale
Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.
Dacă folosiți crema în zona genitală, aveți grijă să purtați haine lejere.
Dacă apar reacții alergice sau iritație după administrarea cremei anunțați medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente
Nu au fost raportate interacțiuni ale Nidoflorului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea
Efectele în sarcină ale acestui medicament nu au fost adecvat studiate de aceea este indicat să informați medicul că sunteți însărcinată înainte de a folosi Nidoflor.
Nu este recomandată aplicarea cremei la gravide pe suprafețe întinse sau timp îndelungat.
Nu se cunoaște dacă medicamentul poate fi secretat în laptele matern, de aceea nu alăptați când folosiți crema dacă nu aveți aprobarea medicului.

Doze recomandate

Intertrigo de origine microbiană, candidozică sau mixtă, perionichii, dermite alergice de contact, microbiene sau candidozice

Se aplică crema în strat subţire pe zona afectată de 2-3 ori pe zi, masând uşor pentru a facilita pătrunderea în piele.

Supradozare

Supradozarea acută este puţin probabilă. Pe termen lung însă pot apare efecte ale supradozării în întreg organismul: creştere în greutate, creşterea excesivă a părului pe gât şi faţă, rotunjirea şi înroşirea feţei, creşterea tensiunii arteriale, creşterea glicemiei, creşterea frecvenţei urinărilor.

Nifecard vezi Nifedipin

Nifedipin

Denumire comună internaţională: Nifedipinum

Alte denumiri comerciale: Adalat, Cordipin, Corinfar, Epilat, Nifecard XL

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Comprimate retard, Comprimate eliberare modificată, Drajeuri

N

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nifedipin aparţine clasei blocanţilor canalelor de calciu. Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale, anginei pectorale şi anumitor tulburări de ritm cardiac. Interferă acţiunea calciului asupra vaselor de sânge, muşchiului inimii şi nervilor ce inervează inima, rezultând astfel relaxarea vaselor de sânge, contractarea mai slabă a inimii, pomparea unei cantităţi de sânge mai mici, respectiv încetinirea bătăilor inimii şi regularizarea lor.

Important de ştiut

Administraţi cu precauţie dacă sunteţi vârstnic deoarece puteţi fi mai sensibil la efectele adverse.

Administrarea corectă

Administraţi pe cale orală comprimatele simple de 3-4 ori pe zi iar pe cele cu eliberare lentă (retard) 1 dată pe zi, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi întregi comprimatele cu eliberare prelungită împreună cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi pentru ca eficacitatea lor să fie maximă.

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului pentru a nu creşte nivelele medicamentului în sânge şi implicit riscul de

efecte adverse.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- ameţeli puternice, leşin
- dureri toracice severe, bătăi cardiace neregulate, palpitaţii
- tumefierea mâinilor şi picioarelor
- dureri de cap persistente
- gingii umflate, dureroase, sângerânde.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, bufeuri, greaţă, arsuri de stomac, constipaţie, slăbiciune, oboseală, depresie, insomnii, tuse.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la Nifedipin.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu valvele cardiace, insuficienţă cardiacă sau alte boli de inimă, bradicardie (bătăi cardiace sub 55 pe minut), bloc cardiac gradul II sau III, tensiune arterială scăzută, boli de ficat sau rinichi, dificultăţi respiratorii, intervenţii chirurgicale recente sau programate în viitorul apropiat, tratament cu beta-blocante (ex. metoprolol, propranolol) oprit de curând.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine cele mai bune rezultate. Efectele maxime apar după câteva săptămâni de administrare continuă. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate.

Nifedipin poate da ameţeli sau dureri de cap de aceea evitaţi so-

N

fatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Consumaţi zilnic cel puţin 2-3 litri de lichide.

Măsuraţi periodic tensiunea arterială şi raportaţi medicului valorile obţinute.

Cântăriţi-vă săptămânal pentru a sesiza imediat creşterea în greutate anormală, prin reţinerea de lichide în organism.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten)
- fenobarbital, carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan)
- digoxin, chinidină
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- cimetidină, ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac), famotidină (Gastrosidin, Quamatal, Ulceran)
- fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucovim, Mycomax, Mycosyst), itraconazol (Orungal, Sporilin)
- rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- vincristină (Sindovin)
- imatinib (Glivec)
- fluoxetin (Anxetin, Floxet, Fluocim, Fluoxin, Fluval, Portal, Prozac)
- săruri de magneziu

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină

Nu se cunoaşte dacă Nifedipin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a discuta în prealabil cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor la care supuneţi sugarul.

Doze recomandate

Angină pectorală stabilă, angină vasospastică, hipertensiune arterială esenţială

- Comprimate

Doza se ajustează în funcţie de răspuns. Uzual se începe cu doza de 10 mg de 3 ori pe zi, urmând ca apoi să se administreze doze de 10-30 mg de 3 ori pe zi pentru a menţine efectele. La persoanele cu spasm al arterelor coronare, care irigă inima, se pot folosi doze de 20-30 mg de 3-4 ori pe zi pentru efecte optime. Doze mai mari de 120 mg pe zi sunt rareori necesare, în timp ce dozele de peste 180 mg pe zi nu sunt recomandate.

- Comprimate cu eliberare prelungită

Iniţial se administrează 30 sau 60 mg o dată pe zi, timp de 1-2 săptămâni, apoi se creşte doza în funcţie de necesităţi şi toleranţă până la cel mult 90-120 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli severe, pierderea conştienţei, bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate.

Nifluril

Denumire comună internaţională: Acidum niflumicum
Alte denumiri comerciale: Niflugel
Forme de prezentare: Capsule, Cremă, Gel

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Datorită efectelor sale antiinflamatorii, Nifluril este indicat în tratamentul anumitor boli reumatice, al artrozelor, inflamaţiilor tendoanelor, inflamaţiilor gâtului, urechilor sau gurii.

Important de ştiut

Administrarea medicamentului în doze mari sau pe perioade îndelungate, mai ales în combinaţie cu fumatul şi consumul de alcool poate creşte riscul de apariţie a ulcerului gastric sau duodenal şi a sângerărilor gastrointestinale. Anunţaţi imediat medicul dacă în timpul tratamentului apar dureri abdominale severe, scaune cu sânge sau negre lucioase, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea..

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore.

Tabletele pot fi mai bine tolerate dacă se administrează în timpul mesei. După administrare, evitaţi poziţia culcată cel puţin

sfert de oră pentru a preveni iritarea esofagului.

Aplicaţi crema sau gelul pe zona dureroasă de 2 ori pe zi apoi masaţi uşor pentru a facilita absorbţia.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- vezicule pe piele şi mucoase
- dureri de stomac persistente sau insuportabile, dureri abdominale severe
- vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea, scaune cu sânge sau negre ca păcura
- îngălbenirea ochilor şi pielii, oboseală inexplicabilă, greaţă, vărsături, urini închise la culoare, scaune decolorate
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tumefacţii ale picioarelor, creştere rapidă şi inexplicabilă în greutate
- crize de astm bronşic
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- sângerări neobişnuite.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, greaţă, diaree, dureri de cap, sensibilitate crescută la razele UV.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la medicament, aspirină sau alte medicamente din clasa antiinflamatoarelor nesteroidiene, ulcer gastric sau duodenal dureros, boli severe ale ficatului sau rinichilor, tratament cu anticoagulante (ex. Trombostop, Sintrom, heparină), alte antiinflamatoare nesteroidiene sau aspirină în doze mari, trimestrul III de sarcină, lactaţie, vârsta sub 12 ani.

N

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi istoric de afecţiuni digestive (hernie hiatală, esofagită, ulcer gastric sau duodenal, hemoragii digestive), boli de inimă, ficat sau rinichi.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate sau pe perioade mai lungi fără aprobarea medicului.

Nu folosiţi aspirină sau alte antiinflamatoare în timpul tratamentului cu Nifluril fără a consulta medicul.

Ca şi celelalte antiinflamatoare nesteroidiene, Nifluril poate creşte riscul de apariţie a atacului de cord şi a altor probleme grave ale vaselor de sânge, mai ales dacă se foloseşte în tratamentul de lungă durată.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră în vederea monitorizării bolii tratate şi detectării efectelor adverse, inclusiv prin măsurarea tensiunii arteriale, efectuarea hemoleucogramei şi testelor funcţionale renale.

Medicamentul poate da ameţeli sau somnolenţă, de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Evitaţi pe cât posibil expunerea la soare sau la lămpi cu UV, folosiţi creme protectoare, purtaţi ochelari de soare şi haine adecvate în timpul verii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- corticosteroizi: prednison
- anticoagulante orale: Trombostop, Sintrom
- heparin

N

- ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter)
- diuretice
- methotrexate (Antifolan) în doze mari
- antidiabetice orale: tolbutamid.

Sarcina şi alăptarea

Nifluril poate dăuna fătului, mai ales dacă este administrat în ultimul trimestru de sarcină. Dacă suspectaţi sarcina anunţaţi imediat medicul; acesta vă va explica care sunt riscurile date de utilizarea medicamentului în timpul sarcinii.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Afecţiuni acute severe

Se recomandă administrarea a câte 2 capsule de 2 ori pe zi, în timpul mesei. Dacă se foloseşte Nifluril cremă se aplică local de 2-3 ori pe zi. Supozitoarele Nifluril se administrează intrarectal, dimineaţa şi seara.

Boli reumatice cronice

Pe termen lung se administrează câte 1 capsulă de 2 ori pe zi, în timpul mesei de prânz şi seară.

N

Supradozare

Simptomele supradozării pot include: greaţă sau dureri de stomac severe, vărsături cu aspect de zaţ de cafea, sângerări neobişnuite, somnolenţă, respiraţii rare, scăderea cantităţii de urină, ameţeli puternice, convulsii, pierderea conştienţei. Dozele mari pot determina pe termen lung modificări ale oaselor numite fluoroze.

Nifluril vezi Niflugel

Nilogrin vezi Sermion

Nimesil vezi Nimesulid

Nimesulid

Denumire comună internaţională: Nimesulidum

Alte denumiri comerciale: Aflogen, Aponil, Aulin, Coxtral, Lemesil, Nimesil, Nise, Sulidamor

Forme de prezentare: Comprimate, Pulbere pentru suspensie orală, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nimesulid reprezintă un antiinflamator nesteroidian indicat în tratamentul inflamaţiilor articulare, bolilor reumatice, durerilor posttraumatice sau postoperatorii, entorselor şi luxaţiilor. Poate fi util de asemenea în scăderea febrei şi ameliorarea durerii determinate de inflamaţia acută a căilor respiratorii superioare, cavităţii bucale, tractului urinar şi genital.

Important de ştiut

Nimesulid nu este recomandat a fi administrat pe termen lung. În mod normal durata tratamentului nu trebuie să depăşească 15 zile.

Administrarea corectă

Administraţi pe cale orală capsulele sau plicurile cu pulbere sau granule, de 2 ori pe zi (dimineaţa şi seara) sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Adăugaţi conţinutul unui plic în circa 100 mL de apă apoi consumaţi soluţia imediat după dizolvare

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

N

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de stomac persistente sau insuportabile, dureri abdominale severe
- vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea, scaune cu sânge sau negre ca păcura
- sângerări neobişnuite
- îngălbenirea ochilor şi pielii, oboseală inexplicabilă, greaţă, vărsături, urini închise la culoare, scaune decolorate

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoare dureri sau arsuri de stomac, greaţă, vărsături, dureri de cap, ameţeli.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la nimesulid sau insuficienţă renală severă, boli de ficat active, tulburări de coagulare a sângelui, sângerări ale tractului intestinal, ulcer gastric sau duodenal activ sau în antecedente.

Atenţionări speciale
Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi istoric de afecţiuni digestive (hernie hiatală, esofagită, ulcer gastric sau duodenal, hemoragii digestive), boli de inimă, ficat sau rinichi.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate sau pe perioade mai lungi fără aprobarea medicului.

Nu folosiţi aspirină sau alte antiinflamatoare în timpul tratamentului cu Nimesulid fără a consulta medicul.

Medicamentul poate da ameţeli de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- corticosteroizi: prednison
- anticoagulante: Trombostop, Sintrom
- heparin, enoxaparină (Clexane)
- ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter)
- diuretice
- antidiabetice orale: tolbutamid.

N

Sarcina şi alăptarea
Nimesulid poate dăuna fătului, mai ales în ultimul trimestru de sarcină.

Dacă suspectaţi sarcina anunţaţi imediat medicul; acesta vă va explica care sunt riscurile date de utilizarea medicamentului în timpul sarcinii.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate
Antiinflamator

Doza uzuală folosită pentru adulţi şi copiii cu vârsta peste 12 ani este de 100 mg de 2 ori pe zi. La nevoie se poate creşte până la cel mult 400 mg pe zi.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, dureri de stomac intense, vărsături în zaţ de cafea, sângerări neobişnuite, ameţeli severe, convulsii, pierderea conştienţei.

Nise vezi Nimesulid

Nistatina

Denumire comună internaţională: Nystatinum
Alte denumiri comerciale: Stamicin
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Cunoscută pentru proprietăţile sale antifungice, Nistatina este utilizată în tratarea infecţiilor cu ciuperci ale pielii, unghiilor, mucoaselor, cavităţii bucale, tubului digestiv sau vaginului, extinse sau rezistente la tratamentele locale. Poate fi administrată profilactic, pentru prevenirea micozelor bucale sau intestinale, în cursul tratamentelor îndelungate cu antibiotice cu spectru larg de acţiune (ex. tetraciclină, doxiciclină, cloramfenicol), mai ales la persoanele cu multiple afecţiuni, operate sau aflate în tratament cu corticosteroizi.

Important de ştiut
Nistatina nu este indicată în tratamentul infecţiilor profunde ale organelor deoarece se absoarbe în cantitate redusă la nivelul intestinului, insuficientă pentru a fi eficientă terapeutic.

N

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore şi pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu o cantitate mică de lichid, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi.

Se recomandă ca timp de 1 oră după fiecare administrare să nu se consume alimente sau lichide.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţii alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, crampe, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la nistatină sau micoze profunde, viscerale.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi doze mai mari sau pe perioade mai lungi decât cele indicate de medic.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei chiar dacă observaţi ameliorarea simptomelor. Oprirea bruscă a tratamentului înainte de eradicarea infecţiei favorizează complicarea infecţiei.

Anunţaţi medicul în cazul lipsei răspunsului, înrăutăţirii simptomelor sau apariţiei reacţiilor adverse.

Se recomandă evitarea în timpul tratamentului cu Nistatină a

N

medicamentelor care modifică tranzitul intestinal, a pansamentelor digestive şi în general a tuturor medicamentelor care împiedică contactul nistatinei cu mucoasa digestivă. Pentru mai multe informaţii consultaţi prospectele medicamentelor administrate.

Nistatina nu afectează capacitatea de a conduce vehiculele sau de a folosi utilajele grele.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost descrise interacţiuni ale Nistatinei cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă nistatina poate afecta embrionul sau fătul dat fiindcă absorbţia medicamentului din tubul digestiv este neglijabilă. Ca urmare nu este recomandată folosirea Nistatinei în timpul sarcinii decât dacă este absolut necesar şi numai după cântărirea atentă a raportului beneficiu matern / risc fetal.

Utilizarea medicamentului în timpul perioadei de lactaţie trebuie să se facă cu prudenţă, urmărind apariţia eventualelor efecte adverse la sugar (ex. diaree, refuzul suptului).

Doze recomandate

Infecţii cu ciuperci la adulţi şi copii cu vârsta peste 1 an

Uzual se administrează 500.000-1.000.000 unităţi (corespunzător a 1-2 comprimate) de 3-4 ori pe zi la adulţi sau 1.000.000-4.000.000 unităţi pe zi în mai multe prize la copiii cu vârsta peste 1 an. Durata medie a tratamentului este de 7 zile dar acesta se poate prelungi în funcţie de severitatea afecţiunii tratate. Tratamentul continuă încă 24 ore după vindecare.

Supradozare

Deoarece nistatina se absoarbe în cantitate neglijabilă în organism după administrarea orală, nu au fost raportate semne de toxicitate sistemică. În caz de supradozare pot apărea doar reacţii adverse digestive (diaree, vărsături, dureri de stomac, diaree) datorită iritaţiei mucoasei gastrointestinale.

Nitroderm vezi Nitroglicerina

Nitrofurantoina

Denumire comună internaţională: Nitrofurantoinum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nitrofurantoina este un antibiotic recomandat în tratamentul

N

infecţiilor urinare acute cu bacterii sensibile. Poate fi folosită de asemenea în profilaxia de durată a infecţiilor urinare recurente, după sterilizarea prealabilă a urinei cu un antibiotic eficient.

Important de ştiut

Medicamentul acţionează mai bine dacă urina este acidă. În acest sens consumaţi mai ales alimente care cresc aciditatea urinei: lapte, brânză, carne roşie, peşte, ouă, cereale, paste făinoase, afine, prune, nuci, alune, ciocolată.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală 1 dată pe zi (pe termen lung) sau de 4 ori pe zi, conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore.

Înghiţiţi tabletele cu un pahar mare de apă. Administraţi cu lapte sau alimente pentru a reduce durerile de stomac şi pentru a creşte absorbţia medicamentului în organism.

Evitaţi administrarea medicamentelor ce conţin magneziu în interval de minim 2 ore faţă de Nitrofurantoină deoarece acestea pot reduce cantitatea absorbită de medicament.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- febră, frisoane, tuse, greutate în respiraţie, wheezing (respiraţie şuierătoare), dureri în piept
- îngălbenirea pielii şi ochilor, urini închise la culoare şi scaune decolorate
- paloare, extenuare fizică şi psihică
- oboseală sau slăbiciune neobişnuită, pierderea sensibilităţii unei părţi a corpului
- tulburări de vedere
- furnicături, amorţeli ale mâinilor şi picioarelor.

N

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: urini închise la culoare, ameţeli, dureri de cap, somnolenţă, greaţă, vărsături, colici abdominale, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la medicament, insuficienţă renală severă, deficit de glucozo-6-fosfat dehidrogenază, tratament cu acid nalidixic - Nalixid (antagonism), ultima lună de sarcină, în timpul travaliului sau naşterii, la nou-născuţi.

Atenţionări speciale

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la nitrofurantoină

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi, diabet zaharat, anemie, carenţă în vitamine B sau deficit al enzimei glucozo-6-fosfat dehidrogenaza deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă a răspunsului la tratament.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Administraţi întreaga cantitate de medicament prescrisă chiar dacă vă simţiţi mai bine. Sistarea tratamentului prea devreme sau omiterea dozelor scade eficacitatea nitrofurantoinei, selectând cele mai rezistente bacterii şi permiţând microorganismelor să se multiplice mai departe.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Tratamentul antibiotic ar trebui continuat aproximativ 1 săptămână sau minim 3 zile după obţinerea unei uroculturi negative.

Nitrofurantoina poate colora urina în brun fără să reprezinte un semnal de alarmă.

La începutul tratamentului este posibil să apară reacţii pulmonare cu tuse, febră, frisoane, dificultăţi respiratorii şi dureri în piept. Aceste efecte vor dispărea imediat după întreruperea administrării

Rar şi în special la persoanele care primesc tratament cu nitrofurantoină mai mult de 6 luni este posibil să apară modificări fibrotice ale plămânilor, manifestate în formele avansate prin tuse persistentă, greutate în respiraţie şi stare generală proastă.

Alte efecte relativ rare ale medicamentului includ hepatita, neuropatia periferică (afecţiune a nervilor periferici caracterizată

N

prin slăbiciune musculară sau pierderea sensibilităţii) şi anemia hemolitică secundară distrugerii eritrocitelor (celulelor roşii) de către medicament.

Pentru prevenirea reacţiilor adverse menţionate mai sus este necesară monitorizarea atentă a tratamentului de lungă durată prin examinări medicale periodice.

Înainte de măsurarea glicozuriei (test pentru titrarea glucozei în urină) informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament deoarece pot apare rezultate false.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- săruri cu magneziu
- probenecid.

Sarcina şi alăptarea

Nitrofurantoina nu prezintă risc evident pentru făt atunci când este administrată în timpul sarcinii. Totuşi medicamentul ar trebui evitat în apropierea termenului (săptămâna 38-42 de sarcină), în timpul travaliului şi naşterii sau când debutul travaliului este iminent.

Dacă sunteţi însărcinată nu administraţi nitrofurantoina fără a consulta mai întâi medicul.

Nitrofurantoina poate trece în laptele matern putând afecta sugarul, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Medicamentul nu ar trebui fi folosit la nou-născuţi (copiii cu vârsta sub o lună) deoarece aceştia nu pot elimina corespunzător medicamentul din organism, crescând riscul de efecte adverse.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiei urinare cu colibacili, enterococi, Klebsiella sau stafilococi aurii sensibili

Adulţi

Doza recomandată la adulţi este de 50 sau 100 mg (1/2 sau 1 comprimat) de 4 ori pe zi, timp de 1-2 săptămâni. Pentru prevenirea infecţiei urinare pe termen lung se pot folosi doze mai mici, de 50 sau 100 mg o dată pe zi, seara la culcare.

Copii mai mari de 1 an

În infecţiile acute se recomandă doze de 5 mg/kg/zi în 4 prize zilnice iar în infecţiile cronice – 2,5 mg/kg/zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include greaţa şi vărsăturile.

Nitroglicerina

Denumire comună internaţională: Nitroglycerinum

Alte denumiri comerciale: Deponit, Nitroderm, Nitromint, Trinitrosan

Forme de prezentare: Comprimate sublinguale, Sistem transdermic, Spray sublingual, Concentrat pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nitroglicerina acţionează prin dilatarea vaselor de sânge şi reducerea efortului pe care trebuie să-l depună inima pentru a pompa sângele în vase. Prin urmare scade nevoia de oxigen a inimii şi scade frecvenţa episoadelor cu dureri anginoase, determinate de oxigenarea insuficientă a inimii. Este recomandată pentru profilaxia şi tratarea durerilor de inimă ce nu răspund la celelalte medicamente antianginoase, tratamentul hipertensiunii arteriale asociată unor serii de intervenţii chirurgicale, inducerea hipotensiunii arteriale controlate, reducerea încărcăturii cordului.

Important de ştiut

Nitroglicerina poate da dureri de cap severe, în special la începutul folosirii ei. Nu renunţaţi la tratament întrucât aceste dureri vor scădea în timp ca intensitate. Consultaţi medicul înainte de a administra orice fel de medicament pentru dureri de cap.

Administrarea corectă

La primul semn de criză dureroasă plasaţi sub limbă sau în spaţiul dintre limbă şi gingii 1 comprimat sublingual apoi lăsaţi să se dizolve lent. Nu mestecaţi şi nu înghiţiţi comprimatul sublingual. Dacă este necesar puteţi repeta după 5 minute dar fără a depăşi doza de 3 comprimate în 15 minute. Pentru profilaxie puteţi lua comprimatul cu 5-10 minute înaintea activităţilor ce ştiţi că vă provoacă criza.

Înghiţiţi întregi comprimatele cu eliberare prelungită împreună cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi. Deoarece sunt special concepute pentru a elibera treptat substanţa activă în organism, zdrobirea sau mestecarea comprimatelor retard pune în libertate deodată o cantitate mult prea mare de medicament.

Nu inhalaţi spray-ul; aplicaţi pe limbă sau sub aceasta în criză sau anticipator cu 5-10 minute înaintea activităţii declanşatoare. Nu agitaţi flaconul înainte sau în timpul utilizării.

Sistemul transdermic se aplică zilnic într-o zonă lipsită de păr şi nesupusă mişcărilor (ex. piept, zona superioară a braţului). Alter-

nați zonele de aplicare în fiecare zi pentru a evita iritarea pielii. Nu aplicați pe extremități sau pe pielea iritată, zgâriată sau cu cicatrici. Odată aplicat nu deranjați și nu încercați să desfaceți plasturele. Îndepărtați sistemul seara înainte de culcare (sau conform indicațiilor medicului) pentru a preveni toleranța, obișnuirea organismului cu medicamentul și reducerea efectelor sale. Reamintiți-vă să aplicați un nou sistem în dimineața următoare, la trezire.

Concentratul de nitroglicerină pentru soluție perfuzabilă se administrează de cele mai multe ori la spital sau în cabinetul medicului. Dacă folosiți concentratul acasă respectați procedura de injectare intravenoasă. Diluați nitroglicerina în soluție de dextroză 5% sau clorură de sodiu 0,9%; nu administrați nitroglicerina nediluată. Mixați concentratul doar în flacoane de sticlă și nu amestecați cu alte medicamente.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – cum nitroglicerina este de obicei folosită la nevoie, nu este necesară respectarea vreunei scheme. În schimb dacă luați regulat medicamentul, administrați doza omisă imediat ce vă amintiți; dacă următoarea doză trebuie administrată în mai puțin de 2 ore, săriți doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze deodată pentru a recupera doza omisă.

N

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Păstrați spray-ul departe de flacăra deschisă sau căldura excesivă (ex. în mașină într-o zi toridă); flaconul poate exploda dacă se supraîncălzește. Aruncați medicamentele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice intense
- bătăi cardiace rare, rapide sau neregulate, palpitații
- tulburări de vedere
- gură uscată
- dureri de cap, greață, vărsături, transpirații, paloare, leșin
- febră, dureri în gât, dureri de cap, numeroase vezicule pe piele, descuamare, erupții pe piele

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe

continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: înțepături sau senzația de arsură a gurii, amețeli, bufeuri, dureri de cap, transpirații abundente, paloare, greață, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la nitroglicerină sau la alți nitrați (Diniter, Isodinit, Maycor, Nitropector, Olicard), suspiciune de atac de cord, presiune crescută intracraniană, hemoragie cerebrală, anemie severă, glaucom cu unghi închis, administrare recentă de preparate pentru tratamentul disfuncțiilor erectile (ex. Viagra).

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă sunteți însărcinată sau alăptați, consumați zilnic băuturi alcoolice, sunteți cunoscută cu insuficiență cardiacă, boli de ficat sau rinichi severe, glaucom, migrenă, hipertiroidie, hipotensiune arterială, aveți în istoricul recent traumatisme craniene, atac de cord sau atac cerebral. În situațiile mai sus enunțate poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă a răspunsului la tratament.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de către medic. Nu administrați doze mai mari sau pe perioade mai lungi decât cele recomandate.

N

După aplicarea comprimatului sublingual puteți simți o ușoară senzație de arsură sau înțepătură a limbii dar aceasta nu se corelează neapărat cu eficacitatea comprimatului. Nu administrați mai multe comprimate doar pentru că nu simțiți aceste efecte.

Dacă este posibil încercați să vă așezați și să vă odihniți după ce luați Nitroglicerina deoarece pot apare amețeli și chiar pierderi ale conștienței.

Dacă luați regulat nitroglicerină pentru prevenirea anginei pectorale, nu întrerupeți brusc administrarea deoarece există riscul unei crize anginoase mai severe.

Anunțați ambulanța în cazul în care durerea nu a cedat la administrarea a 3 doze de nitroglicerină repetate la interval de 5 minute, vă simțiți slăbit, respirați cu dificultate, sunteți amețit, vă este greață, aveți dureri de cap.

Este recomandat să notați pe flacon data deschiderii acestuia pentru ca după 6 luni de la deschidere să puteți arunca comprimatele nefolosite.

Notați data pe plasture (sistem transdermic) pentru a vă reaminti dacă a fost sau nu folosit.

Este important să aveți oricând acest medicament la îndemână. Reînnoiți din timp prescripția înainte ca stocurile dumneavoastră

să se apropie de sfârşit.

Medicamentul poate determina ameţeli, dureri de cap, tulburări de vedere sau pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică vigilenţă, coordonare sau dexteritate până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Nitroglicerina nu este recomandată copiilor deoarece eficacitatea şi siguranţa administrării la aceştia nu au fost confirmate.

Nitroglicerina poate afecta anumite teste de laborator de aceea este necesar ca medicul să fie informat că aţi folosit în prealabil acest medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- alte medicamente pentru hipertensiune arterială
- bronhodilatatoare: ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva)
- dihidroergotamină, ergotamină
- salicilaţi: aspirină
- heparină, alteplază (Actilyse)
- antidepresive: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- medicamente pentru tratarea afecţiunilor psihiatrice: clorpromazin (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- tadalafil (Cialis)
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- vardenafil (Levitra, Vivanza)
- alte medicamente care determină uscarea gurii.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Nitroglicerina poate fi periculoasă pentru făt.

N

Nu se cunoaşte dacă Nitroglicerina poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Angină pectorală

- Comprimate sublinguale

1 comprimat la primul semn de criză, eventual cu repetare la interval de 5 minim, fără a depăşi doza de 3 comprimate în 15 minute. Profilactic se administrează 1 comprimat sublingual cu 5-10 minute înaintea activităţii cunoscute a precipita o criză dureroasă.

- Comprimate cu eliberare prelungită

Iniţial 1 comprimat de 3 sau 4 ori pe zi, apoi se creşte treptat până la doza eficientă sau până când efectele adverse limitează creşterea dozei.

- Spray sublingual

În criză se administrează 1 sau 2 pufuri pe limbă sau sub aceasta, repetând la nevoie la fiecare 5 minute dar fără a depăşi mai mult de 3 doze în decurs de 15 minute. Profilactic se pot pulveriza 1-2 doze cu circa 10 minute înaintea activităţii ce precipită criza.

- Sistem transdermic

Iniţial 0,2-0,4 mg/oră printr-un sistem aplicat zilnic, apoi ca tratament de întreţinere – sisteme adiţionale sau doze mai mari în funcţie de răspuns.

- Concentrat perfuzabil intravenos

Iniţial se administrează 5 μg/minut cu ajutorul injectomatului iar apoi se creşte sub monitorizare atentă cu câte 5 μg la fiecare 3-5 minute, până la apariţia răspunsului. Dacă nu apare nici un răspuns la doza de 20 μg/minut se creşte cu câte 10-20 μg/minut până la obţinerea efectului dorit.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, scaune diareice cu sânge, dureri de cap puternice, bufeuri, transpiraţii, bătăi cardiace rapide sau neregulate, palpitaţii, dificultăţi respiratorii, tulburări de vedere, confuzie, febră, convulsii.

Nitromint vezi Nitroglicerina

Nizatidin vezi Nizotin

Nizoral vezi Ketoconazol

N

Nizotin

Denumire comună internaţională: Nizatidinum
Alte denumiri comerciale: Axid, Nizatidin
Forme de prezentare: Capsule, Concentrat pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Nizotin aparţine clasei de medicamente numită antagonişti ai receptorilor de histamină. Acţionează prin reducerea cantităţii de acid la nivelul stomacului. Indicaţiile sale includ prevenirea şi tratarea ulcerului gastric sau duodenal, tratarea hiperacidităţii gastrice (caracterizată prin producerea excesivă de acid de către stomac), tratarea bolii de reflux gastroesofagian (determinată de refluarea acidului din stomac în esofag).

Important de ştiut

Nizotin poate masca cancerul de stomac de aceea consultaţi medicul dacă problemele au reapărut după terminarea curei.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore.

Înghiţiţi capsulele cu un pahar mare de apă.

Ca alternativă de scurtă durată, la pacienţii spitalizaţi aflaţi în imposibilitate de a primi medicaţia pe cale orală, pot fi folosite preparatele injectabile (Axid, Nizotin). Se respectă procedura uzuală de injectare intravenoasă.

Nu luaţi antiacide în interval de 1 oră faţă de Nizotin deoarece acestea îi pot reduce din eficacitate.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi capsulele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)

- bătăi cardiace neregulate
- sângerări neobişnuite sau la traumatisme uşoare, sângerări ale gingiilor
- îngălbenirea pielii şi mucoaselor
- febră, dureri în gât
- dificultăţi respiratorii
- erupţie, descuamarea pielii
- somnolenţă extremă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, greaţă, diaree, constipaţie, dureri abdominale, balonare, ginecomastie (mărirea sânilor).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la Nizotin sau alt antagonist al receptorilor de histamină (ex. ranitidină, cimetidină, famotidină).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme sau dureri la înghiţirea alimentelor, vărsături sau scaune cu sânge, vărsături cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre ca păcura, boli de ficat sau rinichi, deoarece poate fi necesară modificarea dozelor de Nizotin.

Nu opriţi tratamentul fără a consulta în prealabil medicul. Pot fi necesare până la 8 săptămâni pentru vindecarea completă a ulcerului gastroduodenal.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap sau ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, cofeina, mâncărurile condimentate, sosurile, rântaşurile, prăjelile, preparatele cu aspirină, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea

Nu fumaţi deoarece interferă cu efectele medicamentului.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost încă stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aminofilină (Miofilin, Miozone)
- teofilină (Theo SR, Teotard)

- anticoagulante: Trombostop, Sintrom
- propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- fenitoin (Phenhydan)
- antidepresive triciclice: : amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin).

Sarcina şi alăptarea

Deşi nu se cunoaşte dacă medicamentul poate dăuna fătului, este recomandat să anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată în timpul tratamentului pentru a putea discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nizotin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Tratament curativ al ulcerului gastric sau duodenal activ (dureros)

Doza uzuală este de 300 mg o dată pe zi (seara, la culcare), dar poate fi împărţită şi în 2 prize zilnice de 150 mg.

Tratament de întreţinere pentru ulcerul duodenal vindecat

Uzual se recomandă administrarea de durată a câte 150 mg Nizotin o dată pe zi, seara la culcare.

Prevenirea pirozisului (arsurilor de stomac)

75 mg cu 30-60 minute înaintea mesei care produce arsuri de stomac. Doza poate fi repetată încă o dată în interval de 24 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, respiraţie greoaie, bătăi cardiace rapide.

No-spa

Denumire comună internaţională: Drotaverinum
Alte denumiri comerciale: Spasmocalm
Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

No-spa este recomandată datorită proprietăţilor sale antispastice în tratamentul spasmelor musculaturii netede din afecţiunile cu origine biliară (ex. colecistită şi colangită cu sau fără litiază), urinară (ex. spasme asociate cu litiază renală sau ureterală, cistită), gastro-intestinală (ex. ulcer gastric şi duodenal, gastrită, enterocolită, sindrom de colon iritabil, constipaţie spastică şi balonare, pancreatită), ginecologică (ex. dismenoree, anexită, dureri puternice în timpul travaliului, avort iminent) sau vasculară (ex. migrene).

Important de ştiut

Injectaţi medicamentul numai la persoanele aflate în poziţie culcată deoarece poate scădea abrupt tensiunea arterială.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală sau injectabilă de 1-3 ori pe zi sau conform prescripţiei.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei efectelor adverse mai puţin severe (dureri de cap, ameţeli, palpitaţii, greaţă) continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la No-spa, boli severe de ficat, rinichi sau inimă.

Atenţionări speciale

Administraţi cu precauţie în caz de hipotensiune arterială.

Medicamentul poate da ameţeli şi dureri de cap. Dacă apar aceste efecte evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea lor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi medicamente antiparkinsoniene cu levodopa (Carbidopa/Levo-

dopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă No-spa poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Spasme ale musculaturii netede

Adulţi

Doza injectabilă uzuală este de 40-240 mg pe zi, echivalent a 2-4 mL de 1-3 ori pe zi intramuscular sau subcutanat.

Doza uzuală este de 120-240 mg, echivalent a 1-2 comprimate de 3 ori pe zi.

În caz de colică acută se administrează 40-80 mg (2-4 mL) intravenos.

Copii cu vârsta de 1-6 ani

Doza zilnică este de 40-120 mg sau câte ½-1 comprimat de 2-3 ori pe zi

Copii cu vârsta peste 6 ani

Se recomandă administrarea a 80-200 mg pe zi, echivalent a 1 comprimat de 2-5 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include greaţă, dureri de cap, ameţeli, palpitaţii.

Noax Uno vezi Tramadol

Nolicin vezi Norfloxacina

Noliprel

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Perindoprilum + Indapamidum)

Alte denumiri comerciale: Prestarium plus

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Noliprel este o combinaţie de diuretic (indapamidă) şi inhibitor al enzimei de conversie a angiotensinei I (perindopril). Inhibitorul de enzimă blochează transformarea angiotensinei I într-o substanţă mai puternică care reţine sarea şi apa în organism. Este in-

dicat singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut

Acest medicament devine eficient în hipertensiunea arterială doar dacă este administrat regulat. Întrucât efectele sale se instalează treptat este necesar să aşteptaţi 1-2 săptămâni pentru obţinerea efectelor maxime.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol împreună cu un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept mai frecvente sau prelungite, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor)
- ameţeli severe şi pierderi ale conştienţei
- îngălbenirea pielii şi ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate
- dureri abdominale, diaree, greaţă sau vărsături prelungite
- febră, dureri severe în gât sau alte semne ale unei infecţii
- crampe musculare, dureri articulare neobişnuite.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, ameţeli, hipotensiune arterială, dureri de cap, oboseală, somnolenţă, greaţă, vărsături, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa ac-

tivă sau alţi inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei, trimestrul II sau III de sarcină, tratament cu dextran sulfat în ultimele 3 zile, comă hepatică, anurie (imposibilitate de a urina).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, probleme ale circulaţiei cerebrale inclusiv atac cerebral în antecedente, lupus eritematos sistemic, sclerodermie, afecţiuni ale sistemului imunitar, depresie a măduvei spinale, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Medicamentul trebuie folosit cu prudenţă în cazul în care rinichii nu funcţionează corespunzător deoarece există riscul de apariţie a insuficienţei renale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi brusc fără aprobarea medicului.

La începutul tratamentului este posibil să vă simţiţi mai obosit; nu încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi medicul numai dacă observaţi apariţia altor simptome cum ar fi greaţa, vărsăturile, crampele musculare, ameţelile puternice.

Monitorizaţi atent tensiunea arterială pentru a nu scădea abrupt. Evitaţi mediile cu temperatură ridicată, efortul fizic intens, deshidratarea, vărsăturile şi diareea. În astfel de situaţii contactaţi medicul sau farmacistul pentru ajustarea dozelor.

Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Cântăriţi-vă zilnic şi consultaţi imediat medicul în cazul în care luaţi rapid în greutate iar picioarele vi s-au umflat.

La unele persoane este posibil ca Noliprel să determine tuse seacă persistentă. Contactaţi medicul dacă apare această problemă. Recuperarea este rapidă după oprirea medicamentului.

Medicamentul poate da dureri de cap sau ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize, inclusiv a hemoleucogramei, electroliţilor serici (ex. sodiu, potasiu, clor, magneziu), glicemiei şi testelor funcţionale renale.

Înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic informaţi medicul că sunteţi în tratament pentru hipertensiune arterială.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- diuretice
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- antidiabetice orale
- medicamente hipocolesterolemiante: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet), bezafibrat (Regadrin), fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor)
- relaxante musculare
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu Medrol)
- digoxin
- anticoagulante: Trombostop, Sintrom
- medicamente pentru tratarea gutei: allopurinol (Milurit)
- azatioprină (Imuran)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- amfotericina B
- clorpromazin (Plegomazin)
- suplimente cu fier.

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul în timpul sarcinii. Dacă este folosit în trimestrul II sau III de sarcină, Noliprel poate determina malformaţii, naştere prematură sau moartea fătului.

Anunţaţi imediat medicul dacă aţi rămas însărcinată sau intenţionaţi să deveniţi mamă pentru a înlocui acest tratament cu un altul care să nu afecteze copilul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Uzual se începe tratamentul cu 1 comprimat de Noliprel forte (4,25 mg perindopril / 1,25 mg indapamidă) pe zi, administrat în 1-2 prize. La persoanele cu afecțiuni renale ușoare se reduce adecvat doza, administrându-se 1 comprimat de 2 mg /0,625 mg pe zi. În funcție de răspunsul obținut se poate crește doza până la 16 sau 20 mg de perindopril pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rare sau foarte rapide, amețeli severe, slăbiciune generalizată, pierderi ale conștienței.

Nolvadex vezi Tamoxifen

Nootropil vezi Piracetam

Norflox vezi Norfloxacina

Norfloxacin vezi Norfloxacina

N

Norfloxacina

Denumire comună internațională: Norfloxacinum

Alte denumiri comerciale: Epinor, Fluseminal, Grenis, H-Norfloxacin, Nolicin, Norflox, Norfloxacin

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Norfloxacina este un antibiotic din clasa fluoroquinolonelor. Este indicat în tratamentul infecțiilor urinare cu germeni sensibili, inclusiv a cistitei (inflamația mucoasei vezicii urinare secundară infecției bacteriene), prostatitei (inflamația prostatei) și anumitor boli cu transmitere sexuală cum ar fi gonoreea.

Important de știut

Evitați exercițiile fizice și anunțați imediat medicul dacă în timpul tratamentului sau imediat după acesta sesizați durere, inflamație sau chiar ruptură a vreunui tendon.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore.

Luați pe stomacul gol, cu cel puțin o oră înainte sau 2 ore după masă, împreună cu un pahar mare de apă.

Beți cel puțin 2 litri de lichide pe zi în timpul tratamentului.

Nu consumați lapte, produse lactate, antiacide, vitamine sau săruri de aluminiu, magneziu, calciu, zinc și fier în interval de 2 ore față de Norfloxacină pentru a nu-i diminua absorbția.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- arsuri, roșeață, prurit (mâncărimi), tumefacție sau vezicule pe piele
- îngălbenirea pielii și ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate, oboseală
- diaree severă sau persistentă, scaune cu sânge, crampe abdominale
- dureri și tumefacții ale articulațiilor sau mușchilor
- durere, inflamație sau ruptură a tendoanelor (mai frecvent la nivelul umărului, mâinii sau călcâiului)
- bătăi cardiace anormale, dureri în piept
- sete, urinări excesive, foame
- arsuri, furnicături, amorțeli sau slăbiciune ale mâinilor sau picioarelor
- tulburări de vedere
- agitație, anxietate, confuzie, depresie, nervozitate, comportament anormal, halucinații, paranoia, gânduri de sinucidere
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, dureri abdominale, diaree, amețeli, dureri de cap, insomnii, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța

N

activă sau alte fluorochinolone (ex. ciprofloxacin, levofloxacin, ofloxacin), istoric de inflamaţie sau ruptură de tendoane după administrarea de fluorochinolone, tratament cu medicamente antiaritmice (ex. amiodaronă, chinidină) sau nitrofurantoină.

Atenţionări speciale

Norfloxacina nu este indicată în tratamentul sifilisului. Poate masca sau chiar întârzia simptomele sifilisului atunci când este administrată în doze mari sau pe termen scurt pentru gonoree. Nu administraţi fără indicaţia medicului.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, atac de cord recent, diabet zaharat, ateroscleroză cerebrală, presiune intracraniană crescută sau alte probleme ale sistemului nervos central, boală Alzheimer, istoric de convulsii, miastenia gravis, gonoree, fotosensibilitate (sensibilitate la razele UV), inflamaţii ale tendoanelor sau deficit de glucozo-6-fosfat dehidrogenază deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de Norfloxacină.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei. Nu opriţi imediat ce vă simţiţi mai bine deoarece creşte riscul de selectare a bacteriilor rezistente la acest antibiotic.

Dacă sunteţi diabetic monitorizaţi nivelele glicemiei pe durata tratamentului cu Norfloxacină întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor de antidiabetice.

Anunţaţi de îndată medicul dacă apar crampe abdominale, scaune diareice multiple sau cu sânge. Nu trataţi singur diareea.

Administrarea pe termen lung sau repetată poate determina apariţia unei infecţii secundare. Contactaţi medicul dacă observaţi apariţia altor semne de infecţie.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize, inclusiv a celor ce indică funcţionarea ficatului şi rinichilor.

Medicamentul poate da somnolenţă, ameţeli şi dureri de cap. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

N

În timpul tratamentului cu Norfloxacină reduceţi consumul de alimente şi băuturi cu cafeină (ex. cafea, ceai, cacao, cola, ciocolată) deoarece pot creşte efectele cafeinei.

Norfloxacina poate creşte sensibilitatea la razele UV. Evitaţi expunerea la soare sau cabine pentru bronzat şi folosiţi cremă de protecţie, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori staţi la soare.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică informaţi medicul că luaţi acest medicament.

Administrarea la vârstnici trebuie să se facă cu prudenţă deoarece aceştia pot fi mai sensibili la reacţiile adverse ale medicamentului.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la tinerii sub 18 ani nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- nitrofurantoină
- antibiotice macrolide sau ketolide: eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), telitromicină (Ketek, Levviax)
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- antidiabetice orale
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- antiaritmice: amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină, digoxin, flecainidă (Tambocor), procainamidă, sotalol (Sotagamma)
- anticoagulante orale: Trombostop, Sintrom
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- methotrexate (Antifolan)
- corticosteroizi: prednison
- probenecid
- medicamente pentru tratamentul tulburărilor mentale sau de comportament
- clorpromazin (Plegomazin)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil),

N

doxepin
- săruri de aluminiu, calciu, fier sau zinc
- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- subsalicilat de bismut (De-Nol).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată discutaţi mai întâi care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Nu luaţi medicamentul fără aprobarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă Norfloxacina poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiilor urinare necomplicate

Uzual se administrează câte 400 mg de 2 ori pe zi timp de 3-10 zile, în funcţie de tipul bacteriei implicate. Persoanele cu insuficienţă renală pot primi doze de 400 mg pe zi timp de 3-10 zile.

Infecţie urinară complicată

Se recomandă administrarea a câte 400 mg de 2 ori pe zi timp de 10-21 zile.

Prostatită

Doza recomandată este de 400 mg de 2 ori pe zi timp de 4 săptămâni.

Bolii cu transmitere sexuală (gonoree)

Tratamentul implică administrarea unei singure doze de 800 mg Norfloxacină.

Supradozare

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Norfloxacină dar anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Norlevo vezi Postinor-2

Norvasc

Denumire comună internaţională: Amlodipinum

Alte denumiri comerciale: Amlo Tad, Amlodipin, Amlodipine, Amlohexal, Tenox

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Norvasc este un blocant al canalelor de calciu indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale şi anginei pectorale stabile sau vasospastice, singur sau în combinaţie cu alte medicamente. Reduce tensiunea arterială prin relaxarea şi dilatarea vaselor de sânge. Reduce de asemenea efortul pe care-l depune inima pentru a pompa sângele în organism.

Important de ştiut

Norvasc nu stopează atacul anginos dacă este administrat în timpul crizei cu dureri toracice. Medicamentul doar previne sau reduce numărul de episoade dureroase atunci când este administrat regulat.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi, cu sau fără alimente.

Dacă apar probleme cu stomacul luaţi Norvasc în timpul mesei pentru a reduce iritaţia gastrică.

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului pentru a nu creşte nivelele medicamentului în sânge şi implicit riscul de efecte adverse.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice severe, bătăi cardiace rapide sau neregulate, palpitaţii
- tumefierea mâinilor sau picioarelor
- dureri de cap persistente
- ameţeli puternice, leşin
- îngălbenirea pielii şi ochilor
- gingii umflate, dureroase, sângerânde.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, dureri de stomac, ameţeli, somnolenţă, oboseală, dureri de cap, crampe musculare, bufeuri, slăbiciune.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, bloc cardiac de gradul II sau III, sindrom de sinus bolnav.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă, hipotensiune arterială, alte boli de inimă sau afecţiuni ale ficatului întrucât poate fi necesară reconsiderarea tratamentului sau ajustarea dozelor.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine cele mai bune rezultate. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate.

Efectele maxime apar după câteva săptămâni de administrare continuă.

Continuaţi să luaţi Norvasc chiar dacă vă simţiţi bine.

Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Consumul de grapefruit în timpul tratamentului poate creşte riscul de efecte adverse al medicamentului, de aceea discutaţi cu medicul dumneavoastră înainte de a include grefele în dieta dumneavoastră.

Monitorizaţi atent tensiunea arterială pentru a nu scădea abrupt. Evitaţi mediile cu temperatură ridicată, efortul fizic intens, deshidratarea, vărsăturile şi diareea. În astfel de situaţii contactaţi medicul sau farmacistul pentru ajustarea dozelor.

Cântăriţi-vă săptămânal pentru a sesiza imediat creşterea în greutate anormală, prin reţinerea de lichide în organism.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră în vederea evaluării clinice şi eventual efectuării unei electrocardiograme sau recoltării de analize de sânge pentru hemoleucogramă, teste funcţionale ale ficatului şi rinichiului.

La începutul tratamentului este posibil să vă simţiţi mai obosit sau să aveţi dureri de cap de scurtă durată; nu încetaţi administrarea medicamentului deoarece acestea dispar după un timp de administrare. Anunţaţi medicul numai dacă observaţi apariţia altor simptome cum ar fi greaţa, vărsăturile, crampele musculare, ameţelile puternice.

Medicamentul poate da dureri de cap, ameţeli sau chiar leşin de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice

solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia de dureri toracice intense sau prelungite, dificultăţi în respiraţie, ameţeli puternice, puls neregulat, tulburări de vedere, tumefierea extremităţilor.

Când folosiţi Norvasc este indicat să acordaţi ai multă atenţie igienei orale pentru a evita tumefacţiile şi durerile de gingii.

Norvasc nu ar trebui folosit la copiii cu vârsta sub 6 ani deoarece eficacitatea şi siguranţa la aceştia nu au fost confirmate.

Administraţi cu precauţie dacă sunteţi vârstnic deoarece puteţi fi mai sensibil la efectele adverse.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru hipertensiune arterială
- nitraţi: Mononitron, Monoter, Olicard, Diniter, Isodinit, Maycor, Nitropector
- nitroglicerină
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- suc de grapefruit
- alcool.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă Norvasc poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului fără a discuta în prealabil cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor la care supuneţi sugarul.

N

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Adulţi

Doza uzuală de început este de 5 mg o dată pe zi dacă nu se mai administrează şi alte medicamente antihipertensive, respectiv 2,5 mg Norvasc dacă se administrează în combinaţie cu alte antihipertensive. La vârstnici se începe uzual cu 2,5 mg pe zi. Doza maximă recomandată este de 10 mg pe zi.

Copii cu vârsta peste 6 ani

Doza recomandată este de 2,5-5 mg pe zi, fără a depăşi 5 mg pe zi.

Angină pectorală

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 5-10 mg o dată pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli severe în special la ridicarea în picioare, dureri de cap, hipotensiune arterială, pierderea conştienţei, bătăi cardiace rapide.

N

Norvir

Denumire comună internaţională: Ritonavirum

Forme de prezentare: Capsule moi, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Norvir se utilizează singur sau în combinaţie cu alte medicamente în infecţia HIV în încercarea de a încetini evoluţia bolii şi de a evita infecţiile fatale (ex. pneumonia, tuberculoza, infecţiile cu ciuperci) sau cancerul. Poate fi utilizat şi în profilaxia infecţiei HIV imediat după contactul cu produsele infectante. Aparţine clasei de medicamente numită inhibitori ai proteazei.

Important de ştiut

Norvir încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecţia HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact sexual sau sânge.

Administrarea corectă

Medicamentul este disponibil sub 2 forme: capsule moi gelatinoase şi soluţie orală.

Administraţi Norvir de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei.

Dacă folosiţi soluţia orală şi doriţi să-i îmbunătăţiţi gustul puteţi mixa cu lapte şi cacao cu cel mult 1 oră înainte de administrare.

Agitaţi energic flaconul înainte de fiecare utilizare.

Folosiţi lingura sau paharul dozator pentru a măsura cu acurateţe doza de medicament. Nu utilizaţi linguriţe de casă pentru dozare deoarece pot apare erori.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Capsulele moi se păstrează cel mai bine la frigider dacă nu sunt administrate în interval de 30 zile; altfel păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu ţineţi soluţia orală la frigider; evitaţi expunerea la temperaturi extreme şi închideţi ermetic capacul după fiecare utilizare. Aruncaţi capsulele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- greaţă, vărsături, dureri abdominale puternice
- febră, dureri în gât, transpiraţii, dureri musculare, slăbiciune generalizată
- furnicături sau amorţeli ale feţei, gurii sau extremităţilor, ameţeli puternice, confuzie, pierderi ale conştienţei
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri abdominale, diaree, lipsa poftei de mâncare, alterarea gustului, greaţă, vărsături, anxietate, enurezis (urinarea inconştientă în timpul nopţii), ameţeli, somnolenţă, oboseală, dureri de cap, insomnii, redistribuirea ţesutului adipos de pe mâini şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau tratament concomitent cu amiodaronă (Cordarone), flecainidă (Tambocor), proprafenonă, chinidină, ergotamină, dihidroergotamină, midazolam (Dormicum) datorită riscului de efecte adverse ameninţătoare pentru viaţă.

N

Atenţionări speciale

Norvir nu a fost studiat decât pe o perioadă limitată de timp; efectele sale de lungă durată nu sunt cunoscute în totalitate.

Înaintea administrării medicamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, diabet zaharat sau istoric de pancreatită la alte medicamente pentru infecţia HIV.

În caz de boli de ficat trebuie să se administreze Norvir cu prudenţă deoarece acesta poate agrava afecţiunea hepatică.

Luaţi Norvir în fiecare zi exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Nu săriţi şi nu schimbaţi dozele prescrise fără aprobarea medicului pentru a nu creşte cantitatea de virus în organism, rezistenţa la tratament sau efectele adverse.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite virusului să se multiplice mai departe.

Dacă luaţi pentru prima dată medicamente pentru infecţia HIV este posibil să reapară simptomele unei infecţii mai vechi (ex. tuse, probleme respiratorii, febră, tulburări de vedere, dureri de cap). Aceasta s-ar putea explica prin faptul că sistemul dumneavoastră imunitar începe să funcţioneze mai bine.

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului pentru a nu avea probleme cu ficatul sau pancreasul.

Norvir poate dezechilibra diabetul zaharat şi poate creşte colesterolemia. Determinaţi periodic nivelele glucozei şi colesterolului în sânge în vederea ajustării dozelor de antidiabetice şi hipocolesterolemiante. Rareori au fost semnalate cazuri de pancreatită cu greaţă, vărsături, dureri abdominale intense.

Întrucât medicamentul poate da ameţeli, evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitaţi ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Pentru a reduce riscul de transmitere HIV folosiţi întotdeauna măsuri de protecţie eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale.

Nu apelaţi la anticoncepţionale pentru a evita sarcina deoarece eficacitatea acestora este sever afectată de Norvir.

N

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- antiemetice: metoclopramid
- antidepresive: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin, mianserin, maprotilin (Ludiomil), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- sedative
- blocanţi ai canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok),
- timolol (Timoptic, Timabak, Unitimolol, Xalcom)
- medicamente ce reduc nivelele colesterolului: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet)
- xilină
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax)
- metronidazol (Efloran, Flagyl)
- rifampicină (Sinerdol)
- disulfiram (Antalcol)
- corticosteroizi: prednison, dexametazonă (Dexaton, Maxidex), fluticazonă (Flixonase, Flixotide)
- imunosupresoare: ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral), tacrolimus (Advagraf, Prograf), sirolimus (Rapamune)
- indinavir (Crixivan)
- didanosină (Videx)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- metadonă (Sintalgon), metamfetamină
- contraceptive orale (anticoncepţionale)
- medicamente pentru disfuncţia erectilă (Viagra, Cialis).

Sarcina şi alăptarea

Efectele administrării medicamentului în timpul sarcinii nu au fost îndeajuns studiate dar în general se consideră că se poate

N

administra Norvir la gravide dacă riscul de transmitere a infecției HIV la copil este ridicat.

Pentru a evita transmiterea virusului HIV la sugar nu este recomandată alăptarea.

Doze recomandate

Tratamentul infecției HIV

Adulți

Doza recomandată de Norvir este de 600 mg de 2 ori pe zi, în timpul meselor. În cazul în care această doză provoacă greață și vărsături se poate recurge la o schemă de acomodare cu 300 mg de 2 ori pe zi în prima zi, 400 mg de 2 ori pe zi timp de 2 zile, 500 mg de 2 ori pe zi în a patra zi și apoi 600 mg de 2 ori pe zi. Dacă se administrează concomitent Norvir și Invirase se reduc ambele doze de medicament la 400 mg de 2 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 2-16 ani

Doza de întreținere se calculează în funcție de suprafața corporală a copilului cu 400 mg/m2 de 2 ori pe zi, dar fără să se depășească 600 mg de 2 ori pe zi. Se începe cu 250 mg/m2 și se crește la intervale de 2-3 zile cu câte 50 mg de 2 ori pe zi. Dacă doza de 400 mg/m2 nu este tolerată se folosește ca doză de întreținere cea mai mare doză acceptată, în combinație cu alte medicamente anti-HIV.

Supradozare

Informațiile privind supradozarea acestui medicament sunt limitate. Pot apare amorțeli sau furnicături ale mâinilor și picioarelor. Totuși, ca orice medicament luat în exces pot apare reacții grave; anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Novalmin vezi Algocalmin

Novocalmin vezi Algocalmin

Novomix

Denumire comună internațională: Insulinum aspart
Alte denumiri comerciale: Novorapid
Forme de prezentare: Suspensie injectabilă, Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Insulina aspart (Novomix) este un tip de insulină cu acțiune rapidă folosită în tratamentul diabetului zaharat insulino-necesitant. Are un debut rapid (în 1-3 ore) și o acțiune de scurtă durată (3-5 ore), putând fi folosită împreună cu o formă de insulină intermediară sau cu durată lungă de acțiune pentru menținerea controlului asupra glicemiei.

Important de știut

Novomix constituie doar o parte a programului de tratament, alături de dietă, exerciții fizice, control al greutății corporale, monitorizare a glicemiilor, controale regulate oftalmologice și stomatologice, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Novomix se administrează injectabil sub piele utilizând o seringă cu ac sau o pompă de insulină.

Respectați tehnica de administrare arătată de asistentă sau medic. Pentru injectare alegeți o zonă de piele aflată la cel puțin 2,5 cm față de locul injectării anterioare.

Dacă folosiți o pompă de insulină, nu încercați să mixați sau să diluați insulina aspart cu vreun alt tip de insulină.

În mod normal insulina aspart este un lichid incolor, clar, subțire. Nu folosiți preparatele colorate sau cu particule în interior; vizitați medicul pentru o nouă prescripție.

Nu schimbați firma producătoare de insulină aspart fără a consulta mai întâi medicul deoarece pot exista diferențe de absorbție și disponibilitate.

Deoarece Novomix acționează rapid este recomandat să luați masa în 5-10 minute de la administrare.

Dacă săriți o doză – întrucât insulina aspart se administrează chiar înainte de masă sunt șanse mai mici de a sări peste o doză. Totuși dacă se întâmplă, administrați insulina imediat ce vă amintiți. Nu creșteți doza de insulină pentru a recupera doza omisă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Dacă sunt neutilizate păstrați flacoanele, seringile preumplute sau pen-urile injectabile în frigider, protejate de lumină. Nu le înghețați și aruncați orice pen care a înghețat. După prima utilizare a pen-ului păstrați-l la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. După deschiderea flacoanelor de insulină aspart puteți opta între păstrarea la frigider sau menținerea la temperatura camerei, protejate de lumină. Insulina nefolosită poate fi păstrată la temperatura camerei până la 28 zile. Pungile perfuzabile preparate pot fi păstrate la temperatura camerei până la 24 ore. Aruncați flacoanele, seringile preumplute sau pen-urile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie,

simptomelor severe de hipoglicemie, convulsiilor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tumefacţie, roşeaţă sau mâncărimi la locul de injectare a insulinei, lipodistrofie şi lipohipertrofie cu modificarea dispunerii stratului adipos la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la insulina aspart.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Utilizaţi Novomix exact aşa cu v-a fost prescris, la orele şi în dozele indicate.

Nu administraţi doze mai mari sau mai mult timp decât v-a recomandat medicul.

Dozele pot fi schimbate numai cu acordul medicului.

Măsuraţi atent glicemia în perioadele când sunteţi stresat sau bolnav, călătoriţi, săriţi peste mese sau exageraţi cu exerciţiile fizice. În astfel de situaţii nivelele glicemiei pot necesita alte doze de insulină.

Limitaţi consumul de alcool deoarece acesta scade glicemia, crescând riscul de hipoglicemie în timpul insulinoterapiei.

Purtaţi în permanenţă la dumneavoastră o tabletă de glucoză sau o bomboană cu zahăr pentru eventualele episoade de hipoglicemie. Puteţi recunoaşte destul de uşor simptomele hipoglicemiei întrucât apar dureri de cap, greaţă, senzaţie de foame intensă, ameţeli, dificultăţi de concentrare, somnolenţă, slăbiciune, vedere înceţoşată, confuzie, bătăi cardiace rapide, transpiraţii reci generalizate, tremor.

Nu neglijaţi nici semnele hiperglicemiei (glicemiei excesive): sete intensă, urinări frecvente, gură uscată, piele deshidratată, greaţă, vărsături.

Monitorizaţi nivelele glicemiei şi consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de insulină.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei şi Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcţiilor renale şi hepatice, examinării oftalmologice ş.a.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau chiar pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epui-

N

zarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu insulină înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antidiabetice orale
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton)
- steroizi anabolizanţi
- fenilbutazonă
- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- diuretice tiazidice: hidroclorotiazidă (Nefrix)
- hormoni tiroidieni: levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- clonidină
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- dobutamin
- contraceptive orale
- estrogeni.

Sarcina şi alăptarea

Administrarea Novomix-ului în timpul sarcinii pare a nu dăuna fătului. Totuşi anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată pentru a discuta cu acesta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării. Poate fi necesară modificarea dozelor.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul; nu alăptaţi fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul diabetului zaharat insulino-necesitant

Doza zilnică de insulină trebuie individualizată; aceasta se situează de cele mai multe ori în jurul a 0,5-1 U/kg/zi. Circa 50-70% din insulină poate proveni din insulina aspart (cu durată scurtă de acţiune), iar restul din insulina cu acţiune intermediară sau lungă.

N

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării sunt cele ale hipoglicemiei: foame intensă, greaţă, dureri de cap, transpiraţii reci, tremor, dificultăţi de concentraţie, somnolenţă, confuzie iar în cazurile severe – convulsii şi comă.

Novonorm

Denumire comună internaţională: Repaglinidum
Alte denumiri comerciale: Prandin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Novonorm este un antidiabetic oral din clasa meglitinidelor. Scade nivelele glicemiei prin stimularea eliberării insulinei de către pancreas. Medicamentul este recomandat persoanelor cu diabet zaharat tip 2 non-insulino dependent la care dieta şi exerciţiile fizice regulate sunt insuficiente pentru controlul glicemiilor. Novonorm nu este indicat celor cu diabet zaharat tip 1 întrucât pancreasul acestora este incapabil să mai producă şi să mai elibereze insulina.

Important de ştiut

Tratamentul cu Novonorm constituie doar o parte a programului pentru diabet zaharat alături de dietă, exerciţii fizice, control al greutăţii corporale, monitorizare a glicemiilor, controale regulate oftalmologice şi stomatologice, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, cu 15-30 minute înainte de masă.

Dacă săriţi o masă nu luaţi doza de Novonorm iar dacă adăugaţi o masă principală adăugaţi corespunzător o doză.

Dacă aveţi neclarităţi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului dumneavoastră.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri toracice
- semne ale cetoacidozei diabetice: oboseală, sete excesivă, urinări frecvente, gură uscată, piele deshidratată, greaţă, vărsături, respiraţie cu miros de fructe.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: diaree, constipaţie, vărsături, senzaţie de foame intensă, tremor, transpiraţii, nervozitate, oboseală, dureri de cap, dureri de spate sau articulaţii, bătăi cardiace rapide, congestie nazală (nas înfundat), sinuzită.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, cetoacidoză diabetică, diabet zaharat tip 1

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, istoric de acidoză metabolică.

Luaţi Novonorm exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore, cu 15-30 minute înainte de mese. Nu administraţi doze mai mari decât cele recomandate.

Monitorizaţi nivelele glicemiei; dacă acestea se prezintă mai tot timpul crescute chiar şi în condiţiile respectării indicaţiilor, consultaţi medicul curant.

În caz de febră, infecţii, traumatisme sau intervenţii chirurgicale consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor Novonorm sau eventual înlocuirea temporară cu insulină.

În perioadele când sunteţi stresat sau bolnav, călătoriţi, săriţi peste mese sau exageraţi cu exerciţiile fizice nu neglijaţi semnele hipoglicemiei: dureri de cap, greaţă, senzaţie de foame intensă, ameţeli, dificultăţi de concentrare, somnolenţă, slăbiciune, vedere înceţoşată, confuzie, bătăi cardiace rapide, transpiraţii reci generalizate, tremor. În cazul apariţiei acestor simptome consumaţi imediat o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, o linguriţă de miere sau un pahar cu suc.

Limitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului deoarece acesta scade suplimentar glicemia.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea

evaluării stării generale, măsurării glicemiei şi Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcţiilor renale şi hepatice, examinării oftalmologice ş.a.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau chiar pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu antidiabetice înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- alte antidiabetice orale
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- furosemid (Diurex)
- diuretice tiazidice: hidroclorotiazidă (Nefrix)
- simvastatin (Mivastin, Simva Tad, Simvagamma, Zocor, Zeplan, Vasilip)
- salicilaţi: aspirină
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- bronhodilatatoare: salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva)
- antibiotice macrolide şi ketolide: eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax), telitromicină (Ketek, Levviax)
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- probenecid
- rifampicină (Sinerdol)
- cloramfenicol (Sificetina)
- isoniazidă
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- anticoagulante: Trombostop, Sintrom
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital,
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- sedative
- corticosteroizi: prednison
- hormoni tiroidieni: levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- estrogeni
- contraceptive orale
- alcool.

N

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile pentru făt şi beneficiile pentru dumneavoastră în cazul în care doriţi continuarea tratamentului cu Novonorm. Efectele acestui medicament asupra fătului nu au fost studiate adecvat. Cel mai sigur este să treceţi pe tratament cu insulină până la naşterea copilului. Nu neglijaţi tratamentul pentru diabet deoarece valorile mari ale glicemiei pot afecta de asemenea fătul.

Nu se cunoaşte dacă Novonorm poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Tratamentul diabetului zaharat tip 2 non-insulino dependent

Tratamentul presupune individualizarea dozelor.

Dacă nu aţi mai luat niciodată antidiabetice ar trebui să începeţi cu o doză mică de 0,5 mg Novonorm, în caz contrar - începeţi cu 1 sau 2 mg înainte de fiecare masă. Doza recomandată poate varia între 0,5-4 mg, fără a depăşi 16 mg pe zi.

În funcţie de nivelele glicemiilor a-jeun (pe nemâncate) se ajustează treptat dozele, aşteptând cel puţin o săptămână după fiecare schimbare a dozelor pentru evaluarea răspunsului.

Dacă Novonorm înlocuieşte un alt medicament antidiabetic este de preferat să se înceapă tratamentul în ziua imediat următoare

N

opririi tratamentului cu primul antidiabetic; fiţi atent la semnele hipoglicemiei deoarece există riscul suprapunerii efectelor celor două antidiabetice.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: oboseală, ameţeli, greaţă, tremor, transpiraţii reci, confuzie, pierderea conştienţei, modificări de personalitate, convulsii, comă.

Novorapid vezi Novomix

Nurofen vezi Ibuprofen

Nurofen răceală şi gripă vezi Modafen

Nylex vezi Miacalcic

Nyolol gel vezi Timolol

Ofloxacin

Denumire comună internaţională: Ofloxacinum

Alte denumiri comerciale: Grenis Oflo, Ofloxin, Zanocin

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Soluţie perfuzabilă

O

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ofloxacin este un antibiotic din clasa fluorochinolonelor indicat în tratamentul infecţiilor de tract respirator, bolii inflamatorii pelvine, infecţiilor de căi urinare sau prostată, bolilor cu transmitere sexuală (exceptând sifilisul), infecţiilor de piele.

Important de ştiut

Nu consumaţi lapte, produse lactate, antiacide, vitamine sau săruri de aluminiu, magneziu şi fier în interval de 2 ore faţă de Ofloxacin pentru a nu-i perturba absorbţia.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, cu o oră înainte sau 3 ore după masă.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă. Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi în timpul tratamentului, dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Soluţia perfuzabilă trebuie administrată intravenos în spital.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare

medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- îngălbenirea pielii şi ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate, oboseală
- diaree severă sau persistentă, scaune cu sânge, crampe abdominale
- febră, frisoane
- dureri şi tumefacţii ale articulaţiilor sau muşchilor
- arsuri, roşeaţă, prurit (mâncărimi), tumefacţie sau vezicule pe piele
- sete, urinări excesive, foame
- probleme la urinat
- secreţii vaginale modificate
- agitaţie, anxietate, confuzie, depresie, comportament anormal, halucinaţii, paranoia, gânduri de sinucidere, dureri de cap, pierderea conştienţei
- tremor
- convulsii.

O

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, dureri de cap, nervozitate, tulburări de somn, lipsa poftei de mâncare, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte fluorochinolone (ex. ciprofloxacin), tratament cu antiinflamatoare nesteroidiene, vaccin tifoid oral.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, diabet zaharat, ateroscleroză ce-

rebrală, presiune intracraniană crescută sau alte probleme ale sistemului nervos central, boală Alzheimer, istoric de convulsii, fotosensibilitate (sensibilitate la razele UV), inflamaţii ale tendoanelor.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei. Nu opriţi imediat ce vă simţiţi mai bine deoarece creşte riscul de selectare a bacteriilor rezistente la acest antibiotic.

Dacă sunteţi diabetic monitorizaţi nivelele glicemiei pe durata tratamentului cu ofloxacin întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor de antidiabetice.

Anunţaţi imediat medicul dacă în timpul tratamentului sau imediat după acesta sesizaţi durere, inflamaţie sau chiar ruptură a vreunui tendon.

Anunţaţi de îndată medicul dacă apar crampe abdominale, scaune diareice multiple sau cu sânge. Nu trataţi singur diareea.

Administrarea pe termen lung sau repetată poate determina apariţia unei infecţii secundare. Contactaţi medicul dacă observaţi apariţia altor semne de infecţie.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize, inclusiv a celor ce indică funcţionarea rinichilor.

Medicamentul poate da somnolenţă, ameţeli şi dureri de cap. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Ofloxacin poate creşte sensibilitatea la razele UV. Evitaţi expunerea la soare sau cabine pentru bronzat şi folosiţi cremă de protecţie, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori staţi la soare.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică informaţi medicul că luaţi acest medicament.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la tinerii sub 18 ani nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- anticoagulante orale: Trombostop, Sintrom
- săruri de aluminiu, fier sau magneziu
- antidiabetice orale
- teofilină (Theo SR, Teotard).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată discutaţi mai întâi care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Nu luaţi medicamentul fără aprobarea medicului.

Ofloxacin poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Acutizări ale bronşitei cronice, pneumonie, infecţii ale pielii uşoare sau moderate

Doza uzuală este de 400 mg de 2 ori pe zi, timp de 10 zile.

Cistite (infecţii ale vezicii urinare)

Doza zilnică este de 400 mg în 2 prize. Durata tratamentului poate fi de 3 zile dacă infecţia este dată de Escherichia coli sau Klebsiella sau de 7 zile (în cazul celorlalţi germeni).

Infecţii de tract urinar complicate

Se recomandă administrarea a 200 mg la fiecare 12 ore timp de 10 zile.

Prostatită

Doza uzuală este de 300 mg de 2 ori pe zi timp de 6 săptămâni.

Gonoree

Doza folosită este de 400 mg în priză unică.

Alte infecţii cu transmitere sexuală

Doza obişnuită este de 300 mg de 2 ori pe zi, timp de 7 zile.

Boală inflamatorie pelvină

Se recomandă administrarea a 400 mg de 2 ori pe zi, timp de 10-14 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simp-

tomele supradozării pot include: tumefacţie şi furnicături la nivelul feţei, bufeuri, dezorientare, dificultăţi de vorbire.

Ofloxin vezi Ofloxacin

Oki vezi Ketoprofen

Olicard

Denumire comună internaţională: Isosorbidi mononitras

Alte denumiri comerciale: Mononitron, Monoter

Forme de prezentare: Comprimate filmate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Olicard face parte din clasa nitraţilor. Este folosit în angina pectorală pentru a reduce frecvenţa episoadelor cu dureri în piept. Datorită efectului său de relaxare a vaselor de sânge, furnizează sânge bine oxigenat inimii şi reduce travaliul la care aceasta este supusă.

Important de ştiut

Olicard poate preveni criza anginoasă dar nu poate acţiona suficient de rapid încât să stopeze una în desfăşurare. În criză administraţi nitroglicerină sublingual.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil înaintea micului dejun.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar de apă, fără a le zdrobi sau mesteca întrucât tabletele cu eliberare prelungită sunt astfel concepute încât să elibereze lent substanţa în organism.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 6 ore până la următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- uscăciunea gurii, vedere înceţoşată
- bătăi cardiace neregulate
- înroşirea bruscă a feţei, gâtului şi pieptului
- pierderea conştienţei.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, ameţeli, greaţă, vărsături, bătăi cardiace rapide, edeme gambiere (tumefacţii ale gambelor), slăbiciune generalizată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau nitraţi.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă congestivă, hipotensiune arterială, atac cerebral sau de cord în antecedente, migrenă, glaucom în unghi închis, boli de ficat sau rinichi, anemie.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

La începutul tratamentului este posibil să aveţi dureri de cap. Nu întrerupeţi tratamentul din acest motiv deoarece durerile de cap dispar de obicei pe parcurs. Luaţi paracetamol sau aspirină pentru a le trata şi contactaţi medicul doar dacă acestea persistă sau sunt severe.

Nu opriţi brusc administrarea deoarece există riscul agravării anginei pectorale.

Medicamentul poate da ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

De asemenea evitaţi folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă lent.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu scădea excesiv tensiunea arterială.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru hipertensiune arterială

- antiaritmice: amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină, digoxin, flecainidă (Tambocor), procainamidă, sotalol (Sotagamma)
- derivaţi de ergotamină folosiţi în tratamentul migrenei

Sarcina şi alăptarea

Deoarece nu se cunoaşte dacă medicamentul poate dăuna fătului, nu administraţi Olicard în sarcină fără a discuta mai întâi cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte nici dacă medicamentul poate trece în laptele matern. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 30 sau 60 mg o dată pe zi. După câteva zile medicul poate creşte doza la 120 mg o dată pe zi şi ulterior poate ajusta doza în funcţie de răspuns.

Copii

Utilitatea şi dozajul trebuiesc stabilite de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap severe, greaţă, vărsături, diaree, crampe musculare, dificultăţi respiratorii, palpitaţii, bătăi cardiace neregulate, tulburări de vedere, transpiraţii, ameţeli, convulsii, pierderea conştienţei.

O

Olinapril vezi Enalapril

Oltar vezi Amaryl

Olynth vezi Bixtonim xylo

Omedar vezi Omeprazol

Omeprazol

Denumire comună internaţională: Omeprazolum

Alte denumiri comerciale: Helicid, Losec, Omedar, Omeran, Omez, Ortanol, Risek, Ultop, Ulzol

Forme de prezentare: Capsule gastrorezistente, Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Omeprazol este un inhibitor al pompei de protoni de la nivelul stomacului. Datorită acţiunii sale de reducere a secreţiei acide gastrice, Omeprazol este indicat în tratamentul de scurtă durată (4-8 săptămâni) al ulcerului gastric sau duodenal activ, bolii de reflux gastro-esofagian, esofagitei erozive şi a unor afecţiuni hipersecretante de acid clorhidric (ex. sindrom Zollinger-Ellison). Poate fi folosit de asemenea în combinaţie cu alte medicamente pentru eradicarea infecţiei cu Helicobacter pylori.

Important de ştiut

Modificarea stilului de viaţă cu reducerea programului de stress, oprirea fumatului, limitarea consumului de alcool, evitarea cafeinei şi condimentelor poate creşte eficacitatea acestui medicament.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, cu 30 minute înainte de mese.

Înghiţiţi capsulele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le diviza, mesteca sau zdrobi înainte de a le înghiţi.

Dacă aveţi probleme cu înghiţirea lor, le puteţi deschide şi amesteca conţinutul cu o cantitate mică de mere rase. Înghiţiţi imediat întregul amestec, fără a-l mesteca. Nu păstraţi pentru mai târziu.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

O

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- palpitaţii, dureri în piept, transpiraţii
- dureri abdominale severe
- sângerări anormale
- febră, frisoane.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, balonare, greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, alterarea gustului, ameţeli, dureri de cap, creştere în greutate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi dureri în piept frecvente, dificultăţi la înghiţire, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre sau cu sânge, tumori de stomac, transpiraţi foarte mult sau aţi scăzut în greutate.

Urmaţi cu stricteţe indicaţiile medicului pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Continuaţi tratamentul cu Omeprazol până la terminarea curei, chiar dacă vă simţiţi bine.

Eficacitatea administrării pe o durată mai mare de 8 săptămâni nu a fost determinată. Totuşi dacă după un tratament de 8 săptămâni nu se obţine răspunsul dorit, se poate continua administrarea încă 4 săptămâni.

În unele situaţii poate fi necesară asocierea cu antibiotice (ex. claritromicină, amoxicilină, tetraciclină, metronidazol). Administraţi întreaga medicaţie conform schemei recomandate de medic, în dozele prescrise de acesta.

Unele simptome pot fi interpretate de dumneavoastră ca fiind provocate de stomac. Totuşi arsurile însoţite de dureri de cap, ameţeli, transpiraţii, dureri în piept, gât, umăr, braţ şi dificultăţi respiratorii sunt semnale de alarmă şi trebuiesc anunţate imediat medicului.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea acestora. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- digoxin
- ampicilină (Standacillin, Unasyn)
- diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar), clorazepat (Tranxene)
- săruri de fier
- disulfiram (Antalcol)
- fenitoin (Phenhydan)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf).

O

Sarcina şi alăptarea

Omeprazol poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii. Anunţaţi imediat medicul dacă aţi rămas însărcinată în timpul tratamentului.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Ulcer duodenal activ, boală de reflux gastroesofagian cu sau fără esofagită erozivă

Doza obişnuită este de 20 mg pe zi, timp de 4-8 săptămâni. Ulterior medicul poate recomanda continuarea tratamentului cu doza de întreţinere de 20 mg pe zi.

Ulcer gastric

Doza uzuală este de 40 mg o dată pe zi, timp de 4-8 săptămâni.

Tratamentul infecţiei cu Helicobacter pylori

În tratamentul acestei infecţiei pot fi folosite mai multe scheme terapeutice care să includă Omeprazolul. Acesta se administrează odată cu celelalte medicamente înainte de mese în doză de 20 mg de 2 ori pe zi, timp de 2 săptămâni. Urmaţi întocmai prescripţia.

Afecţiuni hipersecretante de acid clorhidric

Iniţial se administrează 60 mg pe zi apoi se ajustează doza în funcţie de răspuns, putând ajunge până la 120 mg de 3 ori pe zi. Dozele zilnice mai mari de 80 mg trebuiesc divizate.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: vedere înceţoşată, confuzie, bătăi cardiace rapide, greaţă, transpiraţii, dureri de cap.

Omeran vezi Omeprazol

Omez vezi Omeprazol

Omnic vezi Tamsol

Ondansetron vezi Zofran

Ondantor vezi Zofran

Ondaran vezi Zofran

O

Onsenal vezi Celebrex

Onychon vezi Lamisil

Opatanol

Denumire comună internațională: Olopatadinum
Forme de prezentare: Soluție oftalmică

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Opatanol este un medicament antihistaminic ce inhibă eliberarea histaminei în organism (substanță responsabilă de simptomele alergice) după contactul cu un alergen. Soluția este indicată în tratamentul simptomelor oculare din cadrul alergiilor: inflamație, prurit (mâncărimi), arsuri, lăcrimare.

Important de știut

Opatanol este indicat doar în tratamentul alergiilor, nu-l folosiți pentru a calma iritația dată de lentilele de contact.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul în ochiul afectat de 2 ori pe zi (cu interval minim de 6-8 ore între doze) sau conform indicațiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înaintea aplicării picăturilor și puneți-le la loc după cel puțin 10 minute de la administrarea medicamentului.

Înclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administrați în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideți apoi ochiul și timp de 1 minut presați ușor colțul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecați ochiul.

Fiți foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte suprafețe, inclusiv ochi sau mâini. Nu administrați soluțiile contaminate deoarece pot provoca infecții severe ale ochiului și chiar orbire.

Nu clătiți picurătorul. Puneți capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: iritație, roșeață, arsuri, înțepături, mâncărimi sau uscăciune a ochilor, senzație de corp străin în ochi, vedere încețoșată, tumefacții ale pleoapelor, nas înfundat sau curgător, modificarea gustului, dureri de cap, slăbiciune.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale

Nu folosiți medicamentul dacă aveți orice infecție oculară bacteriană, virală sau fungică netratată.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudență în efectuarea activităților care implică atenție deosebită.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Siguranța și eficacitatea administrării la copiii cu vârsta sub 3 ani nu a fost confirmată.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni ale Opatanolului cu alte medicamente.

Dacă folosiți și alte picături sau unguente pentru ochi, așteptați cel puțin 5 minute între cele două administrări.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă acest medicament poate dăuna fătului totuși nu-l administrați fără a discuta mai întâi cu medicul.

Este posibil ca Opatanol să treacă în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți și copii cu vârsta peste 3 ani

Doza recomandată este de 1 picătură soluție 1 mg/mL în ochiul

afectat de 2 ori pe zi, la interval de minim 6-8 ore.

Supradozare

Nu sunt disponibile informaţii privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Ophtagram vezi Gentamicin

Ophtamolol vezi Timolol

Optipres vezi Lokren

Optisulin vezi Lantus

Optruma vezi Evista

Orfiril vezi Depakine

Origen vezi Azitromicina

Orlistat vezi Xenical

Oropivalone bacitracina

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Pivalat de tixocortol + Bacitracină zinc)

Forme de prezentare: Comprimate de supt

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Oropivalone bacitracină este o combinaţie medicamentoasă indicată în tratamentul local al afecţiunilor mucoasei bucale şi faringelui. Medicamentul poate fi util şi după amigdalectomie ca tratament profilactic sau simptomatic al infecţiilor locale.

Important de ştiut

Dacă infecţia persistă sau se agravează consultaţi medicul.

Administrarea corectă

Lăsaţi comprimatul să se topească în gură, fără a-l zdrobi sau înghiţi (dacă nu s-a topit în întregime).

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi v-a fost prescris medicamentul în anumite doze, luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi comprimatele

O

expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia urticariei şi tumefacţiilor buzelor, limbii sau feţei.

În cazul apariţiei reacţiilor locale mai puţin severe (ex. arsuri locale) puteţi continua administrarea medicamentului cu condiţia să consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, copii cu vârsta sub 6 ani.

Atenţionări speciale

Oropivalone bacitracină poate fi administrat copiilor peste 6 ani dacă ştiu să sugă comprimatele fără a le înghiţi. Supravegheaţi copiii până la dizolvarea completă a comprimatului.

Medicamentul conţine un principiu activ ce poate pozitiva testele antidoping.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Dacă sunteţi însărcinată nu luaţi Oropivalone fără indicaţia medicului.

Deşi nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, e preferabil să nu se folosească acest medicament în timpul lactaţiei.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 6 ani

Doza uzuală este de 4-10 comprimate pe zi, nu mai mult de 8-15 zile.

Supradozare

Nu sunt disponibile informaţii privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Ortanol vezi Omeprazol

O

Orungal

Denumire comună internaţională: Itraconazolum
Alte denumiri comerciale: Itraconazol, Itraconazole, Sporilin
Forme de prezentare: Capsule, Capsule gastrorezistente, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Orungal este un antifungic azol ce elimină ciupercile prin acţiunea pe care o are asupra formării peretelui celular. Poate fi folosit în tratamentul infecţiilor fungice severe (ex. blastomicoză, histoplasmoză, aspergiloză) dar şi al onicomicozelor (ciupercile unghiilor) şi candidozei orale (infecţia cavităţii bucale, faringelui şi esofagului cu Candida).

Important de ştiut

Pentru eliminarea completă a infecţiei continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă simptomele au dispărut. Nu opriţi tratamentul fără aprobarea medicului deoarece există şanse ca simptomele să reapară.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore.

Administraţi soluţia orală pe stomacul gol iar capsulele – în timpul mesei.

Dacă aveţi aciditate gastrică scăzută luaţi medicamentul cu băuturi carbogazoase (ex. cola, sifon).

Pentru măsurarea exactă a dozei de soluţie folosiţi linguriţa dozatoare furnizată de producător. Nu folosiţi linguriţele normale pentru că aţi putea doza greşit.

Faceţi gargară cu soluţia orală câteva secunde înainte de a o înghiţi.

Administraţi antiacidele şi celelalte medicamente ce reduc aciditatea gastrică (ex. ranitidină, omeprazol) la cel puţin 2 ore după Orungal.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi. Nu înlocuiţi capsulele cu soluţia orală sau invers.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

O

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- roşeaţă, tumefacţie şi vezicule pe piele, descuamări
- greaţă severă sau persistentă
- dureri abdominale severe
- îngălbenirea ochilor şi pielii, scaune decolorate, urini închise la culoare, lipsa poftei de mâncare, oboseală
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, dificultăţi respiratorii
- creştere bruscă în greutate, tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor
- febră
- amorţeli sau furnicături ale mâinilor sau picioarelor
- confuzie, depresie, modificări de comportament.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, balonare, diaree, greaţă, dureri de stomac, nas înfundat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte antifungice similare (ex. Nizoral), tratament cu eritromicină, midazolam - Dormicum, chinidină, rifampicină, rifabutin - Mycobutin, antagonişti de H1, agonişti ai receptorilor 5-HT (ex. eletriptan – Relpax), inhibitori ai HMG-CoA reductazei (ex. simvastatin – Vasilip, Zocor, fluvastatin – Lescol, pravastatinum – Lipostat, lovastatin), blocanţi de aldosteron (ex. eplerenon – Inspra), derivaţi ergotaminici, alfuzosin – Xatral, nevirapin - Viramune.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă (ex. insuficienţă cardiacă, tulburări de ritm cardiac), afecţiuni de ficat sau rinichi, BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică), fibroză chistică, probleme cu stomacul, infecţie HIV.

Orungal poate avea efect negativ asupra inimii şi nu ar trebui administrat celor cu probleme cardiace ca insuficienţa cardiacă congestivă dacă beneficiile nu depăşesc net riscurile.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi

O

să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Deoarece infecţiile fungice sunt foarte greu de tratat, poate fi necesară administrarea zilnică timp de 6-12 luni sau chiar mai mult.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize, inclusiv pentru funcţia hepatică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antibiotice macrolide: eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax)
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- benzodiazepine: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar)
- digoxin, chinidină, disopiramidă
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- ciclofosfamidă (Endoxan), ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral), sirolimus (Rapamune), vincristină (Sindovin)
- buspironă (Spitomin, Stressigal)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu Medrol)
- antidiabetice sulfonilureice: glipizid (Glucotrol)
- antagonişti de H2: cimetidină, ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac), famotidină (Gastrosidin, Quamatal, Ulceran)
- agonişti ai receptorilor 5-HT: eletriptan (Relpax)
- inhibitori ai HMG-CoA reductazei: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zeplan, Vasilip, Zocor), fluvastatin (Lescol), pravastatinum (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pravator), lovastatin (Medostatin)
- aripiprazol (Abilify)

- blocanţi de aldosteron: eplerenon (Inspra)
- derivaţi ergotaminici
- erlotinib (Tarceva), imatinib (Glivec)
- alfuzosin (Xatral)
- darifenacin (Emselex)
- inhibitori ai proteazei HIV: ritonavir (Norvir)
- nevirapin (Viramune)
- metadonă, codeină, morfină
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- contraceptive orale.

Sarcina şi alăptarea

Nu au fost efectuate studii vizând administrarea medicamentului în sarcină, dar studiile pe animale au arătat că dozele mari de Orungal pot determina malformaţii fetale.

Medicamentul nu ar trebui prescris femeilor gravide sau care îşi doresc să conceapă un copil.

Orice femeie de vârstă fertilă care urmează acest tratament trebuie să apeleze la metode contraceptive de barieră atât pe durata tratamentului cât şi 2 luni după aceea.

Orungal poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Capsule

Adulţi şi adolescenţi

Doza uzuală este de 200 mg o dată pe zi, dar se poate creşte la 400 mg o dată pe zi în funcţie de severitatea afecţiunii tratate. Onicomicozele (ciupercile unghiilor de la mâini sau picioare) pot fi tratate cu 200 mg de 1-2 ori pe zi timp de săptămâni sau luni.

Copii cu vârsta sub 16 ani

Doza trebuie stabilită de medic.

- Soluţie orală

Adulţi şi adolescenţi

Se recomandă administrarea a 10-20 mL o dată pe zi.

Copii cu vârsta sub 12 ani

Doza trebuie stabilită de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: respiraţii rare, modificări în comportament, halucinaţii, convulsii.

Osetron vezi Zofran

Ospamox vezi Amoxicilina

Ospen vezi Penicilina V

Ospexin vezi Cefalexina

Otrinase vezi Bixtonim xylo

Ova-mit vezi Clostilbegyt

Ovestin

Denumire comună internațională: Estriolum
Forme de prezentare: Cremă vaginală, Ovule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ovestin conţine hormonul feminin estriol. Este indicat femeilor ajunse natural sau chirurgical la menopauză pentru tratarea simptomelor induse de deficitul de estrogeni, dispareunie (dureri la contact sexual), uscăciunea vaginului, prurit (mâncărimi), disurie (urinări dificile), urinări frecvente sau incontinenţă urinară moderată (pierderi de urină la efort). Poate fi folosit de asemenea pentru prevenirea infecţiilor genitale repetate.

Important de ştiut

Ovestin cremă sau supozitoare nu este recomandat în tratarea bufeurilor şi transpiraţiilor ce preced menopauza.

Administrarea corectă

Administraţi crema Ovestin intravaginal înainte de culcare cu ajutorul aplicatorului calibrat. O administrare cu aplicatorul umplut până la semnul inelar conţine 0,5 mg de medicament.

Scoateţi capacul tubului, întoarceţi-l şi folosiţi vârful său ascuţit pentru a deschide tubul. Înşurubaţi aplicatorul până la capăt. Strângeţi tubul pentru a umple cu cremă aplicatorul până la semn. Deşurubaţi aplicatorul din tub şi puneţi la loc capacul tubului. Pentru aplicarea cremei vă întindeţi pe pat şi introduceţi extremitatea aplicatorului în vagin, apăsând apoi lent pistonul. După utilizare spălaţi aplicatorul cu apă caldă şi săpun. Nu folosiţi detergenţi. Clătiţi bine după spălare. Nu puneţi aplicatorul în apă fiartă sau fierbinte.

Administraţi supozitoarele Ovestin intravaginal seara înainte de culcare. Întindeţi-vă pe pat pentru a introduce supozitorul cât mai adânc în vagin.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice severe cu probleme respiratorii şi tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei
- crampe la nivelul gambelor
- tulburări de vedere.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: iritaţie locală şi prurit (mâncărimi), tensiune sau durere la nivelul sânilor, dureri de cap.

Administrare vaginală: Crema Ovestin şi supozitoarele pot da iritaţie locala şi prurit.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tumori dependente de estrogeni, sângerări vaginale neobişnuite şi neinvestigate, tromboze (cu formare de cheaguri de sânge la diverse nivele), sarcină, otoscleroză apărută sau agravată în cursul sarcinii sau al utilizării anterioare de steroizi.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi hipertensiune arterială, insuficienţă cardiacă, afecţiuni severe ale ficatului, boli renale cu retenţie de lichide, endometrioză, mastopatie fibrochistică, istoric de tromboze, migrenă sau epilepsie, porfirie, antecedente de icter colestatic sau herpes în timpul sarcinii sau al utilizării de preparate pe bază de estrogeni.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat deoarece poate creşte riscul de efecte adverse.

În tratamentul prelungit cu estrogeni sunt recomandate examinări medicale periodice.

Dacă aveţi infecţie vaginală trataţi-o corect cu medicaţia specifică recomandată de medic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu Medrol)
- barbiturice: fenobarbital
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton)
- insulină
- rifampicină (Sinerdol)
- cărbune medicinal.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament este contraindicat pe durata sarcinii.

Nu exista în prezent suficiente date privind siguranţa utilizării Ovestinului în timpul lactaţiei. Se cunoaşte doar că estriolul poate trece în lapte ducând la scăderea secreţiei lactate. Pentru a evita posibilele efecte asupra nou-născutului, consultaţi mai întâi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 0,5 mg (o aplicare de cremă sau 1 supozitor) pe zi în primele săptămâni de tratament urmată de reducerea progresivă a dozei în funcţie de răspuns până la 0,5 mg de 2 ori pe săptămână.

Unele cazuri de incontinenţă urinară pot necesita doze de întreţinere mai mari.

Pentru femeile aflate la menopauză care urmează să fie operate în sfera genitală se recomandă administrarea a 0,5 mg Ovestin pe zi în timp de 2 săptămâni înaintea intervenţiei şi 0,5 mg de 2 ori pe zi în primele 2 săptămâni după intervenţie.

Dacă analizele efectuate nu certifică natura atrofiei vaginale, se poate administra 0,5 mg pe zi alternativ (o zi da, o zi nu) în săptămâna ce precede rezultatul final.

Supradozare

Toxicitatea acută a medicamentului este foarte scăzută. Deşi supradozarea cu cremă sau supozitoare este puţin probabilă, în această situaţie pot apare greaţă, vărsături şi sângerări.

Oxacilina

Denumire comună internaţională: Oxacillinum
Alte denumiri comerciale: Oxalin
Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Oxacilina este un antibiotic cu spectru similar penicilinei G dar cu activitate mai intensă faţă de stafilococul auriu, pneumococ şi streptococ. Este indicat în tratamentul furunculelor, celulitelor, abceselor şi plăgilor infectate, infecţiilor respiratorii şi urinare, osteomielitei, endocarditei, enterocolitei stafilococice.

Important de ştiut

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la oxacilină.

Administrarea corectă

Administraţi capsulele pe cale orală de 4-6 ori pe zi sau conform prescripţiei, de preferinţă cu 1-2 ore înaintea meselor pentru a nu influenţa absorbţia. Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Preparaţi pulberea pentru soluţie injectabilă şi administraţi-o intravenos sau intramuscular, conform prescripţiei.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele sau flacoanele ce conţin particule, expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- roşeaţă, tumefacţie sau vezicule pe piele
- urini cu sânge, modificări ale cantităţii de urină
- sângerări anormale
- febră, frisoane, dureri în gât, oboseală
- diaree persistentă sau severă, dureri abdominale, scaune cu

sânge
- secreţii vaginale modificate, pete albe la nivelul cavităţii bucale
- halucinaţii, anxietate, depresie
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, tumefacţie şi roşeaţă la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, peniciline sau cefalosporine, tratament cu tetraciclină sau doxiciclină, infecţii cu germeni sensibili la penicilina G sau insensibili la oxacilină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, afecţiuni ale măduvei spinale, astm bronşic, tulburări de coagulare a sângelui.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei şi nu opriţi imediat după ameliorarea simptomelor deoarece există riscul de selectare a microbilor rezistenţi la medicament şi de recădere.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Utilizarea prelungită sau repetată a antibioticelor favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la doctor dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul şi evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Medicamentul poate modifica testele urinare pentru evaluarea glucozei sau proteinelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- tetraciclină
- doxiciclină (Unidox, Vibramycin D)

- eritromicină (Eritro, Eryfluid)
- amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), kanamicină (Pan-Kanamycine), neomicină (Dexagrane), streptomicină (Strevital), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex)
- rifampicină (Sinerdol)
- cloramfenicol (Sificetina)
- methotrexate (Antifolan)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- heparină
- contraceptive orale.

Sarcina şi alăptarea

Administraţi medicamentul în sarcină doar cu aprobarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă oxacilina poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu greutatea peste 40 kg

În infecţiile uşoare sau moderate se administrează preferabil capsule în doză de 250-500 mg la intervale de 4 sau 6 ore, timp de 5 zile.

În infecţiile grave se administrează injectabil intramuscular sau intravenos câte 1 g la fiecare 4 sau 6 ore.

Copii cu greutatea sub 40 kg

Doza recomandată în caz de infecţii uşoare sau moderate este de 50 mg/kg/zi în 4 prize zilnice, timp de 5 zile iar în cele severe - 100 mg/kg/zi în prize la 4 sau 6 ore. În infecţiile cu streptococ beta-hemolitic este necesară continuarea tratamentului cel puţin 10 zile pentru a preveni reumatismul articular acut sau glomerulonefrita acută.

Supradozare

Nu există suficiente date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Oxalin vezi Oxacilina

Oxis turbuhaler vezi Formoterol

Oxybral SR

Denumire comună internaţională: Vincaminum
Alte denumiri comerciale: Vincamil, Vincamina
Forme de prezentare: Capsule retard, Comprimate, Drajeuri

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Oxybral creşte fluxul de sânge la nivelul creierului şi favorizează funcţiile cerebrale prin creşterea metabolismului cerebral. Este indicat în tratamentul tulburărilor cerebrale legate de vârstă, ateroscleroză, diabet zaharat sau alte modificări trofice ale celulei nervoase, după atacuri cerebrale sau traumatisme craniocerebrale, în caz de migrenă, vertij (ameţeli severe), tulburări de auz şi de echilibru, tulburări emoţionale cu anxietate şi iritabilitate, dificultăţi de concentrare, pierderi de memorie, probleme ale somnului, dezorientare în timp şi spaţiu.

Important de ştiut

Oxybral trebuie administrat cu prudenţă şi în doze mici progresiv crescânde la persoanele cu sechele de infarct şi aritmii cardiace.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă. Luaţi capsulele retard fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost raportate efecte adverse la administrarea medicamentului totuşi încetaţi tratamentul şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau tumori cerebrale.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă sau de ficat.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni semnificative ale Oxybralului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul poate fi administrat în sarcină numai cu acordul medicului, după cântărirea beneficiilor şi riscurilor.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 capsulă retard de 2 ori pe zi. Dacă se folosesc comprimate simple sau drajeuri se administrează la început câte 2 pastile de 3-4 ori pe zi, apoi se scade treptat la 1 pastilă de 3 ori pe zi.

Supradozare

Nu există suficiente informaţii privind supradozarea de aceea anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Oxycontin

Denumire comună internaţională: Oxycodonum
Forme de prezentare: Comprimate filmate eliberare modificată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Oxycontin este un narcotic similar morfinei folosit în tratamentul durerii moderate sau severe atunci când se doreşte obţinerea unui efect de durată. Acţionează prin interceptarea durerii la nivelul centrilor din creier.

Important de ştiut

Înghiţiţi numai întregi tabletele cu eliberare modificată deoarece divizarea, zdrobirea sau mestecarea lor eliberează rapid o supradoză de medicament, care poate fi uneori fatală.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveţi probleme cu stomacul luaţi tabletele cu alimentele pentru a reduce iritaţia mucoasei gastrice.

Înghiţiţi tabletele cu eliberare modificată întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiţi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace frecvente sau rare, dificultăţi respiratorii
- dificultăţi la urinare
- ameţeli, dureri de cap, pierderea conştienţei
- tulburări de vedere
- confuzie
- tremor
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, constipaţie, ameţeli, somnolenţă, dureri de cap, insomnii, slăbiciune.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, morfină, codeină sau alte substanţe înrudite, ileus paralitic (afecţiune gravă cu mişcări intestinale absente), colită pseudomembranoasă (diaree severă provocată de utilizarea antibioticelor), astm bronşic sever sau atac astmatic, dificultăţi respiratorii, tratament cu oxybat (Xyrem), furazolidon sau inhibitori ai monoaminoxidazei în ultimele 14 zile.

O

Atenţionări speciale

Oxycontin trebuie luat regulat la intervale de 12 ore. Nu folosiţi acest medicament ocazional, mai frecvent sau în doze mai mari decât cele prescrise.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi astm bronşic, BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică) sau alte afecţiuni pulmonare, traumatisme craniene recente, tumori cerebrale sau presiune crescută intracerebrală, istoric de convulsii, boli de inimă, ficat sau rinichi, probleme de stomac sau intestine, pancreatită, blocaj al vezicii urinare, prostată mărită, hipotensiune arterială, hipertiroidie, afecţiuni ale glandelor suprarenale (ex. boală Addison), porfirie, probleme de comportament, gânduri de sinucidere.

În cazul tratamentului de lungă durată sau în doze mari apare toleranţa la medicament, ceea ce înseamnă că efectul Oxycontinul scade în timp şi sunt necesare doze din ce în ce mai mari pentru a obţine efectul iniţial. Contactaţi medicul când observaţi că dozele prescrise nu mai sunt eficiente; nu creşteţi dozajul fără aprobarea medicului.

De asemenea, după un timp apare dependenţa de medicament, făcând necesară continuarea tratamentului. La oprirea bruscă a administrării pot apare simptome de sevraj: anxietate, iritabilitate, pupile mărite, lăcrimare, febră, rigiditate şi dureri musculare, dureri de articulaţii, transpiraţii, nas curgător, strănut, greaţă, vărsături, diaree, bătăi cardiace rapide, senzaţii anormale pe piele, tremor, probleme cu somnul, halucinaţii auditive sau vizuale. Dacă consideraţi că nu mai aveţi nevoie de Oxycontin, contactaţi medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor.

Medicamentul poate da somnolenţă, dureri de cap, ameţeli sau chiar pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi

O

vreunul din următoarele medicamente:
- alte medicamente pentru durere
- cimetidină
- fenotiazine: clorpromazin (Plegomazin)
- oxybat sodic (Xyrem)
- furazolidon
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- inductoare ale somnului
- antipsihotice
- tranchilizante
- relaxante musculare
- buprenorfină (în combinaţie cu naloxonă – Suboxone)
- nalbufin (Nalbuphine serb)
- naltrexonă (Revia)
- pentazocin (Fortral, Fortwin, Saldoren)

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Oxycontin poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Oxycontin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Doza pentru durerea continuă, ce durează de mai mult timp, trebuie stabilită de medic în funcţie de nevoile fiecăruia. Pentru a fi eficient, Oxycontin trebuie administrat de 2 ori pe zi, la intervale egale.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: piele rece şi umedă, pupile punctiforme, ameţeli, dureri de cap, confuzie, somnolenţă, convulsii, pierderea conştienţei, respiraţii şi bătăi cardiace rare.

Ozopirin vezi Acid acetilsalicilic

Paduden vezi Ibuprofen

Paluxetil vezi Arketis

P

Pan-Kanamycine

Denumire comună internaţională: Kanamycinum
Forme de prezentare: Pulbere pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Kanamicina este un antibiotic aminoglicozidic care distruge bacteriile sensibile prin blocarea producţiei de proteine esenţiale pentru supravieţuirea lor. Medicamentul poate fi administrat doar pe termen scurt în infecţii renale, urologice şi genitale, infecţii respiratorii, infecţii ale pielii, endocardite şi septicemii, tuberculoză cu bacil Koch rezistent la antituberculoasele majore.

Important de ştiut

Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat. Dacă tratamentul cu Pan-Kanamycine durează mai mult de 10 zile se impune monitorizarea funcţiei auditive şi renale.

Administrarea corectă

Kanamicina injectabilă se administrează de regulă în policlinică, cabinetul medicului sau spital. Dacă administraţi kanamicina la domiciliu, respectaţi cu atenţie procedura de administrare a soluţiilor injectabile.

Nu folosiţi flacoanele care conţin particule sau pulbere cu culoare modificată, prezintă fisuri sau alte semne de deteriorare.

Păstraţi produsul, seringile şi acele departe de copii şi animale de casă. Nu refolosiţi acele, seringile sau celelalte materiale. Eliminaţi corespunzător deşeurile medicale, conform regulilor locale.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea Pan-Kanamycinei şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie, rash (roşeaţă), prurit (mâncărimi)
- urinări reduse sau frecvente, dificultăţi la urinare

P

- ameţeli, tinitus (ţiuituri în urechi), surditate
- slăbiciune, amorţeli sau furnicături ale mâinilor şi picioarelor
- confuzie, dezorientare, tulburări de vedere, dureri de cap, febră, tremor
- convulsii
- dificultăţi respiratorii
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- sângerări anormale
- icter (îngălbenirea ochilor şi pielii), oboseală, urini închise, scaune decolorate.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, greaţă, vărsături, diaree, apetit scăzut, scădere în greutate, salivaţie excesivă, iritaţie vaginală sau secreţie vaginală anormală, durere, roşeaţă sau tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?

Kanamicina injectabilă nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la alte medicamente din clasa aminoglicozidelor, miastenia gravis, tratament de lungă durată, tratament concomitent cu antiinflamatoare nesteroidiene, ciclosporină, fludarabină, cefalosporine sau peniciline injectabile (pe aceeaşi linie intravenoasă), relaxante musculare nedepolarizante, insuficienţă renală, insuficienţă cardiacă severă, sarcină, alăptare, hipoacuzie (auz deficitar).

Atenţionări speciale

Kanamicina este eficientă doar împotriva bacteriilor şi nu are efect când este administrată în infecţii virale, cum ar fi de exemplu gripa.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă renală, boală Parkinson, miastenia gravis sau afecţiuni ce evoluează cu distrucţia nervilor cranieni, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Pentru a elimina complet infecţia continuaţi administrarea kanamicinei până la terminarea prescripţiei chiar dacă începeţi să vă simţiţi bine după câteva zile de tratament.

Nu administraţi kanamicina concomitent cu penicilinele injectabile deoarece mixarea celor două antibiotice în aceeaşi pungă

P

sau injectarea simultană a acestora poate reduce din eficacitate.

Nu urmaţi tratament simultan cu Pan-Kanamycine şi cefalosporine injectabile, ciclosporină, fludarabină (Fludara) sau antiinflamatoare nesteroidiene; pot apare reacţii adverse severe cu risc crescut de toxicitate renală.

Evitaţi administrarea diureticelor în timpul tratamentului cu kanamicină deoarece există riscul de pierdere a auzului.

Evitaţi de asemenea asocierea kanamicinei cu relaxantele musculare nondepolarizante sau succinilcolina întrucât activitatea şi reacţiile adverse ale acestora pot fi intensificate.

Anunţaţi imediat medicul în cazul în care apar dureri de cap severe, ameţeli, pierdere a auzului, diaree severă, creşterea debitului urinar.

Consumaţi pe durata tratamentului cel puţin 2 litri de lichide pe zi.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic întrucât este necesară monitorizarea terapiei, inclusiv prin teste ale funcţionării rinichilor.

Tratamentul poate da ameţeli; evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea, diareea sau vărsăturile severe. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Utilizaţi medicamentul cu extremă precauţie la copiii mici deoarece siguranţa şi eficacitatea administrării la aceştia nu au fost încă confirmate.

Administraţi cu prudenţă la copiii cu vârsta sub 10 ani în caz de diaree sau infecţii gastrointestinale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului cu Kanamicina injectabilă anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- cefalosporine cum ar fi cefaclor (Cec, Ceclor), cefdroxil (Biodroxil, Cexyl, Duracef), cefalexina (Cefalin, Keflex, Ospexin), cefoperazona (Cefobid, Medocef)
- peniciline injectabile: penicilină, amoxicilină (Duomox, E-Mox), ampicilină (Ampidar, Epicocillin, Pamecil)
- relaxante musculare nedepolarizante: pancuroniu (Pavulon)

P

- anestezice generale
- antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- diuretice de ansă cum ar fi furosemid (N-Furosemid)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- fludarabină (Fludara).

Sarcina şi alăptarea

Întrucât administrarea kanamicinei în sarcină poate dăuna fătului, informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau plănuiţi o sarcină în viitorul apropiat pentru a discuta despre riscurile şi beneficiile tratamentului în sarcină.

Kanamicina poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Pulbere pentru soluţie injectabilă

Tratamentul infecţiilor cu germeni sensibili la kanamicină

Doza uzuală este de 15 mg/kg/zi administrată intramuscular profund în 2 prize egale la 12 ore. Poate fi administrată şi intravenos în perfuzie lentă a 30-60 minute, cu 0,5-1 g Pan-Kanamycine în 250 mL ser fiziologic sau glucoză.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dificultăţi respiratorii, urinări reduse sau frecvente, dificultăţi la urinare.

Panadol vezi Paracetamol

Paracetamol

Denumire comună internaţională: Paracetamolum

Alte denumiri comerciale: Adol, Calpol, Dafalgan, Daleron, Efferalgan, N-Paracetamol, Panadol, Paracetol, Paralen, Paramidol, Perfalgan, Sanador

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate masticabile, Comprimate efervescente, Soluţie orală, Sirop, Supozitoare

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Paracetamolul reduce la nivelul creierului o serie de substanţe ce stimulează durerea şi reglează temperatura corpului. Este indicat pentru scăderea febrei şi calmarea durerilor uşoare şi moderate de cap, muşchi, articulaţii, dinţi, spate.

Important de ştiut

Opriţi administrarea paracetamolului şi anunţaţi imediat medicul dacă durerea devine mai intensă sau nu se modifică după mai mult de 10 zile de tratament (la adulţi) sau 5 zile (la copii), febra durează de mai mult de 3 zile, apar noi simptome sau zona dureroasă este roşie şi tumefiată.

Administrarea corectă

Administraţi comprimatele, siropul, soluţia sau suspensia pe cale orală la nevoie sau de 4-6 ori pe zi (conform prescripţiei), preferabil după masă sau după un pahar cu lapte.

Dacă supozitoarele sunt prea moi pentru a fi introduse, lăsaţi-le jumătate de oră la frigider sau lăsaţi să curgă apă rece peste ele înainte de a desface ambalajul. Pentru a introduce supozitorul, desfaceţi folia şi umeziţi supozitorul cu apă rece. Culcaţi-vă pe o parte şi folosiţi degetul arătător pentru a împinge supozitorul cât mai profund în rect.

Dacă săriţi o doză – şi luaţi regulat Paracetamol, administraţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii adverse severe: erupţie cutanată, prurit (mâncărimi), tumefacţii ale feţei, gurii, buzelor sau limbii, senzaţie de constricţie toracică, dificultăţi respiratorii
- urini închise la culoare, scaune decolorate, oboseală inexplicabilă, colorarea ochilor şi pielii în galben
- dificultăţi respiratorii, dureri de cap, ameţeli severe, colorarea albăstruie a pielii şi unghiilor, epuizare
- semne ale anemiei: paloare, slăbiciune generalizată, palpitaţii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: diaree, transpiraţii abundente, lipsa poftei de mâncare, greaţă, vărsături, dureri de stomac.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, anemie, insuficienţă renală, afectare severă a ficatului.

Atenţionări speciale

Acest medicament poate dăuna ficatului mai ales dacă este combinat cu alcool. Evitaţi consumul de băuturi alcoolice în timpul tratamentului.

Înainte de a administra Paracetamol consultaţi medicul dacă ştiţi că aveţi boli de ficat şi rinichi sau fenilcetonurie.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu luaţi doze mai mari decât cele recomandate pentru a nu leza ficatul sau rinichii.

Anunţaţi medicul dacă durerile în gât sunt severe şi persistente sau se însoţesc de febră înaltă, dureri de cap, greaţă şi vărsături şi nu răspund la paracetamol în cel mult 2 zile.

Nu administraţi copiilor cu vârsta sub 3 ani decât cu aprobarea medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente cu acetaminofen sau paracetamol
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- isoniazidă
- fenitoină (Phenhydan), carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- zidovudină (Retrovir)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Nu combinaţi pentru mai mult de câteva zile Paracetamol cu oricare din medicamentele următoare decât dacă v-a fost prescris de medic iar acesta vă urmăreşte evoluţia:

- aspirină sau alţi salicilaţi
- antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal), flurbiprofen (Strepsils intensive), etodolac (Febret).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile

administrării în sarcină. Studiile nu au raportat încă malformaţii fetale sau alte probleme determinate de Paracetamol în timpul sarcinii.

Paracetamolul poate trece în cantităţi mici în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate, comprimate efervescente, soluţie, suspensie, supozitoare

Adulţi şi adolescenţi

În funcţie de necesităţi se pot administra câte 325-500 mg la fiecare 3-4 ore, 650 mg la fiecare 4-6 ore sau 1000 mg la fiecare 6 ore. Doza totală nu trebuie să depăşească 4000 mg pe zi.

Copii cu vârsta sub 3 luni

În funcţie de necesar se pot administra câte 40 mg la intervale de 4 ore.

Copii cu vârsta de 4-12 luni

Dacă este necesar se administrează câte 80 mg la fiecare 4 ore.

Copii de 1-2 ani

Doza maximă recomandată este de 120 mg la fiecare 4 ore.

Copii de 2-4 ani

Doza maximă recomandată este de 160 mg la fiecare 4 ore.

Copii de 4-6 ani

Doza maximă recomandată este de 240 mg la fiecare 4 ore.

Copii de 6-9 ani

Doza maximă recomandată este de 320 mg la fiecare 4 ore.

Copii de 9-11 ani

Doza recomandată este de 320-400 mg la fiecare 4 ore.

Copii de 11-12 ani

Doza maximă recomandată este de 320-480 mg la fiecare 4 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Semnele intoxicaţiei severe apar abia după 2-4 zile dar detoxifierea trebuie începută imediat pentru a limita lezarea ficatului. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, urini închise la culoare, transpiraţii abundente, oboseală extremă.

Paracetol vezi Paracetamol

Paralen vezi Paracetamol

Paramidol vezi Paracetamol

Pariet

Denumire comună internațională: Rabeprazolum
Forme de prezentare: Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pariet este un inhibitor al pompei de protoni ce reduce secreţia acidă a mucoasei gastrice. Este indicat în tratamentul de scurtă durată (cel mult 4-8 săptămâni) a ulcerului duodenal, bolii de reflux gastroesofagian, esofagitei erozive sau ulcerative, sindromului Zollinger-Ellison.

Important de ştiut

Administraţi medicamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi mai bine. Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Dacă v-a fost prescris Pariet în combinaţie cu amoxicilină şi claritromicină, administraţi-le cu alimentele şi în acelaşi timp, dimineaţa şi seara.

Nu administraţi Pariet în interval de 2 ore faţă de imidazoli (ex. ketoconazol, itraconazol, voriconazol).

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi vă amintiţi în aceeaşi zi, luaţi doza sărită imediat ce v-aţi amintit. Dacă v-aţi amintit a doua zi, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii adverse severe: erupţie cutanată, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, gurii, buzelor sau limbii
- urini cu sânge
- sângerări anormale
- frisoane, febră, dureri în gât
- oboseală neobişnuită

- îngălbenirea ochilor şi pielii
- dureri în piept, palpitaţii, edeme (tumefacţii ale picioarelor)
- convulsii, pierderea stării de conştienţă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, constipaţie sau diaree, senzaţie de balonare, greaţă, vărsături, ameţeli, somnolenţă, fotosensibilitate (sensibilitate la soare).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi infecţie cu Helicobacter pylori sau boli severe de ficat

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării condiţiei dumneavoastră şi efectuării de analize.

Folosiţi creme protectoare, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată atunci când vă expuneţi la soare deoarece medicamentul creşte sensibilitatea la razele UV.

Indicaţia şi dozajul pentru tinerii cu vârsta sub 18 ani trebuiesc stabilite de medic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- digoxin (Lanoxin)
- ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal, Sporilin), voriconazol (Vfend)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- fenitoină (Phenhydan)
- inhibitori ai proteazei HIV: ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele ma-

tern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Tratamentul BRGE (bolii de reflux gastroesofagian)

Doza recomandată este de 20 mg o dată pe zi, timp de 4-8 săptămâni.

Prevenirea BRGE

Se indică 20 mg o dată pe zi.

Tratamentul ulcerului duodenal

Uzual se folosesc 20 mg o dată pe zi, după micul dejun, timp de 4 săptămâni.

Tratamentul ulcerului duodenal asociat infecţiei cu Helicobacter

Una din schemele de tratament folosite mai des include 20 mg de Pariet de 2 ori pe zi în combinaţie cu claritromicină 500 mg de 2 ori pe zi şi amoxicilină 1 g de 2 ori pe zi, toate luate înaintea mesei de dimineaţă şi seară timp de 7 zile.

Hiperaciditate gastrică

Iniţial se administrează 60 mg o dată pe zi apoi medicul ajustează doza în funcţie de răspuns.

Supradozare

Nu există suficiente date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Paroxat vezi Arketis

Paroxetin vezi Arketis

Paxeten vezi Arketis

Pectodrill Expectorant vezi Hume Expectorant

Pegasys

Denumire comună internaţională: Peginterferon alfa-2a
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pegasys conţine interferon sintetic, o substanţă ce ajută sistemul imunitar să lupte mai bine. Este indicat singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul unor forme de hepatită C.

Important de ştiut

Pegasys poate determina sau agrava o serie de boli inclusiv cele psihiatrice (ex. depresie, tentative de suicid), autoimune (ex. psoriazis, lupus eritematos, poliartrită reumatoidă), cardiovasculare

sau infecţioase. O parte din aceste probleme pot dispare după întreruperea Pegasysului.

Administrarea corectă

Pegasys se administrează injectabil subcutanat (sub piele) o dată pe săptămână, mereu în aceeaşi zi a săptămânii. Injecţiile se pot face în peretele abdominal sau coapsă.

Nu folosiţi fiolele crăpate sau deteriorate în orice fel, care conţin particule sau şi-au schimbat culoarea.

Nu agitaţi fiolele înainte de utilizare.

Consumaţi cât mai multe lichide pentru a preveni deshidratarea, în special la începutul tratamentului.

Dacă săriţi o doză – şi vă amintiţi în 2 zile de la doza omisă, administraţi imediat ce vă amintiţi şi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă au trecut totuşi mai mult de 2 zile, contactaţi medicul pentru a vedea cum trebuie procedat. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor, departe de lumină. Păstraţi medicamentul la frigider. Nu lăsaţi Pegasys la temperatura camerei mai mult de 24 ore. Nu păstraţi la congelator. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- diaree, greaţă, vărsături sau dureri de stomac severe sau persistente, vărsături cu sânge, scaune negre lucioase, diaree cu sânge, sângerări neobişnuite
- dureri în piept, bătăi cardiace neregulate
- ameţeli severe, dureri de cap, pierderi ale conştienţei, confuzie
- halucinaţii, modificări de comportament, anxietate, paranoia, depresie, tentative de suicid
- amorţeli sau furnicături ale mâinilor sau picioarelor
- slăbiciune pe o parte a corpului
- semne ale unei glicemii mult crescute: sete, urinări frecvente, confuzie, somnolenţă, respiraţii rapide şi cu miros de mere verzi, bătăi cardiace rapide,
- semne ale hipoglicemiei: dureri de cap, tremurături, transpiraţii reci, foame intensă, ameţeli, nervozitate, pierderea conştienţei
- simptome similare răcelii: febră, frisoane, dureri persistente în gât
- scădere în greutate semnificativă

- agravarea psoriazisului

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, modificări ale gustului, greață, vărsături, diaree, amețeli, somnolență, oboseală, căderea părului, durere, roșeață sau tumefacție la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, hepatită autoimună, afectare severă a ficatului, sarcină, lactație, nou-născut.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți probleme cu inima, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecțiuni ale pancreasului, rinichilor, plămânilor, măduvei spinale sau tiroidei, hepatită cu virus B, ciroză hepatică, insuficiență hepatică, boli de sânge, siclemie, talasemie majoră, infecție HIV, transplant de organ, istoric de cancer, boli psihice, comportament suicidar și gânduri de sinucidere, probleme cu consumul de alcool, tratament anterior al hepatitei C cu interferon eșuat.

Pegasys-ul se administrează uneori cu un alt medicament –ribavirină- cunoscut a determina malformații sau decesul fătului. Femeile care iau ribavirină sau au partenerii în tratament cu acest medicament trebuie să folosească în timpul tratamentului și 6 luni după aceea 2 metode contraceptive sigure pentru a evita sarcina.

Încă nu se știe dacă Pegasys singur sau combinat cu Copegus poate elimina pentru totdeauna virusul hepatitic C, poate preveni ciroza hepatică, insuficiența hepatică sau cancerul de ficat sau poate împiedica transmiterea virusului la alte persoane prin sânge sau contact sexual. Folosiți totuși metode contraceptive de barieră pentru a proteja celelalte persoane de această infecție.

Pegasys poate reduce numărul de trombocite (celule implicate în coagularea sângelui) de aceea anunțați imediat medicul dacă apar sângerări neobișnuite, scaune cu sânge sau negre, lucioase.

Medicamentul poate modifica nivelele glicemiei. Dacă sunteți diabetic, testați periodic glicemia și consultați medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice.

Deoarece medicamentul poate reduce capacitatea organismului de a se apăra împotriva infecțiilor, evitați aglomerațiile și contactul cu persoanele infectate. Anunțați medicul dacă observați semne ale infecției: febră, frisoane, oboseală, dureri de cap, dureri în gât, lipsa poftei de mâncare.

P

Unele persoane pot dezvolta o formă severă de anemie care să fie factor de risc pentru atacul de cord. În acest sens este nevoie să faceți periodic o serie de teste și analize de sânge care să deceleze din timp aceste probleme. Funcția hepatică trebuie de asemenea investigată cu regularitate pentru a evalua răspunsul infecției cu virus C la tratament.

Înaintea aplicării oricărui tratament medical, chirurgical sau stomatologic informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli sau tulburări de vedere. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor.

Evitați consumul de alcool, inclusiv bere, vin sau lichior, deoarece acesta poate agrava boala de ficat.

Pegasys conține ca și conservant – alcoolul benzilic. Nu administrați la nou-născuți sau copii mici deoarece pot apare probleme severe și uneori chiar fatale ale sistemului nervos.

Siguranța și eficacitatea administrării la copiii sub 18 ani nu au fost încă stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- inhibitori ai nucleozid-reverstranscriptazei: zidovudină (Retrovir), lamivudină (Epivir, Zeffix)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- metadonă (Sintalgon).

Sarcina și alăptarea

Dacă ați rămas însărcinată informați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării acestui medicament în sarcină. Administrarea în timpul sarcinii a Pegasysului împreună cu Copegus a determinat în unele cazuri malformații și moartea fătului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar este recomandat să nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Uzual se folosesc doze de 180 micrograme o dată pe săptămână, timp de 48 săptămâni. Dacă apar efecte adverse se reduce temporar doza la 90-135 μg o dată pe săptămână și se reia apoi tratamentul cu doze mai mari după ameliorarea reacțiilor nedorite.

P

Supradozare
Nu există suficiente date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Pegintron

Denumire comună internaţională: Peginterferon alfa-2b
Alte denumiri comerciale: Viraferonpeg
Forme de prezentare: Pulbere + solvent pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Pegintron conţine un interferon sintetic care ajută sistemul imunitar să lupte mai bine. Este indicat singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul unor forme de hepatită C.

Important de ştiut
Medicamentul poate determina sau agrava o serie de boli inclusiv cele psihiatrice, autoimune (ex. psoriazis, lupus eritematos, poliartrită reumatoidă, tiroidită autoimună), cardiovasculare sau infecţioase.

Administrarea corectă
Pegintron se injectează subcutanat (sub piele) în peretele abdominal sau coapsă, o dată pe săptămână, mereu în aceeaşi zi a săptămânii.
Nu agitaţi fiolele înainte de utilizare.
Consumaţi cât mai multe lichide pentru a preveni deshidratarea, în special la începutul tratamentului.
Dacă săriţi o doză – şi vă amintiţi în 2 zile de la doza omisă, administraţi imediat ce vă amintiţi şi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă au trecut totuşi mai mult de 2 zile, contactaţi medicul pentru a vedea cum trebuie procedat. Nu luaţi 2 doze odată.
Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor, departe de lumină. Păstraţi medicamentul la frigider. Nu lăsaţi Pegintron la temperatura camerei mai mult de 24 ore. Nu păstraţi la congelator. Aruncaţi fiolele expirate, crăpate sau deteriorate în orice fel, care conţin particule sau şi-au schimbat culoarea.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- diaree, greaţă, vărsături sau dureri de stomac severe sau persistente, vărsături cu sânge, scaune negre lucioase, diaree cu sânge, sângerări neobişnuite
- dureri în piept, bătăi cardiace neregulate
- ameţeli severe, dureri de cap, pierderi ale conştienţei, confuzie
- halucinaţii, modificări de comportament, anxietate, paranoia, depresie, tentative de suicid
- semne ale unei glicemii mult crescute: sete, urinări frecvente, confuzie, somnolenţă, respiraţii rapide şi cu miros de mere verzi, bătăi cardiace rapide,
- semne ale hipoglicemiei: dureri de cap, tremurături, transpiraţii reci, foame intensă, ameţeli, nervozitate, pierderea conştienţei
- simptome similare răcelii: febră, frisoane, dureri persistente în gât
- scădere în greutate semnificativă
- agravarea psoriazisului.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, modificări ale gustului, greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, insomnii, oboseală, căderea părului, durere, roşeaţă sau tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, hepatită autoimună, afectare severă a ficatului, sarcină, lactaţie, nou-născut.

Atenţionări speciale
Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu inima, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecţiuni ale pancreasului, rinichilor, plămânilor, măduvei spinale sau tiroidei, hepatită cu virus B, ciroză hepatică, insuficienţă hepatică, boli de sânge, infecţie HIV, transplant de organ, istoric de cancer, boli psihice, comportament suicidar şi gânduri de sinucidere, probleme cu consumul de alcool, tratament anterior al hepatitei C cu interferon eşuat.
Pegintron se administrează uneori cu un alt medicament –ribavirină (Copegus)- cunoscut a determina malformaţii sau decesul fătului. Femeile care iau ribavirină sau au partenerii în tratament cu acest medicament trebuie să folosească în timpul tratamentului şi 6 luni după aceea 2 metode contraceptive sigure pentru a evita sarcina.
Încă nu se ştie dacă Pegintron singur sau combinat cu Copegus poate elimina pentru totdeauna virusul hepatitic C, poate preveni ciroza hepatică, insuficienţa hepatică sau cancerul de ficat

sau poate împiedica transmiterea virusului la alte persoane prin sânge sau contact sexual. Folosiţi totuşi metode contraceptive de barieră pentru a proteja celelalte persoane de această infecţie.

Pegintron poate reduce numărul de trombocite (celule implicate în coagularea sângelui) de aceea anunţaţi imediat medicul dacă apar sângerări neobişnuite, scaune cu sânge sau negre, lucioase.

Deoarece medicamentul poate reduce capacitatea organismului de a se apăra împotriva infecţiilor, evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele infectate. Anunţaţi medicul dacă observaţi semne ale infecţiei: febră, frisoane, oboseală, dureri de cap, dureri în gât, lipsa poftei de mâncare.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării răspunsului la terapie şi efectuării de analize.

Înaintea aplicării oricărui tratament medical, chirurgical sau stomatologic informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Pegintron poate da somnolenţă, ameţeli sau tulburări de vedere. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor.

Evitaţi consumul de băuturi alcoolice întrucât acestea pot agrava boala de ficat.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 18 ani, la persoanele coinfectate cu virus hepatitic C şi virus hepatitic B sau HIV sau la persoanele ce au suferit şi un transplant de organ nu au fost încă stabilite.

P

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- zidovudină (Retrovir)
- teofilină (Teotard, Theo SR).

Sarcina şi alăptarea

Dacă aţi rămas însărcinată informaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile şi beneficiile administrării acestui medicament în sarcină. Administrarea în timpul sarcinii împreună cu Copegus a determinat în unele cazuri malformaţii şi moartea fătului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar este recomandat să nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Pegintron în monoterapie

Dozajul variază în funcţie de greutate. Doza uzuală de Pegintron când se administrează singur este de 1 µg/kg o dată pe săptămână, timp de 1 an.

Pegintron şi Copegus

Dozajul variază în funcţie de greutate. De obicei se administrează 1,5 µg/kg/săptămână atunci când se asociază şi Copegus.

Supradozare

Nu există suficiente date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Penicilina G potasică / sodică

Denumire comună internaţională: Benzylpenicillinum
Alte denumiri comerciale: Benzilpenicilină – sare de sodiu
Forme de prezentare: Pulbere pentru suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Penicilina G este un antibiotic folosit ca tratament de primă intenţie în numeroase infecţii, inclusiv în cele cu germeni sensibili care dau pneumonie, meningită, sifilis, antrax, tetanos. Interferă cu formarea peretelui celular bacterian ceea ce permite sistemului imunitar să pătrundă mai uşor prin peretele slăbit şi să omoare bacteria.

Important de ştiut

Omiterea dozelor sau sistarea tratamentului fără aprobarea medicului creşte riscul de selectare a bacteriilor rezistente la medicament. Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei chiar dacă vă simţiţi bine.

P

Administrarea corectă

Penicilina G poate fi injectată intramuscular sau intravenos.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Pentru prepararea injecţiei amestecaţi mai întâi pulberea, apoi ţinând flaconul orizontal rotiţi uşor în timp ce injectaţi diluentul (ser fiziologic sau dextroză). După adăugarea diluentului agitaţi energic până la dizolvare completă.

Nu folosiţi soluţiile care conţin particule, sunt tulburi sau şi-au schimbat culoarea.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit

de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate, fisurate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții severe: erupție pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, gurii, buzelor, limbii
- febră, frisoane, dureri musculare, dureri de cap, bătăi cardiace și respirații rapide, înroșirea bruscă a pielii, amețeli
- diaree severă, crampe abdominale, scaune cu sânge
- descuamări extinse
- paloare, oboseală inexplicabilă, palpitații
- sângerări neobișnuite
- convulsii
- anxietate, depresie, halucinații.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, diaree, dureri abdominale, roșeață, durere sau tumefacție la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau cefalosporine, insuficiență renală severă.

P

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă sau rinichi.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Consumați cât mai multe lichide în timpul tratamentului pentru a evita deshidratarea.

Folosiți metode contraceptive de barieră (ex. prezervative) dacă doriți să evitați sarcina.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- tetraciclină, doxiciclină (Unidox Solutab, Vibramycin D)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- antibiotice aminoglicozide: gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lyramycin)

- aspirină
- probenecid
- heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- contraceptive orale (anticoncepționale).

Sarcina și alăptarea

Dacă sunteți însărcinată puteți administra Penicilina G, dar cu recomandarea medicului. Discutați cu acesta despre riscurile și beneficiile acestui tratament.

Penicilina G poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

În infecțiile obișnuite se administrează intramuscular sau intravenos 1,2-6 milioane de unități internaționale pe zi administrate la intervale de 4-8 ore. În infecțiile grave se injectează intravenos sau în perfuzie intravenoasă 10-50 milioane pe zi, în funcție de microbul tratat.

Copii

Pentru infecțiile obișnuite se recomandă 400.000-1.200.000 UI/zi fracționat la 4-8 ore.

Sifilis

Adulți

Doza folosită este de 200.000-300.000 UI/kg/zi administrate în 4-6 prize, timp de 10-14 zile. În caz de neurosifilis, se administrează câte 3-4 milioane UI la fiecare 4 ore timp de 10-14 zile, apoi se continuă cu Moldamin 3 săptămâni.

Nou-născuți

În primele 7 zile se administrează intravenos câte 50.000 UI/kg/doză la intervale de 12 ore, apoi încă 3 zile dar la interval de 8 ore.

Copii

Se pot administra câte 50.000 UI/kg la fiecare 4-6 ore timp de 10 zile.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, confuzie, halucinații, tremor, convulsii, comă.

P

Penicilina V

Denumire comună internaţională: Phenoxymethylpenicillinum
Alte denumiri comerciale: Ospen
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Penicilina V este un antibiotic folosit în tratamentul a numeroase infecţii, inclusiv amigdalită, bronşită, pneumonie sau infecţii ale pielii.

Important de ştiut

Continuaţi administrarea penicilinei V până la terminarea prescripţiei, chiar dacă aţi început să vă simţiţi mai bine. Simptomele vor dispărea cu adevărat abia după ce infecţia a fost tratată complet.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la intervale de timp egale, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele cu un pahar mare de apă. Nu luaţi cu suc de fructe sau băuturi carbogazoase deoarece acestea pot reduce din eficacitatea medicamentului.

Agitaţi siropul înainte de administrare apoi măsuraţi doza prescrisă cu ajutorul linguriţei-dozatoare.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi tabletele la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă, iar siropul la frigider (nu mai mult de 14 zile). Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice severe: erupţii pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţie a feţei, buzelor, gurii şi limbii
- crampe abdominale, diaree severă
- sângerări neobişnuite
- convulsii.

P

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, pete albe pe limbă (date de infecţia cu ciuperci), mâncărimi sau secreţii vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau cefalosporine.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi, stomac, intestine sau mononucleoză infecţioasă deoarece s-ar putea ca riscurile administrării să depăşească net beneficiile.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Penicilina V poate reduce eficacitatea pilulelor de aceea folosiţi metode contraceptive de barieră (ex. prezervative) pe durata tratamentului pentru a evita sarcina.

Alcoolul poate irita stomacul atunci când este asociat cu penicilina V. Consumaţi cu moderaţie.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antibiotice: eritromicină (Eritro, Eritromagis), tetraciclină, doxiciclină (Unidox Solutab, Vibramycin D)
- probenecid
- methotrexat (Antifolan)
- allopurinol (Milurit)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Medicamentul pare a fi inofensiv pentru făt. Totuşi nu luaţi penicilina V în sarcină decât cu aprobarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Uzual se folosesc doze de 2-4 milioane unităţi internaţionale pe zi fracţionat, la fiecare 6-8 ore, timp de 7-10 zile.

Copii

De obicei se administrează 50000-100000 UI/kg/zi la fiecare 6

P

ore, timp de 7-10 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: spasme musculare, slăbiciune, agitaţie, confuzie, convulsii, comă.

Pentasa vezi Salofalk

Pentoxi retard vezi Pentoxifilin

Pentoxifilin

Denumire comună internaţională: Pentoxifyllinum

Alte denumiri comerciale: Agapurin, Als-pentoxifilina Retard, Angiopent, Pentoxi Retard, Trental

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Drajeuri, Drajeuri eliberare prelungită, Concentrat pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pentoxifilinul este un derivat de xantină ce facilitează curgerea sângelui prin vasele sangvine. Este folosit în tulburările circulatorii periferice, îndeosebi în tratamentul claudicaţiei intermitente (afecţiune determinată de un flux sangvin sărac şi manifestată prin dureri, slăbiciune sau amorţeli în picioare).

P

Important de ştiut

Cu ajutorul Pentoxifilinului veţi putea parcurge distanţe mai mari înainte de apariţia crampelor. Tratamentul însă nu vindecă boala, soluţia cea mai bună fiind intervenţia chirurgicală. Discutaţi cu medicul dumneavoastră care sunt riscurile şi beneficiile unui asemenea tratament.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, cu alimente sau lapte.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii severe: erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţie a feţi, buzelor, limbii şi buzelor
- dureri în piept, bătăi cardiace neregulate
- ameţeli sever, tremor, confuzie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: balonare, eructaţii (râgâieli), flatulenţe (gaze), diaree, constipaţie, greaţă, vărsături, tulburări de vedere, dureri de cap, înroşiri bruşte ale pielii, lipsa poftei de mâncare, modificări ale greutăţii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sângerări recente la nivelul creierului sau ochiului.

Atenţionări speciale

Opriţi fumatul întrucât nicotina poate agrava boala prin efectul său constrictor asupra vaselor.

Folosiţi şosete de bumbac şi încălţăminte pe măsura dumneavoastră. În nici un caz nu umblaţi desculţi.

P

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi ulcer gastroduodenal, afecţiuni ale vaselor de sânge, hipertensiune arterială, boli de inimă, rinichi sau ficat, atac cerebral sau intervenţii chirurgicale recente.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Pot fi necesare 2-4 săptămâni până la ameliorarea simptomatologiei şi 8-12 săptămâni până la obţinerea efectelor maxime.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Medicamentul poate da ameţeli şi tulburări de vedere. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu

temperatură ridicată, deshidratarea. Pentru a preveni amețelile, așezați-vă sau ridicați-vă încet, mai ales dimineața. Luați loc la primele semne ale acestor efecte.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de aplicarea vreunui tratament medicamentos, stomatologic sau chirurgical.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru hipertensiune arterială
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal).

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile și beneficiile administrării în sarcină.

Deoarece Pentoxifilinul poate trece în laptele matern, se recomandă să nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate

Doza uzuală este de 400 mg de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul meselor dar doza de întreținere poate varia de la 200 la 1200 mg/zi.

- Soluție perfuzabilă intravenoasă

Înaintea primei administrări trebuie testată sensibilitatea individuală la 2,5 mL de soluție diluată în ser fiziologic. Apoi se începe tratamentul cu 1 fiolă de Pentoxifilin în 250-500 mL de ser și se crește în funcție de necesar cu 50 mg (o jumătate de fiolă) – 300 mg (6 fiole) pe zi. În caz de tulburări circulatorii severe se pot administra chiar și 2 perfuzii pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, amețeli, somnolență, febră, convulsii, pierderea conștienței.

P

Perfalgan vezi Paracetamol

Peritol vezi Ciproheptadina

Permazole vezi Vermox

Petilin vezi Depakine

Petinimid

Denumire comună internațională: Ethosuximidum
Forme de prezentare: Sirop, Capsule moi

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Petinimid este un anticonvulsivant indicat în controlul anumitor forme de epilepsie (tip absență sau petit mal). Medicamentul acționează asupra sistemului nervos central, reducând numărul și severitatea convulsiilor.

Important de știut

Nu modificați dozele și nu întrerupeți brusc fără aprobarea medicului; pot apare convulsii de sevraj.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveți probleme cu stomacul, luați Petinimid odată cu alimentele.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și luați Petinimid regulat, luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții severe: erupție pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacție a feței, buzelor, limbii și buzelor
- febră, frisoane
- episoade frecvente de convulsii generalizate tonico-clonice

P

- somnolență severă, greață și vărsături severe
- depresie accentuată cu gânduri de sinucidere
- paranoia, modificări de comportament
- sângerări anormale.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: somnolență, amețeli, tulburări de vedere, dureri și tumefacții ale gingiilor, creștere anormală a gingiilor, agresivitate, incapacitate de concentrare, iritabilitate, epuizare, lipsa poftei de mâncare, scădere în greutate, diaree, sughiț, greață, vărsături, dureri de stomac, amețeli, somnolență, dureri de cap, dureri musculare, libido crescut, prurit (mâncărimi), secreții vaginale modificate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat, rinichi sau de sânge, lupus eritematos sau porfirie.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize, inclusiv hemoleucogramă și teste ale funcției hepatice.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli și tulburări de vedere. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea. Pentru a preveni amețelile, așezați-vă sau ridicați-vă încet, mai ales dimineața.

Petinimid poate da dureri și tumefacții ale gingiilor de aceea spălați regulat dinții și consultați periodic medicul stomatolog.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 3 ani nu au fost stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente care deprimă sistemul nervos central și dau somnolență
- haloperidol (Haldol).

P

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile și beneficiile administrării în sarcină. Studiile nu au arătat că Petinimid ar putea dăuna fătului.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta. Se pare că Petinimid nu provoacă probleme nou-născutului.

Doze recomandate

Adulți și copii cu vârsta peste 6 ani

Inițial se administrează 250 mg de 2 ori pe zi. Medicul poate crește progresiv doza în funcție de necesități, la intervale de 4-7 zile, fără a depăși însă 1500 mg pe zi.

Copii cu vârsta sub 6 ani

Se începe cu 250 mg o dată pe zi apoi se poate crește treptat până la maxim 1000 mg pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: confuzie, depresie, amețeli, somnolență, febră sau hipotermie (temperatură a corpului scăzută), greață, vărsături, slăbiciune musculară, respirații rare, comă.

Pharam-Ferum vezi Maltofer

Pharmataz vezi Remeron

Piafen

Denumire comună internațională: Combinații (Metamizol sodic + Clorhidrat de pitofenonă + Bromometilat de fenpipramidă)

Forme de prezentare: Comprimate, Supozitoare

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Piafenul conține 3 substanțe cu efecte analgezice (de calmare a durerii), antispastice și antipiretice (de scădere a febrei). Este indicat în calmarea durerilor de cap, dinți, menstruale, postoperatorii și posttraumatice, colicii renale sau biliare, pancreatitei cronice, durerilor asociate neoplasmelor.

Important de știut

Deși rară, agranulocitoza (o reacție a măduvei spinale la administrarea medicamentului) poate apare indiferent de doză, după prima administrare sau administrări repetate. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția febrei, frisoanelor, durerilor în

P

gât şi ulceraţiilor bucale.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Forma injectabilă se poate administra intramuscular profund sau intravenos lent.

Supozitoarele trebuiesc umezite în prealabil apoi introduse cât mai adânc în rect.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi luaţi regulat Piafen, administraţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii severe: erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţie a feţi, buzelor, limbii şi buzelor
- febră, ulceraţii ale cavităţii bucale
- dificultăţi respiratorii, wheezing (respiraţie şuierătoare)
- uscăciunea gurii, bătăi cardiace rapide, tulburări de vedere, dificultăţi la urinare

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, insuficienţă cardiacă severă, angină pectorală cu dureri în piept, infarct miocardic acut, glaucom cu unghi închis, adenom de prostată cu tendinţă de retenţie urinară, obstrucţie a tractului digestiv, porfirie hepatică acut, boli de sânge ca agranulocitoza (inclusiv în antecedente), granulocitopenia, leucopenia sau deficitul înnăscut de glucozo-6-fosfat dehidrogenaza.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, hipertrofie de prostată, glaucom, hipertiroidie, bronşită cronică, ileus paralitic (cu oprirea mişcărilor peristaltice normale ale intestinelor).

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele fără aprobarea medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- amantadină (Viregyt-K)
- chinidină
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil), doxepin
- medicamente pentru boala Parkinson
- antialergice.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Nu s-au efectuat studii care să excludă riscurile administrării Piafenului în timpul sarcinii. În ultimul trimestru de sarcină se recomandă administrarea cu prudenţă datorită riscului pentru nou-născut (ileus meconial).

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate

Se pot administra câte 1-2 comprimate de 1-3 ori pe zi, în funcţie de necesităţi.

- Soluţie injectabilă

Doza recomandată este de 1-3 fiole pe zi injectate intramuscular profund sau intravenos lent (circa 1-1,5 mL pe minut).

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: somnolenţă, uscăciunea gurii, tulburări de vedere, bătăi cardiace rapide, dificultăţi la urinare, ameţeli severe, şoc.

Pilocarin

Denumire comună internaţională: Pilocarpinum

Alte denumiri comerciale: Dropil, Isopto Carpine

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluţie, Soluţie oftalmică

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pilocarin reduce presiunea din ochi prin creşterea cantităţii de lichid drenate din ochi şi diminuă răspunsul pupilei la lumi-

nă. Datorită acestor efecte, Pilocarin este utilizat în tratamentul glaucomului şi a altor condiţii în care presiunea intraoculară este crescută. De asemenea poate fi folosit pentru anularea efectelor medicamentelor care măresc pupila.

Important de ştiut

Rar administrarea medicamentului poate da detaşare de retină. Informaţi medicul dacă aveţi vreunul din următorii factori de risc: leziuni sau boli ale retinei, miopie sau operaţie pentru cataractă în antecedente.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul în ochiul afectat de 4 ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la administrarea Pilocarpinului.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul. Repetaţi apoi operaţiunea şi pentru celălalt ochi dacă ambii ochi au probleme.

Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte, ochii sau mâinile şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea administrare, săriţi doza omisă şi luaţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi flacoanele nedeschise la frigider (2-8°).

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- scădere a vederii, puncte anormale în câmpul vizual, orbire

P

- bătăi cardiace anormale, dureri în piept
- slăbiciune musculară
- dureri de stomac, diaree, salivaţie excesivă
- incontinenţă urinară (lipsa controlului asupra vezicii urinare).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: arsuri sau înţepături ale ochilor cu înroşirea lor, ochi umezi, tresăriri ale pleoapelor, vedere proastă în lumină redusă, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, boli oculare inflamatorii, istoric de decolare a retinei, hipotensiune oculară, obstrucţii ale tractului gastrointestinal sau urinar, atac de cord recent, hipotensiune arterială severă, bradicardie (bătăi cardiace rare), lactaţie, tratament cu blocanţi neuromusculari.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament, folosiţi lentile de contact sau aveţi orice inflamaţie a ochiului (ex. irită – inflamaţia irisului, uveită – inflamaţia tunicii mijlocii a globului ocular), edem al maculei (zona pe unde intră şi ies vase şi nervi din globul ocular), afakie după extracţia cristalinului.

Deşi picăturile de Pilocarin se aplică local, acestea pot fi absorbite în circulaţia generală afectând alte organe. De aceea informaţi medicul şi asupra bolilor pulmonare (ex. astm bronşic, BPOC – bronhopneumopatie cronică obstructivă), insuficienţei cardiace, hipo- sau hipertensiunii arteriale, atacului de cord în antecedente, bolilor de rinichi, ulcerului gastric, bolii Parkinson, epilepsiei sau hipertiroidiei, dacă este cazul.

Pentru ca medicamentul să se dovedească eficient luaţi-l în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu întrerupeţi medicaţia când consideraţi dumneavoastră că vă simţiţi bine deoarece presiunea crescută din ochi poate să nu dea simptome dar să conducă invariabil la orbire.

Nu administraţi Pilocarin mai frecvent decât v-a prescris medicul pentru a nu-i reduce din eficacitate.

Dacă folosiţi şi alte picături sau unguente pentru ochi, aşteptaţi cel puţin 5 minute între cele două administrări.

În administrarea de lungă durată, informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului. Prezentaţi-vă periodic la medic pentru măsurarea presiunii intraoculare.

Dacă în timpul tratamentului cu Pilocarin survin infecţii, trau-

P

matisme sau operații asupra ochiului, luați legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru a vedea dacă este necesar să începeți un alt flacon de medicament.

Medicamentul poate afecta vederea în mediile cu lumină scăzută, de aceea se recomandă prudență seara în efectuarea activităților cu risc, care implică atenție deosebită.

Medicamentul poate masca semnele hipertiroidiei, putând apare probleme cardiace la întreruperea bruscă. Consultați medicul endocrinolog dacă suspectați o disfuncție a glandei tiroide.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înaintea începerii administrării medicamentului informați medicul dacă sunteți în tratament cu antiinflamatoare nesteroidiene.

Luați celelalte picături sau unguente pentru ochi după 5-10 minute.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă administrarea acestui medicament în sarcină poate dăuna fătului de aceea discutați cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor și beneficiilor pe care le implică acest tratament.

Nu se cunoaște dacă Pilocarin poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Glaucom acut

Se recomandă administrarea a câte 1 picătură la fiecare 5-10 minute, 3-6 doze apoi 1 picătură la fiecare 1-3 ore până la reducerea presiunii. Administrați Pilocarin și în ochiul neafectat pentru a preveni complicațiile.

Glaucom cronic

Doza uzuală este de 1 picătură de soluție de 4 ori pe zi.

Mioză (reducerea pupilei) – pentru contracararea efectelor altor medicamente

Se administrează 1 picătură de soluție în sacul conjunctival.

Mioză, înaintea operației oculare

Se pot administra înaintea operației 1-2 doze de 1 picătură soluție 2% la distanță de 4-6 ore.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: transpirații, greață, vărsături,

diaree, salivație excesivă, lăcrimare. Clătiți ochii cu apă din abundență.

Piracetam

Denumire comună internațională: Piracetamum

Alte denumiri comerciale: Lucetam, Memotal, N-Piracetam, Neurostim, Nootropil

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Piracetam este un derivat al acidului gama-aminobutiric. Stimulează metabolismul la nivelul creierului, favorizează procesele cerebrale și protejează neuronii față de agresiuni. Este indicat în atacul cerebral constituit sau sechelar, posttraumatic sau după operații pe creier, epilepsie, întârziere psihică, tulburări de comportament și adaptare la copii, involuție intelectuală la bătrâni.

Important de știut

În cazul în care medicamentul vă creează o stare de neliniște și iritabilitate contactați medicul pentru a vă reduce dozele.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 3-4 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

reacții severe cu erupții pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, buzelor și limbii

convulsii

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: agitație, agresivitate, iritabilitate, insom-

nii, greață, vărsături, dureri de stomac, libido crescut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, insuficiență renală severă, primul trimestru de sarcină.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de rinichi sau epilepsie.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele fără aprobarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni ale Piracetamului cu medicamentele frecvent folosite.

Sarcina și alăptarea

Piracetam nu este contraindicat în timpul sarcinii. Discutați cu medicul dumneavoastră care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Pentru tratamentul de lungă durată se începe cu doze mari de medicament – 1,2-1,6 g de 3 ori pe zi câteva zile, apoi se continuă cu 800 mg de 3 ori pe zi, timp de cel puțin 4-6 săptămâni.

Copii

Doza recomandată este de 50 mg/kg fără a depăși 400 mg de 3 ori pe zi.

Supradozare

Nu au fost cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Piramil vezi Prestarium

Piritinol

Denumire comună internațională: Pyritinolum
Alte denumiri comerciale: Encephabol
Forme de prezentare: Drajeuri, Suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Piritinol activează metabolismul cerebral, protejează neuronii față de agresiuni, crește rezistența la stresul psihic și atenuează deficitele de memorie și atenție. Este recomandat în tulburările de circulație și metabolism cerebral, procesele degenerative cerebrale, după traumatisme craniocerebrale, intoxicații sau consum de alcool excesiv care afectează creierul, astenie psihică, întârziere în dezvoltarea psihică, tulburări de comportament, migrene.

Important de știut

Pentru a evita insomniile, administrați ultima doză la distanță față de ora de culcare.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții severe cu erupții pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, buzelor și limbii
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- vezicule pe piele
- sângerări anormale
- dureri musculare, epuizare fizică.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul

imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, agitaţie, anxietate, iritabilitate, dureri de cap, tulburări de somn.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, piridoxină sau penicilamină, agitaţie psihomotorie, boli severe de ficat, boli de sânge, lupus eritematos diseminat, miastenia gravis, boli de piele severe.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau de sânge, lupus eritematos, miastenia gravis.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize, inclusiv hemoleucogramă şi sumar de urină.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni ale Piritinolului cu medicamentele frecvent utilizate.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Uzual se administrează 600 mg pe zi în 3 prize.

Copii

Doza poate varia între 50 şi 300 mg pe zi, conform prescripţiei. Durata minimă a tratamentului este de 6-8 săptămâni.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

P

Piroxicam

Denumire comună internaţională: Piroxicamum

Alte denumiri comerciale: Bruxicam, Feldene, Finalgel, Flamexin, Hotemin, N-Piroxicam, Piroxsal

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate efervescente, Pulbere pentru soluţie orală, Supozitoare, Gel, Soluţie injectabilă, Soluţie oftalmică

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Piroxicam este un antiinflamator nesteroidian ce acţionează prin reducerea inflamaţiei şi durerii. Este indicat în tratamentul poliartritei şi artrozelor, posttraumatic, în caz de tendinite, tenosinovite, entorse, luxaţii, întinderi musculare şi dureri lombare.

Important de ştiut

Piroxicam poate creşte riscul de reacţii cardiovasculare fatale, mai ales dacă este folosit pe termen lung şi imediat înainte sau după operaţia de bypass. Anunţaţi imediat medicul dacă aveţi dureri severe în piept, gât, maxilar, umăr şi braţ, dificultăţi respiratorii, slăbiciune sau amorţeli pe o parte a corpului, probleme de vedere, vorbire sau echilibru.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Pentru a evita discomfortul gastric luaţi Piroxicam cu alimente sau lapte. Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Dizolvaţi complet comprimatele efervescente într-un pahar mare cu apă, după care administraţi imediat.

Aplicaţi un strat subţire de cremă sau gel pe zona dureroasă apoi masaţi până la absorbţia completă. Nu acoperiţi cu pansament oclusiv.

Umeziţi supozitoarele cu apă rece înainte de folosire şi introduceţi-le în rect cât mai profund. Dacă supozitoarele sunt prea moi pentru a putea fi utilizate, lăsaţi-le 30 minute la frigider sau sub jet de apă rece, în folia lor.

Administraţi soluţia injectabilă profund intramuscular.

Pentru administrarea soluţiei oftalmologice, înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

P

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele, flacoanele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii severe cu erupţii pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- dureri severe în piept, transpiraţii, greaţă, vărsături
- edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor), creştere rapidă în greutate
- amorţeli sau slăbiciune pe o parte a corpului, tulburări de vedere sau vorbire, dezechilibru
- vărsături sau scaune cu sânge, vărsături în zaţ de cafea, scaune negre, lucioase
- puncte roşii pe piele
- pierderea poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune decolorate, îngălbenirea pielii şi ochilor
- dureri abdominale severe
- dificultăţi la urinat
- febră, dureri persistente în gât, vezicule pe piele, roşeaţă şi descuamare severă
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoare dureri de stomac, diaree, constipaţie, balonare, gaze, ameţeli, dureri de cap, nervozitate, tulburări de vedere, ţiuituri în urechi, fotosensibilitate, durere, roşeaţă şi tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, ulcer gastroduodenal activ.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă fumaţi

P

sau aveţi boli de ficat, inimă sau rinichi, insuficienţă cardiacă severă, hipertensiune arterială, istoric de tromboză (coagulare a sângelui anormală), atac de cord sau cerebral, ulcer gastroduodenal, astm bronşic, polipi nazali, probleme ce predispun la sângerare sau coagulare.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu administraţi doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Dacă schimbaţi firma producătoare, citiţi cu atenţie instrucţiunile pentru a vedea dacă este nevoie să modificaţi dozele de Piroxicam.

În caz de administrare prelungită, prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Contactaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează sub tratament.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului deoarece poate creşte riscul de sângerare gastro-intestinală.

Dacă aveţi ameţeli, somnolenţă sau tulburări în timpul tratamentului cu Piroxicam, evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Nu vă expuneţi la soare fără a vă proteja cu cremă anti-UV, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- diuretice
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enalap, Enap, Renitec), fosinopril (Fosypril, Monopril), perindopril (Noliprel, Prenessa, Prestarium), lisinopril (Lisiren, Medapril, Ranolip)
- alte medicamente împotriva hipertensiunii arteriale
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)

P

- antidiabetice orale
- methotrexat (Antifolan)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină. Piroxicam poate da malformaţii sau alte probleme fetale. Nu luaţi Piroxicam decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate, comprimate efervescente, soluţie orală, soluţie injectabilă, supozitoare

Dureri articulare

Adulţi

Uzual se administrează 20 mg o dată pe zi sau 10 mg de 2 ori pe zi. Se pot folosi doze de până la 40 mg pe zi în cazurile acute.

Dureri menstruale

Adulţi

În prima zi se pot administra 40 mg odată, apoi dacă este necesar câte 20 mg pe zi.

- Cremă, gel

Se aplică pe zona dureroasă în strat subţire de 3-4 ori pe zi.

- Soluţie oftalmică

Prevenirea şi tratarea inflamaţiei şi durerii oculare

Se administrează 1-2 picături Bruxicam 0,5% de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, somnolenţă, dificultăţi respiratorii, pierderea conştienţei, comă.

Piroxsal vezi Piroxicam

Plak out vezi Corsodyl mint mouthwash

P

Plaquenil

Denumire comună internaţională: Hydroxychloroquinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Plaquenil este o aminochinolonă folosită în tratamentul poliartritei reumatoide, lupusului eritematos sau malariei.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul pentru orice problemă cu vederea întrucât tratamentul de lungă durată (câteva luni sau ani) cu Plaquenil poate afecta retina. Prezentaţi-vă periodic la medicul oftalmolog pentru control.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, cu alimente sau un pahar de lapte.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- modificarea culorii cavităţii bucale
- tulburări de vedere
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- comportament anormal
- pierderea părului
- tinitus (ţiuituri în urechi), pierderea auzului
- convulsii
- sângerări anormale
- scădere în greutate inexplicabilă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: lipsa poftei de mâncare, diaree, greaţă,

P

vărsături, ameţeli, uşoare dureri de cap, erupţii pe piele, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tulburări de vedere sau modificări ale retinei, copii (pe termen lung).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale ficatului, rinichilor, tractului gastrointestinal sau sistemului nervos central, psoriazis, porfirie sau alte boli de sânge.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Dacă luaţi Plaquenil pentru poliartrită sau lupus, aşteptaţi cel puţin 4-12 săptămâni pentru a observa efectele. Anunţaţi medicul dacă simptomatologia nu se ameliorează după câteva luni de tratament continuu.

Medicamentul poate da ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Consumaţi zilnic cel puţin 2 litri de lichide.

Evitaţi consumul de alcool pentru a nu creşte riscul de afectare a ficatului.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii în poliartrită sau lupus nu au fost confirmate.

Folosiţi creme protectoare, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare. Evitaţi cabinele cu UV.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- digoxin (Lanoxin)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- cimetidină
- medicamente care pot afecta funcţia hepatică
- medicamente cu aluminiu sau magneziu
- vaccin antirabic.

Sarcina şi alăptarea

Administrarea acestui medicament ar trebui evitată în timpul sarcinii, exceptând cazul în care se previne sau se tratează malaria iar beneficiile depăşesc riscurile.

Plaquenil poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Poliartrită reumatoidă

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 400-600 mg pe zi, cu alimente sau lapte. După ameliorarea simptomatologiei se poate reduce doza la 200-400 mg pe zi.

Lupus eritematos

Adulţi

Doza de început este de regulă 400 mg de 1-2 ori pe zi. După câteva săptămâni sau luni, în funcţie de răspuns, se poate reduce doza la 200-400 mg pe zi.

Prevenirea malariei

Adulţi

Doza uzuală este de 400 mg o dată la 7 zile, în aceeaşi zi a săptămânii. Dacă nu se poate începe tratamentul cu 2 săptămâni înaintea expunerii, cum ar fi ideal, se iniţiază terapia cu 800 mg, care poate fi divizată în 2 prize la interval de 6 ore. Administrarea trebuie continuată 8 săptămâni după părăsirea zonei cu malarie.

Atac de malarie

Adulţi

De obicei doza iniţială este de 800 mg, urmată după 6-8 ore de 400 mg şi în următoarele 2 zile de câte 400 mg pe zi. Alternativ se poate administra o singură doză de 800 mg.

Copii

Doza trebuie calculată de medic în funcţie de greutatea copilului.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: tulburări de vedere, dureri de cap, bătăi cardiace neregulate, modificări de comportament, ameţeli severe, respiraţii rare, pierderea conştienţei, convulsii.

Plavix

Denumire comună internațională: Clopidogrelum
Alte denumiri comerciale: Iscover
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Medicamentul inhibă agregarea plachetelor sangvine, prevenind astfel formarea cheagurilor de sânge şi îmbunătăţind fluxul sangvin la nivelul creierului, inimii şi restul corpului. Plavix este recomandat în prevenirea atacului cerebral sau de cord, mai ales în prezenţa factorilor de risc: fumat, atac cerebral sau de cord în antecedente, probleme circulatorii, vase aterosclerotice, îngustate şi indurate.

Important de ştiut

Deoarece acest medicament poate prelungi timpul de sângerare dacă vă tăiaţi sau vă loviţi, fiţi atent atunci când folosiţi obiecte ascuţite (ex. cuţite, foarfece, lame de ras), utilizaţi o periuţă cu peri moi, maşină de ras electrică, purtaţi încălţăminte când mergeţi şi evitaţi sporturile ce presupun contacte cu adversarul.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- sângerare anormală, vărsături sau scaune cu sânge, vărsături cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre lucioase
- febră, pete roşii pe piele
- tulburări de vedere sau de vorbire, confuzie, pierderea conştienţei
- dureri de stomac persistente, greaţă şi vărsături severe, îngălbenirea ochilor şi pielii, urini închise la culoare, scaune decolorate, oboseală
- dureri în piept severe
- depresie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoare dureri de stomac, diaree, constipaţie, dureri de cap, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, ulcer gastroduodenal activ sau orice afecţiune ce predispune la sângerare.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, ulcer gastric sau duodenal, afecţiuni ale măduvei spinale, hemofilie sau alte boli de sânge, probleme oculare, risc crescut pentru sângerare (prin traume, intervenţii chirurgicale sau stomatologice).

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Medicamentul poate da ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Discutaţi cu medicul înainte de operaţie sau tratament stomatologic întrucât poate fi nevoie de oprirea Plavixului.

Siguranţa şi eficacitatea administrării acestui medicament la copii nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- anticoagulante orale (Trombostop, Sintrom)
- antiinflamatoare nesteroidiene: : diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)

- fluvastatin (Lescol)
- fenitoină (Phenhydan)
- tamoxifen (Nolvadex)
- tolbutamid.

Sarcina şi alăptarea

Efectele administrării Plavixului în sarcină nu au fost încă studiate. Discutaţi cu medicul dumneavoastră care sunt riscurile şi beneficiile acestui tratament în sarcină.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 75 mg o dată pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dificultăţi respiratorii, epuizare, sângerări anormale, vărsături.

Plegomazin

Denumire comună internaţională: Chlorpromazinum
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Plegomazinul este inclus în clasa fenotiazinelor. Acţiunea sa asupra unor substanţe din creier îl recomandă în tratamentul tulburărilor psihotice, senzaţiei de greaţă şi vărsăturilor, sughiţului, porfiriei intermitente acute sau tetanosului.

Important de ştiut

Anunţaţi imediat medicul dacă apar mişcări necontrolabile ale gurii, limbii, obrajilor, mâinilor sau picioarelor.

Administrarea corectă

Plegomazin trebuie administrat injectabil intramuscular sau dacă este diluat corespunzător – intravenos.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu folosiţi soluţiile închise la culoare sau care conţin particule. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- diskinezie tardivă: mişcări necontrolabile ale feţei, buzelor, limbii, mâinilor sau picioarelor
- sindrom neuroleptic malign: febră ridicată, rigiditate musculară, tulburări de comportament, bătăi cardiace neregulate sau rapide, transpiraţii
- spasme musculare ale feţei sau gâtului
- agitaţie, tremor
- ameţeli severe, pierderea conştienţei
- îngălbenirea ochilor şi pielii
- sângerare neobişnuită
- erecţii prelungite şi dureroase.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uscăciunea gurii, transpiraţii reduse, ameţeli, somnolenţă, constipaţie, tulburări de vedere, apetit crescut, menstre neregulate, tumefacţie a sânilor, libido scăzut, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, astm bronşic, emfizem pulmonar, glaucom, hipertrofie de prostată sau dificultăţi la urinat, boală Parkinson, convulsii, afecţiuni ale măduvei spinale, istoric de cancer de sân sau creier.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Pot apare dureri de stomac, greaţă, vărsături, ameţeli şi tremor dacă opriţi brusc tratamentul. Consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea treptată a dozelor dacă doriţi să renunţaţi la tratament.

Efectele terapeutice psihiatrice pot necesita 7-8 săptămâni de tratament.

Tratamentul cu Plegomazin poate colora urina în roz sau brun fără a avea o semnificaţie patologică.

Evitaţi consumul de alcool şi alte substanţe cu efect deprimant asupra sistemului nervos deoarece poate agrava hipotensiunea arterială. Monitorizaţi nivelele tensiunii arteriale pe durata tratamentului. Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi.

Medicamentul poate creşte sensibilitatea la razele UV, de aceea folosiţi creme eficiente, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare.

Evitaţi temperaturile extreme deoarece medicamentul poate afecta capacitatea de reglarea a temperaturii corpului.

Dacă sunteţi somnoros sau aveţi ameţeli şi tulburări de vedere când administraţi Plegomazin, evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

În tratamentul de lungă durată este necesar să vă prezentaţi periodic la medic pentru a identifica din timp efectele adverse ale medicaţiei.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru hipertensiune arterială
- anticoagulante orale (Trombostop, Sintrom)
- anticonvulsivante: fenitoină (Phenhydan), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- sedative
- alte deprimante ale sistemului nervos central
- barbiturice: fenobarbital
- antidepresive
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- medicamente pentru afecţiuni tiroidiene
- levodopa (Isicom, Madopar, Sinemet)
- bromocriptină (Brocriptin).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Plegomazinul poate dăuna fătului de aceea nu luaţi medicamentul fără a vorbi mai întâi cu medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Tulburări psihotice cu halucinaţii şi delir

Adulţi

Iniţial se administrează 25-50 mg injectabil intramuscular. Doza poate fi repetată într-o oră. Se creşte gradual doza pe parcursul a câtorva zile, putându-se ajunge până la 400 mg la intervale de 4-6 ore în cazurile severe. Pacientul devine calm şi cooperant în 24-48 ore.

Copii cu vârsta de 6 luni - 12 ani

Doza se calculează în funcţie de greutate şi dimensiunile corpului. Uzual se administrează injectabil intramuscular câte 0,55 mg pentru fiecare kilogram corp la fiecare 6-8 ore, fără a depăşi 75 mg/zi (pentru copiii de 5-12 ani) sau 40 mg/zi (pentru copiii cu vârsta sub 5 ani).

Copii cu vârsta sub 6 luni

Doza trebuie apreciată de medic.

Greaţă şi vărsături

Adulţi

Se administrează pentru început 25 mg intramuscular; dacă este necesar se pot administra în continuare doze de 25-50 mg la fiecare 3-4 ore.

Copii cu vârsta de 6 luni - 12 ani

De obicei se administrează câte 0,55 mg pentru fiecare kilogram corp la fiecare 6-8 ore.

Copii cu vârsta sub 6 luni

Doza trebuie calculată de medic.

Sughiţ

Adulţi

Doza este de 25-50 mg injectată intramuscular de 3-4 ori pe zi. Dacă sughiţul persistă după aplicarea tratamentului intramuscular, se pot dilua 25-50 mg de soluţie şi apoi injecta lent intravenos.

Copii

Doza trebuie calculată de medic.

Sedare preoperatorie

Adulţi

Se injectează intramuscular 12,5-25 mg Plegomazin cu 1-2 ore înainte de operaţie.

Copii

Doza folosită este de 0,5 g/kg cu 1-2 ore înaintea intervenţiei chirurgicale.

Controlarea senzaţiei de greaţă şi vărsăturilor în timpul operaţiei

Adulţi

Se administrează intravenos câte 2 mg la interval de 2 minute, fără a depăşi 25 mg.

Copii

Se administrează intravenos câte 1 mg la interval de 2 minute

fără a depăşi doza de 0,25 mg/kg. Se diluează 1 mg/mL cu soluţie salină.

Porfirie

Adulţi

Se administrează intramuscular 25 mg Plegomazin la fiecare 6-8 ore.

Copii

Doza trebuie calculată de medic.

Tetanos

Adulţi

Doza recomandată este de 25-50 mg injectată intramuscular sau intravenos (diluată) de 3-4 ori pe zi.

Copii

Doza trebuie calculată de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: mişcări necontrolabile, agitaţie, bătăi cardiace neregulate, hipo- sau hipertermie (temperatură a corpului mai mică sau mai mare decât cea normală), ameţeli severe, pierderea conştienţei, convulsii, comă.

Plendil vezi Felodipin

Plexxo vezi Lamictal

Portal vezi Fluoxetina

Postinor-2

Denumire comună internaţională: Levonorgestrelum

Alte denumiri comerciale: Escapelle, Norlevo

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Postinor conţine un progesteron care previne sarcina prin efectele sale de inhibare a ovulaţiei, alterare a transportului spermatozoidului sau oului şi împiedicare a implantării oului în mucoasa uterină. Este indicat în contracepţie, după contacte sexuale neprotejate.

Important de ştiut

Postinor este un contraceptiv de urgenţă şi nu ar trebui folosit de rutină. Femeilor cu contacte sexuale mai frecvente li se recomandă alte metode de evitare a sarcinii (ex. pilule, prezervative, diafragme, sterilete).

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală cât mai curând de la contact, dar nu mai târziu de 72 ore. Postinor poate fi luat oricând în timpul ciclului menstrual.

Dacă vărsaţi în interval de 1 oră de la administrarea tabletei, contactaţi medicul sau farmacistul pentru a vedea dacă este necesară repetarea dozei.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – contactaţi imediat medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţii pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- dureri abdominale joase
- menstre absente.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, diaree, ameţeli, dureri de cap, oboseală, senzaţie de tensiune în sâni, sângerare intermenstruală de scurtă durată la 2-3 zile după administrare, modificări ale menstrei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, sângerare vaginală neinvestigată de medic, boli severe de ficat sau rinichi, cancer de sân, ovar sau uter în antecedente.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi hipertensiune arterială, insuficienţă cardiacă, diabet zaharat, boli de rinichi sau ficat, astm bronşic, istoric de cancer de sân, uter sau ovar, tromboze (cu cheaguri de sânge la diverse nivele) şi hemoragii cerebrale în antecedente, migrenă, epilepsie, depresie, psihoză, colesterol mărit.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

În caz de vărsături, diaree sau administrare concomitentă cu

medicamente care reduc efectul contraceptiv, se recomandă suplimentarea contracepţiei cu o altă metodă, de barieră.

Dacă aveţi un alt contact după ce aţi administrat Postinor, dar înainte de menstră, folosiţi o metodă contraceptivă sigură (ex. prezervativ).

Postinor poate da ameţeli, mai ales atunci când este combinat cu alcool sau anumite medicamente. Nu vă implicaţi în activităţi ce necesită atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte.

Postinor nu protejează împotriva infecţiei HIV sau a bolilor cu transmitere sexuală.

Nu administraţi Postinor la copii deoarece siguranţa şi eficacitatea administrării la aceştia nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- amoxicilină (Dispamox, Duomox, E-Mox), ampicilină (Epicocillin, Pamecil, Standacillin), rifampicină (Sinerdol), sulfonamide, tetraciclină, cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- fenitoină (Phenhydan), fenobarbital, carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- fenilbutazonă
- corticosteroizi cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H), metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- topiramat (Topamax, Topran)
- selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal, Sporilin)
- inhibitori ai proteazei HIV cum ar fi ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), nelfinavir (Viracept).

Sarcina şi alăptarea

Nu folosiţi Postinor dacă sunteţi însărcinată deoarece medicamentul nu va pune capăt unei sarcini existente.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Administraţi prima tabletă cât mai curând după contactul sexual neprotejat sau eşecul unei metode contraceptive, nu mai târziu de 72 ore. A doua tabletă trebuie luată la 12 ore după prima. În

P

general se pot folosi 1-2 tablete lunar, dar nu mai mult de 4. În cazul în care sunt necesare mai multe tablete se recomandă aplicarea unei alte metode contraceptive.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, sângerări vaginale.

Pralip vezi Lipostat

Pramidin vezi Metoclopramid

Prandin vezi Novonorm

Pratol vezi Felodipin

Pravastatin vezi Lipostat

Pravator vezi Lipostat

Prazolex vezi Xanax

Prednison

Denumire comună internaţională: Prednisonum
Alte denumiri comerciale: N-Prednison
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Prednisonul este un corticosteroid. Este indicat într-o multitudine de afecţiuni cum ar fi: insuficienţa corticosuprarenală, alergiile severe, astmul bronşic, poliartrita reumatoidă, scleroza multiplă, bolile de ţesut conjunctiv inclusiv lupusul eritematos sistemic, unele afecţiuni ale ochiului, anumite forme de cancer, sindrom nefrotic cu pierderi mari de proteine prin urină, meningită, tiroidită. Efectul său major se reflectă asupra inflamaţiei, pe care o reduce.

Important de ştiut

Întrucât administrarea de durată a prednisonului creşte susceptibilitatea la infecţii, evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele bolnave. Dacă aţi fost expus la varicelă (vărsat de vânt), pojar sau tuberculoză contactaţi imediat medicul. De asemenea nu ezitaţi să luaţi legătura cu el dacă apar semne ale infecţiei (febră, frisoane, dureri în gât, dificultăţi la urinat, dureri musculare şi articulare) în timpul tratamentului şi 12 luni după aceea.

P

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi (dimineaţa) sau în mai multe prize, cu alimentele. Dacă aveţi de luat mai multe doze pe zi, administraţi la intervale egale de timp.

Prednisonul poate fi administrat în fiecare zi sau o dată la 2 zile, conform indicaţiilor medicului.

Tratamentul alternativ cu administrare o dată la 2 zile permite glandelor suprarenale să secrete în continuare mici cantităţi de corticosteroizi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţii pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- lipsa poftei de mâncare, scădere în greutate
- vărsături cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre, lucioase
- sângerări anormale, puncte roşii pe piele, echimoze spontane (vânătăi)
- fracturi spontane
- greaţă şi vărsături severe
- febră
- edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor), creştere rapidă în greutate
- slăbiciune musculară
- modificări ale ciclului menstrual
- euforie, depresie, modificări de personalitate
- tulburări de vedere
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: apetit crescut, diaree, greaţă, vărsături, transpiraţii excesive, modificări de comportament, nervozitate, tulburări de somn, ameţeli, dureri de cap, semne ale sindromului Cushing, hipertensiune arterială, acnee, întârzierea vindecării rănilor.

P

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţie fungică sistemică, psihoză, SIDA, tuberculoză, vârsta sub 2 ani, trombocitopenie idiopatică (afecţiune caracterizată printr-un număr redus de celule care participă la coagularea sângelui), glomerulonefrită acută.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, diabet zaharat, hipertensiune arterială, glaucom, afecţiuni ale tractului gastrointestinal inclusiv colită ulceroasă sau ulcer gastroduodenal, hipertiroidie, depresie, psihoză, infecţii, infecţie HIV, infecţie oculară cu virus herpetic, tuberculoză, lupus eritematos sistemic, miastenia gravis, osteoporoză.

Este recomandat să efectuaţi analize care să excludă prezenţa unei tuberculoze dormante înainte de a administra prednison. Sub tratament corticosteroid sunt şanse mari ca tuberculoza să se reactiveze şi să dea complicaţii fatale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Dozele trebuiesc menţinute la un minim care să fie încă eficient, pentru a evita efectele adverse.

Administrarea prednisonului se întrerupe numai progresiv, pe durata a câtorva săptămâni sau luni, pentru a reduce riscul apariţiei insuficienţei corticosuprarenale.

În perioadele cu stress puteţi avea nevoie de doze mai mari de prednison. Contactaţi imediat medicul pentru a vă suplimenta dozele de prednison ('hormon de stress') în cazul în care apar semnele insuficienţei corticosuprarenale: greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, hipotensiune arterială, confuzie.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită dacă medicamentul vă dă ameţeli.

Evitaţi consumul de alcool şi medicamentele fără prescripţie.

Restricţionaţi consumul de sare deoarece prednisonul favorizează reţinerea de sare şi apă, crescând tensiunea arterială.

Luaţi suplimente de calciu şi vitamina D întrucât pot apare pierderi de calciu şi osteoporoză.

P

Monitorizați nivelele glucozei în sânge, mai ales dacă sunteți diabetic deoarece prednisonul poate crește glicemia.

Informați medicul că luați prednison înainte de aplicarea oricărui tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Tratamentul îndelungat sau în doze mari de Prednison poate determina apariția sindromului Cushing caracterizat prin creștere în greutate, redistribuția țesutului adipos de pe mâini și picioare pe trunchi, 'față de lună plină', 'ceafă de bizon', piele subțire și fragilă, semne vinețiii pe piele, slăbiciune musculară.

Copii în tratament pe termen lung cu corticosteroizi trebuiesc supravegheați atent. Pot apare întârzieri de creștere și dezvoltare datorită prednisonului.

Nu vă vaccinați cu tulpini vii în timpul tratamentului cu prednison.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- fenobarbital, carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, tegretol), fenitoină (Phenhydan)
- rifampicină (Sinerdol)
- methotrexat (Antifolan)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimun Neoral)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- diuretice
- ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- contraceptive steroide cu desogestrel (Cerazette)
- vaccinuri cu virusuri vii.

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile și beneficiile administrării în sarcină. Prednisonul nu ar trebui administrat în sarcină decât dacă beneficiile depășesc net riscurile.

Prednisonul poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Doza de început variază în funcție de afecțiunea tratată și răspuns, putând fi de 5-200 mg pe zi. După ameliorarea simptomatologiei, medicul reduce progresiv doza până la cea mai mică care se dovedește a fi eficientă.

Copii

Doza trebuie calculată de medic ținând cont de greutatea și dimensiunile copilului.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privind supradozarea pe termen scurt. Totuși anunțați imediat medicul dacă ați administrat doze mai mari decât cele prescrise.

Pe termen lung, supradozarea prednisonului determină apariția sindromului Cushing, descris mai sus.

Predozone vezi Preductal

Preductal

Denumire comună internațională: Trimetazidinum

Alte denumiri comerciale: Adexor, Dilatan, Medizidin, Moduxin, Predozone, Trimetazidin, Trimetazidina, Trivedon

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare modificată, Drajeuri, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Preductal este un vasodilatator indicat în tratamentul pe termen lung al bolii coronariene ischemice și profilaxia crizelor dureroase pectorale. Poate fi folosit de asemenea și în afecțiunile vasculare ale retinei sau urechii interne.

Important de știut

Studiile au arătat că administrarea acestui medicament la persoanele cu angină pectorală crește toleranța la efort, scade frecvența crizelor dureroase și reduce utilizarea nitraților (ex. Isodinit, Maycor, Olicard).

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, în timpul mesei.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
În cazul apariţiei greţei şi vărsăturilor consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale
Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu rinichii.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Nu se cunosc interacţiuni ale Preductalului cu cele mai cunoscute medicamente.

Sarcina şi alăptarea
Nu administraţi Preductal în timpul sarcinii decât la recomandarea medicului. Nu se cunosc efectele acestui tratament asupra fătului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
Doza recomandată este de 20 mg de 3 ori pe zi sau 35 mg de 2 ori pe zi, în timpul meselor.

Supradozare
Nu sunt disponibile date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Prenessa vezi Prestarium

Presid vezi Felodipin

Pressing vezi Claritine

Prestarium

Denumire comună internaţională: Perindoprilum
Alte denumiri comerciale: Coverex, Prenessa
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Prestarium blochează transformarea unei substanţe numită angiotensină I într-o alta mai puternică, care reţine sarea şi apa. Este folosit singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de ştiut
Acest medicament devine eficient în hipertensiunea arterială doar dacă este administrat regulat. Întrucât efectele sale se instalează treptat este necesar să aşteptaţi până la câteva săptămâni pentru a obţine maximul de beneficii. Continuaţi administrarea Prestariumului chiar dacă vă simţiţi bine deoarece aceasta se datorează acţiunii medicamentului.

Administrarea corectă
Luaţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei în flaconul închis ermetic, ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept mai frecvente sau prelungite, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- ameţeli severe şi pierderi ale conştienţei
- edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor)
- dureri abdominale, diaree, greaţă sau vărsături prelungite
- îngălbenirea pielii şi ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate
- febră
- crampe musculare, dureri articulare neobişnuite.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, ameţeli, hipotensiune arterială, dureri de cap, oboseală, somnolenţă, greaţă, vărsături, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alți inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei, trimestru II sau III de sarcină, tratament cu dextran sulfat în ultimele 3 zile.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă, ficat sau rinichi, probleme ale circulației cerebrale inclusiv atac cerebral în antecedente, lupus eritematos sistemic, sclerodermie, afecțiuni ale sistemului imunitar, depresie a măduvei spinale.

Prestarium trebuie folosit cu prudență dacă rinichii nu funcționează corespunzător deoarece poate precipita insuficiența renală.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

La începutul tratamentului este posibil să vă simțiți mai obosit; nu încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul numai dacă observați apariția altor simptome.

Monitorizați atent tensiunea arterială pentru a nu scădea abrupt, mai ales în cazul în care luați și diuretice sau suferiți de insuficiență cardiacă. Evitați mediile cu temperatură ridicată, efortul fizic intens, deshidratarea, vărsăturile și diareea. Contactați medicul sau farmacistul pentru a vă ajusta dozele în astfel de situații. Consumați minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveți contraindicații medicale.

Nu folosiți pe durata tratamentului cu Prestarium suplimente cu potasiu sau înlocuitori de sare pe bază de potasiu, întrucât pot crește excesiv nivelele potasiului în sânge și implicit riscul de efecte adverse.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize.

La unele persoane este posibil ca Prestarium să dea tuse seacă persistentă. Contactați medicul dacă apare această problemă. Recuperarea este rapidă la oprirea medicamentului.

Prestarium poate da amețeli sau dureri de cap. Nu consumați alcool și nu administrați alte medicamente care să potențeze aceste efecte. Nu conduceți autovehicule și evitați orice activitate cu risc de lezare până la epuizarea efectului.

Acest medicament poate modifica numărul de celule din sânge implicate în lupta împotriva infecțiilor. Anunțați imediat medicul

P

dacă faceți febră, aveți dureri severe în gât sau alte semne ale unei infecții.

Înainte de orice intervenție chirurgicală sau stomatologică informați medicul că luați tratament pentru hipertensiune arterială.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- medicamente hipocolesterolemiante: fluvastatin (Lescol), pravastatin (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pralip), simvastatin (Clerivas), lovastatin (Holetar, Medostatin)
- digoxin (Lanoxin)
- azatioprină (Imuran)
- dextran
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lyramycin)
- clorpromazină (Plegomazin)
- suplimente cu fier.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul în timpul sarcinii. Dacă este folosit în trimestrul II sau III de sarcină, Prestarium poate determina malformații, naștere prematură sau moartea fătului.

Anunțați imediat medicul dacă ați rămas însărcinată sau intenționați să deveniți mamă pentru a înlocui acest tratament cu un altul care să nu afecteze copilul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

În lipsa tratamentului diuretic, doza de început este de regulă de 4 sau 5 mg pe zi administrată în 1-2 prize.

La persoanele cu afectare renală ușoară și la cele aflate în tratament cu diuretice, doza inițială este mai mică (de 2 mg pe zi).

În funcție de răspuns se crește până la 16 sau 20 mg pe zi. Dacă se consideră necesar se adaugă în tratament și diuretice.

P

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rare sau foarte rapide, amețeli severe, slăbiciune, pierderi ale conștienței.

Pritor

Denumire comună internațională: Telmisartanum
Alte denumiri comerciale: Kinzalmono, Micardis
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Pritor blochează receptorii angiotensinei 2, o substanță din organism ce reține sarea și apa la nivelul rinichilor și are efect constrictor asupra vaselor de sânge. Este indicat singur sau în combinație cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Deși Pritor începe să scadă tensiunea încă de la prima doză, pot fi necesare până la 3-4 săptămâni pentru a obține efectul maxim.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceeași oră, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- erupție pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, buzelor și limbii
- dureri în piept
- edeme (tumefacții ale mâinilor și picioarelor)

P

- amețeli severe, dureri de cap, pierderea conștienței

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, dureri de cap, insomnii, anxietate, oboseală, greață, vărsături, diaree, tuse.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, trimestru II sau III de sarcină.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de rinichi sau ficat, obstrucție biliară.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceeași oră. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

În primele săptămâni de tratament este posibil să vă simțiți ceva mai obosit. Continuați să luați medicamentul și contactați medicul doar dacă apar și alte simptome.

Monitorizați valorile tensiunii arteriale pe durata tratamentului. Este posibil ca acestea să scadă abrupt, mai ales dacă luați și diuretice, stați într-un mediu cu temperatură ridicată, faceți efort fizic intens, vărsați sau aveți numeroase scaune diareice. Contactați medicul sau farmacistul pentru a vă ajusta dozele în astfel de situații. Consumați minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveți contraindicații medicale.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării răspunsului la tratament.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli, tulburări de vedere și dureri de cap.. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Folosiți metode contraceptive de încredere în timpul tratamentului pentru a evita sarcina.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- digoxin (Lanoxin)
- diuretice ce economisesc potasiul în organism: spironolactonă

P

(Alspiron, Verospiron)

- anticoagulante orale (Trombostop, Sintrom).

Sarcina şi alăptarea

Administrarea medicamentului în trimestrul II sau III de sarcină poate dăuna fătului. Dacă sunteţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a vă schimba tratamentul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza iniţială uzuală este de 40 mg pe zi. Dacă este necesar se poate creşte doza până la maxim 80 mg pe zi şi se poate adăuga un diuretic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, bătăi cardiace rare sau frecvente, pierderea conştienţei.

Pritor Plus vezi Micardisplus

Profenid vezi Ketoprofen

Profinal vezi Ibuprofen

P

Progestogel

Denumire comună internaţională: Progesteronum
Alte denumiri comerciale: Mastoprofen
Forme de prezentare: Gel

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Progestogel conţine un hormon numit progesteron. Este utilizat local pentru a trata anumite afecţiuni benigne ale sânilor (ex. mastodinie premenstruală, mastoză fibrochistică, adenofibrom mamar) şi pentru a preveni recidivele chistelor sau tumorilor benigne.

Important de ştiut

Medicamentul este indicat în tratarea durerilor de sân asociate contracepţiei orale, primului trimestru de sarcină, pubertăţii, premenopauzei, sindromului premenstrual sau tumorilor mamare benigne. Nu administraţi Progestogel fără investigaţii medicale adecvate.

Administrarea corectă

Aplicaţi gelul pe sân în strat subţire o dată pe zi, apoi masaţi uşor.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi o luaţi de obicei seara la culcare, administraţi tableta în dimineaţa următoare apoi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă omiteţi o doză de Progestogel iar dumneavoastră o luaţi de obicei dimineaţa, săriţi peste această doză şi reveniţi la programul normal. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În general gelul este bine tolerat. Anunţaţi medicul dacă apar efecte nedorite.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, leziuni ale pielii în zona tratată, cancer mamar.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării răspunsului la tratament şi efectuării de analize, inclusiv examinare a sânilor, examen ginecologic şi test Papanicolau.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni ale gelului cu cele mai folosite medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu folosiţi Progestogel dacă sunteţi însărcinată decât cu aprobarea medicului.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Se aplică zilnic câte 2 g pe sân şi se masează uşor. În tratamentul curativ se administrează 15-25 zile pe lună iar în cel profilactic – 10-12 zile pe lună.

P

Supradozare

Nu există suficiente date privind dozarea totuşi anunţaţi medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Prograf

Denumire comună internaţională: Tacrolimus
Alte denumiri comerciale: Advagraf
Forme de prezentare: Capsule, Capsule eliberare prelungită, Concentrat pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Prograf este un imunosupresor indicat în prevenirea rejecţiei de organ la persoanele care au primit transplant de ficat sau rinichi.

Important de ştiut

Medicamentul trebuie administrat toată viaţa pentru a preveni respingerea organului transplantat.

Administrarea corectă

Prograf poate fi administrat injectabil în perfuzie intravenoasă sau pe cale orală.

Nu folosiţi flacoanele cu soluţii ce conţin particule sau şi-au schimbat culoarea.

Luaţi capsulele cu un pahar mare de apă de 2 ori pe zi, la interval de 12 ore.

Evitaţi consumul de grapefruit deoarece acesta creşte concentraţia medicamentului în organism şi riscul de efecte adverse.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – contactaţi imediat medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele sau capsulele expirate, fisurate, lovite sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- vărsături, diaree persistentă
- dureri în piept, bătăi cardiace anormale
- tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor
- furnicături ale mâinilor sau picioarelor

- oboseală neobişnuită
- tulburări de vedere
- semne de diabet zaharat: sete, urinări frecvente, senzaţie de foame
- febră, frisoane
- modificări de comportament, anxietate, confuzie
- convulsii, tremor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, greaţă, diaree, constipaţie, tulburări de somn, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau ulei de castor, tratament cu ciclosporină, voriconazol (Vfend) sau ziprasidonă (Zeldox).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, diabet zaharat, herpes zoster sau vărsat de vânt (varicelă), infecţii, probleme ale sistemului nervos, cancer.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Continuaţi tratamentul chiar dacă vă simţiţi bine.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Monitorizaţi tensiunea arterială, greutatea şi diureza (cantitatea de urină emisă în 24 ore).

Prograf poate reduce capacitatea organismului de a lupta împotriva infecţiilor de aceea evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele bolnave. Anunţaţi imediat medicul dacă apar semne ale infecţiei: febră, frisoane, dureri persistente în gât, dificultăţi la urinat sau erupţii pe piele.

Medicamentul poate da ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Nu folosiţi substituenţi de sare sau suplimente cu potasiu decât cu aprobarea medicului.

Prograf poate creşte sensibilitatea la razele UV de aceea folosiţi

creme protectoare, ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare.

Evitaţi vaccinarea cu tulpini vii în timpul tratamentului cu Prograf.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- fenitoină (Phenhydan), fenobarbital, carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- macrolide: eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid), azitromicină (Azatril, Azibiot, Azitrox)
- aminoglicozide: gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lyramycin), neomicină (Dexagrane)
- rifampicină (Sinerdol)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- cimetidină
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem)
- felodipină (Auronal, Felohexal, Mivara, Plendil)
- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- antifungice: ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal, Sporilin)
- voriconazol (Vfend)
- irinotecan (Campto, Irinotesin)
- sirolimus (Rapamune)
- ziprasidonă (Zeldox)
- medicamente administrate pentru sindromul HIV/SIDA
- testosteron (Androgel, Intrinsa, Livensa, Nebido)
- sildenafil (Revatio, Viagra).

Sarcina şi alăptarea

Prograf poate dăuna fătului. Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul,

de aceea se recomandă să nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Perfuzie intravenoasă

Iniţial se administrează 0,03-0,05 mg/kg/zi în perfuzie IV continuă apoi se trece la tratamentul pe cale orală.

- Capsule

Transplant de rinichi

Se începe cu doze de 0,2 mg/kg/zi în 2 doze egale la interval de 12 ore. Tratamentul de întreţinere se ajustează pe baza evaluării clinice.

Transplant de ficat

La adulţi doza iniţială este de 0,1-0,15 mg/kg/zi în 2 prize luate la interval de 12 ore. La copii doza de început este de 0,15-0,2 mg/kg/zi în 2 doze egale.

Supradozare

Nu sunt disponibile suficiente date privind supradozarea, totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Promebutin vezi Colobutine

Prometax vezi Exelon

Prometazina vezi Romergan

Propafe vezi Propafenona

Propafenon vezi Propafenona

Propafenona

Denumire comună internaţională: Propafenonum

Alte denumiri comerciale: Propafe, Propafenon, Propanorm, Rytmonorm

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Propafenona este un antiaritmic din clasa I C. Acţionează asupra unor celule speciale ale inimii, reglând activitatea cardiacă. Este indicat în tratamentul aritmiilor (bătăilor cardiace anormale) cu risc vital.

Important de ştiut

Rar este posibil ca propafenona să agraveze aritmiile sau să determine apariţia altora noi. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi modificarea palpitaţiilor.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripției, la intervale egale de timp și preferabil în fiecare zi la aceleași ore.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Soluția injectabilă trebuie administrată intravenos în bolus sau în perfuzie. Nu folosiți flacoanele care conțin particule sau și-au schimbat culoarea.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Nu consumați grapefruit deoarece acesta poate crește cantitatea de medicament absorbită și riscul de efecte adverse.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă au trecut mai mult de 4 ore sau se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- erupție pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, buzelor și limbii
- dureri în piept, bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate, senzație de sufocare, vedere încețoșată
- tumefacții ale mâinilor și picioarelor
- lipsa poftei de mâncare
- diaree prelungită, vărsături
- sete excesivă
- febră, frisoane
- slăbiciune musculară, oboseală inexplicabilă
- tremor
- îngălbenirea ochilor și pielii, urini închise la culoare, scaune decolorate
- sângerări neobișnuite
- scăderea cantității de urină

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: modificarea gustului (amar), constipație, balonare, greață, amețeli, dureri de cap, somnolență, oboseală.

P

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, insuficiență cardiacă congestivă severă, boală de nod sinusal sau bloc atrio-ventricular în absența unui pacemaker artificial, bradicardie (cu bătăi cardiace rare), hipotensiune arterială severă, șoc cardiogen, nivele anormale ale sodiului și potasiului în sânge, tratament cu amiodaronă, chinidină, antibiotice macrolide, chinolone sau ketolide, antidepresive triciclice, ziprasidonă (Zeldox), inhibitori ai proteazei HIV, bronșită cronică, emfizem pulmonar.

Atenționări speciale

Propafenona poate perturba funcționarea pacemaker-ului de aceea se recomandă ca acesta să fie monitorizat și reprogramat adecvat în timpul tratamentului.

Înaintea începerii terapiei informați medicul dacă purtați pacemaker sau aveți boli de ficat sau rinichi, bronșită cronică, emfizem pulmonar, miastenia gravis.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Deoarece medicamentul predispune la constipație adăugați fibre în dieta dumneavoastră și consumați zilnic minim 2 litri de lichide.

Monitorizați valorile tensiunii arteriale și pulsului.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize, inclusiv electrocardiogramă, hemoleucogramă și evaluarea electroliților (sodiu și potasiu)..

Medicamentul poate da somnolență sau amețeli. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea. Pentru a nu ameți așezați-vă sau ridicați-vă lent, mai ales dimineața.

Înaintea oricărui tratament medical, chirurgical sau stomatologic informați medicul că sunteți în tratament cu acest antiaritmic.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

P

- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, digoxin (Lanoxin), lidocaină
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- antibiotice macrolide: eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid), azitromicină (Azatril, Azibiot, Azitrox)
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciplox, Ciprinol)
- antibiotice ketolide: telitromicină (Ketek, Levviax)
- rifampicină (Sinerdol)
- antifungice: ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- cimetidină
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- inhibitori ai recaptării serotoninei şi norepinefrinei: duloxetină (Ariclaim, Cymbalta)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramină (Anafranil)
- venlafaxina (Efectin)
- ziprasidonă (Zeldox)
- haloperidol (Haldol)
- medicamente pentru tratamentul bolii HIV/SIDA.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Propafenona poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate

Iniţial se administrează 150 mg la fiecare 8 ore. Dacă este nevoie se poate creşte doza după minim 3-4 zile la 300 mg la fiecare 8 ore.

- Soluţie injectabilă

Se administrează 0,5-1 mg/kg intravenos lent în 3-5 minute. La nevoie se poate creşte doza la 2 mg/kg. Intervalul dintre doze trebuie să fie de 90-120 minute.

În perfuzie intravenoasă se administrează cu soluţie de glucoză 5% 0,5-1 mg/min.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simp-

P

tomele supradozării pot include: bătăi cardiace rare sau neregulate, somnolenţă, oboseală, ameţeli severe, pierderea conştienţei, convulsii.

Propanorm vezi Propafenona

Propecia

Denumire comună internaţională: Finasteridum
Alte denumiri comerciale: Finasterid, Mostrafin
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Propecia este un inhibitor enzimatic care reduce nivelele unui hormon numit dihidrotestosteron, responsabil de alopecie la bărbaţi. Este indicat în tratamentul calviţiei la persoanele cu pierdere uşoară sau moderată a părului din porţiunea superioară şi anterioară a scalpului.

Important de ştiut

Sunt necesare cel puţin 3 luni de tratament continuu până la observarea rezultatelor. Efectele persistă atât timp cât se administrează medicamentul. După întreruperea lui, creşterea noului păr încetează iar căderea părului se reia.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, bu-

P

zelor şi limbii
- noduli mamari
- sâni dureroşi
- secreţie mamelonară
- prurit (mâncărimi), tumefacţie, durere şi înroşire a testiculelor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: sensibilitate şi mărire a sânilor, libido scăzut, incapacitate de a obţine erecţie, volum redus de ejaculat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, femei la vârstă fertilă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi afecţiuni ale ficatului, obstrucţie sau blocaj urinar.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu creşteţi dozele întrucât Propecia nu va acţiona mai repede sau mai eficient.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Propecia poate interfera cu unele teste de laborator, inclusiv PSA (antigen specific pentru prostată) folosit în detectarea cancerului de prostată. Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de a evalua PSA.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Dacă sunteţi însărcinată evitaţi contactul cu tabletele zdrobite sau divizate deoarece există riscul ca substanţa activă să fie absorbită prin piele. Tabletele întregi sunt sigure deoarece sunt acoperite cu un înveliş protector.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni importante ale Propeciei cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Propecia nu ar trebui administrată la femei.

Nu folosiţi medicamentul dacă sunteţi însărcinată deoarece poate determina anomalii ale organelor genitale la băieţei.

Evitaţi sarcina în timpul tratamentului. Dacă apare sarcina contactaţi imediat medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele ma-

P

tern, totuşi nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 tabletă o dată pe zi.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privind supradozarea totuşi anunţaţi medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Propranolol

Denumire comună internaţională: Propranololum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Propranololul este un beta-blocant utilizat în tratamentul hipertensiunii arteriale, anginei pectorale, tahicardiilor, tremorului ereditar, migrenei şi feocromocitomului. Poate fi folosit de asemenea la unele persoane pentru creşterea ratei de supravieţuire după atac de cord.

Important de ştiut

Dacă folosiţi Propranolol pentru a trata hipertensiunea arterială trebuie să ştiţi că este nevoie să luaţi medicamentul cel puţin câteva săptămâni pentru a beneficia de maximul de beneficii.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore. Luaţi întotdeauna medicamentul fie în timpul mesei fie pe stomacul gol.

Nu administraţi antiacide pe bază de aluminiu în interval de 2 ore faţă de Propranolol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au rămas mai puţin de 8 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

P

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- bătăi cardiace rare (sub 55 pe minut)
- dezorientare, halucinaţii
- febră
- puncte roşii pe piele.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, dureri de stomac, ameţeli, oboseală, tulburări de somn, depresie, dureri de cap, căderea părului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, bradicardie (bătăi cardiace rare), bloc cardiac, imediat după atac de cord dacă tensiunea arterială este foarte scăzută sau insuficienţa cardiacă nu poate fi controlată, şoc de origine cardiacă, astm bronşic, fenomene Raynaud (cu albirea şi amorţirea extremităţilor la rece), copii cu diabet zaharat sau insuficienţă cardiacă severă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi astm bronşic, bronşită cronică, BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică), emfizem pulmonar sau altă boală pulmonară, insuficienţă cardiacă congestivă, arteriopatie obstructivă, bradicardie, sindrom Wolf-Parkinson-White (tulburare de conducere a stimulilor în interiorul inimii), diabet zaharat, boli de ficat sau rinichi, hipertiroidie, tumori ale glandelor suprarenale, intervenţie chirurgicală recentă.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Oprirea bruscă a tratamentului poate determina dureri în piept mai severe şi chiar atac de cord.

În primele săptămâni de tratament cu antihipertensive este posibil să vă simţiţi obosit. Continuaţi tratamentul şi nu vă faceţi griji decât dacă apar şi alte simptome, caz în care trebuie să anunţaţi imediat medicul.

Monitorizaţi tensiunea arterială şi pulsul în timpul tratamentului.

Propranololul poate masca semnele hipertiroidiei. Dacă aveţi probleme cu tiroida şi întrerupeţi brusc tratamentul cu propranolol este posibil să apară simptomele hipertiroidiei.

P

Propranololul poate estompa simptomele hipoglicemiei (ex. bătăi cardiace rapide, anxietate, slăbiciune, transpiraţii, ameţeli, somnolenţă, tulburări de vedere, dureri de cap, foame, tremor). Dacă sunteţi diabetic monitorizaţi nivelele glicemiei şi consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice, dacă este cazul.

Persoanele cu istoric de reacţii alergice severe pot fi mai sensibile la acţiunea alergenilor atunci când sunt în tratament cu Propranolol.

Informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament înainte de prescrierea unui tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Medicamentul poate interfera cu o serie de teste de laborator, inclusiv testele de detectare a glaucomului. Informaţi medicul asupra tratamentului urmat înainte de efectuarea analizelor.

Propranololul poate da somnolenţă, dureri de cap şi ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiaritmice: amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Mioritmin), chinidină, flecainidă (Tambocor)
- blocante ale canalelor de calciu: nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- clonidină
- chinazoline: doxazosin (Kamiren, Cardura, Zoxon)
- antipsihotice: clorpromazină (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- fenobarbital, fenitoină (Phenhydan)
- cimetidină
- rifampicină (Sinerdol)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- insulină
- bupivacaină (Chirocaine, Maracaine)
- epinefrină (Adrenalină, Anapen), pseudoefedrină (Aerinaze)
- lidocaină
- antiacide ce conţin aluminiu.

P

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Propranololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Toate dozele de Propranolol de mai jos trebuiesc ajustate în funcţie de răspunsul fiecăruia la tratament.

Hipertensiune arterială

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 40 mg de 2 ori pe zi. Medicul poate creşte doza zilnică până la 640 mg în funcţie de răspuns.

Copii

Doza zilnică poate varia între 0,5 şi 4 mg pentru fiecare kilogram corp, în mai multe prize.

Angină pectorală

Adulţi

Doza recomandată este de 80-320 mg pe zi divizată în 2-4 prize.

Tahicardii (caracterizate prin bătăi cardiace rapide)

Adulţi

Uzual se folosesc 10-30 mg de 3-4 ori pe zi.

Copii

Doza se stabileşte în funcţie de greutatea copilului, putându-se folosi 0,5-4 mg/kg/zi în mai multe prize.

Atac de cord

Doza recomandată este de 180-240 mg pe zi în mai multe prize.

Feocromocitom (o tumoră a glandelor suprarenale)

Adulţi

Se administrează 30-160 mg pe zi în mai multe prize.

Prevenirea migrenelor

Adulţi

Doza uzuală este de 20 mg de 4 ori pe zi. Medicul poate creşte doza până la 240 mg pe zi.

Tremor

Doza obişnuită este de 40 mg de 2 ori pe zi, putând creşte până la 320 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace foarte rare sau neregulate, dificultăţi respiratorii în special în poziţia culcat pe spate, wheezing (respiraţie şuierătoare), dureri de cap, paloare, pierderea conştienţei, convulsii.

Proscar

Denumire comună internaţională: Finasteridum
Alte denumiri comerciale: Finasterid, Mostrafin
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Proscar este un inhibitor enzimatic care reduce nivelele unui hormon numit dihidrotestosteron, responsabil de dezvoltarea prostatei. Este indicat în tratamentul adenomului de prostată întrucât poate determina regresia prostatei mărite de volum, îmbunătăţind drenajul urinar şi atenuând celelalte simptome asociate adenomului.

Important de ştiut

Deşi pot fi observate şi ameliorări rapide ale simptomatologiei, este necesar să administraţi medicamentul zilnic cel puţin 6 luni pentru a aprecia răspunsul ca fiind favorabil.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră, înainte sau după masă.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- noduli mamari
- secreţie mamelonară

- prurit (mâncărimi), tumefacţie, durere şi înroşire a testiculelor

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: sensibilitate şi mărire a sânilor, libido scăzut, impotenţă, volum redus de ejaculat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, femei la vârstă fertilă, copii.

Atenţionări speciale

Reducerea fluxului urinar şi celelalte simptome urinare nu sunt caracteristice doar hipertrofiei benigne de prostată. Ele pot apare şi în alte afecţiuni ca infecţia sau obstrucţia vezicii urinare şi cancerul de prostată. Din acest motiv se recomandă ca înaintea începerii tratamentului să se efectueze o serie de investigaţii medicale care să excludă aceste diagnostice.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu creşteţi dozele întrucât medicamentul nu va acţiona mai repede sau mai eficient.

Chiar dacă Proscar a ameliorat simptomatologia prezentaţi-vă periodic la medic pentru testele de detectare a cancerului de prostată.

P

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni importante ale Proscarului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Proscar este contraindicat la femeile gravide sau cu potenţial de a deveni gravide.

Evitaţi sarcina în timpul tratamentului. Dacă apare sarcina contactaţi imediat medicul.

Nu folosiţi medicamentul dacă sunteţi însărcinată deoarece poate determina anomalii ale organelor genitale externe la băieţei.

Evitaţi contactul cu tabletele zdrobite sau divizate deoarece există riscul ca substanţa activă să fie absorbită prin piele. Tabletele întregi sunt sigure deoarece sunt acoperite cu un înveliş protector.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, totuşi nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 tabletă o dată pe zi.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privind supradozarea totuşi anunţaţi medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Protaphane vezi Humulin

Protopic

Denumire comună internaţională: Tacrolimus
Alte denumiri comerciale: Protopy
Forme de prezentare: Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Protopic este un unguent folosit în tratamentul dermatitei atopice moderate sau severe, o reacţie alergică manifestată prin prurit (mâncărimi), roşeaţă şi tumefacţie locală. Medicamentul suprimă aceste simptome prin anihilarea răspunsului imun la factorii declanşatori. Este recomandat ca tratament pe termen scurt sau lung (dar intermitent) în situaţiile în care alte tipuri de tratament nu au fost eficiente sau bine tolerate de pacient.

Important de ştiut

Folosirea unguentului poate determina reacţii locale uşoare sau moderate de căldură sau arsură. Anunţaţi medicul dacă aceste efecte sunt severe sau persistă mai mult de o săptămână.

P

Administrarea corectă

Înaintea aplicării unguentului trataţi mai întâi infecţiile zonei de piele afectate.

Uscaţi bine regiunea înainte de administrarea Protopicului.

Aplicaţi unguentul în strat subţire pe zona afectată şi masaţi bine.

Nu acoperiţi cu pansamente ocluzive (care se lipesc la piele).

Nu faceţi baie sau duş imediat după administrare.

Spălaţi mâinile cu apă din abundenţă după administrarea medicamentului, dacă acestea nu sunt incluse în zonele tratate.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – contactaţi imediat medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele, fisurate, lovite sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- arsuri locale, mâncărimi persistente sau severe
- tuse, strănut, febră, frisoane, dureri de cap
- vezicule pe piele
- puroi la rădăcina firului de păr

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: lipsa poftei de mâncare, acnee, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli renale, infecţie cu herpes virus, zona zoster sau vărsat de vânt (varicelă), sistem imunitar slăbit, cancer de piele sau suspiciune de cancer de piele.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Continuaţi tratamentul circa o săptămână după dispariţia simptomelor, conform indicaţiilor medicului.

Dacă afecţiunea dumneavoastră nu s-a ameliorat nici după 6 săptămâni, consultaţi medicul pentru reexaminare. Nu ar trebui să folosiţi acest medicament mai mult de 1 an.

Protopic poate creşte riscul de cancer de piele mai ales dacă expunerea la soare se face fără protecţie (la ore nepotrivite, fără creme protectoare, fără ochelari de soare şi cu îmbrăcăminte neadecvată).

Medicamentul nu a fost testat şi ca urmare nu ar trebui folosit la copiii cu vârsta sub 2 ani. Pentru copiii de 2-15 ani ar trebui folosit doar unguentul cu concentraţie scăzută, de 0,03%.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente cu administrare topică
- antibiotice macrolide: eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid), azitromicină (Azitrox, Sumamed, Zitrocin)
- blocante ale canalelor de calciu: diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard), felodipină (Mivara, Plendil, Pratol, Sistar)
- antifungice: ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal, Sporilin)
- cimetidină.

Sarcina şi alăptarea

Administrarea acestui unguent la femeile gravide nu a fost încă studiată. Totuşi tabletele cu aceeaşi substanţă activă pot determina malformaţii fetale (în special renale) dacă sunt administrate în timpul sarcinii.

Înainte de a administra Protopic fiţi sigură că medicul dumneavoastră ştie că sunteţi însărcinată.

Nu se ştie dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea se recomandă să nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi

Aplicaţi unguent 0,03% sau 0,1% pe pielea curăţată în prealabil şi uscată, de 2 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 2-15 ani

Aplicaţi unguent 0,03% în strat subţire pe zona afectată, de 2 ori pe zi.

Supradozare

Nu sunt disponibile suficiente date privind supradozarea, totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Protopy vezi Protopic

Prozac vezi Fluoxetina

Pulmicort Turbuhaler

Denumire comună internaţională: Budesonidum

Alte denumiri comerciale: Budiair, Frenolyn, Tafen novolizer

Forme de prezentare: Soluţie de inhalat presurizată, Pulbere inhalatorie, Aerosol Nazal, Pulbere inhalatorie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pulmicort aparţine clasei de corticosteroizi. Previne eliberarea

în organism a unor substanţe ce determină inflamaţie. Este folosit pentru prevenirea atacurilor de astm bronşic.

Important de ştiut

Pulmicort nu poate opri un atac astmatic în desfăşurare. Purtaţi întotdeauna la dumneavoastră celălalt bronhodilatator cu acţiune rapidă prescris de medic pentru astfel de situaţii.

Administrarea corectă

Înainte de utilizare se recomandă curăţarea căilor nazale de secreţii, folosind un decongestionant dacă este nevoie.

Dacă v-a fost prescris şi un bronhodilatator (ex. salbutamol - Ventolin), ar fi indicat să-l administraţi mai întâi pe acesta şi apoi Pulmicortul. Administrarea în această ordine permite pătrunderea unei cantităţi mai mari de Pulmicort în plămâni.

Pentru a inhala o doză ţineţi flaconul în poziţie verticală şi scoateţi capacul. Nu agitaţi flaconul. Înclinaţi capul pe spate şi respiraţi adânc, apoi înconjuraţi piesa bucală cu buzele în timp ce ţineţi flaconul în sus sau orizontal. Nu expiraţi niciodată în dispozitiv. Trageţi încet şi adânc aer în piept, apoi ţineţi respiraţia câteva secunde înainte de a expira lent. Dacă sunt necesare 2 doze, repetaţi procedura. Puneţi capacul la loc şi închideţi etanş flaconul.

Clătiţi bine gura cu apă după administrare pentru a preveni infecţia cu Candida.

Spălaţi minuţios echipamentul după fiecare utilizare pentru a preveni infecţiile fungice bucale.

P

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Păstraţi mereu inhalatorul curat şi uscat. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- dificultăţi respiratorii, tumefacţie a feţei, buzelor şi limbii
- agravarea simptomelor respiratorii
- dureri oculare, lăcrimare excesivă, tulburări de vedere
- modificări de comportament, depresie, anxietate, iritabilitate, agresivitate

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uscăciunea gurii, nasului sau gâtului după administrare, pete albe la nivelul cavităţii bucale, răguşeală, tuse, modificarea gustului sau mirosului, dureri de cap, oboseală, scădere în greutate, greaţă, dureri abdominale uşoare, întârziere de creştere la copiii aflaţi în tratament cu doze mari.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, crize acute de astm care pun în pericol viaţa.

Atenţionări speciale

Medicamentul este un corticosteroid. Utilizarea lui îndelungată şi în doze excesive poate determina reacţii adverse sistemice, în întreg organismul.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi infecţii virale, bacteriene sau fungice

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu creşteţi dozele, nu administraţi mai frecvent decât v-a fost recomandat şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Dozele mari de medicament pot da reacţii adverse severe sau pot agrava paradoxal simptomatologia astmatică. Consultaţi medicul pentru a vi se revizui tratamentul.

P

Continuaţi tratamentul chiar şi atunci când vă simţiţi bine.

Efectele medicamentului apar după câteva săptămâni de administrare continuă. Contactaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează.

Exersaţi inspiraţia pe nas şi expiraţia pe gură spre a prelungi expiraţia şi a menţine căile aeriene deschise un timp mai lung, în vederea reducerii efortului respirator.

Opriţi fumatul şi evitaţi factorii care ar putea să precipite criza astmatică.

Pentru a reduce uscăciunea gurii puteţi folosi bomboane, gumă de mestecat sau cuburi de gheaţă.

Evitaţi obiectele, mediile sau activităţile care ştiţi,că vă agravează astmul.

Evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele care au varicelă (vărsat de vânt), pojar sau alte tipuri de infecţie contagioasă. Absorbţia acestui medicament în organism poate afecta capacitatea de a se apăra împotriva infecţiilor.

Prezentaţi-vă imediat la medic dacă observaţi că medicaţia nu-

şi mai face efectul, simptomele se agravează sau simţiţi nevoia de a lua medicamente pentru astm mai des decât v-a fost prescris.

Flaconul de Pulmicort Turbuhaler conţine 200 de doze. Reînnoiţi prescripţia atunci când observaţi apariţia semnului roşu ce indică cele 20 de doze rămase.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi antifungice (ketoconazol - Nizoral, itraconazol - Orungal) sau oricare alt medicament.

Sarcina şi alăptarea

Studiile de până acum au arătat că Pulmicort poate fi inofensiv pentru făt. Totuşi nu administraţi medicamentul fără a discuta mai întâi cu medicul.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, totuşi consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Pulbere inhalatorie

Adulţi şi copii cu vârsta peste 6 ani

Iniţial se administrează 200-400 micrograme de 1-2 ori pe zi, fără a depăşi 800 µg pe zi.

- Aerosol nazal

Copii cu vârsta de 1-8 ani

Doza uzuală este de 0,5-1 mg pe zi în 1-2 prize, conform indicaţiilor medicului.

Supradozare

Supradozarea este puţin probabilă totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Pulmozyme

Denumire comună internaţională: Dornaza alfa

Forme de prezentare: Soluţie inhalatorie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Pulmozyme este indicat persoanelor cu fibroză chistică şi vârsta peste 5 ani. Conţine o proteină care fluidifică secreţiile bronşice, contribuind astfel la ameliorarea funcţiei pulmonare şi reducerea infecţiilor respiratorii.

Important de ştiut

Nu amestecaţi în nebulizator Pulmozyme cu alte medicamente sau soluţii deoarece pot apărea modificări de structură sau funcţie ale amestecului.

P

Administrarea corectă

Pulmozyme se administrează cu ajutorul unui dispozitiv special numit nebulizator, în fiecare zi sau conform prescripţiei.

Urmaţi instrucţiunile de asamblare, utilizare corectă, curăţare şi întreţinere furnizate de producător. Dacă aveţi neclarităţi, solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la frigider, ferit de lumină puternică şi căldură. Expunerea de scurtă durată la temperaturi ridicate (la 30˚C timp de 24 ore) nu afectează stabilitatea produsului. Fiolele de Pulmozyme sunt de unică folosinţă. Aruncaţi fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor şi limbii
- febră, frisoane
- expectoraţie cu sânge roşu
- wheezing (respiraţie şuierătoare)
- dureri abdominale severe.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri în gât, răguşeală, tuse, roşeaţă pe piele sau urticarie tranzitorie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii cu vârsta sub 5 ani sau CVF (capacitate vitală forţată) sub 40% nu au fost stabilite.

De asemenea nu a fost demonstrată siguranţa utilizării medi-

P

camentului pe o perioadă mai lungă de 12 luni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni ale Pulmozyme-ului cu medicamentele cel mai frecvent folosite în fibroza chistică: antibiotice, bronhodilatatoare, enzime digestive, vitamine, corticosteroizi, analgezice.

Sarcina şi alăptarea

Siguranţa administrării medicamentului la gravide nu a fost stabilită. Studiile pe animale de până acum nu au arătat că Pulmozyme poate dăuna fătului. Totuşi administraţi medicamentul în sarcină numai dacă este strict necesar, la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă Pulmozyme poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 2500 unităţi (corespunzătoare la 2,5 mg) de medicament pe zi, inhalate cu ajutorul nebulizatorului. Persoanele vârstnice sau cu CVF sub 85% pot beneficia de 2 doze pe zi.

Supradozare

Nu sunt disponibile suficiente date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Quamatel vezi Famotidina

Quinapril vezi Accupro

Quinaran vezi Accupro

Quintor vezi Ciprofloxacina

Ramigamma vezi Ramipril

R

Ramipril

Denumire comună internaţională: Ramiprilum

Alte denumiri comerciale: Ampril, Emren, Hartril, Piramil, Ramigamma, Ramiran, Ramitren, Tritace, Vivace, Zenra

Forme de prezentare: Comprimate, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ramipril acţionează prin blocarea convertirii în organism a unei substanţe numită angiotensină I într-o altă substanţă mai puternică care reţine sarea şi apa. Este folosit singur sau în combinaţie

cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale. De asemenea este recomandat pentru prevenirea infarctului miocardic (atacului de cord) sau accidentului vascular cerebral (atacului cerebral) mai ales la persoanele cu vârsta peste 55 ani, fumători, cu boală coronariană ischemică (afecţiune dată de modificarea vaselor ce hrănesc inima), hipertensiune arterială, diabet zaharat, infarct miocardic sau accident vascular cerebral în antecedente, nivele ridicate ale colesterolului seric sau valori scăzute ale HDL-colesterolului (considerat fracţiunea protectoare a colesterolului pentru organism). Ramipril poate fi benefic mai ales după atac de cord întrucât poate preveni apariţia sau agravarea insuficienţei cardiace.

Important de ştiut

Acest medicament devine eficient în hipertensiunea arterială doar dacă este administrat regulat. Întrucât efectele sale se instalează treptat este necesar să aşteptaţi până la câteva săptămâni pentru a obţine maximul de beneficii. Continuaţi administrarea Ramiprilului chiar dacă vă simţiţi bine deoarece aceasta se datorează acţiunii medicamentului.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă întâmpinaţi dificultăţi în înghiţirea capsulelor le puteţi amesteca conţinutul cu o mică cantitate (aproximativ jumătate de cană) de mere rase, apă sau suc de mere. Aveţi grijă să administraţi întreaga cantitate de mixtură astfel preparată. Nu este neapărat necesar să preparaţi amestecul imediat înaintea administrării ci îl puteţi pregăti chiar şi cu 24 ore (dacă este păstrat la temperatura camerei) sau 48 ore înainte (dacă este păstrat la frigider).

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei în flaconul închis ermetic, ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor,

R

limbii sau feței, urticarie)
- dureri în piept mai frecvente sau prelungite
- amețeli severe și pierderi ale conștienței
- edeme (tumefacții ale mâinilor sau picioarelor)
- dureri abdominale, greață, vărsături
- îngălbenirea pielii și ochilor.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: tuse, amețeli, hipotensiune arterială, dureri de cap, oboseală, greață, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alți inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi, diabet zaharat, boli de țesut conjunctiv (ex. lupus eritematos sistemic, sclerodermie).

Ramipril trebuie folosit cu prudență dacă rinichii nu funcționează corespunzător deoarece poate precipita insuficiența renală.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Monitorizați atent tensiunea arterială pentru a nu scădea abrupt, mai ales în cazul în care luați și diuretice sau suferiți de insuficiență cardiacă.

Nu folosiți pe durata tratamentului cu Ramipril suplimente cu potasiu sau înlocuitori de sare pe bază de potasiu, întrucât pot crește excesiv nivelele potasiului în sânge și implicit riscul de efecte adverse.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize.

La începutul tratamentului este posibil să vă simțiți mai obosit; nu încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul numai dacă observați apariția altor simptome.

Înainte de orice intervenție chirurgicală sau stomatologică informați medicul că luați tratament pentru hipertensiune arterială.

Ramipril poate da amețeli, dureri de cap și chiar pierderi ale conștienței. Nu consumați alcool și nu administrați alte medicamente care să potențeze aceste efecte. Nu conduceți autovehicule și evitați orice activitate cu risc de lezare până la epuizarea efectului.

Acest medicament poate reduce numărul de leucocite în sânge (celule albe implicate în lupta împotriva infecțiilor), mai ales dacă

R

aveți probleme cu rinichii sau lupus. Anunțați imediat medicul dacă faceți febră sau aveți dureri severe în gât.

Transpirațiile excesive, deshidratarea, vărsăturile sau diareea pot reduce drastic valorile tensiunii arteriale. Contactați medicul sau farmacistul pentru a vă indica cum să vă ajustați dozele în astfel de situații.

Evitați expunerea la razele UV deoarece acest medicament poate sensibiliza pielea la razele soarelui. Purtați ochelari de soare și îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori vă expuneți la soare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:
- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă
- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- antidiabetice orale
- azatioprină (Imuran)
- dextran.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul în timpul sarcinii. Dacă este folosit în trimestrul II sau III de sarcină, Ramipril poate determina malformații, naștere prematură sau moartea fătului.

Anunțați imediat medicul dacă ați rămas însărcinată sau intenționați să deveniți mamă pentru a înlocui acest tratament cu un altul care să nu afecteze copilul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Dacă nu luați și diuretice, ar trebui să începeți tratamentul cu 2,5 mg de Ramipril administrate într-o singură priză. Doza poate crește în funcție de răspuns până la 20 mg pe zi administrate în 1-2 prize. Dacă se consideră necesar se pot adăuga în tratament și diuretice.

R

Prevenirea infarctului miocardic sau a accidentului vascular cerebral

De obicei se recomandă să se înceapă cu 2,5 mg pe zi în prima săptămână apoi să se crească la 5 mg pe zi timp de 3 săptămâni pentru ca în final să se ajungă la 10 mg pe zi în 1-2 prize.

Insuficienţă cardiacă după infarct miocardic

Doza iniţială uzuală este de 2,5 mg de 2 ori pe zi. Dacă tensiunea arterială scade prea mult sub acest dozaj, medicul dumneavoastră poate reduce doza la 1,25 mg pentru ca ulterior să o crească treptat până la doza optimă de 5 mg de 2 ori pe zi.

Copii

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rare sau foarte rapide, ameţeli severe, pierderi ale conştienţei.

Ramiran vezi Ramipril

Ramitren vezi Ramipril

Ranitidin vezi Ranitidina

Ranitidina

Denumire comună internaţională: Ranitidinum

Alte denumiri comerciale: Als-Ranitidina, Digen, Gertocalm, Histac, N-Ranitidin, Ranitidin, Rnitidine, Ranitin, Ulcoran, Zantac

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Comprimate efervescente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ranitidina este un antagonist (blocant) al receptorilor H2 pentru histamină, o substanţă care stimulează printre altele şi secreţia de acid a stomacului. Datorită efectului său de reducere a acidităţii este indicat pe termen scurt (4-8 săptămâni) în prevenirea şi tratarea ulcerului gastric sau duodenal, BRGE (bolii de reflux gastroesofagian) şi esofagitei erozive.

Important de ştiut

Modificarea stilului de viaţă cu reducerea programului de stress, oprirea fumatului, limitarea consumului de alcool, evitarea cafeinei şi condimentelor poate creşte eficacitatea acestui medicament.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Pentru a preveni arsurile luaţi tableta cu 30-60 minute înainte de consumarea alimentelor sau băuturilor care vă provoacă în mod obişnuit acest discomfort. Nu luaţi mai mult de 2 tablete pe o perioadă de 24 de ore dacă nu aveţi indicaţia medicului.

Administraţi Ranitidina la interval de minim 2 ore în raport cu cefalosporinele, fluorochinolonele, itraconazolul sau ketoconazolul.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace anormale
- febră, agitaţie, confuzie, halucinaţii, depresie
- dureri de stomac severe
- icter (îngălbenirea ochilor şi pielii)

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, constipaţie, diaree, vedere înceţoşată, ameţeli, dureri de cap, vertij (senzaţie de mişcare rotatorie), insomnii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la alţi blocanţi de receptori H2 (ex. cimetidină, famotidină).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi tumori de stomac, boli de rinichi sau ficat, porfirie (o boală de sânge), afecţiuni pulmonare (astm bronşic, boală pulmonară ob-

structivă cronică), dureri în piept frecvente, wheezing (respirație șuierătoare), dureri de cap, greață, vărsături, dificultăți la înghițire, transpirați foarte mult sau ați scăzut în greutate.

Dozajul și durata tratamentului se stabilește în funcție de severitatea afecțiunii și răspunsul la terapie. Urmați cu strictețe indicațiile medicului pentru a obține maximul de beneficii. Puteți lua și alte medicamente (ex. antiacide) pentru ameliorarea simptomatologiei, conform recomandărilor medicului. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului pentru a nu afecta vindecarea ulcerului.

Continuați tratamentul cu Ranitidină până la terminarea curei, chiar dacă vă simțiți bine.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize.

Unele simptome pot fi interpretate de dumneavoastră ca fiind provocate de stomac. Totuși arsurile însoțite de dureri de cap, amețeli, transpirații, dureri în piept, gât, umăr, braț și dificultăți respiratorii sunt semnale de alarmă și trebuiesc anunțate imediat medicului.

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Nu tratați cu Ranitidină copiii cu vârsta sub 12 ani fără a consulta mai întâi medicul.

Dacă sunteți o persoană în vârstă administrați cu precauție deoarece sunteți predispus la efectele adverse ale medicamentului, în special amețeli și confuzie.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- fenitoin (Phenhydan)

- teofilină (Theo SR, Teotard)
- antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol), metformin (Diaformin, Diguan, Glucophage, Metfogamma, Siofor)
- antibiotice cefalosporine: cefaclor (Ceclodyne, Ceclor, Ceclozone, Cloracef, Medoclor), cefalexin (Cefaklor, Keflex, Ospexin), cefadroxil (Ceforan, Cexyl), cefazolin (Lyzolin), cefamandol (Mandol), cefoperazonă (Cefozon, Lyzone, Medocef), cefuroxim (Axetine, Axycef, Zinacef, Zinnat)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- diazepam
- relaxante musculare: vecuroniu (Norcuron).

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar cu indicația medicului. Efectele tratamentului cu Ranitidină la gravide nu au fost pe deplin stabilite. Dacă doriți să rămâneți însărcinată discutați riscurile și beneficiile cu medicul dumneavoastră. Medicamentul trece în laptele matern putând afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Ulcer duodenal activ (în faza dureroasă)

Se începe de regulă fie cu 150 mg de 2 ori pe zi, fie cu 300 mg o dată pe zi după masa de seară sau la culcare. Doza recomandată este cea mai mică care se dovedește a fi eficientă. În administrarea de lungă durată se preferă reducerea dozei zilnice la 150 mg o dată pe zi luată seara la culcare.

Ulcer gastric benign

Doza uzuală este de 150 mg de 2 ori pe zi. După vindecarea ulcerului se poate continua tratamentul cu o doză de întreținere de 150 mg pe zi, seara la culcare.

Boală de reflux gastroesofagian

Doza uzuală este de 150 mg de 2 ori pe zi. Simptomatologia se ameliorează după circa 24 ore de la începerea administrării.

Esofagită erozivă

Obișnuit se indică începerea tratamentului cu 150 mg de 4 ori pe zi și apoi continuarea cu 150 mg de 2 ori pe zi.

Sindrom Zollinger-Ellison (caracterizat prin aciditate gastrică severă)

Doza potrivită dumneavoastră vă va fi stabilită de către medic. Se pot administra ce 150 mg de 2 ori pe zi.

Copii sub 16 ani

Ulcer gastric sau duodenal

Doza zilnică inițială recomandată este de 2-4 mg/kg în 2 prize, fără a depăşi 300 mg pe zi. Ca şi tratament de menţinere se recomandă administrarea a 2-4 mg/kg/zi în priză unică, fără a depăşi 150 mg.

Boală esofagiană de reflux sau esofagită de reflux

Doza recomandată este de 5-10 mg/kg/zi divizată în 2 prize.

Siguranța şi eficacitatea administrării la nou născuţi nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunțaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include ameţelile severe, dificultăţile la mers şi pierderea conştienţei.

Ranitidine vezi Ranitidina

Ranitin vezi Ranitidina

Ranolip

Denumire comună internaţională: Lisinoprilum

Alte denumiri comerciale: Lisdene, Lisigamma, Lisinopril, Lisiren, Medapril, Sinopryl, Tonolysin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ranolip este un inhibitor al enzimei de conversie a angiotensinei. Relaxează vasele de sânge, scade tensiunea arterială şi ajută inima să pompeze mai uşor. Este indicat singur sau în combinaţie cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale, prevenirea infarctului miocardic (atacului de cord) sau accidentului vascular cerebral (atacului cerebral), prevenirea sau tratarea insuficienţei cardiace după atac de cord.

Important de ştiut

Efectele maximale ale Ranolipului se obţin de regulă după câteva săptămâni de administrare constantă.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei în flaconul închis ermetic, ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept mai frecvente sau prelungite, bătăi cardiace anormale
- ameţeli severe şi pierderi ale conştienţei
- edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor)
- dureri abdominale, greaţă, vărsături
- îngălbenirea pielii şi ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate
- dureri în gât persistente, febră.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, ameţeli, dureri de cap, vedere înceţoşată, oboseală, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alţi inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei (ex. captopril, enalapril).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi insuficienţă cardiacă, stenoză aortică, afecţiuni ale vaselor de sânge, istoric de atac de cord sau atac cerebral, boli de ficat sau rinichi, diabet zaharat, boli de ţesut conjunctiv (ex. lupus eritematos sistemic, sclerodermie), insuficienţă a măduvei osoase.

Ranolip trebuie folosit cu prudenţă dacă rinichii nu funcţionează corespunzător deoarece poate precipita insuficienţa renală.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Este important să continuaţi tratamentul chiar dacă vă simţiţi

R

bine întrucât majoritatea persoanelor cu tensiune arterială ridicată nu simt absolut nimic.

Monitorizați atent tensiunea arterială pentru a nu scădea abrupt, mai ales în cazul în care luați și diuretice sau suferiți de insuficiență cardiacă.

Transpirațiile excesive, deshidratarea, vărsăturile sau diareea pot reduce drastic valorile tensiunii arteriale. Contactați medicul sau farmacistul pentru a vă indica cum să vă ajustați dozele în astfel de situații.

Ranolip poate da amețeli, dureri de cap și chiar pierderi ale conștienței. Nu consumați alcool și nu administrați alte medicamente care să potențeze aceste efecte. Nu conduceți autovehicule și evitați orice activitate cu risc de lezare până la epuizarea efectului.

Nu folosiți suplimente cu potasiu sau înlocuitori de sare pe bază de potasiu, întrucât pot crește excesiv nivelele potasiului în sânge și implicit riscul de efecte adverse.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- antidiabetice orale, insulină
- săruri de aur (Tauredon)
- azatioprină (Imuran)
- dextran.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul în timpul sarcinii. Dacă este folosit în ultimele 6 luni de sarcină, Ranolip poate da malformații, naștere prematură sau moartea fătului.

Anunțați imediat medicul dacă ați rămas însărcinată sau intenționați să deveniți mamă pentru a înlocui acest tratament cu un altul care să nu afecteze copilul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul,

de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Pentru persoanele care nu sunt în tratament cu diuretice se începe administrarea cu 10 mg pe zi într-o singură priză. Dacă nu se poate opri tratamentul diuretic se recomandă inițial 5 mg o dată pe zi, sub supraveghere. În funcție de valorile tensiunii se poate crește doza până la 20-40 mg o dată pe zi.

Insuficiență cardiacă

Doza inițială recomandată este de 5 mg o dată pe zi. Medicul poate crește progresiv doza, dacă consideră potrivit, cu până la 10 mg la intervale de cel puțin 2 săptămâni ajungând la doza de întreținere de 5-40 mg o dată pe zi.

Infarct miocardic acut (atac de cord recent)

Doza uzuală este de 5 mg în primele 24 ore de la atac. După încă o doză de 5 mg administrată la 24 ore după prima, se poate continua pentru circa 6 săptămâni cu 10 mg o dată pe zi. În caz de valori scăzute ale tensiunii arteriale se pot folosi doze mai mici.

Copii cu vârsta peste 6 ani

Se începe de obicei cu 0,07-5 mg o dată pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rare sau foarte rapide, amețeli severe, pierderi ale conștienței.

Ranoxil vezi Amoxicilina

Rapamune

Denumire comună internațională: Sirolimus
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Rapamune este un agent imunosupresor indicat după transplantul de rinichi în prevenirea rejecției de organ.

Important de știut

Medicamentul poate reduce capacitatea organismului de a lupta eficient împotriva infecțiilor. Evitați aglomerațiile și contactul cu persoanele cunoscute cu infecții. Anunțați imediat medicul dacă faceți febră, aveți frisoane sau vă doare în gât.

Administrarea corectă

Prima doză de Rapamune ar trebui luată cât mai curând după transplantul renal.

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră

Administraţi întotdeauna la fel Rapamune, fie în timpul mesei fie pe stomacul gol, pentru ca proporţia de medicament absorbită să fie aceeaşi.

Dacă sunteţi în tratament şi cu ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imunosporin, Sandimmun Neoral), luaţi Rapamune la 4 ore după aceasta dacă nu există alte indicaţii.

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului.

Dacă săriţi o doză – şi au trecut cel mult 12 ore de la aceasta, luaţi doza imediat ce v-aţi amintit. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace anormale
- dureri musculare
- sângerări spontane
- extenuare
- ameţeli severe
- tulburări de vedere
- infecţii: febră, frisoane, dureri în gât.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, dureri de spate, dureri în piept, dureri de cap, ameţeli, dureri de articulaţii, edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor), insomnii, oboseală, acnee, fotosensibilitate (sensibilitate la razele UV), creştere în greutate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tacrolimus sau produşi similari, sarcină, lactaţie, reject de transplant hepatic.

R

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă vă cunoaşteţi cu boli severe de ficat sau rinichi, hipertensiune arterială, diabet zaharat, limfoame, cancere, istoric de reject de transplant pulmonar, aţi fost vaccinat de curând cu tulpini vii, aveţi nivele scăzute ale trombocitelor (elementele din sânge implicate în coagulare) sau nivele ridicate ale grăsimilor în sânge.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli sau tulburări de vedere, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Rapamune poate creşte sensibilitatea la razele UV şi riscul de cancer de piele. Evitaţi expunerea la soare sau folosiţi creme protectoare, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată dacă nu aveţi de ales.

Consultaţi întotdeauna medicul înainte de administrarea vaccinurilor.

Înainte de orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic informaţi medicul că sunteţi în tratament cu imunosupresoare.

Folosiţi măsuri contraceptive eficiente înainte, în timpul şi cel puţin 12 săptămâni după întreruperea tratamentului cu Rapamune.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aminoglicozide: amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), kanamicină (Pan-Kanamycine), streptomicină (Strevital)
- macrolide: eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax)
- amfotericină B
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- corticosteroizi: prednison

R

- blocanți ai canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- fenitoin (Phenhydan)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- voriconazol (Vfend)
- metoclopramid
- bromocriptină (Brocriptin)
- inhibitori ai proteazei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril).

Sarcina şi alăptarea

Rapamune poate dăuna fătului. Evitaţi sarcina folosind metode contraceptive sigure. Dacă doriţi să rămâneţi însărcinată discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării acestui medicament în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu vârsta peste 13 ani şi greutatea peste 40 kg

Doza uzuală este de 2 mg la o zi distanţă faţă de doza iniţială de 6 mg.

Copii cu vârsta peste 13 ani şi greutatea sub 40 kg

Doza se stabileşte în funcţie de suprafaţa corporală. Uzual se administrează câte 1 mg/m2 de suprafaţă corporală după doza iniţială de 3 mg/m2 subcutanat.

Copii cu vârsta sub 13 ani

Indicaţia de administrare şi dozajul trebuiesc stabilite de medic.

Supradozare

Deşi nu există date suficiente privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Raptiva

Denumire comună internaţională: Efalizumabum

Forme de prezentare: Liofilizat + Solvent pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Raptiva aparţine unei clase de medicamente imunosupresoare ce scad activitatea sistemului imun. Este indicat persoanelor cu plăci psoriazice întinse care nu mai reuşesc să-şi controleze boala cu loţiunile aplicate pe piele.

Important de ştiut

Ca şi celelalte medicamente imunosupresoare, Raptiva poate creşte riscul de infecţii severe sau cancer. Anunţaţi imediat medicul curant dacă psoriazisul se agravează, aţi dezvoltat o infecţie, sângeraţi din nas sau din gingii sau tocmai aţi fost diagnosticat cu cancer.

Administrarea corectă

Raptiva se administrează o dată pe săptămână ca injecţie subcutanată (pe sub piele). Veţi primi instrucţiuni de preparare şi injectare a medicamentului dacă doriţi să vă injectaţi singur sau să apelaţi la cineva apropiat. Locurile cele mai folosite pentru injectare sunt porţiunile superioare ale braţelor sau coapselor, abdomen, fese. Acestea trebuiesc schimbate săptămânal.

Se recomandă administrarea imediat după mixarea liofilizatului. Dacă aceasta nu este posibilă în decurs de 8 ore de la preparare, se aruncă soluţia şi se mixează în schimb o alta nouă.

Dacă săriţi o doză – sunaţi medicul pentru a afla când puteţi relua administrarea şi dacă este necesară schimbarea schemei de tratament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la frigider, în nici un caz la congelator. Aruncaţi fiolele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- frisoane, febră, simptome ale răcelii, dureri de cap, dureri mus-

culare sau articulare
- formaţiuni pe piele
- sângerări anormale
- icter .

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: acnee, greaţă, vărsături, dureri de spate, dureri musculare, dureri de cap, înroşire, durere sau tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţie acută, cancer sau orice afecţiune ce deprimă sistemul imunitar, lactaţie.

Atenţionări speciale

Înaintea iniţierii tratamentului cu Raptiva informaţi medicul dacă suferiţi de orice infecţie, aveţi herpes, tuberculoză, sifilis sau aţi fost vaccinat recent.

În primele 2 zile după primele 2 injecţii este posibil să apară o serie de efecte adverse ca dureri de cap, febră, frisoane, greaţă, vărsături sau dureri musculare. Pentru a minimaliza aceste reacţii puteţi începe tratamentul cu Raptiva la doze mai mici, conform recomandărilor medicului.

Întrucât psoriazisul se poate agrava sau pot apare chiar forme noi de psoriazis în timpul tratamentului sau după întreruperea lui, anunţaţi imediat medicul dacă simptomele se accentuează sau apar noi erupţii.

Raptiva poate reduce numărul de trombocite (elemente implicate în coagularea sângelui), perturbând capacitatea de coagulare a sângelui. Informaţi imediat medicul dacă încep să vă sângereze gingiile, apar pete mici şi roşii pe piele sau observaţi alte sângerări anormale.

Nu faceţi fototerapie în timpul acestui tratament.

Pe durata tratamentului cu Raptiva evitaţi vaccinarea cu tulpini vii de virus (ex. pentru prevenirea pojarului, oreionului sau poliomielitei) deoarece aceasta poate fi mai puţin eficientă.

Raptiva poate creşte riscul de apariţie a anumitor forme de cancer. Discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării acestui medicament. Semnalaţi imediat medicului apariţia oricărei formaţiuni neobişnuite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- methotrexate (Antifolan)
- vaccinuri.

Sarcina şi alăptarea

Efectele administrării acestui medicament pe durata sarcinii nu au fost încă adecvat studiate. Informaţi imediat medicul dacă sunteţi gravidă, plănuiţi să deveniţi mamă în viitorul apropiat sau aţi rămas însărcinată în interval de 6 săptămâni de la întreruperea tratamentului cu Raptiva.

Înainte să rămâneţi însărcinată discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Pentru a evita reacţiile adverse se recomandă să începeţi tratamentul cu o doză mai mică de Raptiva, de 0,7 mg/kg, injectată subcutanat o dată pe săptămână. Ulterior se va administra săptămânal câte 1 mg/kg subcutanat, fără a depăşi 200 mg. Raptiva trebuie injectată mereu în aceeaşi zi a săptămânii.

Supradozare

Nu există suficiente date privind supradozarea de aceea anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Rawel vezi Indapamid

Rebetol

Denumire comună internaţională: Ribavirinum
Alte denumiri comerciale: Copegus
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rebetol este un medicament antiviral administrat împreună cu un alt medicament – interferon – în tratamentul infecţiei cu virus hepatitic C.

Important de ştiut

Se recomandă extremă prudenţă în evitarea sarcinii atunci când oricare din parteneri este în tratament cu Rebetol. Folosiţi cel puţin 2 metode contraceptive sigure pe durata terapiei şi 6 luni după terminarea ei.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, cu alimentele.

Consumaţi cât mai multe lichide în timpul tratamentului, mai ales la început.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate, dureri în piept
- greaţă şi vărsături persistente
- dureri de cap severe
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- dureri musculare, amorţeli ale mâinilor şi picioarelor
- modificarea auzului, gustului sau vederii
- urini închise la culoare, cantităţi reduse de urină
- scaune negre şi lucioase ca păcura sau vărsături cu aspect de zaţ de cafea
- colorarea ochilor şi pielii în galben
- sângerări neobişnuite din nas sau gingii
- gânduri de sinucidere, modificări de comportament, insomnii
- extenuare fizică
- scădere în greutate importantă

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree, uşoare dureri de cap, ameţeli, uscăciunea gurii, lipsa poftei de mâncare, oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, hepatită autoimună, insuficienţă hepatică, sarcină, lactaţie, siclemie, talasemie majoră, istoric de probleme ale inimii, afecţiuni severe ale rinichilor, pancreatită acută, tratament cu didanosină (Videx).

R

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu inima, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecţiuni ale pancreasului, rinichilor, plămânilor sau tiroidei, sarcoidoză, hepatită cu virus B, ciroză hepatică, insuficienţă hepatică, boli de sânge, infecţie HIV, transplant de organ, istoric de cancer, boli psihice, comportament suicidar şi gânduri de sinucidere, probleme cu consumul de alcool, tratament anterior al hepatitei C cu interferon eşuat.

Femeile de vârstă fertilă care primesc Rebetol sau au parteneri în tratament cu acest medicament trebuie să efectueze la început un test de sarcină pentru a se asigura că nu sunt însărcinate iar apoi să evite sarcina atât pe durata tratamentului cât şi 6 luni după oprirea lui.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Continuaţi administrarea chiar dacă vă simţiţi bine.

În primele 2 săptămâni 1 din 10 pacienţi poate dezvolta o formă severă de anemie care să fie factor de risc pentru atacul de cord. În acest sens vi se vor face periodic o serie de teste şi analize de sânge care să deceleze din timp aceste probleme. Funcţia hepatică trebuie de asemenea investigată cu regularitate pentru a evalua răspunsul infecţiei cu virus C la tratament.

Rebetol vă poate da ameţeli, tulburări de vedere, confuzie sau stare de oboseală. Evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea acestor efecte.

De asemenea evitaţi consumul de alcool, inclusiv bere, vin sau lichior, deoarece acesta poate agrava boala de ficat.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- didanosină (Videx) sau alţi inhibitori ai nucleozid-reverstranscriptazei
- alte medicamente pentru infecţia HIV
- alte imunosupresoare: ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom).

Sarcina şi alăptarea

Rebetol poate determina malformaţii severe şi chiar moartea

R

fătului dacă este administrat în sarcină de aceea se interzice utilizarea lui la femeile însărcinate sau bărbații ale căror partenere sunt însărcinate.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar se recomandă evitarea alăptării în această perioadă.

Doze recomandate

Adulți și copii cu greutatea peste 60 kg

Rebetol și Intron A

Doza zilnică uzuală de Rebetol pentru persoanele cu greutatea sub 75 kg este de 1000 mg divizate în 2 prize iar la cele peste 75 kg - 1200 mg în 2 prize. Durata tratamentului este stabilită de medic în funcție de răspunsul infecției, putând ajunge la 24-48 săptămâni.

Rebetol și Pegintron

De cele mai multe ori se administrează 800 mg de Rebetol pe zi în 2 prize.

Copii cu vârsta peste 3 ani

Dozele pentru copiii cu greutatea sub 60 kg trebuiesc stabilite de medic în funcție de greutatea acestuia.

Supradozare

Nu există date suficiente privind supradozarea cu Rebetol totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Recoxa vezi Meloxicam

Redoxon vezi Ascovit

R

Reductil

Denumire comună internațională: Sibutraminum
Alte denumiri comerciale: Lindaxa
Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Reductil este un adjuvant al dietei util în tratamentul obezității, mai ales la persoanele cu hipertensiune arterială, diabet zaharat sau colesterol mărit. Acționează prin reglarea unor substanțe chimice (ex. serotonină, dopamină, norepinefrină) la nivelul centrului foamei din creier.

Important de știut

Modificarea stilului de viață este o componentă importantă a programului de scădere în greutate. Continuați să aveți o dietă echilibrată și să faceți sport chiar și după atingerea greutății dorite.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Este de preferat să luați Reductil dimineața pentru a nu avea probleme cu somnul.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- agitație, anxietate, depresie, confuzie, dezorientare, pierderea cunoștinței
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, dificultăți respiratorii, transpirații abundente
- slăbiciunea corpului pe o parte, tulburări de vedere, pupile mari dilatate
- edeme (tumefacții ale mâinilor și picioarelor)
- sângerări anormale din nas sau gingii
- convulsii, tremor.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: dureri de spate, dureri de stomac, constipație, greață, amețeli, uscăciunea gurii, simptome similare unei răceli, dureri de cap, tuse, dureri de articulații, lipsa poftei de mâncare, insomnii, nervozitate, menstre dureroase.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tulburări de alimentație (ex. anorexie, bulimie), hipertensiune arterială severă sau necontrolată, insuficiență cardiacă, aritmii cardiace, hipertensiune pulmonară, istoric de atac cerebral, boli de ficat sau rinichi severe, tratament cu inhibitori ai recaptării serotoninei (ex. fluoxetină), inhibitori ai monoaminoxidazei (în ultimele 14 zile) sau alte medicamente supresoare ale foamei.

R

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, rinichi sau inimă, probleme cu tiroida, risc crescut de sângerare, glaucom în unghi închis, istoric de convulsii.

În caz de hipertensiune arterială necontrolată, predispoziţie la sângerare, glaucom cu unghi îngust, istoric de convulsii, probleme cu tiroida sau vârsta peste 65 ani utilizaţi Reductil cu prudenţă şi doar la recomandarea medicului.

Reducerea în greutate poate favoriza apariţia calculilor biliari (pietrelor la fiere).

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tensiunii arteriale, pulsului, greutăţii şi efectuării de analize.

Utilizaţi metode contraceptive sigure pe durata administrării.

Reductil poate da ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor grele sau orice activitate cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea administrarea Reductilului în asociere cu anumite medicamente (ex. sedative, tranchilizante, antidepresive) sau alcool poate scădea capacitatea de concentrare.

Tratamentul cu Reductil pe o durată mai mare de 1 an nu a fost încă pe deplin studiată.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- analgezice narcotice: codeină, morfină, fentanyl (Durogesic, Ionsys)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- inhibitori ai recaptării serotoninei: escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra)
- dextrometorfan (componentă a preparatelor pentru tuse)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom).

R

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă folosirea Reductilului în timpul sarcinii.

Dacă sunteţi însărcinată discutaţi cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor şi beneficiilor ce le implică administrarea lui în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar se recomandă să nu alăptaţi pe durata administrării.

Doze recomandate

Doza de început este de 10 mg o dată pe zi. Dacă nu aţi reuşit să slăbiţi cel puţin 1,5 kg după 4 săptămâni, medicul poate creşte doza la 15 mg pe zi. Dacă nici aşa nu observaţi orice modificare a greutăţii se întrerupe administrarea.

La persoanele care nu pot tolera doza de 10 mg se pot administra 5 mg pe zi.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii şi adolescenţi nu au fost stabilite.

Supradozare

Nu există suficiente date privind supradozarea cu Reductil totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Refen vezi Diclofenac

Relaxam vezi Myolastan

Relenza

Denumire comună internaţională: Zanamivirum
Forme de prezentare: Pulbere unidoză de inhalat

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Relenza este un medicament antiviral ce inhibă creşterea şi eliberarea virusului gripal în organism. Este indicat persoanelor cu vârsta peste 7 ani pentru prevenirea sau tratarea gripei necomplicate (caracterizată prin febră, frisoane, rinoree, tuse, dureri musculare şi articulare, oboseală).

Important de ştiut

Relenza nu trebuie să înlocuiască vaccinul antigripal deoarece medicamentul nu conferă protecţie totală împotriva contactării virusului gripal şi nu împiedică transmiterea lui către alte persoane. Principalul său avantaj este că grăbeşte vindecarea gripei.

Administrarea corectă

Relenza ajunge direct în plămâni prin inhalare orală cu ajutorul dispozitivului pus la dispoziţie.

R

Pentru a obţine maximul de beneficii începeţi administrarea în 48 ore de la debutul simptomelor şi urmaţi întreaga cură de 5 zile.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 2 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Soluţia lichidă poate fi păstrată la frigider, dar nu şi la congelator. Aruncaţi tabletele expirate şi soluţiile după 10 zile de la preparare.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dispnee (dificultăţi respiratorii), wheezing (respiraţie şuierătoare).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, dureri de cap, dureri musculare, dureri articulare, febră, oboseală, nas înfundat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau vârsta mai mică de 7 ani.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aţi făcut vaccin antigripal în ultimele 2 săptămâni sau suferiţi de boli de inimă, rinichi sau plămâni, inclusiv astm bronşic, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), emfizem pulmonar.

Nu luaţi Relenza în interval de 2 săptămâni de la vaccinarea antigripală decât la recomandarea medicului.

Administraţi Relenza cât mai curând de la debutul simptomelor gripale sau contactul cu persoanele gripate, nu mai târziu de 2 zile.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, la intervale de timp egale pentru a asigura nivele constante în organism şi eficacitate maximă.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor.

R

Sistarea medicaţiei prea devreme ar putea favoriza multiplicarea virusului şi reapariţia simptomelor.

Întrucât Relenza acţionează numai asupra virusului gripal şi nu opreşte dezvoltarea infecţiilor bacteriene, consultaţi medicul dacă sub tratament apar simptome de infecţie bacteriană. Anunţaţi imediat medicul dacă întâmpinaţi dificultăţi în respiraţie sau simptomele gripale s-au agravat.

Dacă aveţi astm bronşic sau BPOC şi sunteţi în tratament cu spray-uri bronhodilatatoare, administraţi-le înaintea Relenzei. Fiţi siguri că purtaţi întotdeauna asupra dumneavoastră bronhodilatatorul cu acţiune rapidă prescris de medic pentru a-l folosi pe durata tratamentului cu Relenza în caz de bronhospasm.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Nu vă vaccinaţi antigripal în primele 24 ore de la întreruperea Relenzei.

Administraţi cu extremă precauţie copiilor cu vârsta sub 7 ani deoarece siguranţa şi eficacitatea la această grupă de vârstă nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu poate fi administrat în sarcină decât dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, dar evitaţi alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu vârsta peste 7 ani

Doza recomandată este de 2 inhalări (2 doze a câte 5 mg pulbere de inhalat) de 2 ori pe zi, la intervale de aproximativ 12 ore. Durata tratamentului este de 5 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include greaţa şi vărsăturile

R

Relpax

Denumire comună internațională: Eletriptanum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Relpax este un agonist al receptorilor 5-HT1 ce acționează prin îngustarea vaselor de sânge din creier și reducerea astfel a presiunii și durerii de cap. Este indicat în tratamentul migrenei acute.

Important de știut

Medicamentul este indicat doar pentru tratarea migrenei acute. Nu folosiți Relpax pentru a preveni sau reduce numărul de atacuri migrenoase. Dacă aveți dureri de cap diferite de atacurile uzuale de migrenă, consultați medicul înainte de a administra Relpax.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală cât mai curând după apariția primelor semne de migrenă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă prima doză nu ameliorează durerea consultați medicul înainte de a o lua pe a doua.

În cazul în care durerea reapare, puteți administra a doua doză dar după cel puțin 2 ore de la prima. Nu depășiți doza de 2 tablete pe 24 ore.

Consultați imediat medicul dacă durerea persistă.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiți.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și aveți în continuare dureri de cap, urmați instrucțiunile de dozare oferite de medicul dumneavoastră. Nu administrați Relpax mai des decât v-a fost prescris. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- scaune negre
- tulburări de vedere, slăbiciune pe o parte a corpului, tulburări de vorbire, oboseală
- dureri în piept, gât, mandibulă sau braț, bătăi cardiace rapide sau neregulate, senzație de constricție toracică, wheezing (respirație șuierătoare)
- amorțeli ale mâinilor și picioarelor
- pierderi ale conștienței.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, uscăciunea gurii, înroșirea bruscă a pielii, dureri de cap, greață, insomnii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, hipertensiune arterială necontrolată, migrenă bazilară sau hemiplegică, afecțiuni severe ale ficatului, cardiopatie ischemică, boli cardiovasculare, boli vasculare periferice, istoric de atac de cord sau cerebral, tratament cu antifungice (ex. ketoconazol – Nizoral, itraconazol – Orungal) în ultimele 7 zile, inhibitori ai proteazei HIV (ex. ritonavir), antibiotice macrolide (ex. eritromicină, claritromicină), telitromicină sau verapamil în ultimele 3 zile, alcaloizi de ergotamină sau un alt agonist 5-HT1 (ex. sumatriptan) în ultimele 24 ore.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți hipertensiune arterială, diabet zaharat, colesterol mărit, sunteți la menopauză sau ați suferit operație de histerectomie, sunteți supraponderal, fumați, aveți peste 40 ani sau aveți în familie persoane cu afecțiuni cardiovasculare sau atac cerebral.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu creșteți dozele fără aprobarea lui.

Dacă Relpax nu oprește sau nu reduce intensitatea atacului migrenos, anunțați imediat medicul.

Monitorizați tensiunea arterială mai ales dacă aveți probleme cu rinichii sau sunteți o persoană în vârstă. Încetați administrarea medicamentului dacă observați că valorile tensiunii cresc necontrolat sub tratament.

Dacă aveți risc pentru dezvoltarea bolilor de inimă este necesar să efectuați mai întâi teste cardiovasculare care să demonstreze că puteți lua Relpax fără probleme. De regulă prima doză se administrează sub supraveghere dacă medicul suspectează că ar putea apare efecte cardiace la Relpax.

Rar, administrarea medicamentelor similare Relpaxului a determinat atac de cord sau cerebral și variate forme de ischemie

(caracterizate prin slaba irigare cu sânge a unor zone). De aceea anunţaţi imediat medicul dacă aveţi dureri puternice în piept şi respiraţi greu, vă simţiţi o parte a corpului amorţită sau slăbită, aveţi probleme de vedere, vorbire şi echilibru sau aveţi scaune diareice cu sânge şi dureri de stomac.

La diabetici Relpax poate modifica testele urinare pentru evaluarea cetonelor fără a fi nevoie ca dozele de antidiabetice să fie schimbate.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Administraţi cu prudenţă dacă sunteţi vârstnic deoarece puteţi dezvolta efecte adverse.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la tinerii sub 18 ani nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alcaloizi de ergotamină
- alţi agonişti 5-HT1: sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra)
- antibiotice macrolide şi ketolide: eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax), telitromicină (Ketek, Levviax)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- inhibitori ai proteazei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid).

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunoaşte dacă Relpax poate dăuna fătului.

Dacă sunteţi însărcinată discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării Relpax în sarcină.

Se pare că medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

La debutul simptomatologiei administraţi o tabletă de 20 sau 40 mg, conform prescripţiei. La reapariţia durerii mai puteţi administra încă o tabletă cu condiţia să fi trecut cel puţin 2 ore de la

prima tabletă.

Nu depăşiţi doza de 80 mg pe 24 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Nu există date suficiente privitoare la supradozare.

Remeron

Denumire comună internaţională: Mirtazapinum

Alte denumiri comerciale: Esprital, Mirtazapin, Mirtazapine, Mirzalux, Mirzaten, Pharmataz

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate Dispersabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Remeron este un antidepresiv triciclic indicat în tratamentul depresiei majore, care interferă cu activităţile zilnice. Acţionează prin creşterea concentraţiei unor substanţe chimice (ex. serotonina, norepinefrina) la nivelul creierului.

Important de ştiut

Antidepresivele pot creşte în primele luni de tratament riscul de apariţie a ideilor sau comportamentelor suicidare, în special la copii şi adolescenţi. Asiguraţi-vă că beneficiile utilizării acestor medicamente depăşesc riscurile la care vă expuneţi.

Luaţi Remeron sub atenta supraveghere a medicului şi familiei. Menţineţi o legătură strânsă cu medicul dumneavoastră şi anunţaţi-l imediat dacă constataţi că depresia s-a agravat, aveţi atacuri de panică, sunteţi neliniştit, anxios, iritabil sau tentat să vă sinucideţi.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi, seara înainte de culcare sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă folosiţi comprimatele orodispersabile asiguraţi-vă că aveţi mâinile uscate înainte de a scoate pastila din blister şi a o plasa pe limbă. Nu încercaţi să divizaţi pastila întrucât se va descompune rapid şi ar putea fi înghiţită odată cu saliva.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza doar dacă vă amintiţi în câteva ore. Altfel săriţi această doză şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura

camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- scăderea imunităţii cu apariţia de febră, frisoane, dureri în gât persistente
- modificări de comportament, accentuarea depresiei, dorinţa de a se răni, tremor
- leziuni ale cavităţii bucale

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: modificări ale gândirii, vise anormale, ameţeli, uscăciunea gurii, simptome similare răcelii, oboseală, constipaţie, apetit crescut, creştere în greutate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau tratament cu inhibitori ai monoaminoxidazei în ultimele 14 zile.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, hipertensiune arterială, probleme cardiace, istoric de convulsii, tentative de suicid în antecedente, tulburare bipolară (maniac-depresivă), leucopenie (număr scăzut al celulelor albe în sânge).

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Aşteptaţi circa 1-4 săptămâni pentru a observa ameliorarea stării dumneavoastră.

Continuaţi administrarea medicamentului chiar dacă vă simţiţi bine. Nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă periodic la medic pentru evaluarea răspunsului la tratament şi efectuarea de analize, inclusiv pentru determinarea funcţiei ficatului şi rinichilor şi hemoleucogramă.

Întrucât acest medicament vă poate afecta gândirea şi vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată,

deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- inhibitori ai monoaminoxidazei
- fenitoin (Phenhydan)
- fluvoxamin (Fevarin)
- clonidină

Sarcina şi alăptarea

Dacă aţi rămas însărcinată contactaţi imediat medicul pentru a discuta cu acesta care ar fi riscurile şi beneficiile administrării medicamentului în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială uzuală este de 15 mg, seara la culcare. În funcţie de răspunsul obţinut, medicul poate creşte doza până la 45 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: confuzie, tulburări de memorie, bătăi cardiace rapide.

Remicade

Denumire comună internaţională: Infliximabum

Forme de prezentare: Liofilizat pentru concentrat pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Remicade blochează acţiunea unei substanţe numită TNF (factor de necroză tumorală), reducând astfel inflamaţia şi răspunsul imun. Este indicat în reducerea semnelor şi simptomelor din poliartrita reumatoidă moderat-severă, spondilita anchilozantă, artrita psoriazică, boala Crohn moderat-severă sau colita ulceroasă.

Important de ştiut

Deoarece Remicade afectează capacitatea organismului de a lupta împotriva infecţiilor, sunteţi predispus la dezvoltarea acestora sau agravarea celor preexistente. Evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu alte persoane cunoscute cu infecţii. Anunţaţi imediat

medicul dacă aveţi febră, tuşiţi, vă simţiţi obosit sau aveţi alte simptome ale infecţiei.

Administrarea corectă

Remicade este administrat injectabil de obicei în spital, policlinică sau cabinetul medicului.

Dacă luaţi medicamentul acasă respectaţi tehnica de administrare a injecţiilor.

Nu folosiţi flacoanele fisurate sau deteriorate în orice fel, care conţin particule sau şi-au modificat culoarea.

Nu păstraţi produsul, seringile şi acele la îndemâna copiilor. Aruncaţi-le în recipiente de colectare adecvate. Nu reutilizaţi acele, seringile sau alte materiale.

Dacă săriţi o doză – contactaţi imediat medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- decompensarea insuficienţei cardiace: edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor), dificultăţi respiratorii
- dureri în piept
- dureri de cap, tuse, febră, frisoane, dificultăţi la înghiţit şi alte simptome similare răcelii
- secreţii vaginale anormale, infecţie de căi respiratorii, infecţie de tract urinar cu dificultăţi la urinare
- tulburări de vedere, amorţeli sau slăbiciune la nivelul unei părţi a corpului
- convulsii
- icter (colorarea în galben a ochilor şi pielii), paloare
- semne ale limfomului: tumefacţii la nivelul gâtului, axilei sau zonei inghinale, febră, oboseală inexplicabil, tuse neobişnuită, dificultăţi respiratorii, lipsa poftei de mâncare, scădere în greutate, prurit persistent (mâncărimi).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, dureri de spate, oboseală, rinoree (nas curgător), roşeaţă, tumefacţie şi durere la locul injectării.

R

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţie activă, insuficienţă cardiacă severă, tratament cu anakinra (Kineret).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi infecţii cronice sau recurente, hepatită B sau alte boli de ficat, insuficienţă cardiacă congestivă sau alte afecţiuni cardiace, tuberculoză, convulsii în antecedente, scleroză multiplă, afecţiuni demielinizante ale sistemului nervos, sindrom Guillan- Barré, boli de sânge, limfom şi alte forme de cancer, aţi fost vaccinat de curând sau urmează să fiţi vaccinat.

La începerea tratamentului este important să faceţi un test cutanat la tuberculină pentru a vă asigura că nu aveţi o formă inactivă de tuberculoză care ar putea fi declanşată şi agravată de administrarea Remicade-ului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Evitaţi vaccinarea cu tulpini vii (ex. pentru rujeolă, oreion, polio) pe durata tratamentului cu Remicade.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli sau dureri de cap, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi antagonişti ai receptorilor pentru interleukina 1 (anakinra - Kineret) sau alte medicamente imunosupresoare.

Sarcina şi alăptarea

Discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării acestui medicament în sarcină înainte de a rămâne însărcinată.

Deşi nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, totuşi evitaţi alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Poliartrită reumatoidă

Adulţi

R

Doza recomandată este de 3 mg/kg injectată intravenos la 0, 2 şi 6 săptămâni iar apoi la fiecare 8 săptămâni. Medicul poate creşte doza la 10 mg/kg sau poate reduce intervalul între administrări la 4 săptămâni, ţinând cont de balanţa risc-beneficiu.

Boală Crohn, colită ulceroasă, spondilită ankilozantă, artrită psoriazică

Doza obişnuită este de 5 mg/kg administrată intravenos la 0, 2 şi 6 săptămâni iar apoi la fiecare 8 săptămâni.

Supradozare

Nu există suficiente date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Renitec vezi Enalapril

Requip

Denumire comună internaţională: Ropinirolum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Requip este un agonist al dopaminei ce stimulează direct receptorii din creier pentru această substanţă. Este indicat în tratamentul bolii Parkinson, afecţiune determinată de deficitul de dopamină la nivel cerebral. Poate fi administrat şi în sindromul picioarelor neliniştite moderat-sever.

Important de ştiut

Requip nu poate vindeca boala Parkinson, dar poate ameliora simptomatologia şi poate scurta perioadele de imobilitate ce apar în timpul terapiei de lungă durată cu levodopa.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă aveţi probleme cu stomacul este de preferat să luaţi tabletele odată cu alimentele.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace rare sau neregulate
- edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor)
- urini cu sânge
- insomnii, coşmaruri, somnolenţă în timpul zilei, confuzie, halucinaţii
- amorţeli ale corpului
- pierderi ale conştienţei
- pierderea coordonării musculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, ameţeli, confuzie, greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, oboseală, transpiraţii abundente, edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor), semne ale unei infecţii virale, dificultăţi la urinat, probleme de vedere.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, afecţiuni cardiace severe, tulburări ale somnului sau sunteţi fumător.

Dacă sunteţi în tratament cu levodopa, este necesar să reduceţi treptat dozele sale înainte de a începe administrarea Requip-ului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Dacă doriţi să întrerupeţi tratamentul cu Requip consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea treptată a dozelor. De regulă se reduce gradat numărul de doze într-o perioadă de 7 zile, de la 3 la 2 pe zi în primele 4 zile, apoi la una în următoarele 3 zile.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Requip poate da confuzie, somnolenţă în timpul zilei, dureri de cap, ameţeli şi chiar pierderi ale conştienţei. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitaţi consumul de

alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua confuzia (ex. sedative, tranchilizante), exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea. Schimbați-vă cât mai încet poziția, fie că vă ridicați sau vă așezați pentru a nu ameți. La primele semne de discomfort luați o mică pauză, așezați-vă și așteptați ca amețelile să dispară.

Requip nu este recomandat copiilor deoarece siguranța și eficacitatea administrării la această categorie nu au fost confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- benzodiazepine: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar)
- antidepresive
- antipsihotice
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), gatifloxacin (Bonoq), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- metoclopramid
- preparate cu etinilestradiol (anticoncepționale).

Sarcina și alăptarea

Discutați cu medicul dumneavoastră riscurile și beneficiile administrării acestui medicament în sarcină înainte de a rămâne însărcinată.

Deși nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern, totuși evitați alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Requip se administrează de 3 ori pe zi conform schemei: în prima săptămână de tratament fiecare doză este de 0,25 mg, în a doua – de 0,5 mg, în a treia – de 0,75 mg iar în a patra – de 1 mg (corespunzător a 3 mg pe zi). Dacă este necesar, medicul poate crește progresiv dozele până la cel mult 24 mg pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, confuzie, dureri în piept, hipotensiune ortostatică (scăderea bruscă a tensiunii arteriale la ridicarea în picioare) cu amețeli severe și dureri de cap, mișcări

R

dificile, spasme ale mușchilor feței, greață, vărsături.

Retarpen vezi Moldamin

Retin A

Denumire comună internațională: Tretinoinum
Alte denumiri comerciale: Acnederm, Smooderm
Forme de prezentare: Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Retin A aparține unei clase de medicamente numită retinoizi. Datorită influenței sale asupra dezvoltării celulelor pielii, Retin A este folosit în tratamentul acneei. Reduce numărul și severitatea comedoanelor (coșurilor) și favorizează vindecarea rapidă a comedoanelor pe cale de dezvoltare. Alte forme ale medicamentului sunt folosite pentru îmbunătățirea aspectului pielii și minimalizarea ridurilor fine.

Important de știut

Unele cosmetice și săpunuri pot agrava acneea. Înainte de a cumpăra un produs cosmetic sau de întreținere a tenului (ex. astrigent, tonic, loțiune pentru ras) citiți atent eticheta pentru a vedea dacă poate fi folosit pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Spălați atent mâinile înaintea aplicării medicamentului. Curățați bine pielea afectată cu săpun sau dezinfectant și lăsați să se usuce. Cu vârful degetelor aplicați crema în strat foarte subțire.

Administrați numai pe pielea integră, fără zgârieturi, tăieturi, arsuri sau eczeme.

Nu aplicați în gură, nas sau pe mucoase.

Evitați contactul cu ochii; dacă totuși se întâmplă, clătiți cu apă din abundență și anunțați medicul dacă aveți ochii iritați.

Dacă săriți o doză – reveniți cât mai curând la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați Retin A la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)

R

- vezicule, cruste, arsuri severe sau tumefacţie locală
- conjunctivită (ochi roşii şi curgători), tumefacţie a pleoapelor
- decolorare a pielii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: roşeaţă, căldură, înţepături, arsuri, uscăciune, prurit (mâncărimi) local, agravarea acneei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Utilizaţi cu precauţie Retin A dacă aţi administrat recent produse cu sulf, resorcinol sau acid salicilic.

Administraţi Retin A regulat, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră pentru a nu omite doze. Nu folosiţi cantităţi mai mari de medicament sau mai frecvent decât v-a fost recomandat deoarece acneea nu va dispărea mai repede ci doar va creşte riscul de apariţie a roşeţei, durerii şi exfolierii locale.

În primele 2-4 săptămâni de folosire a medicamentului este posibil să observaţi că acneea s-a agravat. Acesta este de faptul efectul acţiunii Retin A asupra comedoanelor pe cale de formare. Aşteptaţi minim 8-12 săptămâni pentru a obţine beneficiile dorite.

Informaţi medicul dacă apar alte efecte nedorite la folosirea produsului. Medicul vă poate recomanda reducerea frecvenţei administrărilor, schimbarea sau oprirea tratamentului.

Protejaţi pielea de frig sau vânt întrucât aceştia pot contribui la iritaţia pielii.

Evitaţi electroliţii, ceara şi soluţiile chimice epilatorii pe zonele tratate cu Retin A.

Retin A vă poate creşte sensibilitatea la razele UV de aceea evitaţi expunerea prelungită la soare sau cabine de bronzat şi folosiţi creme protectoare, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată atunci când ieşiţi afară. Aşteptaţi vindecarea completă a arsurilor de piele înainte de a utiliza Retin A.

Siguranţa şi eficacitatea administrării pe o perioadă mai lungă de 48 săptămâni de folosire zilnică, la persoanele cu vârsta sub 18 sau peste 50 ani, cu pielea intens pigmentată sau arsă de soare nu au fost stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

R

- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), gatifloxacin (Bonoq), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- diuretice tiazidice: hidroclorotiazidă (Nefrix)
- clorpromazin (Plegomazin)
- medicamente cu sulf: sulfamethoxazol (Biseptol, Sumetrolim, Tagremin, Trimidar)
- produse ce conţin sulf şau acid salicilic
- produse cu benzoil peroxid, acid alfahidroxic sau acid glicolic.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu este indicat pe durata sarcinii. Discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile utilizării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar consultaţi mai întâi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Aplicaţi crema în strat subţire o dată pe zi pe zona afectată curăţată în prealabil, preferabil seara sau conform prescripţiei.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include discomfortul, roşeaţa excesivă şi descuamarea zonei tratate.

Retrovir

Denumire comună internaţională: Zidovudinum
Forme de prezentare: Capsule, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Retrovir este un inhibitor al nucleozid-reverstranscriptazei administrat singur sau în combinaţie cu alte medicamente antivirale în tratamentul infecţiei HIV. Poate fi folosit de asemenea şi în prevenirea transmiterii virusului HIV de la mamă la făt în timpul sarcinii. Studiile au arătat că Retrovir îmbunătăţeşte calitatea vieţii întrucât controlează într-o anumită măsură evoluţia bolii şi combate infecţiile fatale.

Important de ştiut

Retrovir încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecţia HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact

R

sexual ori contaminare sangvină.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 2-5 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi capsulele sau flacoanele cu soluţie orală expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- vezicule roşii cu lichid pe piele, descuamări
- icter, urini închise la culoare
- febră, frisoane
- semne ale acidozei lactice: oboseală inexplicabilă, greaţă, vărsături, dureri de stomac, stare de rău, dificultăţi respiratorii
- convulsii

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, diaree, tuse, dureri de cap, oboseală, redistribuirea ţesutului adipos de pe braţe şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, boală hepatică severă, nivele crescute ale acidului lactic în sânge, tratament cu doxorubicină, ribavirină sau stavudină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi ficat cu dimensiuni crescute sau funcţie alterată, boli de rinichi, afecţiuni ale măduvei spinale, boli de sânge, nivele scăzute ale leucocitelor (celule din sânge implicate în lupta contra infecţiilor) sau sunteţi obez. Precizaţi dacă sunteţi în tratament cu doxorubicină, ribavirină sau stavudină.

Luaţi Retrovir exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelul lui în organism este constant.

Schimbarea dozajului fără aprobarea medicului poate determina creşterea cantităţii de virus în organism, complicarea infecţiilor coexistente cu răspuns dificil la tratamentul antibiotic sau agravarea reacţiilor adverse.

Retrovir poate reduce capacitatea de luptă a organismului împotriva infecţiilor de aceea evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele bolnave. Anunţaţi imediat medicul dacă apar semne ale infecţiei precum febră, frisoane sau dureri persistente în gât.

Este important să vă prezentaţi periodic la medic pentru efectuarea analizelor de sânge sau ori de câte ori apar modificări ale stării dumneavoastră de sănătate. Medicamentul poate determina probleme ale sângelui, inclusiv granulocitopenie şi anemie severă care să necesite transfuzii.

Pentru a reduce riscul de transmitere a virusului HIV folosiţi întotdeauna măsuri protectoare de barieră eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- doxorubicin (Adriblastina, Caelyx, Myocet, Sindroxocin), ribavirină (Copegus, Rebetol) sau stavudin (Zerit)
- zalcitabină (Hivid)
- fluconazol (Diflazon, Diflucan, Mycomax, Micosyst)
- amfotericină B
- cloramfenicol (Sificetina)
- claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax)
- ganciclovir (Cymevene, Virgan)
- citostatice
- interferon alfa (Intron A)
- azatioprină (Imuran)
- methotrexate (Antifolan)
- antitiroidiene: carbimazol, metiltiouracil, tiamazol (Methimazol, Thyrozol)
- probenecid
- acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)

Sarcina şi alăptarea

Retrovir nu poate preveni întotdeauna transmiterea virusului HIV la făt. Nu există suficiente date privind efectele tardive ale administrării acestui medicament la copilul a cărui mamă a fost

tratată în cursul sarcinii cu Retrovir. Discutaţi cu medicul dumneavoastră dacă aveţi neclarităţi.

Medicamentul trece în laptele matern. Deoarece virusul HIV se poate transmite prin lapte, se recomandă a se evita alăptarea.

Doze recomandate

Tratamentul infecţiei HIV

Adulţi şi copii peste 12 ani

Doza zilnică uzuală este de 600 mg divizată în mai multe prize şi în combinaţie cu alte medicamente antivirale.

Copii cu vârsta sub 12 ani

Doza trebuie stabilită de medic în funcţie de greutatea copilului, severitatea infecţiei şi răspunsul la tratament.

Prevenirea transmiterii HIV de la mamă la copil în timpul sarcinii şi naşterii

Pentru mamă se recomandă administrarea după săptămâna a 14-a de sarcină şi până la naştere a câte 100 mg de 5 ori pe zi, 200 mg la fiecare 8 ore sau 300 mg la fiecare 12 ore.

Pentru nou-născut se calculează doza în funcţie de greutatea acestuia. De obicei se dau câte 2 mg de soluţie orală pentru fiecare kilogram corp la fiecare 6 ore începând cu primele 8-12 ore de viaţă şi se continuă până la vârsta de 6 săptămâni.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri de cap severe sau persistente, oboseală, vărsături.

Reuprofen vezi Ibuprofen

Reuxen

Denumire comună internaţională: Naproxenum
Alte denumiri comerciale: Aleve, Momendol
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Reuxen este un agent antiinflamator nesteroidian (AINS) ce acţionează prin blocarea în organism a unor substanţe responsabile de inflamaţie. Este indicat în tratamentul durerii uşoare sau moderate şi a celorlalte semne inflamatorii din poliartrita reumatoidă, boala artrozică, spondilita ankilozantă, poliartrita reumatoidă juvenilă, tendinite, bursite, gută, sindrom premenstrual.

Important de ştiut

Reuxen poate creşte riscul de apariţie atacului de cord şi a altor

probleme grave ale vaselor de sânge, mai ales în tratamentul de lungă durată. Se va evita administrarea imediat înainte sau după intervenţiile chirurgicale pe cord.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă apar probleme cu stomacul este de preferat a se administra cu alimentele. Totuşi dacă simptomele gastrointestinale persistă se impune consultarea medicului.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă. Nu vă culcaţi cel puţin 15-30 minute după ce aţi luat medicamentul pentru a preveni iritarea esofagului.

Dacă se asociază şi antiacide, colestiramină sau sucralfat consultaţi medicul pentru a vedea cum trebuie să luaţi medicamentele.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de stomac persistente sau severe
- greaţă şi vărsături severe, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea
- scaune negre lucioase sau cu sânge
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- creştere rapidă şi inexplicabilă în greutate, tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor
- confuzie, depresie, modificări de gândire sau comportament
- dureri de cap severe, ameţeli, pierderea conştienţei
- furnicături sau amorţeli ale mâinilor sau picioarelor
- slăbiciune pe o parte a corpului, oboseală neobişnuită
- tulburări de vedere sau de vorbire
- ţinitus (ţiuituri în urechi)

- convulsii
- dureri de muşchi sau articulaţii neobişnuite
- modificări ale cantităţii de urină
- urini închise la culoare, icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- sângerări neobişnuite.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: constipaţie, diaree, gaze, somnolenţă, ameţeli, dureri de cap, arsuri retrosternale, greaţă, dureri de stomac.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la medicament, aspirină sau alte medicamente antiinflamatoare nesteroidiene, bypass coronarian recent sau programat în viitorul apropiat, trimestrul III de sarcină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi, ficat, stomac sau intestine, diabet zaharat, hipertensiune arterială, afecţiuni ale sângelui, tulburări de coagulare a sângelui, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Nu luaţi o doză mai mare decât cea recomandată sau pe o perioadă mai lungă de timp fără aprobarea medicului.

Administrarea medicamentului în doze mari sau pe perioade îndelungate, mai ales în combinaţie cu fumatul şi consumul de alcool poate creşte riscul de apariţie a ulcerului gastric sau duodenal şi a sângerărilor gastrointestinale. De menţionat că administrarea cu alimentele nu reduce acest risc. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri abdominale severe sau dureri de spate, scaune negre lucioase, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaţ de cafea, creştere în greutate inexplicabilă, tumefacţii.

Nu luaţi aspirină sau alte antiinflamatoare în timpul tratamentului cu Reuxen fără a consulta medicul.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră în vederea monitorizării bolii tratate şi detectării efectelor adverse, inclusiv prin măsurarea tensiunii arteriale, efectuarea hemoleucogramei şi a testelor funcţionale renale.

Utilizaţi cu precauţie la vârstnici deoarece aceştia sunt mai predispuşi la reacţiile adverse, îndeosebi la sângerările gastrointestinale şi problemele renale. De asemenea administraţi cu prudenţă la copiii cu vârsta sub 2 ani deoarece siguranţa şi eficacitatea la

această grupă de vârstă nu au fost stabilite.

Medicamentul poate da ameţeli sau somnolenţă, de aceea evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile sau somnolenţa, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- corticosteroizi: prednison
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), gatifloxacin (Bonoq), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- antibiotice sulfonamide: sulfamethoxazol (Biseptol, Sumetrolim, Tagremin, Trimidar)
- antidiabetice orale sulfonilureice: glipizid (Glucotrol)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton)
- diuretice: furosemid (Diurex), hidroclorotiazidă (Nefrix)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- heparină
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: escitalopram (Ci-

pralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)

- fenitoin (Phenhydan)
- methotrexate (Antifolan)
- probenecid
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral).

Sarcina şi alăptarea

Reuxen poate dăuna fătului, mai ales dacă este administrat în ultimul trimestru de sarcină. Dacă suspectaţi sarcina anunţaţi imediat medicul; acesta vă va explica care sunt riscurile date de utilizarea medicamentului în timpul sarcinii.

Reuxen nu ar trebui folosit în timpul travaliului. Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Poliartrită reumatoidă, boală artrozică, spondilită

Adulţi: iniţial câte 250, 375 sau 500 mg de 2 ori pe zi (dimineaţa şi seara), apoi dacă este necesar se poate creşte doza până la 1500 mg pe zi. După ameliorarea simptomatologiei se poate reduce doza de medicament.

Copii: iniţial 5 mg/kg de 2 ori pe zi, iar după ameliorarea simptomelor se scade doza.

Bursite, tendinite, dureri menstruale, alte tipuri de durere

Adulţi: se administrează prima doză de 500 mg, apoi se continuă cu câte 250 mg la fiecare 6-8 ore dacă este necesar.

Copii: utilizarea şi dozajul trebuiesc apreciate de medic.

Gută

Adulţi: prima doză este de 750 mg, apoi se continuă cu câte 250 mg la fiecare 8 ore până la remiterea atacului de gută.

Copii: utilizarea şi dozajul trebuie stabilite de medic.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă sau dureri de stomac severe, vărsături cu aspect de zaţ de cafea, sângerări neobişnuite, ameţeli severe, somnolenţă, respiraţii rare, scăderea cantităţii de urină, ameţeli puternice, convulsii, pierderea conştienţei.

Revalid

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Revalid este o combinaţie de substanţe ce intră în structura părului şi unghiilor. Datorită compoziţiei sale, Revalid acoperă necesarul zilnic de oligoelemente, stopează căderea părului, redă frumuseţea şi vitalitatea părului tern şi fragil, stimulează în acelaşi timp creşterea lui, combate mătreaţa, pruritul (mâncărimile) şi seboreea. Este indicat în tratamentul alopeciei, părului cu probleme şi tulburărilor de creştere a unghiilor.

Important de ştiut

În timpul curei cu Revalid evitaţi regimurile restrictive (vegetariene sau hipocalorice), abuzul de şamponare, tratamentele agresive ale părului cu decolorări, vopsiri şi ondulări permanente frecvente, întinderile mecanice excesive, uscarea la cald sau expunerea prelungită la soare.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Revalid este în general bine tolerat. La administrarea a 6 capsule pe zi pot apărea uşoare tulburări digestive.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau tratament cu sulfamide.

Atenţionări speciale

Pentru a obţine efectul dorit se recomandă o cură de 3 luni cu Revalid. Eficacitatea produsului poate fi observată chiar şi după 1 lună de tratament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea administrării medicamentului anunţaţi medicul dacă sunteţi în tratament cu sulfamide (Biseptol, Sume-

trolim, Tagremin, Trimidar) întrucât efectele acestora pot fi diminuate de tratament.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar cu indicaţia medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 capsulă de 3 ori pe zi.

Dacă consideraţi că problemele sunt severe puteţi începe tratamentul cu 2 capsule de 3 ori pe zi dar după o lună continuaţi cu doza de întreţinere de 3 capsule pe zi.

Supradozare

Efectele supradozării fac parte cel mai probabil din sfera digestivă. Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi alte efecte decât cele menţionate.

Revatio vezi Viagra

Rexetin vezi Arketis

Reyataz

Denumire comună internaţională: Atazanavirum
Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Reyataz este un inhibitor al proteazei HIV folosit în combinaţie cu alte medicamente antivirale în tratamentul infecţiei HIV.

Important de ştiut

Nu administraţi alte medicamente fără aprobarea medicului (chiar şi cele de tip OTC – eliberate fără prescripţie) întrucât pot apare efecte adverse severe.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră. Administraţi întotdeauna cu alimente pentru a creşte absorbţia.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Nu administraţi antiacide sau didanozină (Videx) masticabil cu 1 oră înainte sau 2 ore după Reyataz.

R

Nu administraţi antagonişti de receptori H2 (ex. ranitidină, famotidină) în interval de 12 ore după Reyataz.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au mai rămas cel mult 6 ore până la administrarea următoarei doze, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace neregulate, dificultăţi respiratorii
- amorţeli sau slăbiciune pe o parte a corpului
- greaţă persistentă sau vărsături severe, dureri de stomac intense
- sete, poliurie (urinări frecvente şi importante cantitativ)
- sângerări inexplicabile din nas sau din gingii
- îngălbenirea pielii şi ochilor
- depresie

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, febră, dureri de cap, ameţeli, diaree, greaţă, vărsături, insomnii, oboseală, fotosensibilitate (sensibilitate la soare), redistribuţia ţesutului adipos de pe mâini şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, insuficienţă hepatică severă, tratament cu derivaţi de ergotamină, benzodiazepine, indinavir, irinotecan, nevirapin, alfuzosin, rifampicină, inhibitori ai reductazei HMG-CoA sau inhibitori ai pompei de protoni, vârsta sub 3 luni.

Atenţionări speciale

Reyataz încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecţia HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact sexual ori contaminare sangvină.

Pentru a reduce riscul de transmitere a virusului HIV folosiţi întotdeauna măsuri protectoare de barieră eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale.

R

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi diabet zaharat, probleme cardiace, afecţiuni ale ficatului sau boli de sânge (ex. hemofilie).

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu întrerupeţi fără aprobarea medicului pentru a nu permite virusului să se multiplice. Reînnoiţi prescripţia imediat ce observaţi că folia se apropie de sfârşit.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Unele persoane pot dezvolta diabet zaharat în timpul tratamentului cu Reyataz. Dacă sunteţi deja diabetic puteţi constata înrăutăţirea simptomatologiei (sete, senzaţie de foame persistentă, urinări frecvente), caz în care se recomandă ajustarea dozelor de medicamente antidiabetice.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli sau dureri de cap, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- indinavir (Crixivan)
- saquinavir (Invirase)
- tenofovir (Viread)
- ritonavir (Norvir)
- irinotecan (Campto, Irinotesin)
- nevirapin (Viramune)
- derivaţi de ergotamină
- chinazoline: alfuzosin (Alfuran, Xatral)
- voriconazol (Vfend)
- efavirenz (Stocrin)
- didanozină (Videx)
- sirolimus (Rapamune)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- benzodiazepine: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar)
- rifampicină (Sinerdol)
- antibiotice macrolide sau ketolide: eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax), telitromicină (Ketek, Levviax)
- imidazoli: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- inhibitori ai reductazei HMG-CoA: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zeplan, Vasilip, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet), fluvastatin (Lescol), pravastatinum (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pravator)
- inhibitori ai pompei de protoni: omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez), lansoprazol (Lanzap, Lanzol, Levant), rabeprazol (Pariet)
- antagonişti ai receptorilor H2: cimetidină, ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac), famotidină (Gastrosidin, Quamatal, Ulceran)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină
- blocante ale canalelor de calciu: blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- contraceptive orale
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- tadalafil (Cialis)
- vardenafil (Levitra, Vivanza).

Sarcina şi alăptarea

Dacă sunteţi gravidă sau doriţi să rămâneţi însărcinată informaţi imediat medicul întrucât administrarea acestui medicament în timpul sarcinii nu a fost studiată.

Nu alăptaţi deoarece virusul HIV se poate transmite de la mamă la copil prin lapte.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 400 mg o dată pe zi, în timpul mesei.

Dacă se asociază cu efavirenz şi ritonavir, doza recomandată de Reyataz este de 300 mg, respectiv 600 mg şi 100 mg, toate administrate într-o priză unică, la masă.

La persoanele cu insuficienţă hepatică moderată (clasa B Child-Pugh) se ia în considerare reducerea dozei de Reyataz la 300 mg

pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include ameţeli severe, dureri de cap, icter.

Rheumavek vezi Diclofenac

Rhinathiol vezi Humex expectorant

Rhinocort Aqua

Denumire comună internaţională: Budesonidum
Alte denumiri comerciale: Tafen nasal
Forme de prezentare: Spray nazal suspensie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rhinocort aqua este un corticosteroid indicat în tratamentul simptomelor nazale alergice sezoniere sau perene la copiii cu vârsta peste 6 ani şi adulţi. Previne eliberarea unor substanţe în organism ce provoacă inflamaţie.

Important de ştiut

Nu folosiţi doze mai mari decât cele prescrise deoarece pot apare reacţii adverse severe. Contactaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează pe durata administrării medicamentului.

Administrarea corectă

Înainte de utilizare se recomandă curăţarea căilor nazale de secreţii.

Agitaţi flaconul de câteva ori.

Înainte de folosirea spray-ului pentru prima dată, testaţi flaconul prin pompare de 8 ori. Dacă folosiţi apoi zilnic spray-ul nu mai este nevoie de retestare. În schimb dacă nu folosiţi flaconul 2 zile consecutive, testaţi spray-ul cu 1 puf sau până la apariţia unui nor fin de soluţie. Dacă flaconul nu a mai fost utilizat de mai mult de 2 săptămâni, clătiţi aplicatorul şi retestaţi cu 2 pufuri sau până apare un nor fin.

După testare, introduceţi vârful în nară şi acoperiţi cu degetul arătător cealaltă nară, ţinând capul ridicat sau înclinat uşor în faţă. Pompaţi şi trageţi uşor aer pe nas în acelaşi timp.

Dacă vă sunt prescrise mai multe pufuri, repetaţi procedura. Pentru rezultate optime, agitaţi flaconul între administrări.

După folosire curăţaţi vârful pompiţei cu un şerveţel şi puneţi capacul.

R

Încercaţi să nu strănutaţi şi să nu vă ştergeţi nasul imediat după administrare.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Păstraţi mereu inhalatorul curat şi uscat. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei
- sângerări nazale, perforare de sept nazal
- tulburări de vedere, dureri oculare, lăcrimare excesivă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: înţepături sau arsuri ale nasului, nas înfundat sau curgător, strănut după administrare, pete albe în nas sau gât, dureri de cap, greaţă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, infecţii localizate netratate ale mucoasei nazale, copii sub 6 ani.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Efectele medicamentului apar în câteva săptămâni de administrare continuă. Contactaţi medicul dacă simptomele nu se ameliorează.

Evitaţi obiectele, mediile sau activităţile care ştiţi că vă agravează simptomatologia alergică.

Evitaţi aglomeraţiile şi contactul cu persoanele care au varicelă (vărsat de vânt), pojar sau alte tipuri de infecţie contagioasă. Absorbţia acestui medicament în organism poate afecta capacitatea de a se apăra împotriva infecţiilor.

R

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă sunteţi în tratament cu alţi corticosteroizi orali sau inhalatori.

Sarcina şi alăptarea

Studiile de până acum au arătat că Rhinocort aqua poate fi inofensiv pentru făt. Totuşi nu administraţi medicamentul fără a discuta mai întâi cu medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii mai mari de 6 ani

Iniţial se administrează câte 1 puf (64 µg) pentru fiecare nară o dată pe zi, apoi se poate creşte doza dar fără a depăşi 2 pufuri (128 µg) pe nară pentru copiii de 6-11 ani şi respectiv 4 pufuri (256 µg) pe nară pentru adulţi şi copiii de peste 12 ani. Efectul maxim apare după circa 2 săptămâni.

Supradozare

Supradozarea este puţin probabilă totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Rhinxyl vezi Bixtonim xylo

Rileptid vezi Rispolept

Rinolan vezi Claritine

Risek vezi Omeprazol

Rison vezi Rispolept

Rispen vezi Rispolept

Risperidona vezi Rispolept

Risperidone vezi Rispolept

R

Rispolept

Denumire comună internaţională: Risperidonum

Alte denumiri comerciale: Rileptid, Rison, Rispen, Risperidona, Risperidone, Rispolept Consta, Risporan, Risset, Torendo

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate orodispersabile, Pulbere + solvent pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rispolept este un antipsihotic atipic indicat în tratamentul schizofreniei sau maniei bipolare. Acţionează prin echilibrarea unor substanţe chimice (dopamină, serotonină, histamină) la nivelul creierului.

Important de ştiut

Rispolept poate creşte riscul de deces la persoanele vârstnice cu tulburări de comportament induse de demenţă. Consultaţi medicul pentru a cântări riscurile şi beneficiile administrării acestui medicament la astfel de persoane.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Amestecaţi soluţia orală cu apă, suc de portocale, cafea sau lapte degresat; nu amestecaţi cu cola sau ceai.

Scoateţi din folie comprimatele orodispersabile doar imediat înaintea administrării. Aveţi grijă să nu aveţi mâinile umede şi să nu sfărâmaţi tabletele înaintea aplicării pe limbă. După dizolvarea rapidă a medicamentului înghiţiţi-l cu sau fără lichid.

Pentru forma injectabilă a medicamentului prezentaţi-vă de 2 ori pe lună la policlinică sau spital.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă, Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor,

R

limbii sau feței, urticarie)
- comportament agresiv, confuzie, gânduri de sinucidere
- pierderi ale conștienței
- bătăi cardiace rapide sau neregulate, dureri în piept
- amorțeli sau slăbiciune a unei părți a corpului
- nivele foarte crescute ale glicemiei: sete, respirații rapide și cu miros de mere verzi, confuzie
- nivele crescute ale prolactinei: sâni măriți de volum, secreție lactată anormală, menstre absente, libido scăzut
- diskinezie tardivă: mișcări necontrolate ale mușchilor mâinilor, picioarelor, feței, limbii, gurii
- sindrom neuroleptic malign: bătăi cardiace rapide sau neregulate, febră, transpirații, rigiditate musculară, confuzie, comportament anormal
- erecții prelungite și dureroase.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: agitație, anxietate, nervozitate, constipație, diaree, greață, vărsături, tuse, dificultăți de concentrare, dureri de cap, amețeli, piele uscată, salivație excesivă, dureri de articulații, insomnii, oboseală, creștere în greutate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alte tranchilizante majore, demență la persoane vârstnice.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți probleme cu inima, în special istoric de atac de cord sau ischemie, aritmii cardiace, insuficiență cardiacă, hipo- sau hipertensiune arterială, atac cerebral sau convulsii în antecedente, boală Alzheimer sau alte tipuri de demență, boală Parkinson, tentative de suicid în trecut, istoric de sindrom neuroleptic malign, afecțiuni ale ficatului, rinichilor sau tiroidei, diabet zaharat, obezitate, cancer la sân.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize.

Întrucât acest medicament vă poate afecta gândirea și vă poate da amețeli sau dureri de cap, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Rispolept poate da hipotensiune ortostatică (caracterizată prin scăderea abruptă a tensiunii arteriale la ridicarea în picioare) cu amețeli, bătăi cardiace rapide și chiar pierderi ale conștienței. Anunțați medicul dacă observați aceste efecte pentru ca acesta să vă reducă adecvat dozele de medicament. Schimbați-vă lent poziția pentru a nu provoca hipotensiune.

Folosiți creme protectoare, ochelari de soare și îmbrăcăminte adecvată când vă expuneți la soare.

Rispolept poate afecta reglarea temperaturii corpului de aceea evitați mediile cu căldură excesivă.

Apelați la măsuri eficiente de prevenire a sarcinii pentru a nu rămâne însărcinată în timpul tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- agoniști ai receptorilor pentru dopamină sau levodopa (Madopar, Isicom, Nakom, Sinemet, Zimox), bromocriptină (Bromcriptin)
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- antidepresive
- clozapin (Leponex)
- furosemid (Diurex)
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- rifampicină (Sinerdol).

Sarcina și alăptarea

Siguranța și eficacitatea administrării acestui medicament în sarcină nu au fost încă adecvat studiate. Dacă sunteți gravidă sau doriți să rămâneți însărcinată informați imediat medicul.

Rispolept poate trece în laptele matern de aceea se recomandă evitarea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

- Soluție orală, comprimate

Adulți

Se începe cu 1 mg de 2 ori pe zi şi apoi se creşte zilnic doza cu câte 2 mg, ajungând în a treia zi la 3 mg de 2 ori pe zi. Ulterior se creşte săptămânal până la doza maximă recomandată de 8 mg pe zi în 1 sau 2 prize. Ca şi tratament de întreţinere se foloseşte doza minimă ce asigură remisiunea.

Vârstnici, persoane cu insuficienţă renală severă sau risc de hipotensiune arterială

Doza iniţială este de 0,5 mg de 2 ori pe zi. Creşterea dozei la aceste persoane se face cu 0,5 mg de 2 ori pe zi. Creşterile mai mari de 1,5 mg de 2 ori pe zi trebuie să aibă loc la intervale de o săptămână.

- Soluţie injectabilă

Doza recomandată este de 25 mg intramuscular la fiecare 2 săptămâni. Dacă răspunsul este nesatisfăcător se poate creşte doza la 37,5 mg şi ulterior la 50 mg administrate bilunar. Modificarea dozelor se va face la intervale de minim 4 săptămâni. Tratamentul oral cu Rispolept trebuie să continue 3 săptămâni de la iniţierea formei injectabile pentru a asigura eficacitate.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include bătăi cardiace rapide, somnolenţă, confuzie, pierderi ale conştienţei, convulsii, mişcări musculare neobişnuite sau rigiditate a feţei, gâtului, mâinilor şi picioarelor.

Rispolept Consta vezi Rispolept

Risporan vezi Rispolept

Risset vezi Rispolept

R

Rivotril

Denumire comună internaţională: Clonazepamum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rivotril face parte din clasa benzodiazepinelor. Este indicat în tratamentul anumitor tipuri de convulsii, epilepsiei şi tulburării de panică (caracterizată prin atacuri neanunţate de panică copleşitoare însoţite de teama de revenire a lor).

Important de ştiut

Administrarea pe perioade lungi de timp sau în doze mari poate da dependenţă şi toleranţă (fiind necesare doze mai mari de Rivotril pentru a obţine efectele iniţiale). Nu creşteţi dozele fără aprobarea medicului şi nici nu întrerupeţi brusc tratamentul întrucât pot apare simptome ale sevrajului cu tulburări de gândire sau de comportament, anxietate, depresie, pierderea contactului cu realitatea, halucinaţii, insomnii, dureri de stomac, tremor, convulsii. Dacă doriţi oprirea tratamentului consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea treptată a dozelor.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă săriţi o doză – şi a trecut mai puţin de 60 min de la ora normală de administrare, luaţi imediat doza. Totuşi, dacă a trecut mai mult de o oră săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- pierderi de memorie, comportament agresiv sau anormal, halucinaţii, ostilitate, tentative de suicid
- dificultăţi respiratorii
- tremor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: enurezis (urinări în timpul somnului), somnolenţă, nesiguranţă la mers, mişcări grosolane, confuzie, dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, salivaţie excesivă, oboseală inexplicabilă.

R

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tulburări de comportament severe, boli de ficat severe, glaucom acut, tratament cu oxybat (Xyrem).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, porfirie, glaucom, bronşită cronică, BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică), emfizem pulmonar, mias-

tenia gravis, depresie, tentative de suicid sau consumaţi alcool şi alte substanţe ce dau dependenţă.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Pot fi necesare câteva zile sau săptămâni până la observarea efectelor. Continuaţi să luaţi medicamentul chiar dacă vă simţiţi bine.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Acest medicament vă poate afecta gândirea şi vă poate da ameţeli, dureri de cap sau dificultăţi de coordonare. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce necesită atenţie sporită până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- oxybat (Xyrem)
- acid valproic (Convulex, Orfiril, Depakine, Petilin)
- carbamazepină (Carbavim, Carbepsil, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- clozapin (Leponex)
- antidepresive
- tranchilizante majore
- sedative
- barbiturice: fenobarbital
- antifungice: fluconazol (Diflazon, Diflucan, Mycomax, Mycosyst)
- disulfiram (Antalcol)
- omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez)
- rifampicină (Sinerdol).

Sarcina şi alăptarea

Dacă sunteţi gravidă sau doriţi să rămâneţi însărcinată informaţi imediat medicul.

Administrarea Rivotrilului în timpul sarcinii este riscantă: în primul trimestru există risc pentru apariţia malformaţiilor fetale iar în ultimul – risc de sevraj după naştere.

Medicamentul poate trece în laptele matern de aceea se recomandă a nu se alăpta în timpul tratamentului.

R

Doze recomandate

Convulsii, epilepsie

Adulţi

Doza iniţială nu trebuie să depăşească 1,5 mg pe zi, divizată în 3 prize. Medicul poate creşte doza zilnică cu câte 0,5-1 mg la fiecare 3 zile până la controlarea convulsiilor sau apariţia efectelor adverse. Doza maximă recomandată este de 20 mg pe zi.

Copii cu vârsta sub 10 ani sau greutatea sub 30 kg

Doza zilnică recomandată este de 0,01-0,03 mg/kg (nu mai mult de 0,05 mg/kg) în 2-3 prize. Se poate creşte doza cu câte 0,25-0,5 mg la fiecare 3 zile până la controlarea convulsiilor sau apariţia efectelor adverse. Dacă doza zilnică nu poate fi divizată în 3 prize egale, doza mai mare se administrează seara înainte de culcare. Doza de întreţinere maximă este de 0,1-0,2 mg/kg/zi.

Tulburare de panică

Adulţi

Doza iniţială este de 0,25 mg de 2 ori pe zi. După 3 zile se poate creşte la 1 mg pe zi. Pot fi necesare doze de până la 4 mg pe zi.

Siguranţa şi eficacitatea administrării în tulburarea de panică la copiii cu vârsta sub 18 ani nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap, ameţeli în special la ridicarea în picioare, pierderea conştienţei, confuzie, comă.

Roaccutane

Denumire comună internaţională: Isotretinoinum
Alte denumiri comerciale: Sotret
Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Roaccutane este un retinoid (înrudit cu vitamina A) indicat în tratamentul acneei severe, desfigurante, ce nu a răspuns la administrarea altor medicamente.

Important de ştiut

Nu administraţi Roaccutane dacă sunteţi însărcinată sau alăptaţi deoarece există risc crescut pentru malformaţii fetale, retard mental, avort şi naştere prematură. Folosiţi concomitent 2 metode sigure de evitare a sarcinii începând cu o lună înainte de iniţierea terapiei, în timpul şi o lună după terminarea ei. Pentru mai multă siguranţă faceţi 2 teste de sarcină înainte de tratament şi lunar după aceea.

R

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, cu alimentele.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- depresie, insomnii, somnolenţă, dificultăţi de concentrare, anxietate, iritabilitate, comportament agresiv, tentativă de suicid
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide
- edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor)
- dificultăţi la înghiţit
- pierderi ale conştienţei
- febră
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- boală intestinală inflamatorie: dureri abdominale, sângerări rectale, diaree severă
- dureri articulare, dureri de spate, fracturi spontane
- tulburări de auz, de vedere sau de vorbire
- dureri de cap severe
- convulsii
- oprirea creşterii la copil.

R

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: agravarea temporară a acneei, ameţeli, dureri de cap, uscăciunea pielii, gurii, nasului şi ochilor, reducerea vederii în timpul nopţii, creşterea anormală a părului, crăparea buzelor, tumefacţie, roşeaţă sau sângerare a gingiilor, modificări ale menstrelor, oboseală, prurit (mâncărimi), modificarea vocii,

toleranță scăzută pentru lentilele de contact.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, sarcină, lactație, tratament cu tetracicline sau înrudiți ai vitaminei A.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți diabet zaharat, colesterol mărit, obezitate, boli de ficat, pancreatită, osteoporoză, probleme cu auzul, afecțiuni psihiatrice, tentative de suicid, probleme de alimentație, diaree severă, sângerări rectale.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

În prima parte a tratamentului este posibil ca acneea să se agraveze fără ca aceasta să însemne că Roaccutane a eșuat sau trebuie oprit.

Nu consumați alcool pe durata administrării medicamentului.

Pentru a preveni crăparea buzelor folosiți balsam de buze sau strugurel.

În timpul și după tratamentul cu Roaccutane este posibil să aveți probleme cu purtarea lentilelor de contact.

Nu donați sânge în timpul acestui tratament și o lună după oprirea lui.

Nu vă supuneți procedurilor cosmetice de netezire a pielii, inclusiv cele cu parafină, dermabraziune sau laser pe durata tratamentului cu Roaccutane și 6 luni după aceea deoarece crește riscul de cicatrizare.

Folosiți creme de protecție, ochelari de soare și îmbrăcăminte adecvată atunci când vă expuneți la soare. Evitați cabinele de bronzat deoarece sunteți mai sensibilă la razele UV.

Medicamentul poate da amețeli și poate reduce vederea în timpul nopții. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce necesită atenție sporită până la epuizarea efectului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- medicamente înrudite cu vitamina A
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol)
- progestative.

Sarcina şi alăptarea
Roaccutane determină malformaţii fetale; nu îl folosiţi în timpul sarcinii.
Nu alăptaţi pe durata tratamentului deoarece medicamentul poate trece în lapte.

Doze recomandate
Doza recomandată de Roaccutane este de 0,5-1 mg/kg/zi divizată în 2 prize, timp de 15-20 săptămâni. În cazurile severe se poate creşte doza zilnică la 2 mg/kg.
Dacă la 2 luni după oprirea tratamentului acneea încă persistă, medicul poate recomanda o a doua cură cu Roaccutane.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, înroşirea feţei, dureri de cap, pierderea echilibrului, dureri de stomac, vărsături.

Robitussin antitussicum vezi Humex

Robitussin Expectorans vezi Coldrex Broncho

Robitussin junior vezi Humex

Rofedex vezi Humex

Roferon-A
Denumire comună internaţională: Interferonum alfa 2a
Forme de prezentare: Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Roferon-A conţine interferon, o substanţă ce ajută sistemul imunitar să lupte împotriva celulelor tumorale şi virusurilor. Este indicat în tratamentul unor tipuri de leucemie sau hepatită C.

Important de ştiut
Roferon-A poate determina sau agrava o serie de boli inclusiv cele psihiatrice, autoimune (ex. lupus eritematos, poliartrită reumatoidă), cardiovasculare sau infecţioase.

Administrarea corectă
Roferon-A se administrează injectabil subcutanat (sub piele) sau intramuscular.
Respectaţi indicaţiile privind administrarea soluţiilor injectabile.
Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare

R

medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.
Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.
Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie. Nu folosiţi flacoanele crăpate sau deteriorate în orice fel, care conţin particule sau şi-au schimbat culoarea.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri severe de stomac, vărsături cu sânge, scaune negre lucioase, diaree cu sânge, sângerări neobişnuite
- dureri în piept, bătăi cardiace neregulate
- ameţeli, pierderi ale conştienţei, confuzie
- halucinaţii, modificări de comportament, anxietate, paranoia, depresie, tentative de suicid
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: lipsa poftei de mâncare, modificări ale gustului sau auzului, greaţă, vărsături, diaree, dureri de stomac, simptome similare răcelii, dureri de cap, dureri de muşchi şi articulaţii, modificări ale părului, durere, roşeaţă sau tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, transplant de organ, hepatită autoimună, insuficienţă hepatică.

Atenţionări speciale
Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, rinichi, inimă, plămâni, stomac, intestine, pancreas sau tiroidă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, atac de cord în antecedente, probleme cu vederea, afecţiuni ce implică sistemul imunitar, infecţie HIV, transplant de organ, sângerări inexplicabile, varicelă sau herpes zoster, istoric de convulsii, depresie sau alte probleme psihiatrice, tentative de suicid, insomnii, probleme

R

cu alcoolul sau alte substanţe de abuz.

În primele 2 zile ale tratamentului este posibil ca tensiunea dumneavoastră arterială să scadă de aceea consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi şi schimbaţi lent poziţia pentru a nu ameţi.

Cele mai frecvente efecte adverse sunt reprezentate de simptomele pseudogripale: febră, oboseală, dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, ameţeli. Acestea se ameliorează de obicei după o perioadă de administrare. Dacă este posibil injectaţi medicamentul seara pentru a reduce din intensitatea acestor reacţii. Pentru febră şi dureri de cap luaţi paracetamol sau ibuprofen.

Roferon-A poate modifica nivelele glicemiei. Dacă sunteţi diabetic, testaţi periodic glicemia şi consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice.

Roferon poate afecta gândirea şi poate da ameţeli sau tulburări de vedere. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Înaintea aplicării oricărui tratament medical, chirurgical sau stomatologic informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 18 ani nu au fost încă stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- fluorouracil (5-Fluorouracil Ebewe, Efudix, Fluorosindan)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- zidovudină (Retrovir)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- teofilină (Theo SR, Teotard).

Sarcina şi alăptarea

Roferon-A poate dăuna fătului. Folosiţi metode contraceptive sigure pentru a evita sarcina.

Dacă aţi rămas însărcinată informaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile şi beneficiile administrării acestui medicament în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar este recomandat să nu alăptaţi în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Doza şi durata administrării Roferon-ului variază de la un paci-

R

ent la altul, luându-se în calcul afecţiunea pentru care este tratat, bolile asociate, greutatea, dacă mai ia sau nu alte medicamente şi răspunsul obţinut. Uzual se injectează subcutanat sau intramuscular de 3 ori pe săptămână.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include oboseală, confuzie, comă.

Roletra vezi Claritine

Romergan

Denumire comună internaţională: Promethazinum
Alte denumiri comerciale: Prometazina Arena
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Romergan este un antihistaminic ce blochează receptorii pentru histamină. Este folosit pentru ameliorarea simptomatologiei alergice, prevenirea şi controlarea senzaţiei de greaţă în timpul operaţiei şi postoperator, inducerea somnului sau prevenirea răului de mişcare.

Important de ştiut

Nu administraţi Romergan copiilor cu vârsta sub 2 ani întrucât pot apare reacţii adverse severe: dificultăţi respiratorii, respiraţii rare, confuzie, comă.

Folosiţi Romergan cu precauţie la copiii cu vârsta peste 2 ani. Administraţi doar doza minimă care se dovedeşte a fi eficientă şi nu combinaţi cu alte medicamente ce pot deprima respiraţia.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă aveţi probleme cu stomacul este recomandat să luaţi Romergan odată cu alimentele sau cu un pahar mare de apă sau lapte.

Dacă folosiţi Romergan pentru a reduce răul de mişcare, administraţi doza cu cel puţin 30-60 minute înainte de plecarea la drum.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi luaţi regulat Romergan, luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul

R

normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele sau sticlele cu sirop expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- mișcări necontrolate ale mușchilor
- îngălbenirea ochilor și pielii
- sindrom neuroleptic malign: febră, rigiditate musculară, confuzie sau comă, bătăi cardiace neregulate sau rapide, hipo- sau hipertensiune arterială, transpirații.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, letargie, uscăciunea gurii, greață, vărsături, modificări ale tensiunii arteriale, tulburări de vedere tranzitorii, erupție pe piele, fotosensibilitate (sensibilitate la soare), somnolență.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, comă sau depresie a sistemului nervos central, tratament cu tramadol.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale sistemului nervos, depresie medulară, boli de inimă, ficat sau sânge, hipertensiune arterială, glaucom (presiune în ochi crescută), ulcer peptic, hipertrofie de prostată (prostată cu dimensiuni crescute), boală Parkinson, convulsii, sindrom Reye, probleme cu consumul de alcool.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Dacă folosiți și alte sedative, consultați medicul pentru a vedea dacă este necesar să reduceți dozele de sedative sau să le opriți.

Romergan poate deprima respirația de aceea utilizați cu precauție dacă vă cunoașteți cu boli pulmonare cronice (ex. emfizem) sau apnee de somn (scurte perioade în somn în care vi se oprește respirația).

La persoanele cu convulsii în antecedente există riscul ca episoadele cu convulsii să survină mai frecvent sub tratament cu

Romergan.

Dozele mari de medicament pot da halucinații, convulsii și moarte subită, în special la copiii care sunt deshidratați. Romergan nu este indicat copiilor în tratamentul senzației de greață și vărsăturilor decât dacă problema este severă. Medicamentul ar trebui evitat de asemenea la copii cu sindrom Reye sau orice afectare a ficatului.

Medicamentul poate afecta gândirea și poate da amețeli. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce necesită atenție sporită până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Evitați expunerea la soare și cabine pentru bronzat. Folosiți creme protectoare pentru razele UV, ochelari de soare și îmbrăcăminte adecvată atunci când vă expuneți la soare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- sedative
- tranchilizante
- haloperidol (Haldol)
- antidepresive
- naltrexonă (Revia)
- metildopa, levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- bromocriptină (Bromcriptin)
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- anestezice generale
- epinefrină (Adrenalină, Anapen)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- cărbune medicinal
- metoclopramid
- inhibitori ai enzimei de conversie: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen).

Sarcina și alăptarea

Dacă sunteți gravidă sau doriți să rămâneți însărcinată discutați cu medicul dumneavoastră riscurile și beneficiile administrării

acestui medicament în sarcină.

Romergan poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Simptome alergice

Adulți și adolescenți

Se pot administra 10-12,5 mg de 4 ori pe zi, înainte de mese și seara la culcare sau doar 25 mg seara la culcare.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Doza trebuie stabilită de medic în funcție de greutatea și dimensiunile copilului. Se pot administra 5-12,5 mg de 3 ori pe zi sau doar 25 mg seara la culcare.

Greață și vărsături

Adulți și adolescenți

Prima doză este de 25 mg apoi se administrează 10-25 mg la fiecare 4-6 ore în funcție de necesități.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Doza se stabilește de către medic în funcție de greutatea și dimensiunile copilului. Uzual se administrează 10-25 mg la fiecare 4-6 ore în funcție de necesități.

Prevenirea răului de mișcare

Adulți și adolescenți

Se recomandă administrarea a 25 mg cu 30-60 min înainte de începerea călătoriei. Doza poate fi repetată după 8-12 ore dacă este necesar.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Doza variază în funcție de greutatea și dimensiunile copilului. Uzual se folosesc 10-25 mg cu 30-60 min înaintea călătoriei. Se repetă doza după 8-12 ore dacă este necesar.

Vertij (amețeli)

Adulți și adolescenți

Se recomandă 25 mg de 2 ori pe zi.

Copii cu vârsta peste 2 ani

De obicei se folosesc doze de 10-25 mg de 2 ori pe zi. Medicul este cel mai în măsură să stabilească doza potrivită pentru copil.

Sedativ (pentru inducerea somnului)

Adulți și adolescenți

Doza este de 25-50 mg.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Doza poate varia între 10 și 25 mg, în funcție de greutatea și dimensiunile copilului.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: uscăciunea gurii, înroșirea bruscă a pielii, halucinații, coșmaruri, convulsii, pupile dilatate și fixe, dificultăți respiratorii, neliniște sau letargie, pierderea conștienței.

Romisodin vezi Isodinit

Romparkin

Denumire comună internațională: Trihexyphenidylum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Romparkin este un anticolinergic ce blochează anumite impulsuri nervoase și relaxează anumiți mușchi. Este indicat în tratamentul bolii Parkinson și a altor afecțiuni cu simptome similare, inclusiv a reacțiilor adverse (cu mișcări involuntare) date de unele medicamente.

Important de știut

Romparkin poate crește temperatura corpului în mediile cu temperatură ridicată sau în timpul activității fizice. Consumați cât mai multe lichide pentru a evita supraîncălzirea.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă tratamentul vă usucă excesiv gura, luați medicamentul înainte de masă. Dacă nu este posibil datorită senzației de greață, administrați Romparkin după masă dar folosiți bomboane fără zahăr sau gumă de mestecat pentru a reduce discomfortul.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)

- agitaţie, anxietate, nelinişte, confuzie, halucinaţii, delir, modificări de comportament, depresie
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- dificultăţi la înghiţit sau la urinat
- constipaţie severă
- febră, frisoane
- mişcări necontrolate.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, tulburări de vedere, sensibilitate crescută a ochilor la lumină, dureri de cap, constipaţie, uscăciunea gurii, lipsa poftei de mâncare, greaţă, vărsături, nervozitate, tremor al mâinilor, slăbiciune.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, glaucom cu unghi închis, esofag îngustat, obstrucţie intestinală, colită ulceroasă, miastenia gravis, blocaj urinar.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, inimă, vase sau rinichi, hipertensiune arterială, glaucom, probleme cu prostata sau dificultăţi la urinat, istoric cu mişcări involuntare ale feţei, limbii, trunchiului sau extremităţilor.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi brusc fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize, inclusiv a examenelor oftalmologice.

Medicamentul poate afecta gândirea şi poate da ameţeli, tulburări de vedere, dureri de cap sau chiar pierderea conştienţei. Aceste efecte pot fi accentuate de alcool sau anumite medicamente. Administraţi Romparkin cu precauţie şi evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea efectelor.

De asemenea evitaţi alcoolul, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea. Pentru a preveni ameţelile, aşezaţi-vă sau ridicaţi-vă încet, mai ales dimineaţa. Luaţi loc la primele semne ale acestor efecte.

Utilizaţi Romparkin cu precauţie la copii deoarece siguranţa şi eficacitatea administrării acestui medicament nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- clorpromazin (Plegomazin)
- haloperidol (Haldol)
- medicamente ce deprimă sistemul nervos: analgezice, sedative, antihistaminice, alcool
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- amantadină (Viregyt K)
- medicamente pentru crampe abdominale
- digoxin.

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată anunţaţi imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile şi beneficiile administrării Romparkin în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Boala Parkinson

În funcţie de severitatea bolii se pot administra 4-10 mg pe zi în 2-3 prize, eventual în asociere cu levodopa.

Simptome similare bolii Parkinson date de unele medicamente (ex. neuroleptice)

Uzual se administrează 4-14 mg pe zi fără a depăşi 10 mg pe zi la vârstnici.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: depresie, piele uscată, roşie şi caldă, dificultăţi respiratorii, pupile dilatate, bătăi cardiace rapide, hipertensiune arterială.

Rompirin vezi Acid Acetilsalicilic

Rovamycine

Denumire comună internaţională: Spiramycinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rovamycine este un antibiotic utilizat în tratamentul infecţiilor bacteriene de căi aeriene, prevenirea complicaţiilor respiratorii

ale gripei şi bolilor eruptive, prevenirea meningitei cu meningococ, profilaxia recidivelor de reumatism articular acut. Poate fi util şi în tratamentul toxoplasmozei la femeile gravide.

Important de ştiut

Rovamycine poate reduce riscul de transmitere a toxoplasmei de la mamă la făt dacă este administrat în timpul sarcinii. Medicamentul nu are însă nici un efect dacă fătul este deja infectat.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil pe stomacul gol.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- erupţii pe piele, prurit (mâncărimi)
- scaune cu sânge
- îngălbenirea pielii şi ochilor
- dureri în piept, bătăi cardiace neregulate
- pierderi ale conştienţei.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte medicamente înrudite (ex. eritromicină, azitromicină, claritromicină, josamicină).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu ficatul sau bila (fierea).

R

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Continuaţi tratamentul până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi bine. Întreruperea tratamentului poate favoriza reapariţia simptomatologiei.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începereă tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreun medicament, inclusiv din categoria celor eliberate fără reţetă (OTC).

Sarcina şi alăptarea

Rovamycine nu pare a determina malformaţii sau alte probleme fătului.

Deşi Rovamycine poate trece în laptele matern, nu se contraindică alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Adulţi şi adolescenţi

Uzual se administrează 1-2 g (sau 3-6 milioane de unităţi internaţionale) de 2 ori pe zi sau 0,5-1 g (respectiv 1,5-3 milioane UI) de 3 ori pe zi. În infecţiile severe se folosesc 2-2,5 g (sau 6-7,5 milioane UI) de 2 ori pe zi.

Copii cu greutatea peste 20 kg

Doza recomandată este de 25 mg/kg (sau 75.000 UI/kg) de 2 ori pe zi sau 17 mg/kg (respectiv 50.000 UI/kg) de 3 ori pe zi.

Supradozare

Deoarece nu există suficiente date privind supradozarea anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

R

Rowatinex

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Capsule moi gastrorezistente, Picături orale – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Rowatinex este o mixtură de uleiuri esenţiale indicată în profilaxia şi tratamentul litiazei şi infecţiei urinare. Acţionează ca slab antispastic şi antiseptic urinar.

Important de ştiut

Rowatinex poate fi administrat în infecţiile urinare doar ca me-

dicament adjuvant, în asociere cu alte medicamente. Contactaţi medicul pentru mai multe informaţii.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-5 ori pe zi sau conform prescripţiei, înainte de mese.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Medicamentul pare a fi bine tolerat totuşi anunţaţi imediat medicul sau farmacistul dacă observaţi apariţia vreunui efect advers.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni semnificative ale Rowatinex-ului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar cu indicaţia medicului. Dacă doriţi să rămâneţi însărcinată discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Capsule moi gastrorezistente

Adulţi

Se administrează 1-2 capsule de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, înainte de mese. În caz de colică se poate creşte doza la

R

2-3 capsule de 4-5 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 6-14 ani

Doza recomandată este de 1 capsulă de 2 ori pe zi, înainte de mese.

- Soluţie orală

Adulţi

Doza uzuală este de 3-5 picături de 4-5 ori pe zi, înainte de mese. În colica renală se poate ajunge la 20-30 picături de 4-5 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 6-14 ani

Doza recomandată este de 1-2 picături de 3 ori pe zi, înainte de mese.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Rubifen vezi Ketoprofen

Rudotel vezi Medazepam

Rupan vezi Ibuprofen

Rusedal vezi Medazepam

Rytmonorm vezi Propafenona

Salamol Easi-Breathe vezi Salbutamol

Salamol Inhaler vezi Salbutamol

Salazidin vezi Sulfasalazin EN

Salazopyrin EN vezi Sulfasalazin EN

Salbutamol

S

Denumire comună internaţională: Salbutamolum

Alte denumiri comerciale: Asthalin inhaler, Ecosal Easi-breath, Ecosal inhaler, Salamol easi-breath, Salamol inhaler, Ventolin, Ventolin Diskus, Ventolin inhaler CFC-free, Ventolin Nebules

Forme de prezentare: Suspensie inhalatorie presurizată, Aerosol suspensie inhalatorie, Soluţie inhalatorie, Pulbere inhalatorie, Comprimate, Sirop, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Salbutamol este un bronhodilatator agonist al receptorilor β2-adrenergici util în tratarea wheezingului (respiraţiei şuierătoare)

şi dispneei (dificultăţilor respiratorii) din afecţiunile pulmonare ce evoluează cu îngustări spastice ale calibrului bronşiilor (ex. astm bronşic). Facilitează respiraţia prin deschiderea căilor aeriene.

Important de ştiut

Nu administraţi Salbutamol mai frecvent decât v-a prescris medicul pentru a nu creşte riscul de reacţii adverse. În plus dozele mari de medicament pot agrava paradoxal simptomatologia astmatică. Consultaţi medicul pentru a vi se revizui tratamentul.

Administrarea corectă

Revedeţi instrucţiunile de utilizare şi întreţinere a echipamentului nebulizator furnizate de producător. Înaintea administrării soluţiei verificaţi dacă aceasta conţine particule sau şi-a schimbat culoarea, caz în care se aruncă lichidul. Măsuraţi cantitatea de medicament prescris, adăugaţi serul fiziologic şi apoi inhalaţi de 3-4 ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului. Nu amestecaţi Salbutamolul cu alte soluţii în nebulizator. Feriţi soluţia de contaminare.

Pentru forma aerosol a medicamentului agitaţi flaconul înainte de fiecare inhalare şi testaţi spray-ul. Dacă utilizaţi flaconul pentru prima dată sau după o pauză de minim 4 săptămâni urmaţi instrucţiunile producătorului. Apoi scoateţi capacul piesei bucale, aduceţi piesa în apropierea gurii şi expiraţi. Introduceţi piesa cu totul în gură şi apăsaţi inhalatorul în timp ce trageţi aer adânc în piept. Ţineţi respiraţia circa 10 secunde pentru a permite medicamentului să fie absorbit. Dacă v-au fost prescrise mai multe inhalări aşteptaţi cel puţin 1 minut între administrări. Dacă întâmpinaţi greutăţi în manevrarea dispozitivului inhalator, puteţi anexa un spacer la inhalator. Întrebaţi medicul sau farmacistul pentru mai multe informaţii.

Siropul sau comprimatele de salbutamol trebuiesc administrate pe cale orală de 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele sau

S

flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ţineţi evidenţa numărului de inhalări rămase pentru fiecare flacon, luând în calcul şi primele spray-uri pentru armare. Aruncaţi flaconul după ce aţi epuizat numărul de inhalări marcate de producător pe ambalaj.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- wheezing, dureri în gât, febră, frisoane, stare generală proastă, crampe musculare, dureri oculare
- ulceraţii dureroase sau pete albe la nivelul buzelor şi cavităţii bucale.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, senzaţie de gât uscat, nervozitate, tremor, dureri de cap, ameţeli, probleme de somn.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte medicamente simpatomimetice, tahiaritmii (aritmii cardiace cu puls rapid), bloc atrio-ventricular şi alte boli cardiace severe.

Atenţionări speciale

Atât soluţia inhalatorie cât şi siropul sunt indicate la copiii peste 2 ani; comprimatele sunt pentru copiii peste 6 ani iar aerosolii şi pulberea inhalatorie sunt pentru cei cu vârsta peste 4 ani.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, hipertiroidie, prostată mărită de volum, glaucom cu unghi îngust, boală Parkinson, istoric de convulsii, probleme psihiatrice.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele, nu administraţi mai frecvent decât v-a foşt recomandat şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării efectelor medicamentului.

Exersaţi inspiraţia pe nas şi expiraţia pe gură spre a prelungi expiraţia şi a menţine căile aeriene deschise un timp mai lung, în

S

vederea reducerii efortului respirator.

Revedeţi modul de folosire al inhalatorului. Nu atingeţi cu buzele dispozitivul când îl activaţi ci păstraţi o distanţă de 2 degete. După utilizare, spălaţi întotdeauna cu grijă gura şi inhalatorul sub jet de apă pentru a preveni micozele bucale. Verificaţi debitele maximale şi anunţaţi dacă sunt necesare mai multe pulverizări decât sunt prescrise.

Prezentaţi-vă imediat la medic dacă observaţi că medicaţia nu-şi mai face efectul, simptomele se agravează sau simţiţi nevoia de a lua medicamente pentru astm mai des decât v-a fost prescris.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte bronhodilatatoare: salmeterol (Seretide, Serevent), terbutalină (Aironyl), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva)
- medicamente simpatomimetice: epinefrină (Adrenalină, Anapen), pseudoefedrină (Aerinaze, Sudafed)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- teofilina (Theo SR, Teotard)
- diuretice
- digoxin
- hormoni tiroidieni: levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- selegilină (Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos).

Consumul de cafea, cola, verde sau negru, ciocolată poate accentua efectele salbutamolului.

Sarcina şi alăptarea

Salbutamol nu a fost testat la femeile gravide totuşi studiile pe animale au arătat că acesta poate produce malformaţii fetale dacă este administrat pe durata sarcinii. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă Salbutamol poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

S

Doze recomandate

- Suspensie inhalatorie presurizată

Bronhodilatator

În funcţie de necesităţi se pot administra 1-2 inhalări la intervale de 4-6 ore.

Profilaxia crizei astmatice declanşată de efort

Doza uzuală constă în 2 inhalări cu 15-30 minute înaintea efortului.

- Soluţie inhalatorie

Uzual se administrează prin nebulizare 2,5 mg de 3-4 ori pe zi, în circa 5-15 minute.

- Sirop

Adulţi şi copii peste 12 ani

De obicei se folosesc doze de 2-4 mg (1-2 linguriţe) de 3-4 ori pe zi până la maximum 8 mg de 4 ori pe zi.

Vârstnici

La persoanele în vârstă şi cei sensibili la agenţii beta stimulatori se limitează doza la 2 mg (5 mL) de 3-4 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 6-12 ani

Iniţial se administrează 2 mg de 3-4 ori pe zi apoi se creşte doza în funcţie de necesităţi până la maxim 24 mg/zi în doze multiple.

Copii cu vârsta de 2-6 ani

Doza iniţială uzuală este de 0,1 mg/kg de 3 ori pe zi; apoi se poate creşte până la 0,2 mg/kg de 3 ori pe zi fără a depăşi 4 mg de 3 ori pe zi.

- Comprimate

Adulţi şi copii peste 12 ani

Iniţial se folosesc 2 sau 4 mg de 3-4 ori pe zi apoi se creşte doza zilnică până la maximum de 32 mg.

Vârstnici

La persoanele vârstnice şi cei sensibili la administrarea de agenţi beta stimulatori se indică 2 mg de 3-4 ori pe zi cu creşterea gradată până la maximum 8 mg de 3-4 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 6-12 ani

Doza iniţială este de 2 mg de 3-4 ori pe zi iar cea de întreţinere poate creşte treptat până la maximum 24 mg/zi administrată în mai multe prize.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri în piept, hipertensiune arterială, puls accelerat, ameţeli severe, tremor persistent, convulsii.

S

Salofalk

Denumire comună internațională: Mesalazinum
Alte denumiri comerciale: Asacol, Pentasa
Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită, Comprimate filmate gastrorezistente, Supozitoare, Suspensie rectală, Spumă rectală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Înrudit chimic cu aspirina, Salofalk este utilizat în tratamentul rectocolitei ulcero-hemoragice sau a altor boli intestinale inflamatorii datorită efectului său antiinflamator. Reduce durerile abdominale, diareea şi sângerările intestinale.

Important de ştiut

Nu consumaţi alcool pe durata tratamentului pentru a nu creşte riscul de sângerare gastro-intestinală.

Administrarea corectă

Salofalk suspensie pentru clismă este disponibilă în cutii cu 7 flacoane. După deschiderea cutiei, utilizaţi flacoanele cât mai curând posibil conform indicaţiilor medicului. Nu folosiţi suspensia dacă aceasta este de culoare brun-închisă. Administraţi clismele seara înainte de culcare. Agitaţi energic flacoanele înainte de utilizare apoi descoperiţi vârful aplicatorului. Pentru administrarea clismei vă puteţi aşeza în poziţie genu-pectorală (în genunchi, cu capul şi umerii coborâţi pe pat) sau pe partea stângă a corpului cu piciorul stâng întins iar cel drept îndoit pentru echilibru. Introduceţi vârful aplicatorului în rect, uşor orientat spre ombilic. Înclinaţi flaconul spre spate apoi presaţi-l lent pentru a elimina conţinutul. Păstraţi poziţia cel puţin jumătate de oră pentru a permite distribuţia medicamentului. În vederea obţinerii unor rezultate optime reţineţi clisma întreaga noapte (8 ore).

Dacă folosiţi supozitoare administraţi de 2 ori pe zi. După scoaterea ambalajului introduceţi supozitorul în rect şi reţineţi-l cel puţin 1-3 ore pentru a-şi face efectul.

Administraţi comprimatele pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Nu păstraţi supozitoarele la frigider. Aruncaţi tabletele, flacoanele sau supozitoarele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- scaune diareice cu sânge, crampe abdominale, febră, erupţie pe piele, dureri de cap severe
- vărsături cu aspect de zaţ de cafea, scaune negre lucioase
- dureri oculare, tulburări de vedere, amorţeli ale mâinilor sau picioarelor
- pericardită (inflamaţia foiţei ce acoperă inima): dureri în piept, gât şi umăr, dispnee (dificultăţi respiratorii).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, diaree, constipaţie, balonare, dureri rectale, ameţeli, insomnie, dureri articulare sau musculare, dereglări ale ciclului menstrual, pierderea părului, anxietate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sulfasalazină, aspirină sau salicilaţi.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, stenoză pilorică (caracterizată prin îngustarea unei porţiuni a tubului digestiv şi întârzierii de absorbţie intestinală), astm bronşic, pancreatită, pericardită.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Administraţi cu prudenţă dacă sunteţi o persoană în vârstă deoarece sunteţi mai susceptibil la unele efecte adverse, îndeosebi la cele asupra rinichilor şi sângelui.

Dacă aveţi astm bronşic utilizaţi de asemenea cu precauţie întrucât pot apare reacţii alergice.

Evitaţi fumatul şi consumul de alimente reci deoarece acestea stimulează motilitatea intestinală.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului şi recoltării de analize.

Uneori este posibil să observaţi în scaun învelişul tabletei de Salofalk, rezultat după absorbţia medicamentului în organism. Dacă aceasta se repetă frecvent informaţi medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- sulfasalazină (Naglazyme, Salazidin, Salazopyrin)
- omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez)
- lactuloză (Duphalac, Epalfen, Laevolac)
- azatioprină (Imuran)
- digoxin
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate

Administraţi câte 500 mg de 3 ori pe zi cu o oră înaintea meselor. În formele severe se pot folosi doze duble, conform indicaţiilor medicului.

- Supozitoare

Administraţi 2 supozitoare pe zi.

- Clismă

Administraţi 4 g de suspensie în 60 mL seara la culcare timp de 3-6 săptămâni. În tratamentul de întreţinere puteţi administra o dată la 2 zile în doze de 1-2 g.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: tinitus (ţiuituri în urechi), ameţeli severe, dureri de cap, confuzie, somnolenţă, transpiraţii, respiraţii rapide, vărsături, diaree.

S

Sana-Sol

Denumire comună internaţională: Complex de vitamine: A, D3, E, B1, B2, B6, B12, C, nicotinamidă, acid pantotenic

Forme de prezentare: Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sana-sol este un supliment alimentar vitaminic sub formă de sirop indicat celor cu dietă deficitară.

Important de ştiut

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme gastrointestinale.

Administrarea corectă

Administraţi siropul pe cale orală de 1-2 ori pe zi, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu se cunosc efecte adverse la administrarea produsului în dozele recomandate de către medic.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, hipervitaminoză A sau D.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacţiuni semnificative ale Sana-sol cu alte medicamente.

S

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar cu indicaţia medicului.

Sana-sol poate trece în laptele matern.

Doze recomandate

- Sirop

Administraţi copiilor cu vârsta peste 6 săptămâni câte 2 linguriţe de sirop pe zi (10 mL).

Supradozare

Nu au foşt raportate cazuri de supradozare, totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Sanador vezi Paracetamol

Sandimmun Neoral vezi Cicloral

Sanval vezi Stilnox

Saridon

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Paracetamol + Propifenazonă + Cafeină)

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Saridon este o combinaţie medicamentoasă indicată pentru calmarea durerilor uşoare sau moderate şi scăderea febrei.

Important de ştiut

Orice durere de cauză necunoscută sau febră care persistă mai mult de 3-5 zile trebuie anunţată medicului pentru evaluare.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de cel mult 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – acest medicament se administrează la nevoie, nu mai mult de 3 ori pe zi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În general Saridon este bine tolerat. Totuşi încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia efectelor adverse severe ale paracetamolului:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), urini închise la culoare, scaune decolorate, dureri abdominale, oboseală marcată
- dureri de spate, scăderea cantităţii de urină
- colorarea albăstruie a pielii şi unghiilor, dispnee (dificultăţi respiratorii), ameţeli severe, dureri de cap, slăbiciune generalizată.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, greaţă, vărsături, urticarie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, boli severe de ficat sau rinichi, porfirie hepatică acută, deficit congenital a enzimei glucozo-6-fosfat dehidrogenaza, sugari, copii cu vârsta sub 6 ani.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Nu combinaţi mai multe medicamente care conţin paracetamol.

Evitaţi consumul de alcool întrucât poate fi toxic pentru ficat când se asociază cu paracetamolul.

Nu administraţi doze mari de medicament sau pe perioade îndelungate fără a consulta medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Paracetamolul poate interacţiona cu următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- barbiturice: fenobarbital
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)

- rifampicină (Sinerdol), isoniazidă
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu poate fi administrat în primele luni de sarcină decât dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Luaţi 1-2 comprimate de cel mult 3 ori pe zi, la nevoie.

Copii sub 12 ani

Administraţi ½ -1 comprimat de cel mult 3 ori pe zi, la nevoie.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării cu paracetamol pot include: greaţă, vărsături, transpiraţii profuze, confuzie, bătăi cardiace neregulate, hipotensiune arterială.

Sarixel vezi ibuprofen

Scobunord vezi Scobutil

Scobutil

Denumire comună internaţională: Butylscopolammonii bromidum

Alte denumiri comerciale: Buscopan, Buscorem, Buscotil, Farcorelaxin, Scobunord, Scobusal, Scopantil, Uscosin

Forme de prezentare: Comprimate, Drajeuri, Supozitoare, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Scobutil este un medicament antimuscarinic administrat ca antisecretor în ulcerul gastric sau duodenal, antiemetic (care previne vărsăturile) în răul de mişcare şi alte tipuri de greaţă, antispastic în colicile renale, biliare, uterine, cicloplegic şi midriatic în afectările oculare, adjuvant înaintea intervenţiilor chirurgicale şi ca tratament al sialoreei (salivaţiei excesive) sau ameţelilor severe.

Important de ştiut

Scobutil poate determina supraîncălzirea corpului în mediile cu temperaturi ridicate întrucât reduce secreţia glandelor sudoripare. Purtaţi haine comode, adecvate şi hidrataţi-vă corespunzător.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală, injectabilă sau intrarectal de 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi-o imediat ce vă amintiţi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace foarte rapide sau neregulate
- înroşirea bruscă a pielii
- dureri oculare
- depresia sistemului nervos central: confuzie, comă, probleme respiratorii şi cardiace.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uscăciunea gurii, dificultăţi la înghiţire, dureri de cap, tulburări de vedere, fotofobie (sensibilitate la lumină), slăbiciune musculară, nervozitate, constipaţie, hipertermie (supraîncălzire), congestie nazală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, glaucom cu unghi închis, abdomen acut chirurgical, porfirie acută, miastenia gravis, colită ulceroasă severă, hipertrofie a prostatei cu retenţie de urină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, glaucom cu unghi închis, colită ulceroasă, afecţiuni ale tiroidei, hipertensiune arterială, aritmii cardiace, hernie hiatală sau reflux gastroesofagian, prostată mărită de volum, astm bronşic, boli pulmonare cronice.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu creşteţi dozele fără aproba-

rea medicului.

Nu consumaţi alcool pe durata administrării acestui medicament deoarece poate accentua ameţelile sau confuzia.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, tulburări de vedere sau confuzie, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectelor.

La întreruperea unui tratament prelungit pot apărea greaţă şi ameţeli.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- digoxin
- chinidină
- fenilefrină (Nilefrin)
- proclorperazin (Emetiral)
- amitriptilină, doxepin
- amantadină (Viregyt).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

- Comprimate, supozitoare

Uzual se folosesc 1-2 comprimate sau supozitoare de 3-4 ori pe zi.

- Injectabil

Pentru obţinerea promptă a efectului antispastic se pot administra 1-2 fiole intramuscular, subcutanat sau intravenos lent de până la 3 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 4-10 ani

- Comprimate

Se recomandă câte ½-1 comprimat de 1-3 ori pe zi.

- Injectabil

Se poate administra ¼ fiolă de 1-3 ori pe zi IM, SC sau IV.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap, greaţă, vărsături, uscăciunea gurii, dificultăţi la înghiţire, tulburări de vedere, confuzie, piele uscată şi fierbinte, ameţeli, anxietate, convulsii, puls slab şi neregulat.

Scopantil vezi Scobutil

Sedacoron vezi Amiodarona

Selegos vezi ALS-Selegilina

Septolete

Denumire comună internaţională: Combinaţii

Forme de prezentare: Pastile, Comprimate de supt

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Gama Septolete conţine substanţe dezinfectante, antiseptice şi analgezice (cu efect de înlăturare a durerii) sub mai multe forme: D, apple, cherry, lemon, plus. Este indicat în infecţiile şi inflamaţiile uşoare ale cavităţii bucale şi faringelui.

Important de ştiut

Nu înghiţiţi tabletele ci ţineţi-le în cavitatea bucală până la dizolvarea completă.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală la intervale 2-3 ore sau conform prescripţiei. Nu luaţi imediat înainte de masă sau împreună cu laptele.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

Administrarea dozelor recomandate nu produce reacţii adverse.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la copiii sub 4 ani.

S

S

Atenţionări speciale
Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu creşteţi dozele fără aprobarea medicului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Nu se cunosc interacţiunile Septoletului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea
În timpul sarcinii şi alăptării puteţi utiliza Septolete numai la recomandarea medicului.

Doze recomandate
Adulţi şi copii peste 12 ani
Doza zilnică recomandată poate ajunge până la 6-8 comprimate. Lăsaţi să se dizolve în gură câte un comprimat la intervale de 2-3 ore, în funcţie de necesităţi.
Copii cu vârsta de 4-12 ani
Doza zilnică maximă recomandată este de 4 comprimate, administrate la intervale de cel puţin 4 ore.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, diaree, flatulenţe.

Serevent CFC-free inhaler
Denumire comună internaţională: Salmeterolum
Forme de prezentare: Suspensie inhalatorie presurizată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Serevent reprezintă un bronhodilatator agonist al receptorilor β2-adrenergici. Este folosit ca tratament de întreţinere (pe termen lung) pentru prevenirea şi reducerea wheezingului (respiraţiei şuierătoare) şi dispneei (dificultăţii respiratorii) din criza astmatică sau bronhospasmul asociat BPOC – bolii pulmonare obstructive cronice). Facilitează respiraţia prin relaxarea musculaturii bronşiilor şi deschiderea consecutivă a căilor aeriene.

Important de ştiut
Serevent este indicat doar pentru prevenirea pe termen lung a simptomelor de astm. Nu-l utilizaţi în crizele de astm şi nu încercaţi să amelioraţi problemele respiratorii administrând mai mult de 2 doze pe zi. Purtaţi întotdeauna la dumneavoastră celălalt bronhodilatator cu acţiune rapidă prescris de medic pentru astfel

S

de situaţii.

Administrarea corectă
Agitaţi flaconul înainte de fiecare inhalare şi testaţi spray-ul în poziţie orizontală. Dacă utilizaţi flaconul pentru prima dată sau după o pauză de minim 4 săptămâni urmaţi instrucţiunile producătorului. Apoi scoateţi capacul piesei bucale, aduceţi piesa în apropierea gurii şi expiraţi. Nu expiraţi niciodată în dispozitiv. Introduceţi piesa cu totul în gură şi apăsaţi inhalatorul în timp ce trageţi aer adânc în piept. Ţineţi respiraţia circa 10 secunde pentru a permite medicamentului să fie absorbit. Dacă v-au fost prescrise mai multe inhalări aşteptaţi cel puţin 1 minut între administrări. Nu anexaţi spacere la inhalator. Nu spălaţi piesa bucală sau oricare altă parte a dispozitivului. Întrebaţi medicul sau farmacistul pentru mai multe informaţii.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Ţineţi evidenţa numărului de inhalări rămase pentru fiecare flacon, luând în calcul şi primele spray-uri pentru armare. Aruncaţi flaconul după ce aţi epuizat numărul de inhalări marcate de producător pe ambalaj.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- wheezing, dureri în gât, febră, frisoane, stare generală proastă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, senzaţie de gât uscat, nervozitate, tremor, tuse, dureri de cap, ameţeli, probleme de somn.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte medicamente simpatomimetice, tahiaritmii (aritmii cardiace cu puls rapid), boli cardiace severe.

S

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, hipertiroidie, prostată mărită de volum, glaucom cu unghi îngust, istoric de convulsii.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele, nu administraţi mai frecvent decât v-a fost recomandat şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului. Dozele mari de medicament pot da reacţii adverse severe sau pot agrava paradoxal simptomatologia astmatică. Consultaţi medicul pentru a vi se revizui tratamentul.

De obicei Serevent se administrează în combinaţie cu corticosteroizi inhalatori cu acţiune lungă şi nu cu alte medicamente din aceeaşi clasă (a β-agoniştilor cu acţiune îndelungată: formoterol, salmeterol/fluticasonă etc.) pentru a nu creşte riscul de reacţii adverse.

Medicamentul nu este indicat persoanelor cu astm ale căror simptome pot fi controlate cu corticosteroizi şi ocazional cu agenţi inhalatori rapizi.

Dacă luaţi corticosteroizi pe cale orală (ex. prednison) nu întrerupeţi brusc tratamentul pentru a începe administrarea Serevent-ului. Consultaţi medicul pentru a vă lămuri eventualele neclarităţi.

Dacă aţi folosit regulat un inhalator cu acţiune rapidă (de 4 ori pe zi), la trecerea pe Serevent va trebui să opriţi acest medicament şi să-l folosiţi doar în episoadele acute de astm.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării efectelor medicamentului.

Exersaţi inspiraţia pe nas şi expiraţia pe gură spre a prelungi expiraţia şi a menţine căile aeriene deschise un timp mai lung, în vederea reducerii efortului respirator.

Opriţi fumatul şi evitaţi factorii care ar putea să precipite criza astmatică.

Pentru a reduce uscăciunea gurii puteţi folosi bomboane, gumă de mestecat sau cuburi de gheaţă.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Prezentaţi-vă imediat la medic dacă observaţi că medicaţia nu-şi mai face efectul, simptomele se agravează sau simţiţi nevoia de a lua medicamente pentru astm mai des decât v-a fost prescris. Consideraţi ca semnale de alarmă folosirea a mai mult de 4 pufuri pe zi timp de 2 zile consecutive sau golirea flaconului cu 200 doze

S

în mai puţin de 8 săptămâni.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte bronhodilatatoare: salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), terbutalină (Aironyl), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva)
- medicamente simpatomimetice: epinefrină (Adrenalină, Anapen), pseudoefedrină (Aerinaze, Sudafed)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- teofilina (Theo SR, Teotard)
- diuretice
- digoxin, amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină, sotalol (Sotagamma)
- hormoni tiroidieni: levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- selegilină (Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos).

Consumul de cafea, cola, verde sau negru, ciocolată poate accentua efectele Sereventului.

Sarcina şi alăptarea

Pentru că Serevent nu a fost testat adecvat la femeile gravide, discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră pentru a administra doar dacă este absolut necesar.

Nu se cunoaşte dacă Serevent poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Suspensie inhalatorie presurizată

Adulţi şi copii peste 12 ani

Prevenirea crizei astmatice şi tratamentul de întreţinere în astmul bronşic sau bronhospasmul asociat BPOC

Uzual se indică câte 2 pufuri de 2 ori pe zi, la interval de circa 12 ore.

Prevenirea astmului indus de efort

Se administrează 2 pufuri cu minim 30-60 minute înaintea efortului programat; următoarea doză poate fi administrată după cel puţin 12 ore.

S

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: puls accelerat, aritmii cardiace, crampe musculare, ameţeli severe, greaţă, tremor persistent, dureri de cap, convulsii, pierderea conştienţei.

Serlift vezi Zoloft

Sermion

Denumire comună internaţională: Nicergolinum

Alte denumiri comerciale: Nicergolina, Nicerium, Nilogrin, Sinergolin

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Drajeuri, Capsule eliberare modificată, Liofilizat pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Principalul efect al acestui medicament constă în dilatarea vaselor de sânge periferice. De aceea este indicat în tratamentul tulburărilor de irigare a creierului (ex. arterioscleroză cerebrală, atac cerebral) sau mâinilor şi picioarelor (ex. arteriopatie obliterantă, sindrom Raynaud, insuficienţă circulatorie periferică). Poate fi utilizat de asemenea în asociere cu alte medicamente pentru reducerea valorilor mari ale tensiunii arteriale.

Important de ştiut

În general în doze terapeutice Sermion nu modifică tensiunea arterială. Totuşi la hipertensivi acesta poate reduce abrupt valorile tensionale la începutul tratamentului, mai ales după administrarea injectabilă.

Administrarea corectă

Luaţi drajeurile, comprimatele sau capsulele pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore. Administraţi medicamentul între mese pentru a-i creşte absorbţia.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura

S

camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: hipotensiune arterială, vertij (ameţeli severe), dureri de stomac, oboseală, somnolenţă, insomnii, senzaţie de căldură şi roşeaţă cutanată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, hemoragii active, infarct miocardic recent, colaps iminent, bradicardie severă (bătăi cardiace foarte lente).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi, insuficienţă cardiacă, hipertensiune arterială, aritmii cardiace, infarct miocardic recent, hemoragii active.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului.

Deoarece după injectarea medicamentului tensiunea arterială poate scădea semnificativ, rămâneţi în repaus câteva minute după administrare.

Evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc după administrarea medicamentului întrucât acesta vă poate da ameţeli. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile. Ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun.

S

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente antihipertensive
- diuretice
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este

absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Administrarea, durata tratamentului şi calea de administrare se stabilesc în funcţie de severitatea afecţiunii tratate. În unele cazuri se preferă începerea tratamentului pe cale injectabilă şi apoi continuarea pe termen lung cu tratamentul oral.

- Drajeuri, comprimate filmate, capsule cu eliberare prelungită

Uzual se administrează 5-10 mg de 3 ori pe zi, la intervale de 8 ore.

- Injectabil IM, IV sau intraarterial

Dacă se preferă forma injectabilă intramusculară se pot administra 2-4 mg de 2 ori pe zi.

În perfuzie venoasă se pot amesteca 4-8 mg în 100 mL de ser fiziologic sau glucoză. Această doză se poate repeta de mai multe ori pe zi.

În administrarea intraarterială se mixează 4 mg cu 10 mL de ser fiziologic şi se injectează în cel puţin 2 minute.

Supradozare

Nu au fost semnalate simptomele supradozării totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Seroquel

Denumire comună internaţională: Quetiapinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Seroquel este un medicament antipsihotic atipic folosit pentru combaterea halucinaţiilor, îmbunătăţirea capacităţii de concentrare şi reducerea nervozităţii. Prin reechilibrarea unor substanţe din creier (dopamina şi serotonina), Seroquel previne recăderile nervoase severe şi scade frecvenţa schimbărilor de dispoziţie. Este administrat în schizofrenie şi faza maniacală a tulburării bipolare.

Important de ştiut

Seroquel trebuie administrat cu prudenţă la persoanele vârstnice sau cu boală Alzheimer deoarece au fost raportate la unii din aceştia probleme respiratorii şi la înghiţit.

S

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- confuzie, lipsă de răspuns la mediul înconjurător sau agitaţie extremă, depresie, gânduri de sinucidere
- sete, urinări frecvente, respiraţii rapide, înroşirea pielii, respiraţie cu miros de fructe
- ameţeli severe şi dureri de cap la ridicarea din pat sau de pe scaun
- diskinezie tardivă: tremor al mâinilor sau picioarelor, mişcări anormale ale feţei, gurii, limbii sau mandibulei
- sindrom neuroleptic malign: febră inexplicabilă, rigiditate musculară, bătăi cardiace rapide sau neregulate, transpiraţii, confuzie
- erecţii dureroase şi prelungite (peste 4 ore), chiar şi în absenţa unui stimul sexual.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: agitaţie, ameţeli, uscăciunea gurii, rinoree (nas curgător), dureri de cap, dureri de spate, constipaţie, creştere în greutate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

S

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boală Alzheimer, diabet zaharat, boli de inimă, ficat sau sânge, hipotensiune arterială cu pierderi ale conştienţei în antecedente, probleme la înghiţit, afecţiuni ale tiroidei, istoric de convulsii sau atac cerebral, cataractă, cancer la sân.

Efectele medicamentului devin vizibile abia după câteva săptămâni de tratament.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

În primele zile de tratament cu Seroquel există un risc mai mare pentru scăderea marcată a tensiunii arteriale, ameţeli şi pierdere a conştienţei de aceea consumaţi lichide şi folosiţi medicamentele pentru hipertensiune cu precauţie.

Nu întrerupeţi tratamentul brusc fără aprobarea medicului deoarece pot apare reacţii adverse severe. Consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor. Totuşi, dacă aţi oprit medicaţia şi a trecut mai mult de o săptămână de la acest moment, nu reluaţi tratamentul cu aceleaşi doze ci consultaţi medicul întrucât pot fi necesare doze mai mici.

Continuaţi să luaţi Seroquel chiar dacă vă simţiţi mai bine şi gândiţi clar.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

Limitaţi consumul de grapefruit pe durata tratamentului deoarece acesta poate creşte cantitatea de medicament în sânge şi riscul de efecte adverse asociat.

Întrucât acest medicament vă poate afecta gândirea şi vă poate da ameţeli sau dureri de cap, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile, exerciţiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Seroquel, ca şi alte antipsihotice, poate creşte nivelele glucozei în sânge; informaţi medicul dacă pe durata tratamentului vă simţiţi uşor confuz, obosit, aveţi gura uscată, vă este sete şi urinaţi frecvent.

Dacă aveţi tulburări de vedere consultaţi un medic oftalmolog întrucât Seroquel poate cauza cataractă.

Contactaţi imediat medicul dacă pe durata tratamentului apar erecţii dureroase şi prelungite (peste 4 ore) pentru a interveni în timp util şi a preveni astfel impotenţa permanentă.

Studiile pe animale sugerează că Seroquel poate creşte riscul de cancer la sân. Deşi administrarea la om nu a fost asociată cu acest risc, totuşi examinaţi periodic sânii mai ales dacă aţi avut în antecedente cancer mamar.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antihipertensive alfa blocante: prazosin (Minipress)
- blocante ale canelelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- diuretice
- anticolinergice: butilscopolamină (Scobutil)
- bromocriptină (Bromcriptin)
- cabergolină (Dostinex)
- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar), zolpidem (Stilnox)
- rifabutin (Mycobutin)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid)
- rifampicină (Sinerdol)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucovim, Mycomax, Mycosyst), itraconazol (Orungal, Sporilin)
- dexametazonă (Dexamed, Dexaton)
- cimetidină
- hormoni tiroidieni: levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- Pot creşte riscul de convulsii dacă se asociază cu Seroquel:
- bupropionă (Wellbutrin SR, Zyban)
- isoniazidă
- clorpromazin (Plegomazin)
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Risset)
- amitriptilină
- trazodonă (Trittico AC)
- teofilină (Theo SR, Teotard).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar cu indicaţia medicului. Dacă doriţi să rămâneţi însărcinată discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele ma-

tern afectând sugarul, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Se începe cu doze reduse de medicament și apoi se crește progresiv în funcție de severitatea afecțiunii și răspuns, pentru a reduce amețelile și durerile de cap ce pot apare la primele utilizări.

Schizofrenie

Doza zilnică obișnuită variază între 300 și 400 mg divizată în 2-3 prize, însă pot fi prescrise și doze ce ajung până la 150 sau 750 mg pe zi. Se crește progresiv până la atingerea dozei minime eficiente conform schemei: în prima zi se iau 25 mg de 2 ori pe zi; în următoarele 3 zile se adaugă câte 25-50 mg pe zi administrate în 2-3 prize. După ziua a cincea medicul mai poate crește dacă este nevoie doza zilnică cu câte 25-50 mg la fiecare 2 zile.

Episoade scurte de manie bipolară

Doza uzuală este de 400-800 mg pe zi. Dozajul se poate crește treptat în 4-6 zile conform schemei: în prima zi se administrează 50 mg de 2 ori pe zi; a doua zi medicul crește doza la 100 mg de 2 ori pe zi; a treia zi – la 150 mg de 2 ori pe zi; a patra zi – la 200 mg de 2 ori pe zi. În zilele a cincea și a șasea medicul mai poate crește doza dacă consideră necesar până la 800 mg pe zi în 2 prize, în trepte ce nu depășesc 200 mg.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, oboseală, dureri de cap la schimbarea poziției, confuzie.

Seroxat vezi Arketis

Sertiva vezi Zoloft

Sertralin vezi Zoloft

Sertralina vezi Zoloft

Sertraline vezi Zoloft

Serviflox vezi Ciprofloxacina

Setronon vezi Zofran

Sevredol vezi Morfina

S

Sicovit B6

Denumire comună internațională: Pyridoxinum
Alte denumiri comerciale: Vitamina B6
Forme de prezentare: Comprimate, Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Sicovit B6 este un supliment de vitamină hidrosolubilă B6. Este indicat persoanelor cu dietă deficitară, boli ale sângelui, afecțiuni neurologice sau dermatologice, celor cu tratamente care reduc nivelele acestei vitamine în organism (ex. isoniazidă, anticoncepționale), consumatorilor cronici de alcool, femeilor înaintea menstrei, gravidelor și persoanelor cu defecte de metabolism înnăscute care nu pot asigura nivele optime în sânge de vitamină B6.

Important de știut

Încercați să aveți o dietă cât mai echilibrată. Consumați cât mai multe alimente bogate în vitamina B6: cartofi, fasole, banane, piept de pui, ficat, drojdie, germenii de grâu, cereale, broccoli. Evitați să consumați multe alimente foarte bogate în proteine întrucât acestea cresc nevoia de vitamină B6.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Sicovit B6 este de regulă bine tolerat.

În cazul apariției următoarelor efecte mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: bufeuri, parestezii (amorțeli ale mâinilor și picioarelor), dureri la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

S

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boală Parkinson şi sunteţi în tratament cu levodopa.

Dacă sunteţi în tratament cu levodopa evitaţi suplimentele cu mai mult de 5 mg de vitamină B6 dacă preparatul ce conţine levodopa nu conţine şi carbidopa. Consultaţi medicul dacă aveţi neclarităţi.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Se recomandă să nu întrerupeţi brusc tratamentul cu Sicovit B6.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- isoniazidă
- cloramfenicol (Sificetina)
- contraceptive orale.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină la indicaţia medicului dumneavoastră.

Sicovit B6 poate trece în laptele matern fără a avea se pare efecte nocive asupra sugarului.

Doze recomandate

- Comprimate

Supliment al dietei

Adulţi

Se recomandă administrarea a 10-20 mg pe zi timp de 2 săptămâni apoi câte 2-5 mg pe zi ca parte a unui preparat multivitaminic, mai multe săptămâni.

Copii

La copii se folosesc doze ceva mai mici: 2,5-10 mg pe zi timp de 3 săptămâni apoi câte 2-5 mg pe zi ca parte a unui preparat multivitaminic, câteva săptămâni.

Tratament cu isoniazidă

Pentru prevenirea deficitului de vitamină B6 se pot administra 6-100 mg pe zi. În tratamentul deficitului indus de medicament, se recomandă 50-200 mg pe zi timp de 3 săptămâni apoi 25-100 mg pe zi pentru a preveni recăderea.

Alcoolism

Se indică administrarea a 50 mg pe zi timp de 2-4 săptămâni iar apoi nelimitat dacă anemia s-a corectat.

- Injectabil IV, IM

Tratament cu isoniazidă

Se recomandă 50-200 mg pe zi timp de 3 săptămâni apoi 25-100 mg pe zi, la nevoie.

Intoxicaţie cu isoniazidă

Se foloseşte câte 1 gram de Sicovit B6 pentru fiecare gram de isoniazidă luat.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amorţeli şi furnicături ale corpului, somnolenţă.

Sicovit C vezi Ascovit

Sicovit D3 vezi Vigantol oil

Sifloks vezi Ciprofloxacina

Sifrol vezi Mirapexin

Silibinum vezi Silimarina

Silimarina

Denumire comună internaţională: Silibinum

Alte denumiri comerciale: Lagosa, Legalon, Silibinum, Silymarin instant

Forme de prezentare: Capsule, Drajeuri, Comprimate, Pulbere efervescentă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Silimarina este un extract uscat din fructe de silibină ce ajută la protejarea ficatului de acţiunea unor substanţe toxice, a medicamentelor care se metabolizează hepatic şi atacă ficatul, a substanţelor chimice şi alcoolului. Scade riscul apariţiei calculilor biliari. Este indicat ca adjuvant în tratamentul hepatitei virale, toxice sau alcoolice, cirozei hepatice, cancerului.

Important de ştiut

Silimarina poate fi folosită şi preventiv de către persoanele ce lucrează în mediu toxic sau trăiesc într-un mediu cu înalt grad de poluare.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau

conform prescripţiei, după mese.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Dizolvaţi conţinutul unui plic cu pulbere efervescentă într-un pahar mare cu apă şi administraţi imediat.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei durerilor de stomac sau diareei consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu sunt disponibile informaţii privitoare la interacţiunile Silimarinei cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Testele pe animale nu au semnalat efecte toxice asupra fătului la administrarea Silimarinei în sarcină sau lactaţie. Totuşi administraţi cu prudenţă şi la indicaţia medicului.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate, drajeuri

Silimarina se poate administra în cure de 3-6 săptămâni, câte 2-3 tablete pe zi. Se poate repeta cura după o pauză de 1-2 săptămâni.

- Pulbere efervescentă

S

Se dizolvă conţinutul unui plic într-un pahar de apă şi se administrează după masă. Se pot lua câte 3 plicuri pe zi.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Silymarin instant vezi Silimarina

Simcor vezi Simvastatin

Simgal vezi Simvastatin

Simva Tad vezi Simvastatin

Simvacard vezi Simvastatin

Simvagamma vezi Simvastatin

Simvahexal vezi Simvastatin

Simvasandoz vezi Simvastatin

Simvastatin

Denumire comună internaţională: Simvastatinum

Alte denumiri comerciale: Clerivas, Mivastin, Simcor, Simgal, Simva, Simvacard, Simvagamma, Simvahexal, Simvasandoz, Simvor, Sintenal, Vabadin, Vasilip, Zaredil, Zeplan, Zocor

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Simvastatin este o statină indicată în reducerea nivelelor sangvine de colesterol şi trigliceride la persoanele la care modificarea dietei nu a avut nici un rezultat. Per global Simvastatin reduce riscul de atac de cord sau atac cerebral, accident ischemic tranzitor şi necesarul de intervenţii pentru bypass sau angioplastie pentru curăţarea arterelor obstruate.

Important de ştiut

Tratamentul cu statine reprezintă doar un adjuvant al dietei, exerciţiilor fizice şi scăderii în greutate. Pentru a obţine maximul de beneficii respectaţi întru totul recomandările medicului privind schimbarea modului de viaţă.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi (seara) sau conform prescripţiei, cu sau fără alimente.

S

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Nu folosiţi suc de grapefruit pentru administrare deoarece acesta poate creşte nivelul medicamentului în sânge şi riscul de reacţii adverse asociat.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- afectarea ficatului: icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), scaune decolorate, urini închise la culoare, oboseală
- pancreatită: dureri abdominale severe, greaţă, vărsături
- crampe musculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, greaţă, vărsături, constipaţie, diaree, dureri abdominale, tulburări de vedere date de cataractă, fotosensibilitate (sensibilitate la lumină).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, lactaţie, boli de ficat active.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli endocrine sau metabolice, hipotensiune arterială, boli de ficat sau rinichi, convulsii necontrolate, traumatisme, intervenţii chirurgicale majore, transplant de organ, infecţii.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Continuaţi să luaţi Simvastatin chiar dacă vă simţiţi bine întrucât majoritatea oamenilor cu nivele înalte ale colesterolului nu au

simptome.

Deoarece Simvastatin poate afecta ficatul, înainte de începerea tratamentului şi periodic după aceea trebuie să efectuaţi analize de sânge pentru evaluarea enzimelor hepatice (TGO, TGP). Dacă acestea vor creşte semnificativ medicul vă va recomanda să opriţi tratamentul.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului pentru a nu creşte riscul de lezare a ficatului.

Simvastatin poate provoca leziuni ale muşchilor, în special dacă este administrat în doze mari. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri musculare generalizate.

Consultaţi periodic un medic oftalmolog deoarece Simvastatin poate favoriza apariţia cataractei.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică, opriţi câteva zile administrarea medicamentului conform indicaţiilor medicului.

Evitaţi expunerea prelungită la soare, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare deoarece acest medicament vă poate creşte sensibilitatea la razele UV.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- fibraţi: bezafibrat (Regadrin), fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor), ciprofibrat (Lipanor)
- inhibitori ai proteazei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucovim, Mycomax, Mycosyst)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- bosentan (Tracleer)
- amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- imatinib (Glivec).

Sarcina şi alăptarea

Nu luaţi Simvastatin dacă sunteţi gravidă. Folosiţi metode contraceptive de barieră eficiente pe durata tratamentului şi anunţaţi

imediat medicul dacă suspectaţi sarcina.

Nu alăptaţi pe durata acestui tratament.

Doze recomandate

Adulţi

Doza iniţială variază în funcţie de nivelele serice al colesterolului şi afecţiunile asociate. De obicei se începe cu 20 mg o dată pe zi, seara.

La vârstnici, persoanele aflate în tratament cu imunosupresoare (ex. ciclosporină), cu insuficienţă renală severă şi nivele LDL sub 190 mg/dL se recomandă iniţierea tratamentului cu 5 mg de Simvastatin. La cei cu LDL peste 190 mg/dL se poate începe cu 10 mg pe zi.

Dacă este necesară o reducere de peste 45% a nivelelor de colesterol se poate începe cu 40 mg pe zi.

Doza poate fi modificată la intervale de cel puţin 4 săptămâni.

În combinaţie cu fibraţi se recomandă a nu se depăşi doza de 10 mg pe zi de Simvastatin.

La persoanele cu hipercolesterolemie familială se pot administra 40 mg seara sau 80 mg pe zi în 3 prize (2 prize de câte 20 mg şi una de 40 mg – seara).

Supradozare

Nu există date despre simptomele supradozării totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Simvor vezi Simvastatin

Sinemet vezi Zimox

Sinergolin vezi Sermion

Singulair

Denumire comună internaţională: Montelukast

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate masticabile, Granule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament este utilizat pentru controlarea pe termen lung a astmului bronşic şi tratarea rinitei alergice (manifestată prin strănut, nas înfundat şi curgător, mâncărimi ale nasului). Acţionează prin blocarea leucotrienelor - substanţele ce agravează astmul bronşic, astfel reducând inflamaţia ce tinde să închidă căile aeriene şi relaxând pereţii bronşici pentru a permite pătrunderea unei cantităţi de aer mai mare în plămâni.

Important de ştiut

Singulair ameliorează simptomele unei crize în desfăşurare dar nu poate opri atacul de astm. Pentru aceasta administraţi bronhodilatatorul inhalator cu acţiune rapidă prescris de medicul dumneavoastră.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă luaţi Singulair pentru tratarea astmului bronşic administraţi seara; dacă folosiţi doar pentru tratamentul alergiei, puteţi lua în orice moment al zilei.

Granulele pot fi administrate direct în gura copilului sau amestecate cu o lingură de mere rase, morcovi, orez sau îngheţată.

Nu deschideţi plicul decât înaintea utilizării. Toată doza trebuie administrată în maxim 15 minute. Nu păstraţi medicamentul în amestec cu mâncarea.

Granulele orale nu trebuiesc dizolvate în lichid dar copilul poate bea lichide după ce înghite granulele. Le puteţi administra independent de mese, totuşi pentru a diminua problemele gastrice e de preferat să le administraţi cu masa.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare??

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- febră, simptome similare răcelii, bătăi cardiace rapide
- agravarea wheezingului (respiraţiei şuierătoare)
- dureri de stomac severe
- crampe musculare, amorţeli ale mâinilor sau picioarelor
- edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor)
- sângerări spontane, icter, urini închise la culoare
- convulsii
- agitaţie, comportament agresiv.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, dureri de cap, insomnii, oboseală, tuse, dureri de stomac, greață, vărsături.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale
Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Medicația trebuie urmată atât în crize cât și în perioada lipsită de simptome.

Nu reduceți dozajul și nu opriți nici un medicament pentru astm fără recomandarea medicului.

Dacă simptomatologia astmatică este precipitată de exercițiile fizice, continuați să administrați brohodilatatorul cu acțiune rapidă înaintea efortului chiar și pe durata tratamentului cu Singulair.

Dacă sunteți alergic la aspirină și celelalte antiinflamatoare nesteroidiene evitați-le în continuare deoarece Singulair nu combate această problemă.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului și recoltării de analize de sânge.

Informați medicul dacă simptomele de astm s-au agravat și folosiți agenții inhalatori în dozele maxime prescrise dumneavoastră.

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile.

S

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente
Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru astm bronșic: ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva), salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), salmeterol (Seretide, Serevent), terbutalină (Aironyl)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- rifampicină (Sinerdol).

Sarcina și alăptarea
Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Anunțați imediat medicul dacă sunteți gravidă sau intenționați să rămâneți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
- Comprimate

Adulți și adolescenți peste 15 ani
Se recomandă administrarea a 10 mg pe zi (seara), indiferent de prezența simptomelor de astm.

- Comprimate masticabile

Copii cu vârsta de 6-14 ani
Uzual se administrează 1 comprimat masticabil de 5 mg o dată pe zi (seara).

Copii cu vârsta de 2-5 ani
Se indică 1 comprimat masticabil sau un plic cu granule de 4 mg pe zi (seara).

- Granule

Copii de 1-2 ani
Se administrează câte un plic cu granule de 4 mg o dată pe zi, seara.

Supradozare
Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: somnolență, dureri abdominale, sete, pupile dilatate.

Sinopryl vezi Ranolip

Sintalgon

Denumire comună internațională: Methadonum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?
Sintalgonul este un analgezic foarte puternic, efectul său asupra durerii fiind comparabil cu cel al morfinei. Prezintă de asemenea proprietăți narcotice, musculotrope și spasmolitice. Este indicat în durerile post-traumatice, reumatice sau neoplazice, în colica renală sau biliară, infarct miocardic acut, edem pulmonar acut, tuse convulsivă, tuse neproductivă, tratament de dezintoxicare morfinică.

S

Important de ştiut

Medicamentul poate determina dependenţă şi toleranţă la utilizarea pe termen lung, fiind necesare doze din ce în ce mai mari pentru a-şi face efectul.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală cu sau fără alimente, conform prescripţiei.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- respiraţii rare
- dureri în piept intense, transpiraţii, greaţă, vărsături, tensiune arterială modificată
- tulburări de vedere, diplopie (vedere dublă)
- confuzie, convulsii
- creşterea debitului urinar sau retenţie urinară.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, pierderea poftei de mâncare, constipaţie, ameţeli, dureri de cap, euforie, palpitaţii, mâncărimi.

S

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, abdomen acut chirurgical, afecţiuni cardiace decompensate, traumatisme craniocerebrale, stază bronşică, septicemie, la sugari şi copii sub 4 ani.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, tumori cerebrale, leziuni ale creierului sau presiune crescută intracraniană, probleme respiratorii, astm bronşic, probleme cu prostata sau la urinat, hipertiroidie, anxietate, boală Addison, istoric de convulsii, intervenţii chirurgicale recente asupra tractului gastrointestinal.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu Sintalgon.

Deoarece medicamentul poate favoriza constipaţia se recomandă practicarea regulată a exerciţiilor fizice şi un aport crescut de lichide, fructe şi alte alimente bogate în fibre alimentare.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Folosiţi metode contraceptive eficiente pentru a evita sarcina.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică, spuneţi medicului că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- morfină (Sevredol, Vendal)
- rifampicină (Sinerdol)
- fenitoin (Phenhydan)
- efavirenz (Stocrin, Sustiva)
- ritonavir (Norvir)
- zidovudină (Retrovir)
- lamivudină (Epivir, Zeffix)
- naltrexonă (Revia)
- nevirapin (Viramune)
- pentazocin (Fortral, Fortwin, Saldoren)
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset)
- fluvoxamină (Fevarin)
- thiopental
- cimetidină
- fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucovim, Mycomax, Mycosyst)
- ketorolac (Ketanov, Ketorol)
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), gatifloxacin (Bonoq), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- oxybat sodic (Xyrem).

S

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Analgezie (calmarea durerii)

Dozele trebuiesc individualizate datorită dezvoltării în timp a toleranţei. Se pot prescrie 1-4 comprimate pe zi. Nu se vor depăşi doza de 10 mg (4 comprimate) o dată sau 40 mg (16 comprimate) pe zi.

Copii peste 4 ani

Se poate administra ¼-1 comprimat pe zi, în funcţie de vârstă.

Sevraj la narcotice

Iniţial se administrează 15-20 mg pe zi (uneori chiar şi doze de 40 mg pe zi) după care, în funcţie de evoluţie se scad lent dozele.

Durata tratamentului de detoxifiere este de maxim 21 zile. Nu se repetă tratamentul timp de 4 săptămâni.

Tratament de întreţinere după renunţarea la narcotice

Dozele trebuiesc individualizate. De obicei se administrează 20-40 mg la fiecare 4-8 ore după oprirea heroinei urmând să se ajusteze dozele la nevoie până la 120 mg pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: respiraţii şi bătăi cardiace rare, pupile mici punctiforme, piele vânătă, umedă şi rece, spasme musculare, pierderea conştienţei, somn profund.

S

Sintenal vezi Simvastatin

Sintocalmin vezi Algocalmin

Sintrom vezi Acenocumarol

Siofor vezi Metformin

Sirofer vezi Ascofer

Sirogal

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Kaliu sulfogaiacolic + Benzoat de sodiu + Tinctură de aconit)

Forme de prezentare: Sirop

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sirogal este un antitusiv şi expectorant cu acţiune blândă indicat în bronşite acute şi cronice, bronşiectazii, abcese pulmonare.

Important de ştiut

Se recomandă prudenţă în administrarea produsului la diabetici întrucât conţine zahăr.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, greaţă, pierderea poftei de mâncare.

S

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni semnificative ale Sirogalului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Discutaţi cu medicul dumneavoastră dacă este necesar să administraţi Sirogal în timpul sarcinii sau lactaţiei.

Doze recomandate

Adulţi

Se pot administra 3-4 linguri pe zi.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Se indică 1-3 linguriţe pe zi.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Sistar vezi Felodipin

Skinoren

Denumire comună internaţională: Acidum azelaicum
Forme de prezentare: Gel, Cremă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Skinoren inhibă creşterea bacteriilor implicate în apariţia acneei, reduce inflamaţia şi normalizează procesul de cheratinizare a pielii. Este indicat în tratamentul topic (local) al acneei inflamatorii uşoare sau moderate şi al pustulelor (veziculelor pline cu puroi) sau papulelor (băşicuţelor) din acneea rozacee.

Important de ştiut

Aplicaţi regulat Skinoren chiar dacă nu observaţi nici o schimbare imediată. Pot fi necesare până la 4 săptămâni pentru apariţia efectelor.

Administrarea corectă

Aplicaţi crema sau gelul de 2 ori pe zi pe zonele afectate de acnee, curăţate bine în prealabil şi uscate (puteţi spăla faţa cu apă sau un produs demachiant care nu irită pielea şi nu îi modifică pH-ul). Masaţi uşor până la absorbţia completă a medicamentului. Spălaţi-vă pe mâini după terminarea operaţiunii.

Nu aplicaţi pansamente pe zonele tratate.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

S

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: erupţii roşii pe piele tranzitorii, hipopigmentare (decolorarea pielii), fotosensibilitate (sensibilitate la lumină), arsuri, înţepături, amorţeli sau mâncărimi locale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Nu aplicaţi crema sau gelul în ochi, nas, gură sau pe alte mucoase. Dacă din greşeală aţi adus în contact cu ochii, spălaţi cu apă din abundenţă. Consultaţi medicul dacă iritaţia ochilor persistă.

Dacă aveţi acnee rosacee evitaţi toate lucrurile ce vă provoacă înroşirea bruscă a feţei: alimentele şi băuturile fierbinţi, alimentele condimentate, alcoolul. Evitaţi de asemenea produsele de curăţare a feţei pe bază de alcool, soluţii astringente, abrazive sau pentru peeling (descuamare).

Uneori Skinoren poate determina local mâncărimi, arsuri sau înţepături în primele săptămâni de utilizare. Consultaţi medicul dacă acestea persistă sau se accentuează; poate fi necesară reducerea dozajului la o singură administrare zilnică sau chiar oprirea temporară a tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni semnificative ale Skinorenului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Efectele administrării Skinorenului pe durata sarcinii sau lactaţiei nu au fost suficient studiate. Dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată informaţi imediat medicul.

Medicamentul poate trece în cantităţi reduse în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

S

Doze recomandate

• Cremă

Acnee

Crema se aplică local de 2 ori pe zi (dimineața și seara) pe o durată de până la 6 luni.

• Gel

Acnee rozacee

Gelul se aplică local de 2 ori pe zi (dimineața și seara) timp de până la 3 luni.

Supradozare

Supradozarea este puțin probabilă. Totuși dacă pielea devine foarte iritată, opriți administrarea și consultați imediat medicul.

Smooderm vezi Retin-A

Solian

Denumire comună internațională: Amisulpridum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate divizabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Solian este un neuroleptic indicat în tratamentul psihozelor și schizofreniei, pentru combaterea delirului, halucinațiilor, tulburărilor de gândire, inhibiției emoționale și sociale.

Important de știut

Asocierea alcoolului cu acest medicament poate avea efecte toxice asupra sistemului nervos central.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Dacă săriți o doză – și au trecut mai puțin de 2 ore, luați doza obișnuit. Dacă însă au trecut peste 2 ore de la momentul în care trebuia să administrați doza, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

S

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- rigiditate musculară, tremor, hipersalivație, febră inexplicabilă, pierderi ale conștienței
- mișcări involuntare ale limbii și feței
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: agitație, insomnie, somnolență, amețeli, hipotensiune arterială, bătăi cardiace lente, greață, vărsături, constipație, tulburări ale ciclului menstrual, galactoree (secreție lactată anormală), ginecomastie (creșterea în dimensiuni a glandei mamare), mastodinii (dureri de sân), disfuncții de orgasm sau potență, creștere în greutate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, sarcină sau lactație, tumoră secretantă de prolactină, cancer la sân, feocromocitom, insuficiență renală severă.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți tulburări de ritm cardiac (ex. bradicardie – sub 55 bătăi cardiace pe minut, interval QT prelungit pe electrocardiogramă), afecțiuni severe ale rinichilor, feocromocitom, boală Parkinson sau istoric de convulsii, cancer la sân, prolactinom.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului și recoltării de analize de sânge.

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați administrarea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Solian nu trebuie administrat în combinație cu următoarele medicamente întrucât pot apare reacții adverse severe:

- antiaritmice: amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină, digoxin (Lanoxin), flecainidă (Tambocor), procainamidă, sotalol

S

(Sotagamma)
- unele neuroleptice: clorpromazin (Plegomazin), levomepromazin, sulpiridă (Eglonyl), tiaprid (Tiapridal), haloperidol (Haldol)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid), moxifloxacină (Avelox), spiramycină (Rovamycine)
- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- agonişti dopaminergici fără levodopa: amantadină (Viregyt), bromocriptină, cabergolină (Dostinex), entacapon (Comtan, Comtess, Stalevo), piribedil (Pronoran), pramipexol (Sifrol, Mirapexin), selegilină (Cognitiv, Selegos, Jumex)
- vincamină (Oxybral)
- Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:
- antagonişti ai canalelor de calciu: diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- clonidină
- digoxin (Lanoxin)
- diuretice
- corticosteroizi: prednison

Sarcina şi alăptarea
Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

S

Doze recomandate
Inhibiţie emoţională şi socială

Dozele recomandate pot varia de la 50 la 300 mg pe zi în funcţie de severitatea afecţiunii şi răspuns, administrate într-o singură priză zilnică.

Episoade psihotice acute

La debutul tratamentului se pot prescrie 400-800 mg pe zi în 1-2 prize. Dacă se consideră necesar se poate creşte doza, fără a depăşi însă 1200 mg. După controlarea simptomelor, se modifică doza în funcţie de răspuns alegând doza cea mai mică ce se dovedeşte eficientă.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: hipotensiune arterială, tremor, letargie, sedare, comă.

Solpadeine

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Paracetamol + Fosfat de codeină + Cafeină)

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate efervescente, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Solpadeine conţine 3 compuşi activi. Este indicat pentru calmarea durerilor reumatice, dentare, menstruale, sinusale, migrenoase sau nevralgice şi ameliorarea simptomelor de răceală şi gripă.

Important de ştiut
Orice durere de cauză necunoscută sau febră care persistă mai mult de 3 zile trebuie anunţată medicului pentru evaluare.

Administrarea corectă
Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi capsulele sau comprimatele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Dizolvaţi comprimatele efervescente într-un pahar de apă şi administraţi imediat.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – acest medicament se administrează la nevoie, nu mai mult de 4 ori pe zi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

S

Ce efecte adverse pot apare?
În general Solpadeine este bine tolerat. Totuşi încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia efectele adverse severe ale paracetamolului:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), urini închise la culoare, scaune decolorate, dureri abdominale, oboseală marcată
- dureri de spate, scăderea cantităţii de urină

- colorarea albăstruie a pielii şi unghiilor, dispnee (dificultăţi respiratorii), ameţeli severe, dureri de cap, slăbiciune generalizată

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, somnolenţă, greaţă, vărsături, constipaţie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, boli severe de ficat sau rinichi, copii cu vârsta sub 7 ani, criză de astm bronşic.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, sunteţi însărcinată sau alăptaţi.

Nu combinaţi mai multe medicamente care conţin paracetamol.

Evitaţi consumul de alcool întrucât poate fi toxic pentru ficat când se asociază cu paracetamolul.

Consumul excesiv de ceai sau cafea concomitent cu administrarea de Solpadeine poate produce iritabilitate sau nervozitate.

Nu administraţi doze mari de medicament sau pe perioade îndelungate fără a consulta medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Paracetamolul poate interacţiona cu următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- barbiturice: fenobarbital
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- rifampicină (Sinerdol), isoniazidă
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu poate fi administrat în primele luni de sarcină decât dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate, comprimate efervescente

Adulţi şi copii peste 12 ani

Se pot administra 2 tablete de 1-4 ori pe zi, la intervale mai mari de 4 ore.

Copii cu vârsta de 7-11 ani

Se indică ½-1 tabletă de 1-4 ori pe zi, la intervale de cel puţin 4 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării cu paracetamol pot include: greaţă, vărsături, transpiraţii profuze, confuzie, bătăi cardiace neregulate, hipotensiune arterială.

Solpaflex vezi Ibuprofen

Solu-medrol vezi Medrol

Sorel vezi Daivonex

Sortis

Denumire comună internaţională: Atorvastatinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sortis inhibă o enzimă implicată în sinteza colesterolului. Este indicată în reducerea nivelelor sangvine de LDL-colesterol şi trigliceride la persoanele la care modificarea dietei nu a avut nici un rezultat. Prin aceste efecte, Sortis reduce riscul de atac de cord, atac cerebral sau tromboză (blocarea vaselor prin cheaguri de sânge). Persoanele cu vârsta peste 55 ani, fumători, cu hipertensiune arterială, nivele ale HDL-colesterolului (colesterolului cu densitate crescută, protector pentru organism) scăzute şi istoric familial de boli cardiovasculare la vârste tinere pot avea cele mai multe beneficii din administrarea acestui medicament.

Important de ştiut

Tratamentul cu statine nu reprezintă un înlocuitor al dietei fără grăsimi, exerciţiilor fizice regulate şi scăderii în greutate, ci doar un adjuvant al acestora. În consecinţă aplicaţi modificările stilului de viaţă recomandate de medic şi pe durata tratamentului cu Sortis.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi (seara) sau conform prescripţiei, cu sau fără alimente.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Nu folosiţi suc de grapefruit pentru administrare deoarece acesta poate creşte nivelul medicamentului în sânge şi consecutiv riscul de reacţii adverse.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- afectarea ficatului: icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), scaune decolorate, urini închise la culoare, oboseală
- pancreatită: dureri abdominale severe, greaţă, vărsături
- crampe sau slăbiciune musculară, febră.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, greaţă, vărsături, constipaţie, diaree, dureri abdominale, tulburări de vedere date de cataractă, fotosensibilitate (sensibilitate la lumină), impotenţă, alopecie (căderea părului).

S

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, lactaţie, boli de ficat active.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli endocrine sau metabolice, hipotensiune arterială, boli de ficat sau rinichi, convulsii necontrolate, traumatisme, intervenţii chirurgicale recente, transplant de organ, infecţii.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Continuaţi să luaţi Sortis chiar dacă vă simţiţi bine întrucât majoritatea oamenilor cu nivele înalte ale colesterolului nu au simptome.

Deoarece Sortis poate afecta ficatul, înainte de începerea tratamentului şi periodic după aceea trebuie să efectuaţi analize de sânge pentru evaluarea enzimelor hepatice (TGO, TGP). Dacă acestea vor creşte semnificativ medicul vă va recomanda să opriţi tratamentul.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului pentru a nu creşte riscul de lezare a ficatului.

Atorvastatin poate provoca leziuni ale muşchilor, în special dacă este administrat în doze mari. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri musculare generalizate.

Consultaţi periodic un medic oftalmolog deoarece Sortis poate favoriza apariţia cataractei.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică, opriţi câteva zile administrarea medicamentului conform indicaţiilor medicului.

Evitaţi expunerea prelungită la soare, purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare deoarece acest medicament vă poate creşte sensibilitatea la razele UV.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- fibraţi: bezafibrat (Regadrin), ciprofibrat (Lipanor), fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor)
- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm)
- inhibitori ai proteazei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucovim, Mycomax, Mycosyst)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax), rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- bosentan (Tracleer)
- amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), chinidină, digoxin (Lano-

S

xin), flecainidă (Tambocor), procainamidă, sotalol (Sotagamma)
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- cimetidină
- imatinib (Glivec)
- contraceptive orale.

Sarcina şi alăptarea

Nu luaţi Sortis dacă sunteţi gravidă deoarece fătul are nevoie de suficient colesterol pentru a se dezvolta. Folosiţi metode contraceptive de barieră eficiente pe durata tratamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi sarcina.

Nu alăptaţi pe durata acestui tratament.

Doze recomandate

Adulţi

Se începe tratamentul cu doze de 10, 20 sau 40 mg (pentru persoanele la care se doreşte reducerea LDL-colesterolului seric cu mai mult de 45%) apoi se continuă cu 10-80 mg pe zi.

Copii cu vârsta de 10-17 ani

Iniţial se administrează 10 mg pe zi, apoi dacă este necesar se poate creşte până la maxim 20 mg pe zi.

Dozele se ajustează la intervale de minim 4 săptămâni în funcţie de valorile colesterolului.

Supradozare

Nu există date despre simptomele supradozării totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

S

Sotret vezi Roaccutane

Spasmocalm vezi No-Spa

Spasmomen

Denumire comună internaţională: Otilonium bromidum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Spasmomen reduce spasmele musculaturii netede a tractului digestiv. Poate fi administrat în sindromul de colon iritabil şi alte afecţiuni spastice ale tractului intestinal distal. Este indicat de asemenea în pregătirea pacientului pentru explorările endoscopice.

Important de ştiut

Înaintea iniţierii tratamentului cu Spasmomen informaţi medicul dacă aţi fost diagnosticat cu stenoză pilorică, glaucom sau hipertrofie de prostată.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei efectelor adverse mai puţin severe (dureri de cap, ameţeli, greaţă, vărsături, discomfort abdominal) puteţi continua administrarea Spasmomenului, dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni semnificative ale Spasmomenului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Deşi studiile pe animale au arătat că Spasmomen nu produce leziuni fătului, totuşi nu administraţi în sarcină decât dacă este necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

S

Doze recomandate
Uzual se recomandă câte 1 comprimat de 2-3 ori pe zi.

Supradozare
Nu există date legate de supradozare dar anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Spersadex

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Cloramfenicol + Dexametazonă)

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Spersadex este o combinaţie de antibiotic şi corticosteroid. Este indicat în tratamentul inflamaţiilor oculare acute sau cronice (irite, iridociclite, conjunctivite, blefarite, unele forme de keratită) deoarece combate roşeaţa, iritaţia sau discomfortul ocular şi previne lezarea ireversibilă a ochiului.

Important de ştiut
Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

Administrarea corectă
Administraţi medicamentul în ochiul afectat de 3-5 ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la administrarea medicamentului.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 minute presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi, în timpul aceleiaşi zile. Totuşi, dacă vă amintiţi a doua zi, săriţi doza pe care aţi uitat-o şi administraţi medicamentul în continuare

S

conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi flacoanele nedeschise la frigider (2-8°). După deschidere puteţi păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- greaţă, vărsături, dureri oculare, vedere slabă sau înceţoşată, orbire.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tulburări de vedere temporare, arsuri sau înţepături oculare, prurit (mâncărimi) şi înroşirea ochilor, ochi umezi sau uscaţi, senzaţie de corp străin în ochi.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţele active, procese tuberculoase ce afectează structurile ochiului, keratită acută virală dată de virusul herpetic (infectarea corneei cu virus herpetic) sau un alt virus, leziuni oculare determinate de ciuperci, antecedente în familie de supresie a măduvei osoase.

Atenţionări speciale
Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament, folosiţi lentile de contact sau aveţi cataractă, glaucom, infecţie herpetică sau tuberculoasă a ochiului, diabet zaharat tip 2.

Dexametazona, ca şi ceilalţi corticosteroizi poate determina cataractă sau o poate agrava. Informaţi medicul dacă suferiţi de cataractă şi mergeţi la control ori de câte ori vi se comunică.

Purtarea lentilelor de contact pe durata tratamentului cu corticosteroizi poate creşte riscul de infectare a ochiului. Discutaţi cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor şi beneficiilor ce le implică folosirea lentilelor.

Nu administraţi mai frecvent sau pe o perioadă mai îndelungată decât cea indicată de medic pentru a evita reacţiile adverse aferente.

Dacă folosiţi şi alte picături sau unguente pentru ochi, aşteptaţi cel puţin 5 minute între cele două administrări.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare,

S

de aceea se recomandă prudență în efectuarea activităților care implică atenție deosebită.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Administrați celelalte picături sau unguente oftalmice la interval de cel puțin 5 minute.

Sarcina și alăptarea

Studiile pe animale au arătat că acest medicament poate produce leziuni asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Efectele la om nu au fost încă stabilite totuși nu luați medicamentul dacă sunteți gravidă fără a avea aprobarea medicului.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Uzual se administrează câte 1 picătură în ochiul afectat de 3-5 ori pe zi sau conform indicației medicului.

Supradozare

Deși nu sunt disponibile suficiente date privind supradozarea, anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Spiriva

Denumire comună internațională: Tiotropium
Forme de prezentare: Capsule cu pulbere inhalatorie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Spiriva este un medicament anticolinergic ce îmbunătățește respirația prin efectul său dilatator asupra bronșiilor. Este benefic pentru tratarea simptomelor bolii pulmonare obstructive cronice (BPOC), inclusiv bronșită cronică și emfizem pulmonar.

S

Important de știut

Medicamentul nu poate stopa o criză astmatică în desfășurare de aceea purtați întotdeauna la dumneavoastră agentul inhalator prescris de medic pentru situațiile de urgență.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale inhalatorie o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore.

Nu înghițiți capsulele; acestea se administrează folosind un dispozitiv inhalator special.

Nu luați capsula din ambalaj decât imediat înaintea utilizării. Dacă expuneți la aer o a doua capsulă atunci când o scoateți pe cea menită administrării, este recomandat să o aruncați. Nu păstrați capsula pentru mai târziu.

După îndepărtarea foliei, toate capsulele rămase trebuiesc administrate în interval de 5 zile.

Plasați capsula în dispozitivul inhalator pentru ca conținutul ei să poată fi inhalat imediat în plămâni prin piesa bucală. Mai întâi expirați rar și adânc, departe de piesa bucală apoi plasați această piesă între buze, având capul ridicat. Trageți adânc și lent aer în piept. În mod normal se aude cum vibrează capsula în inhalator. Țineți respirația cât mai mult timp apoi expirați încet prin gura întredeschisă până simțiți că ați eliminat tot aerul.

Pentru a fi siguri că întreaga cantitate de medicament din capsulă a fost inhalată, repetați operațiunea mai sus descrisă.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Spălați dispozitivul inhalator o dată pe lună conform instrucțiunilor furnizate de producător. Un dispozitiv poate fi folosit până la un an, după care este nevoie să fie înlocuit.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- wheezing (respirație șuierătoare)
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- dificultăți la urinat
- dureri sau depozite albicioase la nivelul limbii sau gurii
- depresie.

S

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: tulburări de vedere, constipație, uscăciunea gurii, dureri musculare, epistaxis (sângerări din nas), rinoree (nas curgător), dureri în gât, dureri de stomac, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă și produsele ce conțin atropină sau ipratropiu (Atrovent, Berodual, Ipravent).

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți glaucom, boli de rinichi, prostată mărită de volum, criză de astm bronșic sau probleme respiratorii severe.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului și recoltării de analize de sânge.

Întrucât acest medicament vă poate da tulburări de vedere, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Nu consumați alcool pentru a nu afecta mai mult vederea.

Evitați contactul Spirivei cu ochii întrucât pot apare dureri oculare sau tulburări de vedere. Anunțați imediat medicul dacă se întâmplă asta.

Spiriva nu trebuie utilizată la copii deoarece siguranța și eficacitatea lui nu au fost stabilite pentru această categorie.

Vârstnicii ar trebui să administreze medicamentul cu precauție datorită sensibilității lor la efecte adverse, îndeosebi constipație sau infecții ale tractului urinar.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Spiriva nu trebuie administrată în combinație cu alte medicamente anticolinergice (ex. Buscopan, Colobutine, Colospasmin, Debridat, Ibutin, No-Spa, Papaverină, Scobutil) întrucât poate determina reacții adverse severe.

S

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată sau intenționați să deveniți mamă anunțați medicul curant pentru a stabili dacă beneficiile administrării acestui medicament depășesc riscurile.

Nu se cunoaște dacă Spiriva poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Inhalați conținutul unei capsule o dată pe zi, utilizând dispozitivul inhalator.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: modificări de comportament, constipație severă, dureri de stomac, tremor.

Spironolactona

Denumire comună internațională: Spironolactonum

Alte denumiri comerciale: Alspiron, Verospiron

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Spironolactona este un diuretic ce economisește potasiul pentru organism. Acționează prin blocarea unui hormon – aldosteronul – care reține apa în organism. Datorită efectului diuretic este recomandată în tratarea tumefacțiilor și retenției lichidiene din ciroza hepatică, insuficiența cardiacă, sindromul nefrotic și alte boli renale cu pierdere de proteine. Poate fi folosit de asemenea cu succes în tratamentul hipertensiunii arteriale singur sau în combinație cu alte medicamente antihipertensive. Alte indicații includ prevenirea sau tratarea nivelelor reduse de potasiu în sânge și combaterea secreției excesive de aldosteron de către glandele suprarenale.

Important de știut

Dacă luați Spironolactonă pentru controlarea valorilor tensionale trebuie să știți că efectele ei maximale se pot lăsa așteptate chiar și câteva săptămâni, în condițiile în care dumneavoastră luați regulat medicamentul. Continuați tratamentul chiar dacă vă simțiți bine deoarece acest medicament nu poate vindeca hipertensiunea arterială ci doar o poate controla.

Administrarea corectă

Administrați pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveți probleme cu stomacul luați medicamentul cu alimentele.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

S

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- îngroşarea vocii, uscăciunea gurii, sete intensă
- respiraţii rapide, sacadate, dureri de cap, lentoare în gândire, tremor
- bătăi cardiace rare, neregulate sau frecvente
- slăbiciune musculară inexplicabilă, oboseală neobişnuită
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), urini închise la culoare, scaune decolorate

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri abdominale, diaree, urinări frecvente, mărirea sânilor, scăderea libidoului, neregularităţi ale ciclului menstrual, amorţeli, dureri de cap, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, incapacitate de urinare, probleme severe de rinichi, nivele ale potasiului în sânge foarte ridicate, administrare de suplimente alimentare cu potasiu, alte diuretice ce economisesc potasiul în organism sau alte blocante ale aldosteronului (ex. eplerenon – Inspra).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, rinichi, inimă sau plămâni, diabet zaharat, nivele reduse ale sodiului în sânge sau valori ridicate ale ureei serice.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Spironolactona poate creşte cantitatea de urină şi de aceea veţi urina mai frecvent decât înaintea administrării lui. Pentru a nu avea probleme în timpul nopţii, administraţi ultima priză zilnică de medicament cu circa 4-5 ore înainte de culcare.

Efectul diuretic se instalează lent (după 2-4 zile de tratament) şi este relativ durabil (2-3 zile după oprirea medicaţiei).

Monitorizaţi atent valorile tensiunii arteriale şi greutăţii. Informaţi medicul dacă luaţi brusc în greutate şi vi se umflă picioarele.

Deoarece medicamentul poate accentua deshidratarea în condiţiile în care transpiraţi excesiv, vărsaţi sau aveţi scaune diareice, asiguraţi-vă că nu vă expuneţi la temperaturi ridicate şi consumaţi suficiente lichide pentru a acoperi necesarul. Identificaţi din timp semnele deshidratării (ex. sete, uscăciunea gurii, slăbiciune, crampe musculare, urinări reduse cantitativ, bătăi cardiace rapide, nelinişte) pentru a lua măsuri înaintea apariţiei complicaţiilor.

În timpul tratamentului cu spironolactonă evitaţi suplimentele cu potasiu sau înlocuitorii ai sării de bucătărie pe bază de potasiu. Anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi neliniştit, confuz, aveţi furnicături în mâini şi picioare, senzaţie de picioare grele, bătăi cardiace rare sau neregulate.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic pentru a vi se măsura tensiunea arterială şi a vi se evalua funcţia rinichilor şi nivelul potasiului în sânge.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică, spuneţi medicului că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli şi letargie, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile. Ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun pentru a nu scădea brusc tensiunea arterială.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- ACTH – hormon adrenocorticotropic (Synacthen)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol)
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- barbiturice: fenobarbital, thiopental
- narcotice
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- imunosupresoare: tacrolimus (Advagraf, Prograf), sirolimus (Rapamune)
- digoxin, chinidină
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril

(Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)

- antagonişti ai receptorului pentru angiotensina II: eprosartan (Teveten), irbesartan (Aprovel, Karvea), losartan (Cozaar, Lorista), olmesartan (Santini), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), valsartan (Diovan)
- blocante ale aldosteronului: eplerenon (Inspra)
- epinefrină (Adrenalina, Anapen)
- relaxante ale musculaturii
- suplimente cu potasiu.

Sarcina şi alăptarea

Dacă aţi rămas însărcinată sau intenţionaţi să deveniţi mamă în curând, anunţaţi medicul pentru a discuta cu acesta riscurile şi beneficiile ce le implică administrarea Spironolactonei.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Edeme (tumefacţii ale mâinilor şi picioarelor)

Adulţi

Iniţial se administrează 100 mg pe zi divizate în 2-3 prize cel puţin 5 zile, apoi ca tratament de întreţinere se continuă cu 75-400 mg în 2-4 prize în funcţie de răspuns.

Copii

Doza recomandată este de 3,3 mg/kg/zi în 1-4 prize.

Hipertensiune arterială

Adulţi

Iniţial sunt necesare doze de 50-100 mg pe zi în una sau mai multe doze cel puţin 2 săptămâni, apoi se ajustează în funcţie de valoarea tensiunii arteriale.

Copii

Uzual se folosesc doze de 1-2 mg/kg/zi în una sau mai multe prize.

Nivele scăzute ale potasiului în sânge (hipopotasemie)

Adulţi

Se indică 25-100 mg pe zi în una sau mai multe prize.

Secreţie excesivă de aldosteron în afecţiunile glandelor suprarenale (hiperaldosteronism primar)

La adulţi se pot administra 100-400 mg pe zi timp de 4 zile (test

scurt) sau 3-4 săptămâni (test lung).

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap, greaţă, vărsături, slăbiciune musculară.

Spitomin vezi Stressigal

Sporidex vezi Cefalexina

Sporilin vezi Orungal

Stalevo

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Levodopum + Carbidopum + Entacaponum)

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Stalevo este o combinaţie de 3 substanţe active folosită în tratamentul bolii Parkinson sau a altor boli ce evoluează simptome similare (ex. tremor, rigiditate şi slăbiciune musculară, lentoare în mişcări, dificultăţi la mers). Acestea sunt induse de cantitatea insuficientă a dopaminei la nivelul creierului. Levodopa este transformată în dopamină, ameliorând simptomatologia iar carbidopa şi entacapon cresc cantitatea de levodopa convertită la dopamină.

Important de ştiut

Dacă anterior administrării acestui produs eraţi în tratament doar cu levodopa, aşteptaţi minim 12 ore de la ultima doză de levodopa pentru a începe tratamentul cu Stalevo. De obicei, medicul preferă să reducă doza de levodopa înaintea iniţierii terapiei cu levodopa, carbidopa şi entacapon, tocmai pentru a preveni efectele adverse ale unei cantităţi prea mari de dopamină disponibilă.

Administrarea corectă

Dozajul se calculează în funcţie de severitatea bolii, tratamentele anterioare folosite, răspunsul la tratament şi eventualele efecte adverse.

Luaţi Stalevo pe cale orală de 2-3 ori pe zi la intervale de 4-8 ore sau conform indicaţiilor medicului, de preferinţă în fiecare zi la aceleaşi ore.

Evitaţi administrarea odată cu alimentele foarte bogate în proteine (ex. carne, peşte, produse lactate, seminţe şi fructe olea-

ginoase) datorită posibilei lor interacţiuni cu absorbţia medicamentului.

Administraţi Stalevo la interval de minim 2-3 ore de preparatele cu fier pentru a nu-i afecta absorbţia digestivă.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le zdrobi sau mesteca. Fiecare tabletă conţine o anumită doză de substanţe active. De fiecare dată când luaţi Stalevo luaţi numai o tabletă. Tableta nu trebuie împărţită sau ruptă în bucăţi mai mici.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă a mai rămas mai puţin de o oră până la următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept
- convulsii
- ameţeli puternice, pierderea conştienţei, febră ridicată, rigiditate musculară, transpiraţii profuze, respiraţii frecvente
- vărsături cu aspect de zaţ de cafea sau scaune negre ca păcura.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, dureri de cap, ameţeli, tulburări ale somnului, depresie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează Stalevo în caz de alergie cunoscută la vreuna din componente, glaucom cu unghi îngust, boală severă de ficat, tumoră a glandelor suprarenale sau feocromocitom, tratament al depresiei cu inhibitori MAO (ai monoaminoxidazei), istoric de sindrom neuroleptic malign, o afecţiune musculară numită rabdomioliză non-traumatică în antecedente, melanom, istoric de cancer de piele sau leziuni cutanate încă nediagnosticate.

Atenţionări speciale

Înaintea iniţierii terapiei informaţi medicul dacă aveţi diabet zaharat, probleme cu glandele suprarenale sau glanda tiroidă, astm bronşic, emfizem pulmonar, glaucom, tulburări de ritm cardiac, angină pectorală sau boală cardiacă ischemică, infarct miocardic în antecedente, boli de rinichi sau de ficat, ulcer peptic, depresie, schizofrenie sau istoric de convulsii.

Dacă aveţi glaucom cu unghi deschis cronic este posibil să aveţi nevoie de ajustarea dozei de Stalevo şi determinarea periodică a presiunii intraoculare pe durata tratamentului.

Monitorizaţi tensiunea arterială mai ales dacă luaţi şi medicamente pentru hipertensiune arterială întrucât Stalevo poate accentua scăderea valorilor tensionale.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu creşteţi dozele fără aprobarea medicului şi nu întrerupeţi niciodată brusc administrarea medicamentului datorită riscului de agravare a stării dumneavoastră; reduceţi dozele treptat, conform indicaţiilor medicului.

Uneori se poate observa ieşirea de sub efectul terapeutic chiar înaintea administrării unei noi doze; dacă situaţia este greu de suportat, anunţaţi medicul şi nu modificaţi singur schema de tratament.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului şi recoltării de analize de sânge.

Anunţaţi imediat medicul dacă observaţi accentuarea mişcărilor involuntare, clipiri şi tresăriri frecvente ale pleoapelor, depresie, halucinaţii, idei suicidare, stare confuzională, pierderea conştienţei, tulburări de vedere, bătăi cardiace neregulate, amorţeli ale mâinilor şi picioarelor, sângerări spontane sau semne ale infecţiei.

Rar, reducerea dozelor sau întreruperea bruscă a tratamentului poate declanşa sindromul neuroleptic malign caracterizat prin stare confuzională, ameţeli puternice, pierderea conştienţei, febră ridicată, rigiditate musculară, transpiraţii profuze, respiraţii frecvente. Acesta trebuie tratat urgent la spital.

Stalevo poate determina ameţeli şi tulburări de vedere, de aceea evitaţi şofatul şi folosirea utilajelor periculoase până la epuizarea efectului. Nu consumaţi băuturi alcoolice în timpul tratamentului. Pentru a ameliora ameţelile şi durerile de cap, ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun.

Deoarece Stalevo poate creşte nivelele glicemiei se recomandă monitorizarea acesteia şi semnalarea simptomelor de diabet za-

harat (sete, apetit crescut, urinări frecvente) medicului curant.

Înaintea vreunei operații chirurgicale sau intervenții stomatologice informați medicul că luați medicamente pentru Parkinson.

Dacă în timpul tratamentului apar erecții prelungite și dureroase ce durează peste 4 ore, anunțați medicul.

Medicamentul poate colora transpirația, urina sau saliva în roșu, brun sau negru, fără a reprezenta un semnal de alarmă. Aveți grijă cu hainele dumneavoastră dacă observați acest efect.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- trihexifenidil (Romparkin)
- ampicilină (Ampiplus, Ephicilin, Epicocillin)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid)
- rifampicină (Sinerdol)
- izoniazidă
- cloramfenicol (Sificetina)
- probenecid
- haloperidol (Haldol)
- selegilină (Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos)
- amitriptilină sau alte antidepresive triciclice
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset)
- fenotiazine: clorpromazin (Plegomazin)
- alprazolam (Xanax)
- clorfeniramin
- antihipertensive: clonidină, metildopa (Dopegyt)
- fenilefrin (Nilefrin)
- digoxin
- fenitoin (Phenhydan)
- metoclopramid (Cerucal, Pramidin), papaverină, antiacide (Dicarbocalm, Maalox, Ulcerotrat)
- săruri de fier
- fitonadionă, vitamina B6.

Sarcina și alăptarea

Nu se administrează în sarcină decât dacă este absolut necesar. Discutați cu medicul dumneavoastră riscurile și beneficiile.

Stalevo poate fi excretat în lapte și de aceea se contraindică alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Medicul dumneavoastră vă va spune exact câte comprimate de Stalevo trebuie să luați în fiecare zi. În funcție de răspunsul dumneavoastră la tratament, acesta ar putea propune o scădere sau creștere a dozei, dar nu mai mult de 10 tablete pe zi.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare amețeli severe, bătăi cardiace rapide sau neregulate, fasciculații musculare, incapacitatea de a deschide ochii sau alte semne caracteristice unei concentrații crescute a levodopei în sânge; consultați imediat medicul.

Stamicin vezi Nistatina

Standacillin vezi Ampicilina

Stazepine vezi Carbamazepina

Stilnox

Denumire comună internațională: Zolpidemum

Alte denumiri comerciale: Hypnogen, Ladinox, Sanval, Zoldem, Zolpidem

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Stilnox este un sedativ hipnotic indicat în tratamentul problemelor de somn. Efectele sale asupra creierului permite adormirea mai rapidă și asigură un somn de mai lungă durată, fără treziri în cursul nopții.

Important de știut

Problemele de somn sunt de obicei temporare și necesită tratament pentru cel mult 1-2 săptămâni. Insomnia care durează mai mult poate indica alte afecțiuni medicale și trebuie anunțată medicului.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil pe stomacul gol - seara înainte de culcare. Nu luați cu alimente deoarece acestea ar putea întârzia efectele medicamentului.

Dacă săriți o doză – săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată și nu depășiți doza recomandată pe oricare 24 ore.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- comportament agresiv, agitaţie, halucinaţii, pierderea propriei identităţi, gânduri de sinucidere, depresie accentuată
- dureri în piept.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: somnolenţă în timpul zilei, ameţeli, probleme de echilibru, dureri de cap, pierderi de memorie, diaree, dureri de stomac, uscăciunea gurii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau la oxybat (Xyrem).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cu alcoolul sau substanţele stupefiante, sunteţi deprimat, aveţi boli de ficat, rinichi sau plămâni.

Luaţi Stilnox exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu creşteţi doza, nu luaţi mai frecvent sau pe o perioadă de timp mai lungă decât vă este recomandat şi nu întrerupeţi brusc tratamentul.

Prima administrare a medicamentului poate avea efecte reziduale a doua zi, de aceea acordaţi atenţie activităţilor cu risc efectuate în această perioadă.

Uneori pot apărea pierderi temporare de memorie după administrare. Nu luaţi Stilnox dacă nu puteţi garanta un somn de cel puţin 7-8 ore.

Informaţi medicul dacă după cel puţin 7-10 zile de administrare problemele dumneavoastră persistă sau chiar se agravează.

Nu se recomandă administrarea Zolpidemului pe termen lung (mai mult de 1 lună) deoarece poate da dependenţă. La întreruperea lui bruscă pot apare simptome de sevraj: greaţă, vărsături, dureri de stomac, înroşiri bruşte, transpiraţii, nervozitate, tremor, uneori convulsii. Dacă doriţi sistarea tratamentului reduceţi progresiv dozele pentru a preveni aceste reacţii. În primele 2 nopţi de la întreruperea lui este normal să revină problemele de somn; anunţaţi medicul dacă insomnia persistă.

După câteva săptămâni este posibil să nu mai obţineţi aceleaşi efecte terapeutice. Consultaţi medicul pentru schimbarea dozei.

Evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc când luaţi Stilnox deoarece acesta vă poate da ameţeli, confuzie, tulburări de vedere sau dureri de cap. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua somnolenţa.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă trebuie să ştiţi că puteţi fi mai sensibil la unele reacţii adverse, în special ameţelile severe şi confuzia. Pentru a le reduce din intensitate, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru anxietate: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar)
- relaxante musculare: suxametonă (Lysthenon), atracuriu (Tracrium), cisatracuriu (Nimbex), mivacuriu (Mivacron), pancuroniu (Pavulon), pipecuroniu (Arduan), vecuroniu (Norcuron), clorzoxazonă, baclofen (Lioresal), tetrazepam (Myolastan), tolperison (Mydocalm)
- analgezice (medicamente pentru durere): derivaţi de acid acetilsalicilic (Aspirină, Europirin, Rompirin, Upsarin), paracetamol (Efferalgan, Panadol, Sanador), preparate cu acid acetilsalicilic, cafeină şi paracetamol (Antinevralgic P, Fasconal M), metamizol sodic (Algocalmin, Novocalmin, Nevralgin, Piafen), dihidroergocriptină (Daverium), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra)
- clorpromazin (Plegomazin), risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset), amitriptilină, trazodonă (Trittico AC)
- antihistaminice: clemastin (Tavegyl), clorfeniramin, dimetinden (Fenistil), prometazină (Romergan), cetirizin (Alerid, Celerg, Letizen, Xyzal, Zyrtec), meclozin (Emetostop), azelastin (Allergodil), ciproheptadină (Biohept, Peritol), ketotifen (Frenasma, Ketof, Zaditen), loratadină (Claritine, Clarozone), desloratadină (Aerinaze, Aerius, Azomyr, Neoclarityn)
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- inhibitori ai proteazei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)
- oxybat sodic (Xyrem)
- rifampicină (Sinerdol).

S

Sarcina şi alăptarea
Anunţaţi imediat medicul dacă rămâneţi însărcinată sau plănuiţi să deveniţi mamă. Acest medicament poate prelungi somnul fătului atunci când este administrat în ultimele săptămâni de sarcină. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
Doza recomandată este de 10 mg administrată chiar înainte de culcare. Medicul vă poate prescrie doze mai mici dacă sunteţi vârstnic sau aveţi probleme cu ficatul. Nu luaţi mai mult de 10 mg pe zi.

Siguranţa şi eficacitatea administrării Stilnoxului la copiii sub 18 ani nu au fost stabilite.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include problemele respiratorii, somnolenţa, somnul profund şi chiar coma uşoară.

Stimuloton vezi Zoloft

Stocrin

Denumire comună internaţională: Efavirenzum
Alte denumiri comerciale: Sustiva
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Stocrin se administrează în combinaţie cu alte medicamente în încercarea de a controla evoluţia bolii şi a evita infecţiile fatale. Medicamentul interferă cu creşterea virusului HIV, fiind un inhibitor de revers-transcriptază non-nucleozidic.

Important de ştiut
Stocrin încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecţia HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact sexual ori contaminare sangvină.

Administrarea corectă
Luaţi acest medicament pe cale orală o dată pe zi, seara la culcare sau conform prescripţiei medicului. Administraţi cu un pahar mare de apă pe stomacul gol, cu cel puţin 1 oră înainte de masă sau 2 ore după. Alimentele, în special cele bogate în grăsimi, pot

creşte nivelele medicamentului în sânge şi implicit riscul de efecte adverse.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă mai sunt cel mult 2 ore până la administrarea următoarei doze, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- confuzie, modificări de comportament, pierderi de memorie, halucinaţii, depresie severă, gânduri de sinucidere
- oboseală inexplicabilă, tulburări de vedere, tinitus (ţiuituri în urechi)
- furnicături sau amorţeli ale mâinilor şi picioarelor
- icter, urini închise la culoare, scaune decolorate
- febră, frisoane, dureri persistente în gât, dureri sau slăbiciune musculară
- erupţie cutanată cu vezicule şi descuamări extinse
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: vise anormale, tulburări de somn, dureri de cap, vedere înceţoşată, dificultăţi de concentrare, greaţă, vărsături, diaree, redistribuirea ţesutului adipos de pe braţe şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau boală hepatică severă.

Atenţionări speciale
Stocrin nu se administrează niciodată singur în tratamentul infecţiei HIV, ci numai în combinaţie cu alte medicamente antiretrovirale.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, pancreatită, depresie, gânduri de sinu-

cidere, anxietate, manie, istoric de convulsii, nivele crescute ale colesterolului seric.

Luaţi Stocrin exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelul lui în organism este constant.

Schimbarea dozajului fără aprobarea medicului poate determina creşterea cantităţii de virus în organism, complicarea infecţiilor coexistente cu răspuns dificil la tratamentul antibiotic sau agravarea reacţiilor adverse.

Prezentaţi-vă din timp la medic sau farmacist atunci când medicamentul este pe cale de a se termina pentru o nouă prescripţie.

Dacă luaţi pentru prima oară medicamente pentru infecţia HIV este posibil să observaţi reapariţia simptomelor unei infecţii mai vechi (ex. tuse, probleme respiratorii, febră, tulburări de vedere, dureri de cap, infecţii de piele). Aceasta s-ar putea explica prin faptul că sistemul dumneavoastră imunitar începe să funcţioneze mai bine.

În primele 2-4 săptămâni de tratament pot apare ameţeli şi dificultăţi de concentrare care să contraindice şofatul şi manipularea utilajelor cu risc. Evitaţi în această perioadă consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă apar halucinaţii, modificări de comportament, stări depresive sau gânduri de sinucidere, anunţaţi imediat medicul pentru a revedea tratamentul. Este posibil ca toate acestea să fie efecte ale administrării medicamentului şi să dispară după oprirea lui.

Este important să vă prezentaţi periodic la medic pentru efectuarea analizelor de sânge sau ori de câte ori apar modificări ale stării dumneavoastră de sănătate. De reţinut că tratamentul anti-HIV poate creşte nivelele colesterolului, glicemiei şi acidului lactic.

Întrucât Stocrin poate determina ocazional convulsii, se recomandă monitorizarea atentă a tratamentului dacă aveţi istoric de convulsii şi luaţi anticonvulsivante.

Pentru a reduce riscul de transmitere a virusului HIV folosiţi întotdeauna măsuri protectoare de barieră eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale. În plus, Stocrin reduce eficacitatea anticoncepţionale şi creşte probabilitatea de apariţie a sarcinii.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Stocrin nu trebuie administrat în combinaţie cu următoarele medicamente întrucât poate determina reacţii adverse severe:

- benzodiazepine: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), lorazepam (Anxiar)
- derivaţi de ergotamină: dihidroergocriptină (Daverium)
- voriconazol (Vfend)

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru HIV: ritonavir – Norvir, amprenavir, fosamprenavir, indinavir, lopinavir, ritonavir, saquinavir
- antagonişti H1
- ciclosporină, antibiotice macrolide (ex. eritromicină, claritromicină), rifampicină
- sertralină (Serlift, Sertiva)
- anticoagulante orale (Trombostop, Sintrom)
- blocante de calciu (Diltiazem, Verapamil)
- fenitoină, fenobarbital, carbamazepină
- metadonă
- anumite medicamente pentru colesterol: atorvastatin, pravastatin, simvastatin
- contraceptive orale.

Sarcina şi alăptarea

Stocrin poate dăuna fătului. Evitaţi sarcina pe durata tratamentului. Dacă totuşi rămâneţi însărcinată, consultaţi medicul pentru a vedea care sunt riscurile şi beneficiile acestui tratament pe durata sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern dar pentru că virusul HIV se poate transmite prin lapte, se recomandă să se evite alăptarea.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 600 mg pe zi în priză unică şi în combinaţie cu alte medicamente pentru infecţia HIV.

Copii cu vârsta peste 3 ani

La copiii peste 3 ani şi cu greutatea de 10-40 kg se ajustează doza în funcţie de numărul de kilograme: între 13 şi 15 kg – 200 mg pe zi; între 15 şi 20 kg – 250 mg pe zi; între 20 şi 25 kg – 300 mg pe zi; între 25 şi 32,5 kg – 350 mg pe zi; între 32,5 şi 40 kg – 400 mg pe zi.

La copiii cu greutatea peste 40 kg se folosesc dozele pentru adulţi: 600 mg pe zi în priză unică.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, slăbiciune generalizată, confuzie, dificultăţi de concentrare, halucinaţii, contracţii musculare involuntare.

Strattera

Denumire comună internaţională: Atomoxetinum
Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Srattera este un inhibitor selectiv al recaptării norepinefrinei. Reechilibrează substanţele chimice la nivelul creierului şi prin aceasta stimulează atenţia şi puterea de concentrare, menţine interesul şi diminuă agitaţia. Este recomandat în tratamentul ADHD (tulburării cu hiperactivitate şi deficit de atenţie).

Important de ştiut

Deoarece Strattera poate afecta rata de creştere a copilului se recomandă ca aceasta să fie urmărită atent pe durata terapiei. Discutaţi cu medicul dacă copilul nu ia în greutate şi nu creşte corespunzător pentru a lua în considerare întreruperea medicaţiei.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveţi probleme cu stomacul luaţi Strattera cu alimentele.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată şi nu depăşiţi doza maximă pentru 24 ore.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri abdominale, urini închise la culoare, scaune decolorate, simptome ca de răceală, oboseală inexplicabilă, scădere în greutate, îngălbenirea pielii şi ochilor
- dureri în piept, bărbie sau mână stângă, bătăi cardiace rapide neobişnuite
- dureri de cap severe, slăbiciune pe o parte a corpului, confuzie, tulburări de vorbire, modificări de vedere, tremor

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe

S

continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: lipsa poftei de mâncare, greaţă, vărsături, constipaţie, uscăciunea gurii, dureri de stomac, ameţeli, iritabilitate, somnolenţă, oboseală, dureri de cap, tuse, otite, libido scăzut, modificări ale ciclului menstrual.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tratament în ultimele 14 zile cu inhibitori de monoaminoxidază, glaucom cu unghi îngust.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului anunţaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, inimă sau vase, hipertensiune arterială, bătăi cardiace rapide, tulburare bipolară (maniac-depresivă), tentative de sinucidere în antecedente, dificultăţi la urinat.

Strattera poate creşte frecvenţa inimii şi tensiunea arterială. Folosiţi cu precauţie dacă ştiţi că aveţi hipertensiune arterială, tahicardie (caracterizată prin bătăi cardiace rapide) sau alte boli de cardiovasculare.

Informaţi medicul dacă aţi luat în ultimele 14 zile medicamente din clasa inhibitorilor de monoaminoxidază întrucât combinaţia poate avea efecte adverse severe inclusiv febră înaltă, rigiditate a muşchilor, bătăi cardiace anormale, delir şi comă.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului şi recoltării de analize de sânge.

În timpul tratamentului pot apare ameţeli, dureri de cap, tulburări de vedere, confuzie şi pierderi ale conştienţei. Acestea pot fi accentuate de consumul de alcool, expunerea la căldură, exerciţiile fizice sau febră. Pentru a preveni efectele menţionate, evitaţi deshidratarea, consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile. Ridicaţi-vă încet din pat sau de pe scaun. Evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Strattera poate favoriza apariţia gândurilor şi comportamentelor suicidare la unii copii şi adolescenţi. Observaţi modificările bruşte de comportament (ex. depresia, anxietatea, atacurile de panică, iritabilitatea, nelinişte a) şi anunţaţi imediat medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi

S

vreunul din următoarele medicamente:
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- chinidină
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin) sau alte medicamente pentru astm bronşic (Aironyl, Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler, Seretide, Serevent, Spiriva)

Sarcina şi alăptarea

Nu există suficiente studii privitoare la administrarea în sarcină a acestui medicament. Dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată informaţi imediat medicul. Discutaţi cu acesta care sunt riscurile şi beneficiile administrării în timpul sarcinii.

Nu se cunoaşte dacă Strattera poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza zilnică poate fi luată în una (dimineaţa) sau 2 prize (dimineaţa şi seara).

Adulţi şi adolescenţi cu greutatea peste 70 kg

Doza zilnică iniţială uzuală este de 40 mg. După cel puţin 3 zile de administrare se poate creşte doza zilnică la 80 mg iar după încă 2-4 săptămâni – la maxim 100 mg.

Copii

Doza zilnică de început se calculează ca multiplu de 0,5 mg pentru fiecare kilogram corp. După cel puţin 3 zile se poate creşte doza la 1,2 mg/kg. Doza zilnică nu poate depăşi 1,4 mg/kg sau 100 mg.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 6 ani nu au fost stabilite.

S

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap severe, bătăi cardiace foarte rapide, comportament anormal, agitaţie, pupile dilatate, senzaţie de gură uscată.

Strepsils

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Alcool 2,4-diclorbenzilic + Amilmetacrezol; Flurbiprofenum; Hexilrezorcinolum)

Forme de prezentare: Pastile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

În farmacii se pot găsi variate forme de Strepsils: extra, clasic, intensive, lemon, mentol şi eucalipt, miere şi lămâie, orange vitamina C, plus. Sunt indicate în stomatite, faringite, faringo-amigdalite şi congestie nazală pentru efectul lor local analgezic (de calmare a durerii), antibacterian, imunostimulator sau decongestionant.

Important de ştiut

Dacă simptomatologia persistă trebuie consultat medicul.

Administrarea corectă

Se lasă să se dizolve lent în gură câte o pastilă la 2-3 ore, fără a depăşi doza maximă.

Dacă săriţi o doză – acest preparat poate fi folosit pe perioade scurte de timp. Nu luaţi mai mult de 8 pastile pe oricare 24 ore.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice severe: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţele active.

Atenţionări speciale

Luaţi Strepsils chiar de la apariţia primelor semne de dureri în gât sau discomfort nazal.

Dacă sunteţi diabetic ţineţi cont de cantitatea de zahăr furnizată de Strepsils (2,6 g de glucide pentru fiecare pastilă).

Pentru a evita riscul de înecare, administraţi Strepsils numai copiilor care pot dizolva singuri pastila fără a fi supravegheaţi.

S

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost descrise interacţiuni semnificative ale Strepsilsului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Cereţi sfatul medicului înainte de a lua acest medicament.

Nu se cunoaşte dacă Strepsils poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Lăsaţi să se dizolve lent în cavitatea bucală câte 1 tabletă la 2-3 ore, maxim 8 pastile pe zi.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privind supradozarea.

Stressigal

Denumire comună internaţională: Buspironum
Alte denumiri comerciale: Spitomin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Stressigal este un anxiolitic ce acţionează prin echilibrarea substanţelor din creier. Este indicat în caz de anxietate pentru a vă ajuta să gândiţi mai clar, să vă relaxaţi, să vă faceţi mai puţine griji şi să participaţi activ în viaţa de zi cu zi. Medicamentul vă poate reduce de asemenea nervozitatea, problemele de somn, transpiraţiile şi bătăile cardiace.

Important de ştiut

La începutul tratamentului este posibil ca anxietatea dumneavoastră să se accentueze. Efectul este doar tranzitor şi trebuie să aşteptaţi cel puţin 1-2 săptămâni pentru a obţine maximul de beneficii.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Este important să luaţi Stressigal mereu la fel în raport cu alimentaţia pentru ca medicamentul să se poată absorbi întotdeauna în aceeaşi cantitate.

Tabletele pot fi divizate pentru a obţine doza dorită de medicament.

Limitaţi consumul de grapefruit pe durata tratamentului deoarece acesta poate creşte cantitatea de Stressigal în sânge şi consecutiv riscul de efecte adverse.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- mişcări anormale şi dificile, tremor, rigiditate a muşchilor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: furie, ostilitate, nervozitate, tulburări de vedere, dificultăţi de concentrare, ameţeli, depresie, confuzie, diaree, uscăciunea gurii, greaţă, vărsături, dureri de stomac, insomnii, oboseală, parestezii (amorţeli), slăbiciune musculară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, tratament în ultimele 14 zile cu inhibitori ai monoaminoxidazei şi oxybat (Xyrem), boli severe de ficat sau rinichi.

Atenţionări speciale

Anxietatea sau tensiunea legată de stresul zilnic nu necesită neapărat tratament cu anxiolitice. Discutaţi aceste aspecte cu medicul dumneavoastră.

Stressigal trebuie luat zilnic pentru a preveni simptomele caracteristice anxietăţii. El nu poate acţiona dacă se administrează doar la nevoie, când simptomele sunt prezente.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi sau ficat, boală Parkinson, tulburare bipolară (maniac-depresivă) sau sunteţi consumator cronic de alcool şi substanţe interzise.

Dacă sunteţi în tratament cu alte anxiolitice nu le întrerupeţi brusc înainte de a începe administrarea Stressigalului. Pentru a preveni simptomele de sevraj reduceţi dozele treptat şi abia apoi treceţi pe Stressigal. Dacă apar simptome severe la oprirea anxioliticului anunţaţi imediat medicul.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului şi recoltării de analize pentru funcţia renală şi hepatică.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, dureri de cap, tulburări de vedere şi chiar confuzie, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Stressigal nu trebuie administrată în combinaţie cu inhibitori ai monoaminoxidazei (ex. furazolidon, linezolid –Zyvoxid, selegilin) şi oxybat întrucât pot apare reacţii adverse severe.

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- clozapin (Leponex)
- inhibitori ai recaptării serotoninei: escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- trazodonă (Trittico AC)
- benzodiazepine: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar)
- acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil)
- haloperidol (Haldol)
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- rifampicină (Sinerdol)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax) şi alte antibiotice macrolide
- inhibitori ai proteazei HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin), itraconazol (Orungal, Sporilin).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza zilnică de început recomandată este de 15 mg divizată în 3 prize. La fiecare 2-3 zile medicul poate creşte doza zilnică cu câte 5 mg până la obţinerea răspunsului optim. Nu se trebuiesc depăşite 60 mg pe zi.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 18 ani nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, greaţă, vărsături, dureri de stomac intense, confuzie, pupile micşorate.

Sucralan

Denumire comună internaţională: Sucralfatum
Alte denumiri comerciale: Gastrofait, Venter
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sucralan este un protector gastric indicat în boala ulceroasă. Acţionează prin formarea unui înveliş deasupra ulcerului care asigură protecţie împotriva acidităţii, sărurilor biliare şi enzimelor din stomac.

Important de ştiut

Pot fi necesare 4-8 săptămâni de tratament până la vindecarea completă a ulcerului de aceea continuaţi administrarea până la terminarea prescripţiei, chiar dacă vă simţiţi mai bine.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, pe stomacul gol (cu cel puţin 1 oră înainte de masă sau 2 ore după aceasta).

Nu luaţi antiacide în interval de minim o jumătate de oră faţă de Sucralan.

Aşteptaţi cam 2 ore după administrarea altor medicamente pentru a lua Sucralan.

Dacă nu sunteţi sigur cum trebuie să luaţi Sucralan în raport cu alte medicaţii cereţi informaţii suplimentare farmacistului.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura

camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

În cazul apariţiei ameţelilor sau constipaţiei puteţi continua administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi dificultăţi la înghiţire, boli severe de rinichi ce necesită dializă sau blocaj intestinal.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii.

Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Sucralan predispune la constipaţie. Încercaţi să consumaţi cât mai multe fibre alimentare şi să beţi cel puţin 2 litri de lichide pe zi.

Evitaţi fumatul şi consumul de cafea sau alcool pentru a preveni recăderile bolii ulceroase.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului.

Sucralan poate da ameţeli în special dacă se asociază cu alcool şi anumite medicamente. Evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc dacă apar aceste efecte.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- săruri citrat (De-Nol, Magnesium Diasporal, Sufentanil Torrex)
- medicamente ce conţin aluminiu
- cimetidină, ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- digoxin, chinidină
- fenitoin (Phenhydan)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)

- levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- antibiotice chinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), gatifloxacin (Bonoq), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), Levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- teofilină (Theo SR, Teotard)

Sarcina şi alăptarea

Anunţaţi medicul dacă rămâneţi însărcinată pe durata tratamentului pentru a discuta cu acesta riscurile şi beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar se recomandă consultarea medicului înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Ulcer duodenal activ

Doza uzuală este de 1 gram de 4 ori pe zi administrat pe stomacul gol, timp de 4-8 săptămâni.

Tratament de menţinere

Se poate administra ca şi tratament de menţinere câte 1 g de 2 ori pe zi.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include durerii abdominale, greaţă şi vărsături.

Sulfasalazin EN

Denumire comună internaţională: Sulfasalazinum

Alte denumiri comerciale: Salazidin, Salazopyrin EN

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Sulfasalazina este o sulfonamidă indicată în tratamentul colitei ulceroase uşoare sau moderate, bolii Crohn sau poliartritei reumatoide. Mecanismul de acţiune nu este pe deplin cunoscut dar s-a observat că aceasta reduce inflamaţia şi ajută sistemul imunitar să lupte eficient.

S

Important de ştiut

Medicamentul nu vindecă colita ulceroasă ci doar îi ameliorează simptomatologia (ex. durerile abdominale, febra, diareea, sângerările intestinale) şi îi reduce frecvenţa episoadelor acute.

Forma EN (gastrorezistentă sau cu eliberare prelungită) indicată în tratamentul poliartritei reumatoide reduce rigiditatea, durerea şi tumefacţia articulară şi încetineşte progresia leziunilor dacă este administrată pe termen lung. Administraţi cel puţin 1-3 luni pentru a obţine efectele terapeutice dorite.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 3-6 ori pe zi sau conform prescripţiei, după mese.

Spaţiaţi dozele la intervale care să nu depăşească 8 ore.

Înghiţiţi comprimatele gastrorezistente întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- descuamări extinse ale pielii, vezicule
- icter, urini închise la culoare, scaune decolorate, febră, prurit (mâncărimi), dureri persistente în gât, pete roşii pe piele
- dureri de cap severe, confuzie, rigiditate a cefei inexplicabilă, convulsii
- tinitus (ţiuituri în urechi), parestezii (amorţeli ale mâinilor şi picioarelor), modificări de comportament
- urinări dureroase sau urini cu sânge
- semne ale hipoglicemiei: foame, transpiraţii reci, tulburări de vedere, bătăi cardiace rapide, slăbiciune generalizată.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, lipsa poftei de mâncare,

S

diaree, dureri de stomac uşoare, greaţă, vărsături, număr redus de spermatozoizi (efect reversibil după întreruperea tratamentului), infertilitate, fotosensibilitate (sensibilitate la lumină).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la salicilaţi (ex. aspirină), substanţa activă sau alte sulfonamide, porfirie, blocaj intestinal sau de tract urinar.

Sulfasalazina nu este indicată copiilor cu vârsta sub 6 ani sau celor cu poliartrită reumatoidă juvenilă care afectează întregul organism, nu numai articulaţiile.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de sânge, ficat sau rinichi, infecţii gastrointestinale, astm bronşic sau deficit înnăscut al unei enzime numită glucozo-6-fosfat-dehidrogenază.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Anunţaţi medicul dacă vă este greaţă, aveţi vărsături sau vă lipseşte pofta de mâncare deoarece poate fi necesară ajustarea medicaţiei.

Sulfasalazina poate colora urina sau pielea în galben-portocaliu. Nu vă îngrijoraţi întrucât este normal. În schimb anunţaţi imediat medicul dacă observaţi că pielea şi ochii vi s-au îngălbenit, aveţi scaune decolorate, urini închise la culoare, febră sau sângeraţi.

Informaţi medicul dacă observaţi în scaun întregi sau parţial dizolvate tabletele cu eliberare prelungită.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului şi recoltării de analize de sânge.

Consultaţi medicul pentru a vă reduce dozele de acid folic şi digoxin pe durata tratamentului cu sulfasalazină. Nu le luaţi în interval de 1 oră înainte sau 2 ore după administrarea sulfasalazinei.

Medicamentul poate creşte sensibilitatea la razele UV de aceea evitaţi expunerea la soare sau lămpi cu UV. Purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată atunci când vă expuneţi la soare.

Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi în timpul acestui tratament.

Sulfasalazina poate reduce eficacitatea pilulelor fiind necesară folosirea metodelor contraceptive de barieră (ex. prezervativ, diafragm cu spermicide) pentru evitarea sarcinii.

S

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- methotrexate (Antifolan)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- acid folic (Acifol, Calcium folinat, Folcasin, Leucovorin, Tifol)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- medicamente sulfonilureice pentru diabet zaharat: glipizid (Glucotrol), glibenclamid (Maninil, Bidiab, Gliformin, Glucovance), gliclazid (Diaprel, Glidiet, Gluctam), gliquidon (Glurenorm), tolbutamid
- fenitoin (Phenhydan)
- contraceptive orale (anticoncepţionale, pilule).

Sarcina şi alăptarea

Dacă rămâneţi însărcinată în timpul tratamentului consultaţi medicul pentru a vedea care sunt riscurile şi beneficiile continuării tratamentului în sarcină.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Colită ulceroasă

Doza iniţială recomandată este de 3-4 grame pe zi divizată în mai multe prize (la intervale de cel mult 8 ore), dar se poate începe şi cu 1-2 grame pentru a reduce riscul de efecte adverse. După un timp se poate scădea la 2 grame pe zi, în funcţie de răspuns.

Copii cu vârsta peste 6 ani

De obicei se începe cu doze zilnice de câte 40-60 mg pentru fiecare kilogram de greutate corporală divizate în 3-6 prize. Pe termen lung se reduce doza la 30 mg/kg divizate în 4 prize.

Poliartrită reumatoidă

Adulţi

Doza uzuală este de 2 grame pe zi divizată în mai multe prize. Se poate creşte lent până la 3 grame pe zi.

Copii cu vârsta peste 6 ani

Se recomandă administrarea a câte 30-50 mg pentru fiecare kilogram de greutate corporală pe zi, fără a depăşi 2 grame, divizate egal în 2 prize.

S

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, confuzie, convulsii.

Sulidamor vezi Nimesulid

Sumacta vezi Imigran

Sumamed vezi Azitromicina

Sumamed Forte vezi Azitromicina

Sumatriptan vezi Imigran

Sumetrolim vezi Biseptol

Sumigra vezi Imigran

Sustiva vezi Stocrin

Symbiocort Turbuhaler

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Budesonidum + Formoterolum)

Forme de prezentare: Pulbere inhalatorie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Symbiocort reprezintă o combinaţie dintre un corticosteroid ce reduce inflamaţia (budesonid) şi un bronhodilatator beta-adrenergic cu acţiune lungă ce relaxează musculatura căilor respiratorii, îmbunătăţind respiraţia (formoterol). Este folosit pentru prevenirea spasmului musculaturii bronşiilor la persoanele cu astm bronşic sau BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică).

Important de ştiut

Symbiocort este indicat doar pentru prevenirea pe termen lung a simptomelor de astm. Nu-l utilizaţi pentru a trata crizele de astm deja declanşate deoarece acţiunea sa nu este atât de rapidă încât să amelioreze imediat simptomele. Purtaţi întotdeauna la dumneavoastră celălalt bronhodilatator cu acţiune scurtă prescris special de medic pentru astfel de situaţii.

Administrarea corectă

Înainte de prima utilizare sau după ce nu aţi mai folosit Symbicort cel puţin 7 zile, agitaţi flaconul şi testaţi-l prin pulverizarea în aer de 2 ori.

S

Agitaţi flaconul înainte de fiecare inhalare apoi scoateţi capacul piesei bucale, aduceţi piesa în apropierea gurii şi expiraţi. Nu expiraţi niciodată în dispozitiv. Introduceţi piesa cu totul în gură şi apăsaţi inhalatorul în timp ce trageţi aer adânc în piept. Ţineţi respiraţia circa 10 secunde pentru a permite medicamentului să fie absorbit. Aşteptaţi cel puţin 1 minut între cele 2 inhalări. Puneţi capacul piesei bucale la loc după utilizare.

Pentru îndepărtarea excesului de medicament clătiţi gura cu apă după fiecare doză (fără a înghiţi). Această manevră reduce riscul de candidoză orală, o infecţie cu ciuperci a cavităţii bucale.

Curăţaţi dispozitivul inhalator la fiecare 7 zile cu o cârpă uscată.

Indicatorul de doze al inhalatorul devine roşu când mai rămân 10 doze în dispozitiv, moment în care este indicat să vizitaţi medicul pentru a reînnoi prescripţia.

Aruncaţi inhalatorul după ce aţi folosit 120 de doze.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Tineţi evidenţa numărului de inhalări rămase pentru fiecare flacon, luând în calcul şi primele pufuri pentru armare. Aruncaţi flaconul după ce aţi epuizat numărul de inhalări marcate de producător pe ambalaj.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tremor, nervozitate
- wheezing, tuse, dureri în gât, febră, frisoane, stare generală proastă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri de stomac, senzaţie de gât uscat, dureri în gât, diaree, nervozitate, tremor, tuse, dureri de cap, dureri de spate, crampe musculare, ameţeli, probleme de somn, candidoză orală (depozite albe în gură), modificări ale vocii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă sau alte medicamente simpatomimetice, bronhospasm acut, status astmatic, tahiaritmii (aritmii cardiace cu puls rapid), boli cardiace severe, vârstă sub 12 ani.

Atenţionări speciale

Întrucât agoniştii beta-adrenergici cu durată lungă de acţiune pot creşte rata de deces prin astm, medicamentul ar trebui prescris doar persoanelor al căror astm bronşic nu poate fi controlat adecvat cu doze mici sau medii de corticosteroizi inhalatori sau a căror severitate a bolii impune iniţierea tratamentului cu 2 agenţi terapeutici. Per global Symbiocort n-ar trebui indicat pacienţilor care reuşesc să controleze boala prin tratament de întreţinere cu corticosteroizi inhalatori şi ocazional (în crize) cu agonişti beta-adrenergici cu acţiune scurtă.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecţiuni ale tiroidei, tuberculoză, glaucom cu unghi îngust, infecţie oculară cu herpes sau orice tip de infecţie activă, epilepsie sau istoric de convulsii, hipopotasemie (nivele scăzute ale potasiului în sânge).

Dacă luaţi corticosteroizi pe cale orală (ex. prednison) nu întrerupeţi brusc tratamentul pentru a începe administrarea Symbiocortului. Consultaţi medicul pentru a vă lămuri eventualele neclarităţi.

Dacă aţi folosit regulat un inhalator cu acţiune rapidă (de 4 ori pe zi), la trecerea pe Symbiocort va trebui să opriţi acest medicament şi să-l folosiţi doar în episoadele acute de astm.

Administraţi Symbiocort exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore.

Exersaţi inspiraţia pe nas şi expiraţia pe gură spre a prelungi expiraţia şi a menţine căile aeriene deschise un timp mai lung, în vederea reducerii efortului respirator.

Opriţi fumatul şi evitaţi factorii care ar putea să precipite criza astmatică.

Prezentaţi-vă imediat la medic dacă observaţi că medicaţia nu-şi mai face efectul, luaţi doze mai mari decât cele prescrise sau mai des de 2 ori pe zi iar simptomele se agravează în câteva ore sau zile. În aceste condiţii este necesară reevaluarea bolii şi reconsiderarea tratamentului urmat, luându-se în considerare posibilitatea creşterii dozei de Symbiocort, adăugarea şi a altor corticosteroizi inhalatori sau începerea administrării corticosteroizi sistemici (administraţi pe cale orală).

Pentru a reduce uscăciunea gurii puteţi folosi bomboane, gumă

de mestecat sau cuburi de gheaţă.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Administrarea pe termen lung a corticosteroizilor în asociere cu fumatul, lipsa exerciţiilor fizice, alimentaţia inadecvată şi fondul genetic predispozant poate conduce la osteoporoză. Consultaţi medicul pentru a preveni sau a trata această complicaţie.

Întrucât corticosteroizii (inclusiv budesonidul – componenta acestui medicament) pot favoriza în timp apariţia cataractei sau glaucomului, se recomandă se consultaţi periodic un medic oftalmolog.

Utilizarea corticosteroizilor poate scădea numărul leucocitelor (celulelor albe), reducând astfel capacitatea organismului de a lupta împotriva infecţiilor. Evitaţi persoanele cu varicelă, pojar sau alte infecţii contagioase.

Nu întrerupeţi brusc tratamentul cu Symbiocort mai ales dacă a fost de lungă durată deoarece pot apare simptome de sevraj: dureri de muşchi şi articulaţii, depresie, oboseală. Consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea treptată a dozelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte bronhodilatatoare: salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), terbutalină (Aironyl), salmeterol (Seretide, Serevent), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva)
- medicamente simpatomimetice: epinefrină (Adrenalină, Anapen), pseudoefedrină (Aerinaze, Sudafed)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- corticosteroizi intranazali: beclometazonă (Beclazone, Becloforte, Becotide, Clenil, Ecobec, Nasobec, Rinoclenil), budesonid (Budiair, Frenolyn, Pulmicort, Rhinocort, Tafen), fluticason (Flixonase, Flixotide), tixocortol (Pivalone)
- decongestionante nazale: nafazolin (Rinofug, Proculin, Rinogut), oximetazolin (Afrin, Oxamet, Rinoxin, Wick Sinex), xilometazolin (Bixtonim, Olynth, Otrinasem Rhinxyl, Xylo), fenilefrină şi dimetinden (Vibrocil)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- diuretice

S

- inhibitori ai monoaminoxidazei
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- eritromicină (Eritro, Eryfluid), claritromicină (Klacid, Fromilid, Klabax).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate afecta fătul de aceea anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată.

Nu se cunoaşte dacă Serevent poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii peste 12 ani

Prevenirea crizei astmatice şi tratamentul de întreţinere în astmul bronşic sau bronhospasmul asociat BPOC

Uzual se indică câte 2 inhalări de 2 ori pe zi (dimineaţa şi seara), la interval de circa 12 ore. Doza variază în funcţie de severitatea afecţiunii şi răspunsul la tratament. La persoanele aflate în tratament cu doze medii sau mari de corticosteroid inhalator şi a căror simptomatologie necesită asocierea a 2 agenţi medicamentoşi se începe cu Symbiocort 160/4,5 micrograme. La cei cu doze mici sau medii de corticosteroid inhalator şi a căror afecţiune necesită asocierea a 2 medicamente se începe cu Symbiocort 80/4,5 micrograme. Doza zilnică maximă recomandată este de 640/18 micrograme.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: puls accelerat, aritmii cardiace, dureri în piept, crampe musculare, nervozitate, greaţă, vărsături, uscăciunea gurii, tremor, dureri de cap, ameţeli severe, pierderea conştienţei, convulsii.

Symphoral vezi Claritine

Synachten Depot

Denumire comună internaţională: Tetracosactidum
Forme de prezentare: Suspensie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Synachten reprezintă un substituent sintetic de ACTH (hormon

S

adrenocorticotrop), hormon care stimulează secreția glandelor suprarenale și crește astfel secreția de steroizi. Este indicat în numeroase afecțiuni: exacerbări acute ale sclerozei multiple, boli reumatice, boli de piele (pemfigus, eczeme cronice severe, unele forme de psoriazis), colită ulceroasă, cancere (pentru creșterea toleranței la chimioterapie) ș.a.

Important de știut

Retenția de apă ca răspuns la administrarea acestui medicament poate fi evitată dacă se respectă o dietă fără sare.

Administrarea corectă

Synachten se administrează injectabil sub supraveghere medicală.

Dacă săriți o doză – este puțin probabil să se întâmple acest lucru deoarece administrarea se face de obicei în spital. Totuși dacă se întâmplă acest lucru, medicul dumneavoastră știe cel mai bine când trebuie injectată următoarea doză.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri abdominale severe, vărsături în zaț de cafea, scaune negre lucioase ca păcura sau cu sânge
- puncte roșii pe piele, echimoze (vânătăi)
- dureri de cap severe, depresie severă, tulburări de comportament, convulsii
- fracturi spontane a oaselor lungi, dislocarea șoldului sau umărului prin necroză aseptică de cap femural sau humeral, rupturi ale tendoanelor
- tulburări de vedere date de cataractă sau glaucom
- dureri în piept, hipertensiune arterială.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, apetit crescut, amețeli, euforie, depresie, insomnii, oboseală, edeme (tumefacții ale mâinilor și picioarelor), sindrom Cushing, neregularități ale ciclului menstrual, hirsutism (pilozitate accentuată), manifestări ale diabetului zaharat dezechilibrat (foame exagerată, sete intensă și urinări frecvente), încetarea procesului de creștere la copil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau ACTH de origine animală, psihoze acute, boli infecțioase, ulcer gastroduodenal, insuficiență cardiacă severă, astm bronșic sau alte afecțiuni alergice, sindrom Cushing, insuficiență corticosuprarenală, sindrom adrenogenital, sarcină și lactație, nou-născut.

Atenționări speciale

Medicamentul trebuie administrat numai sub supraveghere medicală. Apariția reacțiilor alergice locale sau sistemice (în întreg organismul) impune oprirea Synachtenului și evitarea administrării pe viitor a oricăror preparate cu ACTH. Reacțiile de hipersensibilitate apar de obicei în circa jumătate de oră de la injectare motiv pentru care trebuie să fiți ținut sub observație o perioadă.

Dacă aveți herpes ocular administrați cu precauție Synachten întrucât există risc pentru perforarea corneei.

Efectul medicamentului poate fi mai amplu la persoanele cu ciroză hepatică sau hipotiroidie.

Tratamentul de lungă durată și cu doze mari la sugari și copiii mici impune urmărirea prin ecografii cardiace deoarece aceștia au risc crescut pentru apariția hipertrofiei miocardice reversibile, caracterizată prin îngroșarea mușchiului inimii și afectarea funcției cardiace.

Evaluați periodic dezvoltarea staturală a copiilor tratați cu Synachten pentru a putea sesiza la timp întârzierea creșterii în raport cu ceilalți copii.

Acest medicament vă poate da amețeli caz în care se recomandă să evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați medicamente pentru hipertensiune arterială sau diabet zaharat.

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutați riscurile și beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

aţiile acute sau cele oncologice se poate injecta 1 mg la intervale de 12 ore. După ameliorarea simptomatologiei se poate continua tratamentul dacă este necesar cu 0,5-1 mg o dată la 2-3 zile sau 1 mg pe săptămână.

Nou-născuţi

Doza de început este de 0,25 mg pe zi iar cea de întreţinere – 0,25 mg la 2-8 zile.

Copii preşcolari

Iniţial se poate administra 0,25-0,5 mg intramuscular pe zi iar apoi se poate continua cu 0,25-0,5 mg la 2-8 zile.

Copii de vârstă şcolară

Iniţial se poate administra 0,25-1 mg intramuscular pe zi iar apoi - 0,25-1 mg la intervale de 2-8 zile.

Supradozare

Întrucât Synachten este administrat de obicei de către un cadru medical, este puţin probabil să primiţi o doză mai mare decât cea care vă este necesară.

Tador

Denumire comună internaţională: Dexketoprofenum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tador este un antiinflamator nesteroidian utilizat pentru ameliorarea durerilor de cap, osoase, musculare, dentare, menstruale uşoare sau moderate. Acţionează asupra durerii prin intermediul unor substanţe chimice din organism care mediază inflamaţia şi durerea.

Important de ştiut

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului cu Tador întrucât acesta poate creşte riscul de sângerare gastro-intestinală.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei.

Administraţi Tador cu alimente, lapte sau antiacide pentru a reduce discomfortul gastric.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste

doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- crampe musculare, amorţeli, furnicături
- ulceraţii ale cavităţii bucale
- creştere rapidă în greutate prin retenţie lichidiană (circa 2,5 kg în 1-2 zile)
- auz diminuat, tinitus (ţiuituri în urechi)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), crampe abdominale, pirozis (arsuri retrosternale), indigestie
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, greaţă, vărsături, diaree, senzaţie de gură uscată, depresie, oboseală, dereglări ale ciclului menstrual, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte antiinflamatoare nesteroidiene, ulcer gastroduodenal activ, insuficienţă renală moderată sau severă, insuficienţă cardiacă severă, insuficienţă hepatică.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi ulcer gastrointestinal activ, boli de ficat sau rinichi, tulburări de coagulare a sângelui, boli de inimă, insuficienţă cardiacă congestivă, edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor), hipertensiune arterială sau consumaţi alcool.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic; nu administraţi mai frecvent sau pe perioade mai lungi decât cele recomandate.

Anunţaţi imediat medicul dacă sub tratament cu Tador aveţi scaune negre, lucioase ca păcura, vărsaţi sânge sau zaţ de cafea.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De

asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Evitaţi expunerea prelungită la soare întrucât Tadorul poate creşte sensibilitatea pielii la razele soarelui. Purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori vă expuneţi la soare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină şi alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol)
- diuretice
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- insulină
- antidiabetice orale
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- methotrexate (Antifolan)
- fenitoin (Phenhydan)
- acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil)
- clopidogrel (Plavix, Iscover), ticlopidină (Ipaton, Ticlid, Ticloter).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Uzual se folosesc 12,5 mg la fiecare 6 ore sau 25 mg la fiecare 8 ore, fără a depăşi doza zilnică de 75 mg la adulţi, respectiv 50 mg la vârstnici.

La persoanele cu insuficienţă renală sau hepatică se reduc adecvat dozele.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, ameţeli, dureri de cap, confuzie, tinitus (ţiuituri în urechi), tulburări de vedere, convulsii.

Tafen Nasal vezi Rhinocort Aqua

Tafen Novolizer vezi Pulmicort Turbuhaler

Taflosin vezi Tamsol

Tagremin vezi Biseptol

Talliton vezi Carvedilol

Tambocor

Denumire comună internaţională: Flecainidum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tambocor face parte din clasa antiaritmicelor şi acţionează prin blocarea impulsurilor electrice cardiace anormale. Este indicat în tahicardiile ventriculare susţinute (cu bătăi cardiace rapide, anormale şi persistente) şi ocazional în tahicardiile supraventriculare paroxistice, fibrilaţie şi flutter atrial paroxistic (cu episoade scurte de bătăi neregulate şi rapide declanşate în camerele superioare ale inimii).

Important de ştiut

Administrarea acestui medicament se iniţiază de obicei în spital la doze reduse şi se continuă cu doze progresiv crescute sub monitorizare atentă medicală.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Nu luaţi Tambocor cu lapte deoarece acesta poate bloca parţial absorbţia medicamentului la nivelul intestinului.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi au trecut mai puţin de 6 ore, luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Dacă au trecut mai mult 6 ore de

la momentul la care trebuia să luaţi tableta, săriţi peste această doză şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- aritmii cardiace noi sau agravate
- wheezing (respiraţie şuierătoare), tuse, edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor)
- discomfort sau dureri în piept, vărsături, transpiraţii inexplicabile
- bătăi cardiace lente
- modificări de comportament: anxietate, depresie, pierderi de memorie, confuzie, halucinaţii
- furnicături, amorţeli, probleme la mers, tinitus (ţiuituri în urechi)

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, oboseală, dureri de stomac, constipaţie, greaţă, dureri de cap, vedere înceţoşată, inapetenţă (lipsa poftei de mâncare), libido scăzut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, fibrilaţie atrială persistentă, flutter atrial persistent, bloc atrio-ventricular de grad II sau III, şoc cardiogen, infarct miocardic recent (în ultimii 2 ani), aritmii cardiace fără risc vital.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă vă cunoaşteţi cu aritmii cardiace severe, sindrom de sinus bolnav, sindrom de QT lung pe electrocardiogramă, infarct miocardic recent, angină pectorală (dureri în piept de origine cardiacă) sau insuficienţă cardiacă, aveţi pacemaker, boli de ficat sau rinichi, nivele anormale ale potasiului seric.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante. Nu administraţi doze mai mari sau mai mici de medicament şi nu întrerupeţi brusc tratamentul fără aprobarea medicului pentru a nu declanşa aritmii cardiace. Cumpăraţi din timp medicamentul, când observaţi că folia se apropie de sfârşit.

Dacă aveţi pacemaker trebuie să fiţi monitorizat atent în timpul tratamentului deoarece s-ar putea ca pacemaker-ul să aibă nevoie de ajustări.

Deşi acest medicament se foloseşte în tratamentul anumitor tulburări de ritm cardiac, Tambocor poate determina rar, ca şi celelalte antiaritmice - aritmii fatale. Consultaţi medicul pentru eventualele neclarităţi.

Anunţaţi imediat medicul în cazul în care aveţi diaree severă, transpiraţii excesive, vărsături, inapetenţă de lungă durată sau sete intensă.

Dacă v-a fost prescris acest medicament pe durată mai lungă este necesar să vă prezentaţi periodic la medic pentru analize.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Tambocor nu trebuie administrată în combinaţie cu următoarele medicamente întrucât poate determina reacţii adverse severe:

- saquinavir (Invirase)
- lopinavir / ritonavir (Kaletra)
- tipranavir (Aptivus)
- gadoxetat (Primovist)
- Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron)
- sotalol (Darob, Sotagamma)
- propranolol, metoprolol (Bloxan, Betaloc, Egilok)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Tarka, Verogalid)
- nifedipin (Adalat, Cordipin, Corinfar, Epilat Retard, Nifecard)
- digoxin (Lanoxin)
- cimetidină
- ziprasidonă (Zeldox)

T

- clozapin (Leponex)
- levofloxacină (Tavanic)
- eritromicină (Eritro)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- doze mari de vitamina C sau bicarbonat de sodiu.

Dieta vegetariană strictă poate reduce rata de procesare şi eliminare renală a medicamentului, făcând necesare doze mai mici de Tambocor.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza iniţială uzuală este de 50-100 mg la fiecare 12 ore, în funcţie de severitatea aritmiei şi răspunsul la tratament. Apoi, dacă este necesar se cresc progresiv dozele cu câte 50 mg la intervale de 4 zile administrate în 2 prize, până la obţinerea controlului asupra aritmiei.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, bătăi cardiace foarte lente, ameţeli, pierderi ale conştienţei, convulsii.

Tamiflu

Denumire comună internaţională: Oseltamivirum
Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală

T

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tamiflu este un medicament antiviral din clasa de inhibitori ai neuraminidazei, ce inhibă eliberarea virusului gripal în organism. Este utilizat pentru tratarea simptomelor gripale (febră, frisoane, rinoree, tuse, dureri musculare şi articulare, oboseală) şi accelerarea vindecării gripei. Poate fi de folos şi celor care au venit în contact cu persoane gripate.

Important de ştiut

Tamiflu poate preveni gripa atât timp cât este administrat. Pentru vârstnici, personalul medical şi cei cu sistem imunitar deficitar sau boli respiratorii se recomandă însă vaccinare antigripală anuală.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei. Administraţi cu alimente sau lapte dacă doriţi să reduceţi efectele asupra stomacului.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Dacă folosiţi suspensia orală, agitaţi bine lichidul înainte de administrare. Măsuraţi doza prescrisă cu ajutorul seringii furnizată de producător şi nu cu o linguriţă obişnuită.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 2 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Soluţia lichidă poate fi păstrată la frigider, dar nu şi la congelator. Aruncaţi tabletele expirate şi soluţiile după 10 zile de la preparare.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- modificări de comportament: confuzie, agitaţie.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, dureri de cap, sângerări din nas, roşeaţă sau discomfort la nivelul ochilor, tuse.

T

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau vârsta mai mică de 1 an.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aţi făcut vaccin antigripal în ultimele 2 săptămâni sau suferiţi de boli de inimă, rinichi sau plămâni.

Administraţi Tamiflu cât mai curând de la debutul simptomelor

gripale sau contactul cu persoanele gripate, nu mai târziu de 2 zile.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, la intervale de timp egale pentru a asigura nivele constante în organism şi eficacitate maximă.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme ar putea favoriza multiplicarea virusului şi reapariţia simptomelor.

Întrucât Tamiflu acţionează numai asupra virusului gripal şi nu opreşte dezvoltarea infecţiilor bacteriene, consultaţi medicul dacă sub tratament apar simptome de infecţie bacteriană.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Acest medicament nu este recomandat copiilor mai mici de 1 an.

Eficacitatea acestui produs nu a fost stabilită la persoanele sistem imunitar slăbit.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacţiuni cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea evitaţi alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

În gripă administraţi 75 mg de 2 ori pe zi timp de 5 zile.

Pentru a preveni gripa, luaţi Tamiflu o dată pe zi, 7-10 zile până la maxim 6 săptămâni.

În caz de insuficienţă renală dozele trebuiesc reduse la jumătate. Astfel în tratarea gripei luaţi 75 mg o dată pe zi, iar în profilaxia ei – 75 mg o dată la 2 zile sau 30 mg sub formă de soluţie o dată pe zi.

Copii cu vârsta de 1-12 ani

Se administrează de 2 ori pe zi timp de 5 zile, măsurate cu ajutorul distribuitorului pus la dispoziţie.

Dozele se stabilesc în funcţie de greutatea copilului:
- sub 15 kg se administrează 30 mg
- 15 - 25 kg se administrează 45 mg
- 25 - 40 kg se recomandă 60 mg

peste 40 kg se indică 75 mg

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include greaţa şi vărsăturile

Tamoneprin vezi Tamoxifen

Tamoxifen

Denumire comună internaţională: Tamoxifenum
Alte denumiri comerciale: Nolvadex, Tamoneprin
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament blochează creşterea celulelor canceroase dependente de estrogeni. Este utilizat în tratamentul anumitor forme de cancer la sân după intervenţia chirurgicală sau radioterapie, în cancerele de sân metastazate sau în prevenirea cancerului mamar la persoanele cu risc înalt (ex. care au în familie persoane cu cancer de sân). Tamoxifen poate fi folosit de asemenea pentru inducerea ovulaţiei (eliberarea de ovule) la femeile care vor să devină mame.

Important de ştiut

Deşi Tamoxifen scade riscul de cancer la sân, administrarea sa poate creşte riscul de cancer uterin. Din acest motiv se recomandă examinări ginecologice periodice atât pe durata tratamentului cât şi după aceea. Anunţaţi imediat medicul dacă apar sângerări vaginale anormale, menstre mai abundente sau de mai lungă durată decât cele de obicei, leucoree sau dureri la nivelul bazinului.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală în timpul mesei sau pe stomacul gol de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore. Dozele mai mari de 20 mg se împart de obicei în 2 prize zilnice, dimineaţa şi seara.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mes-

teca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de cap severe, slăbiciune a unei părţi a corpului, tulburări de vorbire sau de vedere, confuzie, schimbări de comportament
- dispnee (respiraţie dificilă), hemoptizie (tuse cu eliminare de sânge), dureri în piept, edeme gambiere (tumefacţii ale gambelor)
- menstre abundente sau de mai lungă durată, sângerări vaginale anormale, discomfort sau dureri la nivelul bazinului
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome similare unei răceli
- greaţă, vărsături, dureri abdominale, subfebrilitate, lipsa poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune ca de lut, icter (îngălbenirea ochilor şi pielii)
- paloare, sângerări spontane
- apariţia de noi noduli la nivelul sânilor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, bufeuri de căldură, amorţeli, furnicături, înroşirea pielii, dureri osoase, musculare sau date de tumoră, edeme, prurit (mâncărimi) sau uscăciune vaginală, dureri de cap, ameţeli, depresie, pierdere în greutate, impotenţă, libido scăzut, tuse, păr subţiat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenţionări speciale

Studiile au demonstrat că Tamoxifen poate determina rareori accidente vasculare cerebrale, tromboze (cu formarea şi cantonarea cheagurilor de sânge îndeosebi la nivelul picioarelor şi plămânilor), endometrioză (cu răspândirea ţesutului uterin în afara uterului), fibromatoză uterină, chiste ovariene, polipi uterini, cancer uterin sau leziuni ale ficatului. Dacă luaţi acest medicament pentru a reduce riscul de cancer la sân sau pentru a trata cancerul limitat la ductele lactofore (in situ), discutaţi riscurile şi beneficiile administrării cu medicul dumneavoastră. În schimb dacă utilizaţi Tamoxifen în tratamentul cancerului de sân trebuie să ştiţi că beneficiile sunt mult mai mari decât riscurile de reacţii adverse.

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă sunteţi în tratament cu anticoagulante, aveţi diabet zaharat, hipertensiune arterială, boli de ficat, cataractă, nivele crescute ale trigliceridelor serice, aveţi capacitate redusă de mişcare sau sunteţi fumător.

Pe durata tratamentului este nevoie să vă prezentaţi la toate programările stabilite de medic pentru a vi se efectua analize de sânge care să evalueze îndeosebi numărul de celule albe şi trombocite sangvine (importante pentru coagularea sângelui), nivelele calciului, colesterolului şi trigliceridelor.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar tulburări de vedere în timpul tratamentului.

Tamoxifen poate creşte anormal nivelele calciului asociind dureri, slăbiciune musculară, lipsa poftei de mâncare şi în cazurile severe chiar insuficienţă renală.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)

- estrogeni, contraceptive orale (anticoncepţionale)
- rifampicină (Sinerdol)
- fenobarbital
- bromocriptina
- aminoglutetimid (Rogluten)
- letrozol (Femara)
- anastrozol (Arimidex).

Sarcina şi alăptarea

Evitaţi sub orice formă manevrarea Tamoxifenului dacă doriţi să rămâneţi însărcinată sau deja sunteţi gravidă întrucât acest medicament poate fi absorbit în organism prin piele şi căi respiratorii, dăunând fătului.

Înaintea începerii tratamentului se recomandă să efectuaţi un test de sarcină dacă sunteţi încă în perioada fertilă. De asemenea este indicat să folosiţi 2 metode eficiente de contracepţie non-hormonale (ex. prezervative şi diafragme cu spermicide) în timpul tratamentului şi 2 luni după terminarea lui, pentru a evita sarcina.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern dar se interzice alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Tratamentul cancerului la sân

Doza zilnică uzuală este de 20-40 mg luată în 1-2 prize.

Carcinom ductal in situ

Doza recomandată este de 20 mg o dată pe zi timp de 5 ani.

Prevenirea cancerului la sân

Se administrează de obicei 20 mg o dată pe zi timp de 5 ani.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: tremor, ameţeli, mers nesigur, pierderi ale conştienţei, bătăi cardiace neregulate.

Tamsol

Denumire comună internaţională: Tamsulosinum

Alte denumiri comerciale: Contiflo MR, Fokusin, Omnic, Taflosin, Tamsulosin, Tamsulosini Hydrochloridum Yamanouchi, Tanyz

Forme de prezentare: Capsule eliberare prelungită, Capsule eliberare modificată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tamsol este un relaxant al musculaturii vezicii urinare şi prostatei din clasa alfa-blocantelor. Este indicat în hipertrofia benignă de prostată (caracterizată prin mărirea de volum a prostatei fără determinare tumorală) pentru ameliorarea simptomelor de urinare frecventă şi imperioasă, nevoii de a urina în cursul nopţii, dificultăţii de la începutul urinării şi jetului urinar slab.

Important de ştiut

Deoarece pot apare ameţeli severe şi pierderi ale conştienţei după prima doză de Tamsol sau doze mai mari, încercaţi ca 12 ore după acestea să evitaţi şofatul sau orice activitate ce necesită atenţie sporită.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală o dată pe zi conform prescripţiei medicului. Administraţi prima doză de Tamsol seara la culcare pentru a reduce riscul de ameţeli severe, după care luaţi regulat medicamentul la circa jumătate de oră după masă şi de preferat în fiecare zi la aceeaşi oră.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)

- priapism - erecţii dureroase şi prelungite (peste 4 ore), nedeclanşate de stimulii sexuali
- ameţeli severe, pierderi ale conştienţei, tulburări de vedere.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: oboseală, ameţeli uşoare, insomnie, vedere înceţoşată, ejaculări anormale, libido scăzut, dureri de spate, rinoree, nas înfundat, tuse, greaţă, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte alfa-blocante (alfuzosin, doxazosin, terazosin).

Atenţionări speciale

Tamsol nu micşorează prostata ci doar permite obţinerea unui flux urinar mai bun prin relaxarea musculaturii din jurul ei.

Acest medicament nu se administrează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi hipertensiune arterială sau cancer de prostată

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Dacă aţi uitat să luaţi medicamentul câteva zile, contactaţi medicul pentru restabilirea orarului de administrare. Acesta vă va prescrie doze mai mici de medicament pentru a minimaliza efectele adverse şi apoi vă va creşte dozele progresiv, până la nivelele anterioare.

În mod normal veţi putea remarca ameliorarea simptomelor după circa 4 săptămâni de tratament; informaţi medicul dacă nu se întâmplă aceasta.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli sau tulburări de vedere, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Anunţaţi imediat medicul dacă pe parcursul tratamentului apar erecţii dureroase şi prelungite deoarece acestea pot determina impotenţă permanentă dacă nu se intervine la timp.

Înaintea oricărei operaţii informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament.

T

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte alfa-blocante: prazosin (Minipress), alfuzosin (Alfuran, Xatral), doxazosin (Cardura, Kamiren, Magurol, Zoxon), terazosin (Hytrin, Kornam)
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- diazepam, sedative, anxiolitice, tranchilizante
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoină
- cimetidină
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- medicamente pentru disfuncţii sexuale: sildenafil (Viagra, Revatio), tadalafil (Cialis), vardenafil (Levitra, Vivanza)

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu este pentru uzul femeilor sau copiilor.

Doze recomandate

Doza recomandată este de o tabletă pe zi, la 30 de minute după masă. Dacă medicul consideră necesar, vă poate creşte doza la 2 tablete pe zi luate în priză unică.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap severe, ameţeli, pierderi ale conştienţei.

Tamsulosin Activas vezi Tamsol

Tamsulosini Hydrochloridum vezi Tamsol

Tanakan vezi Bilobil

Tanyz vezi Tamsol

Tavanic

Denumire comună internaţională: Levofloxacinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tavanic este un antibiotic folosit în tratamentul anumitor infecţii bacteriene (sinuzite, pneumonii, bronşite cronice acutizate, infecţii ale rinichilor, căilor urinare sau prostatei, infecţii ale pielii etc.) pentru oprirea creşterii bacteriilor. Este inclus în clasa chinolonelor.

T

Important de ştiut

Deoarece la administrarea primei doze există risc de apariţie a reacţiilor adverse severe (dificultăţi respiratorii, puls rapid, tumefacţii ale feţei, buzelor, limbii sau gâtului, erupţii pe piele, urticarie), anunţaţi-le medicului imediat ce le observaţi.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei medicului, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Forma perfuzabilă a medicamentului se administrează intravenos în cel puţin 1 oră, o dată pe zi sau conform prescripţiei.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- vezicule roşii cu lichid pe piele, descuamări
- urinări frecvente sau absente
- greaţă, dureri de stomac, subfebrilitate, lipsa poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune decolorate, icter (îngălbenirea ochilor şi pielii)
- scaune diareice apoase sau cu sânge
- sângerări spontane, oboseală
- amorţeli, furnicături, arsuri, dureri
- tremor
- convulsii
- confuzie, halucinaţii, modificări de comportament

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: iritabilitate, anxietate, greaţă, vărsături, dureri de stomac, diaree, constipaţie, dureri de cap, ameţeli, insomnii, prurit (mâncărimi) vaginal, leucoree.

T

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte chinolone (ciprofloxacin, norfloxacin, ofloxacin, lomefloxacin, gatifloxacin, pefloxacin, moxifloxacin etc).

Atenţionări speciale

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la acest produs.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de inimă sau de rinichi, diabet zaharat, ateroscleroză cerebrală, tumori cerebrale, hipertensiune intracraniană, istoric de convulsii, probleme musculare sau articulare.

În rare cazuri s-a observat că Tavanic poate determina aritmii cardiace de aceea evitaţi administrarea lui dacă luaţi în acelaşi timp amiodaronă, sotalol sau alte antiaritmice, dacă aveţi boli ce predispun la această complicaţie (ex. sindrom de QT prelungit, insuficienţă cardiacă severă, bradicardie cu bătăi cardiace rare) şi nivele ale potasiului în sânge scăzute.

Se recomandă precauţie în administrarea la persoanele vârstnice sau copii deoarece aceştia pot fi mai sensibili la unele efecte adverse (ex. problemele cu articulaţiile sau tendoanele).

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Administraţi Tavanic la interval de minim 2 ore de alte medicamente ce conţin calciu, magneziu, aluminiu, fier sau zinc pentru a putea fi bine absorbit.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să se multiplice mai departe.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Consumaţi cel puţin 2 litri de lichide pe zi în timpul tratamentului, în lipsa unei contraindicaţii medicale.

Deoarece acest medicament poate creşte sensibilitatea la soare, evitaţi expunerea prelungită la soare sau cabine cu UV. Utilizaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare.

Întrucât sub tratament cu chinolone pot apare leziuni ale tendoanelor, opriţi orice activitate fizică şi anunţaţi medicul de îndată ce observaţi tumefacţii sau dureri intense osoase, musculare şi

T

articulare. Riscul poate fi totuşi prezent şi după oprirea tratamentului, mai ales dacă s-a administrat concomitent corticosteroizi (ex. prednison, metilprednisolon).

Dacă aveţi diabet zaharat este necesar să vă monitorizaţi nivelele glicemiei în timpul tratamentului cu Tavanic întrucât acestea pot suferi modificări. Anunţaţi medicul dacă apar simptome ale hipoglicemiei (ameţeli, senzaţie intensă de foame, transpiraţii inexplicabile, puls rapid) sau hiperglicemiei (foame, sete, urinări frecvente) pentru a vi se ajusta dozele de antidiabetice orale sau insulină.

Utilizarea prelungită sau repetată a antibioticelor favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la doctor dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul şi evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Tavanic este eliminat din organism prin filtrare renală de aceea la vârstnici, la care funcţia rinichilor este afectată de vârstă, nivelele de medicament în sânge pot creşte determinând mai frecvent reacţii adverse.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile. Ridicaţi-vă încet din pat sau de pe scaun.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm)
- suplimente alimentare cu minerale
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), chinidină, digoxin (Lanoxin), flecainidă (Tambocor), procainamidă, sotalol (Darob, Sotagamma) şi alte antiaritmice
- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- prednison
- claritromicină (Clar, Klabax, Klacid, Klerimed, Fromilid, Lekoklar), eritromicină (Eritro)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- isoniazidă
- insulină
- antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol), glibenclamid (Maninil, Bidiab, Gliformin, Glucovance), gliclazid (Diaprel, Glidiet, Gluctam), gliquidon (Glurenorm), tolbutamid
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- metadonă (Sintalgon).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Infecţii respiratorii, cutanate necomplicate sau ale prostatei

Doza uzuală este de 500-750 mg o dată pe zi. Durata tratamentului poate fi de 5-14 zile în cazul infecţiei respiratorii, 7-10 zile – al infecţiei de piele necomplicată şi respectiv 28 zile în cazul infecţiei cronice a prostatei.

Infecţii cutanate complicate

Doza obişnuită este de 750 mg o dată pe zi, timp de 7-14 zile.

Infecţii ale rinichilor şi căilor urinare

Se recomandă 250 mg o dată pe zi, timp de 3-10 zile.

Nu se indică folosirea medicamentului la tinerii sub 18 ani datorită riscului de lezare musculoscheletică.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: convulsii, tremor, imobilitate, stop respirator.

Taver vezi Carbamazepina

Tebokan vezi Bilobil
Tegretol vezi Carbamazepină

Telfast

Denumire comună internațională: Fexofenadinum
Alte denumiri comerciale: Altiva, Ewofex
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Telfast este un antihistaminic folosit în ameliorarea simptomelor alergiei de sezon: rinoree (nas curgător), prurit (mâncărimi) nazal şi ocular, strănut, senzaţie de gât uscat, ochi roşii, lăcrimare.

Important de ştiut

Nu administraţi cu suc de mere, grapefruit sau portocale deoarece acesta poate reduce absorbţia medicamentului. Nu folosiţi antiacide în interval de 2 ore înainte sau după Telfast.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- febră, frisoane, dureri osoase sau musculare, tuse şi alte simptome similare răcelii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, dureri de spate, dureri menstruale, greaţă, vărsături, diaree, dureri de stomac, ameţeli, oboseală, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, boli de ficat severe.

Atenţionări speciale

Identificaţi şi evitaţi factorii alergeni declanşatori. Protejaţi-vă de umiditatea excesivă.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi sau ficat, astm bronşic, glaucom în unghi închis, prostată mărită de volum.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic. Nu administraţi mai frecvent sau în doze mai mari decât cele recomandate.

Limitaţi consumul de alcool pentru a nu accentua efectele adverse.

Anunţaţi medicul dacă după 48 de ore nu observaţi nici o ameliorare a simptomatologiei.

Nu luaţi Telfast câteva zile înaintea testelor cutanate alergene pentru ca rezultatele lor să nu fie fals negative.

Evitaţi expunerea prelungită la soare deoarece acest medicament poate creşte sensibilitatea pielii la razele UV. Purtaţi ochelari de soare şi haine adecvate ori de câte ori vă expuneţi la soare.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Telfast se elimină din organism prin rinichi astfel încât vârstnicii pot fi mai sensibili la efectele medicamentului datorită funcţiei lor renale modificate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- eritromicină (Eritro).

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi acest medicament dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă Telfast poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu vârsta peste 12 ani

Uzual se folosesc 60 mg de 2 ori pe zi sau 180 mg o dată pe zi.

Copii cu vârsta de 6-11 ani

Iniţial se recomandă administrarea a 30 mg pe zi în priză unică, apoi dacă este necesar se poate creşte doza la 30 mg de 2 ori pe zi.

Supradozare

În caz de supradozare vă puteţi simţi confuz. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Telzir

Denumire comună internaţională: Fosamprenavirum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Telzir interferă cu ciclul reproductiv al virusului HIV, fiind un inhibitor de protează. Se administrează în combinaţie cu alte medicamente în încercarea de a controla evoluţia bolii şi a evita infecţiile fatale. În organism se converteşte la forma activă – amprenavir.

Important de ştiut

Telzir încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecţia HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact sexual ori contaminare sangvină.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- vezicule roşii cu lichid pe piele, descuamări
- paloare, icter, urini închise la culoare, febră
- sete intensă, urinări frecvente
- confuzie, modificări de comportament, slăbiciune musculară, furnicături sau amorţeli la nivelul mâinilor sau picioarelor.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, dureri de cap, oboseală, redistribuirea ţesutului adipos de pe braţe şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau boală hepatică severă.

Atenţionări speciale

Deoarece acest medicament este convertit în organism în amprenavir, nu asociaţi Telzir cu preparate ce conţin amprenavir. Consultaţi medicul sau farmacistul dacă aveţi nelămuriri.

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, diabet zaharat, nivele crescute ale colesterolului şi trigliceridelor în sânge, afecţiuni hematologice (ex. hemofilie).

Luaţi Telzir exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelul lui în organism este constant.

Schimbarea dozajului fără aprobarea medicului poate determina creşterea cantităţii de virus în organism, complicarea infecţiilor coexistente cu răspuns dificil la tratamentul antibiotic sau agravarea reacţiilor adverse.

Dacă luaţi pentru prima oară medicamente pentru infecţia HIV este posibil să observaţi reapariţia simptomelor unei infecţii mai vechi (ex. tuse, probleme respiratorii, febră, tulburări de vedere, dureri de cap). Aceasta s-ar putea explica prin faptul că sistemul dumneavoastră imunitar începe să funcţioneze mai bine.

Persoanele vârstnice sunt sfătuite să acorde mai multă atenţie efectelor secundare întrucât funcţia lor renală aflată în declin poate să perturbe eliminarea din organism a medicamentului şi să permită concentrarea Telzirului în sânge.

Dacă suspectaţi o reacţie de hipersensibilitate la medicament întrerupeţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul.

Administraţi medicamentele pentru hiperaciditate gastrică la

interval de minim 1 oră față de Telzir, pentru a nu reduce cantitatea de medicament disponibilă în organism.

Este important să vă prezentați periodic la medic pentru efectuarea analizelor de sânge sau ori de câte ori apar modificări ale stării dumneavoastră de sănătate. Medicamentul poate crește nivelele glicemiei, colesterolului sau trigliceridelor serice, caz în care se recomandă tratament specific.

Pentru a reduce riscul de transmitere a virusului HIV folosiți întotdeauna măsuri protectoare de barieră eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale. În plus, Telzir reduce eficacitatea anticoncepționale și crește probabilitatea de apariție a sarcinii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Telzir nu trebuie administrat în asociere cu flecainidă (Tambocor) sau propafenonă (Rytmonorm) atunci când este combinat în tratamentul infecției HIV cu ritonavir (Norvir), datorită riscului de reacții foarte severe.

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiulceroase: ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac), cimetidină
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), flecainidă (Tambocor), propafenonă
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- lidocaină (Xilină)
- simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zeplan, Vasilip, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet), fluvastatin (Lescol), pravastatinum (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pravator)
- paroxetin (Arketis, Seroxat, Paroxat)
- diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar)
- trazodonă (Trittico AC)
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)

T

- dexametazonă (Dexaton, Maxidex)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral), tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- tadalafil (Cialis)
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- vardenafil (Levitra, Vivanza)
- contraceptive orale (anticoncepționale)
- alte medicamente pentru infecția HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), nevirapin (Viramune), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)
- metadonă (Sintalgon).

Sarcina și alăptarea

Telzir nu trebuie folosit în sarcină decât dacă se consideră că riscul de transmitere a infecției HIV la copil este crescut. Discutați riscurile și beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern dar pentru că virusul HIV se poate transmite prin lapte, se recomandă să se evite alăptarea.

Doze recomandate

Dacă este pentru prima dată când luați medicamente anti-HIV, medicul dumneavoastră va hotărî dacă vreuna din schemele de mai jos vă este potrivită:

2 tablete de Telzir de 2 ori pe zi

2 tablete de Telzir o dată pe zi plus 2 tablete de ritonavir (Norvir) o dată pe zi

1 tabletă de Telzir de 2 ori pe zi plus 1 tabletă de Norvir de 2 ori pe zi

Dacă ați mai luat înainte medicamente împotriva infecției HIV, doza de Telzir recomandată este de 1 tabletă de 2 ori pe zi în combinație cu ritonavir 1 tabletă de 2 ori pe zi.

Dacă luați Telzir și Norvir cu efavirenz (Stocrin, Sustiva), medicul vă va crește doza de Norvir la 3 tablete pe zi.

În caz de boli hepatice ușoare și moderate se recomandă administrarea a unei tablete de Telzir de 2 ori pe zi. La persoanele cu afectare severă a ficatului se contraindică folosirea acestui medicament.

Nu se recomandă administrarea acestui medicament la copii.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privitoare la supradozare. Totuși, anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

T

Tenox vezi Norvasc

Tenoxicam

Denumire comună internaţională: Tenoxicamum
Alte denumiri comerciale: Neo-endusix, Tilcotil
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tenoxicam este un antiinflamator nesteroidian folosit în tratamentul afecţiunilor reumatice inflamatorii şi degenerative.

Important de ştiut

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului cu Tenoxicam pentru a nu creşte riscul de sângerare gastro-intestinală.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, imediat după masă.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- vărsături cu sânge sau în zaţ de cafea, scaune negre lucioase ca păcura
- crampe musculare, amorţeli, furnicături
- creştere rapidă în greutate prin retenţie lichidiană (circa 2,5 kg în 1-2 zile)
- auz diminuat, tinitus (ţiuituri în urechi)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), crampe abdominale, pirozis (arsuri retrosternale), indigestie

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, senzaţie de gură uscată, pierderea poftei de mâncare, palpitaţii, depresie, oboseală, insomnii, somnolenţă, dereglări ale ciclului menstrual, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte antiinflamatoare nesteroidiene, ulcer gastroduodenal activ, insuficienţă renală moderată sau severă, insuficienţă cardiacă severă, insuficienţă hepatică, preoperator.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi ulcer gastroduodenal activ, boli severe de inimă, rinichi sau ficat, edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor), hipertensiune arterială, tulburări de coagulare a sângelui, astm bronşic, diabet zaharat.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic; nu administraţi mai frecvent sau pe perioade mai lungi decât cele recomandate.

Anunţaţi imediat medicul dacă sub tratament cu Tenoxicam aveţi scaune negre, lucioase ca păcura, vărsaţi sânge sau zaţ de cafea.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Evitaţi expunerea prelungită la soare întrucât Tenoxicamul poate creşte sensibilitatea pielii la razele soarelui. Purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori vă expuneţi la soare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxicipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)

- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol)
- diuretice
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- clopidogrel (Iscover, Plavix), ticlopidină (Ipaton, Ticlid, Ticloter)
- anticoagulante: acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- antidiabetice orale
- fenitoină (Phenhydan), acid valproic (Depakine, Convulex, Orfiril)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- methotrexate (Antifolan).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Pentru persoanele care au nevoie de un tratament de lungă durată se recomandă administrarea a 10 mg pe zi.

Pe perioade scurte se pot folosi 20-40 mg o dată pe zi. O schemă de tratament standard presupune administrarea injectabilă a unei fiole pe cale intravenoasă sau intramusculară în primele 2 zile, apoi administrarea pe cale orală a 1 comprimat pe zi timp de 1-2 săptămâni.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: : greaţă, vărsături, dureri de stomac, ameţeli, dureri de cap, confuzie, tinitus (ţiuituri în urechi), tulburări de vedere, convulsii.

T

Teofilină SR

Denumire comună internaţională: Theophyllinum
Alte denumiri comerciale: Teotard, Theo SR
Forme de prezentare: Capsule eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament îmbunătăţeşte respiraţia prin relaxarea musculaturii netede a bronşiilor şi vaselor de sânge, deschiderea căilor aeriene spre plămâni şi diminuarea răspunsului pulmonar la factorii iritanţi. Aparţine unei clase de medicamente înrudită cu

cafeina - xantine. Este administrat în tratamentul astmului bronşic, bronşitei cronice şi emfizemului pulmonar.

Important de ştiut

Deoarece medicamentul nu acţionează imediat după administrare nu-l luaţi în atacurile de astm bronşic sau episoadele cu probleme respiratorii acute. Medicul dumneavoastră v-a prescris un alt medicament care să vă ajute în asemenea situaţii.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, preferabil pe stomacul gol (cu o oră înainte sau 2 ore după mese). În cazul în care aveţi probleme cu stomacul administraţi Teofilina cu alimentele. Dacă luaţi o singură doză pe zi, evitaţi să o luaţi seara.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi pentru a nu le distruge acţiunea de lungă durată sau a provoca reacţii adverse severe. Puteţi diviza doar tabletele marcate, pe linia de marcaj.

Dacă nu puteţi înghiţi capsulele, le puteţi deschide şi mixa conţinutul cu o lingură de mere rase sau budincă. Consumaţi amestecul imediat după preparare, fără a-l mesteca apoi beţi un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

T

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- convulsii
- greaţă şi vărsături severe, dureri de cap, dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, respiraţii rapide
- hemoptizie (tuse cu exteriorizare de sânge), vărsături în zaţ de cafea sau scaune negre lucioase
- febră ridicată, simptome similare răcelii confuzie, ameţeli, mo-

dificări de comportament, pierderi ale conştienţei
- dureri musculare, fasciculaţii musculare, oboseală

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoară senzaţie de greaţă, lipsa poftei de mâncare, scădere în greutate, diaree, insomnii, nervozitate, iritabilitate, tremor, dureri de cap, ameţeli, urinări mai frecvente decât de obicei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, ulcer gastroduodenal activ, epilepsie.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi glaucom, diabet zaharat, boli de inimă (ex. insuficienţă cardiacă, aritmii cardiace), hipertensiune arterială, boli de rinichi sau ficat, ulcer gastroduodenal, afecţiuni ale tiroidei, fibroză chistică sau istoric de convulsii.

Informaţi medicul dacă sunteţi fumător sau urmează să vă lăsaţi de fumat pentru a vi se ajusta dozele de Teofilină, în sensul creşterii frecvenţei de administrare.

Dozele de Teofilină prescrise sunt personalizate, stabilite în funcţie de răspunsul dumneavoastră la tratament. Nu încercaţi să luaţi alte doze decât cele recomandate şi nu uitaţi să vă prezentaţi la toate programările medicale pentru a vi efectua analize care să ateste că nivelele de medicament în sânge şi dozele primite sunt optime.

Tratamentul cu Teofilină la copii şi vârstnici trebuie monitorizat atent pentru efectele sale, deoarece aceştia sunt mai predispuşi reacţii adverse.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică informaţi medicul că luaţi acest medicament.

Întrucât Teofilina poate modifica rezultatele unora dintre testele de laborator (ex. glicemie, colesterol seric, acid uric, scintigrafii cu taliu), informaţi medicul că luaţi acest medicament pentru a vă interpreta corect analizele.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- allopurinol (Milurit)
- antiaritmice: mexiletină (Mexitil), propafenonă
- digoxin (Lanoxin)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Tarka, Verogalid)
- pentoxifilină (Angiopent, Pentroxi retard, Trental)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- eritromicină (Eritro), claritromicină (Clar, Klabax, Klacid, Klerimed, Fromilid, Lekoklar)
- rifampicină (Sinerdol)
- ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox)
- propranolol
- cimetidină
- furosemid (Diurex)
- fluvoxamin (Fevarin)
- efedrina (Ephedrine aguettant)
- cefazolin (Lyzolin)
- fenilbutazonă
- aminoglutetimidă (Rogluten)
- diazepam
- adenosin (Adenocor)
- methotrexate (Antifolan)
- contraceptive orale (anticoncepţionale)
- ticlopidină (Ipaton, Ticlid, Ticlodin, Ticloter).

Fumatul reduce nivelele medicamentului în sânge.

Consumul de cafea, cola, ceai, ciocolată în cantitate semnificativă sau alcool poate creşte riscul de efecte adverse al Teofilinei.

Dietele bogate în proteine şi sărace în carbohidraţi sau sărace în proteine şi bogate în carbohidraţi pot de asemenea să perturbe efectele medicamentului şi să impună modificarea dozelor.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră. Este posibil ca în ultimul trimestru de sarcină să se modifice nivelele de medicament în sânge, fiind necesară monitorizarea lor şi ajustarea adecvată a dozelor.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul (ex. iritabilitate), de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Doza uzuală iniţială este de 150 mg la fiecare 12 ore. Dacă răspunsul la această doză este slab, medicul dumneavoastră vă va

creşte treptat doza până la maxim 600 mg pe zi. După stabilirea dozajului eficace puteţi trece la administrarea Teofilinei într-o singură priză, conform indicaţiei medicului.

Copii cu vârsta de 6-16 ani

La o greutate sub 40 kg se recomandă administrarea a câte 20 mg de Teofilină pentru fiecare kilogram corp.

Copiii cu greutatea peste 40 kg primesc în general doze de 600 mg pe zi.

Persoane peste 60 ani

Datorită riscului mai mare de a dezvolta efecte adverse, se folosesc uzual doze zilnice mai mici de 400 mg.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitaţie, greaţă, vărsături, sete, febră, tinitus (ţiuituri în urechi), bătăi cardiace rapide sau neregulate, convulsii, confuzie.

Teotard vezi Teofilină

Terazosin vezi Hytrin

Terbinafin vezi Lamisil

Terbinafina vezi Lamisil

Terbinafine vezi Lamisil

Terbinaran vezi Lamisil

Terbisil vezi Lamisil

Tertensif vezi Indapamid

T

Tetraciclina

Denumire comună internaţională: Tetracyclinum
Forme de prezentare: Capsule, Unguent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tetraciclina este un antibiotic cu spectru larg utilizat în tratamentul infecţiilor bacteriene sensibile (ex. infecţii ale căilor respiratorii, pneumonie, infecţii intestinale amoebiene, infecţii urinare, gonoree, acnee). Poate fi o alternativă redutabilă la persoanele cunoscute cu alergie la peniciline.

Important de ştiut

Tetraciclina este contraindicată în sarcină şi la copiii sub 8 ani deoarece poate afecta dezvoltarea oaselor şi a mugurilor dentari.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-4 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, preferabil pe stomacul gol (cu o oră înainte sau 2 ore după mese). Dacă aveţi totuşi probleme cu stomacul, puteţi lua tetraciclina cu alimentele.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Este indicat să nu vă culcaţi minim jumătate de oră după ce aţi luat medicamentul, de aceea evitaţi să administraţi Tetraciclina înainte de culcare.

Unguentul se aplică pe piele curată, în strat subţire.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză iar dumneavoastră administraţi tetraciclina într-o singură priză zilnică (ex. pentru acnee), luaţi doza uitată şi apoi aşteptaţi 10-12 ore pentru administrare următoarei doze. În cazul în care medicamentul v-a fost prescris în 2 prize zilnice, luaţi doza uitată imediat ce v-aţi amintit apoi aşteptaţi 5-6 ore pentru următoarea. În situaţia cu 3 sau mai multe prize zilnice, aşteptaţi minim 2-4 ore până la administrarea următoarei doze. După aceste modificări, reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate întrucât acestea pot determina leziuni renale severe dacă sunt administrate.

T

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri de cap severe, ameţeli, tinitus (ţiuituri în urechi), vedere înceţoşată
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome similare răcelii
- piele roşie, cu vezicule şi descuamări
- urinări rare sau chiar absente
- paloare, icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), urini închise la culoare, febră, lipsa poftei de mâncare, confuzie, slăbiciune mus-

culară
- sângerări spontane
- dureri puternice de stomac cu iradiere în spate, greaţă şi vărsături, bătăi cardiace rapide.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoară senzaţie de greaţă, vărsături, diaree, dureri de stomac, lipsa poftei de mâncare, pete albe pe buze sau în cavitatea bucală, limbă umflată, dificultăţi la înghiţire, tumefacţii în zona rectală sau genitală, prurit (mâncărimi) vaginal, leucoree, sensibilitate la soare, decolorarea unghiilor, colorarea în galben-brun a dinţilor, înmuierea oaselor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte medicamente înrudite (ex. doxiciclină, minociclină), la tartrazină (colorant alimentar) sau aspirină.

Atenţionări speciale

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la tetraciclină.

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi boli de rinichi sau ficat, dificultăţi la înghiţit, hernie hiatală sau reflux gastroesofagian.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Administraţi acest produs la interval de minim 2-3 ore faţă de preparatele cu magneziu, aluminiu, fier, zinc sau calciu pentru a nu-i afecta absorbţia în organism.

Continuaţi administrarea medicamentului cel puţin 48 ore după dispariţia simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să se multiplice mai departe.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Consumaţi cel puţin 2 litri de lichide pe zi în timpul tratamentului, în lipsa unei contraindicaţii medicale.

Deoarece acest medicament poate creşte sensibilitatea la soare, evitaţi expunerea prelungită la soare sau cabine cu UV. Utilizaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare.

Utilizarea prelungită sau repetată a antibioticelor favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la

doctor dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul şi evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli şi tulburări de vedere, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile. Ridicaţi-vă încet din pat sau de pe scaun.

Înaintea oricărei intervenţii chirurgicale sau stomatologice informaţi medicul că sunteţi în tratament cu tetraciclină.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:
- antibiotice din clasa penicilinei: penicilina (Ospen, Penicilina V, Penicilina G), amoxicilina (Ospamox, Moxilen), oxacilina (Oxalin), carbenicilina
- medicamente ce scad nivelele colesterolului seric: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zeplan, Vasilip, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet), fluvastatin (Lescol), pravastatinum (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pravator), bezafibrat (Regadrin), ciprofibrat (Lipanor), fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor)
- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm)
- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- suplimente alimentare cu fier, zinc, calciu, magneziu şi alte minerale
- quinapril (Accupro, Aquiril, Quinaran)
- didanosină (Videx)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- tretinoin (Acnederm, Diamalin, Retin-A, Smooderm), isotretinoin (Roaccutane, Sotret)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă administrarea tetraciclinei în sarcină datorită riscului de afectare a fătului. Femeile de vârstă fertilă ar trebui să folosească metode contraceptive de barieră eficiente (ex. prezervative, diafragme cu spermicid) pe durata tratamentului.

Medicamentul poate trece în cantităţi mici în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Pentru majoritatea infecţiilor sunt recomandate doze zilnice de 1-2 grame divizate în 2-4 prize egale, timp de 10 zile.

Bruceloză

Doza uzuală este de 500 mg de 4 ori pe zi în asociere cu streptomicina, timp de 3 săptămâni.

Gonoree

Se începe cu 1,5 g, apoi se administrează câte 500 mg la fiecare 6 ore timp de 4 zile, până la doza totală de 9 g.

Sifilis

În sifilis se folosesc 30-40 g divizate egal în cele 10-15 zile de tratament.

Infecţii uretrale, endocervicale sau rectale determinate de Chlamydia trachomatis

Doza obişnuită este de 500 mg de 4 ori pe zi, minim 7 zile.

Acnee severă

Iniţial se administrează 1 g pe zi în doze multiple iar apoi câte 125-500 mg pe zi.

Dacă se foloseşte unguent, se aplică de 1-4 ori pe zona de piele afectată.

Copii peste 8 ani

La copiii peste 8 ani se indică câte 10-20 mg de tetraciclină pentru fiecare kg de greutate corporală pe zi, divizate în 2-4 doze egale.

Supradozare

Întrucât nu există date privind supradozarea, anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi aceasta.

Teva Naţ vezi Fosamax

Teveten

Denumire comună internaţională: Eprosartanum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Teveten reprezintă un blocant al receptorilor angiotensinei II folosit în tratamentul hipertensiunii arteriale şi insuficienţei cardiace congestive. Acţionează prin relaxarea musculaturii netede a vaselor de sânge.

Important de ştiut

La început Teveten poate reduce drastic tensiunea arterială, mai ales dacă este combinat cu diuretice. Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri de cap severe, ameţeli şi pierderi ale conştienţei pentru a vi se ajusta adecvat dozele de medicament.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Administraţi în fiecare zi la aceleaşi ore.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- slăbiciune musculară accentuată, bătăi cardiace foarte lente
- pierderi ale conştienţei
- urinări foarte rare sau absente
- impotenţă sexuală.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, diaree, dureri sau crampe musculare, edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor), ameţeli, vedere înceţoşată, dureri de cap, insomnii, tuse.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei (ex. captopril, enalapril - Enap, lisinopril), sarcină.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi

boli de inimă, ficat sau rinichi.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Aşteptaţi cel puţin 2-3 săptămâni până la instalarea deplină a efectelor medicamentului, apoi informaţi medicul dacă valorile tensionale rămân nemodificate sau cresc.

Continuaţi administrarea chiar dacă vă simţiţi bine întrucât majoritatea persoanelor cu tensiune arterială ridicată nu prezintă nici un simptom.

Nu administraţi concomitent suplimente alimentare cu potasiu sau înlocuitori de sare ce conţin potasiu fără aprobarea medicului. Teveten poate creşte nivelele potasiului în sânge, existând riscul apariţiei efectelor adverse severe (ex. slăbiciune musculară accentuată, bătăi cardiace foarte lente).

Deoarece acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică informaţi medicul sunteţi în tratament cu acest medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea terapiei anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- suplimente alimentare cu potasiu
- înlocuitori ai sării de bucătărie cu potasiu
- diuretice ce economisesc potasiul în organism: spironolactonă (Alspiron, Diurex, Verospiron)
- digoxin (Lanoxin)
- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril).

T

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate determina leziuni severe fătului şi chiar deces dacă este administrat în ultimele 2 trimestre de sarcină. Dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată, contactaţi imediat medicul. Puteţi lua Teveten în primele 3 luni de sarcină doar dacă este absolută nevoie. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza iniţială obişnuită este de 600 mg o dată pe zi. Se pot administra de asemenea doze de 400-800 mg în 1-2 prize. Dacă răspunsul obţinut nu este satisfăcător se pot asocia diuretice şi blocante ale canalelor de calciu.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace anormale, ameţeli severe, pierderi ale conştienţei.

Thelmox vezi Vermox

Theo SR vezi Teofilina

Thioctacid vezi Thiogamma

Thiogamma

Denumire comună internaţională: Acidum tiocticum (alfalipoicum)
Alte denumiri comerciale: Thioctacid
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluţie perfuzabilă, Concentrat pentru soluţie perfuzabilă, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Thiogamma conţine o substanţă proprie organismului – acid α-lipoic. Este indicat diabeticilor pentru a preveni sau trata simptomele polineuropatiei: amorţelile, furnicăturile şi arsurile picioarelor.

Important de ştiut

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta i-ar putea reduce eficacitatea.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală o dată pe zi sau conform

T

prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Soluţia perfuzabilă se diluează cu ser fiziologic (100 la 250 mL) şi se administrează într-un interval de peste 30 minute.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Din cauza sensibilităţii substanţei active la lumină, se recomandă scoaterea fiolei din ambalaj numai înaintea utilizării şi acoperirea ei cu folie de aluminiu dacă se doreşte utilizarea aproximativ 6 ore.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- crampe musculare, tulburări de vedere, erupţii roşii pe piele.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenţionări speciale

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- antidiabetice orale
- cisplatin (Platidiam, Sinplatin).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Ca tratament de întreţinere se recomandă administrarea a 600 mg o dată pe zi.

În caz de administrarea injectabilă intravenoasă se indică câte 600 mg lent pe zi timp de 2- 4 săptămâni, iar apoi câte 300 mg pe zi în forma orală ca tratament de menţinere.

Supradozare

Nu s-au descris intoxicaţii specifice cu Thiogamma până în prezent. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Thrombo Ass vezi Acid acetilsalicilic

Thyro-4 vezi Euthyrox

Thyrozol

Denumire comună internaţională: Thiamazolum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Thyrozol inhibă producţia hormonală a glandei tiroide. Este indicat în tratamentul hipertiroidiei şi în pregătirea pentru intervenţiile chirurgicale pe tiroidă sau terapia cu iod radioactiv.

Important de ştiut

Thyrozol poate reduce activitatea sistemului imun făcându-vă mai susceptibil la infecţii. Evitaţi contactul cu persoanele răcite, gripate sau cu alte afecţiuni contagioase. Evitaţi vaccinarea cu tulpini virale vii şi persoanele proaspăt vaccinate.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 3 ori pe zi (la intervale de 8 ore) sau conform prescripţiei medicului, după masă.

Înghiţiţi tabletele întregi, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura

camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri abdominale, greaţă, lipsa poftei de mâncare, icter, scaune decolorate, urini închise la culoare
- febră, dureri în gât, tuse, dificultăţi sau dureri la urinat
- sângerări spontane, erupţii roşii pe piele, sânge în urină, scaune negre lucioase
- oboseală extremă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, greaţă, vărsături, dureri musculare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau carbimazol.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi boli de ficat sau de sânge.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, de preferat în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu administraţi mai frecvent sau în doze mai mari decât cele recomandate pentru a nu creşte riscul de reacţii adverse.

Nu întrerupeţi tratamentul chiar dacă vă simţiţi bine fără a discuta mai întâi cu medicul dumneavoastră. Pentru a controla adecvat boala este nevoie să luaţi continuu Thyrozol iar întreruperea medicaţiei ar putea conduce la revenirea simptomelor.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic pentru a vi se evalua progresele şi eventual pentru a vi se lua analize de sânge.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- digoxin (Lanoxin)
- beta blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- teofilină (Theo SR, Teotard).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu este recomandat a fi administrat în sarcină. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră. Informaţi imediat medicul dacă sunteţi gravidă sau doriţi să rămâneţi însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Hipertiroidie

În funcţie de severitatea hipertiroidiei se începe cu 20-40 mg pe zi în 2-3 prize timp de 3-6 săptămâni, urmând ca ulterior să se reducă doza în funcţie de răspuns la 5-20 mg pe zi. Durata tratamentului este în general de 6-24 luni.

În sarcină se pot administra 2,5-10 mg pe zi sub monitorizare atentă.

Pregătire preoperatorie

Se administrează Thyrozol până în ziua operaţiei.

Pregătire pentru terapia cu iod radioactiv

Se opreşte administrarea medicamentului cu 7 zile înainte de iodul radioactiv şi se reia după 10 zile, pe o perioadă de 2-4 luni până la instalarea efectului.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, dureri de stomac, dureri de cap, dureri de articulaţii, tumefacţii.

Tiapridal

Denumire comună internaţională: Tiapridum
Forme de prezentare: Comprimate, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tiapridal este un medicament din clasa neurolepticelor indicat pentru stări de agitaţie şi agresivitate, mai ales la persoanele care

sunt sub influența alcoolului. Poate fi administrat de asemenea în caz de dureri intense sau mişcări anormale coreiforme.

Important de ştiut

Pe durata tratamentului cu Tiapridal se interzice consumul de alcool sub orice formă pentru a nu rezulta efecte adverse fatale.

Administrarea corectă

Luați acest medicament pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripției medicului.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmați întocmai prescripția şi solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați doza în interval de 2 ore de la ora obişnuită de administrare. Dacă trec mai mult de 2 ore, săriți peste această doză şi aşteptați următoarea doză pentru a reveni la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului şi anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- hipotensiune ortostatică (scăderea abruptă a tensiunii arteriale la ridicarea în picioare), ameţeli, pierderea conştienţei
- mişcări anormale
- febră ridicată.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: somnolență, impotență, frigiditate, creştere în greutate, amenoree (dispariția menstrelor), ginecomastie (creşterea în volum a glandei mamare).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, feocromocitom, în asociere cu alcool sau levodopa.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă sau rinichi, boală Parkinson, feocromocitom.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitați şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele:

- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- medicamente pentru hipertensiune arterială.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutați riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Stări de agitație şi agresivitate

În general se administrează 200-300 mg pe zi timp de 2 luni.

Delir

Uzual se folosesc 4-12 fiole administrate intravenos sau intramuscular la intervale de 4-6 ore.

Mişcări coreiforme

În funcție de severitatea problemei se pot administra 300-800 mg Tiapridal.

Dureri intense şi rebele

În general se folosesc 200-400 mg pe zi.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare mişcări anormale, comă. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

T

Tiberal

Denumire comună internațională: Ornidazolum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Tiberal este un antiparazitar cu spectru larg folosit îndeosebi în tratamentul infecției cu Trichomonas, Giardia şi Entamoeba hystolitica (responsabilă de dizenterie).

Important de ştiut
Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Administrarea corectă
Luaţi acest medicament pe cale orală de 2 ori pe zi (dimineaţa şi seara) sau conform prescripţiei, după mese.
Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.
Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.
Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.
Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.
În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, greaţă, vărsături.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, la metronidazol sau tinidazol (Fasigyn, Tinizol, Tiprogyn).

Atenţionări speciale
Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu rezulta reacţii nedorite.
Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic. Nu încercaţi să administraţi mai frecvent, în doze mai mari sau pe perioade de timp mai lungi pentru a nu avea impact negativ asupra organismului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele:
- disulfiram (Antalcol)

- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom).

Sarcina şi alăptarea
Acest medicament nu poate fi administrat în sarcină fără aprobarea medicului. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu acesta.
Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
Infecţie cu Trichomonas
În infecţia acută se recomandă administrarea în priză unică a 3 comprimate, seara.
În infecţia cronică se pot folosi 2 comprimate pe zi, dimineaţa şi seara după mese, timp de 5 zile. Ambii parteneri sexuali trebuiesc trataţi concomitent.
Pentru copii se indică doze zilnice de câte 25 mg pentru fiecare kilogram de greutate corporală.
Infecţie cu Giardia sau dizenterie
La adulţi se administrează uzual câte 1 comprimat de 2 ori pe zi timp de 5-10 zile. Pentru copiii sub 1 an se recomandă câte un sfert de comprimat de 2 ori pe zi; pentru copiii de 1-6 ani – câte jumătate de comprimat de 2 ori pe zi iar pentru cei de 7-12 ani – câte 3 sferturi de 2 ori pe zi.

Supradozare
Nu există date suficiente privind supradozarea. Totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Ticlid

Denumire comună internaţională: Ticlopidinum
Alte denumiri comerciale: Ipaton, Ticlodin, Ticlopidin, Ticlopidine, Ticloter
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Ticlid este un medicament antiplachetar ce inhibă activitatea trombocitelor şi reduce astfel coagularea sângelui. Este recomandat în prevenirea atacurilor de cord sau cerebrale la persoanele care nu pot tolera aspirina sau la care aceasta nu a avut rezultate. Poate fi folosit de asemenea în combinaţie cu aspirina după anumite intervenţii pe cord (ex. implantare de stent pe arterele coronare ce irigă muşchiul cardiac).

Important de ştiut

Rar au fost semnalate încă din primele zile ale tratamentului afecţiuni severe ale sângelui. În acest sens anunţaţi imediat medicul dacă observaţi semne ale infecţiei (determinate de numărul scăzut de celule albe în sânge) sau orice sângerare neobişnuită (date de numărul foarte scăzut de trombocite în sânge).

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului.

Administraţi cu alimentele sau imediat după masă pentru a reduce acuzele gastrice.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- erupţii roşii pe piele, urini închise la culoare, scaune decolorate, icter
- vărsături sau scaune cu sânge, vărsături în zaţ de cafea, diaree severă sau persistentă, scaune negre lucioase, urini cu sânge, sângerări din nas sau gingii
- febră, frisoane, dureri în gât
- dificultăţi de vorbire, slăbiciune pe o parte a corpului, amorţeli sau furnicături ale mâinilor sau picioarelor, modificări de comportament
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: discomfort gastric, greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, prurit (mâncărimi), tinitus (ţiuituri în urechi).

T

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la clopidogrel (Plavix), sângerare activă, boli de sânge ce predispun la sângerare, trombocitopenii (număr redus de trombocite – celule implicate în coagularea sângelui), anemie aplastică.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi ulcer gastrointestinal activ, boli de sânge, ficat sau rinichi, tulburări de coagulare a sângelui, nivele crescute ale colesterolului sau trigliceridelor, intervenţii chirurgicale recente sau în viitorul apropiat.

Administraţi cu precauţie dacă sunteţi o persoană în vârstă deoarece puteţi fi mai susceptibil la efectele adverse ale medicamentului.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele sau frecvenţa de administrarea fără aprobarea medicului. Continuaţi tratamentul chiar dacă vă simţiţi bine; îl puteţi opri doar la indicaţia medicului.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică, informaţi medicul că sunteţi în tratament cu Ticlid.

Deoarece acest medicament poate prelungi timpul de sângerare dacă vă tăiaţi sau vă loviţi, fiţi atent atunci când folosiţi obiecte ascuţite (ex. cuţite, foarfece, lame de ras), utilizaţi o periuţă cu peri moi, maşină de ras electrică, purtaţi încălţăminte când mergeţi şi evitaţi sporturile ce presupun contacte cu adversarul.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea monitorizării tratamentului şi recoltării de analize de sânge.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), oxaprozin (Dayrun), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- heparină, enoxaparină (Clexane), dalteparină (Fragmin)
- clopidogrel (Plavix, Iscover)

T

- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm)
- cimetidină
- digoxin (Lanoxin)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- fenitoin (Phenhydan).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină dacă este necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Uzual se folosesc 250 mg de 2 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, ameţeli, convulsii, confuzie.

Ticlodin vezi Ticlid

Ticlopidin vezi Ticlid

Ticlopidine vezi Ticlid

Ticloter vezi Ticlid

Tienam

Denumire comună internaţională: Imipenemum + Cilastatinum
Forme de prezentare: Pulbere pentru soluţie perfuzabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tienam este o combinaţie antibiotică utilizată în tratamentul unei game variate de infecţii bacteriene: pneumonie, bronşită, abcese, celulită, ulceraţii şi leziuni ale pielii infectate, infecţii uterine după naştere, infecţii ale tractului urinar, infecţii ale oaselor şi articulaţiilor, apendicită şi alte infecţii abdominale, septicemii (infecţii în sânge), endocardită (infecţie a stratului cardiac intern). Inhibă creşterea bacteriană prin alterarea sintezei peretelui celular.

Important de ştiut

Tienam este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la acest medicament.

Administrarea corectă

Acest medicament este pentru uz injectabil intravenos cu administrare de 3-4 ori pe zi, conform prescripţiei.

Dozele mai mici sau egale cu 500 mg se administrează în perfuzie IV în circa 15-20 minute iar cele de peste 500 mg – în circa 40-60 minute.

Dacă săriţi o doză – contactaţi personalul medical întrucât acesta vă administrează medicamentul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi pulberea uscată la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- scaune diareice severe, apoase
- urini închise la culoare, sângerări spontane, febră, dureri în gât, icter
- auz diminuat, tinitus (ţiuituri în urechi), modificări de comportament, confuzie, halucinaţii
- tremor, convulsii, oboseală extremă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, diaree, ameţeli, oboseală, somnolenţă, uşoară roşeaţă, tumefacţie sau durere la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la meropenem (Meronem), peniciline, cefalosporine; infecţii ale sistemului nervos; copii cu greutatea sub 30 kg şi insuficienţă renală.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi, fibroză chistică, boală pulmonară cronică, traumatisme craniene recente, tumori pe creier, hipertensiune intracraniană, istoric de convulsii sau epilepsie.

Se recomandă precauţie în administrarea la persoanele vârstnice sau copii deoarece aceştia pot fi mai susceptibili la efecte adverse.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic. Continuaţi administrarea până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să se multiplice în continuare.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Consumaţi cel puţin 2 litri de lichide pe zi în timpul tratamentului, în lipsa unei contraindicaţii medicale.

Utilizarea prelungită sau repetată a antibioticelor favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Consultaţi medicul dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice fără aprobarea medicului întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile. Ridicaţi-vă încet din pat sau de pe scaun.

Folosiţi metode contraceptive non-hormonale de barieră eficiente pe durata tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte antibiotice
- ganciclovir (Cymevene, Virgan)
- vaccinuri cu tulpini bacteriene vii
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi Tienam în sarcină fără a avea aprobarea medicului. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

În infecţiile uşoare se recomandă administrarea a câte 250 mg la fiecare 6 ore; în cele moderate şi severe – câte 500-1000 mg la fiecare 6-8 ore.

Copii cu vârsta peste 3 luni

Uzual se folosesc doze de câte 15-25 mg pentru fiecare kilogram de greutate corporală la intervale de 6 ore până la maxim 2 g pe zi pentru infecţiile cu bacterii sensibile şi 4 g pentru cele cu bacterii moderat sensibile.

Copii cu vârsta sub 3 luni şi greutatea peste 1,5 kg

La nou-născutul sub 1 săptămână se prescriu de obicei doze de câte 25 mg pentru fiecare kg corp administrate la intervale de 12 ore. La cel cu vârsta de 1-4 săptămâni se recomandă câte 25 mg pe kg corp la intervale de 8 ore. Pentru copiii de 1-3 luni se pot folosi doze de 25 mg/kg corp la intervale de 6 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Aceasta poate fi suspectată dacă apar convulsii.

Tifol vezi Acifol

Tilcotil vezi Tenoxicam

Timabak vezi Timolol

Timo-Comod vezi Timolol

Timo-Gal vezi Timolol

Timolol

Denumire comună internaţională: Timololum

Alte denumiri comerciale: Arutimol, Nyolol, Ophtamolol, Timabak, Timo-comod, Timo-Gal, Timoptic, Unitimolol

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Timolol este un beta blocant recomandat în tratamentul glaucomului cu unghi deschis sau a altor afecţiuni oculare care evoluează cu tensiune oculară mare, pentru prevenirea orbirii. Acţionează prin scăderea cantităţii de lichid din ochi.

Important de ştiut

Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

T

Administrarea corectă

Administrați medicamentul în ochiul afectat o dată pe zi sau conform indicațiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înaintea aplicării picăturilor și puneți-le la loc după cel puțin un sfert de oră de la administrarea Timololului.

Înclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administrați în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideți apoi ochiul și timp de 1-2 min presați ușor colțul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecați ochiul.

Nu lăsați picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafață!

Nu clătiți picurătorul. Puneți capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți, în timpul aceleiași zile. Totuși, dacă vă amintiți a doua zi, săriți doza pe care ați uitat-o și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstrați flacoanele nedeschise la frigider (2-8°). După deschidere puteți păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- bătăi cardiace anormale, dureri în piept
- dureri de cap, pierderi ale conștienței, confuzie, tulburări de vedere persistente
- slăbiciune musculară, edeme gambiere (tumefacții ale picioarelor), mâini și picioare reci
- greață, dureri de stomac, subfebrilitate, inapetență (lipsa poftei de mâncare), urini închise la culoare, scaune decolorate, icter
- depresie, modificări de comportament.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: tulburări de vedere temporare, arsuri sau înțepături oculare, prurit (mâncărimi) și înroșirea ochilor, ochi umezi sau uscați, senzație de corp străin în ochi, insomnii, oboseală, anxietate, nervozitate, dureri de cap, amețeli, libido scăzut,

T

impotență sexuală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, astm bronșic, bloc atrio-ventricular grad II sau III, bradicardie sinusală (ritm cardiac foarte lent), insuficiență cardiacă severă.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înștiințați medicul dacă sunteți alergic la acest medicament, folosiți lentile de contact sau aveți orice inflamație a ochiului (ex. irită – inflamația irisului, uveită – inflamația tunicii mijlocii a globului ocular), edem al maculei (zona pe unde intră și ies vase și nervi din globul ocular), afakie după extracția cristalinului.

Deși picăturile de Timolol se aplică local, acestea pot fi absorbite în circulația generală afectând alte organe. De aceea informați medicul și asupra bolilor pulmonare (ex. astm bronșic, BPOC – bronhopneumopatie cronică obstructivă), aritmiilor cardiace severe (ex. bradicardie sinusală, bloc atrio-ventricular de gradul II sau III), insuficienței cardiace, bolilor de rinichi sau ficat, diabetului zaharat, accidentelor vasculare cerebrale în antecedente, hipertiroidiei sau afecțiunilor musculare, dacă este cazul.

Pentru ca medicamentul să se dovedească eficient luați-l în fiecare zi la aceeași oră.

Nu întrerupeți medicația când considerați dumneavoastră că vă simțiți bine deoarece presiunea crescută din ochi poate să nu dea simptome dar să conducă invariabil la orbire.

Nu administrați Timolol mai frecvent decât v-a prescris medicul pentru a nu-i reduce din eficacitate.

Dacă folosiți și alte picături sau unguente pentru ochi, așteptați cel puțin 10 minute între cele două administrări.

Informați medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă în timpul tratamentului cu Timolol survin infecții, traumatisme sau operații asupra ochiului, luați legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru a vedea dacă este necesar să începeți un alt flacon de medicament.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudență în efectuarea activităților cu risc, care implică atenție deosebită.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Dacă sunteți diabetic trebuie să știți că Timololul poate masca simptomele hipoglicemiei. Determinați periodic nivelele glucozei în sânge și consultați medicul pentru ajustarea dozelor de an-

T

tidiabetice, dacă este cazul.

Medicamentul poate masca de asemenea semnele hipertiroidiei, putând apare probleme cardiace la întreruperea bruscă. Consultaţi medicul endocrinolog dacă suspectaţi o disfuncţie a glandei tiroide.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol), glipizid (Glucotrol), glibenclamid (Maninil, Bidiab, Gliformin, Glucovance), tolbutamid, metformin (Diaformin, Glucophage, Meguan, Metfogamma, Siofor)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- beta-blocante orale: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- clonidină
- epinefrină (Adrenalină, Anapen)
- digoxin (Lanoxin)
- medicamente pentru astm bronşic: formoterol (Symbiocort turbuhaler), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva), salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), salmeterol (Seretide, Serevent), terbutalină (Aironyl), teofilină (Theo SR, Teotard)
- selegilină (Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos)
- fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac).

Administraţi celelalte picături sau unguente pentru ochi la interval de cel puţin 10 minute.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

T

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 picătură în ochiul afectat de 1-2 ori pe zi în funcţie de severitatea afecţiunii şi răspunsul la tratament.

Supradozare

În caz de supradozare, cu iritarea şi înroşirea severă a ochiului, consultaţi medicul.

Timonil vezi Carbamazepina

Timoptic vezi Timolol

Tinizol

Denumire comună internaţională: Tinidazolum
Alte denumiri comerciale: Fasigyn, Tiprogyn
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tinizol este un antibiotic folosit în anumite infecţii intestinale (ex. giardioză, dizenterie), abcese hepatice amoebiene şi boli cu transmitere sexuală (ex. Trichomonas).

Important de ştiut

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului şi 3 zile după aceea, deoarece pot apărea înroşiri bruşte ale pielii, bătăi cardiace rapide, greaţă, vărsături severe şi transpiraţii profuze. Nu combinaţi Tinizol cu alcool şi disulfiram (Antalcol) întrucât există riscul de afectare severă a sistemului nervos.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală cu un pahar mare de apă, conform prescripţiei.

Dacă aveţi probleme cu stomacul, administraţi Tinizolul cu alimentele.

Înghiţiţi tabletele întregi, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

T

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- convulsii
- amorţeli, furnicături
- ameţeli şi pierderi de echilibru
- diaree severă.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, hipersalivaţie, gust metalic, sete intensă, urini închise la culoare, constipaţie sau diaree uşoară, dureri de cap, leucoree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau metronidazol, primul trimestru de sarcină sau în interval de 2 săptămâni faţă de administrarea de Antalcol.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi boli de ficat, gastrointestinale sau de sânge, afecţiuni ale sistemului nervos, istoric de convulsii, infecţii fungice.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme poate favoriza recăderea infecţiei.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului şi 3 zile după aceea.

Dacă luaţi acest medicament pentru a trata o boală cu transmitere sexuală trebuie să ştiţi că şi partenerul dumneavoastră sexual are nevoie de tratament chiar dacă este lipsit de simptome, pentru a nu vă infecta din nou.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- disulfiram (Antalcol)
- barbiturice: fenobarbital, amobarbital (Amital)
- fenitoin (Phenhydan)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)

T

- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral), tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- cimetidină
- fluorouracil (5-Fluorouracil Ebewe, Efudix, Fluorosindan)
- rifampicină (Sinerdol)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu poate fi administrat în ultimele 2 trimestre de sarcină fără a avea aprobarea medicului, întrucât poate afecta fătul. În primele 3 luni este total contraindicat.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului şi 3 zile după aceea. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Giardioză

Se administrează 2 g de Tinizol în priză unică.

Amoebiază intestinală (dizenterie)

Uzual se folosesc doze zilnice de 2 g administrate timp de 3 zile.

Abcese hepatice amoebiene

Se recomandă utilizarea a câte 2 g pe zi, timp de 3-5 zile.

Trichomoniază

Tratamentul constă în administrarea unei singure doze de 2 g. Ambii parteneri sexuali vor fi trataţi simultan.

Copii cu vârsta peste 3 ani

Giardioză

Tratamentul constă într-o singură doză de medicament, calculată în funcţie de greutatea copilului: câte 50 mg pentru fiecare kg corp, fără a depăşi 2 g.

Dizenterie

Se folosesc de obicei doze zilnice de 50 mg/kg (fără a depăşi 2 g), administrate timp de 3 zile.

Abcese hepatice amoebiene

Se recomandă administrarea zilnică a câte 50 mg/kg (fără a depăşi 2 g), timp de 3-5 zile. Copiii care primesc Tinizol mai mult de 3 zile trebuiesc monitorizaţi atent.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, ameţeli, furnicături, amorţeli, convulsii.

T

Tiprogyn vezi Tinizol

Tobi vezi Tobrex

Tobisol vezi Tobrex

Tobradex

Denumire comună internațională: Combinații (Tobramycinum + Dexametazona)

Forme de prezentare: Unguent oftalmic, Picături oftalmice – suspensie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Tobradex reprezintă o combinație de antibiotic (tobramicină) și corticosteroid (dexametazonă) folosită pentru prevenirea sau tratarea infecțiilor oculare. Tobramicina acționează asupra bacteriilor prin distrugerea peretelui lor celular iar dexametazona reduce inflamația datorită proprietăților sale de steroid.

Important de știut

Nu purtați lentile de contact când folosiți acest produs. Sterilizați lentilele conform instrucțiunilor producătorului și cereți aprobarea medicului înainte de reutilizare.

Administrarea corectă

Unguentul sau soluția oftalmică se administrează în ochiul afectat de 3-6 ori pe zi preferabil în fiecare zi la aceleași ore, conform indicațiilor medicului.

Înainte de aplicarea lor spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înaintea administrării și puneți-le la loc după cel puțin un sfert de oră după Tobrex.

Înclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administrați în sacul astfel format numărul de picături prescris sau 1-1,5 cm din unguent. Închideți apoi ochiul și timp de 1-2 min presați ușor colțul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecați ochiul.

Nu lăsați picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafață!

Nu clătiți picurătorul. Puneți capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Fiți foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte și a contamina consecutiv soluția. Nu administrați soluțiile nesterile deoarece pot provoca infecții severe ale ochiului și chiar orbire.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă sau la frigider. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă apar:

- reacții alergice severe (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri oculare, probleme de vedere (scăderea acuității vizuale sau a câmpului vizual).

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: arsuri, înțepături, iritație, prurit (mâncărimi), roșeață sau vedere încețoșată la nivelul ochiului tratat, prurit sau tumefacție a pleoapei, sensibilitate la lumina puternică.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte aminoglicozide (ex. streptomicină, gentamicină, kanamicină, neomicină, amikacină), infecții oculare fungice sau virale, afecțiuni acute purulente ale ochiului, după înlăturarea unui corp străin cornean.

Atenționări speciale

Prescripția acestui produs inițială sau reînnoită trebuie făcută de către medicul oftalmolog numai după examinarea pacientului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic și încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Continuați administrarea medicamentului până la terminarea curei și nu întrerupeți imediat după ameliorarea simptomelor.

Administrați picăturile înaintea folosirii unguentului oftalmic pentru a permite soluției să pătrundă în ochi.

Anunțați medicul dacă sub tratament simptomele persistă sau chiar se înrăutățesc.

Utilizarea prelungită sau repetată poate favoriza infecțiile oculare fungice, perforațiile corneei și sclerei, apariția glaucomului sau cataractei. Anunțați imediat medicul dacă apar tulburări de vedere sau dureri oculare.

În afecţiunile acute purulente ale ochiului, acest medicament poate masca infecţia sau chiar exacerba. Administraţi Tobradex numai sub monitorizare medicală.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul oftalmolog pentru a vi se măsura presiunea intraoculară.

Întrucât acest medicament poate afecta temporar vederea, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Aşteptaţi cel puţin un sfert de oră înaintea aplicării altor soluţii sau unguente oftalmologice.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Soluţie oftalmică

Uzual se folosesc doze de 1-2 picături administrate în sacul conjunctival la intervale de 4-6 ore. Dacă infecţia este severă se pot aplica 1-2 picături la fiecare 2 ore în primele 24-48 ore.

Unguent oftalmic

De obicei se administrează câte 1,5 cm de unguent în ochiul afectat de 3-4 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: înroşirea ochiului, prurit şi tumefacţie a pleoapelor, lăcrimare excesivă.

Tobrex

Denumire comună internaţională: Tobramycinum

Alte denumiri comerciale: Tobi, Tobisol

Forme de prezentare: Soluţie inhalatorie, Picături oftalmice – soluţie, Unguent oftalmic

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tobramicina este un antibiotic din clasa aminoglicozidelor recomandat în tratamentul infecţiilor oculare (Tobisol, Tobrex) sau a celor de căi aeriene (Tobi). Acţionează prin distrugerea peretelui celular bacterian.

Important de ştiut

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor pentru a nu avea recăderi ale infecţiei.

Administrarea corectă

Forma inhalatorie a medicamentului se administrează cu ajutorul unui dispozitiv special numit nebulizator. Utilizaţi Tobi la fiecare 12 ore sau conform prescripţiei. Fiecare şedinţă durează circa 15 minute. Administrarea se face ciclic, în cure de 28 de zile consecutive urmate de pauze de 28 zile.

Fiecare fiolă de tobramicină este pentru o singură utilizare. Examinaţi soluţia înainte de administrare: dacă este gălbuie sau puţin mai închisă la culoare (datorită trecerii timpului) poate fi folosită fără probleme, în schimb dacă este tulbure sau conţine particule – soluţia trebuie aruncată. Folosiţi întreg conţinutul fiolei. Nu amestecaţi tobramicina în nebulizator cu alte medicamente.

Urmaţi instrucţiunile de asamblare, utilizare corectă, curăţare şi întreţinere furnizate de producător. Dacă aveţi neclarităţi, solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului.

Unguentul sau soluţia oftalmică se administrează în ochiul afectat de 2-6 ori pe zi, conform indicaţiilor medicului.

Înainte de aplicarea lor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea administrării şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră după Tobrex.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris sau circa 1,5 cm din unguent. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit

de acțiunea copiilor. Păstrați soluția inhalatorie la temperatura camerei ferită de căldură și umezeală excesivă maxim 28 zile sau la frigider. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dificultăți respiratorii, wheezing (respirație șuierătoare)
- tinitus (țiuituri în urechi), probleme cu auzul
- amețeli
- slăbiciune musculară.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: modificarea vocii, tuse, rinoree, gust modificat (pentru forma inhalatorie), înroșirea ochiului, tumefacție și prurit (mâncărimi) al pleoapelor (pentru forma oftalmică).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte aminoglicozide (ex. streptomicină, gentamicină, kanamicină, neomicină, amikacină), insuficiență renală severă, infecții oculare virale sau fungice.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneți medicului dacă aveți probleme cu auzul, astm bronșic, miastenia gravis, boală Parkinson, boli de rinichi severe (pentru forma inhalatorie), infecții oculare determinate de virusuri sau ciuperci (pentru forma oftalmică).

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic și încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Anunțați medicul dacă sub tratament cu Tobi apare febră sau problemele respiratorii persistă sau se înrăutățesc.

Utilizarea prelungită a Tobrexului poate determina creșterea bacteriilor ce nu răspund la tobramicină, provocând infecții oculare secundare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte aminoglicozide: amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), kanamicină (Pan-Kanamycine), neomicină (Dexagrane), streptomicină (Strevital)
- peniciline: penicilina (Penicilina V, Penicilina G, Ospen), ampicilina (Standacillin), amoxicilina (Ospamox, Moxilen), oxacilina, carbenicilina
- cefalosporine: cefaclor (Ceclodyne, Ceclor, Ceclozone, Cloracef, Medoclor), cefalexin (Cefaklor, Keflex, Ospexin), cefadroxil (Ceforan, Cexyl), cefazolin (Lyzolin), cefamandol (Mandol), cefoperazonă (Cefozon, Lyzone, Medocef), cefuroxim (Axetine, Axycef, Zinacef, Zinnat)
- vancomicină (Edicin, Vancomycin Teva)
- bacitracină (Oropivalone)
- aciclovir (Zovirax, Cloviral, Euvirox, Herpesin, Lovir, Virolex, Xorox)
- furosemid (Diurex)
- manitol (Osmofundin)
- cisplatin (Platidiam, Sinplatin).

Așteptați minim 5-10 minute după administrarea tobramicinei înainte de a aplica alte soluții sau unguente oftalmice.

Sarcina și alăptarea

Forma inhalatorie a acestui medicament nu poate fi administrată în sarcină deoarece poate provoca surditate permanentă copilului.

Forma oftalmică pare a fi inofensivă pentru făt totuși discutați riscurile și beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Înaintea administrării soluției inhalatorii informați medicul dacă sunteți gravidă sau urmează să rămâneți însărcinată. Folosiți metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Deși nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern, consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Soluție oftalmică

Dacă infecția oculară este ușoară sau moderată administrați 1-2 picături la intervale de 4 ore în ochiul afectat. În caz de infecție severă aplicați câte 2 picături pe oră până la ameliorarea simptomelor, apoi urmați ritmul de administrare recomandat de medic.

- Unguent oftalmic

În infecțiile oculare ușoare sau moderate se aplică de obicei 1 cm de unguent în ochiul afectat de 2-3 ori pe zi. În cele severe se recomandă administrarea a 1 cm de unguent în ochiul infectat la intervale de 3-4 ore până ce se obține o ameliorare, apoi se continuă la o frecvență mai mică de administrare.

Copii

Dozele pentru copii se stabilesc de către medic în funcţie de severitatea afecţiunii, vârsta, greutatea şi răspunsul acestora la tratament.

- Soluţie inhalatorie

Soluţia inhalatorie se administrează uzual în cicluri de 28 zile, câte 300 mg de la intervale de 12 ore.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: ameţeli, tinitus, pierderea auzului, probleme respiratorii, slăbiciune musculară (pentru forma inhalatorie), înroşirea ochiului, prurit şi tumefacţie a pleoapelor, lăcrimare excesivă (pentru forma oftalmică).

Tolbutamid

Denumire comună internaţională: Tolbutamidum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Tolbutamid este un antidiabetic oral din clasa sulfonilureicelor utilizat în tratamentul diabetului zaharat tip 2. Acţionează prin stimularea eliberării de insulină din celulele pancreasului şi legării ei de receptorii celulari specifici.

Important de ştiut

Tratamentul cu tolbutamid trebuie asociat obligatoriu cu o dietă săracă în carbohidraţi şi exerciţii fizice regulate pentru a putea fi eficient.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, preferabil cu jumătate de oră înainte de masă.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- simptome ale hipo- sau hiperglicemiei.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: pirozis (arsuri retrosternale), greaţă, balonare, fotosensibilitate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau în monoterapie la cei cu diabet zaharat tip 1.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, afecţiuni ale hipofizei sau suprarenalelor.

Luaţi medicamentul conform prescripţiei, cu jumătate de oră înainte de masă.

Pentru evita complicaţiile date de nivelele foarte scăzute ale glucozei în sânge trebuie să recunoaşteţi cât mai precoce semnele hipoglicemiei (ex. senzaţie intensă de foame, ameţeli, dureri de cap, bătăi cardiace rapide, transpiraţii reci inexplicabile, anxietate, tremor, dificultăţi de concentrare) şi să purtaţi întotdeauna la dumneavoastră ceva dulce (un fruct, bomboane cu zahăr, ciocolată, glucoză). În plus nu întârziaţi şi nu săriţi peste mese, nu efectuaţi exerciţii fizice mai solicitante decât de obicei, nu consumaţi alcool, acordaţi atenţie celorlalte medicamente pe care le luaţi (ce pot avea efect asupra glicemiei) şi consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor atunci când sunteţi bolnav, vărsaţi frecvent sau aveţi scaune diareice multiple.

În cazul în care dozele de tolbutamid sunt insuficiente, depăşiţi limita de calorii recomandată, duceţi o viaţă sedentară, luaţi alte medicamente care cresc glicemia, aveţi febră sau infecţie, pot apare semnele hiperglicemiei: sete intensă, senzaţie de foame şi urinări frecvente.

Ca şi celelalte antidiabetice, eficacitatea tolbutamidei poate scădea în timp, fie datorită reducerii răspunsului organismului la medicament, fie datorită agravării diabetului. Consultaţi medicul pentru a vă evalua nivelele glucozei în sânge şi urină şi a vă ajusta adecvat dozele.

În perioadele cu febră, stress, boli severe, posttraumatice sau postoperatorii este recomandat să înlocuiţi temporar tolbutami-

da cu insulină sub supravegherea medicului, pentru a nu dezechilibra diabetul.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Tolbutamida poate provoca sensibilitate la soare de aceea ar fi recomandat să purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori vă expuneţi la soare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- diuretice
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- sulfametoxazol şi trimetoprim (Biseptol, Co-Trim, Sumetrolim, Tagremin)
- cloramfenicol
- rifampicină (Sinerdol)
- cimetidină
- sulfasalazină
- barbiturice: fenobarbital
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin, Solu-Decortin)
- bronhodilatatoare: formoterol (Symbicort turbuhaler), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva), salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), salmeterol (Seretide, Serevent), terbutalină (Aironyl)
- fenotiazine: clorpromazin (Plegomazin), proclorperazină (Emetiral), prometazina (Romergan)
- hormoni anabolizanţi: testosteron (Nebido, Undestor Testocaps)
- hormoni tiroidieni: levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin, Thyro)
- fenitoin (Phenhydan)
- isoniazidă
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi acest medicament dacă sunteţi însărcinată fără a discuta cu medicul dumneavoastră. Cea mai sigură variantă în sarcină este administrarea insulinei.

În timpul tratamentului cu tolbutamidă folosiţi metode contraceptive de barieră eficiente pentru a evita sarcina.

Medicamentul poate trece în laptele matern determinând la sugar hipoglicemie, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Uzual se începe cu doze zilnice de 1-2 g şi apoi în funcţie de răspuns se poate ajunge la doze de întreţinere ce pot varia între 0,25 şi 3 g pe zi. Dozele zilnice mai mari de 3 g nu sunt indicate.

Copii

Eficacitatea şi siguranţa administrării tolbutamidei la copii nu au fost stabilite.

Vârstnici

La persoanele vârstnice, malnutrite, cu afecţiuni severe ale ficatului sau rinichilor sunt recomandate doze iniţiale şi de întreţinere mai mici decât cele ale adulţilor pentru reducerea riscului de hipoglicemie.

Supradozare

În caz de supradozare apar semnele hipoglicemiei enumerate mai sus. Dacă după ce consumaţi ceva dulce simptomele persistă anunţaţi imediat medicul.

Tonocalcin vezi Miacalcic

Tonolysin vezi Lisinopril

T

Tonotil N

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Pulbere + soluție pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Tonotil-N este o combinație tonică de aminoacizi esențiali. Este indicat în condiții de epuizare fizică și psihică întrucât tonifică organismul, înlătură senzația de oboseală, crește pofta de mâncare și grăbește recuperarea după intervenții chirurgicale sau boală.

Important de știut

Tonotil aduce organismului doza zilnică necesară de substanțe cu rol regenerativ.

Administrarea corectă

Luați acest medicament pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, înaintea micului dejun.

Îndepărtați sigiliul de metal al fiolei apoi împingeți dopul roșu astfel încât conținutul acestuia să se golească în partea lichidă a fiolei. Agitați bine fiola, scoateți dopul și vărsați conținutul într-un pahar. Dacă doriți puteți dilua acest amestec cu apă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenționări speciale

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină cu recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 1-2 fiole dimineața, înaintea micului dejun.

Copii

Se indică administrarea unei fiole pe zi, dimineața înaintea micului dejun.

Supradozare

Deși nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Topamax

Denumire comună internațională: Topiramatum
Alte denumiri comerciale: Topran
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule cu microsfere

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Topamax este un medicament anticonvulsivant administrat singur sau în asociere cu alte medicamente pentru prevenirea sau controlarea convulsiilor la adulți și copiii peste 2 ani, prevenirea episoadelor cu dureri de cap migrenoase și reducerea frecvenței lor.

Important de știut

Nu întrerupeți brusc administrarea acestui medicament deoarece există riscul de creștere a frecvenței convulsiilor. Consultați medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor.

Administrarea corectă

Luați acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Administrați în fiecare zi la aceleași ore pentru a beneficia de eficacitate maximă.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi deoarece au un gust amărui. Dacă nu le puteți înghiți întregi, deschideți capsulele și mixați conținutul lor cu o lingură de alimente semisolide. Înghițiți mixtura imediat după preparare, fără a o mesteca.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. To-

tuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- acidoză lactică: respiraţii rapide, bătăi cardiace neregulate, confuzie, oboseală extremă, lipsa poftei de mâncare
- pierderea bruscă a vederii, dureri în jurul sau în spatele ochilor
- senzaţie de gură uscată, sete intensă, temperatura corpului crescută, transpiraţii reduse, piele caldă şi uscată, ameţeli, confuzie
- greaţă, vărsături, urinări frecvente, dureri sau slăbiciune musculară, bătăi cardiace rapide, dureri de cap, convulsii, pierderi ale conştienţei
- dureri de spate joase, dureri sau dificultăţi la urinat, urini colorate în roz sau cu sânge.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tulburări de memorie, probleme de concentrare, gândire încetinită, probleme de vorbire sau de echilibru, furnicături, amorţeli, depresie, insomnii, anxietate, oboseală, dureri de cap, ameţeli, impotenţă, dureri abdominale, lipsa poftei de mâncare, scădere în greutate, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi boli de ficat sau rinichi, glaucom, astm bronşic, emfizem pulmonar, bronşită cronică, intervenţii chirurgicale recente, diaree de lungă durată, dietă foarte bogată în proteine.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Deşi Topamax poate preveni migrena, el nu are efect dacă se administrează în timpul durerilor migrenoase; în această situaţie

folosiţi analgezicele prescrise de medic şi căutaţi un mediu cu luminozitate şi zgomote minime.

Deoarece acest medicament poate reduce secreţia glandelor sudoripare, lăsând să crească nepermis de mult temperatura corpului (hipertermie), încercaţi să beţi cât mai multe lichide şi să purtaţi haine subţiri, lejere atunci când vă expuneţi unor temperaturi ridicate sau efectuaţi exerciţii fizice solicitante. Dacă constataţi că vă supraîncălziţi, cea mai simplă soluţie este să opriţi efortul fizic şi să găsiţi un loc răcoros. Anunţaţi imediat medicul dacă apar tulburări de comportament, dureri de cap sau ameţeli.

Întrucât Topamax poate creşte riscul de formare a calculilor renali, se recomandă administrarea lui cu o cantitate cât mai mare de lichid.

S-a constatat că în prima lună de tratament există riscul apariţiei miopiei severe şi a presiunii intraoculare crescute. Pentru a evita pierderea vederii, anunţaţi imediat medicul dacă constataţi tulburări de vedere sau dureri oculare.

Se recomandă monitorizarea atentă a tratamentului la copii (mai ales dacă prezintă diaree cronică sau boli de rinichi severe) datorită riscului de afectare a creşterii şi dezvoltării osoase sau de hipertermie.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, tulburări de vedere, confuzie, tulburări de coordonare şi de concentrare, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Înaintea intervenţiilor chirurgicale sau stomatologice anunţaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- alte anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), lamotrigin (Lamictal, Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamotiran), fenitoin (Phenhydan), acid valproic ((Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil)
- amitriptilină
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset)
- atropină
- digoxin (Lanoxin)
- bronhodilatatoare: formoterol (Symbiocort turbuhaler), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva), salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), salmeterol

(Seretide, Serevent), terbutalină (Aironyl)
- antidiabetice orale: pioglitazonă (Actos, Glustin), metformin (Diaformin, Diguan, Glucophage, Metfogamma, Siofor)
- medicamente pentru glaucom: acetazolamida
- medicamente pentru vezica urinară: darifenacin (Emselex), tolterodin (Detrusitol), solifenacin (Vesicare)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea
Acest medicament nu poate fi administrat în sarcină deoarece poate provoca leziuni fătului. Informaţi medicul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată. Folosiţi metode contraceptive de barieră eficiente (ex. prezervative, diafragme cu spermicide) pentru a preveni sarcina.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
Adulţi

Convulsii

Uzual se începe cu 50 mg o dată pe zi apoi se creşte săptămânal până în săptămâna a opta când se atinge doza de întreţinere de 200 mg de 2 ori pe zi.

Prevenirea durerilor migrenoase

Doza zilnică recomandată este de 100 mg luată în 2 prize. Această doză se obţine prin creştere progresivă pe durata a 4 săptămâni. Schema de tratament standard arată astfel: în prima săptămână se administrează 25 mg seara; în a doua săptămână – 25 mg dimineaţa şi 25 mg seara; în a treia săptămână – 25 mg dimineaţa şi 50 mg seara iar în a patra săptămână – 50 mg dimineaţa şi 50 mg seara.

Pentru persoanele cu boli severe de rinichi sau ficat se ajustează adecvat dozele.

Copii cu vârsta de 2-16 ani

Doza zilnică obişnuită este de 5-9 mg pentru fiecare kg de greutate corporală, divizată în 2 prize. Iniţial se administrează cel mult 25 mg o dată pe zi iar apoi se creşte săptămânal doza până la obţinerea unui răspuns satisfăcător.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri abdominale, agitaţie, tulburări de vedere, ameţeli, confuzie, convulsii.

Topran vezi Topamax

Torendo vezi Rispolept
Tradolan vezi Tramadol
Tralgit SR vezi Tramadol
Tramacalm vezi Tramadol

Tramadol

Denumire comună internaţională: Tramadolum

Alte denumiri comerciale: K-Alma, Mabron, Noax Uno, Tradolan, Tralgit, Tramacalm, Tramadolor, Tramag, Tramal, Tramundin, Urgendol

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Capsule, Picături orale – soluţie, Supozitoare, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Tramadol este un analgezic similar narcoticelor indicat în ameliorarea durerii moderate şi moderat-severe. Acţionează asupra formaţiunilor nervoase ce controlează durerea.

Important de ştiut
Tramadol poate da dependenţă, în special dacă a fost administrat pe perioade îndelungate sau în doze mari. La întreruperea bruscă pot apare simptome de sevraj: anxietate, insomnii, transpiraţii, tremor, respiraţii rapide, diaree. Dacă doriţi să opriţi tratamentul consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea gradată a dozelor.

Administrarea corectă
Luaţi acest medicament pe cale orală de 2-6 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- piele cu descuamări și vezicule roșii cu lichid
- convulsii
- respirații și bătăi cardiace slabe
- modificări de comportament, rigiditate musculară anormală, tremor, dureri abdominale severe, modificări ale cantității de urină, tulburări de vedere.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, amețeli, dureri de cap, tulburări de vedere, slăbiciune musculară, lipsa poftei de mâncare, constipație, înroșiri ale pielii, insomnii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneți medicului dacă aveți probleme respiratorii severe, cifoscolioză, aritmii cardiace, boli de ficat sau rinichi, istoric de convulsii, hipertensiune intracraniană, traumatisme cerebrale, tumori ale creierului, meningită, boli ale glandelor suprarenale, pancreatită, prostată mărită de volum, depresie majoră, psihoză toxică, ulcer gastrointestinal, probleme ale vezicii biliare, hipotiroidie.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic și încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Analgezicele (medicamentele pentru durere) acționează cel mai bine dacă sunt administrate la primele semne de durere. Nu așteptați ca durerea să se intensifice întrucât s-ar putea ca medicamentul să nu mai fie eficient.

Dozajul se stabilește în funcție de starea dumneavoastră și răspunsul la tratament. Pentru a reduce riscul de reacții adverse, medicul vă va crește progresiv dozele în funcție de necesități.

Rar au fost semnalat modificări de comportament dictate de nevoia de medicament. Nu creșteți doza, nu luați medicamentul mai des sau pe o perioadă mai lungă decât cea prescrisă. Opriți adecvat tratamentul la indicația medicului.

Consultați medicul sau farmacistul pentru a vă recomanda medicamente care să vă scadă greața dacă nu ați reușit să o controlați stând culcat 1-2 ore cu minime mișcări ale capului.

T

Nu luați Tramadol imediat după administrarea unor doze mari de medicamente pentru somn, narcotice (ex. morfină), antidepresive, tranchilizante sau consum excesiv de alcool.

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile.

Dacă sunteți o persoană în vârstă asigurați-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteți predispus la deshidratare, mai ales dacă luați și diuretice și puteți avea amețeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercați să vă ridicați lent din pat sau de pe scaun.

Pentru a preveni constipația ce poate apare în timpul tratamentului, respectați o dietă bogată în fibre alimentare, beți minim 2 litri de lichide pe zi și efectuați regulat exerciții fizice. De asemenea puteți folosi preventiv laxative ușoare, cu aprobarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

selegilină (Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos)

- antidepresive: escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin, mianserin, maprotilin (Ludiomil)
- zolpidem (Hypnogen, Ladinox, Sanval, Stilnox)
- diazepam
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoină (Phenhydan)
- eritromicină (Eritro)
- rifampicină (Sinerdol)
- sibutramină (Reductil, Lindaxa)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- digoxin (lanoxin)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin).

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Nu se recomandă administrarea pe termen lung sau în doze mari în ultima parte a sarcinii datorită riscului de lezare a fătului. Discutați riscurile și beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul,

T

de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

În durerea cronică se începe uzual cu 25 mg o dată pe zi şi se creşte progresiv la intervale de 3 zile până se ajunge la 200 mg pe zi, luate în 4 doze egale. După perioada de acomodare se pot administra 50-100 mg la intervale de 4-6 ore, în funcţie de severitatea durerii.

Dacă se doreşte obţinerea unui efect rapid se poate sări peste faza de acomodare dar trebuie ştiut că riscul de reacţii adverse este mult mai mare.

Doza maximă zilnică este de 400 mg pentru adulţi, respectiv 300 mg pentru vârstnici.

Dacă aveţi probleme severe cu rinichii ce necesită dializă, doza zilnică nu trebuie să depăşească 200 mg în 2 prize.

Dacă aveţi ciroză hepatică veţi primi cel mult 100 mg pe zi în 2 prize.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: respiraţii slabe, bătăi cardiace foarte lente sau neregulate, pierderea conştienţei, stop cardiac.

Tramadolor vezi Tramadol

Tramag vezi Tramadol

Tramal vezi Tramadol

Tramundin vezi Tramadol

Tratul vezi Diclofenac

T

Travatan

Denumire comună internaţională: Travoprostum
Forme de prezentare: Picături oftalmice - soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Travoprost este indicat în tratamentul presiunii intraoculare crescute din glaucomul în unghi deschis sau alte afecţiuni oculare. Scade presiunea din ochi deoarece facilitează drenajul lichidului ce umple globul ocular.

Important de ştiut

Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge

alte obiecte şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul în ochiul afectat o dată pe zi (seara) sau conform indicaţiilor medicului. Nu aplicaţi de mai multe ori decât v-a fost indicat pentru a nu-i reduce eficienţa.

Înainte de aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la administrarea Travatanului.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi, în timpul aceleiaşi zile. Totuşi, dacă vă amintiţi a doua zi, săriţi doza pe care aţi uitat-o şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi flacoanele nedeschise la frigider (2-8°). După deschidere puteţi păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- tulburări de vedere, roşeaţă, tumefacţie, prurit (mâncărimi) sau durere în jurul sau în spatele ochilor
- modificări de comportament, anxietate, depresie, dureri în piept, bătăi cardiace lente.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: arsuri sau înţepături oculare, senzaţie de corp străin în ochi, ochi uscaţi sau umezi, cruste pe pleoape, creşterea numărului, lungimii sau grosimii genelor, închiderea la culoare a irisului, genelor şi pleoapelor, fotosensibilitate (sensibi-

T

litate crescută la lumină).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului, informați medicul dacă sunteți alergic la acest medicament, folosiți lentile de contact sau aveți orice inflamație a ochiului (ex. irită – inflamația irisului, uveită – inflamația tunicii mijlocii a globului ocular), edem al maculei (zona pe unde intră și ies vase și nervi din globul ocular), afakie după extracția cristalinului.

Pentru ca medicamentul să se dovedească eficient luați-l în fiecare zi la aceeași oră.

Nu întrerupeți medicația când considerați dumneavoastră că vă simțiți bine deoarece presiunea crescută din ochi poate să nu dea simptome dar să conducă invariabil la orbire.

Informați medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă în timpul tratamentului cu Travatan survin infecții, traumatisme sau operații asupra ochiului, luați legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru a vedea dacă este necesar să începeți un alt flacon de medicament.

Întrucât Travatan poate modifica în timp (în câteva luni sau chiar ani) culoarea irisului și pleoapei, numărul, lungimea și grosimea genelor, se recomandă examinări oftalmologice regulate pentru a preveni alte posibile efecte adverse.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudență în efectuarea activităților cu risc, care implică atenție deosebită.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Administrați celelalte picături sau unguente pentru ochi la interval de cel puțin 5 minute.

Aplicați picăturile înaintea unguentului pentru a permite pătrunderea acestora în ochi.

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutați riscurile și beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 picătură în ochiul afectat de 1-2 ori pe zi în funcție de severitatea afecțiunii și răspunsul la tratament.

Supradozare

În caz de supradozare, cu iritarea și înroșirea severă a ochiului, consultați medicul.

Trental vezi Pentoxifilin

Triamcinolon acetonid

Denumire comună internațională: Triamcinololum
Alte denumiri comerciale: Nasacort
Forme de prezentare: Cremă, Aerosol suspensie nazală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Triamcinolona este un corticosteroid cu proprietăți antiinflamatorii. Se poate administra nazal pentru prevenirea rinitei (inflamației mucoasei nazale) alergice sau local pentru ameliorarea pruritului (mâncărimilor), eritemului (înroșirii) și tumefacției din cadrul diverselor boli de piele.

Important de știut

Dacă ați trecut pe Nasacort nazal (local) după administrarea unui corticosteroid oral (sistemic) există riscul de insuficiență suprarenală acută și exacerbare a simptomelor respiratorii. Anunțați medicul dacă apar amețeli, oboseală marcată, scădere bruscă în greutate.

Administrarea corectă

Administrați aerosolul Nasacort folosind dispozitivul special furnizat de producător. Agitați bine spray-ul înainte de utilizare apoi plasați vârful acestuia într-o nară. Înclinați capul înainte, astupați cealaltă nară cu degetul și acționați rapid spray-ul, aspirând ușor în același timp. Repetați manevra și pentru cealaltă nară. După utilizare, clătiți bine gura și echipamentul inhalator.

Aplicați crema de Triamcinolonă acetonid în strat subțire de 1-2 ori pe zi pe zona afectată, după atenta spălare a acesteia. Nu aplicați pansamente decât la recomandarea medicului deoarece acestea nu permit circulația aerului și cresc riscul de absorbție a corticosteroidului în circulația sistemică.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste

doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi flacoanele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- infecţii fungice: pete albe în nas sau cavitatea bucală
- hipertensiune arterială, dureri de cap severe, tulburări de vedere, edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor)
- creştere rapidă în greutate (peste 2,5 kg în 1-2 zile).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: tuse, dureri de cap, dureri în gât, sângerări din nas, rinoree (pentru forma inhalatorie), acnee, întârzierea vindecării leziunilor, dureri de muşchi sau articulaţii (pentru cremă).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau corticosteroizi (ex. prednison, dexametazonă).

Atenţionări speciale

Deşi este puţin probabil, există riscul ca Nasacort să fie absorbit în circulaţia generală dacă este administrat la copiii sub 6 ani sau în doze foarte mari. Rezultatul constă în agravarea anumitor boli. De aceea informaţi medicul înainte de administrarea acestui produs dacă aveţi cataractă, glaucom, infecţie oculară cu virus herpetic, infecţii fungice active netratate, tuberculoză, insuficienţă cardiacă congestivă, hipertensiune arterială, boli severe de rinichi sau ficat, hipotiroidie, diabet zaharat, ulcer gastrointestinal, diverticulită, colită ulceroasă, osteoporoză, miastenia gravis sau alte afecţiuni musculare, infecţie HIV, tulburări de coagulare a sângelui, anxietate, depresie, intervenţii chirurgicale recente, traumatisme sau ulcere ale septului nazal.

Nasacort trebuie luat regulat pentru a deveni eficient. Nu-l folosiţi în episoadele acute de alergie deoarece nu poate acţiona imediat; este nevoie de circa 1 săptămână pentru a observa efectele. În criză administraţi antihistaminicele prescrise de medic.

Medicamentul poate suprima răspunsul cutanat la testele cu alergeni.

Înaintea oricărei intervenţii chirurgicale sau stomatologice informaţi medicul că folosiţi sau aţi folosit în ultimul an Nasacort.

Evitaţi contactul în timpul tratamentului cu persoanele care au varicelă (vărsat de vânt) sau pojar dacă nu aţi avut aceste infecţii în copilărie.

Dacă aveţi diabet zaharat, verificaţi regulat nivelele glicemiei sub tratament întrucât acesta le poate creşte, necesitând ajustarea dozelor de antidiabetice orale.

Anunţaţi dacă zona de piele afectată nu se vindecă sau dacă simptomatologia se agravează.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Triamcinolona nu trebuie administrată în combinaţie cu alţi corticosteroizi întrucât poate determina reacţii adverse severe.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Aerosol

Rinită alergică

Adulţi şi copii peste 12 ani

La început se administrează câte 2 spray-uri în fiecare nară o dată pe zi iar după atingerea efectului maxim se scade doza la 1 spray în fiecare nară o dată pe zi.

Copii cu vârsta de 6-11 ani

Doza recomandată este de 1 spray în fiecare nară o dată pe zi.

- Cremă

Uzual se aplică triamcinolonă acetonid în strat subţire pe zona afectată de 1-2 ori pe zi.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: iritaţie nazală, dureri de cap, dureri abdominale, oboseală, tumefacţii.

Tricor vezi Lipanthyl

T

Trileptal

Denumire comună internațională: Oxcarbazepinum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Trileptal poate fi administrat singur sau în combinație cu alte medicamente în tratamentul convulsiilor. Acționează prin reducerea impulsurilor nervoase ce declanșează convulsiile.

Important de știut

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, tulburări de vedere, dificultăți de coordonare și confuzie, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectelor.

Administrarea corectă

Luați tabletele pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripției, cu sau fără alimente. Înghițiți-le întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Agitați bine suspensia înainte de întrebuințare, apoi măsurați cu lingurița sau cupa-dozatoare cantitatea de soluție prescrisă. Nu folosiți lingurițe obișnuite pentru a măsura soluția întrucât puteți greși doza.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Suspensia orală trebuie folosită în 7 săptămâni de la prima deschidere a flaconului. Aruncați tabletele sau flacoanele expirate.

T

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- efecte ale nivelelor scăzute de sodiu în sânge: greață, dureri de cap, confuzie
- dificultăți de concentrare și de vorbire, probleme la mers, somnolență accentuată, oboseală extremă
- vedere dublă sau încețoșată, nistagmus (mișcări necontrolate ale globilor oculari stânga-dreapta)

- tremor, convulsii mai frecvente sau mai grave
- sângerări spontane, dureri abdominale, scaune cu sânge, urini închise la culoare, icter.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de stomac, diaree, constipație, senzație de gură uscată, pierderea poftei de mâncare, dureri de cap, amețeli, somnolență, oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneți medicului dacă aveți boli de ficat sau rinichi, convulsii recente.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic și încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Administrați Trileptal chiar dacă vă simțiți bine întrucât acesta este meritul medicamentului.

Nu întrerupeți brusc tratamentul fără aprobarea medicului pentru a nu reapare convulsiile. Consultați medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor.

La reluarea tratamentului consultați de asemenea medicul deoarece pot fi necesare doze mai mici de medicament decât cele cu care erați obișnuit.

Anunțați medicul dacă sub tratament frecvența convulsiilor a rămas nemodificată sau chiar a crescut.

Nu consumați alcool pe durata tratamentului cu Trileptal întrucât pot apare efecte adverse grave: sedare, amețeli severe, confuzie.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic pentru a vi se evalua răspunsul și a vi se recolta analize de sânge.

Folosiți metode contraceptive non-hormonale de barieră eficiente pe durata tratamentului.

T

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil), topiramat (Topamax), lamotrigin (Lamictal, Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamotiran)
- antidepresive: escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Flo-

xet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin, mianserin, maprotilin (Ludiomil)

- sedative, anxiolitice: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar)
- relaxante musculare: suxametonă (Lysthenon), atracuriu (Tracrium), cisatracuriu (Nimbex), mivacuriu (Mivacron), pancuroniu (Pavulon), pipecuroniu (Arduan), vecuroniu (Norcuron), clorzoxazonă, baclofen (Lioresal), tetrazepam (Myolastan), tolperison (Mydocalm)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), felodipină (Auronal, Felohexal, Plendil), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament nu poate fi administrat în sarcină fără recomandarea medicului. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră. Informaţi medicul dacă doriţi să rămâneţi însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Iniţial se pot administra 600 mg de 2 ori pe zi. Dacă este necesar se creşte săptămânal doza cu câte 600 mg până la atingerea dozei maxime recomandate de 2400 mg/zi.

Copii de 4-12 ani

Se începe cu o doză de 8-10 mg/kg corp, fără a depăşi 600 mg/zi în 2 prize. Se creşte progresiv doza până la atingerea unor valori de întreţinere de aproximativ 900 mg/zi (pentru copiii cu greutate de 20-29 kg), 1200 mg/zi (pentru copiii cu greutate de 29,1-39 kg) sau 1800 mg/zi (pentru copiii cu greutatea peste 39 kg).

La persoanele cu insuficienţă renală se începe tratamentul cu doze mai mici de medicament (în funcţie de gradul insuficienţei) şi apoi se creşte lent până la obţinerea răspunsului dorit.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Trimebutin vezi Colobutine

Trimetazidin vezi Preductal

Trimetazidină LPH vezi Preductal

Trimidar-M vezi Biseptol

Trimotil vezi Colobutine

Trinitrosan vezi Nitroglicerină

Tritace vezi Ramipril

Trittico AC

Denumire comună internaţională: Trazodonum

Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Trittico este un medicament antidepresiv indicat pentru combaterea sentimentelor de inutilitate, vinovăţie, supărare, absenţa interesului pentru activităţile zilnice, lipsa poftei de mâncare sau dimpotrivă apetit exagerat, oboseală, somnolenţă sau insomnii, idei de sinucidere. Acţionează prin echilibrarea substanţelor chimice la nivelul creierului (a serotoninei).

Important de ştiut

Studiile au arătat că uneori antidepresivele pot agrava depresia şi pot creşte riscul de suicid la începutul administrării, de aceea iniţiaţi tratamentul numai sub supravegherea atentă a medicului sau familiei.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră pentru a putea fi consultat şi eventual pentru a vi se face analize.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripţiei medicului, imediat după masă. Se preferă administrarea dozelor mai mari seara, pentru a evita efectele secundare.

Înghiţiţi tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi doza omisă imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au rămas mai puţin de 4 ore până la următoarea doză săriţi

peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- priapism: erecţii dureroase şi prelungite (peste 4 ore) în absenţa stimulului sexual
- bătăi cardiace neregulate, dureri în piept
- hipotensiune arterială şi pierderi ale conştienţei
- convulsii
- idei de sinucidere.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, insomnii, coşmaruri, senzaţie de gură uscată, dureri de stomac, greaţă, vărsături, diaree, constipaţie, tremor, tulburări de vedere, dureri de oase sau muşchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la antidepresive triciclice, istoric de convulsii, prostată mărită de volum, imediat după stop cardiac.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă aveţi boli de inimă, ficat sau rinichi, probleme cu tensiunea arterială, glaucom cu unghi închis, hipertiroidie, istoric de convulsii.

Luaţi medicamentul exact aşa cum v-a fost prescris şi în dozele recomandate.

Nu administraţi doze mai mici pentru că medicamentul nu va putea fi eficient!

Nu luaţi doze mai mari în speranţa că vă veţi simţi bine mai repede deoarece nu veţi reuşi decât să creşteţi riscul de reacţii adverse!

Trebuie să ştiţi că beneficiile acestui tratament devin vizibile în circa 2-4 săptămâni.

Informaţi imediat medicul dacă observaţi la începerea tratamentului sau la schimbarea dozajului: accentuarea depresiei,

schimbarea comportamentului, apariţia gândurilor de sinucidere sau a sentimentelor de furie şi ostilitate, dezvoltarea atacurilor de panică, fond de iritabilitate sau anxietate, nelinişte.

Deoarece Trittico poate da ameţeli şi poate afecta gândirea şi vederea, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului.

Trittico vă poate provoca senzaţia de gură uscată; pentru a diminua acest discomfort puteţi consuma acadele, gumă de mestecat sau bucăţi de gheaţă.

Dacă în timpul tratamentului aveţi erecţii dureroase şi prelungite (peste 4 ore), întrerupeţi medicaţia şi anunţaţi imediat medicul.

Înaintea oricărei intervenţii chirurgicale sau stomatologice informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament pentru a evita interacţiunea cu agentul anestezic.

Este important să continuaţi tratamentul chiar şi atunci când vă simţiţi bine. Nu întrerupeţi brusc medicaţia fără aprobarea medicului pentru a nu precipita efectele negative! Dacă doriţi să întrerupeţi acest tratament, medicul dumneavoastră vă va asista în reducerea treptată a dozelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- digoxin (Lanoxin)
- fenitoină (Phenhydan), carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- clonidină
- anticoagulante orale: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- barbiturice: fenobarbital, amobarbital (Amital)
- alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), diazepam
- zolpidem (Hypnogen, Sanval, Stilnox)
- clorpromazin (Plegomazin)
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset)
- amitriptilină, fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), venlafaxină (Efectin, Velaxin)
- eritromicină (Eritro)
- rifampicină (Sinerdol).

Sarcina şi alăptarea

Nu luaţi acest medicament fără a consulta medicul dacă sunteţi gravidă sau vă doriţi să rămâneţi însărcinată. Este posibil ca administrarea acestui antidepresiv în timpul sarcinii să determine leziuni la făt.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Iniţial se administrează doze zilnice de 150 mg divizate în mai multe prize apoi dacă este nevoie se creşte progresiv cu câte 50 mg la fiecare 3-4 zile până la maxim 600 mg/zi (sub supraveghere medicală). Ca şi tratament de întreţinere se folosesc cele mai mici doze eficiente.

Vârstnici

La vârstnici este recomandat să se înceapă tratamentul cu 75 mg/zi în mai multe prize şi apoi să se crească progresiv doza la fiecare 3-4 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: confuzie, probleme respiratorii, bătăi cardiace lente, rapide sau neregulate, ameţeli, vărsături, convulsii.

Trivedon vezi Preductal

Trombostop vezi Acenocumarol

Trusopt

Denumire comună internaţională: Dorzolamidum
Forme de prezentare: Soluţie oftalmică

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Trusopt este un inhibitor al anhidrazei carbonice indicat în tratamentul presiunii intraoculare crescute din glaucomul în unghi deschis sau alte afecţiuni oculare, pentru prevenirea orbirii. Scade presiunea din ochi prin reducerea cantităţii de lichid ce umple globul ocular.

Important de ştiut

Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul în ochiul afectat de 3 ori pe zi sau conform prescripţiei. Nu aplicaţi de mai multe ori decât v-a fost indicat pentru a nu-i reduce eficienţa.

Înainte de aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la administrarea Trusoptului.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie ora pentru următoarea doză, săriţi doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi flacoanele nedeschise la frigider (2-8°). După deschidere puteţi păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- tulburări de vedere, roşeaţă, tumefacţie, prurit (mâncărimi) sau durere în jurul sau în spatele ochilor
- dureri de spate, greaţă, vărsături, urini cu sânge
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor), urini închise la culoare, scaune decolorate, oboseală marcată, sângerări spontane, semne ale infecţiei (febră, frisoane, dureri în gât).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: arsuri sau înţepături oculare, senzaţie de corp străin în ochi, ochi uscaţi sau umezi, fotosensibilitate (sensibilitate crescută la lumină), dureri de cap, gust amar.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, insuficienţă renală severă, purtători de lentile de contact moi, lactaţie.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, informaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament, folosiţi lentile de contact sau aveţi boli de ficat sau rinichi, calculi renali.

Pentru ca medicamentul să se dovedească eficient luaţi-l în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu întrerupeţi medicaţia când consideraţi dumneavoastră că vă simţiţi bine deoarece presiunea crescută din ochi poate să nu dea simptome dar să conducă invariabil la orbire.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă în timpul tratamentului cu Trusopt survin infecţii, traumatisme sau operaţii asupra ochiului, luaţi legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru a vedea dacă este necesar să începeţi un alt flacon de medicament.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudenţă în efectuarea activităţilor cu risc, care implică atenţie deosebită.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alţi salicilaţi în doze mari
- acetazolamida
- topiramat (Topamax).

Administraţi celelalte picături sau unguente pentru ochi la interval de cel puţin 10 minute.

Aplicaţi picăturile înaintea unguentului pentru a permite pătrunderea acestora în ochi.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 picătură în ochiul afectat de 3 ori pe zi în funcţie de severitatea afecţiunii şi răspunsul la tratament.

Supradozare

În caz de supradozare, cu iritarea şi înroşirea severă a ochiului, consultaţi medicul.

Tussin vezi Humex

Ulceran vezi Famotidină

Ulcerotrat

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Nitrat de bismut + carbonat de magneziu + bicarbonat de sodiu + rizom de acorus calamis)

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ulcerotrat este un antiacid indicat în ulcerul gastroduodenal şi gastrită cronică hiperacidă pentru ameliorarea simptomelor hiperacidităţii gastrice. Neutralizează excesul de acid gastric, protejează mucoasa gastrică şi favorizează epitelizarea şi vindecarea ulceraţiilor.

Important de ştiut

Dacă acest medicament v-a fost recomandat de medic pentru administrare îndelungată este necesar să vă prezentaţi la toate programările stabilite de acesta pentru monitorizarea evoluţiei bolii.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, imediat după mese.

Administraţi în fiecare zi la aceleaşi ore.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri abdominale severe, crampe, meteorism abdominal, greaţă şi vărsături

- schimbări de comportament
- dureri sau fasciculaţii musculare.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, discomfort abdominal, lipsa poftei de mâncare, dureri de cap, ameţeli, urinări dificile sau dureroase, oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul în caz de alergie la produs, gastrită hipoacidă, dureri abdominale severe (abdomen acut chirurgical), ulcer gastroduodenal perforat, obstrucţie sau ocluzie intestinală, hemoragie digestivă superioară exteriorizată prin vărsături cu sânge sau în zaţ de cafea şi scaune negre ca păcura, insuficienţă renală severă.

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informaţi medicul dacă aveţi boli intestinale inflamatorii, colostomă sau ileostomă, boli de inimă, rinichi sau ficat, edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor).

Luaţi exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Administrarea dozelor mari de Ulcerotrat poate avea efect laxativ datorită conţinutului în magneziu.

Dacă medicul v-a recomandat o dietă fără sare trebuie să ştiţi că acest antiacid conţine sodiu.

Nu administraţi Ulcerotrat cu cantităţi mari de lapte sau produse din lapte datorită riscului de efecte adverse.

Încercaţi să administraţi celelalte medicamente la intervale de minim 1-2 ore de Ulcerotrat pentru a nu interfera cu absorbţia lor. Consultaţi prospectele lor sau medicul pentru a vedea dacă aceste medicamente au nevoie de un mediu acid pentru absorbţie.

Se recomandă prudenţă în administrarea dozelor mari de medicament la copii datorită riscului de intoxicaţie cu magneziu şi bismut.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu vreunul dintre următoarele:

- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- fluorochinolone: ciprofloxacin (Ciprinol, Ciprobay, Ciprodar, Cuminol, Serviflox), gatifloxacin (Bonoq), moxifloxacin (Avelox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox)
- isoniazidă
- digoxin (Lanoxin)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin).

U

Sarcina şi alăptarea

Este contraindicată utilizarea medicamentului pe durata sarcinii deoarece poate afecta fătul sau mama.

Ulcerotrat poate trece în laptele matern de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Uzual se folosesc câte 2 comprimate de 3-4 ori pe zi. Tratamentul poate dura 3-12 luni.

Copii cu vârsta de 7-15 ani

Se recomandă administrarea a câte ½-1 comprimat de 3 ori pe zi, imediat după mese.

Nu se administrează copiilor sub 7 ani.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri abdominale severe, meteorism abdominal, greaţă, vărsături, schimbări de comportament.

Ulcoran vezi Ranitidină

Ultop vezi Omeprazol

Ulzol vezi Omeprazol

Unasyn

Denumire comună internaţională: Sultamicillinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament este un antibiotic format din ampicilină şi sulbactam ce acţionează prin inhibarea creşterii bacteriilor. Se foloseşte pentru a trata infecţiile din gât, plămâni, sinusuri, urechi, căi urinare şi piele.

U

Important de ştiut

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la acest produs.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripţiei.

Administraţi în fiecare zi la aceleaşi ore, preferabil cu alimentele.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Forma injectabilă se administrează intramuscular sau intravenos la fiecare 6 ore.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate şi fiolele ce conţin particule sau au culoare modificată.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept
- urinări dificile sau dureroase
- urini închise la culoare
- sângerări spontane
- dureri abdominale severe.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, discomfort abdominal, diaree, colită, dureri la locul injectării, dureri de cap, somnolenţă, oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul în caz de alergie la produs, peniciline sau cefalosporine.

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informaţi medicul dacă aveţi probleme cu rinichii.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să se multiplice mai departe.

Informaţi medicul dacă în timpul tratamentului simptomele persistă sau se înrăutăţesc.

Nu întrerupeţi şi nu schimbaţi dozele de medicament fără a avea aprobarea medicului.

Utilizarea prelungită sau repetată a acestui medicament favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la doctor dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul şi evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Unasyn este eliminat din organism prin filtrare renală de aceea la vârstnici, la care funcţia rinichilor este afectată de vârstă, nivelele de medicament în sânge pot creşte determinând mai frecvent reacţii adverse.

Deoarece acest medicament poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale, folosiţi metode eficiente de barieră în timpul tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu vreunul dintre următoarele:

- tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D)
- allopurinol (Milurit)
- probenecid
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- methotrexate (Antifolan)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament se administrează în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutaţi cu medicul dumneavoastră riscurile şi beneficiile.

U

Deoarece Unasyn poate trece în laptele matern, nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Cale orală

Adulţi şi copii cu greutatea peste 30 kg

Uzual se folosesc doze de 375-750 mg de 2 ori pe zi, timp de 5-14 zile în funcţie de afecţiunea tratată.

Copii cu greutatea sub 30 kg

Dozajul se stabileşte în funcţie de gravitatea infecţiei putând varia între 25 şi 50 mg/kg/zi în 2 prize.

Tratamentul gonoreei

Se administrează 6 comprimate de 375 mg în priză unică.

- Injectabil IM sau IV

Adulţi şi copii cu greutatea peste 40 kg

Se injectează IM sau IV 1-2 fiole la fiecare 6 ore, fără a depăşi 4 g de sulbactam

Copii cu greutatea sub 40 kg

Se recomandă administrarea a 300 mg/kg/zi (200 mg ampicilină şi 100 mg sulbactam) în doze divizate la intervale de 6 ore.

Dozele trebuiesc reduse la persoanele cu funcţie renală alterată.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include convulsiile.

Undestor

Denumire comună internaţională: Testosteronum

Alte denumiri comerciale: Androgel, Intrinsa, Livensa, Nebido

Forme de prezentare: Capsule moi, Gel, Plasture transdermic, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Testosteronul reprezintă principalul hormon masculin implicat la bărbaţi în creştere şi dezvoltare sexuală. Undestor poate fi administrat băieţilor cu pubertate întârziată (hipogonadism) pentru a accelera dezvoltarea. Se poate indica de asemenea bărbaţilor cu impotenţă sau sterilitate dată de deficitul de testosteron, în anumite forme de cancer de sân avansat, mastită cronică, dismenoree (dureri menstruale), tulburări de climacteriu (la menopauză).

U

Important de ştiut

Nu creşteţi dozele, nu administraţi mai frecvent şi nu luaţi mai mult timp decât v-a fost prescris pentru a evita bolile de inimă sau ficat, accidentele vasculare cerebrale, rupturile de tendoane sau ligamente, dezvoltarea incorectă a oaselor (unde este cazul)

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, după masă cu un pahar de apă. Dacă numărul de capsule este impar, administraţi doza mai mare dimineaţa. Administraţi în fiecare zi la aceleaşi ore.

Înghiţiţi capsulele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Pentru aplicarea gelului, spălaţi atent cu apă şi săpun umerii, braţele sau abdomenul şi lăsaţi să se usuce. Evitaţi administrarea gelului pe zone cu ulceraţii, leziuni sau iritaţie. Nu aplicaţi pe organele genitale. După aplicarea gelului aşteptaţi minim 6 ore pentru a vă spăla din nou. Medicamentul este inflamabil de aceea evitaţi până la uscarea gelului fumatul şi contactul cu focul.

Plasturele cu testosteron se poate aplica pe spate, abdomen, braţe sau coapse, zone ce au fost spălate în prealabil. Nu aplicaţi pe suprafeţe iritate sau uleioase, scrot sau zone osoase (umeri, şolduri). Purtaţi plasturele 24 ore apoi înlocuiţi-l cu un altul, plasat pe o altă suprafaţă. Aşteptaţi 7 zile înainte de a aplica plasturele pe aceeaşi suprafaţă de piele. Plasturele poate fi purtat în timp ce faceţi baie sau aveţi contact sexual.

Forma injectabilă se administrează intramuscular la intervale de 10-14 săptămâni sau conform prescripţiei. Înainte de utilizare se recomandă examinarea soluţiei pentru a nu conţine particule sau cristale. Dacă acestea sunt prezente, încălziţi şi agitaţi flacoanele până la dispariţia completă. Aruncaţi dacă aceste cristale persistă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi produsele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

U

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri abdominale, greaţă, vărsături, edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor)
- dispnee cu ortopnee (dificultăţi respiratorii în poziţia culcat)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- modificări de comportament: agresivitate, anxietate, furie
- dificultăţi la urinat
- erecţii dureroase şi prelungite

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: îngroşarea vocii, căderea sau creşterea în exces a părului, mărirea clitorisului şi menstre neregulate (la femei), acnee, seboree, libido scăzut sau crescut, producţie scăzută de spermă, dureri la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul în caz de alergie la produs, boli severe de inimă, ficat sau rinichi, sarcină, lactaţie.

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informaţi medicul dacă aveţi angină pectorală (caracterizată prin dureri în piept de origine cardiacă), insuficienţă cardiacă, istoric de infarct miocardic, hipertensiune arterială, hepatită cronică cu virus B sau C, ciroză hepatică, boli de rinichi severe, hipertrofie sau cancer de prostată, cancer mamar (la bărbaţi), diabet zaharat, nivele crescute ale colesterolului seric.

Luaţi exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Nu întrerupeţi brusc administrarea medicamentului dacă l-aţi folosit regulat pe o perioadă de timp îndelungată sau în doze mari deoarece pot apare simptome de sevraj: oboseală, slăbiciune musculară, depresie. Consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor.

Anunţaţi medicul dacă după cel puţin 1 lună de tratament starea dumneavoastră nu s-a ameliorat.

Dacă aveţi diabet zaharat trebuie să ştiţi că acest medicament poate diminua nivelele glicemiei. Controlaţi periodic nivelele glucozei în sânge pentru eventuale ajustări ale dozelor de antidiabetice. Informaţi medicul dacă prezentaţi semne ale hipoglicemiei: senzaţie intensă de foame, ameţeli şi transpiraţii inexplicabile.

În cazul în care rămâneţi imobilizat la pat pentru o perioadă prelungită de timp, informaţi medicul pentru a vă monitoriza nivele-

le calcemiei şi a preveni complicaţiile.

La copii se impune monitorizare atentă a creşterii şi dezvoltării osoase întrucât aceşti copii pot fi afectaţi de tratament rămânând cu statură mică.

În eventualitatea în care erecţia durează câteva ore şi este dureroasă, opriţi administrarea acestui medicament şi consultaţi imediat medicul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu vreunul dintre următoarele:

- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- insulină sau antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol), repaglinid (Novonorm, Prandin), rosiglitazonă (Avandia)
- corticosteroizi: metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol), prednison
- acid fusidic (Fucidin).

Sarcina şi alăptarea

Este contraindicată utilizarea medicamentului pe durata sarcinii deoarece poate afecta fătul sau mama. Utilizaţi forme eficiente de contracepţie în timpul tratamentului şi câteva săptămâni după întreruperea lui. Anunţaţi medicul dacă suspectaţi sarcina întrucât medicamentul prezintă risc crescut pentru malformaţii fetale.

Deoarece nu se cunoaşte dacă Undestor poate trece în laptele matern nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Hipogonadism masculin, impotenţă de natură endocrină, libido scăzut

În general doza se adaptează în funcţie de răspunsul individual. De cele mai multe ori se începe cu doze de 120-160 mg pe zi timp de 2-3 săptămâni iar apoi se continuă cu 40-120 mg pe zi.

Gelul sau plasturele se aplică o dată pe zi, conform prescripţiei.

Forma injectabilă se administrează intramuscular o dată la 10-14 săptămâni sau dacă este nevoie şi la intervale de 6 săptămâni.

Cancer mamar la femei

Se recomandă administrarea a 50-100 mg de 3 ori pe săptămână.

Suprimarea lactaţiei

Se pot folosi 50-75 mg pe zi timp de 2-3 zile.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea cu acest produs. Totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Unidox Solutab vezi Doxiciclină

Unitimolol vezi Timolol

Upfen vezi Ibuprofen

Upsarin Vitamine C

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Acid acetilsalicilic + acid ascorbic)

Forme de prezentare: Comprimate efervescente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Upsarin reuneşte proprietăţile aspirinei şi vitaminei C, fiind indicată în ameliorarea durerilor uşoare sau medii, scăderea febrei, combaterea durerilor musculare sau dentare, discomfortului menstrual, reducerea simptomelor gripale.

Important de ştiut

Nu administraţi medicamentul copiilor cu gripă sau varicelă (vărsat de vânt) deoarece poate apare o afecţiune severă cunoscută sub denumirea de sindrom Reye.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală imediat după completa dizolvare a comprimatului într-un pahar mare cu apă, lapte sau suc de fructe. Administraţi Upsarin la intervale de 4 ore dacă este nevoie sau conform prescripţiei.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- greaţă, vărsături, diaree, sete
- scaune cu sânge sau de culoare neagră
- dificultăţi respiratorii, wheezing (respiraţie şuierătoare)
- ameţeli, agitaţie, stare confuzională, halucinaţii
- tinitus (ţiuituri în urechi) sau pierderea auzului
- febră foarte înaltă, transpiraţii, tahicardie (bătăi cardiace rapide)
- convulsii, comă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie la aspirină sau la produs, ulcer gastroduodenal gastric, risc de sângerare, astm bronşic sensibil la aspirină, ultimul trimestru de sarcină, lactaţie, tratament concomitent cu alte antiinflamatoare nesteroidiene sau anticoagulante, vârsta sub 10 ani.

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informaţi medicul dacă aveţi ulcer gastric sau duodenal activ, astm bronşic, varicelă, afecţiuni hemoragice, litiază renală (pietre la rinichi), gută, sunteţi gravidă, alăptaţi sau faceţi tratament şi cu alte medicamente.

Luaţi medicamentul exact aşa cum v-a fost prescris de medic.

Dacă starea dumneavoastră nu se ameliorează în câteva zile, întrerupeţi tratamentul şi anunţaţi medicul.

Nu utilizaţi pe durata ultimelor trei luni de sarcină decât dacă este în mod special indicat de către medic. Poate afecta fătul sau poate produce complicaţii la naştere.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu vreunul dintre următoarele:

- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm), preparate cu bismut, carbonat de magneziu şi bicarbonat de sodiu (Ulcerotrat)
- acetazolamida
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)

- allopurinol (Milurit)
- methotrexate (Antifolan)
- anticoagulante: acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- clopidogrel (Iscover, Plavix), ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter)
- dipiridamol
- alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril)
- diuretice: furosemid (Diurex), spironolactonă (Verospiron)
- antidiabetice orale
- insulină
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem)
- nitroglicerină (Nitroderm, Nitromint, Deponit)
- anticonvulsivante: acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol).

Sarcina şi alăptarea
Consultaţi-vă cu medicul înainte de a lua Upsarin pe perioada sarcinii. Medicamentul este contraindicat în ultimele 3 luni de sarcină putând produce afecţiuni ale fătului sau complicaţii la naştere.
Medicamentul se poate excreta în laptele matern. Întrebaţi doctorul dacă puteţi lua medicamentul pe perioada alăptării.

Doze recomandate
Se recomandă administrarea a 1-2 comprimate dizolvate într-un pahar cu apă la intervale de 4 ore, fără a depăşi 9 comprimate (3 grame) pe zi. La vârstnici doza maximă recomandată este de 2 g pe zi.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, diaree, sete, tinitus, ameţeli, agitaţie, confuzie, halucinaţii, febră foarte înaltă, transpiraţii, tahicardie (bătăi cardiace rapide), convulsii, comă.

Upsavit Vitamine C vezi Ascovit

Urgendol vezi Tramadol

U

Urinex

Denumire comună internaţională: Combinaţii
Forme de prezentare: Capsule moi gastrorezistente

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Urinex este o combinaţie de 6 uleiuri volatile naturale indicată în litiază renală şi spasme ale tractului urinar datorită efectelor sale antiinflamatorii, antiseptice, de dizolvare a calculilor şi de diminuare a spasticităţii.

Important de ştiut
Nu administraţi produsul în caz de afecţiuni severe ale vezicii biliare.

Administrarea corectă
Luaţi acest medicament pe cale orală de 3-4 ori pe zi sau conform prescripţiei, cu jumătate de oră înainte de mese.
Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.
Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.
Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.
Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia reacţiilor alergice: probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în cazul în caz de alergie cunoscută la produs, obstrucţie biliară, litiază biliară cu indicaţie chirurgicală, copii sub 6 ani, sarcină.

Atenţionări speciale
Înainte de începerea tratamentului, informaţi medicul dacă vă cunoaşteţi cu afecţiuni ale vezicii biliare sau sunteţi însărcinată.
Luaţi exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.
Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dum-

U

neavoastră persistă sau se agravează.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Este contraindicată utilizarea medicamentului pe durata sarcinii deoarece poate afecta fătul sau mama.

Deoarece nu se cunoaşte dacă poate trece în laptele matern nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Uzual se administrează 1-2 capsule de 3-4 ori pe zi, cu circa jumătate de oră înaintea mesei. Durata se stabileşte de către medic în funcţie de afecţiunea dumneavoastră şi de răspunsul la tratament.

La copii se recomandă doze la jumătate din cele prescrise adulţilor.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuşi anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi această situaţie.

Usochol vezi Ursofalk

Ursofalk

Denumire comună internaţională: Acidum ursodeoxycholicum
Alte denumiri comerciale: Ursochol, Ursosan
Forme de prezentare: Comprimate, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ursofalk conţine un acid biliar natural. Acţionează prin reducerea cantităţii de colesterol produsă de ficat şi absorbită la nivelul intestinului. În plus favorizează metabolizarea colesterolului din componenţa calculilor biliari şi creşte fluxul de sânge biliar. Este indicat la persoanele la care este refuzată intervenţia chirurgicală pentru dizolvarea calculilor biliari necalcificaţi cu diametru sub 2 cm precum şi în tratamentul cirozei biliare.

Important de ştiut

Dacă luaţi acest medicament pentru litiază biliară trebuie să ştiţi că există posibilitatea ca după câteva luni de tratament să nu se obţină dizolvarea completă a calculilor. Multe persoane care au folosit medicamentul refac calculii în 5 ani de la tratament. Discutaţi cu medicul dumneavoastră asupra riscului de reapariţie a litiazei.

Administrarea corectă

Luaţi acest medicament pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei şi cu un pahar mare de apă. Administraţi în fiecare zi la aceeaşi oră.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor reacţii alergice:

- probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie
- febră, frisoane, dureri abdominale severe
- edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor)
- sete intensă, urinări frecvente.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: simptome similare unei răceli, discomfort abdominal, greaţă, diaree, constipaţie, ameţeli, oboseală, dureri de spate, dureri de cap, tuse.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul în caz de alergie la produs, calculi biliari calcificaţi, inflamaţii acute ale colecistului, căilor biliare şi pancreasului, boli intestinale inflamatorii.

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informaţj medicul dacă aveţi colecistită acută, colangită, obstrucţie biliară, pancreatită, fistulă bilio-gastro-intestinală, boli de ficat.

Administraţi exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

U

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Periodic efectuaţi analize de sânge şi ecografii abdominale pentru a monitoriza evoluţia enzimelor hepatice (GOT, GPT) şi a calculilor sub tratament.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă după 1 an de tratament nu se observă reducerea dimensiunilor calculilor se recomandă întreruperea administrării.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu vreunul dintre următoarele:

- fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor, Fenox)
- antiacide cu aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Studiile au demonstrat că acest medicament nu produce leziuni asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Informaţi medicul dacă sunteţi gravidă sau doriţi să rămâneţi însărcinată.

Deoarece nu se cunoaşte dacă Ursofalk poate trece în laptele matern nu alăptaţi pe durata tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Dizolvarea calculilor biliari colesterolici, colestaze

Doza zilnică recomandată este de aproximativ 10 mg pentru fiecare kilogram corp (capsulele sunt de 250 mg). Durata tratamentului poate varia între 6 şi 24 de luni.

Gastrită de reflux biliar

Uzual se administrează 1 capsulă pe zi, seara înainte de culcare timp de 10-14 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include diareea severă.

U

Ursosan vezi Ursofalk

Urutal vezi Betaserc

Uscosin vezi Scobutil

Utrogestan

Denumire comună internaţională: Progesteronum
Alte denumiri comerciale: Estima GE
Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Utrogestan este un hormon indicat ca protecţie a mucoasei uterine la femeile cu tratament de substituţie estrogenică. Poate fi prescris de asemenea persoanelor fără menstre pentru a vedea dacă lipsa acestora este dată de un deficit de progesteron.

Important de ştiut

Medicamentul poate creşte riscul de coagulare a sângelui. Discutaţi cu medicul dumneavoastră asupra factorilor de risc pentru atac cerebral sau de cord şi tromboflebită.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul pe cale orală conform prescripţiei, preferabil seara.

Dacă luaţi Utrogestan concomitent cu tratamentul de substituţie estrogenică, administraţi medicamentul o dată pe zi în ultimele 12 zile ale ciclului de 28 de zile.

Dacă luaţi medicamentul pentru reinstalarea menstrelor, administraţi 10 zile.

Dacă săriţi o doză – şi o luaţi de obicei seara la culcare, administraţi tableta în dimineaţa următoare apoi reveniţi la programul normal de administrare. Dacă omiteţi o doză de Utrogestan iar dumneavoastră o luaţi de obicei dimineaţa, săriţi peste această doză şi reveniţi la programul normal. Nu luaţi 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- erupţie pe piele, dificultăţi respiratorii, tumefacţii ale feţei, buzelor sau limbii
- sângerări vaginale anormale
- expectoraţie cu sânge
- îngălbenirea ochilor şi pielii, urini închise la culoare, scaune decolorate
- schimbări de stare, depresie severă
- migrenă

U

- amorţeli sau slăbiciune pe o parte a corpului, probleme de vorbire
- vedere dublă sau pierderea vederii
- pierderea conştienţei
- dureri severe de stomac
- vărsături persistente
- dureri în piept severe sau persistente
- tumefacţii ale picioarelor
- tuse, dificultăţi respiratorii brusc instalate
- convulsii, tremor
- semne ale tromboflebitei profunde: durere, tumefacţie, înroşire şi căldură locală la nivelul piciorului.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: sângerări neaşteptate, secreţii vaginale, dureri şi sensibilitate a sânilor, retenţie de lichide în organism, constipaţie, diaree, greaţă, vărsături, balonare, tuse, depresie, iritabilitate, somnolenţă, oboseală, ameţeli, dureri de cap, dureri articulare sau musculare, modificări ale greutăţii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanţa activă, sarcină, istoric de cancer de sân, uter, col sau vagin, sângerări vaginale neinvestigate, avort recent, tulburări de coagulare a sângelui, boli de ficat, atac cerebral sau de cord în ultimul an.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă aveţi probleme cardiovasculare, hipertensiune arterială, diabet zaharat, migrenă, boli de ficat sau rinichi, predispoziţie la sângerare, lupus eritematos sistemic, astm bronşic, depresie, convulsii în antecedente.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obţine maximul de beneficii. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceeaşi oră.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării răspunsului la tratament şi efectuării de analize, inclusiv examinare a sânilor, examen ginecologic şi test Papanicolau.

Medicamentul poate da ameţeli. Evitaţi şofatul, manipularea utilajelor cu risc şi activităţile ce implică atenţie sporită până la epuizarea acestora.

Evaluaţi periodic nivelele glicemiei deoarece Utrogestan poate afecta toleranţa la glucoză.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- rifampicină (Sinerdol)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- fenitoin (Phenhydan)
- fenobarbital.

Sarcina şi alăptarea

Nu folosiţi Utrogestan dacă sunteţi însărcinată. Dacă suspectaţi sarcina contactaţi imediat medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Prevenirea îngroşării mucoasei uterine în tratamentul de substituţie estrogenică

Doza uzuală în acest caz este de 200 mg o dată pe zi (seara) în ultimele 12 zile ale ciclului de 28 zile.

Restabilirea menstrelor în amenorea secundară

Se recomandă administrarea a 400 mg pe zi (seara) timp de 10 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greaţă, vărsături, ameţeli, somnolenţă.

Vabadin vezi Simvastatin

Valcyte

Denumire comună internaţională: Valganciclovirum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament este utilizat în prevenirea sau tratarea infecţiei cu un virus numit citomegalovirus (CMV), la pacienţii cu SIDA sau transplant de organe. Principala indicaţie pentru acest tratament este retinita cu CMV caracterizată prin afectarea stratului intern al globului ocular.

Important de ştiut

Uneori Valcyte poate provoca tulburări severe ale sângelui ce includ anemie (număr scăzut de celule roşii), neutropenie (număr scăzut al unei fracţiuni a celulelor albe) şi trombocitopenie

(număr scăzut de trombocite, celulele implicate în coagulare). În acest sens anunțați imediat medicul dacă în timpul tratamentului observați semnele anemiei (ex. extenuare fizică și psihică, paloare, bătăi cardiace și respirații rapide), infecției (ex. febră, frisoane, tuse, probleme respiratorii, lipsa poftei de mâncare, diaree) sau sângerării (ex. scaune cu sânge sau negre ca păcura, vărsături în zaț de cafea, sângerări din nas sau gingii).

Administrarea corectă

Luați acest medicament pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției.

Administrați Valcyte în fiecare zi la aceleași ore, preferabil cu alimentele.

Înghițiți tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- sângerări spontane, neobișnuite
- amorțeli sau furnicături la nivelul unei părți a corpului
- semne ale infecției (febră, frisoane, dureri musculare și articulare)
- confuzie
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri abdominale, diaree sau constipație, dureri de cap, somnolență sau insomnii, amețeli, tremor necontrolat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul în care ați avut reacții alergice severe la Cymene sau la administrarea acestui medicament sau

dacă funcția dumneavoastră renală este deteriorată necesitând dializă.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informați medicul dacă aveți boli de ficat, rinichi sau de sânge, HIV sau radioterapie în antecedente.

Luați Valcyte exact cum v-a fost prescris de medic și încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Continuați administrarea medicamentului până la terminarea curei și nu întrerupeți imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicației prea devreme permite virusului să se multiplice mai departe.

Nu administrați tabletele ce au fost accidental deteriorate întrucât pot fi periculoase dacă ajung pe piele sau în ochi, gură și nas. Aruncați aceste tablete în locuri sigure, special amenajate. Dacă totuși contactul cu pielea a avut loc, spălați zona cu apă și săpun și clătiți din abundență.

Anunțați medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Datorită posibilității afectării celulelor din sânge este necesar să vă prezentați la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră (de obicei la intervale de 4-6 săptămâni) pentru a vi efectua analize.

Acest medicament vă poate da amețeli, de aceea evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile.

Acest medicament nu este sinonim cu ganciclovir (Cymene) și nu trebuie înlocuit cu acesta fără a consulta medicul în prealabil. Este posibil ca numărul de tablete pe care le luați să se modifice odată cu schimbarea medicamentului.

Utilizați forme eficiente de contracepție atât în timpul tratamentului cât și minim 3 luni după terminarea acestuia, indiferent dacă sunteți femeie sau bărbat.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Valcyte nu trebuie administrat niciodată în combinație cu ganciclovir (Cytovene).

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă urmați tratament cu vreunul dintre următoarele:

- zidovudin (Retrovir)
- didanosin (Videx)
- micofenolat (Cellcept, Myfortic)

- medicamente ce scad imunitatea (ex. imunosupresoare, corticosteroizi).

Sarcina şi alăptarea

Este contraindicată utilizarea medicamentului pe durata sarcinii deoarece poate afecta fătul sau mama. Utilizaţi forme eficiente de contracepţie atât în timpul tratamentului cât şi minim 3 luni după terminarea acestuia.

Deoarece nu se cunoaşte dacă Valcyte poate trece în laptele matern nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Tratamentul retinitei CMV

Doza iniţială recomandată este de 2 tablete de 2 ori pe zi timp de 21 zile; ulterior se poate reduce doza la 2 tablete pe zi, luate în priză unică.

Prevenirea infecţiei CMV la persoanele cu transplant de cord, rinichi, pancreas

Se administrează câte 2 tablete pe zi în priză unică, începând cu 10 zile înaintea transplantului până la 100 zile după transplant. După observarea răspunsului iniţial se pot ajusta dozele şi frecvenţa administrării în funcţie de fiecare pacient. La stabilirea dozajului trebuie să se ţină cont de greutate, funcţionarea rinichilor, bolile asociate şi răspunsul la tratament.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri abdominale, vărsături, diaree, convulsii sau tremor, semne ale anomaliilor sângelui, insuficienţei renale sau hepatice.

Valepil vezi Depakine

Valtrex

Denumire comună internaţională: Valacyclovirum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Valtrex reprezintă un medicament din clasa antivirale. Este folosit în caz de herpes labial sau genital şi herpes zoster pentru a controla simptomele, dar nu asigură vindecarea. Poate fi administrat de asemenea şi pentru prevenirea sau tratarea simptomelor altor infecţii virale, cum ar fi cea cu citomegalovirus (CMV).

V

Important de ştiut

Acest medicament nu poate fi utilizat de către persoanele cu sistem imun compromis (ex. HIV sau transplant de organ) datorită riscului de reacţii adverse severe, inclusiv deces.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală, în timpul mesei sau pe stomacul gol, cu un pahar mare de apă.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- modificări de comportament, agitaţie, halucinaţii, confuzie, dificultăţi în vorbire, tulburări de vedere
- convulsii, pierderea conştienţei
- semne ale infecţiei (febră, frison)
- sângerări spontane

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri abdominale, diaree, constipaţie, dureri de cap, ameţeli, oboseală, tremor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la aciclovir (Zovirax).

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, informaţi medicul dacă aveţi boli de ficat, rinichi sau de sânge, HIV sau altă afecţiune ce implică supresia sistemului imun.

Luaţi Valtrex exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă

V

nivelele lui în organism sunt constante.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite virusului să se multiplice mai departe.

Medicamentul acţionează cel mai bine dacă este administrat imediat după observarea primelor semne ale infecţiei herpetice, nu mai târziu de 78 ore.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Dacă sunteţi vârstnic administraţi acest medicament cu prudenţă deoarece aveţi risc mai mare pentru efectele adverse în special confuzie, agitaţie, halucinaţii şi probleme cu rinichii.

În cazul în care luaţi Valtrex pentru tratarea herpesului genital este absolut necesar să vă protejaţi partenerul sexual prin metode de barieră, mai ales dacă acesta nu prezintă simptome. Folosiţi întotdeauna prezervative din latex sau poliuretan. În perioadele cu simptome sau erupţii, evitaţi contactele sexuale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Dacă urmaţi tratament şi cu cimetidină este nevoie să consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor, întrucât aceasta poate augmenta efectele Valtrexului, crescând riscul de reacţii adverse.

Informaţi medicul dacă sunteţi în tratament cu vreunul din medicamentele care pot afecta rinichii:

- antibiotice aminoglicozide: amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), kanamicină (Pan-Kanamycine), neomicină (Dexagrane), streptomicină (Strevital), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex)
- vancomicină (Edicin, Vancomycin Teva)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril).

Sarcina şi alăptarea

Nu se va administra Valtrex în sarcină decât dacă este absolut necesar.

Medicamentul poate trece în laptele matern şi de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Dozajul se stabileşte în funcţie de afecţiunile asociate şi de răspunsul la tratament.

Vârstnicii şi persoanele cu insuficienţă renală au nevoie de doze mai mici de medicament.

Herpes labial

Uzual se folosesc doar 2 doze de 2 g, luate la interval de 12 ore.

Herpes genital

Doza uzuală pentru primul atac este de 1 g de 2 ori pe zi, timp de 10 zile. Episoadele următoare vor fi tratate cu 500 mg de 2 ori pe zi, timp de 3 zile. Pentru a preveni recăderile se pot administra doze de 500 mg sau 1 g pe zi, în priză unică. Totuşi siguranţa şi eficacitatea după un an de tratament continuu nu au fost încă stabilite.

Herpes zoster

De obicei se administrează câte 1 g de 3 ori pe zi, timp de 7 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include dezorientare, pierdere a conştienţei, convulsii şi modificări ale cantităţii de urină.

Valutens vezi Indapamid

Vasaprostan vezi Alprostadil

Vascoten vezi Atenolol

Vasilip vezi Simvastatin

Vasocardin vezi Metoprolol

Velaxin vezi Venlafaxina

Velosulin vezi Humulin

Vendal retard vezi Morfina

Venlafaxina

Denumire comună internațională: Venlafaxinum
Alte denumiri comerciale: Efectin, Velaxin
Forme de prezentare: Comprimate, Capsule eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acest medicament este un antidepresiv din clasa inhibitorilor de recaptare a serotoninei și norepinefrinei ce acționează prin reechilibrarea substanțelor din creier. Se administrează pentru ameliorarea simptomelor depresiei persistente, care afectează viața de zi cu zi: schimbări ale somnului și poftei de mâncare, extenuare fizică și psihică, dificultăți de concentrare, sentiment de vinovăție sau inutilitate, gândire lentă, gânduri de sinucidere. Venlafaxina poate fi administrată și pentru combaterea simptomelor date de anxietatea generalizată sau socială: neliniște, teamă persistentă de situațiile care implică contacte sociale, iritabilitate, concentrare dificilă, tensiune musculară, oboseală, tulburări de somn.

Important de știut

Studiile au arătat că antidepresivele pot agrava depresia și pot crește riscul de suicid la începutul administrării, de aceea inițiați tratamentul numai sub supravegherea atentă a medicului sau familiei.

Administrarea corectă

Uzual Venlafaxina se administrează de 2-3 ori pe zi în timpul mesei sau conform prescripției medicului. Formele cu eliberare prelungită (retard) se administrează o singură dată pe zi.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Totuși, dacă aveți probleme în înghițirea capsulelor cu eliberare prelungită, le puteți deschide și apoi amesteca conținutul cu o lingură de mere pasate.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – nu este necesar să recuperați doza pierdută. Săriți peste această doză și administrați în continuare medicamentul conform programului normal. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

V

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- anxietate, iritabilitate, agitație, atacuri de panică, modificări de comportament, tulburări de somn
- tremor
- pierderi ale conștienței, comă
- idei de suicid
- sângerări spontane
- scaune negre ca păcură, vărsături cu aspect de zaț de cafea, dificultăți în a urina

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: semne ale hipertensiunii arteriale (durei de cap severe, tulburări de vedere, amețeli), greață, vărsături, dureri de stomac, diaree, constipație, transpirații profuze, senzație de gură uscată, sete, crampe musculare, tinitus (țiuituri în urechi), febră, frison, bătăi cardiace rapide, halucinații, libido scăzut, impotență, modificări ale apetitului și greutății, creșterea nivelelor colesterolului seric, retenție de lichide.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneți medicului dacă suferiți de orice boală de ficat, inimă sau rinichi, dacă faceți convulsii, aveți hipotiroidie, glaucom sau tulburări de coagulare a sângelui. Menționați dacă ați avut în antecedentele dumneavoastră sau în familie tentative de sinucidere și episoade bipolare sau maniac depresive.

Luați medicamentul exact așa cum v-a fost prescris și în dozele recomandate. Nu administrați doze mai mici pentru că medicamentul nu va putea fi eficient! Nu luați doze mai mari în speranța că vă veți simți bine mai repede deoarece nu veți reuși decât să creșteți riscul de reacții adverse!

Respectați schema de tratament prescrisă având grijă să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore pentru a asigura nivele constante în organism și eficiență maximă. Beneficiile acestui tratament devin vizibile de-abia după o lună.

Continuați administrarea Venlafaxinei chiar dacă simptomele depresiei dispar. Nu întrerupeți brusc tratamentul deoarece ar putea apare reacții adverse severe. Consultați medicul pentru

V

oprirea treptată a terapiei.

Informaţi imediat medicul dacă observaţi la începerea tratamentului sau la schimbarea dozajului: accentuarea depresiei, schimbarea comportamentului, apariţia gândurilor de sinucidere sau a sentimentelor de furie şi ostilitate, dezvoltarea atacurilor de panică, fond de iritabilitate sau anxietate, nelinişte, vorbire precipitată.

Datorită riscului de glaucom, va trebui să vă prezentaţi periodic la control oftalmologic pentru controlarea presiunii intraoculare.

Uneori acest medicament poate creşte tensiunea arterială; dacă se întâmplă aceasta, consultaţi medicul pentru reducerea dozelor sau dacă este cazul - întreruperea progresivă a tratamentului cu Venlafaxină.

Deoarece s-a observat că Venlafaxina predispune la accelerarea bătăilor cardiace în special la doze mari, utilizaţi acest medicament cu prudenţă dacă aţi suferit recent un infarct miocardic, aveţi insuficienţă cardiacă sau hipertiroidie.

Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Venlafaxina vă poate provoca senzaţia de gură uscată; pentru a diminua acest discomfort puteţi consuma acadele, gumă de mestecat sau bucăţi de gheaţă.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Venlafaxina nu trebuie administrată în combinaţie cu următoarele medicamente (inhibitori ai monoaminoxidazei) întrucât poate determina reacţii adverse severe:

- furazolidon
- linezolid (Zyvoxid)
- selegilină (ALS-Selegilina, Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos)
- Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:
- cimetidină
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- haloperidol (Haldol)
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset)
- frovatriptan (Fromena)

V

- sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra)
- rizatriptan (Maxalt)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, escitalopram (Cipralex), clomipramină (Anafranil)
- sedative: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar), clorazepat (Tranxene)
- relaxante musculare: suxametonă (Lysthenon), atracuriu (Tracrium), cisatracuriu (Nimbex), mivacuriu (Mivacron), pancuroniu (Pavulon), pipecuroniu (Arduan), vecuroniu (Norcuron), clorzoxazonă, baclofen (Lioresal), tetrazepam (Myolastan), tolperison (Mydocalm)
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil), topiramat (Topamax), lamotrigin (Lamictal, Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamotiran), oxcarbazepin (Trileptal)
- tramadol (Mabron, Tradolan, Tralgit, Tramadolor, Tramag, Tramal)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan), acid niflumic (Nifluril).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Utilizarea în ultimul trimestru de sarcină poate determina la nou-născut dificultăţi de respiraţie şi de hrănire, convulsii, rigiditate musculară, tremor, plânset prelungit.

Nu opriţi această medicaţie decât dacă aveţi aprobarea medicului.

Venlafaxina poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

V

Doze recomandate

Doza recomandată este de 75 mg pe zi divizată în 2-3 prize. Dacă este necesar se creşte progresiv cu câte 75 mg odată, până la maxim 375 mg pe zi.

Forma cu eliberare prelungită se prescrie la începutul tratamentului în doze de 75 mg administrate în priză unică în timpul mesei. Unii medici pot prescrie 37,5 mg pentru primele 4-7 zile. În funcţie de răspuns se creşte apoi doza cu câte 75 mg odată până la doza maximă de 225 mg pe zi.

În caz de afecţiuni ale ficatului sau rinichilor se reduc adecvat aceste doze.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include vertij (ameţeli severe), convulsii, bătăi cardiace lente, rapide sau neregulate, somnolenţă, comă.

Venter vezi Sucralan

Ventolin vezi Salbutamol

Ventolin Diskus vezi Salbutamol

Ventolin Inhaler CFC-free vezi Salbutamol

Ventolin Nebules vezi Salbutamol

Verapamil

Denumire comună internaţională: Verapamilum

Alte denumiri comerciale: Cordamil, Isoptin, Verogalid

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Drajeuri, Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Verapamil este un blocant al canalelor de calciu. Se administrează singur sau în asociere cu alte medicamente pentru tratarea hipertensiunii arteriale, anginei pectorale (caracterizată prin dureri în piept de origine cardiacă) şi unor anumite tipuri de aritmii cardiace. Relaxează vasele de sânge, crescând consecutiv calibrul lor şi facilitând activitatea de pompă cardiacă. Încetineşte conducerea stimulilor nervoşi la muşchiul cardiac având ca rezultat scăderea ritmului cardiac.

Important de ştiut

Este important să continuaţi administrarea chiar şi atunci când vă simţiţi bine. Nu opriţi brusc tratamentul fără aprobarea medicului deoarece s-ar putea ca starea dumneavoastră să se agraveze.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca sau zdrobi. Dacă aveţi probleme în a le înghiţi, puteţi desface capsulele şi le puteţi mixa conţinutul cu o lingură de mere rase; în acest caz administraţi imediat după preparare împreună cu un pahar mare de apă.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- bătăi cardiace foarte lente sau rapide
- dureri în piept modificate ca intensitate sau frecvenţă
- dispnee (dificultăţi în respiraţie)
- sincope (pierderi ale conştienţei)
- psihoză (comportament anormal)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- edeme ale membrelor inferioare (tumefacţii ale picioarelor)

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, diaree, constipaţie, ameţeli, dureri de cap, oboseală, urinări frecvente, insomnie, tulburări ale somnului sau somn agitat, pierderea părului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la alte blocante ale canalelor de calciu, hipotensiune arterială, bloc atrio-ventricular de grad II sau III, sindrom de sinus bolnav, sindrom Wolf-Parkinson-White, insuficienţă cardiacă congestivă grad III sau IV.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului cu Verapamil, informaţi medicul dacă vă cunoaşteţi cu hipotensiune arterială, boli de inimă severe (inclusiv cardiomiopatie hipertrofică), boli de ficat sau rinichi, tumori cerebrale, distrofie musculară, miastenia gravis.

Respectaţi schema de tratament prescrisă având grijă să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore pentru a asigura nivele constante în organism şi eficienţă maximă. Efectele medicamentului asupra tensiunii arteriale devin vizibile după aproximativ o săptămână.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului (dacă nu v-a fost recomandat de medic) întrucât acesta poate creşte concentraţia în sânge a medicamentului.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. Ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Pentru a evita constipaţia respectaţi o dietă bogată în fibre alimentare, consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi (dacă nu aveţi contraindicaţii medicale) şi efectuaţi regulat exerciţii fizice.

Înaintea intervenţiilor programate chirurgicale şi stomatologice informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- alte medicamente pentru hipertensiune arterială: prazosin (Minipress)
- digoxin (Lanoxin), amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), flecainidă şi alte antiaritmice
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- diuretice: furosemid (Diurex)

V

- aspirină
- medicamente ce reduc nivelele crescute ale colesterolului prin inhibarea unei enzime (HMG-CoA) implicate în sinteza colesterolului: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zeplan, Vasilip, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet), fluvastatin (Lescol), pravastatinum (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pravator)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- eritromicină (Eritro)
- cimetidină
- fenobarbital
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil), topiramat (Topamax), lamotrigin (Lamictal, Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamotiran)
- rifampicină (Sinerdol)
- anumite citostatice: cisplatin (Platidiam, Sinplatin), ciclofosfamidă (Endoxan), doxorubicin (Adriblastina, Caelyx, Myocet, Sindroxocin), paclitaxel (Onxol, Paxene, Sindaxel, Taxol), procarbazină, vincristină (Sindovin)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- blocante neuromusculare: vecuroniu (Norcuron).

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Verapamilul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi

Hipertensiune arterială

Uzual se începe cu 80 mg de 3 ori pe zi şi se creşte treptat până la 360-480 mg pe zi.

În cazul formei cu eliberare prelungită (Isoptin RR, Verogalid ER) se recomandă administrarea a 240 mg dimineaţa. În funcţie de răspuns se poate creşte doza de medicament, adăugând doză de seară celei de dimineaţă.

Angină pectorală

Doza iniţială variază între 80 şi 120 mg de 3 ori pe zi. Creşterea

V

dozelor se face progresiv până la obţinerea efectelor dorite.

Aritmii cardiace

Doza zilnică la persoanele aflate în tratament şi cu digoxin poate varia între 240 şi 320 mg, divizată în 3-4 prize. La persoanele fără tratament cu digoxin aceasta poate varia între 240 şi 480 mg. Efectele maxime se pot observa în primele 48 ore.

La vârstnici şi la cei cu boli severe ale ficatului sau rinichilor pot fi necesare doze mai mici de medicament.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include ameţeli severe, convulsii, bătăi cardiace foarte lente, rapide sau neregulate, tensiune arterială foarte scăzută, pierderi ale conştienţei, confuzie.

Vercef vezi Cefaclor

Vermox

Denumire comună internaţională: Mebendazolum
Alte denumiri comerciale: Permazole, Thelmox
Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate masticabile, Suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acesta este un medicament antihelmintic, utilizat în tratamentul infecţiilor intestinale cu viermi. Împiedică viermii să crească şi să se multiplice în organism.

Important de ştiut

Toţi membrii familiei trebuiesc trataţi simultan.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Puteţi înghiţi tabletele întregi dar nu sunt probleme dacă le mestecaţi sau le zdrobiţi şi le amestecaţi cu alimentele.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele

expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri abdominale severe
- sângerări spontane
- febră, extenuare fizică, slăbiciune musculară
- urini închise la culoare sau roz
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- convulsii.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: dureri abdominale, vărsături, diaree, dureri de cap, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, informaţi medicul dacă aveţi anemie, boli de ficat, colită ulcerativă, boală Crohn sau alte afecţiuni inflamatorii ale intestinului.

Luaţi medicamentul exact aşa cum v-a fost prescris, fără a omite doze. Continuaţi administrarea până la terminarea curei, chiar dacă simptomele au dispărut. Sistarea medicaţiei prea devreme poate favoriza reinfectarea.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil), topiramat (Topamax), lamotrigin (Lamictal, Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamotiran)
- cimetidină.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi administrat în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Deoarece nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele

V

matern nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Dozajul se stabileşte în funcţie de vârstă, greutate, înălţime, afecţiuni asociate şi răspuns la tratament.

Adulţi şi copii

Infecţie cu Ascaris lumbricoides (limbrici), Trichuris trichiura, Ancylostoma

1 tabletă dimineaţa şi seara, 3 zile consecutive.

Enterobius vermicularis (oxiuri)

Se administrează o singură doză de medicament constând într-o tabletă.

Supradozare

Nu au fost raportate suficiente cazuri cu administrarea mai multor tablete de Vermox. Totuşi, anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Verogalid vezi Verapamil

Verospiron vezi Spironolactonă

Vessel Due F

Denumire comună internaţională: Sulodexidum

Forme de prezentare: Capsule moi, Soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Vessel Due este un preparat indicat în afecţiuni ce predispun la tromboză (formarea de cheaguri de sânge în vasele aflate la diverse nivele). Acţiunea sa antitrombotică se datorează inhibării unora din factorii ce participă la coagularea sângelui. Prezintă efect şi asupra nivelelor de grăsimi serice, activând o enzima care le metabolizează.

Important de ştiut

Ciclul complet de tratament (45-60 zile) trebuie repetat de cel puţin 2 ori pe an pentru eficacitate maximă.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul de 2 ori pe zi, preferabil pe stomacul gol.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Forma injectabilă se administrează o dată pe zi intramuscular sau intravenos.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

V

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- sângerări spontane.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: greaţă, vărsături, dureri abdominale, dureri, arsuri sau tumefacţie la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau la heparină, afecţiuni ce predispun la sângerare.

Atenţionări speciale

Dacă sunteţi şi în tratament anticoagulant este indicat să efectuaţi periodic analize de sânge care să ateste statusul coagulării (ex. INR, timp de protrombină).

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante: acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- heparină
- enoxaparină (Clexane).

Sarcina şi alăptarea

Din motive de precauţie administrarea medicamentului la femeile gravide ar trebui evitată.

Nu există date privind siguranţă alăptării în timpul tratamentului cu Vessel due.

Doze recomandate

În general se recomandă începerea tratamentului cu forma injectabilă 15-20 zile, 1 fiolă pe zi intramuscular sau intravenos, după care se continuă administrarea pe cale orală – 1 capsulă de

V

2 ori pe zi timp de 30-40 zile.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Nu există date privind semnele supradozării.

Vestibo vezi Betaserc

Viagra

Denumire comună internaţională: Sildenafilum
Alte denumiri comerciale: Revatio
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Viagra se foloseşte la bărbaţi în tratamentul disfuncţiei erectile. Favorizează la nivelul penisului relaxarea musculaturii şi umplerea vaselor cu sânge.

Important de ştiut

Nu luaţi Viagra dacă sunteţi în tratament cu nitraţi (ex. nitroglicerină, Isodinit, Maycor, Olicard) pentru problemele cardiace. Această asociere ar putea fi periculoasă, putând duce la scăderea severă a tensiunii arteriale, pierderea conştienţei, infarct miocardic sau accident vascular.

Administrarea corectă

Luaţi Viagra la nevoie, cu 30 minute sau 1 oră înaintea actului sexual, preferabil pe stomacul gol întrucât alimentele grase îi reduc absorbţia. Nu luaţi mai mult de o tabletă pe zi.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – acesta nu este un medicament pentru utilizare regulată. Luaţi-l numai înainte de activitatea sexuală.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

V

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri puternice în piept iradiate în umărul sau braţul stâng asociate cu ameţeli, slăbiciune generalizată, greaţă, transpiraţii profuze
- bătăi cardiace neregulate
- dispnee (dificultăţi în respiraţie)
- tulburări de vedere şi chiar pierderea bruscă a vederii
- dureri de cap severe, pierderea conştienţei
- erecţii dureroase şi prelungite, ce durează mai mult de 4 ore.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: căldură şi roşeaţă a feţei, gâtului sau pieptului, nas înfundat, dureri de cap, de stomac sau de spate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează Viagra fără aprobarea medicului.

Atenţionări speciale

Înainte de administrarea Viagrei, informaţi medicul sau farmacistul dacă aveţi boli de inimă, istoric recent (în ultimele 6 luni) de infarct miocardic, accident vascular sau aritmii cardiace, insuficienţă cardiacă, hipo- sau hipertensiune arterială, boli de ficat sau rinichi, boli de sânge (ex. hemofilie, leucemie, mielom multiplu, siclemie), ulcer gastric, retinită pigmentară, boală Peyronie (dată de o deformare a penisului).

Administraţi Viagra exact cum v-a fost prescris; nu luaţi în doze mai mari sau pe perioade mai lungi de timp. Nu luaţi Viagra la intervale mai mici de 24 ore.

Erecţia apare după administrarea medicamentului doar dacă există stimulare sexuală. Viagra nu are efect în absenţa stimulilor sexuali.

Nu folosiţi concomitent alte medicamente pentru impotenţă cum ar fi alprostadilul (Muse, Vasaprostan).

Evitaţi fumatul şi consumul de alcool întrucât pot creşte riscul unor efecte adverse.

Dacă după administrarea Viagrei apar simptome cardiace, încetaţi administrarea şi consultaţi medicul cât mai curând posibil.

Au fost semnalate pierderi subite ale vederii după Viagra, probabil prin fluxul de sânge redus la nivelul nervilor oculari. Acest risc pare a fi mai mare la persoanele cu probleme cardiace, hipertensiune arterială, diabet zaharat, nivele mari ale colesterolului seric, fumători sau cu vârsta peste 50 ani. În cazul în care vi se întâmplă să vă pierdeţi vederea, anunţaţi imediat medicul.

V

Viagra nu protejează împotriva bolilor cu transmitere sexuală (ex. HIV, sifilis, gonoree, hepatită B). Folosiţi ca măsură de protecţie - prezervativul.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Viagra nu trebuie administrată în combinaţie cu nitraţii (ex. nitroglicerină, Isodinit, Maycor, Olicard) datorită riscului de reacţii severe.

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidină
- eritromicină (Eritro), claritromicină (Clar, Klabax, Klacid, Klerimed, Fromilid, Lekoklar)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- doxazosin (Cardura, Kamiren, Magurol, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam)
- amlodipin (Amlohexal, Cristacor, Norvasc, Tenox)
- bosentan (Tracleer)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- medicamente anti-HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), efavirenz (Stocrin, Sustiva), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), lopinavir şi ritonavir (Kaletra), nelfinavir (Viracept), nevirapin (Viramune), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread), tipranavir (Aptivus).

Sarcina şi alăptarea

Deşi medicamentul nu este destinat femeilor, Levitra nu pare a produce probleme fătului dacă este utilizat în timpul sarcinii.

Nu există suficiente date privind administrarea în sarcină sau lactaţie.

Doze recomandate

Dozele variază între 25 şi 100 mg, în funcţie de afecţiunile asociate şi efectul obţinut. Uzual se administrează 50 mg o dată pe zi, cu circa 1 oră înaintea actului sexual.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri în piept, greaţă, bătăi cardiace neregulate, pierderea conştienţei.

Vibramycin vezi Doxiciclina

Vibrocil

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Dimentinden + Fenilefrină)

Forme de prezentare: Picături nazale – soluţie, Spray nazal – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Vibrocil este indicat în rinite (inflamaţii ale mucoasei nazale) acute sau cronice, alergii sezoniere şi nesezoniere, sinuzite şi otite medii acute (ca adjuvant) datorită efectelor decongestionante şi antialergice care permit o respiraţie mai uşoară. Vibrocil gel se recomandă în special la persoanele cu mucoasă nazală, cruste sau sechele ale traumatismelor faciale.

Important de ştiut

Nu urmaţi tratamentul mai mult de 2-3 săptămâni datorită riscului de acomodare cu substanţele componente şi a lipsei de răspuns ulterior, congestiei nazale reflexe sau rinitei induse de medicament. Folosirea excesivă poate determina reacţii severe la copii şi vârstnici.

Administrarea corectă

După desfundarea nasului se aplică 1-4 picături sau 1-2 pufuri în fiecare nară de 3-4 ori pe zi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uscare tranzitorie a mucoasei nazale, congestie nazală, rinoree (secreţii nazale), dureri de cap, ameţeli.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau rinite atrofice.

Atenţionări speciale
Înaintea administrării medicamentului informaţi medicul dacă aveţi hipertensiune arterială, boli de inimă, glaucom, hipertiroidie, rinită atrofică.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi tratament cu inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina şi alăptarea
Nu se va administra acest medicament în sarcină decât dacă se consideră că beneficiile depăşesc riscurile.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern şi de aceea nu este recomandat alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
Adulţi şi copii peste 6 ani

3-4 picături sau 1-2 pufuri în fiecare nară de 3-4 ori pe zi, nu mai mult de 2 săptămâni. Gelul se aplică local de 3-4 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 1-6 ani

1-2 picături în fiecare nară de 3-4 ori pe zi.

Sugari

1 picătură în fiecare nară de 3-4 ori pe zi.

Supradozare
Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include probleme respiratorii, dureri de cap, ameţeli, confuzie.

Vidan
Denumire comună internaţională: Acidum mefenamicum
Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Vidan este un antiinflamator nesteroidian indicat în tratamentul de scurtă durată a durerilor uşoare până la moderate, de diverse cauze. Poate fi utilizat de asemenea pentru reducerea durerii şi pierderii de sânge din timpul menstrelor.

Important de ştiut
În cazul în care administraţi regulat Vidan pot fi necesare controale medicale periodice pentru prevenirea sângerărilor gastrointestinale masive.

Administrarea corectă
Luaţi medicamentul pe cale orală de obicei de 4 ori pe zi sau conform prescripţiei, împreună cu un pahar mare de apă.

Nu vă întindeţi cel puţin jumătate de oră după ce aţi luat medicamentul.

Dacă aveţi probleme cu stomacul, luaţi Vidan cu alimentele sau cu lapte. Nu administraţi cu antiacide întrucât unele dintre ele pot modifica cantitatea de medicament absorbită.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – şi luaţi regulat Vidan, administraţi doza imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- dureri în piept, ameţeli severe, dificultăţi respiratorii
- slăbiciune musculară pe o jumătate de corp, tulburări de vedere sau vorbire
- crampe musculare, amorţeli, furnicături
- ulceraţii la nivelul cavităţii bucale
- scaune negre ca păcura sau cu sânge
- sânge în urină sau vărsături
- vărsături cu aspect de zaţ de cafea
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- auz diminuat sau ţinitus (ţiuituri în urechi)
- convulsii
- sincope (pierderi ale conştienţei)
- icter (îngălbenirea pielii şi ochilor)
- dureri abdominale severe
- pirozis (arsuri date de un reflux gastroesofagian acid).

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul

imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, dureri de stomac, greaţă, balonare, pirozis, diaree sau constipaţie, senzaţie de gură uscată, menstre neregulate, oboseală, depresie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, ulcer sau sângerare activă la nivelul stomacului şi intestinului, astm bronşic sensibil la aspirină (cu simptome accentuate la o administrarea anterioară a aspirinei), boli de rinichi severe, bypass cardiac recent.

Atenţionări speciale

Înainte de administrarea medicamentului, informaţi medicul sau farmacistul dacă aveţi ulcer gastric, tulburări de coagulare, anemie, boli de inimă, ficat sau rinichi, insuficienţă cardiacă congestivă, hipertensiune arterială esenţială, edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor), astm bronşic, polipi nazali, diabet zaharat, obezitate, istoric de accident vascular cerebral, consum cronic de alcool şi ţigări.

Pentru a reduce riscul de sângerare gastrică şi alte efecte adverse, luaţi medicamentul în dozele cele mai mici care se dovedesc a fi eficiente şi pe o perioadă de timp cât mai scurtă.

Administraţi cu precauţie dacă aveţi astm bronşic, hipertensiune arterială sau insuficienţă cardiacă întrucât aceste afecţiuni pot fi agravate de Vidan.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. Ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun pentru a nu ameţi.

Consumul zilnic de ţigări şi alcool poate creşte riscul de sângerare digestivă atunci când se asociază cu acest medicament. Limitaţi consumul de alcool şi opriţi fumatul în timpul tratamentului.

Vidan se elimină din organism prin filtrare renală de aceea la vârstnici, la care funcţia rinichilor este în mod normal afectată de vârstă, nivelele de medicament în sânge pot creşte determinând mai frecvent reacţii adverse.

Deoarece ocazional Vidan poate afecta ficatul, opriţi tratamentul şi consultaţi imediat medicul dacă aveţi greaţă, dureri abdominale, icter, prurit generalizat (mâncărimi), oboseală şi alte simptome similare răcelii.

Înainte de intervenţiile chirurgicale sau stomatologice, informaţi medicul că sunteţi în tratament cu acest medicament.

Întrucât Vidan creşte sensibilitatea la radiaţiile soarelui, evitaţi expunerea la soare sau la cabinete de bronzat. Purtaţi ochelari de soare şi îmbrăcăminte adecvată când vă expuneţi la soare.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- alte antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), naproxen (Reuxen), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid niflumic (Nifluril), oxaprozin (Dayrun)
- diuretice: hidroclorotiazidă (Nefrix) şi combinaţii cu hidroclorotiazidă, furosemid (Diurex), spironolactonă (Alspiron, Diurex, Verospiron)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- antagonişti ai receptorului II pentru angiotensină: losartan (Cozaar, Lorista), irbesartan (Aprovel, Karvea), valsartan (Diovan), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), eprosartan (Teveten)
- anticoagulante: acenocumarol (Trombostop, Sintrom)
- steroizi: prednison, hidrocortizon
- antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- methotrexate (Antifolan)
- antidepresive ce inhibă recaptarea serotoninei: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina şi alăptarea

În primele 2 trimestre de sarcină se va folosi acest medicament doar dacă este absolut necesar. În ultimul trimestru nu se recomandă administrarea datorită riscului posibil de afectare a fătului. Discutaţi riscurile cu medicul dumneavoastră.

Vidan poate trece în laptele matern de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulţi şi copii cu vârsta peste 14 ani

Durere moderată

Doza iniţială uzuală este de 500 mg, urmată dacă este necesar de câte 250 mg la intervale de 6 ore, maxim 7 zile.

Dureri menstruale

Doza iniţială este de 500 mg administrată la apariţia simptomelor, urmată dacă este nevoie de câte 250 mg la 6 ore timp de 2-3 zile.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 14 ani nu au fost stabilite.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri puternice de stomac, vărsături în zaţ de cafea, ameţeli severe, respiraţii greoaie, oboseală, convulsii.

Videx

Denumire comună internaţională: Didanosinum

Forme de prezentare: Capsule gastrorezistente, Comprimate dispersabile/masticabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Videx se administrează singur sau în combinaţie cu alte medicamente în infecţia HIV în încercarea de a controla evoluţia bolii şi a evita infecţiile noi sau cancerul. Poate fi utilizat şi în profilaxia infecţiei HIV imediat după contactul cu produsele infectante. Aparţine unei clase de medicamente numită inhibitori ai nucleozid-reverstranscriptazei.

Important de ştiut

Videx încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecţia HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact sexual ori contaminare sangvină.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală pe stomacul gol (cu cel puţin 30 minute înainte sau 2 ore după masă), de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, de preferinţă în fiecare zi la aceleaşi ore.

Tabletele pot fi mestecate, zdrobite sau dizolvate în apă. Cele gastrorezistente trebuiesc înghiţite întregi pentru a elibera lent medicamentul în organism.

Dacă doriţi să dizolvaţi tabletele, adăugaţi cel puţin 30 mL de apă şi aşteptaţi circa 10 minute până la dizolvare. La nevoie puteţi agita soluţia pentru a se dizolva complet. Beţi soluţia astfel obţinută în cel mult 1 oră de la preparare. Dacă doriţi puteţi adăuga 30 mL de suc de mere. Nu amestecaţi cu alte băuturi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 2 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- simptome date de afectarea ficatului: greaţă, dureri de stomac, lipsa poftei de mâncare, subfebrilitate, urini închise la culoare, scaune similare lutului, icter
- simptome ale pancreatitei: dureri abdominale intense, greaţă, vărsături
- simptome ale acidozei lactice: dureri şi slăbiciune musculară, furnicături în mâini şi picioare, greaţă, vărsături, dificultăţi respiratorii, bătăi cardiace rapide
- amorţeli, furnicături sau dureri în mâini sau picioare
- febră, frisoane, dureri musculare şi articulare
- probleme de vedere
- sângerări spontane.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: uşoare dureri de stomac, greaţă, vărsături, diaree, dureri de cap, erupţii pe piele, redistribuirea ţesutului adipos de pe braţe şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenţionări speciale

Înaintea administrării medicamentului, informaţi medicul dacă aveţi boli de rinichi sau ficat, afecţiuni ale nervilor, istoric de pancreatită la alte medicamente pentru infecţia HIV, nivele foarte mari ale trigliceridelor în sânge, litiază biliară (pietre la fiere), consum cronic de alcool.

Luaţi Videx exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă

V

nivelele lui în organism sunt constante.

Nu săriți şi nu schimbați dozele prescrise fără aprobarea medicului pentru a nu creşte cantitatea de virus în organism, rezistența la tratament sau efectele adverse.

Continuați administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeți imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicației prea devreme permite virusului să se multiplice mai departe.

Evitați consumul de alcool în timpul tratamentului pentru a nu avea probleme cu ficatul sau pancreasul.

Dacă luați medicamente pentru infecția HIV pentru prima dată este posibil să observați reapariția simptomelor unei infecții mai vechi (ex. tuse, probleme respiratorii, febră, tulburări de vedere, dureri de cap). Aceasta s-ar putea explica prin faptul că sistemul dumneavoastră imunitar începe să funcționeze mai bine.

Videx se elimină din organism prin filtrare renală de aceea la vârstnici, la care funcția rinichilor este în mod normal afectată de vârstă, nivelele de medicament în sânge pot creşte determinând mai frecvent reacții adverse.

Pentru a reduce riscul de transmitere a virusului HIV folosiți întotdeauna măsuri protectoare de barieră eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale.

Dacă luați şi ketoconazol (Nizoral) sau itraconazol (Orungal), trebuie să aşteptați minim 2 ore pentru a lua tableta de Videx.

Dacă luați şi indinavir (Crixivan), aşteptați minim 1 oră până la administrarea Videxului.

Dacă luați vreunul din antibioticele menționate la interacțiuni, trebuie să luați Videxul fie cu 6 ore înaintea administrării antibioticului, fie la 2 ore după el.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- allopurinol (Milurit)
- antibiotice: tetraciclină, doxiciclină (Unidox, Vibramycin D), gatifloxacin (Bonoq), levofloxacin (Tavanic), norfloxacin (Epinor, Fluseminal, Grenis, Nolicin, Norflox), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin, Uniflox, Zanocin), moxifloxacin (Avelox), lomefloxacin (Lomaday)
- isoniazidă
- ganciclovir (Cymevene, Virgan)
- ritonavir (Norvir)
- tenofovir (Viread, Truvada)
- indinavir (Crixivan)

- ribavirină (Copegus, Rebetol)
- zalcitabină (Hivid)
- stavudină (Zerit)
- vicristină (Sindovin)
- metadonă (Sintalgon)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin), itraconazol (Orungal, Sporilin).

Sarcina şi alăptarea

De principiu acest medicament nu trebuie folosit în sarcină dar dacă se consideră că riscul de transmitere a infecției HIV la copil este crescut, se poate administra la recomandarea medicului.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern dar pentru că virusul HIV se poate transmite prin lapte, se recomandă să se evite alăptarea.

Doze recomandate

Adulți cu greutatea peste 60 kg

Doza recomandată este de 200 mg la fiecare 12 ore.

Pentru tabletele gastrorezistente se recomandă administrarea a 400 mg pe zi în priză unică.

Adulți cu greutatea sub 60 kg

Uzual se administrează 125 mg la fiecare 12 ore.

În cazul tabletelor gastrorezistente se folosesc 250 mg pe zi în priză unică.

La copiii peste 2 săptămâni dozele se calculează în funcție de greutate.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri abdominale, diaree, amorțeli şi furnicături în mâini sau picioare.

Vigantol oil

Denumire comună internațională: Colecalciferolum

Alte denumiri comerciale: Sicovit D3

Forme de prezentare: Comprimate, Picături orale – soluție, Soluție injectabilă

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Produsul conține vitamina D3, indicată în prevenirea şi tratamentul rahitismului, spasmofiliei şi osteomalaciei (afecțiune caracterizată prin masă osoasă relativ redusă). Ajută la formarea şi consolidarea oaselor.

Important de ştiut
Dozajul se stabileşte în funcţie de afecţiune şi răspunsul la tratament. Medicul dumneavoastră vă poate recomanda la început doze mai mici de Vigantoletten pe care apoi să le ajusteze atent. Respectaţi indicaţiile medicului şi luaţi regulat medicamentul pentru ca eficienţa acestuia să fie maximă.

Administrarea corectă
Luaţi medicamentul pe cale orală cu sau fără alimente o dată pe zi sau conform prescripţiei.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?
Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:
- acute: puls neregulat, greaţă, vărsături, dureri abdominale severe, sete intensă, urinări frecvente, schimbări de comportament, somnolenţă, pierderea conştienţei.

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: lipsa poftei de mâncare, scădere în greutate, dureri osoase sau musculare, dureri de cap.

Când nu se administrează?
Nu se administrează în caz de nivele crescute ale calciului seric sau intoleranţă la produs.

Atenţionări speciale
Informaţi medicul înaintea administrării dacă sunteţi gravidă sau urmează să rămâneţi însărcinată, aveţi sarcoidoză, boli de inimă sau rinichi, litiază renală.

Dacă luaţi şi medicamente care sechestrează sărurile biliare (ex. Xenical) şi reduc absorbţia de vitamine liposolubile, încercaţi să le luaţi la interval de cel puţin 2 ore.

Consumaţi minim 2 litri de lichide pe zi dacă nu aveţi contraindicaţii medicale.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente
Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:
- diuretice tiazidice: hidroclorotiazidă (Nefrix)
- chelatori ai acizilor biliari: orlistat (Xenical)
- digoxină (Lanoxin)
- corticosteroizi (prednison, hidrocortizon)
- preparate cu magneziu
- fenobarbital, fenitoină (Phenhydan)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin).

Sarcina şi alăptarea
Acest medicament va fi administrat pe durata sarcinii doar dacă este absolut necesar. În primul trimestru de sarcină poate determina malformaţii fetale. Discutaţi riscurile şi beneficiile cu medicul dumneavoastră.

Vigantoletten poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate
Copii sub 1 an

Profilactic

Pentru nou-născuţii la termen se începe administrarea zilnică din săptămâna a doua cu 1 tabletă (500 UI) sau 1-2 picături pe zi, până la vârsta de 1 an. O altă alternativă ar fi administrarea unei tablete de 1000 UI o dată la 2 zile.

La copiii prematuri se recomandă 2 tablete de 500 UI sau 1 tabletă de 1000 UI pe zi.

După vârsta de 1 an se poate lua în continuare Vigantoletten în special în lunile de iarnă.

Forma injectabilă se administrează intramuscular în doze de 200.000-400.000 UI de 2 ori pe an până la vârsta de 5 ani.

Tratamentul rahitismului sau osteomalaciei

Se recomandă administrarea a 1-5 tablete pe zi de 1.000 UI timp de 1 an, conform prescripţiei. Injectabil se folosesc 200.000 UI o dată pe săptămână, 2 săptămâni.

Adulţi

Prevenirea osteomalaciei

Uzual se folosesc 1-2 picături pe zi.

Tratamentul osteomalaciei şi rahitismului

Se administrează până la vindecare câte 5 picături de 3 ori pe zi.

Tratamentul hipo- şi pseudo-hipoparatiroidismului

De obicei se administrează 10000-200000 UI/zi în funcţie de ni-

velele calcemiei.

Tratamentul de susținere al osteoporozei

Sunt indicate 2-6 picături sau 2-6 tablete de 500 UI pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap, slăbiciune musculară, lipsa poftei de mâncare, greață, vărsături, dureri abdominale, amețeli.

Vincamil vezi Oxybral

Vincamină vezi Oxybral

Viracept

Denumire comună internațională: Nelfinavirum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Pulbere pentru soluție orală

Ce este şi pentru ce afecțiuni se utilizează?

Viracept se utilizează singur sau în combinație cu alte medicamente în infecția HIV în încercarea de a controla evoluția bolii și a evita infecțiile fatale (ex. pneumonia, tuberculoza, infecțiile fungice) sau cancerul. Poate fi utilizat și în profilaxia infecției HIV imediat după contactul cu produsele infectante. Aparține clasei de medicamente numită inhibitori ai proteazei.

Important de ştiut

Viracept încetineşte progresia bolii dar nu vindecă infecția HIV şi nu previne transmiterea virusului la alte persoane prin contact sexual sau sânge.

Administrarea corectă

Luați Viracept pe cale orală cu alimente bogate în grăsimi, de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției.

Pentru prepararea soluției amestecați pulberea orală cu o mică cantitate de apă, lapte sau lapte din soia. Administrați în cel mult 6 ore de la pregătire. Nu mixați pulberea cu mere rase, suc de mere sau portocale datorită gustului uşor amărui pe care l-ați obține.

Urmați întocmai prescripția şi solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată şi reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

V

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului şi anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- deshidratare severă: gură uscată, sete, greață, vărsături, amețeli puternice, confuzie, pierderi ale conştienței, convulsii, cantitate redusă de urină, crampe musculare, slăbiciune musculară, bătăi cardiace rapide
- simptome ale acidozei lactice: dureri şi slăbiciune musculară, furnicături în mâini şi picioare, greață, vărsături, dificultăți respiratorii, bătăi cardiace rapide
- sângerări spontane
- tulburări de vedere
- anxietate, depresie, modificări de comportament, somnolență, insomnii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, dureri abdominale, balonare, diaree, lipsa poftei de mâncare, erupții cutanate, redistribuirea țesutului adipos de pe mâini şi picioare pe trunchi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs.

Atenționări speciale

Înaintea administrării medicamentului, informați medicul dacă aveți boli de ficat, aritmii cardiace (în special QT prelungit), istoric de pancreatită la alte medicamente pentru infecția HIV, diabet zaharat, hemofilie, consum cronic de alcool.

Luați Viracept exact cum v-a fost prescris de medic şi încercați să nu omiteți dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Nu săriți şi nu schimbați dozele prescrise fără aprobarea medicului pentru a nu creşte cantitatea de virus în organism, rezistența la tratament sau efectele adverse.

Dacă utilizați şi alte medicamente anti-HIV ce trebuiesc luate pe stomacul gol (ex. didanosină – Videx) atunci administrați-le cu o oră înainte sau 2 ore după Viracept.

Continuați administrarea medicamentului până la terminarea

V

curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite virusului să se multiplice mai departe.

Evitaţi consumul de alcool în timpul tratamentului pentru a nu avea probleme cu ficatul sau pancreasul.

Dacă luaţi medicamente pentru infecţia HIV pentru prima dată este posibil să observaţi reapariţia simptomelor unei infecţii mai vechi (ex. tuse, probleme respiratorii, febră, tulburări de vedere, dureri de cap). Aceasta s-ar putea explica prin faptul că sistemul dumneavoastră imunitar începe să funcţioneze mai bine.

Dacă aveţi diabet zaharat trebuie să ştiţi că acest medicament poate creşte nivelele glicemiei. Determinaţi periodic nivelul glucozei în sânge şi consultaţi medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice. Întrucât acest medicament vă poate da ameţeli, evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi administrarea altor medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Persoanele cu hemofilie pot prezenta sângerări în timpul acestui tratament. Anunţaţi medicul dacă se întâmplă aceasta.

Pentru a reduce riscul de transmitere a virusului HIV folosiţi întotdeauna măsuri protectoare de barieră eficiente (prezervative din latex sau poliuretan) în timpul contactelor sexuale.

Dacă luaţi anticoncepţionale trebuie să ştiţi că eficacitatea acestora este sever afectată de Viracept şi este nevoie de metode de barieră eficiente.

Cea mai frecventă reacţie a acestui medicament este diareea. Dacă aveţi o astfel de problemă consultaţi medicul pentru a vedea dacă puteţi lua loperamid (Imodium).

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă urmaţi un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- didanosină (Videx), ritonavir (Norvir), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase)
- medicamente ce reduc nivelele colesterolului: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zeplan, Vasilip, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet), fluvastatin (Lescol), pravastatinum (Apo-Pravastatin, Lipostat, Pravator)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), sotalol (Darob, Sotagamma), procainamidă
- eritromicină (Eritro)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- midazolam (Dormicum)
- eletriptan (Relpax)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- rifampicină (Sinerdol)
- tadalafil (Cialis)
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- vardenafil (Levitra, Vivanza)
- contraceptive orale (anticoncepţionale)
- metadonă (Sintalgon).

Sarcina şi alăptarea

De principiu nu se foloseşte Viracept în sarcină decât dacă se consideră că riscul de transmitere a infecţiei HIV la copil este crescut.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul trece în laptele matern dar pentru că virusul HIV se poate transmite prin lapte, se recomandă să se evite alăptarea.

Doze recomandate

Adulţi

Doza recomandată este de 1,25 g de 2 ori pe zi sau 750 mg de 3 ori pe zi, luate în timpul mesei.

Copii

Pentru copiii de 2-13 ani se recomandă administrarea a câte 20-30 mg de soluţie orală pentru fiecare kilogram corp de 3 ori pe zi, cu alimentele.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 2 ani nu au fost stabilite.

Supradozare

Informaţiile privind supradozarea acestui medicament sunt limitate. Totuşi, anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Viraferon vezi Intron A

Viraferonpeg vezi Pegintron

Viregyt

Denumire comună internaţională: Amantadinum
Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Viregyt este un medicament antiviral folosit în prevenirea sau

tratarea infecţiei gripale cu tulpini de tip A. Administrarea amantadinei după expunerea la virusul gripal stopează multiplicarea virală sau ameliorează simptomele gripei şi accelerează vindecarea.

Alte indicaţii ale Viregytului includ boala Parkinson şi simptomele extrapiramidale induse de medicamente. În aceste situaţii medicamentul atenuează rigiditatea musculară, tremorul, tulburările de mers şi hipersalivaţia prin reechilibrarea substanţelor din creier.

Important de ştiut

Nu întrerupeţi brusc administrarea dacă luaţi acest medicament pentru a trata boala Parkinson datorită riscului de agravare a simptomelor sau reacţiilor adverse. Consultaţi medicul pentru a vă asista în reducerea gradată dozelor.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripţiei, în timpul mesei sau pe stomacul gol cu un pahar mare de apă.

Dacă administraţi Viregyt în 2 prize zilnice dar aveţi insomnii după doza de seară, încercaţi să luaţi această doză cu câteva ore înainte de culcare.

Înghiţiţi tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi.

Urmaţi întocmai prescripţia şi solicitaţi lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveţi neclarităţi.

Dacă săriţi o doză – luaţi următoarea doză imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriţi peste doza uitată şi reveniţi la programul normal de administrare. Nu administraţi o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis şi ferit de acţiunea copiilor. Păstraţi medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură şi umezeală excesivă. Aruncaţi tabletele expirate sau de care nu mai aveţi nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetaţi administrarea medicamentului şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi apariţia următoarelor efecte adverse:

- reacţii alergice (probleme respiratorii, tumefacţii ale buzelor, limbii sau feţei, urticarie)
- insuficienţă cardiacă congestivă: edeme gambiere (tumefacţii ale picioarelor), dispnee (dificultăţi respiratorii), fatigabilitate (oboseală)
- rigiditate musculară severă sau mişcări involuntare ale mâinilor sau picioarelor

- confuzie după întreruperea sau reducerea dozelor de Viregyt
- depresie, anxietate
- convulsii
- febră inexplicabilă

În cazul apariţiei următoarelor efecte adverse mai puţin severe continuaţi administrarea medicamentului dar consultaţi medicul imediat ce va fi posibil: ameţeli, dureri de cap, greaţă, senzaţie de gură uscată, apetit diminuat, constipaţie, dureri abdominale, insomnii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs, lactaţie, eczemă sau glaucom cu unghi închis.

Atenţionări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informaţi medicul dacă aveţi epilepsie, insuficienţă cardiacă, edeme (tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor), hipertensiune arterială, boli de ficat sau rinichi, glaucom în unghi închis, depresie, psihoză, convulsii, eczemă.

Luaţi medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, la intervale de timp egale pentru a asigura nivele constante şi eficacitate maximă.

Dacă luaţi Viregyt pentru gripă, începeţi administrarea cât mai curând posibil şi continuaţi până la epuizarea cantităţii de medicament prescrise, chiar dacă simptomele dispar în câteva zile. Sistarea medicaţiei prea curând poate favoriza revenirea simptomelor infecţiei.

În boala Parkinson efectele acestui medicament pot deveni vizibile abia după câteva săptămâni. Uneori este posibil ca după câteva luni de utilizare să nu mai aibă acelaşi efect. Informaţi medicul dacă se întâmplă aceasta.

Viregyt vă poate da ameţeli şi tulburări de vedere, de aceea evitaţi efectuarea activităţilor ce necesită atenţie sporită până la epuizarea efectului. Pentru a reduce ameţelile ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun.

Limitaţi consumul de cafea în timpul tratamentului pentru a nu creşte riscul de efecte adverse.

Medicamentul se elimină din organism prin filtrare renală de aceea la vârstnici, la care funcţia rinichilor este în mod normal afectată de vârstă, nivelele de medicament în sânge pot creşte determinând mai frecvent reacţii adverse.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă ur-

mați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:
- medicamente ce stimulează sistemul nervos
- medicamente pentru scădere în greutate
- medicamente pentru răceală
- medicamente pentru alergii
- diuretice
- sulfametoxazol și trimetoprim (Biseptol, Co-Trim Ell, Sumetrolim, Tagremin)
- clorpromazină (Plegomazin)
- anticolinergice: atropină.

Sarcina și alăptarea

Utilizați medicamentul în sarcină doar dacă este absolut necesar. Discutați cu medicul dumneavoastră riscurile și beneficiile.

Viregyt trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Gripă

Adulți cu vârsta sub 65 ani și copii cu vârsta peste 13 ani

Uzual se administrează 200 mg pe zi în una sau mai multe prize, conform prescripției.

Adulți peste 65 ani

Se recomandă doze de 100 mg pe zi.

La copiii sub 13 ani și la persoanele cu boli severe de rinichi trebuiesc ajustate adecvat dozele.

Boală Parkinson

Când se administrează singur se folosesc doze de 100 mg de 2 ori pe zi până la 400 mg pe zi.

Dacă se asociază Vilegyt cu alte medicamente antiparkinsoniene se recomandă 100 mg de 1-2 ori pe zi.

Simptome extrapiramidale induse de medicamente

De obicei se administrează 100 mg de 2 ori pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include bătăi cardiace rapide, tulburări de vedere, dureri de cap, anxietate, probleme respiratorii, insomnii, tremor, halucinații, confuzie, convulsii, comă.

Virolex vezi Aciclovir

Vitamina B6 vezi Sicovit B6

Vitamina C vezi Ascovit

V

Vivace vezi Ramipril

Vivanza vezi Levitra

Volini vezi Ibuprofen

Voltaren vezi Diclofenac

Wellbutrin SR

Denumire comună internațională: Bubropionum
Alte denumiri comerciale: Zyban
Forme de prezentare: Comprimate filmate eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Wellbutrin restabilește starea de bine prin echilibrarea unor substanțe din creier, norepinefrina și dopamina. Medicamentul este indicat persoanelor cu depresie majoră, care au interes scăzut pentru lucrurile din jur și orice tip de activitate, se simt vinovați sau inutili, nu se pot concentra, au probleme cu somnul și alimentația, au comportament sau gânduri suicidare. Poate fi administrat și celor care intenționează să se lase de fumat. Alte indicații includ sindromul de hiperactivitate cu deficit de atenție și faza depresivă a tulburării bipolare.

Important de știut

Tratamentul cu Wellbutrin prezintă risc pentru convulsii mai ales dacă este prescris în doze mari. Se va lua în considerare acest risc mai ales la persoanele cu istoric de convulsii, traumatisme craniene, tumori cerebrale, abuz de alcool, ciroză sau tratament cu alte medicamente ce scad pragul convulsivant (ex. antipsihotice, antidepresive triciclice, corticosteroizi, medicamente pentru slăbit, teofilină).

Nu luați acest medicament dacă ați întrerupt brusc și de curând administrarea sedativelor (mai ales dacă le-ați luat mult timp) pentru că ați putea precipita apariția convulsiilor.

Administrarea corectă

Luați medicamentul de 1-2 ori pe zi la intervale de minim 8 ore sau conform indicației medicului, preferabil în fiecare zi la aceleași ore.

Administrați cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți întregi tabletele de Wellbutrin și nu le sfărâmați, zdrobiți sau mestecați.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. To-

W

tuşi, dacă au mai rămas mai puţin de 4 ore până la următoarea doză, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Nu aruncaţi tabletele de Wellbutrin cu miros puternic întrucât această caracteristică a lor este normală.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse pot include dureri de cap, ameţeli, greaţă, vărsături, transpiraţii, senzaţie de gură uscată sau gust schimbat, constipaţie, dureri de articulaţii, tulburări de vedere, modificarea greutăţii corporale, tulburări de somn.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, pierderi ale conştienţei, probleme cu auzul, dureri de cap severe, agitaţie, anxietate, confuzie, halucinaţii, tremor necontrolat, dureri musculare şi oboseală extremă.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii ale feţei, buzelor, limbii sau gâtului, probleme respiratorii, ameţeli.

Când nu se administrează?

În caz de alergie cunoscută la produs, istoric de convulsii, sevraj la alcool, sedative sau tranchilizante, bulimie, anorexie nervoasă, administrare de inhibitori ai monoaminoxidazei în ultimele 2 săptămâni.

Atenţionări speciale

Studiile au arătat că antidepresivele pot agrava depresia şi pot creşte riscul de suicid la începutul administrării, de aceea iniţiaţi tratamentul numai sub supravegherea atentă a medicului sau familiei.

Înainte să începeţi administrarea Wellbutrinului înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament, dacă aţi avut convulsii sau probleme cu alimentaţia (bulimie sau anorexie nervoasă), sunteţi dependent de droguri sau alcool, luaţi medicamente din clasa diazepamului sau medicamente pentru dureri, aveţi diabet zaharat, insuficienţă cardiacă congestivă, hipertensiune arterială, infarct miocardic în antecedente, tumori cerebrale sau leziuni post-traumatice, probleme cu ficatul sau rinichii.

Luaţi medicamentul exact aşa cum v-a fost prescris şi în dozele recomandate.

Nu administraţi doze mai mici pentru că medicamentul nu va putea fi eficient!

W

Trebuie să ştiţi că beneficiile acestui tratament devin vizibile deabia după o lună.

Nu luaţi doze mai mari deoarece creşteţi riscul de reacţii adverse, în special de convulsii! Se acceptă maxim 150 mg în priză unică sau 450 mg pe zi.

Consumul de alcool în timpul tratamentului creşte riscul de convulsii şi agravează ameţelile.

Evitaţi consumul de cafeină deoarece acesta poate creşte de asemenea riscul pentru convulsii.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Informaţi imediat medicul dacă observaţi agravarea depresiei sau a celorlalte probleme psihiatrice, schimbarea comportamentului, apariţia gândurilor de sinucidere sau a sentimentelor de furie şi ostilitate, dezvoltarea atacurilor de panică, fond de iritabilitate sau anxietate, nelinişte, vorbire precipitată.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea creşte somnolenţa (ex. medicamente pentru dureri, răceli, convulsii, relaxare musculară).

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Wellbutrin vă poate provoca senzaţia de gură uscată; pentru a diminua acest discomfort puteţi consuma acadele, gumă de mestecat sau bucăţi de gheaţă.

Acest medicament poate da câteodată convulsii. Anunţaţi imediat medicul dacă se întâmplă aceasta şi evitaţi pe viitor să mai luaţi Wellbutrin.

Este important să continuaţi tratamentul chiar şi atunci când vă simţiţi bine. Nu întrerupeţi brusc medicaţia fără aprobarea medicului pentru a nu precipita efectele negative! Dacă doriţi să întrerupeţi acest tratament, medicul dumneavoastră vă va asista în reducerea treptată a dozelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- sibutramină (Reductil, Lindaxa)
- antipsihotice: clorpromazin (Plegomazin)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil),

W

doxepin
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- antidiabetice orale
- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- sedative: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar), clorazepat (Tranxene)
- medicamente pentru aritmii cardiace: amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), chinidină, digoxin (Lanoxin), flecainidă (Tambocor), procainamidă, sotalol (Darob, Sotagamma)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- efedrina
- ciclofosfamidă (Endoxan)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- anticoagulante: acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu Medrol)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- medicamente pentru infecţia HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), nevirapin (Viramune), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)
- substanţe de contrast radiologic.

Sarcina şi alăptarea
În sarcină se recomandă utilizarea acestui medicament numai dacă este absolută nevoie.

Dacă luaţi Wellbutrin în ultimul trimestru de sarcină există riscul ca după naştere bebeluşul dumneavoastră să întâmpine dificultăţi în respiraţie sau alimentare, să fie agitat şi să plângă continuu sau chiar să facă convulsii. Totuşi nu întrerupeţi această medicaţie decât dacă medicul vă permite.

Wellbutrin se poate excreta în lapte de aceea evitaţi alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate
Dozajul se stabileşte în funcţie de afecţiunea tratată şi răspunsul la tratament. Doza se creşte progresiv pentru a limita senzaţia de somnolenţă şi riscul de convulsii.

Uzual se începe cu 150 mg dimineaţa iar după cel puţin 3 zile de tratament se poate creşte doza zilnică la 300 mg (în 2 prize, la interval de minim 8 ore).

Doza maximă acceptată este de 400 mg pe zi administrată în 3 prize. În ciroză doza zilnică nu trebuie să depăşească 75 mg.

Supradozare
În caz de supradozare pot apare dureri de cap, greaţă, vărsături, tulburări de vedere, halucinaţii, convulsii, pierderea conştienţei, puls modificat. Consultaţi imediat medicul.

Xalatan

Denumire comună internaţională: Latanoprostum
Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?
Xalatan are o structură asemănătoare cu a unor substanţe din organism (prostaglandine) ce favorizează printre altele scăderea presiunii în interiorul globului ocular. Datorită acestei proprietăţi, Xalatan este recomandat în tratamentul glaucomului cu unghi deschis sau a altor afecţiuni oculare care evoluează cu tensiune oculară mare, pentru prevenirea orbirii.

Important de ştiut
Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu atinge alte obiecte şi a contamina consecutiv soluţia. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi chiar orbire.

Administrarea corectă
Administraţi medicamentul în ochiul afectat de obicei o dată pe zi, seara sau conform indicaţiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor şi puneţi-le la loc după cel puţin un sfert de oră de la administrarea Xalatanului.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi, în timpul aceleiaşi zile. Totuşi, dacă vă amintiţi a doua zi, săriţi doza pe care aţi uitat-o şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi flacoanele nedeschise la frigider (2-8°). După deschidere puteţi păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei sau la frigider (în funcţie de indicaţiile producătorului).

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse pot include arsuri, înţepături, mâncărimi sau înroşiri ale ochilor, senzaţia de corp străin în ochi, tulburări de vedere, schimbări ale numărului, culorii, grosimii sau lungimii genelor, cruste ale pleoapelor, închiderea la culoare a irisului sau pleoapelor, sensibilitate la lumină, simptome similare gripei, dureri de muşchi sau articulaţii.

Anunţaţi imediat medicul dacă aveţi dureri oculare, tulburări de vedere, vi s-au înroşit sau umflat ochii.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi intense, tumefacţii, probleme respiratorii, ameţeli.

Când nu se administrează?

În caz de alergie cunoscută la produs.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament, folosiţi lentile de contact sau aveţi orice inflamaţie a ochiului (ex. irită – inflamaţia irisului, uveită – inflamaţia tunicii mijlocii a globului ocular), edem al maculei (zona pe unde intră şi ies vase şi nervi din globul ocular), afakie după extracţia cristalinului.

Pentru ca medicamentul să se dovedească eficient luaţi-l în fiecare zi la aceeaşi oră.

Nu întrerupeţi medicaţia când consideraţi dumneavoastră că vă simţiţi bine deoarece presiunea crescută din ochi poate să nu dea simptome.

Nu administraţi Xalatan mai frecvent decât v-a prescris medicul pentru a nu-i reduce din eficacitate.

Dacă folosiţi şi alte picături sau unguente pentru ochi, aşteptaţi cel puţin 5 minute între cele două administrări.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă în timpul tratamentului cu Xalatan survin infecţii, traumatisme sau operaţii asupra ochiului, luaţi legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru a vedea dacă este necesar să începeţi un alt flacon de medicament.

Întrucât Xalatan poate modifica în timp (în câteva luni sau chiar ani) culoarea irisului, se indică examinări oftalmologice regulate pentru a preveni alte posibile efecte adverse.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudenţă în efectuarea activităţilor cu risc, care implică atenţie deosebită.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Administraţi celelalte picături pentru ochi la interval de cel puţin 5 minute.

Sarcina şi alăptarea

În sarcină se recomandă utilizarea acestui medicament numai dacă este absolută nevoie.

Nu se cunoaşte dacă acest medicament se excretă în lapte; consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 picătură în ochiul afectat în fiecare seară.

Supradozare

În caz de supradozare, cu iritarea şi înroşirea severă a ochiului, consultaţi medicul.

Xalcom

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Latanoprostum + Timololum)

Forme de prezentare: Soluţie oftalmică

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Xalcom este o combinaţie de două medicamente indicate în glaucomul cu unghi deschis sau alte boli ce evoluează cu tensiune intraoculară ridicată. Prin proprietăţile lor de prostaglandină (ale latanoprostului) şi beta-blocant (ale timololului) reuşesc să reducă presiunea din globul ocular.

Important de ştiut

Fiţi foarte atent la manipularea picurătorului pentru a nu contamina soluţia prin atingerea cu alte obiecte. Nu administraţi soluţiile nesterile deoarece pot provoca infecţii severe ale ochiului şi

X

chiar orbire.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul în ochiul afectat de obicei o dată pe zi, seara sau conform indicaţiilor medicului.

Înainte şi după aplicarea picăturilor spălaţi-vă bine pe mâini.

Dacă purtaţi lentile de contact, scoateţi-le înaintea aplicării picăturilor.

Înclinaţi capul pe spate, priviţi în sus şi trageţi cu degetul arătător de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administraţi în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideţi apoi ochiul şi timp de 1-2 min presaţi uşor colţul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercaţi să nu clipiţi sau să vă frecaţi ochiul.

Nu lăsaţi picurătorul să atingă ochiul, degetele sau oricare suprafaţă!

Nu clătiţi picurătorul. Puneţi capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi, în timpul aceleiaşi zile. Totuşi, dacă vă amintiţi a doua zi, săriţi doza pe care aţi uitat-o şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi flacoanele nedeschise la frigider (2-8°). După deschidere puteţi păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse ce nu necesită neapărat atenţie medicală dacă nu sunt persistente sau supărătoare pot include senzaţia de arsură, înţepătură, mâncărime sau discomfort al ochilor sau pleoapelor, senzaţia de uscăciune sau corp străin în ochi, lăcrimarea, durerile de cap, sensibilitatea crescută la lumină.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar tulburări de vedere, inflamaţii sau infecţii ale ochiului, modificarea culorii pleoapelor, genelor sau irisului, ameţeli, stare confuzională, halucinaţii, probleme respiratorii, palpitaţii, dureri în piept, tumefacţii ale gleznelor sau picioarelor, urticarie, descuamări extinse, insomnii, coşmaruri, oboseală accentuată, stare de slăbiciune.

Când nu se administrează?

În caz de alergie cunoscută la produs sau vreuna din componentele Xalcomului.

X

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament, dacă purtaţi lentile de contact sau aveţi glaucom în unghi închis, infecţii, iritaţie sau leziuni ale ochiului, dureri în piept, tulburări de ritm cardiac, insuficienţă cardiacă congestivă, boli ale vaselor de sânge, astm bronşic, bronşită, emfizem pulmonar, bronhopneumopatie obstructivă cronică BPOC, diabet zaharat, afecţiuni ale ficatului sau rinichilor, hipotensiune arterială, boli musculare (ex. miastenia gravis), accidente vasculare cerebrale în antecedente, afecţiuni ale tiroidei, depresie, feocromocitom.

Informaţi medicul care sunt medicamentele pe care le luaţi în momentul respectiv.

Acest medicament se administrează doar în ochi şi nu are efect dacă se ia pe cale orală.

Nu administraţi Xalcom mai frecvent decât v-a fost prescris de către medic.

Nu utilizaţi concomitent nici un alt produs farmaceutic fără a avea aprobarea medicului curant.

Dacă folosiţi şi alte picături sau unguente pentru ochi, aşteptaţi cel puţin 5 minute între cele două administrări.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Nu întrerupeţi medicaţia când consideraţi dumneavoastră că vă simţiţi bine deoarece presiunea crescută din ochi poate să nu dea simptome.

Prezentaţi-vă la medic pentru măsurarea periodică a presiunii intraoculare.

Dacă în timpul tratamentului cu Xalcom survin infecţii, traumatisme sau operaţii asupra ochiului, luaţi legătura cu medicul dumneavoastră curant pentru a vedea dacă este necesară continuarea tratamentului.

Medicamentul poate da ameţeli sau poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudenţă în efectuarea activităţilor cu risc care implică atenţie deosebită.

Nu consumaţi alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Pentru a reduce ameţelile care pot apare în timpul tratamentului nu vă schimbaţi brusc poziţia, ci încercaţi să vă ridicaţi din pat sau de pe scaun cât mai lent posibil.

Dacă observaţi că sunteţi sensibil la lumină, încercaţi să nu vă expuneţi la lumină puternică sau purtaţi ochelari de soare.

X

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton)
- blocante ale canalelor de calciu: amlodipină (Amlo Tad, Amlohexal, Norvasc, Tenox), felodipină (Auronal, Felohexal, Plendil), nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- clonidină
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron)
- digoxin (Lanoxin)
- chinidină
- cimetidină
- efedrină
- amfetamină
- antidiabetice orale
- medicamente pentru răceală şi gripă
- antidepresive
- antipsihotice (medicamente pentru tratamentul schizofreniei)
- atropină.

Sarcina şi alăptarea

În sarcină se recomandă utilizarea acestui medicament numai dacă este absolută nevoie.

Nu se cunoaşte dacă acest medicament se excretă în lapte; consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 picătură în ochiul afectat în fiecare seară.

Supradozare

În caz de supradozare consultaţi medicul.

Xanax

Denumire comună internaţională: Alprazolamum

Alte denumiri comerciale: Alprazolam, Frontin, Helex, Neurol, Prazolex, Zolarem

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Xanax face parte dintr-o clasă de medicamente numită benzodiazepine cunoscute pentru efectul lor calmant. Se administrează pe termen scurt în caz de anxietate sau tulburări de panică. Unii medici prescriu acest medicament şi pentru sevraj alcoolic, teama de spaţii largi (agorafobie), depresie, sindrom de intestin iritabil. Are efecte stimulatorii asupra unei substanţe din organism numită GABA.

Important de ştiut

Acest medicament poate da dependenţă, mai ales dacă a fost folosit regulat pe o perioadă de timp mai lungă sau dacă a fost administrat în doze mari (peste 4 mg pe zi). În astfel de cazuri pot apare reacţii adverse la întreruperea bruscă a medicamentului, mergând până la convulsii.

Administrarea corectă

Administraţi Xanax de 2-3 ori pe zi sau conform indicaţiei medicului, în timpul mesei sau pe stomacul gol, preferabil în fiecare zi la aceleaşi ore.

Nu mestecaţi, rupeţi sau zdrobiţi tabletele.

Dacă săriţi o doză – şi vă reamintiţi după mai mult de 60 minute de la ora la care administraţi medicamentul de obicei, săriţi această doză şi luaţi medicamentul în continuare conform schemei stabilite. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În timpul tratamentului cu Xanax este posibil să apară ameţeli, depresie, libido scăzut, oboseală, somnolenţă, modificări ale greutăţii, constipaţie, greaţă. Acestea sunt mai frecvente la începutul tratamentului sau la creşterea dozelor şi cedează la întreruperea Xanaxului.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar schimbări ale dispoziţiei sau gândirii, episoade de depresie sau euforie, tulburări de vorbire, mişcări necontrolate, probleme la mers, îngălbenirea ochilor şi pielii, semne ale infecţiei, febră.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii, probleme respiratorii, ameţeli.

În caz de oprire bruscă a tratamentului cu Xanax pot apare tulburări de vedere, dureri de cap, anxietate, nervozitate, depresie, insomnii, crampe musculare, diaree, înroşirea bruscă a pielii, lipsa poftei de mâncare, pierdere în greutate, furnicături, tremor, respiraţii rapide, convulsii.

Când nu se administrează?

În caz de alergie cunoscută la produs sau la alte tranchilizante, glaucom cu unghi închis.

În asociere cu medicamente antifungice (itraconazol, ketoconazol).

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament sau la alte benzodiazepine (ex. diazepam, lorazepam, Rivotril, clonazepam, Anxiar) sau dacă aveţi boli de ficat, rinichi, BPOC – bronhopneumopatie obstructivă cronică, glaucom cu unghi închis.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Nu creşteţi doza, nu administraţi mai frecvent şi nu luaţi pe o perioadă mai lungă decât v-a fost prescris de medic.

Dacă doriţi să opriţi tratamentul consultaţi medicul pentru a vă putea reduce treptat dozele şi a preveni astfel efectele de sevraj.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă folosiţi cu precauţie acest medicament şi anunţaţi imediat medicul dacă observaţi efecte adverse, în special confuzia şi lipsa de coordonare a mişcărilor.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Xanax poate accentua efectele alcoolului.

Evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea creşte somnolenţa (ex. medicamente pentru dureri, răceli, convulsii, relaxare musculară).

Dacă sunteţi fumător şi intenţionaţi să opriţi fumatul, anunţaţi din timp medicul pentru a vă ajusta doza de medicament. Se ştie că nicotina scade nivelele de Xanax în sânge prin stimularea metabolizării sale hepatice.

X

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucovim, Mycomax, Mycosyst
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron)
- digoxin (Lanoxin)
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem)
- nifedipin (Adalat, Corinfar, Nifecard)
- clozapin (Leponex)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- sedative, tranchilizante: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar), clorazepat (Tranxene)
- ergotamină
- antihistaminice: clemastin (Tavegyl), clorfeniramin, dimetinden (Fenistil), prometazină (Romergan), cetirizin (Alerid, Celerg, Letizen, Xyzal, Zyrtec), meclozin (Emetostop), azelastin (Allergodil), ciproheptadină (Biohept, Peritol), ketotifen (Frenasma, Ketof, Zaditen), loratadină (Claritine, Clarozone), desloratadină (Aerinaze, Aerius, Azomyr, Neoclarityn)
- antitusive: butamirat (Sinecod, Tusosedal), codeină, dextrometorfan (Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin), oxeladin (Paxeladine)
- antibiotice macrolide: ritromicină (Eritro), claritromicină (Clar, Klabax, Klacid, Klerimed, Fromilid, Lekoklar), moxifloxacină (Avelox), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax)
- cimetidină
- rifampicină (Sinerdol)
- izoniazidă
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- ritonavir (Norvir)
- contraceptive orale (anticoncepţionale).

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă utilizarea acestui medicament în sarcină datorită riscului de afectare a fătului, cu probleme respiratorii, slăbiciune musculară şi chiar simptome de sevraj după naştere.

Deoarece Xanax se excretă în lapte, putând avea efecte nedorite asupra sugarului, nu se recomandă alăptarea în timpul acestui tratament.

X

Doze recomandate

Dozajul se stabileşte în funcţie de afecţiunea tratată şi răspunsul la tratament.

De obicei se începe cu 0,25-0,5 mg de 3 ori pe zi şi se creşte treptat, la intervale de 3-4 zile, până la o doză zilnică maximă de 4 mg (în anxietate) sau chiar de 10 mg (în tulburările de panică).

Uzual doza necesară în atacurile de panică se situează în jurul valorilor de 5-6 mg pe zi.

Dacă se administrează forma cu eliberare prelungită, se începe cu 0,5-1 mg pe zi în priză unică, de preferat dimineaţa. În funcţie de răspuns se creşte progresiv doza cu câte 1 mg la intervale de 3-4 zile, până se ajunge la doza de 3-6 mg pe zi.

Siguranţa şi eficacitatea administrării Xanaxului la copii sub 18 ani nu au fost încă stabilite.

La vârstnici sau persoanele cu boli de ficat sau alte afecţiuni severe trebuie ajustată atent doza.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare somnolenţă, pierderi ale conştienţei, stări confuzionale, comă sau probleme respiratorii şi trebuie anunţat imediat medicul.

Xatral

Denumire comună internaţională: Alfuzosinum

Alte denumiri comerciale: Alfuran

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Xatral este indicat în tratarea simptomelor hipertrofiei benigne a prostatei (afecţiune caracterizată prin mărirea de volum a prostatei): necesitatea imperioasă de a urina, dificultatea iniţierii urinării, jet slab şi urinări frecvente, mai ales în cursul nopţii. Acţionează ca un blocant al unor receptori din organism numiţi α, asigurând astfel relaxarea musculaturii orificiului intern al vezicii urinare şi prostatei.

Important de ştiut

Xatral poate da ameţeli foarte puternice, mai ales în primele ore de la administrare. Evitaţi în această perioadă orice activitate cu risc, ce implică atenţie sporită.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul pe cale orală o dată pe zi, după masă sau conform indicaţiilor medicului. Încercaţi să le luaţi în fiecare zi

după aceeaşi masă principală.

Înghiţiţi întregi tabletele şi nu încercaţi să le tăiaţi, zdrobiţi sau mestecaţi pentru a nu le reduce din eficacitate.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă e aproape momentul să luaţi următoarea doză, săriţi peste doza pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse pot include ameţeli, dureri de cap, oboseală, potenţă sexuală scăzută.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar dureri puternice de stomac, dureri în piept, puls neregulat, pierderi ale conştienţei, extenuare inexplicabilă.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii, probleme respiratorii, ameţeli.

Când nu se administrează?

Alergie cunoscută la produs sau la alte alfa blocante (vezi mai jos), boli de ficat severe.

Atenţionări speciale

Înaintea iniţierii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament sau la alte α-blocante (ex. doxazosin, prazosin, terazosin, carvedilol), dacă aveţi boli de inimă, rinichi sau ficat.

Pentru a fi siguri că simptomatologia dumneavoastră se datorează hipertrofiei benigne a prostatei şi nu unei infecţii, obstrucţii, afecţiuni a vezicii urinare sau unui cancer de prostată, este absolut necesar să efectuaţi o serie de investigaţii înainte de a începe tratamentul cu Xatral.

Nu luaţi medicamentul pe stomacul gol deoarece aciditatea gastrică îi reduce absorbţia şi eficacitatea.

Pentru a preveni traumatismele prin cădere date de ameţelile puternice, administraţi primele doze seara la culcare cu alimente, până la acomodarea organismului cu Xatral. Aceleaşi recomandări se aplică şi în cazul în care se schimbă dozele.

Nu vă ridicaţi brusc în picioare din pat sau de pe scaun şi evitaţi locurile în care v-aţi putea lovi puternic dacă aţi cădea.

Evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Nu consumaţi alcool şi nu folosiţi alte medicamente ce v-ar putea accentua ameţelile.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală (inclusiv cea pentru cataractă), informaţi medicul că luaţi acest medicament.

Dacă în timpul tratamentului apar erecţii prelungite şi dureroase ce durează peste 4 ore, anunţaţi medicul.

În cazul în care utilizaţi şi medicamente pentru stimularea potenţei, încercaţi să le luaţi la interval de cel puţin 4 ore de la administrarea Xatralului, pentru a nu leşina.

Evitaţi consumul de grapefruit în timpul tratamentului deoarece acesta pare a creşte nivelele în sânge ale medicamentului.

Opriţi imediat tratamentul şi anunţaţi medicul dacă apar sau se înmulţesc episoadele cu dureri în piept.

Xatral nu este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale deşi este un α-blocant.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- antibiotice din clasa macrolidelor: eritromicină (Eritro), claritromicină (Clar, Klabax, Klacid, Klerimed, Fromilid, Lekoklar), moxifloxacină (Avelox), azitromicină (Origen, Sumamed, Zitrocin, Zmax)
- anumite anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- atenolol
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), procainamidă, chinidină, sotalol (Darob, Sotagamma)
- cimetidină
- rifampicină (Sinerdol)
- ritonavir (Norvir)
- tadalafil (Cialis)
- sildenafil (Viagra, Revatio)
- vardenafil (Levitra, Vivanza)

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă administrarea acestui medicament la femei sau copii.

Doze recomandate

Uzual se administrează câte o tabletă de 10 mg zilnic, imediat după masă.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare bătăi neregulate ale inimii, hipotensiune arterială sau pierderi ale conştienţei. Anunţaţi imediat medicul.

Xenical

Denumire comună internaţională: Orlistatum
Alte denumiri comerciale: Orlistat
Forme de prezentare: Capsule

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Xenical poate fi de folos persoanelor care vor să slăbească sau vor să prevină reacumularea kilogramelor pierdute, mai ales dacă au şi diabet zaharat, hipertensiune arterială sau nivele mari ale colesterolului seric. Acţionează prin blocarea enzimelor ce ajută la digerarea grăsimilor astfel încât moleculele acestora rămân prea mari pentru a putea fi absorbite de organism şi sunt eliminate prin scaun. În dozele uzuale, reduce cantitatea de grăsimi absorbite la circa o treime din cele ingerate.

Important de ştiut

Xenical blochează absorbţia lipidelor nu şi a glucidelor, astfel încât se impune restricţionarea aportului de dulciuri.

Administrarea acestui medicament trebuie acompaniată obligatoriu de o dietă echilibrată cu număr redus de calorii, exerciţii fizice regulate şi un program de viaţă sănătos.

Administrarea corectă

Luaţi acest pe cale orală în timpul fiecărei mese principale ce conţine grăsimi sau în interval de o oră, uzual de 3 ori pe zi sau conform indicaţiilor medicului.

Nu luaţi tableta de Xenical dacă ocazional săriţi peste o masă sau alimentele consumate nu conţin grăsimi.

Dacă săriţi o doză - dacă au trecut cel mult 1-2 ore de la masă, luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. În caz contrar, nu mai are nici un rost să luaţi tableta de Xenical întrucât marea majoritatea a grăsimilor alimentare au fost deja absorbite.

În nici un caz nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați medicul dacă oricare din efectele de mai jos persistă sau crește în intensitate: discomfort sau dureri abdominale, greață, vărsături, diaree, scaune uleioase, flatulențe (gaze intestinale), scaune frecvente, incontinență pentru materiile fecale (cu lipsă de control asupra sfincterului anal), discomfort sau dureri anale, oboseală, amețeli, dureri de cap, otalgii (dureri la nivelul urechilor), anxietate, dureri de spate, dureri de mușchi sau articulații, edeme (tumefacții) ale gambelor, depresie, somnolență sau insomnii.

Reacțiile alergice severe sunt rare, totuși anunțați imediat medicul dacă în timpul tratamentului apar erupții pe piele, mâncărimi, tumefacții, probleme respiratorii, amețeli.

Când nu se administrează?

Alergie cunoscută la Xenical, sindrom de malabsorbție cronică, stază biliară.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înștiințați medicul dacă sunteți alergic la acest medicament, dacă aveți probleme de malabsorbție intestinală sau de secreție biliară, hipotiroidie, calculi renali (pietre la rinichi) sau alte afecțiuni ale rinichilor, anorexie nervoasă sau bulimie, diabet zaharat.

Întrucât Xenical poate favoriza formarea calculilor renali, se recomandă prudență în administrarea lui dacă aveți probleme cu rinichii.

Înaintea începerii acestui tratament ar fi indicat să mergeți la un medic endocrinolog care să excludă afectarea tiroidei ca principal motiv pentru kilogramele dumneavoastră în plus. S-a observat că Xenicalul nu are efect în hipotiroidie dacă nu se administrează și tratament hormonal specific.

În mod normal ar trebui ca rezultatele acestui tratament să devină vizibile în circa 2 săptămâni; informați medicul dacă nu ați slăbit deloc după acest interval de timp.

Deoarece acest medicament poate interfera absorbția vitaminelor solubile în grăsimi (ex. vitamina A, D, E, K), se recomandă suplimentarea zilnică a dietei cu preparate multivitaminice luate în interval de minim 2 ore de la administrarea Xenicalului.

Pentru a reduce riscul de reacții neplăcute, încercați ca raportul grăsimilor în dieta dumneavoastră să nu depășească 30%.

Cu cât dieta va fi mai bogată în grăsimi, cu atât scaunele uleioase, balonarea abdominală și flatulențele vor fi mai supărătoare.

Dacă sunteți diabetic trebuie să știți că pierderea în greutate poate reduce considerabil nivelele glicemiei astfel încât puteți

X

avea nevoie de doze mai mici de antidiabetice sau insulină. Consultați medicul dumneavoastră în vederea ajustării acestor doze.

Dacă luați și ciclosporină încercați s-o administrați la interval de minim 2 ore față de Xenical, pentru ca aceasta să poată fi absorbită.

Nu se cunosc încă efectele administrării acestui medicament pe o perioadă mai lungă de 2 ani.

Eficacitatea și siguranța administrării la copiii sub 12 ani nu au fost încă stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- anticoagulante: acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- antidiabetice orale
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)

Sarcina și alăptarea

Nu se recomandă utilizarea acestui medicament în sarcină.

Nu se știe dacă acest medicament se poate excreta în lapte, de aceea evitați alăptarea în timpul tratamentului..

Doze recomandate

Doza recomandată este de o capsulă de 3 ori pe zi, după fiecare masă principală ce conține grăsimi.

Supradozare

În caz de supradozare consultați medicul.

Xilină

Denumire comună internațională: Lidocainum
Alte denumiri comerciale: Lidocain, Lidocaina
Forme de prezentare: Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Xilina poate fi administrată injectabil intravenos sau intramuscular în situații de urgență pentru a controla bătăile cardiace neregulate. Acțiunea sa antiaritmică se datorează inhibării focarelor cardiace responsabile de aceste neregularități ale ritmului cardiac.

Medicamentul poate fi administrat și local înainte de operații, pentru anestezierea unor zone de piele sau a altor părți din organism. În aceste situații acționează prin blocarea transmiterii nervoase a durerii de la o anumită arie spre creier. Avantajul principal al acestui tip de anestezie este că puteți interacționa cu medicul

X

în timpul intervenţiei pentru a-i putea spune ori de câte ori simţiţi durere.

Important de ştiut

Acest medicament vă va fi administrat de către medic în situaţii de urgenţă sau înaintea vreunei intervenţii chirurgicale sau stomatologice.

Administrarea corectă

Xilina se poate administra singur sau în combinaţie cu alte medicamente pe cale injectabilă intravenoasă, intramusculară sau în preajma vreunui nerv.

Înainte de administrare se examinează fiola pentru a nu conţine particule sau a nu avea o culoare anormală. În aceste situaţii se preferă înlocuirea fiolelor.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse pot include dureri la locul injectării, senzaţii temporare de arsură sau înţepătură locală, pierderi temporare ale controlului muşchilor, dureri de cap sau de spate.

După doze mari de xilină pot apare dureri de cap, ţiuituri în urechi, greaţă, ameţeli, stare de nervozitate, confuzie, respiraţii reduse, tulburări de vedere, tremor.

Anunţaţi imediat medicul dacă persistă amorţelile în zona genitală sau anală, lipsa controlului asupra vezicii urinare sau sfincterului anal, lipsa potenţei.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii, probleme respiratorii, ameţeli.

Când nu se administrează?

Alergie cunoscută la medicament, aritmii supraventriculare (aritmii cardiace declanşate de centre ce se află în afara ventriculilor), sindrom de preexcitaţie Wolf-Parkinson-White (care implică conducerea impulsurilor electrice la nivelul inimii pe alte căi decât cele normale).

Atenţionări speciale

Înaintea injectării Xilinei spuneţi-i medicului dacă sunteţi alergic la acest medicament, dacă aveţi boli de ficat, hipertensiune arterială cu valori foarte mari, hipotensiune severă cu pierderea conştienţei în antecedente, insuficienţă cardiacă congestivă, bloc atrio-ventricular, istoric de infarct miocardic, convulsii, scleroză multiplă sau boli vasculare periferice.

Dacă nu aţi mai fost anesteziat niciodată cu xilină, cel mai probabil va trebui să fiţi testat înainte de administrare.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vascoten), bisoprolol (Bisogamma, Bisostad, Concor, Coronal, Lodoz), carvedilol (Dilatrend, Kallidol, Talliton), timolol (Timabak, Timoptic, Xalcom)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron), procainamidă, chinidină
- fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- cimetidină
- amprenavir (Agenerase), fosamprenavir (Telzir).

Sarcina şi alăptarea

În sarcină se recomandă utilizarea acestui medicament numai dacă este absolută nevoie.

Nu se cunoaşte dacă acest medicament se excretă în lapte; consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Pentru efectul antiaritmic se începe uzual cu 50-100 mg IV în bolus, eventual se repetă după 5 minute, iar apoi se continuă cu perfuzie IV de 1-4 mg/minut. Dozele sunt mai mici la persoanele cu insuficienţă cardiacă sau boli de ficat.

Pentru anestezie se folosesc variate doze, în funcţie de vârstă, afecţiunile cunoscute, tipul intervenţiei şi răspunsul obţinut. Se administrează cele mai scăzute doze posibile pentru atingerea efectelor dorite.

La copii şi vârstnici se recomandă doze mai mici de Xilină deoarece aceştia pot fi mai sensibili la efectele cardiace, nervoase şi tensionale ale medicamentului.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare vărsături, senzaţie de cald sau frig, fasciculaţii musculare, tremor, convulsii, pierderi ale conştienţei, puls scăzut, respiraţii reduse până la stop respirator. Anunţaţi imediat medicul.

Xorox vezi Aciclovir

Xylo AL vezi Bixtonim Xylo

Xylo-Nasal vezi Bixtonim Xylo

Xyzal

Denumire comună internațională: Levocetirizinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Picături orale – soluție

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Xyzal este un preparat antihistaminic folosit pentru combaterea reacţiilor alergice manifestate prin inflamaţia mucoasei nazale, căilor respiratorii, ochilor şi pielii. Blochează receptorii pentru histamină astfel încât histamina, o substanţă eliberată de către unele celule din organism (mastocite) ca şi mecanism de apărare împotriva alergenilor (ex. praf, polen), să nu poată activa cascada de reacţii alergice.

Comparativ cu celelalte antihistaminice, Xyzalul nu afectează semnificativ creierul şi provoacă mai rar somnolenţă.

Important de ştiut

Deşi efectul sedativ al medicamentului este minim, se recomandă prudenţă în efectuarea activităţilor cu risc ce necesită atenţie deosebită, mai ales dacă nu cunoaşteţi nici efectele lui asupra dumneavoastră.

Administrarea corectă

Se administrează o dată pe zi cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă e aproape momentul să luaţi următoarea doză, săriţi peste doza pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse pot include greaţă, dureri de cap, dureri abdominale, senzaţie de gură uscată, oboseală, somnolenţă, creştere în greutate.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii, probleme respiratorii, ameţeli.

Când nu se administrează?

Alergie cunoscută la produs, insuficienţă renală severă, intoleranţă ereditară la lactoză, copii sub 6 ani.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament sau dacă aveţi probleme cu rinichii.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului cu Xyzal.

Dacă urmează să fiţi supus unor teste cutanate pentru alergie, opriţi tratamentul cu cel puţin 2 zile înainte.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost observate interacţiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Se recomandă utilizarea în sarcină numai dacă este absolută nevoie.

Xyzal se poate excreta în lapte de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Uzual se recomandă 5 mg pe zi. Durata de administrare depinde de tipul, durata şi evoluţia simptomatologiei.

Supradozare

În caz de supradozare consultaţi medicul.

Yasmin

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Etinilestradiol + Drospirenonă)

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Yasmin este un contraceptiv oral combinat ce conţine cantităţi reduse de hormoni feminini. Este indicat în principal femeilor care vor să evite o sarcină dar şi celor care vor să aibă menstre mai reduse cantitativ, lipsite de dureri, senzaţie de balonare sau retenţie hidrică, anxietate, iritabilitate, tulburări de concentrare, lipsă de energie, modificări ale somnului şi apetitului, dureri de cap, articulare sau musculare. În plus, prin componenta drospirenonă, Yasmin poate ameliora acneea şi secreţia de sebum .

Efectele sale de prevenire a ovulaţiei (eliberarea ovulului din ovar), modificare a mucusului cervical şi a mucoasei uterine, se concretizează prin imposibilitatea spermatozoidului de a străbate canalul cervical şi a ovulul fecundat de a se implanta în mucoasa ce tapetează uterul.

Important de ştiut

Administrarea de hormoni poate creşte riscul de coagulare a sângelui, accident vascular cerebral sau infarct miocardic la femeile fumătoare şi cu vârsta peste 35 ani.

Administrarea corectă

Luaţi zilnic câte un comprimat cu puţină apă, aproximativ în fiecare zi la aceeaşi oră.

Nu luaţi mai multe pilule deodată sau mai mult timp decât v-a fost recomandat de către medic.

Dacă săriţi o doză – luaţi pilula imediat ce vă amintiţi, dar în interval de cel mult 12 ore. După depăşirea acestui interval, săriţi peste pilula pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi Yasmin în continuare dar asociat cu o metodă contraceptivă de barieră.

Nu luaţi două pilule odată!

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunţaţi imediat medicul dacă apar reacţii alergice severe de tipul problemelor respiratorii, tumefierii feţei, buzelor sau gâtului.

Opriţi administrarea acestor pilule şi anunţaţi medicul în cazul în care simţiţi brusc slăbiciune musculară sau amorţeli în special pe o parte a corpului, dureri de cap severe, dureri oculare, tulburări de vedere, de vorbire sau de echilibru, confuzie, dureri în piept cu sau fără iradiere pe braţul stâng asociate cu greaţă, transpiraţii şi stare generală alterată, vi se îngălbenesc pielea şi ochii, observaţi apariţia unor noduli la nivelul sânilor sau apariţia semnelor ce indică depresia (ex. tulburări de somn, schimbări ale dispoziţiei, slăbiciune generalizată).

Continuaţi să luaţi Yasmin dar discutaţi cu medicul dumneavoastră imediat ce este posibil dacă administrarea acestor pilule vă dă uşoară senzaţie de greaţă, vărsături, balonare abdominală, dureri de stomac, sensibilitate şi tumefacţie a sânilor, modificări ale podoabei capilare, schimbări ale apetitului şi greutăţii, tumefacţii ale mâinilor sau picioarelor, prurit vaginal (mâncărimi), leucoree, modificări ale ciclului menstrual, dureri de cap, nervozitate, ameţeli.

Când nu se administrează?

Ar trebui să nu luaţi Yasmin dacă în antecedente aţi avut tromboză venoasă profundă, embolie pulmonară, infarct miocardic sau accident vascular cerebral (afecţiuni determinate de cantonarea cheagurilor de sânge la diverse nivele), diabet zaharat, boli de ficat severe, afecţiuni ale glandelor suprarenale, convulsii, epi-

lepsie, depresie, cancer de sân, uter sau ovare, sarcină, sângerări vaginale inexplicabile.

Atenţionări speciale

Înainte să începeţi administrarea acestor pilule, mergeţi la medic pentru examen clinic complet, inclusiv ginecologic.

Nu luaţi Yasmin fără aprobarea medicului dacă sunteţi fumătoare, aveţi peste 35 ani, sunteţi supraponderală, aveţi hipertensiune arterială, orice boală de inimă, varice venoase, colesterol crescut, boli de ficat sau afecţiuni biliare, migrenă, epilepsie, o afecţiune a glandelor suprarenale, boală Crohn sau alte boli inflamatorii cronice ale intestinului, siclemie, sindrom hemolitic uremic, antecedente familiare de tromboză, infarct miocardic, accident vascular, sângerări vaginale neinvestigate medical, cancer de uter sau de sân.

Componenta drospirenonă a acestor pilule poate creşte nivelul potasiului în sânge de aceea este important ca medicul să afle dacă aveţi alte afecţiuni care pot creşte şi ele potasemia, cum ar fi de exemplu bolile de ficat, rinichi sau glande suprarenale.

Întrerupeţi fumatul pe durata administrării acestor pilule, mai ales dacă aveţi peste 35 ani.

În prima lună în care aţi început administrarea acestor pilule pot fi necesare măsuri suplimentare de protecţie cum ar fi prezervative sau spermicide.

Administrarea pilulelor seara poate reduce din intensitatea efectelor secundare cum ar fi de pildă greaţa sau durerile de cap.

În cazul în care aveţi sângerări vaginale neaşteptate sau în cantitate mare, consultaţi imediat medicul ginecolog.

Examinaţi-vă lunar sânii pentru a detecta cât mai devreme apariţia nodulilor.

Deoarece la femeile care utilizează contraceptive orale o perioadă mai lungă de timp au fost raportate mai frecvent cancere de col uterin, posibil secundare şi altor factori, mergeţi periodic la medicul ginecolog pentru efectuarea investigaţiilor necesare.

Unele medicamente pot reduce eficacitatea pilulelor de aceea se recomandă consultarea medicului sau farmacistului şi utilizarea suplimentară şi a altor metode contraceptive pentru a evita o sarcină nedorită. Utilizaţi prezervativul sau altă metodă contraceptivă de barieră şi nu vă bazaţi pe metoda calendarului sau temperatura bazală. Aceste metode din urmă pot fi nesigure deoarece contraceptivul modifică temperatura bazală şi mucusul cervical.

În cazul unei intervenţii chirurgicale programate poate fi necesară întreruperea pilulelor cu câteva săptămâni înaintea operaţi-

ei. Imobilizarea temporară la pat poate creşte riscul de tromboză venoasă profundă. Consultaţi medicul pentru a vedea când puteţi relua administrarea pilulelor.

Ca toate contraceptivele orale, Yasmin nu protejează împotriva transmiterii virusului HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Trebuie să ştiţi că puteţi rămâne însărcinată dacă nu luaţi regulat pastilele.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- anticonvulsivante: fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), oxcarbazepina (Trileptal), topiramat (Topamax, Topran)
- antibiotice: ampicilina (Ampiplus, Ephicilin, Epicocillin), amoxicilina (Dispamox, Duomox), eritromicina (Eritro), tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D), rifampicina (Sinerdol)
- ciclosporina (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), naproxen (Reuxen), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid niflumic (Nifluril), oxaprozin (Dayrun)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- antagonişti ai receptorului pentru angiotensina II: eprosartan (Teveten), irbesartan (Aprovel, Karvea), losartan (Cozaar, Lorista), olmesartan (Santini), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), valsartan (Diovan)
- blocante ale aldosteronului: eplerenon (Inspra)
- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă (Diurex).

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă utilizarea acestui contraceptiv în sarcină sau

în timpul alăptării datorită riscului de afectare a copilului.

Doze recomandate

1 comprimat în fiecare zi timp de 21 zile urmate apoi de o pauză de 7 zile, necesară apariţiei menstrei. Apoi se reia ciclul de 21 zile, luând în fiecare zi pilula corespunzătoare zilei din săptămână.

Supradozare

Consultaţi medicul în cazul în care aţi luat mai multe pastile deodată decât în mod normal. Efectele supradozării include greaţa, vărsăturile şi sângerările vaginale.

Zaditen vezi Ketotifen

Zanocin vezi Ofloxacin

Zantac vezi Ranitidină

Zaredil vezi Simvastatin

Zeffix vezi Epivir

Zeldox

Denumire comună internaţională: Ziprasidonum

Forme de prezentare: Capsule, Suspensie orală, Liofilizat pentru soluţie injectabilă + solvent

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zeldox este un medicament antipsihotic ce modifică efectele unor substanţe proprii (ex. dopamina şi serotonina) la nivelul creierului. Se foloseşte pentru controlarea simptomelor din schizofrenie şi manie bipolară. Acestea pot include halucinaţii auditive ('aude voci'), vizuale ('vede lucruri pe care ceilalţi nu le văd'), senzitive ('simte prezenţa unor obiecte care nu sunt percepute de cei din jur'), neîncredere accentuată, retragere din viaţa socială.

Important de ştiut

La unii pacienţi cu probleme de inimă există riscul apariţiei tulburărilor de ritm cardiac, mai ales dacă aceştia au în medicaţia lor şi diuretice sau medicamente care modifică o parte a traseului electrocardiografic, numit interval QT.

Dacă aveţi nelămuriri în privinţa tratamentului pe care-l luaţi pentru inimă, consultaţi mai întâi medicul înainte de a începe administrarea Zeldoxului.

Medicamentul trebuie evitat la persoanele vârstnice cu demenţă deoarece pare a creşte riscul de deces.

Administrarea corectă

Zeldox se administrează de două ori pe zi, în timpul mesei, cu un pahar mare de apă.

Nu zdrobiţi, deschideţi sau spargeţi capsulele ci înghiţiţi-le întregi.

Medicamentul poate fi administrat şi prin injecţie intramusculară.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Tratamentul nu trebuie întrerupt brusc chiar dacă simptomatologia s-a ameliorat. Consultaţi medicul dumneavoastră curant.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, fără a-l lăsa la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

De cele mai multe ori reacţiile adverse nu pot fi prevăzute; în cazul în care apar efecte adverse anunţaţi imediat medicul sau farmacistul pentru a afla dacă puteţi urma în continuare tratamentul.

Cele mai frecvente efecte adverse includ simptome similare gripei, tuse, infecţii respiratorii, ameţeli, palpitaţii, dureri de cap, senzaţie de gură uscată, greaţă, vărsături, diaree sau constipaţie, indigestie, fasciculaţii musculare, slăbiciune musculară, tulburări de vedere, erupţii pe piele.

Alte efecte adverse posibile: erecţii prelungite şi dureroase, semne ale unei glicemii crescute (senzaţie de gură uscată, sete, urinări frecvente, poftă de mâncare intensă), luare în greutate, creşterea colesterolemiei, creşterea nivelului prolactinei în sânge, mărirea de volum a sânilor, apariţia unei secreţii lactate anormale, neregularităţi ale ciclului menstruale, infertilitate, incapacitatea de a produce spermă şi/sau libido scăzut.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar semnele sindromului neuroleptic malign: febră mare, transpiraţii profuze, rigiditate musculară, stare confuzională, puls neregulat şi rapid.

Când nu se administrează?

Evitaţi acest medicament în cazul în care electrocardiograma dumneavoastră confirmă un QT prelungit sau tulburări de ritm cardiac, aţi avut un atac de cord recent sau sunteţi cunoscut cu insuficienţă cardiacă. Nu folosiţi Zeldox dacă aţi avut reacţii alergice la administrarea anterioară.

Atenţionări speciale

Înainte de începerea tratamentului, spuneţi-i medicului curant dacă aveţi orice boală de inimă, hipertensiune arterială, boală de ficat, diabet zaharat, istoric de convulsii, epilepsie, boală Alzheimer sau orice afecţiune care poate duce la pierderi de lichide sau săruri din organism.

Întrucât acest medicament poate determina tulburări de ritm cardiac uneori chiar mortale, anunţaţi imediat doctorul dacă aveţi ameţeli, palpitaţii sau pierderi ale conştienţei la administrarea medicamentului. Uneori aceste simptome pot apare la începerea tratamentului, situaţie în care medicul va creşte gradat doza de Zeldox sau va ţine cont de medicamentele care le luaţi pentru tensiune, starea de hidratare sau tulburările circulaţiei cerebrale.

Dacă observaţi că ameţelile apar mai ales la schimbarea poziţiei, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Evitaţi consumul de alcool în timpul terapiei cu Zeldox întrucât acesta poate accentua ameţelile.

Zeldox vă poate afecta capacitatea de gândire şi mişcările, de aceea evitaţi să şofaţi sau să manevraţi utilaje cu risc până la epuizarea efectului.

Dacă aveţi diabet zaharat sau risc crescut de a-l dezvolta, controlaţi regulat nivelul glicemiei.

Administrarea acestui medicament se poate asocia cu un risc uşor crescut de apariţie a convulsiilor mai ales dacă aveţi peste 65 ani, aţi mai avut convulsii în antecedente sau sunteţi diagnosticat cu boală Alzheimer.

Opriţi tratamentul şi consultaţi medicul dacă observaţi apariţia unor mişcări involuntare, lente şi ritmice la nivelul gurii, limbii, obrajilor, maxilarului, mâinilor sau picioarelor (tulburare numită diskinezie tardivă).

Zeldox poate inhiba reflexul de tuse, împiedicând curăţirea naturală a căilor respiratorii.

Uneori pot apare erupţii pe piele în timpul administrării acestui medicament; dacă acestea nu dispar pe parcurs, se va pune problema întreruperii lui.

În eventualitatea în care erecţia durează câteva ore şi este dureroasă, opriţi administrarea acestui medicament şi consultaţi imediat medicul.

În timpul tratamentului, evitaţi expunerea la temperaturi extreme, exerciţiile fizice epuizante şi deshidratarea.

Studiile pe animale au evidenţiat un risc crescut de dezvoltare a cancerului de sân asociat administrării acestui medicament; totuşi studiile pe oameni nu au confirmat acest risc. Se recomandă controale medicale periodice dacă aveţi un istoric de cancer ma-

mar.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copii nu au fost încă stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- pramipexol (Mirapexin, Sifrol)
- sotalol (Darob, Sotagamma)
- ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- ropinirol (Requip)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin, mianserin, maprotilin (Ludiomil), venlafaxină (Efectin, Velaxin)

sedative, tranchilizante: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar), clorazepat (Tranxene)

Sarcina şi alăptarea

Testele pe animale au arătat că acest medicament poate induce malformaţii fetale de aceea se recomandă ca Zeldox să fie prescris gravidelor doar dacă balanţa înclină în favoarea beneficiilor. Înaintea începerii tratamentului, anunţaţi medicul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată în viitorul apropiat.

Deşi încă nu s-a demonstrat că acest medicament s-ar secreta prin lapte, totuşi evitaţi alăptarea în timpul folosirii lui.

Doze recomandate

Tratamentul schizofreniei implică administrarea la început a 20 mg de două ori pe zi şi la nevoie creşterea treptată a dozei, la intervale de câteva săptămâni, până la doza maximă de 80 mg de două ori pe zi.

Episoadele acute de manie bipolară se tratează în prima zi - cu 40 mg de două ori pe zi, în a doua zi - cu 60-80 mg de două ori pe zi, iar apoi în funcţie de răspuns - cu 40-80 mg de două ori pe zi.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare manifestări de tipul ameţelilor, pierderilor de conştienţă, febrei, transpiraţiilor profuze, spasmelor musculare şi mişcărilor necontrolate ale mâinilor, limbii, feţei sau a altor părţi ale corpului, hipertensiunii arteriale, pulsului ridicat şi a dificultăţilor în vorbire. Anunţaţi imediat medicul.

Zenra vezi Ramipril

Zentel

Denumire comună internaţională: Albendazolum
Alte denumiri comerciale: Albendazol, Albendol, Duador, Eskazole
Forme de prezentare: Comprimate filmate, Suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament se utilizează pentru tratarea infecţiilor cu o serie de viermi intestinali (ex. tenii, oxiuri, limbrici, Giardia, Echinococcus, Trichinella, Toxocara).

Important de ştiut

Dacă aveţi nelămuriri în privinţa tratamentului consultaţi medicul dumneavoastră curant.

Administrarea corectă

Zentel se poate administra de 1-2 ori pe zi, conform indicaţiei medicului.

Se ia cu un pahar mare de apă, de preferat în timpul mesei şi în fiecare zi la aceeaşi oră.

Comprimatele pot fi mestecate, tăiate sau zdrobite şi amestecate cu alimentele.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi, dacă e aproape momentul să luaţi următoarea doză, săriţi peste doza pe care aţi uitat să o luaţi şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată!

Urmaţi întregul curs al terapiei de 1-3 luni şi nu întrerupeţi administrarea medicamentului când observaţi că simptomele s-au ameliorat, pentru a nu favoriza recăderile.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse pot include greaţă, vărsături, dureri abdominale, dureri de cap; uneori poate apare căderea părului.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar tulburări de vedere, obo-

sează, îngălbenirea pielii şi ochilor, urini brune, dureri abdominale intense, sângerări, febră, infecţii ale gâtului sau ale tractului respirator superior, dureri de cap persistente, convulsii, stare confuzională, rigiditatea cefei.

Reacţiile alergice severe sunt rare, totuşi consultaţi medicul dacă în timpul tratamentului apar erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii, probleme respiratorii, ameţeli.

Când nu se administrează?

Nu se impun restricţii alimentare sau ale activităţilor în timpul tratamentului Zentel, decât dacă medicul dumneavoastră consideră că acestea vă sunt necesare.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, înştiinţaţi medicul dacă sunteţi alergic la acest medicament sau la alte medicamente folosite pentru infecţia cu viermi intestinali, dacă aveţi orice boală de ficat, probleme cu colecistul sau afecţiuni ale sângelui şi măduvei osoase.

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Datorită riscului de afectare a ficatului, încercaţi să limitaţi consumul de alcool în timpul administrării acestui medicament.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- cimetidină
- dexametazonă (Dexaton, Maxidex)
- teofilină (Theo SR, Teotard).

Sarcina şi alăptarea

În cursul sarcinii se recomandă utilizarea acestui medicament numai în caz de absolută necesitate.

În timpul administrării şi o lună după aceea se indică folosirea a 2 măsuri eficiente de evitare a sarcinii (ex. contraceptive orale şi prezervativ).

Nu se cunoaşte dacă acest medicament se excretă în lapte; consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Doza se stabileşte în funcţie de greutate corporală, boli asociate şi răspuns la tratament.

Uzual se administrează 2 comprimate sau 20 mL suspensie în priză unică în infecţiile cu oxiuri, limbrici, tricocefal (o zi), tenii, Strongyloides (3 zile consecutive) şi giardia (5 zile consecutive).

Dacă la 3 săptămâni după tratament nu apare vindecarea, se începe o a doua cură. Se pot urma 3-6 cicluri, cu pauze de 14 zile.

Unele afecţiuni medicale pot necesita reducerea dozei, monitorizarea pacientului sau chiar întreruperea medicaţiei 2 săptămâni, cu reînceperea ulterioară a administrării.

Supradozare

În caz de supradozare consultaţi medicul.

Zeplan vezi Simvastatin

Ziagen

Denumire comună internaţională: Abacavir
Forme de prezentare: Soluţie orală, Comprimate filmate

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Ziagen aparţine unei clase de medicamente cunoscută cu numele de inhibitori ai nucleotid-reverstranscriptazei, ce împiedică multiplicarea virală. Se administrează în combinaţie cu alte medicamente pentru a controla infecţia cu virusul imunodeficienţei umane (HIV) şi a îmbunătăţi astfel calitatea vieţii. Reduce frecvenţa complicaţiilor infecţiei HIV. Ziagen poate fi folosit de asemenea şi pentru prevenirea infecţiei HIV, la persoanele care au venit în contact cu acest virus.

Important de ştiut

Ziagen nu vindecă infecţia HIV şi nici nu previne răspândirea virusului la alte persoane!

Este important să vă prezentaţi periodic la medic pentru efectuarea analizelor de sânge sau ori de câte ori apar modificări ale stării dumneavoastră de sănătate.

Luaţi Ziagen exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelul lui în organism este constant.

Schimbarea dozajului fără aprobarea medicului poate determina creşterea cantităţii de virus în organism, complicarea infecţiilor coexistente cu răspuns dificil la tratamentul antibiotic sau agravarea reacţiilor adverse.

Când suspectaţi o reacţie de hipersensibilitate la Ziagen întrerupeţi imediat administrarea medicamentului! Evitaţi apoi toată viaţa utilizarea altor produse farmaceutice ce conţin ca substanţă activă – Abacavir.

Administrarea corectă

Ziagen se administrează de două ori pe zi sau după indicaţia

medicului, de preferinţă în fiecare zi la aceleaşi ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dozele se calculează în funcţie de vârstă, greutate, boli asociate şi răspuns la tratament.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare (mai puţin de 2 ore), săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de umezeală şi lumină. Soluţia poate fi păstrată şi la frigider, fără a fi congelată.

Ce efecte adverse pot apare?

În timpul tratamentului cu Ziagen pot apare tulburări ale somnului, lipsa poftei de mâncare, redistribuirea ţesutului adipos cu depunerea lui la nivelul trunchiului şi cefei, stări depresive.

Uneori pot apare reacţii de hipersensibilitate severe caracterizate prin febră, erupţii pe piele, greaţă, vărsături, ulceraţii ale gurii, dureri abdominale, diaree, pancreatită, oboseală, stare generală alterată, dureri musculare difuze, dureri articulare, furnicături sau arsuri la nivelul mâinilor şi picioarelor, descuamări extinse ale pielii, probleme respiratorii, tuse, faringită, mărirea ganglionilor limfatici. Dacă observaţi apariţia oricăruia din efectele mai sus menţionate, întrerupeţi medicaţia şi contactaţi imediat medicul.

Au fost raportate rare cazuri de hepatomegalie severă, cu creşterea importantă a dimensiunilor ficatului şi acidoză lactică, cu mare risc vital. Anunţaţi imediat medicul dacă constataţi că pielea şi ochii se îngălbenesc, urina este închisă la culoare, aveţi dureri abdominale intense, greaţă, dureri musculare, ameţiţi şi respiraţi repede.

Când nu se administrează?

Reacţiile adverse apărute la administrarea Ziagenului, lipsa de răspuns la alte produse pe bază de Abacavir şi boala de ficat severă constituie contraindicaţii ferme pentru utilizarea acestui medicament.

Atenţionări speciale

Dacă luaţi pentru prima dată acest medicament trebuie să ştiţi că este posibilă reactivarea unei infecţii mai vechi cu apariţia tusei, problemelor respiratorii, durerilor de cap, tulburărilor de vedere etc.

Dacă se pune problema reînceperii tratamentului cu Ziagen iar dumneavoastră ştiţi că aţi dezvoltat reacţii adverse la administrarea anterioară a acestui medicament, anunţaţi medicul asupra

Z

acestui fapt pentru a evita posibilele complicaţii.

La copii este necesară monitorizarea atentă a tratamentului deoarece aceştia sunt mai susceptibili la reacţii adverse, în special la pancreatită.

Vârstnicii trebuie de asemenea să acorde atenţie efectelor adverse întrucât funcţia lor renală aflată în declin poate să perturbe eliminarea din organism a medicamentului şi să permită concentrarea Ziagenului în sânge.

Întrucât acest tratament nu poate eradica infecţia HIV, nu uitaţi să folosiţi în timpul contactului sexual măsuri contraceptive de barieră (ex. prezervativ).

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi metadonă (Sintalgon) deoarece poate fi necesară creşterea dozelor.

Sarcina şi alăptarea

Ziagen se administrează în timpul sarcinii doar dacă beneficiile obţinute primează. Se consideră totuşi că utilizarea acestui medicament la femeile gravide cu HIV poate scădea riscul de transmitere a infecţiei la făt.

Nu se cunoaşte dacă acest medicament se poate excreta în lapte, dar oricum evitaţi alăptarea deoarece virusul HIV se transmite prin lapte.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 300 mg de două ori pe zi, în combinaţie cu alte medicamente anti-HIV. La copii se recomandă câte 8 mg per kg corp (fără a depăşi 300 mg) de două ori pe zi. Soluţia orală se foloseşte la

Supradozare

În cazul supradozării prezentaţi-vă de urgenţă la medic deoarece există riscul de scădere alarmantă a tensiunii arteriale sau de apariţie a unor efecte adverse fatale.

Z

Zimox

Denumire comună internațională: Combinații (Levodopum + Carbidopum)

Alte denumiri comerciale: Carbidopa / Levodopa, Credanil, Isicom, Sinemet

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zimox reprezintă o combinaţie de levodopa şi carbidopa folosită singură sau în asociere cu alte preparate în tratamentul bolii Parkinson sau a altor boli cu simptome similare (ex. tremor, rigiditate şi slăbiciune musculară, dificultăţi la mers) determinate de deficitul unei substanţe numită dopamină - la nivelul creierului. Carbidopa împiedică scindarea moleculei de levodopa în torentul sangvin astfel încât la nivelul creierului ajunge o cantitate mai mare de levodopa iar efectele adverse pe alte organe sunt mai mici.

Important de ştiut

Dacă anterior administrării acestui produs eraţi în tratament doar cu levodopa, aşteptaţi minim 12 ore de la ultima doză de levodopa pentru a începe tratamentul cu Zimox. De obicei, medicul preferă să reducă doza de levodopa înaintea iniţierii terapiei cu levodopa şi carbidopa, tocmai pentru a preveni efectele adverse ale unei cantităţi prea mari de dopamină disponibilă.

Administrarea corectă

Dozajul se calculează în funcţie de severitatea bolii şi de răspunsul la tratament.

Uzual se poate lua Zimox de 2-3 ori pe zi la intervale de 4-8 ore sau conform indicaţiilor medicului, de preferinţă după mese şi în fiecare zi la aceleaşi ore.

Evitaţi administrarea odată cu alimentele foarte bogate în proteine datorită posibilei lor interacţiuni cu absorbţia medicamentului.

Înghiţiţi tabletele întregi, fără a le zdrobi sau mesteca.

Nu administraţi concomitent cu preparatele pe bază de fier datorită scăderii absorbţiei Zimoxului.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit

de lumină, soare, umezeală. Levodopa se închide la culoare dacă nu este păstrată în condiţii corespunzătoare; în această situaţie se aruncă comprimatele modificate şi se înlocuiesc cu altele.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse sunt date de greaţă, vărsături, dureri de cap, ameţeli, tulburări ale somnului. Dacă aceste reacţii sunt persistente sau se agravează, apelaţi imediat la medic sau farmacist.

Anunţaţi medicul dacă observaţi accentuarea mişcărilor involuntare, clipiri şi tresăriri frecvente ale pleoapelor, depresie, halucinaţii, idei suicidare, stare confuzională, pierderea conştienţei, tulburări de vedere, bătăi cardiace neregulate, amorţeli ale mâinilor şi picioarelor, sângerări spontane sau semne ale infecţiei.

În caz de dureri în piept, convulsii, vărsături cu aspect de zaţ de cafea sau scaune negre ca păcura, prezentaţi-vă imediat la medic.

Rar, reducerea dozelor sau întreruperea bruscă a tratamentului poate declanşa sindromul neuroleptic malign caracterizat prin stare confuzională, ameţeli puternice, pierderea conştienţei, febră ridicată, rigiditate musculară, transpiraţii profuze, respiraţii frecvente. Acesta trebuie tratat urgent la spital.

Când nu se administrează?

Nu se administrează Zimox în caz de alergie cunoscută la vreuna din componente, glaucom cu unghi îngust, istoric de cancer de piele sau leziuni cutanate încă nediagnosticate.

Nu se recomandă administrarea acestui medicament la copii.

Atenţionări speciale

Înaintea iniţierii terapiei informaţi medicul dacă aveţi diabet zaharat, probleme cu glandele suprarenale sau glanda tiroidă, astm bronşic, emfizem pulmonar, glaucom cu unghi deschis, tulburări de ritm cardiac, angină pectorală sau boală cardiacă ischemică, infarct miocardic în antecedente, boli de rinichi sau de ficat, ulcer peptic, depresie, schizofrenie sau istoric de convulsii.

Menţineţi o legătură strânsă cu medicul curant şi semnalaţi-i orice modificare a stării dumneavoastră ce apare pe parcursul terapiei.

Luaţi Zimox exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să nu omiteţi dozele pentru ca medicamentul să fie eficient.

Nu întrerupeţi niciodată brusc administrarea acestui medicament datorită riscului de agravare a stării dumneavoastră; reduceţi dozele treptat, conform indicaţiilor medicului.

Uneori se poate constata ieşirea de sub efectul terapeutic al

medicamentului chiar înaintea administrării unei noi doze; dacă situaţia este greu de suportat, anunţaţi medicul şi nu încercaţi să modificaţi schema de tratament fără a avea aprobarea acestuia.

Deoarece Zimox poate creşte nivelele glicemiei se recomandă monitorizarea acesteia şi semnalarea simptomelor de diabet zaharat (sete, apetit crescut, urinări frecvente) medicului curant.

Zimox poate determina ameţeli şi tulburări de vedere, de aceea evitaţi şofatul şi folosirea utilajelor periculoase până la epuizarea efectului. Nu consumaţi băuturi alcoolice în timpul tratamentului.

Pentru a ameliora ameţelile şi durerile de cap, ridicaţi-vă lent din pat sau de pe scaun.

Înaintea vreunei operaţii chirurgicale sau intervenţii stomatologice informaţi medicul că luaţi medicamente pentru Parkinson.

Dacă în timpul tratamentului apar erecţii prelungite şi dureroase ce durează peste 4 ore, anunţaţi medicul.

Medicamentul poate colora transpiraţia, urina sau saliva în roşu, brun sau negru, fără a reprezenta un semnal de alarmă. Aveţi grijă cu hainele dumneavoastră dacă observaţi acest efect.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm), preparate cu bismut, carbonat de magneziu şi bicarbonat de sodiu (Ulcerotrat)
- medicamente pentru hipertensiune arterială: clonidină, metildopa (Dopegyt)
- spasmolitice: mebeverin (Colospasmin, Duspatalin), trimebutin (Colobutine, Debridat, Ibutin, Promebutin), drotaverină (No-Spa, Spasmocalm), papaverină, butilscopolamină (Scobutil, Buscopan, Scobusal, Scopantil, Uscosin)
- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- trihexifenidil (Romparkin)
- tranchilizante: haloperidol (Haldol), risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset), clorfeniramin, clorpromazin (Plegomazin)
- alprazolam (Xanax, Frontin, Helex, Neurol, Prazolex, Zolarem)
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin

- izoniazidă
- fitonadionă (vitamina K)
- preparate cu vitamina B6.

Sarcina şi alăptarea

Nu se administrează în sarcină decât dacă este absolut necesar.

Zimox poate fi excretat în lapte şi de aceea se contraindică alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

În caz de simptome uşoare – moderate se începe cu 1 tabletă de 2 ori pe zi, administrate la interval de 4-8 ore în timpul zilei; apoi se ajustează dozele în funcţie de răspuns, putându-se ajunge la 2-8 tablete pe zi luate în 2 prize.

Dacă dozele de Zimox se administrează la mai puţin de 4 ore interval iar acestea sunt inegale, se recomandă ca doza mai mică să se ia seara.

Modificarea dozelor se va face la intervale de minim 3 zile.

Ajustarea dozelor poate fi necesară şi dacă medicul dumneavoastră vă prescrie medicamente suplimentare.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare fasciculaţii musculare, incapacitatea de a deschide ochii sau alte semne caracteristice unei concentraţii crescute a levodopei în sânge; consultaţi imediat medicul.

Zinacef vezi Zinnat

Zineryt

Denumire comună internaţională: Combinaţii (Eritromicină + acetat de zinc)

Forme de prezentare: Pulbere + solvent soluţie cutanată

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zynerit reprezintă o soluţie cutanată folosită în tratamentul tuturor formelor de acnee vulgară. Combină efectul antibiotic al eritromicinei cu cel antiseboreic al acetatului de zinc.

Important de ştiut

Dacă nu observaţi nici o ameliorare după 6-8 săptămâni de tratament, întrerupeţi administrarea şi consultaţi medicul pentru alte alternative terapeutice.

Administrarea corectă

Curăţaţi atent zona afectată şi aplicaţi în strat subţire, utilizând

sau nu un aplicator, dimineaţa şi seara, timp de 10-12 săptămâni.
Spălaţi-vă bine pe mâini atât înainte cât şi după aplicare.

Evitaţi contactul cu ochii şi gura.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, departe de copii.

Ce efecte adverse pot apare?

În timpul administrării acestui preparat pot apare reacţii locale de sensibilitate, erupţie, iritaţie, urticarie, piele uscată.

Când nu se administrează?

În caz de sensibilitate la vreuna din componentele produsului sau la alte antibiotice aflate în aceeaşi clasă cu eritromicina (ex. clindamicină, lincomicină).

Atenţionări speciale

Informaţi medicul sau farmacistul dacă aţi avut reacţii adverse la administrarea anterioară a eritromicinei sau produsului.

Dacă observaţi apariţia vreunui efect advers, întrerupeţi administrarea şi anunţaţi medicul sau farmacistul.

Nu împărţiţi tubul cu alte persoane pentru a evita transmiterea infecţiei.

Folosirea concomitentă şi a altor produse antiacneice poate contribui la apariţia efectului iritant.

Uscarea şi descuamarea pielii pot fi controlate dacă reduceţi frecvenţa aplicărilor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacţiuni semnificative ale Zinerytului cu alte medicamente.

Sarcina şi alăptarea

Nu se cunosc efectele nocive care să derive din administrarea acestui medicament la gravide sau femei ce alăptează. Totuşi, înaintea începerii tratamentului cu Zineryt, informaţi medicul dacă sunteţi însărcinată sau urmează să concepeţi un copil.

Doze recomandate

2 aplicaţii zilnice timp de 10-12 săptămâni.

Supradozare

Nu au fost semnalate manifestările supradozării.

Zinnat

Denumire comună internaţională: Cefuroxime

Alte denumiri comerciale: Axetine, Axycef, Cefuroxima, Cefuroxime, Ceroxim, Maxil, Zinacef

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate acoperite, Capsule, Granule pentru suspensie orală, Pulbere pentru soluţie injectabilă

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament este un antibiotic din clasa cefalosporinelor şi acţionează prin inhibarea creşterii bacteriilor. Se foloseşte pentru a trata infecţiile din gât, plămâni, sinusuri, urechi, căi urinare şi piele.

Important de ştiut

Dacă ştiţi că sunteţi alergic la peniciline sau alte cefalosporine informaţi medicul sau farmacistul pentru a evita eventualele complicaţii.

Administrarea corectă

Luaţi Zinnat de două ori pe zi sau conform prescripţiei.

Este de preferat să luaţi acest medicament în timpul mesei pentru a favoriza absorbţia şi a evita problemele de stomac.

Înghiţiţi pastilele întregi, fără a le zdrobi sau mesteca.

Folosiţi suspensia lichidă dacă aveţi dificultăţi la înghiţit.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei în recipient închis etanş şi ferit de lumină şi umezeală. Aruncaţi restul soluţiei după 10 zile de la utilizare.

Ce efecte adverse pot apare?

Cel mai des întâlnite efecte adverse includ greaţa, vărsăturile, durerile abdominale, diareea.

Dozele mari de medicament pot determina ameţeli, somnolenţă, erupţii pe piele, mâncărimi.

Anunţaţi imediat medicul dacă apar modificări ale conştienţei sau ale dispoziţiei, o stare de oboseală accentuată, dureri abdominale severe, greaţă şi vărsături persistente, urini închise la culoare, ochi şi piele colorate în galben, febră, dureri continue în gât, sângerări, dureri în piept, respiraţie dificilă, convulsii.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, di-

aree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul şi evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Când nu se administrează?

Dacă sunteţi alergic la peniciline sau cefalosporine.

Atenţionări speciale

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la acest produs.

Pentru a fi eficient luaţi medicamentul la intervale de timp egale.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să crească în continuare iar infecţiei să reapară.

Informaţi medicul dacă în timpul tratamentului simptomele persistă sau se înrăutăţesc.

Nu întrerupeţi şi nu schimbaţi dozele de medicament fără a avea aprobarea medicului.

Utilizarea prelungită sau repetată a acestui medicament favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la doctor dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Siguranţa şi eficacitatea administrării la persoanele cu insuficienţă renală nu au fost determinate, de aceea se recomandă utilizarea acestui medicament sub monitorizare medicală.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Zinnat poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale (anticoncepţionalelor).

Sarcina şi alăptarea

Efectele administrării acestui medicament în timpul sarcinii nu au fost îndeajuns studiate. Informaţi medicul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată în scurt timp.

Deoarece Zinnat se excretă în lapte, întrerupeţi alăptarea pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Dozajul se calculează în funcţie de boala pe care o trataţi şi de răspunsul obţinut.

Uzual se administrează câte 250 mg de 2 ori pe zi, timp de 7-10 zile.

În infecţiile mai severe se poate creşte doza la 500 mg de 2 ori pe zi.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare convulsii; anunţaţi imediat medicul.

Zitrocin vezi Azitromicina

Zimax vezi Azitromicina

Zocor vezi Simvastatin

Zofran

Denumire comună internaţională: Ondansetronum

Alte denumiri comerciale: Emeset, Ondansetron, Ondator, Ondaran, Osetron, Setronon

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate orodispersabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zofran este un produs folosit singur sau în combinaţie cu alte medicamente pentru prevenirea greţei şi vărsăturilor induse de chimioterapie, radioterapie sau intervenţiile chirurgicale. Acţionează prin blocarea substanţei care provoacă senzaţia de greaţă.

Important de ştiut

Înaintea începerii acestui tratament informaţi medicul sau farmacistul dacă suferiţi de orice boală de ficat sau aveţi sindrom de interval QT lung (identificabil pe electrocardiogramă).

Administrarea corectă

Pentru a reduce senzaţia de greaţă luaţi pastila de Zofran cu circa o jumătate de oră înaintea chimioterapiei, 1-2 ore înaintea radioterapiei sau o oră înaintea intervenţiei chirurgicale. După aceste proceduri, puteţi administra Zofran de cel mult 3 ori pe zi, 1-2 zile.

Se poate lua cu alimente sau pe stomacul gol. Totuşi, este posibil ca medicul dumneavoastră să vă interzică să mâncaţi înaintea procedurilor enumerate mai sus.

Dacă folosiţi soluţia lichidă măsuraţi dozele cu lingura specială sau recipientul pus la dispoziţie. Nu încercaţi să dozaţi soluţia cu o lingură normală pentru că s-ar putea să greşiţi doza.

Administraţi în fiecare zi la aceleaşi ore pentru a asigura nivele constante ale medicamentului în sânge.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi

dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza uitată şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei sau la frigider, ferit de lumină sau umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse includ durerile de cap, ameţelile, oboseala şi constipaţia.

Anunţaţi imediat medicul dacă în timpul tratamentului apar dureri de stomac, rigiditate sau spasme musculare, tulburări de vedere sau chiar pierderi trecătoare ale vederii, ameţeli severe, pierderi ale conştienţei, dureri în piept, neregularităţi ale bătăilor inimii, umflarea feţei, buzelor, limbii sau gâtului.

Când nu se administrează?

Dacă faceţi alergie la acest produs.

Atenţionări speciale

Informaţi medicul dacă starea dumneavoastră nu se ameliorează în timpul tratamentului. Administraţi medicamentul întocmai cum v-a fost prescris de medicul dumneavoastră: nu încercaţi să creşteţi doza sau să-l luaţi mai des.

Acest medicament vă poate da ameţeli şi dureri de cap de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea creşte somnolenţa (ex. medicamente pentru dureri, răceli, convulsii, relaxare musculară, depresie sau anxietate).

Pentru a reduce intensitatea ameţelilor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- apomorfină (Uprima)
- fenitoin (Phenhydan), fenobarbital
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron)
- cimetidină
- eritromicină (Eritro), claritromicină (Clar, Klabax, Klacid, Klerimed, Fromilid, Lekoklar)
- medicamente pentru HIV: amprenavir (Agenerase), atazanavir (Reyataz), darunavir (Prezista), fosamprenavir (Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), nevirapin (Viramune), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase), tenofovir (Viread)

Sarcina şi alăptarea

Zofran trebuie folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar. Nu se cunoaşte dacă acest medicament poate fi excretat în lapte de aceea consultaţi medicul înainte să alăptaţi.

Doze recomandate

Dozajul se calculează în funcţie de vârstă, greutate, afecţiunea pentru care se prescrie medicamentul şi răspunsul la tratament.

Uzual doza maximă pentru persoanele cu probleme severe ale ficatului este de 8 mg (2 comprimate sau 4 mL) pe zi.

Supradozare

Simptomele supradozării pot include pierderi ale vederii, constipaţie severă, dureri de cap intense, pierderi ale conştienţei. Anunţaţi imediat medicul.

Zoladex

Denumire comună internaţională: Goserelinum
Forme de prezentare: Implant

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament are o structură asemănătoare cu a unui hormon sintetizat în mod normal în organism numit hormon eliberator de gonadotropine. Acţionează prin scăderea nivelelor în sânge a testosteronului (la bărbaţi) şi estrogenilor (la femei). Datorită acestor efecte, Zoladex poate fi util în tratamentul cancerelor a căror creştere şi diseminare este favorizată de hormoni (ex. unele forme de cancer de prostată sau sân). De asemenea poate fi folosit în endometrioză (afecţiune caracterizată prin sângerări uterine anormale), pentru a subţia mucoasa uterină înaintea intervenţiei chirurgicale.

Important de ştiut

În primele săptămâni de tratament înainte ca nivelele hormonale să-nceapă să scadă, se vor înregistra creşteri ale hormonilor responsabile de înrăutăţirea temporară a simptomatologiei. Aceste răspunsuri sunt considerate normale de aceea nu întrerupeţi medicaţia ci aşteptaţi instalarea efectelor benefice.

Administrarea corectă

Acest medicament este un implant plasat prin injectare sub piele în abdomenul inferior, sub ombilic. Se administrează la intervale de 1 sau 3 luni. Eliberează lent hormonul în organism – în

câteva săptămâni sau chiar luni.

Programaţi-vă la medicul dumneavoastră pentru administrarea fiecărei doze. Dacă nu puteţi ajunge la data programată, încercaţi să vă reprogramaţi cât mai curând posibil.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală, în folia proprie.

Ce efecte adverse pot apare?

S-a observat că în timpul tratamentului pot apare greaţă, ameţeli, dureri de cap, înroşiri bruşte ale pielii, transpiraţii profuze, acnee, reacţii pe piele la locul injectării, libido scăzut, depresie, modificări ale dispoziţiei, insomnii sau somnolenţă, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea mucoasei vaginale, mărirea de volum a sânilor, creştere în greutate.

Informaţi medicul dacă observaţi dureri sau arsuri vaginale, dureri în timpul contactului sexual (dispareunie), sensibilitate dureroasă a sânilor, dureri osoase severe sau chiar fracturi osoase, arsuri în picioare sau umflarea lor, bătăi cardiace rapide sau neregulate, sete intensă, urinări frecvente, oboseală marcată.

Anunţaţi de urgenţă medicul în cazul în care respiraţi greu, aveţi dureri intense în piept, maxilar şi/sau braţul stâng, vă doare capul, sunteţi confuz şi nu puteţi vedea bine, nu puteţi vorbi sau vă simţiţi moale o parte a corpului, vărsaţi sau v-aţi pierdut conştienţa.

Dacă sunteţi bărbat este rareori posibil ca în prima lună de tratament să intervină un blocaj urinar, de aceea semnalaţi imediat medicului durerile severe de spate, furnicăturile, amorţelile sau slăbiciunea în picioare, imposibilitatea de a vă mişca, urinarea cu dificultate şi sângele din urină.

Reacţiile alergice severe cu erupţie pe piele, mâncărimi, tumefacţii, ameţeli severe şi respiraţie dificilă trebuiesc anunţate imediat.

Când nu se administrează?

Nu luaţi Zoladex dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată curând, alăptaţi sau prezentaţi sângerări vaginale anormale neinvestigate.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului informaţi medicul dacă consumaţi alcool de mult timp, fumaţi, aveţi osteoporoză sau risc crescut de osteoporoză, luaţi alte medicamente care pot afecta densitatea minerală a oaselor (ex. anticonvulsivante, corticosteroizi), aveţi colesterol şi trigliceride mari, afecţiuni medulare, urinaţi cu dificultate etc. În aceste situaţii aţi putea avea nevoie de ajustarea dozelor sau de supraveghere medicală atentă în timpul adminis-

trării.

Respectaţi întru totul schema de tratament pentru a obţine maximul de beneficii.

Nu întrerupeţi tratamentul fără aprobarea medicului.

Evitaţi fumatul şi consumul de alcool pe toată durata tratamentului.

Tratamentul îndelungat cu Zoladex poate reduce conţinutul în minerale al oaselor şi poate determina dureri osoase.

De regulă la femei menstrele dispar în timpul tratamentului de aceea anunţaţi medicul dacă continuaţi să aveţi menstre după 2 luni de tratament.

Dacă aţi sărit orice doză aşteptaţi-vă să reapară sângerările vaginale.

De obicei acest implant nu trebuie îndepărtat deoarece se absoarbe singur; totuşi dacă apar efecte adverse severe sau alte probleme care să necesite scoaterea acestui implant, prezentaţi-vă la medic pentru a-l elimina.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol)
- contraceptive orale (anticoncepţionale)

Sarcina şi alăptarea

Nu se recomandă administrarea acestui medicament în timpul sarcinii datorită riscului lezional asupra fătului. Anunţaţi medicul dacă sunteţi gravidă sau intenţionaţi să rămâneţi însărcinată în viitorul apropiat. Deşi teoretic ciclurile menstruale şi ovulaţiile sistează în timpul tratamentului folosiţi neapărat măsuri contraceptive de barieră, non-hormonale. După terminarea tratamentului continuaţi să aplicaţi măsuri contraceptive cel puţin 3 luni.

Nu se cunoaşte dacă medicamentul se excretă în lapte, totuşi evitaţi alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Dozajul se stabileşte în funcţie de afecţiunea tratată şi răspunsul la tratament obţinut.

De obicei se foloseşte câte o seringă de 3,6 mg pentru injectare subcutanată la fiecare 4 săptămâni.

Seringa de 10,8 mg se poate administra la intervale de 3 luni.

Supradozare

Supradozarea este puţin probabilă dar dacă se întâmplă consul-

taţi imediat medicul.

Zolarem vezi Xanax

Zoldem vezi Stilnox

Zoloft

Denumire comună internaţională: Sertralinum

Alte denumiri comerciale: Als-sertralina, Asentra, Serlift, Sertiva, Sertralin, Sertralina, Sertraline, Stimuloton

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluţie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zoloftul acţionează prin creşterea disponibilului de serotonină la nivelul creierului, inhibându-i recaptarea în terminaţiile nervilor. Se administrează în depresie, atacuri de panică, tulburări obsesiv-compulsive, stress post-traumatic, fobie socială sau forma severă a sindromului premenstrual deoarece poate stimula dispoziţia, interesul pentru lucrurile din jur, apetitul şi energia generală. În plus, Zoloft poate reduce intensitatea fricii sau anxietăţii, poate elimina gândurile supărătoare, poate scădea frecvenţa atacurilor de panică sau compulsiilor (ex. spălatul mâinilor, verificarea repetată a activităţilor realizate, numărarea insistentă a lucrurilor din jur).

Important de ştiut

Studiile au arătat că antidepresivele pot agrava depresia şi pot creşte riscul de suicid la începutul administrării, de aceea iniţiaţi tratamentul numai sub supravegherea atentă a medicului sau familiei.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medicul dumneavoastră pentru a putea fi consultat şi eventual pentru a vi se face analize.

Administrarea corectă

Zoloft este disponibil sub formă de capsule şi soluţie orală.

Pentru prepararea soluţiei măsuraţi mai întâi cantitatea prescrisă de medic cu ajutorul pipetei puse la dispoziţie, apoi adăugaţi circa 100 mL de apă, limonadă sau suc de portocale. Beţi amestecul imediat după preparare.

Luaţi medicamentul o dată pe zi sau după cum v-a recomandat medicul, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă sunteţi somnoros după ce luaţi Zoloft ar fi de preferat să-l administraţi seara, înainte de culcare; dacă dimpotrivă simţiţi că aveţi mai multă energie după ce luaţi medicamentul, puteţi să-l administraţi

dimineaţa.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În timpul tratamentului cu Zoloft pot apare ameţeli, greaţă, transpiraţii profuze, senzaţie de gură uscată, lipsa poftei de mâncare, dureri de stomac, diaree, constipaţie, somnolenţă sau insomnii, libido scăzut, scădere ponderală, oboseală.

Anunţaţi imediat medicul dacă sunteţi agitat, foarte nervos, vă gândiţi la sinucidere, tremuraţi, sângeraţi inexplicabil, vărsaţi în zaţ de cafea, aveţi scaune negre ca păcura, pielea şi ochii vi s-au îngălbenit, urina s-a închis la culoare sau faceţi convulsii.

Reacţiile alergice severe cu erupţii pe piele, mâncărimi, tumefacţii, ameţeli şi probleme de respiraţie sunt foarte rare şi necesită intervenţie medicală.

Când nu se administrează?

Siguranţa şi eficacitatea administrării la copiii sub 6 ani nu au fost încă stabilite.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului spuneţi medicului dacă suferiţi de orice boală de ficat, inimă sau rinichi, dacă faceţi convulsii, aveţi hipotiroidie sau tulburări de coagulare a sângelui. Menţionaţi dacă aţi avut în antecedentele dumneavoastră sau în familie tentative de sinucidere şi episoade bipolare sau maniac depresive.

Luaţi medicamentul exact aşa cum v-a fost prescris şi în dozele recomandate. Nu administraţi doze mai mici pentru că medicamentul nu va putea fi eficient! Nu luaţi doze mai mari în speranţa că vă veţi simţi bine mai repede deoarece nu veţi reuşi decât să creşteţi riscul de reacţii adverse!

Trebuie să ştiţi că beneficiile acestui tratament devin vizibile deabia după o lună.

Informaţi imediat medicul dacă observaţi la începerea tratamentului sau la schimbarea dozajului: accentuarea depresiei, schimbarea comportamentului, apariţia gândurilor de sinucidere sau a sentimentelor de furie şi ostilitate, dezvoltarea atacurilor de panică, fond de iritabilitate sau anxietate, nelinişte, vorbire precipitată.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitaţi consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea creşte somnolenţa (ex. medicamente pentru dureri, răceli, convulsii, relaxare musculară).

Zoloft vă poate provoca senzaţia de gură uscată; pentru a diminua acest discomfort puteţi consuma acadele, gumă de mestecat sau bucăţi de gheaţă.

Dacă în timpul tratamentului aveţi erecţii dureroase şi prelungite (peste 4 ore), întrerupeţi medicaţia şi anunţaţi imediat medicul.

Monitorizaţi atent creşterea şi greutatea copiilor care iau acest medicament întrucât aceştia se pot confrunta mai frecvent cu lipsa poftei de mâncare şi scădere în greutate.

Dacă sunteţi o persoană în vârstă asiguraţi-vă că starea dumneavoastră de hidratare pe durata tratamentului este adecvată. Sunteţi predispus la deshidratare, mai ales dacă luaţi şi diuretice şi puteţi avea ameţeli severe. Pentru a reduce intensitatea lor, încercaţi să vă ridicaţi lent din pat sau de pe scaun.

Este important să continuaţi tratamentul chiar şi atunci când vă simţiţi bine. Nu întrerupeţi brusc medicaţia fără aprobarea medicului pentru a nu precipita efectele negative! Dacă doriţi să întrerupeţi acest tratament, medicul dumneavoastră vă va asista în reducerea treptată a dozelor.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- inhibitori ai recaptării serotoninei: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- venlafaxină (Efectin, Velaxin)
- buspironă (Spitomin, Stressigal)
- selegilină (Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegos)
- trazodonă (Trittico AC)
- diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Frontin, Helex, Neurol, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar)
- zolpidem (Hypnogen, Ladinox, Sanval, Stilnox, Zoldem, Zolsana)
- clozapin (Leponex)

- clorpromazin (Plegomazin)
- risperidonă (Rispolept, Rileptid, Rison, Rispen, Risset)
- furazolidon
- linezolid (Zyvoxid)
- tolbutamid
- sibutramină (Reductil, Lindaxa)
- anticoagulante: acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- aspirină
- ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden)
- dextrometorfan (Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin)
- codeină
- cimetidină
- izoniazidă
- digoxin (Lanoxin), flecainidă (Tambocor), propafenonă (Rytmonorm)
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan)
- medicamentele pentru migrene: preparate cu ergotamină şi cafeină (Cofedol), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra)
- relaxante musculare: suxametonă (Lysthenon), atracuriu (Tracrium), cisatracuriu (Nimbex), mivacuriu (Mivacron), pancuroniu (Pavulon), pipecuroniu (Arduan), vecuroniu (Norcuron), clorzoxazonă, baclofen (Lioresal), tetrazepam (Myolastan), tolperison (Mydocalm)
- suplimentele cu melatonină sau triptofan.

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi folosit în sarcină doar când este absolut necesar.

Dacă luaţi Zoloft în ultimul trimestru de sarcină există riscul ca după naştere bebeluşul dumneavoastră să întâmpine dificultăţi în respiraţie sau alimentare, să fie agitat şi să plângă continuu sau chiar să facă convulsii. Totuşi nu întrerupeţi această medicaţie decât dacă medicul vă permite.

Deoarece Zoloft poate fi excretat în lapte, consultaţi mai întâi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Dozajul se stabileşte în funcţie de afecţiunea tratată şi răspunsul la tratament.

Pentru a micşora riscul de reacţii adverse, se începe cel mai probabil cu o doză mică de medicament (uzual 50 mg pe zi într-o

singură priză - dimineața sau seara) și se va crește apoi progresiv până la obținerea efectului dorit, fără a depăși 200 mg pe zi.

La copiii de 6-12 ani se începe cu o doză mai mică, de 25 mg.

Dacă medicul v-a prescris acest medicament pentru a trata sindromul premenstrual, puteți lua Zoloft fie în fiecare zi a lunii, fie doar 2 săptămâni înaintea apariției menstrei.

Supradozare

În caz de supradozare, anunțați imediat medicul.

Principalele manifestări ale supradozării includ greața, vărsăturile, amețelile, agitația sau somnolența, bătăile cardiace rapide, tremorul. Pot apare de asemenea pierderi ale conștienței, convulsii, stare confuzională, delir, halucinații, modificări ale tensiunii arteriale sau pulsului.

Zolpidem vezi Stilnox

Zomen

Denumire comună internațională: Zofenoprilum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Zomen este un medicament din clasa inhibitorilor enzimei de conversie a angiotensinei. Modul său de acțiune implică blocarea unei enzime care transformă angiotensina I într-o substanță mai puternică, ce reține apa și sarea în organism.

Medicamentul este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale esențiale ușoare sau moderate și în primele 24 ore după un infarct miocardic (atac de cord).

Important de știut

Monitorizați atent tensiunea arterială pentru a nu scădea abrupt, mai ales în cazul în care luați și diuretice sau suferiți de insuficiență cardiacă. Evitați mediile cu temperatură ridicată, efortul fizic intens, deshidratarea, vărsăturile și diareea. Contactați medicul sau farmacistul pentru a vă ajusta dozele în astfel de situații. Consumați minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveți contraindicații medicale.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală, înainte, în timpul sau după mese, o dată sau de două ori pe zi conform prescripției. Dozajul trebuie stabilit de către medic în funcție de răspunsul tensiunii arteriale la medicament.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriți peste doza omisă și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei în flaconul închis ermetic, ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri în piept mai frecvente sau prelungite, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- edeme (tumefacții ale mâinilor sau picioarelor)
- dureri abdominale, diaree, greață sau vărsături prelungite
- amețeli severe și pierderi ale conștienței
- îngălbenirea pielii și ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate
- febră
- crampe musculare, dureri articulare neobișnuite

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: tuse, amețeli, hipotensiune arterială, dureri de cap, oboseală, somnolență, greață, vărsături, diaree.

Când nu se administrează?

Zomen este contraindicat în caz de sensibilitate cunoscută la medicament sau alți inhibitori ai enzimei de converse, boli de ficat severe, stenoză bilaterală de arteră renală (îngustarea ambelor artere care irigă rinichii) sau stenoză unilaterală de arteră renală în caz de rinichi unic, sarcină, lactație.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă, ficat sau rinichi, probleme ale circulației cerebrale inclusiv atac cerebral în antecedente, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor de început, monitorizarea mai atentă a terapiei sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Zomen trebuie folosit cu prudență în cazul în care rinichii nu funcționează corespunzător deoarece poate precipita insuficiența renală.

Persoanele cu risc crescut pentru hipotensiune arterială severă trebuie monitorizate atent, de preferat în spital, cel puțin până

la obţinerea efectelor maxime după administrarea primei doze de Zomen sau după creşterea dozelor. Această recomandare este valabilă îndeosebi pentru persoanele cu angină pectorală sau afecţiuni ale vaselor creierului la care hipotensiunea excesivă poate determina atac de cord sau atac cerebral (accident cerebrovascular).

Acest medicament devine eficient în hipertensiunea arterială doar dacă este administrat regulat. Întrucât efectele sale se instalează treptat este necesar să aşteptaţi până la câteva săptămâni pentru a obţine maximul de beneficii. Continuaţi administrarea Zomenului chiar dacă vă simţiţi bine deoarece aceasta se datorează acţiunii medicamentului. Ca să nu omiteţi doze încercaţi să luaţi medicamentul în fiecare zi la aceleaşi ore. Nu creşteţi dozele şi nu întrerupeţi fără aprobarea medicului.

Ca şi celelalte medicamente antihipertensive Zomen poate scădea abrupt tensiunea arterială, îndeosebi după prima doză. Hipotensiunea arterială simptomatică (cu ameţeli severe la ridicarea în picioare, oboseală şi dureri de cap) poate apărea mai ales în caz de tratament cu diuretice, dietă săracă în sare, insuficienţă renală sau insuficienţă cardiacă severă, dializă, diaree sau vărsături frecvente.

Nu folosiţi pe durata tratamentului suplimente cu potasiu sau înlocuitori de sare pe bază de potasiu, întrucât pot creşte excesiv nivelele potasiului în sânge şi implicit riscul de efecte adverse.

Prezentaţi-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale şi efectuării de analize.

La unele persoane este posibil ca Zomen să determine tuse seacă persistentă. Contactaţi medicul dacă apare această problemă. Recuperarea este rapidă la oprirea medicamentului.

Zomen poate da ameţeli sau dureri de cap. Nu consumaţi alcool şi nu administraţi alte medicamente care să potenţeze aceste efecte. Nu conduceţi autovehicule şi evitaţi orice activitate cu risc de lezare până la epuizarea efectului.

Acest medicament poate modifica numărul de celule din sânge implicate în lupta împotriva infecţiilor. Anunţaţi imediat medicul dacă faceţi febră, aveţi dureri severe în gât sau alte semne ale unei infecţii.

Înainte de orice intervenţie chirurgicală sau stomatologică informaţi medicul că luaţi tratament pentru hipertensiune arterială.

Siguranţa şi eficacitatea administrării acestui medicament la copii nu au fost determinate de aceea nu se recomandă administrarea la aceştia.

De asemenea siguranţa şi eficacitatea Zomenului la persoanele cu insuficienţă renală sau dializă renală şi atac de cord recent nu

au fost încă stabilite.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactonă
- alte diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă (Nefrix)
- suplimente alimentare ce conţin potasiu
- alte medicamente pentru hipertensiune arterială
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgon, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), naproxen (Reuxen), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidamor), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid niflumic (Nifluril), oxaprozin (Dayrun)
- cimetidină
- antiacide: carbonat de calciu, compuşi cu magneziu (Maalox, Gelusil), combinaţii cu calciu, magneziu şi aluminiu (Almagel, Novalox, Rennie, Trisilicalm), preparate cu bismut, carbonat de magneziu şi bicarbonat de sodiu (Ulcerotrat)
- insulină, antidiabetice orale
- citostatice, imunosupresoare, azatioprină (Imuran), ciclosporină
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol)
- antipsihotice: clorpromazin (Plegomazin)
- allopurinol (Milurit)
- alcool

Sarcina şi alăptarea

Nu administraţi medicamentul în timpul sarcinii. Dacă este folosit în trimestrul II sau III de sarcină, Zomen poate determina la făt hipotensiune arterială, insuficienţă renală, deformări ale feţei sau craniului, contracturi ale mâinilor şi picioarelor, creştere intrauterină întârziată, dezvoltarea insuficientă a plămânilor, deces.

Nu se cunoaşte dacă expunerea limitată a fătului în primul trimestru de sarcină poate afecta evoluţia fătului.

Anunţaţi imediat medicul dacă aţi rămas însărcinată sau intenţionaţi să deveniţi mamă pentru a înlocui acest tratament cu un altul care să nu afecteze copilul.

Deoarece medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, nu folosiţi Zomen fără a discuta mai întâi cu medicul.

Doze recomandate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

De obicei se începe tratamentul cu 15 mg o dată pe zi; ulterior se creşte progresiv doza la intervale de minim 4 săptămâni până la atingerea dozei optime care reuşeşte să controleze valorile tensionale. Doza uzuală eficientă este de 30 mg o dată pe zi. Doza maximă recomandată este de 60 mg administrată în 1 sau 2 prize zilnice.

Persoanelor cu insuficienţă renală moderată sau severă sau insuficienţă hepatică uşoară sau moderată le sunt recomandate doze la jumătate din cele menţionate anterior, iar persoanelor cu dializă – doar un sfert din aceste doze.

Dacă nu se obţine un răspuns satisfăcător pot fi adăugate şi alte tipuri de medicamente antihipertensive, cum ar fi de exemplu diureticele.

Infarct miocardic acut

Tratamentul cu Zomen trebuie început în primele 24 ore de la debutul simptomelor de infarct şi apoi continuat minim 6 săptămâni. Schema recomandată include doze de 7,5 mg la fiecare 12 ore în primele 2 zile, 15 mg la fiecare 12 ore în ziua a treia şi a patra după infarct şi 30 mg la fiecare 12 ore după ziua a cincea de la infarct. Dacă tensiunea arterială la începutul tratamentului sau în primele 3 zile după infarct este sub 12 cm Hg, nu se mai creşte doza de Zomen. Dacă tensiunea scade sub 10 cm Hg, se continuă tratamentul la doza care a fost anterior tolerată şi nu a scăzut tensiunea. În eventualitatea în care tensiunea arterială scade sever sub 9 cm Hg (în cel puţin 2 măsurători obţinute la interval de minim 1 oră) se întrerupe administrarea medicamentului. După 6 săptămâni de administrare se reevaluează starea pacientului şi dacă nu sunt prezente semne de insuficienţă cardiacă se opreşte tratamentul; în caz contrar se continuă administrarea pe termen lung.

Supradozare

Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rare sau foarte rapide, ameţeli severe, slăbiciune, pierderi ale conştienţei.

Zovirax vezi Aciclovir

Zoxon vezi Doxazosin

Zyban vezi Wellbutrin

Z

Zyprexa

Denumire comună internaţională: Olanzapinum

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate orodispersabile

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Acest medicament se administrează în schizofrenie sau manie bipolară pentru că restabileşte echilibrul între substanţele din creier (dopamina şi serotonina), scăzând frecvenţa episoadelor cu halucinaţii, liniştind bolnavul, diminuându-i nervozitatea şi redându-i capacitatea de concentrare.

Important de ştiut

La începutul tratamentului este posibil ca tensiunea dumneavoastră arterială să scadă foarte mult, mai ales dacă sunteţi şi deshidratat, luaţi medicamente pentru hipertensiune sau aveţi probleme cardiace. Anunţaţi medicul dacă aveţi ameţeli pentru ca a vi se ajusta doza.

Administrarea corectă

Pastilele de Zyprexa se administrează o dată pe zi în timpul mesei sau pe stomacul gol, preferabil în fiecare zi la aceeaşi oră.

În prezent există pe piaţă şi tablete orodispersabile care se dizolvă imediat în salivă.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de umezeală sau lumină.

Ce efecte adverse pot apare?

În timpul tratamentului cu Zyprexa pot apare ameţeli, senzaţie de gură uscată, dureri de stomac, constipaţie, creştere în greutate.

În rare cazuri se pot înregistra creşteri ale nivelelor unui hormon – prolactină, manifestate la femei prin secreţie lactată anormală, lipsa menstrelor şi incapacitatea de a rămâne însărcinată, iar la bărbaţi prin libido scăzut, incapacitatea de a produce spermatozoizi şi ginecomastie (creşterea sânilor).

Următoarele reacţii trebuiesc anunţate imediat medicului dacă apar: puls rapid, dureri în piept, agitaţie, nelinişte, confuzie, slăbiciune musculară generalizată sau numai a unei jumătăţi de corp, dureri de cap intense, tulburări de vedere şi/sau vorbire, tremor lent involuntar, picioare umflate, furnicături în mâini şi picioare, dificultăţi la urinat, urini colorate în roz.

Z

Rar poate apare sindrom neuroleptic malign caracterizat prin febră, rigiditate musculară, transpirații profuze, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tensiune arterială oscilantă, confuzie; întrerupeți tratamentul și anunțați imediat medicul.

Reacțiile alergice severe cu erupții pe piele, mâncărimi, tumefacții, amețeli și probleme de respirație sunt foarte rare și necesită intervenție medicală.

Ultimele studii de specialitate au arătat că acest medicament poate crește riscul de deces atunci când este administrat persoanelor vârstnice cu demență senilă.

Când nu se administrează?

Se contraindică administrarea dacă ați dezvoltat în antecedente sindrom neuroleptic malign.

Atenționări speciale

Înaintea începerii tratamentului informați medicul dacă vă cunoașteți cu diabet zaharat, boală de ficat sau inimă, cancer la sân, tensiune arterială scăzută, demență, boală Alzheimer, accident vascular cerebral în antecedente, convulsii, glaucom în unghi închis, afecțiuni intestinale, adenom de prostată.

Anunțați medicul dacă starea dumneavoastră sub tratament rămâne nemodificată sau chiar se agravează.

Acest medicament vă poate da amețeli, de aceea evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. Ridicați-vă lent din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Zyprexa poate favoriza creșterea în greutatea și hipercolesterolemia astfel încât se impune un control atent al dietei.

Deoarece este posibil ca acest medicament să vă crească glicemia, provocând sau agravând diabetul, monitorizați nivelul glucozei în sânge pe toată durata tratamentului.

În timpul tratamentului cu Zyprexa există riscul de supraîncălzire a corpului de aceea evitați deshidratarea, exercițiile fizice extenuante, activitățile în mediu torid și dușurile fierbinți. Beți minim 2 litri de lichide pe zi.

Evitați consumul de alcool în timpul tratamentului.

Dacă în timpul tratamentului aveți erecții dureroase și prelungite (peste 4 ore), întrerupeți medicația și anunțați imediat medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez)
- rifampicină (Serogalid)

- medicamente pentru hipertensiune arterială
- medicamente pentru boală Parkinson
- fluvoxamină (Fevarin)
- sedative, tranchilizante: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Frontin, Helex, Neurol, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil)
- relaxante musculare: suxametonă (Lysthenon), atracuriu (Tracrium), cisatracuriu (Nimbex), mivacuriu (Mivacron), pancuroniu (Pavulon), pipecuroniu (Arduan), vecuroniu (Norcuron), clorzoxazonă, baclofen (Lioresal), tetrazepam (Myolastan), tolperison (Mydocalm)
- analgezice (medicamente pentru durere): derivați de acid acetilsalicilic (Aspirină, Europirin, Rompirin, Upsarin), paracetamol (Efferalgan, Panadol, Sanador), preparate cu acid acetilsalicilic, cafeină și paracetamol (Antinevralgic P, Fasconal M), metamizol sodic (Algocalmin, Novocalmin, Nevralgin, Piafen)
- antitusive: butamirat (Sinecod, Tusosedal), codeină, dextrometorfan (Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin), oxeladin (Paxeladine)
- antihistaminice: clemastin (Tavegyl), clorfeniramin, dimetinden (Fenistil), prometazină (Romergan), cetirizin (Alerid, Celerg, Letizen, Xyzal, Zyrtec), meclozin (Emetostop), azelastin (Allergodil), ciproheptadină (Biohept, Peritol), ketotifen (Frenasma, Ketof, Zaditen), loratadină (Claritine, Clarozone), desloratadină (Aerinaze, Aerius, Azomyr, Neoclarityn)

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Nu se cunoaște dacă acest medicament se excretă în lapte de aceea consultați medicul înainte să alăptați.

Doze recomandate

Dozajul se stabilește în funcție de starea pacientului și răspunsul lui la tratament.

În schizofrenie se începe de obicei cu 5-10 mg pe zi în priză unică, apoi se crește săptămânal doza cu câte 5 mg, până la maxim

20 mg pe zi.

Episoadele de manie din tulburarea bipolară se tratează cu doze iniţiale de 10-15 mg pe zi în priză unică şi dacă se consideră necesar, se creşte progresiv doza cu câte 5 mg pe zi până la doza zilnică maximă de 20 mg. După stabilizare, se poate continua cu tratament de întreţinere constând în doze de 5-20 mg pe zi.

Supradozare

Supradozarea se manifestă prin agitaţie, bătăi cardiace rapide sau neregulate, ameţeli severe, transpiraţii profuze, respiraţii rare, vorbire greu de desluşit sau convulsii. Necesită tratament imediat.

Zyrtec

Denumire comună internaţională: Cetirizinum

Alte denumiri comerciale: Alerid, Analergin, Celerg, Cetirizin, Letizen

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Picături orale – soluţie

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zyrtec este un antihistaminic pe care-l puteţi folosi pentru a vă calma simptomele alergiei de sezon sau a celei perene (ex. rinoree apoasă, senzaţie de corp străin în ochi, strănut după venirea în contact cu un alergen).

Important de ştiut

Respectaţi dozele şi frecvenţa administrărilor recomandate.

Administrarea corectă

Administraţi medicamentul o dată pe zi sau conform indicaţiei medicului, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Forma masticabilă a acestui preparat poate fi luată cu sau fără apă.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi siropul şi tabletele la temperatura camerei. Siropul poate fi păstrat de asemenea şi la frigider.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse pot include ameţelile, senzaţia de gură uscată, vărsăturile şi durerile de stomac (la copii), diareea, tusea, durerile de cap, oboseala.

· Unele efecte adverse sunt neobişnuite însă pot fi severe şi necesită anunţarea imediată a medicului. Acestea includ îngălbenirea ochilor şi pielii, închiderea la culoare a urinei, alterarea stării de conştienţă, oboseala extremă, erupţiile pe piele asociate cu mâncărimi, tumefacţii, ameţeli şi probleme respiratorii.

Când nu se administrează?

Nu luaţi câteva zile medicamentul dacă urmează să efectuaţi teste cu alergeni.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, informaţi medicul sau farmacistul dacă suferiţi de orice boală de ficat sau rinichi sau dacă aţi avut convulsii în antecedente.

Anunţaţi medicul dacă simptomatologia persistă sau se agravează sub tratament.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului.

Zyrtec vă poate da senzaţia de gură uscată; pentru a diminua acest discomfort consumaţi acadele, gumă de mestecat sau bucăţi de gheaţă.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- sedative, tranchilizante: diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Frontin, Helex, Neurol, Prazolex, Zolarem), clonazepam (Rivotril), lorazepam (Anxiar)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- anticonvulsivante: carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoin (Phenhydan), fenobarbital, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril, Petilin, Valepil)
- relaxante musculare: suxametonă (Lysthenon), atracuriu (Tracrium), cisatracuriu (Nimbex), mivacuriu (Mivacron), pancuroniu (Pavulon), pipecuroniu (Arduan), vecuroniu (Norcuron), clorzoxazonă, baclofen (Lioresal), tetrazepam (Myolastan), tolperison (Mydocalm)
- analgezice (medicamente pentru durere): derivaţi de acid acetilsalicilic (Aspirină, Europirin, Rompirin, Upsarin), paracetamol (Efferalgan, Panadol, Sanador), preparate cu acid acetilsalicilic, cafeină şi paracetamol (Antinevralgic P, Fasconal M), metamizol sodic (Algocalmin, Novocalmin, Nevralgin, Piafen)

- antitusive: butamirat (Sinecod, Tusosedal), codeină, dextrometorfan (Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin), oxeladin (Paxeladine)
- alte antihistaminice: clemastin (Tavegyl), clorfeniramin, dimetinden (Fenistil), prometazină (Romergan), meclozin (Emetostop), azelastin (Allergodil), ciproheptadină (Biohept, Peritol), ketotifen (Frenasma, Ketof, Zaditen), loratadină (Claritine, Clarozone), desloratadină (Aerinaze, Aerius, Azomyr, Neoclarityn)

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Zyrtec se excretă în lapte de aceea nu se recomandă alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Doza de început este de 5-10 mg pe zi în doză unică (în funcţie de severitatea simptomatologiei).

La copiii sub 5 ani se administrează 2,5 mg pe zi într-o singură priză, putând creşte până la 5 mg (în una sau două prize).

Supradozare

La copii, prima fază a supradozării se manifestă prin nelinişte şi iritabilitate iar următoarea prin somnolenţă. Anunţaţi imediat medicul dacă suspectaţi supradozarea.

Zyvoxid

Denumire comună internaţională: Linezolid

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Granule pentru suspensie orală

Ce este şi pentru ce afecţiuni se utilizează?

Zyvoxid este un antibiotic folosit în anumite infecţii bacteriene severe (ex. pneumonii, infecţii de piele, infecţii cu enterococ fecal) pentru inhibarea creşterii microbilor. Structural se înrudeşte cu clasa de medicamente numită inhibitori ai monoaminoxidazei MAO.

Important de ştiut

Consumul de alimente bogate în tiramină în timpul tratamentului cu Zyvoxid poate determina reacţii severe cu dureri de cap intense, greaţă, vărsături, transpiraţii, dureri în piept, bătăi cardiace neregulate, rigiditatea cefei şi chiar deces.

Administrarea corectă

Luaţi medicamentul de 2 ori pe zi la interval de 12 ore, în timpul

Z

mesei sau pe stomacul gol cu un pahar mare de apă.

În cazul copiilor puteţi administra Zyvoxid de 3 ori pe zi, la interval de 8 ore sau conform indicaţiei medicului.

Înainte să administraţi suspensia amestecaţi uşor de câteva ori conţinutul flaconului, fără a agita.

Măsuraţi cu atenţie doza prescrisă folosind linguriţa dozatoare furnizată de producător.

Dacă săriţi o doză – luaţi medicamentul imediat ce vă amintiţi. Totuşi dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriţi peste doza omisă şi administraţi medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luaţi două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstraţi la temperatura camerei, ferit de lumină şi umezeală. Suspensia poate fi folosită cel mult 21 zile de la deschidere.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse pot include ameţelile, durerile de cap, greaţa şi vărsăturile, diareea sau constipaţia, somnolenţa sau insomniile.

Unele efecte adverse sunt neobişnuite însă pot fi severe şi necesită anunţarea imediată a medicului. Acestea includ ameţelile severe, dezorientarea, starea confuzională, durerile de cap atroce, tulburările de vedere inclusiv pierderea vederii, vorbirea nedesluşită, respiraţiile profunde sau rapide, febra, mişcările necontrolate, furnicăturile la nivelul mâinilor sau picioarelor, oboseala extremă, durerile în piept, bătăile cardiace neregulate, sângerările la traumatisme minore.

Dacă tratamentul durează mai mult de 28 zile există riscul de acidoză lactică, o suferinţă severă care poate fi fatală dacă nu este tratată corespunzător.

Când nu se administrează?

În caz de reacţii alergice la acest produs.

Atenţionări speciale

Înaintea începerii tratamentului, informaţi medicul sau farmacistul dacă aveţi hipertensiune arterială necontrolată, hipertiroidie, boală de ficat sau de rinichi, modificări ale hemoleucogramei în sensul reducerii numărului de celule albe sau roşii în sânge, feocromocitom sau sindrom carcinoid.

Acest medicament este util doar în tratarea infecţiilor determinate de bacterii nu şi a celor date de virusuri. Administrarea necorespunzătoare şi în situaţii în care nu are efect poate doar să selecteze bacteriile rezistente la acest produs.

Luaţi Zyvoxid exact cum v-a fost prescris de medic şi încercaţi să

Z

nu omiteţi dozele întrucât medicamentul este eficient doar dacă nivelele lui în organism sunt constante.

Continuaţi administrarea medicamentului până la terminarea curei şi nu întrerupeţi imediat după ameliorarea simptomelor. Sistarea medicaţiei prea devreme permite bacteriilor să se multiplice mai departe.

Anunţaţi medicul dacă sub tratament simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează.

Acest medicament vă poate da ameţeli, de aceea evitaţi şofatul şi manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Evitaţi consumul de alcool pe durata tratamentului.

Limitaţi consumul de tiramină în timpul tratamentului şi 2 zile după aceea, pentru a evita creşterea importantă a tensiunii arteriale. Tiramina se găseşte îndeosebi în alimentele fermentate, maturate, murate sau afumate, soia, vin roşu, bere.

Utilizarea prelungită sau repetată a acestui medicament favorizează infecţiile cavităţii bucale sau vaginului cu Candida. Mergeţi la doctor dacă observaţi depozite albe la nivelul gurii sau secreţii vaginale modificate.

Rar este posibil ca în timpul tratamentului sau chiar la câteva săptămâni să apară tulburări intestinale cu dureri abdominale, diaree persistentă şi scaune cu mucus şi sânge. Anunţaţi medicul şi evitaţi administrarea de antidiareice sau analgezice întrucât acestea pot agrava simptomele colitei.

Zyvoxid este eliminat din organism prin filtrare renală de aceea la vârstnici, la care funcţia rinichilor este afectată de vârstă, nivelele de medicament în sânge pot creşte determinând mai frecvent reacţii adverse.

În tratamentele de lungă durată cu Zyvoxid este necesar să vă prezentaţi la toate programările stabilite de medic pentru analize de sânge şi eventual examen oftalmologic.

Interacţiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunţaţi medicul dacă luaţi vreunul din următoarele medicamente:

- antitusive: butamirat (Sinecod, Tusosedal), codeină, dextrometorfan (Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin), oxeladin (Paxeladine)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec, Dalsan, Linisan), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- fentanyl (Durogesic)

- metildopa (Dopegyt)
- papaverină
- sibutramină (Reductil, Lindaxxa) sau alte preparate pentru slăbit
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- bupropionă (Wellbutrin, Zyban)
- buspironum (Spitomin, Stressigal)
- carbamazepină (Carbavim, Carbepsil, Finlepsin, Neurotop, Stazepine, Taver, Tegretol CR)
- medicamente pentru Parkinson: levodopa (Carbidopa/Levodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- medicamentele pentru migrene: preparate cu ergotamină şi cafeină (Cofedol), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra)
- bronhodilatatoare: formoterol (Symbicort turbuhaler), ipratropium (Atrovent, Berodual, Ipravent inhaler), tiotropium (Spiriva), salbutamol (Asthalin inhaler, Ecosal, Ventolin), salmeterol (Seretide, Serevent), terbutalină (Aironyl)
- chimioterapice
- ginseng
- suplimente cu triptofan

Sarcina şi alăptarea

Acest medicament poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Nu se cunoaşte dacă Zyvoxid se excretă în lapte de aceea consultaţi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Dozajul se stabileşte în funcţie de greutate (la copii), afecţiunea tratată şi răspunsul la tratament.

În infecţiile cutanate necomplicate la adulţi şi copii peste 12 ani

Se administrează uzual 400 mg la fiecare 12 ore, timp de 10-14 zile. Copiii sub 5 ani primesc câte 10 mg/kg corp la intervale de 8 ore iar cei cu vârsta cuprinsă între 5 şi 11 ani beneficiază de aceeaşi doză dar administrată la intervale de 12 ore.

În pneumonie sau infecţiile de piele complicate

Se folosesc doze de 600 mg de 2 ori pe zi timp de 10-14 zile. Pentru copiii sub 5 ani se dau câte 10 mg Zyvoxid pentru fiecare kg din greutatea lui corporală la intervale de 8 ore, timp de 10-14 zile.

În infecţiile cu enterococcus faecalis se recomandă doze de 600 mg la intervale de 12 ore timp de 2-4 săptămâni.

Supradozare

În caz de supradozare anunţaţi imediat medicul.

Indicaţii generale privind cazurile de supradozare

Definiţie

Termenul de supradozare descrie situaţia în care s-a administrat o cantitate de medicament mai mare decât cea recomandată în mod normal în practica medicală. O supradoză este considerată în majoritatea cazurilor nocivă şi periculoasă deoarece există riscul ca aceasta să se finalizeze prin deces.

Motivele principale ale supradozării şi factorii de risc

Supradozările pot fi uneori intenţionale, din dorinţa de a comite suicid sau vătămarea propriei persoane, dar în marea majoritate a cazurilor sunt accidentale, ca rezultat al unui comportament iresponsabil sau al necitirii informaţiilor oferite de prospect. Alte cauze de supradozare includ utilizarea simultană a mai multor medicamente, administrarea după o perioadă de pauză, în doze nepotrivite sau la intervale de timp incorecte.

Adulţii, în special vârstnicii şi persoanele care iau mai multe medicamente deodată, au risc mai mare pentru supradozarea din greşeală. Uneori poate fi vorba şi despre o sensibilitate a persoanei faţă de medicament deoarece dozele mari, aflate însă la limita superioară a intervalului terapeutic, pot fi toxice pentru aceasta.

Copiii mici şi persoanele cu handicap mental pot înghiţi accidental medicamentele aflate la îndemână, datorită curiozităţii vis-à-vis de medicamentele descoperite.

O cauză relativ frecventă de supradozare accidentală la copii este dată de ingerarea preparatelor multivitaminice ce conţin fier. Deşi fierul reprezintă o componentă importantă a hemoglobinei prezentă în celulele roşii, responsabilă de transportul oxigenului la celule, atunci când este luat în cantitate excesivă poate provoca dezechilibre severe ale pH-ului sangvin şi, dacă nu se intervine rapid prin tratament chelator, poate conduce la comă permanentă sau deces.

Copiii cu vârsta de 6 luni – 3 ani tind să pună în gură orice găsesc în calea lor. Mai mult, atunci când găsesc un medicament, aceştia tind de cele mai multe ori să le împartă cu alţi copii. De aceea dacă suspectaţi supradozarea la un copil în timp ce altul era prin preajmă, sunt şanse mari ca ambii copii să fi luat medicamente şi atunci trebuie să vă prezentaţi cu amândoi la medic.

În supradozările intenţionale persoana îşi administrează o doză mai mare de medicament fie pentru a se droga, fie a-şi provoca deliberat suferinţe, ca apel pentru ajutor sau tentativă de suicid, determinate de cele mai multe ori de relaţiile tensionate cu familia sau cei din jur. Persoanele care şi-au administrat cu bună ştiinţă supradoze suferă frecvent de afecţiuni psihiatrice subiacente de tipul depresiei sau schizofreniei, posibil încă nediagnosticate.

Deşi orice persoană poate fi victima unei supradozări se consideră că există anumite grupe de persoane care pot avea risc mai mare pentru supradozare. Astfel copiii, în special cei cu vârsta sub 5 ani, adolescenţii, persoanele de vârstă mijlocie şi femeile sunt mai predispuşi la supradozare. Alţi factori de risc includ asocierea medicamentelor şi administrarea pentru prima dată a unor medicamente.

Simptomele supradozării

Simptomele supradozării pot varia nu numai raportat la medicamentul folosit sau la cantitatea administrată ci şi în funcţie de răspunsul sau construcţia persoanei. Unele substanţe au efecte mai slabe şi determină suferinţe minore chiar şi la doze foarte mari, pe când altele sunt foarte toxice, afectează întreg organismul şi dau probleme extrem de severe, conducând în final la deces. În general efectele supradozării includ efectele terapeutice ale medicamentului (dar mult mai accentuate), alături de reacţiile sale adverse (a căror frecvenţă este mai ridicată) şi alte efecte care nu sunt vizibile în timpul utilizării normale. Uneori supradozarea poate înrăutăţi bolile cronice existente, declanşând spre exemplu un atac de astm sau dureri toracice.

Simptomele generale ale supradozării pot include greaţa, vărsăturile, durerile abdominale, diareea, ameţelile, somnolenţa, confuzia. Apariţia vărsăturilor sau a scaunelor cu sânge indică de obicei o complicaţie severă. Alterarea semnelor vitale (ex. temperatură, puls, frecvenţă respiratorie, tensiune arterială) este posibilă şi poate fi ameninţătoare pentru viaţă. Somnolenţa, confuzia sau coma sunt relativ des întâlnite şi pot fi riscante dacă persoana aspiră din vărsătură în plămâni. Pielea poate fi rece şi transpirată dar nu este exclus ca aceasta să fie caldă şi uscată. Durerile în piept apărute pot fi date de leziunile asupra inimii sau plămânilor. Pot apărea dificultăţi respiratorii, cu respiraţii rapide, lente, adânci sau superficiale. De asemenea pot apărea o serie de alte simptome, în funcţie de organele care au fost afectate de medicament. Tratamentul va trebui să fie astfel gândit încât să acopere necesităţile persoanei supradozate.

Medicamentele şi efectele lor asupra sistemului nervos central

Din punct de vedere al acţiunii medicamentelor asupra siste-

mului nervos central (SNC) se disting 2 categorii:

- deprimante ale sistemului nervos (ex. alcool, benzodiazepine – diazepam, opiacee – metadonă, morfină) ce determină la doze mai mari decât cele terapeutice: respirații rare, neregulate sau slabe și încărcarea căilor aeriene cu secreții, colorarea în albăstrui la buzelor și unghiilor, răcirea sau albirea pielii, rărirea bătăilor cardiace, lipsa de răspuns la stimulii exteriori;
- stimulante SNC (ex. amfetamine) cu bătăi cardiace rapide și posibil stop cardiac, crampe musculare, convulsii, halucinații, confuzie, pierderea controlului mișcărilor, vărsături și pierderea conștienței la creșterea dozelor.

Cum reacționăm în caz de supradozare?

Dacă suspectați că o persoană a luat o supradoză de medicament, sunați întotdeauna la 112 sau la cel mai apropiat spital de urgență, chiar dacă persoana pare să nu aibă simptome. Apelând 112 puteți obține sfaturi competente până la prezentarea la un spital de urgență calificat în cazurile de supradozare. Îngrijirea la domiciliu nu este recomandată decât dacă a fost consultat în prealabil medicul, iar acesta v-a asigurat că nu există riscuri, supradozarea putând fi rezolvată chiar și acasă, sub supraveghere atentă.

Acordați multă seriozitate cazurilor de supradozare întrucât persoanele pot răspunde diferit la aceasta, iar reacțiile lor pot fi greu de prezis: unii pot părea grav bolnavi iar alții pot fi aparent fără simptome. Deși cea mai mare parte a supradozărilor nu determină leziuni permanente, recuperarea fiind totală, există unele cazuri în care pot fi afectate ireversibil organe importante ca rinichii și ficatul.

În cazul în care apar simptome ale supradozării se solicită imediat ajutor medical, specificând denumirea medicamentului, doza în care a fost luat și ora la care s-a întâmplat aceasta. Deseori flaconul medicamentului descoperit în apropierea victimei poate furniza suficiente informații pentru ca medicul de pe secția primiri urgențe să identifice rapid tipul de supradozare și să acționeze eficient.

Persoanele care au luat o supradoză în încercarea de a-și face rău necesită adesea consult psihiatric pe lângă tratarea intoxicației. Aceste persoane trebuie aduse obligatoriu la spital, chiar dacă gestul lor pare trivial iar doza - modestă. Riscul de a repeta tentativa de suicid este destul de mare iar o intervenție cât mai precoce este binevenită. Dacă persoana este violentă și nu dorește să fie transportată urgent la spital puteți apela chiar și la ajutorul Poliției.

Sugestii de prim ajutor

În caz de urgență iată câteva măsuri care vă pot sta la îndemână:

- dacă se suspectează o supradoză cu deprimante ale sistemului nervos central, se va încerca mai întâi obținerea unui răspuns din partea persoanei; în acest sens se va striga pe nume victima, i se va ciupi brațul sau i se va masa toracele; dacă metodele sunt ineficiente, se va verifica dacă persoana respiră sau dacă are căile aeriene blocate; dacă nu se detectează nici o respirație sau bătaie a inimii se aplică imediat tehnica de resuscitare cardio-pulmonară; după obținerea semnelor vitale se întoarce persoana pe o parte și se cheamă imediat ambulanța, dacă nu a fost apelată între timp;
- dacă aceasta a devenit foarte somnoroasă sunați imediat ambulanța; până la venirea medicului încercați să o țineți trează, fără a scutura prea tare sau a o speria; puneți persoana să stea culcată pe o parte; țineți-o de vorbă cât mai mult posibil; nu-i oferiți cafea pentru a o trezi deoarece există riscul ca acțiunea medicamentului să se accelereze sub influența cafelei;
- în cazul suspiciunii de supradozare cu stimulente ale sistemului nervos central, se mută persoana într-un mediu liniștit care să predispună la calm; dacă vă este la îndemână aplicați un prosop umed pe gât sau frunte; dacă persoana și-a pierdut conștiența, culcați-o pe-o parte și sunați ambulanța.
- dacă persoana a intrat în panică și este agitată încercați pe cât posibil să o calmați și să o asigurați că starea în care se află este doar ceva temporar; încercați să o îndepărtați de mulțime, zgomot și lumini puternice; dacă persoana respiră repede încurajați-o să se relaxeze și să tragă aer în piept încet și cât mai adânc;
- dacă temperatura corpului crește foarte mult și persoana se deshidratează, are crampe, dureri de cap, se simte foarte obosită sau chiar își pierde conștiența – se mută persoana într-un mediu liniștit și răcoros (preferabil afară în aer liber), se îndepărtează excesul de haine, se încurajează consumul de lichide non-alcoolice; dacă simptomele persistă se cheamă ambulanța; de menționat că hidratarea în exces poate fi de asemenea riscantă;
- dacă persoana leșină sau își pierde conștiența și nu suspectați vreun traumatism al capului sau gâtului, culcați-l cu fața într-o parte, cu mâna și piciorul apropiat dumneavoastră îndoite iar mâna și piciorul opus drepte; verificați respirația și fiți gata pregătit pentru o eventuală resuscitare gură la gură; spuneți primei persoane din apropiere să cheme ambulanța; încercați

să-i păstraţi temperatura corpului în limitele normale, eventual acoperiţi-o cu o haină; dacă starea de conştienţă fluctuează, nu încercaţi să-i daţi să bea lichide întrucât s-ar putea îneca foarte uşor;

- dacă inima sau respiraţia persoanei s-a oprit trebuie să acţionaţi cât mai rapid cu putinţă: strigaţi după ajutor şi spuneţi oricărei persoane aflate în apropiere să sune ambulanţa; inspectaţi rapid cavitatea bucală şi eventual extrageţi orice corp străin aflat la acest nivel, curăţaţi orice urmă de vărsătură; culcaţi persoana pe spate, înclinaţi-i capul pe spate şi ridicaţi-i puţin bărbia pentru a deschide căile aeriene; astupaţi-i nările cu degetul mare şi degetul arătător; trageţi adânc aer în piept apoi acoperiţi gura persoanei supradozate cu gura dumneavoastră; suflaţi-i aer până când toracele său se expandează; repetaţi manevra încă o dată; verificaţi pulsul la gât sau antebraţ; dacă pulsul este absent se trece la masaj cardiac: se localizează sternul (osul aflat la mijlocul toracelui), se plasează ambele mâini suprapuse şi cu coatele întinse în treimea sa inferioară şi se apasă ferm de 15 ori (cu o frecvenţă de 80 pe minut), iar apoi se practică 2 respiraţii gură la gură; manevra de resuscitare continuă cu 15 compresii toracice (masaj cardiac) alternativ cu 2 respiraţii gură la gură până la reapariţia pulsului şi respiraţiei sau venirea ambulanţei;
- la venirea ambulanţei informaţi rapid medicul asupra simptomelor pe care le-a prezentat persoana şi dacă este cazul – spuneţi ce medicament credeţi că a folosit.

Stabilirea diagnosticului şi opţiunile de tratament

Diagnosticul de supradozare este în general simplu dacă se cunoaşte medicamentul folosit. Totuşi situaţia poate fi cu totul alta dacă persoana refuză sau nu poate oferi informaţii privitoare la medicamentul administrat, caz în care se observă semnele şi simptomele, se efectuează teste de sânge pentru identificarea medicamentului în cauză şi se aplică măsuri generale de suport vital. Îngrijirea medicală va fi dictată de tipul de medicament supradozat, doza în care a fost administrat şi perioada de timp care s-a scurs de la incident, dar şi de problemele medicale ale persoanei supradozate şi necesităţile sale din acel moment.

Opţiunile de tratament urmăresc îndepărtarea unei cantităţi cât mai mari de medicament din organism, prin vărsături, administrarea de cărbune activat, efectuarea de spălături stomacale, spălarea cu apă şi săpun (în cazul aplicării medicamentului pe piele), spălarea cu apă călduţă sau ser fiziologic în cazul supradozării preparatelor oftalmologice, prevenirea absorbţiei me-

dicamentelor injectabile prin aplicarea unui garou proximal de locul injectării, aplicarea unei pungi de gheaţă la locul injectării, sucţiune sau excizie chirurgicală, anihilarea efectelor toxice prin administrarea de antidoturi specifice ori de câte ori este posibil, grăbirea eliminării medicamentului din organism prin sporirea diurezei (cantităţii de urină eliminate), hemodializă sau dializă peritoneală, plasmafereză, hemoperfuzie, exsanguinotransfuzie sau alte procedee medicale, tratament de susţinere.

Deşi provocarea vărsăturii poate fi făcută la domiciliu înainte de venirea medicului, nu încercaţi totuşi să provocaţi vărsătura fără a cere mai întâi sfatul medicului. Dacă vărsăturile nu au apărut spontan (având în vedere că foarte multe dintre medicamente pot avea ca reacţie adversă vărsăturile), se poate recurge la o metodă destul de simplă: se stimulează repetat şi cu grijă fundul gâtului cu degetele, linguriţa sau alt obiect neascuţit. Se poate bea înainte un pahar cu apă călduţă pentru a atenua discomfortul. Copiii, în special sugarii şi copiii foarte mici, trebuie culcaţi cu capul mai jos şi sprijinit pentru a reduce riscul de aspirare a vărsăturii.

Provocarea vărsăturii poate fi obţinută şi prin administrarea a 1-2 linguri de sirop de ipeca. După administrarea siropului trebuie consumat imediat 1-2 pahare cu apă, soluţie de apă cu sare sau lapte. Dacă vărsătura nu apare în circa 30 minute se mai repetă încă o dată doza de sirop.

Nu se vor provoca vărsături în cazul pierderii conştienţei, în comă şi convulsii datorită riscului crescut de aspirare. Vărsătura nu este de asemenea indicată în caz de supradozare a medicamentelor antiemetizante: proclorperazin (Emetiral), ondansetron (Danofran, Ondaran, Osetron, Setronon, Zofran), granisetron (Kytril).

Cărbunele activat poate fi administrat înaintea provocării vărsăturilor sau efectuării spălăturilor gastrice şi trebuie reluat după acestea. Cărbunele se prezintă ca o pulbere neagră fără miros şi fără gust, care are proprietatea de a adsorbi substanţa toxică pe suprafaţa sa, împiedicând absorbţia în sânge. Medicamentul legat de cărbune este eliminat apoi prin scaun; de regulă se administrează simultan şi un medicament care să stimuleze mişcările intestinale şi să grăbească eliminarea din organism. Poate fi administrat sub formă de soluţie în caz de supradozare cu aspirină, fenilbutazonă, indometacin, paracetamol, carbamazepină, fenobarbital, fenitoin, acid valproic, diazepam, amitriptilină, clomipramin, doxepin, chinidină, clorfeniramin, digoxin, penicilină, tetraciclină, teofilină, amfetamine, morfină, metadonă. Pentru a preveni constipaţia încercaţi să consumaţi cât mai multe lichide.

Spălăturile stomacale pot fi efectuate îndeosebi în primele 4 ore

de la administrare, pentru a îndepărta cantitatea de medicament ce a rămas încă neabsorbită în stomac. Intervalul de timp poate fi prelungit în cazul în care stomacul era plin în momentul ingestiei sau au fost administrate până la venirea medicului cantități mari de lapte, smântână și frișcă, medicamente pansamente gastrice sau intestinale (dar atenție, uneori acestea pot accelera absorbția medicamentului). Spălăturile pot fi eficiente chiar și după 4 ore de la supradozare în cazul în care medicamentele luate în exces se absorb lent (ex. amitriptilină, clomipramin, doxepin, digoxin, fenobarbital) sau întârzie golirea stomacului (drotaverină, papaverină, butilscopolamină).

În anumite situații pot fi administrate o serie de medicamente care pot fie să acționeze ca antidot (anulând efectele medicamentului supradozat), fie să prevină agravarea efectelor induse de medicament. Pot fi folosite ca antidot specific: fizostigmina pentru medicamentele care conțin atropină, flumazenilul pentru benzodiazepine, glucagonul pentru beta-blocante, difenhidramina și trihexifenidil pentru clorpromazin, desferoxamina pentru fier, N-acetilcisteina pentru paracetamol.

Medicul va decide ce alte proceduri de tratament ar mai putea fi necesare.

Uneori persoana care a suferit supradozarea poate avea nevoie de intubare (procedură definită prin introducerea unor tuburi în căile respiratorii) pentru a i se proteja plămânii sau pentru a putea respira mai bine în timpul detoxifierii).

Persoanele violente sau agitate pot necesita metode de restrângere fizică și medicație sedativă care să acționeze până la dispariția efectelor supradozării. Acestea pot tulbura persoana implicată sau membrii familiei care asistă. Trebuie să conștientizați că personalul medical nu folosește mai multă forță sau medicație decât este necesar pentru a controla situația, iar prin tot ceea ce face încearcă să protejeze persoana pe care o tratează.

Strategii de prevenire a supradozării

Feriți-vă să combinați alcoolul, benzodiazepinele, barbituricele și opiaceele.

Începeți tratamentul cu doze mici pentru a estima mai întâi potența medicamentului.

Fiți foarte precaut când reluați administrarea vreunui medicament după o perioadă de timp deoarece toleranța la acesta poate scădea dramatic.

Înainte de administrare verificați atent data expirării medicamentului întrucât toxicitatea substanțelor expirate poate crește excesiv.

Pentru a evita supradozările accidentale, păstrați medicamentele, analgezicele, vitaminele și toate preparatele eliberate la farmacie fără rețetă într-un loc sigur, departe de accesul copiilor.

Supradozările intenționale pot fi mai greu de prevenit dacă nu se rezolvă problemele de fond.

Supradozările cu droguri ilicite constituie o problemă serioasă, solvabilă prin stoparea accesului persoanei la drogul ilicit.

Persoanele cu afecțiuni psihiatrice au nevoie de ajutorul familiei și prietenilor, pentru a-i asista în tratamentul medicamentos și a le oferi suport social.

Prevenirea accidentelor și intoxicațiilor la copii este o sarcină grea care revine părinților, bunicilor și celorlalte persoane care îngrijesc copiii mici. Intoxicațiile accidentale reprezintă cauza principală de mortalitate la copiii cu vârsta sub 5 ani. Oferiți-le un cămin sigur, interzicându-le accesul la medicamente.

Verificați dacă persoanele în vârstă înțeleg cum să-și ia medicamentele și sunt capabili să diferențieze medicamentele între ele. O metodă mai sigură ar fi ca acestea să-și administreze medicamentele sub supraveghere sau din recipiente mici etichetate cu momentul zilei în care trebuie să și le administreze (spre exemplu 3 flacoane pe care să scrie dimineață, prânz și seară). Pentru unele medicamente puteți seta alarma ceasului care să le atenționeze că este timpul pentru o nouă doză. Unele recipiente pot fi umplute o dată pe săptămână, după caz.

Citiți întotdeauna cu atenție prospectele medicamentelor și nu ezitați să solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți cea mai mică neclaritate.

Alte strategii de prevenire vizează adoptarea unui stil de viață sănătos cu o dietă sănătoasă, exerciții fizice regulate și fără fumat, evitarea administrării medicamentelor dacă nu au fost prescrise de către medic, avertizarea medicului în cazul în care ați mai avut în antecedente incidente cu supradozare.

Luați în considerare faptul că unele cabinete și spitale nu sunt echipate corespunzător pentru a trata cazurile de intoxicație. Păstrați întotdeauna la îndemână adresele și numerele de telefon ale spitalelor de urgență aflate în apropierea casei dumneavoastră. Dacă nu sunteți siguri în vreo privință și vă aflați în circumstanțe amenințătoare pentru viață, apelați 112. Dacă nu puteți contacta prin telefon o persoană calificată care să vă lămurească asupra riscurilor supradozării, este indicat să vă prezentați în cel mai scurt timp la cel mai apropiat spital.

Tehnici de administrare a medicamentelor

Administrare IM

Abord dorsogluteal (cadranul superoextern al fesei)

- Se abordează acest loc în cazul în care se doreşte administrarea a 1-3 mL de soluţie.
- Nu se recomandă însă la copiii sub 2 ani sau la persoanele foarte slabe.
- Se pot folosi ace de 18-23G şi 1,25-3".
- Se aşează pacientul pe pat, cu faţa în jos.
- Se introduce acul la un unghi de 90°.

Abord ventrogluteal

- Locul poate fi utilizat pentru injecţiile de 1-5 mL, preferabil la adulţi şi copiii cu vârsta peste 7 luni.
- Se recomandă ace de 20-23G şi 1,25-2,5".
- Se aşează pacientul în culcat pe o parte.
- Se introduce acul la un unghi de 90°.

Deltoid

- Deltoidul este recomandat în cazul injecţiilor de 0,5-1 mL.
- Se foloseşte un ac de 23-25G şi 1/8-1/2".
- Pacientul poate sta în picioare, culcat pe faţă sau pe spate sau aşezat pe scaun.
- Se injectează sub un unghi de 90° sau uşor înclinat spre acromion, ţinând pliul cutanat între degetele mare şi arătător.

Zona anterolaterală a coapsei

- Este preferată la nou-născuţi şi copii.
- Se utilizează ace de 22-25G şi 5/8-1".
- Se aşează pacientul culcat pe spate sau pe un scaun.
- Se injectează sub un unghi de 90°, ţinând pliul cutanat între degetul mare şi arătător.

Administrare inhalatorie

Aerosol (inhalator multidozat)

- Înaintea fiecărei administrări se recomandă agitarea flaconului.
- Se expiră lent şi profund cu gura deschisă.
- Se fixează piesa bucală între buze, ţinând inhalatorul în poziţie verticală.
- În timp ce se apasă cu degetul mijlociu capătul flaconului, se trage adânc aer în piept.
- După inhalare, se opreşte respiraţia cât mai mult timp posibil, iar apoi se scoate lent aerul pe gură.

- Dacă sunt prescrise 2 pufuri, se aşteaptă un interval de cca 2 min; înaintea celui de-al doilea puff se agită din nou flaconul.
- Imediat după inhalare se clăteşte gura cu apă din abundenţă.

Administrare IV

Medicaţia poate fi administrată direct IV, intermitent (în bolus) sau continuu; aceasta trebuie să fie compatibilă cu soluţia perfuzată şi nu se va administra în cazul formării unui precipitat sau modificării de culoare. Se monitorizează locul de abord pentru a asigura o rată de perfuzare adecvată.

Adăugarea medicaţiei într-o pungă nouă IV

- Se îndepărtează capacul de plastic al pungii.
- Se dezinfectează portul de cauciuc cu un tampon cu alcool; se introduce acul în mijocul acestuia şi se injectează medicaţia.
- Se scoate acul seringii din port.
- Se roteşte uşor recipientul pentru a mixa soluţia astfel formată.
- Se etichetează punga cu data, ora, medicaţia şi dozele utilizate.
- Se introduce tubul de perfuzie în port şi se iniţiază perfuzia.

Administrarea în bolus IV

- Dacă este cazul se opreşte orice perfuzie IV prin pensarea tubului de deasupra portului.
- Pentru a evidenţia refluxul de sânge şi permeabilitatea liniei IV, se introduce acul în port şi se aspiră.
- Se injectează medicaţia la rata prescrisă şi apoi se scoate acul.

Administrare nazală

Picături şi sprayuri nazale

- Înaintea aplicării, se suflă bine nasul pentru a elibera căile aeriene.
- Se înclină capul în faţă (dacă se foloseşte sprayul nazal) sau pe spate (dacă se instilează picături).
- Se introduce pe rând picurătorul în fiecare narină, îndreptând vârful către mucoasa nazală inflamată, la distanţă de septul nazal.
- Se administrează puffurile sau picăturile în timpul inspirului, cealaltă narină fiind presată.
- Atenţie: soluţia nefolosită va trebui aruncată după cel mult 3 luni!

Admnistrare oftalmică

Picături

- Pentru administrarea de picături, se aşează pacientul culcat sau cu capul pe spate şi privirea în sus.

- Având mâinile proaspăt spălate, se trage uşor în jos de pleoapa inferioară pentru a accesa sacul conjunctival.
- Cu picurătorul deasupra sacului şi fără a-l atinge, se administrează numărul de picături prescris (preferabil în centrul sacului).
- Atenţie: picurarea directă în ochi poate determina clipirea bruscă şi pierderea aferentă de soluţie!
- După aplicarea picăturilor se menţine pleoapa pe loc câteva secunde, pentru a favoriza distribuirea soluţiei.
- Pacientul este apoi rugat să închidă încet ochii astfel încât substanţa să nu se scurgă din sacul conjunctival.
- Se presează uşor sacul lacrimal (localizat la baza nasului în colţul intern al ochiului) timp de 1-2 min în vederea unei absorbţii mai bune şi a unei cantităţi minime de soluţie drenată în nas şi faringe.
- Se îndepărtează cu un tampon excesul de soluţie din jurul ochilor.
- Se spală imediat mâinile.
- Atenţie: nu se va spăla niciodată picurătorul!

Unguent

- Înaintea procedurii este obligatorie spălarea pe mâini.
- Se aşează pacientul culcat sau cu capul înclinat pe spate şi privirea în sus.
- Se trage uşor în jos de pleoapa inferioară pentru a accesa sacul conjunctival.
- Cu tubul aplicator deasupra sacului şi fără a-l atinge, se administrează cantitatea prescrisă de unguent (uzual 1-2 cm) în centrul sacului.
- Pacientul este apoi rugat să închidă ochii 1-2 min şi să efectueze mişcări ale globilor oculari în toate direcţiile (manevră ce are rolul de a creşte zona de contact a unguentului cu ochiul).
- Atenţie: după aplicarea unguentului este afectată temporar vederea; pentru a diminua acest inconvenient şi dacă este posibil, se poate administra seara înainte de culcare.
- După administrare, se spală atent mâinile.
- Atenţie: nu se va spăla niciodată tubul aplicator!
- Administrare otică
- Picăturile otice ce urmează a fi administrate vor trebui mai întâi aduse la temperatura corpului (uzual prin menţinerea flaconului în mâini timp de câteva minute).
- Se va aşeza pacientul culcat pe o parte, cu urechea ce urmează a fi tratată în sus.
- La copii se trage de pavilionul urechii în jos şi în spate, iar la adulţi – în sus şi în spate.

- Se instilează numărul de picături prescris spre pereţii canalului auditiv, evitând aplicarea directă pe timpan.

Administrare rectală

- Se aşează pacientul în poziţie laterală stângă.
- Se umezeşte supozitorul cu apă rece sau lubrifiant hidrosolubil.
- Pacientul este rugat să expire lent în timpul introducerii în rect a supozitorului, pentru a relaxa astfel sfincterul anal.
- Durata minimă necesară pentru instalarea efectului supozitorului este de 20-30 min (pentru efect laxativ) sau 60 min (dacă se absoarbe sistemic).

Administrare subcutanată

- Pentru administrarea SC se utilizează seringi de 1-3 mL şi ace de 25-27G şi 1/2-5/8".
- Unghiul de abordare variază în funcţie de pacient: 90° dacă acesta este obez; tot 90°, dar ţinând între degete un pliu cutanat - dacă este subponderal; 45° dacă este normoponderal.
- Se dezinfectează prin mişcări circulare zona ce urmează a fi puncţionată.
- Se evită zonele cu proeminenţe osoase, terminaţii nervoase importante sau vase sangvine.
- Pentru a evita administrarea intraarterială, se aspiră în seringă înainte de injectare (exceptând cazurile în care se utilizează insulina sau heparina).
- Se injectează lent şi apoi se scoate rapid acul.

Administrare sublinguală

- Se administrează tableta în timp ce pacientul este aşezat.
- Se aşteaptă mai întâi să se dizolve complet tableta sub limbă (fără a o mesteca sau înghiţi) şi abia apoi se permite înghiţirea salivei în care s-a dizolvat.

Tehnică de injectare în Z

- Pentru a evita traumatizarea în exces a tegumentului, pentru injectare se va utiliza un alt ac decât cel folosit pentru extracţia medicaţiei.
- Se administrează IM profund în cadranul superoextern al fesei.
- Înainte de a introduce acul, se tracţionează în lateral pielea ce urmează a fi puncţionată şi se menţine astfel până la scoaterea acului.

Administrare topică

- Înaintea folosirii se curăță zona cu atenție.
- Fără a atinge pielea cu vârful aplicatorului, se administrează o cantitate mică de unguent / cremă / gel și se masează ușor până la absorbție completă (dacă nu există contraindicații).
- Dacă se utilizează aerosoli, se sprayează zona de la aproximativ 10-15 cm, evitând inhalarea.
- Se utilizează pansament ocluziv numai dacă există indicație.

Administrare transdermală

- Se aplică plasturele transdermal pe o zonă cutanată curată, uscată și lipsită de păr, de la nivelul membrului superior sau trunchiului (nu și sub genunchi sau cot).
- Se alternează locurile de aplicare pentru a evita iritarea tegumentelor.
- Atenție: nu se va acționa asupra plasturelui în vederea modificării dozei!

Ghid alimentar

Alimente cu conținut redus în sodiu, permise într-o dietă hiposodată

- pâine fără sare din făină de grâu, secară sau alte cereale
- chifle, brioșe, vafe, covrigei sau sticksuri fără sare
- chipsuri, covrigei și popcorn fără sare
- carne de vită, oaie, porc, pește sau pui, proaspătă sau înghețată, fără adaos de sare
- crevete, ton sau somon la conservă, cu condiția să fie spălate înainte de consum
- supe din carne și legume fără sare
- supe deshidratate sau la conservă cu conținut scăzut în sodiu
- creme de supă preparate cu cantități permise de lapte
- lapte (nu mai mult de 2 căni pe zi)
- lapte bătut (nu mai mult de 1 cană pe săptămână)
- brânză dietetică fără sare, iaurt
- ouă și substituenți ai ouălor
- unt, margarină, uleiuri vegetale, sosuri pentru salate fără sare, sosuri pentru salată obișnuite (nu mai mult de 1 lingură pe zi)
- ierburi aromate, piper, condimente, suc de lămâie
- sosuri pentru salată din ulei și oțet fără sare
- sos de soia, muștar sau sos picant cu conținut redus în sodiu
- unt de arahide fără sare
- mazăre sau fasole ucată
- fructe și legume proaspete sau înghețate
- sucuri din fructe sau legume fără sare adăugată
- băuturi carbogazoase, sucuri și apă minerală cu conținut redus în sodiu

Alimente bogate în sodiu care trebuie evitate în caz de hipertensiune arterială, insuficiență cardiacă și alte afecțiuni ce determină retenție de lichide în organism

- pâine obișnuită, batoane, baghete și chifle cu sare, crutoane, biscuiți cu sare, cereale instant, orez, paste, prăjituri, brioșe ambalate
- carne, pește sau pui sărat, afumat, marinat sau conservat
- șuncă, slănină, crenvurști, sosuri
- sardine, crab, rac, homar, hering marinat
- brânză procesată, brânză topită, cremă de brânză
- murături, varză murată și alte alimente conservate cu sare
- legume asezonate cu șuncă sau carne de porc sărată
- suc din roșii, bulion

- măsline obişnuite
- sosuri pentru salate sau fripturi cu sare, sos de soia obişnuit
- supe instant, supe deshidratate sau la conservă
- conserve
- condimente cu sare
- sare de usturoi, ţelină sau ceapă
- sare de mare
- snaksuri
- alune sărate
- preparate tip fast-food
- shake, ciocolată cu lapte
- apă minerală cu concentraţii ridicate în sodiu

Alimente cu conţinut ridicat în potasiu
- cartofi, conopidă, mazăre verde, fasole verde păstăi
- morcov, ţelină, salată de Bruxelles, roşii, ciuperci
- carne, lapte
- avocado, papaya, kiwi, mango
- caise, piersici, banane, portocale, grapefruit, nectarine
- cireşe, căpşuni, zmeură, prune, struguri, smochine, curmale
- fructe uscate
- nuci, seminţe de floarea soarelui
- unt de arahide
- cafea
- băuturi alcoolice
- substituenţi ai sării de bucătărie cu potasiu

Alimente bogate în calciu şi vitamina D
- lapte, milshake, lapte din soia îmbogăţit cu calciu, brânză telemea, feta, brânză de vaci, mozzarella, parmesan, tofu, iaurt, ouă
- broccoli, spanac, fasole, salată de Bruxelles
- sardine, somon, stridii
- melasă
- seminţe de susan, migdale
- cereale pentru mic dejun fortifiate cu calciu, pâine, fulgi de ovăz, suc de portocale sau lapte de soia îmbogăţite cu calciu

Alimente bogate în fier
- ficat de pui sau de vită
- carne de vită, porc, curcan, pui
- sardine, somon, ton, stridii, scoici, fructe de mare
- fasole şi mazăre uscate
- linte sau soia (inclusiv lapte din soia şi tofu)
- spanac, broccoli, legume cu frunze verzi, dovleac, cartof, sparanghel, suc de roşii
- pâine şi cereale pentru mic dejun îmbogăţite cu fier, germeni de grâu, grâu integral
- susan, alune, migdale, seminţe de floarea soarelui
- caise, piersici, prune sau alte fructe uscate, stafide, curmale
- sfeclă de zahăr, melasă

Alimente bogate în vitamina B12
- ficat
- carne de vită sau oaie, pui, carne de porc, peşte, ou
- lapte, brânză, iaurt şi alte lactate
- cerealele fortifiate cu vitamina B12
- produse din soia (lapte din soia şi tofu)
- nuci
- unt de arahide

Alimente bogate în acid folic, recomandate în sarcină, perioada de creştere, anemie
- ficat, rinichi
- gălbenuş
- fasole uscată, linte, mazăre, cartofi
- spanac, varză de Bruxelles, broccoli, sparanghel
- nuci, migdale
- pâine din cereale integrale, făină de grâu, cereale pentru mic dejun, pâine, paste şi alte făinoase fortifiate cu acid folic
- banane, portocale, piersici

Alimente bogate în tiramină
- bere, vin, vermouth, sherry
- brânzeturi sau carne maturată, procesată, uscată
- brânză cu mucegaiuri
- drojdie de bere, extracte din drojdie de bere, pâine făcută în casă
- ficat
- salam, cârnaţi uscaţi
- peşte afumat, marinat sau uscat
- caviar
- sosuri fermentate
- sos de soia
- fasole, linte
- varză murată
- fructe foarte coapte
- cafea, ceai, cola, ciocolată

Alimente cu conținut mediu în tiramină
- lichior distilat
- pâine din comerț
- unt, iaurt, smântână, produse din lapte nepasteurizate
- banane
- avocado
- smochine, struguri, prune
- zmeură, fructe de pădure
- spanac
- alune
- ceai

Alimente care acidifiază urina
- carne roșie
- lapte, brânză, ouă
- pește
- cereale, paste făinoase
- nuci, alune
- prune, afine
- ciocolată
- bere, lichior

Alimente care alcalinizează urina
- ceapă, usturoi, pătrunjel, spanac, salată, broccoli, sparanghel
- grapefruit, lămâie, papaya, mango
- pepene verde
- ceai
- ulei de măsline

Index alfabetic

A

Abilify: 1
Abseamed: 399
Accupro: 3
Acenocumarol: 5
Acesil: 15
Acetazolamida: 10
Aciclovir: 12
Acid acetilsalicilic: 15
Acifol: 17
Aciklovir: 12
Acnederm: 1029
Actonel: 19
Actonel Săptămânal: 19
Actos: 22
Actraphane: 530
Actrapid: 530
Adalat: 828
Additiva vitamin C: 93
Adexor: 961
Adiuretin: 771
Adol: 908
Advagraf: 970
Advantan: 24
Advantan Milk: 24
Advil: 536
Aerius: 27
Afloderm: 29
Aflogen: 834
Agapurin: 926
Agenerase: 31
Aironyl: 33
Akineton: 35
Albendazol: 1343
Albendol: 1343
Aldecin Inhaler: 129
Alerid: 1372
Aleve: 1034
Alfuran: 1326
Algocalmin: 38
Algoremin: 38
Algozone: 38
Alindor: 38
Alka-Seltzer: 15
Allergodil: 40
Allopurinol: 42
Alpha D3: 44
Alprazolam: 1323
Alprostadil: 46
ALS-Aciclovir: 12
Als-Doxazosin: 356
ALS-Paroxetin: 85
Als-pentoxifilina Retard: 926
Als-Ranitidina: 996
Als-Selegilină: 49
Als-sertralina: 1360
Alspiron: 1127
Altiva: 1182
Altroin: 726
Amaryl: 53
Amiada: 614
Amiodarona: 55
Amiokordin: 55
Amio TAD: 55
Amitriptilina: 58
Amitriptilin Desitin: 58
Amlodipin: 860
Amlodipine: 860
Amlohexal: 860
Amlo Tad: 860
Amoksiklav: 109
Amokxiklav Forte: 109
Amoxicilina: 61
Amoxicilina Forte: 61
Amoxiplus: 109
Ampicilina: 63
Ampicilina Forte: 63
Ampidar: 63
Ampril: 992
Amyx: 53
Anafranil: 66
Analergin: 1372